கம்பராமாயணம்

ஐந்தாவது

சுந்தரகாண்டம்

வை. மு. சடகோபராமாநுஜாசார்யரும்

சே. கிருஷ்ணமாசார்யரும்

வை. மு. கோபாலக்ருஷ்ணமாசார்யரும்

இயற்றிய

உரையுடன்

சென்னை:

ஆர். ஜீ. அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வெகுதான்ய ௵
கை௴ } 1939 விலை ரூபா—5

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை:—

நூன்முகம்.

"நீலமுங் காயாம் பூவும் நிறைந்தறை கடலுந் தூய
ஞால மெண் டிக்கு மஞ்ஞைக கந்தர நிறமு நாளும்
கோலமோ டாழி சங்கு சார்ங்கம்வாள் கதைகொண் டோங்கும்
மாலினை நினைந்து வாழு மடியர்தாள் மனத்துள் வைப்பாம்."

இதிஹாஸசிரேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயணத்தின் மற்றைக்காண்டங்களி னும் சுந்தரகாண்டம் சிறந்துவிளங்குவது, அதன்பெயர்மாத்திரத்தால்தானும் விளங்குவதாகும்: அன்றியும், இராமாயணம்முழுவதையும் பாராயணஞ்செய் வோர் செய்துவராநிற்க, பலர் இந்தச் சுந்தரகாண்டத்தையே நித்யபாரா யணஞ்செய்வதாலும் பெறப்படும்.

இனி, இக்காண்டம் சுந்தரகாண்டமெனப்பெயர்பெறப் பின்னர் உரைத் தொடக்கத்தில் சுந்தரகாண்டமென்பதற்குப்பொருள்கூறுமிடத்துக்காட்டப் படும்வகையாகவன்றி, வேறுவகையாகவும் காரணங்கள் கூறப்படும். அவை வருமாறு.-இந்த ஸ்ரீராமாயணத்தில் தலைமைபெற்ற சுவையாகிய விப்பிரலம்ப சிருங்காரம் இந்தக்காண்டத்தில் இனிதுவிளங்குவதால், இதற்கு இப்பெயர் வந்ததென்பது, சில அலங்காரநூலார் கொள்கை. இனி, ஸ்ரீராமன் சீதா பிராட்டி என்ற இவர்களுடைய அழகு இனிதுகூறப்படுவதனால் இப்பெயர் வந்ததென்று வேறுசிலரும், இதுவரையிற் பிரிவுத்துயரால் மனமுளைந்து கிடந்த சீதாராமரிருவரும் ஒருவர்க்கொருவரின் க்ஷேமத்தை யறிந்து மகிழ் கையால் இப்பெயர்வந்தது என்று வேறுசிலரும், வர்ணனாபாகமும் சரிதை களின்புணர்ப்புகளும் மிகவும் மகிழ்வுவிளைத்தலால் இப்பெயர்வந்ததென்று பின்னுஞ் சிலரும் கூறுவர்.

இனி, இக்காண்டத்தாற்பெறப்படும் உள்ளுறைவருமாறு:—கிட்கிந்தா காண்டத்தில் உலகமெல்லாங்காப்பவனான திருமாலுக்கு ஆசார்யரூபமான புருஷகாரலாபத்தைப் பேசிய மகாகவி, இந்தக்காண்டத்தில் ஆசார்யன்செய்ய வேண்டிய செயல் இன்னதென்பதைத் தெரிவிக்கின்றனரென்ப. ஆசார்யன் செயலாவது - உடலிற் சிறையுண்டு கிடக்குஞ் சேதநனுக்கு எம்பெருமான் திறத்து உணர்வைப்பிறப்பித்துப் பின்னர் ஞானவானான அந்தச்சேதநனை யங்கீகரிக்குமாறு பகவானுக்கு அறிவித்தலாகும். இந்தக்காண்டத்தில் சிறிய திருவடியெனப்படும் அனுமான் இலங்கையிற்சிறையுண்டுகிடக்குஞ் சீதா பிராட்டியார்க்கு ஸ்ரீராமபிரானது செவ்வியையெல்லாமுணர்த்தி அப்பிரான் வந்து நம்மை யங்கீகரிப்பா னென்ற கருத்து அப்பிராட்டிக்கு உறுதியாகத் தோன்றுமாறுசெய்தபின்னர் அப்பிராட்டி இலங்கையிற் குற்றமற்றவளா யிருத்தலால் அங்கீகரித்தற்குரியளென்று ஸ்ரீராமபிரானிடம் தெரிவித்தல் காண்க.

இனி, இந்தக்காண்டத்தில் தூதரின் இலக்கணமும் கற்புடைமகளிர் இன்னவாறு இருத்தற்குரியரென்பதும் முதலியன வெளியாகும். அவற்றை முறையே கூறுவேன். தூதனுக்குவேண்டிய முக்கியகுணங்கள் திருவள்ளுவ நாயனார் "அன்பறிவாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்கு, இன்றி யமையாத மூன்று" என்றனர். இம்மூன்றுகுணங்களுள் அனுமானுக்குத் தனது தலைவனாகிய இராமபிரானிடத்து அன்பு உடைமையைப்பற்றி யாம் விசேடித்துச் சொல்லவேண்டுவதில்லை. அறிவு என்பது, காலத்திற்கேற்ப உணரும்உணர்ச்சி. இத்தன்மை அனுமானிடத்து மிக்கிருந்ததென்பது, பிரமாத்திரத்தினால் இந்திரசித்துகட்டியது விடுபட்டபின்பும், அனுமான் தான் கட்டுண்டிருப்பவன்போல நடித்து அரக்கர்மூலமாகவே இராவணனுடைய ஆலகத்தைச்சேர்ந்து அவனுடன்பேசிப் பின்னர் அவ்விராவணனது ஏவலினால் பணியாளர் வாலில்நெருப்புவைத்திடவும் அஞ்சாது, இலங்கையிலுள்ள தூர்க்கம் முதலிய இரகசியங்களை யறிந்துபோகவேண்டுமென்னும் விருப்பினால் மானவமானங்களையும் பொருட்படுத்தாது இலங்கைநகரின்வீதிகள் தோறும் தன்னை இழுத்துச்செல்லும் அரக்கருடன் திரிந்து, பிறகு "இட்டுவா வென்றாற் சுட்டுவந்தவன்" என்று உலகத்தார் கொண்டாடும்படி இலங்கையில்நெருப்பிட்டதனால் நன்குவிளங்கும். இராவணனோடு பேசுமிடத்தைக் கிரணிப்போமாயின் அனுமான் சொல்வன்மையுடையானென்பதும் பெறப்படும். இனி "தூய்மைதுணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின், வாய்மை வழியுரைப்பான்பண்பு," "இறுதிபயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்கு, உறுதிபயப்பதாந் தூது" என்பவற்றாற் கூறிய தன்மைகளும் அனுமானிடத்து அமைந்துள்ளனவென்பது—பலமகளிரைக்கண்டவிடத்தும மனஞ்சலியாமை, பகைவரிடத்தவனாகிய விபீடணனைத்தனக்குப்பரிந்துபேசுமாறு செய்து கொண்டமை, பகைவரிடையில் தான் தனிநின்று தனதுதலைவனாகிய இராமபிரானுடைய பலபராக்கிரமங்களைப் பாராட்டிச் சிறிதும் பின்வாங்காது இராவணனிடத்துக்கூறியமை, தன்வாலில் நெருப்புவைத்திருக்கவும் கலங்காது பகைவரூரை அந்தத்தீயைக்கொண்டு கொளுத்தியமை என்ற செயல்களால் தெளிவாகவிளங்கும். இங்ஙன் அனுமான் தூதரின இலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாதல் காண்க.

இனி, சீதையினொழுக்கத்தாற் கற்புடைமாதரிலக்கணம் பெறப்படுவதைக் காட்டுவாம். இராட்சச சக்கரவர்த்தியாகிய இராவணன சீதாபிராட்டியினிடத்துள்ள பெருவேட்கையால் அன்னாளைச்சார்ந்து பலபடிகெஞ்சிப் பேசியபின்பு "குடிமைமூன்றுலகுஞ்செயுங் கொற்றத்தென், அடிமைகோடியருளுதி" என்று படியின்மேல் விழவும், அந்தப் பிராட்டி அவனைத் துரும்பாகமதித்துப் பலபடி கடிந்துபேசியதேயன்றி ஸ்ரீராமபிரானது பெருமையைப்பேசுமமுகத்தால அன்னானைச்சரண்புகுண்டாலன்றி வேறுவகைசெயயின் உனக்கு முடிவே நேருமென்றுகூறியது அப்பிராட்டியாரின மனத்திட்பத்தைக்காட்டும். அன்றியும், அநுமான் "இராமனெனிற் நின்னைக்காட்டியடி,

தாழ்வென்" என்றுவேண்ட, அதற்குச் சீதாபிராட்டி "ஆரியன், வென்றி வெஞ்சிலைமாசுணும்", "உலகங்கள்யாவுமேன், சொல்லினுற்சுடுவேனது தூயவன், வில்லினுற்றற்கு மாசென்றுவீசினேன்", "வேறுமுண்டுரை கேளது மெய்ம்மையோய், ஏறுசேவகன் மேனியல்லா விடை, ஆறுமைம் பொறி நின்னையுமாணெனக, கூறுமிவ்வுருத தீண்டுதல்கூடுமோ" என்பன வற்றால் - கணவனுக்குயாதோரிழுக்குமுண்டாகாதவாறுபாதுகாத்துகொள்ள லும், பிறராற் றீமை நேராதவாறு காத்துக்கொள்ளுதற்குவற்ற வல்லமை யுடைமையும, பரபுருடனைத தீண்டாததன்மையும், வெளிப்படுத்தியமை யைக் காணலாம். மற்றும காட்சிப்படலத்து 3 - ஆம் பாடல் முதல் 15 - ஆம பாடல்வரையிற் சீதையின் நிலையினைச் சொல்லுமிடத்து "விழுதல் விம்மு தன மெய்யுற வெதும்புதல் வெருவல், எழுத லேங்குத லிரங்குத லிராமனை யெண்ணித, தொழுதல சோருத றுளங்குத றுயருழந்துயிர்த்தல், அழுத லன்றி மற்றயலொன்றுஞ் செய்குவ. தறியாள்", குமையுறத்திரண டொருசடையாகியமெயயாள், மெனபுனலிடைத்தோய்கிலாமெய்யாள ", "இருந்தமாநிலஞ் செல்லரித்திடவு மாணடெழாதாள்" என்பன முதலி யனவாகக் கூறுவது, கற்புடையாா இன்னபடியிருப்பாரெனத் தெளிவாகக் காட்டும.

அனறியும, காமம் சிறுமையைத்தருமென்பதும், கற்பபயனவிளைக்கு மென்பதும், பணியாளா தலைவன்கட்டளைப்படிநடத்தல் அவாக்குக் குற்றந் தராதென்பதும், கற்புடைமாதராாகட்டளைக்குத் தேவரும படிந்தொழுகுவ ரென்பதும்முதலியன இந்தககாண்டத்துப்பெறப்படுதலுங காணலாம் இன் னும பலவுள: விரிப்பிற் பெருகும.

இங்ஙனம் பலபடியாகச் சிறப்புற்றுவிளங்கும் இந்தச் சுந்தரகாண்டம, முன்னா அடியேனது ஆசிரியர்களான ஸ்ரீ. உ. வே. வை. மு. சடகோப ராமாநுஜாசாரியஸ்வாமிகளாலும் ஸ்ரீ. உ. வே. சே. கிருஷ்ணமாசாரியஸ்வாமி களாலும் காட்சிப்படலம உருக்காட்டுபடலம சூளாமணிப்படலம திருவடி தொழுதபடலம என்பனவற்றிற்குஉரையெழுதப் பெற்றும், பின்னா ஸ்ரீ. உ. வே. சே. கிருஷ்ணமாசாரியஸ்வாமிகளாலும அடியேனாலும மற்றைப் படலங்கட்கும உரையெழுதப்பெற்றும முழுப்புத்தகமாக ரக்தாட்சிவருடம [கி. பி. 1924ல்] வெளியிடப்பட்டது. ஆயினும, பலபிரதிகளைவைத்துஒப்பு நோக்கித திருத்தமானபாடங்களைச் சோத்து அச்சிடின உலகத்துக்கு மிகக பயன் விளைக்குமென்ற கருத்து அடியேனுக்கு இருந்தமையால், இரண்டாம பதிப்பு அச்சிடநோந்த இப்போது அவ்வாறுசெய்யமுயன்றேன். எனினும, இடமபொருளேவலகளின சௌகரியக்குறைவால், ஆராய்ந்து செவ்வனே செய்ய இயலாமற்போயிற்று: என்றாலும, கிடைத்தசிலபிரதிகளை வைத்துக் கொண்டு ஒப்பிட்டுப்பாாத்துப் பரிசோதித்ததனால், முன்னிலும பலஇடங் கள திருத்தம்பெற்றுள்ளன என்பதற்கு ஐயமில்லை: அங்ஙனம திருத்தம பெற்றவைகளுள் முக்கியமானது - பொழிலிறுத்த படலத்து 49 - ஆஞ

யுளில "நின்றதோசமித்தமங்கண்டான்" என்பது நின்றசெய்குன்று கண்டான்" என்று திருத்தம்பெற்றது: சமித்தம்என்றசொற்கு - ஓமமண்டபமென்று பொருள்கூறிவந்தனராயினும், அச்சொல்லுக்கு அப்பொருள் எவ்வாறுவாந்ததென்றசங்கை இடைவிடாது மனத்தையுறுத்திவந்தது. இங்குச் சமித்தம்என்பதற்குஏற்ப, அடுத்தஇடங்களில் ஓமம்என்ற பாடம் காணப்பட, ஓமம் - ஓமமண்டபம் என்றுபொருள் கூறிவந்தனர். யான் கண்ட ஏட்டுப் பிரதிகளில 'ஓமம்என்ற இடங்களிலெல்லாம் வேரம்என்றசொல் காணப்படுகின்றது வேரமென்பது, மலையெனனும்பொருளதாம்: இது இப்பொருளில்வருதலை 'தேசுறுமேருவென்னச சிகரமோரிலககஞ்சூடி, வீசுபொன் சுடர்நின்றவேரமொன்றங்கட்கண்டான்", "விண்டொடாநதவேரம" என்ற இடங்களிலும் காணக. ஆகவே, செய்குன்று, வேரம் என்றபாடங்கள் மிக பொருந்திச் சிறததல் காணக' இன்னும் பலவகைத்திருத்தங்கள் ஊன்றிப் பார்க்குமிடத்து விளங்கும்.

கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதிகளைவைத்து ஒப்பிட்டுப் பாடபேதங்களோடு அச்சிட்டபின்னர் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் இராமாவதாரச் செய்யுட்பாடாந்தரம்என்று சில குறித்துள்ளன என்பது ஞாபகத்திற்கு வந்தது. வரவும், அதனைக்கொண்டு சுந்தரகாண்டப்பகுதிமுழுதையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தேன்: ஆங்குக்காட்டப்பட்டுள்ள சிலபாடல்கள் இந்தப்பதிப்பில் வந்திடாமையால் அவற்றை ஈண்டுக் குறிக்கின்றேன்.

காட்சிப்படலத்து 29 - ஆஞ்செய்யுளுக்குப்பின்

இன்ன வெண்ணி யிடருறு வாண்மருங்கு
உன்னு ராயிர கோடி யரக்கியர்
துன்னு காவலுடேய திரிசடை
என்னு மங்கை துணையின்றி வேறிலாள்
தரும நீதி தழுவிய சிந்தைகொண்டு
உரிய வீடணன் றந்தரு ளொண்டொடி
திரிசடைக்கொடி நாடொறுந் தேற்றுஞ்சொல்
அருளி னுறறன தாவிபெற் றுய்ந்துளாள்.
அன்ன ளாய வருந்ததி கற்பினள்
மன்னு சோலையின் மாருதி யுமவரத்
தன்னி டந்துடித் தெய்துறச சானகி
யென்னு மங்கை யினிதிருந் தாளரோ.

என மூன்றுபாடல்கள் உள்ளன.

நிந்தனைப்படலம 23 - ஆஞ் செய்யுளுக்குப்பின்

என்ன வாழ்த்திய மாருதி யீதுநாம
இன்னுங் காண்டு மெனமறைந் தெய்தினன
சொன்ன வாளரக்கன்சுடு தீச்சுடும
வன்னை வைகுறு மவ்விடத் தாயினன்.

என்றபாடலும், 82 - ஆஞ்செய்யுளுக்குப்பின்

தீயோர் செய்கை தானு மிராம னொருதேவி
தாயா டுன்பு மாருதி கண்டே தளர்வெய்தி
மாயா தொன்றே யன்றி மனத்தே மலிதுன்பத்
தோயா துன்னிச் சோரபவ னென்றங் குணர்வுற்றான்.

என்ற பாடலும உளளன.

உருக்காட்டுபடலம 21 - ஆஞ் செயயுளுககுப்பின்

சுற்றிய கொடியொன்றைத் துணித்துத் தூயளோர்
பொறறடங் கொம்பினிற் பூட்டிப பூமியே
நறறவ முடையன்யா ளுகி ளுயகன்
வெறறிசேர் திருவடி மேவு வேனென்றாள்.
என்றருந தநிமனத் தெமமை யாளுடைத்
துன்றருங் கற்பினாள் சுருதி நாயகன்
பொன்றரு மலாபபதம வழுதது பூஙகொடி
தன்றனிக கழுத்திடைத் தரிக்கு மேல்லைபில.

எனற பாடலகளும், 22 - ஆஞசெயயுளுககுப்பின்

தோன்றினன் றனதுருக் காணத் தூயவன்
மூன்றுல கினுக்குமோ ரன்னை மொய்ம்மலாத்
தேன்றிகழ் திருவடி சென்னி யாற்றொழுது
என்றபே ரன்புகொண் டறைதன் மேயினான்.
நோக்கின னரககியர் றனிபபில கோடியா
நீக்கினர் துயிலினை நின்னைக் காணுதற்கு
ஆக்கிய காலம்பாாத தயல மாந்துபின்
தாககணங் கவா துயில கணடு சாாந்துளேன்.

என்ற பாடல்களும், 54 - ஆஞசெய்யுளுககுபபின்

எள்ளற் கரிய நிலையுளதா யிசைந்து தமமி லிணையொத்துத்
தள்ளப படாத நிலையாகிச சார்கத் திரிகை வகையொழுகி
அள்ளற் பளளத் தகனபுனலி னமைந்த வாவி யுள்வளரும
வளளைத் தண்டின் வனப்பழித்த மகாக குழையின குழை யம்மா.

என்ற பாடலும, 88 - ஆஞ்செயயுளுககுபபின

தவந்தந்த நெஞசிற றனதாருயிர்த் தம்பி யோடு
நவந்தந்த குன்றுங் கொடுஙகானமு நாடி யேகிக
கவந்தன் றனதாவி கவாந்தொரு காலு நீங்காச
சிவந்தந்து மெய்ம்மைச் சவரிககுத தீர்ந்து வந்தான்.

என்ற பாடலும, 117 - ஆஞ்செய்யுளுககுப்பின்

சென்றே யடியே னினதின்னல் சிறிதே யவர்க்கங் குரைத்தபோ
தன்றே யரக்கா வருககமுட னமையா தினனு மடியேன்கை

மன்றே கமழுந் தொடைபோலா யிருதா குழுவு மாநகரும் [ன்.
என்றே யிறைஞ்சிப் பின்னருமொன் றிதயத்துணர்ந்தா னீறில்லா

என்றபாடலும் உள்ளன. பொழிலிறுத்தபடலம் 59 - ஆஞ்செய்யுளுக் குப்பின்

எனப்பதம் வணங்கி யன்னு ரியம்பிய வார்த்தை கேளாக்
கனக்குரா லுருமு வீழக் கன்மலை சிதறத் தேவர்
மனத்திறி வழிந்து சோர மாகட லிரைப்புத் தீரச்
சினத்துவாய் மடித்துத் தீயோன் நகைத்திவை செப்ப லுற்றான்.

என்றபாடலும் கிங்கரர் வதைப்படலம் 2 - ஆஞ்செய்யுளுக்குப்பின்

என்றலு மிருகை கூப்பி யிருநுதல் படியிற் றோயச்
சென்றடி பணிந்து மண்ணுந் தேவருந் திசையு முட்க
வென்றியன் றெனினும் வல்லே விரைந்துநாம் போகிவீரர்
துன்னிய குரங்கைத் தூக்கித் தருதுமென் றுரைத்துப் போனார்.

என்றபாடலும், சம்புமாலிவதைப்படலம் முதலில்

என்றலு மரக்கர் வேந்த னெரிகதிர் வாளைநோக்கிக்
கன்றிய பவளச் செவ்வா யெயிறுபுக் கழுந்தக் கவ்வி
ஒன்றுரை யாடற் கில்லா னுடலமும் விழியுஞ் சேப்ப
நின்றவா ளரக்கர் தமமை நெடிதுற நோக்குங் காலை.

என்ற பாடலும் உள்ளன.

அந்தச்செந்தமிழில் இந்தப்பாடல்களன்றிச் சிலபாடல்களுக்குப் பாட பேதம காட்டப்பட்டிருப்பினும, அவற்றுட் சிறந்தனவாகக்கொள்ளததககன பல இப்பதிப்பில் வநதிட்டமையாலும, விடுபட்டனவற்றுட் பல சிறந்தன வாகத்தோன்றுமையாலும், அவை யநுபந்தமாகக் காட்டப்பட்டில.

உரைப்பகுதியிலும், முன்னையபதிப்பினும பலஇடங்கள் இப்போது திருததம பெற்றுள்ளன. அன்றியும, செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதியும, அருமபதவகராதி முதலியனஎன்பதும் இப்பதிப்பிற்சேர்க்கப்பட்டுள.

வை. மு. கோ.

கம்ப ராமாயணம்.

ஐந்தாவது

சுந்தர காண்டம்.

இந்த வடமொழித்தொடர்மொழி, பண்புத்தொகை. சுந்தரமாகிய காண்டம் என விரியும். அழகிய பாகம் என்பது பொருள். சுந்தரம் - அழகு. காண்டம்-கூட்டம்; இப்பொதுப்பெயர்-இங்கு, சரித்திரத்தின் ஒரு பாகத்தையுணர்த்துஞ் செய்யுட்களின் கூட்டமென்று சிறப்பாகக் கொள்ளத்தக்கது. முதனூலாசிரியராகிய ஸ்ரீவால்மீகி மகாமுனிவர் இதற்கு முந்திய பாகங்களுக்கும் பிந்தியபாகங்களுக்கும் சரித்திரத்தின் பிரதான விஷயத்தைக் குறிக்குஞ் சொற்களாற் பெயரிட்டதுபோல இலங்கையில் நடந்தகாரியங்களைச்சொல்லுகின்ற இக்காண்டத்துக்கு 'லங்கா காண்டம்' எனப்பெயரிடாமல் 'சுந்தரகாண்டம்' என்று பெயரிட்டது என்னையோவெனின்,—மற்றைக் காண்டங்களின் கதைகளினும் இக்காண்டத்துக்கதை மனத்திற்கு மிகவும் உல்லாசகரமாகியும், ஸ்ரீராமனிடத்தில் மிக்க பக்தியுள்ள மெய்யடியாராகிய அநுமானுடைய மகிமையை நன்கு விளக்குவதாகியும் அழகியதாயிருத்தலால் என்று பெரியோர் சொல்வர். இனி, அநுமானுக்குச் சுந்தரனென்று பெயருண்மையால் அநுமான் செயலைக்கூறும் பாகமென்பாருமுளர்.

இக்காண்டம் - கடல்தாவுபடலம் முதல் திருவடிதொழுதபடலம் ஈறாக கரு-படலங்கள் அடங்கிய க,௬ரு௦ - செய்யுளுள்ளது

கதைத் தொடர்ச்சி.

[இராமாயண கதை மிகப்பிரசித்தமானதாதலால், இக்காண்டத்துக்கு முன்கதைத்தொடர்ச்சி மிக்க சுருக்கமாக எழுதப்படுகின்றது.]

முன் ஒருகாலத்தில் தேவர்களெல்லாரும் இராவணன் முதலிய இராக்கதர்களின் உபத்திரவம் பொறுக்கமாட்டாமல் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவைச்சரணமடைந்து, துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனம் செய்தருளுமாறு வேண்டினார்கள். அத்திருமால் அவ்வேண்டுகோளுக்கு இரங்கி லோக ஸம்ரக்ஷணத்தின்பொருட்டுத் தனது அம்சத்தைக்கொண்டு நான்கு ரூபமாகத் தசரதமகாராஜனிடத்தில் அவதரித்துத் தீயோரை யழித்து நல்லோரைப் பாதுகாப்பதாக அருளிச்செய்தான். இது நிற்க. இப்பரதகண்டத்துக் கோசல தேசத்திலே சரயூ நதிக் கரையில் அயோத்தியா நகரத்திலே திரேதாயுகத்திற் சூரியகுலத்தில் உதித்து நிலவுலகம் முழுவதும் தனிச்செங்கோல் செலுத்திய தசரதசக்கரவர்த்தி தனக்கு அநேக ஆயிரம் ஆண்டுகள் கழிந்தும் பலமனைவியர்களிருந்தும் புத்திரபாக்கியமில்லாமையினாலே மிகவும் வருந்திக் குலகுருவாகிய வசிஷ்ட மகாமுனிவனிடம் தனது குறையைக்கூறி அம்முனிவனது கட்டளைப்படி ருசியசிருங்கமுனிவனை அழைத்துவந்து அந்தக் கலைக்கோட்டுமாமுனிவனைக்

கொண்டு அசுவமேதயாகமும் புத்திரகாமேஷ்டியும் செய்தான், அந்தயாகத்தின் பயனாகச் சக்கரவர்த்தியின் பிரதான தருமபத்தினியர் மூவருள் கௌசல்யாதேவியினிடம் ஸ்ரீராமனும், கைகேயியினிடம் பரதனும், ஸுமித்திரையினிடம இரட்டையராய் லக்ஷ்மணசத்துருக்கனரும் திருவவதாரஞ்செய்தார்கள். (இவர்களில் இராமபிரான், ஸ்ரீமந்நாராயணனது ஏழாவது திருவவதாரம். இளையபெருமாள், அத்திருமாலுக்குப் பலவகைக் கைங்கரியங்களைச் செய்கிற ஆதிசேஷனது அவதாரம். பரதாழ்வானும், சத்துருக்கனாழ்வானும், ஸுதர்சந பாஞ்சஜந்ய மென்னும் திருமாலின் சக்கர சங்கங்களின் அவதாரம். ஆனாலும், லக்ஷ்மணன் முதலியோரிடமும் விஷ்ணுவின் அம்சம் இருந்தது. அதுபற்றியே, 'திருமால் நான்கு ரூபமாக அவதரித்தனன்' என்பது.)

இராமபிரான், இளமையிலேயே விசுவாமித்திர மகாமுனிவனுடைய வேள்வியைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு அம்முனிவனது விருப்பத்தின்படி அவன் பின்னே இலக்குமணனுடன் செல்லுகையில், வழியிலெதிர்ப்பட்ட தாடகை யென்னும் கொடிய அரக்கியையும், அந்த யாகத்தில் தீங்குவிளைக்க வந்த தாடகாகுமாரனான சுவாகு முதலிய பல அரக்கர்களையும் கொன்று, தாடகையின் மற்றொரு குமாரனான மாரீசனை வாயவ்யாஸ்திரத்தாற் கடலிலே தள்ளிவிட்டு, யாகத்தை நிறைவேற்றியபின் அம்முனிவனுடன் விதேக தேசத்து மிதிலா நகரத்துக்கு எழுந்தருளி, அங்கு ஜநகமகாராஜன் வளர்த்த மகளான சீதைக்குக் கந்யாசுல்கமாக வைக்கப்பட்ட சிவதநுசை எடுத்து வளைத்து முறித்து, இலக்குமியினது அவதாரமான அந்த ஜாநகியைத் திருக்கலியாணம் செய்துகொண்டான். அப்பொழுது அங்குச் சநகன் தான் பெற்ற மகளான ஊர்மிளையை லக்ஷ்மணனுக்கும், தன்தம்பி புத்திரிகளான மாண்டவி சுருதகீர்த்தி என்பவர்களைப் பரதசத்துருக்நர்களுக்கும் கொடுக்க, அவர்கட்கும் விவாகம் நிகழ்ந்தது. பின்பு மிதிலையினின்றும் மீண்டுவருகையில், வலியவந்து எதிரிட்ட பரசுராமனை ஸ்ரீராமன் வென்று செருக்கையடக்கி அனுப்பிவிட்டு, அயோத்தி சேர்ந்தனன்.

பின்பு இராமபிரான் தனது சிறியதாயான கைகேயிக்குத் தனது தந்தை கொடுத்திருந்த இரண்டுவரங்களையும் நிறைவேற்றுதல்நிமித்தம் அக்கைகேயியின் சொல்லால் அவள்மகனான பரதனுக்கு உரியதாம்படி இராசசியத்தைத் தான் கைவிட்டுப் பதினான்குவருடம் வனவாசம்செய்ய உடன்பட்டு மனைவியாகிய சீதையோடும், தன்னைவிட்டுப்பிரியாத தம்பியான இலக்குமணனோடும் புறப்பட்டுக் குகனோடு தோழமைகொண்டு அவனுதவியாற் கங்கைகடந்து சித்திரகூடத்தில் வசிக்கையில், தந்தையிறந்த செய்தியை வந்துசொல்லி அயோத்திக்கு எழுந்தருளி அரசாளவேண்டு மென்று வேண்டிய பரதனுக்கு இன்சொற்கூறிப் பாதுகைகொடுத்து அனுப்பியபின், தண்டகாரணியம்சேர்ந்து விராதனைக் கொன்று சரபங்கமுனிவர்க்கு முத்தியளித்து அகத்தியரைத்தரிசித்துக் கோதாவரிநதிதீரத்திற் பஞ்சவடியாசிரமத்திலே வசிக்கும்போது, அரக்கர்தலைவனாய் இலங்கையில் வாழ்கின்ற இராவணனுடைய தங்கையான சூர்ப்ப

ணகை வந்து இராமபிரானது திவ்வியசௌந்தரியத்தைக் கண்டு மிக்க ஆசைகொண்டு தன்னை மணஞ்செய்து கொள்ளும்படி பலவாறுவேண்ட, அதற்கு அப்பெருமான் உடன்படாமல் உபேக்ஷித்ததைப்பற்றி, அவ்வரக்கி 'அருகிலிருக்கிற இந்தப்பெண்ணை அகற்றிவிட்டால் இராமன் என்னை மனைவியாகக் கொள்வன்' என்று எண்ணிச் சீதையைத் தனித்திருக்கிற சமயம்பார்த்துத் தூக்கிச்செல்லத்தொடங்க, அதுகண்ட இலக்குமணன் அவளுடைய மூக்கு முதலிய சிலஉறுப்புக்களை அறுத்ததுமன்றி, இங்ஙனம் மானபங்கப்பட்ட அவளுக்காகப் பரிந்துவந்த கரன் தூஷணன் முதலிய கொடிய இராக்கதபலவீரரையும் இராமன் கொன்று ஒழித்தான். பின்பு இராவணன் சூர்ப்பணகையினால் தூண்டப்பட்டுச் சீதையினிடம் பெருங்காதல்கொண்டு சந்யாசிவேஷம்பூண்டு வந்து, மாயையால் பொன்மானுருவங்கொண்ட மாரீசனது சூழ்ச்சியினால் இராமலக்ஷ்மணரை அப்புறப்படுத்தி, சீதையைத் தனித்திருக்கிற சமயத்தில் வஞ்சனையாக எடுத்துப் போகுமளவில், முன்வந்து எதிர்த்த ஜடாயுவை வலியழித்துச்சென்று, இலங்கையில் அசோகவனத்தில் அரக்கியர்சூழச் சீதையைச் சிறைவைத்திட்டான்.

பிறகு சீதையைத்தேடிக்கொண்டு இலக்குமணனுடன்சென்ற ஸ்ரீராமன், சீதையின் நிலைமையைச் சிறிதுகூறி யிறந்த ஜடாயுவுக்குச் சரமக்கிரியை செய்து, கபந்தனைக் கொன்று சபரிக்கு முத்தியளித்துச் செல்லும் வழியில், எதிர்ப்பட்ட அநுமான்மூலமாகச் சுக்கிரீவனோடு நட்புகொண்டு, அவன் வேண்டுகோளின்படி, அவனது தமையனும் வாநரராசனும் இராவணனது நண்பனும் வலிமையிற்சிறந்தவனுமான வாலியைத் தந்திரமாகக்கொன்று சுக்கிரீவனைக் கிஷ்கிந்தைநகரத்துக்கு அரசனாக முடிசூட்டிவைத்தபின், அவ்வாநரராசன் சீதையைத்தேடுதற்பொருட்டு அநேக வானரவீரர்களை ஆங்காங்குத் தூதனுப்ப, அங்ஙனம் இரண்டுவெள்ளம் வாநரசேனையுடன் தென்திசையிற் சென்ற அங்கதன் ஜாம்பவான் நீலன் அநுமான் முதலிய வீரர்கள் பலவிடங்களிலும் தேடிச் சீதையைக் காணாதபின்பு, ஜடாயுவின் தமையனான சம்பாதி சொல்ல இராவணன் சீதையை இலங்கையிற்சிறைவைத்திருத்தலை யுணர்ந்து, இலங்கைக்குச் செல்லுதற்பொருட்டுக் கடல்கடக்கும் வலிமையில்லோமென்று மற்றையோர்சொல்லியபிறகு, ஜாம்பவானாற்புகழ்ந்து தூண்டப்பட்ட அநுமான், தென்கடற்கரையிலிருக்கும் மகேந்திரமலையின்மீது ஏறி, இலங்கைசேர்தலினிமித்தம் அக்கடலைக்கடக்குமாறு பேருருவங்கொண்டு நின்றனனென்பதாம்.

முதலாவது

கடறாவு படலம்.

இலங்கைசேருமாறு அநுமான் கடலைத் தாவிச்செல்லுஞ் செய்தியைக் கூறும் பாகமென்பது பொருள். கடல் + தாவு + படலம் எனப்பிரியும். 'காண்டம்,' என்றதற்குப்போலவே 'படலம்' என்கிற வடசொல்லுக்கும் கூட்ட

மென்றே பொருள்; ஆயினும், அது - சஙகேதத்தால், இஙகு, ஒரு பெரிய வகுப்பினுட்பட்ட சிறியபாகததைக் குறிக்கும்.

கடவுள்வணக்கம்: ராமஸ்தோத்ரம்.

அலங்கலிற் றோன்றும [1]பொய்ம்மை யரவெனப் பூத மைந்தும்
விலங்கிய விகாரப் பாட்டின் வேறுபா டுற்ற வீக்கங்
கலங்குவ தெவரைக் கண்டா லவரென்பர் கைவி லேந்தி
யிலங்கையிற் பொருதா ரன்றே மறைகளுக் கிறுதி யாவார்.

இது காப்புசசெய்யுள். இதனால், கவி தாம் பாடத்தொடங்கிய காணடம் இடையூறில்லாமல் இனிதுமுடிதற்பொருட்டு, உயாந்தோா வழககததின் படியே செயயப்படும் கடவுள்வணக்கததை, மாஙஸமாகவன்றி வாசிகமாகவும் கூறுகின்றார் நூலின்முகததிற் கடவுள்வணக்கம கூறியது அமையாதோ? காணடந்தோறும் கூறவேணடுமோ? எனின்,—ஆசிரியா பதஞ்சலியார் 'மஙக ளத்தை முதலிலும் இடையிலும் கடையிலு முடைய நூல்கள் மிககசிறப் புடன்தோன்றும' என மாபாடியத்திற்கூறினு ராதலின், இடையிலும் மஙகள மாகக கடவுள்வாழ்ததுக்கூறுதல் நல மாதலாலும், கல்விகருப்பயன் கடவுளை வணஙகுதலே யாதலாலும், நூல் ஒன்றேயாயினும காணடங்கள் பொருளால் வேறுபடுதலாலும், இவ்வாறு கூறினரென்க. தசரதனது மதலையாய, ஸ்ரீராம னுகித திருவவதரிததனுனே கவிசசக்ரவர்ததியாகிய கம்பா, ஈடுமெடுபபு மில்லாத அவ்வுத்தமநாயகன்விஷயமாகச செய்யப்புகக இபபெருஙகாப்பியத திறகு அவரையே வாழ்த்தல்வேணடுதலின், காணடநதோறும அவாவிஷய மாகவே கடவுளவாழ்ததுக் கூறததுணிநது பாலகாணடததில் ஸ்வரூபோபாய புருஷார்ததஙகளைச சொலலுகிற முறையாலே மூன்றுகவிகளாற கூறி, அயோத்தியாகாணடத்தில் இக்காப்பியத்தலைவராகிய ஸ்ரீராமபிரான் ஸர் வேஶ்வர னென்று கூறி, ஆரணியகாணடததில் அப்பெருமான் வேதம்முத லிய நூல்களாலும், பிரமனமுதலிய பெரியோர்களாலும உணாத்தறகரிய பர வஸதுவென்று கூறி, கிஷ்கிந்தாகாணடததில அப்பெருமான் சகலபிரபஞ்சத தையும் தனக்குச் சரீரமாககெகாணடவனென்றுகூறி, இக்காணடததில் இக கவியால் வஸ்துநிர்தேசரூப மஙகள முகததாலே பரம்பொருளே இராமனுகத திருவவதரிததது ராவணுதி ராக்ஷஸஸம்ஹாரம் செய்தவனென்கிறா.

(இதன்பொருள்.) அலஙகலில்-மாலையினிடததில், தோன்றும் - உணடா கின்ற, பொய்ம்மை அரவு என - பாம்பு என்ற பொய்யாகிய எணணமபோல, (விபரீதபுததியையுணடாக்குவது), பூதம் ஐந்தும-பஞ்சபூதஙகளும, விலஙகிய- (தனித்தனியேயிருக்குந் தன்மையை விட்டு) மாறி ஒனறுகசசேர்ந்ததனுலா னதும், விகாரப்பாட்டின்-(அறுவகையாக) விகாரபபடுதலையுடையதும், வேறு பாடு உற்ற-(தேவர் மனிதர் விலங்கு தாவரம் என்னும்)பாகுபாடுபொருந்தியது மான, வீக்கம்-மிக்கபிறப்பு, எவரை கண்டால-எவரைப பாரததமாததிரததில்

கலங்குவது-ஒழிந்துவிடுமோ, மறைகளுக்கு இறுதி ஆவார்-வேதங்களின் முடிவான உபநிடதங்களிற் கூறப்படுகின்ற பொருளாயிருப்பவராகிய, அவர் அன்றே - அக்கடவுளே,—கை வில் ஏந்தி - கையிற் கோதண்டத்தையேந்தி வந்து, இலங்கையில் பொருதார் - இலங்கையிற் (சென்று அரக்கருடன்) போர்புரிந்து அவரை வென்றவராவார், என்பர்-என்று சொல்வார்,(உண்மையை யுணர்ந்த தத்துவஞானிகள்); (என்றவாறு.)

இச்செய்யுளினால், வேதாந்தங்களின் முடிவிற் கூறப்பட்டுள்ள உண்மைப்பரம்பொருளே துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனம் செய்யுமாறு தசரதன் மதலையாய்த் திருவவதரித்துக் கானகத்தி லுறைந்து சீதையைக் கவர்ந்ததை வியாஜமாகக்கொண்டு இலங்கையிற் சென்று ராக்ஷஸராஜனை இராவணனைத் தனது அம்புகளை யெய்து பொருது கொன்றவனென்ற உண்மையைக் கூறினா ராயிற்று. ஆகவே, இராவணாதியரைப்போல அப்பெருமானை மானுடனென்று எண்ணி அழிந்தொழியாது, உண்மைப்பரம்பொருளே தனது சங்கற்பத்தால் இவ்வாறு திருவவதரித்தனனென்ற மெய்ப்பொருளைக் கடைப்பிடித்து அக் கடவுளை சரணமாகக் கொண்டு அவன்தாளிற்சேர்ந்து நற்கதிசேர்மினென்ன உலகத்தவரை நோக்கி உபதேசித்ததாகவாவது,அவ்வாறான கடவுளை யான் வணங்குவே னென்றதாகவாவது கருதுக. வாழ்த்து, வணக்கம், தலைமைப்பொருளுரைத்தல் என்ற மூன்றுவகை மங்களங்களுள், இச்செய்யுள் மூன்றாவதன் பாற்படுமென்று அறிக. அன்றியும், இக்காண்டத்தில் இவ்வாறு கடவுள் வாழ்த்துக் கூறியதனால், இக்காண்டத்திற் கூறப்படுகின்ற அநுமானதுசெயலெல்லாம், இராமபிரான் கடல் கடந்து இலங்கையிற்புக்கு ராக்ஷஸஸம்ஹாரஞ் செய்யக் காரணமாமெனக் குறிப்பித்தவாறுமாயிற்று.

இச்செய்யுளில் திருமாலின் பரத்துவமும், சௌலப்பியமும் விளங்குதல் காண்க.

விபரீதஜ்ஞானமெனினும், திரிபுணர்ச்சியெனினும் ஒக்கும், அதாவது உயிரல்லாத உடம்பில் உயிரென்ற எண்ணமும், கடவுளுக்கு அடிமைப்பட்ட உயிரை ஸ்வதந்திரமுடையதென்று எண்ணுதலும், பிறர்க்கு அடியவனல்லாத அவ்வுயிரைப் பிறர்க்கு அடியவனென்று கருதுதலும், தலைமைத்தேவரல்லாதார் பக்கல் தலைமைத்தேவரென்ற நினைப்பும், பரமபுருஷார்த்தமாகாத செல்வம் முதலியவற்றினிடத்துப் பரமபுருஷார்த்தமென்ற நோக்கமும்,உபாயமாக மாட்டாத கர்மம் முதலியவற்றில் உபாயமென்ற சிந்தனையும் தொடக்கமானவை. மாலையைக் கண்டு பாம்பென மருளுதலைப்போன்ற திரிபுணர்ச்சிக்கு இடமாய இவ்வுலகத்தில் உயிர்கட்கு உண்டாகிற பஞ்சபூதங்களினாலாகிய பிறப்பு, உண்மைப் பரம்பொருளின் வடிவத்தைக் காண்கிறவர்கட்கு ஒழிந்துவிடுமெனக; ''அப்பரம்பொருள் பார்க்கப்படுமாயின், இவ்வான்மாவினது மனத்திற் குவிந்துகிடக்கும் அஜ்ஞானமும், அதன்காரியமான பலவகைச் சந்தேகங்களும், பிறப்பிறக்குக்காரணமான இருவினைகளும் ஒழிந்துவிடும்''

ஏனற வடநூல்மேற்கோள் இதற்குக் கருத்தக்கது. ஐம்பூதங்களும் ஒன்றாகச சேர்வதனாலேயே இவ்வுலகம தோன்றியுள்ள தென்பதை, "நிலந் தீ நீர வளி விசும்போ டைந்தும,கலந்த மயக்க முலகம" எனக கூறிப்போந்தார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும். ஐம்பெரும்பூதஙகளும அவ்வவ்வுடலுக்குத் தக்கபடி சேர்தலினாலேயே, தேவ திர்யங் மநுஷ்ய ஸ்தாவர சரீரங்கள் தோன்றுகின் றன வென்பது, நூறகொள்கை. ஐம்பூதஙகளாவன - நிலம் நீர் தீ காற்று வானம் என் இவை. இவற்றை, முறையே, ப்ருதிவீ அப் தேஜஸ் வாயு ஆகா ஶம என்பர் வடநூலார.

வேதஙகள் காமகாண்டம் ஞானகாண்டம என இருவகையாகப் பகுக்கப் பட்டுளளன; அவற்றில் முதலதாகிய கர்மகாண்டததிற் கடவுளினது ஆராதந ஸ்வரூபமும, ஈறறதாகிய ஞானகாண்டததில் ஆராத்யனான கடவுளின் ஸ்வ ரூபமும கூறப்பட்டுள்ளன வாதலால், கடவுளை 'மறைகளுககு இறுதியாவார' என்றார.

விகாரப்பாடு விகாரப்படுதல்; ஒருநிலையில் நிலைததிராது மாறுபடுதலாகிய (இருததல், பிறததல், பருததல, வளாதல், தேயதல, அழிதல் என்ற உட லுக்கு உண்டாகினற அறுவகையான) விகாரஙகள். இவ்வறுவகைவிகாரஙகள், வடமொழியில் 'ஷட்பாவவிகாரம்' எனப்படும. வீககம்-கட்புலனாம்படி பருத துததோன்றுகினற உடல். இஙகு, இலக்கணையால், பிறப்புக்கு ஆயிறறு; கட வுளைக் காணவே பிறப்பொழியுமெனக கருததுக்கொள்ளவேணடியிருதத லின். வீக்கம - சாதியொருமை. எனபா - அசைஎனனவுமாம வேதஙகள் நான்காதலாலேனும வேதததிலேயே "அநநதா வை வேதாஃ [வேதஙகள் எல்லையில்லாதன]" எனக் கூறியிருத்தலாலேனும மறைகள் எனப்பன்மை யாற் கூறினா அன்று, ஏ என்ற இரணடு எதிாமறைகள் ஒருஙகுசேர்ந்து தேற்றககருததை வறபுறுததின.

பஞசபூதஙகளும தம்மிலமாறுபடககலநது பஞ்சீகரணப்பட்டுப் பரிணாம மடைதலினாலே வேறாகததோனறுகின்ற ஸதூலமாகிய பிரபஞ்சம் எந்தப் பர மாதமாவின் சொரூபததையுணர்நதாற் பழுதையினிடததுததோனறுகிற பாம் பென்னும் மயககமபோல இல்லையாகுமோ, அந்தப் பரமாத்மாவே கைவிலேந்தி இலஙகையிறபொருதவரும் மறைகளுக்கு இறுதியாவாருமாவ ரென்று கூறு வர் (உணாந்தோா) என்று இசசெயயுளுக்குப் பொருள் கூறலும் உணடு.

துறை - கடவுள்வாழ்தது, தொல்காப்பியததில் 'வாழ்த்தியல் வகையே நாற்பாறகு முரித்தே" எனறதன்கண், 'வகை' என்றதனாற கொண்ட அறு முறைவாழ்ததன்றித் தனககும் பிறாககும் பயன்படும்படி "யாப்பினும் பொரு ளினும் வேற்றுமை யுடையது" என்றதனால், முன்னிலையனறியும கடவுளை வாழ்த்துதலின், இககவி கடவுள்வாழ்த்தெனப் பெயாபெற்றது; [அறுமுறை வாழ்த்தினுள் வாழ்த்தப்படும பொருள்களாவன:—முனிவரும், பசுவும், பார்ப் பாரும், அரசரும், மழையும், நாடுமாம.] பிரதிபேதம்:—[1]பொய்ம்மையாமென்.

இதுமுதல் முப்பத்தொன்பது கவிகள் - முதற்சீரும் நான்காஞ்சீரும் விளச்சீர்களும், மற்றை நான்கும் மாச்சீர்களுமாகிய கழிநெடிலடி நான்கு கொண்ட அறுசீராசிரியவிருத்தங்கள். மேலும் இங்ஙனமே காண்க.

க.—பேருருவங்கொண்டுநின்ற அநுமான் வானுலகத்தைக்கண்டு அங்குச் சீதையில்லையென்பது கருதுதல்.

ஆண்டகை யாண்டவ வானோர் துறக்கநா [1]டருகர்க் கண்டா
[2]னீண்டிது தான்கொல் வேலை யிலங்கையென் றைய மெய்தா
வேண்டரு விண்ணா டென்னு மெய்ம்மைகண் டுள்ள மீட்டான்
[3]காண்டகு தோகை யும்ப ரிலலெனக்[4]கருத்துட் கொண்டான்

(இ - ள்.) ஆண்தகை - ஆண்மைக்குணமுள்ளவனாகிய அநுமான்,— ஆண்டு - அப்பொழுது, அ வானோர் துறக்கம் நாடு - அந்தத்தேவர்கள் வசிக்கின்ற சுவர்க்கலோகத்தை, அருகர் - சமீபத்திலே, கண்டான் - பார்த்தவனாய்,—'ஈண்டு இதுதான் - இங்கே காணப்படுகின்ற இந்த நாடே, வேலை இலங்கை கொல்-கடலினாற்சூழப்பட்டுள்ள லங்காபுரியோ?' என்று—, ஐயம் எய்தா - சந்தேகங்கொண்டு,—வேண்டு அரு விண் நாடு என்னும் மெய்ம்மை கண்டு - வேண்டிப்பெறுதற்கு அருமையான தேவலோக மிது என்ற உண்மையைத் தெரிந்துகொண்டு,—'காண்தகு தோகை - பார்க்கத்தக்க [வடிவழகையுடைய] மயில்போலுஞ்சாயலையுடையவளான சீதை, உம்பர் - இம்மேலுலகத்திலே, இல் - இல்லை,' என - என்று, கருத்துள் கொண்டான் - மனத்தில் எண்ணியவனாய், உள்ளம் மீட்டான் - (அத்தேவலோகத்தைப்பார்ப்பதிற் செலுத்திய தனது) கருத்தை (அதனினின்றும்) மீட்பவனாயினான்; (எ - று.)

மகேந்திரமலையின்மீதேறிப் பேருருக்கொண்டுநின்ற அநுமான் தனக்குச் சமீபத்தில் தோன்றிய தேவலோகத்தைச் செல்வச்சிறப்பாலும் பொன்மயமாயிருத்தலாலும் இலங்கைமாநகரமோ வென முதலிற் சந்தேகித்து, பின்பு அங்குத் தேவர்கள் வசிப்பதனாலும் மேலிடத்திலிருப்பதனாலும் 'இது ராக்ஷஸராஜதானியாய்ப் பூலோகத்திலுள்ள இலங்கையன்று' என்று தெளிந்து, தனது கண்ணுக்குத் தெரிந்தவரையிற் புலனாகாமையாலும், சீதை இலங்கையிலுள்ளாளென்னச் சம்பாதி கூறியிருத்தலாலும், ராக்ஷஸராஜனான ராவணன் தனது பகைவராகிய தேவர்களமாத்திரமே வாழ்கின்ற இங்குச் சீதையைச் சிறைவையா னென்ற உறுதிப்பாட்டினாலும், மற்றும் அங்கு நாடிப் பார்ப்பதை யொழித்தன னென்பதாம்.

இச்செய்யுளில் தேவலோகத்தைக்கண்டு இலங்கையென்று ஐயுற்றுப் பின்னர்த் தெளிந்ததாகக் கூறியது, தெளிவைமுடிவிற்கொண்ட ஐயவணியின்பாற்படும். ஆண்டு அநுமான் இவ்வாறு பேருருக்கொண்டுவளர்ந்துநின்ற சமயத்தி லென்க. அவ்வாறுநின்றதை, கிட்கிந்தாகாண்டத்து மகேந்திரப்படலத்தில் "பொருவருவேலைதாவும் புந்தியான் புவனந்தாய, பெருவடிவுயர்ந்த மாயோன் மேகுறப்பெயர்ந்தாள்போல், உருவறிவடிவனும்ப ரோங்கின

னுவமையாலும், திருவடி யென்னுந்தன்மை யாவர்க்குந் தெரியநின்றான்" என்றதனாலும அறிக.

ஆணதகை - அன்மொழித்தொகை. 'ஆவ்வானோர்' என்றவிடத்து அகரம் - பிரசித்தியைக் காட்டும்; உலகறிசுட்டு சேய்மைசுட்டுமாம். துறக்கம் (இவ்வுலகசம்பந்தத்தைத) துறந்து அடையததக்க இடம் எனக் காரணப்பொருள் பெறும: இனி, ஸ்வர்க்கம் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு எனக் கூறுவாரு முளர். அருகர் - அருகு குற்றியலுகரததுககு 'அர' - போலி. கொல் - ஐயம. எய்தா - உடன்பாட்டுவினையெச்சம. 'ஆணடு' என்பதற்கு - அவ்விடத்தினின்று என்றும், 'வேணடு அரு விணநாடு' எனபதறகு - (அனைவராலும) விருமபபபடுவதும் பெறுதற்கு அரியதுமான சுவாக்கலோகமென்றும், தனக்கு இபபொழுது வேண்டாததான சுவாகக மென்றும, 'காண்தகு தோகை' எனபதறகு - தான காணவேணடியவளான சீதை யென்றும பொருள்கொள்ளலாம். தோகை - இருமடியாகுபெயர் இல் - இல்லையென்பதன் விகாரம்.

விலஙகினததைச சார்நத வாநரமாகிய அநுமானை 'கணடான்' முதலியனவாக உயாதிணையாற்கூறுதல் இலககணததுசகு ஒககுமோவெனின்,— உயாதிணை அஃறிணை எனற பகுபபிறகுக் காரணம முறையே அறிவின் நிறைவும குறைவுமே யாதலால், அவ்வறிவிற்குறைவின்றி ஐம்பொறியறிவோடு பகுததறிவையும் கொணடு மனிதர்போலவே தொழில்திற மமைந்த தெய்வக்குரஙகை உயாதிணையின்பாறபடுததுதல் ஒக்குமெனக; இத்தன்மை, மறறை வாநராகட்கும், கரடியாகிய ஜாம்பவானுக்கும், கழுகுகளாகிய சமபாதிசடாயுக்கட்கும, பெரியதிருவடியாகிய கருடாழ்வானுக்கும் பொருநதும்: தொல்காப்பியத்து மரபியலில் உரைகாரர் "மாவும் மாக்களும் ஐயறிவினவே" என்ற சூததிரததின்கீழ்க் குரஙகை விலஙகின மென்று பொதுவகையாற்கூறியவாதாமே "மக்கள்தாமே ஆறறிவுயிரே" என்ற அடுதத சூததிரததின்கீழ 'குரஙகு முதலாகிய விலஙகினுள அறிவுடையன எனப்படும் மனவுணாவுடையன உளவாயின் அவையும ஈணடு ஆறறிவுயிராய் அடங்கும்' என்றமை காணக. 'ஒரோவழி அஃறிணைப்பொருள்கள் மொழியாற பேசுவன உளவாயின், அது தெய்வத்தன்மைமுதலிய விசேடத்தானன்றிப் பொருட்டன்மையானன்மையின், அமைததுக்கொள்வது' என்ற இலககண விளககசசூறாவளியும் இஙகுக காணததககது. அன்றியும், இவர்கள் வடிவில மனிதரிறசிறிதுவேறுபாட்டையே யுடையராயிருந்தன ரென்பதும் அறிக.

பி-ம்:—[1] அருகில். [2] ஈண்டது. [3] காணடகுங்கொள்கை. கருததில். (க)

உ.—அநுமான் இலங்கையைக்கண்டு தோள்கொட்டியார்த்தல்.

கண்டன னிலங்கை மூதூர்க் கடிபொழிற் கனக நாஞ்சின்
[1] மண்டில மதிலுங் கொற்ற வாயிலு மணியிற செய்த
வெண்டளக [2] கனக மாட வீதியும் பிறவு [3] மெலலா
மண்டமுந்திசைக ளெட்டு [4] நடுஙகததோள் கொட்டி யார்த்தான்.

(இ - ள்.) (பின்னர் அநுமான்),—இலங்கை மூதூர் - இலங்கையென்ற பழமையான நகரத்தினது, கடி பொழில் - நறுமணம் வீசுகின்ற சோலையையும், கனகம் நாஞ்சில் மண்டிலம் மதிலும் - பொன்மயமான நாஞ்சிலென்னும் உறுப்புடைய வட்டமான மதிலையும், கொற்றம் வாயிலும் - வெற்றியைத்தெரிவிக்கின்ற [வெற்றிக்கொடிகள் நாட்டிய] நகரவாயிலையும், மணியின் செய்த வெள் தளம் கனகம் மாடம் வீதியும் - இரத்தினங்களிழைத்துச்செய்யப்பட்டனவும் வெண்ணிறமாக விளங்குகின்ற உபரிகைகளையுடையனவும் பொன்னினாலமைக்கப்பட்டனவுமான வீடுகளை (இருபுறத்திலுங்கொண்டுள்ள) வீதிகளையும், பிறவும் - இவையொழிந்த பிறவற்றையும், எல்லாம் - ஆகிய எல்லாவற்றையும், கண்டனன் - (அம்மலையின்மீது நின்றபடியே) பார்த்தான்; (அப்பொழுது), அண்டமும் - வானுலகமும், திசைகள் எட்டும் - எட்டுத்திக்குகளும், நடுங்க - (அதிர்ச்சியினால்) நடுங்கும்படி, தோள் கொட்டி - (தனது) தோள்களை (கைகளால்) தட்டிக்கொண்டு, ஆர்த்தான் - ஆரவாரஞ்செய்தான்; (எ - று.)

மகேந்திரமலையின்மீது பெருவடிவங்கொண்டு நின்ற அநுமான் முதலில் மேலேநோக்கிச் சுவர்க்கத்தைக் கண்டபின்பு தனதுபார்வையைத் தாழச்செலுத்தவே தான் செல்லவேண்டிய இலங்கை புலப்பட, அதனைக் கண்டதனால் மகிழ்ந்து தனது தோள்களைக் கொட்டி ஆரவாரஞ்செய்தனனென்பதாம். வீரர்கள் மனக்கிளர்ச்சிகொண்டு தமதுபராக்கிரமந்தோன்ற ஒருகாரியத்தைச்செய்யத்தொடங்குவதற்குமுன்னர்த்தோள்தட்டியாரவாரித்தல்,இயல்பு.

'கடி' என்ற பலபொருள் குறிக்கும் ஓர் உரிச்சொல், இங்கு நறுமணமென்றபொருளில் வந்தது; இனி, காவல், விளக்கம், சிறப்பு, மிகுதி, புதுமை, ஆர்த்தல் என்ற பொருள்களும் இங்கு ஏற்கும். மணி - நவமணிப்பொது; தற்சமவடசொல். கநகம், மண்டலம், வீதி, திபபா என்ற வடசொற்கள் திரிந்து நின்றன. நாஞ்சில், ஞாஞ்சில், ஞாயில் என்பன-ஒருபொருளன; ஒருவகை மதிலுறுப்புக்குப் பெயர்: 'எப்புழைக்கு நடுவா யெய்து மறையுஞ் சூட்டு' என்பர். அண்டமும் - இந்த அண்டகோளம் முழுவதும் எனினுமாம். மணி கனகம் என்று முன்னும் பின்னும் வருதற்கு ஏற்ப, 'வெள்' என்பதற்கு-(சுண்ணந்தீற்றியதனால்) 'வெண்மையான' எனப்பொருள்கூறுது, முத்துக்கள்பதித்தலால் வெண்மையான என்று உரைக்கலாம். தளம் - மேல்மாளிகை. 'பிறவும்' என்றது - கடைத்தெரு, குளம் முதலியவற்றை. எட்டுத்திசைகளாவன - நான்கு பெருந்திக்குக்களும், நான்கு மூலைத்திக்குக்களும்.

பி-ம்:-[1]மண்டலமதில். [2]தளமாடவீதி [3]எல்லாவண்டமும். [4]குலுங்க. ()

௫.—இதுமுதல் பத்துக்கவிகள் அநுமனது கால்கள் ஊன்றியழுந்த அதனால் அம்மலையிற் பலவகை நிகழ்ச்சியுண்டாதலைக் கூறும்.

வன்றந்த வரிகொ ணாகம் [1]வயங்கன லுமிழும் வாய
பொன்றந்த முழைக டோறும் புறத்துராய்ப் [2]புரண்டு போவ
நின்றந்த மில்லா னூன்ற நெரிந்துகீ ழழுந்தி நீலக்
[3]குன்றந்தன் வயிறு கீறிப் பிதுங்கின குடர்கண் மான.

(இ-ள்.) அந்தம் இல்லான்-அழிவில்லாதவனாகிய அவ்வநுமான், நின்று-(பேருருவத்துடன் அந்தமலையின்மீது) நின்றுகொண்டு, ஊன்ற-(தனது கால்களை) வைத்து அழுத்த, (அதனால்)-நிலம் குன்றம்-நீலநிறத்தையுடைய அம்மகேந்திரமலை, நெரிந்து - நொருங்கி, கீழ் அழுந்தி - கீழே அமுங்க, (அப்பொழுது),-தன் வயிறு கீறி பிதுங்கின குடர்கள் மான-தனது வயிறு கீண்டு வெளியிற்சரிந்த குடல்களை யொக்கும்படி,-பொன் தந்த முழைகள் தோறும்-பொன் மயமான (அம்மலையின்) குகைகளிலெல்லாம் வசிக்கின்ற, வல் தந்தம் வரி கொள் நாகம்-வலிய விஷப்பற்களையுடையனவும் இரேகைகளைக் கொண்டுள்ளவையுமான மலைப்பாம்புகள், வயங்கு அனல் உமிழும் வாய - எரிகிற விஷாக்கினியைக் கக்குகின்ற வாய்களையுடையனவாய், உராய் - உடம்புறத்து உராய்ந்துகொண்டு, புரண்டு புறத்து போவ - நெளிந்து வெளியே செல்வனவாயின; (எ - று.)

வாய உராய்ப்போவ என முடிபு காண்க. அச்செய்யுளிலுள்ள 'நின்று அந்த மில்லான் ஊன்ற' என்ற தொடர், அடுத்த ஒன்பது செய்யுள்களோடும் இயையும்.*கடலைகடக்குமாறு மகேந்திரமலையினுச்சியிற் பேருருவங்கொண்டு நின்ற அநுமான் தனதுகால்களால் அழுத்தியதனால் நொருங்கிப்போன அம்மலைக்குகையில் வசித்திருந்த பாம்புகள், அநுமானது உடம்பாரத்தைத் தாங்க முடியாமையால் அம்மலை வயிறுகிழிய வெளிப்பட்ட குடல்களோ வென்னும்படி அககுகைப்புறத்துப் புரண்டு போவனவாயின வென்பதாம். இவ்வருணனை, போஜமகாராஜன் செய்த சம்பூராமாயணத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது;(அது வருமாறு:—"ததாநீம் த்ருடதாநிஹிதசரணதல நிஷ்பீடநம் ஸோடு மக்ஷமஃ க்ஷமாப்ருத...கஹ்வர நிபிநீஸ நிஸ்ஸரத் ஸரீஸ்ருபதயா நிர்களிதாந்தரமால இவ" என்பது.) குகையினின்று வருந்திப் புரண்டுவெளிப்படுகிற நாகங்களை மலையின்குடல்களாகக் கற்பித்ததனால், இது-தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணியாம்; -இச்செய்யுளில், நான்கடிகளிலும் முதலெழுத்து

* அநுமான் கடல்கடத்தற்குமுன் பேருருவங்கொண்டதனால் அவனது நான்குகால்களும் மலையில் அழுத்தியதை 'அந்தமில்லான்ஊன்ற' என்றார்; அன்றி, இதனையே,கடல்கடக்க வேண்டுமென்றகருத்தினால் மேலெழுவதற்காகக் கால்கள் அழுத்திவைத்ததைக் கூறியதாகக் கொண்டால், மேல் கங-ஆங் கவியில் "அலங்கருழ்மார்பன் முன்றாழ்ந்தடித்துணையழுத்தலோடும்" என வருவது கூறியதுகூறலா மெனக். அன்றியும், இங்கு அநுமான் பேருருவங்கொண்டபோது தனது நான்குகால்களையும் பதியவைத்திருந்தானென்றும், கடல் தாவ எழுகின்றபொழுது இரண்டுகால்களையே அழுத்தி வைத்தா னென்றும் அறிக. ஸ்ரீவால்மீகிபகவானும் "நிஷ்பரமாணஸரீரஸ்ஸந்லிலங்கயிஷுரர்ணவம் பாஹுப்யாம்பீடயாமாஸ சரணாப்யாஞ்சபர்வதம்" என்று முதலிற்கூறி, பின்பு "பதப்யாம்த்ருடமவஸ்தாநம் க்ருத்வா .....ஹநூமாநுத்பதிஷ்யந்" எனக் கூறியதும், (அங்கு 'பலவங்கமாநாம் சதுர்பிஸ் ஸஞ்சாராத' என்ற வியாக்கியானமும்) கருதத்தக்கன.

மாறுபட்டிருக்க இரண்டுமுதலிய சிலவெழுத்துக்கள் ஒன்றிநின்று பொருள் வேறுபட்டுவந்தது, திரிபு என்னுஞ் சொல்லணியாம்.

காளம், காளாத்திரி, யமன், யமதூதீ எனப் பாமபிற்கு நச்சுப்பற்கள் நான்காம். நாகம்-நகத்தில்வாழ்வது எனப் பொருள்படும் வடசொல்; நகம்-மரமும், மலையும். அனல் - அநல மென்ற வடசொல்லின் விகாரம். பொன் தந்த முழை - (கனிகளினின்று) பொன்னைத் தருகின்ற குகை யெனினுமாம். பொன்று அந்த முழைகடோறும் புறத்துஉராய் என எடுத்து - (தாங்கள்) உயிரொடுங்குகின்ற அந்தக்குகைகடோறும் வெளியில் உராய்ந்து எனக்கூறலுமாம். உராய்=உராய்ந்து; முதனிலையே வினையெச்சப்பொருளில் வந்தது: "வரிப்புனைபந்து" என்னுமிடத்திற் போல. அநுமான், சிரஞ்சீவிகள் எழுவருள் ஒருவனாதலால், 'அந்தமில்லான்' எனப்பட்டான்: (மற்றையோர்-அசுவத்தாமா, பலிசக்ரவாதி, வியாசன், விபீஷணன், கிருபன், பரசுராமன்.) குடர்=குடல்: போலி. பி - ம்:—[1]வயஙகழல். [2]புரண்டுபோந்த. [3]குன்றந்தவயிறு. (௩)

௪. புகலரு முழையுட் டுஞ்சும் பொங்குளைச் சீயம் [1]பொன்றி
யுகலருங் குருதி கக்கி யுள்ளுற நெறிந்த வூழி
[2]னகலிரும் பரவை நாண வரற்றுறு குரல வாகிப்
பகலொளி கரப்ப வானை மறைத்தன பறவை யெல்லாம்.

(இ-ள்.) புகல் அரு-நுழைவதற்கு அருமையாகிய[சிறிய வாயிலையுடைய] முழையுள் - குகையிலே, துஞ்சும்-தூஙகுகின்ற, பொஙகு உளை சீயம்-மிகுதியான பிடரிமயிரையுடைய சிஙகஙகள்,—உகல் அருங குருதி கககி - (இதுவரையிற்) சிந்துதலில்லாத இரத்தததை (இப்போது) கக்கிக்கொண்டு, பொன்றி - உயிரொழிந்து, உள் உற-(வெளியில்வரமுடியாதபடி மலைக்குகையின்) உளளிடஙகளிலேயே, நெரிந்த - நொருங்கிப்போய்விட்டன; பறவை எல்லாம் - (அம்மலையின் மீதிருந்த) பறவைகளெல்லாம், ஊழின் - யுகாந்த காலததிலே, அகல் - (உலகமுழுவதும்) பரவுகின்ற, இரும் பரவை - பெரிய சமுததிரமும், நாண-(தமது பேரோசைக்குமுன்னே) வெள்கிப்பின்னிடும்படி, அரற்றுறு குரல ஆகி - அஞ்சிக் கதறுகின்ற பெருஙகுரலையுடையனவாய், பகல் ஒளி கரப்ப - சூரியனது ஒளிமறைநதுபோம்படி, வானை மறைததன ஆகாயமுழுவதையும் (பரவி) மறைதது விட்டன; (எ - று.)

அநுமானது அடிகள் அழுததுவதனால், அம்மலைக்குகைகளில் தூஙகிக்கொண்டிருந்த சிஙகஙகளெல்லாம் அஙகுநின்று வெளியே வரமாட்டாதனவாய் நொருஙகி இரத்ததைதைக் கக்கிக்கொண்டு இறந்தன; பறக்குந்தன்மையுள்ள பறவைகளோ, அம்மலைநொருஙகுவதைக் கண்டு பேரிரைச்சலிட்டுக்கொண்டு எழுந்து சூரியனொளியும் மறையும்படி ஆகாயமுழுதும் பரவிப்பறந்தன என்பதாம்.

சீயம்-ஸிம்ஹ மென்ற வடசொல்லின் சிதைவு: இது-(மிருகங்களையெல்லாம)ஹிம்ஸிப்பதென்று பொருள்படும். பரந்துள்ளது,பரவை யெனக் கடலுக்குக் காரணக்குறி. பறவை-ஆகாயத்திற் பறப்பது. 'பகலொளிகரப்ப' என்பது-தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி; இது, வடமொழியில் ஸம்பந்தாதிஶயோக்தி யெனப்படும். 'புகலருமுழை' என்பதற்கு-(தாம்வசித்தலால் எந்தபிராணியும) நுழையமாட்டாத குகையென்றும் பொருள்கொளளலாம. பி-ம்:—[1]பொஙகி. [2]அகலருமுபரவை. (௪)

௫. மொய்யுறு [1]செவிக டாவி முதுகுற முறைகா றள்ள
மையுறு விசும்பி னூடு நிமிர்ந்த[2]வா லதிய மஞ்சின்
[3]மெய்யுறத் தழீஇய மெலலன பிடியொடுமவெரு வல்லோடுங்
கையுற மரங்கள் சுற்றிப பிளிறின களிநல் யானை.

(இ - ள்.) களி நல் யானை - மதக்களிப்பையுடைய சிறந்த ஆணயானைகள்,—மை உறு விசும்பினூடு நிமிர்ந்த வாலதிய-மேகஙகள் பொருநதிய ஆகாயத்தினிடதநே [மேறபுறமாகத] தூக்கிய வால்களையுடையனவாய், மஞ்சின் மெய் உற தழீஇய-மேகம்போலக கருநிறமான (தமது) உடமபை இறுகத்தழுவிககொண்ட, மெல்லென் பிடியொடும் - மென்மையான பெணயானைகளுடனே,உவெருவலோடும - அசசததோடு, மொய் உறு செவி - வலிமை மிகக (தமது) காதுகளை, முதுகு உற கடாவி - (தமது) முதுகின்புறததிறபடுமபடி யசைத்து, முறை கால் தள்ள - (அசைககின்ற ஒவ்வொரு) முறையிலும் காறறுவீச, மரஙகள் கை உற சுறறி - மரஙகளை(த தம்) துதிக்கையால் உறுதியாகசசுறறிக்கொணடு, பிளிறின - வீரிட்டன; (எ - று.)

பேருருவஙகொணட அநுமானது பாதஙகள் ஊன்றின அதிர்சசியினால் அஞ்சிப்பெணயானைகள் வாலையுயர்ததிக்கொணடு ஓடிவந்து தமமைததழுவிக கொள்ள,ஆணயானைகளும் அஞ்சித தமதுசெவியையசைததுநின்று மரஙகளை இறுகப்பிடித்துக்கொணடு வீரிட்டன வென்பதாம். தன்மைநவிற்சியணி. பெணயானைகள் வாலையுயர்ததிக்கொணடு ஓடிவந்து ஆணயானைகளைத் தழுவியதும், ஆண்யானைகள் காதையசைததபடி நின்று மரஙகளைப்பறறிககொணடு பிளிறியதும் - அச்சத்தின் செயல்களாம. இனி, ஆணயானைகளும் அவற்றைத தழுவிய பெண்யானைகளும் அசசததினாற் செவியசைத்து வாலெடுதது மரஙகளைப பற்றிக்கொணடு வீரிட்டன யெனற கருத்துப்பட உரைததலுமாம். செவிகள தாவி முதுகுஉற முறைகால் தள்ள என்றுககொணடு, செவிகள அலைசநது முதுகிலேபொருந்தி ஒவ்வொருதரததிலும் காறறை வெளிவீச என்றுமாம. காது அசையுந்தோறும் காறறுவீசுதலால், 'முறைகாறள்ள' என்றார். வாலதி - வடசொல். நிலையிலலாமையாற பொய்யாகிய உடமபை 'மெய்' என்பது - மஙகலவழக்கு. தழீஇய - சொல்லிசையளபெடை. பிடி - யானையின் பெணமைப்பெயர்; "பிடியென்பெணபெயர் யானை மேற்றே" என்றார் தொலகாப்பியனார்: இதன் ஆண, களிறு எனப்படும; "வேழக்

குரிதடே விதந்து களிற்றென்றல்" என்பதுகாணக. பிடிக்குமென்மை எளிதில் அசசமகொள்ளுாதனமை பி-ம்.உ-[1]செவிகடாழ்ந்து. [4]வான்மதிய மஞ்ச. [3]மெய்யொடுந்தழீஇய என்பன. (ரு)

கூ. பொன்பிறழ் சிமயக் கோடு பொடியுறப் பொறியுரு சிந்த
மின்பிறழ் குடுமிக் குன்றம் [1]வெரிநுற விரியும் வேலை
புன்புற மயிருமபூவாக் கட்புலம் புறத்து நாறு
வன்பறழ் வாயிற கவ்வி வல்லிய மிரிந்த மாதோ.

(இ-ள்.) மின் பிரழ் குடுமி குன்றம-மினனல்போல் ஒளிவீசுகின்ற உசசியையுடைய மகேநதிரமலையானது,—பொன் பிறழ் சிமயம கோடு-பொனமயமாக விளஙகுகின்ற (தனது) சிகரம, பொடி உற - நீறாக,—பொறியும் சிநத-தீப்பொறிபறககுமாறு, வெரிந் உற விரியும (தன) முதுகு மிகுதியாகப்பிளவுபடுகின்ற, வேலை - சமயததில,—வலலியம புலிகள,—புல் புறம மயிரும் பூவா - சிறிய உடமபுமயிர்களும் முளையாதனவும், கண புலம் புறதது நாறு - கணகள்மலராதனவுமாயிருக்கின்ற, வல பறழ் - வலிய (தமது, குட்டிகளை, வாயின் கவ்வி - வாயினுற கவ்வி யெடுத்துககொணடு, இரிந்த - நிலை கெட்டு ஓடின; (எ - று.)—மாது, ஓ - ஈற்றசைகள்.

அநுமானது அடிகளின பாரததைப பொறுக்கமாட்டாது சிகரம்பொடியாயப்போயத தீப்பொறிபறக்குமாறு அம்மலை பிளநதசமயததில அநதபொறியையும அவ்வோசையையும கணடு கேட்டதனுல் அஞ்சிய புலிகள, மயிா முளைக்காமலும் கணபிரியாமலும் இருககினற தமதுசிறியகுட்டிகளை வாயிற கவ்விக்கொணடு நிலைகெட்டோடின வென்பதாம்.

சிமயககோடு - மலைசசிகரம; ஒருபொருட்பன்மொழியுமாம். கட்புலம் புறதது நாறாமை - கணணுகிய உறுபபு வெளியில தெரியாமை: நாறுதல், தோன்றுதல. பூவாதபறழ நாறாதபறழ்என்க. "நாயே பன்றி புலிமுயல் நான்கு-மாயுஙகாலைககுருளையென்ப," "நரியுமமற்றே நாடினா கொளினே," "குட்டி பறழுஙகூற்றவண வரையாா" எனபவறறால, புலிககுட்டியை 'பறழ்'எனறாா. அபபொழுதுதான பிறநதகுட்டி யென்றறகு, 'புன்மயிரும பூவாா கட்புலம புறதது நாறுப் பறழ்' எனப்பட்டது. தன்மைநவிற்சியணி. பி ம்:—[1]வெரிநூற நெரியுமவேலை. (கூ)

எ. தேக்குறு சிகரக குன்றந் திரிந்துமெய்ந் நெரிநது சிந்தத்
தூக்குறு தோலா வாளா துரிததநி னெழுந்த தோற்றந்
தாககுறு செருவி [1]னோராா தாளர வீசுத தாவி
மேககுற விசைத்தா ரென்னப பொலிந்தனர் விஞ்சை வேந்தர்.

(இ - ள.) தேககு உறு சிகரம குன்றம் - தேககுமரம்பொருந்திய உச்சியோடுகூடிய அம்மகேநதிரமலையானது, திரிந்து - (அநுமானது பாதஙகளின் பாரததால் தன) நிலைமாறி, மெய் நெரிநது-(தனது) உடல்நொருஙகி, சிந்த - சரிய,—'அதனால அஞ்சிய), விஞ்சைவேந்தா - விததியாதரவரசாகள், தூக

குறு - (தமது கைகளில்) தாங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற, தோலர் - கேடகமுடையவர்களாகவும், வாளர் - வாள்களையுடையவர்களாகவு மிருந்துகொண்டு, துரிதத்தின் - விரைவாக, எழுந்த - (வானத்தில்) உயரச்சென்ற, தோற்றம் - (தமது) தோற்றத்தால்,—தாக்குறு செருவில் - மோதிச்செய்கின்ற யுத்தத்திலே, நேரார் - (தமது) பகைவர், தாள் அறவீச - (தமது) கால்கள் அறுபடும்படி (ஆயுதங்களை) யெறிய, (அதற்குத் தப்புமாறு), மேக்கு உற தாவி - மேலெழுந்து, விசைத்தார் என்ன - வேகங்கொண்டு சென்ற வரைப்போல, பொலிந்தனர் - விளங்கினார்கள்; (எ - று)

அம்மகேந்திரமலை திடீரென நிலைகுலைந்து நொருங்கிச் சரிந்ததனால் அஞ்சிய வித்தியாதரவரசர்கள் தமது கைகளிற் கேடகத்தையும் வாளையும் எடுத்துக்கொண்டு விரைந்து மேலெழுந்த தோற்றம்-போர்க்களத்தில் தமது பகைவர் படைக்கலங்கொண்டு தமது கால்களைத் துணிக்கும்படி முயன்றபோது, தமது கைகளில் ஆயுதமிருக்கவும், அதற்குத்தப்பியுய்யுமாறு, வீரர்கள் விரைந்துமேலெழும்பிச்செலவதை யொத்திருந்தது, என்பதாம்: உவமையணி. பின்னிரண்டடிக்கு - மோதுகின்ற போரிலே தமதுபகைவரது தாள்களைத் துணிக்குமாறு வீசுவதற்காகத் தாவி மேலே விசைந்து எழுந்தவர்போலப் பொலிந்தன ரென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். தோல் - பகைவர் எறியும் படைகள் தம்மீது படாதபடி தடுக்கவல்லதாகிய கேடகம்; தோற்பரிசை. துரிதம்-த்வரிதம் என்ற வடசொல்லின் விகாரம் விஞ்சைவேந்தர்-மாலிகாஞ்சனம் முதலிய மாயவித்தைகளில் வல்ல வித்தியாதர ராஜர். விஞ்சை-வித்யா என்ற வடசொல்லின் சிதைவு: வித்யை, வித்தை, விச்சை, விஞ்சை யெனக் காண்க. விஞ்சை-அதனையுடையார்க்கு ஆகுபெயர். பி-ம்.—[1] சேர்ந்தார். 'நேர்ந்தார்' என்ற பாடத்துக்கு - எதிர்த்தவரென்பது பொருள்.

அ. தாரகை சுடர்கண் மேக மென்றிவை தவிரத் தாழ்ந்து
பாரிடை யழுந்து கின்ற படர்நெடும் பனிமாக் குன்றங்
கூருகிர்க் குவவுத் தோளான் கூம்பெனக் குமிழி பொங்க
வாரகலி யழுவத் தாழுங் கலமென லாயிற் றன்றே.

(இ - ள்.) (அநுமனது கால்களின் பாரத்தைப் பொறுக்கமுடியாமல்)—தாரகை நக்ஷத்திரங்களும், சுடர்கள்-சூரியசந்திரர்களும், மேகம-மேகங்களும, என்ற இவை—, தவிர - (தன்னிடத்தை) விட்டு (மேலே) செல்லுமாறு, தாழ்ந்து - (தான்) இறங்கி, பாரிடை அழுந்துகின்ற - பூமியிலே அழுங்கிப் போகின்ற, படர் நெடும் பனி மா குன்றம - அகன்று நீண்டுள்ள குளிர்ந்த பெரிய அம்மகேந்திரமலையானது,—கூர் உகிர் குவவு தோளான் கூம்பு என - கூர்மையான நகங்களையும் திரண்டதோள்களையு முடையவனான அநுமான் பாய்மரம்போலிருக்க, குமிழிபொங்க ஆர்கலி அழுவத்து ஆழும் - நீர்க்குமிழி மேலேயுண்டாகுமாறு சமுத்திர வெள்ளத்திலே முழுகிப்போகின்ற, கலம் - மரக்கலமாம், எனல் ஆயிற்று - என்று சொல்லலாம்படியிருந்தது; (எ - று.)

பெருவடிவங்கொண்ட அநுமான் தன்மீது இருந்துகொண்டு கால்கள் வைத்ததைத் தாங்கமுடியாமல் அம்மகேந்திரமலை தன்மீது தவழ்ந்துகொண்டிருந்த நக்ஷத்திரம் சூரியசந்திரர் மேகம் இவைகளெல்லாம் தன்னைவிட்டுத் தவிர்ந்து தனக்கு வெகுதூரம் அப்பால்மேலேயிருப்பனவாம்படி தான் மிகத் தாழ்ந்து பூமிக்குள் அழுந்திய தன்மை, ஒருமரக்கலம் மேலே பாய்மரந் தோன்ற நீர்க்குமிழியுண்டாகுமாறு கடலுக்குள்முழுகுவதை யொத்திருந்தது என்பதாம். தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பூமியை ஆர்கலியமுவமாகவும், அப்பூமியில் தாழ்ந்து உட்புகும் மகேந்திரமலையை அக்கடலில் முழுகிப்போகும் மரக்கலமாகவும், அம்மலைமீது நின்ற அநுமானை அம்மரக்கலத்தின் மீதுள்ள பாய்மரமாகவும், அக்காலத்து மலையின் மேற்புறத்தில் தோன்றும் நக்ஷத்திரங்களையும் சுடர்களையும் அம்மரக்கலம் முழுகுங்காலத்துத் தோன்றும் நீர்க்குமிழிகளாகவும் கொள்க. 'மேகந்தவிர' என்று கூறியது, இயற்கைபற்றியதேயன்றி, உவமையை நிறைத்தற்காகவன்றென்க.

தாரகை - தாரகா என்ற வடசொல்லின் விகாரம்: இதனால், சூரியசந்திர ரொழிந்த மற்றைக்கிரகங்களையும் குறித்தவாறும். குமிழி - நீரிற்குமிழ்ப்பதெனக் காரணப்பொருள்படும். ஆர்கலி - கடல். நிறைந்த ஓசையையுடையதென வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. (அ)

கூ. தாதுகு நறுமென் [1]சந்தங் குங்குமங் குலிகந் தண்ணென்
போதுகு பொலன்று தென்றித் தொடக்கத்த யாவும் பூசி
மீதுறு சுனைநீ ராடி [2]யருவியொ டுலகின் வீழ்வ
வோதிய [3]குன்றங் கீண்டு குருதிநீர் சொரிந்தா லொத்த.

(இ - ள்.) மீது உறு சுனை நீர் - அம்மலையின் மீதுள்ள சுனைகளின் நீர்ப்பெருக்குகள்,—தாது - காவிக்கற்களும், உகு நறு மெல் சந்தம் - (மரங்களினின்று) ஒடிந்துகீழ்விழுந்துள்ள நறுமணமுடைய மெல்லிய செஞ்சந்தனக் கட்டைகளும், குங்குமம் - குங்குமப்பூக்களும், குலிகம் - இங்குலிகமும், தண்ணென்போது உகு பொலன் தாது-குளிர்ந்தமலர்களினின்று உதிர்ந்தபொன்னிறமான மகரந்தப்பொடிகளும், என்ற இ தொடக்கத்த யாவும் - என்ற இவை முதலிய செந்நிறப்பொருள்கள் பலவற்றையும், பூசி - தன்மேற்பூசிக்கொண்டு, அருவியொடு ஆடி - (மற்றும் அம்மலையிலுள்ள) நீரருவிகளோடு சேர்ந்து, உலகின் வீழ்வ - பூமியில் விழுவனவாய்,—ஓதிய குன்றம்-(முன்பு) கூறப்பட்ட அம்மகேந்திரமலையானது, கீண்டு - வயிறுகிழிபட்டு, குருதி நீர் - இரத்தநீரை, சொரிந்தால் ஒத்த-சொரிவதை யொத்திருந்திருந்தன; (எ-று.)

அநுமான்கால்களால்நொருங்கி பொடியாய்விட்ட தாதுமுதலிய பொருள்களோடுசேர்ந்து செந்நிறமடைந்து அதிரச்சியால் மலையெங்கும் பாய்ந்தோடிய அருவிநீரோடும் சேர்ந்து வெளியேபெருகுகின்ற அம்மலைச்சுனையின் நீர்ப்பெருக்குகள், பேருருக்கொண்ட அநுமானது கால்களின் பாரத்தைப் பொறாமல் அம்மலை வயிறுகீண்டு இரத்தத்தைக் கக்குவதுபோன்றிருந்தன வென்பு

தாய்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. அன்றியும், சுனைநீர்கள் தாதுமுதலிய பிறபொருள்களின் செந்நிறத்தைப் பெற்றனவாகக் கூறியது, பிறிதின் குணம் பெறலணியாம்; இது வடமொழியில் தத்குணாலங்கார மெனப்படும். "அநுமான கடலைக்கடக்குமாறு கால்களையழுத்தியதைப் பொறுக்கமாட்டாத இம மகேந்திரமலை, அகன்ற தாழ்வரையெங்கும் அஞ்சியோடுகின்ற மான்களினது காற்குளம்புகளினுற பிளப்புண்ட செங்காவிகளின் புழுதிகள் மேலெழப்பெறு தலால், இரத்தத்தைக் கக்குவது போன்றிருந்தது" என்று சம்பூ ராமாயணத் திற் போஜமகாராசன் கூறியது, இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

எளிதிற்பொடியாகு மென்றற்கு, 'மென்சந்தம்' என்றார். தாது - தாது- இரண்டாமடியில், தாது மகரந்தப்பொடியெனப் பொருள்படும் தென்மொழி. சந்தம்-சந்தனமென்ற வடசொல்லின் விகாரம். குங்குமம்-அதன்பூவுக்கு, முதலாகுபெயர். குலிகம் - இங்குலிக மென்பதன் முதற்குறை. அது, சாதிலிங்க மெனப்படும். போது - மலரும்பருவத்து அரும்பு. பொன் + தாது=பொலன் தாது; "பொன்னென கிளவி யீறுகெட முறையின், முன்னர்த்தோன்றும் லகார மகாரஞ், செய்யுண்மருங்கிற் றொடரியலான" என்னுஞ் சூத்திரவிதியோடு மகர னகரப்போலியும் பெற்றது. இனி, பிற்காலத்தார், பொன்னென்ற பொருளில் 'பொலம்' என்று தனியே ஒருசொல் கொள்வர்; அச்சொல் மகரனகரப்போலி பெற்று, 'பொலன்' என்று ஆயிற்று என்றலுமாம். பி-ம்:—[1]சாந்தம். [2]அருவி போலெங்கணும்வீழ்வ [3]குன்றங்கீறிகுருதிநீர் சொரிவதொத்த. (கசு)

கஎ. கடலுறு மத்தி தென்னக் [1]கருவரை திரியுங் காலை
யிடலுறு புலன்கள் வென்ற மெய்த்தவர் விசும்பி னுற்றார்
திடலுறு கிரியிற் [2]றாந்தஞ் செய்வினை முற்றி [3]முற்றா
துடலுறு பாசம் வீசா [4]தும்பர்செல் வாரு மொத்தார்.

(இ - ள்.) இது—, கடல் உறும் மத்து - பாற்கடலிற்பொருந்திய மத்தாகிய மந்தரமலையேபோலும்,' என்ன - என்று (கண்டவர்) கூறும்படி, கருவரை திரியும் காலை - கருநிறமாயுள்ள அம்மகேந்திரமலை (அநுமானது திருவடிக ளழுத்துவதால்) சுழன்றபொழுது,—திடல் உறு கிரியில் - மேடாகப் பொருந்திய அம்மகேந்திரமலையி லிருந்துகொண்டு, மிடல் உறு புலன்கள் வென்ற - வலிமை மிக்க ஐம்பொறிகளையும் (அதனதன புலன்களிற் செல்லாதபடி) அடக்கிய, மெய் தவர்தாம் - உண்மையான தவத்தையுடைய இருடிகள்,—தம் செய் வினை முற்றி முற்றாது-தாங்கள் செய்யத்தொடங்கிய தமது காரியங்களைப் பாதிமுடித்து முற்றுமமுடியாமலே, விசும்பின் உற்றார் - ஆகாயத்திற் சென்றவர்களாய்,—உடல் உறு பாசம் வீசாது - உடம்பிற்பொருந்திய பாசத்தை ஒழியாமலே, உம்பர் செல்வாரும் - மேலுலகத்துக்குச் செல்பவர்களையும், ஒத்தார்—; (எ - று.)

அம்மகேந்திரமலை அநுமானது ஊன்றிய திருவடிப்பொறையை ஆற்ற மாட்டாது முன்பு பாற்கடல் கடைந்த மந்தரகிரியைப் போலச் சுழலவே, அவ் வதிர்ச்சியினால், அரைகுறையாய்த் தவஞ் செய்திருந்த இருடிகள் மேலெழுந்தது - தமது பாசம் முற்றிலும் நீங்கப்பெறாமலிருப்பவர் இவ் வுடம்புடனேயே வானுலகத்துக்குச் செல்வதை யொத்திருந்ததென்பதாம்: தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி. அங்கு அசைவற்றுத் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த யோகிகளையும் மலை சுழன்று மேலெழுப்பிய தென்க. வரைதிரியுங்காலை, தவர் விசும்பினுற்றார், பாசம் வீசாது உம்பர்செல்வாரொத்தார் என இயையும். மலை திரிந்தகாலத்தும் தாம் தவ நிலையினின்று விலகாது நின்றனராதலால், அவர்களை 'மெய்த்தவர்' என்றார்.

செல்வாரும், உம்மை - இசைநிறை. உயர்வு சிறப்பும்மையாகக்கொண்டு 'மெய்த்தவர்' என்றதனோடு கூட்டி, வலிமைமிக்க ஐம்புலவாசைகளை வென்று நிலைபெற்ற தவத்தைச் செய்து கொண்டிருந்தவர்களும் (அஞ்சிக்கலங்கி நிலைகுலைந்து) வானத்திலெழுந்தவர்களாய இவ்வுடம்புடனே சுவர்க்கலோகத்துக்குச் செல்லுதற்குத் தாம் செய்யவேண்டிய தவவேள்விச் சடங்குகளை அம் மலையிலிருந்து செய்தேனும் செய்யாமலேனும் இச்சரீர பாசபந்தத்தை யொழியாமலே இவ்வுடம்புடன் மேலுலகத்துக்குச் செல்பவரைப் போன்றனரென்று உரைத்தலு மொன்று. புலன்களை வென்ற மெய்த்தவரும் அஞ்சிச் சிதறும்படி யிருந்தது, அப்பொழுது அம்மலையில் அநுமான் அடியூன்றுதலாலுண்டான மிக்ககுழப்ப மென்க. இதனை, இராவணன் வரையெடுத்தபடலத்தில "சத்தவிருடிக்கணமகப்பட வெழிற்றவமுனித்தலைவருஞ், சுத்த விதயப் பிரமநிட்டருமிறப்பில்சுராகொத்தடையவும் பித்தருமதித்தவப்பத்தரு மெழிற்பிரமத்தலைவருஞ், சித்தரு மியக்கரும் வெருக்கொளுமனத்த ரடையச்சிதறினா" னென்றாற்போலக் கொள்க. ஸசரீரஸ்வர்க்ககமனத்தின் பொருட்டுச் சில சடங்குகள் நூல்களிற் கூறப்பட்டுள்ளன அவை செய்யாமலே வேறு சக்திகளால் இவ்வுடம்புடன் சுவர்க்கம்போய வந்தவரு முண்டு. உடலுறுபாசம் வீசியவர் இவ்வுடம்புடன் சுவர்க்கம்புகாது இதனை இங்குத் துறந்து சுத்தமான தேவசரீரத்துடன் உம்பர்செல்வ ரென்க.

துருவாசமுனிவனது சாபத்தால் தேவலோகத்துச் செல்வங்களெல்லாம் கடலிற்புக்கனவாக, பின்பு தேவர்கள் அவற்றை மீண்டும் பெறுதற்பொருட்டுத் திருமாலின் கட்டளைப்படியே மந்தரமலையை மத்தாகநாட்டி வாசுகி யென்னும் மகாநாகத்தைக் கடைகயிறாகக்கொண்டு அந்நாகத்தின் தலைப்புறத்தை அசுரர்களும் வாற்புறத்தைத் தாங்களுமாகப் பற்றிக்கொண்டு வலியஇழுத்துப் பாற்கடலைக் கடைகையில், மந்தரமலை சுழன்றதென்க.

மத்து - மந்தம் வடசொல். மனத்தை நல்வழியிற் செல்லவொட்டாது தடுத்துத் தீநெறியிற் செலுத்துமாறு மிக்க திண்ணியனவாதலால், 'மிடலுறு

புலன்கள்' என்றார். புலன்கள் - இங்கு இலக்கணையாற் பொறிகளை யுணர்த்திற்று: ஐம்பொறிகளாவன - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. புலன் - புலம்: இறுதிப்போலி திடல் - மிக்கஉயரம: இதனை 'தருடம்' என்ற வடசொல்லின் விகாரமெனக் கொண்டால், திடல் உறு - வலிமை மிக்க எனப் பொருளாம். கிரி, பாரம் - வடசொற்கள். ஆசை - கயிறுபோல நின்று ஆன்மாவைக் கட்டுப்படுத்தலால், 'பாசம' எனப்படும்; ஆகவே, இசசொல் - உவமையாகு பெயராம.

பி - ம்:—[1]கார்வரை [2]தந்தம் [3]மூற்றுருவுடலுறு. [4]உம்பர்செல்வாரை யொத்தார். (கO)

கக. வெயிலியற் குன்றங் கீண்டு வெடித்தலு நடுக்க மெய்தி
[1]மயிலியற் றேவி மார்க டழீஇக்கொள்ளப பொலிந்தவானோ
ரயிலெயிற றரக்க னள்ளத் திரிந்தநா ளணங்கு புல்லக்
கயிலையி னிருந்த தேவைத் தனித்தனிக் கடுத்தல் செய்தார.

(இ - ள்.) (அநுமான் அடியூன்றிய பாரத்தைப் பொறுக்கமுடியாமல்); வெயில் இயல் குன்றம் - சூரியகாந்திபோன்ற ஒளிபொருந்திய அம்மகேந்திர மலை, கீண்டு - பிளவுபட்டு, வெடித்தலும் - வெடித்ததாகவே,—மயில் இயல் தேவிமார்கள் - மயில்போன்ற சாயலையுடைய தமது மனைவியர், நடுக்கம் எய்தி - (மிக்க அச்சத்தினால்) நடுக்கமடைந்து, தழீஇகொள - (தம்மை) இறுக அணைத்துக் கொள்ள, பொலிந்த - விளங்கிய, வானோர் - (அம்மலையின்மீது வசிக்கும்) தேவர்கள்,—அயில் எயிறு அரக்கன் - கூர்மையான பற்களையுடைய (ராவணனென்ற) ராக்ஷஸன், அள்ள - (தனது கைகளைக்கொண்டு) அலட்சிய மாகத் தூக்கியதனால், திரிந்த - (கயிலாயமலை) சுழற்சியையடைந்த, நாள் - அக் காலத்தில், அணங்கு புல்ல - (பார்வதியென்னும்) தெய்வமகள் (தன்னைத்) தழுவ, கயிலையின் இருந்த - (அக்) கைலாசகிரியில் வீற்றிருந்த, தேவை - சிவ பெருமானை, தனி தனி—, கடுத்தல் செய்தார் - ஒத்திருந்தார்கள்; (எ - று.)

அம்மகேந்திரமலை அநுமானது உடற்பொறையை யாற்றாது திடீரெனக் கீறிவெடித்ததனால் மிக்க நடுக்கங்கொண்ட தமது மனைவியரால் தழுவப் பெற்ற தேவர்கள் ஒவ்வொருவரும், இராவணன் கைலாசமலையைத் தூக்கிய காலத்தில் அஞ்சிப் பார்வதிதேவியால் தழுவப்பெற்ற சிவபிரானைத் தனித் தனி ஒத்திருந்தன ரென்பதாம்; உவமையணி.

அணங்கு - தேவி; அம்பிகை. இரண்டாமடியில், இயல் - உவமவுருபு. தழீஇக்கொள—தழுவிக்கொள்ள: சொல்லிசையளபெடை. அரக்கன் - ரக்ஷஸ் என்ற வடமொழியின் விகாரம். அவன் அம்மலையை ஒருபொருளாக மதியாது எடுத்தமை தோன்ற, 'அள்ள' என்றார.

பி - ம்:—[1]மயிலியற்றளிர்க்கைமாதர்.

கைலையை யெடுத்த கதை:—இராவணன் அளகாபுரிக்குச் சென்று குபேரனோடு எதிர்த்துப்பொருது அவனைவென்று அவனது புஷ்பகவிமானத்

றைப் பறித்து அதன்மேலேறிக்கொண்டு கைலாசமலைக்கு நேராக ஆகாயமார்க்கத்திலே விரைந்து மீண்டுவருகையில், அம்மலையின் மகிமையால் விமானம் தடைப்பட்டுநிற்க, இராவணன் அதற்குக்காரண மின்னதென்று அறியாது திகைக்கையில், நந்திதேவர் எதிரில்வந்து, 'சிவபிரானெழுந்தருளியிருக்கு மிடமான கயிலாயத்தின் பெருமை யிது' என்று சொல்லவும், கேளாமல் அத்தசமுகன், 'எனதுபிரயாணத்துக்குத் தடையாகிய இம்மலையை இப்பொழுதே வேரோடுபறித்து எடுத்து அப்பாலெறிந்து விட்டுத் தடையின்றி மேற்செல்வேன்' என்றுகூறி விமானத்தினின்று இறங்கித் தனது இருபதுகைகளையும் அம்மலையின் கீழ்க்கொடுத்து அதனைப் பெயர்த்து அசைக்க, அப்பொழுது பார்வதீதேவி அஞ்சிப் பரமசிவனைத் தழுவிக்கொள்ளவே, அதனைக்கண்ட உருத்திரமூர்த்தி சினந்து தன் கால்விரலால் சிறிது அழுத்த, அரக்கன் மலையின் கீழ் அகப்பட்டுக் கைநசுங்கி மிகவருந்தி வெகுகாலம் புலம்பிப் பின்னர்ச் சாமவேதகானத்தாற் சிவனருளைப்பெற்று விடுபட்டன னென்பதாம். (கக)

கஉ. [1]ஊறிய நறவு முற்ற குற்றமு முணர்வை யுண்ணச்
சீறிய மனத்தர் தெய்வ மடந்தைய ரூடல் தீர்வுற்
றாறின ரஞ்சு கின்றா ரன்பரைத் தழுவி யும்ப
ரேறின ரிட்டு நீத்த பைங்கிளிக் கிரங்கு கின்றார்.

(இ - ள்.) ஊறிய நறவும் - (குடித்து உடம்பிலே) ஊறிய மதுவும், உற்ற குற்றமும் - (கணவர் தம்விஷயத்திற்) செய்த பிழையும், உணர்வை உண்ண - (தமது) நல்லறிவைக் கெடுக்க, (அதனால்), சீறிய - (அக்கணவர்திறத்தில்) மிக்கசினங்கொண்ட, மனத்தர் - மனத்தையுடையவராகிய, தெய்வ மடந்தையர் - தேவஸ்திரீகள், — அஞ்சுகின்றார் - (அங்கு உண்டான அதிர்ச்சியினால்) மிக்க அச்சங்கொண்டவராய், ஊடல் தீர்வுற்று - (தாம் கொண்டிருந்த) பிணக்கு நீங்கி, ஆறினர் - சினந்தணிந்து, அன்பரை தழுவி - (தமது) கணவரைத் தழுவிக்கொண்டு, உம்பர் ஏறினர் - வானத்தின்மீது ஏறி, — இட்டு நீத்த - (பரபரப்பினால் உடன் எடுத்துக்கொள்ளாது அம்மகேந்திரமலையிலேயே கூட்டில்) விட்டுவந்த, பைங் கிளிக்கு - (தமது) பச்சிறமான கிளியைக்குறித்து, இரங்குகின்றார் - வருந்துபவரானார்கள்; (எ - று.)

மதுபானமயக்கத்தில் தமதுகணவர்செய்த பிழையைக்குறித்து வெறிகொண்டு ஊடிய தேவமகளிர், அம்மலை திடீரென அசைந்திட்டதைக் கண்டு மனம் துணுக்குற்று உடனே தாம் கொண்டிருந்த சினம் நீங்கித் தம் கணவரைத் தழுவிக்கொண்டு ஆகாயத்திற்சென்று, பின்பு, பரபரப்பினால் மறந்துவிட்டுவந்த கிளியைக்குறித்து வருந்தினாக ளென்பதாம்.

பதிவிரதைகளாகிய அம்மாதர்கள் தம்கணவர்மீது சினந்ததற்கு அவர்கள் கள்ளுண்டதும் அவர்கள் விஷயத்திற் கணவர் பிழைசெய்ததும் காரணமாகுதலால், 'நறவும் உற்றகுற்றமும் உணர்வையுண்ண' என்றார். "வித்தியாதரர் தமது மனைவியருடன் தாங்கள் குடிப்பதற்குரிய பொன்மயமான பாத்தி

ரம்முதலியவற்றைப் பானபூமியிலேயே போகட்டு ஆகாயத்திற்சென்றனர்" என முதனூலிற்கூறியிருத்தல்கொண்டு, இங்குத தெய்வமடந்தையரென்றது, வித்தியாதரமகளிரை யென்னலாம். ஊடலாவது - இன்பநிலையில் அவ்வின்பத்தைமிகுவித்தற்பொருட்டு ஆடவரோடு மகளிர் பிணங்குதல்; இது, புலவியெனவும், பிரணயகலக மெனவும்படும். 'தெய்வமடந்தைய ரூடல்தீர்வுற்று ஆறினாஞ்சுகின்ற ரன்பரைத் தழுவி' என்றதை, "அதிகோபமொடுகூடினையா. ஊடலமறந் துமைமடந்தை யரனைத் தனமுறத்தழுவினாள்" என்றாற்போலக் கொள்க, ஊறிய நறவு - (பாளைமுதலியவற்றிற) சுரந்த மதுவென்றும், காட்பதலால் முதிர்ந்து காரமேறும்படி மூங்கிற்குழலில்வார்த்தும் பூமியிற்புதைத்துவைத்தும் முற்றசெய்யப்பட்ட மதுவென்றும் கூறினுமாம். இட்டுசீத்த—சீத்திட்ட· விகுதி பிரித்துக்கூட்டல்.

வி - ம் :—[1]'ஊறியநறவையுண்ட குற்றந் தம்முணர்வை யுண்ண'. (கஉ)

கங.—அக்காலத்துத் தேவர்முதலியோர் மலர்முதலியவற்றைத் தூவி விடைகொடுக்க, அநுமான் கடல்கடக்குமாறு விரைதல்.

இத்திற நிகழும வேலை யிமையவர் முனிவா மற்றை
முத்திறத் துலகத் தாரு முறைமுறை விரைவின் மொய்த்தா
ரொத்துறு மலருஞ் சாந்துஞ் சுண்ணமு மணியுந தூவி
வித்தக [1]சென்றீ யென்றார் வீரனும விரைவ தானான்.

(இ - ள்.) இ திறம நிகழும் வேலை - (அநுமானது அடிகள் அழுத்துவதனால்) இவ்வாறாகப பலவகை நிகழ்ச்சிகள் தோன்றிய சமயத்திலே,—இமையவர் - தேவர்களும், முனிவர் - இருடிகளும், மற்றை முத திறத்து உலகத்தாரும - மற்றும் மூவுலகத்திலுள்ள பெரியோர்களும், முறை முறை விரைவின் மொய்த்தார் - வரிசைவரிசையாக விரைந்துவந்து (அநுமானை) நெருங்கியவர்களாய்,—ஒத்து உறு மலரும் சாந்தும் சுண்ணமும் மணியும் தூவி - கொத்துகொத்தாகவுள்ள மலர்களையும் சந்தனத்தையும் வாசனைப்பொடிகளையும இரத்தினங்களையும் (அவ்வநுமான்மீது) வாரியிறைத்து,—'வித்தக - சதுரப்பாடுடையவனே! சென்றீ - போய்வருவாயாக,' என்றார் - என்று (அநுமானுக்கு) விடைகொடுத்தார்கள் ; வீரனும - அநுமானும், விரைவது ஆனான் - (கடலைக்கடந்துசெல்லுமாறு) மனத்தில்விரைவுகொள்பவனானான் ; (எ - று.)

இமையவர் முதலியோர் அநுமானை நோக்கி 'வித்தக சென்றீ' என்றது- 'நீ சதுரப்பாடுடையவனாதலால், இக்கடல் நமக்கு எம்மாத்திரமென்று அலக்ஷியமாகக்கருதாமல் ஜாக்கிரதையுடன் செல்லவேண்டுமென்றற்கு : ஆகவே, இங்கு அநுமானை 'வித்தக' என்று விளித்தது - கருத்துடையடைகொளியணியின்பாற்படும். இனி, விததகனென்பதற்குத் தூதனென ஒரு பொருளுள்ளதனால், இராமதூதனே! என விளித்தாருமாம்; நவவியாகரண பண்டிதனே யென்றும் பொருள்படும். இமையவர் முதலியோர் மலர்- முதலிய

வற்றைத்தூவியது, தங்களுடைய உள்ளக்கிளர்ச்சியாலும், அநுமானைப் பின்னும் உற்சாக மூட்டுவதற்காகவும். மணி - மூத்துமாம.

சுண்ணம் - சூர்ண மென்ற வடசொல்லின் சிதைவு. சென்றீ - 'செல்' என்றது றகரவெழுத்துப்பேற்றையும், ஈகாரத்தையும் பெற்று வந்தது; "முன்னிலை முன்னா ஈயும் ஏயும், அந்நிலைமரபின் மெய்யூர்ந்துவருமே" என்பது நன்னூல். விரைவதானன் - விரைதலை யுடையவனானான்.

பி - ம்:—[1]சேறியென்றார். (கங)

கச.—நண்பர்கள் அநுமானைநோக்கி 'ஜாக்கிரதையாகச் செல்க' எனல்

குறுமுனி குடித்த வேலை குப்புறுங் கொள்கைத் தாதல்
வெறுவிது விசயம் வைகும் விலங்கறறோ ளலங்கல் வீர
[1]சிறுவிதென் றிகழற் பாலை யல்லைநீ சேறி யென்று
வுறுவலித் துணைவர் சொனனாரொருப்பட்டான் பொருப்பை
[யொப்பான்.

(இ - ள்.) (அப்போது), உறு வலி துணைவர் - மிககவலிமையையுடையவரான (அநுமானது) சிநேகிதர்கள்,—(அவனை நோக்கி),—"விசயம் வைகும்- வெற்றி தஙகியுள்ளனவும், விலஙகல் - மலைபோன்றனவுமான, தோள்-தோள்களையும், அலஙகல் - வெற்றிமாலையையுமுடைய, வீர - வீரனே!—'குறுமுனி குடித்த - குறுகிய வடிவமுள்ளவரான அகததியமுனிவர் (தமது அகஙகையிலெடுதது) பருகிய, வேலை - இந்தச சமுத்திரம், குப்புறும் கொளகைத்து ஆதல - கடககவேணடிய எண்ணததிற்கு விஷயமாயிருப்பது, வெறுவிது - மிகவும பிரயோசனமறறது; (கடலைக் கடததலாகிய இககாரியம), சிறுவிது - (எமது திறததுக்கு) மிகவும எளியது', என்று—, இகழல் பாலை அல்லை - இகழததகாதவனாய் [அலக்ஷயமாக நினையாமல்], நீ—, சேறி - (கருததுடன்) செல்வாயாக", என்று - என்று, சொன்னார—; பொருப்பை ஒபபான் - மலையையொததவனான அநுமான், ஒருப்பட்டான் - (அதற்கு) உடன்பட்டவனானான்; (எ - று.)

அப்போது உடனிருந்த ஜாம்பவான் முதலியோர அநுமானை நோககி 'வீரனே! முன்பு குறுமுனிவராகிய அகததியர தமது கையால எடுததுப்பருகிய இக்கடல் மிகப்பெருவடிவமுடைய எனககு எமமாததிரம? இதனைக்கடப்பது எனது பெருமைக்கு இழுக்காகுமே யனறி, இதனால சிறிதேனும் எறறமுண்டாகுமோ? என்று அலக்ஷியஙகொளளாமல், போகின்ற காரியம பெரியதாகையால அதனிடத்திற கருததுடனிருந்து அககாரியத்தை முடித்துக் கொண்டுவா' என்று கூறி விடையளிகக, அநுமானும் அதறகு உடன்பட்டனனென்பதாம். 'குறுமுனிகுடித்தி' என்ற அடைமொழி, அககடல் அவமதிததறகு உரியது என்ற கருத்தைக கொணடிருததலால; கருத்துடையடைமொழியணி; இங்கு அகத்தியரை வேறு பெயராற்கூறுது.'குறுமுனி'[illegible]

பெயராற் கூறியது, அக்கடலைக்குடித்தவரோ பெரிய முனிவருமல்லர்; பார்வைக்கு மிகச் சிறியதோற்றமுடையவரோருவரென்ற கருத்தைத் தருவது - கருத்துடையடைகொளியணி. பின்னேயுள்ள கருத்துடையடைமொழியணிக்கு, முன்னேயுள்ள கருத்துடையடைகொளியணி அங்கமாக நிற்றலால், இஃது - உறுப்புறுப்பிக்கலவையணியாம். விஜயம் - விசேஷஜயம்.

இனி, இச்செய்யுளில் மற்றொருபொருளும் தோன்றுவதாகக் கூறுவர்; அது வருமாறு:—'குறு முனி - சிறிய யானைக்கன்று போன்றவனான இராமபிரான், குடித்து - (தனது ஆக்கினேயாஸ்திரத்தாற் கடலின் நீரை) வற்றச்செய்து, (அணைகட்டி), அ வேலை - அந்தச் சமுத்திரத்தை, குப்புறும் கடந்து (சீதையை மீட்குமாறு உனது இலங்கைக்கு) வருவான்; கொள் - உனது கொள்கை [சீதையை கைக்கொள்ளலாமென்ற எண்ணம்], கைத்து ஆதல் - கைகூடுவதாவது, வெறுவிதே - அசாத்தியமான காரியமேயாம; விசயம் வைகும் விலங்கல் - வெற்றிபொருந்திய கைலாசபர்வதத்தால், தோள் அலங்கல் - தோள் (நசுக்குண்டு) வருந்துதலையடைந்த, வீர - வீரனாகிய இராவணனே! சிறுவிது - (நீ பிறர் தாரத்தை விரும்பிக் கவர்ந்தஇது) மிக்க இழிதொழிலாம்," என்று—, இகழல் பால - (இராவணனைநோக்கி) இடித்துச் சொல்லி அவனை இகழ்ந்தக்கவனுகின்றாய் [இகழவேண்டு மென்றபடி], நீ—, அல்லை - லோகமாதாவாகிய சீதையை, சேறி - அடைவாயாக,' என்ன - என்று, உறு வலி துணைவர் சொன்னார்—; (அதற்கு), பொருப்பையொப்பான் ஒருப்பட்டானென்பதாம். முனி - யானைக்கன்று, "முனியென்ப தியானைகக்கன்று முனிவன் வில் லகத்தி நாற்போ" என்பது நிகண்டு. இங்கு இராமனை வேறு பெயராற் குறியாது, 'குறமுனி' என்ற பெயரால் கூறியது, முன்பு ஒரு குறுமுனிவனான அகத்தியனால் பரிபவப்பட்டதுபோல இக்குறுமுனியினாலும் வலிமைதொலையு மென்று குறிப்பித்தற்காக வென்பர். இராவணன குறுமுனியால் பரிபவப்பட்டது - "தேவரெல்லாரும் கூடி, யாம் சேர இருத்தலின் மேருத்தாழ்ந்து தென்றிசை உயர்ந்தது; இதற்கு அகத்தியனாரே ஆண்டு இருத்தற்கு உரியர்' என்று அவரை வேண்டிக்கொள்ள, அவரும் தென்திசைக்கண் போதுகின்றவர்...காடுகெடுத்து நாடாக்கிப் பொதியிலின்கண் இருந்து, இராவணனைக் கந்தருவத்தாற்பிணித்து இராக்கதரை ஆண்டு இயங்காமை விலக்கி' என்ற தொல்காப்பியப்பாயிரத்து நச்சினார்க்கினியருரையாலும், பத்துப்பாட்டின் மதுரைக்காஞ்சியில் "தென்னவற் பெயரிய துன்னருந் துப்பிற,—றொன்முது கடவுள்" என்பதற்கு - 'இராவணனைத் தமிழ்நாட்டையாளாதபடி போக்கின கிட்டுதற்கரிய வலியினை யுடைய பழமை முதிர்ந்த அகத்தியன்' என்ற நச்சினார்க்கினிய ருரையாலும் விளங்கும். 'அல்லா' என்ற ஆவீறான வடசொல், அல்லையெனத் திரிந்தது; இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபு தொக்கது; அம்பா, அக்கா, அல்லா என்பன - வடமொழியில் மாத்ருவாசகம்.

பி - ம்:—[1]சிறுதிதென்று.

(கஎ)

கரு.—அநுமான் விசையாகப் பாயுமாறு தன் கால்களை அழுத்திவைத்தல்.

இலங்கையி னளவிற் றன்று இவவுரு வெடுத்த தோற்றம்
விலங்கவு [1]முளதென் றென்று விண்ணவா வியந்து நோக்க
வலங்கருழ் [2]மார்பன் முன்றாழ்ந் தடித்துணை யழுத்த லோடும்
பொலங்கெழு மலையுந் தாளும் பூதலம் புக்க மாதோ.

(இ - ள்.)—விண்ணவா - தேவர்கள், 'எடுத்த இ உரு தோற்றம் - (இவன் இங்கு இப்பொழுது) கொண்டுள்ள இந்த உருவத்தின் காட்சியானது, இலங்கையின் அளவிற்று அன்று - இலங்கை வரையில் மாத்திரம் செல்வதற்காக வன்று: விலங்கவும் உளது - அதற்கு அப்பாலும் செல்வதற்காக ஏற்றுக்கொண்டதாம்,' என்று என்று - என்று எண்ணியுஞ் சொல்லியும், வியந்து நோக்க - ஆச்சரியத்துடன் காணுமாறு, (பேருருவத்தோடு எழுந்து நின்றவனாய்),—அலங்கல் தாழ் மார்பன் - வெற்றிமாலை தொங்கப்பெற்ற மார்பையுடையவனான அநுமான், (கடலைக்கடக்கும்படி பாய்தற்காக), முன் தாழ்ந்து - முன்புறம் சாய்ந்து, அடி துணை அழுத்தலோடும் - தனது இரண்டு பாதங்களையும் பதியவைத்தவளவில்,—பொலம் கெழு மலையும் - பொன்மயமாக விளங்குகின்ற அம்மகேந்திரமலையும், தாளும் - (அதன்மேல் அழுத்தி வைத்த அநுமானது) கால்களும், பூதலம் புக்க - பூமியிற்புதைந்தன; (எ - று.) —ஆல், மாது, ஓ - ஈற்றசைகள்.

'இவன் இத்துணைப் பெருவடிவமெடுத்தது, இலங்காபுரிவரையில் மாத்திரம் போவதற்கு அன்று; அதற்கு அப்பாலும் இவன் செல்லவேண்டியிருக்கின்றதுபோலும்' என்று தனது பேருருவத்தைக் கண்டு தேவர்கள் வியந்து கூறுமாறு பெருவடிவெடுத்த அநுமான் தாவிப்பாய்ந்து கடலைக்கடக்க வேணுமென்ற கருத்தினால் முன்தாழ்ந்து கால்களை யழுத்தவே அதனைத் தாங்கமாட்டாத அம்மகேந்திரமலை பூமியில் அழுந்திப்போக, அதன் மீதிருந்த அநுமானது கால்களும் உடனழுந்தின வென்பதாம். ஈற்றடி உடநிலைநவிற்சியணி. இளமையில் அநுமானுக்கு இந்திரன வரமளித்தபோது பொற்றாமரை மலர்மாலையொன்றை யளித்தனனென்ன வரலாறு உள்ளதனால், 'அலங்கல்' என்றது அதனைக் குறித்ததாகவும் கொள்ளலாம்.

பி - ம்.—[1]உளதன்று. [2]மார்பமுன்றாழ்ந்து.　　(கரு)

கசு.—அநுமான் கடல்கடக்க மேலெழுதல்.

வால்விசைத் தெடுத்து வன்றாண் மடக்கிமார் பொடுக்கி மானத்
[1]தோள்விசைத் துணைகள் பொங்கக் கழுத்தினைச்சுருக்கித் [2]தூண்டுங்
கால்விசைத் தடக்கை நீட்டிக் கட்புலங் கதுவா வண்ண
மேல்விசைத் தெழுந்தா னுச்சி விரிஞ்சனு டிரிஞ்சு வீரன்.

(இ-ள்.) வீரன் - அநுமான்,—வால் விசைத்து எடுத்து - (தனது)வாலை வேகமாக உயரத்தூக்கியும், வல் தாள் மடக்கி - வலிமையுள்ள (தனது) கால்

களை மடக்கியும், மார்பு ஒடுக்கி - மார்பைக் குறுக்கியும், மானம் விசை தோள் துணைகள் பொங்க - பெருமையையுடைய விரைவுள்ள தோள்களிரண்டும் பூரித்து உயருமாறு, கழுத்தினை சுருக்கி - கழுத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டும், தூண்டும் கால் விசை தட கை நீட்டி - (தனது பாய்ச்சலுக்கு உதவியாய்த்) தூண்டுகின்ற காற்றின் வேகத்தைக் கொண்ட (தனது) பெரிய கைகளை முன்னே நீளச்செலுத்தியும் உச்சி விரிஞ்சன் நாடு உரிஞ்ச - (தனது) தலை பிரமலோகத்தை அளாவ, கண்புலம் கதுவா வண்ணம் - (பிறர்) கண்களினால் காணமுடியாதவாறு [மிக்க வுயரத்தில்], விசைத்து மேல எழுந்தான்-வேகங் கொண்டு உயர எழும்பினான்; (எ று.)

அப்போது அநுமான் வாலை உயரவெடுத்துக் கால்களை மடக்கி மார்பையொடுக்கித் தோள்களை யுயர்த்திக் கழுத்தினைச் சுருக்கி இரண்டு கைகளையும் முன்நீட்டியபடி உயரவெழுந்தனனென்பதாம். உயரத்தாவி யெழுந்து செல்லும்போது நிகழுந் தன்மைகளை உள்ளபடி இனிமையாகக் கூறியிருத்தலால், இச்செய்யுள் - தன்மைநவிற்சியணியாம். கழுத்தினைத் தாழ்த்துக் கொள்ளும்போது தோள் உயர்தலும், அவ்வாறு 'தோள் உயர்கையில் மார்பு ஒடுங்குதலும் இயற்கை. தாவிப்பாயும்பொழுது வாலிலும் தோளிலும் விசையை அதிகமாகச் செலுத்தவேண்டியிருத்தலால், 'வால்விசைத்தெடுத்து' என்றும், 'விசைத்தோள்துணைகள்' என்றும் கூறினார். வால் - வாலம் என்ற வடசொல்லின் விகாரம். விரிஞ்சன் - அன்னப் பறவையால் தாங்கப்படுபவனென்றும், படைத்தற்கடவுளென்றும் பொருள்படும் வடசொல். கண்புலம் - கண்ணாகிய இந்திரியமென இருபெயரொட்டு. 'மடக்கிமார்பொடுக்கி', 'விரிஞ்சனுரிஞ்ச'—பிராசம். இரண்டாமடியில் 'தோள்விசை' என வந்தது, இனவேதுகை. 'கட்புலங் கதுவாவண்ணம் மேல் விசைத்து' என்பதற்கு - கண்களின் காட்சிப்புலனுக்கு இலக்காகாதபடி அதிகமான வேகத்தைக்கொண்டு என்றலும் அமையும்; காண்பவர்களது கண்பார்வை எவ்வளவு தூரம் செல்லுமோ அதனைக் கடந்து செல்லுமாறு விரைவுகொண்டு என்க. மேல் சுக - ஆஞ் செய்யுளில் "அவன் கட்புலம்பிற்பட முந்துபோனான்" என வருவதும் காண்க. கதுவுதல் - பற்றுதல், உரிஞ்சுதல் - உராய்தல்.

பி - ம்:—[1]தோல்விசைத்துணைகள். [2]தூண்டிக கால்விசைத்திமைப்பில்லோர்க்கும். (கசு)

கஎ.—அநுமான் சென்ற வேகத்தால் அம்மலையினின்று மரம் முதலியனவும் உடன் எழுதல்.

ஆயவ னெழுத லோடு மரும்பணை மரங்க ளாமும்
வேயுயர் குன்றும் வென்றி வேழமும் பிறவு மெல்லா
[illegible] பணியி தென்று நளிர்கட லிலங்கை தாமும்
பாய்வன வென்ன வானம் படர்ந்தன [1]வெழுவ மான.

(இ - ள்.) ஆயவன் எழுதலோடும் - இங்ஙனமாகிய அநுமான் உயர எழும்பியவுடனே,—அரும் பணை மரங்கள் தாமும் - அருமையான பருத்த கிளைகளையுடைய மரங்களும், வேய் உயர் குன்றும்-மூங்கில்கள் ஓங்கிவளரப் பெற்ற அம்மலையின் பெருங்கற்களும், வென்றி வேழமும் - (அம்மலையில் வாழ்கிற) வெல்லுந்தன்மையையுடைய யானைகளும், பிறவும் - மற்றுமுள்ள பொருள்களும், எல்லாம - ஆகிய இவைகளெல்லாம்,—'இது நாயகன் பணி என்று - இவ்வாறு கடலைக்கடந்து இலங்கைக்குச்செல்லுதல் இராமபிரானுடைய கட்டளையாகுமென்று எண்ணி, நளிர் கடல் இலங்கை தாமும் எழுவ மான பாய்வன - குளிர்ந்த கடல சூழ்ந்துள்ள இலங்கையைநோக்கித் தாமும் எழுந்துசெல்வதையொக்கும்படி செல்லுகின்றன,' என்ன - என்று (காண்பவா) சொல்லும்படி, வானம் படர்ந்தன-ஆகாயத்தை நோக்கித் தாவிச செல்வனவாயின; (எ - று.)

அநுமான் பாய்ந்துசென்ற விசையினால் மரங்களும் மலைப்பாறைகளும் அங்குள்ள யானைமுதலிய பிறபிராணிகளும் உடனெழுந்து வானத்திற்படார்ந்தது, இராமபிரானது கட்டளையைநன்குமதித்துத தாமும் இலங்கையை நோக்கி யெழுவதை யொததிருந்தது என்பதாம்: ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி. குன்று - மலையென்றே கூறினுமாம்.

கிளைகட்கு அருமை - இவ்வளவு பருமையும் நீட்சியு முடைய கிளைகள் வேறெங்கும் கிடைத்திடாமை; எட்டுதற்கருமையுமாம். நாயகன் - சராசரப் பொருள்கட்கெல்லாம தலைவன். இது நாயகன்பணி என்று - இது இராம காரியமென்று அறிந்து என்றலுமாம். எழுவ - எழுவது: தொகுத்தல்; இரண்டனுருபு தொககது. மான - தற்குறிப்பேற்றவுருபு. மூன்றாமடியில் 'தாமும்' என ற உம்மை - இறந்தது தழுவிய எசசம. மற்றவை - எண்ணுப் பொருளன. பி - ம்:—[1]அழுவமான. (கள)

கஅ—அவ்வாறு அநுமானுடன் எழுந்த மரம்முதலியன கடலில்வீழ்தல்.

இசையுடை யண்ணல் சென்ற வேகத்தா லெழுந்த குன்றும்
பசையுடை மரனு மாவும் பல்லுயிர்க் குலமும் வல்லே
திசையுறச் சென்று சென்று செறிகட லிலங்கை சேரும்
விசையில வாகத் [1]தள்ளி வீழ்ந்தன வென்ன வீழ்ந்த.

(இ - ள்.) இசை உடை அண்ணல் - கீர்த்திபெற்ற பெரியவனான அநுமான், சென்ற - தாவிப்போன, வேகத்தால்—, எழுந்த - உடனெழும்பிய, குன்றும் - மலைப்பாறைகளும், பசை உடை மரனும் - பசுமையையுடைய மரஙகளும, மாவும் - மிருகஙகளும், பல் உயிர குலமும் - மற்றும் பலவகைப் பட்ட பிராணிவர்க்கஙகளும்,—வல்லே - விரைவாக, திசை உற சென்று சென்று - (அநுமான செல்கின்ற) அத்தெற்குத்திக்கிற் பொருந்தும்படி போயப்போய், கடல் செறி இலஙகை சேரும் விசை இல ஆக - கடலினாற்

சூழப்பட்ட இலங்கையை யடைவதற்கு வேண்டிய வேக மில்லாதனவாய், தள்ளி வீழ்ந்தன என்ன - தள்ளப்பட்டுக் கீழ்விழுந்தன போல, வீழ்ந்த - (கடலில் ஆங்காங்கு) விழுந்திட்டன; (எ - று.)

அநுமான்சென்றவிசையால் உடனெழுந்துசென்ற குன்று முதலானவை, அநுமானைப்போல இலங்கைசேரும் விசையிலலாமற் பிறரால் தள்ளப்பட்டனவோ வென்னும்படி இடையிலேயே கடலில் விழுந்திட்டன வென்க; இதுவும - ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணியே. விசையிலவாக வீழ்ந்தமைக்குத தள்ளப்பட்டமையைக காரணமாகக கூறியமை காணக. 'குன்று' என்றது - இங்கு, அம்மகேந்திரமலையின் பெருங்கற்களை; கீழ்ச்செய்யுளிலும இவ்வாறே; "கல்லும்" என அடுத்தகவியில் வருதல் காண்க. இவைகளெல்லாம் விழுந்தது கடலி லென்பது, மேல் "புணரிபொஙகத தூவின" என்பதனாலும் அமையும. சென்று சென்று - அடுக்கு, பன்மைபற்றியது. 'பல்லுயிர்க்குலம்' என்றது, அம்மலையில்வாழ்ந்த ஊாவன முதலியவற்றை. பசை - பிசினுமாம். 'தள்ளி வீழ்வன வென்ன' வீழ்ந்த, வீழ்ந்தன.

பி - ம்:—[1]'தாழ்ந்துவீழ்ந்தன' என்றும் பாடமுண்டு. (கஎ)

கஅ.—அவ்வாறு கடலில்விழுந்த பிராணிகள்முதலியவற்றின் வருணனை.

மாவொடு மரனுங் கல்லும் வல்லியு மியாவு மற்றும்
போவது புரிந்த வீரன் விசையினாற் புணரி பொங்கத்
தூவின கீழு மேலுந் தூர்த்தன சுருதி யன்ன
சேவகன் சீறு முன்னஞ் சேதுவுந் தெரிந்த மாதோ.

(இ - ள்.) போவது புரிந்த வீரன் விசையினால்-மேலெழுந்து செல்லத தொடஙகிய அநுமானது வேகத்தினால், (அம்மலையின்மீ திருந்து உடன் செல்லத்தொடஙகிய), மாவொடு - மிருகஙகளும், மரனும் - மரங்களும், கல்லும்-கற்களும், வல்லியும் - கொடிகளும், மற்றும் யாவும - மற்றுமுள்ளனவான எல்லாப்பொருள்களும், புணரி பொஙக - சமுத்திரம் பொஙகும்படி, தூவின - விழுந்தனவாய், மேலும் கீழும் தூர்த்தன - (அச்சமுத்திரததை) மேற்புறத்திலும் கீழ்ப்புறத்திலும் தூருமபடிசெய்து, சுருதி அன்ன சேவகன் சீறுமுன்னம் சேதுவும் தெரிந்த - வேதஙகளையொத்த வில்வீரனாகிய இராமபிரான் (வந்து) கோபிததற்குமுன்னமே யுண்டானதொரு சேதுவாகவும் காணப்பட்டன; (எ - று.)—மாது, ஓ - ஈற்றசை.

கீழ்க்கூறியபடி வரிசையாய் மரஙகளமுதலியவை விழுந்து கடலைத் தூர்க்கவே, இராமபிரான் சீறுவதற்கு முன்னமே சேது உணடானாற்போலக் காணப்பட்ட தென்பதாம். மரஙகள முதலியவை விழுந்துகிடத்தலை, சேது வுண்டானதாகக் கற்பித்துக்கூறியது - தற்குறிப்பேற்றவணி. இனி உண்டாகப்போகின்ற அந்தசேது இராமபிரான் சீறியபினபு தோன்றுவது; இதுவோ சீறுமலிருக்கையிலேயே தோன்றியது என இவவிரணடற்கும

வேறுபாடுதோன்றக் கூறியது, வேற்றுமையணியின்பாற்படும்: (சம்பூராமாயணத்தில் ''அநுமான் சென்ற விசையால் மரம் முதலியன கடலில் ஆங்காங்கு விழுந்திருப்பவை, இராமபிரான் இனிக்கட்டப்போகின்ற சேதுவுக்காக நூல் பிடிப்பதற்கு நாட்டிய முளைகள் போலும்'' என இச்செய்யுளினும் சிறிது கருத்து வேறுபடக் கூறியுள்ளது.)

'வீரன் விசையினுற் போவது புரிந்த' என்று எடுத்து 'மா' முதலியவற்றோடு இயைபதலுமாம. சுருதி—ஸ்ருதி ; எழுதாக்கிளவியாய்க் குருஶிஷ்ய கிரமத்திலேயே கேள்விமூலமாய் வருவதென வேதத்துக்குக் காரணக்குறி. சுருதியன்ன சேவகன் - வேதங்களைப்போலவே நித்தியனான வீரன்; ஒருவராலுஞ் செய்யப்படாது எப்பொழுதும் ஒருபடிப்படநிற்கும வேதம், பரப்பிரஹ்மத்தின் சொரூபமான இராமபிரானுக்கு உவமை. இனி, 'சுருதியன்ன சேவகன்' என்பது அநுமானையே யுணாததுவதாககொண்டு, இராமபிரான் சீறியபின் சேது தோன்றிறறு; இராமதூதனான அநுமான் சீறுவதற்கு முன்னமே சேது தோன்றிற்று என நயமபடக் கருததுக்கூறினுமாம்: பெரிய திருவடியை வேதசசொரூபியெனக் கூறியிருத்தலால், சிறியதிருவடியாகிய அநுமானை 'சுருதியன்ன சேவகன்' என்னத்தகும்: ''சுருதியன்ன மாருதி'' எனபர் மேல் கிஙகராவதைப்படலத்தும. சேதுவும, உம்மை-உயாவு சிறப்பு ;இறந்ததுதழுவிய எசசமுமாம. சேது - ஸேது : வடசொல்; அணை.

இராமபிரான் சீறிச் சேதுகட்டிய வரலாறு:—கடல்கடந்து செல்கின்ற அநுமான் சீதையைக கண்டு - மீண்டுவந்து செய்திகூற, உடனே இராமபிரான் பெரிய வானரசேனையைச் சித்தப்படுத்திக்கொண்டு புறப்பட்டுத் தென்கடற்கரைசேர்ந்து எழுநாள் உபவாஸமாககிடந்து வேணடினவிடத்தும வருணன் அப்பிரஸந்நனானதனுல் ஆக்கினேயாஸ்திரத்தைககொண்டு கடலையெரிததிடுமாறு முயன்று, அஞ்சிச் சரணமடைந்த வருணன் சொல்லியபடி வாநரஙகளைககொணடு மலைகளைக்கொணர்ந்து அணைகட்டுவித்தனனென்பதாம். (கக)

உ௦.—தன் விசையினுற் கடல்கிழிய, அநுமான் நாகலோகங் காணுதல்.

கீண்டது வேலை நன்னீர் கீழுறக் கிடந்த நாகர்
வேண்டிய வுலக மெங்கும் வெளிப்பட மணிகள் மின்ன
வாண்டகை யதனை நோக்கி யரவினுக் கரசர் வாழ்வுங் [டான்.
காண்டகு தவத்த னேனி யானெனக் கருத்துட் கொண்

(இ - ள்.) வேலை நல் நீர - சமுத்திரத்தின மிக்கநீரானது, கீண்டது - (அநுமான்சென்ற விசையினுற்) கிழிபட்டது ; (அதனுல்), கீழ் உற கிடந்த - (அக்கடலின்) கீழாகப் பொருந்தியுள்ள, நாகர் வேண்டிய உலகம் எங்கும் - நாகசாதியார் விரும்பிவாழ்கின்ற பாதாளலோகம்முழுவதும், வெளிப்பட - வெளிப்பட்டுததோன்றவும், மணிகள் மின்ன - (அந்நாகஙகளின் முடிமீ

துள்ள) மாணிக்கங்கள் (அங்குப்) பிரகாசிக்கவும், ஆணதகை - ஆண்மைக் குணமுள்ளவனான அநுமான், அதனை நோக்கி - அவ்விடத்தைப்பார்த்து,— 'யான்—,—அரவினுக்கு அரசா வாழ்வும - சாப்பங்களுட்சிறந்தவர்கள் வசிக்கின்ற நாகலோகத்தையும், காணதகு - பார்க்கத்தக்க, தவததன் ஆனேன் புண்ணியத்தையுடையவனுய்விட்டேன்', என - என்று, கருததுள் கொணடான - மனத்தி லெண்ணினன் ; (எ - று.)

அநுமான், தான் பாய்கின்ற விசையினாலே அந்தச்சமுத்திரம் கிழிபடப் பாதாளலோகமும் வெளிப்பட்டு மாணிக்கங்களும் விளங்கக்கண்டு 'நாம இந்த நாகலோகத்தையும் காணக் கிடைத்தது என்ன பாக்கியம்!' என மகிழ்ந்தனனென்பதாம. அநுமான் நாகலோகத்தை இன்னவாறு கண்டன னென்பதை 'கீணடதுவேலைநன்னீர்' என்ற வாக்கியம் விளக்கிநிறபது - தொடர்நிலைச் செய்யுட்குறியணியாம் ; நாகா - படமும் வாலு முடையராய் மனித வடிவமும் தெய்வப்பிறப்புமாயப் பாதாளலோகத்தில் வசிக்கின்ற சர்ப்பசாதியார. சுவர்க்கலோகத்தைக் கணடதுமாத்திரமன்றியென்ற பொருளைத் தருதலால், 'நாகர்வாழ்வும்' என்ற இடத்து, உம்மை - இறந்ததுதழுவிய எச்சப் பொருளது. (உ௦)

உக.—அப்போது அநுமானைக்கண்ட நாகசாதியாரின் அச்சம்.

வெய்தின்வான் சிறைபி னீர் வேலையைக் கிழிய வீசி
நொய்தின ரமுதங் கொண்ட நோன்மையே நுவலு நாக
ருய்துநா மென்ப தென்னே யுறுவலிக் கலுழ னூழி
னெய்தின னென் றஞ்சி மறுக்கமுற் றிரியல் போனா.

(இ - ள்.) (கருடன்), வான் சிறைபினால் - (தனது) பெரிய இறகுகளினால், நீர் வேலையை - ஜலமயமான சமுத்திரத்தை, கிழிய வெய்தின வீசி - பிளவுபடுமபடி பலமாக மோதி,(பின்பு அவ்வழியாகவேபாதாளலோகத்திற்கு), ஆர அமுதம் நொய்தின் கொணட - கிடைத்தற்கு அருமையான தேவாமிருதத்தை விரைவிற் கவர்ந்துகொண்டுவந்த, நோன்மையே - வலிமையையே, நுவலும் - (அச்சததால் எப்பொழுதும) பாராட்டிக்கூறுகிற, நாகா—, (சமுத்திரஜலம்கிழியும்படி அநுமான் வேகமாகச்செல்லுகையில் அவனைநோக்கி),— 'உறுவலி கலுழன் - மிக்கவலிமையுள்ள (நமது பகைவனாகிய) கருடன், ஊழின் - (நமது) விதியினால், எய்தினன் ஆம் - (மீணடும்) வந்தவனாவான்; (இனி), நாம் உய்தும் என்பது என்னே - நாம் பிழைத்திருப்போமென்பது தான் என்ன நிச்சயம?' என்று - என்றுசொல்லி, அஞ்சி - பயந்து, மறுக்கம உற்று - மனக் கலக்கங்கொணடு, இரியல் போனா - (ஓரிடத்தில நிலைதத லின்றிச்) சிதறி யோடினர்கள் ; (எ - று.)

அநுமான் கடல்நீர்பிளவுபடும்படி விரைந்து ஓடிச்செல்வதைக் கணடு, நாகசாதியார, 'முன்பு கருடன் கடல்கிழியும்படி சிறகடித்து அமிருதத்தைக

கொணர்ந்து அடிமையினின்று நீங்கி நம்மை நமது நா அறும்படி செய்து கொல்லத் தொடங்கினனே! அவனேவருகின்றதுபோலக் காணகின்றதே! இனி எப்படி நாம் பிழைப்போம்?' என்று நடுங்கி நான்குபக்கங்களிலும் சிதறியோடினர்க ளென்பதாம். அநுமானைக்கண்டு கருடனென்று அஞ்சிய தாகக் கூறியது - மயக்கவணி. ''வெய்தின் அமுதங்கொண்ட நோன் மையே நுவலும்' என்ற அடைமொழி அந்நாகர் இரியல்போதற்கு உரிய வரே யென்ற கருத்தைத் தெரிவிப்பது - கருத்துடையடைமொழியணி. உய் தும் - இங்கு எதிர்காலங்காட்டும் 'தும' விகுதிபெற்ற உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மைமுற்று. என்னே, ஏகாரம - இரக்கம். கலுழன் - கருடன்; விகாரம்.

'சிறையினல் நீர்வேலையைக் கிழியவீசி நோய்தி றாழுதங்கொண்ட கதை:—காசிபமுனிவரது மனைவியராகிய விநதைக்கும் கத்துருவுக்கும் வானத்திற் சென்ற உச்சைச்சிரவ மென்ற தேவலோகத்துக் குதிரையின் வாலினது நிறத்தைப்பற்றி யுண்டான விவாதத்தில் கத்துருவென்பவள் அக் குதிரையின்வாலைச் சுற்றிக்கொண்டு கருநிறமாகத் தோன்றுவிக்குமாறு தனது புதல்வராகிய கருநாகங்களை யேவிப் பந்தயத்தை வென்றனளாக, அதனால் அக்கத்துருவுக்கு அடிமையாய்விட்ட விநதையும் அவளது புதல்வ னை கருடனும் கத்துருவையும் அவளது புதல்வரான நாகங்களையும் சுமந்து செல்லவேண்டிநேரிட, அதுகண்ட கருடன், அவ்வடிமையினின்று நீங்கு மாறு அந்நாகங்களின்மொழிப்படியே அமிருதத்தைக் கொணருமாறு அங்கு நின்று தேவலோகத்துக்குச்சென்று தேவர்களுடன்பொருது எல்லாரையும் வென்றபொழுது, தேவேந்திரனது வேண்டுகோளினல் அமிருதத்தை மீட் கும் உபாயத்தை அவனுக்குக்கூறி, தான் சர்ப்பங்களை யுணணுமாறு அத் தேவேந்திரனிடத்தினின்று வரமும் பெற்று, அங்குநின்று அமிருதத்தை யெடுத்து வந்து பாதாளலோகத்தையடைந்து அமிருதத்தைத் தருப்பையின் மீது அந்நாகங்களின்முன்னா வைத்திட்டுத் தமது அடிமைத்தன்மையை நீக்கிக்கொண்டு அவர்களையெல்லாம் அமிருதத்தையுண்ணுதற்காக ஸ்நானஞ் செய்து வருமபடி தந்திரமாகச் சொல்ல, அந்நாகங்கள் நீமுழுகுவதற்குப் போயிருக்கையில், கருடனதுமொழியின்படியே தேவேந்திரன் அங்குவந்து அமிருதத்தையெடுத்துச் சென்றுவிடவே, முழுகச்சென்றநாகங்கள் விரைந்து வந்து பார்த்து அமிருதமில்லாமையைக் கண்டு வருத்தத்தோடு அது வைத் திருந்த இடத்தை நக்கியதனல் அத்தருப்பை அவர்கள் துநாவை அறுத்து விட, அவர்கள் பிளவுபட்ட நாவையுடையராய்க் கருடனது உபாயத்தை நினைந்து அச்சமும் நா அற்றதனற் பெருந்துயரமு மடைந்தன ரென்பதாம். (உக)

உஉ.—அநுமான் சென்ற விசையினல்,
கடல்நீர் இலங்கையில் மோதுதல்.

துள்ளிய மகர மீன்க டொடுப்பறச் சுறவு தூங்க
வெள்ளிய [2]பனைமீன் றுஞ்சுந் திவலைய வூழிக் காலின்

வள்ளுகிர் வீரன் செல்லும் [3]விசைபொறு மறுகி வாரி
தள்ளிய திரைகண் முந்துற் றிலங்கைமேற் றவழ்ந்த மாதோ.

(இ - ள்.) (அப்போது),—வள் உகிர் வீரன் ஊழி காலின் செல்லும் விசை பொறு - கூரிய நகங்களையுடைய வீரனான அநுமான் யுகாந்தகாலத்துப் பெருங்காற்றுப்போல விரைந்து செல்லுகின்ற வேகத்தைத் தாங்கமுடியாமல்,— துள்ளிய - (சிறிதும் அடங்காது) துள்ளிக்கொண்டிருந்த, மகரம் - முதலையும், மீன்கள் - சாதாரணமீன்களும், துடிப்பு அற - (மரணவேதனையினால்) துள்ளுதல் ஒழியவும், சுறவு - சுறுமீனகள், தூங்க - (ஓரிடத்திலில்நிலையாது) தததளிககவும, ஒள்ளிய பனைமீன் - ஒளியையுடைய பனைமீன்களை, துஞ்சும் - இறந்துபடுவதற்கு இடமான, திவலைய - நீர்த்துளிகளையுடைய, வாரி - சமுத்திரம, மறுகி - கலங்கி, தள்ளிய - வீசியடித்த, திரைகள் - அலைகள்,—முந்துஉற்று - (அநுமானுக்கும்) முற்பட்டுச் சென்று, இலங்கைமேல் தவழ்ந்த - லங்காநகரத்தினமேல் மோதின; (எ - று.)—மாது, ஓ - ஈற்றசை.

அநுமானது மிக்கவேகத்தா லெழுந்த காற்றினால், கடலினலைகள் அவனினும் முற்பட்டு இலங்கையில்மோதின என்பதாம். 'தூங்க' என்பதற்கு நிலைபெயரமாட்டாது ஓரிடத்திலேகிடக்க வென்றும், இறக்க வென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். பனைமீன் - யானைமீ னெனப்படும பெருமீன். இறததலைத் துஞ்சுதலென்பது, மங்கலவழக்கு; மீளவும எழுந்திராத பெருந்தூக்கமென்க. துள்ளிய - துள்ளு மியல்பினவான வென்க. மேல் சுறவு பனைமீன் என வருதலால், 'மீன்' என்றது - அவையொழிந்த மீனகளைக் குறிததது; அன்றி, மகரமாகிய மீ னெனவுமாம். 'வீரன்செல்லும் விசைபொறு' என்றது - மகரமீன்கள் துடிப்பறுதல், சுறவுதூங்குதல், பனைமீன் துஞ்சுதல் என்பவற்றிற்கும், வாரிமறுகுதற்கும் காரணம. பொறு=பொறுமல்.

பி - ம்:—[1]துள்ளுறுமகரமீன்கடிப்புற. [2]பனைமீன்றுஞ்ச. [3]விசைபொர.

௨௩.—இதுமுதல் ஒன்பது கவிகள் - ஆகாயத்திற் செல்லும் அநுமானது தோற்றத்தின் வருணனை.

இடுக்குறு பொருள்க ளென்னு மெண்டிசை சுமந்த யானை
நடுக்குற விசையிற் செல்லு நாயகன் றூத னாக
மெடுக்குறு கால வன்காற் றிடியொடு மொடிய வந்நாண்
முடுக்குறக் கடலிற் செலலு முத்தலைக் கிரியு மொத்தான்.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு அநுமான் விசையாகச்செல்வதனால்), இடுக்குறு பொருள்கள் என் ஆம் - (உலகததிலே) இடையிலுள்ள சராசரப்பொருள்கள் யாதாய்முடியுமோ? எண் திசை சுமந்த யானை - எட்டுதிக்குக்களின் கடையெல்லையி லிருந்துகொண்டு (உலகதலைத) தாங்குகின்ற அஷ்டதிக்கஜங்களும், நடுக்கு உற - (அச்சத்தினால்) நடுக்கமடையும்படி, விசையின் செல்லும் - மிக்க வேகத்தோடு (ஆகாயமார்க்கமாகப்) போகின்ற, நாயகன் தூதன்

இராமபிரானது தூதனாகிய அநுமான்,—நாகம் எடுக்குறு காலம் - ஆதிசேஷனோடு பிரதிக்கினை செய்த காலத்திலே, வல் காற்று - மிகக்கடுமையாக வீசிய வாயுவினால், இடியொடும் ஒடிய - (மேருகிரியின் மூன்றுசிகரங்கள்) பேரொலியோடு ஒடிந்துபோக, அ நாள் - அப்பொழுது, '(அவ்வாயுவின் விசையினாலேயே), முடுக்குற கடலில் செல்லும் - வேகமாகத்தென்கடலிலே சென்று சோகின்ற, முத் தலைக் கிரியும்-திரிகூடபருவதத்தையும், ஒத்தான்—; (எ-று.)

அநுமான் சென்ற விசையினால் அஷ்டதிக்கஜங்களுமே கலங்கினவென்றால், மற்றைய சாதாரணமானபொருள்களின் நிலைமை யாதாகுமோ? இவ்வாறு மிககவிரைவுடன்செல்லும் அநுமான், முன்பு ஆதிசேஷனுடன் பிரதிஜ்ஞைசெய்து வாயுபகவான விசையாகமோதியடிக்க ஒடிபட்டுத தன்னுடைட மேருவின் சிகரமான திரிகூடபருவதம் தென்கடலைநோக்கிச செல்வது போன்றிருந்தனனென்பதாம்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. 'அஷ்டதிக்கஜஙகளுமே நடுஙகினவென்றால், மற்றைப்பொருள்களின் தன்மை எவ்வாறாய்த்தான் முடியுமோ?' என்று தண்டாபூபிகாநியாயம்படக் கூறியதனால், 'இடுக்குறுபொருள்களென்னும் எண்டிசைசுமந்தயானை நடுக்குற விசையிற்செல்லும்'என்றதொடர்-தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி. [தண்டாபூபிகாநியாயமாவது - தடியை விழுஙகியமை கூறவே அதிற்கட்டியிருந்த பணியாரஙகளை விழுஙகியமை தானே பெறப்படுதல் போல்வன.]

எண்திசை யானைகள்—ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம, அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சாருவபௌமம், சுப்பிரதீகம் என்பன; இவை முறையே கிழக்கு முதலிய எட்டுததிக்குககளில் நின்று பூமியைத்தாங்குவனவென்று அறிக. 'இடியொடும ஒடிய' என்பதற்கு - இடித்தலினால் [முறிததலினால்] ஒடிய எனக் கொள்ளினுமாம். நாகம் எடுக்குறு காலம் என்பதற்கு - ஆதிசேஷன் (தனதுதலைகளைச சற்றே) தூக்கிய சமயததில் என்றும் பொருள் கூறலாம். 'நாகம் எடுக்குறு காலம வல் காறறு இடியொடும' என்பது - மேருமலையைப் பெயர்ததற்கு உரிய காலததுக் கடுஙகாற்று மோதுதலினால் என்றும், ஆதிசேஷனைத தலைபெயர்ககத்தொடஙகிய வலிய காற்று வீசுதலினால் என்றும் பொருள்படும். முத்தலை - 'த்ரிகூடம' என்பதன் மொழிபெயர்ப்பு. அநுமானாகியமலைக்குத தலையொன்றும் தோள்களிரண்டுமாகிய மூன்றையும் மூன்றுசிகர மெனக் கருதுக. (௨௩)

௨௪. கொட்புறு புரவித் தெய்வக் கூர்நுதிக் குலிசத் தாற்கும்
கட்புலங் கதுவ லாகா வேகத்தாற் கடலு மண்ணு
[1]முட்பதங் கூட்டி யண்ட முறவுள செலவி னொற்றைப்
புட்பக விமானந் தானவ் விலங்கைமேற் [2]போவ தொத்தான்.

(இ - ள்.) கொட்பு உறு-மண்டலமாகப்போதலைப் பொருந்திய, புரவி - (உச்சைச்சிரவமென்னும்) வெள்ளைக்குதிரையையுடைய, தெய்வம்கூர

நுதி குலிசத்தாற்கும் - தெய்வத்தன்மையையும் கூரிய நுனியையுமுடைய வச்சிராயுதத்தை யேந்தியவனான இந்திரனுக்கும், கண் புலம் கதுவல் ஆகா - கண்களினாற் காணமுடியாத, வேகத்தால் - வேகத்தோடு,—கடலும் மண்ணும் உளபதம் கூட்டி - சமுத்திரமும் பூமியும் தனது கால்களினுள்ளே யாம்படி, அண்டம உற உள - இவ்வண்டங்களையெல்லாம் ஒருங்கேகடக்கு மாறு (தான்) கொண்டுள்ள, செலவின் - போக்கினால்,—(அவ்வநுமான்) ஒற்றை புட்பக விமானம் - தனிப்பட்ட புஷ்பகமென்ற விமானமானது, அ இலங்கைமேல் - அந்த இலங்காபுரியைநோக்கி, போவது - போவதை, ஒத்தான்—; (எ - று.)

ஆயிரங்கண்ணனான இந்திரனும் காணமுடியாதபடி மிக்கவேகத்துடன் அநுமான் இலங்கைநோக்கிச்செல்வது, வெறும்புஷ்பவிமானம் வானத்துப் போவதுபோன்றிருந்த தென்பதாம்; தற்குறிப்பேற்றவணி. கடல்கடக்கும் போது அநுமான் கொண்ட வேகம பூமி சமுத்திரம் அண்டம் ஆகிய எல்லா வற்றையும கடக்கத்தக்க அளவினதாயிருந்த தென்பது, 'வேகத்தாற் கடலு மண்ணு முட்பதங்கூட்டி யண்டமுறவுள செலவின்' என்றதன் கருத்து. "வீரன்முடுக்கியவேகம் வெய்யோரிலங்கையினளவன்று" என்பா மேலும்.

விமானம் - தேவரூர்தி. புட்பகம்=புஷ்பகம்; வடசொல். எத்தனைபோ ஒருங்கு ஏறினாலும் அத்தனை போக்கும் தான் வளர்ந்து இடங்கொடுக்குந் தெய்வத்தன்மையுடையதாய், உலகமனைத்தையும் தனதகத்தேகொள்ளும்படி மிகப்பெரிதாய் வளர்ந்து பறந்து செல்லும் புட்பகம், அநுமானது பெருவடிவுக்கு ஏற்ற உவமையாம். தன்மேலேறியவர் நினைத்தவிடத்தில் அவர்நினைத்த படி செல்லவல்லதான இது, குபேரனது தவத்துக்கு உவந்த பிரமதேவன் அவனுக்குத் தந்தது; இதனை, ராக்ஷஸராஜனான ராவணன் தான் திக்விஜயம் செய்தகாலத்தில் அவனிடத்தினின்று பறித்துக்கொண்டனன். அவ்விமானம அடிக்கடி இராவணனை யேற்றிக்கொண்டு இலங்கையினின்று வெளியிலும், வெளிப்புறத்தினின்று இலங்கையிலும் செல்லு மாதலால், வெளிப் புறத்தினின்று இலங்கைக்குச் செல்லும் அது இலங்கையை நோக்கிச் செல்லும் அநுமானுக்கு உவமையாயிற்று. அநுமானொருவனே செல்பவனாதலால், அவனுக்கு தன்மீது ஒருவருமின்றிச் செல்லும் புட்பகத்தை உவமைகூறினார். இனி, கடலும மண்ணும் உள் பதம கூட்டி - கடல்களையும் (கடல் சூழ்ந்த) உலகங்களையும் தனது உள்ளிடத்திலே சேரக்கொண்டு, அண்டம் உற உள செலவின் - ஆகாயத்தையளாவ உயர்ந்துசெல்லுதலையுடைய, ஒற்றை - ஒப்பற்றதான என்றும் பொருள் கொள்ளலாம், கொட்பு - மண்டலகதி. 'கட்புலங்கதுவலாகா வேகத்தால்'—"கட்புலங்கதுவாவண்ணம்" என்றார் முன்னும்.

பி - ம்:—[1]உட்படக்கூடியண்டம. [2]போவதொத்த. (உச)

௨௫. விண்ணவரேத்த வேத முனிவரர் வியந்து வாழ்த்த
மண்ணவ ரிறைஞ்சச் செல்லு மாருதி மறமுட் கூர

வண்ணல்வா ளரக்கன் றன்னை யமுக்குவா மின்ன மென்னக்
கண்ணுத லொழியச் செல்லுங் கயிலையங் கிரியு மொத்தான்.

(இ - ள்.) விண்ணவர் ஏத்த - தேவர்கள் துதிக்கவும், வேதம் முனிவரர் வியந்து வாழ்த்த - வேதங்களில் வல்லவரான இருடிச சிரேஷ்டர்கள் அதிச யித்து ஆசிசொல்லவும, மண்ணவர் இறைஞ்ச-இப்பூவுலகத்தவர் வணங்கவும், செல்லும்-(வானத்தூச) செல்லுகின்ற, மாருதி-அநுமான்,—மறம் உள் கூர - பகைமை மனத்தில் மிக்கதனால், 'அணணல் வாள் அரக்கன் தன்னை - பெரு மைமிற சிறந்தவனான கொடிய ராக்ஷஸனாகிய ராவணனை, இன்னம அமுககு வாம் - இன்னமும் நசுக்குவோம்', என்று என்று எணணி, கண் நுதல் ஒழிய செல்லும் - நெறறிக்கணணனான சிவபிரானை விடடுத் தனியே செல்லுகின்ற, கயிலை அம்கிரியும் - அழகிய கைலாசமலையையும, ஒத்தான் - போன்றான்.

பெருவடிவுகொணட அநுமான் இலஙகையை நோக்கிச சென்றது, தன்னை முன்னொருகாற பெயர்தெடுத்த இராவணனை அக்காலதது அமுத் தியதோடு திருப்திப்படாமல் இன்னமும் அமுக்கவேணடுமென்று கைலாச மலை அவன்மீது வயிரஙகொண்டு சிவபிரானின்றித தனியேசெல்வதை யொததிருந்த தென்பதாம் இது - தற்குறிப்பேற்றவணியே. தமது தகு திக்கு ஏறப விண்ணவர் ஏத்துதலும், முனிவரர் வாழ்த்துதலும், மணணவர் இறைஞ்சுதலும் செய்தனரெனக. தமது பெருமபகைவன் அழிதற்கு முதற் காரணமா யிருததலால், அநுமானை விணணவா ஏத்துவாராயினா. திரிலோக கணடகனான இராவணனை நசுககியழிககுந்திறத்தில் யாவரும் மனமகிழ்வ ரென்க. முன்னாச சிவபிரான் இராவணன் சாமகானஞ்செய்ததற்கு உவந்து அவனைக கால்தளர விட்டிட்டமை கருதி, கைலாசகிரி இபபொழுது அவனை யமுக்குதற்கு அப்பிரானின்றித் தான் தனியே சென்றதெனக. இராவ ணனை யழிக்கக் கருதிச்செல்லும் சத்துவகுணப் பிரதானனான பெரிய அநு மானுககு, அஙஙனங கருதிசசெல்லும் வெளளிமலையாகிய கைலாசத்தை உவமைகூறுதல் சாலும். இப்பொழுது அநுமான் எவரையும் மேற்கொண்டு செல்லாமை, கருததககது. மறம் - வைரம்; கறுவு.

மாருதி - வாயுவின்குமாரன் வடமொழித்தத்திதாந்தநாமம; மாருதன் - வாயு. கேசரியென்ற வானரவீரனது மனைவியாகிய அஞ்சனாதேவியினிடத் தில் வாயுதேவனருளால் இவ்வநுமான தோனறினனென உணர்க. இவன், வாயுவினம்சத்தோடு ருததிராமசமு முடையவன். வாள் அரக்கன் - (சிவ பிரானால் கொடுக்கப்பட்ட சநதிரகாசமென்னும்) வாளாயுததத்தையுடைய இராவணனெனினுமாம. (உரு)

உசா. மாணியாம் வேடந் தாங்கி மலரயற் கறிவு மாண்டோ
ராணியா யுலகுக் கெலலா மறமபொரு ணிரபபு மண்ணல்
சேணுயர் நெடுநா டீர்ந்த திரிதலைச் சிறுவன் றன்னைக்
காணிய விரைவிற் செலலுங் கனகமால் வரையு மொத்தான்.

(இ - ள்.) மாணி ஆம் வேடம் தாங்கி - பிரமசாரிவடிவங்கொண்டு, மலர் அயற்கு அறிவு மாண்டு - திருமாலினது (நாபி) கமலத்தில் தோன்றிய பிரமதேவனினும் அறிவுமிக்கு, உலகுக்கு எல்லாம் ஓர் ஆணி ஆய் - உலகங்கட்கெல்லாம் ஓர் ஆதாரமாய், அறம் பொருள் நிரப்பும்-தருமமென்றபொருளைத் தழைக்கும்படி செய்யப்போகின்ற, அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தவனாகிய அநுமான்,—(வானத்தில் தாவிச்செல்பவனாய்),—நெடு நாள் தீர்ந்த - (தான்) நெடுநாளாகப் பிரிந்திருக்கிற, சேண் உயர் திரிதலை சிறுவன்தன்னை - மிக வுயர்ந்த 'த்ரிகூடமலை' என்ற தனது புதல்வனை, காணிய-பார்த்தற்பொருட்டு, விரைவின் செல்லும் - வேகமாகப்போகின்ற, கனகம மால் வரையும்-பொன்மயமான மகாமேருகிரியையும், ஒத்தான—; (எ - று.)

பொன்னிறமான பெருவடிவமுள்ள அநுமான் தென்புறமாக இலங்கை நோக்கிச்சென்றது, வடபுறத்திலுள்ள பொன்மயமான மகாமேருமலை நெடுநாளைக்குமுன்பு தென்திசையிற் சென்ற தனது புதல்வனாகிய திரிகூடமலையைக் காணச் செல்வதுபோன்றிருந்ததென்பதாம்; இதுவும், முற்செய்யுளிற் கூறிய அணியே.

அநுமான் நித்தியப்பிரமசாரி யாதலால், அவனை 'மாணியாமவேடந் தாங்கி' என்று விசேடித்தார். மலரயற்கு அறிவுமாண்டு - உருபுமயக்கம். உலகத்தில் தருமத்தை அறக்கெடுத்து வருத்தும் ராவணாதிராக்ஷஸர் வதைக்கப்பட்டொழிதற்கு இவ்வநுமான் தூதுசெல்வதே முக்கிய காரணமாக நிற்றலால், இவன், 'ஆணியாயுலகுக்கெல்லாம் அறம்பொருணிரப்பு மண்ணல்' எனப்பட்டான். அறம் பொருள் நிரப்பும் - அறத்தையும் பொருளையும் நிறையச்செய்யும் என்றும் கூறலாம். ஆணி - அச்சாணி. திரிதலை - மூன்று தலை. மேருமலையினது சிகரமே திரிகூடமென ஒரு மலையாய் நிற்றலின், அதனை, கனகமால்வரையின் சிறுவனெனக் கொண்டார். (உ௬)

உ௭. [1]மழைகிழித் துதிர மீன்கண் மறிகடல் பாய வானங்
குழைவுறத் திசைகள் கீற மேருவுங் குலுங்கக் கோட்டின்
முழையுடைக் கிரிகண் முற்ற முடுக்குவான் முடிவுக் காலத்
தழிவுறக் கடுக்கும் வேகத் தாதையு மனைய னானான்.

(இ - ள்.) மீன்கள் மழை கிழித்து உதிர - நக்ஷத்திரங்கள் மேகங்களைப் பிளந்துகொண்டு கீழேசிதறவும், மறி கடல் பாய - (அலை) மடங்குகின்ற சமுத்திரம் பொங்கியெழவும், வானம் குழைவுற - மேலுலகம் குழைந்துகாட்டவும், திசைகள் கீற-திக்குகளெல்லாம் வெடிக்கவும், மேருவும் குலுங்க-மகாமேருகிரியும் நடுங்கவும், கோட்டின் முழை உடை கிரிகள் முற்ற - சிகரங்களையும் குகைகளையுமுடைய மற்றைச்சாதாரணமலைகளெல்லாம் வேர் பறிந்தழியவும், முடுக்குவான் - விரைந்துசெல்பவனாகிய அநுமான்,—முடிவு காலத்து - கற்பாந்தகாலத்திலே, அழிவுற - (உலகம்) அழியும்படி, கடுக்கும் - விரைந்துவீசுகின்ற, வேகம் - வேகத்தையுடைய, தாதையும் - (தனது) தந்தையான வாயுதேவனையும், அனையன் ஆனான் - ஒத்தவனாயினான்; (எ - று.)

யாவும் அழியுங் கற்பாந்தகாலத்தில், நக்ஷத்திரங்கள் மேகமண்டலத்தைக் கிழித்தல் முதலியன நிகழுமாறு பெருங்காற்று வீசுமென்க. அங்கிகழிச்சிக ளெல்லாம் தனதுவிசையால் தோன்றுமாறு செல்லும் அநுமானுக்கு, கற்பாந்தகாலத்து அப்பெருங்காற்றையே உவமைகூறினர் "தந்தையரொப்பர் மக்கள்" ஆதலால், வாயுகுமாரனுக்கு வாயுவுவமை ஏற்கும். முடுக்குவான்-பெயர். தாதை-தாத: என்ற வடசொல் ஈறுதிரிந்தது. பிம்:—[1]மழைகிழித்துதிரு மீன்கள் மறிகடல் பாய. (உ௭)

உ௮. தடக்கைநா லைந்து பத்துத் தலைகளு முடையான் றானே
யடக்கியைம் புலன்கள் வென்ற தவப்பய னறுத லோடும்
கெடக்குறி யாக மாகங் கிழக்கெழு வழக்கு நீங்கி
வடக்கெழுந் திலங்கை செலலும் பரிதிவா னவனு மொத்தான்.

(இ - ள்.) நால் ஐந்து தட கை - பெரிய இருபதுகைகளையும், பத்து தலைகளும் - பத்துத்தலைகளையும், உடையான தானே - உடையவனான இராவணன் தானே, ஐம்புலன்கள அடக்கி வென்ற - (தனது) பஞ்சேந்திரியங்களையும் (ஐம்புலன்களிற்செல்லாதபடி) தடுத்துச் சயித்துச் செய்த, தவம் பயன் - தவத்தினது வலிமை, அறுதலோடும - அழிந்தவுடனே [அழிந்துவிட்டதனால்],—கெட குறி ஆக - (இனி அவ்விராவணன்) அழிந்துபோவானென்பதற்கு அறிகுறியாக, மா கம் கிழக்கு எழு வழக்கு நீங்கி - பெரிய ஆகாயத்திலே கிழக்கேயுதி (த்து மேற்கே அத்தமி) க்கிற முறைமை நீங்கி, வடக்கு எழுந்து இலங்கை செல்லும் - வடக்கேயுதித்து (த் தெற்கேயுள்ள) இலங்கையை நோக்கிப் போகின்ற, பரிதி வானவனும் - சூரியபகவானையும், ஒத்தான்—; (எ - று)

பெரியவொளிவடிவமுள்ள அநுமான் தென்கடலின் வடகரையிலுள்ள மகேந்திரகிரியிலிருந்து இலங்கையை நோக்கிச் சென்றது, இராவணனுக்கு நல்லகாலம் கழிந்துவிட்டதனால் இனி விரைவில் அவனுக்கு நேரப்போகிற அழிவுக்கு அறிகுறியான உற்பாதமாகச் சூரியபகவான் கிழக்கேயுதித்து மேற்கே அத்தமித்தலாகிய தனது இயற்கையைவிட்டிட்டு வடக்கே யுதித்துத் தெற்கே செல்வது போன்றிருந்த தென்பதாம்; தற்குறிப்பேற்றவணி. சூரியன் தனது இயற்கையில் தவறி வடக்கேயுதித்துத் தெற்கேசெல்லுதல் போல்வன - பின்னாநேருந்தீமைகை முன்னமே யறிவிக்கின்ற தீநிமித்தங்களான உற்பாதங்களாம். அநுமான் இலங்கைக்குச்சென்றது இராவணநாசத்துக்கு ஏதுவாதலால், இவ்வாறு கற்பித்தார்.

இராவணன் தனது தாயாகிய கேகசியின் சொற் கேட்டுக் கோகரணச் சிரமமடைந்து, கோடைக்காலத்துப் பஞ்சாக்கினிமத்தியிலும் கார்காலத்துத் தண்ணீர்நடுவிலும் நின்று நிராகாரனாய் மனத்தை ஒரேநிலையில்நிறுத்தி, ஓராயிராமாண்டிற்கு ஒவ்வொருதலையாகத் தனது தலைகளைக் கொய்து தீயில்

ஓமஞ்செய்து வரங்கள் பெற்றதை, 'அடக்கியைம்புலன்கள்வென்ற தவப்ப யன்' என்றார். (உஅ)

உகூ. [1]புறத்துற லஞ்சி வேறோ ரரணம்புக் குறைதல் போக்கி
மறத்தொழி லரக்கர் வாழு மாநகர் மனுவின் வந்த
திறத்தகை யிராம னென்னுஞ் சேவகற பற்றிச செல்லு
மறததகை யரசன றிண்[2]போ ராழியு மனைய னானான்.

(இ - ள்.) (ஆகாயத்தில் தாவிச்செல்லுகின்ற அவ்வநுமான்) மறம்தொழில் அரக்கர் வாழும மா நகர் - பாவதொழிலையுடைய ராக்ஷஸர்கள் வசிக்கின்ற இலங்காநகரத்தினிடத்திலே, புறதது உறல் அஞ்சி - (இராவணபயத்தால்) வெளியேநிற்கமாட்டாமல், வேறு ஓர் அரணமபுக்குஉறைதல்போக்கி - வேறொருபுகலிடத்தை யடைந்துவசித்தலையும் தவிர்ந்து, மனுவின வந்த திறம் தகை இராமனஎன்னும் சேவகன் பற்றி - மநுகுலததிற பிறந்துள்ள வல்லமையையும நறகுணத்தையுமுடைய இராமனென்கிற வீரனையே துணையாகப் பெறறு, (அவனது ஆதரவினால்), செல்லும - போகின்ற, அறம தகை அரசன் - தருமததையே (தனககு உரிய) குணமாகக கொணட அரசனது [தருமதேவதையினது], திண் போர ஆழியும - வலிய போர்செய்தறகு உரிய ஆஜ்ஞாசக்கரததையும, அனையன் ஆனான் - ஒததிருந்தான்; (எ - று.)

அநுமான் இலங்கைநோக்கிச சென்றது, ராவணாதி ராக்ஷஸர்கள் தலையெடுததமையால் இலங்காபுரிக்குள் நுழைவதறகும அஞ்சி அதனை அறநீததும வெளியே தனிதது நிற்க அஞ்சியுமுள்ள தருமதேவதை இராமபிரானைச சரணமடைந்து அவனையே பெருந் துணையாகப் பறறிக்கொண்டு பின்பு தான் அந்நகரததிற்செலுததிய ஆஜ்ஞாசக்கரம செல்வதை யொத்திருந்த தென்பதாம்; இதுவும் - தற்குறிப்பேற்றவணி்யே. ராவணாதியர் வாழ்கின்ற நகரததில் அடியோடு அழிநத தருமம் இராமபிரானால்தான மீண்டும தலையெடுக்கப்போகின்ற தாதலால், 'புறத்துறலஞ்சி ..இராமனென்னுஞ் சேவகற் பறறிசசெல்லும் அறததகையரசன்' என்றார். இதனால், இராமபிரான் தாமஸம்ஸ்தாபநத்திற்காகவே திருவவதரிததன னென்றவாறு. தருமமூர்ததியான இராமபிரானால் ஏவியனுப்பப்பட்டு அவன் கட்டளைகொணடு செல்லும் தூதனாகிய அநுமான், அறஞ்செலுததும் ஆஜ்ஞாசக்கரமபோல்வ னென்க. இனி, [1]புறததுறைவஞ்சி என்று பாடங்கொணடு, புறதது உறை வஞ்சி - (எப்போதும இராமபிரானது) சமீபததிலேயே வசிக்கின்ற வஞ்சிக்கொடி போன்ற சீதாபிராட்டி, வேறு ஓர அரணம புககு உறைதல் - வேறொரு வாழிடததிலே [இலங்கையில் அசோகவனிகையிலே] புகுந்துவாழ்தலினாலே, மறம தொழில் அரக்கர் வாழும் (அந்த) மாநகரிலே, மனுவின் வந்த திறததகை இராமனென்னும், சேவகனபறறி - சேவகனாககாக, போககி - செலுத்தப் பட்டு, செல்லும் - செல்லுகின்ற, அறததகை அரசன திண் போர் ஆழியும் - தருமபரிபாலனத்தில் தகுதியுள்ள சுக்கிரீவமகாராஜனுடைய மிககவலிமை

கொண்ட ஆஜ்ஞாசக்ரகத்தையும், (அவ்வநுமான்), அனைய ஞானன் எனப் பதவுரை கூறுதலுமுண்டு; புறத்து உறைவு அஞ்சி என்று பிரித்தால், வெளியே வசித்தற்குப் பயந்து என்று பொருளாம்.

அரணம - ஶரணம்: வடசொல். மநு சூரியனது புதல்வன்: ஆதலால், 'வைவஸ்வதமநு' என்றும் வழங்கப்படுவன்; இவனே சூரிய வம்சத்து முதலரசன். மநு - இக்ஷ்வாகு, அவனது குலத்திற்கு இலக்கணை. இனி, மனுவினிடத்தினின்று வந்த எனினுமாம். மனிதனாய்த்தோன்றிய என்றும பொருள்; காசியபமுனிவரது மனைவியருள் மநுவென்பவளிட மிருந்து தோன்றியவா மனித ரென்க ("மநுா மநுஷ்யாக் ஜநயத" என்பது, ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணம்.) மனிதர் தவிர மற்றைப்பிராணிகளால் இறவாதபடி வரம்பெற்றுள்ள இராவணனைக் கொல்லுதற்பொருட்டே திருமால் இராமனாக மனிதப்பிறப்பெடுத்துள்ளா னாதலால், அவனைம் மனிதனாய் வந்தவனை அறத்தகையரசன் பற்றுக்கோடாகக்கொண்டனனென்றல் சாலும்; வேறோ ரரணம்புகக் கு உறைதல் போக்கியதும் இதுபற்றியே. தருமத்தைத் தவிர்ந்த வரை அறக்கடவுளே அழிக்குமாதலால், அதன் ஆஜ்ஞாசக்கரம் 'பேராழி' எனப்பட்டது

பி - ம்:—[2]பேராழி. (௨௯)

௩௦. கேழுலா முழுநி லாவிற் கிளரொளி யிருளைக் கீறப்
பாழிமா மேரு நாண விசும்புறப் படர்ந்த தோளா
னாழிசூ ழுலக மெல்லா மருங்கனன் முருங்க வுண்ணு
மூழிநாள் வடபாற் றோன்று முவாமுழு மதியு மொத்தான்.

(இ - ள்.) கேழ் உலாம் முழு நிலாவின் - ஒளிவிளங்குகின்ற நிறைந்த நிலாவைப்போல, கிளர் - விளங்குகின்ற, ஒளி - (தனது உடம்பின்) ஒளியானது; இருளை கீற - இருட்டை ஒழிக்க, பாழி மா மேரு நாண விசும்பு உற படர்ந்த - வலிமை பொருந்திய மகாமேருகிரியும் (ஒப்பாகமாட்டாமையால்) வெள்குமபடி ஆகாயத்தையளாவ உயர்ந்த, தோளான் - தோள்களையுடையவனான அநுமான்,—அருங் கனல்-பொறுத்தற்கரிய பெருந் தீயானது, ஆழி சூழ் உலகம எல்லாம முருங்க உண்ணும - கடலினாற்சூழப்பட்ட இவ்வுலகங்கள் முழுவதும் அழியும்படி எரிக்கப்போகின்ற, ஊழிநாள் - கற்பாந்தகாலத்தில், வடபால் தோன்றும் - வடதிசையிற் காணப்படுகின்ற, உவா முழு மதியும் பௌர்ணமியில் தோன்றுகிற பூர்ணசந்திரனையும், ஒத்தான்:—(எ - று.)

அநுமான், யுகாந்தகாலத்தில் வடபுறத்துத்தோன்றுஞ் சந்திரனை யொத்திருந்தன னென்பதாம். இலங்கைநோக்கிச்செல்லும்போது அநுமான் வடபுறத்தினின்று தெற்கேசெல்கின்றன னாதலால், அவனுக்கு வடபுறத்து உதிக்குஞ் சந்திரன் உவமையா மென்க. இதுவும் - தற்குறிப்பேற்றவணியே. மழைமுதலியவற்றாற கடலினீர் மிகாதபடி வடவையென்னும் பெண்குதிரை

யின் முகத்தினின்று அக்கினி உமிழ்கின்ற வடவைத்தீயானது யாவும் அழியும் பிரளயகாலத்தில், 'அங்கு நின்று எழுந்து உலகங்களையெல்லாம் எரித்தழிக்கு மென்பதும், அப்பொழுது சூரியசந்திரர் முதலிய கிரகங்கள் தம்நிலைதவறி வேற்றுப்புலத்தில் உற்பாதமாகத்தோன்று மென்பதும் நூற கொள்கை. (௩௦)

௩௧. [1]அடலெலாந் திகிரி மாயற் கமைந்தன னாற்றல் காட்டக்
குடலெலா மவுணர் சிந்தக் குன்றெனக் குறித்து நின்ற [ய்வக்
திடலெலாந் தொடர்ந்து செலலச் சேண்விசும் பொதுங்கத் தெ
கடலெலாங் [2]கலங்கத் தாவுங் கலுழனு மனைய னானான்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—திகிரி மாயற்கு - (சுதரிசனமென்கிற) சக்கராயுதத்தையேந்துகின்ற மாயனாகிய திருமாலுக்கு, அடல் எலாம் அமைந்தனன்- (தனது வலிமைமுழுவதும் அடங்கியவனாயிருந்தும), ஆற்றல் காட்ட-(தனது) வலிமையை (த் தேவர்கட்கு)க் காட்டுமாறு,—அவுணர் குடல் எலாம் சிந்த - அசுரர்களது குடல்கள் சரியவும், குன்று என குறித்து நின்ற திடல் எலாம் தொடர்ந்து செல்ல - மலையென்று பெயர்கூறப்பட்டு நிற்கின்ற மேடுகளெல்லாம் (தனது விசையாற் பெயர்ந்து) உடன்தொடர்ந்துவரவும், சேண் விசும்பு ஒதுங்க - தூரத்திலுள்ள மேகங்களும் விலகிப்போகவும், தெய்வம் கடல் எலாம் கலங்க - தெய்வத்தன்மையுள்ள எழுகடல்களும் நிலைகுலையவும், தாவும் - தாவிச்செல்லுகின்ற, கலுழனும் - கருடபகவானையும், அனையன் ஆனான் - ஒத்திருந்தான்; (எ - று.)

எப்பொழுதும் திருமாலினுடனிருந்து அப்பெருமானுக்கு வாகனமாய் அடிமைசெய்தலால், கருடனுக்குப் பெரியதிருவடியென்றும், இராமாவதாரத்தில்மாத்திரம் அவ்வாறு உடனிருந்து உதவுதலால் அநுமானுக்குச் சிறியதிருவடியென்றும் வைஷ்ணவசம்பிரதாயத்தில் திருநாமம். அமிருதத்தைத் தேவருலகத்தினின்று கொணர்தற்காகத் தேவர்களுடன் போர்செய்யச்சென்ற பெரியதிருவடியாகிய கருடபகவானை, அமிருதத்தினுடன்தோன்றிய லக்ஷ்மியின் அம்சமான சீதாதேவியைக் காணச்சென்ற சிறியதிருவடியாகிய அநுமானுக்கு உவமைகூறினாரென நயமகாண்க. அவுணர்குடலைச் சிந்தியமை முதலியன, உபமானம் உபமேயம் என்ற இரண்டிடத்துக்கும் ஏற்கும். "முற்றுநீ ருலகமுற்றும் விழுங்குவான் முழங்கிமூந்நீ, ருற்றதேயெனினு மண்ட மூடைந்துபோ யுயர்ந்ததேனும், இற்றைநும்மருளுமெங்கோ னேவலு மிரண்டுபாலும், கற்றைவார்சிறைகளாகக் கலுழனிற் கடப்பல் காண்டீர்" என்று அநுமான் தானே தனக்குக் கருடனை உவமைகூறியதைக் கிட்கிந்தா காண்டத்து மகேந்திரப்படலத்திற் காண்க. அடல் எலாம் திகிரியென்பதை, எலாம் அடல் திகிரி என மாற்றி - எல்லாவற்றையும் அழிக்கவல்ல திகிரியெனினுமாம். கடலுக்குத் தெய்வத்தன்மை - கரையின்றியும் ஓரெல்லையில்

அடங்கி நிற்றல். பி-ம்:— [1] அடலுலாந் திகிரிமாயற் கமைந்ததன் றாற்றல் காட்ட. [2]கடகக. (௩௧)

௩௨.—அநுமான் வாலைத் தூக்கிக்கொண்டுசென்றதைப் பற்றிய வருணனை.

நாலினோ டுலக மூன்று நடுக்குற [1]வடுக்கி நாகர்
மேலின்மே னின்ற காறுஞ் [2]சென்றகூ லத்தின் விண்டு
காலினா லளந்த வான முகட்டையுங் கடக்கக் கால
வாலினா லளந்தா னென்று வானவர் மருளச் சென்றான்.

(இ - ள்.) நாகா மேலின் மேல் அடுக்கி நின்ற காறும சென்ற கூலத்தின் - தேவாகளுடையனவாய் ஒன்றன்மேலொன்றாக அடுக்கப்பட்டு (ஆறு என்ற கணககையுடையனவாய்) இருககின்ற (உலகஙகளின்) பரப்புவரையிலும் உயர்ந்துசென்ற எல்லையினையுடையதும், விண்டு காலினால் அளந்த - ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவினது ஒறறைககாலினால் அளககப்பட்டதுமான, வானம் முகட்டையும் - இவ்வண்டகடாகத்தையும், கடக்க-கடந்து, நாலினோடு உலகம் மூன்றும் நடுக்குற காலன் வாலினால் அளந்தான் - ஏழுலகங்களும் அஞ்சி நடுக்கமடையும்படி (இவ்வநுமான்) காலபாசத்தையொத்த (தனது) வாலினால் அளந்திட்டனன், என்று—, வானவா மருள - தேவர்களும் திகைப்படையும்படி, சென்றான் - (ஆகாயத்தின்மீதாக தனது வாலைத் தூக்கிக்கொண்டு) சென்றனன், (அநுமான்); (எ - று.)

'பூர்வத்திலே திருமால் தனது காலினால் அளந்த மேலுலகஙகளை யெல்லாம் இவன தனது வாலினால் அளந்தான' என்றுசொல்லித் தேவாகளும் திகைப்படையுமாறு அநுமான் வாலைத் தூககிககொணடு சென்றனனென்பதாம். கூலம - கரை; இஙகு - அண்டத்தின்மேற்புறம். வடசொல். புவர் லோகம், ஸுவர்லோகம், மஹர்லோகம், ஜநலோகம், தபோலோகம், சத்திய லோகம என மேலேயுள்ள தேவாகள் வாழ்தற்கு உரிய ஆறுலோகஙகளும் ஒன்றனமேலொன்றாய் அடுக்காக நிற்பனவாதலால், 'அடுககி நாகர்மேலின் மேல் நின்றகாறும' என்றார். அநுமானது வால் ஏழுலகஙகளிலும் சென்ற போது 'இது என்னோ?' என்று அவ்வுலகங்களிலுள்ளவாகள் அஞ்சுவாராயினரென்க.

விண்டு - விஷ்ணு. வடசொல்; எஙகும் வியாபித்து நிறபவனென்றபடி: இது, திருமாலினது ஐவகை நிலைகளுள் அந்தர்யாமித்வத்தைப் பற்றிய பெயராம. கம் - சுகம். அதறகு எதிரானது, அகம் - துக்கம் அஃது இல்லாதது நாகம் எனச சுவர்க்கத்திற்குக் காரணப்பெயா; வடசொல். அதில் வசிப்பவரென்ற காரணத்தால், தேவாகட்கு நாகரெனறு பெயராகும். காலன் - உயிர்களின் ஆயுட்காலத்தைக கணககிட்டு அக்காலத்தில் இறுதியைச செய்பவனென, யமனுக்குக் காரணக்குறி; இச்சொல், இலககணையால், அவனது

பாசத்தை யுணர்த்திற்று. அன்றி, காலவால் - யமனைபோல் (உயிர்கட்கு இறுதியைச் செய்வதான) வால் எனினுமாம்; மேல், அநுமான் இலங்கையில் தனது வாலைக்கொண்டு பலவுயிர்களை யழித்தொழித்தல் காண்க. இனி, நாலினோடு உலகமூன்றும் நடுக்குற, நாகரது மேலின்மேல் அடுக்கின்ற, காறும் - எல்லைவரையிலும், சென்ற—, கூலத்தின் - வாலையுடைமையால், விண்டு அளந்த வானமுகட்டையும் வாலினாற் கடந்தளந்தானென்று வானவர்மருளச் சென்றனெனினுமாம்; இப்பொருளில், கூலம் - லாங்கூலமென்ற வடசொல்லின் முதற்குறை. பி - ம்.—[1]அடுக்குநாகர். [2]சென்றகாலத்தின். (௬௨)

௬௩ —இதுவும் அடுத்தகவியும் - அனுமானது வாலின் வருணனை.

[1]விளித்துப்பின் வேலை தாவும் வீரன்வால் வேத மெய்க்கு
மளித்துப்பி னனும னென்னு [2]மறந்துணை பெற்ற தாயுங்
களித்துப்புன் றொழின்மே னின்ற வரக்கர்[3]கண் ணுறுவ ராமென்
றொளித்துப்பின் செல்லுங் கால பாசத்தை யொத்த தன்றே.

(இ - ள்.) விளித்து - பேராரவாரஞ் செய்து, பின் - பிறகு, வேலை தாவும் - கடலைக் கடக்குமாறுசெல்லுகின்ற, வீரன் - வீரனான அநுமானது, வால் - வாலானது,—வேதம் மெய்க்கும் அளி - வேதங்களில் நிரூபித்துச் சொல்லப்படுகின்ற (திருமாலினவதாரமான இராமபிரானது) கருணையாகிய, துப்பின - வலிமையைப் பெற்றுள்ள, அனுமன் என்னும் அறம - அநுமானென்று சொல்லப்படுகின்ற தருமதேவதையை, துணை - (தனக்குத்) துணையாக, பெற்றது ஆயும் - பெற்றிருந்தும்,—களித்து புல் தொழில்மேல் நின்ற அரக்கர் கண்ணுறுவர் ஆம என்று - கர்வங்கொண்டு இழிதொழிலையே செய்கின்ற ராக்ஷஸர்கள் (தன்னைப்) பார்க்கக்கூடுமென்று எண்ணி, ஒளித்து - மறைந்துகொண்டு, பின் செல்லும் - (அவ்வனுமானது) பின்புறத்திலேயே போகின்ற, கால பாசத்தை - யமனது பாசமென்ற ஆயுதத்தை ஒத்தது—.

அநுமானது வாலாகிய பாசம் அவனது பின்னே யிருத்தற்கு, அரக்கரிடத்து அச்சத்தினால் முன்புறத்திலிருத்தற்கு அஞ்சிப் பின்னே அனுமனுடம்பின் மறைவில் ஒளித்துச் செல்வதாகக் காரணங் கற்பித்துக் கூறியது, தற்குறிப்பேற்றவணி. இதனால், அவ்விலங்கையிலுள்ள அரக்கர்க்கு யமனும் அஞ்சிப் பதுங்கியுள்ளானென்பது தோன்றும். அநுமானையே அறமென்றது, இராமபிரான் துஷ்டநிக்கிரகஞ்செய்து அறத்தை நிலைநிறுத்துதற்குப் பெருதவியாயிருத்தலினா லென்க. அநுமனென்னும் அறம் - வஞ்சகவுயர்வுநவிற்சியணி; ஒரு பொருள் வேறொன்றாக வழங்குமாறு தனது இயற்கைவடிவை மறைத்துநிற்கின்றதென்ற வாய்பாட்டாற் கூறுவது, இதன் இலக்கணம். காலபாசம் - வீசப்பட்டாரைத் தவறாது அழிக்கவல்ல யமனது கயிற்றின் வடிவமான ஒருவகை ஆயுதம்; வடசொல். கீழ் இரண்டாஞ் செய்யுளில் "அண்டமூன் திசைகளெட்டு நடுங்கத் தோள் கொட்டியார்த்தான்" என்று

ராதலின், இங்கு 'விளித்துப் பின் வேலைதாவும் வீரன்' என்றார். மெய்த் தல் - உள்ளபடி உண்மைவிளங்கக் கூறுதல். அளி - திருவருள்: அது, அநுமானுக்கு முக்கிய பலம். இராமபிரான் இவனே சீதையைக் காணுதற்கு உரியவனென மதித்து மற்றை வானரர்களினும் அநுமானிடத்து விசேட அபிமானங்கொண்டு பலவகை அடையாளங்களையும் சீதையினிடம் சொல்லு மாறு எடுத்துக்கூறித் தனது மோதிரத்தையும் ஈந்தனனாதலால், 'அளித் துப்பி னனுமன்' என்றார். களித்தல் - கள்ளுண்ணுதலுமாம்.

அனுமன் - ஹநுமாந் என்ற வடசொல்லின் விகாரம்; பிறந்தவுடனே இளஞ் சூரியனைக் கனிந்தபழமென்று கருதிப் பிடிக்கப் பாய்ந்தபொழுது அதனையறிந்து கோபங்கொண்ட இந்திரனது வச்சிராயுதத்தால் அடிக்கப் பட்டுச் சிதைந்த கன்னமுடைமையால், இவனுக்கு இப்பெயர்; இது, இந்தி ரன் இட்டது. ஹநு - கன்னம், மாந் - வடமொழிப்பெயர் விகுதி; கன்னத் தில் விசேஷமுடையவனென்பது, திரண்டபொருள். பி-ம்:—[1]வெளித்துப் பின. [2]அருந்துணை [3]கணனுறவரென்ன. (௩௩)

௩௪. மேருவை முழுதுஞ் சூழ்ந்து மீதுற்ற வேக நாகங்
கார்நிறத் தண்ண லேவக் கலுழன்வந் துற்ற காலை
சோர்வுறு மனத்த தாகிச் சுற்றிய சுற்று நீங்கிப்
போர்வுறு கின்ற வாறு மொத்ததப் பிறங்கு பேர்வால்.

(இ - ள்.) அ பிறங்கு பேர் வால் - விளங்குகின்ற (அனுமானது) அந்தப் பெரிய வாலானது,— மேருவை - மேருமலையை, முழுதும் சூழ்ந்து - முற்றி லுஞ் சூழ்ந்துகொண்டு, மீது உற்ற - அதன்மேலும் கவிந்துகொண்டிருந்த, வேகம் நாகம் - மிக்க வலிமையுள்ள ஆதிசேஷனானது, கார் நிறத்து அண் ணல் ஏவ கலுழன் வந்து உற்ற காலை - கருநிறத்தையுடைய பெருமையிற் சிறந்தவனான திருமால் கட்டளையிட்டதனால் கருடன் வந்து சேர்ந்தபொழுது, சோர்வுறும் மனத்தது ஆகி - தளாவடைந்த மனமுடையதாய் [தான் உறுதி யாகச் சுற்றியிருந்ததைத் தளரவிட வேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டு], சுற் றிய சுற்று நீங்கி - (மேருமலையைச்) சுற்றிக்கொண்டிருந்த சுற்றைத் தவிர்ந் திட்டு, போர்வுறுகின்ற - அப்பாற் போகின்ற, ஆறும் - தன்மையையும், ஒத் தது—; (எ - று.)

அநுமானது வாலானது, மேருவைச் சுற்றிக்கொண்டிருந்து கருடன் வந்த மாத்திரத்திற் பிரிந்து செல்லுகின்ற நாகமோ வென்னும்படி விளங் கிற்று என்பதாம்; தற்குறிப்பேற்றவணி. அநுமானுக்கு - மேருமலையும், அவனது நீண்டுள்ள வாலுக்கு - மேருவைச்சுற்றுதலைத் தவிர்ந்து நீட்சி கொண்ட ஆதிசேஷனும் உவமையாம். வேகநாகம் - விஷவேகமுடைய

பாம்புமாம். கார்நிறம் - காளமேகவண்ணமுமாம் அண்ணல் - எப்பொருள் கட்கும் இறைவன். கருடனைக் கண்ட வளவில் அஞ்சி நிலைகுலைதல், பாம்புகளின் இயல்பு. (௩௪)

௩௫.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - அநுமனதுவேகத்தின் வருணனை.

குன்றொடு குணிக்குங் கொற்றக் குவவுத் தோட் குரக்குச் சீயஞ்
சென்றுறு வேகத் திண்கா லெறிதரத் தேவர் வைகு
மின்றொடர் வானத் தான விமானங்கள் விசையிற் றம்மி
னொன்றொடொன் றுடையத் தாக்கி மாக்கட லுற்ற மாதோ.

(இ - ள்.) குன்றொடு குணிக்கும் - மலையோடு உவமை சொல்லத்தக்க, கொற்றம் - வெற்றிபொருந்திய, குவவு - திரண்டுள்ள, தோள் - தோள்களை யுடைய, குரங்கு சீயம் - வானரர்களுள் சிறந்த அநுமான், சென்று - (கடல் கடந்து) செல்லுதல்காரணமாக, உறு - உண்டான, வேகம் திண் கால் - வேக முள்ள வலிய காற்று, எறிதர - வீசுதலினால்,—தேவர் வைகும் - தேவர்கள் தங்கியிருப்பவையும், மின் தொடர் - ஒளிவிளங்குகின்றவையும், வானத்து ஆன-(அப்பொழுது) வானத்திற் செல்பவையுமாகிய, விமானங்கள்—, விசையின் விரைவாக, தம்மின் - தமக்குள்ளே, ஒன்றொடு ஒன்று உடைய தாக்கி - ஒன்றோடொன்று மோதியுடைந்து, மா கடல் உற்ற - பெரிய கடலிற் போய் விழுந்தன; (எ - று.)

அநுமான் கடலைக்கடக்குமாறு விரைந்துசெல்ல, அவ்விசையினாலுண் டாகும் காற்றினால், அதிசயங்காணுமாறு வானத்தில்வந்த தேவர்களின் விமா னங்கள ஒன்றோடொன்று மோதியுடைந்து கடலில் விழுந்தன வென்ப தாம். இசசெய்யுள் - அநுமானது விசையை விளக்கவந்த தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. பூமியில் மிக்க அதிசயம் யாதாயினும் நிகழும்போது அதனைக் காண்பதற்குத் தேவர்கள் வானத்தில் விமானமேறிவருவரெனக் கூறுதல், நூல் வழக்கு. விமானம் - வடசொல்: தேவவூர்தி; மேலுலகத்திலுள்ள தேவர் மாளிகைகளுமாம். 'சீயம்' என்றது, 'குரங்கு' என்பதனொடு சேர்ந்து நின்று சிறப்பை யுணர்த்திற்று; வானர சிரேஷ்டனென்க: புலி, ஏறு முதலியன வும, இவ்வாறுவரும். (௩௫)

௩௬.—விண்ணுலகமும் மண்ணுலகமும் அநுமனது வேகத்திற்கு அஞ்சுதல்.

வலங்கையின் வயிர வேதி வைத்தவன் வைகு நாடுங்
[1]கலங்குவ தேகு வான்றன் கருத்தென்கொ லென்னுங் கற்பான்
விலங்கயி லெயிற்று வீரன் [2]முடுக்கிய வேகம வெய்யோ
ரிலங்கையி னளவன் றென்று விம்பாரா [3]டிரிந்த திப்பால்.

(இ - ள்.) வலம் கையின் - (தமது) வலக்கையிலே, வயிரம் எதி - வஜ்ரமென்று சொல்லப்படுகின்ற ஆயுதத்தை; வைத்தவன - பிடித்திருப்பவனாகிய இந்திரன், வைகும் - தங்கியிருக்கிற, நாடும் - தேவலோகமும்,— ஏகுவான்தன் கருத்து என்கொல் என்னும் கற்பான் - ('கடலைத்தாவிச்) செல்லுகின்ற இவ்வநுமானது நினைவு யாதோ?' என்கிற எண்ணத்தினால், கலங்குவது - கலக்கமடைவதாயிற்று; இம்பர் நாடு - இந்தப்பூலோகமானது,— 'விலங்கு அயில் எயிறு வீரன் - விளங்குள்ள கூர்மையான பற்களையுடைய வீரனாகிய அநுமான், முடுக்கிய - விரைந்துசெல்லுகின்ற, வேகம் - வேகமானது, வெய்யோர் இலங்கையின் அளவு அன்று - கொடியவரான ராக்ஷஸர்கள் வசிக்கின்ற இலங்கைவரையிலும் மாத்திரம் செல்வதற்கு உரிய அளவையுடையதன்று', என்று எண்ணி, இப்பால் இரிந்தது - இப்பால் விலகியோடுவதாயிற்று; (எ - று.)

அநுமான் கடல்கடக்குமாறு முயன்றுசென்றபோது, 'இனி ராக்ஷஸவதமாகிய நமதுகாரியம் இனிதுமுடியும்' என்று எண்ணி மகிழ்ந்திருந்த தேவர்கள், அநுமானது விசையைப் பார்த்து 'இவன் இலங்கைக்குச் செல்லுகின்றவன்போலக் காணப்படுகின்றிலனே!' என்று நினைந்து மனக்கலக்கங் கொண்டனர்; அவ்வாறே பூமியிலுள்ளவர்களும் 'இவன் கொண்டுள்ள வேகம் இலங்கைவரையிலும் மாத்திரம் செல்வதற்கு அன்று' என்று நினைந்து அஞ்சினரென்க. இச்செய்யுளும் தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. இலங்கையை நோக்கிச்செல்லும் அநுமான் தாழ்ந்து செல்லாமல் மிகவுயரத்திலே செல்லுதலால், தன்மேற் பாய்தற்காகத் தன்னை நோக்கித்தான் வருகின்றனனோவென்று தேவர்நாடு கலங்கியதாகவும் கொள்ளலாம். இம்பர்நாடு இரிந்தது - இந்நிலவுலகமுழுவதும் அச்சத்தாற் கலங்கிய தென்றலுமாம். முதலிரண்டடியை இம்பர்நாட்டின் கருத்தாகக்கொண்டு உரைப்பாருமுளர். அநுமான் உயர்ந்து செல்லச்செல்ல இவ்வுலகம் இப்பால் இரிந்ததாகத் தோன்று மியல்பு, கருதத்தக்கது.

வலம் கை - வெற்றிபொருந்திய கை யெனினுமாம். இந்திரன் தனது பகைவர்களை அழித்தொழிப்பதில் மிக்க கருத்துக்கொண்டு எப்பொழுதும் வச்சிராயுதத்தைக் கையிலேயே வைத்துளானென வேதமும் கூறுதலால், அவனை 'வலங்கையில் வயிரவேதிவைத்தவன்' என்றார். 'வலங்கை' என்த திரிந்தது, எதுகை நயங்கருதி. வயிரம் — வஜ்ரம், எதி — ஹேதி: வடசொற்கள். கற்பு - கற்றல்; இங்கு, இலக்கணையால், எண்ணமென்ற பொருளைத் தந்தது: கற்பனை விலங்குதல் - கடைவாயினின்று வெளிப்பட்டுத் தெரிதலுமாம். இனி, விலங்கு என்பதை, விளங்கு என்பதன் போலியெனக் கொள்ளினுமாம். பி-ம்:—[1]கலங்குறவேகுவான். [2]முடுகிய. [3]இரிந்ததன்றே. (ருகூ)

௩௭.—அனுமானது விசையினாற் கடலிற் பலபிராணிகள் உயிரொழிதல்.

ஓசனை யுலப்பி லாத வுடம்பமைந் துடைய வென்னத்
தேசமு நூலுஞ் சொல்லுந் திமிங்கில கிலங்க ளோடு
மாசையை யுற்ற வேலை கலங்கவன் றண்ணல் யாக்கை
வீசிய காலின் வீந்து மிதந்தன மீன்க ளெல்லாம்.

(இ - ள்.) அன்று - (அநுமான் கடலைக் கடக்கச் செல்லுகின்ற) அக்காலத்தில், அண்ணல் யாக்கை - பெருமையிற் சிறந்தவனான அவ்வநுமானுடைய உடம்பினின்றும், வீசிய—, காலின் - காற்றினால், ஆசையை உற்ற வேலை கலங்க - திக்குக்களின் எல்லைவரையிலும் பொருந்தியுள்ள சமுத்திரமுழுவதும் குழப்பமடைய, (அதனால்).—"உலப்பு இலாத ஓசனை - அளவில்லாத [மிகப்பல] யோசனைதூரம், உடம்பு அமைந்து உடைய - உடம்புபொருந்தியுள்ளன", என்ன - என்று, தேசமும - உலகத்திலுள்ளவர்களாலும், நூலும்-சாஸ்திரங்களாலும், சொல்லும் - சொல்லப்படுகின்ற, திமிங்கிலகிலங்களோடும் - திமிங்கிலகிலங்களும், மீன்கள் எல்லாம் - (மற்றுமுள்ள) எல்லாமீன்களும், வீந்து மிதந்தன - இறந்து மிதக்கலாயின; (எ - று.)

அநுமான்சென்ற விசையினாற் பெருங்காற்றுத் தோன்றவே, கடல் குழம்பி அதிலுள்ள மிக்கபேருருவத்தினை யுடைய திமிங்கிலகிலங்களும் மற்றுமுள்ள சிற்றுருவத்தையுடைய மீன்களும் உயிரொழிந்து மிதந்தன வென்பதாம். திமியென்பது - கடல்வாழுயிர்களுள் ஒன்று: யானைமீனெனவும், பெருமீனெனவும் படும்; நூறுயோஜனை நீளமுள்ளது: அதனைவிழுங்குவது - திமிங்கிலம்; அதனையும் விழுங்குவது - திமிங்கிலகிலமெனப்படும்: வடமொழிக் காரணப்பெயர். (அதனை விழுங்குவதை 'திமிங்கிலகிலகிலம்' என்பர்.) சிறியதைப் பெரியது உண்பது, மீனின் இயல்பு இது மிக்க பேருருவத்தினையுடையதென்பது உலகவழக்கிலும் நூல்வழக்கிலும் பிரசித்தமென்றற்கு, 'ஓசனையுலப்பிலாத வுடம்பமைந்துடைய வென்னத், தேசமு நூலுஞ் சொல்லுந் திமிங்கிலகிலம்' எனப்பட்டது.

ஓசனை - யோஜநா என்ற வடசொல்லின் விகாரம்; அது, நான்குகுரோசம் கொண்டது. இனி, அன்று அண்ணல் வீசிய காலின், ஓசனையுலப்பிலாத உடம்பு அமைந்துடைய என்னத் தேசமும் நூலும் சொல்லும் திமிங்கிலமும், கிலங்களோடு - திமிங்கிலகிலமும், வேலை கலங்க, ஆசையை உற்ற- வடகடலெல்லையைப் போய்ச்சேர்ந்தன; மீன்களெல்லாம் வீழ்ந்துமிதந்தன என உரைப்பாருமுளர். திமிங்கிலகிலங்களோடும் வேலை கலங்கும்படி அண்ணல் யாக்கைவீசிய காலினால் வீந்துமிதந்தன மீன்களெல்லாம் என்று யாற்றுநீர்ப்பொருளாக வுரைத்தலும் தகும். (௩௭)

௩௮.—அனுமானது முன்னே நீட்டிய கைகளின் வருணனை.

பொருவரு முருவத் தன்னான் போகின்ற பொழுது வேகந்
தருவன தடக்கை கள்ளா நிமிர்ச்சிய தம்மு ளொப்ப
வொருவருங் குணத்து வள்ள லோருயிர்த் [1]தம்பியோடு
மிருவரு முன்னர்ச் சென்றா லொத்தவவ் விரண்டு பாலும்.

(இ - ள்.) பொருவு அரும் உருவத்து அன்னான்-ஒப்பிலாத வடிவத்தை யுடைய அந்த அநுமான், போகின்ற பொழுது—, வேகம் தருவன - விரைவைக் கொடுப்பனவும், தள்ளா நிமிர்ச்சிய-தளர்ச்சியடையாமல் நிமிர்ந்துள்ளவையும், தம்முள் ஒப்ப - தமக்குத்தாமே ஒப்பனவாயுமுள்ள, தட கை-நீண்ட கைகள்,—ஒருவு அரும் குணத்து வள்ளல் - நீங்குதலில்லாத நற்குணங்களையுடைய வரையாதருளுமியல்பினனான இராமபிரானும், ஓர் உயிர் தம்பியோடும் - (அப்பெருமானது) ஒப்பற்ற உயிர்போன்ற தம்பியான இளைய பெருமாளும் ஆகிய, இருவரும் - அந்த இரண்டுபேரும், அ இரண்டு பாலும் - அவ்வநுமானது இருபுறத்திலும், முன்னர் சென்றால் - முன்புபோனால், (அதனை), ஒத்த - ஒத்தன; (எ - று.)

அநுமானது முன்னே நீண்டுள்ள விரைவுகொண்ட இரண்டுகைகளும் அவ்வநுமனுக்கு முன்னே இராமலக்ஷ்மணரிருவரும் செல்வதை யொத்திருந்தனவென்பதாம்; தற்குறிப்பேற்றவணி. ஆஜாநுபாஹுவான அநுமானுடைய கைகள் செயற்கரிய செயல்களையும் [2]எளிதிற் செய்யவல்ல திறத்தனவாய்த் தம்முள் ஒத்துள்ளன வென்பதும், அநுமான் இராமலக்ஷ்மணர்களின் தெய்விகசக்தியை முன்னிட்டுக்கொண்டே இலங்கை நோக்கிச் செல்கின்றனனென்பதும், "வேதத்தின்முன் செல்க மெய்யுணர்ந்தோர் விரிஞ்சன் முதலோர், கோதற்ற ஞானக்கொழுந்தின்முன் செல்க .. .. .தொல்லை மூலப் பரஞ்சுடரே" என்றபடி தத்துவஞானிகளின் முன்னே எம்பெருமான் எழுந்தருளுதலும் தோன்ற, இக்கற்பனை கூறினரென்க. ஒருவு அரும் குணம் (அடியார்களை) நழுவவிடுதலில்லாத குண மெனினுமாம். பி-ம்:— [1]தம்பியென்னும். (௩௮)

வேறு

௩௯.—அப்போது மைநாகமலை அநுமானையுபசரிக்குமாறு கடலினின்று வெளிவருதல்.

இந்நாக மன்னா னெறிகாலென வேகும் வேலை
[1]திந்நாக மாவிற் செறிகீட்டிசைக் காவல் செய்யும்
மைந்நாக மந்நாள் கடல்வந்ததொர் காட்சி தோன்ற
மைந்நாக மென்னு மலைவானுற வந்ததன்றே.

இதுமுதற் பன்னிரண்டு கவிகள் - குளகம்.

(இ - ள்.) இ நாகம் அன்னான் - மலைபோன்றவனான [அல்லது யானை போன்றவனான] இந்த அநுமான், எறி கால் என ஏகும் வேலை - வீசுகின்ற காற்றுப்போல விரைந்துசெல்லும்பொழுது,—திக் நாகம் மாவில் - திக்கஜங்களுள், செறி கீழ் திசை காவல் செய்யும மை நாகம் - வலிமை மிக்கதும் கிழக்குதிக்கிலிருந்து அத்திசையைத் தாஙகுவதுமான துதிக்கையையுடைய (ஐராவதமென்னும) யானை, அ நாள - (பாற்கடல்கடைந்த) அந்தக்காலத்தில், கடல் வந்தது ஓர் காட்சி தோன்ற-அப்பாறகடலினின்று எழுந்த தன்மைக்கு ஒப்பாக, மைந்நாகம் என்னும் மலை - மைநாகமென்ற மலையானது, வான் உற வந்தது - ஆகாயத்திற்பொருந்த (கடலினின்று எழுந்து) வந்தது; (எ - று)

திருப்பாறகடலினின்று ஐராவதயானை தோன்றியதுபோல இந்த உவர்க் கடலினின்று மைநாகமலை தோன்றிற் றென்பதாம்; உவமையணி. இக்ஷ்வாகு வம்சத்துத்தோன்றிய இராமபிரானது தூதனாகிய அநுமான கடல்கடந்து இலஙகைககுச செல்லுமாறு தாவிவருவதை யறிந்தவனாய், இக்ஷ்வாகுவம் சத்துசசாகரரால் தோண்டப்பட்ட சமுத்திரராஜன், அவ்வநுமானுக்கு ஏதேனும உதவிசெய்யவேணடுமெனககருதித தனதகத்தேயொளித்திருநத மைநாக மலையை நோக்கி 'இந்திரன் எல்லாமலைகளையும சிறகரிந்தகாலத்தில் உன்னை என்னிடத்திற்சேருமாறு உதவிபுரிநத வாயுதேவனது குமாரனாகிய அநு மான் இப்போது இராமதூதனாய் வருகின்றனனாதலால், அவனுக்கு உன்னா லாகும உபசாரங்களைப புரிவாய்' எனறு கட்டளையிட, அந்த மைநாகமலை அஙஙனமே அநுமானை உபசரிககுமாறு கடலினின்று வெளிதோன்றிற்று என முதனூலினால் விவரம் காணக· இததன்மை, மேல் ௫௪, ௫௫, ௫௬-ஆம் பாடல்களிற் புலனாம்.

திக + நாகம்—திஙநாகம; வடமொழிபபுணாசசி· இததொடர், திங்நாக மென விகாரப்பட்டது. நைந்நாகமெனவே, யானை யென்றதாயிற்று; "கைம் மலை" என்றாற் போல முதலடியில் 'இநாகமன்னான்' என்பதறகு - (வலிமை யிலும் விரைவிலும் திருமாலுககுப் பலவாறு தொண்டு பூண்டொழுகுதலி லும்) ஆதிசேடனைப் போன்றவனாகிய அநுமான என்று பொருள்கொள்ளி னுமாம். நாக மென்ற வடசொல் - யானையைக் குறிக்கும்போது மலைகளில் வாழ்வது என்று காரணப்பொருள் பெறும். நாகம 'மா - யானையாகிய மிருக மென இருபெயரொட்டு. கீழ்த்திசை - கீட்டிசை யென மரூஉ. பாறகடலி னின்று ஐராவதம் வெளிவந்தது, துர்வாசமுனிசாபததாற கடலிற் புக்கொ ளித்த தேவர்கள்செல்வமனைத்தையும் எடுத்தறகாக அதனைக் கடைந்த காலத்திலென்க. ௴-ம்:—[1]தென்னாச மணணிறசெறி கீழ்த்திசைகாவல்செய யும். [2]அக்காட்கடல்.

(௩௧)

சo.—இதுமுதற் பதினொருகவிகள் - மைநாகமலையின் வருணனை.

மீயோங்கு செம்பொன் முடியாயிர மின்னி மைப்ப
வோயா வருவித் திர[1]ளுத் தரியத்தை யொப்ப
தீயோ ருளராகியதா லவர்தீமை தீர்ப்பான்
மாயோன் மகரக் கடனின் றெழுமாண்ப தாகி.

(இ - ள்.) மீ ஓங்கு செம் பொன் முடி ஆயிரம் - மேற்புறமாக உயர்ந்திருக்கின்ற செம்பொன்மயமான ஆயிரஞ்சிகரங்கள், மின் இமைப்ப - ஒளி வீசவும், ஓயா அருவி திரள் - இடையறாது பெருகுகின்ற நீரருவிகளின் தொகுதிகள், உத்தரியத்தை ஒப்ப - (தோளில்தரித்த) மேலாடைபோன்றிருக்க,—தீயோர் உளர் ஆகியதால் - (இராவணன் முதலிய) கொடியவர்கள் (இவ்வுலகத்தில்) தங்கியிருப்பதனால், அவர் தீமை - அக்கொடியவர்களால் நேர்கின்ற தீமைகளை, தீர்ப்பான் - நீக்குதற்பொருட்டு, மாயோன் - திருமால், மகரம் கடல்நின்று எழு - சுறாமீன்கள் நிறைந்த சமுத்திரத்தினின்று மேலெழுந்து வருகின்ற, மாண்பது ஆகி தன்மையையுடையதாய்,—(எ - று.) —'மைந்நாகமென்னுமலை வானுற வந்தது' எனக் கீழ்க்கவியோடு தொடர்ந்து முடியும்: அடுத்த பத்துப் பாடல்களுக்கும் இங்ஙனமே முடிபுகாண்க. குளகச்செய்யுள்கள் மேறகவியோடுதொடர்தலன்றிக் கீழ்க்கவியோடும் தொடர்தலுண்டெனை அறிக.

ஆயிரஞ்சிகரங்களையும் பொன்னிறமாய்த்தோன்றும் நீரருவிகளையுமுடைமையால், அந்த மைநாகமலை, ஆயிரமுடிகளையும் பீதாம்பரத்தையுமுடைய திருமாலை யொத்திருக்குமென்க கடலினின்று மைநாகமலையெழுந்ததற்கு, அரக்கர்களாலாகிய தீமையைத் தீர்க்குமாறு கடலினின்று எழுகின்ற திருமாலை உவமையாகக் கற்பித்ததனால், இது தற்குறிப்பேற்றவணி. இம் மைநாகமலை 'ஹிரண்யநாபம் [பொன்னை தன்நடுவிற்கொண்டது]' என்ற தன் பெயர்க்கு ஏற்பப் பொன்னை இடையிலுடைய தாகையால் அப்பொன்மயமான இடங்களின்மீதெல்லாம் நீரருவிபாய்ந்து செல்லும்போது பொற்பட்டாடையாகிய பீதாம்பரத்தை யொத்திருக்கும். திருமாலுக்குத் திருமுடிகள் ஆயிரமென்பதையும், அத்திருமால் பீதாம்பரத்தையுடையவ னென்பதையும், முறையே "முடியாயிரம்", "ஆணி நிறப்பீதாம்பரனூர்" என்பவை கொண்டும்உணர்க. திருமால் கடலிற்பள்ளிகொண்டுள்ளவனாதலால்,'மாயோன் கடனின்றெழு' என்றது ஏற்கும். பி - ம்:—[1]உத்தரியத்தை யொத்த. (சo)

சக. நூலேந்து கேள்வி [1]நுகராப்புல னேக்க லுற்றார்
போலேந்தி [2]நின்ற தனியாண்மெய் பொருறுது நீங்கக்

காலாழ்ந் தழுந்திக் கடல்புக்குழீஇக் கச்ச மாகி
மாலேந்த வோங்கு [3]நெடுமந்தர மேயு மான

(இ - ள்) நூல் ஏந்து கேள்வி நுகரா - சாஸ்திரங்களிற் கூறியுள்ள கேட்டற்கு உரிய பொருள்களை (ப் பெரியோரிடத்திற்) கேட்டறியாமல், புலன் நோக்கல் உற்றுா போல் - (தமது ஐம்பொறிகளையும்) ஐம்புலன் களிடத்துச் செல்லவொட்டாது தடுக்கலுற்ற ரான சிறியோர்களைப் போல, ஏந்தி நின்ற தனியாள் மெய் பொறுது நீங்க - முதலிற்பொறுத்திருந்த ஒப் பற்ற பூமிதேவியானவள் (தனது) உடல்வலிமையைத் தாங்கமுடியாமல் விலகிப்போக, (அதனால்), கால் ஆழ்ந்து அழுந்தி - (தன்னுடைய) அடிப்பாக மூம (அப்பூமி தேவியுடனே) முழுகி அழுந்துமாறு, கடல் புக்க உழி - கடலிற் புகுந்த சமயத்தில், மால் கச்சம் ஆகி ஏந்த - திருமால் கூர்மாவதாரஞ் செய்து தாங்க, ஓங்கும் - மீண்டும் உயரவெழுந்த, நெடு மந்தரமும் - நீண்ட மந்தரமலையையும, மான - ஒப்பவும்,—(எ - று.)—முடிபு, கீழ்ச்செய்யுளிற் காட்டப்பட்டது.

கடலில்மூழ்கியிருந்த மைநாகமலை மீண்டும் எழுந்தது, பாற்கடல்கடை கையில் முதலிற் கடலில் மூழ்கியிருந்து கூர்மாவதாரங்கொண்ட திருமாலால் மேலெடுக்கப்பட்ட மந்தரமலையை யொத்திருந்த தென்பதாம். உபதேச மொழி களை அநுபவமுடைய ஆசிரியபாற்கேட்டு அதனால் மெய்ப்பொருளை யுணராத வாகள் முதலில் ஆராய்ச்சியின்றித் தவவிரதங்களை மேற்கொண்டு பின்பு அவற்றைமுடியச்செலுத்தும் ஆற்றலின்றி விட்டிடுதல்போல, பூமிதேவியும் முதலில் மந்தரமலையைத் தாங்க ஒருப்பட்டுச் சிறிது பொழுதிற்குள் அப் பொறையைப் பொறுக்கமுடியாமல் அம்மந்தரமலையினாலே அழுந்திவிட்டன ளென்பது, முன்னிரண்டடியின கருத்து. ("கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள கண்டார் தலைப்படுவர், மற்றீண்டு வாரா நெறி" என்றதனால், உயர்கதிபெறும் ஒழுக்கத்திற்குக் கேள்வி [சிரவணம] முதற்காரணமாத லுணர்க.) இக்கவி, ஆங்காங்கு உபமானமுகத்தாலும், மற்றும் வேறுவகையினாலும் நீதிகளைப் போதிக்குந் தன்மை கருதத்தக்கது. பொறுமையில் ஒப்பற்றவளாதலின், பூமிதேவியை 'தனியாள' என்றா. புக்குழீஇ - இன்னிசையளபெடை. கச்சம் - ஆமை: கச்சபம் என்ற வடசொல்லின விகாரம பி ம்:—[1]நுகராா புலனோக்கலுற்றார் [2]நின்றவனியாள். [3]மந்தரந் தன்னைமான. (சுக)

சஉ. தள்ளற் கருநற் சிறைமாடு தழைப்பொ டோங்க
வெள்ளறகரு நன் னிற [1]மெலலையி லாத புல்ல
வள்ளற கடலைக் கெடநீக்கி மருந்து வவ்வி
யுள்ளுற்றெழுமோ ருவணத் தரசேயு [2]மொப்ப,

(இ - ள்.) தள்ளற்கு அரு நல் சிறை - நீக்குதற்கு அருமையான அழகிய சிறகுகள், மாடு - (தனது இரண்டு) பக்கத்திலும், தழைப்பொடு ஓங்க-தழைத தோங்கவும்,—எள்ளற்கு அரு - பழித்தற்கு அரிய, எல்லை இலாத-(கண்களி னாற்பார்த்து) அளவிடமுடியாத, நல் நிறம் - நல்ல உடம்பின்நிறம், புல்ல - பொருந்தவும்,—வள்ளல் கடலை கெட நீக்கி - பலவகை வளப்பங்களையுடைய சமுத்திரம் பிளவுபடும்படி அதனைக்கிழித்துக்கொண்டு, மருந்து வவ்வி உள் உற்று - (தேவலோகத்திலிருந்து) அமிருததைதைக் கவர்ந்துகொண்டுவந்து அக் கடலினுட் புகுந்து (பாதாள லோகத்திற்குச் சென்று), எழும் - (அங்கு நின்று மீண்டும்) உயர எழுந்துவருகின்ற, ஓர் உவணத்து அரசும் - ஒப்பற்ற சுபர்ணனென்ற பெயரையுடைய (பறவைகட்கு) அரசனான கருடனையும், ஒப்ப - ஒத்திருக்க—; (எ - று.)

இருபுறத்திலும் சிறகைப்பரப்பிக்கொண்டு நவரத்தினங்களாற் பலவகை வருணங்களை யுடையதாய் இந்திரன் சிறகரிந்த காலத்துச் சமுத்திரத்தினுட் புக்கு மீண்டு இப்பொழுது கடலைக்கிழித்துக்கொண்டு மேலெழுந்த மைநாக மலை, இரண்டுசிறகுகளைப் பரப்பிக்கொண்டு கழுத்து இறகு மூக்கு கண் கால் முதலிய இடங்களில் பலவகைநிறம்பொருந்தி அமுதங்கொண்டு பாதாள லோகத்திற்குச்சென்று மீண்டு அங்கிருந்து கடலைக் கிழித்துக்கொண்டுவந்த கருடபகவானைப் போன்ற தென்பதாம். தள்ளற்கு அரு சிறை - பிறரால் அழிக்கமுடியாத சிறை. கருடன் ஒருவராலும் கெடுக்கமுடியாதபடி மிக்கபல முள்ளவனாதலாலும், பாவதங்களெல்லாம் சிறகறுக்கப்பட்டபொழுது மைநாக மலை வெட்டுணாது தப்பியோடிச் சென்றதனாலும், 'தள்ளற்கு அரு நல்' என்ற அடைமொழி, கருடன் மைநாகமலை என்ற இரண்டின் சிறகிற்கும் ஏற்கும். உவணம் - ஸுபர்ணமென்ற வடசொல்லின் விகாரம்: அழகிய சிறகினை யுடையதென்பது பொருள்; அத்து - சாரியை; உவணமாகிய அரசு என, இருபெயரொட்டு. பல வளங்களையுடையதாய் அவற்றைக் கைம்மாறு கருதுத லின்றிப் பலர்க்கும் வரையாதுகொடுத்தல் பற்றி, 'வள்ளற்கடல்' எனப்பட் டது. பி - ம்:—[1]எல்லையிலாதுபொங்க. [2]ஒத்த. (௪௨)

௪௩. [1]ஆன்ற நெடுநீரிடை யாதியொ டந்த மாகித்
தோன்றாது நின்றானரு டோன்றிட[2] மூந்து தோன்று
மூன்று [3]முலகத்திடை முற்றுயி ராய மற்று
மீன்றானை யீன்ற சுவணத்தனி யண்ட மென்ன.

(இ - ள்.) ஆதியொடு - எல்லாவுலகங்களையும் (சிருஷ்டிகாலத்தில்) படைத்தவனும், அந்தம் ஆகி - (பிரளயகாலத்தில்) அழிப்பவனுமாய் நின்று, தோன்றாது நின்றான் - (தனது உண்மைவடிவு ஒருவராலும்) அறியப்படா மல் நின்றவனான திருமாலினது, அருள்-(படைக்க வேண்டுமென்ற) சங்கற்ப

மானது, தோன்றிட - உண்டாக,—ஆன்று ஆம் நெடு நீரிடை - பரந்துள்ள பெரிய ஜலத்திலே,—மூந்து தோன்றும் மூன்று ஆம் உலகத்திடை - முற்பட்டுத்தோன்றிய (மேல் கீழ் நடு என) மூன்றுவகையாகிய உலகங்களில், முற்று - நிறைந்துள்ள, உயிர் ஆய - உயிர்களையெல்லாம், மற்றும - மீண்டும், ஈன்றானை - படைப்பவனாகிய பிரமதேவனை, ஈன்ற - பெற்ற, சுவணம் தனி அணடம் என்ன - பொன்மயமான ஒப்பற்ற அணடம் போலவும்;—(எ - று.)

திருமால் உலகங்களையெல்லாம் சிருஷ்டிப்பதற்காகப் பிரமனை யுண்டாக்குவதனிமித்தம் தனதுசங்கற்பத்தால் தோன்றிய பெரும்புனலிடையில் தனது மலர்ந்தநாபீகமலத்தினின்று படைத்துவிடுத்த பொன்மயமான அண்டத்தை யொத்திருந்தது, கடலில்தோன்றிய பொன்னிறமான அம்மைநாகமலை யென்பதாம். "கடவுள் சித்தத்தத தனது சரீரத்தினின்று பலவகைப் பிராணிகளைப் படைக்கவிரும்பி முதலில் ஜலங்களை யுண்டாக்கினார்; அவற்றில் தனதுசக்திரூபமான விதையை யிட்டார்; அது, பொன்மயமான அணடமாயிற்று; அதில் எல்லாவுலகங்களையும் படைக்கும பிரமன் தோன்றினான்" என்ற மநுதர்மசாஸ்திரம் இங்கு உணரத்தக்கது. பிரளயகாலத்தில் மூலப்பிரகிருதியிலே உரைமெழுக்கிற்பொன்போலக் கிடந்த உயிர்களையெல்லாம திருமால் எடுத்துததந்து அவ்வுயிர்கட்குக் கைகால் முதலிய உறப்புக்களோடு கூடிய சரீரத்தைப் படைக்குமாறு பொன்னிறமான அவ்வண்டத்தில்தோன்றிய பிரமதேவனுக்குக கட்டளையிட, அவன் பிரளயத்துக்குமுன்பு இருந்தது போலவே படைத்தன னாதலால், 'மூந்துதோன்று மூன்றாமுலகத்திடை முற்றுயிராயமற்றும் ஈன்றானை' என்றார். நித்தியமான உயிர்களை ஈனுதலாவது, உடம்புடன் கூட்டுகை.

'ஆதியோடு அந்தமாகி' என்றதில், காத்தலையும் உபலக்ஷணத்தால் அடக்கிக்கொள்க. திருமாலே பிரமனாய்ப் படைக்கின்றானென்றும், தானான தன்மையனாய்க் காக்கின்றானென்றும், சிவனாய் அழிக்கின்றானென்றும் நூல்கள் கூறும். இனி, 'ஆதியொடந்தமாகி' என்பதற்கு - எல்லாப்பொருள்கட்கும் தான் முதலும் ஈறுமாய் என்றும்பொருள்கொள்ளலாம்; எல்லாப்பொருள்களும் தோன்றும்முன்னும் அவையனைத்தும் அழிந்தபின்னும் தனக்கு ஓர் ஆதியும் அந்தமுமில்லாமல் நிதயனாய்நிற்பவன் திருமால்என்பது கருத்து. தோன்றாதுநின்றான் - எளிதிற் கண்ணுக்குப்புலனாகாது நின்றவனுமாம். 'உயிராயமற்றும்' என்பதற்கு - உயிருள்ளவைகளையும் உயிரில்லாதவைகளையும் என்று உரைப்பாரு முளர். பி - ம்:—[1]ஆன்றாழ்நெடுநீரிடை. [2]மூந்துதோன்றி. [3]உலகத்தோடு முற்றுயிராயமுற்றும். (௬௩)

௬௪. இந்நீரி னென்னைத்தரு மெந்தையை யெய்தி யன்றிச்
[1]செந்நீர்மை செய்யே னெனச் சிந்தனை செய்து நொய்தி

[2]னந்நீரில் வந்து முதலந்தண [3]ணுதி நாளம
முந்நீரின் மூழ்கித் தவமுற்றி முளைத்த வாபோல்.

(இ - ள்.) 'ஆதிநாள் - முற்காலத்திலே, இ நீரின் - இந்த ஜலத்தில், என்னை தரும் - என்னைப் படைத்த, எந்தையை, எனது தந்தையை, எய்தி அன்றி - பிரதியக்ஷமாக அடைந்தாலல்லாமல், செம் நீர்மை - செம்மையான நல்லசெய்கையை, செய்யேன்—', என என்று, சிந்தனைசெய்து - எண்ணி,— முதல் அந்தணன் - முதலில்தோன்றிய வேதியனாகிய பிரமதேவன், நொய்தின் - விரைவாக, அ நீரில் வந்து மூழ்கி - அந்தஜலத்திற்புக்கு முழுகியிருந்து; அ முந்நீரில் - அந்தச சமுத்திரத்திலேயே, தவம் முற்றி - (அத்தந்தையைக் காணுமாறு) தவத்தைசசெய்து முடித்து, முளைத்த ஆ போல் (பிறகு) மேலேயெழுந்த தன்மைபோலவும்,—(எ - று.)

கடலினின்று வெளிவந்த மைநாகமலை, 'இந்தப் பெரிய வெள்ளத்திலே என்னையுண்டாக்கின எனதுபிதாவைப் பிரதியக்ஷமாகக் கண்டாலல்லாமல் நான் செய்யவேண்டிய காரியமொன்றையும் செய்கிலேன்' என்று நினைத்து அக்கடலினீரிலேயே முழுகியிருந்து தவஞ்செய்து முடித்துப் பின்பு வெளிவந்த பிரமதேவனை யொத்திருந்த தென்பதாம்; தற்குறிப்பேற்றவணி. கடலினின்று வெளிவந்த பல முடிகளையுடைய மைநாகமலைக்கு, கடல்நீரில் முழுகியிருந்து வெளியெழுந்த நான்முகனான பிரமன் உவமை. 'இந்நீரின்' என்பது, 'என்னைத்தரும' என்பதனோடு இயையும்: அன்றி, என்னைத்தரும் எந்தையை இந்நீரின் எய்தியன்றி என இயைத்து, திருமால் மச்சாவதாரஞ் செய்தனனாதலால் அக்கடவுளை அவனுக்கு இருப்பிடமான நீரிற் காணுமாறு பிரமன் முன்னர் முழுகியிருந்து பின்னர் வெளிப்பட்டதை யொக்குமெனக் கருத்துக் கூறுவாரு முளர். அந்நீரில் - (தான் நினைத்த) அப்படியே எனினுமாம். முந்நீர் - படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்ற மூன்று தன்மையை யுடையதென, இங்கு, சிருஷ்டிக்குக் காரணமாயிருந்த மஹாஸமுத்ரத்துக்குப் பண்புத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; பி-ம்:—[1]செய்ந்நீர்மைசெய்யேன். [2]அந்நீரில்வந்த. [3]ஆதிநாளின். (சச)

சரு பூவா லிடையூறு [1]புகுந்த [2]பொறாத நெஞ்சிற்
கோவா முனி சீறிட [3]வாரி குளித்த வெல்லா
மூவா முதனாயகன் மீள முயன்ற வந்நாட்
டேவாசுரர் வேலையில் வந்தெழு திங்க ளென்ன.

(இ - ள்.) பூவால் - (இலக்குமியினது) மலர்மாலையினால், புகுந்த (இந்திரன் பவனிவரும்பொழுது) நேர்ந்த, இடையூறு - தீமையான செயலுக்கு, பொறாத நெஞ்சின் கோ ஆம் முனி -*(எப்போதும்) பொறுக்குந்தன்மையில்லாத [மிக்க கோபம பொருந்திய] மனத்தையுடைய சிறந்தவனான துருவாச

முனிவன், சிறிட - கோபித்ததனால், வாரி - கடலிலே, குளித்த - மூழ்கி மறைந்துபோன, எல்லாம் - (தேவலோகத்துச) செல்வங்களெல்லாம், மீள - மீண்டு வருமாறு, மூவா முதல் நாயகன்-அழியாத முதற்கடவுளான திருமால், முயன்ற - முயற்சிசெய்த, அ நாள் - அந்தக்காலத்தில்,—தேவ அசுர வேலையில் - தேவர்களும் அசுரர்களும் கூடிக் கடைந்த திருப்பாற்கடலிலே, வந்து எழு - வந்துதோன்றிய, திங்கள் என்ன - சந்திரன் போலவும்,—(எ - று.)

கடலினின்றுதோன்றிய மைநாகமலை, தேவாசுரர்கள் கடைந்தகாலத்துப் பாற்கடலினின்று தோன்றிய சந்திரனை யொத்திருந்த தென்பதாம்.

இடையூறு நடுவில் உறுவது· தீமைக்குக் காரணக்குறி; இங்கு அதனை விளைக்கும் செயலுக்கு ஆயிற்று. துருவாசமுனிவா அளவிறந்த கோபமுடையவராதலால், 'பொறுதநெஞ்சிற் கோவாமுனி' என்றார். இதுபற்றியே, இவரைக் காளிதாசமகாகவி சாகுந்தளநாடகததில் "சுலபகோபரான மஹறர்ஷி" என்றான்; வில்லிபுததூராரும் மகாபாரததகில் "சாபத்தாலுஞ் சாப மொழி தன்னால் வளருந் தவததாலுங் கோபத்தாலும் பேர்படைதத கொடிய முனிவன் துருவாசன்" என்றார். மற்றை முனிவர்கடெல்லாம் பிறரைச சபிக கத் தவம் குறையும்; இவரோ, அஙஙனமன்றி, சபிககத் தவம வளர்ந்து வருமாறு வரம்பெற்றுள்ளவா; ஆதலால், எப்பொழுதும் பெருங்கோபங கொண்டவராய்ச சபிப்பது, இவர்கரு இயல்பு. இவா, அத்திரிமுனிவரது புத்திரர். பூவால் இடையூறு புகுந்த நெஞ்சின் - மலர்மாலையை அவமதித் ததுகாரணமாக வருத்தங்கொணட மனததையுடைய முனி என்றும் உரை கூறலாம். 'புகுந்த' என்பதை 'புகுந்தது' என்ற தொழிற்பெயரின் தொகுத தல் விகாரமாகவும், 'கோவா முனி,'என்பதை 'கோவமுனி'என்றதன் நீட்டல் விகாரமாகவும் கொணடு, ஒருமலர்காரணமாகத தமது மனப்போககிற்குத தடைநேர்ந்ததைப் பொறுத மனததையுடைய கோபமுனிவராகிய துர்வாசர் என்று உரை கூறவும் தகும். பி - ம்:—[1]புகுந்து. [2]பொறுது. [3]வேலைகுளித்த, வேலைகுதித்த. (சஈ)

சகூ. நிறங்குங்கும மொப்பன நீனிறம் [1]வாய்த்த நீரி
னிறங்கும் பவளக்கொடி சுற்றின செம்பொ னேய்ந்த
பிறங்குஞ சிகரபபடர் முன்றி ஞூறும் பிணுவோ
டிறங்கும் மகரங்க ளுயிர்ப்பொ [2]டுணர்ந்து லாவ.

(இ - ள்) (ஒருபுறத்திலே), நிறம் - (தனது) நிறத்தினால், குஙகுமம் - குஙகுமப்பூவை, ஒப்பன - ஒததிருப்பனவும்,—(மற்றொரு புறததிலே), நீல் நிறம் வாய்த்த - கருநிறத்தைப் பொருந்தியிருப்பனவும்,—நீரின் இறஙகும் - நீரிலே வேர்வீழ்த்திய, பவளம் கொடி - பவழக்கொடியினால், சுற்றின - சுற்றிக்கொள்ளப் பெற்றிருப்பனவும்,—செம் பொன் எய்ந்த - செம்பொன்

பொருந்தியனவுமான, பிறங்கும் சிகரம் - விளங்குகின்ற (தனது) சிகரங்களிலே, படா - விசாலமாயுள்ள, முன்றில்தொறும் - முற்றங்களிலெல்லாம், பிணுவோடு உறங்கும் - (தமது) பெண்பால்களுடனே தூங்கிக்கொண்டிருந்த, மகரங்கள் - சுறாமீன்கள், உணர்ந்து-தூக்கம்தெளிந்து, உயிர்ப்பொடு உலாவ-பெருமூச்சோடு உலாவவும்,—(எ - று.)

அந்த மைநாகமலை நீரிற்கிடந்தபோது, சிலவிடங்களிற பவழமும் செம்பொன்னும பொருந்தியும் சிலவிடங்களிற் குங்குமநிறமாயும் மற்றுஞ் சில விடங்களில் நீலநிறமாயுமுள்ள அம்மலைசசிகரங்களின் மேலிடங்களிலே கவலையற்றுப் பெணபால்களோடு உறங்கிக்கொண்டிருந்த மகரமீன்கள், அம மலை கடலினின்று வெளிப்போநத இப்போது துகில்நீங்கித தததளிப்பன வாயினவென்பதாம். இனி, முன்னிரண்டடிகட்கு - நீலநிறமுள்ள நீரிலே வேரிறங்கிய பவளககொடிகள சுற்றிக்கொண்டிருப்பதனால் குங்கும நிறததை யொத்தனவாய்ச செம்பொனபொருந்திய சிகரம் என்று உரைகூறினுமாம். நீர்வாழுயிராதலால், அந்நீரினின்று வெளிவந்ததுபற்றி கெட்டுயிர்பபுற்று வருந்தினவென்பார், 'உயிரப்பொடுலாவ' என்றார். நீரினின்று வெளிப்பட்ட மாததிரததில் துடிததுவருந்துதல், மீன்களின் இயல்பு - தன்மைநவிற்சியணி. முன்றிலெனப்பொருள்படும் இல்முன் என்பது - இலக்கணை யால், மேலிடத்தை யுணர்ததிற்று. இனி, சிகரங்களாகிய பரந்த வெறு நிலங்கள்தோறுமெனவு பதப்பொருள் கொள்ளலு மொன்று. "பெணணும் பிணாவு மககட்குரிய" என்ற தொல்காப்பியதது மரபியற்சூததிரததினுரையில் 'மக்கட்குரிய வெனவே, உரியவன்றி "துறக்கல் விடரளைப் பிணவுப சிகூர்ந் தென" எனப் புலிமுதலியனவற்றிற்கும கொள்க' என்றதனால், இங்கு பெண்மகரம் பிணாவெனபபட்டது அமையும். பி - ம்:—[1]வாய்ந்த. [2]உணார்ந்து போவ. (சக)

சஎ கூன்சூன் முதிரிப்பி குரைக்க நிரைதத பாசி
வான்சூழ் மழையொப்ப வயங்கு பளிங்கு முன்றி
றூன்[1]சூல நாளிற்றகை முத்த முயிர்த்த சங்க
மீன்சூழ்வரு மம்முழு வெண்மதி வீறு கிற.

(இ - ள்) கூன் சூல் முதிர் இப்பி குரைசக - வளைதத உடம்புடையன வாய்க் கருப்பம் முதிர்ந்த முததுசசிபபிகள் ஒலிககவும், நிரைத்த பாசி - (பல காலமாக நீரிலேயே அமிழ்ந்திருந்ததனால் அம்மலையின்மேல்) வரிசையாகப் படர்ந்துள்ள பாசிகள், வான சூழ் மழை ஒப்ப-வானததிற் பரவிய மேகங்களை யொததிருக்கவும், வயங்கு - விளங்குகின்ற, பளிங்கு முன்றில் - பளிங்குப் பாறையாலான (அம்மலையினது) முன்னிடங்களில், தான்—, சூலம் நாளில் - கருவுயிர்ககவேணடியகாலத்திலே, தகை முததம் உயிர்த்த - பெரிய முத்துக் களைப் பெற்ற, சங்கம் - சங்கானது, மீன் சூழ்வரும் அ வெள் முழு மதி வீறு

கிற - நக்ஷத்திரங்களாற் சூழப்பட்டுள்ள அந்த வெண்ணிறமான பூர்ணசந்தி ரனது பெருமையைக் குலைக்கவும்;—(எ - று.)

முத்துச்சிப்பிகளினொளி மேககர்ச்சனையாகவும், பாசிகள் மேகங்களாக வும், பளிக்குப்பாறையினிடங்கள் நிலாப்பரவிய ஆகாயமாகவும், முத்துக்கள் நக்ஷத்திரங்களாகவும், சங்கு பூரணசந்திரனாகவு மிருக்க, இவ்வாறு, அந்த மைநாகமலை, சிலவிடங்களில் மேகமதோன்றப்பெற்றுப் பூரணசந்திரனும நக்ஷத்திரங்களும் விளங்குகின்ற ஆகாயத்தை யொத்திருந்ததென்பதாம்; தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி சூலம், அம் - சாரியை; சூல என்று எடுத்து, குறிப் புப்பெயரெச்சமாகவும் கொள்ளலாம. 'அநாளில்' என்பது 'அந்நாளில்' எனத் தொக்கதாககொண்டு, உரைத்தலு மொன்று. பளிங்கு முன்றில் - படிகக்கல் மயமான வெறுநிலமுமாம். சங்கம் முத்துப்பிறக்கு மிடங்களிருபதில் ஒன் றுத லறிக. பி - ம்.—[1]சூலினுளில். (சஎ)

சஅ. பல்லாயிர மாயிரங் காசினம பாடி மைக்குங்
கல்லார் சிமயத் தடங்கைத்தல நீண்டு காட்டத்
தொல்லார் கலியுட்புக மூழ்கி வயங்கு தோற்றத்
தெல்லாமணி யீட்ட [1]முகந்தெழு கின்ற தென்ன.

(இ - ள்.) பல் ஆயிரம் ஆயிரம் - பலவாயிரககணக்கான, காசு இனம் - இரத்தினவகைகள், பாடு - தம்மிடங்களில், இமைக்கும் - ஒளி வீசப்பெற்ற, கல் ஆர் சிமயம் தடம் - கறகள் மிகுதியாகப்பொருந்திய அம்மலையினது உசசியிடங்கள், கை தலம் நீண்டு காட்ட - கைகள்போல மேலோங்கித் தோன்று தலினால்,—தொல் ஆர்கலியுள் - பழமையாகிய சமுத்திரத்திலே, புக மூழ்கி- உட்புகுமாறு முழுகி; வயங்கு தோற்றத்து எல்லாம் மணி ஈட்டம் முகந்து - விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய இரத்தினவகைகளின் கூட்டங்களை யெல் லாம் வாரியெடுத்துககொண்டு, எழுகின்றது என்ன - மேலே மீண்டும உயர்ந்து வருகின்றது போலவும்;—(எ - று.)

கடலில் முழுகியிருந்த மைநாகமலை தனதுசிகரங்களிற் பலவகையிரத் தினங்களும் விளங்க வெளியேவந்தது, கடலிற்குளித்து இரத்தினங்களை யெடுப்பவன் தனது கைகளிற் பலவகையிரத்தினங்களை வாரியெடுத்துக கொண்டு மேலேவருவதனை யொத்திருந்த தென்பதாம; தன்மைத்தற்குறிப் பேற்றவணி. மலையை முழுகுகின்றவனாகவும், மலைசிகரங்களை அவனது நீட்டியகைகளாகவும், சிகரங்களிலுள்ள இரத்தினங்களை அவன் கைகளிலுள்ள இரத்தினங்களாகவும கொள்க. 'காசினம்' என்றது - கோமேதகம், நீலம், பவழம், புஷ்பராகம், மரகதம, மாணிக்கம், முத்து, வயிரம், வைடூரியம் என் னும நவரத்தினங்களைக குறிக்கும். கடல் 'ரத்நாகரம் [இரத்தினங்கட்கு இருப்பிடம]' ஆதலால், அதில்மூழ்கிப் பவழம் முத்து முதலியவற்றை

யெடுத்தல், வழக்கம். சிமயம் தடக்கைத்தலம் என எடுத்து - சிகரங்களாகிய பெரிய கைகளினிட மெனினுமாம். பி ம்:—[1]முகந்தொழுவானுமென்ன. (௪௮)

௪௯ மணியிற்பொலி மாக நெடுங்கொடி மாலையேய்ப்ப
வினையிற்றிரள் வெள்ளரு வித்திர டூங்கி வீழ
நினைவிற்கட லூடெழ லோடு முணர்ந்து நீங்காச்
சுனையிற் பனைமீன் றிமிலோடு தொடர்ந்து துள்ள

(இ - ள்.) மணியில் பொலி மாகம் நெடுங் கொடி மாலை ஏய்ப்ப - உபரிகைகளிலே விளங்குகின்ற ஆகாயமளவும் நீண்டுள்ள துவசபடங்களின் வரிசைகட்கு ஒப்பாகுமாறு, வினையின் திரள் வெள அருவி திரள் தூங்கி வீழ - முறைமையாகததிரணட வெண்மையான அருவித்தொகுதிகள் அசைந்து பெருகவும்,—நினைவின் - (அநுமானுக்கு உதவவேணடுமென்ற) எணணததுடன், கடலூடு எழலோடும் - (அம்மலை) கடலினின்று வெளியே உயர எழுந்தவளவில், பனைமீன் - பனைமீன்களும், திமிலோடு - திமிலென்னும் மீன்களும, உணாந்து - (தமது அறிவினால்) தெரிந்துகொண்டு, நீங்கா சுனையில்-(ஒருபொழுதும்) நீா வற்றுதலில்லாத சுனைகளிலே, தொடாந்து துள்ள- ஒருசேரத்துளளிவிழவும,—(எ - று.)

அம்மலைசிகரஙகளினின்று அருவிகள்பாய்ந்துபெருகுவது, உயாந்தமாடமாளிகைகளின்மேல் வானுறவோஙகிக் கொடிசசீலைகள அசைவதை யொத்திருந்த தென்பது, முன்னிரணடடிகளின் கருத்து. வினையின் திரள் புணணியசசெய்கைபோல் திரணட என்று உரைப்பினுமாம்; புணணியததை வெண்ணிறமாகக்கூறுதல் கவிசமயம். " புணணிய திரளை உவமைகூறுதல் ஏற்கு மெனக. இனி, வினையின் திரள் - ஊழ்வினைபோலத் திரண்ட என்று பதவுரைகூறி, ஊழ்வினை இடைவிடாது என்றும் உயிரைப்பற்றியிருப்பது போல அவ்வருவியும் இடைவிடாது என்றும் அம்மலையைப் பற்றிநிற்கு மெனக கூறுதலு மொன்று. வினையின் திரள் அருவி-செயற்கையால் திரண்டதுபோ லுள்ள அருவி யெனினுமாம்; அருவி இயல்பில் திரணடிருப்பது, செயற்கையாகக் கடைந்து திரட்டப்பட்டதுபோற் செவ்விதாயுள்ள தென்று கருத்து. 'நினைவின் கடலூடு எழலோடும்' என்பதற்கு - நினைததமாத்திரத்திலே கடலினின்று எழுந்தவளவில் என்று உரை கூறலுமாம. மைநாகமலை கடலில் மூழ்கியிருந்தபோது அதன் சிகரஙகளில் தங்கியிருந்த பனைமீனும் திமிலும், மலை வானுற எழவே 'இனி இஙகுநிற்பின் நம்உயிர்களுக் கேடு வரும்' எனக் கருதித தப்பியுய்யுமாறு எண்ணி அஙகுநின்று நீர்வற்றாத அம்மலைசசுனைகளில் துள்ளிகுதிததுப் பிழைததன வென்பது, பின்னிரண்டடியின் கருத்து. பனை, திமில் என்ன - மீனின் சாதிபேதஙகள். (௪௯)

௫௦. கொடுநாலொ டிரண்டு குலப்பகை குற்ற மூன்றுஞ்
சுடுஞானம் வெளிப்பட வுய்த்த துயக்கி லார்போல்
விடநாக முழைத்தலை [1]விம்ம லுழன்று நீங்க
நெடுநாள் பொறையுற்ற வுயிர்ப்பு நிமிர்ந்து நிற்ப.

(இ - ள்.) கொடு - கொடுமையான, நாலொடு இரண்டு குலம் பகை - ஆறாகிய கூட்டமாயுள்ள பகைகளையும், குற்றம் மூன்றும் - முக்குற்றங்களையும், சுடு - அடியோடு அழிப்பதான, ஞானம் - நல்லுணர்வு, வெளிப்பட - தோன்றியதனால், உய்த்த துயக்கு இலார் போல் - முன்னேயிருந்த சந்தேகங்களெல்லாம் நீங்கிய ஞானிகள் போல, — விடம் நாகம் - விஷத்தையுடைய பாம்புகள், முழைத்தலை விம்மல் உழன்று - (அம்மலை நெடுங்காலமாக நீரினுள் முழுகியிருந்ததனால்) அதன்குகைகளில் (இதுவரை) மிக்கவருத்தத்தை யடைந்திருந்து, — நீங்க - (அம்மலை இப்போது) வெளியே வந்ததனால், நெடுநாள் பொறை உற்ற உயிர்ப்பு நிமிர்ந்து நிற்ப - வெகுநாளாகப் பந்தித்துக் கிடந்த சுவாசம் தடையின்றி வெளிவரப்பெற்று நிற்கவும், — (எ - று.) — இச்செய்யுள்வரையுள்ள வினையெச்சங்கள் 'மைந்நாகமென்னும்மலை வானுற வந்ததன்றே' என்பதனோடு தொடரும்.

முத்திபெறும் உபாயத்தை இன்னதெனவுணராது ஐயுற்றுக் காமம் முதலிய அறுபகைகளினாலும் முக்குற்றங்களினாலும் தாக்குண்டு வருந்தியவர் பின்னர் ஞானம் உதிக்க அதனால் அவ்வருத்தத்தினின்று நீங்குதல்போல, மைநாகமலை சமுத்திரத்தில் முழுகியிருந்தமையால் இயல்பாக மூச்சுவிட முடியாமற் சுவாசத்தை அடக்கிக் கொண்டிருந்த அம்மலைக்குகையில் வசிக்கும் பாம்புகள் இப்போது அம்மலை வெளியேவந்தவுடனே சுவாசத்தையடக்கும் நிர்ப்பந்தத்தினின்று நீங்கிப் பெருமூச்சுவிட்டு முன்னேகொண்டவருத்தம் நீங்கி மகிழ்ந்தன வென்பதாம்; உவமையணி.

காமம்முதலியவை வடமொழியில் அரிஷட்வர்க்க மெனப்படுதலால், 'குலப்பகை' என்றார்; அவையாவன - காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதம் என்பன. (காமம் - தகாதவற்றில் விருப்பம். வெகுளி - அப்பொருள்பற்றிப் பிறர்மாட்டுக் கொள்ளுங் கோபம். கடும்பற்றுள்ளம் - வேண்டுமவற்றிற்கும் பொருள்கொடாமல் அதனை இறுகப்பிடித்தல்; லோபம். மானம் - மாத்ஸர்யம்; அஃதாவது சான்றோரை வணங்காமையும், முடிக்கப்படாதாயினும் கருதியதுமுடித்தே விடுதலும் முதலாயின. உவகை - தகாதவற்றைப்பெறுதலால் மனமகிழ்தல்; மோகம். மதம் - செல்வக்களிப்பு) முக்குற்றங்களாவன - வித்தியாமதம், தனமதம், குலமதம் என்பன; இவை, 'முக்குறும்பு' எனவும்படும். ஆணவம், மாயை, கன்மம் எனவும் கூறுதலுண்டு; ஐயம், திரிபு, அறியாமை என்பவற்றையும் கொள்ளலாம்.

பி - ம்:— [1]விம்மலுழந்துவீங்கி. (௫௦)

௫௧.—அவ்வாறு கடலினின்று மேலெழுந்த மைநாகமலையைக்குறித்து அநுமான் சந்தேகித்தல்.

எழுந்தோங்கி விண்ணோடு மண்ணொக்க விலங்கு மாடி
யுழுந்தோடு காலத்திடை [1]யும்பரி னிம்ப ரெங்குங்
கொழுந்தோடி நின்ற [2]கொழுங்குன்றை வியந்து நோக்கி
யழுங்கா மனத் தண்ண லிதென்கொ லெனவ யிர்த்தான்.

(இ - ள்.) அழுங்கா மனத்து அண்ணல்-(எதற்குஞ்) சலியாத மனத்தை யுடைய அநுமான்,—இலங்கும் ஆடி உழுந்து ஓடு காலத்திடை - விளங்குகின்ற கண்ணாடியின்மீது இட்ட ஓர் உளுந்து உருள்கின்ற காலத்திற்குள்ளே, விண்ணோடு மண் ஒக்க எழுந்து-ஆகாயமும் பூமியும் ஒருங்காக வியாபித்து, ஓங்கி - உயர்ந்து, உம்பரின் இம்பர் எங்கும் கொழுந்து ஓடி நின்ற - மேலும் கீழும் எல்லாப்பக்கமும் முடியும் அடியும் படர்ந்துநின்ற, கொழுங்குன்றை - செழிப்புள்ள அம்மைநாகமலையை, வியந்து நோக்கி - (திடீரெனமேலெழுந்ததனால்) ஆச்சரியத்தோடு பார்த்து,—இது என்கொல் என-'இது என்னோ!' என்று, அயிர்த்தான் - சந்தேகித்தான்; (எ - று.)

அம்மைநாகமலை கடலினின்று வெளித்தோன்றி மேலும்கீழும்வியாபித்து நின்றதைக் கண்ட அநுமான், சிறிதும் அஞ்சாது முதலில் அதனை இன்னதெனவுணராது ஐயுற்றனனென்பதாம். மிக்கவிரைவைக் குறித்தற்கு, கண்ணாடியிலுழுந்துருளுங்காலத்திடை யென்றார். வழுவழுப்புள்ள கண்ணாடியின்மீது திரண்டவடிவமுடைய பொருளை யிட்டால் அது தட்டுத் தடையின்றி விரைந்துருளு மியல்பு, இங்கே கருதத்தக்கது. உம்பர்க்கொழுந்து - முடிச்சிகரம். இம்பர்க்கொழுந்து - அடிவேர்; ஓடுதல் - படர்தல். எழுந்து - கடலினின்று மேலெழுந்து. பி-ம்:—[1]உம்பரோடு [2]நெடுங்குன்றை.

௫௨.—அநுமான் அம்மலையைத் தனதுமார்பினால் தள்ளிவிட்டு பின்னும் உயர்ந்துபோதல்.

[1]நீர்மேற் படரா நெடுங்குன்று நிமிர்ந்து நிற்றல்
சீர்மேற் படாதெனச் சிந்தை யுணர்ந்து செல்வான்
வேர்மேற்பட வன்றலை கீழ்ப்பட நூக்கி விண்ணோ
ரூர்மேற் படரக் கடிதும்[2]பரின் மீது யர்ந்தான்.

(இ - ள்.) செல்வான்-(கடலின்மீது தாவிச்) செல்லுகின்றவனான அநுமான்,—'நெடுங் குன்று - பெரிய இம்மலை, நீர்மேல் படரா - கடலின்மீது பரந்து, நிமிர்ந்து நிற்றல் - மேலோங்கியிருத்தல், சீர்மேல் படாது-(நமக்கு) நன்மையைத் தருவதாகாது,' என-என்று, சிந்தை உணர்ந்து - மனத்தினால்

ஆராய்ந்தறிந்து,—வேர் மேல் பட - (அம்மலையின்) அடியானது மேற்புறமாகவும், வல் தலை கீழ் பட - உறுதியான சிகரம் கீழ்ப்புறமாகவும், (புரண்டுவிழும் படி), நூக்கி - (தனது மார்பினால் அம்மலையைத்) தள்ளிவிட்டு,—(பிறகு), கடிது - விரைவாக, விண்ணோர் ஊர்மேல் படர - தேவர்களுடைய ஊரினளவு உயரத்திலே தனது செல்லுகை உளதாம்படி, உம்பரின்மீது - ஆகாயத்தின்மேல், உயர்ந்தான் - உயர்ந்து சென்றான்; (எ - று.)

முதனூலில் அம்மலையெழுச்சியைத் தனது போக்கிற்குத் தடையாகக் கருதினன் அனுமனென்பது கருத்து: இவ்வுரை, மேல் ௫௪ ஆஞ் செய்யுளில் "வேற்றுப்புலத்தோனெனல்" எனவும், ௫௮ - ஆஞ் செய்யுளில் "உரைத்தானுரையா லிவனூறில னென்ப துன்னி" எனவும் வருவன காண்க. "உரஸாபாதயாமாஸ" எனக் கூறியுள்ளதனால், நூக்கி யென்பதற்கு - மார்பினால்தள்ளி யென உரைக்கப்பட்டது. பி-ம்.—[1]சீர்மேற்படர் நன்னெடுகுன்றம், சீர்மேற்படர் குன்றிது கோடு. [2]உம்பரினூடு பாய்ந்தான்.

௫௩.—உடனே மைநாகமலை அம்பினால் தொடர்ந்து மானுடவடிவங்கொண்டு அநுமானை நோக்கிக் கூறத்தொடங்குதல்.

உந்தாமு னுலைந்துயர் வேலை யொளித்த [1]குன்றுஞ்
சிந்தாகுல முற்றது பின்னருந் தீர்வி லன்பால்
வந்தோங்கி யாண்டோர் சிறுமானிட வேட மாகி
யெந்தா யிதுகே ளென [2]வின்ன விசைத்த தன்றே.

(இ - ள்.) உயர் வேலை ஒளித்த குன்றம் - அலைகளுயர்கின்ற சமுத்திரத்தில் (நெடுங்காலம்)ஒளித்துக்கிடந்த அந்தமைநாகமலையும்,—உந்தா முன் - (அவ்வாறு அநுமான்) தள்ளுவதற்கு முன்னமே [தள்ளியவுடனே யென்றபடி], உலைந்து - வருந்தி, சிந்தா ஆகுலம் உற்றது-மனத்துயரத்தை யடைந்ததாகி,—பின்னரும் - அவ்வாறு வருத்தமடைந்தபின்பும்,—தீர்வு இல் அன்பால் - நீங்குதலில்லாத அன்பினாலே, ஆண்டு ஓர் சிறு மானிடவேடம் ஆகி - அப்போது [அவ்விடத்தில்] சிறியதொரு மானுடவடிவங்கொண்டு, ஓங்கி வந்து - (அநுமான் செல்லுகின்ற உயரத்தளவும்) உயர்ந்து தொடர்ந்து,—(அநுமானை நோக்கி), 'எந்தாய்-எனதுஐயனே! இது - (நான் சொல்லுகின்ற) இதனை, கேள் - கேட்பாயாக', என - என்றுசொல்லி, (பின்பு), இன்ன-இவ்வார்த்தைகளை, இசைத்தது - சொல்லலாயிற்று; (எ - று.)—அவற்றை அடுத்த நான்குகவிகளிற் காண்க. அன்றே - ஈற்றசை.

அப்போது அம்மைநாகமலை அநுமான் தன்னைவீழ்த்தியதனால் தான் மிக்கவேதனையையடைந்தும், அவன்மீது மிக்க அன்புகொண்டு மீண்டும் ஒருமனிதவுருவமெடுத்து உயரவெழுந்து தொடர்ந்து அநுமானையடுத்துச்

சில பேசலாயிற் றென்பதாம். வேண்டியபடி வடிவுகொள்ளுதல், சித்தி விசேடம்; இது அம்மலைத்தெய்வத்துக்கு உளதென்க. உந்தாமுன் உலந்து - விரைவின்மிகுதியை விளக்கவந்த மிகையுயர்வுநவிற்சியணி. அன்பிற்குக் காரணம், அநுமானது தந்தையாகிய வாயுபகவான் இந்திரனால் தனக்கு நேர்வதாயிருந்த ஆபத்தினின்று விடுவித்த செய்ந்நன்றியை மறவாமையினாலாகியது. மைநாகமலை கடலினுள் மூழ்கியொளித்த விவரம், மேல்விளங்கும். மலையினுருவத்தை நோக்க மனிதவுருவம் மிகச்சிறியதாகுதலால், 'சிறு மானிடவேடம்' என்றார். அநுமானை மைநாகமலை 'எந்தாய' என விளித்தது, உயாவுபற்றி. பி - ம்:—[1]குன்றம். [2]இன்னதிசைத்தது. (ருந)

ருச.— இதுமுதல் நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்: மைநாகமலை அநுமானிடத்துத் தான்வந்த காரணத்தைக் கூறுதல்.

வேற்றுப் புலத்தோனெனை லைய விலங்க லெல்லா
மாற்றுச் சிறையென் றரி வச்சிர மாண வோச்ச
வீற்றுப்பட றூறிய வேலையின் வேலை யுய்த்துக்
காற்றுக் கிறைவன்னெனைக் காத்தன னன்பு காக்க.

(இ - ள்.) ஐய - ஐயனே!—வேற்றுப் புலத்தோன் எனல் - (நீ என்னை) மாற்றாரது இனத்தைச் சேர்ந்தவனென்று நினையாதே; (மற்றுயாவனெனில்), —(முற்காலத்தில்), 'விலங்கல் எல்லாம்-மலைகளெல்லாவற்றின், சிறைமாற்று- (பறந்துவந்து நினைத்தவிடங்களில் தங்கியழிப்பனவான) இறகுகளை யொழிப்பாய்; என்று - என்று (தன்தெய்வப்படைக்குக்) கட்டளையிட்டு, அரி - இந்திரனானவன், மாண - (உலகத்திற்கு) நன்மையுண்டாகுமாறு, வச்சிரம் ஓச்ச- (தனது கையிலுள்ள) வச்சிராயுதத்தை ஓங்கிவீச, (அப்படைக்கலம்), வீற்றுப்பட றூறிய - வேறுவேறாக அறும்படி (மலைச்சிறகுகளை) அரிந்த, வேலையின் - சமயத்தில்,—காற்றுக்கு இறைவன் - வாயுதேவன், அன்பு காக்க - (நான் என்றைக்கும் அவனிடத்தில்) அன்புகொள்ளுமாறு, எனை - என்னை, வேலை உய்த்து - சமுத்திரத்திற்கொண்டு செலுத்தி, காத்தனன் - (எனது சிறகு அறுபடாதபடி) பாதுகாத்தான்; (எ - று.)

அநுமானே! உனதுகாரியத்தைச் செவ்வனே நிறைவேறவொட்டாது இடையூறுசெய்யப்புக்க பகைவரைச் சேர்ந்தவனென்று நீ என்னைக் கருதாதே; முன்பு கிருதயுகத்திலே மலைகளெல்லாம் இறகுடையனவாய்த் தாம் நினைத்தவிடங்களிலெல்லாம் பறந்துசென்று கண்டவிடங்களிலுந்தங்கி உலகத்திற்குப் பேரழிவைச்செய்ய, அக்காலத்துத் தேவர்களினுடைய வேண்டுகோளின்படியே இந்திரன் மலைகளையெல்லாம் தனது வச்சிராயுதத்தைக் கொண்டு சிறகைத்துணிக்குமளவில், வாயுபகவான் அவ்வாபத்தினின்று தப்புமாறு என்னைத் தள்ளிக்கொண்டுவந்து இக்கடலில் விழுத்தினான்; ஆதலால்,

யான் அவ்வாயுதேவனிடத்து மிக்க அன்பு கொண்டுள்ளேன் என்று மைநாக மலை கூறிற்றென்பதாம். அன்புகாக்க - என்னிடத்து அவ்வாயுபகவான் அன்புகொண்டுள்ளதனால் எனினுமாம்.

விலங்கல் - ஊாக்கு ஒருபுறமாக விலங்கிநிற்பதெனப் பொருள்படும் காரணகுறி; ("இருபுனலும் வாய்ந்தமலையும் வருபுனலும், வல்லரணும் நாட்டிற குறப்பு" என்ற திருக்குறளில் 'வாயந்தமலை' என்றவிடத்துப் பரிமேலழகா இடையதன்றி ஒருபுடையதாதலை மலைக்கு வாய்ப்பாகக்கூறியமை உணர்க) அரி - ஹரியென்ற வடசொல்லின்விகாரம். (பகைவாகளை) அழிப்பவனெனபது பொருள். மாற்றுசசிறை—தொல்காப்பியததில் "ஔவென வருஉ முயிரிறுசொல்லும், ஞநமவவென்னும் புள்ளியிறுதியும, குற்றியலுகரத்திறுதியுமுளப்பட, முற்றததோன்ற முன்னிலைமொழிக்கே" என்றதனால், ஏவலொருமைமுற்றின்முன வலிமிககதென்க; "ஏவல்முன் வல்லினமியல்பொடு விகறபே" என்றார் நன்னூலாரும். வேலையின் வேலையுய்த்தது - சொறபின்வருநிலை. (நுச)

நுநு. அன்ன னருங்காதல னாதலி னன்பு தூண்ட
வென்னாலுனக் கீண்டு [1]செயறகரி தாய தின்மை
பொன்னார் சிகரத்திடை யாறினை [2]போதி யேனு
முன்னா லுயர்ந்தே னுயர்விற்கு முயர்ந்த தோளாய.

(இ - ள்.) உயாவிற்கும உயர்ந்த தோளாய் - (மலைமுதலிய எப்பொருளின்)உணாசசியினும் மேலாக உயாந்துள்ள தோள்களையுடையவனே!—(நீ), அன்னான் அருங்காதலன் ஆதலின் - (அவ்வாறு என்னைக்காதத) அவ்வாயுதேவனது அருமையான குமாரனாதலால், அன்பு தூணட-(அவ்வாயுவினிடம் யான்கொணடுள்ள) அன்பானது (என்னைத்) தூணடுதல்பற்றி, என்னால் ஈணடு உனக்கு செயறகு - எனனால் இபபோது உனககுச செய்யப்படுதறகு, அரிது ஆயது - மிகவும அருமையான உபகாரம், இன்மை - இல்லாமலிருததலினால், பொன் ஆா சிகரததிடை - பொன்னிறமாகவிளஙகுகின்ற (எனது) உசசியிலே, ஆறினை - இளைப்பாறினவனாய், போதிஏனும - நீசெல்வாயானாலும், உன்னால் உயர்நதேன் - (அம்மாததிரததினால்) நின்னால் மேன்மை பெற்றவனாவேன்; (எ - று.)

இதனால், ஒருவர் தக்கசமயத்திலே கைம்மாறு கருதாது ஒருவனுககுப் பேருதவிசெய்வாராயின், அவன் அதனை மறவாது, அவரிடத்தனறி அவரைச் சோந்தவரிடததும் தான் நன்றியுள்ளவனாயிருகக வேணடுமென்ற முறைமை விளக்கப்பட்டது. உன்னால உயர்ந்தேன் - உன்பொருட்டாகவே (கடலினின்று) வெளிவந்தே னென்றலு மொன்று. காதலன் அன்பிற்கு இடயான

வன்; மகன். பி - ம்:—[1]செயற்குரித்தாய தன்மை [2]போதியென்றேயுன்னு வுயர்கதேன். (ருரு)

ருசு. கார்மேக வண்ணன் பணிபூண்டருங் காலின் மைந்தன்
தேர்வான் வருகின்றது சீதையைத் தேவ ருய்யப்
பேர்வா னயல்சேறி யிதிற்பெறும பேறி லென்ன
நீர்வேலையு மென்னை யுரைத்தது நீதி நின்றாய்.

(இ - ள்.) நீதி நின்றாய் - நீதிநெறியில் தவறாதுநடப்பவனே!—'அருங் காலின் மைந்தன் - வாயுதேவனது அருமையான குமாரன் [அநுமான்], வருகின்றது - வருகின்ற செயல்,—கார மேகம் வண்ணனை பணி பூண்டு - கரிய மேகம்போன்ற [கரிய] நிறத்தையுடையவனான இராமபிரானது கட்டளையை மேற்கொண்டு, தேவர் உய்ய - தேவர்களெல்லாம் (அரக்கர்களால் நேர்ந்த ஆபத்தினின்று) விடுபட்டுப்பிழைக்குமாறு, சீதையை தேர்வான்-சீதையைத் தேடுதற்பொருட்டு, (ஆகும்); (ஆதலால், அவன் தங்குமாறு), பேர் வான் அயல் சேறி - (நீ) பெரிய ஆகாயத்தினது அருகே செல்வாயாக; இதின் - இதனைக்காட்டிலும், பெறும் - (நீ) அடையக்கூடிய, பேறு - பாக்கியமானது, இல் - வேறு இல்லை,' என்ன - என்று,—நீர் வேலையும - ஜலமயமான சமுத்திரமும், என்னை - என்னைநோக்கி, உரைத்தது - சொல்லிற்று; (எ - று.)

இதனால், மைநாகமலை, அநுமான்வருஞ் செய்தியைத் தான் தெரிந்து வந்த காரணத்தைத் தெரிவித்ததென்பதாம்.

வருகின்றது தேர்வான் (ஆகும்) என இயையும். 'பூண்டவன்... .. .. வருகின்றது' என்ற பாடம் இனிது பொருள்படும். அநுமான் இப்போது சீதையைத் தேடும்படி இலங்கைநோக்கிச் செல்வது, பரம்பரையாக ராக்ஷஸ நாசத்துக்குக் காரணமாகுதலால், 'காலின்மைந்தன் தேர்வான் வருகின்றது சீதையைத் தேவருய்ய' எனப்பட்டது. ஸீதா என்ற வடசொல்லிற்கு - கலப்பையுழுபடைச்சாலென்று முதலிற் பொருள்; ஜநகமகாராஜா யாகஞ் செய்தற்குச் சாலையமைத்தற்பொருட்டு நிலத்தை உழுதபொழுது அப்படைச் சாலினின்று தோன்றியவளாதலால், பிராட்டிக்குச் சீதையென்று பெயராயிற்று: இடவாகுபெயராகிய காரணக்குறி. இத்திருநாமம், பிராட்டியாரது திருவவதாரச்சிறப்பை விளக்கும். போவானென்பதை ஒரு மொழியாகவே கொண்டு, தேவர்களுய்யுமாறு செல்பவனான அநுமானுக்கு இடமாகும்படி செல்வாய் எனக் கூறவுந் தகும். (ருசு)

ருஎ. நற்றாயினு நல்ல னெனக்கிவ னென்று நாடி
[1]யிற்றேறயிறை யெய்தினை யெய்ந்தது கோடி யென்றாற்

பொற்றாரகன் மார்பதம் மில்லுழை வந்த போதே
யுற்றார்செயன் மற்று முண்டோவென வுற்று ரைத்தான்.

(இ - ள்.) பொன் தார் அகல் மார்ப - பொன்மயமான மாலையையணிந்த பரந்த மார்பையுடையவனே!—'எனக்கு—, இவன் - (இங்கு வந்திருக்கின்ற மலைவடிவாகிய) இவன், நல் தாயினும் நல்லன் - (தன்மக்களிடத்து மிக்க அன்பைக்கொண்டுள்ள) பெற்றதாயைக்காட்டிலும் நல்லவன்', என்று நாடி - என்று (நீ என்னைககுறித்து) மனததிற்கொணடு, இற்றே - இப்பொழுதே, இறை எயதினை - சற்றுநேரம் என்னிடததில்தஙகி இளைப்பாறியவனாய்' என்றால் ஏய்ந்தது கோடி - என்றாற்செய்யக்கூடிய விருந்தை அஙகீகரிபபாயாக; தம் இல்லுழை வநதபோதே - தமது வீட்டிறகு (ஒருவா) வந்த சமயத்திலே, உற்றார் செயல் - மனம்பொருந்திய நணபா செயயுஞ் செயல், மற்றும் உணடோ - (இதனைத்தவிர) வேறேயு முளதோ?' என - என்று, உற்று - மனம்பொருந்தி, உரைததான் - சொன்னான்; (எ - று.)

நீ என்னைப் பெறறதாயைப்பாாக்கிலும் அந்தரஙகமான நணபையுடையவனென்று நமபி என்னிடததில தஙகி யான்செய்யும் விருந்தை அஙகீகரிப்பாயாகவென மைநாகமலை அநுமானை வேணடிறறென்க. உறையுளும் உணவும் உதவுவதே உற்றாருடைய தொழிலென்பது, பின்னிரணடடியிற் கூறியது. அநுமான் தன்னைப்பறறி நினைக்கவேணடிய வகையை, 'நற்றாயினும் நல்லனெனக்கு இவன்' என்று கூறிறறு. நற்றாய் - பெறற தாய். இளமையில் இந்திரன் பெயரிட்டு வரமளித்தபோது கொடுத்த பொற்றாமரைமலா மாலையை யுடையானாதலால, அநுமான், 'பொற்றாரகன்மாாப' என விளிககப்பட்டான்; கரு - ஆஞ் செய்யுளில் "அலஙகலதாழ்மார்பன்' என்றதும் காணக. பி - ம்.—[1] இற்றேயிறையெய்தினன் (ருஎ)

ருஅ.—அநுமான் மைநாகமலையைத் தெளிந்தபின்பும் அப்பாற்செல்ல நினைக்கையில், தனது அருகில் அம்மலை உயர்ந்துவருதலைக் காணுதல்.

உரைத்தா னுரையா லிவனூறில னென்ப துன்னி
விரைத்தாமரை வாண்முகம் விட்டு [1]விளங்கு வீரன்
சிரித்தா னளவே [2]சிரித்துததிசை செல்லநோக்க
வரைத்தாணெடும பொறகுடு மித்தலை மாடு கண்டான்.

(இ - ள்.) விரை தாமரை முகம் வாள் விட்டு விளஙகு வீரன் - வாசனையையுடைய தாமரைமலா போன்ற முகம் ஒளிவீசி விளஙகப்பெற்ற பராககிரமசாலியான அநுமான்,—உரைததான் உரையால் - அப்படிக்கூறிய மைநாகமலையினுடைய பேச்சினால், இவன் ஊறு இலன் எனபது உன்னி - 'இவன் குற்றமில்லாதவன்' எனபதனை உளஙகொணடு, அளவே சிரித்தான் - சிறிதள

வாகச் சிரித்தான் [மந்தஹாஸம்செய்தான்]; சிரித்து - (அவ்வாறு) சிரித்து, திசை செல்ல நோக்க - (தான் போய்க்கொண்டிருந்த) திக்கையே மீண்டும் போகுமாறு பார்க்கையில்,—தாள் வரை நெடுமை பொன் குடுமி தலை - அடிப் பாகத்தோடுகூடிய அம்மலையினது பெரிய பொன்மயமான சிகரமாகிய முடிப் பாகத்தை, மாடு - (தனது) சமீபத்திலே, கண்டான் - பார்த்தான்; (எ - று.)

அநுமான், மனிதவடிவாகவந்த அம்மைநாகமலையினது வார்த்தையினால் அம்மலையினது தன்மையைத்தேறி, மீண்டும் தான் தென்திசையிற் செல்லுமாறு கருதுகையில், முன்பு தன்னால் தலைகீழாகத் தள்ளப்பட்ட அம்மலை மீண்டும் தனது அருகில் தன்னுச்சிதோன்ற வந்திருந்ததைக் கண்டனனென்பதாம். இங்கு, நகை - முன்னர் அம்மலையைக்கண்டபோது வேற்றுப்புலத்தானோவென்று சங்கித்து நூக்கியமையைப்பற்றியது; அன்பினாலாகிய மகிழ்ச்சி பற்றிய புன்சிரிப்புமாம். அளவுக்குமேற் சிரித்தல் பெருமிதமன்றாதலால், 'அளவேசிரித்தான்' என்றனரென்னலாம். மைநாககிரி புருஷ வடிவங்கொண்டு சென்று பேசியதனால், உயர்திணையாண்பாலாற்கூறப் பட்டது. 'திசை செல்ல நோக்க' என்பதற்கு - (இங்ஙனம் பேசுகிற அப்புருஷனுள்ள) திசையைநோக்கிப் பார்வையைச் செலுத்தவென்று பொருள் கொள்ளுதல் சாலும். இச்செய்யுள், கீழ்ச்செய்யுளோடு அந்தாதித்தொடையாகத் தொடர்ந்துவந்தது. பி-ம்:—[1]விளங்க. [2]சிரித்தத்திசைசெல்ல நோக்கி.

ருகூ.—இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் அநுமான் மைநாகமலையை நோக்கிக் கூறிய உபசாரமொழி.

[1]வருந்தேனது [2]வென்றுணை வானவன் வைத்த காத
லருந்தேனினி யாதுமென் னாசை [3]நிரப்பி னல்லாற்
பெருந்தேன் [4]பொழி சாரனின் னன்பு பிணித்த போதே
யிருந்தே னுகர்ந்தே [5]னிதினாங்கினி [6]யீவ துண்டே.

இதுமுதல் மூன்று கவிகள் ஒரு தொடர்.

(இ - ள்.) (அநுமான் மைநாகமலையை நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறுவான்):—வருந்தேன் - (யான் இவ்வாறு வெகுதூரஞ் செல்வதனால்) வருத்தமடையேன்; அது - அதற்குக்காரணம், என் துணை வானவன் வைத்த காதல் - எனக்கு (எல்லாக்காலத்திலும்) துணையாயிருக்கிற கடவுளான இராமபிரான் (என்னிடத்தில்) வைத்துள்ள அன்பாம்; என் ஆசை நிரப்பின் அல்லால் - எனது மனோரதம் நிறைவேறப்பெற்றாலல்லாமல், இனி - இப்பொழுது, யாதும் அருந்தேன் - (நான்) எதனையும் உண்ணமாட்டேன்; பெருந்தேன் பொழி - மிக்கதேனைச்சொரிகிற, சாரல் பக்கங்களை. [தாழ்வரைகளை] யுடைய, நின் - உனது, அன்பு - பிரீதியானது, பிணித்த போதே - (என்னி

டம்) உண்டானபொழுதே, இருந்தேன் நுகர்ந்தேன்-(உன்மீது) தங்கி விருந்துண்டவனுனேன்; இதின் ஊங்கு - இந்த அன்பைக்காட்டிலும் மிககதாய், இனி - இன்னமும், ஈவது - (நீ எனக்குக்) கொடுக்கக்கூடியது, உணடே உணடோ? [இல்லை யென்றபடி]; (எ - று.)

அப்போது அநுமான் மைநாகமலையை நோக்கி 'நான் இராமபிரானது அநுக்கிரகத்துக்குப் பாத்திரமாயிருப்பதனால், வழிசெல்வதனால் இளைப்பாவது பசிதாகங்களாவது எனக்கு உண்டாகமாட்டா. அன்றியும், என் காரியத்தை முடித்தன்றி யுண்பதில்லையென யான் விரதமும் கொணடிருக்கின்றேன்: ஆதலால், நான் உன்னிடத்தே தங்கி உணணாவிடினும், உனது அன்பைக்கண்டு, தங்கி விருந்துண்டதனினும் மிகமகிழ்ந்தேன்' என, அம்மலையின் அன்பைக் கொணடாடிக் கூறின னென்பதாம்.

உணர்ந்தபோதோடு உறங்கும்போதோடு வாசியற எப்போதும் அவனே எனக்குச் சரணமென்பான், 'என் துணைவானவன்' என்றான்; அநுமான் இராமபிரானைத் திருமாலினது திருவவதாரமென உண்மையுணர்ந்த தத்துவ ஞானியாதலால், இவ்வாறு கூறினன். 'என் துணைவானவன்வைத்தகாதல்' என்பதற்கு - எனக்குத்துணையாகிய வானவனிடத்தில் யான்வைத்த பக்தி என்றும் பொருள் கூறலாம். 'இனி' என்னும் இடைச்சொல் - இரண்டாமடியில், எதிர்காலங்காட்டாது நிகழ்காலங் குறித்து நின்றது. 'பெருந்தேன் பொழிசாரல்' என்பதை அன்மொழித் தொகையாகக்கொணடு, மலையை நோக்கிய அண்மைவிளி யென்றலுமாம். பி - ம்:—[1]வருந்தேல் [2]நின். [3]நிரப்பி யல்லாமல். [4]பிழிசாலும். [5]இதனூங்கு. [6]ஈவதென்னே. (நிக)

கூ௦.—இதுவும் அது

முன்பிற் சிறந்தாரிடை யுள்ளவர் காதன் முற்றப்
பின்பிற் சிறந்தார் குணநன்றிது பெற்ற யாக்கைக்
கென்பிற் சிறந்தாயதொ [1]ரூற்றமுண் டென்ன லாமே
யன்பிற் சிறந்தாயதொர் பூசனை [2]யார்க ணுண்டே.

(இ - ள்) காதல் முற்ற - (இரப்போரது) ஆசை பூர்ணமாகும்படி (கொடுப்பதில்), முன்பில் சிறந்தார் - முன்னுகச்சிறந்த முதல்வள்ளல்களும், இடை உள்ளவர்-இடைவள்ளல்களும், பின்பில் சிறந்தார-கடைவள்ளல்களும், (மேற்கொணடிருக்கின்ற), குணம் - உரியகுணமாகிய, இது - இந்த அன்பே, நன்று - மிகச்சிறந்தது; பெற்ற யாக்கைக்கு - (உயிரைப்) பெற்றுள்ள சரீரத்துக்கு, 'என்பின் சிறந்து ஆயது ஓர் ஊற்றம் - (எழுவகைத் தாதுக்களுள்) எலும்பைக்காட்டிலும் சிறந்த வலிமையுடைய பொருள், உண்டு - உளது', என்னல் ஆமே - என்று சொல்லமுடியுமோ? (இல்லையே; அதுபோலவே,)

அன்பில சிறந்து ஆயது - (உயிர்க்கு உரிய குணங்களுள்) அன்பினும் சிறந்திருப்பதாகிய, ஓர் பூசனை - மதித்துக்கொண்டாடத்தக்க பொருள், யார்கண் உண்டு - யாரிடத்திலேதான் உள்ளது? [எவரிடத்துமில்லையென்றபடி.]

மூவகையாகச் சொல்லத்தக்க வள்ளல்களும் தாம் கொடைத்தொழிலை மேற்கொண்டிருப்பது, அன்பினாலேயே. உடலிலுள்ள எழுவகைத் தாதுக்களுள் (எலும்பு சிறந்ததல்போல) உயிர்க்குரிய குணங்களுள் அன்பே சிறந்ததாம். இதையொப்ப மதிப்புடையது வேறொன்றில்லையென்றவாறு. நீ என்னிடத்து அன்பைக் காட்டினாயாதலால் இதைவிட எனக்கு வேறு செய்யவேண்டியது ஒன்றுமில்லை யென்றவாறு. வேண்டாதிருக்கையில் வலியத் தாமே கொடுப்பவர் முதலவள்ளல்களெனவும், வேண்டக்கொடுப்பவர் இடைவள்ளல்களெனவும், புகழ்க்கொடுப்பவர் கடைவள்ளல்களெனவும் கூறப்படுவர்; "உறுபொருள்தண்டா தீந்தும் வாரியிலிரந்தோர்க்கிட்டும் வளர்புகழ் துதிக்க வீந்தும், பேரியல்வையமெண்ணப்பெற்றனர் மூப்பாலாரும்" என்ற சூடாமணி நிகண்டையும் காண்க.

"அன்போடியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க், கென்போ டியைந்த தொடர்பு" என்ற திருக்குறளிலும் என்போடு அன்புக்கு ஒப்புமை காண்க. பி-ம்:—[1]ஊற்றும். [2]யாங்கணுண்டே. (சுo)

சுக.—அநுமான் மைநாகமலைக்குச் சமாதானங்கூறி அப்பாற்செல்லுதல்.

ஈண்டியான் கடிதேகி யிலங்கை யிலங்க லெய்தி
யாண்டா னடிமைத்தொழி [1]லாற்றலி [2]னாற்ற லுண்டேன்
[3]மீண்டியா னுகாவென்னல் விருந்தென வேண்டி மெய்ம்மை
பூண்டா னவன்கட் புலம்பிற்பட [4]முந்து போனான்.

(இ - ள்.) 'யான் - நான், ஈண்டு - இப்பொழுது, கடிது ஏகி - விரைவாகச்சென்று, இலங்கல் இலங்கை எய்தி - திரிகூடமலையின்மீதிருக்கின்ற இலங்கையைச் சேர்ந்து,—ஆண்டான அடிமை தொழில் - (என்னை) ஆட்கொண்டவனாகிய இராமபிரான் கட்டளையிட்ட தொழிலை, ஆற்றலின் - (எனது) வல்லமையினால், ஆற்றல் - செய்துமுடித்தல், உண்டேல் - நிகழ்ந்துவிடுமானால்,—(பின்பு), யான்—, மீண்டு - திரும்பிவந்து, நல் விருந்து-அன்போடுசெய்யப்படும் (உனது) விருந்தை, நுகர்வென் - உண்பேன்,' என - என்றுசொல்லி, 'வேண்டி மெய்ம்மைபூண்டான் அவன் - (தன்னை) விரும்பி மெய்யான அன்பைக்கொண்டவனாகிய அம் மைநாகனது, கண புலம்பின் பட - (நெடுந்தூரங்காணுகின்ற) கண்பார்வையும் பின்வாங்கும்படி, முந்து போனான் - (அநுமான்) மிகவிரைந்து சென்றான்; (எ - று.)

அநுமான் 'இப்போது யான் சென்று காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு மீண்டுவரும்போது உனதுவிருந்தை யேற்றுக்கொள்வேன்' என்று சொல்லி,

மைநாகன் அன்புடன் பார்த்துககொண்டிருககையில் அவன் கண்ணுக்கு எட்டாத தூரமளவு அதிவேகமாகசசென்றுவிட்டன னென்றவாறும். வேணடி மெய்ம்மைபூண்டான் - மெய்ம்மைபூண்டு வேணடினான் என விகுதி பிரித்துக்கூட்டலுமாம். விருந்துக்கு நன்மை - அன்போடு இடப்படுதல்; "ஆதரஸ் ஸப்தமோரஸ:" என்று அறுசுவையோடு அன்பும் ஏழாவதுசுவையாகச சேர்த்துச சொல்லப்படுதலால், அதனையுடைய உணவு சிறந்ததாமென்பான், 'நல்விருந்து' என்றான் பி ம்·—[1]ஆற்றியென். [2]ஆறறலுண்டே. மீண்டானுகர்வேனுன், மீணடானுகாவென்னின். [4]முன்புபோனான் (சுக)

சுஉ.—அங்ஙனம் மிகவிரைந்துசெல்லுகின்ற அநுமானது வருணனை.

செவவான் கதிருங் குளிர்திங்களுந் தேவா [1]வைகு
வெவ்வேறு [2]விமானமு மீனொடு மேக மற்று
மெவ்வா யுலகததவு [3]மீண்டி யிருந்த தமமி
னொவவாதன வொத்திட வூழிவெங் [4]காலு மொத்தான்.

(இ - ள்.) வான் - ஆகாயததிலே, செம கதிரும் - செநநிறமான கிரணங்களையுடைய சூரியனும், குளிா திஙகளும் - குளிாநத (கிரணஙகளையுடையு சந்திரனும், தேவா வைகு வெவ்வேறு விமானமும் - தேவாகள் வசிததிருக்கப்பெறற வேறுவேறு விமானஙகளும, மீனொடு - நக்ஷததிரஙகளும், மேகம - மேகஙகளும், மற்றும்-மேலும், எ வாய் உலகததவும் [உலகததுஎவ்வாயவும]- உலகத்தில எல்லாவிடஙகளிலுமுள்ள பொருளகளும, (அப்போழைதய அநுமானது வேகததினால்), ஈணடி இருந்த - ஒன்றாகசசோந்திருநதன; (இவ்வாறு தனது விசையினால சோாதவற்றையும் சேரசசெய்த அநுமான்), தமமின ஒவ்வாதன ஒததிட - தமக்குள் ஒன்றோடொன்று சோாத பொருள்களெல்லாம் ஒன்றாகச சேரும்படி (வீசுகினற), ஊழி வெம காலும - பிரளயகாலததுப் பிரசணடமாருதத்தையும, ஒததான் - போல்பவனானான்; (எ - று.)

சூரியனுககு ஓரிடம், சந்திரனுக்கு ஓரிடம், நக்ஷததிரங்கட்கு ஓரிடம், மேகங்கட்கு ஓரிடமென ·இவ்வாறு அவ்வப்பொருட்கு ஏற்பட்டிருந்த இடநிலைகளெல்லாம் அனுமனது வேகததால் மாறிபபோய் எல்லாம் ஓரிடததில் திரண்டன வென்பதாம். மிக்கவேகமாகச செலலுகின்ற அநுமானுககு, அவனது தந்தையாகிய பிரசணடமாருததததை உவமை கூறியது, ஏறகும. செவ்வான் கதிா - சிவநத பெரிய சூரியனெனினுமாம. தமமின் ஒவ்வாதன ஈணடியிருநத ஒத்திட என்று எடுதது, தம்முட் சேராதனவாய் ஆஙகாங்குப் பொருந்தியிருந்தவைகள் ஒருஙகுசேரவென்று உரைப்பினுமாம். பி - ம்·— [1]வைகும. [2]விமானஙகளும. [3]ஈணடியிரிந்திட. [4]காற்றும். (சுஉ)

சுங.—அநுமான் பாய்ந்துசெல்வதைக் கண்டு சூரியன் ஐயமுறுதல்.

நீர்மாக்கடன் மேனிமிர் கின்ற நிமிர்ச்சி [1]நோக்காப்
பார்மேற் றவழ் சேவடி பாய்நடவாப் [2]பதத்தே

தேர்மேற் குதிகொண் டவ னித்திறன் சிந்தை செய்தா
னார்மேற்கொ லென்றெண் ணி யருக்கனு மைய முற்றான்.

(இ - ள்.) (அநுமான் ஆகாயத்திற் பாய்ந்துசென்ற அப்போது)— அருக்கனும - சூரியனும்,—நீர மா கடல்மேல் - ஜலமயமான பெரிய கடலின் மீது, நிமிர்கின்ற - (அவ்வநுமான்) உயர்ந்துசெல்லுகின்ற, நிமிர்சசி - வேகத்தை, நோக்கா - பார்த்து, 'சே அடி பாய் நடவா - சிவந்தகால்களைப் பரவவைத்து நடக்கமுடியாத, பார்மேல் தவழ் பதத்தே - பூமியின்மேல் தவழக் கூடிய (குழந்தைப்) பருவத்திலேயே, தேர்மேல் குதி கொண்டவன் - (எனது) தேரின்மேற் குதித்த இவன், (இப்போது), ஆர்மேல் - யார்மேற் பாய்வதற்காக, இ திறன் சிந்தை செய்தான்கொல் - இவ்வாறு தாவுவதை யெண்ணினானோ?, என்று எண்ணி - என்று நினைத்து, ஐயம் உற்றான் சந்தேகத்தைப் பொருந்தியவனானான்; (எ - று.)

அநுமானது விசையைப் பார்த்த சூரியன் 'குழந்தைப்பருவத்திலேயே என்மீது பாய்ந்த இவன் வலிமைபெற்றுள்ள இப்பருவத்தில் பாய்கின்றானே; இது யாரைக்குறித்தோ? முதிர்ந்தபருவத்தையடைந்த இவன் பாய்தலைத் தாங்கவல்லா ரொருவருமில்லையே!' எனச் சங்கித்தனனென்க.

அநுமான் தேர்மேற்குதிகொண்ட வரலாறு:—கேசரி'யென்னும் வானர வீரனது மனைவியாகிய அஞ்சனாதேவியினிடத்தில் அரக்கர்களை யழித்தற்கு உதவுதற்பொருட்டு வாயுதேவனது அருளால் உருத்திராம்சமாய்ப் பிறந்த அநுமான், பிறந்தவுடனே தனதுதாயைநோக்கி 'எனக்கு இரை யாது?' என வினவ, அவளும் 'சோலையிலே முதிர்ந்து செந்நிறமடைந்த பழங்களெல்லாம் உனக்கு இரையாவன' என்றுசொல்லி அவனது உணவின்பொருட்டுக் கனிகொணர்தற்காகக் காட்டிற்குச்சென்றனளாக, அப்போது பசிபொறுக்க மாட்டாமல் இவ்வநுமான் காலையிலுதித்த சூரியவிம்பத்தைக் கனியெனக் கருதி அதனைக்கவருமாறு அச்சூரியனது தேரின்மேல் தாவிப்பாய, பின்னர் இவனாற் பேருதவி பெறவேண்டியிருப்பதை நோக்கிச் சூரியனும் சுடா திருந்தன னென்பதாம்.

பாய் - 'பா' என்ற முதனிலையினடியாப்பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம். பதம் - இடம்: இடப்பெயர்கள் சிலவிடத்துக் காலப்பொருளையு முணர்த்துமெனக் குதி - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். நிமிர்சசி - உயர்வுமாம். "பின்னுற கூறுவார் பிறந்தபோதே யிவன் பிதாவே, யன்னவேகத்த னாற்றலா லருக்கன்மேற்பாய்ந்தான், மன்னுமாருதி வளர்ந்தபின் மருவலரானோ, ரென்னதாகி யென்பவரோ விவன்கையா லென்றார்", "ஈது வான வா தானவா முதலினோ ரியம்ப" என மேல் உத்தரகாண்டத்தில் வருவது இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. பி - ம்:—[1]நேர. [2]பததெென்.

இனி, இச்செய்யுட்கு வேறோருரை வருமாறு.—பாரமேல் தவழ் - பூமியின்மேற் செல்லுதற்கு உரிய, சேஅடி - சிவந்த அடிகளை, பாய் நடவா-பரவி வைத்து நடக்கமுடியாத, பதத்தே - ஸ்தானமாகிய ஆகாயத்திலே, தோயேல் குதிகொண்டவன் - (சூரியனது) தேரின்மேலே கால்களில்லாமையால் பாய்ந்தேறி நிலைத்திருப்பவனான அருணன், நீரமாககடல்மேல் - (அநுமான்) நிமிர்கின்ற நிமிர்ச்சியை நோக்கி, '(இவ்வநுமான), இ திறன் - இந்தவேகத்தை, ஆர்மேல சிந்தைசெய்தான்கொல்-யாருக்காக உத்தேசித்திருக்கின்றானோ?', என்று எண்ணி - என்றுநினைக்க, அருக்கனும்—, (அவ்வாறே), ஐயம் உற்றான் என்க; ஓரிடத்து நிலைத்து நில்லாத அருணனும் சூரியனும் அநுமானது வேகத்தை இன்னதைப்பற்றியதென்று உணராமல் சந்தேகித்தனரென்பதாம். இத்திறன் சிந்தைசெய்தான் - அநுமனது இவ்வகைவேகவலிமையைக் குறித்துச் சிந்திக்கலானான் என்றலுமாம். 'ஆர்மேற்கொலென்று' என்பதை மத்திமதீபமாக 'சிந்தைசெய்தான்' என்றதனோடும், 'எண்ணிஐயமுற்றான' என்பதனோடும் இயைக்கவுந் தகும் (௬௩)

௬௪.—அநுமானது உடம்பின் வருணனை.

வாளொத்தொளிர் வாலெயி றூழின மருங்கி மைப்ப
நீளொத்துயர் [1]வாலின் விசும்பு [2]நிரம்புமெய்யன்
கோளொத் [3]தவன் மேனி விசும்பிரு கூறு[4]செய்த
நாளொத்தது [5]மேலொளி கீழிரு ளுற்ற ஞாலம்.

(இ - ள்.) வாள் ஒத்து ஒளிர - வாளாயுதத்துக்கு ஒப்பாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற, வால் எயிறு - வெண்மையான பற்கள், ஊழின - வரிசையாயிருந்து, மருங்கு இமைப்ப-பக்கங்களில் விளங்கிக்கொண்டிருக்க, விசும்பு நிரம்பிமெய்யன் - ஆகாயமெல்லாம் நிரம்பப்பெறுகின்ற உடம்பையுடையவனும், நீள ஒத்து உயர் வாலின்-நீளமாகப் பொருந்தி உயர்ந்துள்ள வாலினாலே, கோள் - (சிலகாலங்களில்) மறைத்துக்கொள்ளுதலையுடைய கேது என்ற கிரகத்தை, ஒத்தவன் - ஒத்தவனுமாகிய அநுமனது, மேனி உடம்பானது, விசும்பு இரு கூறு செய்த நாள் - ஆகாயத்தில் (பகல் இரவு என்ற) இரண்டு பகுதியையும் உண்டாக்கியதொரு தினத்தை, ஒத்தது - ஒத்திருந்தது; (அப்போது) ஞாலம் - இப்பூமியினது, மேல் - மேற்புறமானது, ஒளி - வெளிச்சத்தையும், கீழ் - கீழ்ப்புறமானது, இருள - இருளையும், உற்ற - அடைந்தன; (எ - று)

சாதாரணமாக ஒருநாளின் ஒருபகுதி பகலும், மற்றொருபகுதி இரவுமாம்: அவ்வாறன்றி, இப்போது அநுமான் தான் வானத்திலிருந்துகொண்டு தனக்குமேலெல்லாம் ஒளியையும், கீழெல்லாம் இருளையும் உண்டாக்குவதனால், ஒரேகாலத்திற் பகலையும் இரவையும் கொண்டதொருநாளை யொத்திருந்தது அவ்வநுமானது உடம்பு என்றவாறு: இல்பொருளுவமை.

மற்றும், இசசெய்யுட்கு - வாளாயுதமபோன்று விளங்குகின்ற வெண்ணிறமானபற்கள் வரிசையாக வாயினிருபுறத்திலும் விளங்க அதனால் ஆகாயமெல்லாம் பிரகாசமுற்றன: நீளம்பொருந்தியுயாநத வாலினால் வானமெங்கும் ஒளியால்நிரம்புகின்ற மேனியையுடையவனான சூரியனை இராகுபோல் மறைத்தவனான அநுமானது திருமேனியினால் வானத்தை இருகூறுசெய்த காலத்தை யொத்ததாய் வானத்தின்கீழ்ப் பூமியெல்லாம இருளடைந்தன வென்று பதவுரைகூறி, அநுமானது திருமேனியின் நீளத்தாலும் பருமையாலும் நடுவிலேமறைவு உள்ளதாதலால் ஆகாயம இரண்டுகூறாகச செய்தாற்போலாகிப் புவியெல்லாம் இருளாயின, தந்தவரிசையால் ஆகாயமெல்லாம ஒளியாயின வென்று கருத்து உரைப்பாருமுளர்.

இசசெய்யுள் மற்றும்பலவகையாகப் பொருள்படுகின்றது; அவற்றையெல்லாம விரிப்பிற பெருகுமாதலால், ஏறறபெற்றி கண்டுகொள்க.'நாளொத்தது' என்பதனை, 'மேலொளிகீழிருளுற்றதாலம்' என்ற வாக்கியம் சாதித்துநிற்பது - தொடர்நிலைச்செய்யுட்குறியணி. சூரியனை மறைத்ததனால் அநுமானதுவாலுக்குக் கோளை உவமைகூறினா ரென்க. கீழ், மேல் என்ற இரண்டேழுவாயும் அடுக்கி, 'உற்ற' என்னும் பலவின்பால்முற்றை யேற்றன.

பி-ம்.—[1]தோளின். [2]நிறைந்த. [3]பொன. [4]செய்யும். [5]மேல்வெளி. (ருச)

ருரு.—தேவர்களுடையவேண்டுகோளின்படி சுரசையென்பவள் அனுமனது பலத்தைப் பரீக்ஷிக்க அரக்கியுருவெடுத்து வருதல்.

மூன்றுற்ற தலத்திடை முற்றிய துன்பம வீப்பா
னேன்றுற்று வந்தான வலிமெய்ம்மை யுணர்த்துநீயென்
றான்றுற்ற வானோர் குறைநேர வரக்கி யாகித்
தோன்றுற்று நின்றாள் சுரசைப்பெயர்ச சிந்தை தூயாள்.

(இ - ள்) 'மூன்று உற்ற தலத்திடை - (சுவர்க்கம் மத்தியும் பாதாளம என்று) மூவகையாகப் பொருந்திய உலகங்களிலும், முற்றிய - (இராக்கதர்களால்) மிகுதியாகநேர்ந்த, துன்பம் - துன்பத்தை, வீப்பான் - ஒழித்தற்காக, ஏன்றுற்று-உடன்பட்டு, வந்தான-வந்தவனாகிய அநுமானது, வலிமெய்ம்மை-மெய்ம்மையான பலத்தைப்பற்றி, நீ உணர்த்து - நீ (எங்கட்கு) அறிவிப்பாயாக,' என்று—, ஆன்று உற்ற வானோர் குறை நேர - மிகுதியாக ஆகாயத்திற்பொருந்திய தேவர்கள் வேண்டிக்கொள்ள, சுரசை பெயர் சிந்தை தூயாள் - சுரசையென்ற பேரைக்கொண்ட மனப்பரிசுத்தியையுடையவள், அரக்கி ஆகி - ராக்ஷஸிவடிவுகொண்டு, தோன்றுற்று நின்றாள - (அனுமனது எதிரிற) காணப்பட்டு நின்றாள்; (எ - று.)

பேருருவங்கொண்டு மகேந்திரமலையும் உட்புகுமாறு தாவியதும் மைநாக மலையை மார்பினால வீழ்த்தியதுமாகிய இருமுறைகளில் அனுமனது பலத

தைக கண்கூடாகக்கண்டிருந்தும் தேவர்கள் 'தமது காரியம் பலிக்குமா ?' என்ற அதிசங்கையினால் முழுநம்பிக்கையில்லாதவர்களாய், அவனது பலத்தைச் சோதிக்குமாறு, நாகமாதாவான சுரசையென்பாளை யேவ, அவள் அரக்கிவடிவங்கொண்டு அனுமனெதிரில் வந்தாளென்பதாம். சீதையைத் தேடிக்கண்டுவருவதாக உடன்பட்டுவந்ததையே, உபசாரவழக்கால், 'மூன்றுலகத்திடைமுற்றியதனைப்பம் வீப்பானென்றுற்று வந்தான்' என்றனர். 'அரக்கியாகி' என்பதை 'உணர்ந்து' என்றதனோடு இயைத்தலுமாம். சிந்தைதூயாள் - இயல்பிலே மனத்திற் களங்கமில்லாதவள். (கூடு)

கூகூ.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - அரக்கிவடிவங்கொண்ட சுரசை அநுமானை அதட்டியதைக் கூறும்.

பேழ்வாயொ ரரக்கி யுருக்கொடு பெட்பி னோங்கிக்
[1]கோழ்வா யரியின் குலத்தாய் கொடுங்கூற்று முட்க
வாழ்வா யெனக்கா [2]மிடமாய் வருவாய்கொ லென்னா
[3]நீள்வாய் [4]விசும்பின் றனதுச்சி நெருங்கி நின்றாள்.

(இ - ள்.) (சுரசையென்பவள்),-பேழ் வாய் பிளவுபட்ட [மிக்க அகன்ற] வாயையுடைய, ஓர் அரக்கி உருகொடு-ஒரு ராக்ஷஸியின் வடிவத்தையெடுத்துக்கொண்டு, பெட்பின் - (அநுமானை யுண்ணவேண்டுமென்ற) ஆசையினாற் போல, ஓங்கி உயர்ந்துநின்று,—(அநுமானை நோக்கி),—கோழ் வாய்-கொழுப்புப்பொருந்திய, அரியின் குலத்தாய - குரங்குக்குலத்திற் பிறந்தவனே! கொடுங்கூற்றும் உட்க வாழ்வாய்-கொடியயமனும் அஞ்சும்படி வாழுமவனே! எனக்கு ஆமிடம் ஆய் வருவாய்கொல்-எனக்குஏற்ற மாம்சமாக வருபவனோ நீ, என்னா - என்றுசொல்லிக்கொண்டு; நீள வாய் விசும்பின் தனது உச்சி நெருங்கி - உயர்ச்சிபொருந்திய ஆகாயத்திலே தனது தலையானது முட்டுமாறு வளர்ந்து, நின்றாள—; (எ - று.)

அச்சுரசை வானுறவோங்கிய ராக்ஷஸிரூபத்தைக் கொண்டு 'எனக்கு நீ இரைச்சிபோலும்' என அநுமானைப் பரிகசித்துக் கூறினளென்க. தன்னைப் பொருள்செய்யாது தன்முன்வந்தது கொழுப்பின் காரியமென்றும் சபலபுத்தியின் பயனென்றும் குறிப்பாள், 'கோழ்வாயரியின்குலத்தாய்' என்று விளித்தன ளென்க. ஆமிடம் - ஆமிஷம் என்ற வடசொல்லின் விகாரம்; மாமஸமென்பது பொருள். ஈற்றடி - இனவெதுகை, நெருங்கி யென்பதை நெருங்கவென எச்சத்திரிபாக்கியும் உரைக்கலாம் கீழ்ச்செய்யுளில் 'அரக்கியாகித் தோன்றுற்று நின்றாள்' என்று தொகுத்துச் சுட்டியதன் வகுத்துக்காட்டல், இச்செய்யுள். பி - ம்:—[1]கோள்வாய். [2]ஆமுணவாய். [3]நீள்வான். [4]விசும்பிற்றனது, விசும்புர்தனதுச்சிநெருக்கி. (கூகூ)

கூஎ. தீயே யெனலாய பசிப்பிணி [1]தீர்த்தல் செய்வா
யாயே [2]விரைவுற்றெனை யண்மினை வண்மை யாள
நீயேயினி வந்தெ னிணங்கொள் பிணங்கெ யிற்றின்
வாயே புகுவாய் வழிமற்றிலை வானி னென்றாள்.

(இ - ள்.) (மற்றும் சுரசை அநுமானைநோக்கி),—'வண்மை ஆள - வண்மையையுடையவனே! (நீ), தீயே எனல் ஆய - (இது) அக்கினியே போன்று உடம்பினையெரிக்கின்றது என்று சொல்லப்படுவதாகிய, பசி பிணி (எனது) பசியாகிய நோயை, தீர்த்தல்செய்வாய ஆயே - போக்குபவனாகியே, விரைவுற்று - விரைவாக, எனை அணமினை - என்னை நெருங்கிவிட்டாய்போலும்; நீயே - (நான்பற்றவேண்டாமல்) நீ சுயமாகவே, இனி - இனிமேல், வந்து—, என் நிணம் கொள் பிணங்கு எயிற்றின் வாயே புகுவாய் - எனது மாமசத்தைக்கொண்டுள்ள வளைந்த கோரப்பற்களையுடைய வாயினுள்ளே புகுவாயாக; வழி-(நீ தப்பிச்செல்லும்)வழி, வானின்-ஆகாயத்திலே, மற்று இலை - வேறேயில்லை,' என்றாள் - என்றுகூறினாள்; (எ - று.)

'நீ இங்குவந்தது எனதுபசியைத் தணித்தற்காகவே போலும்; இங்கேயோ நீ தப்பிச்செலவதற்கு வேறுவழியுமில்லை ஆதலால், தனது வாயில் நீதானே புகுவாயாக' என்று சுரசை கூறினளென்பதாம். அநுமான் தன்னுடம்பைத் தானேவந்து உணவாக வலிய வுதவுந் தன்மையனென்று குறித்து, அவனை 'வண்மையாள' என விளித்தாள்; முதலவள்ளலே யென்றவாறு. வயிற்றிற்புகும் உணவுகளையெல்லாம எரித்து ஒழிக்கின்ற ஜாடராக்கினியினாலேயே பசி விளைதலபற்றியும அஃது மூளுங்காலத்து உடம்பைத் தகித்து வருத்துதலபற்றியும 'பசித்தீ' எனப்படுதற்கு ஏற்ப, 'தீயேயெனலாய பசிப்பிணி' என்றாள். இனி, இதற்கொடாக்கு யானைத்தீ யென்று சொல்லப்படுகின்ற பெருமபசியை யுண்டாக்குகின்ற வியாதியையென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். ஆயே - தாயே யென விளியாகவுமாம். நிணங்கொள்ளுதல் - இதற்குமுன்பு தின்ற பிராணிகளின் உடற்கொழுப்பு ஒட்டிக்கொண்டிருத்தல். பி - ம்:—செய்ய, வாயே விரைவுற்றனை நீயே; தீர்த்தல்செய்வா, ஞயே விரைவுற்றனை யன்பின்வழாமையான, நீயே. (கூஎ)

கூஅ.—அனுமனது மறுமொழி.

பெண்பாலொரு நீபசிப் பீழை [1]யொறுக்க நொந்தா
யுண்பாயென தாக்கையை யானுத வற்கு [2]நேர்வல்
விண்பாலவர் நாயக னேவ லிழைத்து மீண்டா
னண்பா லெனச்சொல்லிய நல்லறி வாள னக்கான்.

(இ - ள்.) 'பெண்பால் ஒரு நீ - ஒருபெண்ணாகிய நீ, பசி பீழை ஒறுக்க- பசியினாலாகிய துன்பம் (உன்னை) வருத்துதலினால், நொந்தாய்-வருந்தினாய்;

வினைபாலவா நாயகன் ஏவல் இழைத்து மீண்டால்-மேலுலகத்திலுள்ளவர்களான தேவர்கட்கெல்லாம் தலைவனாகிய இராமபிரானது கட்டளையைச் செய்துவிட்டு (நான்) மீண்டுவந்தால், (அப்போது), எனது ஆக்கையை - எனது உடம்பை, உண்பாய் - நீ உண்ணலாம்; யான் - நானும், உதவற்கு - (நீ உண்ணுமாறு) கொடுத்தற்கு, நேர்வல - உடன்படுவேன்', என-என்று, நண்பால் சொலவி - சினேகத்தோடு சொல்லி, அ நல் அறிவாளன் - சிறந்த ஞானமுள்ளவனாகிய அவ்வநுமான், நக்கான்-சிரித்தான்; (எ - று.)

இங்கு, அநுமான் சிரித்தது - அவளைக்கண்டு தான் அஞ்சவில்லையென்பதைத் தெரிவித்தற்கும், பெண்ணாகியநீ இவ்வாறு பெரும்பசி கொள்ளுதல் தகாதெனக் குறிப்பித்தற்குமாம்; ஆகவே, நகைநான்கனுள் இஃது - எள்ளலின்பாற்படுமென அறிக. சினேகிதரிடத்துச் சொல்வதுபோல ஸஹஜமாகக் கூறினனென்பார், 'நண்பாலெனச் சொல்லி' என்றார். 'பெண்பாலொருநீ' என்ற விதப்பு, "பெண்ணென்றாற் பேயும் இரங்கும்" என்றபடி யாவரும் இரங்கத்தக்க பெண்பாலாருள் ஒருத்தியாகிய நீ பெரும்பசிகொண்டு மிக வருந்துதலை ஆண்மக்களிலொருவனான யான் தீர்த்தற்குக் கடமைப்பட்டுள்ளேனென உலகியல்பு தோன்றக் கூறியவாறும்; நண்பால் நேர்வல என்றலுமாம். 'அந்நல்லறிவாளன்' என்பது, 'அநல்லறிவாளன்' எனத் தொக்கது; சொல்லிய நல்லறிவாளன் என்று எடுக்கலாம். பீழை - பீடா என்றவடசொல்லின் சிதைவு. பி - ம்:—[1]பசிப்பீழை யுறுத்தல்போ. [2]சொல்லினல்லறிவாள னக்கான். (சுஅ)

சுகூ.—மீண்டும் சுரசை 'நின்னைத் தின்பேன்' என்றலும், அதற்கு அநுமான் 'வல்லவளாயின் செய்' என்றலும்.

காய்ந்தே ழுலகங்களுங் காணநின் யாக்கை தன்னை
யாய்ந்தே பசி[1]தீர்வெனின் னாணையென் [2]றன்னள் சொன்னா
ளோர்ந்தானு [3]மிகழ்ந்தொரு வேனின தூழில் பேழ்வாய்
[4]சேர்ந்தேகு கின்றேன் வலையாமெனிற் [5]றின்னி யென்றான்.

(இ - ள்.) 'காய்ந்து - (உன்னைக்) கொன்று, ஏழ் உலகங்களும் காண - ஏழுலகத்தவரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே, நின் யாக்கைதன்னை - உனது சரீரத்தை, ஆய்ந்து - ருசிபார்த்து, பசிதீர்வென் - (எனது) பசியைப் போக்கிக்கொள்வேன்; நின் ஆணை-உன்மேல ஆணை,' என்று—, அன்னள் - அந்தச் சுரசை, சொன்னாள்—; ஓர்ந்தானும்-எல்லாவற்றையு முணரும் அறிவினனாகிய அவ்வநுமானும, இகழ்ந்து - பரிகசித்து, 'ஒருவேன் - தனிமைப்பட்டிருக்கின்ற யான், நினது ஊழ் இல பேழ் வாய்-உனது முறைப்படியில்லாத [மிக்ககோரமாயுள்ள] திறந்த வாயின் வழியாக, சேர்ந்து - புகுந்து, ஏகுகின்றேன் - போகின்றேன்; வலை ஆம் எனில் - நீ (என்னை விழுங்கும்) வல்லமையுடையவளானால், தின்னி - தின்பாய,' என்றான் - என்றுகூறினான்

காரியத்தை முடித்து மீண்டுவருகின்றேனென்று அநுமான் சொல்லவும் கேளாமல், அவ்வரக்கி 'உண்மே லானே; நான் உன்னை இப்போது விழுங்கியே தீர்வேன்' என்று சொல்ல, அதற்கு அநுமான் 'நான் உன்வாயிற் புகுந்து செல்லுகின்றேன்; உனக்கு வல்லமையிருந்தால் என்னை விழுங்கு, பார்ப்போம்' என அலக்ஷ்யமாகக் கூறினனெனக. "இங்கேவருபவர்கள் எனது வாயிற புக்கன்றிப் போகக்கூடாது" என்று முதனூலிற் கூறியதை யொட்டி, 'காயந் தேழுலகங்களுங் காண நின்யாகத்தனையாயந்தே பசி தீரவெ னின்றுணை யென் றனனள் சொன்னாள்' எனக் கூறினார். தனது செய்கையால அவளை எளிதில்வென்றிடலா மென எண்ணியதனால், அவளை இகழ்ந்து கூறினன் அனுமனெனக.

'ஒருவேனை' - அஸஹாயசூரனாகிய யா னென்றவாறு; இனி, ஒருவேன் - (உனது விருப்பத்தைக்) கடந்துசெல்லேன் என்றுமாம. இப்பொருளில், ஒருவு - முதனிலை. காய்ந்து ஆயந்து பசிதீர்வென் என இயையும. காய்ந்து - கோபித்து எனக்கொண்டால், 'சொன்னாள்' என்பதனோடு இயைக் கலாம். இகழ்ந்து என்றான் என இயையும; இகழ்ந்து ஒருவேன் என இயைத்து உரைப்பினுமாம. 'உண்டு' அலலது 'தின்று' என்னாது 'ஆய்ந்து' என்றது, உனது உடம்பு எனககு முழுவுணவாதறகுப போதா தென்ற குறிப்பு. இதுவும, 'நின்றுணை' என்றதும் - பரிகாசமாககூறிய விகட வார்த்தை. பி-ம்:—[1] ஆர்நதேபசிதீரவனிதானை, ஆயநதேபசிதீரவனிதானை [2] அன்ன. [3] உவந்தொருவேன், உகநதொருவேன். [4] சேர்ந்தேகுகின்றேனையாமெனில். [5] தின்றிடுகின்றி. (கக)

எ௦.—அப்போது அவள் அநுமானை விழுங்குமாறு தனது வாயை விரிக்க, அநுமானும் மிக்கபெருவுருவங் கொள்ளுதல்.

அக்காலை யரக்கியு மண்ட மனந்த மாகப்
புக்கா னிறையாத புழைப்பெரு வாய் [1]திறந்து
விக்காது விழுங்க நின்றாளது நோக்கி வீரன்
[2]திககாரவள வாய்சிறி தாமவகை சேணி னீண்டான்.

(இ - ள்.) அ காலை - அப்போது, அரக்கியும் - அநதராகூஷியும்,—அனந்தம அண்டம ஆக புக்கால் - அனேக அண்டங்கள ஒருசேர வந்து புகுநதாலும், நிறையாத - நிரம்பாத, பெரும் புழை வாய திறந்து - மிகப் பெரிய துவாரததையுடைய வாயை அகல விரித்துக்கொண்டு, விக்காது விழுஙக - விக்கலெடுக்காமல் [தடைப்படாமல] விழுஙகுமபடி, நின்றாள்—; அது நோக்கி - அதனைப பார்த்து, வீரன் - வீரனாகிய அநுமான், திககு ஆர் அவள் வாய சிறிது ஆம் வகை - எல்லாததிசைகளிலும் பரவிய அவளதுவாய் (தனது உருவததிறகுமுன்னே) சிறியதாகுமாறு, சேணில் நீண்டான் - ஆகாயததில் நீணடுவளாநதான; (எ - று)

அநுமான் தானே அவள்வாயிற்புகுவதாக இசையவும், அவள் பின்னும் தனது வாயை அகலவிரித்ததைக் கண்டு, சினங்கொண்டு அவளது வாய்கொள்ளாதபடி மிக்கபேருருவத்துடன் வானுறவோங்கிவளர்ந்தனனென்பதாம். புக்கால் என்றதன்பின் உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது; புழை - உட்டுளை; குகைபோன்ற என்றலுமொன்று. வாயினுட்கொள்ளப்படும் உணவுத்திரளை பெரிதாயிருக்குமானால் விக்கலுண்டாதல்கூடும். அதற்கு இடமின்றி அனுமனதுபேருருவத்தினும் தனதுவாய் மிகப்பெரிதாகத் தட்டின்றி எளிதில் விழுங்குமாறு நின்றனளென்பார், 'விக்காது விழுங்க நின்றாள்' என்றார். அன்றி, 'விக்குதல்' என்பது, தான்கொண்டகாரியத்தைத் தடையின்றிச் செய்யமுடியாமல் எளிமைப்படுதலைக் காட்டுமென்னலுமாம்; "விக்கற் பொருதாதவன்" என்னுமிடத்திலும் காண்க. திக்காரம் வள் வாய் என்று கொண்டு - (தனது பெருமையைப்) பழிக்கின்ற (அவளது) பெரியவாயென்று கூறுதலுமொன்று; திக்காரம் - வடசொல். சேணின் நீண்டான் - அகன்று நீண்டான் எனினுமாம்; சேண் - அகலம். 'திக்கு ஆர' என்பது - (அநுமான் செல்லுந் தெருக்கத்) திக்குமுழுவதும் நிரம்பிநிற்கின்ற என்றும் பொருள்படும். பி - ம்:—[1]புழுங்க. [2]திக்காநெறிவாய். (எ௦)

எக.—அநுமான் சிறியவடிவங்கொண்டு அவள் வாயினிற்புக்கு வெளியே வந்துவிட, வானோர் மலர்மழைதூவி வாழ்த்துதல்.

நீண்டா னுடனே சுருங்கா [1]நிமிர்வாள் வயிற்றி
னூண்டா னெனவுற் றொருயிர்ப் புயிராத முன்னர்
மீண்டா னதுகண் டனர் [2]விண்ணுறை வோர்க ளெம்மை
[3]யாண்டான் வலனென் றலர் தூய்நெடி தாசி சொன்னார்.

(இ - ள்.) நீண்டான் - அவ்வாறு வளர்ந்தவனான அநுமான், உடனே— சுருங்கா - (தன்னுடம்பு மிகச்சிறிதாகுமாறு) சுருங்கி, நிமிர்வாள் வயிற்றின் ஊண் தான் என உற்று - தன்னை அவ்வாறு ஓங்கியிருக்கின்ற சுரசையினது வயிற்றுக்கு உணவேயென்று (கண்டோர்) நினைக்கும்படி (அவளவாயினுள்) தான்புகுந்து, ஓர் உயிர்ப்பு உயிராத முன்னர் மீண்டான் - ஒருமுறை மூச்சு விடுதற்குமுன்னமே [மிகவிரைவில்] வெளியேவந்துவிட்டான்; அது கண்டனர் - அவ்வதிசயத்தைப் பார்த்தவர்களாகிய, விண் உறைவோர்கள்-(வானத்தில் அப்போது வந்திருந்த) வானுலகத்தவரான தேவர்கள், எம்மை ஆண்டான் வலன் என்று - 'நம்மை (ஆபத்தினின்று விடுவித்துப்) பாதுகாப்பவனாகிய இவன் (நமகாரியத்தை முடிப்பதில்) வல்லவனே' என்று சொல்லி, அலர் தூய் - புஷ்பங்களைத் தூவி, நெடிது ஆசிசொன்னார் - மிகுதியான வாழ்த்துமொழிகளைக் கூறினார்கள்; (எ - று.)

சுரசையினது செருக்கு அடங்குமாறு அவள்வாய்க்கு அடங்காதபடி ஓங்கிவளர்ந்த அநுமான், காலதாமதமாவதைக் கண்டு அவள்விருப்பிற்குத் தான் முன்னர் இசைந்துகூறியபடியே தனது உடலை மிகவுஞ்சுருக்கிக்

கொண்டு அவள்வாயினுட் புக்கு அவள் அவ்வாயை மூடுவதற்கு முன்னமே மீண்டுவந்திட, அது கண்டு, அவனது பலத்தை யுணருமாறு அச்சுரசையை யேவிய தேவர்கள், மூன்றுமமுறையிலும் அவனது வல்லமையைக் கண் கூடாகக் கண்டதனால், 'இனி நாம் விரும்பிய ராக்ஷஸவதம் இவனுதவியால் முடிந்துவிடும்' என்று உறுதிகொண்டு அவனது திறத்தை மெச்சிப் பூமழை பொழிந்து அவனை வாழ்த்தினரென்க. "அநுமான் கட்டைவிரலளவான வடிவங்கொண்டு அவள்வாயினுட் புக்கு மீண்டுவந்து 'உனது வரத்திற்கு மாறில்லாமல் உன்வயிற்றினுட் புகுந்து ஆயிற்று; இனி எனது காரியத்தை நாடிச்செல்வேன்' என்று அவளைத் தொழுதனன்" என, முதனூலிற் கூறியுள்ளது. இங்ஙனம் நினைத்தபடி வளர்தல் - 'மகிமா' என்ற யோகசித்தியும், சுருங்குதல் - 'அணிமா' என்ற யோகசித்தியுமாம்; இவை - எண்வகைச் சித்தியின் பாற்படும்.

ஆண்டான் - (தனது செய்கையால்) ஆளப்போகின்றவன்: தெளிவி னால் எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகச் சொல்லப்பட்ட காலவழுவமைதி. அடிமைகொண்டவன்; எசமானன், தலைவன் எனினுமாம். ஊண்தான்—தான் - அசையுமாம். 'ஒருயிர்ப்புயிராதமுன்னம்' என்றது, மிக்க காலநுட்பத்தைக் காட்டும்; "மூச்சுவிடுமுனமே" என்றார் பிறரும். 'ஊண் தான் என உற்று ஓர் உயிர்ப்பு உயிராதமுன்னம் மீண்டான்' என்பதற்கு - உணவாகின்றேன் யான் என்று சொல்லிக்கொண்டே புகுந்து (அவள் தனது மிக அகன்ற வாயைச் சுருக்கி மூடுவதற்குள்ளே) அதிவிரைவாக வெளிப்போந்தன னென்று உரைக்கவும்படும். பி-ம்.—[1]நிமிர்வாயிடத்தின். [2]விண்ணுறையோர் கண் மெய்ம்மை. [3]ஆண்டானிவனென்று. (எக)

எஉ.—பின்பு சுரசை தனது உண்மைவடிவத்துடன் அவனை வாழ்த்திச் செல்ல, அநுமானும் அவளைப் புகழ்ந்துபோதல்.

[1]மின்மேற்படர் நோன்மைய னாயுடல் வீங்கி நீங்கத்
தன்மேனிய ளாயவ ளாயினு மன்பு தாழ
வென்மேன் முடியாதன வென்றினி தேத்தி நின்றாள்
பொன்மே னியனு நெடிதாசி புனைந்து போனான்.

(இ - ள்.) (அவ்வநுமான), நோன்மையன் ஆய் - (தனது செய்கையையே) முக்கியவிரதமாக வுடையனாய்க்கொண்டு, மின் மேல படர் உடல் வீங்கி - ஒளி மேலேபரப்புமாறு (மிக்கவொளி) உள்ள (தனது) உடம்பு (முன்பு தான் செல்லும்போது இருந்தபடியாகவே) பருத்து, நீங்க - (தனது வழியைநோக்கிப்) போகுமாறு முயல,—(அப்போது), அவள் - அச்சுரசை, தன் மேனியள் ஆய - (தானகொண்டிருந்த ராக்ஷஸிவடிவத்தை யொழித்து நாகமாதாவாயுள்ள) தனது இயற்கைவடிவத்துடனே (அநுமானது எதிரிலே வந்து), தாயினும் அன்பு தாழ-(பெற்ற) தாயினும் அன்பு அதிகமாக,—மேல் முடியாதன என் என்று - 'இனிமேல் (உன்னால) முடிக்கக்கூடாதனவான

செய்கை எவைதாம் உள்ளன? [எவ்வகைத்தொழிலையும் நீ முடிக்கவல்லாய்], என்றுசொல்லி, இனிது ஏத்தி நின்றாள் - இனிமையாகப் புகழ்ந்துகொண்டு நின்றாள்; பொன் மேனியனும் - அழகிய உடம்பை யுடையவனான அநுமானும், நெடிது ஆசி புனைந்து - (அவளது) மிக்கவாழ்த்துக்களைப் பெற்றுக் கொண்டு, போனான்—; (எ - று.)

கட்டைவிரலினளவாகச் சிறுத்து அவளது வாயினுட்புக்கு மீண்டுவந்த அநுமான் தனது கருமமே கண்ணாகவுடையனாய் முன்போலவே பெரு வடிவங்கொண்டு மீண்டும் போகத்தொடங்குகையில், அந்தச்சுரசையானவள் தனது இயற்கைவடிவுடனே அவனது எதிரில் தோன்றி அவனைப் புகழ்ந்து வாழ்த்திச்செல்ல, அநுமானும் முன்போலவே போகலாயின னென்பதாம். 'மின் மேல் படர் நோன்மையன் ஆய்' என்பதற்கு - (திடீரென்று மிகப் பெரிதாகத் தோன்றி விளங்கி உடனே மிகச்சுருங்கிவிடுதலில்) மின்னலினும் அதிகமாக மிக்க ஆற்றலையுடையவனாகி என்று உரைப்பினும் அமையும்; நோன்மை - சக்தி. நீங்க - (தன்வாயினின்று) நீங்கிவிட எனினுமாம். முடியாதன - (நினக்கு) நிறைவேறாதன. "தாயொக்கு மன்பின்" என்றபடி பெற்றதாய் அன்பிற் சிறந்தலால 'தாயினு மனபு தாழ' என்றார். பொன மேனியன் - பொன்போன்ற உடம்பையுடையவ னென்றுமாம; "காஞ்சநாத்ரீ கமநீய விக்ரஹம்", என்பதும காண்க. பொன்மேனியனும், நெடிது ஆசி - மிக்க வாழ்த்துக்களால், புனைந்து-(அந்தச் சுரசையைப்) புகழ்ந்துகூறி, போனானெனக் கூறுவாருமுளர். பி - ம்.—[1]மினமேறபடா மெய்யினதானவள் வீக்கநீங்கி. [2]இனிதாசிபுனைந்து. (எஉ)

எ௩.—அநுமானது செய்கையைக்கண்ட பலரும் பலவகையாகக் கொண்டாடுதல்.

கீதங்க ளிசைத்தனர் கின்னரர் கீத நின்ற
[1]பேதங்க ளியப்பினர் பேதைய ராடல பின்னாப
பூதங்க டொடர்ந்து புகழ்ந்தன பூசு ரேசர்
வேதங்க ளியம்பினர் தென்றல் [2]விருந்து செய்த.

(இ - ள்.) கின்னரர் - கின்னரர்கள், கீதங்கள் இசைத்தனர் - பாடல்களைப்பாடினார்கள்; பேதையர் - (தேவ) மாதர்கள், கீதம் நின்ற பேதங்கள் - பாடல்களிலுள்ள பலவகைவிகற்பங்களை, ஆடல் - நர்த்தனங்களைச் செய்து கொண்டே, இயம்பினர் - பாடினார்கள்; பூதங்கள் - பலவகைப்பிராணிகளும், பின்னர் தொடர்ந்து - (அநுமனது) பின்புறத்திலேயே தொடர்ந்துபோய், புகழ்ந்தன - (அவனைப்) புகழலாயின; பூசுர ஈசர் - பிராமணசிரேஷ்டர்கள் [ருஷிகள்], வேதங்கள் - வேதங்களை, இயம்பினர் - (அநுமானுக்கு மங்கள முண்டாகுமாறு) கூறினார்கள்; தென்றல்-தென்றற்காற்று, விருந்து செய்த - புதுமையாக வீசிற்று; (எ - று.)

அநுமான் அவ்வாறு பிரார்க்கரியசெயலைச செய்தது கண்டு பலரும் பல வகையாகத தமது மகிழ்ச்சியைக் காட்டினரென்க. கிந்நரர் - எப்பொழுதும் ஆணும் பெண்ணுமாய் இரட்டைபபட்டு நின்று கிந்நரமென்னும் வாதத்தியம் கைககொண்டு பாடித்திரிவதொரு தேவசாதியார்; குதிரைமுகமும் மனித வுடம்புமுடையவர்; அந்தணர்கள் வேதங்களில் ஸ்வஸ்திவாசநமென்ற பாகத தைப் பாராயணஞ் செய்தனரென்க. 'பூதங்கள் தொடாந்து புகழ்ந்தன, என்பதற்கு - பூதகணஙகள பின்தொடர்ந்து புகழ்ந்தனவென்றும் கூறுவா; அநுமான் பூதகணநாதனுன சிவபிரானது அம்சமாதலால். ஆடல் இயமபி னர் - மூன்றும்வேற்றுமைததொகை; ஆடலோடு இயமபினரென்க. பின்னர்- மறறும் எனினுமாம். தொடாந்து - ஆடல்பாடல் செய்பவர்களுடன் கூடி யென்றலுமொன்று. தென்றல் விருந்துசெய்த - 'இப்படிப்பட்ட இனிய காறறை யான் இதுவரையிலும் கண்டதில்லை' என்று அநுமான் கொணடா டும்படி தென்றற்காறறு மெல்ல வீசிறறு. செய்த - செய்தது என்பதன் தொகுத்தல். தென்றல் - தெறகிலிருந்துவரும் காறறு; அத்திசை நோககிச செல்லும அநுமான் முகததிறபடக் குளிர்ந்துவீசி இளைப்பு இன்றுமாறு இனிமை செய்தலையே, தென்றல் விருநதுசெய்ததாகக் குறிததார ("வவிஷே வேக ததாவாயுஃ ராமகாயார்த்தஸிததயே" என்றார் ஸ்ரீ வால்மீகிபகவானும்.) எம்பெருமானுககு அடிமைசெயயலுற்றால் தந்தையும உபசரிககத்தக்க மேன்மையுணடாகுமெனபது இஙகுப போதருமெனபர். பூமிக்குத தேவர் களபோல விளஙகுதலால், அந்தணா, வடமொழியில் 'பூஸுரர்' எனப்படுவா. "நிலததேவா" என்றார பெரியாரும்: பி-ம்:—[1]'பேதஙகளிசைததன பேதைய ராடன்மிக்க,' [2]'விருந்துசெய்ய'. (எஙு)

எச.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - குளகம்; அநுமான் இனிதுசெல்ல அப்போது அந்த அங்காரதாரை வருதல்.

மந்தார முந்து மகரந்த [1]மணந்த வாடை
செநதா மரைவாண் முகத்திற் செறிவோர் சிதைபபத்
தந்தா முலகத திடைவிஞ்சையா [2]பாணிதள்ளுங்
கந்தார [3]வீணைக்களிசெஞ்செவிக் காதுநுங்க.

(இ - ள்.) மந்தாரம் மந்தாரமலர்களின் மணததை, உந்து-வீசுவதான, மகரநதம மணந்த - மகரநதப்பொடிகளை யடித்துககொணடு வருகின்ற, வாடை - தென்றறகாற்றானது, செம் தாமரை வாள் முகததில்-செந்தாமரை மலாபோன்ற ஒளிபொருநதிய (தனது) முகததிலே, செறி - மிகுதியாகத தோன்றிய, வோ - வோவைநீரை, சிதைப்ப - ஒழிக்கவும்,—விஞ்சையா - விததியாதரர்கள், தம தாம உலகததிடை-தஙகள் தஙகளுலகததிலே யிருந்து கொணடு, பாணி தள்ளும - கைவிரலகளினல் தடவிவாசிககின்ற, வீணை - வீணையினது, கந்தாரம் களி-காநதாரமென்னும் இசைப்பாட்டாகிய மதுவை, செம செவி காது - மிகக அழகினையுடைய (தனது) காது, நுஙக - இனி தாகப் பருகிககொண்டிருக்கவும்,—(அநுமான் வானததிற் செல்லுகையில்),

(எ - று.)—'அநகாரதாரை எழுந்தாள்' என அடுத்தகவியோடு தொடர்ந்து முடியும். அன்றி, கீழ்ச்செய்யுளில்வந்த முற்றுக்களையெல்லாம் எச்சமாக்கி அவற்றையும், இச்செய்யுளிலுள்ள 'சிதைப்ப', 'நுங்க' என்ற எச்சங்களையும் எஉ - ஆஞ்செய்யுளிற்போந்த 'போனான்' என்ற முற்றோடு கூட்டி யுரைத்தலும் தகும்.

அநுமான் வானத்தில் மிக்க உயரத்திற் செல்லுகின்றானென்பதை விளக்க, 'மந்தாரமுந்து வாடை' என்றார்; பின்னிரண்டடிக்கும் இவ்வாறே கருத்துக் காண்க. ஆகவே, இச்செய்யுள் - தொடர்புயர்வுநவிற்சியணியாம். முதலடி, வாயுவுக்கு 'கந்தவஹன' என்று ஒருபெயர் இருத்தலை நன்குவிளக்கும். மந்தாரமென்பது - தேவலோகத்திலுள்ள ஐந்துதருக்களிலொன்று; (மற்றவை - ஸந்தானம், பாரிஜாதம், கல்பகம் ஹரிசந்தனம் என்பன.) இந்த மரத்தின் பெயர் அதிலுள்ள மலரைக் குறித்தலால், முதலாகுபெயராம். 'வாடை' என்றது - வடக்குநோக்கி வீசுவதென்ற காரணத்தால், தென்றலைக் குறித்தது; இவ்வாறு கொள்ளாவிடின், "தென்றல்விருந்துசெய்த" என்று கீழ்க்கவியிற்கூறியதனோடு முரணும். மகரந்தம் - பூந்தாதுகள். கந்தாரம்-காந்தாரமென்னும் வடமொழியின் விகாரம். வேர - வேர்வையென்பதன் விகாரம்; முதனிலைத் தொழிலாகுபெயரெனினுமாம். வேர்சிதைத்தல் - வேர்வையை யுலர்த்தி இளைப்பையாற்றுதல். கீழ்ச்செய்யுளில் 'தென்றல் விருந்துசெய்த' என்று தொகுத்துச்சுட்டியதன் வகுத்துக்காட்டலிதுவென்க. 'வாதம் கால் வளி மருத்து வாடையே பவனங்காற்று" என்ற நிகண்டின்படி வாடையென்பது காற்றுக்குப் பொதுப்பெயராகவும் வழங்குதலால் 'மந்தாரம் உந்து மகரந்தம் மணந்தவாடை' என்பதற்கு - மந்தாரமலர்களினின்று சிந்துகின்ற தேனோடு சம்பந்தப்பட்டு அதனமணம் வீசுகின்ற (தேவலோகத்திலிருந்து கீழ்நோக்கிய) காற்று என்று பொருள் கொள்ளுதலும் கூடும். தம் உலகத்திடை விஞ்சையர்தாம் பணிதள்ளும் என இயைப்பினுமாம். 'பாணி தள்ளும்' என்பதற்கு - தாளக்கிரமத்தில் காலந்தள்ளிப் பாடுகின்ற என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். 'பாணி' என்ற கையின்பெயர் - ஆகுபெயராய், கையினால் ஒத்தறுத்து இடப்படுவதாகிய தாளத்தைக் குறிக்கும். காந்தாரம்-ஓர் பண். களி - களிப்பைச்செய்வது எனக் காரணக்குறி. முதலடியிற் பிராசங் காண்க. (இச்செய்யுளின் முதலடி - வடமொழியில் ஒற்றெழுத்து நீங்கலாகப் பதினான்கெழுத்துக்களை யுடைய சக்வரீசந்தஸில் 'வசந்ததிலகம்' என்னும் விருத்தத்தின் இலக்கணத்துக்கு ஒப்ப அமைந்திருத்தல், கருதத்தக்கது) செவி—செவ்வி; தொகுத்தல் இனிய தேவகானத்தைக்கேட்குமாறு பாக்கியம்பெற்ற காது என்றற்கு, 'செஞ்செவிக்காது' எனப்பட்டதென்னலாம்: (அநுமான், சங்கீதத்திலும் பாண்டித்தியமுடையவன்) இனி, ஒரு பொருட்பன்மொழியாக, 'செவிக்காது' என்றதாகவும் கொள்ளலாம்.

பி-ம் —[1] மலர்ந்தவாடை'. [2]'பாணிதாழ'. [3]'வீணைதொனி செஞ்செவிக்காது நுங்க' என்பன பாடபேதம்.

இச்செய்யுளுக்குப்பின்பு,

"பரவுக்குரல் பணிலக்குரல் பணையின்குரல் பறையின்
விரவுக்குரல் சுருதிக்குரல் விண்ணோர்களும் விரவா
வரவகுல முயிருட்கிட வசனிக்குர லடுபோ
குரவுக்கரு டனுமுட்கிட வுடலுட்கின வுலகம்."

என்று ஒரு செய்யுள் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

வேறு.

எரு. வெங்கார் நிறப்புணரி வேறேயு மொன்றைப்
பொங்கார் கலிபுன றரப்பொலிவ தேபோ
லிங்கார் கடத்திரெனை யென்னு வெழுந்தா
ளங்கார தாரைபெரி தாலால மன்னாள்.

(இ - ள்.) ஆலாலம பெரிது அனனாள்-ஆலகாலவிஷத்தை மிகவும் ஒத்தவளான, அங்காரதாரை - அஙகாரதாரை யென்பவள்,—(அநுமான் தன் மீதாகச்செல்வதைக் கணடு சினந்து),—வெம் கார் நிறம புணரி - (பாரபபதறகு) அச்சந்தருகின்ற கருநிறமான சமுததிரம், வேறும் ஒன்று பொஙகு புனல் ஆர் கலியை தர - பொஙகுகின்ற நீர்மயமான வேறொரு சமுத்திரததைப் பெறறுவிட, பொலிவதேபோல் - (பழைய சமுததிரததின்மேற புதிய அசசமுததிரம்) விளஙகுவதுபோல,—'இங்கு - இப்பொழுது, எனை-என்னை, ஆர் கடத்திர் - யார் கடநது செல்கின்றீர்?' என்னு-என்றுசொல்லிககொண்டு, எழுந்தாள் - (அக்கடலினின்று) மேலோஙகி நின்றாள்; (எ - று)

அநுமான் மீண்டுஞ் சென்றுகொண்டிருக்கையில், அஙகாரதாரை யென்ற கொடிய ராக்ஷஸி, கடலின்மீது மற்றொருகடல் விளங்குவதுபோலத் தோன்றுமாறு, 'இஙகு யாரடா வருபவன்?' என்று அநுமானை அதட்டிக் கொண்டே கடலின்மீது அவனது வழிசகுக் குறுக்கே தோன்றின ளென்பதாம். கடலினின்று வெளியெழுந்த அவளுக்கு, அக்கடலினால் உண்டாக்கப்பட்டு எழுந்ததொரு கடல் உவமையாதல் ஏற்கும். தற்குறிப்பேற்றவணி. கருநிறத்திலும் அளக்கலாகாத அளவிலும உவமை

தனக்குநேரேவானத்திற்செல்லுகின்ற பிராணியின்நிழலைத்தான்பிடிதத மாததிரத்தில் அந்தப் பிராணி பிடிக்கப்பட்டதாமபடியான பேராற்றலுடையவளும் அதனாறசாயாக்கிரகிணியென்று பேர்பெற்றவளும் ஸிம்ஹிகையென்று பெயருடையவளுமாய்க் கடலில் வாழ்ந்துகொணடிருந்த இவள், அநுமான கடல்கடந்துசென்றுகொணடிருந்த இசசமயத்தில், அவ்வநுமானது பெரிய நிழலைக் கடலிலேகணடு, நெடுநாளாகவுள்ள தன்பசியைத் தீர்க்கப்போதுமான இரை இன்று கிடைத்ததென்று மகிழ்ந்து, அநநிழலைப் பிடித்துக்கொணடு அநுமானது செல்கையைத்தவிர்த்து, அவனையதட்டிக்கொணடே கடலினின்று வெளிவந்தன ளென்க. இவளுக்கு அஙகாரதாரையென்றும் ஒரு பெயருணடென்பதை "அஙகாரதாரை குடாமாலை சூடி" என வரும் உத்தர காண்டததினாலும் உணரலாம். இவ்வடசொற்றொடர்மொழி - தணலின்

கொழுந்துபோலக் கொடியவளெனப் பொருள்படும். இவள் இராவணனுக்குக் கடலரணிலே ஒரு காவலாயுள்ளவளென்றும், இவளிருக்கின்ற இடத்துக்குச் சுற்றும் ஒருகாத வழிதூரத்திற்குள் எந்தப்பிராணியும் செல்லவியலா தென்றும் கூறுவர். ஆலாலம் - ஹாலாஹலமென்ற வடமொழியின் விகாரம்: இது பாற்கடல் கடைந்த காலத்தில் தேவர்களெல்லாம் அஞ்சியோடும்படி மிகக்கொடியதாய் அக்கடலினின்று தோன்றியதொரு விஷம். பயங்கரமாய்க் கடலினின்று எழுந்த இவ்வரக்கிக்கு, அங்ஙனம் கடலினின்று எழுந்த அந்த விஷம் உவமை. பெரிது ஆலாலம் அன்னாள் - பெரிய ஆலாலவிடத்தை யொத்தவ ளெனினுமாம்: பாற்கடலினின்றுதோன்றிய ஆலாலம் இவட்கு உவமைபோதாதென்றுகொண்டு, (அதனினும்) பெரியதோ ராலாலத்தைப் போன்றவ ளெனவுருமாம். 'பிறிதாலாலமன்னாள்' என்ற பாடத்துக்கு - (பாற்கடலில்தோன்றிய ஆலாலமன்றி) வேறே உவர்க்கடலினின்றெழுந்ததோ ராலாலம் போன்றவ ளென்க. பொங்குகின்ற ஆகவியின்நீர் வேறேயு மொரு வெங்கார் நிறம்புணரியைத் தரவென்று பதவுரைகூறவும் தகும். 'ஆர கடத்திர' எனரவிடத்து, 'யார' என்ற விஞபெயரின் மருஉவான 'ஆர' என்றது - முன்னிலைப்பன்மைக்கு வந்தது; "யாவென் விஞவினைக் குறிப் புயர்முப்பால்" என நன்னூலார் கூறியபடி 'யார' என்பது உயர் திணைப்படாக்கைக்கு மாத்திரம் உரியதன்றோ வெனின்.—அஃறிணையிரு பாற்கண்ணும் ஏனையிரிடத்தினும் இலக்கியங்களிற் பயிலுதலால், எல்லாவற்றிற்கும் உரியதென்க: ஆனதுபற்றியே, "வேறில்லை யுண்டை யார் வேண்டுந்தகும் படும், விணைபெயரெச்சம் வியங்கோள்பதந்துந், திணைப்பாலிட மெலாஞ் செல்லுமேன்ப" என்பாராயினர், இலக்கணக்கொத்துடையார். இங்ஙனம் கொள்ளாவிடின், முன்னிலையிற படாக்கைவந்த இடவழுவமைதி யெனவேண்டும். போல் எழுந்தாள் என இயையும். இங்கு - இவ்விடத்தில் எனவும்படும். 'கடத்திரென வெண்ணுவெழுந்தாள்' என்றும் பாட்முண்டு.

இதுமுதற் பத்துக்கவிகள் - முதற்சீரும் நான்காஞ்சீரும் மாச்சீர்களும், மற்றையிரண்டும் கூச்சீர்களுமாகிய அளவடிநான்கு கொண்ட கலிவிருத்தங்கள். முதல்மூன்றையும் காய்ச்சீராகவும் பிரிக்கலாம். (எடு)

எசு.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - அங்காரதாரையின் வருணனை.

காதக் கடுங்குறி கணக்கிறுதி கண்ணாள்
பாதச் சிலம்பினொலி வேலையொலி பம்ப
வேதக் கொழுஞ்சுடரை நாடி நெறி மேனா
ளோதத்தின் மேவுமது கைடவரை யொத்தாள்.

(இ - ள்.) காதம் கடு குறி - காததூரத்திலே (இருக்கும்பொருளையும்) விரைந்து குறித்தறிகின்ற, கணக்கு இறுதி கண்ணாள்-(அளவிடுதற்குப்பார்த்தால்) கணக்கேமுடிந்தலையுடைய கண்களையுடையவளான அவ்வரக்கி,— பாதம்சிலம்பின் ஒலி வேலை ஒலி பம்ப - (தன்) கால்களிலணிந்துள்ள சிலம்பு

பென்னும் அணியினது சததமானது சமுததிரகோஷததைப்போல ஒலிக்க,- மேல் நாள் - முற்காலத்தில், வேதம்கொழுஞ்சுடரை - (வேததததிற் பிரதி பாதிக்கப்பட்டுள்ள பரஞ்சோதியாகிய திருமாலை (எதிர்த்தற்கு). நெறி நாடி - வழிதேடிககொணடு, ஓதத்தில் மேவும் - பிரளயக்கடலிற் போன, மதுகைட வரை - மது கைடபன் என்ற அசுரர்களை, ஒத்தாள் - ஒத்துவிளங்கினுள்.

அநுமானது சாயையை நாடிக்கடலின்மீதுசென்ற அங்காரதாரை திரு மாலைநாடிப் பிரளயசமுத்திரத்தின்மீதுசென்ற மதுகைடபர்களை யொத்தன ளென்பதாம்; உவமையணி. பெருவடிவததுககு ஏற்ப நெடுங்கண்களைப் பெற்றுக் காததூரததிலிருக்கும் பொருளையும் நோக்கவல்லவளென்பது, 'காதக்கடுகுறி கணைகிறுதிகணுள்' என்றதன் கருதது. கொழுஞ்சுடர் - பண்புத்தொகையன்மொழி. பெருவடிவத்துக்குத் தக்கவாறே பெருஞ்சிலம்பு அணிந்திருததலின், அதனினின்று தோன்றும் ஒலி கடலோசைபோல எங் கும் நிறைவதாயிற்றென்க. வேதம் - (நன்மை தீமைகளை) அறிவிப்பதெனக் காரணப் பொருள்படும்.

மதுகைடவர் ஓதத்தின்மேவிய கதை·—பிரமதேவனது தினப்பிரளயத் தில் இவ்வுலகமெல்லாம் பெருஙகடலினுல் எஙகும நீர்மயமாயிருந்தபொழுது, அவ்வெள்ளத்தில் திருமால் ஆதிசேஷனுகியசயனத்தில் அமர்ந்திருக்கையில், அததிருமாலினிடத்தினின்று ரஜஸ்தமோகுணஙகளின் வடிவமாய்ததோன்றி 'எமமை நீ கொலைபுரிக என்று தம்வாயாறசொல்லியபின்னரே தம்மைப் பிறர் கொல்லலாகும்' என்று வரம்பெறற மதுகைடபரென்ற அசுரரிருவரும், அப்பிரளயநீரைக் குழப்பிக்கொண்டு பேராரவாரத்துடன் சென்று பிரம தேவனைக் கண்டு அவனிடத்தினின்று வேதங்களையெல்லாம் பறித்துக் கொணடு அப்பிரளயவெள்ளததில் மறைந்தனராக, அப்போது தான் செய்ய வேண்டுவது இன்னதெனததேறாது திகைப்புக்கொணட அப்பிதாமகக்கட வுள் பின்னர்ச் சிறிது தெளிந்து திருமாலைத்துதித்துத் தனக்கு நேர்ந்த ஆபத்தை முறையிட, அககடவுள் ஹயக்கிரீவாவதாரம்செய்து அக்கடலிற் புக்கு இனியதோ ரிசையைப்பாட, அவ்வினியகீததததைக்கேட்ட அவ்வசுரா கள் அவ்வேதங்களை ஓரிடத்து வைத்திட்டு அவ்வொலிவந்த வழியைப் பிடித்துச செல்லுமளவில், திருமால் அவ்வேதஙகளுள்ள விடத்திற்செனறு அதனைக்கொணாந்து பிரமனுக்கு அளிததருள, அப்போது ஒருவரையுங காணுதவராய் வேதஙகளும் எடுததுககொண்டு போகப்பட்டதை யுணர்ந்த அவ்வசுரர்கள் மிகசசினந்து அரவணையிலறிதுயிலமரும் பரம்பொருளைக் கிட்டிப் போர்செய்யததொடங்கவே, திருமாலுககும அவ்வசுராககும் வெற்றி தோல்விகளின்றி நெடுங்காலம் பெரும்போர் நிகழ்நததாக, முடிவில் திருமாலை நோக்கி அவர்கள் 'உனது ஆறறலுக்கு உவந்தோம்; வேணடும் வரமபெறறுக கொள' என்ன, அக்கடவுள 'யான் உம்மைககொல்லவேணும்' என்று வரம் வேண்ட, அவர்களும் அதற்கு இணஙகுகையில், திருமாலும் 'உஙகட்கு

வேண்டும் வரங்கொண்மின்' என்ன, 'ஒருவரும் இறவாத இடத்தில் நாங்கள் இறக்கவேண்டும்' என்று அவர்கள் வேண்ட, திருமாலும் அங்ஙனமே வரமளித்துத் தனது தொடையைக்கொண்டு அவர்களை இறுக்கிக்கொன்றிட்டனனென்பதாம். இவ்வரலாறு சிறிதுவேறுபடக் கூறுதலு முண்டு.

"மதுகைடவரென்பவர் வானவாதம், பதிகைகொடுகெட்டவர் பண்டொருநா, ளதிகைதவ ராழியனந்தனையும், விதிகைம்மிக மூட்டிய வெம்மையினார்," "நீராழியிழிந்து நெடுந்தகையைத் தாராயமரென்றனர் தாமொருநாள், ஆராழியவண்ணனலு மஃதிசையா, வாராவமர்செய்கெனவந்தனனால்" என்று தொடங்கி மேல யுத்தகாண்டத்திற் கூறுவதும் காண்க.

'காதற் கடுங்குறி கணக்கு இறுதி கணாள்' என்பதற்கு - காததூரம் பார்வைசெல்வனவும் (அக்காதமென்னும்) எல்லையையே தமக்கு அளவாகவுடையனவுமான பெருங்கண்களை யுடையவளென்றலு மொன்று. சிலம்புவது சிலம்பு என்று பாதத்தணைக்குக் காரணக்குறி; சிலம்புதல் - ஒலித்தல். வேலையொலி பம்ப - கடலொலியினும் மிகுதியாக ஆரவாரிக்க வெனினுமாம். 'உருவகவுவமையில் திணைசினைமுதல்கள், பிறழ்தலும் பிறவும் பேணினர் கொளலே," "மிகுதலுங் குறைதலுந் தாழ்தலு முயர்தலும், பான்மாறுபடுதலும் பாகுபாடுடைய" என்பவாதலால், ஓரரக்கிக்கு மதுகைடபரிருவரை உவமைகூறிய இதில் ஆண்பால் பெண்பால்களும் ஒருமைப்பால்பன்மைப்பால்களும் மாறுபடுதல் அமையும். இவ்வாறுவருமிடங்கட்கெல்லாம் இது கொள்க. 'ஓதத்திரேடு' என்பதும் பாடம். (௭௬)

௭௭. துண்டப் பிறைத்துணை யெனச்சுட ரெயிற்றாள்
கண்டத் திடைக்கறை யுடைக்கடவுள் கைம்மா
[1]முண்டத் துரித்த வுரியாண் முளரிவந்தா
னண்டத்தி னுக்[2]குறை யமைத்த பிலவாயாள்

(இ - ள்.) (மற்றும், அவள்),—துண்டம் பிறை துணை என சுடர் எயிற்றாள் - குறைச்சந்திரனாகிய பிறை ஒப்பாமென விளங்குகின்ற கோரப்பற்களையுடையவளும்,—கண்டத்திடை கறை உடை கடவுள் - கழுத்தில் விஷக்கறையையுடைய பரமசிவன் போல, கை மா முண்டத்து உரித்த உரியாள் - துதிக்கையையுடைய யானையினது உடலினின்று உரித்தெடுத்த தோலைப் போர்த்துக்கொண்டிருப்பவளும்,—முளரி வந்தான் அண்டத்திற்கு அமைத்த உறை பிலம் வாயாள் - (திருமாலினது நாபி) கமலத்துத் தோன்றிய பிரமதேவன் படைத்த உலகவுருண்டைக்கு ஏற்படுத்திய உறைபோன்றுள்ள பெருந் துவாரமான வாயையுடையவளுமாயிருந்தாள்; (எ - று.)

துண்டப்பிறை—"துண்டவெண்பிறை" என்றார் பெரியாரும்: (முழுமதியாயிராது) துண்டமாயிருக்கின்ற பிறையென்க; இருபெயரொட்டு. இனி, முதலடிக்கு - சந்திரகண்டமாகிய பிறை யிரண்டுபோல விளங்குகின்ற வக்கிரதந்தங்களை யுடையவளென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். முளரிவந்தான்

அண்டம் - பிரமாண்டம். அண்டத்தினுக்கு உறையமைத்த - அண்டகோள முழுவதும் கொள்ளுமாறு ஓர் உறையமைத்தாற்போன்ற வென்க. பிரமனால் அமைக்கப்பட்ட வென்றலுமாம். சுடரெயிறு - வினைத்தொகை. முண்டம் - தலையற்ற உடம்பு. 'மா' என்ற பொதுப்பெயர், 'கை' என்ற அடைமொழியால், யானையை உணர்த்திற்று. அவளது வாய் உலகவுருண்டையும் கொள்ளுமாறு மிகப்பரந்து அகன்றுள்ள தென்பது, 'முளரிவந்தானண்டத்தினுக் குறையமைத்த பிலவாயாள்' என்பதன் கருத்து: தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. முளரி - முள்ளாகிய அரையை யுடையதெனத் தாமரைக்குக் காரணப்பெயர்; அரி - தண்டின் சுற்றுப்புறம். பாற்கடல் கடைகையில் அதனினின்றுதோன்றிய ஆலகாலவிஷத்தை யுண்டதனாற் கறுத்த கழுத்தையுடையவனாதலின், சிவபிரான 'கண்டத்திடைக் கறையுடைக்கடவுள்' எனப்பட்டான்.

கண்டத்திடைக் கறையுடைக்கடவுள் கைம்மாவுரிதரித்தகதை:—ஒருகாலத்தில் பரமசிவன், தவச்செருக்கினால தன்னைமதியாத தாருகவனத்து முனிவர்களது கருவத்தைப் பங்கஞ்செய்யவும் அவர்கள் மனைவிமார்களின் கற்புநிலையைப் பரிசோதிக்கவும் கருதித் தான் ஒருவிடவடிவங்கொண்டு அவரில்லந்தோறும் சென்றுபிக்ஷாடனஞ்செய்து, தன்னைநோக்கிக் காதல்கொண்ட அம்முனிபத்தினியரது கற்புநிலையைக் கெடச்செய்ய, அதுகண்டு பொறுமையற்ற கோபம்மூண்ட அம்முனிவர்கள் அபிசாரஹோமமொன்று செய்து, மந்திரபலத்தால் அவ்வேள்வித்தீயினின்று எழுந்த நாகங்கள், பூதங்கள், மான், புலி, யானை, முயலகன் வெண்டலை முதலியவற்றையும், அவ்வோமத்தீயையும சிவனைக்கொன்று விடும்படி ஏவ, சிவபெருமான், தன்மேற் சீறிவந்த நாகங்களை ஆபரணங்களாகவும், பூதங்களைத் தனது கணங்களாகவும் கொண்டு, மானை இடக்கையில் ஏந்தி, புலியைத் தோலையுரித்து உடுத்து, யானையைத் தோலையுரித்துப் போர்த்து, முயலகனை முதுகிற்காலாலூன்றி, வெண்டலையைக் கையிற்பற்றிச் சடைமேலணிந்து, நெருப்பை ஒருகையிலேந்தி, இங்ஙனமே அவற்றையெல்லாம் வலியடக்கிப் பயனிலவாகச் செய்துவிட்டனன் என்பதாம். பி - ம்:—[1]'முண்டத்துரித்த வுடையாள்,' 'முண்டத்துரித்த வுடையாளை' [2]'உறையமைத்தனையவாயாள்'.　　　　(எஎ)

எஅ.—அனுமான் அரக்கியின்வரவை உணர்தல்.

[1]நின்றாணிமிர்ந்தலைநெடுங்கடலினீர்தன்
வன்றாளலம்பமுடிவான்முகடுவவ்வ
வன்றாயதிறத்தவனறத்தையருளோடுந்
தின்றாளொருத்தியிவளென்பதுதெரிந்தான்.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு கடுந்தோற்றத்தையுடைய அங்காரதாரை),—அலைநெடுங் கடலின் நீர் தன் வல் தாள் அலம்ப - அலைகளையுடைய நீண்ட கடல் நீரானது தனது வலியகால்களைக் கழுவவும், முடி வான் முகடு வவ்வ-(தனது

தலைபானது ஆகாயத்தினுச்சியில் முட்டவும், நிமிர்ந்து நின்றாள் - உயர்ந்து நின்றாள்; அன்று - அப்போது,— ஆய் திறத்தவன் - ஆராயுந்திறமுள்ளவனான அவ்வநுமான், 'இவள்—, அறத்தை அருளோடும் தின்றாள் ஒருத்தி - அறத்தையும் அருளையும் அடியோடு விழுங்கிவிட்ட ஒருத்தியாவாள்,' என்பது - என்ற தன்மையை, தெரிந்தான் - தெரிந்துகொண்டான்; (எ - று.)

அகாதமான சமுத்திரமும் குளம்படிநீர்போலுமாறும், தனது உச்சி வானத்தில் முட்டுமாறும் மிகப்பெருவடிவங்கொண்டு நின்றன ளென்பது, முன்னிரண்டடிகளின் கருத்து. கீழ்க் கூறியவாறு தனது சாயையைப் பிடித்துக் கடலினின்று வெளியேறிப் பேருருவங்கொண்டு நின்றவள் ஓர் அரக்கியாவ ளென அநுமான் உணர்ந்தன னென்க. 'அறத்தை அருளோடும் தின்றாள்'— அறத்தைத் தின்றவள் - தருமகாரியத்தைக் கெடுத்தவள்; அருளைத் தின்றவள் - இரக்கமற்றவள். இஃது - உடனவிற்சியணி. அறத்தை யருளோடுந் தின்றாள் - தின்னப்படாதவற்றைத் தின்னப்படுவனபோலக் கூறிய மரபு வழுவமைதி "அறனும், அருளுடையான் கண்ணதே யாகும்" என்றபடி அறஞ்செய்தற்கு அருள் மூலகாரண மாதலால், அறத்தை அடியோடு தின்றவ ளென்றவாறுமாம்; 'மரத்தை வேரோடும் பெயர்த்தான்' என்றாற் போல. பி-ம்.—[1]'நின்றா ளெண்டிசை கடனிறைந்தநெடுநீர்'. (எஅ)

எக.—அவளைக் கொல்லுமாறு கருதி, அநுமான் ஒன்று கூறத்தொடங்குதல்

பேழ்வா யகத்தலது பேருலக மூடு
நீள்வா னகத்தினிடை [1]யெங்குநெறி காணா
வாழ்வா [2]னணுக்க[3]னவ ளாழ்பில வயிற்றைப்
போழ்வா னினைந்தினைய வாய்மொழி புகன்றான்.

(இ - ள்.) பேழ் வாயகத்து அலது - (அவ்வரக்கியினது) திறந்த வாயினுட் சென்றாலன்றி, பேர் உலகம் ஊடும் - பெரிய பூமியிலும், நீள் வானகத்தினிடை - நீண்ட ஆகாயத்தினிடத்திலும், எங்கும் - எவ்விடத்தும், நெறி - (தான் செல்வதற்கு உரிய) வழியை, காணான் - காணாதவனாய், ஆழ்வான் - (முதலில் துன்பத்தில்) முழுகியவனாய்,—(பின்பு தேறி),—அவள் ஆழ் பிலம் வயிற்றை போழ்வான் நினைந்து - (வாய்வழியாகப்புகுந்து) அவளது ஆழ்ந்த குகைபோன்றுள்ள வயிற்றைப் பிளக்குமாறு கருதி, அணுக்கன் - (அவளை) நெருங்கியவனாகி, இனைய வாய்மொழி புகன்றான் - இவ்வாறான வாய்வார்த்தையைக் கூறுபவனானான்; (எ - று.)— அதனை, அடுத்தகவியிற் காண்க.

செல்லும்வழி யில்லாமையைக்கண்டு அநுமான முதலில் மிகவருந்திப் பின்பு தெளிந்து அவளைக்கொல்லுமாறு கருதி ஒன்றுகூறின னென்க. அவ்வரக்கி மண்ணையும் விண்ணையும் வியாபித்து வாயைத் திறந்துகொண்டு நின்றதனால், 'பேழ்வாயகத்தலது பேருலகமூடு நீள்வானகத்தினிடை யெங்கு நெறிகாணான்' என்றார். அணுக்கன் - அணுகுதலுடையவ னென்க. கடல் மேற் செல்லுகின்ற தனது சாயையைக் கண்டு அந்நிழலைப்பிடித்து இழுக்க

அநுமான் அவளை நெருங்கின னென்பார் 'அணுககன' எனக் கூறினரெனக கொள்ளவுமாம். வாழ்வான் என்று எடுத்தும் உரைககலாய்; சிரஞ்சீவியாய வாழ்பவ னென்க. இரண்டாமடி - இனவெதுகை. 'அணுககன' என்ற பாடத்துக்கு - வருத்தமுற்றவ னென்பது பொருள். பி - ம் —[1]எகுநெறி நேரா. [2]எனககிளரும. [3]உளாவாள. (எகூ)

அ௦.—அநுமானது வார்த்தை.

[1]சாயா வரந்தழுவி னுய்தழிய பின்னு
[2]மோயா துயாந்தவிசை கண்[3]டுமுணா கில்லாய்
வாயா லளந்துநெடு வான்வழி யடைத்தாய்
நீயாரை யென்னையிவ ணின்றநிலை யென்றான்.

(இ - ள்.) 'சாயா வரம தழுவினுய - சாயையைப் பிடிதது இழுககும வரததை யுடையாளபோலத தோனறுகின்றாய்; (நீ), தழிய பினனும - (எனனைப்) பிடித்திழுககவும், ஓயாதுஉயர்ந்த-சிறிதும ஓய்வில்லாமல மிக்குச செல்லுகினற, விசை - (எனது) வேகததை, கணடும - பாாத்தும, உணா கிலலாய் - (எனதுபலத்தை) அறியும வலலமையற்றிருககினறாய்; வாயால் நெடு வான் அளநது - வாயினுல் நீணட ஆகாயததை யளாவிககொணடு, வழி அடைத்தாய் - (போகும்) வழியை அடைததுககொணடு நிறகின்றாய; நீ யாரை - நீ யாா ? இவண நின்ற நிலை என்னை - (நீ) இங்கு நிறகினற நிலை என்ன காரணம்பற்றியது?' என்றான் - என்று வினவினன், (அநுமான்).

தனது சாயையைப் பற்றி யிழுததததனுல், அநுமான், அவளை 'சாயாவரந் தழுவினுய்' எனறான. 'நீ எனனைப பற்றியிழுக்கவும நான் சிறிதுஞ்சலியாது செலவதனைக் கணடும என்னை நீ வெல்லலாமென்று எணணி எனது வழி யைத தடுககின்றனையே ! இது என்ன பேதைமை?' என அநுமான் அவளை யிகழ்ந்து, பின்பு அவளவரலாறறை வினவின னென்பதாம. வானை வாயா லளததலாவது - ஆகாயததினளவாக வாயைத திறநதுகொண டிருததல். இனி, வாயா லளநது - வாயினுல் வீணவார்ததைகளைப் பேசி யெனறுமாம; 'அளததல்' என்பது 'வீண்பேசசுப் பேசுதல' என்ற பொருளிலே வழஙகு தல் காணக. யாரை, ஐ - சாரியை. சாயாவரம் - அழியாத வரமஎனினுமாம். தழிய—தழுவிய : விகாரம் ; "தமிழ்தழியசாயலவா" என்றதுங காணக. பி-ம் :—[1]சாயாய்சலம, சாயாசலம. [2]ஓயாதுவந்த. [3]உணர்வில்லாய் (அ௦)

அக.—அங்காரதாரையின் மறுமொழி.

பெண்பா லெனககருது பெற்றியொழி யுற்றால்
விணபா லவாக்குமுயிா [1]வீடுறுவது மெய்யே
காணபா லடுத்தவுயிர் காலன்வரு மேனு
மூண்பா னருந்திய தொழிப்பரிய தென்றாள்.

(இ - ள்.) (அதற்கு அவள் அநுமானைநோக்கி), '(நீ), பெண்பால் என கருது பெற்றி - (என்னைப) பெண்ணென்று நினைக்கின்ற நினைவை, ஒழி - விட்டிடு; உற்றால் - (எனது அருகில்) வாதிட்டால், விண்பாலவர்க்கும்-விண்ணுலகத்தவரான தேவர்கட்கும், உயிர் வீடுவது - உயிரொழிதல், மெய்யே - தவறாது; காலன் வரும்எனும் - யமனே (விடுவித்தற்கு) வருவனானாலும், கண்பால் அடுத்த உயிர் - (எனது) கண்ணெதிரில் அகப்பட்ட பிராணிகளை, உண்பான் - உண்ணும்படி (யான்கொள்ளுகின்ற), அருத்தி அது - (எனது) ஆசையை, ஒழிப்பு - போக்குவது, அரியது - அருமையானது,' என்றாள் - என்று (தன்நிலையைக்) கூறினாள்; (எ - று.)

நீ என்னைப் பெண்ணென்று அவமதிக்கவேண்டா; எனையெதிர்த்தவாகள் தேவர்களேயானாலும் இறந்தேவிடுவார்கள்; கொல்லுந்தொழிற்கடவுளாகிய யமனேயானாலும் என்கைப்பட்டவுயிரை விடுவிக்க இயலாது என்று அவ்வரக்கி தன்நிலையைத் தெரிவித்தனளென்க. தான் பெண்ணாயிருந்தும் 'பெண்பாலெனக் கருதுபெற்றியொழி' என்று கூறுகின்ற மறை - வீரர்களையெல்லாம் எதிர்த்து அழிக்கும் பேராற்றல் வாய்ந்தவள் யான் என்ற பொருளைத் தரும்.

இனி, இச்செய்யுளில், அரக்கிக்கு அநுமானால் இனி நேரப்போகின்ற அழிவுக்கு ஏற்ப ஓர் அவலப்பொருளும் தோன்றும்; அது வருமாறு:—இப்போது என்னைக் கொண்டுபோக யமன் வந்திருந்தும், (பசி அதிகமாயிருத்தலால்) என் கண்ணெதிரில் அகப்பட்ட உன்னை உண்ணவேணுமென்கிற ஆசைமாத்திரம் நீக்கமுடியாமலிருக்கின்றது; (ஆதலால், நான் உன்னைப்பற்றினேன; ஆயினும்,) நீ என்னைப் பெண்ணென்று விட்டிடாதே; அன்றியும், அழிவுகாலம் நேர்ந்தால், தேவர்கட்கும் உயிரொழிதல் நிச்சயம்; [யான தெய்வப் பிறப்பினளாயினும் இப்போது அழிவுகாலம் குறுகிவிட்டதனால் இறப்பேன்] என்பதாம். பி ம்:—[1]வீடுறுதல் [2]ஒழிப்பதரிது. (அக)

அ௨.—அநுமான் அவள்வாயினுட்புக்கு அவளுடலைப் பீறிக்கொண்டு வெளிப்படுதல்.

திறந்தாள் [1]வயிற்றின்வழி யண்ணலிடை சென்றா
னறந்தா னரற்றிய தயர்த்தமர ரெய்த்தா
ரிறந்தா னெனக்கொடொ ரிமைப்பதனின் முன்னம
பிறந்தா னெனப்பெரிய கோளரி பெயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) திறந்தாள - (இவ்வாறுகூறி உடனே அநுமனை விழுங்குமாறு) வாயை, (மிகப்பெரிதாகத) திறந்துகொண்டு நின்றவளான அங்காரதாரையினுடைய, வயிற்றின் வழி - வயிற்றின் வழியாகிய, இடை - இடத்தில்,—அண்ணல் - பெருமையிற சிறந்தவனான அநுமான், சென்றான் - பிரவேசித்தான; (அப்போது), இறந்தான் என்கொடு - (அநுமான்) இறந்துவிட்டனனென்று எண்ணி, அறந்தான் - தருமதேவதையும், அரற்றியது

புலம்புவதாயிற்று; அமரர் - தேவர்களும், அயர்த்தனர் - வருந்தியிளைத்தார்கள்; ஓர் இமைப்பு அதனின் முன்னம் - ஒருமாத்திரைப பொழுதிற்குள், பெரிய கோள் அரி பிறந்தான் என - (தூணினின்று) மிக்க பெருந்தோற்றத்தையுடையனும் வலிமையையுடைய நரசிங்கமூர்த்தி தோன்றியதுபோல, பெயர்ந்தான் - (அவளது வயிற்றைப் பீறிக்கொண்டு) வெளிப்பட்டுவந்தனன், (அநுமான்); (எ - று)

நரசிங்கமூர்த்தியாகிய திருமால் தூணைப்பிளந்துகொண்டு வெளிப்பட்டதுபோல, அவள்வாயின் வழியாக உட்புக்க அநுமானும் அவளது வயிற்றைக்கூரிய கைந்நகங்களினாற் பிளந்துகொண்டு வெளிப்பட்டுவந்தனனென்பதாம்: உவமையணி. (போஜமகாராஜனும் சம்பூராமாயணத்தில் இச்செய்தியைச் சொல்லுமிடத்து "ரகுநாததூதஃ சிசேத ——— நகரை ——— ந்ரு ஸிம்ஹ ஹாம்ஹஃ பதி ஸிம்ஹிகாங்கம்" என்று கூறியுள்ளான்.) நரசிங்கமூர்த்தியை "கோளரி" என்றார் திருமங்கையாழ்வாரும். இனி, ஏற்றடிக்கு — பெரிய - பெருந்தோற்றத்தையுடைய, கோள் - மிடுக்கைக்கொண்ட, அரி சிங்கம் போன்றவனான [அல்லது வானரமாகிய] அநுமான், பிறந்தான்என-(புதியனாய்ப்) பிறந்தானென்று சொல்லும்படி, பெயர்ந்தான் - (அவளது வயிற்றினின்று) வெளிப்பட்டுவந்தா னெனக் கூறலுமாம். பெரிய ஆபத்தினின்று அரிதில் தப்பிவந்தால் மீளவும்பிறந்ததாகக் கூறுதல் உலகவழக்கு. அநுமனாலேயே தமதுதொழில் நிறைவேறுமென்று நம்பியிருந்த அறக்கடவுளும்தேவர்களும், அநுமான் அரக்கியின் வயிற்றினுட் புக்கதைக் காணவே, அழுங்கினரென்க. பி - ம்:—[1]எயிற்றையவள். (அஉ)

அங —இதுவும், அடுத்தகவியும்-அவள்குடலைக் கைக்கொண்டு விளங்கிய அநுமனது தோற்றத்தை வருணிப்பன.

கள்வாயரக்கி கதறக்குடர் கணத்திற்
கொள்வார் தடக்கையின் [1]விசும்பின்மிசை கொண்டான்
முள்வாய் பொருப்பின்முழை யெய்திமிக நொய்தி
னுள்வா ழராக்கொடெழு திண்கலுழ னொத்தான்.

(இ - ள்.) கள் வாய் அரக்கி கதற - கள்பெருகிவழிகின்ற வாயையுடைய அந்தராக்ஷி கதறும்படியாக, கணத்தின் - ஒருநொடிப்பொழுதிலே, குடர் கொள் - (அவளது) குடலை (வயிற்றினின்று) பிடுங்கிக்கொண்ட, வார் தடக்கையின் - நீண்ட பெரிய கைகளோடு, விசும்பின் மிசை கொண்டான் - ஆகாயத்தின்மீது தோன்றியவனான அவ்வநுமான்,—முள் வாய் பொருப்பின் முழை எய்தி - முட்செடிகள் பொருந்தியுள்ள மலையினது குகைக்குட் புக்கு, உள் வாழ் அரா கொடு மிக நொய்தின் எழு - அக்குகையினுள்ளே இடக்கும், கொடியபாம்புகளை எடுத்துக்கொண்டு அதிவிரைவாக மேலெழுகின்ற, திண் கலுழன் - வலிய கருடனை, ஒத்தான் - ஒத்துவிளங்கினான்; (எ - று.)

அவ்வரக்கியினது வாயிற் புக்கு அவளது குடல்களைப் பிடுங்கிக்கொண்டு அநுமான்மேலெழுந்தது, மலைக்குகையினுள் நுழைந்து அங்குவாழ்கின்ற பாம்புகளைத் தூக்கிக்கொண்டு கருடன் மேலெழுந்ததை யொத்திருந்ததென்பதாம். உவமையணி. முழை-கூரிய கோரப்பற்களுக்கும், பொருப்பு - அவளது உடம்புக்கும், முழை - அவளது வாய்க்கும், பாம்பு - அவளது குடலுக்கும், கருடன் - அநுமானுக்கும் உவமை யெனக் காண்க. பி - ம்:—'விசும்பை,' "சொற்றூர்கள்" என்று தொடங்கும் பாடல் சில பிரதிகளில், இந்தப் பாடலின் பின்னும், சில பிரதிகளில் "சாகாமிருகத்தலைவர்" (84) என்றபாடலின் பின்னும் காணப்படுகின்றது. (௮௫)

௮௬ [1]சாகா மிருகத்தலைவ ரிற்றிலக மன்னா
னேகா வரக்கிகுடர் கொண்டுட னெழுந்தான்
மாகா லசைப்பவட மண்ணினுற வானோ
டாகாய முற்ற கதலிக்குவமை [3]யானான்.

(இ - ள்.) சாகா மிருகத் தலைவரில் திலகம் அன்னான் - வானரத் தலைவர்களில் திலகம்போலச் சிறந்து தோன்றுபவனான அநுமான்,—ஏகா - (முற்கூறியவாறு அவளது வாயினுட்) புக்கு, அரக்கி குடர் கொண்டு - அவ்வரக்கியினது (வயிற்றைப் பீறிக்) குடலைப் பிடுங்கிக்கொண்டு, உடன் - உடனே, எழுந்தான் - உயரவெழுந்தவனாய்,—மா கால் அசைப்ப - பெருங்காற்று வீசியதனால், வடம் மண்ணின் உற - கயிறு பூமியிலிருந்து ஆகாயத்திலே பொருந்த, வானோடு ஆகாயம் உற்ற - வாலுடனே ஆகாயத்திற் பறந்தலைப் பொருந்திய, கதலிக்கு - காற்றாடிக்கு, உவமை ஆனான் - ஒப்பாகத் தோன்றினான்; (எ - று.)

கையினுற கயிற்றைப் பிடித்துக்கொண்டு வால்கட்டிய காற்றாடியைத் தக்ககாற்று வீசும்போது வானில்விடுதல், இயற்கை. அங்காரதாரையின் வயிற்றைப் பீறிக்கொண்டு அவளதுகுடல் பூமியில் தொங்குமாறு வானத்தில் வாலுடனே அநுமான் மேலெழுந்தது, வால்கட்டியதொரு காற்றாடி விடப்படுவதை யொத்திருந்த தெனக். அநுமானுக்குக் காற்றாடிபபடமும், அவனது வாலுக்குக் காற்றாடியின்வாலும், தொங்குகின்றகுடலுக்குக் காற்றாடிச்சூத்திரமும், அக்குடலோடு தொடர்புபட்டுக் கீழ்வீழ்ந்துகிடக்கின்ற அங்காரதாரைக்குச் சூத்திரத்தைக் கையிற்கொண்டு அக்காற்றாடியை விடுபவனும் நிகரா மெனக் காண்க. சாகாம்ருகம் - மரக்கிளைகளிற் சஞ்சரிக்கும் மிருகம். குரங்கு [1]சாகாவரத்தலைவரில் என்று பாடங்கொண்டால், சிரஞ்சீவியருள் என்று பொருளாம். மூன்றாமடிக்கு - கொடுங்காற்று வீசியதனால் அறுபட்டுக் கயிற்றுருண்டை பூமியில்விழுந்துகிடக்க என்றும் கொள்ளலாம்; இப்பொருளில், அவளது குடலுக்கு அறுபட்ட கயிற்றின்மிச்சமும், கீழ்விழுந்துகிடக்கும் அவளது உடலுக்குக் கயிற்றுருண்டையும் உவமையாம். காற்றாடி விடுபவர்கள் நூலுருண்டையிலிருந்து சிறிதுசிறிதாக நூலை வாங்கிவிடும் இயல்பு, கருதத்தக்கது. அநுமான்கைக்கொண்டகுடல் காற்றாடியின்முன்

புறத்தில் கட்டும் வாலுக்கும், அநுமனது பூமியளவுந்தொங்கும்வால் மணணி லிருந்து விண்ணளவுந்தொடாசசிப்படும காறறுடிக்கயிற்றுக்கும ஒபபுமை யென்பதுபட உரைககவுந் தகும். பி-ம்:—[2] ஆனுள். (அச)

வேறு.

அரு.—அதுகண்ட அசுரர்கள் வருந்த, விண்ணவர்முதலியோர் மகிழ்தல்.

[1]ஆர்த்தனர்கள் வானவாக டானவ [2]ரழுங்கா
[3]வேர்த்தனர் விரிஞ்சனும் வியந்து மலாவெள்ளந்
[4]தூர்த்தன னகன்கயிலை [5]யிறவெறுலவி லோனும்
[6]பார்த்தனன் முனித்தலைவ ராசிகள் பகர்ந்தார்.

(இ - ள்.) (அநுமானது அசசெயலைக கணடு),—தானவா - அசுரர்கள், அழுஙகா - மனம்வருந்தி, வோத்தனா - (உடம்பு) வோத்தாாகள்; வானவா கள - தேவர்கள, ஆர்த்தனர்கள் - (மகிழ்சசியால்) ஆரவாரித்தாாகள்; விரிஞ்ச னும் - பிரமதேவனுஙு, வியந்து - கொணடாடி, மலர் வெள்ளம் தூாத்தனன்- பூமாரியை நிரமபப பொழிந்தான; அகல் கயிலையில் தொலைவு இலோனும் - அகன்ற கைலாசகிரியில் வாழ்கின்ற அழிவில்லாதவனுன சிவபிரானும், பாாத் தனன் - (ஆசசரியத்தோடு) பார்த்தான்; முனி தலைவா - ருஷிசசிரேஷ்டர் கள, ஆசிகள் பகாந்தாா - வாழ்த்துககூறினுர்கள; (எ - று.)

தம்தமதகுதிககு ஏறப அநுமானதுசெயலை அவரவர்கள் பாராட்டின ரென்க. பிறாககுத் தீமைசெய்து தருமததிறகுப் பகையாயிருக்குந்தன்மை யில் அசுரரும் அரககரோடு ஒபபாவராதலால, அநுமான் பிழைததுவந்ததைக காணவே, அவரும மனமழுஙகி வோபபாராயினுர். உடல்வேர்த்தல் - சோகத தின மெய்ப்பாடு. 'தொலைவு இலோன' என்றது - அழிததறறெழிறகு இட மானவ னென்றும் பொருளபடும் சஙகாரககடவு ளென்றபடி; தொலை விலோன் என்று பிரிததால், (பகைவர்களை) அழிக்கின்ற வில்லையுடையவ னென்று பொருளாம். 'வியந்து' என்றதை, 'பார்ததனன்' என்பனேடும் கூட்டுக. பி - ம்:—[2]அழிந்தார். [3]வோததான். [5]துயில்.

இக்கவி - நான்காஞ்சீரொன்று தேமாச்சீரும், மற்றைமூன்றும் கூவிளங காய்சசீர்களுமாகிய அளவடி நான்குகொணட கலிவிருத்தம். இனி, [1]ஆர்த தாா, [3]வேர்ததாா, [4]தூர்த்தான், [6]பாாததான என்று எட்டுபபிரதிகளில் பாடம் காணப்படுகின்றது; அஙஙனங்கொள்ளுமிடதது, வேறுவகைககலிவிருதத மாகாமல் எடு - ஆங கவிபோன்ற கலிவிருத்தமேயாமென உணர்க. (அரு)

வேறு.

அசு.—அநுமான் மீண்டும் ஏகுதல்.

மாண்டா ளரக்கியவள் வாயவயிறு [1]கீறுங்
கீண்டா னிமைப்பினிடை மேருகிரி கீழா

நீண்டான் வயக்கதி நினைப்பி னெடிதென்னப்
பூண்டா [2]னருக்கனுயர் வானின்வழி போனான்.

(இ - ள்.) அரக்கி மாண்டாள் - அந்தராக்ஷிஇறந்தவளாகும்படி, அவள் வயிறு வாய்காறும் கீண்டான் - அவளதுவயிற்றை வாய்வரையிலும் கிழித்து மேலெழுந்தவனான அநுமான், இமைப்பினிடை - ஓரிமைப்பொழுதினுள்ளே, மேருகிரி கீழ் ஆ நீண்டான் - மிகவுமுயர்ந்ததான மகாமேருகிரியும் கீழாகுமாறு உயர்ந்து, வய கதி - வலியவேகத்தை, நினைப்பின் நெடிது என்று பூண்டான் - மனோவேகத்தினும் அதிகமாயிருக்குமாறு கொண்டு, அருக்கன் உயர் வானின் வழி போனான் - சூரியன்செல்லுகின்ற உயர்ந்த ஆகாயமார்க்கத்திலே சென்றான் [வானத்திற் சூரியன்செல்லும் வீதியினளவு உயரத்திலே சென்றான்] (எ - று.)

அவ்வரக்கியைக் கொன்றபின்பு, அநுமான், மிக்க உயரத்தில் மனோவேகத்தினும் விரைந்துபோகலுற்றான் என்க. பி - ம்.—[1]தாறும். [2]ஒருத்தனெடு.

இதுவும், அடுத்தகவியும் - எழு - ஆம் கவி போன்ற கலிவிருத்தம். (அகூ)

அஎ.—அநுமனது அப்பொழுதைய எண்ணம்.

சொற்றார்கள் சொற்ற[1]தொகை [2]யலலதுணை யொன்றோ
முற்றா முடிந்தநெடு வானினிடை முந்நீ
[3]ரிற்றாவி யெற்றெனினும் யானினி யிலங்கை
யுற்றால் விலங்குமிடை யூறென வுணர்ந்தான்.

(இ - ள்.) 'முந்நீர் இசசமுத்திரமானது, சொற்றார்கள் சொற்ற தொகை துணை ஒன்றோ - வருணித்துச் சொல்லுபவர்கள் கூறுகின்ற அளவைக்கு அடங்கியிருப்பதொரு பொருளோ! அல்ல;—(இவ்வாறான பெருங் கடலைத் தாண்டுமாறு), முற்றா முடிந்த நெடு வானினிடை - ஓரளவிலடங்காமல் மிக்க பரப்புக்கொண்ட நீண்ட ஆகாயமார்க்கத்தில் (யான்செல்லும்போது), இற்று ஆவி எற்ற எனினும் - இப்போது வந்ததுபோன்ற பிராணி எது வந்தாலும், (அதற்காகப் பின்னிடையாமல்), யான் - நான், இனி - இனிமேல், இலங்கை - இலங்கையை, (போய்ச்சேர்வேன்); உற்றால் - அவ்வாறு போய்ச் சேர்ந்துவிட்டால், இடையூறு - விக்கினங்களெல்லாம், விலங்கும் - ஒழிந்துபோய்விடும்,' என - என்று, உணர்ந்தான் - (அநுமான்) எண்ணினான்; (எ - று.)

இங்கும் இவ்வாறு பெரும்பிராணியினால் துன்பம் நேர்ந்ததனால் இன்னும் கடலின் அக்கரை குறுகவில்லையென்று தோன்றுகின்றது; ஆதலால், இதுபோலவே இன்னும் இடையூறுகள் பல உண்டாகக்கூடும்: எதுநேர்ந்தாலும் சரி, நான் கொண்ட காரியத்தில் மனஞ்சோராது எப்படியாவது இலங்கையை யடைந்தேனானால், அப்பால் யாதொரு துன்பமுமின்றி என்காரியமு

முற்றும் என்று அநுமான் நினைத்தனனென்க. வற்புறுத்துதற்பொருட்டு 'தொகைத்துணை யொன்றோ? அல்ல' என வினாவும் விடையுமாகிய இரண்டு வாய்பாட்டாலும் கூறினார். ஆவி - உயிர்: பிராணிக்கு, இலக்கணை. 'எனின்' என்பதற்கு முடிக்குஞ்சொல் வருவிக்க.

இனி, இச்செய்யுட்கு வேறொருவகையாகவும் உரைகூறலாம்; எங்ஙனமெனின்,—துணை - (வானம் கடல் என்ற இவற்றின்) அளவு, சொற்றார்கள் சொற்ற தொகை ஒன்றோ - (கணக்குவகைகளை ஆராய்ந்த நூல்களிற்) கூறியவர்கள் கூறியுள்ள தொகைகளுள் ஒன்றில் அடங்குமோ? அல்ல - அடங்காது; முற்று முடிந்த - (அங்ஙனம்) வரையறுத்தற்கரியதாய் அமைந்துள்ள, நெடு வானினிடை முந்நீர் - பெரிய வானத்திலும் கடலிலும், இற்று ஆவி என்று - இத்தன்மையதான பிராணி எத்துணையோ! எனினும் - அங்ஙனமிருந்தாலும், யான் இனி இலங்கை உற்றால் - நான் இனி (விரைந்து) இலங்கையிற்போய்ச்சேர்ந்துவிட்டாலதான், இடையூறு விலங்கும் - விக்கினம் நீங்கும், என உணர்ந்தான்-என்று ஆலோசித்தனன், (அநுமான்) என்க. வேறு ஒப்புமைபெறுமையில் தம்மில்நிகரானவனவும், எனிதில்வரையறுக்க இயலாதனவும், தன்னால்தாவப்படுவனவுமான வானம் கடல் என்ற இரண்டுபொருள்களின் முழுப்பரப்பையும் அவை பலவகைப்பிராணிகட்கு இடமாயிருத்தலையும் குறித்து அனுமான் சிந்தித்து, 'இனி விரைவில்யான் இலங்கைசேர்ந்துவிட்டால்தான இடையூறினொழுங்கும்' என்று நிச்சயித்தனனென்க. வானத்திலிடையூறுயசேர்ந்த சுரசையையும், கடலினின்று இடையூறுசெய்யுமெழுந்த அங்காரதாரையையும் கருதி, வானம் கடல் என்ற இரண்டினியல்பைக்குறித்தனன் இலங்கையிலுள்ள அரக்கர்களை வெல்லுதற்குரியராக மதித்திலனனும் மெனப்துயும் இதில வெளியாம். 'முற்றுமுடிந்த,' 'நெடு' என்ற அடைமொழிகளை 'வான்,' 'முந்நீர்' என்ற இரண்டுக்கும் கூட்டுக 'இடை' என்ற ஏழனுருபு, முந்நீரோடும் இயைக்கத் தக்கது. பி - ம்.—[1]துணை. [2]பலதொகைய தன்றோ. [3]இற்றுக, இற்றுகி. (அஎ)

வேறு.

அஅ—அநுமான் ராமநாமஸ்மரணமே எல்லாத்துன்பங்களையும்போக்கும் உபாயம் என நிச்சயித்தல்.

ஊறுகடி தூறுவன வூறிலற முன்னாத்
[1]தேறலி லரக்கர்புரி தீமையவை தீர
[2]வேறுவகை [3]யாண்டைய [4]ஸ்ரீராமனென வெல்லா
மாறுமதின் மாறுபிறி தில்லென [5]வலித்தான்.

(இ - ள்.) 'கடிது ஊறுவன - விரைவில் (ஒன்றன்பின் ஒன்றாய்ச் செல்லுமவழியில) தோவனவான, ஊறு - இடையூறுகளும், ஊறு இல் அறம் உன்னா - கெடுதலில்லாத தருமத்தை நினையாத, தேறல் இல் - தெளிந்த அறிவில்லாத, அரக்கர் - இராக்கதர்கள்; புரி - செய்கின்ற, தீமை அவை -

அத்தீமைகளும், தீர - நீங்க, ஏறு வகை - (அத்துன்பங்களைக) கடந்து உய்யும உபாயம், யாணடைய - எமகு உளளன? இராமன் என - இராம னென்று (ஒருகால்) சொல்ல, எல்லாம் மாறும்-எல்லாத் துன்பஙகளும் நீஙகி விடும்; அதின் மாறு பிறிது இல்-(துன்பஙகளை நீக்கிக்கொளளுதற்கு) அதனி னும் வேறான உபாயம் ஒன்றுமில்லை,' என - என்று, வலிததான் - (அந்த ராமநாமஸ்மரணததையே) உறுதியாகக கொணடனன, (அநுமான்); எ - று.)

எல்லாத துன்பஙகளையும போக்குதறகுத் தக்கவுபாயம் ராமநாமஸ்மர ணமேயென்று அறுதியிட்டு, அனுமான், தனககு ஒருவகைததுன்பமும வாராது நீஙகுமாறு அதனையே செயதனனென்பதாம். இவ்வாறு கவி அநுமா னது செயதியைக் கூறும் முகத்தால் தமக்குள்ள ராமபகதியை வெளியிட் டார். இராமனென வெல்லாம மாறும்—"அடியாாபடுதுயராயின வெல்லாம், நிலந்தாளுசெய்யும .. .. நாராயணாவென்னும்நாமம்', என்றதுபோலக கொளக; 'நன்மையுஞ் செல்வமு நாளு நல்குமே, தின்மையும பாவமுஞ் சிதைந்து தேயுமே, செனமமு மரணமு மின்றித தீருமே, யிம்மையே யிராம வென் றிரணடெழுத்தினால்" எனறார் பாயிரத்திலும். தாஙகள் ராமநாம பாராயணஞ் செய்த மாததிரததிலே சம்பாதிக்குச சிறகுமுளைத்து வளாநத தைப் பிரததியக்ஷமாகக கணடவனாதலால், அநுமான், இஙஙனம தாரகமந்தி ரத்தின் மகிமையை யுணாநதனனெனக 'மாறும' என்ற சொல்லின ஆறற லால், ஊறுகளும தீமைகளும செய்யும் எதிரிகட்கே யாகுமென்பதும் தோன்றும். மாறு-ஒப்புமாம. பி - ம்:—[1]தேறிலிபககர். [2]ஏறுமவகை. [3]எஙகுள. [4]இராமவென. [5]வகுததான்.

இககவி - மேல் அடு - ஆம கவிபோன்ற கலிவிருத்தம். (அஅ)

வேறு.

அகூ.—அநுமான் இலங்கைத்தீவிற் பவளமலையிற் பாய்தல்.

தசும்புடைக் கனக நாஞ்சிற் கடிமதி [1]றரிதது நோக்கா
னசும்புடைப் பிரசத் தெய்வக் கறபக நாட்டை [2]யணமி
விசும்பிடைச் செல்லும வீரன் [3]விலங்கிவே றிலஙகை மூதூர்ப்
பசுஞ்[4]சுடர்ச் [5]சோலைத தாங்கோா பவளமால வரையிற் பாய்ந்தான்.

(இ - ள்.) அசும்பு உடை பிரசம தெய்வம கறபகம நாட்டை அணமி விசும்பிடை செலலும வீரன - ஊறறொழுகுகின்ற தேனையுடைய தெயவத தன்மையுளள கற்பகவிருக்ஷஙகளைககொணட தேவலோகததைச சமீபிதது ஆகாயமாாககமாகச் செல்லுகின்ற வீரனாகிய அநுமான்,—கனகம் தசுமபு நாஞ்சில் உடை - பொன்மயமான கலசஙகளையும நாஞ்சிலெனனும் உறுப்பையு முடைய, கடி மதில் - காவலுள்ள (இலஙகாபுரியின்) மதிலில், தரிதது - தஙகி, நோககான - (அவ்விலஙகையைப்) பாாததல் செய்யாதவ னாய்,—இலஙகை மூதூர் வேறு விலஙகி - இலஙகையெனற பழமையான அநகரததிறகு (நேரேசெல்லாது) சிறிதுஒதுஙகி,—ஆஙகு - அஙகேயுளள

பசுஞ் சுடர் சோலைத்து ஓர் மால பவளம் வரையில் - பசுமையான சோலைகளை யுடையதாகிய ஒப்பற்ற பெரிய பவளமலையின்மீது பாய்ந்தான்—;(எ-று.)

ராமநாமோச்சாரண பலத்தால் இடையூறின்றி ஆகாய மார்க்கமாக மேலோங்கிச் செல்கின்ற அநுமான், இலங்கையின் மதிலின்மேலே இறங்கினால் அங்கு எவ்வகைப் பொறியினால் என்ன தீங்கு நேரிடுமோ வென்றும், அது எவ்வாறு காக்கப்பட் டிருக்கின்றதோ வென்றும் கொண்ட எண்ணத்தினால் ஜாக்கிரதைப்பட்டு, அங்கு இறங்காது அதற்கு இப்பாலுள்ள பவள மலையிற் குதித்தன னென்பதாம்.

கல்பகம் - தனது நிழலையடைந்து வேண்டுவார் வேண்டியதைக் கல்பிப்பது [உண்டாக்கிக்கொடுப்பது] எனக் காரணப்பொருளபடும் வடசொல். இவ்வாறு சிறப்புத்தன்மையையுடைய கற்பகமரமுடைமையால், அத் தேவலோகம், 'கற்பகநாடு' எனப்பட்டது. 'தெய்வநாடு' எனக் கூட்டவுமாம். தசும்பு - குடம்: இங்கு, கோபுரம் முதலிய இடங்களில் வைக்கப்படுகின்ற குடம்போன்ற உறுப்பாகிய கலசத்தை யுணர்த்திற்று. அசும்பு - ஊற்று. பிரசம் - தேன். இந்தமலை, முதனூலில் 'லம்பம்' என்ற பெயராற் கூறப்பட்டுள்ளது. 'தரித்து' என்ற எச்சம், நோக்குதல் வினையைக் கொள்ளும்.
பி - ம்.—[1]தனித்து, தரித்தல். [2]அண்ணி. [3]விலங்கனமேல. [4]படா. [5]சோலைதாங்கு.

இதுமுதல் இப்படலம் முடியுமளவுமுள்ள ஆறு கவிகள் - இக்காண்டத்தின் காப்புச் செய்யுள்போன்ற அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தங்கள்.

௬௦.—அம்மலையின் அப்போதைநிலையைப்பற்றிய வருணனை.

மேக்குறச் செல்வோன் பாய [1]விலங்கிநீ ரிலங்கை [2]வெற்பு
நூக்குறத் தங்கு மிங்குந் தள்ளுற [3]நுடங்கு நோன்மை
[4]போகினுக் கிடையூ றாகப் புயலொடு பொதிந்த வாடை
தாக்குறத் [5]தளர்ந்து சிந்துங் கலமெனத் தக்க தன்றே.

(இ - ள்.) மேக்கு உற செல்வோன் - மேலோங்கிச் செல்பவனாகிய அநுமான், விலங்கி பாய - (வானநெறியைவிட்டு) விலகி(த் தன்மீது) பாய்ந்ததனால், நீர் இலங்கை வெற்பு - (நாற்புறத்திலும் கடலின்) நீரினாற் சூழப்பட்ட இலங்காபுரியைச் சார்ந்ததான அப்பவளமலை, நூக்குறுத்து - அசைக்கப்பட்டு, அங்கும் இங்கும் தள்ளுற நுடங்கும் - அப்புறமும் இப்புறமுமாகத் தள்ளாடிச் சலிக்கின்ற, நோன்மை - தன்மையானது,— புயலொடு பொதிந்த வாடை - மழையோடுகூடிய பெருங்காற்றானது, போகினுக்கு இடையூறு ஆக தாக்குற - (தான்) போவதற்குத் தடையாக விசைகொண்டு மோத, (அதனால்) தளர்ந்து - தள்ளாடி, சிந்தும் - (தன்னிடத்திலுள்ள பொருள்களையெல்லாம) கீழே சிந்துகிற, கலம் - மரக்கலமாகும்', என தக்கது - என்று சொல்லும்படியிருந்தது; (எ - று.)—அன்றே - ஈற்றசை.

அநுமான் விசையோடு வந்து தன்மேற் குதித்ததைத் தாங்கமாட்டாத அப் பவளமலை தள்ளாடித் தன்னிடத்திலுள்ள பொருள்களைச் சிந்துவது புலவ்காறறுக்குப் பொருது மரக்கலம் ஆடிப்போய்த் தன்னிடத்துப் பொருள் களைச் சிந்துவதுபோன றிருந்ததென்பதாம்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. சிந்துதல் - நிலைகுலைதலுமாம். வெறுப்பு விலங்கி - மலை நிலை பெயர்ந்து என் றலு மொன்று. கடலிடைத்தீவின் முனபுறத்திலேயுள்ள உயர்ந்த பெரிய மலைக்கு, கடலிடையுள்ள உயர்ந்த பெரிய மரக்கலம் உவமை; இது வாயு வினுற சிதைதல் அது வாயுகுமாரனுற சிதைதற்கு உவமை கூறப்பட்டதென நயமகாணக. 'விலங்கி' என்பதைக் கீழ்ச்செய்யுளிற் கூறியதன் அநுவாத மென்றால், ஒதுங்கியென்பது பொருள். பி-ம்.—[1]வேலைமேல், விலங்கன்மேல் [2]மூதூர. [3]துளங்கு [4]போககுற. [5]தகாந்துசாயுங்கலமெனவாயிற்றன்றே. (கூ0)

கூக —அநுமான் அம்மலையில் நின்று இலங்கையைக் காணுதல்.

மண்ணடி யுற்று மீது [1]வானுற வரம்பின் றன்மை
யெண்ணடி வுறற [2]குன்றத் தலத்துநின் [3]றெய்த நோக்கி
விண்ணிடை யுலக மெனனு மெலலியன் மேனி நோக்கக
கணணடி வைதத தன்ன விலங்கைபை[4]த் தெரியக் கண்டான்.

(இ - ள்.) மண் - இந்நிலவுலகத்தினது, அடி - அடிப்பாகம வரையிலும், உறறு - (தனது வேர்) ஊன்றப்பெறறு,—மீது (தனது) உச்சி, வான வரம பின் தன்மை உற வானுலகத்தின் எல்லைவரையிலும் பொருந்துமாறு, எண - எண்ணியதுபோல (உயர்ந்துள்ள), அடி உறற - (இலங்கைக்கு) முன்னடியி லுள்ளதான, குனறம தலத்து - அப்பவளமலையினிடத்தில், நின்று - நின்று கொண்டு, (அநுமான), எய்த நோக்கி - உற்றுப்பாரப்பவனாய்,—விண இடை உலகம் என்னும மெல்இயல் - வானத்திலுள்ள தேவலோகமாகிய பெண், மேனி நோகக - (தனது) வடிவழகைப் பார்க்குமாறு, கணணடி வைததது அன்ன - நிலைக்கண்ணாடி வைததது போலிருக்கின்ற, இலங்கையை-இலங்கா நகரத்தை, தெரிய கணடான் - நன்றாகப் பார்ததான்; (எ - று)

அங்ஙனம் பவளமலையிற பாய்ந்து நின்ற அநுமானுக்கு, வானுலகத்துக்கு நேராகக் கீழே ஒரு நிலைக்கண்ணாடி வைததிருந்தால் அக்கண்ணாடியில் அது எவ்வாறு விளங்குமோ அதுபோன்றிருந்தது இலங்கையென்பது, கருதது; தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி. நோக்கிக் கண்டான் என இயையும். தெரியககாணுதல் - அதன வகைகளெல்லாம் தோன்றக்காணுதல்; அங்ஙனங்கண்டமை, மேறகூறுமாற்றால் நனகுவிளங்குதல்நோக்குக. பூமியி னுடைய அடிப்பாகத்தின எல்லையைக்கண்ட தான் வானுலகின எல்லை யையும காணவேண்டுமென்று கருததுக் கொண்டாறபோல அம்மலை உயர்ந் திருந்ததென்பது, முன்னிரண்டடியின் பொருள்; இஃது, ஏதுத்தற்குறிப் பேற்றவணி: இயற்கையில உயர்ந்திருத்தற்கு ஒருகாரணங் கற்பித்தவாறு காணக 'விண்ணிடையுலகமெனனு மெலலியல' என்றா, 'மணமகள்''

என்றாற் போல. கணணடி - கண்ணாடி யென்பதன் குறுக்கலவிகாரம. மண் அடியுறுதல் - கீழே மண்ணுலகமுள்ளவளவும் வேரூன்றுதல். எண அடியுற்ற - எண்ணைதனை உள்ளுறக்கொணட வெனினுமாம். பி ம்:—[1]வானுற [2]குன்றினிடத்து நின்ற, குனறை நிலைத்து நின்ற. [3]உறறு. என்று சில பிரதிகள். [4]இதன்னில்.

சில பிரதிகளில் (கடல்தாவுபடலம்) இந்தச் செய்யுளோடு முடிய, அடுத்தபாடல் முதல் நிலாத்தோற்றுபடலம் என்று உள்ளது. (கக)

கூஉ.—இதுமுதல் மூன்று கவிகள் - அநுமான் இலங்கையைநோக்கி வியத்தல்.

நன்னக ரதனை நோக்கி நளினகைகை மறித்து நாகர்
பொன்னக ரிதனை யொக்கு மென்பது புலலி தம்மா
வன்னக ரிதனி [1]னன்றே யண்டத்தை முழுது மாள்வா
னிந்நக ரிருந்து [2]வாழ்வா னிதுவத ற் கேது வென்றான்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—நல் நகா அதனை நோககி - அழகிய அந்த இலஙகாபுரியைப் பார்த்து, நளினம் கை மறிதது - தாமரைப்பூப்போன்ற (தனது) கையை மடககி வைத்துக்கொண்டு,—'நாகர் பொன் நகர் - தேவர்கள் வாழ்கின்ற பொன்மயமான அமராவதிநகரம், இதனை ஒக்கும் - இநத இலஙகையை யொததிருககும், என்பது - என்று கூறுதலும், புல்லிது - அறிவீனமாம; அமமா - ஆசசரியம! (இப்படியிருகக), அ நகா இதனின் நன்றே - அவ்வமராவதிநகரம் (இதறகு உவமையாகச சொல்லும்படி) இந்நகரததினும் சிறந்ததாமோ? [ஆகாதென்றபடி]; அணடததை முழுதும் ஆள்வான் - எல்லாவுலகஙகளையும (தனது பராககிரமததால் வென்று தனககுக கீழ்ப்படுததிக்கொணடு) ஆள்பவனாகிய இராவணன், இ நகா இருந்து வாழ்வான் - இவ்விலஙகாபுரியிலிருந்து கொணடு வாழ்கின்றவனா யிருககின்றான், இது-என்ற இதுவே, அதறகு ஏது - பொன்னகரததினும் இலஙகாபுரி உயாநதுள்ளதென்ற அவ்விஷயததை மெய்ப்பித்தறகு ஏறறகாரணமாகும்', என்றான் - என்று கருதினான்; (எ - று.)

எல்லா வுலகஙகளையும வென்றவனான இராவணன எந்நகரம எல்லாவறறினுஞ் சிறந்துள்ளதோ அஙகேயே வாழ்வானாதலால, அவன் வாழ்கின்ற இவ்விலஙகாபுரிககுப் பொன்னகரம ஈடாகாதெனத தெறறென விளஙகும். ஆகவே, இந்நகரதிற்குப் பொன்னகரததை உபமானமாகச சொல்வது, அறிவீன மென்பதாம் பொனனகரததினிடததுப் பிரசித்தமாயுள்ள உபமானத் தன்மையை மறுத்துககூறியது - எதிர்நிலையணி. வடநூலாா, ப்ரதீபாலஙகார மென்பா. உபமேயததினும உபமானம சிறநதிருததல வேண்டுமென்ற அலஙகார நூலாா கொளகைககு மாறாக உபமேயததை உபமானததினுஞ் சிறநததென்று கூறுவது, இதனிலககணம. பொன்னகரிதனை யொககுமெனபதும் புல்லிதென்பதை 'அணடததை முழுதுமாள்வான் இந்நகரிருந்து வாழ்வான்,

இது அதற்கு ஏது' என்ற வாக்கியம் சமர்த்தித்து நின்றது - தொடர்நிலைச் செய்யுட்குறியணி.

ஒரு பொருளை வியந்து செல்லும்போது கையை மடக்கித் தாடையில் வைத்துக்கொண்டு கூறுதல், சிறுபாலார்க்கு இயற்கையென்க. அம்மா-வியப்பிடைச்சொல்; இலங்காபுரியினது சிறப்பைக்குறித்த வியந்தவாறு: அடுத்த செய்யுளிலும் இதுகாண்க. 'அந்நகர் இதனின் நன்றே' என்றது, அந்தத் தேவநகரம் இவ்விலங்கைபோலச் சிறந்ததா? என்றும் பொருள்படும்.
பி-ம்:—[1] அனறேல. [2] வாழான் (கூஉ)

கூங. மாண்டதோர்நலத்திற்றுமென் றுணாத்துதல் வாய்மைத் தன்றால்
வேண்டிய [1]வேண்டினெய்தி வெறுப்பின்றி [2]விழைந்த துய்க்கு
மீண்டரும் போக வின்ப மீறில தியாண்டுக [3]கண்டா
மாண்டது துறக்க மஃதே யருமறைத் துணிவு மம்மா.

(இ - ள்.) '(தேவலோகம்), மாண்டது ஓர் நலத்திற்று ஆம் - மாட்சிமைப்பட்டதாகிய ஒப்பற்ற அழகையுடையதாம்', என்று உணர்த்துதல் - என்று சொல்வது. வாய்மைத்து அன்று - மெய்யான வார்த்தை யன்று; வேண்டிய வேண்டின் எய்தி - வேண்டிய பொருள்களை யெல்லாம் வேண்டிய படியே யடைந்து, விழைந்த வெறுப்பு இன்றி துய்க்கும் - (அங்ஙனம்) விரும்பிப்பெற்ற பொருள்களை வெறுப்பில்லாமல் அனுபவிக்கவல்ல, ஈண்டு அரும் போகம் இன்பம்-(வேறிடங்களிற்) கிடைத்தற்கு அரிய சுகாநுபவத்தை, ஈறு இலது - முடிவில்லாததாக, யாண்டு கண்டாம்-எவ்விடத்திற் பார்த்தோமோ, ஆண்டு அது துறக்கம்-அத்தன்மைத்தாகிய அவ்விடமே சுவர்க்கமாவது: அருமறை துணிவும் அஃதே - அருமையான வேதங்கள் துணிந்த கொள்கையும் அதுவேயாம்; (எ - று.)—ஆல - ஈற்றசை; தேற்றமுமாம்.

விரும்பியவற்றையெல்லாம் பெறுதல் எந்த இடத்திற் கூடுமோ, அந்த இடந்தான் சுவர்க்க மென்று வேதங்களும் கூறுகின்றன வாதலாலும், தேவலோகம் எல்லாவற்றையும் அளிக்கவல்ல போகஸ்தானமென்பது இப்போது பிரத்தியக்ஷத்திறகுமாறுயப் பொய்ம்மைப்படுதலாலும், இராவணன் ஆளுகின்ற இவ்விலங்காபுரியே எல்லாப்போகங்களையும் வேண்டியவர் வேண்டியபடி யடைதற்கு இடமாயிருத்தலாலும், இதுவே சுவர்க்கமா மென்றனன் னென்ப தாம். தேவலோகத்திற்கு உரிய போகமளிக்குந் தன்மையை மறுத்து இலங்கையில் ஏற்றிக்கூறியது, அவநுதியணியின் பாற்படும். அதன் இலக்கணம்- "சிறப்பினும் பொருளினுங் குணத்தினு முண்மை, மறுத்துப் பிறிதுரைப்ப தவநுதியாகும்" எனக் காண்க; இது, ஒழிப்பணி யெனவும்படும்.

இனி, மாண்டது ஓர் நலத்திற்று ஆம் என்று உணர்த்துதல் வாய்மைத் தன்று - மிகச்சிறந்த ஒப்பற்ற, அழகை மாத்திரமுடையது இவ்விலங்கை யென்று சொல்லுதல் உண்மையாகாது என்றுமாம்; எல்லா நலங்களாலும் குறைவின்றி விளங்குகின்ற இதனை ஒருவகையான நலத்தைக்கொண்ட

தென்று கூறுதல் இழுக்கே யென்றபடி. எண்டு - முதனிலைத்தொழிற்பெயர்: நான்காம்வேற்றுமைத்தொகை பி - ம்:—[1]வேணடுஞ் செல்வம், வேண்டுநீதி. [2]வீழ்ந்து. [3]காண்டும். (கூங)

கூச　*உட்புல மெழுநூ றென்ப யோசனை யுலக மூன்றிற்*
றெட்புறு பொருள்க ளெல்லா மிதனுழைச் செறிந்த வென்றா
னுட்புல னுணங்கு கேள்வி நுழைவின ரெனினு நோக்குங்
கட்புலன் [1]வரம்பிற் றாமே [2]காட்சியுங் [3]கரையிற் றாமே.

(இ - ள்.) உள் புலன் - (இவ்விலங்கையின்) உள்ளிடத்தினளவு, எழுநூறு யோசனை—, என்ப - என்று கூறுவா, (உணர்ந்தோர்); உலகம் மூன்றில்-மூன்றுலகங்களிலும், தெட்பு உறு-உயர்வாகப்பொருந்திய, பொருள்கள் எல்லாம் - எல்லாப்பொருள்களும், இதனுழை செறிந்த - இந்த இலங்காபுரியிற பொருந்தியுள்ளன, என்றால்—, நுண புலன் நுணங்கு கேள்வி நுழைவினா எனினும் - நுட்பமாகிய அறிவைக்கொண்டு சூக்ஷ்மமாய் அறியத்தக்கேள்வியினால் எல்லாப்பொருள்களையும் ஆராய்தலையுடையவரென்றாலும், நோக்கும கண்புலன் வரமபு இற்று ஆமே - பார்க்கின்ற (அவர்களது) கட்புலனும் வரம்பில்லாததாய் நீண்டிருக்குமோ? (அன்றி), காட்சியும் - (இந்நகரத்திற) காணக்கூடிய விநோதப்பொருளும், கரையிற்று ஆமே - ஓரளவையுடையதாகுமோ? (என்று எண்ணினன் அநுமான்,; (எ - று.)

நூலறிவு நிரம்பப்பெற்ற பேரறிவாளராயிருந்தாலும், அவர்களது கட்புலனும் ஏனையோரது கட்புலன்போலவே ஒரு வரம்பினையுடையதாய் அளவுபட்டிருத்தலால், மிகப் பரப்பினையுடைய இவ்விலங்காபுரியிலுள்ள எல்லையில்லாத காட்சிகளையெல்லாம அப்பேரறிவாளரும் தமது கணகொணடு முறறககாணுதலரிதென, இலங்காபுரியின் சிறப்பை அப்பவழமலையின் மீதிருந்த அநுமான எண்ணினனென்க: இச செய்யுட்கு, மேல் ஊர்தேடு படலதது சஉ - ஆஞ் செய்யுளிலுள்ள 'என்றனன்' என்பதனோடாவது, இப்படலத்து கூஉ - ஆஞ் செய்யுளிலுள்ள 'என்றான்' என்பதை இங்குக் கூட்டியாவது முடிபு காண்க.

பேரறிவாளராலும காணமுடியாதென்பதனை, 'கட்புலன்வரம்பிற்றாமே,' 'காட்சியுங்கரையிற்றாமே' என்ற வாக்கியங்கள் ஏதுவாய்நின்று சாதிததுநிற்பது - தொடர்நிலைச் செய்யுட் குறியணி. இனி, 'கட்புலன் வரமபிற்றாமே' எனபதற்கு - கண்களின் காட்சிப்புலன் ஒரு வரையறையுடையதாகுமே யென்றும், கண்ணாகிய பொறி இத்துணையென ஓரளவுடைய தாகுமேயென்றும் உரைப்பாருமுளா; அப்பொழுது, 'வரம்பிறறு' என்றது - உடன்பாட்டுக் குறிப்புமுற்று. ஏகாரம் - தேறறம். அளவிறநத பல கண்களும் அவற்றிற்கு வரமபில்லாத காட்சியறிவும் இருந்தால்தான் இந்நகரம முழுவதையும் காணுதல்கூடுமெனக. அங்ஙனம் எவாக்கும இல்லையாதலால் 'உட்புலன் எழுநூறுயோசனை' என்றாலும் சரியாயிராது; [அளவு இன்னும அதிகமா

யிருக்கலாம்] என்பது உட்கோள். இனி, நோக்குநகட்புலன்வரம்பிற்றுமே- காணபவாகணபாராவைக்கு அடஙகுவதா (இந்நகரின்காட்சி) ? என்பா ஒரு சாரார். பி - ம்:—[1]வரமபிறறன்றே. [2]காட்சியின. [3]கரைகளமமா.

ஸ்ரீ வால்மீகிராமாயணத்துச் சுந்தரகாணடததின் முதற்சருககத்திற் கூறிய செய்தி, கம்பராமாயணத்துச சுந்தரகாண்டத்தின் முதற்படலமாகிய இதிற் கூறப்பட்டது. (கூ௯)

கடல்தாவுபடலம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

ஊர்தேடுபடலம்.

(அநுமான்) இலங்காபுரியிற் (சீதாபிராட்டியைத) தேடிய செய்தியைக் கூறுகின்ற பாகம். ஊாதேடு - ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை தேடுபடலம் - வினைத்தொகை. சில பிரதிகளில் முதல் ௰கூ - கவிகளும் சில பிரதிகளில் முதல் சு௦ - கவிகளும் நிலாத்தோற்றுபடலம் எனவும், அதன்பிறகு "அன் னதே முடிந்தது" (கூ௫) என்ற பாடல் வரையில் இலங்காதேவிப் படலம் அல்லது இலங்கைமாதேவிப் படலம் எனவும பின்னரே ஊர்தேடு படலம் எனவும் காணப்படுகின்றன.

அநுமான் தான் பவளமலையி லிருந்தபடியே திரிகூடகிரியின்மே லுள்ள இலங்காபுரியின் வளங்களைப் பார்த்து அவற்றைக்குறித்துப் பலவாறு கருதுதல், இதுமுதல் நாற்பத்தோருகவிகளிற் கூறப்படு கின்றது.

வேறு

க.—இதுமுதல் எட்டுக்கவிகள்-அந்நகரத்து மாடமாளிகைகளின் வருணனை.

பொன்கொண் [1]டிழைத்து மணியைகொடு பொதிநத
மினகொண் [2]டிழைத்த வெயிலைக்கொடு சமைத்த
வெனகொண் டியறறிய வெனதெரி கிலாத
வன்கொண்ட [3]ருவி மதிமுட்டுவன மாடம.

(இ - ள்.) வல் கொணடல்தாவி - வலிய மேகஙகளைக்கடந்து அப்பாற் சென்று, மதி முட்டுவன - சந்திரனைத் தொடுவனவான, மாடம் --(இவ்விலங காபுரியிலுள்ள) வீடுகள்,—பொன்கொணடு இழைதது மணியை கொடு பொதிநத - பொன்னைகொணடுசெய்து (அதில்) இரததினஙகளைக கொணடு வந்து பதிககப்பெற்றவையோ? (அல்லது), மின்கொணடு இழைதத - மின்ன லைககொணடு செய்யப்பட்டவையோ? வெயிலை கொடு சமைத்த - சூரிய

காந்தியைக்கொண்டு செய்யப்பட்டவையோ? என்கொணடு இயற்றிய-(வேறு) எதனைகொண்டு செய்யப்பட்டவையோ? என - என்று சந்தேகித்தற்கு இடமாகி, தெரிகிலாத - உண்மையறியமுடியாம லிருக்கின்றன; (எ - று.)

இயல்பிற் பொன்னிறைற் செய்யப்பட்டு இரத்தினங்கள் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ள மிகவுயாந்த இவ்விலங்கைநகரத்து உபரிகை வீடுகள் அப் பொன் மணிகளின் மிக்க வொளியினால் இன்னபடியென்று சொல்லமுடியாமல் திகைக்கும்படி யிருந்தனவென்க; ஐயவணி. 'வன்கொணடருவிமதி முட்டுவன மாடம்' என்றது, மேகமண்டலத்திலும் மேலாகவுயர்ந்து சந்திரமண்டலத்தைச் சாரவுள்ள மாளிகைக ளென்றபடி; தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி.

உலகமும் அதற்கு உறுதியாகிய அறம்பொருளின்பங்களும் நடத்தற்கு ஏதுவாகின்ற சிறப்புடைமை தோன்ற, 'வன்கொணடல்' எனப்பட்டது.
பி - ம்:—[1]இழைத்த. [2]அமைதத. [3]விட்டு.

இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - கீழ்ப்படலத்தின் எழுபத்தைந்தாம் கவி போன்ற கலிவிருத்தங்கள். (க)

உ. நாகா லயங்களொடு நாகருல குந்தம்
பாகார் [1]மருங்குதுயில் வென்னவுயர் பண்ப
வாகாய மஞ்சவகன் மேருவை யனுக்கு
மாகால் வழங்குசிறு தென்றல்வர நின்ற.

(இ - ள்) (மற்றும் இந்நகரத்துமாளிகைகள்),—நாக ஆலயங்களொடு தேவர்களின் மாளிகைகளுடனே, நாகர் உலகும் - தேவலோகமும், தம் பாகு ஆர் மருங்கு துயில்வ - தமதுபாகமாய்ப் பொருந்திய இடத்திலே இனிது தங்கத்தக்கவை, என்ன - என்று சொல்லும்படி, உயர் பண்ப - (தேவலோகத்தினும்) உயர்ந்த தன்மையையுடையன; ஆகாயம் அஞ்ச - வானத்திலுள்ளார் அஞ்சும்படி, அகல் மேருவை அனுக்கும் - அகன்ற மகாமேருமலையை(க் கொடுமுடிபறித்து) வருத்திய, மா கால் - பெருமையையுடைய வாயுதேவனால், வழங்கு - இனிதாக அளிக்கப்படுகின்ற, சிறு தென்றல் - இளந்தென்றற் காற்று, வர - வரும்படி, நின்ற - உள்ளன; (எ - று.)

தேவர்கள் வசிக்கின்ற கிருகங்களுடபட்ட தேவலோகம் தமது பகுப்பாய்ப் பொருந்திய ஓரிடத்திலே [கீழ்நிலையிலே] இனிது தங்கத்தக்கன வென்னும்படி மிக்க உயர்ச்சியுடையவை இந்நகரத்து மாளிகைகளென்பது, முதலிரண்டடியின் கருத்து தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. அம்மாளிகைகளின் மிகப்பரப்பும் இங்குத் தொனிக்கும். அங்ஙனம் அவை மிகவுயர்ந்திருந்தாலும், மிக்க வலிமையையுடைய வாயுதேவன் இராவணனிடத்து அச்சத்தால் அடங்கி மந்தமாருதமாக இனிது வீசப்பெற்றிருந்தன வென்பது, பின்னிரண்டடியின் கருத்து.

இனி, இச்செய்யுளின் முன்னிரண்டடிக்கு - தேவலோகத்து மாளிகைகளும் பாதாளலோகத்து மாளிகைகளும் தமது பக்கத்திலே இனிது தங்குதற்குரியவை [ஒருகோவையாகச்சொல்லத்தக்கன] என்னுமாறு மிகச் சிறந்துள்ளன (இந்நகரத்துமாளிகைகள்) என்றலுமொன்று; நாகர் - சுவர்க்கத்து வாழ்பவரும், நாகசாதியாரும். ஆலயம், உலகு - இலக்கணையால், மாளிகையையுணர்த்தின. நாக + ஆலயம், நாகாலயம் தீர்க்கசந்தி. பாகு - பாகமென்ற வடசொல்லின் விகாரம். ஆகாசம் அதிற்சஞ்சரிக்குந் தேவரைக் குறித்தலால், இடவாகுபெயர். 'மாகால்வழகுசிறுதென்றல் - முரண்தொடை. பி - ம்:—
[1]மருங்குமிலவென்ன. (உ)

௩. மாகாரின் [1]மின்கொடி மடக்கின [2]ரடுக்கி
மீகார மெங்கணு நறுந்துகள் விளக்கி
யாகாய கங்கையினை யங்கையினி னள்ளிப்
பாகாய செஞ்சொலவர் [3]வீசுபடு காரம்.

(இ - ள்.) பாகு ஆய செம் சொலவர் - கருப்பஞ்சாற்றின் பாகுபோன்ற இனிய சொற்களையுடையவர்களான (சிலதியரெனப்படுகின்ற) குற்றேவல் மகளிர், மா காரில் மின் கொடி மடக்கினர் அடுக்கி - பெரிய காளமேகங்களில் தோன்றுகின்ற மின்னற்கொடிகளைப் பிடித்துப்பிடித்துச் சேர்த்துத் துடைப்பக்கற்றையாகக்கொண்டு, (அதனால்), மீ காரம் எங்கணும் நறுந்துகள் விளக்கி மேற்பக்கமெங்குமுள்ள சுகந்தப்பொடிகளை விளக்கித்தள்ளி, ஆகாயகங்கையினை அம் கையினின் அள்ளி வீசு படு-ஆகாயகங்கைநீரை அழகிய (தங்கள்) கைகளால் முகந்துகொண்டுவந்து தெளிக்கப்பெற்ற, காரம் - வீடுகள், (இந்நகரத்து உள்ளவை ; (எ - று.)

இராக்கதராஜனான இராவணனது ஆளுகைக்கு உட்பட்ட அந்நகரத்திற் குற்றேவல் மகளிர்கள் அவ்விடத்து மாளிகைகளில் பணிவிடை செய்கின்ற விதம் இதில் வெளியாம். மேகத்துமின்னல்களைப் பிடித்துப் பிடித்துத் தொகுத்து வாரகோலாக்கி அவ்விளக்குமாறு கொண்டு குப்பை கூட்டியொதுக்கி ஆகாச கங்கைநீரைக்கொணர்ந்து தெளித்துத் தளத்தைச்செவ்வைப்படுத்துகின்றன ரென்க; வீறுகோளணி. இராவணனது நகரமாகிய அதிலேயுள்ள குற்றேவல்மகளிரின் ஆற்றலும், அந்நகரத்து மாளிகைகள் மேகமண்டலத்து மின்னல்களை எட்டிப் பிடித்துக் கொள்ளும்படியாகவும் ஆகாயகங்கைநீரை எட்டி முகந்துகொள்ளும்படியாகவும் மிகவுயர்ந்துள்ளன வென்பதும், இதில் வெளியாம். அவ்விடத்து மாளிகைகளிலே சிந்தியிருக்கின்ற வாசனைப் பொடிகளொழிய வேறு தூசியில்லை யென்பதுபற்றி, 'மீகார மெங்கணுநறுந்துகள்விளக்கி' எனப்பட்டது. மேனிதிமிர்ந்த சந்தனத்தின் பொடி, கந்தப்பொடி, கதம்பப்பொடி, சூடியமலர்களினின்று சிந்திய மகரந்தப்பொடி என்ற இவையும், 'நறுந்துகள்' என்றதில் அடங்கும். இராவணன்தனது பலத்தினால் தேவமாதரையே பணிப்பெண்களாகக் கொண்டிருந்த

லால், 'பாகாயசெஞ்சொலவா'என அக்குற்றேவல் மகளிரது சொல்லினிமை பாராட்டிக் கூறப்பட்டது.

மின்கொடி - கொடிபோன்ற மின்னல் மீ - மேல். காரம - பக்கம. பாகு - வெல்லம், சாக்கரை, கற்கண்டு. ஆய - உவமவுருபு. காரம - அகாரமென்ற வடசொல்லின் முதற்குறைவிகாரம்; வீடுஎன்பது, பொருள். கருஹமென்ற வடசொல பிராகிருதத்திற் கரமெனச சிதைந்து வழங்கு மாதலின், அது இங்குக காரமென முதனீண்டுவந்ததெனினும இழுககாது. எற்றசொல் வருவித்து முடிககப்பட்டது; அன்றி, இச்செய்யுளினீற்றிலுள்ள 'காரம' என்ற. பால்பகா அஃறிணைப்பெயரை முந்திய செயயுளில்வந்த 'பண்ப', 'நின்ற' என்ற முற்றுககளுக்கு எழுவாயாககொண்டு இரண்டு செய்யுளகளையும குளகமாக முடிப்பினுமாம். பி - ம்:—[1]மீன். [2]அடககி. [3]வீசுபடகாரம். (௩)

வேறு

௪. பஞ்சி யூட்டிய [1]பாட்டிசைக் கிண்கிணிய [2]பதுமஞ்
செஞ்செ விச்செழும் பவளத்தின் கொழுஞ்சுடா சிதறி
மஞ்சி னஞ்சன நிறமறைத் தரக்கியர் வடித்த
வஞ்சி லோதியோ [3]டுவமைய வவர்க்குற வமைவ.

(இ - ள்.) பஞ்சி ஊட்டிய - செம்பஞ்சுக்குழம்பு ஊட்டபபெற்றவையும், பாட்டு இசை கிண்கிணி - இசைப்பாட்டுப்போலினிய ஒலியையுடைய கிங்கிணியென்னும் ஆபரணத்தை யணிந்தவையுமான, பதுமம - செந்தாமரை மலாபோன்ற (இந்நகரத்து மாடமாளிகைகளிலுள்ள இராககதமாதர்களது) பாதங்கள், செம செவி செழும் பவளத்தின் கொழுஞ் சுடா சிதறி - செவ்வையான அழகையுடைய செழுமையான பவழம்போனற விரல்களின் மிகுதியான காந்தியை வீசி, மஞ்சின் அஞ்சனம நிறம மறைத்து - மேகங்களின் கருநிறத்தைப் போககிச செந்நிறமாககுதலால்,—அவாககு உற அமைவ - அவ்வரககியாககு (மேனிநிறத்தில) ஒப்புமையாக அமைவனவான அந்தககாளமேகங்கள்,—அரககியா வடித்த அம சில் ஓதியோடு உவமைய - அந்த அரகக மகளிாகளின சிறந்த அழகிய வட்டமான ஆபரணத்தையணிந்த கூந்தலோடு ஒத்தனவாவன; (எ - று)

இயல்பில் மிகக கருநிறமுடைமையால அரககியர்க்கு மேனிநிறத்தி லொப்புமைபாகின்ற காளமேகங்கள், அவாகள இந்நகரத்து உபரிகைகளிலுலாவும்போது அவர்களுடைய செமபஞ்சுககுழம பூட்டப்பெற்ற செந்தாமரை மலாபோலச சிவந்த கால்களிலமைந்த பவழத்துண்டுபோன்ற விரல்களினது செந்நிறவொளி வீசுதலால் தமது கருநிறம மறைககப்பட்டுச செந்நிறமபூண்டு அவ்விராக்கதமாதரது செமபட்ட மயிரோடொப்பாயின வெனபதாம். கால்களிலூட்டிய செம்பஞ்சின் செம்மையை மேகங்கள்பெற்றதாகக் கூறியது - பிறிதின்குணம்பெறலணி. இராககதமாதாகளுடைய கால்விரல்களின் செந்நிறமிகுதியை வருணித்த இதில், அந்நகரத்து உபரிகைகள் மேக

மண்டலத்தையளாவி உயர்ந்துள்ளன வென்பது பெறப்படுதலும் காண்க. செந்தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை 'பதுமம்' எனவும், திரண்டபவழத் துண்டுபோன்ற விரல்களை 'பவளம்' எனவும் உபமேயத்தை உபமானமாகவே சொன்னது, உருவகவுயர்வுநவிற்சியணி. 'பஞ்சியூட்டிய,' 'பாட்டிசைக்கிண் கிணி' என்ற அடைமொழிகள், பதுமமென்றதன் பொருளை விளக்கின. பாட் டிசைக்கிண்கிணிப் பதுமம் - (கீதத்தோடொத்து நாட்டியஞ் செய்கின்ற பொழுது) அப்பாடலின் அமைப்புக்கேற்ப ஒலித்தலையுடைய சதங்கைகளைத் தரித்த தாமரைமலர்போன்றபாதங்களென்னினுமாம்; "பதங்களிற் றண்ணுமை பாணிபணையுற விதங்களின் விதிமுறை சதிமிதிப்பவர், மதங்கிய ரச்சதி வகுத்துக்காட்டுவ, சதங்கைகள்" என்றது காண்க.

பஞ்சியெனினும், பஞ்செனினும் ஒக்கும். [2]'பதுமசெஞ்செவி' என்ற பாடத்திற்கு, பாதபதுமங்களிலுள்ள விரற்பவளங்களின் மிக்கவொளியானது வீசி யென்க. அஞ்சனநிறம - மைபோன்ற நிறம்; எனவே, கருமை யாயிற்று. வடித்த சில் - பலஅணிகலங்களுள் தேர்ந்தெடுத்தணிந்த வட்ட மாகிய முடியணி; சூடாமணி. வடித்த ஓதி என்றெடுத்து, வாரிவிட்ட கூந்தலெனினுமாம். பி - ம்:—[1]பாட்டமை. [2]அமைவன வைத்தனவுவமை, உவமையவரக்குற மூவமை.

இதுமுதற் பதினைந்துகவிகள் - முதற்சீரும் ஐந்தாஞ்சீரும் மாசசீர்களும், மற்றைமூன்றும் விளசசீர்களுமாகிய நெடிலடி நான்குகொண்ட கலிநிலைத் துறைகள். (௪)

௫. நான நாண்மலர்க் கற்பக [1]நறுவிரை நாறப்
பானம் வாயுற வெறுத்ததா ளாறுடைப் பறவை
[2]தேனவா விரைச்செழுங் கழுநீர்த்துயில் செய்ய
வான யாறுதம் [3]மாமியத் தலந்தொறு மடுத்த.

(இ - ள்.) நானம் - கஸ்தூரிவாசனையுள்ள, நாள்-அன்றுமலர்ந்த[புதிய], கற்பகம் மலர் - கற்பகவிருக்ஷத்துமலர்களின், நறு விரை - திவ்வியபரிமளம், நாற - (தமதுஉடம்பில்) வீசவும், பானம் வாய உற - (அக்கற்பகமலர்களிற்) குடித்த தேன் (தேக்கெறிந்து) தம்வாயிற பெருகவும், வெறுத்த-(கற்பகமலர் களின் நறுமணத்தையும தேனையும் மிகுதியாகநுகர்ந்து தெவிட்டி அவற்றி னிடம) வெறுப்புக்கொண்ட, தாள் ஆறு உடை பறவை-ஆறுகால்களையுடைய பறவைகளாகிய வண்டுகள், தேன் அவா - வேற்றுததேனினிடத்து ஆசையி னால், விரை செழுங் கழுநீர் துயில்செய்ய - நறுமணமுள்ள செழுமையான செங்கழுநீர்ப்பூவில்வந்து இனிதுதங்க, வானயாறு - ஆகாயகங்காநதியானது, தம் அரமியம் தலம தொறும மடுதத - இந்நகரத்துமாளிகைகளின் நிலாமுற் றங்களிற பாய்ந்துகொண்டிருக்கின்றது; (எ - று.)

இந்நகரத்து மாளிகைகளின் மிக்கவுயர்வைக் கருதுவார், அவற்றின்நிலா முற்றங்களில் ஆகாயகங்காநதி பாய்கின்ற தென்றார். தேவலோகத்துக்கற்பக

தருவினதுமலர்களின் பரிமளத்தையும தேனையும் மிகுதியாக நுகர்ந்து தெவிட்டிய வண்டுகள் அககோட்டுப்பூவைவெறுதது வேறறினமான நீரப் பூவின் தேனையவாவி ஆகாயகஙகாநதியிலுள்ள செஙகழுநீா மலர்களிற்சேர்ந்து இனிது தஙகுகின்றன வென, அவ்வானயாறறுநீர்ப்பூககளின சிறபபுக்கூறிய வாறும்.

தாளாறுடைப்பறவை—வடமொழியில் 'ஷட்பதம்' எனவும், தென் மொழியில் 'அறுகால்' எனவும்படும். 'கழுநீர் துயில்செய்ய' என்பதற்கு-செங் கழுநீர்ப்பூவில் (தேனைமிகுதியாகக்குடிதது அக்குடிமயக்கததால்)துஙகுதலைச செய்யவென்று பொருள்கொள்ளினுமாம். ஹர்ம்யம் என்ற வடசொல், செல் வர்கள்மாளிகையைக் குறிககும்; அது தமிழில் அரமியமென விகாரப்பட்டு, வீட்டின்மே லுலாவும்வெளியாகிய நிலாமுற்றததுககு வழஙகுகின்றது. மடுதத - மடுத்தது - தொகுததல்; இனி, இதனைப் பலவின்பால் முற்றாகவே கொண்டு, தமதுநிலாமுற்றஙகளில் வானயாறுபாயப்பெற்றன (இந்நகரதது மாளிகைகள்) என்று எழுவாய் வருவித்துமுடித்தல், கோ. 'அடுத்த' என்று எடுத்தல், மோனைதொடைக்கு முரணும். பி - ம்:—[1]நறு விரைநான்ற, விரைநான்றநான்ற. [2]மீதனவாமவிரைசசெஙகழுநீர். [3]அரமியத்தலததொடு மடுப்ப. (௬)

௬. குழலும் வீணையும் யாழுமென் றினையன குழைய
மழலை [1]மென்மொழி கிளிக்கிருந தளிக்கின்ற மகளிர்
சுழலு நன்னெடுந் தடமணிச சுவாதொறுந் துவன்றி
நிழலுந் தம்மையு [2]மெய்ம்மைநின் றறிவரு நிலைய.

(இ - ள்.) குழலும் வீணையும் யாழும் என்று இனையன குழைய - புள் ளாஙகுழலும் வீணையும் யாழும் என்ற இததன்மையனவான இன்னிசைக் கருவிகளின் ஒலியும தோற்குமபடி, மெல மழலை மொழி - மிகவும் இனிமை யான (தங்கள்) மழலைசசொறகளை, இருந்து கிளிககு அளிககின்ற - மாளிகை களிலேயிருந்து (தாமவளர்க்கும) கிளிபபிள்ளைகட்கு அன்போடுகறறுககொடுக் கின்ற, மகளிர் - மாதாகளினுடைய, சுழலும் நல் நெடும் தட மணி சுவர் தொறும் துவன்றும் நிழலும் - சுற்றிலுமுள்ள அழகிய உயர்ந்த பெரிய இரத் தினமயமான சுவாகளிலெல்லாம் தெரிகின்ற பிரதிபிம்பங்களையும், தம்மை யும் - அமமகளிரையும், நின்று மெய்ம்மை அறிவு அரு - (பார்த்துத்) துணி வாக உணமையுணாதற்கு அருமையான, நிலைய - நிலைமையையுடையன, (இந்நகரத்து மாளிகைகள்); (எ - று.)

இந்நகரத்துமாளிகைகளின் சுவாகளெல்லாம் இரத்தினமயமானவையாத லால், அவற்றில மகளிருருவம பிரதிபலிககின்றபோது காணபவர் இன்னது மகளிரது நிஜரூப மென்றும இன்னது அதன பிரதிபிம்ப மென்றும உணமை யறிதறகரிதாகினற தென்க இஙகு, இயறகைமகளிருருவததுககும மணி களில்தோன்றும பிரதிபிம்பமாகிய மகளிருருவததுக்கும் ஒற்றுமையததாற்

பேதந்தோன்றுமையைக் கூறியது மறைவணி. யாழ்-வீணையின்சாதிபேதம் குழல், வீணை, யாழ் என்பன - அவற்றின் ஒலிக்குறு தலாகுபெயா; "குழலி னிதியாழினிதென்ப" என்றவிடத்துப் போல மழலை - நிரம்பாமென்சொல்; இது, குதலையென்றும் கூறப்படும் சீவகசிந்தாமணியில் "மெய்பெறுவெழுத துயிர்க்குமழலைவா யின்முறுவல், தையலாள்" என்றவிடத்து ஆசிரியர் நச்சி னாக்கினியர் 'மழலை எக்காலத்திற்கும் கூறுப'என்றதனால், மகளிரது குழவிப் பருவத்து இன்சொல்லேயே யன்றி அவரது எப்பருவத்துச்சொல்லையும் மழலையென்றல் மரபென உணர்க. ஏற்றஎழுவாய் வருவித்து முடிக்கப்பட் டது. பி - ம்:—[1]யாழ் [2]மெய்ம்மைகணடு. (சு)

எ. இனைய மாடங்க ளிந்திரற் [1]கமைவர வெடுத்த
[2]மனையின் மாட்சிய வென்னினச் சொல்லுமா சுண்ணு
மனைய தாமெனி னரக்கர்தந் திருவுக்கு மளவை
நினைய லாமன்றி யுவமையு மன்னதா நிற்கும்.

(இ - ள்.) இனைய மாடங்கள் - இத்தன்மையனவான (இந்நகரத்து வீடு கள், இந்திரற்கு அமைவர எடுத்த மனையின் மாட்சிய - தேவேந்திரன் வசித் தற்குத் தக்கஇடமாக அமையும்படி உயரத்திகட்டிய அரண்மனைபோன்ற சிறப்பையுடையன, என்னின்-என்று ஒப்புமைகூறினால், அ சொல்லும் மாசு உண்ணும் - அங்ஙனஞ்சொல்லுகின்ற சொல்லும் '(பொருளோடு பொருந்தா தாதலாற்) குற்றமடையும்; (இங்ஙனமன்றி), அனையது ஆம் எனின் - அங்ங னம் இவ்வீடுகட்குத் தேவேந்திரனரணமனையை ஒப்புமைகூறுவது சரிதா னென்றால், அரக்காதம் திருவுக்கும அளவை நினையல் ஆம் -.இராக்கதர்க ளுடைய ஐசுவரியத்துக்கும் ஓரளவை எண்ணுதல்கூடும். அன்றி - அது மாத் திரமேயல்லாமல், உவமையும - (அந்த ஐசுவரியத்துக்கு) ஒப்புமையும், அன் னது ஆ நிற்கும் - அத்தன்மையதாகநிற்கும் [இந்திரனது பரமைசுவரிய மென்னலாம்படி நிற்குமென்றபடி]; (எ - று)

இந்தரன் என்ற வடமொழிப்பெயர், பரமைசுவரியமுடையவ னென்று பொருள்படும். இராக்கதாகளவசிக்கின்ற இலங்கைநகரத்து மாடமாளிகைகள் தேவேந்திரனது அரண்மனை போல்வன வென ஒப்புமைகூறினால் அச்சொற் றொடர் பொருட்குஏலாதாதலால வெற்றெனத்தொடுத்தலென்னுங் குற்றத் திறகிடமாகிநிற்கு மென்பது, முன்னிரண்டடியின் தோந்தபொருள். இங்ஙன மன்றி, மாடங்கட்குக்கூறிய இந்திரனரண்மனையொப்புமை பொருந்து மென் றால், அம்மாளிகைகட்கு உடையவாகளாகிய அரக்காகளது செல்வத்துக்கும ஓா அளவை எண்ணலாம; அன்றியும் அவ்வரக்கா செல்வத்துக்கு ஒப்புமையும் இந்திரனது ஐசுவரியத்தைக் கூறலாகும் என்றது - அரக்கரதுசெல்வம ஓரளவுபடாதெனபதையும, இந்திரனது ஐசுவரியம் ஓரளவிற்பட்டதென உபசிஷத்தினால் விளங்குவதையும உட்கொண்டு கூறியதென்க. அரக்கர் திரு வுக்கு அளவில்லாமையால் அதற்கு ஓா ஒப்புமையும் அமையாது; அவர்

கள் மாளிகைகட்கும் ஒப்புமையமையாதென்பது. இச்செய்யுளின் தாற்பரியம். இங்குப் பிரசித்தமாய் உபமானமாகக் கூறப்படுகிற தேவலோகத்துமனை, செல்வம் இவற்றினிடத்து உபமானத்தன்மையைமறுத்துக்கூறியது எதிர்நிலையணி.

பி - ம்:—[1]அமைவுறவெடுத்து, அமைவுறவெடுத்த. [2]அனையமாட்சிய, வனையுமாட்சிய.　(எ)

அ. மணிக ளெத்துணை பெரியவு மாறிரு மார்பி
னணியுங் காசினுக் ககன்றன வுள[1]வென லரிதாற்
றிணியு நன்னகர்த் திருமனை தெய்வமாத் தச்சன்
றுணிவின் [2]வந்தன தொட்டழ கிழைத்தவத் தொழில்கள்.

(இ - ள்.) மணிகள் எத்துணை பெரியவும - எவ்வளவுசிறந்த இரத்தினங்களும, மால் திருமார்பின் அணியும் காசினுக்கு அகன்றன உள எனல் அரிது ஆல் - திருமால் தனது திருமார்பில்தரித்துள்ள (கௌஸ்துப) ரத்தினத்தினும மேம்பட்டவையாகவுள்ளன வென்று சொல்லப்படுத லிலலையன்றோ: (அது போலவே) மா தெய்வத்தச்சன் - சிறந்த தேவசிற்பியான விசுவகன்மனுடைய, துணிவின் - (மிகச்சிறந்தவொரு நகரத்தைச் செய்வேனென்ற) உறுதியினால், வந்தன - தோன்றியனவும், தொட்டு - தன் கைகளால் தொட்டு, அ அழகு தொழில்கள் இழைத்த - அப்படிப்பட்ட [மிகச்சிறந்த] அழகியதாக வேலைத்திறங்களமைக்கப் பெற்றனவுமான, திணியும் நல் நகர் திருமனை - வலிமைகொண்ட அழகிய இவ்விலங்காபுரியிலுள்ள சிறந்த வீடுகளும், (தம்மினுமமேம்பட்டவையுளவெனல் லரிதாம்படியிருந்தன); (எ - று.)

உலகத்தில் எவ்வளவுசிறந்த இரத்தினங்களிருந்தாலும அவை திருமால் மார்பிலதரித்துள்ள ஸ்ரீகௌஸ்துபமென்னுந் திவ்வியரத்தினத்தினும் மேம்பட்டனவாகாவென்பது பிரசித்தம்; அங்ஙனமே, மற்றைநகரங்களில் எவ்வளவு சிறந்த மாடமாளிகைகளிருந்தாலும் அவையெல்லாம் இவ்விலங்காபுரியிலே சிறந்ததெய்வத்தச்சனான விசுவகருமனால் தன் கைத்திறங்கொண்டு அழகிய வேலைப்பாடுகளமைக்கப்பெற்ற சிறந்த மாளிகைகளினும் மேம்பட்டனவாகா என்பது, கருத்து; எடுத்துக்காட் டுவமையணி. வினைமுற்றுவருவிக்க.

தச்சன் - தக்ஷனென்ற வடசொல்லின் விகாரம். தெய்வத்தச்சனான விசுவகாமா பூர்வத்தில் இந்திரனுக்காக மிகக சிறப்பாய்நிருமித்த இலங்காபுரியிலே மாலியவான் முதலிய பூர்வராக்ஷசாகள் குடியேற, அவர்களைத் திருமால் வென்று துரத்தியபின்பு, அந்நகரத்திலே குபேரன் வசிக்க, பிறகு அவனை அகற்றிவிட்டு இராவணன அரக்கர்களுடனே அதிற் குடியேறினனென அறிக. பி - ம் —[1]எனிலரிதாய்த திணியும். [2]வந்தனன்　(அ)

கூ.—இலங்காபுரியின் பரப்பையும் அதிலுள்ள குதிரைச்சேனை மிகுதியையும் கொண்டாடுதல்.

வாழு மன்னுயிர் யாவையு மொருவழி [1]வாழ
வூழி நாயகன் றிருவயி றொத்துள திவ்வூ

ராழி யண்டத்தி னருக்கன்ற னலங்குதேர்ப் புரவி
யேழு மல்லன வீண்டுள [2]குதிரைக ளெல்லாம்.

(இ - ள்.) இ ஊர்-இந்த இலங்காபுரி யானது, வாழும் மன் உயிர் யாவையும் ஒருவழி வாழ - (உலகத்தில்) வாழ்கின்ற நிலைபெற்ற பிராணிகளெல்லாம் ஒருங்கு (தன்னிடத்திலே) இனிது வசிக்கும்படி [மிகவிசாலமாய்], ஊழி நாயகன் திரு வயிறு ஒத்து உளது-உலகத்துக்கு இறைவனான திருமாலினது திருவயிற்றைப் போன்றுளது; ஆழி அண்டத்தின்-வட்டவடிவமான அண்டம் முழுவதிலுமுள்ள, ஈண்டு உள - இவ்விலங்காபுரியிலேயுள்ள, குதிரைகள் எல்லாம்—, அருக்கன்தன் அலங்கு தேர் புரவி ஏழும் அல்லன - சூரியனது விளங்குகின்ற தேரிற்பூட்டிய குதிரைகளேழுமல்லாதன; (எ - று.)

உலகம் முழுவதிலும் பொருந்தி வாழ்கின்ற சகலபிராணிகளும் ஒருங்கு தன்னிடத்தில் வாழும்படி அதிவிசாலமாயிருத்தலால், இவ்விலங்காபுரி, பிரளயகாலத்திற் சகலசராசரங்களையும் இனிது கொள்கின்ற திருமாலின் திருவயிறு போன்றுள்ளது என்பது, முன்னிரண்டடியின் பொருள்; பாலகாண்டத்தில் அயோத்திமாநகர் வருணனையில் "ஊழியினிறுதியுறையுளோ யாதென வுரைப்பாம்" என்றது காண்க. அண்டம் முழுவதிலுமுள்ள குதிரைகளுள் சூரியனது தேரிற் பூட்டப்பட்டுள்ள ஏழு குதிரைகள் தவிர மற்றைக் குதிரைகளெல்லாம் இங்கு உள்ளனவென, அந்நகரத்துக் குதிரைச் சேனைகளின் மிகுதியைக் கூறியவாறும். ஒற்றைச்சக்கரமுடைய சூரியனது தேர்க்குக் குதிரைகள் ஏழென்றும், காயத்ரீ உஷ்ணிக் அநுஷ்டுப் ப்ருஹதீ பங்க்தி த்ரிஷ்டுப் ஜகதீ என்ற ஏழுசந்தஸ்களுமே அக்குதிரைகளாக அமைந்துள்ளனவாதலால் அவை அப்பெயர்பெறுமென்றும் நூல்கள் கூறும். 'மன்னுயிர் யாவையும்' என்றது, பெரும்பான்மைபற்றியதா மென்பதை பின்னிரண்டடிகளில் உதாரணமுகத்தால் விளக்கினா ரென்க.

ஊழிநாயகன் - காலத்துக்குத் தலைவனெனினுமாம்; அழியாமுதல்வனென்பது கருத்து ஆழியண்டம்-அண்டகோளம், உலகவுருண்டை. அலங்கு தேர் - ஒருக்ஷணமேனும் நிற்றலின்றி இடைவிடாமல் எப்பொழுதுஞ் சஞ்சரிக்கின்ற தேர் என்றலுமாம். இச்செய்யுளின் முதலடிக்கு—மன் உயிர் யாவையும் - (உலகத்தில்) நிலைபெற்றதலையுடைய சகல பிராணிகளும், ஒருவழி வாழும் - இந்த ஓரிடத்தில்தானே அடங்கி வாழும் வாழ - இவ்வாறு வாழ்தற்கு இடமாதலால் என்று பதவுரை கூறுவாருமுளர்.

இச்செய்யுள் "போரியானை தன" என்று தொடங்கும் பதினோராம்பாடலுக்குப் பின்னிருத்தல், நலம்: அவ்வாறு இருப்பின், சதுரங்கங்களுள் யானை தேர் குதிரை என்ற மூன்றுவகைச் சேனையையும் முறைபடக் கூறியதாகும்

சில பிரதிகளில், இச்செய்யுள் "தழங்குபேரியின்" (கரு) என்ற பாடலுக்குப்பின் காணப்படுகின்றது.

பி - ம்:—[1]வாழும். [2]குதிரையும். (கூ)

௪௰. அந்நகரத்தின் செல்வ அதிகாரங்களைக் கொண்டாடுதல்.

மரம டங்கலுங் கற்பக மனையெலாங் கனக
மரம டந்தையர் சிலதிய ரரக்கியர்க் கமர
ருரம டங்கிவந் துழையரா [1]யுழல்பவ ரொருவர்
தரம டங்குவ தன்றிது தவஞ்[2]செய்த தவமால்.

(இ - ள்.) மரம் அடங்கலும் - (இந்நகரத்திலுள்ள) மரங்களெல்லாம், கற்பகம் - கற்பகவிருக்ஷங்களேயாம்; மனை எலாம் - (இந்நகரத்து) மாளிகைகளெல்லாம், கனகம் - பொன்மயமாயுள்ளன; அரக்கியர்க்கு - (இந்நகரத்தில் வாழ்கின்ற) இராக்கத மாதர்கட்கு, அரமடந்தையர் சிலதியர் - (தேவலோகத்து) அப்ஸரஸ்த்ரீகள் குற்றேவல் செய்யும் மகளிராயுள்ளார்; அமரர் - தேவர்கள், உரம் அடங்கிவந்து உழையர் ஆய் உழல்பவர் - தங்கள் வலிமை யொடுங்கிவந்து (இந்நகரத்து அரக்கர்கட்குக்) குற்றேவல்செய்பவராய் இங்கு மங்கும் ஓடித்திரிகின்றனர்; இது - இவ்வளவு சிறப்பும், ஒருவர் தரம் அடங்குவது அன்று - ஒருவர்க்கு உரியதாக இயல்பிற் கூடுவதன்று; (ஆகவே இவ்வகைச்சிறப்பு,) தவம் செய்த தவம் - (இராவணன்) தவஞ்செய்து பெற்ற பயனாகும்; (எ - று.)

கற்பகம் அடங்கலும் மரம் என்றது, இராவணன் தனது ஆற்றலாற் கற்பகமரங்களைப் பெயர்த்துக் கொணர்ந்து இங்கு வைத்துள்ளானாதலால், மேல் திருவடிதொழுத படலத்தில் "வேலையுளிலங்கை யென்னும் விரிநக ரொருசார் விணடோய், காலையு மாலைதானு மில்லதோர் கனககற்பகச் சோலையங்கதனில்" என வருதலுங் காண்க. அமரமடந்தையர் என்பது, அரமடந்தையர் என்று விகாரப்பட்டது. உழையர் - அருகிலிருந்து ஏவல்செய்பவர். 'தவம்' என்ற சொல் இரண்டனுள், பிந்தியது - ஆகுபெயராய், பயனையுணர்த்திற்று. இனி, 'தவஞ்செய்த தவம்' என்பதற்கு - தீயினிடையேயிருந்து செய்த தவத்தினாலாகுமென்றும் பொருள்கொள்ளலாம்; இராவணன் ஆதியிற் பஞ்சாக்கினிமத்தியில் நின்று தவமியற்றியமை உணர்க. அன்றி, தவம் தான்செய்த தொருதவமா மென்றலு மொன்று; தவத்துக்கு மேன்மையளிப்ப தென்க; மேல் திருவடிதொழுதபடலத்தில் "தவஞ்செய்ததவமாந் தையல்" என வருகின்றது. பி - ம்:—[1]உழல்குவர். [2]தவஞ்செய்த்தகுமால். சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுள் "மணிகளொத்துனை" (அ) என்ற செய்யுளின்பின் காணப்படுகின்றது. (௪௰)

௪௧.—யானைச்சேனை தேர்ச்சேனை மிகுதியைக் கொண்டாடுதல்.

[1]போரி யைந்தன தோற்றவென் றிகழ்தலிற புறம்போய்
நேரி யன்றவன் றிசைதொறு நின்றமா நிற்க
[2]வாரி யநதனி [3]யைங்கரக் களிறுமோ ராழிச
சூரி யன்றனித் தேருமே யிந்நகர் தொகாத.

(இ - ள்.) போர் இயைந்தன தோற்ற என்று இகழ்தலின் - (முன்பு தன்னுடன்) போர்செய்தற்கு அமைந்தனவாய் (அங்ஙனஞ்செய்த போரில்) தோல்

வியடைந்தன வென்று (இராவணன்) இகழ்ந்துவிட்டதனால், புறம்போய் நேர் இயன்ற வல்திசை தொறும் நின்ற - தூரத்தேசென்று நேரிதாய்ப் பொருந்திய வலிய எட்டுத்திசையெல்லைகளிலும் நின்ற, மா - யானைகள், நிற்க - கிடக்க; ஆரியம் தனி ஐங்கரம் களிறும்-மேன்மையான் ஒப்பற்ற ஐந்து கைகளையுடைய விநாயகக்கடவுளாகிய யானையும், ஓர் ஆழி சூரியன் தனி தேருமே - ஒற்றைச் சக்கரத்தையுடைய ஒப்பற்ற சூரியனது தேரும் ஆகிய இவையே, இ நகர் தொகாத-இவ்விலங்காபுரியில் வந்து சேராதவை; (எ-று.)

கீழ் கூ - ஆஞ் செய்யுளில் 'பிரபஞ்சத்திலுள்ள குதிரைகளுட் சூரியன் தேர்க்குதிரைகளேழல்லாதனவெல்லாம் இந்நகரத்திலுள்ளன' என்று குதிரைச்சேனைமிகுதியைக் கூறினாற்போல, இச்செய்யுளில் பிரபஞ்சத்திலுள்ள யானைகளுட் கணபதியாகிய ஐங்கரக்களிறும் பிரபஞ்சத்திலுள்ள தேர்களுட் சூரியன் தேருமல்லாத யானைகள் தேர்களனைத்தும் இந்நகரத்தி லுள்ளன வென்று, அவ்விடத்து யானைச்சேனை தேர்ச்சேனைகளின் மிகுதியைக் கூறினார். அம்மனம் கூறமிடத்து, உலகத்தின்கீழ் எட்டுத்திசையெல்லைகளிலும் நின்று அதனைத் தாங்குகின்ற அஷ்டதிக்கஜங்கள் அவையவைநிற்கின்ற விடங்களில் ஆதாரமாய்நின்றுகொண்டிருக்கின்றனவேயன்றி இங்குவரவில்லையேயென்ற ஆசங்கையைத் தாமேகொண்டு, அவை முன்பு இராவணனுடன் போர்செய்து தோல்வியுற்றனவாதலால் அவற்றை இராவணன் தனது சேனைகமாக நகரினுட்கொள்ள விரும்பாது உபேக்ஷைசெய்து தள்ளிவிட்டமைபற்றியே அவை ஆங்காங்கு நின்றநிலையில் நிற்கின்றனவென்று அதற்குச்சமாதானம் கற்பித்துக் கூறினார்; ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி.

'மா' என்ற விலங்கின் பொதுப்பெயர், இங்குச் சிறப்பாய யானையை உணர்த்திற்று. ஆர்யம் - வடசொல்; உயர்குலத்திற் பிறந்த தென்றும், நல்லொழுக்க முடையதென்றும், சாரத்தக்கதென்றும் பொருள்படும். விநாயகர்க்கு இயல்பாகிய நான்குகைகளோடு யானைவடிவத்துக்கு உரியதான துதிக்கையுமாக ஐந்துகரங்கள் காண்க. சூரியனதுதோ ஸம்வத்ஸரரூபமான ஒற்றைச்சக்கரத்தை யுடையதென்று நூல்கள் கூறும். இந்தயானை தேர்களின் மிகச்சிறப்புத் தோன்ற, இவையொவ்வொன்றுக்கும் தனிஎன்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. ஆழி - வட்டவடிவமானது. 'புறம்போய் நேரியன்ற வல்திசைதொறுமநின்ற' என்பதற்கு - தோல்வியுற்ற தாம் யாவாகணனுக்கும் எட்டாதபடி ஒதுங்கிவசித்தற்கு ஏற்றனவாயமைந்த வலியதிசைகளின் கடையெல்லைகளில் நின்ற வென்று உரைப்பினும் அமையும்.

பி - ம்:—[1]போரியன்றன. [2]ஆரியன்றவன, ஆரியன்றன, ஆரியன்றனி [3]ஐங்கரக்களிறும், தெய்வதக்களிறும், தெய்வமாக்களிறும (கக)

இராவணன் தேவர்களை யேவல்கொள்ளுகிற சிறப்பைக் கொண்டாடுதல்.

கஉ. தேவரென்பவர் [1]யாவருந் திருநகர்[2]க் கிறைவற்
[3]கேவல செய்கிலா ரேவரே யெணாவகை யுருவின்

[4]மூவர் தம்மினு மதிகனென் றாலிவன் முயன்ற
தாவின் மாதவ மல்லது பிறிதொன்று தருமோ.

(இ - ள்.) தேவர் என்பவர் யாவரும்-தேவர்களென்று சொல்லப்படுகின்றவர்களனைவருள்ளும், திரு நகர்க்கு இறைவற்கு ஏவல்செய்கிலார் ஏவரே - (இந்தச) சிறந்த இலங்கைநகரத்துக்குத தலைவனான இராவணனுக்கு ஊழியஞ்செய்யாதவர் யாவர்தாம்? [ஏவருமில்லை யெனறபடி]; எணவகை உருவின் மூவர்தம்மினும் அதிகன என்றால் - எட்டுவகையான வடிவத்தையுடைய திரிமூர்த்திகளினும் மேம்பட்டவனாய் விளங்குகின்றனன் (இராவணன) என்று சொன்னால், இவன் முயலும் தா இல் மா தவம அல்லது பிறிது ஒன்று தருமோ - இவ்விராவணன் ஊக்கத்தோடுசெய்த அழிவற்ற பெரியதவமே (இவனுக்கு) இவ்வகையான மிக்கசிறப்பைத்தந்ததல்லாமல் வேறொன்று (இவ்வகையாற்றலைத்) தரவல்லதாகுமோ? [ஆகா தென்றபடி]; (எ - று)

தேவர்களனைவரும் தனக்கு ஏவலசெய்யப்பெற்றுத் தலைமைத்தேவர்களான திரிமூர்த்திகளினும் மேலானவனென்று உயர்த்திச்சொல்லுமபடி மிக்க சிறப்புற்ற இராவணனது அரிய பெரிய தவத்தின் ஆற்றலைக் கொண்டாடிய வாறாம்.

எணவகையுரு - நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம் என்ற ஐம்பெரும்பூதங்களும், சூரியனும சந்திரனுமாகிய இருசுடரும், எஜமானனும் என்ற அஷ்டமூர்த்தி; இந்தமூர்த்தங்களெட்டும் சிவபிரானுக்கு உரியனவெனச் சிறப்பாக நூல்களிற் கூறப்பட்டிருப்பினும ஒற்றுமைநயம்பற்றி உபசாரவழக்கால் அவற்றை மற்றையிருமூர்த்திகளுக்கும் ஏற்றிக்கூறினார்; இங்ஙனம திரிமூர்த்திகளை அபேதமாகக்கொண்டு கூறுதல், ஒருமரபு. அநேகமூர்த்திகளில் அஷ்டமூர்த்திகள் அடங்குதலும் காண்க. இனி, எண - (யாவராலும்) தியானிக்கப்படுகின்ற [அல்லது நன்கு மதிக்கப்படுகின்ற], வகை - பலவகைப்பட்ட, உருவின்-வடிவங்களையுடைய என்று பொருள்கொள்ளலுமாம; இப்பொருளில், எண்வகை-வினைத்தொகை: முந்தியபொருளிற் பண்புத்தொகை. மூவர் - தொகைக்குறிப்பு. பி - ம்:—[1]யாருமித. [2]வீரர்க்கு [3]ஏவலசெய்பவரேவரும். [4]மூவர்தம்மினு மொருவனிவ்வுழையுளான் முயலின். இரண்டு மூன்றாமடிகள் - ஏவல்செயகிலாதவரெவ ரென்னிடில முதல்வர், மூவர்தம்முளு மொருவனிங்குழையனாய் முயலின் என்று உள்ளன. (கஉ)

கங.—அவ்விடத்திலுள்ள பலவகையோசைகளைப் பாராட்டுதல்.

தழங்கு பேரியி னாகலி தகைநெடுங் களிறு
முழங்கு [1]மோதையு மரிநீர் முழக்கொடு முழங்குங்
கொழுங்[2]கு ழற்புதுக் குதலையர் நூபுரக் குரலின்
வழங்கு மாபெருந் துழனிகள் வயின்றொறு மறையும்.

(இ - ள்) தழங்கு பேரியின் ஆர கலி - ஒலிக்கின்ற பேரிகை வாத்தியத்தினது நிறைந்த [மிகுதியான] ஓசையும், தகை நெடுங்களிறு முழங்கும்

ஓதையும் - அழகிய பெரிய யானைகள் கர்ச்சிக்கின்ற ஓசையும், மூரி நீர் முழக்கொடு முழங்கும் - கடலின் ஆரவாரத்தோடு மாறுபட்டு ஒலிக்கும்; கொழுங் குழல் புது குதலையர் - செழுமையான புல்லாங்குழலின் இசைபோலினிய புதுமையாகிய குதலைச்சொற்களையுடைய மகளிரது, நூபுரம் - காற்சிலம் பணிகளின், குரலின் - ஓசையினால், வழங்கும் அ பெருந் துழனிகள் வயின் தொறும் மறையும் - கீழ்க் கூறப்பட்ட (அந்தப்பேரிகைமுழக்கம் முதலிய) பெரிய ஓசைகள் இடந்தோறும் அடங்கிப்போம்; (எ - று)

ஒவ்வோரிடத்தையும் வருணிக்கும்பொழுது, ஆங்காங்குப்பலவகை யோசைகள் பொருந்தியுள்ளனவென்று காட்டுதல், மரபு. பேரி - முரசு; பறைப் பொதுவுமாம். வாத்தியகோஷமும் யானைகளின் பிளிறலும் கடலொலியினும் மிகுதியுள்ளன வென்பது, முந்தியவாக்கியத்தின் பொருள். மகளிர் நடக்கிற பொழுதும் நாட்டியஞ் செய்கிறபொழுதும் அவர்களின் காற்சிலம்புகள் ஒலிக் கின்றவொலி கீழ்க்கூறிய மூவகையொலிகளினும் பெரிதாயிருக்குமென்பது, பிந்திய வாக்கியத்தின் கருத்து. இச்செய்யுளில், மேன்மேலுயர்ச்சியணி காண்க. கலி, ஓதை, முழக்கு, குதலை, குரல், துழனி என ஒருபொருளைக் குறிக் கும் பலசொற்கள் அமைந்ததனால், பொருட்பின்வருநிலையணியு முண்டு. இலங்கை கடல்சூழ்ந்த தீவாதலால், மூரிநீர்முழக்கும் கூறப்பட்டது.

மூரிநீர் - பெரியநீர்; எனவே, கடலாயிற்று. பழையநீ ரெனினுமாம்; "நீரையே முதலிற் படைத்தனர் கடவுள்" என நூல்கள் ஓதுதலால் வலிய நீரென்றலும் அமையும்; உலகத்தை ஆக்கல் அளித்தல் அழித்தல் தொழில் கள் கடலுக்கு உள்ளன வாதலின். புதுக்குதலை - "பழகப்பழகப் பாலும்புளிக் கும்" என்றபடியன்றிக் கேட்குந்தோறும் புதுமையாகவே தோன்றுகின்ற குத லைச்சொல் எனினுமாம். பி - ம்:— [1]ஓதையின. [2]குரல் [3]வழங்குமப்பெருஞ் சதிகளும், வழங்குபோதருஞ்சதிகளும், வழங்குமப்பெருந் துவனிகள். (௧௩)

௧௪ —தேர்ச்சாலைகளைக் கொண்டாடுதல்.

மரகதத்தினு மற்றுள மணியினும் [1]வனைந்த
குரகதத்[2]தடந் தேரின[3]மவைபயில் கொட்டி
லிரவி வெள்கநின் றிமைக்கின்ற வியற்கைய வென்றா
னரக மொக்குமா னன்னெடுந் துறக்கமிந் நகர்க்கு.

(இ - ள்.) மரகதத்தினும் - மரகதரத்தினங்களினாலும், மற்று உள மணியினும் - மற்றுமுள்ள பலவகையிரத்தினங்களினாலும், வனைந்த - அழகாகச் செய்யப்பட்ட, குரகதம் தட தேர் இனம் அவை - (சிறந்த) குதிரைகள் பூட்டும் பெரிய தேர்களின் கூட்டங்கள், பயில் - பொருந்திய, கொட்டில் - (இந்நகரத்திலுள்ள) சாலைகள், இரவி வெள்க நின்று இமைக்கின்ற இயற்கைய - சூரியனும் நாணும்படி ஓங்கி நின்று விளங்குகின்ற இயல்பையுடையன, என்றால் —, நலம் நெடுந் துறக்கம் இ நகர்க்கு நரகம் ஒக்கும் ஆல் - சிறந்தபெரிய சுவர்க்கலோகமும் இந்நகரத்திற்குமுன் நரகத்தைப்போன்றதாகுமன்றோ;

நவரத்தினகசிதமாய் மிகவும் விளங்குகின்ற தேர்க்கொட்டாரங்களை யுடைய இந்நகரத்தினது மிக்கசெல்வச்சிறப்பை நோக்குமிடத்துச் சுவர்க்க லோகமும் வெறுக்கத்தக்கதாகுமென்பது கருத்து. துன்பநுகாச்சிக்கேயுரிய இடமாகிய நரகத்தினும் இன்பநுகர்ச்சிக்கேயுரிய இடமாகிய சுவர்க்கத்துக்கு எவ்வளவு மேம்பாடு உண்டோ, அவ்வளவு மேம்பாடு உண்டு அச்சுவர்க்கத் தினும் இவ்விலங்கைக்கு என்பது போதரும். எனவே, இதற்குச் சுவர்க் கத்தை உவமை கூறுதல் அடாதென்பது தொனிக்கின்றது. ஒன்றன் குணத்தினால் மற்றொன்றற்குக் குற்றமுண்டாதலைச் சொல்லுதலாகிய அந் மலர்ச்சியணி இதிற் காண்க: "அமராவதியுந் நரகா மந்தமாநகர்க்கே" என்றத னோடு இதனை ஒப்பிடுக. 'மரகதத்தினும் மற்றுளமணியினும் வனைந்த' என் றது - தேர்க்கும், தேர்க்கொட்டிலுக்கும் அடைமொழி. மரகதம்=மரதகம். மற்றுள மணி - கோமேதகம், நீலம், பவழம், புஷ்யராகம், மாணிக்கம், முத்து, வைடூரியம், வைரம் என்பன. குரகதம் என்ற வடசொல் - (வலிய ஒற்றைக்) குளம்புகளினால் (விரைந்து) செல்வது என்று பொருள்படும். தேர்க்கொட் டில் - ரதசாலை. தடம் என்று எடுத்து, இடம்என்றுகொண்டு, குதிரைகள் கட்டுமிடங்களும், தேர்கள் தங்குமிடங்களுமென்று உரைப்பாருமுளர். பி-ம்:- [1]அமைத்த.[2]தனித்தேரெலாம். [3]உறைந்திடுங்கூடம், கொழுங்கதிர்சுற்றி (கச)

கரு.—அந்நகரத்து ஒளியைக் கொண்டாடுதல்.

திருகு [1]வெஞ்சினத் தரக்கருங் கருநிறந் தீர்ந்தா
ரருகு போகின்ற திங்களு மறுவற்ற தழகைப்
பருகு [2]மிந்நகர்த் [3]துன்னொளி [3]பரத்தலிற் பசும்பொ
னுருகு கின்றது போன்றுள துலகுசூ ழுவரி.

(இ - ள்.) அழகை பருகும் இ நகா துன் ஒளி பரத்தலின் - (தனனைக் காண்பவர் தனது) அழகைப பருகுவதுபோல உற்றுநோக்கி நுகருமபடியுள்ள இந்த இலங்காபுரியிலே (மாடமாளிகை கூடகோபுரம் மதில்முதலியவற்றில்) நிறைந்த ஒளி சென்று பரவுதலினால்,—திருகு வெம் சினத்து அரக்கரும் கரு நிறம் தீர்ந்தார் - (எப்பொழுதும் பிறரோடும்) மாறுபடுதற்குக் காரணமான கொடிய கோபத்தையுடைய (இந்நகரில்வாழ்கின்ற) இராக்கதர்களும் (தங்கள் இயற்கைக்)கரியநிறம்நீங்கப்பெற்று விளங்கினார்கள்;அருகுபோகின்றதிங்களும் மறு அற்றது - அருகிற்செல்லுகின்ற சந்திரமண்டலமும் (தனது இயற்கைக்) களங்கம் நீங்கி விளங்குவதாயிற்று; உலகுசூழ்உவரி-உலகத்தைச் சூழ்ந்துள்ள கடல், பசும்பொன் உருகுகின்றது போன்று உளது - (தனது இயற்கைக் கரு நிறம ஒழிந்து) மாற்றுயர்ந்த பொன்உருகுகின்றதுபோல் விளங்குவதாயிற்று.

இது அந்நகரின் ஒளிமிகுதியை வருணித்தவாறும் ஒரு பொருள் தன் குணத்தை நீத்துப் பிறிதொன்றன் குணத்தைப் பெறுதலாகிய பிறிதின் குணம் பெறலணி, இதில் உள்ளது. (இங்கு நீத்தகுணம் - கருநிறம், பெற்ற குணம் - ஒளி.) இடைவாக்கியத்திலுள்ள 'அழகைப்பருகுமிந்நகரத்துன் னொளிபரத்தலின்' என்ற ஏதுவை முதலிரண்டு வாக்கியங்களோடுங்கூட்டுக;

இடை நிலத்தீவகம். 'உலகுசூழ்வரி' என்பதற்கு - இவ்விலங்கைத் தீவைச்சூழ்ந்து நாற்புறத்துமுள்ள கடலென்று உரைப்பாருமுளர். 'உலகு' என்பது உலகத்தின் பகுதியையும் உணர்த்துதலை "மாயோன் மேயகாடுறை யுலகமும்" என்ற தொல்காப்பியத்திலும் காண்க. பி - ம்:—[1]திருகுறளு [2]நன்னகர். [3]பாய்தலின்.

௧௬.—அந்நகரத்துமாளிகைகளின் ஒளியைக் கொண்டாடுதல்.

அண்ட முற்றவும் வீங்கிரு ளகற்றுமின் [1]றலரி
கண்ட வாற்றினிக் கடிநகர் நெடுமனைக் கதிர்க
ளுண்ட [2]வாற்றினொன் றுரைப்பரி தொப்பிடிற் [3]றன்முன்
விண்ட வாய்ச்சிறு மின்மினி யென்னவும் [4]விளங்கா.

(இ - ள்.) அண்டம் முற்றவும் வீங்கு இருள் நின்று அகற்றும் அலரி கண்ட ஆற்றின் - உலகமுழுவதும் நிறைந்த இருளைத் தான் நிலைபெற்று விலக்குகின்ற சூரியன் செய்கின்ற வகையோடு, இ கடி நகர் நெடு மனை கதிர்கள் உண்ட ஆற்றின் - சிறந்த இவ்விலங்காபுரியிலுள்ள உயர்ந்த மாளிகைகளின் கிரணங்கள் (அவ்விருளை முழுவதையும்) உண்டொழிக்கின்ற வகைக்கு, ஒன்று உரைப்பு அரிது - சிறிதும் ஒப்புமைசொல்ல இயலாது; ஒப்பு இடில் - (அங்ஙனமன்றி இவ்வொளிகட்கு அச்சூரியகிரணங்களை) உவமைகூறினால், (அவை), விண்ட வாய் சிறு மின்மினி தன்முன் என்னவும் விளங்கா - திறக்கின்ற வாயையுடைய சிறியமின்மினிப்பூச்சி அச்சூரியன் முன் விளங்குகின்றவளவேனும் இவற்றின் முன் தாம் விளங்கமாட்டா; (எ - று.)

சூரியன் வானத்திலே உயரத்தில் நின்று தனது ஆயிரங்கிரணங்களைக் கொண்டு உலகத்து இருளை விலக்குகின்றனன்; இலங்கைநகரத்து மாளிகைகளின் ஒளிகள் தாம் இந்நிலவுலகத்தி லிருந்துகொண்டே உலகமுழுவதிலுமுள்ள இருள் முழுவதையும் பற்றற உண்டொழித்துவிடுகின்றன; ஆதலால், இவற்றிற்குத் தம்மில் ஒப்புமைசொல்ல இயலாது; ஆராய்ச்சியின்றி ஒப்புமை கூறினாலோ, சூரியன் முன்னிலையில் மின்மினிப்பூச்சி விளங்குகின்றவளவேனும் அச்சூரியகிரணங்கள் இம்மாளிகையொளிகட்குமுன் விளங்கமாட்டா என்பதாம். "மதியாதவன் கதிர் மின்மினிபோலொளிர வைகுந்தம்" என்றதனினும் மேலாக மதிக்கும்படியுள்ளது இந்நகரினொளி யென்க. அண்டம் - ஆகாயமுமாம். கடி - பலபொருள் குறிக்கும் உரிச்சொல்; அச்சம், அழகு, ஆரவாரம், இன்பம்; ஒளி, களிப்பு, காவல்; புதுமை, மணம் என்ற பொருள்களும் இங்கு அமையும். 'விளங்கான்' என்ற பாடத்துக்கு, சூரியன் - எழுவாய். பி - ம்:—[1]அலாவான், அலாவ [2]ஆற்றலொன்று, ஆற்றலென்று. [3]தம்முன் [4]விளங்கான் இச்செய்யுள் "தேனுஞ்சாந்தமும்" (௧௭) என்ற பாடலின்பின் சில பிரதியிலுள்ளது சில பிரதியிற் காணப்படவில்லை. (௧௬)

௧௭.—தேன்முதலியவற்றைக் கொண்டாடுதல்.

தேனுஞ் சாந்தமு மான்மதச் செறிநறுஞ் சேறும்
வானு நாண்மலர்க் கற்பக மலர்களும் வயமாத்

தான [1]வாரியு நீரொடு மடுத்தலிற் றழீஇய
மீனுந் தானுமோர் வெறிமணங் [2]கமழுமாம வேலை.

(இ - ள்.) தேனும் - (சூடியமலர்களினின்று சொரிகின்ற)மதுவும், சாந்தமும் - சந்தனமும், மான்மதம் செறி நறு சேறும் - கஸ்தூரியைக்கொண்டு செய்த களிப்புள்ள வாசனை வீசுகின்ற குழம்பும், வானம் நாள் மலர் கற்பகம் மலர்களும் - வானுலகத்திலுள்ள புதிதுபுதிதாக மலர்தலையுடைய கற்பகதருக்களின் மலர்களும், வய மா தான வாரியும்-வலிமைமிக்க யானைகளின்மதநீர்ப் பெருக்கும், நீரொடு மடுத்தலின் - கடல்நீரிற்பாய்ந்து அதனோடு மிகுதியாகக் கலத்தலினால், வேலை - அக்கடல், தானும் தழீஇய மீனும ஓர் வெறிமணம் கமழும் ஆம் - அக்கடல் தானும தனனிடத்திற்பொருந்திய மீன்களும்(தமக்கு இயல்பான புலால்நாற்றம் ஒழிந்து)ஒப்பற்றநறுமணம வீசுவனவாம; (எ - று.)

இதனால், இந்நகரத்திலுள்ள தேன் முதலியவற்றின் மிகுதி கூறியவாறும்; வீறுகோளணி. பாலகாண்டத்தில் அயோத்திமாநகரவருணனையில் "புதுப்புனல்குடையுமாதர் பூவொடு நாவிபூத்த, கதுப்புறுவெறியேநாறுங கருங்கடற்றரங்கம்" என்றது, இதற்குக் காணத்தக்கது. மான்மதம - கஸ்தூரி மானினது கொழுப்பு; வடமொழியில் 'மருகமதம்' எனப்படும். "வயவலி யாகும்" என்பது தொல்காப்பியத்து உரிச்சொல்லியற்சூத்திரம். வயமா - வலிமையையுடைய விலங்கு எனவே, யானையாயிற்று. தானவாரி - மதமாகியநீரென இருபெயரொட்டு. பி-ம்:—[1]வாரியின் [2]கமழுமால், கமழுமல்

கஅ.—இவ்வகைச்சிறப்பின் காரணத்தைக்குறித்து வியத்தல்.

தெய்வத் தச்சனைப் புகழ்துமோ செங்கண்வா ளரக்கன்
மெய்யொத் தாற்றிய தவத்தையே வியத்துமோ [1]விரிஞ்ச
னையப் பாடிலா வரத்தையே மதித்துமோ வறியாத்
தொய்யற் [2]சிந்தையாம் யாவரை யாதென்று துதிப்பாம்.

(இ - ள்.) தெய்வ தச்சனை புகழ்துமோ-தேவசிற்பியான விச்சுவகருமாவைக் கொண்டாடிப் பேசுவோமோ? செம் கண் வாள் அரக்கன்-மெய் ஒத்து ஆற்றிய தவத்தையே வியத்துமோ - கோபத்தாற்சிவந்த கண்களையுடைய கொடிய இராக்கதனான இராவணன் மெய்ம்மைதவறாமற்செய்த தவத்தையே அதிசயித்துப் புகழ்வோமோ? விரிஞ்சன ஐயப்பாடு இலா வரத்தையே மதித்துமோ - பிரமனளித்த சந்தேகித்தற்கிடமில்லாத வரத்தின்பலத்தையே நன்குமதித்துப் பேசுவோமோ? அறியா தொய்யல் சிந்தையாம் - (இன்னதைப் பாராட்டிப் பேசவேண்டுமென்று) அறியாமற் சோர்வுபடுகின்ற மனததையுடையோமான நாம், யாவரை யாது என்று துதிப்பாம் - (மேற்கூறிய மூவரில்) எவரை எனனவென்று துதிக்கவல்லோம்? [துதிக்கவல்லோமல்லோம் என்றபடி]; (எ - று.)

இஙஙனம ஒப்புயாவுமற்ற மிக்க சிறப்பையுடைய இவ்விலங்காபுரியை நிருமித்தவன், தேவசிற்பியான விசுவகருமன; இதில் அரசுவீற்றிருக்கின்ற

இராவணன் இவ்வளவுசெல்வசிறப்பைப் பெற்றதற்குக் காரணம், அவன் உள்ளும்புறமும் ஒத்துத் திரிகரணசுத்தியுடன் மேற்கொள்செய்த அரியபெரிய தவமும், அதற்கு உவந்து பிரமனளித்த தவறாப்பெருவரமுமாம். ஆகவே, தெய்வதச்சன் இராவணன் பிரமன் என்ற மூவரும் துதிக்கத்தக்கவரென்க. வாள் - கொடுமைக்கு இலக்கணை. வாளரக்கன் - சிவபிரானிடத்தினின்று பெற்ற சந்திரஹாஸமெனனும் சிறந்தவாளாயுதத்தை யேந்திய அரக்கனெனினுமாம். மெய் ஒத்து - மனமொத்து என்னவுமாம். பி - ம்:—[1]விதியோன். [2]சிந்தையேம். (கஅ)

வேறு.

ககூ.—வனம் உபவனம் என்ற இவற்றைக் கொண்டாடுதல்.

வானும் நிலனும் பெறு[1]மாறினி மற்று முண்டோ
கானும் பொழிலும் மிவைசெங்கன கத்தி னாலு
மேனை மணியா லு மியற்றிய வேனும் யாவுந்
தேனும் மலருங் கனியுந்தரச் செய்த செய்கை.

(இ - ள்.) கானும் பொழிலும் இவை-(இந்நகரத்தைச்சார்ந்த) காடுகளும் சோலைகளுமாகிய இவை, செம் கனகத்தினாலும் ஏனை மணியாலும் இயற்றிய ஏனும் - செம்பொன்னாலும் மற்றைய இரத்தினங்களினாலும் செய்யப் பட்டவையாயினும், யாவும் - அவையெல்லாம், தேனும் மலரும் கனியும்தர - (இயற்கைக் காடு சோலைகளிலுள்ள மரங்கள்போலத்) தேனையும் மலர்களையும் பழங்களையும் தரும்படியாக, செய்த - அமைத்திருக்கிற, செய்கை - விசித்திர மான செயலை, இனி மற்றும் நிலனும் வானும் பெறும் ஆறு உண்டோ - இந் நகரத்தினும் வேறான நிலவுலகமும் வானுலகமும் பெறும்வகை யுண்டோ? [இல்லை யென்றபடி]; (எ - று.)

பொன்மணிகளா லியற்றப்பட்ட செயற்கைக்காடுகளும் சோலைகளும் இயற்கைமரங்களைபோலத் தேன்மலர்கனிகளைத் தருகின்ற அற்புதம் இந்நக ரத்திலுள்ளதேயன்றி மற்றைநிலவுலகத்திலேனும் வானுலகத்திலேனும் எங்கு மில்லை யென்பதாம்; தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. வானுநிலனும், பொழி லும்மிவை, ஏனைம்மணி, தேனும்மலர் என்பன - விரித்தல்விகாரம். செங்கன கம் - மாற்றுயர்ந்த பொன். இவ்வகைத்தெய்வீக ஐசுவரியத்தை இவ்விரா வணனேயன்றி மண்ணுலகத்தாரும் விண்ணுலகத்தாரும் பெறுதலுண்டோ வென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். பி - ம் —[1]மற்றினிமாறுமுண்டோ.

இக்கவி - கீழ்ப்படலத்தின் முப்பத்தொன்பதாங் கவிபோன்ற கலி நிலைத்துறை. (ககூ)

வேறு.

உ௦.—கோபுரத்தைக் கொண்டாடுதல்.

நீரும் வையமு நெருப்புமே னிமிர்நெடுங் காலும்
வாரி வானமும் வழங்கல வாகுந்[1]தம வளர்ச்சி

ஊரி னிநநெடுங் கோபுரத் துயர்ச்சிகண் டுணர்ந்தான்
மேரு வெங்ஙனம் விளர்க்குமோ முழுமுற்றும் வெள்கி.

(இ - ள்.) நீரும் - ஜலமும், வையமும் - பூமியும், நெருப்பும் - அக்கனியும், மேல நிமிர நெடிய காலும் - மேலேயுலாவுகின்ற நெடிய வாயுவும், வாரி வானமும - (இந்த நான்கு பூதங்களும்) வருதற்கிடமான ஆகாயமும், (ஆகிய ஐம்பெரும்பூதங்களும), தம் வளர்ச்சி வழங்கல ஆகும் - (இந்நகரக்கோபுரத்தின்வளர்ச்சிக்குமுன்பு தாம்) தமது வளர்ச்சியினுற் சிறப்பித்து வழங்கப்படாவாம; (மற்றும்), ஊரின் இ நெடிய கோபுரத்து உயர்ச்சி கண்டு உணர்ந்தால்- இந்நகரத்திலுள்ள நெடியகோபுரத்தின் உயர்வைப் பார்த்தறிந்தால், மேரு- மகாமேருகிரி, வெள்கி - வெட்கப்பட்டு, முழுமுற்றும் எங்ஙனம விளர்க்குமோ-தனது உடம்புமுழுவதும் எவ்வாறு வெண்ணிறமடையுமோ. (எ - று.)

மிகக வளர்ச்சியுடையனவென்று பிரசித்தமாக வழங்கப்படுகின்ற பஞ்சமகாபூதங்களும, தம்மினுமவளர்ச்சியுடையதாக இந்நகர்க்கோபுரம ஏற்பட்டு விட்டதனுல் இனி அங்ஙனம வளர்ச்சியில்மேம்பட்டனவாக வழங்கப்படா என்பது, முந்தியவாக்கியத்தின் பொருள். அககோபுரத்தின் உயர்வு, எண்பத்துநான்காயிரம் யோசனையுயர்வுள்ளதென்று சொல்லப்படுகிற மகாமேருகிரியும மிகவும் வெட்கப்படுமபடி அதனினும் அதிகப்பட்டுள்ள* தென்பது, பிந்திய வாக்கியத்தின் கருத்து. இதுவும தொடர்புயர்வுநவிற்சியணியே. வெட்கத்தினுல் மேனிநிறமமாறுதல், இயற்கை; மேருவின் பொன்னிறம் ஒழிந்து வெண்ணிறமாகு மென்க. நீரை முதலில நிறுத்தியது, "ஆதியிற் கடவுள நீரையே படைத்தார" என்றபடி அது முதலிலதோன்றிய சிறப்புப் பற்றி யென்க. வையம் - (பொருள்களை) வைககுமிடமெனநிலத்துக்குக் காரணககுறி. வாரி - வருமிடம. மற்றை நானகுபூதஙகளும தஙகுதற்கு இடமாகுதல பற்றியும, அவற்றின உற்பத்திககு மூலகாரணமாகுதல் பற்றியும், 'வாரிவானம' எனப்பட்டது கண்டு உணர்ந்தால் - பார்த்து அதனுயரவையும தனனுயரவையும ஆலோசித்தால் என்றலுமொன்று. பி - ம் —[1]தன் [2]ஒரினின்னெடுங், ஊருளிநெடுங்.

இதுமுதற் பதினுன்கு கவிகள் - இப்படலத்தின் நான்காம் கவிபோன்ற கலிநிலைத்துறைகள். (உ௦)

உக.—மதிலின்ஒளியைக் கொண்டாடுதல்.

முன்னம் யாவரு மிராவணன் முனியுமென் றெண்ணிப்
பொன்னின் மாநகர் மீசசெலான் [1]கதிரெனப் புகல்வார்
கன்னி யாரையி னொளியினிற கண்வழுக் குறுத
லுன்னி நாடொறும விலஙகினன் போதலை யுணரா.

(இ - ள.) கன்னி ஆரையின ஒளியினில் - அழிவில்லாத (இந்நகரத்து) மதிலின் ஒளியினுல், கணவழுககுறுதல-கணணெளி மழுஙகுதலை, உனனி - நினைத்து, நாள் தொறும் - தினந்தோறும, விலஙகினன் போதலை - விலஙகிச

செல்லுதலை, உணரா - அறியாமல்,—முன்னம் - நெடுநாளாக, யாவரும் - அனைவரும், இராவணன் முனியும் என்று எண்ணி கதிர் பொன்னின் மாநகர் மீ செலான் என புகல்வார் - இராவணனை கோபிப்பானென்று நினைத்து அஞ்சிச் சூரியன் பொன்மயமான பெரிய இந்நகரத்திற்குமேலே செல்லான் என்று சொல்வார்கள்; (எ - று.)

மூவுலகத்தையும் வென்று அடக்கி அரசாளுகிற இராவணனிடத்து அச்சத்தால் சூரியன் அவனது இலங்கைநகரத்துக்குமேலாக வானத்தே சென்று தனது உஷ்ணகிரணங்களை வீசுதற்கு பின்வாங்கி அந்நகரத்தினும் விலகிச் செல்லுதலாகிய உண்மையை மறைத்து, அந்நகரத்தின் பொன்மயமான மதிலினது ஒளியினாற் கண்கூசுதல்பற்றி விலகிச்செல்வனென வேறொன்றை வகுத்துக் கூறியதனால், ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி.

ராவணன் என்ற வடமொழிப்பெயர் - கூச்சலிடுபவனென்றும், கூச்சலிடச்செய்பவனென்றும் பொருள்படும். சிவபிரானது கைலாசகிரியைப் பெயர்க்கத்தொடங்கி அதன்கீழ்த் தன்கைகள் அகப்பட்டு நசுக்குண்டபோது பேரிரைச்சலிட்டதனாலும், தான்செய்யும் பலதுன்பங்களினால் உலகத்தாரை அலறிக் கதறச்செய்ததனாலும், இவனுக்கு இப்பெயர். இது, சிவபிரான் இட்டது. இனி, விச்ரவமுனிவனது புதல்வனெனப் பொருள்படும் தத்திதாந்த நாமமெனக் கொள்ளுதலு மொன்று; இவன் - பிரமபுத்திரரான புலஸ்தியமகாமுனிவரது குமாரராகிய விச்ரவமுனிவர்க்குக் கேகசியென்ற ராக்ஷஸஸ்திரீயினிடத்திற் பிறந்தவன்; (விச்ரவமுனிவர்க்கு மூத்த மனைவியினிடம் பிறந்தவன், குபேரன்.) லங்காநகரத்தரசன்; திக்குவிசயஞ்செய்தவன். இவனது உடன்பிறந்தவர் கும்பகர்ணன், சூர்ப்பணகை, விபீஷணன்.

கதிர் - ஒளி; ஆயிரங்கிரணங்களையுடையனான கதிரவனுக்குச் சினையாகுபெயர். கன்னி - அழிவின்மை. ஒளியினால் கண்கூசிப் பார்வை மழுங்குதல், இயல்பு. உணரா=உணராமல். பி - ம்:—[1]கதிரென்பர் புலவர். இச்செய்யுள் சில பிரதிகளில் "தீயசெய்குநர்" (௨௨) என்ற பாடலுக்குப்பின் காணப்படுகின்றது: சில பிரதிகளில் இச்செய்யுள் காணப்பட்டிலது. (௨௧)

௨௨.—மதிலின்உயர்ச்சியைக் கொண்டாடுதல்

தீய செய்குநர் தேவரா [1]லனையவர் சேரும்
வாயி லில்லதோர் வரம்ப[2]மைக் குவனென மதியாக்
காய மென்னுமக் கணக்கறு பதத்தையும் கடக்க
வேயு நன்மதி லிட்டனன் [3]கயிலையை யெடுத்தான்.

(இ - ள்.) கயிலையை எடுத்தான் - (முன்பு) கைலாசகிரியைப் பெயர்த்தெடுத்த ஆற்றலையுடையவனான இராவணன்,—'தீய செய்குநர் தேவர் ஆல்- (இராக்கதர்களாகிய நமக்குத்) தீங்குகளைச் செய்யக்கூடியவர்கள் (தொன்றுதொட்டுப் பகைவர்களான) தேவர்களே யன்றோ: (ஆதலால்), அனையவர் சேரும் வாயில் இல்லது ஓர் வரம்பு அமைக்குவன் - அத்தேவர்கள் வரும்படியான வழியைக் கடந்ததாகிய ஓர் எல்லையை (நமது நகரத்துக்கு) அமைப்

பேன்,' என மதியா - என்று எண்ணி,—காயம் எனனும் அ கணககு அறு பதத்தையும் கடக்க ஏயும் - அளவிறந்த அந்த [தேவாகள் சஞ்சரிககின்ற] ஆகாயமென்கிற இடமமுழுவதையும் கடந்து மேலாகப்பொருந்திய, நல்மதில்-நல்லமதிலே, இட்டனன் - அமைத்துக்கொணடனன்போலும்; (எ - று)

வானததினெல்லே எவ்வளவு உணடோ அவ்வளவையுமகடந்து உயர்ந்துள்ளது, இந்நகரதது மதில்; அதற்கு, இராவணன் தஙகட்கு சத்துருககளாகிய தேவாகள் எப்பொழுதேனும் தீஙகு செய்பவராதல்கூடு மென்பது கருதி அவாகள வருமவழியை யடைதது வான வீதிகளலைத்துக்கும் மேலாகத தனது நகாககாவற்சுற்றுமதிலே யமைததனனெனக் கற்பனைகூறியது - ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி. காயம் - முதறகுறைவிகாரம். பி - ம்:—[1]எலையவர் [2]அமைககுவம். [3]கயிலையன்று, கயிலேயேன்று. (உஉ)

உ௩.—மதிலின்வலிமையைக் கோண்டாடுதல்.

கறங்கு கால்புகா [1]கார புகா கதிர புகா [2]மறலி
மறம்பு காதினி வானவர் புகாரென்கை வம்பே
திறம்பு காலத்துள் யாவையுஞ் சிதையினுஞ் சிதையா
வறம்[3]பு காதிந்த வணிமதிட் கிடக்கைநின் றகத்தின்.

(இ - ள்.) இந்த அணி மதிள் கிடககை நின்று - இந்த அழகிய மதிலெல்லேயைக கடந்து, அகத்தின் - இநநகரினுள்ளே, கறஙகு கால் புகா - சுழன்று வீசுமியல்புள்ள காறறுககளும செல்லமாட்டா; கார புகா - மேகஙகளுஞ் செல்லமாட்டா; கதிர புகா சூரிய சநதிரர்களும புகார்; மறலி மறம புகாது - யமனுடைய கொடியதிறமும செல்லமாட்டாது; இனி - இஙஙனமாகின்ற போது, வானவர் புகார் எனகை வமபே - 'தேவாகள் இந்நகரினுட் செலலத திறமிலா' என்றுசொல்லுதல் வீணேயாம; திறமபு காலததுள - (யாவும்) அழியுங காலததில [சாவசஙகாரகாலததில்], யாவையும் சிதையினும் - எல்லாப பொருளகளும அழிந்தாலும், சிதையா - தான அழியாத, அறம் - தரும தேவதையும், புகாது - (இநநகரினுட்) பிரவேசியாது; (எ - று.)

காற்றுநுழையவும் இடமில்லாதபடி அந்நகரத்துமதில் உயர்ந்தும எஙகுஞ் சந்துவிடாமறசெறிநதும அரியகாவலுடையதாயு மிருககின்ற தென்க. 'யமனதுவீரமும்இதனுட்புகாது' என்றது, அமமதிலின் காவலுடைமையைக் காட்டும. எஙகுந்தடையின்றிச செல்லுகின்ற ஆறறலேயுடைய வாயுவும் மழைக்கடவுளும சூரியசநதிரரும யமனுமே இம்மதிற்காவலேககடந்து இந்நகரினுட்செல்லாரெனறதனலேயே, மறறைததேவர்கள் செலல வல்லரல்லரென்பது தணடாபூபிகாநியாயததாற பெறப்படுதல்பற்றி, அதனைத தனியே யெடுததுககூறுதல் மிகைபடககூற லென்னுங குறறத்தின்பாறபடு மென்பார, 'இனி வானவா புகாரெனகை வம்பே' எனறா; இது - தொடர்நிலைச் செய்யுட்பொருட்பேறணியாம். நல்வினைகளை யொழித்துத தீவினைகளைச செய்கின்ற கொடும்பாதகனான இராவணனது ஆட்சியில் கொடிய அரசகர்கள் வசிக்கின்ற இலஙகையில தரும மெனபது சிறிதுமில்லாமையை, அம்மதிற்

காவலினாற் தருமதேவதை அந்நகரினுள் நுழைய மாட்டாதெனக் கற்பித்துக் கூறியது, தற்குறிப்பேற்றத்தின்பாற்படும். பலதிசைகளினின்றும் வீசுதல் பற்றியும், ஆவஹம் முதலியனவாக ஏழு வாயுக்கள் இருப்பனவாகப் புராணங்கள் கூறுவதாலும், 'கால்புகா' என்றும் சப்தமேகங்களுள்ளன வாதலால் 'கார் புகா' என்றும், பன்மையாற் கூறினார். கறங்குதல் - ஒலித்தலுமாம். கதிர் - கதிர்களையுடையவற்கு ஆகுபெயர். மறல் - கொடுமை, கொலை, கோபம், திறமை, போர், வலி, வீரம்; அதனையுடையவன், மறலி.

இவ்வூரினுள்ளே தருமம் புகாதிருத்தலால் இவ்வூரவர் விரைவிலழிவுறுவரென்பது நிச்சயம்; ஆகவே, 'காற்று முதலிய தேவர்கள் இதனுட் புகார்' என்று இனிசொல்லுதல் வீணேயாமென அரக்கர்க்கு அமங்கலமாகின்ற ஒருபொருள் இச்செய்யுளில் தொனிக்குமென்பர். 'வமபே' என்பதற்கு - புதுமையோ? [அன்று] என்று உரைப்பர் ஒருசாரார்; இப்பொருளில், ஏ - எதிர்மறை பி - ம்:—[1]கதிரவனொளி. [2]கனலின. [3]புகாமையாலழியுமிந்நகர் ரென வயிர்த்தான், புகாமையாலழியுமிப்பதியென வுறைந்தான். (உ௩)

உ௪.—விமானசிகரத்தைக் கொண்டாடுதல்.

[1]கொண்ட வான்றிரைக் குரைகட லிடையதாய்க் குடுமி
யெண்ட வாவிசும் பெட்டநின் [2]றிமைக்கின்ற வியல்பாற்
பண்டை நாகணைப் பள்ளியா னுந்தியிற் பயந்த
வண்ட மேயுமொத் திருந்ததிவ் வகனக ரமைதி.

(இ - ள்.) (இந்நகரமானது), கொண்ட வான் திரை குரை கடல் இடையது ஆய் - தன்னிடத்தேகொண்ட பெரிய அலைகளையுடைய ஒலிக்கின்ற கடலினிடையே யுள்ளதாய், குடுமி எண் தவா விசும்பு எட்ட நின்று இமைக்கின்ற இயல்பால் - (தன்னிடையேயுள்ள அரண்மனையின்) விமானசிகரம் ஓரெல்லைக்கு அடங்காத ஆகாயத்தையளாவ உயர்ந்து விளங்குகின்ற தன்மையையுடைமையால்,—இ அகல் நகர் அமைதி-இந்த விசாலமான இலங்காபுரியின் அமைப்பு, நாக அணை பள்ளியான் பண்டை உந்தியின் பயந்த அண்டமே ஒத்து இருந்தது - சர்ப்பராஜனாகிய ஆதிசேஷனாகிற சயனத்திலே படுத்தலகொண்டு அறிதுயிலமாகின்றவனான திருமால் ஆதிகாலத்தில் (தனது) நாபியினின்று தோன்றுவித்த அண்டகோளத்தையும் போன்றுள்ளது;' எ-று.)

பெருங்கடலிடையே தோன்றியெழுந்து உயர்ந்து காணப்பட்ட பிரமாண்டத்தை, தென்கடலிடையே மிகவுயர்ந்து காணப்படுகின்ற இலங்கை நகர்க்கு ஒப்புமைகூறினார்; உவமையணி. தவு - தபு என்பதன் மரூஉ. தவுதல் - அழிதல்; குறைதல். நாகணை - நாகவணை யென்பதன் தொகுத்தல். பி - ம்:—[1]கொண்டல் [2]இமைக்கின்ற வெழிலால் (உ௪)

உரு.—ஆடல்பாடலாதி விநோதங்களைக் கொண்டாடுதல்.

பாடு வார்பல 'ரென்னின்மற் றவரினும் பலரா
[2]லாடு வாரினி யவரினும் பலருள ரமைதி

கூடு வாரிடை யின்னியங் கொட்டுவார் முட்டில்
வீடு காண்குறுந் தேவரால விழுநடங் காண்பார்.

(இ - ள்.) பாடுவார் பலர் என்னின் - (இந்நகரத்தில்) இசைபாடுகின்ற வர்கள் அநேகரென்றால், இனி ஆடுவார் - நாட்டியஞ்செய்கின்றவர்கள், அவ ரினும் பலர் - அப்பாடுகின்றவர்களினும் பலராவர்; அமைதி கூடு வார் இடை இன் இயம் கொட்டுவார் - (அந்நாட்டியத்திற்கு உரியதாக) தாளவமைப்புப் பொருந்தியதும தோல்வாரினால் கட்டப்பட்டதுமாகிய இனிமையான வாத்தி யத்தை [மத்தளத்தை] த் தட்டிமுழக்குகின்றவர்கள், அவரினும பலர் உளர்- அந்நாட்டியஞ்செய்பவர்களினும பலராயுள்ளார்; முட்டில் வீடு காண்குறும் தேவரால் விழு நடம காண்பார் -சிறையிலிருந்து விடுதல்பெற்ற தேவர்களைக் கொண்டு (இங்ஙனஞ்) சிறந்த நாத்தனத்தைச் செய்வித்து வேடிக்கைபார்ப பார்கள், (இராக்கதர்கள்); 'எ-று.)—'மற்று' அசை; ஆல்-அசை;தேற்றமுமாம்

இலங்கையில் அரக்கர்கள் தம்மால் வென்று சிறைபிடித்துக் காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள தேவர்களுள் பாடுதல் ஆடுதல் மத்தளங்கொட்டுதல் என்ற வற்றில் வல்ல பலரைத் தாம் வேண்டும்பொழுதெல்லாம் சிறையினின்று விடுத்து அவர்களைக்கொண்டு இசைநாடகங்களை நடத்தித் தாம் அதனை விநோதங்கண்டு மகிழ்வரென்பது கருத்து. முதல் மூன்றடிகளில், மேன் மேலுயர்ச்சியணி காண்க.

கூடு, இடை என்ற வினைத்தொகையிரண்டும் - இயத்துக்கு அடை மொழி. இயம் - வாச்சியப்பொதுப்பெயர்; இங்குச் சந்தர்ப்பத்தினால் மத்த ளத்தைக் குறித்தது. 'அமைதி கூடுவாரிடை' என்பதற்கு - சமயம் நேர்ந்து கூடியவர்களான சபையார்களின் நடுவிலே யென்று பொருள்கொண்டு, அதனை, பாடுவார் ஆடுவார் இயங்கொட்டுவர் என்ற மூன்றனோடும் கூட்டி யுரைத்தலு மொன்று இவ்வாறு இசைநாடகங்களை நடத்துவார் அரக்க ரென்றுகொண்டு, அங்குத் தாம் தாம் செய்யும ஊழியங்களைக் குறைவின்றிச் சரிவரச்செய்து முடித்து விடுதல்பெற்ற தேவர்களே அச்சிறந்தநாட்டியத்தை (வியந்து) காண்பார்கள் என்று இறுதி வாக்கியத்துக்குப் பொருளுரைப்பாரு முளர்; இப்பொருளில் 'தேவரால்' என்பதில், ஆல் - அசை: அரக்கர்க்கு ஊழியஞ் செய்தலினின்று தாம்விடுதல்பெறும்வகையை யெதிர்பார்க்கின்ற தேவ ரென்றலுமாம். பி - ம்:—[1]எண்ணின். [2]ஆடுவார்கண்மற்று. (உடு)

உசா.—நடனச்சிறப்பைக் கொண்டாடுதல்.

வான மாதரோ டிகலுவர் விஞ்சையர் மகளி
ரான மாதரோ டாடுவ ரியக்கிய ரவரைச
சோனை வார்குழ லரக்கியர் [1]தொடர்குவர் தொடர்ந்தா
லேனை [2]நாடிய ரரு நடக கிரியையாய்த் திருப்பார்.

(இ ள்.) (இவ்விலங்காபுரியில்), வானம மாதரோடு - (மேற்கூறியவாறு நாத்தனஞ்செய்கின்ற) தேவமாதர்களுடன், விஞ்சையர் மகளிர் - வித்தியாதர

மாதர்கள், இகலுவர் - மாறுபட்டு அவர்களினும் மேலாக நாட்டியஞ்செய்வர்; ஆன மாதரோடு - அங்ஙனமான வித்தியாதரமாதர்களுடன், இயக்கியர் - யக்ஷஸ்திரீகள், ஆடுவர் - (மாறுபட்டு அவர்களினும் மேலாக) நாட்டியஞ்செய்வர்; சோனை வார் குழல் அரக்கியர் - விடாப் பெருமழை பொழிகின்ற கார் மேகம்போன்ற நீண்ட கூந்தலையுடைய இராக்கதமாதர்கள், அவரை தொடர்குவர் - அந்த யக்ஷஸ்திரீகளோடு மாறுபட்டு அவர்களினுஞ்சிறப்பாக நாட்டியஞ் செய்வர்; தொடர்ந்தால் - அங்ஙனம் நாட்டியஞ்செய்யுமிடத்து, ஏனை நாடியர் - மற்றைநாட்டு மகளிர்கள், அரு நடம் கிரியை ஆய்ந்திருப்பார் - (அவர்களோடு எதிர்த்துத் தாம் நர்த்தனஞ்செய்யமாட்டாமல் அவர்களுடைய) அருமையான நர்த்தனத்தின் அடைவுகளை மனத்தினாலாராய்ந்து வியந்துகொண்டிருப்பார்.

இராக்கதமாதர்களுடைய அதிவிசித்திரமான நாட்டியத்திறம், இதிற் கூறப்பட்டது. இயக்கியர், அரக்கியர், நாடியர் என்பன - இயக்கர், அரக்கர், நாடர் என்றவற்றின் பெண்பால். மிக்க கருநிறமுடைமைக்குச் சோனைமேக உவமை கூறப்பட்டது தொடர்தல் - வாதுக்குஅழைத்தல். இனி, ஏற்றுவார்க்கியத்துக்கு-அங்ஙனம் அரக்கியர் இகலி ஆடுமிடத்து மற்றைநாட்டு மாதர்கள் அருமையானநடனத்துக்கு அங்கமான செயல்களைத் தாம் ஆராய்ச்சியுடனேசெய்துகொண்டுஉதவுவார்கள் என்றுபொருள்கொள்ளுதலுமொன்று. பி - ம் — [1]தொடர்வர்தொடர்ந்தார். [2]நாகியர். [3]நடக்கிரியமைந்திருப்பார்.

உஎ.—நவநிதிகளைக் குற்றேவல் கொள்கின்ற சிறப்பைக் கொண்டாடுதல்.

இழையு மாலையு மாடையுஞ் சாந்தமு மேந்தி
யுழைய ரென்னநின் று[1]தவுவ நிதிபங்க ளொருவர்
விழையும் போகமே யிங்கிது வாய்[2]கொண்டு விளம்பிற்
குழையு நெஞ்சினு னினையினு மாசென்று கொள்ளும்.

(இ - ள்) நிதியங்கள் - (நவ) நிதிகள்,—இழையும் - ஆபரணங்களையும், மாலையும் - பூமாலைகளையும், ஆடையும் - வஸ்திரங்களையும், சாந்தமும் - சந்தனத்தையும், ஏந்தி - (தாம்) எடுத்துக்கொண்டு, உழையர் என்ன நின்று உதவுவ - பரிசாரகர்போல அருகில்நின்று (இந்நகரத்து அரக்கர்கட்கு வேண்டும் போதெல்லாம் அவ்விழை முதலியவற்றைக்) கொடுப்பன; இங்கு இது - இவ்வூரிலுள்ள இவ்வகையானபோகம், ஒருவர் விழையும் போகமோவேறொருவர் விரும்பத்தக்க போகமோ? [அன்று என்றபடி]; வாய்கொண்டு விளம்பின் - (இதனை) வாயினால் வருணித்துச்சொல்லத் தொடங்கினால், குழையும்-(அவ்வாய்சொல்லத்திறமில்லாமற்) குளறிப்போம்; நெஞ்சினால்நினையினும் (இதனை வருணிக்கவேண்டுமென்று) மனத்தினால் நினைத்தாலும், மாசு என்று கொள்ளும் - (அக்கருத்துச்சிறிதுநத்தாதுபற்றி அங்ஙனம் நினைத்தலை அம்மனம் தனக்குக்) குற்றமாகக் கொள்ளும்; (எ - று)

அந்நகரத்தவர்போகம் மற்றையெவர்க்கும் மனமொழிமெய்கட்கு எட்டாததென்பது விளக்கப்பட்டது. ("அதிசயமளிப்பதற்கருளறிந்துநற், புதி

தலாகற்பகத்தருவும் பொய்யிலாக், கதிரநெடுமணிகளுங் கறவையான்களும், நிதிகளுமுறைமுறைநின்று நீட்டவே" என்று ஆரணியகாண்டத்திற் கூறியது காணத்தக்கது.) இவ்விலங்காபுரியில் ஒருவர் அநுபவிக்கின்ற போகமாகிய இதனையே வாயினாற்சொல்லுதலும் மனத்தினால் நினைத்தலுமுடியாதெனப் பின்னிரண்டடிகட்குப் பொருள் கூறலுமாம்; எனவே, இந்நகரத்திலுள்ள அனைவரும் அநுபவிக்கின்ற போகத்தை ஒருங்கே வருணித்துச்சொல்லுதலும் மனத்தினாலெண்ணுதலும் முடியாதென்பது, கருத்து. மகாபதுமம், பதுமம், சங்கம், மகரம், கச்சபம், முகுந்தம், குந்தம், நீலம், வரம் என நிதி ஒன்பது வகைப்படும். போகம் சுகாநுபவம். பி-ம்.—[1]உதவுவார் மாகதமகளிர். [2]கொடு.

உஅ.—நகரத்தின் அமைப்பைக் கொண்டாடுதல்.

பொன்னின் மால்வரை மேனமணி [1]பொழிந்தனன் பொருத்தி
[2]யுன்னு நான்முகத் தொருவனின் றாழ்முறை யுரைக்கப்
பன்னி நாள்பல பணி[3]யுழந் தரிதினிற் படைத்தான்
சொன்ன வானவர் தச்சனு மிந்நகர் துதிப்பான்.

(இ - ள்.) உன்னும் - (இந்நகரம் இன்னபடி அமையவேண்டு மென்று) நினைத்த, நான் முகத்து ஒருவன் - நான்கு முகங்களையுடைய ஒப்பற்றவனான பிரமன், நின்று - அருகில்நின்று, ஊழ் முறை உரைக்க - செய்யவேண்டிய செயலை முறையே சொல்லிவர, சொன்ன வானவர் தச்சன் - (சிறந்த சிற்பியாக நூல்களிற்) கூறப்பட்ட தேவசிற்பியான விசுவகருமன், பன்னி - ஆராய்ந்து, பொன்னின் மால் வரைமேல் மணி பொழிந்தனன் பொருத்தி - பொன்மயமான பெரிய மகாமேருகிரியிலுள்ள இரத்தினங்களை மிகுதியாகக் கொணர்ந்து சொரிந்து அவற்றை உரிய இடங்களிற் பதித்து, பல நாள் பணி உழந்து - அநேக நாள் சிரமப்பட்டு வேலைசெய்து, அரிதினின் - அருமையாக, துதிப்பான் இ நகர் படைத்தான் ஆம் - (யாவரும்) துதிக்கும்படி இவ்விலங்காபுரியை அமைத்தான்போலும்; (எ - று.)

இந்நகரத்தினது அதிவிசித்திரமான செய்கைத்திறத்தைக்கொண்டாடிக் கூறியது இது, இவனனுசெய்திருந்தாலன்றி இத்துணைச்சிறப்பு அமையாதென்றபடியாம். வடமொழியில் 'ரத்நஸாநு' என்பது மேருவின்பெயர்களிலொன்று. இரத்தினமயமான தாழ்வரைகளையுடையதென்பது அதன்பொருள்; அதுபற்றி, 'பொன்னின்மால்வரைமேல் மணி' எனப்பட்டது; மேல்- ஏழனுருபு. இலங்கைநகரத்துக்கு ஆதாரமான திரிகூடகிரி மேருவின் சிகரங்களிலொன்றாதலால். பொன்மயமான பெரியமலையின்மீது இரத்தினங்களைநிரம்பக்கொட்டி அவற்றைப் பொருந்தப்பதித்துப் படைத்தனனுமென்று உரைத்தலுமொன்று. 'தச்சனும்' என்றவிடத்து, தச்சன் நாம் என்றுபிரித்து, நாம் துதிப்பான் - நாம் கொண்டாடுமாறு என்று உரைப்பர் ஒருசாரார். பி - ம்:—[1]பொழிந்தனபொருவ. [2]உன்னி. [3]உழன்று. (உஅ)

உகூ.—யாழிசையையும் அகிற்புகையையுங் கொண்டாடுதல்.

மகர வீணையின் மந்திர கீதத்து மறைந்த
சகர வேலையி னார்கலி திசைமுகன் [1]றழுவுஞ்

சிகர மாளிகைத் தலநதொறுந் [2]தெரிவையர் நிவந்த
வகரு தூபத்தி னழுந்தின முகிற்குல மனைத்தும்.

(இ - ள்.) மகரவீணையின் மந்திரகீதத்து - (இந்நகரத்தவர்வாசிக்கின்ற) மகரவீணையினது கம்பீரமான இசையொலியில், சகர வேலையின் ஆர்கலி மறைந்த-சகரசக்கரவர்த்தி புதல்வர்களால் தோண்டப்பட்ட கடலினதுநிறைந்த ஓசைகள் அடங்கிவிட்டன; திசைமுகன் தடவும் சிகரம் மாளிகை தலம் தொறும் - (எல்லாவுலகங்களுள்ளும் மேலதான சத்தியலோகத்தில் வசிக்கின்ற) நான்முகனுன பிரமனை சேரும்படி உயர்ந்துள்ள சிகரத்தையுடைய இந்நகரத்து மாடமாளிகைகளிலெல்லாம், தெரிவையர் நிவந்த - மகளிர(தமது கூந்தல் முதலியவற்றிற்கு) மிகுதியாயூட்டிய, அகரு தூபத்தின் - அகிற்புகையில், முகில் குலம் அனைத்தும் அழுந்தின - (வானத்திற் செல்லுகின்ற) மேகக்கூட்டங்கள்யாவும அடங்கிவிட்டன; (எ - று.)

இசசெய்யுளில், கீதவொலியில் வேலையின் ஆர்கலி மறைந்ததாகவும், அகில்தூபத்தில் முகிற்குலம் அழுந்தியதாகவும கூறியது மறைவணி. திசைமுகன் தழுவுஞ் சிகரமாளிகை - தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. பேரியாழ்,மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாழ் என்ற நான்கனுட்பத்தொன்பதுநரம்பு கட்டின மகரயாழ், இங்குக கூறப்பட்டது; "ஒன்று மிருபது மொன்பதும் பத்துடனே, நின்ற பதினுறும பின்னேழும - குன்றாத, நால்வகையாழுக்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே, மேல்வகைய நூலோர்விதி" என்றதனுல், முறையே இவற்றிற்கு நரம்பு இத்துணையவென்க. மகரவீணை - மகரமீன்வடிவமாக வேலைத்திறமமைக்கப்பெற்ற வீணை. 'மந்தரகீதம்' என்ற வடமொழித்தொடர் விகாரப்பட்டது. கலம, மந்தரம், தாரம என்ற இசைவகைகளுள் மத்திமமாகிய மந்தரம, இங்குக கூறப்பட்டது; கலம - செவிக்கு இனியதும எழுத்து நன்குவிளங்காததுமான தொனி; மந்தரம் - கம்பீரமான தொனி, தாரம - அதிகமான தொனி. அகருதூபம் - அகிற்கட்டையை யெரித்தலாலாகும் புகை; வடமொழித்தொடா. பி - ம்.—[1]தடவும. [2]மடநதையர்தீர்த்த.

ந௦—அரக்கர்களின்களிப்பைக் கோண்டாடுதல்.

பளிக்கு மாளிகைத் தலந்தொறு மிடந்தொறும் பசுந்தேன
றுளிக்குங் கற்பகத் தண்ணறுஞ் சோலைக டோறு
மளிக்குந் தேறலுண் [1]டாடுநர் பாடுந ராகிக்
களிக்கின் றாரலாற் [2]கவல்கின்றா ரொருவரைக் காணேன.

(இ - ள்.) (இந்நகரத்திலுள்ள), பளிக்கு மாளிகை தலம் தொறும் - ஸ்படிகக்கற்களிஞலமைக்கப்பட்ட வீடுகளினிடங்களிலும, பசுந் தேன் துளிக்கும கற்பகம தண நறுஞ சோலைகள் தோறும - புதிய தேனைச சிந்துகின்ற கற்பகவிருக்ஷங்களையுடைய குளிர்ச்சியான சோலைகளிலும, இடந்தோறும் - மற்றும் பலவகையான இடங்களிலும, அளிக்கும் தேறல உண்டு ஆடுநர் பாடுநர் ஆகி களிக்கின்றார அலால் - (பரிசாரகர்களாற) கொண்டுவந்து கொடுக்கப்

படுகிற மதுவைக் குடித்துக் கூத்தாடுகின்றவர்களும் இசைபாடுகின்றவர்களு மாய்க் களித்திருக்கின்ற அரக்கர்களை (க் காணுகின்றேனே) யல்லாமல், கவல் கின்றா ஒருவரை காணேன் - (களிப்பின்றிக்) கவலையுடனிருக்கின்றவரான அரக்கரொருவரையும் காணகின்றேனில்லை; (எ - று.)

இலங்கையிலுள்ள மிகப்பலரான அரக்கர்களனைவரும் கவலையின்றிக் கட்குடித்துக் களித்து ஆடல்பாடல்களைச்செய்துகொண்டு மகிழ்ந்திருக்கின் றனரேயன்றி, ஒருவரேனும் களிப்பின்றிக் கவலையுடையராயிருக்கவில்லை யென்பது, கருத்து 'கற்பகச்சோலை'—கற்பகம்போலுள்ள சோலை யென் றுவது, தேவலோகத்துக்கற்பகத்தருக்களே இராவணனால் அங்குநின்று பெயர்த்து இங்குக்கொணர்ந்து நாட்டப்பட்டன வென்றுவது கொள்க. பி - ம்.—[1] ஆடினர் பாடினராகி. [2] கலுழ்கின்றா.　　(௩௦)

௩௧.— அவர்களது போகத்தைக் கொண்டாடுதல்.

தேறன் மாந்தினர் தேனிசை மாந்தினர் செவ்வா
யூறன் மாந்தின ரின்னுரை மாந்தின ரூடல்
கூறன் மாந்தின ரனையவர் த[1]தொழுதவர் கோபத்
தாறன் மாந்தின ரரக்கியர்க் குயிரன்ன வரக்கர்.

(இ - ள்.) அரக்கியர்க்கு உயிர் அன்ன அரக்கர்-(இந்நகரத்திலே) இராக் கதமாதர்கட்கு உயிர்போன்றவர்களான இராக்கதர்கள், தேறல் மாந்தினர் - (அம்மாதர்களாலளிக்கப்பட்ட) மதுவைப் பானஞ்செய்கின்றவர்களும், தேன் இசை மாந்தினர் - (அவர்கள் பாடுகின்ற) தேன்போலினிய கீதத்தை ஆவ லோடு கேட்கின்றவர்களும், செவ் வாய ஊறல் மாந்தினர் - (அவர்களுடைய) சிவந்த வாயிதழி லூறுகின்ற அமுதநீரை உட்கொள்ளுகின்றவர்களும், இன் உரை மாந்தினர் - (அவர்களுடைய) இனிமையான பேச்சை அன்புடன் கேட்கின்றவர்களும், ஊடல் கூறல் மாந்தினர் - (அவர்கள்) ஊடி அதனாற் கூறுங் கடுஞ்சொற்களையும் பிரியத்தோடு கேட்கின்றவர்களும், அனையவர் தொழுது - அங்ஙனம் ஊடிய அம்மாதர்களை (ஊடல்தீர) வணங்கி, அவர் கோபத்து ஆறல் மாந்தினர் - அவர்கட்குஉண்டாயிருந்த கோபந்தெளிந்த நிலையை ஆசையோடு காண்கிறவர்களுமா யுள்ளார்; (எ - று.)

அந்நகரத்து அரக்கர்களும் அரக்கியர்களும் கவலையின்றிக் களித்துப்பல படியால் உல்லாசமாகவிருக்கின்றமையை இங்ஙனம் பாராட்டிக் கூறினர். மாந்துதல் - குடித்தல்; இது - இலக்கணையாய், ஆதரத்தோடு செவியுற்றும் கண்ணுற்றும் உட்கொள்ளுதலையும் உணர்த்திற்று. வாய - இதழுக்கு இலக் கணை. வாயூறல் மாந்துதல் - அதரபானம். "ஊடுதல் காமத்திற்கின்பமதற்கின் பம், கூடி முயங்கப்பெறின்" என்பவாதலால், ஊடல்கூறல்மாந்துதலும் கோபத்தாறல்மாந்துதலும் மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமாயின. இச்செய்யுளில், 'மாந்தினர்' என்ற ஒருசொல் ஒருபொருளிலேயே பலமுறை வந்தது, சொற் பொருட்பின்வருநிலையணி. பி - ம்.—[1] தொழுதெழு.　　(௩௧)

௩௨.—இதுவும் அது.

எறித்த குங்குமத் திளமுலை யெழுதிய தொழில்கள்
கறுத்த மேனியிற் [1]பொலிந்தன வூடலிற் [2]கனன்ற
[3]மறிக்க ணோக்கியர் மலரடி [4]மஞ்சுளப் பஞ்சி
குறித்த கோலங்கள் [5]பொலிந்தன வரக்கர்தங் குஞ்சி.

(இ - ள்.) எறித்த குங்குமத்து இளமுலை எழுதிய தொழில்கள் - செந்நிறவொளிவீசுகின்ற குங்குமப்பூவின் குழம்பைக்கொண்டு இந்நகரத்து இராக்கதர்களால், அரக்கியர்களின் இளமையான தனங்களிலே எழுதப்பட்டுள்ள சித்திரங்கள், கறுத்தமேனியில் பொலிந்தன - (அவர்களை இறுக ஆலிங்கனஞ் செய்கின்றபொழுது அவ்வரக்கருடைய) கருநிறமானவுடம்பிற் பதிந்து விளங்கின; (ஊடலைத்தணிக்கும்படி தம்மை வணங்கின அரக்கரை அரக்கிமார் உதைக்கும்போது) ஊடலிற் கனன்ற மறிக்கண் நோக்கியர் மலர் அடி மஞ்சுளம் பஞ்சி குறித்த கோலங்கள்-பிணங்கியதனாற் கோபித்தவரும் மான் குட்டியின் பார்வைபோன்ற பார்வையை யுடையவர்களுமான அரக்கியரது செந்தாமரை மலர்போன்ற கால்களிலூட்டப்பட்டுள்ள அழகிய செம்பஞ்சுக் குழம்பு பட்ட அடையாளங்கள், அரக்கர்தம் குஞ்சி - அரக்கருடைய தலைமயிர்களில், பொலிந்தன - விளங்கப்பெறுகின்றன; (எ - று.)

அரக்கரும் அரக்கியரும் தழுவும்பொழுது, அரக்கியாமார்பிற் செந்நிறமான குங்குமப்பூக் குழம்புகொண்டு எழுதப்பட்டுள்ள மகரிகாபத்திரங்கள் அரக்கரதுகருநிறமானமார்பிற் பதிதல், முதல்வாக்கியத்திற் கூறப்பட்டது; அரக்கியர் ஊடல்கொண்டபொழுது கோபமிகுதியால் அரக்கரதுமுடியில் தமது அடி படுமாறு உதைக்கையில் அவ்வடிகளிலூட்டிய செம்பஞ்சுக் குழம்பு அம்முடியிற்படிவது, பிந்திய வாக்கியத்திற்கூறிய பொருள். மாற்று நிலையணி; இது வடமொழியில் பரிவ்ருத்த்யலங்கார மெனப்படும்; உயர்ந்ததையேனும் தாழ்ந்ததையேனும் ஒன்றைக்கொடுத்து மற்றொன்றை வாங்குதல், இதனிலக்கணம். அரக்கர் ஆலிங்கனத்தையும் வணக்கத்தையும் அரக்கியர்க்குத் தந்து, அவரிடத்தினின்று முலைத்தொய்யிலையும் காற்செம்பஞ்சின் நிறத்தையும் பெற்றதாகக் கூறியது காண்க. இச்செய்யுளின் முன்னிரண்டடி - கூடலையும், பின்னிரண்டடி - ஊடலையும் கூறுவன. மஞ்சுளம் - வடசொல். குஞ்சி - ஆடவர்தலைமயிர். பொலிந்தில என்ற பாடத்திற்கு - அரக்கரின் தலைமயிர் செம்பட்ட நிறமுடைமையால், அவற்றில் செம்பஞ்சுக் கோலங்கள் விளங்கவில்லை யென்க. பி - ம்.—[1]பொலிந்தனர். [2]கனன்று. [3]மறித்து. [4]மஞ்சனப், பங்கயா. [5]பொலிந்தில. (௩௨)

௩௩.—மகளிரின்அழகைக் கொண்டாடுதல்

விளரிச சொல்லியர் [1]வாயினுன் வேலையுண் மிடைந்த
பவளக் காடெனப் பொலிந்தது படைநெடுங் கண்ணாற்
குவளைக் கோட்டகங் கடுத்தது குளிர்முகக் குழுவான்
முளரிக் கானமு [2]மானது [3]முழுங்குநீ ரிலங்கை.

(இ - ள்.) முழங்கு நீர இலங்கை - ஒலிக்கின்ற கடல்நீர்சூழ்ந்த இவ்வி லங்காபுரியானது,—விளரி சொல்லியர் - விளரியென்னும் இசைபோல இனிய சொற்களையுடையவர்களான மகளிரது, வாயினால் - (செந்நிறமான)வாயிதழ் களால், வேலையுள் மிடைந்த பவளம காடு என பொலிந்தது - கடலில் மிகுதி யாயுள்ள பவழத்தொகுதிபோல விளங்கிற்று; படை நெடுங கண்ணால் - (அம் மகளிரது) வாளாயுதம்போற்கூறிய நீண்ட கண்களினால், குவளை கோட்டகம் கடுததது - கருங்குவளைமலர்கள்நிறைந்த நீர்நிலையைப் போன்றது; குளிர் முகம் குழுவால் - (அம்மாதர்களது) குளிர்ச்சியான [காணுதற்கு இனிய] முகங்களின்கூட்டத்தால், முளரி கானமும் ஆனது - செந்தாமரைக்காடு போலவு மாயிற்று; (எ - று.)

ஒரு பொருளினிடத்துப் பலதன்மைகளை ஆரோபித்துக் கூறியதனால் **பலபடப்புனைவணி.** மகளிரது வாய்க்குப் பவழம் - செந்நிறத்திலும், கண் களுக்கு வாட்படை - கூர்மையிலும, ஆடவர்நெஞ்சின் திண்மையை யொழித் தலிலும், கண்களுக்கு நீலோற்பலமலர் - கருமை மென்மை யழகுகளிலும், முகத்திற்குத தாமரைமலர் - கண்டவர்கண்களிக்கச்செய்யும் அழகிலும உவ மையெனக் காண்க வடமொழியில ஷட்ஜம, ரிஷபம், காந்தாரம், மத்தியமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிஷாதம் என்னும ஸப்தஸ்வரங்கள் - தமிழில் முறையே குரல், துத்தம, கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்னும் ஏழிசை யெனப்படுதலால், விளரியென்றது - தைவதமென்னுஞ் சுர மென்னலாம். விளரியென ஓர்பண்ணும் உண்டு. பவளக்காடு - பவழக்கொடியின் தொகுதி. படைஎன்ற ஆயுதப்பொதுப்பெயர்க்கு - வேல் அம்பு என்ற பொருள்களும் இங்கு அமையும்; அவையும், கண்ணுக்கு உவமையாம். கடுததது,ஆனது-உவம வாசகம். தாமரைத்தொகுதியை'தாமரைக்காடு'என்றல,மரபு. முழங்குநீர்-ஆர வாரிக்கின்ற நீர்: எனவே, கடலாயிற்று. பி-ம்:—[1]ஒதியால். [2]ஒத்தது. [3]மூரி.

வேறு.

௩௪ —அரக்கர்களின் பெருந்தொகையைக் கொண்டாடுதல்.

எழுந்தனர் திரிந்து வைகு [1]மிடத்ததா யின்று காறுங்
கிழிந்தில தண்ட மென்று மிதனையே கிளப்ப தல்லா
[2]லழிந்துநின் றுவ தென்னே யலருமீளா ஞதி யாக
வொழிந்த[3]பே ருயிர்க ளெல்லா மரக்கருக் குறையும் போதா.

(இ - ள்.) அண்டம்-அண்டகோளமானது, எழுந்தனர் திரிநது வைகும் இடத்தது ஆய் - (இந்நகரத்திலுள்ள அரக்கர்களித்தனைபேரும்) மேலெழுந்து திரிநது தங்குமிடத்தை யுடையதாயிருந்தும், இன்று காறும் கிழிந்திலது - இன்றைநாளளவும் உடைந்து தகர்ந்திலது, என்னும் இதனையே - என்கிற இந்த வலியுடைமையையே, கிளப்பது அலலால் - அதிசயமாகப் பாராட்டிச சொல்வதல்லாமல், அழிந்து நின்று ஆவது என்னே (அவ்வரக்கர்களுடைய தொகை இவ்வளவென்று சொல்லமுடியாமையைக் குறித்து)வருந்தி நிற்றலா

லாகும் பயன் யாது? [ஏதுவுமில்லை யென்றபடி]; அலா உளோன் ஆதி ஆக ஒழிந்த பேர் உயிர்கள் எல்லாம் - தாமரைமலரில வாழ்கின்றவனுன பிரம தேவன் முதலாக மற்றுமுள்ள பெருந்தொகையாகிய பிராணிகளனைத்தும், அரக்கருக்கு உறையும்போதா-(இந்நகரததிலுள்ள)அரககர்களின் தொகைக்கு உறையிடுதறகும் போதமாட்டா; (எ - று.)

உறையிடுதலாவது - பொருள்களைக கணக்கிடும்போது ஞாபகததின் பொருட்டு ஒவ்வொருபெருநதொகைக்கு ஒன்றாகஇடுவதோர் இலக்கக்குறிப்பு. பிரமன் முதல் எறும்பீறாக உலகததிலுள்ள உயிர்களெல்லாம் இந்நகரத்திலுள்ள அரக்கர்களின் தொகைக்கு உறையிடவும் போதாவென்று அவ்வரக்கர்களின் தொகைமிகுதியை விளககியவாறு. இஙஙனம் அளவிறந்த அரக்கர்கள் எழுந்து திரிந்து தஙகுதற்கு இடஙகொடுத்துககொண்டு அண்டகோளம இதுவரை பிளவுபடாதிருந்ததைப்பற்றி வியக்கவேண்டுமேயன்றி இவர்கள் தொகை இததனையென்று தெரியாமையைக் குறித்து வருந்தவேணடுவ தில்லையென்பது, முதல்வாக்கியததின் கருதது. பி - ம் —[1]இடததால். அழுந்தி. [3]வேறு.

இதுமுதல் ஒன்பது கவிகள் - கீழ்ப்படலத்தின் முதற்கவிபோன்ற அறு சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தங்கள். (௩௪)

௩௫.—நகரத்தின் பரப்பைக் கொண்டாடுதல்.

காயததாற் பெரியர் வீரங் கணக்கில ருலகங் கல்லு
மாயத்தார் வரத்தின் றன்மை யளவற்ற ரறித றேற்ற
மாயத்தார் [1]நகர்க்கெங் கேனும் வரம்புமுண் டாமே மற்றோர்
தேயத்தார [2]தேயஞ் சேறல் தெருவிலோர் தெருவின் சேறல்.

(இ - ள்.) காயத்தால் பெரியா - உடம்பினளவினுற் பெருமையுடையவர்களும், வீரம் கணககு இலா - வீரததனமையில் அளவில்லாதவர்களும், உலகம் கல்லும ஆயததாா - உலகததை நாசஞ்செய்யச சிததராயிருப்பவாகளும, வரததின் தன்மை அளவு அற்றா - (தாமபெற்றுள்ள) வரபலத்தின் சிறப்பில் ஓரளவிலலாதவாகளும, அறிதல தேற்றா மாயததாா - (எவரும்) அறிந்துகொளள முடியாத மாயையுடையவாகளுமாகிய அரககாகள வசிககின்ற, நகாககு - இநநகரததிற்கு, எஙகு ஏனும் வரம்பும் உணடு ஆமே - எவ்வகையிலேனும் ஓரளவும உள்ளதாகுமோ? [ஆகா தென்றபடி]; தெருவிலோர் தெருவின் சேறல் - (இவ்வூரில்) ஒருதெருவிலிருப்பவா அதனினின்று வேறொருதெருவிற்குச செலலுதல், ஓா தேயததார் மற்று தேயம் சேறல் - ஒருநாட்டிலுள்ளவர்கள் (அந்நாட்டினின்று) பிறிதொரு நாட்டிற்குச செல்லுதல்போலாம்; (எ - று.)

உடமபு, வீரம், முயற்சி, வரம், மாயை முதலிய ஒவ்வொன்றிலும அளவறறவர்களான இவ்வரக்காகள் வசிக்கின்ற இந்நகர்கு ஓரளவு இருத்தல கூடியதோ? அனறு என்றது, முதல் மூன்றடிகளின் தேர்ந்தபொருள்

ஒவ்வொரு தெருவும் மிக நீண்டுள்ள தென்பதனை, நான்காமடியால் விளக்கினார். தெருவிலோர் தெருவின் சேறல் மற்றோர் தேயத்தார் தேயஞ்சேறலை போலுமென்னாது 'சேறல்' என உபமான உபமேயங்கட்கு ஐக்கியந்தோன்றச் சொன்னது, காட்சியணி. 'உலகமகல்லும் ஆயத்தா' என்பதற்கு - உலகத்தை மேலுங் கீழும் பறிக்கும்படியான நீளத்தையுடையவாக என்று உரைப்பாருமுளர்; இவ்வுரையில், ஆயம் - நீளம்: ஆயத மென்ற வடசொல்லின் விகாரம். முந்தினவுரையில், ஆயத்தமென்ற வடசொல் ஆயமென விகாரப்பட்ட தென்க; யத்தனமென்பது பொருள். இனி, இதற்கு - உலகத்தைப் பெயர்த்தெடுக்கவல்ல [மிக்கவலிமையுள்ள] மகளிர்கூட்டத்தையுடையவென்று உரைகூறுதலு முண்டு; (ஆயம் - மகளிர்கூட்டம்.) அறிதல் தேறலும் என்று எடுத்து, உரைப்பார் ஒருசாரார். ஏ - எதிர்மறை. காயம் - வடசொல். எங்கேனும் - அகலம், நீளம், சுற்றளவு, உயரம் முதலிய எவ்வகையிலாயினு மென்றபடி. தெருவில் ஓர்தெருவின் என்று எடுத்து, ஒரு வீதியினின்று மற்றொருவீதிக்கு என்று உரைக்கவும் இடமுண்டு.

பி - ம் —[1]அவாகெங்கேனும், அங்கங்கேனும். [2]சோர்ந்தார, சென்றால்.

ரு௬.—அரக்கர்களது பராக்கிரமத்தையும் போகத்தையுங்கொண்டாடுதல்.

கழ[1]லுலாக் காலுங் கால [2]வேலுலாக் கையுங் காந்து
மழலுலாக் கண்ணு [3]மில்லா வாடவ ரில்லை யன்னார்
குழ[4]லுலாய்க் களிவண் டார்க்குங் குஞ்சியாற் பஞ்சி குன்றா
மழலையாழ்க் குதலைச் செவ்வாய் மாதரு மில்லை மாதோ.

(இ - ள்.) கழல் உலா காலும் - வீரக்கழலணிந்த கால்களையும், காலன் வேல் உலா கையும் - யமன்போன்ற வேலாயுதத்தை யேந்திய கையையும், காந்தும் அழல் உலா கண்ணும் - மூண்டெரிகின்ற நெருப்பு உலாவுகின்ற கண்களையும், இல்லா - பெற்றிராத, ஆடவர் - புருஷர்கள், இல்லை - இந்நகரத்திலில்லை; அன்னார் - அந்தஆடவர்களுடைய, குழல் உலாய் களி வண்டு ஆர்க்கும் குஞ்சியால் - இசைப்பாட்டுடனே திரிந்துகொண்டு களிப்பையுடைய வண்டுகள் ஆரவாரிக்கப்பெற்ற தலைமயிரினால், பஞ்சி குன்றா - (தங்கள்கால்களிலூட்டிய) செம்பஞ்சுக்குழம்பு குலைவுபடாத, மழலை யாழ் குதலை செவ் வாய் மாதரும் - இனிய ஒலியையுடைய யாழினிசைபோ லினிமை தருகின்ற குதலைச்சொற்களைப் பேசுகின்ற சிவந்தவாயையுடைய மகளிரும், இல்லை - (இந்நகரில்) இல்லை; (எ - று.)—மாது, ஓ - ஈற்றசை.

இந்நகரத்தவரான அரக்கரனைவரும் இயற்கைக் கோபகுணத்தால் 'கொள்ளிக்கண்ணா', 'கொடுங்கண்ணா' என்னும்படி கொதிக்கின்ற நெருப்பைச் சொரிகின்ற கண்களை யுடையவர்களாயும், தமது வீரத்துக்கு அறிகுறியாகக் காலிற் கழலென்னும் அணிகலத்தை அணிந்தவர்களாயும், கொடுமையால் எப்பொழுதும் போர்க்குச்சித்தராய்க் கையில் வேலேந்திய

வாகளாயு மிருக்கின்றாக ளென்பது, முதல் வாக்கியத்தின் கருத்து. மகளிர் ஊடியபொழுது அவ்வூடலைத்தணித்தற்பொருட்டுத் தமதுமுடி அவ ரடியிற்படுமாறு விழுந்து வணங்கும்பொழுதும், மகளிர் ஊடல்மிகுதியால் ஆடவர்களின் முடிமேல் தமது அடிபடுமாறு அவர்களை உதைக்கும்பொழு தும் ஆடவர்துமுடிபட்டு மகளிர்காற் செம்பஞ்சுக்குழம்பு குலைகின்றதென் பது, பிந்திய வாக்கியத்தின் கருத்து.

வேலுக்கு யமனுவமை, கொல்லக்கருதியவர்களைத் தவறாது கொல்லு தலினென்க. குழல் - இசைப்பாட்டு. 'குழல்உலாய' என்பதற்கு - வேய்ங் குழல்போல இன்னிசைசெய்துகொண்டு என்றும், நெய்குழல்போல ஓய் வின்றியுலாவி என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். வண்டுகள் குஞ்சியில் (மொய்த்து) ஆர்த்தல், அங்குச்சூடியமலர்களின் தேனையுண்ண வென்க. பி - ம்.—[1]இலா. [2]அயில். [3]உள்ள. [4]உலாம. (௩௬)

௩௭.—யானைகளைக் கொண்டாடுதல்.

கள்ளுறக் [1]கனிந்த பங்கி யரக்கரைக் கடுத்த காதற்
புள்ளுறத் [2]தொடர்வ மேனி புலாலுறக் கடிது போவ
வெள்ளுறப் [3]பெயிற்ற செய்ய தலையன கரிய மெய்ய
வுள்ளுறக் [4]களித்த குன்றி னுயர்ச்சிய வோடை யானை.

(இ - ள்.) காதல் புள் உற தொடர்வ - ஆசையோடு வண்டுகளினால் மிகு தியாகத் தொடரப்படுபவையும், மேனி புலால் உற கடிது போவ - உடம்பிற் புலால்நாற்றம்வீசும்படி விரைந்துசெல்பவையும், வெள் உறப்பு எயிற்ற - வெண்ணிறமாய் வெளிப்பட்டுவிளங்குகிற உறுதியான தந்தங்களை யுடைய வையும், செய்ய தலையன - செந்நிறமான தலைகளையுடையவையும், கரிய மெய்ய - கருநிறமான உடம்பையுடையவையும், உள் உற களித்த-மனத்தில் மிகுதியாகக் களிப்பையுடையவையும், குன்றின் உயர்ச்சிய - மலைபோன்ற உயர்வையுடையவையுமான, ஓடையானை -நெற்றிப்பட்டத்தையணிந்த யானை கள்,—கள் உற கனிந்த பங்கி அரக்கரை கடுத்த - (சூடியமலர்களின்) தேன் பெருக வளர்ந்த செம்பட்ட மயிர்களையுடைய இராக்கதர்களைப் போலுள்ளன.

இலங்கையிலுள்ள யானைகட்கு அந்நகரத்து அரக்கர்களோடு ஒப்புமை குறிக்கப்பட்டது; சிலேடையுவமையணி. மதநீரை யுண்ணுதற்பொருட்டு வண்டுகள் யானைகளைத் தொடரும்; தரித்தமலர்மாலைகளிலுள்ள தேனைப் பருகுதற்பொருட்டு அவை அரக்கரையுந் தொடரும்; 'புள்' என்ற பொதுப் பெயர் சிறப்பாய், வண்டைக் குறித்தது. இனி, புள் - பருந்துமாம்; மத யானையினாற் கொல்லப்படும் பிராணிகளின் தசையையுண்ணலாமென்னும் அவாவினால் அதனைப் பருந்துகள் தொடரும். இக்காரணத்தால் அரக்கரையும் பருந்துகள் தொடரும். யானைக்குப் புலால் - பலரைக்கொன்றதனாலாகிய தசைநாற்றமுமாம்; அரக்கர்க்குப் புலால் - தசையுண்ட நாற்றம். யானைக்கு வெள்ளுறுப்பெயிறு - தந்தம்; அரக்கர்க்கு இருபுறமும் வெளியெழுந்து

விளங்குகிற வலிய கோரப்பல் யானைகளுச செய்ய தலை-செம்பட்டினாலாகிய முகபடாத்தை யணிதலினால்; மதங்கொண்ட காலத்தில் துதிக்கையாற் புழுதியையெடுத்துததானே தன் தலையிற் போகட்டுக்கொள்ளுதலுமாம் முகத்தில் உததமவிலககணமாகிய செம்புள்ளிகளையுடைமையும ஒன்று. அரககாககுச செய்ய தலை - செம்பட்ட மயிருடைமையால. கரியமெய்யும், குன்றினுயாசசியும - இருபாற்கு மொக்கும. உள்ளுறக்களிததல் - யானைக்கு மதமயக்கததால்; அரககாககு மதுபானததால். களிதல - மூதிாதல். உறுப்பு - உறுதி. ஓடை - நெற்றிப்பட்டம; நெற்றிப்பட்டம், அரககாககும் ஏறகும. (௩ள)

பி - ம்:—¹களித்த. ²தொடரும். ³எயிறறு. ⁴குளித்த.

௩அ.—அரக்கியரது நடனச்சிறப்பைக் கொண்டாடுதல்.

வள்ளிநுண் மருங்கு ¹லென்ன வானவர் மகளி ²ருள்ளந்
தள்ளுறப் பாணி தள்ளா நடம்புரி தடங்கண் மாதர்
³வெள்ளிவெண் முறுவ ⁴றோன்ற மடந்தையர் வெள்கு கின்றார்
⁵கள்ளிசை ⁶யரக்கா மாதர் களியிடு குரவை காண்பார்.

(இ - ள்.) வானவர் மகளிர் - தேவமாதர்கள், வள்ளி நுண் மருங்குல் என்ன - பூங்கொடிபோன்று நுணணிய இடையையொப்ப, உள்ளம் - தம் மனம், தள்ளுற - சோாவடையும்படி, பாணி தள்ளா நடம புரி - தாளக்கிரமந் தவறாத நாட்டியததைச செய்கின்ற, தட கண மாதர் - பெரிய கணகளையுடைய இராக்கத மகளிாகளது, வெள்ளி வெள் முறுவல - வெள்ளிபோல வெணணிறமாகவுளள புன்சிரிப்பு, தோன்ற - வெளிப்பட,—மடந்தையா - அத் தேவமாதாகள், வெள்குகின்றா - (முன்நிற்றறகு) வெட்கப்படுகின்றவர் களாய,—கள் இசைஅரககா மாதா களி இடு குரவை காணபாா - கள்ளைக் குடிதத இராக்கதமாதாகள் அக்களிபபினாலாடுங்குரவைக்கூத்தை(ச் சென்று) காண்பாாகள்; (எ - று)

ஆடல்பாடலாதி விநோதங்களில தேவமாதாகள்மிகச்சிறந்தவரென்பது, பிரசிததம்; அதெய்வமகளிர் இங்கு அரக்காக்கு ஊழியஞ்செய்கின்ற பொழுது வேலையொழிந்த வேளைகளில் அரககியரது நாத்தனததைக கணடு மகிழ்பவராவா: நாட்டிய சாஸதிர விதிமுறைதவறாது தாளவடைவொதது அவ்வரககியராடும் நாட்டியமானது, அததேவமாதா தமக்கு இவ்வகை நாட்டியஞ் செய்யத் தெரியவிலலையே யென்பது குறிதது மனஞ்சோரும்படி அதிவிசிததிரமாயிருககும; அதனை அத தேவமாதாகள வியந்து பாாததுககொண்டிருககின்றபொழுது,அவ்விராககதமகளிா நாட்டியமுறைமையிற்செய்த புன்சிரிப்பைக் கணணுற்று, அதனைத தங்களைப பரிகசிததுச சிரிததததாககககருதி அங்கு நிறக வெள்கி வேறிடததில் அரக்கியா கட்குடித்துக களித்து ஆடுங குரவைககூத்தைக காணபாாகள் எனக கருத்துவிரிதது உரைததுக்கொள்க. அவாகள கட்குடிதது மயங்கியாடுங்கூத்து அததுணையாக விதிமுறைககு ஒத

திராதாதலின் அதனை நாணுதலின்றிக் காணலாமென்பது, அத தேவமாதர்க ளுட் கோளென்க. அரககா மாதா - அரக்கரும் அரககியரும என்னவுமாம; உம்மைத தொகை. 'மடந்தையா' என்றது, சுட்டுமாததிரமாய் நின்றது.

வள்ளி - வல்லீயென்ற வடசொல்லின் விகாரம். பாணி - கைகொணடு ஒததறுதது இடப்படுந் தாளத்துக்கு இலககணை. இனி, 'பாணிதள்ளா' என்ப தற்கு - பாட்டுககு ஏற்ற என்ற பொருளும் அமையும். குரவை - கைகோத தாடுங கூததுः கள் இசை அரக்கா மாதா - தேன்போலினிய சொற்களை யுடைய இராக்கதமகளிா, களி இடு - கட்குடிதத களிப்பினாற் செய்கின்ற, குரவை என்று பதவுரை கூறவும்படும. இசை - சஙகீதமுமாம். பி - ம்:— [1]அன்ன. [2]மருளின. [3]தெள்ளிய. [4]தோன்றுங்கையாதாம. [5]களளிடை, கள் ளுடை. [6]அரக்கிமாாகள. (ந௨அ)

ந௨கூ.—செல்வமிகுதியைக் கொண்டாடுதல்.

ஒறுத்தலோ நிற்க [1]மறவெம் முயர்படைக் [2]கொருங்கிவ வூர்வந்
திறுத்தலு மெளிதா மற்றும யாவர்க்கு மியக்க முண்டே
கறுத்தவா ளரக்கி மாரு மரக்கருங் கழித்து வீசி
வெறுத்தபூண் வெறுக்கை யாலே தூரு்மிவ வீதி யெல்லாம்.

(இ - ள்.) ஒறுத்தலோ நிற்க - (யாம இநநகரத்தை) அழித்தல் இருக்கட் டும்; எம் உயா படைககு - எமது சிறந்த (வாநர) சேனைக்கு, ஒருஙகு இ ஊர் வந்து இறுத்தலும் எளிது ஆம் - ஒருசேர இந்த ஊாககுவந்து சேர்தலும் எளியதாகலாம்; மற்றும்-அஙஙனம வந்து சோந்தாலும, யாவர்க்கும் இயக்கம் உணடே - அவ் வாநராகட்கெல்லாம இவ்வூரில அடிவைத்துச் செல்லுதல் உணடாகுமோ? [உண்டாகா தென்றபடி]; (ஏனெனில்),—கறுதத வாள் அரக்கிமாரும் அரககரும் கழிதது வீசி வெறுதத பூண வெறுக்கையாலே - கருநிறமுள்ள கொடிய இராக்கதிகளும இராககதாகளும கழற்றியெறிந்து வேணடாவென்று வெறுத்துவிட்ட ஆபரணஙகளின் மிகுதியால், இ வீதி எல்லாம் தூரும் - இநநகரதது வீதிகளெல்லாம் நிறைந்துகிடககின்றன; (எ - று.)—மற்று-வினைமாற்று; அவ்வொறுத்தலை யல்லாமல் என்க.

மிக்க செல்வததவரான இநநகரதது அரக்கியரும் அரககரும் புதிய ஆபர ணஙகளையணியும்போது முன்பு தாம அணிநதிருநத பழைய ஆபரணஙகளைக் கழற்றி இனி இவைவேணடாவென்று வெறுதது வீதியி லெறிகின்றனர்; அவவூரில் அனைவரும் பெருஞ்செல்வராதலால அஙஙனம் பிறர் கழித்தத தெருவிலெறிந்தவற்றை எவரும விரும்பியெடுததுககொள்வாரில்லை. ஆகவே, அவ்வணிகலஙகள் அஙகஙகுககிடந்து நடப்பவாகாலி லுறுததுதலால, அத தெருககளில் நடத்தல் எவாக்கும அரிதாகின்றதென்க இது - செல்வ மிகுதி யைச சொலலுதலால, வீறுகோளணி. நீராடுதல, ஊடுதல் கூடுதல், பார மெனக கருதுதல் - இசசமயஙகளில் அணிகலஙகளைக கழற்றி யெறிகின்றன ரென்றலுமுணடு. 'ஒறுத்தலோநிற்க' என்றது - இந்நகரததை நாம அழிப்

பதைக் குறித்துப் பின்பு ஆலோசித்துக்கொள்ளலாம்; இந்நகரில் நம்மவர் அடியிடுதலரிதென்கிற விஷயம இப்பொழுது சிந்திக்கத்தக்கதாகின்றது என்றபடி. 'இறுத்தலுமெளிதாம்' என்ற உம்மையால், கடல்கடந்து இங்கு வந்து சேர்தலினும இவ்வீதிகளில் அடியிட்டு நடத்தல் அரிதென்றவாறும். வெறுக்கை - வெறுக்கப்படுவது, என மிகுதிக்குக் காரணக்குறியாம.

பி - ம் —[1]மற்றோருயா படைகொதுங்கி. [2]தூர்ந்தன வூரையெல்லாம் வெள்ளிடையரிதிவ்வீதி. (நகூ)

சo —இதுவும் அது.

வடங்களுங் குழையும் பூணு மாலையுஞ் சாந்தும் யானைக்
கடங்களுங் கலின மாவி லாழியுங் கணக்கி லாத
விடங்களு மிடங்க டோறும் யாற்றொடு [1]மெடுத்த வெல்லா
மடங்கிய தென்னி லென்னே யாழியி னாழ்ந்த துண்டோ.

(இ - ள்.) இடங்களும - (இந்நகரத்து) வீதியிடங்களிலெல்லாம்,—வடங்களும - (கீழ்க்கூறியபடி அரக்கியர்களும அரக்கர்களும் கழற்றியெறிந்த) பொன் மணிகளினாலாகிய ஆரங்களும, குழையும் - காதணிகளும், பூணும் - (மற்றை) ஆபரணங்களும், மாலையும - பூமாலைகளும், சாந்தும - (அவர்கள்தம் உடம்பினின்று வழித்தெறிந்த) சந்தனக்குழம்பும், யானை கடங்களும - யானைகளின் கன்னங்களினின்று பெருகுகின்ற மதநீர்களும், கலினம் மா விலாழியும் - கடிவாளம்பூண்ட குதிரைகளின் வாயினின்று வழிகின்ற நுரையும், கணக்கு இலாத - எல்லையில்லாம லுள்ளன; இடங்கள் தோறும் யாற்றொடும் எடுத்த எல்லாம - அவ்விடங்களெல்லாவற்றிலும உண்டான நதிகளினால் எடுத்துக் கொண்டுபோகப்பட்ட அப்பொருள்களெல்லாம, அடங்கியது - (தன்னிடத்தே) அடங்கப்பெற்றது (கடல்), என்னில - என்றால், என்னே ஆழியின் ஆழ்ந்தது உண்டோ - என்னே! கடல்போல ஆழ்ந்தஇடம் (வேறு) உண்டோ? [இல்லை யென்றபடி]; (எ - று.)

யானைகளின் மதநீரும் குதிரைகளின் வாய்நுரையும் விரவி வெள்ளமாகி ஆறுபட்டு ஆரம் முதலியவற்றை அடித்துக்கொண்டு சென்று கடலிற் சேர்கின்றதெனக. "தாறுமாயதறுகட்குன்றந் தடமதவருவிதாழ்ப்ப, ஆறுமாய்க கலினமாவிலாழியாலழிந்தோராறுய" என்று பாலகாண்டத்து மிதிலாபுரி வருணனையிற் கூறியது காணக இங்ஙனம கொண்டு செலுத்தப்பட்ட மிகப் பலவாகிய பொருள்களனைத்தும தன்னிடத்திலடங்கப்பெற்றதனாற் கடல்போலாழ்ந்தது வேறில்லையென்று கடலின் ஆழமுடைமை கூறும்முகத்தால், வடம முதலிய இலங்கைநகரத்துப் பொருள்களின மிகுதி கூறியவாறும். இவ்வூரக குப்பைகளெல்லாம கொட்டும பெரும்பள்ளம் கடலெனக. என்னே எனறது, வியப்பினால் ஓ - எதிரமறை. கடம - வடசொல்: யானைக்கன்னம்; அதனினின்று பெருகும் மதநீர்க்கு இடவாகுபெயர். கலினமா - கடிவாளம பூண்ட விலங்கு: எனவே, குதிரையாயிற்று. எல்லாம் அடங்கியது ஆழி -

இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேல நின்றது.
பி - ம்.—[1]யாறெனவடுத்த. (சo)

சக.—சேனை மிகுதியைக் கொண்டாடுதல்.

[1]விற்படை பெரிதென் கேனோ வேற்படை பெரிதென்கேனோ
மற்படை யுடைத்தென் கேனோ வாட்படை வலிதென் கேனோ
கற்பணந் தண்டு பிண்டி பாலமென் றினைய காந்து
[2]நற்படை மிகுமென் கேனோ நாயகற் குரைக்கு நாளில்.

(இ - ள்) (யான்),—நாயகற்கு உரைக்கும் நாளில் - (எல்லாப்பொருள் கட்கும்) இறைவனான ஸ்ரீராமபிரானிடம் சென்று (இந்நகரத்தின் சேனை பலத்தை) எடுத்துச் சொல்லும்பொழுது, வில் படை பெரிது என்கேனோ- வில்வீரர்களது சேனை பெரியதென்று சொல்வேனோ? வேல் படை பெரிது என்கேனோ - வேல்வீரர்களது சேனை அதிகமென்று சொல்வேனோ? மல் படை உடைத்து என்கேனோ-மற்போரில்வல்ல வீரர்களது சேனை மிகுதியா யுள்ளதென்று சொல்வேனோ? வாள் படை வலிது என்கேனோ - வாள்வீரர்க ளது சேனை மிகுதியாயுள்ளதென்று சொல்வேனோ? கற்பணம் தண்டு பிண்டி பாலம் என்று இனைய காந்தும் நல்படை மிகும் என்கேனோ-கப்ப ணம் கதை பிண்டி பாலம் என்று இத்தன்மையனவான ஆயுதங்கள் விளங்கப் பெற்ற சிறந்த சேனை மிகுதியுடையதென்று சொல்வேனோ? (எ - று.)

இந்நகரில் ஒவ்வொருவகைச் சேனையும் மிகவும் அதிகமாயுள்ளதனால், அவற்றில் இன்னதுபெரிதென்று அறிந்து சொல்லுதல் இயலாது என்ப தாம். விற்படை - வில்லைக்கொண்டு போர்செய்தலில் தேர்ந்து அதனை யேந்தியுள்ளவர்களான வீரர்களின் தொகுதி; பிறவும் இங்ஙனமே காண்க. மல் - ஆயுதமெடாமல் உடல்வலிமைகொண்டு கை கால் முதலிய உறுப்புக களால் தாக்கிச் செய்யும் போர். கற்பணமெனினும், கப்பணமெனினும் ஒக் கும். அது, இருமபால் ஆனைநெருஞ்சிமுள்ளாகப் பண்ணிய ஆயுதம். தண்டு- தண்டமென்ற வடசொல்லின் விகாரம். பிண்டிபாலமென்பது ஓர் எறி ஆயு தம; வடசொல். பி - ம்:—[1]விற்படை பெரிதென்கோயான் வேற்படை மிகு மென்கோயான், மற்படையுடைத்தென்கோயான் வாட்படைவலிதென்கோ யான் [2]நற்படைபெறிதென்கேனோ நற்படையுடைத்தென்கோயான். (சக)

சஉ. அநுமான் உடம்பைச்சுருக்கிக்கொள்ளுதலும், சூரியன்அஸ்தமித்தலும்.

என்றனை னிலங்கை நோக்கி யினையன பலவு மெண்ணி
[1]நின்றவா ளரக்கர் வந்து நேரினு நேர்வ ரென்னாத்
தன்றகை [2]யனைய மேனி சுருக்கி[3]யச் சாரச் சாரற்
குன்றிடை யிருந்தான் வெய்யோன் [4]குடகடல் குளிப்பதானான்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—இலங்கை நோக்கி என்றனன இனையன பல வும் எண்ணி - இலங்கைநகரத்தைப் பார்த்து என்று இத்தன்மையனவான பலவற்றையும் நினைத்து,—நின்ற வாள் அரக்கர் வந்து நேரினும் நேர்வர்

என்ஞ - (இவ்வூரில்) நிலைபெற்றுள்ள கொடிய இராககதாகள் (யான்வந்திருத தலையறிந்து) வந்து (என்னை) எதிர்த்தாலும எதிர்ப்பார்கள்' என்று நினைதது, தன் தகை அனைய மேனி சுருக்கி - தனது பெரிய அவ்வுடமபைச் சுருஙகச் செய்துகொண்டு, அ சரளம் சாரல் குன்றிடை இருந்தான் - அழகிய சாரல் களையுடைய அந்தப் பவழமலையிலே இருந்தனன்; (அசசமயத்தில்), வெய்யோன் -- சூரியன், குடகடல் குளிபபது ஆஞன் - மேல்கடலில மூழ்கி மறைபவனுஞன் [அஸ்தமிததா னென்றபடி]; (எ - று.)

அநுமான் தனதுபெருவடிவததைசசுருககிககொள்ளுதல்சூரியன் தனது கிரணஙகளைச் சுருக்கிககொணடு அஸதமித்தல் போலுமென்ற உவமை இஙகுத தொனிககின்றதென்னலாம. 'தன்தகை அனைய மேனி' என்பதற்கு - தனது பெருமைக்கு ஏற்பக கொணட பெருவடிவமென்று உரைகூறலுமாம்.

பி - ம்:—[1]நினறனன் [2]அரிய. [3]நற்சோலைச. [4]குரை. (சஉ)

வேறு

சஙு இருள் செறிதல்.

ஏய்வினை யிறுதியிற செல்வ மெய்தினு
ஞய்வினை மனத்திலா னறிஞர் சொற்கொளான்
வீவினை நினைக்கிலா [1]னொருவன் மெய்யிலான்
றீவினை யெனவிருள் [2]செறிந்த தெங்குமே.

(இ - ள்.) ஏய் வினை இறுதியின் செல்வம எய்தினன் - தன்மனம் போனபடிசெய்த கொடுஞ்செயலினுல் (பிறாககு) அழிவை யுண்டாக்கி அதனுற் செல்வததையடைந்தவனும, ஆய்வினை மனத்து இலான் - (இனனது நல்லது இன்னது தீயது என்று) ஆராயதலை மனததிற்கொள்ளாதவனும், அறிஞர் சொல்கொளான் - (நலலவற்றையும தீயவற்றையும) பகுத்தறியும் விவேகமுடையவாகள் சொல்லுஞ் சொற்களை ஆதரததோடுகேட்டு உட்கொண்டு அவற்றின்படி நடவாதவனும், வீவினை நினைககிலான் - (தனக்கு வரும) கேட்டை யுணர்தலும் அதனைககுறிததுச சிந்தித்தலு மில்லாதவனும, மெய் இலான் - வாய்மை பேசுதலில்லாதவனுமான, ஒருவன் - ஒருவனது, தீவினை என - பாவமசெறிந்தாறபோல, எஙகும இருள செறிந்தது - எல்லாவிடத்திலும இருள் அடாந்து மிககது; (எ - று.)

பாவததைக கருநிறமுடையதென்றல் கவிமரபாதலால், அது இஙகுக் கரிய இருளுககு உவமை கூறப்பட்டது; தந்துறிப்பேற்றவணி. 'ஒருவன்' எனறது, இராவணனை யென்னலாம். ஏய வினை - தன்மனத்துக்கு இயைந்த வினை; கள்ளம, வஞசகம், போா முதலியன. இனி, முதலடிக்கு - முன்பு செய்தமைந்த நல்வினையினுல் எல்லையிலலாத செல்வததை யடைந்தவனென்று பொருள் கூறவும படும். பி-ம்:—[1]ஒருவன்வெம்மையான். [2]செறிந்த திககெலாம், சிறுமை தீரவே.

இதுமுதற பததொன்பது கவிகள் - பெரும்பாலும் மூன்றுஞ்சீரொன்று மாசசீரும, மற்றைமூன்றும் விளசசீாகளுமாகிய அளவடி நான்குகொணட கலிவிருத்தங்கள். (சஙு)

௪௪.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - இருளைப்பற்றிய வருணனை.

கரித்தமூன் றெயிலுடைக் கணிச்சி வானவ
னெரித்தலை யந்தண ரிழைத்த யானையை
யுரித்தபே ருரிவை[1]யா னுலகுக் கோருறை
புரித்தன [2]னுமெனப் பொலியும் பொற்பதே.

(இ - ள்.) கரித்த மூன்று எயில் உடை கணிச்சி வானவன் - எரித்த திரிபுரத்தை யுடையவனும் மழுவென்னும் ஆயுதத்தை யேந்தியவனுமான மகாதேவனாகிய சிவபிரான், அந்தணர் எரித்தலை இழைத்த யானையை உரித்த - (தாருகவனத்து) முனிவர்கள் வேள்வித்தீயினிடம் உண்டாக்கி யனுப்பிய யானையை உரித்தெடுத்த, பேர் உரிவையால் - பெரியதோலைக் கொண்டு, உலகுக்கு ஓர் உறை புரித்தனன் ஆம் என - (தான்போர்த்துக் கொண்டது மாத்திரமன்றி) உலகமுழுவதுக்கும் ஓர் உறையைச் செய்தனன் போலுமென்று ஒப்புமைகூறும்படி, பொலியும்-(உலகமுழுவதையும்) போர்த்துள்ள, பொற்பது - மிகுதியை யுடையது, (அவ்விருள்); (எ - று.)—எழுவாய், வருவித்து முடிக்கப்பட்டது.

தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. கருநிறமிகுதிபற்றிய கற்பனை இது. எயில் - மதில்; பொன்மதில், வெள்ளிமதில், இரும்புமதில் என்பவற்றை யுடைய திரிபுரத்தைக் குறித்தது; இலக்கணை. கணிச்சி - சூலாயுதமுமாம். உரிக்கப்படுவது, உரிவை. புரித்தனன்=புரிந்தனன்: வலித்தல். மூன்றாமடி-முற்றுமோனை, பி - ம்:—[1]போல். [2]நான்முனென்னும். (௪௪)

௪௫. அணங்கர வரசர்கோ னளவி லாண்டெலாம்
பணங்களின் றலைதொறு முயிர்த்த பாய்விட
முணங்கலி லுலகெலா முறையி னுண்டுவந்
திணங்கெரி புகையொடு [1]மெழுந்த தென்னவே.

இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - குளகம்.

(இ - ள்.) அணங்கு அரவு அரசர் கோன் - வருத்தத்தைச் செய்கின்ற நாகராஜாகட்கு அரசனாகிய ஆதிசேஷன், அளவு இல் ஆண்டு எலாம் - அளவில்லாத [மிகப்பலவாய் இதுவரைகழிந்த] வருஷகாலங்களெல்லாம், பணங்களின் தலை தொறும் உயிர்த்த - படங்களையுடைய ஆயிரம் வாய்களினின்றும் சொரிந்த, பாய விடம் - பரவுந்தன்மையுள்ள விஷமானது, உணங்கல் இல் உலகு எலாம் முறையின் உண்டு வந்து - குறைவில்லாத உலகமுழுவதையும் முறையே தனக்கு உள்ளாக்கிக்கொண்டுவந்து, இணங்கு எரி புகையொடும் எழுந்தது என்ன - தன்னோடு இயைபுடைய நெருப்புடனும் புகையுடனும் எழுந்து பரவியதுபோலவும்,—(எ - று.)—'அவ்வழி அவ்விருள் பரந்த' என மேல் ௪௭ - ஆங்கவியோடு தொடரும்.

தற்குறிப்பேற்றவணி. மிக்க கருநிறமும் கொடுமையும்பற்றி, இருளுக்கு விஷம் ஒப்புமை கூறப்பட்டது. நிசாசரர்களாகிய இராக்கதர் இருளில் ஊக்

கத்தோடு சஞ்சரித்து மற்றைப் பிராணிகட்குத் தீங்குசெய்தல்பற்றி. இருள் மிகக் கொடிதாகின்றது மிகுதியாய்த்திரண்ட இருட்கு உவமையாக்குதற் பொருட்டு, சாப்பராஜனான ஆதிசேஷன் தனது ஆயிரம் முகங்களினின்றும் நெடுங்காலமாகச்சொரிந்த விஷத்தை எடுத்துக்கூறினார். அரவுஅரசர்கோன் - சர்ப்பங்களின் அரசர்க்கு அரசன்; நாகலோக சக்கரவர்த்தியென்க. 'அரவரசர்' என்றது, வாசுகி முதலிய அஷ்டமகா நாகங்களை. 'அரவரசர்கோன்' என்பதற்கு - அஷ்டமகாநாகங்களும் அவர்கட்குத் தலைவனான ஆதிசேஷனு மென்று உரைத்தலு மொன்று. 'விஷாக்கினி' என்னும் வழக்குப்பற்றி எரியைக்கூறி, அதற்கு அங்கமாகிய புகையையும் உடன்கூறினர். உபமேயமாகிய இருளோடு இயைபுடைய செவ்வானத்தைக்கருதி, உபமானத்தில் இணங்கெரி அமைக்கப்பட்டதென்க. இருள் உலகத்தைக் கவிந்துகொண்டமைபற்றி உபமானத்தில் 'உணங்கலிலுலகெலாம் முறையினுண்டுவந்து' எனப்பட்டது. பி - ம்:—[1]மெழுகிற்றென்னவே. (சுரு)

சசு. வண்மை[1]நீங் காநெடு மரபின் [2]வந்தவள்
பெண்மைநீங் காதகற் புடைய பேதையைத்
திண்மைநீங் காதவன் சிறைவைத் தா[3]னெனும்
வெண்மைநீங் கியபுகழ் விரிந்த தென்னவே.

(இ - ள்.) வண்மை நீங்கான் நெடு மரபின் வந்தவள் - (வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவனவற்றை யளிக்கும்) ஔதாரியகுணம் நீங்காதவனான ஜநகமகாராஜனது சிறந்த குலத்தில் தோன்றியவளான, பெண்மை நீங்காத கற்பு உடைய பேதையை - மகளிர்க்குஉரிய நற்குணங்கள் நீங்காதவளும் பதிவிரதா தருமமுடையவளுமான பேதைமைக் குணமுள்ள சீதாபிராட்டியை, திண்மை நீங்காதவன் சிறை வைத்தான் - வலிமைநீங்காதவனான இராவணன் காவலில் வைத்தான், எனும் - என்கிற, வெண்மை நீங்கிய புகழ் - வெண்ணிற மில்லாத கீர்த்தி [கருநிறமுள்ள அபகீர்த்தி]. விரிந்தது என்னவே - உலகமுழுவதும் பரவியது போலவும்,—(எ - று.)—'அவ்வழி அவ்விருள பரந்த' என, அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

புகழை வெண்ணிற முடையதென்றும், பழிப்பைக் கருநிறமுடையதென்றும் கூறுதல் கவிமரபாதலால். சீதையைக் கவர்ந்துவந்து சிறைவைத்தவனான இராவணனது பழி காரிருளுக்கு உவமைகூறப்பட்டது; தற்குறிப் பேற்றவணி. பழியும் அபகீர்த்தி என்று கூறப்படுதலால், அதனை 'வெண்மை நீங்கிய புகழ்' என்றனர்; இது, பிறகுறிப்பின்பாற்படும். கற்புநிலையுடைய பிறன்மனைவியைக் காதலித்து வலியக்கவர்ந்து தேசாந்தரத்திற் கொணர்ந்து சிறைவைத்தல் பெரும்பழிப்புக்கிடமாத லுணர்க.

பெண்மை - மகடூஉக்குணம் நான்கு நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்பன (நாணம் - மகளிர்க்கு இயல்பாய்ப் பிறரைக்காணின் வெட்கமடையும் ஓர் தன்மை. மடம் - வேறொன்றை யறியாமை; குரவருணர்த்தக் கொண்டு.

கொண்டது விடாமை; அறிந்தும அறியாதுபோலிருக்குந் தன்மையும், கபடமின்மையுமாம். அசசம - பிறரைக்கணடு அஞசுதல்; பெணதன்மையாற் புதியபொருள் கணடவிடததது அஞ்சுவது. பயிர்பபு - வேறொரினபததை அருவருத்தல் பயிலாதபொருளின்கண வெறுப்புற்றுநிற்கும நிலைமை; தன் கணவனலலாதவரது ஆடைமுதலியன தன்மேற்படுதற்கும அருவருத்தல்.) கற்பாவது - தன் கணவனைத தெய்வமென்று உணாவதோா மேற்கோள்; பதிவிரதாதருமம். கொணடானிற சிறந்த தெய்வமிலலை யென்றும், அவனுககு இன்னவாறு நீ குற்றேவல் செயதொழுகு என்றும, தாய்தநதையராலும் பிறராலும் கற்பிககபபட்டு இவ்வொழுக்கம் உணடாகி நிலைபெறுதலால், கற்பு எனப் பெயா பெற்றது. "பேதைமையென்பது மாதர்ககு அணிகலம," "நுணணறிவுடையோா நூலொடுபழகினும, பெணணறிவென்பது பெரும் பேதைமைததே" என்பவாதலால், சீதை 'பேதை' எனப்பட்டாள். மாய மானைப் பிடித்துததருமாறு வறபுறுததிக கணவனை வேணடுதல் முதலிய வற்றாற் சீதையினிடத்துப் பேதைமை ஆஙகாஙகு விளஙகுதல் காணக. திணமை - தேகபலம், மனோபலம, ஆயுதபலம, சேனாபலம் முதலியன. பி - ம்:—[1]நீஙகா. [2]வாநதவன். [3]என. (சசு)

சஎ.—நிசாசரர்களாகிய அரக்கர்கள்

இரவு தொடங்கியவுடன் எங்குந்திரிதல்.

ஆவ்வழி யவ்விருள் பரந்த வாயிடை
யெவவழி மருங்கினு மாரகக ரேகினா்
செவ்வழி மந்திரத் திசைய [1]ராயினும்
வெவ்வழி யிருடர மிதித்து மீச்செல்வார்.

(இ - ள்.) அ வழி அ இருள் பரந்த அ இடை - அவ்விடததில் அத்தன்மைததான இருள் பரவிய அசசமயததில்,—அரககா - இராக்கதாகள், செவ் வழி மந்திரம திசையாா ஆயினும - நேராக(க் குருசிஷயகரமததில் உபதேச பரம்பரையாய்ப்) பெற்றுள்ள மந்திரத்தின்பலத்தால் (கருதியமாததிரத்துத) திசைக்கு செல்லவல்லராயினும், வெவ் வழி இருள் தர மிதித்து மீ செல் வார் - (தாம்செல்லுவ) கொடியவழியிலே இருள் செறிந்திருக்க அதனை மிதித்து மேற்செல்பவாகளாய், எ வழி மருஙகினும் ஏகினா - எல்லாப் பக கத்து வழிகளிலும செனறாாகள்; (எ - று.)

இராக்கதர் நிசாசர ராதலால், செல்லககருது மிடத்துத் தாம்தேர்ந்த மநதிரசிததியால், சேரவல்ல ஆற்றல் தஙகட்கு அமைந்திருககவும், இருள் பராநத இரவிற் பலவிடஙகட்கும் எஙகுஞ் செறிந்து காணபபட்ட இருளின் மீது கால்வைத்துப் படியேறுவாாபோலேறி மேறசெல்வாராயின ரெனறாா. இருள் மிகத்திண்ணிய பரிசிககப்படுபொருள் போற செறிந்துள்ள இயல்பு விளஙக, இககற்பனை கூறப்பட்டது; இருளின் கருமை கொடுமைகளினும தமது கருமைகொடுமைகள் மிககிருததலால அதனைக் காற்கடைக்கொணடு

வென்று மேற்செல்வாரென்பது, நான்காமடியில் தோன்றும. பி - ம்:—[1]ஆகையால். (சஎ)

[இதுவும் அது.]

சஅ. இந்திரன் வளநகர்க் கேகு வா[1]ரெழிற்
சந்திர னுலகினைச் சார்கு வார்[2]சலித்
[3]தந்தக னுறையுளை யணுகு வா[4]ரயில்
வெந்தொழி லரக்கன தேவன் மேயினார்

(இ-ள்.) (அவ்விருளில் இராககதாகள்),—அயில் வெம் தொழில் அரக்கனது ஏவல் மேயினா - வேற்படைகொணட கொடுந்தொழிலையுடைய இராக்கதனான இராவணனது கட்டளையிற்பொருந்தியவர்களாய்,—இந்திரன் வளம் நகர்க்கு ஏகுவார் - செல்வவளம்நிறைந்த தேவேந்திரனது அமராவதி நகரத்தைககுறித்துச செல்பவர்களும, எழில் சந்திரன் உலகினை சாாகுவார் - அழகிய சந்திரனது உலகத்தைச சோபவர்களும், சலித்து அந்தகன் உறையுளை அணுகுவார் - கோபஙகொணடு யமனுடைய இருப்பிடததைச சென்று சமீபிப்பவர்களு மாயினர்; (எ - று.)

ஒவ்வோரிடததுககுஞ் சிற்சிலராகச சென றன ரென்க. இச்செய்யுளை 'எவ்வழிமருஙகினு மரககரேகினா' என்றதன் விவரணமெனக கொள்ளலாம். யமனது நகரம், 'ஸமயமிநீ' என று பெயாபெறும. அந்தம் - அழிவு: அதனை (ப் பிராணிகட்கு)ச செய்பவன், அந்தகன். வடசொல். பி - ம்:—[1]இகல். [2]கலித்து. [3]அந்தணன். [4]அழல், இயல். (சஅ)

சகூ —தேவசாதிமாதர்கள் இராவணனுக்குத் குற்றேவல்செய்தற்பொருட்டு விரைந்து வருதல்.

பொன்னகர் மடந்தையர் விஞ்சைப் பூவையர்
பன்னக வனிதைய ரியக்கர் பாவையர்
[1]முன்னின பணிமுறை [2]மாற முந்துவார்
மின்னின மிடைந்தென விசும்பின் மீச்செல்வார்.

(இ - ள்.) பொன் நகர் மடந்தையர் - பொன்மயமான தேவலோகததி லுள்ள தேவமாதாகளும், விஞ்சை பூவையா - வித்தியாதரமகளிரும், பன்னக வனிதையர் - நாககன்னிகைகளும், இயக்கா பாவையர் - யக்ஷஸ்திரீகளும்,—முன்னின பணி முறைமாற-(அரககர்கள்) நினைக்கின்ற செயல்களைக் (குறிப்பாலுணாந்து) கிரமமாகச்செய்தற்பொருட்டு, முந்துவார் - (ஒருவரினும் ஒருவா) முற்பட்டு விரைந்து, மின் இனம மிடைந்து என விசும்பின் மீ செல்வார் - மின்னல்களின்கூட்டம் நெருஙகினாற்போல ஆகாய மார்க்கமாய் (அவ்விரவிற் செல்வாாகள்; (எ - று.)

மெல்லியதாய்த்தோன்றும் வடிவுக்கும், மிக்க தேககாந்திக்கும், விசும்பிற் செல்லுதற்கும் மின்னலுவமை கூறப்பட்டது. 'பநநகவநிதா' என்ற வட

மொழித்தொடர் விகாரப்பட்டது. பக்கம என்பது, பத ந கம் என்று பிரிந்து, கால்களால் நடவாதது என்று காரணப்பொருள்பெறும். இவரும், பதினெட்டுத்தேவகணங்களி லொருவகைய ராதலால், விசும்பிற் செல்வா. இயக்கா - யக்ஷரென்ற வடசொல்லின சிதைவு. பூவை - கிளி, நாகணவாயப் பறவை; அதுகொஞ்சுவதுபோல இன்சொற்பேசுபவர், பூவையா. பாவை - சித்திரப்பதுமை; அதுபோ லழகியவா, பாவையர். உவமையணி. பி - ம்:— [1]முன்னினர். [2]மாறு, மாறி. (சக)

ரு௦.—தேவகணத்து ஆடவர்கள் அங்ஙனம் வருதல்

தேவரு மவுணருஞ் செங்க ணுகரு
மேவரு மியக்கரும் விஞ்சை வேந்தரு
[1]மேவரும் விசும்பிரு ளிரிய வீண்டினார்
தாவரும் பணிமுறை தழுவுந் தன்மையார்.

(இ - ள்.) தேவருமம - தேவாகளும், அவுணரும் - அசுராகளும், செம் கண நாகரும் - சிறந்தகணகளையுடைய நாகசாதியாரும, மேவரும இயக்கரும்- விரும்பத்தகக [அழகையுடைய] யக்ஷாகளும், விஞ்சை வேந்தரும்-வித்தியாத ராகளும், ஏவரும - மற்றும் தேவகணத்தவ ரனைவரும்,—தா அரும பணி முறை தழுவும் தன்மையார் - கெடுதலில்லாத குற்றேவலகளை (அரககர்களிடு கின்ற கட்டளை) முறைபபடி செய்யுந் தன்மையுடையவர்களாய், இருள் இரிய விசும்பு ஈணடினார் - (தமது தேககாந்தியால) இருளழியும்படி ஆகாய மார்க்கமாக (இரவில வந்து) திரளலானார்கள்; (எ - று.)

அரககாகள் இரவுபகலாக பகல் இரவாக மாறுயொழுகு மியல்பினராத லால், மற்றையோர் பகலின்தொடக்கததில தொழில்முறை கொள்ளுதல் போல அவர்கள் இரவின்தொடக்கததில் தொழில்முறை கொள்ளுவரென்ப தனை உணர்க. கந்தருவர், கருடா, கிநரா, கிம்புருஷர் முதலிய மற்றைத்தேவ கணத்தவா, 'ஏவரும' என்றதில் அடஙகுவா. "உருவமேலெழுதலாகா வொளியுமிழ்ந்திலங்குமேனி, பரிதியினியன்றதொக்கும பன்மலர்ககணணி வாடா" என்றபடி தேவாகள் மேனியொளி கொணடவராதலால், 'விசும் பிருளிரிய வீண்டினா' என்றார். பி - ம்:—[1]யாவரும. (ரு௦)

ருக.—[அவர்களின் விரைவு.]

[1]சித்திர பததியிற் றேவர் சென்றன
ரித்துணை [2]தாழ்ந்தன முனியு மென்றுத
முததிற ரங்களு [3]முடியின் மாலையு
முததரீ யங்களுஞ் [4]சரிய வோடுவார்.

(இ - ள்.) சித்திரம பததியின் - சித்திரப்பாவைகளின் வரிசைபோல [நிலைகுலையாமல் அழகுஅமைய], சென றனர் - தமது இயல்பின்படி மந்தகதி யாய் வந்தவர்களான, தேவர் - தேவர்கள், (சூரியன் அஸ்தமித்துச சிறிது

பொழுது ஆய்விட்டதை யுணர்ந்து), 'இத் துணை தாழ்த்தனம - இவ்வளவு தாமதித்துவிட்டோமே; முனியும் - (இராவணன்) கோபங்கொள்வனே', என்று - என்றுஎண்ணி,—தம - தங்களுடைய, முத்தின ஆரங்களும்-முத்து மாலைகளும், முடியின் மாலையும - மயிர்முடியிற்சூடிய மலர்மாலைகளும, உத்த ரீயங்களும-மேலாடைகளும,சரிய - கீழ்விழும்படி, ஓடுவார்-ஓடுபவரானார்கள்.

முக்தா என்பது-(சிப்பியினின்று) விடுபட்டது எனக்காரணப்பொருள் பெறும. பி-ம்:—[1]சித்திரப்பத்தியின். [2]தாழ்ந்தனம். [3]முடியும். [4]இரிய. (ருக)

ருஉ.—இதுமுதல் மூன்று கவிகள் சந்திரோதயவருணனை.

தீண்டருந் தீவினை தீக்கத் தீந்துபோய்
மாண்டற வுலர்ந்தது மாரு திப்பெய
ராண்டகை மாரிவந் தளிக்க வாயிடை
யீண்டற முளைத்தென முளைத்த திந்துவே.

(இ - ள்.) தீண்டு அரு - கையினால் தொடுதற்குந்தகாத, தீ வினை-(இரா வணனன்முதலிய அரக்கர்களினாலான) பாபகருமங்களாகிய கோடை, தீக்க- எரித்தலினால், தீந்து போய் - கரிந்துபோய், மாண்டு - வலியொடுங்கி, அற உலர்ந்தது - மிகவும உலர்ந்துவிட்டதான, அறம் - தருமமாகிய முளை,மாருதி பெயர் ஆண்தகை மாரி வந்து அளிக்க - அநுமானென்னும் பெயரையுடைய ஆண்மைக்குணங்களுள்ள வீரனாகிய மழை வந்து உதவிப் பாதுகாக்க, (அத னால்), ஆயிடை ஈண்டு முளைத்து என - அப்பொழுது இவ்விடத்தில் மீள வும் முளைத்தாற்போல, இந்து முளைத்தது - சந்திரன் உதித்து விளங்கிற்று.

உருவகவணியை அங்கமாகக்கொண்டுவந்த தற்குறிப்பேற்றவணி. தரு மத்தை வெண்ணிறமுடையதென்றல, கவிமரபு; ஆதலால், சந்திரனுக்கு ஒப் புமை கூறப்பட்டது. அநுமான் கடலகடந்து இலங்கையிற் பிரவேசித்தது முறையே இராவணன் முதலிய அரக்கர்களழியத் தருமம்தலையெடுத்தோங்கு தற்குக் காரணமாதலை உணர்க. இடத்தையுணர்த்துஞ்சொற்கள் காலத்தையு முணர்த்தும் வழக்குப்பற்றி, 'ஆயிடை' என்பதற்கு - அப்பொழுது என்று உரைக்கப்பட்டது. இனி, 'ஈண்டறம்' என்பதை வினைத்தொகையாகக் கொண்டு, (அனைவரும் விரும்பிச) சேர்த்தக்க நல்வினையென்று பொருள் கொள்ளினுமாம; முதலடி - முற்றுமோனை. (ருஉ)

ருந. வந்தன னிராகவன் றூதன் [1]வாழ்ந்தன
னெந்தையே யிந்திர னெனன் [2]றேமுறு
மந்தியில் கீட்டிசை யளக வாணுதற்
சுந்தரி முகமெனப் பொலிந்து தோன்றிற்றே.

(இ - ள.) 'இராகவன் தூதன் வந்தனன் - இராமபிரானது தூதனாகிய அநுமான் (இலங்கைக்கு) வந்துசேர்ந்தான்; (ஆதலால், இனி), எந்தைஇந்தி ரனே வாழ்ந்தனன் ஆம - எமது தலைவனாகிய இந்திரனே வாழ்வுபெற்றவனா

வன்,' என்று - என்றெண்ணி, ஏம் உறு - மகிழ்ச்சியடைந்து, (அதனால்), அந்தம இல் கீழ் திசை அளகம வாள் நுதல சுந்தரி - அழிதலில்லாத கிழக்குத் திக்காகிய கூந்தலேயும் பிரகாசமான நெற்றியையுமுடைய அழகிய பெண்ணினது, மூகம் என - முகம் (பொலிவுற்று விளங்கினாற்)போல, பொலிந்து தோன்றிற்று - (சந்திரன்) விளங்கிக்காணப்பட்டது; (எ - று.)

இராமதூதனை அனுமான் சீதைசிறையிருக்குமிடமாகிய இலங்கைக்கு வந்துசேர்ந்ததனால் இராவணன்முதலிய அரக்கர்கள் விரைவில் அழிய அவர்களால வருத்தமுற்றிருக்கிற எனது தலைவனை தேவேந்திரன் இனி வாழ்வு பெறுதல்கூடுமென்று எண்ணி அவ்விந்திரனுக்கு உரிய கிழக்குதிசையாகிய பெண மனமகிழ அம்மகிழ்ச்சியால் அவளதுமுகமண்டலம் விளக்கமுற்றாற் போலக் கிழக்குததிசையிற் சந்திரமண்டலம் விளங்கிற்று என்பதாம்; தற்குறிப்பேற்றவணி. இந்திரன் கிழக்குத்திக்குப்பாலகனா யிருத்தலும், வடமொழியில் திசையைக்குறிக்கின்ற சொற்களெல்லாம பெண்பாலாதலும், திக்குக்கு உரிய தேவதை பெண்ணாதலும, முகத்திற்கும் சந்திரனுக்குமுள்ள ஒப்புமையும், இங்குக் கருததத்தக்கவை.

ராகவன் - ரகுவென்னும் அரசனது குலததில் உதித்தவன்; தத்திதாந்த நாமம் ரகுவென்பவன் வண்மை வீரம் முதலிய குணவிசேடங்களிற் சிறப்புற்றவனாதலால், இராமபிரான், அவன்மரபுபற்றிவந்த பெயரால் கூறப்பட்டனன். 'வாழ்ந்தனன்' - விரைவும் தெளிவும பற்றி எதிர்காலம் இறந்த காலமாகச்சொலலப்பட்ட காலவழுவமைதி. 'எந்தையே இந்திரன்' என்ற விடத்து, பிரிநிலையேகாரம் பிரிததுக்கூட்டப்பட்டது. அந்தம இல் - எலலையற்ற வென்றுமாம். பி - ம்.—[1]வாழ்ந்தனம். [2]ஏமுறும், ஏமுற. (ருரு)

ருச கற்றைவெண் கவரிபோற் கடலின் வெண்டிரை
சுற்றுநின் றலமரப் பொலிந்து தோன்றிற்று
விற்றதெம் பகையென வெழுந்த விந்திரன்
கொற்றவெண் குடையெனக் குளிர்வெண் டிங்களே.

(இ - ள்.) கடலின் வெள் திரை - கடலினது வெண்ணிறமான அலைகள், கற்றை வெள் கவரிபோல - திரட்சியான வெணசாமரங்கள்போல, சுற்றும் நின்று அலமர - சுற்றிலுமநின்று சுழன்றுவிழ,—எம்பகை இற்றது என எழுந்த இந்திரன் கொற்றம் வெள்குடை என - 'எமதுபகையாகிய இராகதவருக்கம் இனி அழிந்தது'என்றுமகிழ்ச்சிகொண்டு வெளியேபுறப்பட்ட இந்திரனது வெணகொற்றக் குடைபோல, குளிர வெள் திஙகள் பொலிநது தோன்றிற்று - குளிர்ந்த வெண்ணிறமான சந்திரமண்டலம் விளங்கிககாணப் பட்டது; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

இராமதூதனாகிய அநுமான் இலங்கைக்குவந்து சேர்ந்ததனை யறிந்த தேவராஜனை இந்திரன், இனி அரககா விரைவிலழிவரென்ற நம்பிக்கையினால் உற்சாகங்கொண்டு இதுவரை அடங்கியொடுங்கியிருந்ததுபோலன்றி

இப்பொழுது உல்லாசமாகத் தனக்குரிய கிழக்குத்திசையினின்று வெளியே புறப்பட்டனனாக, அவனது ஒற்றைவெண்கொற்றக்குடை விளங்கினாற் போலச் சந்திரமண்டலம் கிழக்கில் விளங்கிற்று என்றும் அவனது வெண் சாமரைகள் சுழன்று வீசிவிளங்கினாற்போல நிலாவிற் கடலின்வெண்டிரை கள் சுழன்று வீசிவிளங்கின என்றும் வருணனை கூறினர்; தற்குறிப்பேற்ற வணி. சந்திரனது நிலாவில் மிக்கவெண்மையான தோற்றத்துடன் கடலி னலை பொங்குதல், கருதத்தக்கது. கவரி - சமரீயென்ற வடசொல்லின் சிதைவு; இப்பெண்மானின்பெயர், அதன்வாலின் வெள்ளை மயிரினாலாகிய சாமரையைக் குறித்தது, இருமடியாகுபெயர். (ருச)

ருரு.—இதுவும் அடுத்தகவியும் நிலவின் தோற்ற வருணனை.

தெரிந்தொளிர் திங்கள்வெண் குடத்தி னாற்றிரை
முரிந்துயர் பாற்கடன் முகந்து மூரிவான
சொரிந்ததே யாமெனத் துள்ளி மீனொடும்
விரிந்தது [1]வெண்ணிலா மேலுங் கீழுமே.

(இ - ள்.) மூரி வான் - பெரிய வானமாகிய ஒருபுருஷன், தெரிந்து ஒளிர் திங்கள் வெள் குடத்தினால் - தோன்றி விளங்குகின்ற சந்திரமண்டல மாகிய வெள்ளிக்குடத்தைக்கொண்டு, திரை முரிந்து உயர் பால் கடல் முகந்து - அலைகளெழுந்து மடியப்பெற்ற பாற்கடலின்பாலை மொண்டெ டுத்து, சொரிந்ததே ஆம் என - சொரிந்ததுவேயாகுமென்று சொல்லும்படி, வெள் நிலா - வெண்ணிறமான நிலவானது, துள்ளி மீனொடும் - அந்தப்பால் துளிகளெனத்தக்க விண்மீன்களாகிய நக்ஷத்திரங்களுடனே, மேலும் கீழும் விரிந்தது - வானத்திலும் பூமியிலும் எங்கும் பரவி விளங்கிற்று; (எ - று.)

தற்குறிப்பேற்றவணி. மேலுள்ள வானமாகிய புருஷன் சந்திரமண்டல மாகிய வெள்ளிக்குடத்தைக்கொண்டு பாற்கடலின்பாலை மொண்டெடுத்து மேல்நின்று சொரிய அந்தப்பால் அங்குநின்று பெருகி எங்கும்வழிந்தோடிப் பரவினாற்போல வெண்ணிறமான நிலா எங்கும்பரந்தது எனக் கற்பனை கூறிய வாறும். அப்பொழுது வெண்மையாய் வானத்தில்விளங்குகின்ற விண்மீ னெனப்படும் நக்ஷத்திரங்களை, அப்பால்சொரியும்போது சிதறித்தெறித்த பால் துளிகளாகக் கருதுக. நிலாவில் வெண்ணிறமாய்க் கடலிற்காணப்படுகிற மீன்களை அப்பாற்கடலின் மீன்களெனக்கருதலாமென்பதும், 'மேலுங்கீழுந் துள்ளி மீனொடும் விரிந்தது' என்றதில் தோன்றும்; அப்பொழுது, துள்ளி மீன - துள்ளுமியல்புடைய மீன்களென்க. நக்ஷத்திரங்களையும் அங்ஙனஞ் சிதறி மேலெழுந்த மீன்களென்னலாம். 'முரிந்துயர்' என்றதை 'உயர்ந்து முரி' என விகுதிபிரித்துக் கூட்டுக. இனி, அலைகள் மடிந்து எழுப்பெற்ற வெனினுமாம். முரிதல் - ஒடிதல். பி-ம்.—[1]தண்ணிலா. (ருரு)

ருசு. அருந்தவன் சுரபி[1]யே யாதி [2]வானமா
விரிந்தபே [3]ருதயமே மடிவெண் டிங்களா

வருந்தலின் [4]முலைகதிர் வழங்கு [5]தாரையாச்
சொரிந்தபா லொத்தது நிலவின் றோற்றமே.

(இ - ள்.) ஆதி வானமே-முதன்மையான ஆகாயமே, அருந் தவன் சுரபி ஆ - அருமையான தவத்தைச் செய்துள்ளவனாகிய வசிஷ்டமகாமுனிவனது காமதேனுவாக,—விரிந்த பேர் உதயமே - (கிரணங்கள்) விரிந்த பெரியசந்திரனுதிக்கின்ற இடமே, மடி (ஆ)-(அக்காமதேனுவினது) பாலுள்ள மடியாக,—வெள் திங்கள் - வெண்ணிறமான சந்திரனே, வருந்தல் இல் முலை ஆ - வருத்தப்பட்டுக்கறக்கவேண்டாத [எளிதிற்பால்சுரக்கின்ற] (அம்மடியின்கணுள்ள) முலைகளாக,—கதிர் - சந்திரகிரணங்களே, வழங்கு தாரை ஆ - சுரக்கின்ற பாலின்தாரையாக,—நிலவின் தோற்றம் - சந்திரிகையின் காட்சியானது, சொரிந்த பால் ஒத்தது - பெருகிவழிந்த பாலைப் போன்றது; (எ - று.)

இயைபுருவகவணியை அங்கமாகக் கொண்டுவந்த தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. வெண்ணிறமும், குளிர்ச்சிதருதலும் பற்றி, நிலாப் பால் போலும்; "வால்வெண்ணில வுலகாரச்சுரக்கும் வெண்டிங்களென்னும், பால்விண்சுரவி சுரமுதிர்மாலை," என்ற திருவிருத்தம் இங்கு நோக்கத்தக்கது. பாற்கடல் கடைந்தபோது அதனினின்று தோன்றிய காமதேனுவென்னுந் தெய்வப்பசு வசிஷ்டமுனிவரிடம் வந்து அவரது ஆட்சிக்கு உட்பட்டுநின்றதாதலால், 'அருந்தவன்சுரபி' எனப்பட்டது. மற்றைநான்கு பூதங்கட்கும் காரணமாய முந்திததோன்றியதனால், 'ஆதிவானம்' என்றார். பி - ம்:— [1]போல். [2]வான்மிசை, வானவன். [3]உதயமும்மிளிர். [4]பசுங். [5]தாரையால். ()

ருஎ.—நக்ஷத்திர வருணனை.

எண்ணுடை யனுமன்மே லிழிந்த பூமழை
மண்ணிடை வீழ்கில மறித்தும் போகில
வண்ணல்வா ளரக்கனை யஞ்சி யாய்கதிர்
விண்ணிடைத் [1]தங்கின போன்ற மீனெலாம்.

(இ - ள்.) மீன் எலாம-நக்ஷத்திரங்களெல்லாம்,—எண் உடை அனுமன் மேல் - யாவரும் நன்குமதிக்கத்தக்க பெருமையையுடைய அநுமான்மேல், இழிந்த - (தேவர்களாற் சொரியப்பட்டுச்) சிந்தியனவான, பூ மழை - புஷ்பவாஷங்கள்,—அண்ணல் வாள் அரக்கனை அஞ்சி - பெருமையையுடைய வாளாயுதத்தையேந்திய இராவணனுக்குப் பயந்து, மண்ணிடை வீழ்கில - பூமியில் விழாதனவாயும், மறித்தும் போகில - மீண்டும் மேற்செல்லமாட்டாதனவாயும், ஆய்கதிர் விண்ணிடை தங்கின - தெளிவாகவிளங்குகின்ற (சூரியன் முதலிய) சுடர்கள் சஞ்சரித்தற்கிடமான வானத்தில் தங்கியவற்றை, போன்ற-ஒத்தன; (எ - று.)

வானத்தில் விளங்குகின்ற நக்ஷத்திரங்கள், இராமதூதனை அநுமான் மேல் தேவர்களால் மழைபோலச் சொரியப்பட்ட கற்பகமலர்கள் இராவணனிடத்து அச்சத்தால் தரையில்விழாமல் அந்தரத்தில் நின்றவற்றைப் போன்

றனவென்க; தற்குறிப்பேற்றவணி. "வானுடாகூடி - முறைமுறையின், தாதிலகு பூத்தெளிததாலொவ்வாதே தாழ்விசும்பின, மீதிலகித் தான்கிடக் கும்மீன்" என்ற பெரியதிருவாதாதியும, "தாராகணம் மண்ணளந்தவந்நாள் ......உம்பா தூவியதண்மலா வீழ், தாரா கணமுநிலலா காற்றிற்சூழ் வளந்தா ணெக்குமே" என்ற திருவரஙகததந்தாதியும் இங்கு ஒப்புநோக்கததக்கன. தேவாகளின் சம்பந்தமான அசேதனஙகளும இராவணனிடத்து அஞ்சுகின் றனவென, அவனது அதிபயஙகரமான தன்மை இஙகு வெளியாம். பற்பல நிறமுடையனவாக விளங்குகின்ற நக்ஷததிரஙகள், பற்பலநிறமுள்ள மலர்கள் போலும். பி - ம்.—[1]தொஙகின, தோற்றின. (ருஎ)

ருஅ.—மல்லிகையநம்புகள் மலர, அவற்றில் வண்டுமோய்த்தல்.

எல்லியி னிமிரிருட் குறையு மவ்விருள்
கல்லிய நிலவின்வெண் முறியுங் [1]கவ்வின
புல்லிய பகையெனப் பொருவ போன்றன
மல்லிகை மலர்தொறும் [2]வதிந்த வண்டெலாம்.

(இ - ள்.) மல்லிகை மலாதொறும - மல்லிகைமலர்தோறும, வதிந்த - (தேனையுணணுதற்பொருட்டு) மொய்ததுவதிந்த, வணடுஎலாம் - வண்டுகள் எலாம், எல்லியின் இமிா இருள் குறையும - இராப்பொழுதிற் செறிந்த இரு ளின் துணடஙகளும, அ இருள் கல்லிய நிலவின் வெள் முறியும் - அநத இருளை அடியோடழிககவல்ல வெணமையான நிலாவின் துணடுகளும், புல் லிய பகைஎன - (ஒன்றை மற்றொன்று) தனக்குப்பொருந்திய பகையென்று கருதி, கவ்வின - ஒன்றையொன்று பற்றியனவாய், பொருவ - போாசெய் வனவற்றை, போன்றன - ஒத்துள்ளன; (எ - று.)

வெணமையான மலலிகையருமபுகள் மலாகிறசமயத்தில் அவற்றிலுள்ள தேனை நுகரும் நசையாற் கருவணடுகள் அம்மலாகளில் மொய்த்தனவாக, அததோற்றம, இரவில அடாகிற கரியஇருளின் துண்டுகளும் அவ்விருளைப் போக்கவல்ல வெளளியசநதிரகிரணத்துணடுகளும் தமமிற்பகைமைகொண்டு ஒன்றையொனறு கவ்வுமியல்பினவாய்ப் போாசெய்வதை யொக்குமென்ப தாம; தற்குறிப்பேற்றவணி; எல்லியில் நிமிாஎன்றுபிரிததும் உரைக்கலாம். நிமிாதல் - நெருஙகுதல், வளர்தல். பி - ம்:—[1]கள்வன. [2]வதிர்ந்த. (ருஅ)

ருகூ.—நிலா எங்கும்பரவியமை.

வீசுறு பசுங்கதிாக் கற்றை வெண்ணிலா
வாசுற வெங்கணு நுழைந்த ளாயது
[1]காசுறு கடி[2]மதி லிலங்கைக் காவலூர்த்
தூசுறை யிட்டது போன்று தோன்றிறறே.

(இ - ள்.) வீசுறு பசுங கதிர் - வீசுகின்ற குளிாசசியான கிரணஙகளை யுடையசந்திரனது, கற்றை - தொகுதியாகிய, வெள் நிலா - வெணமையான நிலா, ஆசு உற எஙகணும நுழைந்து அளாயது - விரைவாக (அநநகரின்)

எல்லாவிடத்திலும் புகுந்து கலந்திருக்கின்ற தோற்றமானது,—காசு உறுகடி மதில் இலங்கை - இரத்தினங்கள்பதித்த பாதுகாவலையுடைய மதில்கள் சூழ்ந்த இலங்காபுரியாகிய, காவலன் ஊர் - (இராவணனது) பாதுகாப்பிலுள்ள அந்நகரத்திற்கு, தூசு உறை இட்டது - வெள்ளைவஸ்திரத்தைக்கொண்டு உறையமைத்துமூடியதை, போன்று - ஒத்து, தோன்றிற்று - விளங்கியது.

வெண்ணிறமான சந்திரிகை இலங்காபுரியெங்கும் நிறைந்தது, வெள்ளை வஸ்திரத்தினால் உறைசெய்து அந்நகரம்முழுவதும மூடியதுபோ விருந்த தென்பதாம்; தற்குறிப்பேற்றவணி. "பொருவில்வெண்டுகில்கொடுபொதிந்த தென்னவே, பரிநெடுந்தோமிசைப் பானிலாவெழ" என்றது, இங்கு ஒரு சார ஒப்புநோக்கத்தக்கது. பி - ம்:—[1]காசறு. [2]நகரிலங்கைக்காவலன். (ருக)

சூ௦.—இதுவும் அது.

இகழ்வரும் பெருங்குணத் திராம னெய்தவோர்
பகழியின் செலவென வனுமன் [1]பற்றினா
லகழ்புகுந் தரண்புகுந் [2]திலங்கை யன்னவன்
புகழ்புகுந் துலாயதோர் பொலிவும் போன்றதே.

(இ - ள்.) இகழ்வு அரும் பெருங் குணத்து இராமன் எய்தது - இகழ்ச்சிக்கு இடமில்லாத சிறந்த குணங்களையுடைய இராமபிரானாற் பிரயோகிக்கப்பட்டதான, ஓர் பகழியின் - ஓர் அம்பினது, செலவு என - செல்லுகை போல, அனுமன் பற்றினால் - அனுமான் இலங்கைக்குச் சென்று சேர அந்த ஆதாரத்தைக் கொண்டு, அன்னவன் புகழ் - அந்த இராமபிரானது கீர்த்தி, அகழ் புகுந்து - (சூழ்ந்துள்ள கடலாகிய) அகழியைக் கடந்து, அரண்புகுந்து - மதிலையுங் கடந்து, இலங்கை புகுந்து - இலங்கையிற் பிரவேசித்து, உலாயது - (எங்கும்) பரந்து விளங்கியதான, ஓர் பொலிவும் - ஓர் அழகையும், போன்றது - ஒத்தது, (அச்சந்திரிகையின் தோற்றம்); (எ - று.)—எழுவாய் வருவித்து முடிக்கப்பட்டது.

வெண்மையான நிலா அவ்விலங்கைமுழுவதும் பரவி விளங்கிய தோற்றமானது, இராமதூதனான அநுமான் அவ்விராமபாணம்போலத் தடையின்றி விரைவாக இலங்கையை யழிக்குமாறு அதிற்சென்றுசேர, அதுமூலமாக அவ் விராமபிரானது கீர்த்தி அந்நகரம் முழுவதும் பரவி விளங்கினாற்போன்றது என்றார்: தற்குறிப்பேற்றவணி. காப்பியங்களிலே கதாநாயகனது சிறப்புத் தோன்ற அவனது சம்பந்தமான பொருள்களைச் சிலவிடங்களில் உபமானமாக அமைத்தல் கவிமரபாதலால், நிலாவிற்கு இராமன்புகழையும், அநுமனது செல்லுகைக்கு இராமபாணஞ் செல்லுதலையும் உவமை கூறினார். இலங்கையிற் புகுதலினது அருமை தோன்ற, 'அகழ்புகுந்து அரணபுகுந்து இலங்கை புகுந்து' எனப்பட்டது. இகழ்வரும்பெருங்குணம் - ஹேயகுணமில்லாத திவ்வியகுணங்கள், பி - ம்:—[1]பற்றினான். [2]இலங்கைக்கு. [3]புரிந்து. (சூ௦)

சுக.—அநுமான் இலங்கையினுட்செல்ல முயலுதல்.

அவ்வழி யனுமனு மணுக லாம்வகை
யெவ்வழி யென்பதை யுணர்வி னெண்ணினான்
செவ்வழி [1]யொதுக்கினன் றேவ ரேத்தபோய்
வெவ்வழி [2]யரக்கனூர் மேவன் மேயினான்.

(இ - ள்.) அ வழி - அப்பொழுது, அனுமனும் - அநுமானும், அணுகல் ஆம் வகை எ வழி என்பதை உணர்வின் எணணினான் - இவ்விலங்காபுரியினுள் தான் சென்று சேரலாகும்வகை எவ்வழியினாலென்பதைக் குறித்து மனத்தில் ஆலோசித்தவனாய், செவ் வழி ஒதுக்கினன் - நேரானவழியை நிச்சயித்து, தேவர் ஏத்த போய் - தேவர்கள் துதிக்க(அப்பவளகிரியினின்று) புறப்பட்டுச் சென்று, வெவ் வழி அரக்கன்ஊர மேவல் மேயினான் - கொடிய வழியிற் செல்கின்ற இராக்கதனது இராசதானியான அந்நகரினுட் போகத் தொடங்குபவனானான்; (எ - று.)

செவ்வழி ஒதுக்குதல் - யாவருஞ்செல்லும் அந்நகரக் கோபுரவாயிலின் வழியாய உட்செல்வதாக நிச்சயித்தல். ஒதுக்குதல் - தீர்த்தல். அநுமான் செல்வது முறையே அரக்கர்ழியத் தேவர்கள் வாழ்தற்கு ஏதுவாவதனால், அதனைக்கருதித் தேவர்கள் அவனைத் துதிப்பவராயினா. 'செவ்வழி ஒதுக்கினன்' என்பதற்கு - நேரான வழியிற்செல்லுதலை விலக்கினவனாய் என்று உரைகூறுதல் பொருந்தாது; அநுமானுக்கு அக்கருத்துப் பின்னருண்டாவதாக மேல் எச - ஆறு செய்யுளால் விளங்குதல் காண்க. இனி, 'செவ்வழியொழுக்கினன்' என்ற பாடம் சிறக்கும்; சன்மார்க்கமெனப்படுகிற நல்லொழுக்க வழியில் நடக்குமியல்பினனான அநுமான தீயொழுக்கவழியிலொழுகுகின்ற அரக்கரது ஊரினுட் செல்லலாயினனென்க. பி-ம்:—[1]ஒதுங்கினன். [2]அரக்கா. (சுக

வேறு.

சுஉ.—அநுமான் இலங்கையின்மதிலை யணுகுதல்.

ஆழியக ழாக[1]வரி தாயமரர் வாழு
மேழுலகின் மேலைவெளி காறுமுக டேறிக்
கேழரிய [2]பொனகொடு சமைத்தகிளர் வெள்ளத்
தூழிதிரி நாளுமுலை யாமதிலை யுற்றான்.

(இ - ள்.) ஆழி அகழ் ஆக - கடலே சுற்றிலும அகழியாக இயல்பில் அமைய, அரிது ஆய் - (யாவர்க்குஞ் செல்லுதற்கு)அருமையானதாய், அமரர் வாழும் எழ் உலகின் மேலை வெளி காறும் முகடு எறி - தேவர்கள் வாழ்கின்ற மேலேழுலகங்களின்மேலுள்ள வெளியிடமளவும் உச்சி உயர்ந்து, கேழ் அரிய பொன்கொடு சமைத்த - ஒப்பற்ற பொன்னைக்கொண்டு செய்யப்பட்டதும், கிளர் வெள்ளத்து ஊழி திரி நாளும் உலையா - கற்பாந்தகாலத்திற் பொங்கியெழுகின்ற கடற்பெருக்கினால் உலகங்கள் நிலைகுலைகின்ற காலத்திலும

அழியாததுமான, மதிலை - (அவ்விலங்காபுரியின) மதிலை, உற்றான் - அடுத்தனன், (அநுமான்); (எ - று.)

சமைத்த, உலையா என்ற இரண்டு பெயரெச்சங்களும் - மதிலுக்கு அடைமொழி. வெளி - வானம். மேலைவெளிமுகடுகோறும் ஏறி என்று மொழிமாற்றினுமாம். கேழ் அரிய பொன் - மாற்றின் உயர்வினால் அருமையான பொன் என்றலுமாம்; கிளர் வெள்ளத்து ஊழிதிரிதல் - கற்பாந்தகாலத்தில் மகாப்பிரளயத்தினால் உலகங்களழிதல். பி-ம்:—[1]அருகா. [2]மாழையினிழைத்த.

இதுமுதற் பதின்மூன்று கவிகள் - கீழ்ப்படலத்தின் அடு - ஆம் கவி போன்ற கலிவிருத்தங்கள். (சுஉ)

சுங.—அநுமான் அம்மதிலின் உயர்ச்சியை வியத்தல்.

கலங்கலில் கடுங்கதிர்கண் மீதுகடி தேகா
வலங்கலயில் வஞ்சகனை யஞ்சியெனி னன்றா
லிலங்கைமதி லிங்கிதனை யேறலரி தென்றே
விலங்கி[1]யகல கின்றன [2]விரைந்தென வியந்தான்.

(இ - ள்) கலங்கல் இல் கடுங்கதிர்கள் - நிலைகலங்குதலில்லாதனவும் விரைவை யுடையனவுமான (சூரியன் முதலிய) விண்ணொளிகள், அலங்கல் அயில் வஞ்சகனை அஞ்சி - வெற்றிமாலையைத்தரித்த வேலாயுதத்தையுடைய வஞ்சகனான இராவணனுக்குப் பயந்து, மீது கடிது ஏகா-(அவன் வசிக்கின்ற இலங்காபுரியின்) மேல் விரைந்துசெல்லா, எனின் - என்று சொன்னால், அன்று - (அது) உண்மையான காரண மன்று; பின்னை என்னையோ வெனின்,—) இங்கு இலங்கை மதில் இதனை ஏறல் அரிது என்றே விலங்கி விரைந்து அகல்கின்றன - இவ்விடத்திலுள்ள இவ்விலங்காபுரியின் மதிலைக் கடந்து மேற்செல்லுதல் தம்மாலாகாதென்று எண்ணி அதனாலேயே விலகி விரைந்து அப்பாற் செல்கின்றன, என - என்று எண்ணி, வியந்தான் - (அம் மதிலின் மிக்க உயர்ச்சியைக்குறித்து) ஆச்சரியப்பட்டனன். (அநுமான்); (எ - று.)—ஆல - ஈற்றசை.

கீழ்ச்சென்ற உக - ஆம் கவியோடு இக்கவியை ஒப்புநோக்கி, அதற்கும் இதற்குமுள்ள ஒற்றுமைவேற்றுமைகள் உய்த்து உணரற்பாலன. அணி, அச்செய்யுட்குக் கூறியதே வெற்றிக்கு அறிகுறியானது, வாகைப் பூமாலை. சீதாபிராட்டியை வஞ்சனையாற் கவர்ந்து வந்ததும், மாயாபலமும் பற்றி, 'வஞ்சகன்' என்றார்; வடசொல். இங்கு இதனை-இவ்வாறு உயர்ந்து தோன்றுகிற இதனை யென்றலுமாம். பி - ம்:—[1]அகல்கின்றனா. [2]இழிந்தென. (சுங)

சுச.—இதுவும் - அம்மதிலினை அநுமான் வியத்தல்.

தெவ்வளவிலாத[1]விறை [2]சேறலுள தென்றா
லவ்வளவு [3]தன்றரண மண்டமிடை யாக
வெவ்வளவி லுண்டுவெளி யீறு[4]மது வென்றா
வெவ்வள வரக்கனை மனக்கொள வியந்தான.

(இ - ள்.) 'அளவு இலாத - அளவிறந்தனவான, தெவ் - பகைவர் கூட்டங்கள், இறை சேறல் - சென்று தங்கும்படியாக, உளது - உள்ளது, அரணம் - இந்நகரத்து மதில்,' என்றால் - என்று சொன்னால், அ அளவு அன்று - அவ்வளவோடு நிறுத்தக்கூடியதன்று; அண்டம் இடை ஆக எ அளவில் வெளி உண்டு - அண்டகோளம் முழுவதன்நடுவினும் எவ்வளவு விசாலமுண்டோ அவ்வளவு விசாலம் இம்மதிற்சுற்றினகத்தே உண்டு: ஈறும் அது - (இம்மதிலின்) உயர்ச்சிமுடிவெல்லையும் அவ்வண்டகோளத்தின் மேல் முகட்டினளவேயாம், என்று - என்றெண்ணி, (அநுமான்), வெவ்வளம் அரக்கனை மனம் கொள வியந்தான் - அந்நகரத்தலைவனானகொடியவலிமையுடைய இராவணனைக் குறித்துத் தன்மனத்திலே பொருந்த அதிசயித்தான்.

மற்றைப் பிராணிகட்கெல்லாம் பகையும் எமது இறைவனான இராமபிரானுக்குப் பகையுமாகிய அரக்கரது அளவிறந்த திரள் உலகத்தில் எவ்வளவு உண்டோ, அவ்வளவும் புக்குத் தன்னிலடங்கும்படி யுள்ளது அம்மதிற்சுற்று என்றால், அவ்வளவுமாத்திரமே போதாது அதனபெருமையை யுணர்த்துவதற்கு என்பது, முதல்வாக்கியத்தின் கருத்து. 'இறைசேறல்' என்பதனை, சென்று இறுத்தல் என மொழி மாற்றிக்கொள்க. வளம் - செல்வவளமுமாம். வெவ் அளவு அரக்கனை என்று பிரித்தும் உரைக்கலாம். இனி, முதல் வாக்கியத்துக்கு அளவிறந்த பகைவர்கள் [வாநரவீரர்] கூடினால் இதனைக் கடந்து செல்லுதல் சிறிது உண்டாகுமெனறால் அங்ஙனஞ்சொல்லத்தக்க அற்பவளவை யுடையதன்று அம்மதில் என்று உரைப்பாருமுளர்; இப்பொருளில், இறை - சிறுமை, பி ம்:—[1]இடை. [2]சேறலரிதம்மா. [3]அன்றதரண. [4]இது ()

கூரு.—அநுமான் அந்நகரத்துவாயிலைப் பார்த்தல்.

மடங்கலரி யேறுமத மால்களிறு நாண
நடந்துதனி யேபுகுது நம்பிநனி மூதூர்
[1]அடங்கரிய தானையயி லந்தகன தாணைக்
கடுந்[2]திறலின் வாயனைய வாயிலெதிர் கண்டான்.

(இ - ள்.) மடங்கல் அரி ஏறும் - (பிடரிமயிர்) மடங்குதலையுடைய ஆண் சிங்கமும், மதம் மால் களிறும் - மதங்கொண்ட பெரிய ஆண்யானையும், நாண - வெட்கமடையும்படி, தனியே நடந்து புகுதும் - (துணையொருவருமில்லாமல்) தானொருவனாகவே (கம்பீரமாக) நடந்து (அம்மதிலினருகிற) செல்லுகின்ற, நம்பி - ஆடவரிற்சிறந்தவனான அநுமான்,—அடங்கு அரிய தானை - (எண்ணிக்கைக்கு) அடங்குதலில்லாத (இராக்கத) சேனைகளையுடையதும், அயில் அந்தகனது ஆணை கடுந்திறலின் வாய அனைய - சூலாயுதத்தையேந்திய யமனுடைய கட்டளை தவறாத கொடிய வலிமையையுடைய வாயைப் போன்றதுமான, நனி மூது ஊர் வாயில் - பெரிய பழமையான அந்நகரத்தின் கோபுரவாயிலை, எதிர் கண்டான் - எதிரிற் பார்த்தான்; (எ - று.)

தனியேபுக்கும் நம்பி - அஸஹாயசூர னென்றபடி. யமனது விருப் பத்திற்கு ஏற்பப் பிராணிகளைக் கொன்று தின்னத் திறந்த வாயென்று கற் பனை கூறுவார், 'அந்தகனது ஆணைக்கமைந்திறலின் வாய்' என்றார். இனி, அடங்கு அரியதானை அயில் - அளவிறந்த (அரக்கரது) சேனைகளை உண் ணத்திறந்த, அந்தகனதுவாய என்று பதவுரைகூறுதலு மொன்று. நனிகண டான் என்று எடுத்து, நன்றாகப்பார்த்தான் என்றலுமாம். பி - ம்.—[1]அடங் கரியதான. [2]திசையின். (சுரு)

சுசு.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - அவ்வாயிலை அநுமான் வியத்தல்.

மேருவை நிறுத்திவெளி செய்ததுகொல் விண்ணோ
ரூர்புக வமைத்தபடி கால்கொலுல கேழுஞ்
சோர்வில நிலைக்கநடு விட்டதொரு தூணோ
நீர்புகு கடற்குவழி யோவென நினைந்தான்.

(இ - ள்.) மேருவை நிறுத்தி வெளி செய்தது கொல் - (ஜம்பூத்வீபத் தின் நடுவிலுள்ள பொன்மலையாகிய) மகாமேருகிரியைக் கொண்டுவந்து இங்கு நிறுத்தி அதிற் பெரியதோரிடைவெளியை உண்டாக்கியதுதானோ? விண் ணோர் ஊர் புக அமைத்தபடி கால் கொல் - தேவர்களுடைய ஊர்க்கு ஏறிச் செல்லுமாறு அமைத்த ஏணிக்காலதானோ? உலகு ஏழும் சோர்வு இல நிலைக்க நடு இட்டது ஒரு தூணோ - ஏழுலகங்களும் தளர்வில்லாதனவாய் நிலைத்துநிற் கும்படி அவற்றிற்கு ஆதாரமாக நடுவில்நாட்டியதொரு தூணதானோ? நீர் புகு கடற்கு வழியோ - கடல்நீர்முழுவதும் புகுந்துசெல்லுதற்கு இட்ட ஒருமதகு வழிதானோ? என நினைந்தான் - என்று (மிகப்பெரிதாயோங்கிய பொன்மய மான அங்ககரத்து வாயிலைக்குறித்து) நினைத்தனன், (அநுமான்); (எ - று.)

தற்குறிப்பேற்றவணி. படிக்காலென்பது படிகாலென மிகாதுநின்றது, செய்யுளோசையின் பொருட்டு. படிகால் - படிக்கட்டு. கொல் - ஐயம்.(சுசு)

சுஎ. ஏழுலகின் வாழுமுயிர் யாவையு மெதிர்ந்தா
[1]லூழின்முறை யன்றியுட னே[2]புகுத லுண்டே
வாழியரி யங்குவழி யீதென வகுத்தா
லாழியுள வேழினள வன்றுபகை யென்றான்.

(இ - ள்.) ஏழு உலகின் வாழும் உயிர் யாவையும் எதிர்ந்தால்-ஏழுவகைப் பட்ட உலகங்களிலும் வாழ்கின்ற உயிர்களெல்லாம் ஒருசேர (இராவணனை) எதிர்த்துவந்தாலும், ஊழின் முறை அன்றி உடனே புகுதல் உண்டே - ஒரு வரின் ஒருவராக முறையே புகுவதல்லாமல் அனைவரும் ஒரு சேரப்புகுதல் (மிக அகலமாயுள்ள இவ்வாயிலின்கண்) உண்டாகுமே; வாழியர் இயங்கு வழி ஈது என வகுத்தால-(இந்நகரில்)வாழ்பவர்களான இராக்கதர்கள் (தாம்)வழக்க மாகச் செல்லும்வழி இதுவாக அமைத்துவைத்துள்ளா ரெனறால், பகை ஆழி உள ஏழின் அளவு அன்று - (நமக்குப)பகையான அவ்வரக்கரது திரள் கடல்க

ளென்றுள்ள ஏழினளவில் அடங்குவதன்று [அதனினும் மிக்கதாம்], என்றான் - என்று எண்ணினான், (அநுமான்); (எ - று.)

ஏழுலகு - கீழேழும் மேலேழுமாகிய ஈரேழுலகங்கள். 'அவ்வுலகங்களனைத்திலும் வசிக்கின்ற உயிர்களெல்லாம் எதிர்ந்தால்' என்றதனால், இராவணன் சகலலோககண்டக னென்றவாறும்; அவனை அனைத்துயிரும் எதிர்த்தல் கூடுமென்க. ஊழ் - முறைமை. ஊழின்முறை-ஒருபொருட் பன்மொழி. சகலபிராணிகளும் ஒருங்குவந்தாலும் முறையாகவன்றி ஒருசேரத் தட்டுத் தடங்கலின்றி இனிதுசெல்லும்படி அதிவிசாலமாகவுள்ள இந்நகரத்துவாயிலின் பரப்பை நோக்கி, அதுகொண்டு இந்நகரத்தில்வாழும் அரக்கர்களின் தொகை அளவிறந்ததென்பதனை அநுமானப்பிரமாணத்தால் ஊகித்தவாறும். இனி, மூன்றுமடிக்கு-நமதுசேனையில வாழ்கின்ற வானரவீரர்கள் வந்துசெல்லத்தக்க வழி இதுவென்று நிச்சயித்தானென உரைப்பாருமுளர்: பி - ம்:— [1]ஊழ்முறையினன்றி. [2]புகுமீதொன்றோ. (சுஎ)

சுஅ.—அவ்வாயிற் காவலாளர்களை அநுமான் பார்த்தல்.

வெள்ளமொரு நூறொடொரு நூறுமுடை [1]வீரக்
கள்ளவினை வெவ்வலி யரக்கரிரு கையு
முள்ளெயிறும் வாளு[2]முற முன்னமுறை நின்று
றெள்ளரிய காவலினை யண்ணலு மெதிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) வெள்ளம் ஒரு நூறொடு ஒரு நூறும் உடை-இருநூறுவெள்ளமென்னும் தொகையையுடைய, வீரம் கள்ளம் வினை வெவ் வலி அரக்கர் - பராக்கிரமத்தையும் மாயையினாற்செய்யும் வஞ்சனையாகிய கொடுஞ்செயலையுமுடைய இராக்கதர்கள், இரு கையும் முள் எயிறும் வாளும் உற - (தமதுவாயின்) இரண்டுபக்கங்களிலும் முள்ளுப்போறகூரிய கோரதந்தங்களும் இரண்டு கைகளிலும் ஆயுதங்களும் விளங்க, முன்னம் முறை நின்று-(அவ்வாயிலின்) முன்னிடத்திலே முறைப்படி நின்றவர்களாய, எள் அரிய காவலினை - அசட்டையில்லாத பாதுகாவல் செய்தலை, அண்ணலும் எதிர்ந்தான் - பெருமையிற் சிறந்தவனான அனுமானும் எதிரிற்கண்டான்; (எ - று.)

வெள்ளம் - ஓர்பெருந்தொகை. மிகப்பல அக்ஷௌகிணி கொண்டது; (யானை ஒன்றும், தேர் ஒன்றும், குதிரைமூன்றும், காலாள் ஐந்தும் கொண்டது பத்தியெனப்படும்; அப்பத்தி மூன்றுபங்கு கொண்டது - சேனாமுகம்; சேனாமுகம் மூன்று - குல்மம்; குல்மம் மூன்று - கணம்; கணம் மூன்று - வாகினி; வாகினிமூன்று - பிரதனை; பிரதனை மூன்று - சமூ; சமூ மூன்று - அநீகினி; அநீகினி பத்து - அக்ஷௌகிணி; (ஆதலால், அக்ஷௌகிணியென்பது. தேர் - உகஅஎ0, யானை - உகஅஎ0, குதிரை - சுருசுக0, காலாள்-க0கூகூரு0: ஆக, உகஅஎ00 - கொண்டதாம்.) அக்ஷௌகிணி எட்டுப்பங்குகொண்டது - ஏகம்; ஏகம் எட்டு - கோடி; கோடி எட்டு - சங்கம்; சங்கம் எட்டு - விந்தம்; விந்தம் எட்டு - குமுதம்; குமுதம் எட்டு - பதுமம்; பதுமம் எட்டு - நாடு;

நாடு எட்டு - சமுத்திரம்; அந்தச சமுத்திரம் எட்டுப்பங்குகொண்டது-வெள்ளம என விவரம் காணக.)

'இருகையும்' என்பதற்கு எயிற்றோடு இயையவும் வாளோடு இயையவும் இருபொருள கொள்ளப்பட்டது; இரட்டுறமொழிதல் எள்ளரிய காவல் - (கடத்தற்கெளியதென்று பிறா) அசட்டை பணணக்கூடாத பாதுகாப்பு எனினுமாம். வாள - ஆயுதப்பொது. பி - ம்:—[1]வீரா. [2]முறை. (சுஅ)

சுகூ.—இதுவும், அடுத்தகவியும்-அக்காவலாளரின் இயல்பை விளக்கும்.

சூலமழு வாளொடயி றோமர முலக்கை
காலவரி விறபகழி கற்பண முசுண்டி
கோல்கணைய நேமிகுலி சஞ்சுரிகை குந்தம்
[1]வாலமுத லாயுதம் [2]வலித்தனர் வலத்தார்.

(இ - ள்.) வலததார்-(மற்றும் அஙகு உள்ள) பலசாலிகளான இராககதர்கள்,—சூலம் - சூலமும், மழு-மழுவும், வாளொடு - வாளும், அயில் - வேலும், தோமரம் - பேரீட்டியும், உலககை - இருப்புலக்கையும, காலன் வரி வில் பகழி- யமன்போன்ற [பிராணிகளைத தவறாமற்கொல்லவல்ல] வில்லும் அம்பும், கறபணம் - இருப்பு நெரிஞ்சின் முளளும், முசுண்டி - முசுணடியும, கோல் - தடியும், கணையும் - வளைதடியும், நேமி - சக்கரமும், குலிசம் - வச்சிரமும், சுரிகை - உடைவாளும, குந்தம - கைவேலும், வாலம் - பிணடிபாலமும், முதல் - முதலான, ஆயுதம் - படைக்கலஙகளை, வலிததனா - உறுதியாக ஏந்தியுள்ளார்; (எ - று.)

சூலம் - முத்தலைவேல். மழு - எரியிரும்புப்படை; கோடாலிக்கும் இப்பெயருணடு. வாள - வாளமென்ற வடசொல்லின்விகாரம்; தனியே தமிழ் மொழியுமாம். ஒருபெயரின ஒரு பகுபதைக்கொணடு அப்பெயர்முழுவதையும குறிககும் வழககுப்பற்றி, பிணடி பாலமென்ற வடசொல்லின் திரிபாகிய பிணடிவாலத்தை வாலமென்றே குறிததார்; இது, வடமொழியில் 'நாமைகதேசோநாமக்ரஹணம' எனப்படும. முசுணடி - ஆயுதவிசேஷம். பிண்டிவாலம் - திருகுதடி யென்பர். பி - ம்:—[1]பாலமுதலாயுத. [2]எடுததனர் பரிததார், வலததனா வலிததார், அனைத்தையுமமைத்தார். (சுகூ)

எo. அங்குச நெடுஙகவ [1]ணயிற்சிலை வழங்கும்
வெங்[2]குசைய பாசமுதல் வெய்யபயில் கையார்
செங்குருதி யன்னசெறி குஞ்சியர் சினத்தோர்
பங்குனி மலர்ந்தொளிர் பலாசவன மொப்பார்.

(இ - ள்.) (மற்றும அஙகுள்ள இராககதர்கள்),—அஙகுசம - மாவெட்டியும், நெடுங கவ'ண - நீணட கல்லெறிகயிறும், அயில் சிலை வழஙகும் வெங்குசைய பாசம் - நுனியிறகூர்மையையுடையதும (வீசும்போது) ஒலியைசசெய்வதும் கொடியதும் தருப்பைபோல அறுக்கவல்லதுமான (கயிறறுவடிவ

மாகிய) பாசமும், முதல் - முதலான, வெய்ய - கொடிய ஆயுதங்கள், பயில்- பொருந்திய, கையார - கைகளையுடையவர்கள்; குருதி அன்ன செறி செம் குஞ்சியா - இரத்தம்போன்ற அடர்ந்த செம்பட்டமயிரை யுடையவர்கள்; சினத்தோர - (கண்களும் முகமும் சிவக்கும்படியான) கோபாக்கினியை யுடையவர்கள். (ஆதலால்), பங்குனி மலர்ந்த ஒளிர பலாசவனம் ஒப்பார- பங்குனி மாதத்திற் பூப்பூத்து விளங்குகிற செம்முருக்க மரக்காட்டை யொத் திருப்பார்கள்; (எ - று.)

அங்குசம் - யானையின் காதில் மாட்டியிழுத்து அதனையடக்குங் கருவி; தோட்டியெனவும்படும். குசை - தருப்பை; அதனமேற் பிறந்த குறிப்புப்பெய ரெச்சம் - 'குசைய'. உத்தரபல்குனி நக்ஷத்திரத்தோடு கூடிய பௌர்ண மாசியையுடைய மாசம், பங்குனியெனப்படும் வடநூலார் பாலகுநமென்பர். ரற்றடி - செந்நிறம்பற்றிய உவமை. பி - ம் —[1]அடற்சிலை வழங்கும், அடுத தூடல் விசிக்கும். [2]குலிச. (எ௦)

எக.—மற்றும் அந்தஉள்ள காவற்சேனையை அநுமான் பார்த்தல்.

ஆளக்கவரி தாகிய கணக்கொடய ணிறகும்
விளக்கின மிருட்டினை விழுங்கிவெளி கால
[1]வுளக்கடிய காலன்மன முட்குமணி வாயி
லிளக்கமில கடற்படை யிருக்கையை யெதிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அளக்க அரிது ஆகிய - கணக்கொடு இத்தனையென்று வரை யறைசெய்ய இயலாததான [மிகப்பெரிய] தொகையுடனே, அயல் நிற்கும - அவ்விடத்திலுள்ள, விளக்கு இனம் - விளக்குகளின் கூட்டம், இருள்தனை விழுங்கி வெளி கால - இருளை விழுங்கி ஒளியையுமிழ, உளம கடிய காலன் மனம உட்கும - மனத்திற்கடுமையையுடைய யமனும் (துணிந்து உட்புகமாட் டாமல்) மனமஞ்சி நிற்கும்படியான, மணி வாயில் - அழகிய(அவ்விலங்காபுரி யின்) கோபுரவாயிலில், இளக்கம இல் கடல படை இருக்கையை-சோர்வில் லாத கடல்போற்பரந்த இராக்கதசேனை யிருத்தலை, எதிர்ந்தான் - (அநுமான்) பார்த்தான்; (எ - று)

அயல் - இடம. விளக்கு-(பொருள்களை)விளங்கச்செய்வது எனத் தீபத் துக்குக் காரணக்குறி. 'விளக்கினம இருட்டினை விழுங்கி'என்றது - உணணு தலை உண்பதுபோலவும உணணப்படாததை உணணப்படுவதுபோலவும கூறிய மரபு வழுவமைதி; இருளைபபற்றற ஒழித்து என்றபடி. வெளி காலு தல்—வெளிச்சத்தை வீசுதல. 'இருட்டினை விழுங்கி வெளிகால' என்ற விடத்து மாற்றுநிலையணி தோன்றுதல் காண்க. சிறிதும் இரக்கமில்லாத கல் நெஞ்சனாய்ப் பிராணிகளைத் தவறாமற் கொல்கின்ற யமனும் இராவண னிடத்து அச்சத்தால் அரக்கர்களுயிரைக் கவாதற்பொருட்டு அந்தகா வாயிலி னுட்புகுதற்குத் தைரியமின்றி நிற்கின்றனனென்க. இராவணன் திக்குவிசய காலத்திற் யமனையும வென்றவனாத லுணாக. அணிவாயில என்றும பிரிக்க

லாம். இளக்கம் - விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர். பி - ம்.—[1]உளக்கரிய, வளக்கடிய. (எக)

எஉ.—அவ்வாயில் காவலைக்குறித்து அநுமான் வியத்தல்.

எவ்வமர ரெவ்வவுண ரெவ்வருள ரென்னே
கவ்வைமுது வாயிலி னெடுங்கடை கடப்பார்
தெவ்வரிவர் சேமமிது சேவகனும் நாமும்
வெவ்[1]வமர்தொ டங்கிடினெ னாய்விளையு மென்றான்.

(இ - ள்) 'என்னே - (இது) என்ன ஆச்சரியம்! கவ்வை முது - (அளவிறந்த அரக்கர்களின் கூட்டத்தால்) ஆரவாரம் மிக்க, நெடு - நீண்ட, வாயிலின் கடை - இவ்வாயிலினிடத்தை, கடப்பார் - கடந்துசெல்லவல்லவராய், எ அமரர் - எந்ததேவர்தாம், எ அவுணர் - எந்த அசுரர்தாம், எவ்வர்-மற்றும் எவர்தாம், உளர் - இருக்கின்றனர்? [எவருமில்லை யென்றபடி]; தெவ்வர் இவர் சேமம் இது - பகைவர்களான இவ்வரக்கர்களது பாதுகாவல் இத்தன்மைத்தாயிருக்கின்றது; சேவகனும் யாமும் வெவ் அமர் தொடங்கிடின்-மகாவீரனான இராமபிரானும் வாநரவீரர்களாகிய நாமும் (இனி இங்கு வந்து) கொடியபோர் தொடங்குமிடத்து, என் ஆய் விளையும் - யாதாய் முடியுமோ?' என்றான் - என்று எண்ணினன் (அநுமான்); (எ - று)

தேவர் அசுரர் முதலியோரில் எவர்தாம் இக்காவலைக்கடந்துஇவ்வாயிலினுட்செல்லமாட்டுவர் என்பது, முதலிரண்டடியின் பொருள். முதலடி - முற்றுமோனை. 'என்னே' என்றது, அவ்வாயிலின் கடுங்காவலை வியந்து கூறியவாறும். எவ்வர் - எவர்என்பதன் விரித்தலவிகாரம். பி - ம்:—[1]அமரின்மேலினி. (எஉ)

எங —இக்காவல்கடந்துசெல்லக்காலம்நீட்டிக்குமெனஅநுமான்கருதுதல்.

கருங்கடல் [1]கடத்தலரி தன்றி'நகர் காவற்
[3]பெருங்கடல் கடப்பதரி தெண்ண மிறை பேரி
னருங்கடன் முடிப்பதரி தாமமர் கிடைக்கி
னெருங்கமா [4]கிடக்குநெடு நாளென நினைந்தான்.

(இ - ள்.) 'கருங் கடல் கடத்தல் அரிது அன்று - கரியகடலைக் கடந்து வருவது அருமையானகாரியமன்று; இ நகர் காவல் பெருங் கடல் கடப்பது அரிது - இந்நகரத்தைப் பாதுகாவல்செய்துநிற்கின்ற பெரிய இச்சேனாசமுத்திரத்தை வென்று அப்பாற்செல்வதே அருமையானது; எண்ணம் இறை பேரின் - (நாம்) ஆலோசனையிற் சிறிது தவறினால், அருங் கடன் முடிப்பது அரிது ஆம் - (சீதையைத் தேடிக் கண்டு பேசிச்சென்று செய்தி சொல்லுதலாகிய நமது) அருமையான கடமையைச் செய்துமுடிப்பது அரியதாகும்; அமர் கிடைக்கின்-(இவர்களோடு நமக்குப்) போர்நேர்ந்தால், நெருங்கு அமர் நெடு நாள் கிடக்கும்— நெருங்கிய அந்தயுத்தம் நெடுநாளைக்கு இருக்குமே,' என நினைந்தான் - என்றும் எண்ணினன், (அநுமான்); (எ - று.)

'கடல்கடத்தலினும் அரியது, இவ்வாயில்காவற்சேனைப் பெருங்கடலைக் கடப்பது' எனக் கருதினன் அநுமான். கடலுக்கேனும் எல்லையுண்டு, இவ் வரக்கர்தொகுதிக்கோ எல்லையில்லை யென்னும் கருத்தால், அது 'பெரும் கடல்' எனப்பட்டது. நாம் இவர்களோடு போர்தொடங்கிச்செய்து இத்தனை பேரையும் வென்றொழித்துவிட்டு இவ்வாயிலைக்கடந்து நகரினுட் புகுவதாக முயல்வோமாயின், முடிவு எங்ஙனமாவதானாலும் போரிலேயே மிகப்பலநாள் கழியலாகும்; ஆதலால், செவ்வையான ஆலோசனையின்றி அதில் தலையிடுதல், இராமதூதனாய் நாம் வந்த காரியத்தை முடிக்கும் கடமையை நிறைவேற்றுதற்கு இடையீடாகும் என்று கருதினன் அறிவிற் சிறந்தவனான அனுமனென்க. பி - ம்:—[1]கடப்பரிதன்று. [2]நணிகாவல். [3]பெருங்கடை. [4]விளைப்பர்.

எச.—அநுமான் அவ்வாயில்வழிச்செல்லாதுமதிலைக்கடந்துசெல்லமுயறல்.

வாயில்வழி சேறலரி தன்றியும் வலத்தோ
[1]ராயிலவர் வைத்தவழி யேகலழ கன்றால்
காய்கதி ரியக்கினமதி லைக்கடிது தாவிப்
போயிநகர் புக்கிடுவெ னென்றொரயல் போனான்.

(இ - ள்.) 'வாயில் வழி சேறல் அரிது - (ஆதலால்) இந்தவாயிலின்வழியாகச் செல்லுதல் எளியதன்று; அன்றியும் - அல்லாமலும், ஆயில் - ஆராயுமிடத்து, வலத்தோர் - வலிமைசாலிகளாயுள்ளவர்க்கு, அவர் வைத்த வழி ஏகல்-பிறர்வைத்துள்ள வழியாகச்செல்லுதல், அழகு அன்று-அழகியதன்று; ஆல் - ஆதலால், காய் கதிர் இயக்கு இல் மதிலை கடிது தாவி போய - எரிக்கின்ற சூரியகிரணங்களும் கடந்துசெல்லமாட்டாத இம்மதிலை விரைவாகத் தாண்டிச்சென்று, இ நகர் புக்கிடுவென் - இந்தநகரத்தினுட் பிரவேசிப்பேன்', என்று - என்றுநிச்சயித்து, ஓர் அயல் போனான் - (அம்மதிலின்)ஒருபுறத்தே சென்றனன், (அனுமான்); (எ - று.)

திறமையுள்ளவனான யான் பகைவரான அரக்கரமைத்துள்ள வாயிலின் வழியாய்ச்செல்லுதல் அழகன்று என்றும் கருதினனென்க. 'பகைவரது இருப்பிடத்தை வாயில்வழியாற் சேரலாகாது' என்ற நூற்கொள்கையும் இங்குக் கொண்டதாம். ஆயில் - 'ஆய்' என்ற பகுதியின் வினையெச்சம்; ஆல் - ஆதலால் என்பதன் விகாரம். இங்கா-தொகுத்தல். பி - ம்:—[1]ஆய்வில்.

வேறு.

எரு.—அந்த இலங்காதேவி அநுமானை வழிமறித்தல்.

நானூ றூந்தா னல்கிய காவ னனிமூதூர்
வானா ளந்நாள் போவதின் மேலே வழிநின்றா
டேனா மென்னுந் தோளுடை யானைச் சுடரோனைக்
கானா [1]வந்த கட்செவி யென்னக் கனல்கண்ணாள்.

(இ - ள்.) நாள் நாளும் தான் நல்கிய காவல் - (நெடுங்காலமாகத்) தினந் தோறும் தான் அன்போடு செய்துவருகின்ற பாதுகாப்பிலுள்ள, நனி மூதூர்-மிகப்பெரிய (இலங்கையாகிய) அந்தவூரினது, வாழ் நாள் - ஆயுள்நாள், அ நாள்-அன்றைநாளில் முடிந்துபோவதனால்,—(அந்நகரதேவதை),—தூண் ஆம் என்னும் தோள உடையாளை - இவை தூண்களேயாமென்று சொல்லத்தக்க தோள்களை யுடையவளான அநுமானை, காணு - பார்த்து, சுடரோனை காணு வந்த கட்செவி என்ன கனல் கணாள் - சூரியனைப்பார்த்துப் (பற்றிக்கொள்ள) வருகிற (இராகுகேதுவென்னும்) பாம்புபோலக் கோபாக்கினி சொரிகின்ற கண்களையுடையவளாய், போவதின் வழிமேலே நின்றாள் - (அங்ஙனம் அநுமான) செல்லும் வழியிலே தடுத்து நிற்பவளானாள்; (எ - று.)

அன்றையிரவில் அநுமானாலெரிக்கப்பட்டு அந்நகரம் அழியப்போவதனால், 'வாணாளந்நாள்' என்றார். அன்றி, தான் வாழ்ந்திருக்குங்காலத்தில் (தனது அநுமதியின்றி அநுமான் அந்நகரினுள்ளே) அன்றைக்குச்செல்லத் தொடங்கியதனால் அதனை அவள் வழிமறித்துநின்றா ளென்றலுமாம். தான் (அந்நகரத்தில்) வாழும் நாள் அன்றைத்தினத்தில் முடிந்துபோவதனாலே அநுமனை வழிமறித்தன ளென்றலுமொன்று இனி, 'வாணாளன்னாள்' என்ற பாடம் சிறக்கும்; லங்கிணியென்றும் லங்காதேவியென்றும் சொல்லப்படுகிற இவள், அவ்விலங்கையைப் பாதுகாவல்செய்து நிற்கும் நகரதேவதை; லங்காதிதேவதை; இவள் வலியழிந்தால் இந்நகரமழியு மென்பது பிரமன் கட்டளையாதலால், இவளை 'அவ்வூரின வாழ்நாள்போன்றவள்' என்றா ரென்க. மேல் கஎ - ஆஞ் செய்யுள், இங்கு நோக்கத்தக்கது. இவள்வரலாறும், அங்ஙனமே விளங்கும்.

கட்செவி-கண்களையே காதுகளாகவு முடையது: அன்மொழித்தொகை. பார்த்தலும்கேட்டலுமாகிய புலனிரண்டும் கண்ணாகிய பொறியொன்றிலே பாம்புக்கு அமைந்திருக்கும் இயல்பு இங்குக் கருதத்தக்கது. வடநூலாரும் 'சக்ஷுஶ்ரவஸ்' என்பர். ஆகாயமார்க்கமாகச் செல்லுஞ் சூரியனைக் கண்டு சீறிக்கனன்று அவனைப்பற்றவரும் பாம்புவடிவான இராகுகேது, வானத்தில் தாவிச்செல்ல முயலும் அநுமனைக் கண்டு கோபித்துத் தீப்புறப்படவிழித்து அவனைத் தடுக்கவந்த இலங்கைமாதேவிக்கு உவமையாம். பி ம்:—[1]வந்தாள.

இதுமுதல் இருபத்தெட்டுக்கவிகள் - பெரும்பாலும் ஒன்று இரண்டு நான்காஞ் சீர்கள் மாச்சீர்களும், மூன்றாவது கூவிளச்சீரும், ஐந்தாவது புளிமாங்காய்ச்சீருமாகிய நெடிலடிநான்குகொண்ட கலிநிலைத்துறைகள். (எடு)

எசுா.—அவ்விலங்காதேவியின் இயல்பு.

எட்டுத் தோளா ணாலு முகத்தா னுலகேழுந்
தொட்டுப் பேருஞ் சோதி [1]நிறத்தாள் சுழல்கண்ணாண்
முட்டிப் பேரின மூவுல கத்தை முதலோடுங்
கட்டிச் சீறுங் [3]காவலை வலத்தாள் கமையில்லாள்.

(இ - ள்.) (அந்த இலங்கைமாதேவி),—எட்டு தோளாள் - எட்டுத்தோள்களை யுடையவள்; நாலு முகத்தாள் - நான்குமுகங்களை யுடையவள்; உலகு ஏழும் தொட்டு பேரும் சோதி நிறத்தாள் - ஏழுவகையுலகங்களிலும் போய் விளங்கி மீளுகின்ற பிரகாசமுள்ள உடம்பின் நிறத்தை யுடையவள்; சுழல் கண்ணாள் - வட்டமிடுகிற கண்ணின் கருவிழியையுடையவள்; முட்டி பேரின் - பகைத்து மோதிவந்தால், மூ உலகத்தை - மூன்று உலகத்தவரையும், முதலோடும் கட்டி - அடியோடு கட்டிவிட்டு, சீறும் - (அதன்பின்னரும் அடங்காமற்) கோபிக்கின்ற, காவல் வலத்தாள் - பாதுகாவல்செய்தற்கேற்ற வலிமையையுடையவள்; கமை இல்லாள்-பொறுமையென்பது சிறிதுமில்லாதவள்; (எ - று.)

'உலகேழுந்தொட்டுப்பேரும,' 'மூவுலகத்தை முதலோடுங்கட்டிச்சீறும்- தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. 'உலகேழ்' என்றது, கீழேழ் மேலேழ் என்ற வகைபற்றி, 'மூவுலகம்' என்றது, மேல் கீழ் நடுவெனனும் நோக்கத்தால்.கமை- க்ஷமா என்ற வடசொல்லின் விகாரம்; தெரிந்தாவது தெரியாமலாவது ஒருவர் தனக்குக் குற்றஞ்செய்தவிடத்துத் தான் அவர்க்குத் தீங்குசெய்யாது பொறுத்தல். 'பேரும்' 'பேரின்' என்பவை - பெயரும், பெயரின் என்பவற்றின் மரூஉ. பி - ம்:—[1]வலத்தாள். [2]போரின். [3]காலவலத்தாள், காவன் வலத்தாள். (எசு)

எஎ.—அவளுடைய ஜாக்கிரதை.

பாரா நின்றா ளெண்டிசை தோறும் பலரப்பால
வாரா நின்றா ரோவென மாரி மழையேபோ
[1]லாரா நின்றா ணூபுர மச்சந் தருதாளாள்
வேரா மெய்யாண் மின்னி னிமைக்கு மிளிர்பூணாள்.

(இ - ள்) நூபுரம் அச்சம் தரு தாளாள் - (அணியப்பட்ட) சிலம்பென்னும் அணிகலம் (மிக்க ஓசையினால் பிறர்க்கு) அச்சத்தை விளைவிக்கப்பெற்ற கால்களையுடையவளும், மின்னின் இமைக்கும் மிளிர் பூணாள் - மின்னல் போல மிகுதியாக ஒளிசெய்கின்ற ஆபரணங்களைத் தரித்துள்ளவளுமான அவ்விலங்கைமாதேவி,—பலர் அப்பால் வாராநின்றாரோ என எண் திசை தோறும் பாராநின்றாள் - (இவனுக்குத் துணையாக மற்றும்) பலர் தூரத்தில் வருகின்றார்களோ வென்று எட்டுத்திக்குக்களிலும் பார்க்கின்றவளும், மாரி மழையே போல ஆராநின்றாள் - மழைபொழிகின்ற மேகம்போலக் கர்ச்சிக்கின்றவளும், வேர் ஆம் மெய்யாள்-(கோபத்தால்) வேர்வையுண்டாகப்பெற்ற உடம்பையுடையவளு மாயினாள்; (எ - று.)

இனி, 'பாராநின்றாள்' முதலிய அனைத்தையும் அவளியல்பாகக்கொண்டு உரைப்பாருமுளர் ஆர்த்தல் - ஆரவாரித்தல். நூபுரம் - வடசொல் வேர் - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இமைக்கும், மிளிர் - ஒருபொருட் பன்மொழி. பி - ம்:—[1]ஆராநின்ற. (எஎ)

எஅ.—இதுமுதல் மூன்று கவிகள் - அவளியல்பை விளக்குவன.

வேல்வாள் சூலம் [1]வெங்கதை பாசம் விளிசங்கங்
கோல்வாள் [2]குந்தங் கொண்ட கரத்தாள் வடகுன்றம்
போல்வா [3]டிங்கட் போழி னெயிற்றாள் புகைவாயிற்
கால்வாள் காணிற் காலனு முட்குங் கதமிக்காள்.

(இ - ள்.) வேல்—, வாள—, சூலம—, வெம் கதை-கொடிய கதாயுதம், பாசம்—, விளி சஙகம் - முழக்கஞ்செய்கின்ற சஙகு, கோல் - தடி, வாள் குந்தம் - ஒளிபொருந்திய ஈட்டி, (என்கின்ற எட்டுப்படைக்கலங்களையும்), கொண்ட - தரித்த, கரத்தாள் - (எட்டுக்) கைகளையுடையவள்; வட குன்றம் போலவாள் - (மிகப்பருத்து உயர்ந்துவிளங்குகின்ற பெருவடிவினுல்) வடக்கின்கணுள்ள மகாமேருகிரியைப போலபவள்; திஙகள் போழின் எயிற்றாள- சந்திரமணடலத்தை இரண்டு துணடாக்கிவைத்த பிளவைகள்போன்ற கோர தந்தஙகளையுடையவள்; வாயின் புகை கால்வாள் - வாயினுற் புகையைக் கக்குபவள்; காணின் காலனும உட்கும் கதம் மிக்காள் - பார்த்தால் யமனும அஞ்சும்படியான கோபமமிக்கவள, (அவ்விலங்காதேவி); (எ - று)

தனது பேரொலியால் அச்சத்தைவிளைத்துப் பகைவரையழித்தல்பற்றி, சங்கம் ஆயுதவகையிற சேர்த்துக் கூறப்படும். புகைவாயிற்காலுதல், உக்கிர மிகுதியால். பி - ம் —[1]வீசுறு. [2]சாபம். [3]திஙகள் போழும. (எஅ)

எகூ.—அஞ்சு வணநதி னுடை யுடுத்தா ளரவெலாம்
அஞ்சு வணத்தின் வேக மிகுத்தா ளருளில்லாள்
அஞ்சு வணத்தி [1]னுத்தரி யத்தா ளலையாரும
அஞ்சு வணத்தின் முத்தொளி ராரத் தணிகொண்டாள்.

(இ - ள்.) அஞ்சு வணததின் - பஞ்சவாணஙகளுள்ள, ஆடை - வஸ்திரத்தை, உடுத்தாள - அரையில் தரித்தவள்; அரவு எல்லாம அஞ்சு - நாகஙகளனைத்தும் அஞ்சததக்க, உவணத்தின் - கருடன்போல, வேகம மிகுததாள்- வேகம் மிக்கவள்; அருள் இல்லாள் - ஜீவகாருணியமில்லாதவள்: அம் சுவணத்தின் உத்தரியததாள் - அழகிய பொன்னைக்கொணடு தொழிலசெய்த மேலாடையையுடையவள்; அலை ஆரும் - அலைகள் பொருந்திய, அம் - கடல்நீரில் தோன்றிய, சு - அழகிய, வள் - பெரிய, நததின - சஙகினுணடான, முதது - முத்துக்களினுற் செய்யபபட்டு, ஒளிர - விளங்குகின்ற, ஆரதது - மாலையாகிய, அணி-ஆபரணத்தை, கொணடாள்-தரிததுள்ளவள், (அவ்விலஙகிணி);(எ-று.)

அஞசு - ஐந்து என்பதன் முழுப்போலி. ஐந்துவாணம் - வெணமை, கருமை, செமமை, பொன்மை, பசுமை. வணம் - வாணமென்ற வடசொல்லின் சிதைவு. மகளிரும் ஈருடையுடுத்தல் மரபாதலால், இடையிலுடுக்குமாடையும் மேலாடையுமாக இரணடுகூறினா. கருடனைக கணடமாததிரத்திற் பாம்புகள் அஞ்சியொடுஙகுதல் இயல்பு. உவணம், சுவணம் என்பன -

ஸுபர்ணன், ஸ்வாணம் என்ற வடசொற்களின் விகாரம். ஈற்றடியில், ஸு, ஹாரம - வடசொற்கள்.

இச்செய்யுளின் அடிதோறும முதலிற் சிலவெழுத்துக்கள ஒன்றிநின்று வெவ்வேறுபொருள விளைத்தது, யமக மென்னுஞ் சொல்லணி. இடையிட்டு வந்த முதல் முற்றுமடக்கு எனப்படும். பி - ம்:—[1]உததரிசததாள். (எக)

அ௦. சிந்தா ரத்தின் செச்சை யணிந்தாள் [1]தெளி நூல்யா
ழந்தா ரத்தி னோவரு சொலலா ளறைதும்பி
கந்தா ரத்தி னின்னிசை [2]பாடிக் களி[3]கூரு
மந்தா ரத்தின் மாலை யலம்பு மகுடத்தாள்.

(இ - ள்.) சிந்து - (வாசனை) வீசுகின்ற, ஆரததின் செசசை - சநதனக் குழம்பை, அணிந்தாள - பூசியவள்; தெளி - தெளிவான, நூல்-சஙகீதசாஸ்திரத்தின் முறைமைக்கு ஏற்ற, யாழ்-வீணையில் வாசிககபபடுகிற, அம் தாரததின் - அழகிய தாரமென்னும இசைக்கு, நேர்வரு - ஈடாக அமைந்த, சொல்லாள் - சொற்களையுடையவள; அறை தும்பி - ஒலிசெய்கின்ற வணடுகள், கந்தாரததின் இன் இசை பாடி-காந்தாரமென்னும பண்போல இனிமையான இசைப்பாட்டைப் பாடி, களி கூரும் - களிப்புமிகுதறகிடமான, மநதாரத்தின் மாலை-மநதாரமென்னுந் தேவதருவின்மலர்களாலாகிய மாலை, அலம்பும் - (சூட்டப்பட்டு) அசையப்பெற்ற, மகுடத்தாள் - முடியையுடையவள், (அந்நகர்த்தேவதை): (எ - று.)

'சாச்சா' என்ற வடசொல்லுக்கு பூசசு என்று பொருள். அது செசசை எனததிரிந்து செஞ்சநதணககுழமபைக காட்டிறறு. நூல் - இஙகு, இசைநூல். கநதாரம - காநதாரமென்பதன் குறுககல. மந்தாரம் - பஞ்சதேவதருக்களி லொன்று வடசொல; அதன்மலாககு முதலாகுபெயா. அநுமானுல் தெய்வநிலை குலைகின்ற சமயம இவட்குச சமீபிததமைபற்றி, இவள சூடிய தெய்வமலாமாலையில் வணடுகள் மொயததன வென்க; தேவாகள் மாலையில் வணடுமொய்தத லியல்பனமை உணாக. கீழ் எச - ஆஞ் செயயுளில் 'வேர் ஆம மெய்யாள்' என்றதும இதுபற்றியே. 'எல்லைமூவைந்து நாளகளுளவெனவிமைக்குங கணணும, நல்லெழின்மாலை வாடும்' என்ற சீவகசிநதாமணிகொண்டு, தேவாகட்குத் தெய்வநிலைகுலைபுஞ்சமயம் சமீபிக்கின்றபொழுது தெயவிகக்குறிகள் நிலைகுலைதலை உணரலாகும். பி - ம்:—[1]தெரி. [2]பன்னி. [3]கூறும்.

இச்செய்யுளில, அடிதோறும் முதலெழுத்துமாததிரம் வேறுபட்டிருக்க, இரணடாவது முதலிய சிலவெழுத்துககள் ஒன்றிநின்று பொருள்வேறுபட்டது, திரிபு என்னுஞ் சொல்லணியாம. (அ௦)

அக.—அவள் தன்னை யெதிர்த்தலை அநுமான் காணுதல்

எல்லா முட்கு மாழியி லங்கை யிகன்மூதூர்
நல்லா ளவ்வூர் வைகுறை [1]யொக்கு நயனத்தா

ணில்லாய் நில்லா யென்[2]றுரை நேர்வா ணினையாமுன்
வல்லே சென்றண மாருதி கண்டான் வருகென்று.

(இ - ள்.) எல்லாம் உட்கும் - எல்லாப்பிராணிகளும் அஞ்சும்படியான, ஆழி இலங்கை - கடல்சூழ்ந்த இலங்கையாகிய, இக் மூதூர் - வலிமை கொண்ட பெரிய ஊர்க்கு,நல்லாள்-நன்மையைச் செய்பவளும். அ ஊர் வைகு உறை ஒக்கும் நயனத்தாள்-அந்த ஊர் முழுவதும் தங்கும்படியானதோருறை யைப்போன்ற கண்களையுடையவளுமாகிய அந்தேவி,—நில்லாய் நில்லாய் என்று உரை நேர்வாள் - 'நில் நில்' என்று (அநுமானைநோக்கி) அதட்டிக் கூறுபவளாய்,—நினையாமுன் வல்லே சென்றாள் - நினைத்தற்கு முன்பு விரைவில் (அநுமானெதிரிற்) சென்றாள்; (அங்ஙனஞ் சென்ற அவளை), மாருதி கண்டான்-அநுமான்பார்த்து, வருக என்றான் - 'வருவாயாக' என்று சொல்லித் தைரியத்துடன் அழைத்தான்: (எ - று.)

'அவ்வூர்வைகு உறையொக்கு நயனத்தாள்' என்றது-மிகப் பெரிய கண்களை யுடையவளென்ற பொருளோடு, அவ்வூரைத் தனது கண்ணினுட் கருமணிபோல வைத்துக் குறிகொண்டு பாதுகாப்பவளென்ற கருத்தையும் காட்டும். தான் ஏதிர்பாராத சமயத்தில் எவரேனும் வந்து திடீரென்று எதிர்த்தாலும் சிறிதும் பின்வாங்காது அவர்க்கு மாறுசெய்யுந் துணிவுடையவன் அநுமான் என்பது, இங்கு நன்கு விளங்கும். 'நில்லாய் நில்லாய்' என்ற அடுக்கு,கோபம் பற்றியது. நினையாமுன் வல்லே-மிக்க விரைவிலென்றபடி. இனி, நினையாமுன் சென்றாள், வல்லேவருக என்றான் என்று இயைத்தும் உரைக்கலாம். வருகென்றான்-தொகுத்தல். பி-ம்:—[1]போலும். [2]உணர்நேரா.

அஉ.—அவள் அநுமானை அதட்டுதல்.

[1]ஆகா செய்தா யஞ்சலை போலு மறிவில்லாய்
சாகா மூலந் தின்[2]றுழல் வார்பாற் சலமென்னும்
பாகா ரிஞ்சிப் பொன்மதி றாவிப் [3]பதையாதே
போகா யென்றாள் பொங்[4]கன லென்னப் புகைகண்ணாள்.

(இ-ள்.) (அப்பொழுது அவ்விலங்காதேவி),—பொங்கு அனல் என்ன புகை கண்ணாள் - மூண்டெரியும் நெருப்புப்போல (உக்கிரகோபத்தால்)புகைகின்ற கண்களையுடையவளாய், (அநுமானை நோக்கி), 'அறிவு இல்லாய் - அறிவில்லாதவனே! ஆகா செய்தாய் - தகுதியல்லாத காரியங்களைச் செய்தாய்; அஞ்சலை போலும் - (அஞ்சவேண்டுவதற்கு) அஞ்சுவாயல்லைபோலும்; சாகா மூலம் தின்று உழல்வார்பால் - இலைகளையும் வேர்களையும் தின்றுதிரிபவரிடத்தில், சலம் என் ஆம் - (எனது) பெருங்கோபம் எதற்கு? பாகு ஆர் - சுண்ணச்சாந்தின் குழம்பு நிரம்பப் பூசப்பெற்ற, பொன் - அழகிய, இஞ்சி மதில் - இம்மதிலை, தாவி - கடக்கமுயன்று, பதையாது - விரைவுபடாமல், போகாய் - விலகிப்போ', என்றாள் - என்று அதட்டிப்பேசினாள்; (எ - று.)

'ஆகா' என்று பன்மையாற் கூறியது, கடல்கடந்து இங்குவந்ததையும், மதிலைத்தாவிக் கடந்துசெல்ல முயலுதலையும்; எதிராமரைப் பலவினைபால் வினையாலணையும்பெயர். 'அஞ்சலைபோலும் அறிவில்லாய' என்றது. "அஞ்சுவதஞ்சாமை பேதைமை" என்றபடி அஞ்சப்படுவதற்கு அஞ்சாது அசட்டுத் துணிவுகொண்டு தொழில் செய்யும் பேதைபோலும் நீ யென்று இகழ்ந்தவாறும். இரண்டாமடி - வலிமையைத் தருகின்ற தசைமுதலியன உண்ணாது சாகமூலங்களைத் தின்று திரியும் வானரரான உங்கள் விஷயத்தில் அழிவுசெய்வதற்கு யான் சிறிது கோபங்கொள்ளுதலே போதுமென்றபடி. 'ஶாகமூலம்' என்ற வடமொழித்தொடர், எதுகைநோக்கி நீட்டல் விகாரம் பெற்றது. வானரவீரரான உம்மிடத்தில் எனதுகோபம் பயன்படாது என மேல்வருந் தீங்கிற்கு ஏற்ற அமங்கலப்பொருளும் இவ்வார்த்தையில் அமைதல் காண்க. 'உழல்வார்' என்றது. முன்னிலைப்படர்க்கை: இடவழுவமைதி சலம் - தணியாக்கோபம். பாகு ஆர் அழகு அமைந்த எனினுமாம்; இப்பொருளில், 'பாகு' என்பது - பாங்கு என்பதன் விகாரம். இஞ்சி, மதில் - ஒருபொருட்பன்மொழி. 'தாவிப்பதையாது' என்றதை 'பதைத்துத்தாவாது' என்று விகுதி பிரித்துக்கூட்டலாம். 'பதையாதே' என்பது, எதிராமரையொருமையேவலாகக் கொள்ளுதற்கும் ஏற்கும். மதில்தாவிப்பதையாதே - மதிலைப்பாய்ந்துதாவி (என்னால் மோதப்பட்டுத்) துடியாமலே என்றலுமொன்று. பி - ம்:—[1]ஆகாய். [2]உழல்வார்மேற [3]பகையாதே. [4]அழல். (அஉ)

அங.—அநுமான் பணிவாய்ப் பேசுதல்.

களியா வுள்ளத் தண்ணன் மனத்திற் கதம்[1]மூழ்க
விளியா நின்றே [2]நீதி [3]நலத்தின் [4]வினையோர்வா
னளியா லிவ்வூர் காணு [5]நலத்தி னணைகின்றே
னெளியே னுற்றா லியாவ துனக்கிங் கிழவென்றான்.

(இ - ள்.) களியா உள்ளத்து அண்ணல்-(பொருளின்பங்களினாலாகும்) களிப்பைக் கொள்ளாத மனத்தையுடைய பெரியோனான அநுமான்,—மனத்தில் கதம் மூழ்க-(தன்) மனத்திலுண்டாகின்ற கோபம் (வெளிப்படாது) உள்ளடங்கிநிற்க, நீதி நலத்தின் வினை ஓர்வான் - நல்ல நீதிமார்க்கத்தால் (அவளது) செயலை அறிதற்பொருட்டு,—விளியா நின்றே - ('வருக' என்று அவளை) அழைத்துநின்று, 'அளியால் இ ஊர் காணும் நலத்தின் அணைகின்றேன் - அன்போடு இந்த ஊரைப்பார்க்கவேண்டுமென்னும் ஆசையால் வருகின்றேன், (யான்); எளியேன் உற்றால் - எளியவனான யான் (இவ்வூரினுட்) சென்றால், இங்கு உனக்கு இழவுயாவது - இதனால் உனக்கு நஷ்டமென்ன?' என்றான் - என்றுசொன்னான்; (எ - று.)

அநுமான் நித்தியப்பிரமசாரியென்பது தோன்ற, 'களியாவுள்ளத்தண்ணல்' என்றார். தன்வலிமை மிகுதியைக்கருதிச் செருக்கி, அதனால் முதலிலேயே போர்தொடங்காமற் கோபத்தை அகத்தடக்கி நால்வகையுபாயங்களுள

முதலாகிய சாமோபாயத்தால் முயலுதல்பற்றியும், இங்ஙனங்கூறுதல் ஏற்கும். நீதிநிலைத்தின்விளையோர்தல் - எதிர்ப்பவனது நிலைமையை விரைவுபடாமல் ஆய்ந்துஉணர்தல் பி - ம்:—[1]மூளா. [2]வீர. [3]நலத்தால். [4]விதி. (அங)

அச.—அதற்கு அவள் சினந்து மறுமொழிகூறிச் சிரித்தல்.

என்று முன்ன மேகென [1]வேகா தெதிர்மாற்றஞ்
[2]சொன்று யேநீ யாவ னடாதொல் புரமட்டா
னன்று [3]ரேனு மஞ்சுவ ரெய்தற களியுற்று
லுன்று லெய்து மூரகொ லிவலூரென் றுறநக்காள்.

(இ - ள்.) என்று முன்னம் - என்று (அநுமான்) சொல்லாதமுன்னே [சொன்னவுடனே யென்றபடி] - (அவ்விலங்காதேவி அநுமானைநோக்கி),—'ஏகு என ஏகாது -'போ' என்று நானசொல்லவும போகாமல், எதிர் மாற்றம் சொன்றுயே - எதிர்வார்த்தைசொல்லிக்கொண்டு அஞ்சாது நிற்கின்றவனையே! நீ யாவன் அடா-நீ யாரடா? தொல் புரம் அட்டான் அனனுா எனும்-பழமையான திரிபுரத்தை யெரித்தவனாகிய சிவபிரானைப் போன்றவர்களேயானாலும், எய்தற்கு அஞ்சுவர் - (இவ்வூரினுள்) வருவதற்குப் பயப்படுவர்; அளி உற்றால் உன்றால எய்தும ஊர கொல் இ ஊர - நீ விருப்பங்கொண்டால் அவ்விருப்பத்தின்படியெல்லாம் உன்றுஉறசெல்லத்தக்கஊரோ இந்தஊர? என்று-என்றுசொல்லி, உற நக்காள் - (பரிகாசக்குறிப்புததோன்ற) மிகுதியாகச் சிரித்தாள்; (எ - று)

அனைத்தையுமழிக்கும் உக்கிரமான ஆற்றலுடைமையின், உருத்திரமூர்த்தியை எடுத்துக்கூறினா. 'அடா' என்றது, அலக்ஷ்யமாகவிளித்தலில் உயர்திணையாண்பாற்கு வருவதோ ரிடைச்சொல்; (அடீஎன்பது, பெண்பாற்கண் வரும.) எதிர்மாற்றம - பிரதியுத்தரம. ஏகு என ஏகாது என்பதற்கு - (இவ்வாறு சமாதானமாகப்பேசிய அநுமானைநோக்கி) '(நீ) உட்புகக்குப்பாா' என்று சொல்லி(த் தான்) அப்பாற்செல்லாமல என்றுமாம பி - ம்:—[1]ஏகா. [2]சொன்றுய நீயே [3]ஏயதற்கஞ்சுவரமமா, அனறாஞ்சுவதெய்த. (அச)

அரு. அநுமான் சிரித்துத் தனது துணிவைக் கூறுதல்.

நக்கா ளைக்கண் டையன் மனத்தோர் நகைகொண்டா
[1]னக்காய் [2]நீயார் யார்செல வந்தா யுனதாவி
[3]புக்கா லேதா [4]மோடலை யென்றா ளினியிவ்வூர்
புககா லன்றிப் போகிலெ னென்றான் புகழ்கொண்டான்.

(இ - ள்.) நககாளை - (அவ்வாறு) சிரித்தவளான அவளை, கண்டு - பார்த்து,—ஐயன் - சிறந்தவனான அநுமானும,—மனத்து ஓர் நகை கொண்டான - (இகழ்ச்சிக்குறிப்பான) கருத்தோடு ஒருநகைப்புன்சிரிப்பைக் கொண்டான்; (அதுகண்டு அவள்,) 'நககாய் - (இங்ஙனஞ்) சிரித்தவனே! நீ யார—?

யார் சொல வந்தாய் - எவர்செல்லச்சொல்ல (அசசொற்படி) நீ வந்தாய்? உனது ஆவி உக்கால் ஏது ஆம் - உனது உயிர (என்றால்) ஒழிந்துபோனால் (உனக்கு)யாதுபயன்? ஓடலை - இன்னும் ஓடிப்போகாமல் நிற்கின்றாயே!'' என்றாள - என்று அதட்டிககூறினாள்; (அதற்கு),—புகழ் கொணடான் - கீர்த்திபெற்றவனான அநுமான், இனி இ ஊா புக்கால்அன்றி போகிலென் என்றான்-'இனி இந்தஊரினுட் சென்றாலலலது வெளிசசெல்லேன்' என்று (தனது உறுதியை மறுமொழியாகக) கூறினான்; (எ - று)

[1]'கொணடானககாணீ' என்ற பாடததுககு, அக்கால் - அப்பொழுது, என்றுளெனக. தான் அவனைககொலலுதல் தவறாதென்பது தோனற, 'உனது ஆவியுககா லேதாம்' எனறாள். 'இனி' என்றது, நீ இவ்வளவு கூறிய பின்பு என்றபடி. [4]'ஓடலையென்றா ளினி யிவ்வூா' எனற பாடததிறகு சிரித்த அவளைப் பாரதது, கீாததிபெற்றவனான அநுமான், குறுஙகை கொணடு, 'அககாய் - அமமா! நீயார்? யாரசொல்லவந்தாய்? உனது ஆவி உக்கால் ஏதாம? ஓடலை' என்றான், 'இனி இவ்வூர்புக்காலன்றிப் போகி லென்' என்றும் கூறினான் எனக காணக. தாயையுணாததுகின்ற 'அக்கா' என்ற வடசொல் - 'அககை' என ஆவீறுஐயாகி, அது பின்பு ஐ ஆய்என ஈறுதிரிந்து விளியாயிற றென்க; பெரியவளே யென விளிததவாறு. பி-ம்:— [2]நீதானார். [3]உக்காலேதான். (அ௫)

அகூ—இலங்காதேவியின் சிந்தை.

வஞ்சங் கொண்டான் வானர மல்லன் வருகாலன்
றஞ்சங் கண்டா லென்னை யிவனசூழ் திரையாழி
நஞ்சங் கொண்ட கண்ணுத லைபபோ னகுகினறா
னெஞ்சங் [1]கண்டே கலலென நின்றே [2]நினைவுறறாள.

(இ - ள்.) வானரம் அல்லன் - (இவன் உணமையான) குரங்கல்லன்: வஞ்சம கொணடான் - வஞ்சனையால் இவ்வடிவுகொணட வேறொருவனாதல் வேணடும்; வரு காலன் - (பிராணிகட்கு அழிவுசெய்தற்கு அந்தியகாலததில்) வருகினற யமன, என்னை கணடால் துஞ்சும - என்னைப்பாரததால் ஒடுஙகி விடுவன: (ஆதலால் இவன் வேற்றுருவஙகொண்டுவந்த யமனல்லன்; மறறு) இவன்—, (என்னைக்கணடு அஞ்சாதுநின்று), சூழ் திரை ஆழி நஞ்சம் கொணட கணணுதலை போல் நகுகின்றான்-சுற்றிலு முள்ள அலைகளையுடைய பாற்கடலில் தோன்றிய விஷத்தை உட்கொண்ட சிவபிரானைப்போலச் சிரிக கின்றான்; (என்று), நெஞ்சம கண்டே கல் என நின்றே நினைவு உற்றாள - (அவனது) மனவுறுதியைப் பாரதது அதனால் (திடுககிட்டுக) கற்போல அசை வின்றிநின்று ஆலோசிபபவளானாள, (அநத இலஙகாதேவி); (எ - று.)

யமனினும் வலிய துணிவுடையவ னிவனென்பதூஉம், அவளுட்கோள். "மெயதெரிபொருண்மே லன்மையும விளம்ப" என்றதனால், 'இவன வானர

மல்லன்' என்று துணிந்தபொருளின்மேல் மற்றொன்றல்லாததன்மை வைத்தீக் கூறப்பட்டது. துஞ்சுதல் - இறத்தலும், சூழ்தல் - சுழலுதலுமாம். நகுகின்றான் என்றதன்பின் 'என்று' என வருவித்து, அதனை 'நினைவுற்றாள்' என்பதனோடு இயைத்து முடிபுகாண்க. பி-ம்:-[1]கணட. [2]நினைகின்றாள்.

அஎ.—இலங்காதேவி அநுமான்மேற் சூலத்தையெறிதல்.

கொல்வா மன்றேற் கோளுறு மிவ்வூ ரெனல்கொண்டாள்
வெல்வாய் நீயே வென்றி யெனத்தன் விழிதோறும்
வல்வாய் தோறும வெங்கனல் பொங்க மதில்வாயில்
செல்வா யென்னா மூவிலை வேலைச் செலவிட்டாள்.

(இ - ள்.) 'கொல்வாம் - (இவனைக்) கொல்லக்கடவோம்; அன்று ஏல் - அங்ஙனம் நாம்செய்யாமற்போனால், இ ஊர் கோள் உறும் - இந்த ஊர் (இவனால்) அழிவடையும்', எனல் கொண்டாள் - என்று கருதினவளாய், (அநுமானை நோக்கி), வெல்வாய் நீயே வென்றி என ('வெல்லவல்லவன் நீயேயானால் (என்னை இப்பொழுது) வெல்லக்கடவாய்' என்று சொல்லி, மதில் வாயில் செல்வாய் என்னா - '(நீ உட்செல்லவல்லவனானால்) இம்மதிலின்கணுள்ள கோபுரவாயிலின்வழியாகவே உட்செல்வாய்' என்றும் சொல்லி, —தன் விழிதோறும் வல் வாய் தோறும் வெம் கனல் பொங்க - தனது (எட்டுக் கண்களிலும் வலிய நான்கு) வாய்களிலும் வெவ்வியநெருப்பு மிகுதியாக எழ, மூ இலை வேலை செல விட்டாள் - (தன்கையிலுள்ள) மூத்தலைச் சூலாயுதத்தை (அநுமான்மீது) செல்ல எறிந்தாள், (இலங்காதேவி); (எ - று.)

அன்றேல் - நம்மாற் கொல்லமுடியாதானால் எனினுமாம்.—வென்றி - ஏவலொருமைமுற்று. 'நீ இம்மதிலின் வழியாய்ப்போவாய்' என்று இகழ்ச்சிக்குறிப்பாகிய எதிர்மறையிலக்கணையாற் கூறியதாகவும் கொள்ளலாம்; நீ போகமுடியா தென்றபடி. (அஎ)

அஅ.—அச்சூலத்தை அநுமான் ஒடித்துஎறிதல்.

தடித்தா மென்னத் தன்னெதிர் செல்லுந் தழல்வேலைக்
கடித்தா னாகம விண்ணின் முரிக்கும கருளன்போ
லொடித்தான் கையா லும்ப ருவப்ப வுயர்வுகாலம்
பிடித்தா ணெஞ்சந் துண்ணென வெண்ணம[1]பிழையாதாள்.

(இ - ள்.) தடித்து ஆம் என்ன தன் எதிர் செல்லும்-மின்னலேயாமிது வென்று சொல்லும்படி தனது எதிரிலே வந்த, தழல் வேலை - நெருப்புச் சொலிக்கின்ற அந்தச்சூலாயுதத்தை—(அநுமான்),—நாகம் கடித்தான் விண்ணில் முரிக்கும் கருளன் போல் - சாப்பத்தை வாயினால் கவ்விக்கொண்டு சென்று ஆகாயமார்க்கத்தில் துண்டுபடுத்துகின்ற கருடன்போல, உம்பர் உவப்ப - தேவர்கள் மகிழவும், உயர் காலம் பிடித்தாள்-நெடுங்காலமாக (அச்சூலத்தைக்) கையிற்பிடித்துள்ளவளும், எண்ணம் பிழையாதாள் - தான்

நினைத்தகாரியந் தவறுதவனுமான அவ்விலங்காதேவி, நெஞ்சம்துண்ணென- மனம் திடுக்கிடவும், கையால் ஒடித்தான் - தன்கைகளாற் பிடித்து ஒடித்தெறிந்தான்; (எ - று.)

உவமையணி. தடித - வடசொல். கருளன் - வடசொல்திரிபு. சிறிய திருவடியாகிய அநுமானுக்குப் பெரியதிருவடியாகிய கருடாழ்வானும், பிராணிகளைக்கொல்லுங்கொடிய நீண்ட சூலாயுதத்துக்கு நாகமும் உவமை. துண்ணெனல் - அச்சக் குறிப்பு. பி - ம்:—[1]பிழையாதான். (அஅ)

அ௯.—அநுமான் அவளது மற்றையாயுதங்களையும் பறித்துஎறிதல்.

இற்றுச் சூல்[1]நீறெழு காலத் தெரியொப்பாள்
மற்றுத் தெய்வப் பல்படை [2]கொண்டு மலைவாண்மே
லுற்றுக் கையா லாயுத மெல்லா மொழியாமற்
பற்றிக் கொள்ளா விண்ணி லெறிந்தான்[3]பழியோர்வான்.

(இ - ள்.) சூலம் இற்று நீறு எழு காலத்து - (இங்ஙனம் தனது) சூலாயுதம் முறிந்து துகளாய்ப்போனபோது, எரி ஒப்பாள் - (இலங்காதேவி) நெருப்புப்போலக் கோபத்தாற் சொலிப்பவளாய், மற்று தெய்வம் பல் படை கொண்டு மலைவாள்-தெய்வத்தன்மையுள்ள மற்றைப்பல ஆயுதங்களைக் கொண்டு போர்செய்பவளானாள்; (அதுகண்டு), பழி ஓர்வான் - (பெண்பாலாகிய இவளைக் கொல்லுதல்) பழிப்புக்கிடமாமென்று எண்ணுபவனான அநுமான், மேல் உற்று - அவள்மேற் பாய்ந்து, ஆயுதம் எல்லாம் ஒழியாமல் கையால் பற்றி கொள்ளா - (அவள்கைகளிலிருந்த) ஆயுதங்களையெல்லாம் ஒன்றும் மிச்சமில்லாதபடி தன்கைகளாற் பிடித்துப்பறித்து, விண்ணில் எறிந் தான் - வானத்திற் செல்ல வீசியெறிந்துவிட்டான்; (எ - று.)

'மற்றுத் தெய்வப்பல்படை', 'ஆயுதமெல்லாம்' என்றது, எ௮ - ஆம் செய்யுளிற்கூறிய வேல்முதலிய எட்டனுள் சூலமொழிந்த ஏழினையும். ஆயுதம் - வடசொல் அவளைக்கொல்லாமல் அஞ்சுவித்து வெல்லக்கருதினானாய் அவள்கையிற் படைக்கலங்களை இல்லையாக்கினனென்பார், 'பழியோர்வான்' என்றார்; மேல் ௯௧ - ஆம் செய்யுளையும் காண்க. அவ்வாறு தான் கைப்பற்றிய ஆயுதங்களை அவள்மேலெறியாமல் விண்ணிலெறிந்ததற்கு இது காரணமாகின்றதனால், கருத்துடையடை கொளியணி யெனலாம். பி - ம்:— [1]நீறெழலோடும். [2]கொண்டமலைவாளை. [3]பழியில்லான. (அ௯)

௯௦.—அவள் அநுமானை அடிக்கவருதல்.

வழங்குந் தெய்வப் பல்படை காணாள் [1]மலைவான்மேன்
முழங்கும் மேக மென்ன [2]வுரப்பி முதிர்கின்றாள்
கழங்கும் பந்துங் குன்றுகொ டாடுங் கரமோச்சித்
தழங்குஞ் செந்தீச் சிந்த வடித்தா [3]டகவில்லாள்.

(இ - ள்.) (பின்பு), தகவு இல்லாள் - தக்கநற்குணமாகிய பொறுமையில்லாதவளான அவ்விலங்காதேவி, வழங்கும தெய்வம் பல் படைகாணுள் - (தான்) பிரயோகிப்பதற்குஉரிய தெய்வத்தன்மையுள்ள பல ஆயுதங்களையும் தன்னிடத்திலில்லாதவளாய், மூதிாகின்றாள் - கோபம்மிக்கவளாகி, முழங்கும மேகம என்ன உரப்பி - இடிமுழங்குகின்ற மேகம்போலே ஆரவாரஞ்செய்து (அநுமானை) அதட்டி, குன்று கழங்கும் பந்தும் கொடு ஆடும் கரம் ஓச்சி - மலைகளைக கழற்காய்களாகவும் பந்துகளாகவும் கொண்டு ஆடவல்ல தன்கைகளை உயரவெடுதது, (அவற்றால்), மலைவான்மேல் - (தன்னையெதிாத்துப்) போர்செய்பவனான அவ்வநுமானமீது, தழங்கும செம் தீ சிந்த அடித்தாள - ஒலிததுக்கொணடெரிகின்ற செந்நிறமான நெருப்புப்பொறி சிதறும்படி அறைபவளானாள்; (எ - று.)

தீகுச் செம்மை - இயற்கையடைமொழி; இனம்விலக்க வந்ததன்று. "தகுதியான்வென்றுவிடல்" என்றவிடதது 'தகுதி' என்றதுபோல, இங்கு 'தகவு' என்பது - பொறுமை யென்றபொருளில் வந்தது; இசசொற்கு - அறிவு, இரக்கம, உவமை என்ற பொருள்களும் உண்டு. பி - ம்:—[1]மழைவான்மேல். [2]மூரற்றிமுனிகின்றாள், உரப்பி முரிகின்றாள். [3]தகையில்லாள்.

கூக.—அநுமான் அவள் கைகளைப்பிடித்துக்கொண்டு அவளை யடித்தல்.

அடியா முன்ன மங்கை யணைத்து மொருகையாற
பிடியா வென்னே பெண்ணிவள் கொலலிற் பிழையென்று
வொடியா நெஞ்சத் தோரடி கொண்டா னுயிரோடு
மிடியே றுண்ட[1] நாகமெனப்பா ரிடைவீழ்ந்தாள்.

(இ - ள்.) அடியா முனனம் - (அவ்வாறு தன்னை அவள்) அடிததற்கு முன்பு, (அநுமான்), அம் கை அனைத்தும ஒரு கையால் பிடியா - (அவளுடைய) அழகியகைகளையெல்லாம் தனது ஒருகையினுற் சேரப்பிடிதது, 'என்னே - இது என்ன தருமசங்கடம! பெண இவள - பெணணுயிருக்கின்றாள் இவள்: கொல்லின் பிழை-(இவளைக) கொன்றால் ஸ்தரீஹததிதோஷமாகின்றது,' என்று - என்றுஎண்ணி, ஒடியா நெஞசதது ஓர அடி கொணடான் - உடையாதவலிமையையுடைய (அவனது) மாாபில் (தனது மற்றொருகையால்) ஓர அறை அறைந்தான; (அதனால் அவள்), இடிஏறு உண்ட நாகம் என-பேரிடி விழப்பெற்ற மலைபோல, உயிரோடும் பாரிடை வீழ்ந்தாள் - உயிருடன தரையில் விழுநதாள்; (எ - று.)

இங்ஙனம் வலியஎதிர்ப்பவளைக் கொல்லவேண்டுவது அவசியமாதலையும், அங்ஙனங்கொன்றால் பெரும்பாதகமாதலையும் கருதி, 'என்னே!' என்று சிந்தித்து, அவளைககொல்லாது வலியொடுககி வெலவானுயினன் என்க: 'ஓர் அடிகொண்டான்' என்பதறகு ஒருகாலையிட்டு உதைததானென்றுபொருள் கூறுவது மேல கூசு - ஆஞ் செய்யுளொடு மாறுபடும் உயிரோடும பாரிடை

வீழ்ந்தாள். உயிரமாத்திரமேயிற்க வலிமை முற்றும் ஒடுங்கி விழுந்தனளென்க. நாகம் - சாப்பமுமாம். பி - ம்:—[1]மால்வரை போனமணணிடை. (கக)

கூஉ.—அடிபட்டுவிழுந்த அவள் எழுந்து சிலசொல்லத்தொடங்குதல்.

விழுந்தா ளொந்தாள் வெங்குரு திச்செம் புனல்வெள்ளத்
தழுந்தா நின்றா ணான்முக னார்தம் [1]மருளன்றி
யெழுந்தாள் யாரும் யாவையு மெல்லா [2]வுலகத்துந
தொழுந்தாள் வீரன் றூதுவன் முன்னின் றிவைசொன்னாள்.

(இ - ள்) விழுநதாள - (அவ்வாறு) விழுந்தவளான அவ்விலஙகாதேவி, நொநதாள் - (உடலும் உள்ளமும்) வருந்தியவளும், வெம குருதி செம் புனல் வெள்ளதது அழுநதாநின்றாள - வெவவிய (தனது) இரததமாகிய செநநீர வெள்ளத்தில் அழுந்திநின்றவளுமாய, நானமுகனார தம அருள ஊன்றி-(முன்பு தனககுப்) பிரமன்கட்டளையிட்டிருததலை உளளததிற்கொணடு, எழுநதாள - எழுந்து, எல்லா உலகத்தும யாரும யாவையும்தொழும் தாள வீரன் தூதுவன் முன் நினறு - சகலலோகஙகளிலுமுள்ள உயர்திணையுயிாகளனைவரும அஃறிணையுயிாகளனைத்துமவணஙகப்பெறறதிருவடிகளையுடையவீரனான ஸ்ரீராம பிரானது தூதனாகிய அவ்வநுமானது எதிரில்நின்று, இவை சொனனாள்-இவ் வார்த்தைகளைச சொல்பவளானாள்; (எ - று)—அவறறை, அடுதத மூன்று கவிகளிற் காணக. நானமுகனார, 'ஆர' விகுதி - உயர்ததறபொருளது. நான முகன் - சதுரமுகன். பி - ம்:—[1]அருளன்னி. [2]உலகேழும. (கஉ)

வேறு.

கூங.—அவள் தன்னை இன்னளென்று தெரிவித்துப் பணிமொழி கூறுதல்.

ஐயகேள் வைய நல்கு மயனரு ளமைதி யாக
வெய்தியிம் மூதூர் காப்பெ [1]னிலஙகைமா தேவி யென்போ
செய்தொழி லிழுக்கி யுள்ளந் திகைத்திந்தச் சிறுமை செய்தே
னுய்தியென் [2]றளித்தி யாயி னுணர்த்துவ லுண்மை யென்றாள்.

(இ - ள.) ஐய கேள் - ஐயனே! (யான் சொல்வதை நீ) கேட்பாயாக: வையம நல்கும அயன் அருள் அமைதி ஆக - உலகஙகளைப் படைதத பிரமனது கட்டளை காரணமாக, இ முது ஊா எய்தி காப்பென் - பழமையான இந்த ஊாககு வநது (இதனைக) காததுவருகினறேன; இலஙகை மாதேவி என் போ - இலஙகாதேவியென்பது எனது பெயர்; செய் தொழில் யான்செய்யும் இந்நகாக் காவற்றொழிலில் ஊககத்தால், இழுக்கி - (உன் விஷயத்திற் செய்ய வேணடிய பணிவு) தவறி, உள்ளம் திகைதது இந்த சிறுமை செய்தேன் - மனமயஙகி இந்தச சிறுதொழிலை (நினக்குச செய்தேன்; உய்தி என்று அளித்தி ஆயின் - (நீ என்னைக் கொலலாமல் எனது குற்றத்தைப் பொறுத் தருளி) உயிாவாழ்வாயாகவென்று (எனககு) அருள்செய்வையாகில், உணமை உணர்ததுவல் - மெய்ம்மையான தொரு செய்தியை (உனககுத) தெரிவிப்

பேன்' என்றாள் - என்று சொன்னாள், (அவ்விலங்காதேவி); (எ - று.)—
அவ்வுண்மை. அடுத்தகவியில் விளங்கும்.

என்னை நீ கொல்வதில்லையென்று அருள்செய்வையாகில் என்பது, 'உய்தியென்றளித்தியாயின்' என்றதன் கருத்து 'செய்தொழிலிழுக்கி' என்பதற்கு - யானசெய்யுந் தொழிலில் தவறியென்று உரைத்தல், சிறப்பன்று. இலங்கைமாதேவி என்பதில், மா - அசை; "உலோகமாபாலன்" என்றதிற் போல. பி - ம்.—[1]இலங்கையாவேனும் யானே, இலங்கைமாதேவியென் பேன் [2]உரைத்தியாயின்.

இதுமுதல் இருபத்தொன்பது கவிகள் - இக்காண்டத்தின் முதற்கவி போன்ற அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தங்கள். (கூஙு)

கூச.—முன்பு பிரமன் அவட்குக் கூறிய கட்டளை.

எத்தனை காலங் காப்பல் யானிந்த மூதூ ரென்று
முத்தனை வினவி னேற்கு மூரண்வலிக் குரங்கொன் றுன்னைக்
கைத்தல மதனாற் றீண்டிக் காய்ந்தவன் றென்னைக் காண்டி
சித்திர நகரம் பின்னைச் சிதைவது திண்ண மென்றான்.

இதுவும், அடுத்த கவியும் - ஒரு தொடர்.

(இ - ள்.) இந்த மூதூரை எத்தனை காலம் காப்பல் யான் என்று - 'பெரிய இந்நகரத்தை எவ்வளவு காலம் காக்கக்கடவேன் யான்?' என்று, முத்தனை வினவினேற்கு-அந் நான்முகக்கடவுளை வினவின எனக்கு,—(அப்பிரமதேவன்),—'மூரண வலி குரங்கு ஒன்று-மிக்க வலிமையுடைய ஒரு குரங்கு, உன்னை—, கைத்தலம் அதனால் தீண்டி காய்ந்த அன்று - தன்கைகளினால் தொட்டு வருத்தும் அந்நாளில், என்னை காண்டி - (அந்நகரத்தை விட்டுவந்து) என்னைப் பார்ப்பாய்; பின்னை - அதன் பின்பு, சித்திரம் நகரம் சிதைவது திண்ணம் - அழகிய அந்நகரம் அழிவது நிச்சயம்,' என்றான்-என்று சொல்லியருளினன்; (எ - று.)

இலங்காபுரியைக் காக்குமாறு தனக்குப் பிரமன் கட்டளையிட்டபோது இத் தேவி இங்ஙனம் வினவினளென்க. 'முத்தன்' - முத்தி பெறுதற்கு உரியவனென்றபடி. முக்தன - வடசொல். முதுதுப்போ லருமையானவனெனினுமாம். மூரண, வலி - ஒரு பொருட்பன்மொழி. 'காயும் அன்று' என்ற பொருளில 'காய்ந்த அன்று' என்றது, இயல்புபற்றிவந்த காலவழுவமைதியெனத் தக்கது; அங்ஙனங் காய்தல் தவறாதென்ற நிச்சயம் தோன்ற இறந்தகாலத்தாற் கூறினரென்றலுமாம். சித்ரநகரம் - வடமொழித்தொடர்

கூரு.—அநுமானைப் புகழ்ந்து விடையளித்து அவள் செல்லுதல்.

அன்னதே முடிந்த தையா வறமே வெல்லும் பாவந் தோற்கு
[1]மென்னுமீ தியம்ப வேண்டுந் தகையதோ வினிமற் றுன்று

னுன்னிய வெல்லா முற்று முனக்குமுற் றாத துண்டோ
பொன்னகர் புகுதி [2]யெனாப் புகழ்ந்தவ ளிறைஞ்சிப் போனாள்.

(இ - ள்.) 'ஐய - ஐயனே! அன்னதே முடிந்தது-அப்பிரமன் சொன்ன படியே யாயிற்று; அறம் வெல்லும் பாவம் தோற்கும் எனனும் ஈது இயம்ப வேண்டும் தகையதோ - 'தருமமே ஜயிக்கும் பாவம தோல்வியடையும்' என் கிற இவ்வுண்மை புதிதாகச் சொல்லவேண்டும் தன்மையதோ? [அன்று: பிர சித்தமென்றபடி]; இனி—, உன்னால் உன்னிய எல்லாம முற்றும - உன்னால் நினைக்கப்பட்ட காரியங்களெல்லாம தடையின்றி நிறைவேறும்; உனக்கு முற் றாதது உணடோ - (மிக்க ஆற்றலையுடைய) உனக்கு முடியாததும ஒன்று உளதோ? பொன நகா புகுதி - பொனமயமான இந்நகரினுள்ளே (இனி உன் விருப்பத்தின்படி இனிது) செல்வாய்', என்ற - என்று சொல்லி, அவள் - அந்த இலங்காதேவி, புகழ்ந்து-(அநுமானைத்)துதித்து, இறைஞ்சி வணங்கி, போனாள் - (பிரமலோகத்துக்குச) சென்றாள்; (எ - று.)—மற்று - வினை மாற்று. பி - ம் —[1]என்னுமதியம்ப, [2]என்று புகன்றயனுலகமபுககாள். (கடு)

கூசு.—அநுமான் மதிலைத்தாவி இலங்கையினுட் புகுதல்.

வீரனும் விரும்பி நோக்கி [1]மெய்ம்மையே விளையு மஃதென்
றாரியன் கமல பாத மகத்துற வணங்கி யாண்டப்
[2]பூரிய ரிலங்கை மூதூர்ப் பொன்மதி றாவிப் புக்கான்
சீரிய பாலின் வேலை சிறுபிறை தெறித்த தன்னான்.

(இ - ள்.) வீரனும் - வீரனான அநுமானும்,—விரும்பி - (அதுகேட்டு) மகிழ்ச்சிகொண்டு, நோக்கி - (அவள்சொன்ன அச்சொல்லைக்குறித்து) ஆலோ சித்து, மெய்ம்மையே விளையுமஃது என்று - உண்மையானநீதியே பலிப்பது என்று எண்ணி, ஆரியன கமலம பாதம அகத்து உற வணங்கி - (யாவரும்) சரணமடையத்தக்கவனான இராமபிரானது தாமரைமலர்போன்ற திருவடி களை மனத்திலே பொருந்தக்கொண்டு வணங்கி, ஆண்டு - அதன்பின்பு, அ பூரியா இலங்கை மூது ஊா பொன் மதில் தாவி-அந்தக் கீழ்மக்களான அரக் கர் வாழ்கிற இலங்கையென்னும பெரியநகரத்தினது பொன்மயமான மதிலைத் தாண்டி, சீரிய பாலின் வேலை சிறு பிறை தெறித்தது அன்னான் புக்கான் - சிறந்தபாற்கடலிற் சிறிதுமோர் சிந்தினதைப்போன்று (அந்நகரினுட்) பிர வேசித்தான்; (எ - று.)

பால்மிகுதியாயிருந்தாலும் அதிற சிந்திய சிறிதுமோர அப்பால்முழு வதையும் தன்மை திரித்துவிடுதல்போல, பெரிய அவவிலங்காபுரியினுட் சிறுவடிவமுள்ள அவ்வநுமான் புகுந்து அந்நகரமுழுவதையும் விகாரப்படுத்து தற்குக காரணமாதலைக கருதி, இவ்வொப்புமை கூறினார்; அநுமான் இனி அந்நகரமெங்கும சென்றுசோதனையும காட்டும இவ்வுவமை யென்க. உவமை யணி. 'மெய்ம்மையேவிளையுமஃது' என்றது, சத்தியமேஜயமென்ற கருத்து. 'அஃது மெய்ம்மையேவிளையும என்று' என மொழிமாற்றி, அவள்சொன்ன

அசசெயலை தவறாமலே நிகழுமென்று நம்பிக்கைகொண்டு என்றும் உரைக்க லாம. பி - ம்:—[1]மெய்மமையும வினையும. [2]பூரியன. (கசு)

கூள.—அந்நகரின் வெளிச்சத்தை அநுமான் பார்த்துப் பகலோவெனக் கருதுதல்.

வான்றொடர் மணியிற் செய்த மையறு மாட கோடி
யான்றபே ரிருளைச சீத்துப் பகல்செய்த வழகைநோக்கி
யூன்றிய வுதயத் துச்சி யொற்றை[1]வா ளுருளைத் தேரோன்
றோன்றினன்கொல்லோ[2]வென்னாவறிவனுந்[3]துணுக்கம்[4]கொண்டான்.

(இ - ள்.) வான் தொடர் - ஆகாயத்தையளாவியுயர்ந்தனவும், மணியின் செய்த இரத்தினங்களினால் செய்யப்பட்டனவுமான, மை அறு மாடகோடி - குற்றமற்ற (அந்நகரத்திலுள்ள) உபரிகைவீடுகளின் வரிசை, ஆன்ற பேர் இருளை சீத்து பகல் செய்த - (உலகத்திற்) பரவிய மிகுதியான இருளை யொழித்து (இராத்திரிகாலத்திற்) பகல்போன்றவெளிச்சத்தைச்செய்துள்ள, அழகை—, நோக்கி - பார்த்து,—'வான் ஒற்றை உருளை தேரோன் - பெரிய ஒரு சக்கரமுள்ள தேரையுடையவனான சூரியன், ஊன்றிய உதயத்து உச்சி தோன்றினன் கொல்லோ - (கீழ்த்திசையில்) நிலைபெற்ற உதயகிரியினது சிகரத்தில் உதித்துவிட்டானோ?' என்னா - என்று எண்ணி,—அறிவனும் துணுக்கம் கொண்டான் - அறிவிற்சிறந்தவனான அநுமானும் திடுக்கிட்டான்.

அந்நகரமுழுவதிலும் சீதையைத் தேடிக்காணுதற்கு இரவை ஏற்றசமய மென்று கருதியிருந்தன னாதலின், அஃதொழியச் சூரியோதயம் விரைவில் நேர்தல்குறித்து திடுக்கிட்டு வருந்தினனென்க. அந்நகரத்து இரத்தின கசிதமான மாடமாளிகைகளின் ஒளியினாலாகிய வெளிச்சத்தைக் கண்டு அதனைச் சூரியகிரணத்தாலாகிய தென மயங்கினனென்றதனால், மயக்கவணி. அங்ஙனம திரிபுணர்வுகொள்ளுதற்குரியனல்லாதவன் காலவுணர்வையுடையவனான அநுமான் என்பது, 'அறிவனும' என்றதனால் விளங்கிற்று. மாடகோடி - மாளிகைகளின் சிகர கலச மென்றுமாம் பி - ம்.—[1]வாா. [2]என்றங்கு. [3]துயர்வு. [4]உற்றான. (கஎ)

கூஅ.—அந்நகரின்ஒளியை அநுமான் கொண்டாடுதல்.

மொய்ம்மணி மாட மூதூர் முழுதிரு ளகற்றுந் தானே
மெய்ம்மையே யுணரின்[1]ஞாயி றிதுவென விலங்கிப் போனா
னிமமதி யிலங்கை நாபப ணையதுமேற் றன்[2]பா லெய்த
மினமினி யல்ல னோவவ் வெயிறகதி ரேந்த[3]னென்றான்.

(இ - ள்.) (இங்ஙனம் துணுக்கங்கொண்ட அநுமான்),—உடனே செவ் வையாயப்பார்த்து அவ்வெளிச்சத்தின் உண்மைக்காரணத்தை யுணர்ந்து),— மெய்ம்மையே உணரின் - உண்மையைக் கண்டறியுமிடத்து, மொய் மணி மாடம் மூது ஊர - கூட்டமான இரத்தினங்கள் பதித்த உபரிகைவீடுகளை

யுடைய பெரிய இவ்விலங்காபுரிதானே—, இருள் முழுது அகற்றும் - இருள் முழுவதையும்போக்கிவிடும்; நாண ஆம-நாம இவ்விலங்கையினிருளைநீக்குமாறு சென்றால் (நமக்கு) வெட்கமாம் மிகைவிலங்கிபோனான்-(நாம் இந்நகரத்திற்கு வெளிச்சந்தருவது) அநாவசியம், என - என்று எண்ணி, (சூரியன்) ஒதுங்கிச் செலகின்றவனானான்; (இங்ஙனமின்றி), இ மதில் இலங்கை நாப்பண் - மதில்சூழ்ந்த இவ்விலங்காபுரியின் நடுவில், அ வெயில் கதிர வேந்தன்-உஷ்ண கிரணங்களையுடையவனும் (சுடர்கட்கெல்லாம) தலைவனுமான அச்சூரியன், எயதும எல - வருவானானால், தன்பால் எய்தும் மினமினி அல்லனோ - (அச்சூரியன்) தனது முன்னிலையில்வந்த மின்மினிப்பூச்சிபோலாகானோ? என்றான் - என்று எண்ணினான்; (எ - று.)

இராவணனிடத்து அச்சத்தாற் சூரியன் இந்நகரத்திற்குநேராக மேலே வானத்திற்செல்லாமல் ஒதுங்கிச்செல்லுதற்கு, இங்கும் வேறொருகாரணம் கற்பித்துக்கூறப்பட்டது. இந்நகரத்திலுள்ள இரத்தினகசிதமான மாடமாளிகைகள்தாமே இருள்முழுவதையு மொழித்து மிகப் பெருஞ்சோதியாய் விளங்குதலைக் கண்டு, சூரியன்தான் இதனெதிரில் வருதற்குவெள்கியும, இந்நகரத்துக்கு வெளிச்சந்தருதற்குத் தான வேண்டுவதில்லையென்பதைக் கருதியும், விலகிச்சென்றனனென்று னென்க; என்றது ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி. இச்செய்யுள், கீழ் கக - ஆஞ் செய்யுளோடு ஒருசார ஒப்பிடத்தக்கது. முது ஊர மணி மொய மாடம என்று மொழிமாறறி, பெரிய இந்நகரிலுள்ள இரத்தினங்கள்நிறைந்த மாளிகைகளென்று பதப்பொருள்கூறுதலு மொன்று.

பி - ம் —[1]யானோ. [2]தன்முதன [3]அமமா (கூஅ)

கூகூ —இதுவும் அது.

பொசிவுறு பசும்பொற குன்றிற பொன்மதி னடுவட் பூத்து
வசையற விளங்குஞ் சோதி மணியினா [1]லமைந்த மாடத்
[2]தசைவில விலங்கை மூதூர் [3]ராரிரு ளின்மை யாலே
நிசிசர ராயிற் றம்மா நெடுநகர் நிருத ரெல்லாம.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) நெடு நகர் நிருதர் எல்லாம் - பெரிய இவ்விலங்காபுரியிலுள்ள அரக்கரனைவரும,நிசிசரா ஆயிற்று இரவிற்சஞ்சரிக்கின்றவாகளாயினமை,— பொசிவு உறு பசுமபொன் குன்றின் - நெகிழுமியல்புள்ள மாற்றுயாந்தபொன்மயமான மகாமேருகிரிபோன்ற, பொன்மதில்-பொன்மயமாயோங்கிவிளங்குகின்ற மதிலினது, நடுவண - நடுவில், பூத்து - அழகியனவாயுண்டாகி, வசை அற விளங்கும்-குறறமில்லாமல் விளங்குகின்ற, சோதி மணியினால் அமைந்த மாடத்து - ஒளியுள்ள இரத்தினங்களினாலமைந்த உபரிகைவீடுகளின் பிரகாசத்தால், அசைவு இல இலங்கை முது ஊர் - அழிவில்லாத பெரிய இவ்விலங்காபுரியில, ஆர இருள இனமையாலே நிறையுமியல்புள்ள இருள் இல்லாததனாலேயாம் ; அமமா - ஆச்சரியம! (எ - று.)

இராக்கதர் இயல்பிலே இரவில் வலிமைகொண்டு சஞ்சரிப்பவராயிருத்தற்கு, அவர்கள் வாழுமிடமாகிய இலங்காபுரியிற பொனமயமான மதில களின நடுவில் இரததினசசிதமாயுள்ள மாடமாளிகைகளின் ஒளியினால் அந்நகரில் இராததிரியிலுமுட்பட இருளில்லாமையினாலே யாகுமென ஒருகாரணம கற்பிததது, ஏதுத்தற்குற்ப்பேற்றவணி 'மிகவுமமாறறுயாந்த பொன் நெகிழுமியல்பினதாதலால், 'பொசிவுறு பசுமபொன்' எனபபட்டது. பி - ம்.—[1] அமைதது. [2] இசையினால். [3] இருளினமையாதலாலே. (கூகூ)

கoo.—அநுமான் வீதியின்நடுவிற்செல்லாமல் ஓரமாய்ச்செல்லுதல்.

என்றன னியம்பி வீதி யேகுத லிழுக்க மென்னாத்
தன்றகை யனைய மேனி சுருககிமா ளிகையின் சாரல்
சென்றன னென்ப மன்னோ தேவருக் கமுதமீந்த
குன்றென வயோத்தி வேந்தன் புகழெனக் குவவுத் தோளான்.

(இ - ள்.) தேவருக்கு அமுதம் ஈந்த குன்று என - தேவாகட்கு அமிருதத்தைககொடுதத மநதிரகிரிபோலவும, அயோத்திவேநதன புகழ் என - அயோததிமாநகரததுககுஉரிய அரசனுடைய இராமபிரானது கீாததிபோலவும, (ஓஙகிவிளஙகுகின்ற), குவவு தோளான் - திரண்டதோள்களையுடையவனான அநுமான,—என்றனன இயம்பி - எனறு (இவவாறு தனககுள்ளே) சொல்லிககொணடு, வீதி எகுதல் இழுக்கம என்னா - 'வீதிகளின் நடுவே செல்லுதல் தகுதியன்று' என்று எணணி, தன் தகை அனையமேனி சுருககி - தனது பெருந்தகைமைக்கு ஏற்பக கமபீரமான தோறறமுடையதாயிருககின்ற உடம்பைச சுருககசசெய்துகொணடு, மாளிகையின சாரல் சென்றனன் (அவ்வீதிகளிலுளள) வீடுகளினஓரமாகப் பிராட்டியைததேடிக்கொணடு) செல்பவனானான்; (எ - று.)— எனப, மன், ஓ - அசைகள், என்ப - எனறுசொலலுவா (அறிந்தோா) எனறும கொளளலாம.

இததன்மைததான வெளிசசததிலே தெருக்களின்நடுவில் தான்சென்றால் தனனைப் பிறர் கவனிததுபபாாதது உணாதல் கூடுமாதலின் அது தவறென்றுகருதி அங்ஙனஞ்செல்லாமல் வீடுகளின்நிழல் சாய்ந்திருக்கப்பெற்ற ஒருசாரோரமாகவே ஒதுஙகிசசென்றன னெனக. கீழ் சஉ-ஆஞ்செயயுளில் "தன்தகையனையமேனி சுருககி யசசரளசசாரற்குறிடையிருந்தான்" என்றவா மீணடும இஙகு 'தன்தகையனையமேனி சுருககிசசெனறனன்' என்றதனால், இடையே இலஙகாதேவியோடு பொருகின்றபோதும மதிலைததாவிககடநது சென்றபோதும தனதுஉடமபை வளாத்திககொணடனனென்பது தோனறுமெனபா. இனி, முனபு மேனிசுருககியவன் இபபொழுது இனனும அதனை மிகசசுருககின னென்றற்கு இதுகூறினரெனினும் ஒககும. கடலகடததற்பொருட்டுத் தனது வடிவததை மிகபபெரிதாக வளர்ததிககொணட அநுமான அநத விசுவரூபததை அடககித தனது நிஜவடிவமாகியமையை அஙகுககூறியவா, அவ்வநுமான் இலஙகையில் தன்னைப பிறா

கண்டு பொருள்செய்யாதவண்ணம் மீளவும் உடம்பைச்சுருக்கி மிகச் சிறுவடிவங்கொண்டதனை இங்குக் கூறுகின்றனரெனக் கொள்ளுதல் நேர்; முதனூலிலும் இருமுறை உடல்சுருக்கியமை கூறப்பட்டுள்ளது; இப்பொழுது பூனையளவாயினனென்றது, முதனூல். மந்தரகிரியை மத்தாகக்கொண்டு தேவர்கள் பாற்கடல் கடைந்தபொழுது அதனினின்று அமிருதம் எழுந்தது பற்றி, 'தேவருக்கு அமுதமீந்தகுன்று' எனப்பட்டது; உபசாரவழக்கு. தசரதசக்கரவர்த்தியின் மூத்தகுமாரனாய் மநுநீதிமுறைப்படி அரசுக்கு உரியவனாதலின், இராமபிரானை 'அயோத்திவேந்தன்' என்றார்; தசரதசக்கரவர்த்தியென்று கொள்வாருமுளர். (௧௦௦)

௧௦௧.—அநுமான் அங்குப் பல இடங்களிற் சீதையை நாடிக்கொண்டு செல்லுதல்.

ஆத்துறு சாலை தோறு மானையின் கூடந் தோறு
மாத்துறு மாடந் தோறும் வாசியின் பந்தி தோறுங்
காத்துறு [1]கடைக டோறுங் கருங்கடல் கடந்த [2]காலாற்
பூத்தொறும் [3]வாவிச் செல்லும் பொறிவரி வண்டிற் போனான்.

(இ - ள்.) ஆ துறு சாலை தோறும் - பசுக்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற கொட்டகைகளிலும், ஆனையின் கூடம் தோறும் - யானைகள் கட்டப்பெற்றுள்ள இடங்களிலும், மா துறு மாடம் தோறும் - சேனையின் சதுரங்கங்களுட் பெரியனவான தேர்கள் நிற்கின்ற இடங்களிலும், வாசியின் பந்தி தோறும் - குதிரைகள் கட்டுகின்ற சாலைகளிலும், காத்து உறு கடைகள் தோறும் - கரிய கடலைத் தாண்டிவந்த (தனது) கால்களினால் (தாவி),—பூ தொறும் வாவி செல்லும் பொறி வரி வண்டின் - மலர்களிலெல்லாம் (தேனை விரும்பிச்) செல்லுகின்ற உடற்புள்ளிகளையும் இசைப்பாட்டையுமுடைய வண்டுபோல, போனான் - (சீதையைத் தேடிக்கொண்டு) சென்றனன், (அநுமான்); (எ - று.)

உவமையணி. புஷ்பஸாரமாகிய தேனை மலர்கள்தோறும் அவைகெடாதபடி நாடிச்செல்லும் வண்டு, ஸாரஜீவனாகிய பிராட்டியை இடந்தோறும் அவை நலிவுபடாதபடி நாடிச்செல்லும் சிறுவடிவினனான அநுமானுக்கு உவமை கூறப்பட்டது. ஆத்துறுசாலை - தொழுவம். துறுதல் - நெருங்குதல். யானை நிற்குமிடம், கூடமெனப்படும். குதிரைகட்டுஞ் சாலையைப் பந்தியென்ப. எளிதிற் சென்றமை தோன்ற, 'கருங்கடல்கடந்தகாலாற்போனான்' என்றார். முன்னும் பின்னும் நின்ற ஆனை வாசிகளின் பொருத்தத்திற்கு ஏற்ப, இடையில்நின்ற 'மா' என்பது, தேரெனக் கொள்ளப்பட்டது. இனி, மா துறு மாடம் - திருமகள் பொருந்தி வசிக்கின்ற வீடுகளென்றும் கொள்ளலாம்; செல்வம் நிரம்பிய மாளிகைகளென்றவாறு: அழகு நிறைந்த மாடமுமாம். கடை - இடமுமாம், கருமை - பெருமையுமாம். நான்காமடியின் முதலில

பூதவெதாறுமவாவிசசெல்லும் என்றும் படிக்கலாம். பி - ம்:—[1]சோலை. [2]தா ளான். [3]காவிற. (௧௦௯)

௧௧௨.—அப்போழுதை அநுமானது நிலைமை.

பெரியநா ளொளிகொ ணூறு விதமணிப பித்திப பத்தி
சொரியுமா [1]நிழல்க ளாங்குச் சுற்றலாற் காலின் றோன்றல
கரியனாய வெளிய னாகிச செய்யனாய்க காட்டுங் காண்டற்
கரியனா [2]யெளிய னாய்ததன் னகத்துறை யழக னேபோல.

(இ - ள்.) நாள் ஒளி கொள் - நக்ஷத்திரஙகளின ஒளியைககொணடுள்ள, நானு விதம் - பலவகையான, பெரிய மணி - பெரிய இரத்தினஙகளாலமைக கப்பட்ட, பித்தி பத்தி - சுவரவரிசைகள், சொரியும் - வெளிவிடுகின்ற, மா நிழலகள - பெரிய ஒளிகளை, ஆஙகு - அவ்வவ்விடத்தில், சுற்றலால் - சூழ்ந்த லினால்,—காலின் தோன்றல் - வாயுகுமாரனான அநுமான,—காணடற்கு அரியன் ஆய் எளியன் ஆய் தன் அகததுஉறை அழகனேபோல் - (பகதியில் லாத பிறர்க்குக்) காணககூடாதவனாகியும (பகதியுள்ள அடியார்களுக்கு) காணு தற்குஎளியவனாகியும தனதுமனததில் வீற்றிருக்கின்ற ஸாவாஙகசுந்தரனாகிய திருமால் போலவே,—கரியன் ஆய் வெளியன் ஆகி செய்யன் ஆய் காட்டும்- (அஙகஙகுச செல்லும்போது) கருநிறமுடையவனாயும் வெணணிறமுடையவ னாயும செந்நிறமுடையவனாயும தோன்றுவன்; (எ - று)

நீலம் மரகதம மாணிககம் பவழம முத்து வயிரம் முதலிய நவரததினங கள் பலவகைநிறமுடையன வென்பது வெளிப்படை; வானததில் விளஙகு கின்ற நக்ஷத்திரஙகள் பலவேறு நிறமுடையன வெனபதும் பிரசித்தம; ஆகவே, 'நக்ஷத்திரஙகளி னொளியைககொணட பலவகையிரததினஙகள' எனப்பட்டன. அநுமான் பிராட்டியைத தேடிககொணடு இலஙகையிற பல விடஙகளிற செல்லுகினறபொழுது நீலநிற விரததினச்சுவாகளின ஒளி தன் மேல் வீசுகின்றவிடததுத தான நீலநிறமுடையவனாயும், வெணணிற விரத தினசசுவர்களின ஒளி தன்மேல் வீசுகினறவிடததுத தான் வெணணிற முடையவனாயும, செந்நிற விரததினசசுவாகளின ஒளி தன்மேல் வீசுகின்ற விடத்துத தான செந்நிறமுடையவனாயும தோன்றுவன். இதறகு, அஙஙனம் வெவ்வேறு நிறஙகொணட வடிவமாய்ததோன்றும ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவை உவமை கூறினர். ஸ்ரீமந்நாராயணனை தேவாகள் வேணடுகோளினபடி நான்கு வடிவமாய் அயோததியில் திருவவதரிததவிடதது இராமபிரானும் பரதாழ் வானும் கரியதிருமேனியையும, சததுருககனாழ்வான வெணணிறமான திரு மேனியையும், இளையபெருமாள செயயதிருமேனியையு முடையவராதல் காணக. அன்றியும, மாயவனான எமபெருமான, கிருத யுகததிலுள்ளார் சததுவகுணம் தலையெடுததவ ராதலால் அவர்களுககும்படி அககாலததில் அக்குணத்துககுரியவெணணிறததைககொணட வடிவுடையவனாயும், திரேதா யுகத்திலுள்ளார ரஜோகுணம் தலையெடுததவ ராகையால் அவாகளுககுமபடி

அக்காலத்தில் அக்குணத்துக்குரிய செந்நிறத்தைக் கொண்ட வடிவுடையவனும், துவாபர யுகத்திலுள்ளார் ரஜோகுணதமோகுணமிச்ரரா யிருக்கையால் அவர்களுடைய ருசிக்கு அநுகுணமாக அக்காலத்திலே சிவப்புமன்றி நீலமுமன்றியிருக்கும் பசுநிறத்தைக்கொண்ட வடிவுடையவனும், கலியுகத்திலுள்ளார் தமோகுணம் தலையெடுத்தவராகையால் அவர்களுக்குமபடி அக்காலத்தில் அக்குணத்துக்குரிய கருநிறத்தைக்கொண்ட வடிவுடையவனும் காட்சிதருவ னென்பது, "பாலினீர்மை செம்பொனீர்மை பாசியின் பசும்புறம், போலுநீர்மை பொற்புடைத்தடத்து வண்டுவிண்டுலா, நிலநீர்மையென்றிவை நிறைந்த காலம் நான்குமாய," "திருவடிவிற்கருநெடுமால் சேயனென்றுந் திரேதைக்கணவளை யுருவாய்த் திகழ்ந்தானென்றும், பெருவடிவிற் கடலமுதங் கொண்டகாலம் பெருமானைக் கருநீலவண்ணன் தன்னை" என்ற பெரியார் பாசுரங்களால் விளங்கும்; அவற்றில், பசுமை கருமைகட்கு உள்ள சிறு வேறுபாட்டைப் பெரிதாகப் பாராட்டாது அபேதமாகக் கூறும் ஒற்றுமை நயம்பற்றிப் பசுமையை யொழித்து, கருமை வெண்மை செம்மை யென்ற மூன்று நிறங்களையே எடுத்துக் கூறினரெனக் கொள்க.

எம்பெருமான் காண்டற்கு அரியனும் எளியனுமாதலை, "பத்துடையடியவர்க்கெளியவன் பிறர்களுக்கரிய வித்தகன்" எனப் பெரியார்பணித்ததனுலுமுணர்க. "என்றேனும், கட்கண்ணாற் காணொதவவ்வுருவை நெஞ்சென்னும், உட்கண்ணேற் காணு முணர்ந்து" என்றபடி எம்பெருமான் புறக்கண்ணாகிய ஊனக்கண்ணுக்குப் புலப்படாதவனாகியும் அகக்கண்ணாகிய ஞானக்கண்ணுக்குப் புலப்படுபவனாகியும் இருத்தல் பற்றியும் 'காண்டற்கரியனாய் எளியனாய்' என்றல் அமையும். எம்பெருமான் "தம்மையே நாளும் வணங்கித் தொழுவார்க்குத், தம்மையே யொக்கவருள் செய்வராதலால்" ராமபாவனையுடையனை அநுமான் உட்கிடந்தவண்ணமே புறம்பொசிந்து காட்டுகின்றனனென்ன ஒருவகைச் சமத்காரமமைய இக்கற்பனை கூறினார் கம்பநாடரென்க. மேல் கஙச, உஙச-ஆஞ் செய்யுள்களிலும் அநுமனுக்குத் திருமாலை உவமை கூறுவர்; நாள் - நாளைக்குறிக்கின்ற நக்ஷத்திரத்துக்கு ஆகுபெயர். பிறிதின் துணம்பெறலணியை அங்கமாகக்கொண்டுவந்த உவமையணி. பின்னிரண்டடிகளில் தொடைமுரணும், யமகமும் காண்க. பி - ம்:—[1]நிழலங்கங்கே. [2]எளியனும்:　　(கoஉ)

கoங.—இதுமுதற் பத்தொன்பதுகவிகள் குளகம்; அரக்கியர்முதலிய பற்பலரை அநுமான் பார்த்துக்கொண்டு செல்லுதல் கூறப்படுகின்றது.

கானக மயிலக ளன்னக ளிமடவன்ன மென்ன
வானன கமலப் போது [1]பொலிதர வரக்க மாதர்
[2]தேனுகு சாளச் சோலை [3]தெய்வநீ ராறுற்றெண்ணீர்
வானவர் மகளி ராட்ட மஞ்சன மாடுவாரை.

(இ - ள்.) தேன் உகு சரளம் சோலை - (மலர்களினின்றும் தேன்கூடுகளினின்றும்) தேனபெருகட்பெற்ற இனிமையான பூஞ்சோலைகளிலே,

வானவர் மகளிர் - தேவமாதாகள், தெயவம் நீர ஆற்றின் தெள் நீர்-தெயவத் தன்மையுள்ள (ஆகாசகஙகா) நதியினின்று கொணாநத தெளிவான நீரைக கொண்டு, ஆட்ட- நீராட்ட, ஆனனம் கமலம போது பொலிதர - (தஙகள்) முகமாகிய செந்தாமரை மலா விளககமடைய, கான அகம மயில்கள் என்ன- காட்டிலுள்ள மயிலகள் போலவும், களி மடம் அனனம் எனன - களிப்பை யுடைய இளமையான அனனபபேடைகள போலவும, மஞ்சனம ஆடுவாா - நீராடுபவாகளான, அரககாமாதரை - இராககத மகளிரையும,—(எ - று.)— 'மயககற ஈாடி யேகும மாருதி' என மேல கஉக - ஆஞ செயயுளோடு முடி யும்; மேல் க௦௫ - ஆங கவி முதலியவற்றிலுள்ள 'பொாதுவாரை' முதலிய இரணடாம வேற்றுமைகளுககும அச செய்யுளிலுள்ள 'நாடி' என்றதே முடிக்குஞ சொலலாம்.

தேவமாதர்கள் ஆகாயகங்கை நீரைக் குடங்களில் முகந்து கொண்டுவந்து அந்நீரினுல் ஸ்நானஞ் செய்விககப பூஞ்சோலைகளிலே இருநது இனிது நீராடி மகிழ்கின்ற இராக்கதமாதாகரு, காடுகளில தன்னிசசையாக இருநதுகொண்டு காாகாலதது மழைபொழியக களிககினற மயில்களும, நலல நீாநிலையிலே இருந்து களிதது விளையாடுகின்ற நீர்வாழ் பறவையாகிய அன்னமும உவமை கூறபபட்டன. சாயலபற்றி மயிலும, நடைபறறி அனனமும மகளிாகரு ஒப்புமை. முதலடியில் உவமையணியும, இரணடாமடியில உருவககவணியும இருததலால், சேர்வையணி, 'அரககாமாதா மஞ்சன மாடுவாரை' என்ற விடதது, மஞ்சன மாடுவாா அரககாமாதரை என உருபுபிரிததுக கூட்டப் பட்டது- 'சோலைததெயவநீர' என வலிமிகக பாடமும் உணடு. பி - ம்:— [1]பொலிதரும. [2]தேநகு. [3]தெயவநீராற்றுத தெணணிா. (க௦௩)

க௦௪. ஈட்டுவார் தவம லான்மற றீட்டினு லியைவதின்மை
காட்டினா விதியா[1]ரஃது காண்கிறபார் காண்மி னம்மா
பூட்டுவார் முலைபொ ருத பொய்யிடை நையப் பூநீ
ராடடுவா ரமரா மாத ராடுவா ரரக்கர் மாதா.

(இ - ள்.) ஈட்டுவாா - நாடிததொகுப்பவா, தவம அலால் - தவததைச் செய்து சோததாற் பெரும்பயனடையலாமே யல்லாமல், மற்று ஈட்டினுல் - (அததவத்தையன்றி) மற்றொன்றை நாடிததொகுத்தால அததேட்டததால், இயைவது இன்மை - (அவாகட்கு) வருவதொரு நறபயனிலலாமையை, விதி யாா காடடினா - படைததற்கடவுள் (இசசெயலால்) தெரிவிததுள்ளாா; அஃது காணகிறபாா காணமின-அஙஙனம தவததாலடைந்த பெரும்பயனைப பிரதியக்ஷமாகப பாாககவிருமபுபவா பாருஙகள் ; வாா பூட்டு முலை பொருத - கசசணிநத தனஙகளின பாரததைத தாஙகமாட்டாத, பொய இடை-உருவந் தோனருத [மிகநுணணிய] தஙகள் இடையானது, நைய-வருந்துமபடி, அமரா மாதா - தேவஸதிரீகள், பூ நீா ஆட்டுவாா - நலல நீரைக்கொண்டு ஸ்நானஞ்செயவிப்பார்கள அரககா மாதா-ராக்ஷஸஸ்திரீகள், ஆடுவாா - நீராடு வாாகள ; அம்மா - ஆசசரியம ; (எ - று.)

குலம்முதலியவற்றாற் சிறந்த தேவமாதர்கள் பரிசாரிகைகளா யடைந்து இராக்கதமாதர்க்குப் பணிவிடைசெய்வதற்குக் காரணம், இராவணன் முதலிய இராக்கதர்கள் செய்த தவத்தின் பெருமையே யாதலால், அதற்கேற்ப மகிமையை இங்ஙனம் பாராட்டிக் கூறினர். பலவகைமகளிரைக் கூறத் தொடங்கி அரக்கர்மாதர் மஞ்சனமாடுவோரைக் கூறியவிடத்து அங்ஙனமாடுதற்குக் காரணங்காட்டுவதாய்த் தவப்பெருமையைப் பாராட்டுகின்ற இச்செய்யுள் இடைப்பிறவரலாக நின்றதென்க. இங்ஙனம், கதைநிகழ்ச்சியைக் கூறுமிடத்து, அதனோடுபோந்தபயனை ஆங்காங்கு உலகத்தாரைநோக்கிச் சொல்லிப் போதல், ஒருவகைக் கவிசமயம். திருவள்ளுவனார் அறன்வலியுறுத்தலில் "அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை, பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை" என்று அறத்தின்சிறப்பை எடுத்துக் காட்டினாற் போல, இங்கு இங்ஙனம் தவத்தின்சிறப்பை யெடுத்துக் காட்டினார்.

விதியார் என்றவிடத்து, 'ஆர்' என்றபன்மைவிகுதி-உயர்வுப்பொருளில் வந்தது. 'காணகிற்பார் காணமின்' என்றவிடத்து, முன்னிலையிற் படர்க்கை வந்த இடவழுவமைதி. அம்மா - வியப்பிடைச்சொல். பூட்டு - (ஆபரணங்களைத்) தரித்த, வார் - கச்சணிந்த முலை யென்றும் பதவுரைகூறலாம் இடையினது மிக்க நுண்மையை விளக்குவார், 'பொய்யிடை' என்றார். பி - ம்:—
[1]இன்று, ஆகும். (க௦௪)

க௦௫. இலக்கண மரபிற் கேற்ற வெழுவகை நரம்பி னல்யா
ழலத்தகத் தளிர்க்கை நோவ வளந்தெடுத் [1]தமைந்த பாடல்
கலக்குற [2]முழங்கிற் றென்று சேடியர் கன்னி மார்கண்
மலர்க்கையான் மாடத் தும்பர் மழையின்வாய் பொத்து வாரை.

(இ - ள்.) 'இலக்கணம் மரபிற்கு ஏற்ற - (சங்கீதசாஸ்திரங்களிற்கூறிய) லக்ஷணக்கிரமத்திற்குத் தக்கபடி யமைந்துள்ள, எழுவகை நரம்பின்-ஏழுவகைப் பட்ட ஸ்வரங்களுக்கு உரிய நரம்புகளையுடைய, நல் யாழ் - சிறந்த வீணையில், அலத்தகம் தளிர் கை நோவ அளந்து எடுத்து - செம்பஞ்சுக்குழம்பூட்டின தளிர்போன்ற கைவிரல்கள் வருந்தும்படி தாளப்பிரமாணந்தவறாமல் அளவு செய்து இசையெழுப்புதலால், அமைந்த-நிரம்பிய இலக்கணத்ததாயுண்டான, பாடல் - இசைப்பாட்டு, கலக்கு உற - கலக்கமடையும்படி, முழங்கிற்று - (இது) இடிமுழங்கியது', என்று - என்று (மேகத்தின்குற்றத்தை) மனத்திற் கொண்டு, மாடத்து உம்பர் மழையின் வாய் - உபரிகையின்மேலுள்ள மேகத்தினது வாயை, மலர் கையால் பொத்துவார் - தாமரைமலர்போன்ற (தமது) கைகளால் மூடுபவர்களாகிய, சேடியர் கன்னிமார்களை-குற்றேவல்செய்பவர்களான சிறுபெண்களையும் —(எ - று.)

அவ்விலங்காபுரியின் மாடமாளிகைகள் மிகவுயர்ந்த வானத்தையளாவி நிற்றலால், அவற்றின் உபரிகைகளில் மேகங்கள் தங்கி இடிமுழங்குகின்றன; அம்முழக்கம் அம்மாடங்களிலிருந்து மாதர்கள் நூல்முறைதவறாமல் அருமை

யாய் வீணைவாசிக்கின்ற இசைப்பாட்டிறகுத் தடையாகின்ற தென்பது பறறி அஞ்சி அம்மேகஙகளின்வாயை அம்மாளிகைகளிற் பணிபபெணகளா யமைந் துள்ள இளமகளிா விரைந்துசென று தமது மெல்லியகைகளால் மூடுகின்றன ரென்க. தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. இதனால் அந்நகரதது மாடஙகளின் மிக்க உயர்சிவிளஙகும். 'சேடியாகன்னிமாாகள்' என்பதறகு - விததியாதர கன்னிகைகளென்று பொருள கொளளலுமாம்; 'சேடி' - விததியாதரருலகு.

எழுவகைநரமபு - ஸ ரி க ம ப த நி என்ற ஏழெழுத்துககளாத தமககு உரியனவாககொணட ஷட்ஜம் ரிஷபம காநதாரம மதயமம பஞ்சமம் தைவ தம் நிஷாதம என்ற ஏழுஸவரஙகளை இசைககின்ற நரமபுகள்; இந்த இசைக ளேழும தமிழில குரல் துததம கைககிளை உழை இளி விளரி தாரம் எனப படும. பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செஙகோட்டியாழ் என்ற நான் கினுள் ஏழுநரமபுகட்டின செஙகோட்டியாழ் இஙகுக் குறிககப்பட்டதென்க; "ஒன்று மிருபது மோரேழ்மேறபததுடனே, நின்ற பதினொடேழு நேடுஙகாற- குன்றாத, நால்வகையாழிற்கு நனைரம்பு சொன்முறையே, மேல்வகைய நூலோர் விதி" என்பது காணக' முறையே உக, கஎ, கசு, எ-நரம்புகளென்க. முககியமான காலபரிமாணமாகிய தாளஙகடைவு தவறாது வாசிககப்பட்ட இன்னிசை யென்பார், 'அளநதெடுத்தமைந்த பாடல்' எனறார்; மேல் ககூ - ஆரு செய்யுளிலும் "அளந்த பாடல" என்பர். மெனமையும செமமையும் பறறி, கைவிரலுககுத தளிர் உவமைகூறப்படும மரபு-சம்பிரதாயம். 'கன்னி மாாகள் பொததுவாரை' எனபது, பொததுவாா கனனிமாாகளை யென உருபு பிரித்துக கூட்டப்பட்டது. பி - ம் —[1]அமைதத. [2]முழஙக நோககிக கன்னியா சேடிமார்கள். (கoரு)

கoசு. சந்தப்பூம் பந்தர் வேய்ந்த தமனிய வரங்கிற றத்தஞ்
சிந்தித்த துதவுந் தெயவ மணிவிளக் கொளிருஞ் சேககை
[1]வநதொ ததுந் துரித மாக்கள் விளம்புநதந் நெறிவழாமை
கந்தாபப மகளி ராடு நாடகங் காணகினறாரை.

(இ - ள்) தம் தம் சிந்திததது உதவும் தெய்வம் மணி விளக்கு ஒளிரும் சேக்கை - அவரவாநினைததபொருளைக கொடுககின்ற தெய்வததன்மையுள்ள (சிந்தாமணியென்னும்) தேவமணியாகிய விளக்கு விளஙகப்பெறற படுக்கை யின மேல் (சாய்ந்தபடியிருந்துகொணடு),—சந்தம பூ பந்தா வேயந்த-அழகிய மலர்களினாலாகிய பந்தலை மேலேயிட்டு அலஙகரிககப்பெறற, தமனியம் அரஙகில் - பொனமயமான நடனசாலையில், வநது - அடைவுடன்வந்து, ஒத தும் - கைகளால ஒறறித் தாளமிடுகின்ற, துரிதமமாககள் விளமபும் - துருத மென்னும விரைநதலயவிசேஷததில் தோநத சனஙகளால பாராட்டிககூறப் படுகினற, தம நெறி வழாமை கந்தாப்பமகளிர் ஆடும-தமது தாளப்பிரமாண வகைகள தவறாமல கநதருவஸதிரீகள ஆடுகினற, நாடகம - நாட்டியததை, காணகினறாரை - பார்பபவாகளான இராககதமாதாகளையும்;—(எ - று.)

அழகியமலர்களாற் பந்தரிட்டு அலங்கரிக்கப்பெற்ற பொன்மயமான நடனசாலையில் தாளவடைவு சிறிதுந் தவறாமற் கந்தருவமாதர்களாடுகின்ற நாட்டியத்தை, சிந்தாமணியென்னும் தெய்வமணியையே தீபமாகவைத்திருத்தலால் அதனொளிவீசப்பெற்ற மெத்தென்றபடுக்கையின்மீது சாய்ந்தபடியிருந்துகொண்டு பார்த்து உகந்து பொழுதுபோக்குகின்றனர், இராக்கதமாதரென்க. 'சேக்கை' என்ற ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை 'காணுகின்றாரை' என்பதனோடும், 'அரங்கில்' என்ற ஏழாம்வேற்றுமைவிரி 'வந்து' என்பதனோடும், இயையும். ஒத்துதல் ஒத்தற்றுதல், தாளம்போடுதல்; உடன்வந்து பொருந்துதலுமாம். துரிதம் - த்ருதம் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு. விளம்பிதம், மத்யம், த்ருதம் என்று லயக்கிரமம் மூன்றுவகைப்படும்; அவற்றில் காலதாமதங்கொண்டது விளம்பிதம்; காலவிரைவுகொண்டது துருதம்; இவற்றின் நடுத்தரமான நிலை மத்தியம். இவற்றினுள் துருதத்தில் சேர்ந்த சனங்களென்றது, உபலக்ஷணவகையால் மற்றவற்றிலுஞ் சேர்ந்தவரென்றவாறாம். சிறப்புப்பற்றி, துருதம் எடுத்துக்கூறப்பட்ட தென்க; அன்றி, சிறப்புப்பெயர் பொதுப்பொருளின் மேலதாகும் பான்மைநடைப்பற்றித் துருதமென்ற ஒருவகை லயவிசேஷத்தின் பெயர் பொதுப்பட லயக்கிரமமென்ற மாத்திரமாய் நின்றதென்றுங் கொள்ளலாம் இவைசேர்ந்த ஆடலாசிரியரது இயல்பையும், அரங்கினது இயல்பையும், சிலப்பதிகாரம் முதலியவற்றிற் காணலாம். அரங்கு - கூத்தாடுமிடம்; ரங்கம் என்ற வடசொல்லின் விகாரம். நாடகம் - கதைதழுவிவருங் கூத்து; வடசொல்.

தபநீயம் என்ற வடமொழி தமனியமென்றும், கந்தர்வர் என்ற வடமொழி கந்தர்ப்பரென்றும் சிதைந்தன. தபநீயம் - நெருப்பினால் தபிக்கப்பட்டு ஒளிவிளங்குவது; மாற்றுயர்ந்ததென்றான் "சுடச்சுடரும் பொன்." சிந்தாமணியென்ற தேவரத்தினத்தின் பெயர்ப்பொருள் விளங்க, 'தத்தஞ்சிந்தித்தது உதவுந் தெய்வமணி' எனப்பட்டது. கற்பகவிருக்ஷமும் காமதேனுவும் போல இதுவும் தன்னைச்சார்ந்தவர் நினைத்தவற்றைத் தருவது. இதனையே அரங்கில் தீபஸ்தானத்து வைத்துள்ளார் அரக்கரென்க. இங்கு மாக்கள் என்றது - சனங்களென்றமாத்திரமாய் நின்றது. 'துரிதமாக்கள் விளம்பித நெறி வழாமை' என்ற பாடத்துக்கு - நட்டுவர்களாற் குறிக்கப்பட்ட விளம்பிதமென்னும் லயவிசேஷத்தின் முறைமை தவறாமலென்று பொருள். பி-ம்:— [1]வந்தொத்துத துருதமாக்கள் விளம்பித நெறிவழாமல். (கoசு)

கoஎ. திருத்திய பளிக்கு வேதி தெள்ளிய வேல்க ளென்னக்
கருத்தியல் புரைக்கு முண்கட் கருங்கயல் செம்மை [1]காட்ட
வருத்திய கொழுநர் தம்பால் வரம்பின்றி வளர்ந்த காம
வருத்திய பயிர்க்கு நீர்போ லருநற வருந்து வாரை.

(இ - ள்.) திருத்திய பளிங்கு வேதி - அழகியனவாக அமைக்கப்பட்ட ஸ்படிகக்கற்களினாலாகிய மேடைகளில் (இருந்துகொண்டு),—கருத்து இயல்பு

உரைக்கும் - மனத்திலுள்ள எண்ணங்களை வெளியேகாட்டுவனவும், உண்மையுணர்த்துவனவுமான, கண் கருங் கயல் - கறுத்த கயல்மீன் போன்ற தங்கள் கண்கள், தெள்ளிய வேல்கள் என்ன செம்மை காட்ட - தெளிவான ஒளியுள்ள [வடித்த] வேற்படைகள் போலச் செந்நிறங்காட்டும்படி, வருத்திய கொழுநர் தம்பால் வரம்பு இன்றி வளர்ந்த காமம் அருத்திய பயிர்க்கு நீர் போல் - (தமது பிரிவினால் தங்களை) வருந்தும்படி செய்த தங்கள் கணவர் விஷயமாக அளவில்லாமல் மேன்மேல் வளர்ந்த தங்கள் காமவிருப்பமாகிய பயிர் செழித்தற்குத் தண்ணீர் (பாய்ச்சினாற்)போல, அருந்தற அருந்துவாரை - கிடைத்தற்கு அருமையான [மிகச்சிறந்த] மதுவைப் பானஞ்செய்பவர்களாகிய இராக்கதமாதர்களையும்,—(எ - று.)

'வேதி' என்ற ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகை, 'அருந்துவாரை' என்பதனோடு இயையும். பளிங்குக்கல்மயமான திண்ணைகளிலிருந்துகொண்டு கட்குடிக்கின்றனர் இராக்கதமாதரென்க. மதுபானத்தாலாகுங் களிப்புக் காமத்தை வளர்ப்பதென்பது வெளிப்படை, "தூமமுண் குழலியருண்ட தூநறை காமவெங்கனலினைக் கனற்றிக்காட்டிற்றே" என்றார் பாலகாண்டத்தும். கட்குடியினாற் கண் சிவத்தல் இயல்பு. வருத்திய கொழுநர் - தாங்கள் ஊடல்கொள்ளும்படியான பிழையைச் செய்து அதுபற்றித் தாங்கள் பிணங்கி வருந்தச் செய்த கணவரென்றலுமாம். இனி, (தாம் ஊடலாற்சினந்து) கருத்தியல் புரைக்குமுண்கட்கருங்கயலில வேல்களென்னச் செம்மைகாட்ட (அதனால்) வருத்தமுற்ற கணவர் விஷயமாகவெனலும் அமையும்; இவ்வுரையில், 'வருந்திய' - வருத்தப்பட்ட எனச் செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்த செய்வினை. கோபத்தினால் கண் சிவத்தல், இயல்பு.

'வேதித்தெள்ளிய' என வலிமிக்கபாடமும் உண்டு; தெள்ளிய - தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எனினுமாம். திருவள்ளுவர் குறிப்பறிதலில் "பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்குங் கண்ணின், வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின்" என்றபடி கண்களின்பார்வை வேறுபாடுகளால் மனத்தின் விருப்புவெறுப்புகள் பிறரறியக்கூடியன வாதல்பற்றி, 'கருத்தியல்புரைக்குங் கண்' எனப்பட்டது. உரைக்குங் கண் - பேசாதது பேசுவதுபோலச் சொல்லப்பட்ட மரபுவழுவமைதி. பி - ம்:—[1]நாட்ட. (௧0௭)

௧0௮. கோதறுங் குவளை நாட்டங் கொழுநர்கண் ணாட்டங் கொள்ளத்
தூதுளங் கனியை வென்ற துவர்த்தவாய் வெண்மை தோன்ற
மாதரு மைந்தர் தாமு மொருவர்மே லொருவர் வைத்த
காதலங் கள்ளுண் டார்போன் முறைமுறை களிக்கின் றாரை.

(இ - ள்.) கோது அறும் - குற்றமற்ற, குவளை நாட்டம் - நீலோற்பலமலர்போன்ற [கருமையான] (இராக்கதமாதர்களின்) கண்கள், கொழுநர்கள் நாட்டம் கொள்ள - (தமது தம) கணவரான இராக்கதரது கண்களின் தன்மையைக் கொள்ளும்படியாகவும் [செந்நிறங்கொள்ளவும் என்றபடி], தூதுளம்

கனியை வென்ற துவர்த்த வாய் - (தமது செந்நிறமிகுதியால்) தூதுளம்பழத்தைச் சயித்த சிவந்த வாய், வெண்மை தோன்ற - வெண்ணிறங்காட்டும்படியாகவும், மாதரும் மைந்தரும் ஒருவர்மேல் ஒருவர் வைத்த காதல் அம்கள் உண்டார்போல் முறைமுறை களிக்கின்றாரை - மகளிரும் ஆடவரும் தம்முள் ஒருவர்மீது ஒருவர்கொண்டுள்ள ஆசையாகிய அழகிய [இனிய] கள்ளைக்குடிக்கின்றவர்போல மாறிமாறிக் கட்குடிக்கின்றவர்களான இராக்கதத் தம்பதிகளையும்;—(எ - று.)

கண் இயற்கை நிறம்மாறிச் சிவத்தலும், வாய் இயற்கைச்செந்நிறம் மாறி வெளுத்தலும், கட்குடியினா லாகுவன; கொள்ளிக்கண்ணன கொடுங்கண்ணன் குருதிக்கண்ணன என்னும்படி இராக்கதரில் ஆடவர் கண்கள் இயற்கையிலேயே சிவந்திருத்தலால், அவை கட்குடியினால் செயற்கைச் செந்நிறங் கொண்டது வேறுபட விளங்காமையறிந்து, அதனையெடுத்துக்கூறாமல், இராக்கதமாதரது இயற்கையிற்கரிய கண்கள் கட்குடியினால் செயற்கைச்செந்நிறங் கொண்டதுமாத்திரத்தையே 'குவளை நாட்டங் கொழுநர்கள் நாட்டங்கொள்ள' என்று எடுத்துக்கூறினார்; அரக்கரில் மாதர்கண்களும் ஆடவர்கண்கள்போலச் செந்நிறமுடைய வென்பது கருத்து. இரண்டாமடியிற் கூறிய செயற்கை, அரக்கரில் ஆடவர் மகளிர் என்னும் இருபாலார்க்கும் ஒக்கும். கட்குடித்தல் ஸ்திரீ புருஷவாஞ்சையை மிகுவித்து மனத்தைக் களிப்பித்தல் பற்றி, 'மாதரு மைந்தரு மொருவர்மேலொருவர் வைத்த காதலங் கள்ளுண்டார் போல்' என உவமை கூறப்பட்டது; மாதரும் மைந்தரும் மாறிமாறிப் போகம் நுகர்ந்து களிப்பதுபோல மாறிமாறிக் கட்குடித்துக் களிப்பவராயின ரென்பதும் அமையும்; கண்சிவப்பும், வாய்வெளுப்பும் கலவியினாலு மாகுவன. "இலவிதழ்த்து வாவிடவெயிறுதேனுக, ...கலவிசெய்கொழுநருங் கள்ளு மொத்தவே" என்றதையும் நோக்குக. (௧௦௮)

௧௦௯. விற்படர் பவளப் பாதத் தலத்தக மெழுதி மேனி
பொற்பள விலலா வாசப் புனைநறுங் கலவை பூசி
யற்புத வடிக்கண் [1]வாளி னஞ்சன மெழுதி [2]யந்தில்
கற்பகங் கொடுக்க [3]வாங்கிக் கலன்றெரிந் தணிகின் றாரை.

(இ - ள்.) அந்தில் - அவ்விடத்தில், கற்பகம் கல்பகவிருக்ஷம், கொடுக்க - (தமக்கு வேண்டுவனவான செம்பஞ்சுக் குழம்பு முதலியவற்றை அப்பொழுதைக்கப்பொழுது) கொடுத்துதவ, வாங்கி - (அவற்றைப்) பெற்றுக்கொண்டு,— (அவற்றில்), அலத்தகம் - செம்பஞ்சுக்குழம்பை, வில் படர் பவளம் பாதத்து எழுதி - ஒளிபரவுவதான பவழம்போன்ற (தமது) கால்களில் தடவி,— பொற்பு - பொலிவையும், அளவு இல்லா வாசம் - அளவற்ற நறுமணத்தையுமுடைய, புனை நறுங் கலவை - புதுமையான நல்ல கலவைச்சந்தனத்தை, மேனி பூசி - (தமது) உடம்பிற் பூசி,—அஞ்சனம் - மையை, அற்புதம் வடி கண் வாளின் எழுதி - (காண்பவர்க்கு) வியப்பைவிளைக்கின்ற கூறியவாள்போன்ற

(தமது) கண்களில் இட்டு,—கலன் - ஆபரணங்களை, தெரிந்து அணிகின்றாரை - தக்கனவாகத் தேர்ந்தெடுத்து (அணியுமிடங்களில்) அணிந்துகொள்கின்றவர்களான இராக்கதமாதர்களையும்;—(எ - று)

தேவலோகத்துக் கற்பகவிருக்ஷம் இந்திராதியரைவென்ற இராவணனால் மேலுலகத்தினின்று வலியக்கவர்ந்து இலங்கைக்குக் கொணர்ந்துவரப்பட்டு அங்கு அரக்கர்கட்கு வேண்டும்பொருள்களை யெல்லாம் அவர்கள் வேண்டுகின்ற அவ்வப்பொழுது கொடுத்துவர அவர்கள் அவற்றை பெற்றுத் தமக்கு உரியபடி உபயோகித்துக் கோலஞ்செய்து கொள்கின்றனரென்க. 'அந்தில் கற்பகங் கொடுக்கவாங்கி' என்றது, 'அணிகின்றாரை' என்பதனோடுமாத்திரமன்றி, 'எழுதி' 'பூசி' 'எழுதி' என்றவற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது; கடைநிலைத்தீவகம்.

கலவை - பலவகை வாசனைப்பொருளும் கலக்கப்பெற்றது. 'அலத்தகமெழுதி', 'அஞ்சனமெழுதி' என்றவற்றால், அணிகின்றவர் மாதரென்பது விளங்கும். கணவாள் - வாட்கண்: முன்பின்னாகத் தொக்க உவமத்தொகை. வடிக்கண் - மாவடுபோன்ற கண் எனினுமாம்; அவ்வடுவின் உட்பிளவு, கண்களுக்குவடிவிலுவமையாம். 'வடுப்பிளவனையகண்ணாள்' என்றசிந்தாமணியைக் காண்க. அந்தில் - அசையுமாம். பி - ம்:—[1]வாளிககு. [2]அம்பொற்கற்பகம். [3]ேநாக்கி. (௧௦௯)

௧௧௦. [1]புலியடு மதுகை மைந்தர் புதுப்பிழை புயிரைப் புக்கு
[2]நலிவிட வமுத வாயா னசசுயிர்த் [3]தயிற்க ணலலார்
மெலிவுடை மருங்குன் மின்னி னலமரச் சிலம்பு விம்மி
யொலிபட வுதைக்குந் தோறு [4]மயிர்புள [5]குதிக்கின் றாரை.

(இ - ள்.) புலி அடு மதுகை மைந்தர் - புலியையுங் கொல்லவல்ல வலிமையையுடைய ஆடவர்கள் செய்த, புது பிழை - புதியகுற்றம், புக்கு உயிரை நலிவிட - (தமது மனத்தினுட்) புக்கு உயிரையுமுட்பட வருத்துதல்செய்ய, அயில் கண் நல்லார் - வேலாயுதம்போன்ற [கூரிய] கண்களையுடைய அழகிய இராக்கதமாதர், அமுதம் வாயால் நஞ்சு உயிர்த்து - அமிருதம்போலினிய தங்கள் வாயினால் விஷம்போலக் கொடுமையாகப் பெருமூச்சுவிட்டு, மெலிவு உடை மருங்குல் மின்னின் அலமர - நுணுகியவடிவையுடையதங்கள் இடையானது மின்னல்போலத் துவளும்படியாகவும், சிலம்பு விம்மி ஒலிபட-சிலம்பென்னுங் காலணி அசைந்து ஒலிக்கும்படியாகவும், உதைக்குந்தோறும் - உதைக்கும்பொழுதெல்லாம், மயிர் புளகு உதிக்கின்றாரை - மயிர்சிலிர்ப்பு (தமதுடம்பில) உண்டாகப்பெறுகின்றவர்களான அரக்கர்களையும்;—(எ-று.)

அரக்கியர் தமது கணவரிடத்துப் பிறமகளிரைக் காமுறுதலமுதலியகுற்றங்களைக் கண்டவிடத்து மிக்க வருத்தமும் மிக்க கோபமுங்கொண்டு வெவ்விதாகப் பெருமூச்சுவிட்டு அவ்வாடவரைப் பலமுறை காலாலுதைக்க, அவ்வுதைபடுந்தோறும், அவ்வரக்கர், அவ்வுடற் பரிசத்தாலாகிய இன்பம்பற்றி

உடம்பில் மயிர்சிலிர்ப்பைப் பெறுகின்றனரென்க. 'புலியடு மதுகை' மைந்தர்' என்பதற்கு-புலிபோல(ப் பிறவுயிர்களை)க் கொல்லும் வலிமையுடைய ஆடவரென்றலும் அமையும். 'புலிபடுமதுகைமைந்தர்' என்ற பாடத்துக்கு-புலியினிடத்துள்ளவவ்வளவு வலிமையையுடைய இளவீரரென்பது பொருள். அமுத வாய - அமிருத்தத்தையுடைய வாயெனினுமாம்; இதுவும் அதராமிருதத்தைக் கருதியது. இனி, 'அமுதவாயால் நச்சுயிர்த்து' என்பதற்கு-அமிருதம்போ லினியசொற்களைப் பேசுமியல்புள்ள வாயினால் விஷம்போன்ற கடுஞ்சொற்களை வெளியிட்டு என்று உரைத்தலும், ஒன்று. இதற்கு 'அயிற்கண் நல்லார்' என்றது-அப்பொழுது அவர்கள் கொழுநரைச் சினந்துபார்க்கும் பார்வையின் கொடுமையை யுணர்த்துவ கருத்தினது; கருத்துடையடை கோளியணி. பி-ம்:—[1]புலிபடு [2]நலிவுடை. [3]அலக்கண் [4]மயிர்ப்புளகு. [5]உறுகின்றுரை. (கக௦)

ககக. உள்ளுடை மயக்கா லுண்கண் சிவந்துவாய் வெண்மை யூறித்
[1]துள்ளிடைப புருவங் கோட்டித் [2]துடிப்பவேர் பொடிப்பத் தூய
வெள்ளிடை மருங்கு லார்தம் மதிமுகம் வேறொன் றாகிக்
கள்ளிடைத் தோன்ற நோக்கிக் [3]கணவரைக் கவல்கின் றாரை.

(இ - ள்) உள் உடை மயக்கால் - (மதுபானத்தினால்) உள்ளேயுண்டான மயக்கத்தால், உண் கண் சிவந்து - மையுண்ட (தமது) கருங்கண்கள் செந்நிறமடையப்பெற்றும், வாய் வெண்மை ஊறி - (செந்நிறமான தமது) வாய் வெண்ணிறந் தோன்றப்பெற்றும், துள் இடை புருவம் கோட்டி-துடிக்கின்ற நடுவிடத்தையுடையனவாகப் புருவங்களை வளைத்தும் துடிப்ப - (கீழ்க்கூறிய கண் வாய் புருவங்கள்) துடிக்கவும், வேர் பொடிப்ப-வேர்வைநீருமபவும், தம மதி முகம - தமது சந்திரமண்டலம்போன்ற முகமானது, வேறு ஒன்று ஆகி கள்ளிடை தோன்ற - வேறொரு வகையாயக் கள்ளிலே தெரிய, நோக்கி - (அதனைக்) கண்ணுற்று, கணவரை கவல்கின்றார - (தம்மை அடையாளங் காணமாட்டாது தம கணவர் தடுமாறுவரேயென்று) அகங்கொழுநரைக் குறித்துக் கவலைப்படுகின்றவர்களாகிய, தூய வெள் இடை மருங்குலாரை - சுத்தமான ஆகாயவெளிபோன்ற [வடிவுதோன்றாத] இடையையுடையவர்களான இராக்கதமாதர்களையும்,—(எ - று.)

கண்சிவத்தல், வாய்வெளுத்தல், புருவத்தை நெற்றியின்மேலேற நெறித்தல், கண் வாய் புருவங்கள் துடித்தல், வேர்வையரும்புதல் என்பன-கட்குடியினாலுண்டாகும் வேறுபாடுகள். இராக்கதமாதர் தாம் கட்குடித்துக் களித்தபோது தமதுமுகம கண்சிவத்தல் முதலிய வேறுபாடுகளை யடைந்து பிறிதொரு முகம்போலக் கள்ளிலே பிரதிபிம்பித்தலைக் கண்ணுற்று, இங்ஙனம் நமதுமுகம மாறுபட் டிருத்தலால், நமது கணவர் நம்மைஅடையாளங் கண்டுபிடிக்கமாட்டாமல் தடுமாறுவரே யென்பதுபற்றிக் கவலைப்படுகின்றனரெனக் கருத்துக் காண்க; (''சாடியுள் நறவமுண்டாள் தன்னுருவேறுபாட்டை,ஆடி

யுள்நோக்கி உயிரன்னான் வந்திலனென்னைத், தேடி னென் செய்கேன்'' என்ற திருவிளையாடற் புராணம், இங்கு ஒப்புநோக்கத் தக்கது) இனி, அம் மகளிர் தமது மாறுபட்ட முகத்தின் பிரதிபிம்பத்தைக் கள்ளிற்கண்டு குடிம யக்கத்தால் தம்மை அயல்மாதராக நினைத்துத் தம்மைச் சார்ந்தின்ற கணவரின் பிரதிபிம்பமும் அக்கள்ளில் தெரிதலை நோக்கித் தம் கணவர் வேற்று மக ளிரைச் சாரகிறகின்றன ரென் றெண்ணி அவரது கூடாவொழுக்கத்தைக் குறித்துக் கவலைப்படுகின்றன ரெனக் கருத்துக்கொள்ளுதலும் அமையும்; (அப்பொழுது ''களித்தவ ளொருத்திகின் றவாடியுட்கணவன் றன்பி,னொளித் தவ னுருவுந்தானு நேர்பட வுருத்துநோக்கித், துளித்தகண்ணீர ளாகியேதிலா டோடோய்ந் தினபம், குளித்தனை யிருத்தியோவென் றுரைத்தனள் கோப மூண்டாள்'' என்ற திருவிளையாடற்புராணம், ஒருசார் ஒப்புநோக்கத் தக்க தாம) இப்பொருளுக்கு, 'உள்ளுடை மயக்கால்' என்பதை 'கவல்கின்றார்' என்பதனோடு இயைத்தல் இனிது. ''கணவரைக் கனல்கின்றாரை' என்று பாடமாயின், கணவரைக்குறித்துக் கோபிக்கின்றவரை யென்று பொருள். 'மருங்குலார் கவல்கின்றாரை' என்பது, கவல்கின்றார் மருங்குலாரை யென உருபுபிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. பி - ம் — [1]துள்ளுடை. [2]துடித்த, துடிக்க.

ககஉ. ஆலையின் மலையின சாரன் முழையினி லமுத வாரிச்
சோலையிற் றுவச ரிலவிற் சோனகர் மனையிற் றாய
வேலையிற் கொளவொ ணாத வேற்கணா குமுதச் செவ்வாய
வாலெயிற் றூறு தீந்தேன் [1]மாந்தினா மயங்கு வாரை.

(இ - ள்.) ஆலையில - கரும்பாலையிலும், மலையின் சாரல்முழையினில் - மலைப்பக்கங்களிற் காணப்படுகின்ற குகையிலும், அமுதம் வாரி சோலையில - இனிய நீர்ப்பெருக்குப்பாயப்பெற்ற பூஞ்சோலையிலும், துவசர் இலவில் - கள்விற்பவருடைய இடத்திலும், சோனகர் மனையில் - மிலேச்சருடைய வீட் டிலும், தூய வேலையில - சுத்தமான பாற்கடலிலும், கொளஒணாத - பெறுதல் கூடாத, வேல் கணார் குமுதம் செம் வாய் வால் எயிறு ஊறு தீம் தேன் - வேலாயுதம்போன்ற கண்களையுடையவரான மகளிரது செவ்வாம்பல் மலர் போன்ற சிவந்த வாயிலும் வெண்மையான பற்களிலுஞ் சுரக்கின்ற இனிமை யான தேனை, மாந்தினர் - பருகி, மயங்குவாரை - (களிப்பினால்) மயங்கிக் கிடப்பவரான இராக்கதர்களையும்,—(எ - று.)

அதராமிருதபானத்திலும் தந்தாமிருதபானத்திலுமாகிய ஆனந்தத்தால மயங்கிக்கிடக்கின்றனர் இராக்கதர் என்க. அவ்வமிருதங்களுக்கு, கரும் பாலையிற் கிடைக்கின்ற கருப்பஞ்சாறும், மலைச்சாரல்களில் ஒதுக்கிடத்திற் கட்டிய கூடுகளிற்கிடைக்கின்ற கறந்தேனும், நீர்வளத்தாற் செழித்து வளர்கிற பூஞ்சோலையில மலர்களினின்று கிடைக்கின்ற தேனும், தெங்குபனைமரங் களிலிருந்து கள்கொணர்ந்து விற்பவரான சான்றார்து வீட்டுக்கடைகளிற் கிடைக்கின்ற கள்ளும், மதுபானம் மிக்கவர்களான மிலேச்சர்களது வீடுகளிற்

கிடைக்கக்கூடிய மதுவர்க்கங்களும், பாற்கடலில் தோன்றிய வாருணி யென்னும் மதுவும் [தேவாமிருதமும்], சிறிதும் ஒப்பாகமாட்டா அவற்றி னும் இவ்வமுதங்கள் மிகச்சிறந்தன என்ற கருத்தை 'ஆலையில் மலையின் சாரன் முழையினில் அமுதவாரிச, சோலையில் துவசரில்லில் சோனகாமனை யில்தூய வேலையிற்கொளவொணாத வேற்கணார் குமுதச்செவ்வாய் வாலெயிற் றூறுதீந்தேன' என்று விளக்கினர். கொளவொணாத தேன் என இயையும். இனி 'வேற்கணார் குமுதச்செவ்வாய் வாலெயிற் றூறு தீந்தேன்' என்பதற்கு - மகளிரது சிவந்த அதரத்தில் தமது கூரிய பற்களை வைத்தலாற் சுரக்கின்ற இனிய அமிருதம் என்று பதவுரைகூறலும் அமையும். சோனகம்- ஐம்பத்தாறு தேசங்களில் ஒன்று; பதினெண்பாஷை நிலங்களிலும் ஒன்று; அந்நாட்டவர், சோனகர். பி - ம்.—[1]மாந்திட. (ககஉ)

ககங. நலனுறு கணவர் தம்மை நவையுறப் பிரிந்து [1]நல்கு
முலையுறு கலவை தீய முள்ளிலா முளரிச செங்கேழ்
மலர்மிசை மலர்பூத் தென்ன [2]மலர்க்கையால் வதனந் தாங்கி
[3]யுலவரு முயிரி னோடு நெடிதிருந் துயிர்க்கின் றாரை.

(இ - ள்.) நலன் உறு கணவர்தம்மை - அழகுமிக்க (தமது) கணவரை, நவை உற பிரிந்து - (பிறமகளிரைக் காமுறுதல் முதலிய) குற்றம் (அவர்களி டத்து) சேர்ந்ததனால் ஊடிப்பிரிந்து,—(அவ்விரகதாபத்தால்), நல்கும் முலை உறு கலவை தீய - (சைத்தியோபசாரமாகத் தமது தோழியரால்) பூசப்பட்ட (தமது) தனங்களில் பொருந்திய கலவைச்சந்தனம் தீந்துபோக,—முள் இலா செய்ய கேழ் முளரி மலர்மிசை மலர் பூத்து என்ன முட்களில்லாததொரு செந் நிறத்தாமரைமலரின்மேல் அத்தன்மைத்தான தாமரைமலரொன்று பூத்தாற் போல, மலர் கையால் வதனம் தாங்கி - விளக்கத்தையுடைய (தமது) கை யொன்றினால் (தமது) முகத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு, உலவு அரும் உயிரி னோடு - போவதும் வருவதுமாய் உலாவுகின்ற அருமையான உயிருடனே, இருந்து நெடிது உயிர்க்கின்றாரை - பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற வர்களான இராக்கதமாதர்களையும்—(எ - று.)

கணவரிடத்துச்சேர்ந்த குற்றங் காரணமாகத் தாம் பிணங்கிப் பிரிந்த விடத்து, அப்பிரிவுத் துயரைப் பொறுக்கமாட்டாமல், அத்தாபமிகுதியால் தமது உடம்பிற்பூசிய கலவைச்சந்தனம் தீய, தமதுமுகத்தைத் தமது கை யொன்றிற் சாய்வைத்துக்கொண்டு உயிர் தடுமாறப் பெருமூச்சுவிடுபவராய் வருந்துகின்றனர் இராக்கதமாதரென்க. கையிலே தலையைவைத்துக்கொள் ளுதல், சிந்தை சோகங்களின் காரியம். மகளிர் கையும் முகமும் தனித்தனி செந்தாமரைமலர் போலுதலால், கையால் வதனந்தாங்குதற்கு முளரிச்செங் கேழ் மலர்மிசை மலர்பூத்தல் உவமைகூறப்பட்டது; இல்பொருளுவமை; முள் - தாமரைமலர் தோன்றிய காளத்திலுள்ளது; இப்பொழுது மனமகிழ்ச்சி யின்மையால் மயிர்சிலிர்ப்புப்பெறாத முன்னங்கை யென்பது 'முள்ளிலா'

என்ற அடைமொழியாற் போதரும். உயிர் உடம்பைவிட்டுப்போவதும் வருவதுமாய்த்தடுமாற என்பது, 'உலைவருமுயிரினோடு' என்பதன் கருத்து: இதனால், விரகத்தால் மரணவேதனையுற்றனரென்றவாறு. நெடிதுஉயிர்க்கின்றார என இயையும் இருந்து உயிர்க்கின்றாரை-உயிர்த்திருக்கின்றாரை என விகுதி பிரித்துக் கூட்டுக. பி ம் —[1]போந்து. [2]வளைக்கையால. [3]அலமருமுயிரினோடு நெடிதுயிர்த்தயர்கின்றாரை. (ககரு)

ககசு. ஏதியங் கொழுநர் தம்பா லெய்திய [1]சலத்தர் வைகுந்
தாதியங் [2]கமளிச் சேக்கை யுயிரிலா வுடலிற் [3]சார்வார்
மாதுயர்க் காத றூண்ட வழியின்மேல் வைத்த கண்ணார்
தூதியர் முறுவ னோக்கி யுயிர்வந்து துடிக்கின் றாரை.

(இ - ள்) ஏதி அம் கொழுநர்தம்பால் எய்திய சலத்தர் - (வில் வாள் முதலிய) ஆயுதங்களில் தோய்ந்த அழகிய (தமது) கணவர்மீது (ஊடலாற்) கொண்ட கோபமுடையவர்களாய், வைகும் தாது இயங்கு அமளி சேக்கை-(தாம்) தங்குகின்ற மலரிதழ்களாலான மெத்தையாகிய படுக்கையில், உயிர் இலா உடலின் சார்வார்-உயிர்நீங்கிய உடல்போல(த் தனியே) சார்ந்து படுப்பவராகி,—மா துயர் காதல் தூண்ட-மிக்க துன்பத்தைவிளைக்கின்ற ஆசை தூண்டுதலால், வழியின்மேல் வைத்த கண்ணார்-(தமது கணவர் வரக்கூடிய) வழியின் மேற் செலுத்திய பார்வையையுடையவர்களாய், தூதியர் முறுவல் நோக்கி - (தம் கணவரால்) தூதுவிடப்பட்ட மகளிரது புன்சிரிப்பைப்பார்த்து, உயிர் வந்து-அதனாலதமது உயிர் மீண்டுவரப்பெற்று, துடிக்கின்றாரை-துடிக்கின்றவர்களான இராக்கதமாதர்களையும்,—(எ - று)

சில இராக்கதமாதர்கள், தமது கணவரிடத்து வேற்றுமகளிரைக்காமுறுதல் முதலிய குற்றங் கண்டபொழுது ஊடல்கொண்டு கோபித்து அக்கணவரைப்பிரிந்து தனியேசென்று, மலர்களினிதழ்களா லமைக்கப்பட்டிருந்த மெத்தென்ற சயனத்திற் பள்ளிகொள்ளும் பொழுது, தமது பிராணநாயகரைப் பிரிந்ததனாலாகிய துயரமிகுதியாற் சோர்ந்து, உயிர்நீங்கிய உடல் போலப் படுக்கையிற் சாய்ந்து விழுவாராயினர்; அவ்வாறு மூர்ச்சித்துவிழுந்தவர், இங்ஙனம் பெருந்துன்பத்தை விளைத்தற்குக் காரணமான ஆசை தூண்டுதலாற் சிறிதுதெளிந்து, தமதுகோபத்தைச் சமாதானப்படுத்தித் தம்மைத் தழுவுதற்குத் தமதுகணவர் வருவரோவென்று அவர்வரக்கூடியவழியிற் கண் செலுத்துகையில், அதற்குள் அக்கணவரால் தமதுகோபந்தணித்தற்பொருட்டு தூதனுப்பப்பட்ட தோழியர் புன்முறுவலோடு தம்மைக்குறித்துவிரைந்துவருவதைக் கண்ணுற்று, இனிப் பிராணநாயகரை விரைவிற் கூடுதல் கூடுமென்ற நம்பிக்கையினால் நீங்கிய உயிர் மீண்டு வரப்பெற்றவர்போல நன்றாக மூர்ச்சை தெளிந்தனர். தெளியவே, மூர்ச்சித்துக் கிடந்தபொழுது உயிர்நீங்கினாற் போலயாதொரு புடைபெயர்ச்சியுமின்றியிருந்த அவர்களுடம்பு இப்பொழுது பிரிவுத்துயரின் தொடர்ச்சியால் துடிப்பதாயிற்று எனக் கருத்து விவரங்

காண்க. இனி, தாது இயங்கு அமளி-மகரந்தப்பொடி பரவப்பெற்றமெத்தை யுமாம். பி - ம்:—[1]காதலாலே. [2]அமலச. [3]சாயவா. (ககச)

ககரு சங்கொடு சிலம்பு நூலும் பாதசா லகமுந் தாழப்
பொங்கு[1]பன் முரச மார்ப்ப வில்லுறை தெய்வம் [2]போற்றிக்
கொங்கலர் கூந்தற் செவ்வா யரம்பையர் பாணி கொட்டி
மங்கல கீதம் [3]பாட [4]மலர்பபலி வகுக்கின் றாரை.

(இ - ள்.) பொங்கு பல் முரசம் ஆர்ப்ப-ஒலிமிக்க பலவகையான வாத்தியங்கள் ஆரவாரிக்கவும்,—கொங்கு அலர் கூந்தல்-வாசனை வீசுகின்ற கூந்தலையும், செம் வாய - சிவந்த வாயையுமுடைய, அரம்பையர்-தேவமாதர்கள், பாணி கொட்டி-கைகளால் ஒத்தறுத்துத் தாளமிட்டுக்கொண்டு, மங்கல கீதம் பாட-மங்களகரமான இசைப்பாட்டுக்களைப் பாடவும்,—சங்கொடு-சங்கினாலாகிய (தமது) கைவளைகளும், சிலம்பும்-சிலம்பென்னுங் காலணிகளும், பாதசாலகமும்-பாதசரமென்னுங் காலணிகளும், நூலும்-மேகலாபரணங்களும், தாழ-(செயல்விரைவினால்) சிறிது தாழவும்,—இல் உறை தெய்வம்போற்றி—(தங்கள்) கிருகத்துக்கு உரிய தெய்வத்தைத் துதித்து, மலர் பலி வகுக்கின்றாரை - மலர்களைக்கொண்டு அருச்சனை செய்கின்றவர்களான இராக்கமாதர்களையும்,—(எ - று.)

பலவகை வாத்திய கோஷத்தோடும் தேவமாதர்களின் மங்கலகீதத்தோடுமிருந்து, சில இராக்கதமாதர்கள், தாம் விரைந்து தொழில் செய்தலால் தமது கைவளை முதலிய ஆபரணங்கள் தாழுமாறு தமது கிருகதேவதைகளைக் குறித்துப் புஷ்பாஞ்சலி முதலிய பூசைகளைச் செய்கின்றனரென்க. தன் தலைமகனுக்குத் தொழுகுலமாகிய தெய்வத்தை அவனது நன்மைக்காக வழிபடுதல் கற்பேயாமென்க. அரக்கர் ஒருசார் தேவர்கள் முனிவர்கள் முதலிய நல்லோரை மிக நலிந்துவரினும், மற்றொருசார் தேவபூசை அக்கினிஹோத்ரம் முதலிய வைதிக கருமங்களையும் விடாது அனுஷ்டித்து வந்தனரென்பது, நூல்களாற் புலனாகின்றது; மேல் கஙஙு-ஆஞ் செய்யுளில் "தேவராலயங்கள்" என வருவதுங் காண்க.

நூல் - அதுகொண்டு மணிகளைக் கோத்து அமைக்கப்பட்ட இடையணிக்கு இலக்கணை. பாதசாலகம் - இளம்பூவரும்பின் தொகுதிபோலத் தொழில்திற மமைக்கப்பட்டதொரு காலணி விசேடம். அரம்பையர்-ரம்பை முதலியோர். பி - ம்:—[1]பொன். [2]பேணி [3]பாடி. [4]மறிப்பலிவகுக்கின்றாரை.

ககசு. இழைதொடா வில்லும் வாளு மிருளொடு மலைய யாணர்க்
குழைதொடா நயனக் கூர்வேல குமரர்நெஞ் [1]சுருவக்கோட்டி
முழைதொடர் சங்கம் பேரி முகிலென முழங்க மூரி
மழைதொடர் மஞ்ஞை யென்ன விழாவொடு வருகின் றாரை.

(இ - ள்.) இழை தொடர் - (தாம் அணிந்துள்ள) ஆபரணங்களிலிருந்து வெளிவீசுவனவான, வில்லும் வாளும - வில்லென்றும் வாளென்றும் கூறப் படுகிற ஒளிகளாகிய விற்படையும் வாட்படையும், இருளொடு மலைய-இருளோடு போர்செய்து அதனை யொழிக்கவும்,—யாணர் குழை தொடர் நயனம்- அழகிய குழையென்னும் காதணியை யளாவுகின்ற (தமது) கண்களாகிய, கூர வேல் - கூரிய வேற்படைகளை, குமரர் நெஞ்சு உருவ கோட்டி - இளமைப் பருவமுடைய ஆடவர்களின் இதயத்தைத் துளைக்கும்படி செலுத்திக்கொண் டும்,—முழை தொடர் சங்கம் பேரி முகில் என முழங்க - உள் துளை பொருந் திய சங்க வாத்தியங்களும் பேரிகைகளும் மேகம்போல ஆரவாரஞ்செய்ய, (அவற்றைத் தொடர்ந்து), மூரி மழை தொடர் மஞ்ஞை என்ன - பெரிய மேகங்களைத் தொடர்ந்துவருகின்ற மயில்கள்போல, விழாவொடு வருகின் றுரை-மங்கலச் சடங்குகளுடனே வருகின்றவர்களான இராக்கத மாதர் களையும்,—(எ - று.)

விவாகம் முதலிய மங்கலச் சடங்குகளின் சமபந்தமாக ஊர்கோலம்வரும் பொழுது,சில இராக்கதமாதர்கள் தம்மை விசேஷமாக அலங்கரித்துக்கொண்டு அக்களிப்புடனே உல்லாசமாக இனிது நடந்து உடன்வருகின்றனர்;அவ்வூர் கோலங்களில் சங்குபேரி முதலியவாத்தியங்கள் மேகத்தினிடிமுழக்கம்போல முன்னே முழங்கிச்செல்ல அதன்பின்னே வருகின்ற அம்மகளிர்க்கு மேக கோஷத்தைத் தொடர்ந்து பின்செல்லும் மயில்களை உவமைகூறினர். கார் காலத்துமேககோஷத்தைக் கேட்டுக் களித்துக் கொண்டாட்டமடைதல், மயிலினியல்பு.

இம்மாதர்கள்வருகின்றபொழுது நிகழ்கின்ற சிலசெயல்களை, அவர்கள் வில்லும் வாளும் வேலுமாகிய சிறந்த படைக்கலங்களைக்கொண்டு போர் தொழில்செய்துவருவதாக முதலிரண்டடிகளிற் கற்பித்தார். இலங்கையில் அரக்கரேயன்றி அரக்கியரும் எப்பொழுதும் படையெடுத்துப் போர்செய் கின்றனரென்ச் சமத்காரமாகக்கூறியதாம். பலவகையாபரணங்களினின்று வீசுகின்ற ஒளிகள் இருளையொழித்தலை, விற்படைவாட்படைகள் இரு ளொடுபோர்செய்வனவாகக்குறித்தார் 'வில்லுமவாளும்' என்றது,ச்லிஷ்ட ரூபகம். மலைதல்வினைக்கு ஏற்ப, இருளை யானையாகக் கருதுக;ஏகதேசரூப கம். அம்மகளிர் தமது கூரியகண்களின்பார்வையைச் செலுத்துகின்ற பொழுது அப்பார்வை யழகிலீடுபட்டு யௌவனபுருஷர்கள் நெஞ்சம புண் ணுவர்; அதனை, அவர்கள் கண்களாகிய வேற்படைகளைக் குமரர்நெஞ்சுருவும படி வீசுவதாகக் குறித்தார்.

முழை - மலைக்குகை; பெரிய உள்துளையை இங்குக்குறித்தது இலக் கணை. பி - ம்:—[1]உருக.

(கககூ)

ககஎ. பளளியின் மைந்தரோடு மூடிய பண்பு நீங்கி
[1]யொள்ளிய கலவிப் பூசல் லூடறுதற் குருத்த நெஞ்சர்

மெள்ளவே யிமையை நீக்கி யஞ்சன ²விழுது வேய்ந்த
கள்ளவா ³ணெடுங்க ணென்னும் வாளுறை கழிக்கின் றாரை.

(இ - ள்.) பள்ளியில்-படுக்கையில், மைந்தரோடும் ஊடிய பண்பு நீங்கி- (தமது) கணவரோடு பிணங்கிய தன்மையை விட்டு, ஒள்ளிய கலவி பூசல் உடற்றதற்கு உருத்த நெஞ்சர் - சிறந்த புணர்ச்சியாகிய போரைச் செய்தற்கு எழுந்த மனத்தையுடையவர்களாய், மெள்ளவே இமையை நீக்கி - மெல்ல (தமது) கண்ணிமைகளைத் திறந்து, அஞ்சனம் இழுது வேய்ந்த கள்ளம் வாள் நெடுங் கண் எனும் வாள் உறை கழிக்கின்றாரை - மையாகிய நெய் பூசப்பெற்ற வஞ்சனையையும் ஒளியையுமுடைய நீண்ட தமது கண்களாகிய வாளாயுதங்களின் உறையைக் கழற்றுபவர்களான இராக்கதமாதர்களையும்,—(எ - று.)

சில அரக்கியர் தமது கணவரும் தாமுமாக ஒருபடுக்கையிற் கூடியிருக்கின்றபொழுது அகக்கூடலின்பம் சிறக்குமாறு தமது கொழுநரிடத்து ஏதேனுமொருகுற்றத்தை ஏறிட்டு அதுவியாஜமாக மனஸ்தாபங்கொண்டு அவரோடு சேராது சிறிதுவிலகித் தனியேபடுத்துக் கண்மூடி யுறங்குவார்போ லிருப்பர்; அங்ஙனம் பொய்யுறக்கங்கொண்டிருக்கையில், மனம் கலவியை நாடியதனால், அகத்திற் புலவிதணிந்து, தமதுகொழுநர் தமது ஊடலைத்தீர்க்கும் முயற்சியுடையராகின்றனரோவென்று நோக்கக் கருதி அவர் அறியாதவண்ணம் கண்களைச் சிறிதுதிறந்து பார்ப்பவராயினர்; அவ்வாறு கண்ணிமைகளை மெல்ல நீக்கிக் கண்களைக்கொண்டு பார்த்தல், வாட்படைகளை உறைகழித்து எடுத்து உருவுமாறுபோ லிருந்ததென்க. அப்படி வஞ்சனையாக மெல்லத் திறந்த தலைவியர் கண்களினழகிலே அக்காதலியர்மேலேயே கண்ணுங்கருத்து மாயிருந்த அவ்வரக்கர் ஈடுபட்டு நெஞ்சுருகி நெகிழ்பவராயினரென்பதும் இங்குப்போதரும். கண்ணாகிய வாளுக்கு இமை உறையும், மையே நெய்யுமாம். கொழுநர் அறியாதபடி மெல்லப்பார்த்து அவரியல்பை அறிய முயன்றமைபற்றி, 'கள்ளம்' என்ற அடைமொழி கண்ணுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. உருவகவணி. பி - ம்:—¹உள்ளிய. ²எழுதி. ³நயனமென்னும். (ககஎ)

ககஅ. ஓவிய மனைய மாதர்¹ ஊடின ருணர்வோ டுள்ள
மேவிய கரண மற்றுங் கொழுநரோ டொழிய யாணர்த்
தூவியம் பேடை யென்ன ²மின்னெனத் துவள வேகி
யாவியுந் தாமு மேசென் றருங்கத வடைக்கின் றாரை.

(இ - ள்.) ஊடினர் - (தமது கணவரோடு) பிணங்கியவர்களாய் (அவர்களை விட்டுப்பிரிந்து),—உணர்வோடு-(அங்ஙனம் பிணங்கிய தமது) அறிவும், உள்ளம் - மனமும், மற்றும் மேவிய கரணம் - மற்றும் பொருந்திய(சித்தமும் அகங்காரமு மாகிய) அந்தக்கரணங்களும், [ஆக அகத்துறுப்பு நான்கும்], கொழுநரோடு ஒழிய - அந்தத் தமது கணவருடனே சென்றுவிட, மின் என துவள - மின்னல்போலத் (தமது உடம்பு)துவள, யாணர் தூவி அம் பேடை

என்ன - அழகிய இறகுகளையுடைய அழகிய அன்னப்பேடை போல, ஏகி - (மெல்ல) நடந்து, ஆவியும் தாமுமே சென்று - தமது உயிரும் தாமுமாகவே (ஓரறையினுள்ளே) சென்று, அரும் கதவு அடைக்கின்றார் - அருமையாகக் கதவுகளை மூடிக்கொள்ளுகின்றவர்களான, ஓவியம் அனைய மாதரை - சித்திரப்பிரதிமைபோன்ற [சிறம்பிய அழகுள்ள] இராக்கதமாதர்களையும்,—(எ-று.)

கொழுநரிடத்துநேர்ந்தகுற்றங் காரணமாக ஊடிப் பிரிந்த விடத்தும், மகளிரது அந்தக்கரணங்கள் அவரிடத்தே தங்கிவிட்டதனால், அம்மகளிர், உயிர் மாத்திரமே மிச்சப்பட்டவர்களாய், மின்னல்போல உடம்பு தள்ளாட அன்னப் பேடைபோல மந்தகதியாக நடந்து கோபகிருகத் தினுட் சென்று,வலியிலலாமற்சிரமப்பட்டு மெல்லக் கதவைச்சாத்துகின்றன ரெனக். கலைத்துக்கலைத்துச் சீர்திருத்தி எழுதக்கூடியதாதலால, சித்திரப்பாவை அழகிற சிறந்ததாதல்பற்றி அழகிய மகளிர்க்கு உவமை கூறப்படும். இங்கு அது அழகுக்கேயன்றி அயர்ச்சியாற் செயலறுதற்கும் உவமையாகுமாறு உணர்க; பேடை - பறவையின பெண்மைப்பெயர்; 'தூவி' என்ற அடைமொழியினால், அன்னப்பேடையைக் குறித்தது தூவி - அன்னச்சிறகு. 'மாதர் அடைக்கின்றாரை' என்பது, அடைக்கின்றார்மாதரை யென உருபு பிரித்துக் கூட்டப் பட்டது. பி - ம்:—[1]ஊடியவுணர்வோடு. [2]மின்னிடை. (கக அ)

ககக. கின்னர மிதுனம் பாட [1]வெண்மழை கிழித்துத் தோன்று
மின்னெனத் தரளம் வேய்ந்த வெண்ணிற விமான மூர்ந்து
பன்னக மகளிர் சுற்றிப் பலாண்டிசை பரவப் பணணைப்
பொன்னகர் வீதி தோறும் புதுமனை புகுகின் றாரை.

(இ - ள்.) கின்னர மிதுனம் பாட - ஆணும்பெண்ணுமாகிய இரட்டையாய் நிற்கின்ற கின்னரரெனனுந் தேவசாதியார் கீதம்பாடவும், பன்னக மகளிர் சுற்றி பலாண்டு இசை பரவ - நாககன்னிகைகள் சூழ்ந்து வாழ்த்துப் பாடல்களைப் பாடிவாழ்த்தவும்,—வெள் மழை கிழித்து தோன்றும் மின் என - வெள்ளைமேகத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு விளங்குகின்ற மின்னல்போல, தரளம் வேய்ந்த வெள் நிறம் விமானம் ஊர்ந்து - முத்துக்களால் அலங்கரித்துச்செய்யப்பட்ட வெண்ணிறமான விமானத்தில் ஏறி, பணணை - மகளிர் கூட்டத்துடனே, பொன் நகர் வீதிதோறும் - அழகிய அந்த இலங்காபுரியின் வீதிகளிலெல்லாம், புது மனை புகுகின்றாரை - புதிதாக(க் கணவர்) மனைக்குச் செல்கின்றவர்களான இராக்கதமங்கையரையும்,—(எ - று.)

பெண்வீட்டில விவாகம் நடந்தேறியபின்பு அங்குநின்று சுபமுகூர்த்தத்திற கணவர்மனைக்குச் செல்கின்ற கல்யாணப்பெண்கள், இங்குக் குறிக்கப் பட்டனர் அங்ஙனஞ் செல்லுஞ் சடங்கு, வதூப்ரவேசமெனப்படும். வெண்ணிறவிமானத்திற்கு வெண்மழையும், மெல்லியராய விளங்கும் மங்கையர்க்கு மின்னலும் உவமையாம். 'நீரையுட்கொண்டிராத வெண்மழையைக் கிழித்

துத்தோன்றும் மின்னல்' என்றது - இல்பொருளுவமை. கிந்நரும், பர்நக ரும் - பதினெண்தேவகணங்களிற் சேர்ந்தவர். பல்லாண்டு - பல் ஆண்டு பல வருஷகாலம் வாழவேண்டுமென்று வாழ்த்தும் பாடல். 'புதுமனை புகுகின் றாரை' என்பதற்கு - புதிதாகக்கட்டப்பட்ட மாளிகைகட்குக் கிருகப்பிர வேசம் போகின்றவர்களை யென்றலு மொன்று. பி - ம்.—[1]கிளர், விண. ()

கஉ௦. கோவையுங் குழையு மின்னக் கொண்டலின் முரச மார்ப்பத்
தேவர்வந் தாசி கூறு முனிவர்சோ பனங்கள் செப்பப்
பாவையர் குழாங்கள் சூழப் பாட்டொடு வான நாட்டுப்
பூவையர் பலாண்டு கூறப் புதுமணம் புணர்கின் றாரை.

(இ - ள்.) கொண்டலின் முரசம் ஆர்ப்ப - நீர்கொண்டமேகம் (இடி முழக்குமாறு) போல முரசவாத்தியங்கள் ஆரவாரிக்கவும், தேவர் வந்து ஆசி கூற - தேவர்கள் வந்து ஆசீர்வாதஞ்சொல்லவும், முனிவர் சோபனங்கள் செப்ப - இருடிகள் மங்கலவாழ்த்துக் கூறவும், பாவையர் குழாங்கள் பாட் டொடு சூழ - ஸ்திரீகளின் கூட்டங்கள் பாட்டுப்பாடிக்கொண்டு சூழ்ந்து வரவும், வானம் நாடு பூவையர் பலாண்டு கூற - தேவலோகத்துப்பெண்கள் பல்லாண்டு பாடவும், கோவையும் குழையும் மின்ன புதுமணம் புணர்கின் றாரை - (கழுத்திலணிந்த) ஹாரங்களும் (காதிலணிந்த) குழையென்னும் அணிகளும் (தமது புடைபெயர்ச்சியால்) மின்னுமாறு புதிதாகக் கல்யாணஞ் செய்துகொள்ளுகின்றவர்களான இராக்கதர்களையும்;—(எ - று)

மின்னமணம்புணர்கின்றார் என இயையும். பாவையர்-சித்திரப்பதுமை போலழகியமகளிர் 'முனிவர்சோபனங்கள்செப்ப' என்றதை அடுத்துநின் றதனால், 'பாவையர்' என்பது முநிபத்நிகளென்று கொள்ளப்பட்டது. பூவை- கிளி அல்லது நாகணவாய்ப்பறவை; அதுபோன்றவர், பூவையர்: கொஞ்சிப் பேசும் இனசொல்லில் உவமம் (கஉ௦)

கஉக.—சீதையைத்தேடிச்செல்லும் அநுமான் கும்பகர்ணனைப் பார்த்தல்.

இயக்கிய ரரக்கி மார்க ணாகிய [1]ரெஞ்சில் விஞ்சை
முயறகறை [2]மலராத் திங்கண் முகத்தியர் முதலி னோரை
மயக்கற நாடிப் [3]பெயரு மாருதி மலையின் வைகுங்
கயக்கமி றுயிறசிக் [4]கும்ப கருணனைக் கண்ணிற் கண்டான்.

(இ - ள்.) (மற்றும் பலவேறுவகைப்பட்ட தொழில்களை மேற்கொண்டு இறகின்றவர்களான), இயக்கியர் - யக்ஷஸ்திரீகளும், அரக்கிமார்கள் - ராக்ஷஸ ஸ்திரீகளும், நாகியர் - நாககன்னிகைகளும், எஞ்சு இல் - குறைவற்ற [நிறைந்த], விஞ்சை - மாயவித்தைகளில் தேர்ந்த [வித்தியாதரசாதியரான], முயல் கறை மலரா திங்கள் முகத்தியர் - முயலெனப்படுகின்ற களங்கம் விளங்காததொரு பூரணசந்திரன் (உண்டானால் அது) போன்ற முகத்தை யுடையவரான மாதர்களும், முதலினோரை - முதலானவர்களையும், மயக்கு

அற நாடி - சந்தேகமில்லாதபடி நன்றாகப் பார்த்துக்கொண்டே, ஏகும் - செல்லுகின்ற, மாருதி - வாயுகுமாரனான அநுமான்,—மலையின் வைகும் - மலைபோலப் பெருவடிவமாயப்படுத்துள்ள, கயக்கம் இல் துயிற்சி கும்பகருணனை - கலக்கமில்லாத தூக்கத்தையுடைய கும்பகர்ணனை, கணணின் கண்டான் - (தனது) கண்களாற் பார்த்தான்; (எ - று.)

கும்பகர்ணன் என்ற வடமொழிப்பெயர்க்கு - குடம்போன்ற காதுகளையுடையவனென்பது பொருள். இவன் தனது தமையன் தம்பிகளான இராவணவிபீஷணர்களுடன் இருந்து இளமையிற் பெருந்தவஞ்செய்து முடித்தபொழுது, இவனுக்கு வேண்டிய வரங்கொடுக்குமாறு பிரமதேவன் பிரதியக்ஷமாக, அக்கடவுளை 'என்றும் யான் அழியாது நித்தியனாயிருத்தல் வேண்டும்' என்று வரம்வேண்டத்தொடங்கிய இவன, தேவர்கள் விருப்பத்தின்படி தன்நாவில் வந்து நின்ற ஸரஸ்வதீதேவியின் சூழ்ச்சியால் என்றும் யான் நித்திரையுள்ளவனாயிருத்தல் வேண்டும்' என்று வரம் வேண்ட, அப்படியே அக்கடவுள் அநுக்கிரகித்தலால், இவன் என்றும் நெடுந்தூக்கமுள்ளவனாய் விட்டனன். ஆனதுபற்றி, 'கயக்கமில்துயிற்சிக் கும்பகருணன்' என்றார். மலை - கும்பகர்ணனது பருத்தோங்கிய வலியபெரியவடிவிற்கு உவமை.

களங்கமற்ற வித்தியாதரமாதர் முகத்துக்கு உவமையாவதற்காக களங்கமில்லாததொரு சந்திரமண்டலத்தை அதற்கு உவமையாகக் கற்பித்தார்: இல்பொருளுவமை; சந்திரனிடத்துள்ள களங்கத்தை முயலென்றல், ஒருவகைக் கவிசமயம். மானென்றலு முண்டு. இவர்களிற் சீதையிலலை யென்று நன்றாக அறிந்து என்பார், 'மயக்கறநாடி' என்றார். பி - ம்:—[1]செஞ்சொல். [2]இலாத. [3]ஏங்கும். [4]ஆன. (கஉக)

வேறு

கஉஉ.—கும்பகர்ணன் படுத்திருக்கின்ற மண்டபத்தின் இயல்பு.

ஓசனை [1]யேழகன் [2]றுயர்ந்த வும்பரின்
வாசவன் மணிமுடி கவித்த மண்டப
[3]மேசற விளங்கிய திருளை யெண்வகை
யாசையி னிலைகெட [4]வலைக்க லான்றது.

(இ - ள்.) ஓசனை ஏழ் அகன்று - ஏழுயோஜனை விசாலமுள்ளதாய், உயர்ந்த உம்பரின் - சிறந்த மேலுலகத்தில், வாசவன் மணி முடி கவித்த - இந்திரன் இரத்தினகிரீடஞ் சூட்டப்பெறுதற்கிடமான, மண்டபம் - மண்டபம்போல, ஏசு அற விளங்கியது - குற்றமில்லாமல் விளங்கிக்கொண்டிருப்பது; இருளை - இருட்டை, எண் வகை ஆசையில் நிலைகெட - எட்டுவகைத் திக்குக்களிலும் நிலைநில்லாமற் போம்படி, அலைக்கல் ஆன்றது - அழித்தல் பொருந்தியது; (எ - று.)—இச்செய்யுளிலுள்ள 'விளங்கியது,' 'ஆன்றது,' என்ற தெரிநிலைமுற்றுக்களுக்கு 'கும்பகர்ணன் படுத்திருக்கின்ற மண்டபம்' என்று எழுவாய் வருவிக்க.

ஏழுயோசனை தூரம் விசாலமுள்ளதும், சிறந்த சுவர்க்கலோகத்தில் இந்திரனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடந்த இடமுமான சுதர்மையென்னும் தேவசபாமண்டபம்போலச் சிற்பசாஸ்திர லக்ஷணத்தின்படி யாதொரு குற்றமுமில்லாமலமைந்துள்ளது அம்மண்டபமென்றும், எட்டுத் திக்குக்களிலும் இருளென்பதில்லையாம்படி நெடுந்தூரம் விளங்கும் பிரகாசமுள்ளது அம்மண்டபமென்றும் கூறியதாம். இராவணனும் கும்பகர்ணனும் விபீஷணனும் தவஞ்செய்து வரம்பெற்று இலங்கையையடைந்தபின்பு வரபலத்தால் நித்திரையானது கும்பகர்ணனைப் பீடிக்க, அவன் 'எனக்குச் சுகமாய் நித்திரை செய்யும்படியானதொரு மாளிகை நிருமித்துத் தரவேண்டும்' என்று அண்ணனிடஞ் சொல்ல, உடனே இராவணன் படிகக்கற்களினாலும் பொன்னினாலும் அழகியதும் பெரியதும் பரந்ததுமான மாளிகையொன்று கட்டுவித்துக் கொடுத்தனன்; தம்பியும் அதிற்படுத்து நெடுங்காலந் துயில்வானாயினனென்பது, உத்தரராமாயண வரலாறு. உத்தரகாண்டச் செய்யுளில் "அகலமோரோசனை" என வருதலால், இச்செய்யுளில் 'ஓசனையேழகன்ற' என்றது, கும்பகர்ணன் தூங்குகின்ற மண்டபத்துக்கு அடைமொழியாக்கப்படாது இந்திரன் மணிமுடிகவித்த மண்டபத்துக்கு அடைமொழியாக்கப்பட்டது. வாஸவன் வடசொல்: வசுக்களதலைவன்; அல்லது, ஐசுவரியமுடையவன். வசு-தேவரிலொரு பகுப்பினரும், ஐசுவரியமும். பி - ம்:—[1]நூறு. [2]உயர்ந்தது. [3]ஏசுற. [4]அளப்பவான்றது.

இதுமுதல் எட்டுக்கவிகள் - இப்படலத்தின் சஉ - ஆங் கவிபோன்ற கலிவிருத்தங்கள். (கஉஉ)

கஉங. இதுமுதல் ஏழுகவிகள் - குளகம்: - கும்பகர்ணன் தூங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற நிலையை வருணிப்பன.

அன்னதன் நடுவணோ ரமளி மீமிசைப்
பன்னக வரசெனப் பரவைதானெனத்
துன்னிரு ளொருவழித் தொக்க தாமென
வுன்னருந் தீவினை யுருக்கொண் டென்னவே.

(இ - ள்.) அன்னதன் நடுவண் - அத்தன்மைத்தான மண்டபத்தின் நடுவிடத்திலே,—ஓர் அமளி மீமிசை - ஒருபடுக்கையின்மேல்,—பன்னகம் அரசு என - சர்ப்பராஜனான ஆதிசேஷன் போலவும், பரவைதான் என - கடல் போலவும், துன் இருள் ஒருவழி தொக்கது ஆம் என - (உலகத்து)நெருங்குகின்ற இருளெல்லாம் ஓரிடத்திற் சேர்ந்திருந்தது போலவும், உன் அருந் தீவினை உரு கொண்டு என்னவே - நினைத்தற்குங் கூடாததான பாவங்கள் (திரண்டு) ஓர் ஆட்வடிவத்தைக் கொண்டாற் போலவும்,—(எ - று.)— 'உறக்கமெய்தினான்' என மேல் கஉசு-ஆஞ் செய்யுளோடு தொடர்ந்து முடியும்; 'நடுவண்,' 'மீமிசை' என்றவற்றிற்கும் அதுவே முடிக்குஞ் சொல்.

மிகப்பரந்த நீண்ட வடிவில், ஆயிரந்தலைகளையுடைய ஆதிசேஷன் கும்ப கர்ணனுக்கு உவமை. கரிய பெரிய வடிவத்தில், கடல் உவமை: அதுபற்றியே, 'இருளொருவழித்தொக்கதாமென' எனறும், 'தீவினையுருக்கொண்டென்னவே' என்றும உவமை குறித்தார். இவ்வுவமைகளெல்லாம், அசசந்தருதல் பற்றியும ஏற்கும. பாவத்தைக் கருநிறமுடைய தென்றல், கவிமரபு. அத் தீவினையின் மிக்க கொடுமையை விளக்குவார் அதற்கு 'உன்னரு' என்ற அடைமொழி கொடுத்தார் 'உன்னருந் தீவினை உருக்கொண்டென்ன' என்ற உவமையால், கும்பகர்ணன் கொடிய தீவினைகளையே செய்பவனென்பதும கூறியதாம். (கஉ௩)

கஉ௪. முன்னிய கனைகடன் முழுகி மூவகைத்
தன்னியல [1]கதியொடு தழுவித் தாதுகு
மன்னெடுங் கறபக வனத்துள் வைகிய
வின்னிளந் தென்றல்வந் திழுகி [2]யேகவே

(இ - ள்.) முன்னிய கனை கடல் முழுகி - முன்னுள்ள [அருகிலுள்ள தான] ஒலிக்கின்ற கடலில தோயந்து எழுந்து, தன் இயல மூ வகை கதியொடு தழுவி - தனக்குப பொருந்திய மூன்றுவகையான நடைகளோடுங் கூடி, தாது உகு மன நெடுமை கறபகவனத்துள் வைகிய-மகரந்தப்பொடிகள் சிந்தப்பெற்ற நிலையான நீண்ட கற்பகச்சோலையில் தங்கிய, இன் இளந் தென்றல் - இனிய இளமையான தென்றற்காற்று, வந்து இழுகி ஏக-வந்து (தன்மீது) உராய்ந்துசெல்லவும:—(எ - று.)—'உறக்கமெய்தினன்' என்க.

குமபகர்ணன் படுத்திருக்கிற மாளிகையில் இததென்றற்காற்று இனி மையாக அவன்மேல் வீசிக்கொண்டிருத்தலை எடுத்துக் கூறினர். அக்காற்று அவ்விலங்காபுரியைச சாரவுள்ள கடலிற் பட்டுக் குளிர்ச்சிபெற்று அதன் சிறுதிவலைகளை வீசிக்கொண்டுவருதலை விளக்குவார், 'முன்னிய கனைகடல் முழுகி' என்றார். மூவகைக் கதி - மந்தகதி [மெதுவான நடை], மத்தியகதி [இடைத்தரமான நடை], தவரிதகதி [விரைவானநடை] என்பன; கற்பக வனம் - தேவலோகத்துக் கற்பகதருவை வலியக்கொணர்ந்து நாட்டப்பெற்ற இலங்கை நகரத்துச்சோலை. முழுகி, தழுவி, வைகிய தென்றலென இயை யும். பி - ம்:—[1]கதியொடும. [2]ஏறவே. (கஉ௪)

கஉ௫. வானவர் மகளிர்கால வருட மாமதி
யானனங் கண்டமண் டபத்து ளாய்கதிர்க்
கானகு காந்தமீக் கான்ற காமர்நீர்த்
தூநிற நறுந்துளி முகத்திற் றேற்றவே.

(இ - ள்.) வானவர் மகளிர் - தேவமாதர்கள், கால் வருட - (தனது) காலகளைப பிடிக்கவும,—மா மதி ஆனனம்கண்ட - (அவர்களுடைய) பூர்ண சந்திரன்போன்ற முகத்தைப் பார்த்த, மண்டபத்துள் ஆய கதிர் கால் நகு

சாந்தம் - அந்த மண்டபத்திற் சிறந்த ஒளியையுடைய தூண்களாய் விளங்குகின்ற சந்திரகாந்தக்கற்கள், மீ கான்ற - மேலிருந்து சொரிகின்ற, காமர்நீர் - அழகிய [இனிமையான] நீரினது, தூ நிறம் நறுந் தளி - சுத்தமான நிறத்தையுடைய நல்ல துளிகள், முகத்தில் தோற்ற - (தனது) முகத்தில் தெறிக்கவும்,—(எ - று.)—'உறங்குமெய்தினன்' என்க.

சந்திரகாந்தம்-சந்திரன்முன் நீர்காலுவதொரு கல்; கும்பகர்ணன்படுத்து உறங்கும்போது தேவஸ்திரீகள் அவனுக்குக் கால்பிடிக்கின்றனர்; அங்ஙனம் பாதசேவைபண்ணுகின்ற அம்மாதர்களின் முகசந்திரன் ஒளி வீசுதலால் அருகிலுள்ள சந்திரகாந்தக் கற்றூண்கள் மேலிருந்து நீசுரந் துமிழ, அந்நீர்த் துளிகள் காற்றினால் வீசப்பட்டு அக்கும்பகர்ணனது முகத்தில் தெறித்து அவனுக்குக் குளிர்ச்சிசெய்கின்றன வென்க. முகத்தைச் சந்திரனென்று மயங்கிச் சந்திரகாந்தம் நீர்கான்றதென்றதனால், மயக்கவணி. (கஉரு)

(இதுவும், அடுத்தகவியும் - கும்பகர்ணன் தூங்கும்போது விடுகின்ற சுவாசத்தின் வலிமையை விளக்கும்.)

கஉசு. மூசிய வுயிர்ப்பெனு முடுகு வாதமும்
[1]வாசலின் புறத்திடை நிறுவி வன்மையா
னாசியி னளவையி [2]னடத்தக் கண்டவன்
[3]கூசினன் குதித்தனன் விதிர்த்த கையினான்.

(இ - ள்.) மூசிய - (ஒன்றன்பின் ஒன்றாய) நெருங்கிவருகின்ற, உயிர்ப்பு எனும் - (கும்பகர்ணனது) சுவாசமென்கிற, முடுகு வாதமும் - விரைவுகொண்ட [அல்லது வலிய] காற்றும், வாசலின் புறத்திடை நிறுவி - (அம் மண்டபத்தையடுத்துச்செல்லுகின்ற அநுமானை அப்பாற்செல்லவொட்டாது அம்மண்டபத்து) வாயிலின் வெளிப்புறத்தில் நிறுத்தி, நாசியின் அளவையின் வன்மையான் நடத்த - (அக்கும்பகர்ணனது) மூக்குவரையில் வலிய இழுத்துக் கொண்டுசெல்ல,—கண்டவன் - (அதனைப்) பார்த்துணர்ந்தவனான அவ்வநுமான், கூசினன் - (அம்மூக்கினுள்ளே செல்லக்) கூசியவனாய், விதிர்த்த கையினான் குதித்தனன் - (அச்சத்தால்) நடுங்கிய கைகளையுடையவனாய் விலகி அப்பாற்குதித்தனன்; (எ - று)

மிக்க வலிமையையுடைய அநுமான் வீதியோடுசெல்லும்போது அவனை அப்பாற்செல்ல வியலாதபடி இம்மண்டபத்து வாசலுக்கு நேராக வெளியில் நிறுத்தி மூக்குவரையிலும் வலிய இழுத்துச்செலலும் வலிமையதாயிருந்தது அக்கும்பகர்ணனது மூச்சுக்காற்று என்பதாம். யுத்தகாண்டத்துக் கும்பகருணன் வதைப்படலத்தில் "திணிதிறல் வீரர்வாயில் திறந்தலும் சுவாத வாதம், மணிநிற வீரரெல்லாம் வருவது போவதாகி" என்பது, இங்கு நோக்கத்தக்கது நைந்நடுங்குதல், அச்சத்தினாலாகுவது.

'மூசியவுயிர்ப்பு' என்ற சொற்சேர்க்கையால், மூசுவதி மூச்சு என அச்சொல் காரணப்பொருள்பெறுவ தென்று தோன்றுதலை உய்த்துணர்க.

'வன்மையான் நாசியின் அளவையின் நடத்த' என்பதற்கு - வலிமையை யுடையவனுன அதகும்பகாணனது மூககினளவாகச செலுததத என்று பொருள் கொளளுதலுமாம. மூனறினபொருளில, 'வன்மையான' என்பது - மூன்றும் வேற்றுமைவிரி; இப்பொருளில. குறிப்புவினையாலணையும பெயா. கண்டு அவன என்று பிரிததலுமாம். பி - ம்:—[1]ஆசையின்புறத்திடையளவி. [2]நடக்க. [3]கொதித்தனன். (கஉசு)

கஉஎ. பூழியின் ரொகைவிசும பணவப போய்ப்புகுங்
கேழிலவெம [1]கிளாகிடை யுயிாபபுக கேடிலா
வாழிய வுலகெலாந் துடைககு மாருத
வூழியின் வரவுபாாத் துழலவ தொததுதே.

(இ - ள.) பூழியின் தொகை விசும்பு அணைவ - தூளியின் கூட்டம் (எழுந்து) ஆகாயததை யளாவிசசெல்லுமபடி, போய - (அதகுமபகாணனது மூக்கினின்று) வெளியே சென்று, புகும - (மீளவும அமமூககினுள்ளே வந்து நுழைகின்ற,—கேழ் இல் - ஒப்பறறதும், வெம - கொடியதும, கிளா-மேனமேலெழுவதுமான, கிடை உயிரப்பு - (அதகுமபகாணன்) படுததுக் கொணடு தூஙகுமபோது விடுகிற சுவாசமானது,—கேடு இலா வாழிய உலகு எலாம துடைக்கும மாருதம் - அழிதலிலலாமல் நெடுங்காலம நிலைபெறறு வாழ்தலையுடைய உலகஙகளையெல்லாம (கறபாந்தகாலததில்) அழிப்பதான பிரசணடவாயு, ஊழியின் வரவு பாாதது உழலவது - அவ்யுகாநதகாலததின் வருகையை யெதிாபாாதது அதுவரையில ஓரிடததுச சஞ்சரிததுககொணடிருப்பதை, ஒத்தது - போனறது; (எ - று.)—குளகசசெயயுளகளின் நடுவில் இடைபபிறவரலாகவந்த இவவிரணடுசெய்யுளகளின்பின 'இஙஙனம ஆக' என்று வருவிதது, மேல் கஉகூ - ஆஞ் செயயுளில் 'உறககமெய்தினுன்' என்பதனோடு முடிகக.

உசசுவாசமாக வெளியேசெல்லுமபோது தெருக்களிலுள்ள புழுதிகளை யெல்லாம வாரியெழுப்பி ஆகாயததையளாவச செலுததிப பிறகு நிசசுவாசமாகத திரும்பிமூககினுட்புகுவதான குமபகாணனது சுவாசமானது, கறபாந்ததில் மிகப் பெரிய சூறாவளியாக நெடுஙகாலம உலகமெஙகும வீசி அவ்வுலகஙகளையெல்லாம் அழிப்பதான சணடமாருதம அவ்வூழிககாலததின வரவை யெதிர்பார்ததுககொணடு அதுவரை ஓரிடததுச சஞ்சரிததிருந்தாற போனறதெனக தற்குறிப்பேற்றவணி. பி - ம்:—[1]கிளரிடை. (கஉஎ)

கஉஅ பகையென மதியினைப் பருத்துப பாடுற
வகையிலபேழ் வாய்மடுத தருந்து வானெனப
புகையொடு முழங்குபே ருயிாப்புப் பொஙகிய
நகையிலா முழுமுகத தெயிறு நாறவே.

(இ - ள்.) மதியினை - பூரணசந்திரனை, பகை என - (அரக்கராகியதஙகளுககுப) பகைவனென்று நினைதது, பருதது - (அசசந்திரமணடலததை இரு

கூறாகப்) பிளந்து, பாடு உற (தனது வாயின் இரண்டு)பக்கத்திலும் பொருந்தும்படி, கை இல் பேழ் வாய மந்தர - அழகியதாயிராத திறந்த (தனது) வாயில் இட்டு, அருந்துவான் என - உண்கின்றனன் (இவன்)என்று தோன்றும்படி,—புகையொடு - புகையுடனே, முழங்கு-ஒலிக்கின்ற. போ உயிர்ப்பு-பெரிய சுவாசம், பொங்கிய - மிகுதியாய் வரப்பெற்ற, நகை இலா முழு முகத்து – சிரிப்பில்லாத [கடுமையேதோன்றுகின்ற] பெரிய முகத்தில், எயிறு நாற - வக்கிரதந்தங்கள் விளங்கவும்,—(எ - று.)—'உறக்க மெய்தினன்' என்க.

வாயினிருபுறத்தும் வளைந்து வெண்ணிறமாய் வெளித்தோன்றுகின்ற கோரதந்தங்கள், சந்திரனதுபிளவு போலும். வடிவும் நிறமும் பற்றிய உவமை. இராக்கதராசனுக்கு அடுத்த தம்பியாகிய கும்பகர்ணன் சந்திரனிடத்துத் தேவர்களிலொருவனென்பது பற்றிப் பகைமைபாராட்டி அவனது வடிவை இருகூறாகப்பிளந்து தனது வாயிற்பெய்து தின்னத்தொடங்கும்போது அச் சந்திரதுண்டங்கள் அவனது திறந்த கடைவாயிரண்டிலும் சிறிது வெளியே தோன்றினாற்போலு மென்று அவனது கோரப்பற்களை உத்பிரேட்சித்தார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. சுவாசத்திற் புகையெழுதல், அவனது மிக்க கொடுமையால். முழங்குபேருயிர்ப்பு - குறட்டை. (கஉஅ)

கஉகூ. தடைபுகு மந்திரந் தகைந்த நாகம்போ
விடைபுக லரியதோ ருறக்க மெய்தினன்
கடையுக முடிவெனுங் காலம் [1]பார்த்தயற்
புடைபெய ராநெடுங் கடலும் போலவே.

(இ-ள்) தடைபுகு மந்திரம்-தடைசெய்வதான மந்திரத்தால், தகைந்த - கட்டுப்பட்ட, நாகம் போல - நல்லபாம்பு போலவும்,—கடையுகம் முடிவு எனும் காலம் பார்த்து - (கற்பத்தினது) கடைசியுகத்தின் முடிவென்கிற ஊழிக்காலத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு, அயல்புடை பெயரா-பக்கத்திலெங்கும் பொங்கிவராமல் ஒருநிலையில் நிற்கின்ற, நெடுங்கடலும் போல - பெரிய கடலும்போலவும்,—இடைபுகல் அரியது ஓர் உறக்கம் எய்தினன் - நடுவில் விழித்தலில்லாததொரு பெருந்தூக்கத்தை யடைந்திருந்தான், (அக் கும்பகர்ணன்); (எ - று.)

எல்லாவுயிர்களையும் எளிதிற்கொல்லக்கூடிய கும்பகர்ணன் வரத்தினாற் பெருந்தூக்கத்தை யடைந்து பிறர்க்குத் தீங்கு ஒன்றும் செய்யமாட்டாதிருந்ததற்கு, எவ்வுயிரையுந் தீண்டி யழிக்கவல்லதான பாம்புஸ்தம்பநமந்திரத்தாற் கட்டுப்பட்டுத் தன்னிச்சைப்படி செல்லமாட்டாது ஒடுங்கியிருத்தலும், பொங்கியெழுந்து உலகங்களின்மீது பரவி அவற்றை ஒருங்குஎளிதில் அழிக்கவல்லதான கடல் கற்பாந்தகாலம்வரையிலும் அங்ஙனஞ்செய்யாது கடவுளின் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டு ஒருநிலையி லடங்கிநிற்றலும் உவமை யெனக்காண்க. உவமையணி.

இடை புகல - இடையிற்புகுவது: எனவே, இடையூறுயிற்று; தூக்கத திற்கு இடையூறுவது - விழித்தல். பி - ம் —[1]ஓர்ந்தயல். (கஉக)

வேறு.

கக௦ — அவனை இராவணனென் றெண்ணி அநுமான் பெருங்கோபங் கொள்ளுதல்.]

ஆவதாகிய தன்மைய வரக்கனை யரக்கர்
கோவெ னுநின்ற குணமிலி யிவனெனக் கொண்டான்
காவனாட்டங்கள் பொறியுகக் கனலெனக் கனன்று
னேவ னேவிவன் [1]மூவரி னொருவனு மீட்டான்.

(இ-ள்.) ஆவது ஆகிய தன்மைய அரக்கனை-அவ்வாறான தன்மையை யுடைய அந்தராக்ஷஸனை, அரக்கர்கோ எனு நின்ற குணம் இலி இவன் என கொண்டான் - ராக்ஷஸராஜனென்று சொல்லப்பட்டு நிலைபெற்ற நற்குணஞ் சிறிதுமில்லாதவனான இராவணனிவனென்று நினைத்து, காவல் நாட்டங்கள் பொறி உக கனல் என கனன்றான்-(தன்னைச் சரணமடைந்தவர்களைப்) பாதுகாக்கவல்ல தன் கண்களினின்று தீப்பொறி சிந்துமாறு நெருப்புப் போலக் கோபித்தான்;(யாவனெனின்,—)இவன் மூவரின் ஏவனோ ஒருவன் ஆம் ஈட்டான்-இவன் திரிமூர்த்திகளுள் யாராயினுமொருவனென்று சொல்லத்தக்க பெருமையையுடையவனான அநுமான்; (எ - று.)

பலபராக்கிரமங்களிற் சிறந்தவனும், கம்பீரமான தோற்றமுடையவனுமான அநுமான் அயன் அரி அரன் என்னுந் திரிமூர்த்திகளி லொருவனென்றுகருதுமபடி யிருத்தலபற்றியும, ருத்திராமசமாதலபற்றியும,'ஏவனோ இவன் மூவரினொருவனு மீட்டான' எனப்படடான. இனி, ஆவதாகிய தன்மைய அரக்கனை, ஈட்டான் ஆம இவன மூவரின் ஏவன் ஒருவனோ என-பலசாலியான இவன (இராவணன் கும்பகாணன் விபீஷணனெனகிற சகோதரா) மூவரில எந்த ஒருவனோவென்று (முதலிற) சந்தேகித்து, (பினபு), அரக்கா கோ எனு நினற குணமிலி இவன் என கொணடான்—ராக்ஷஸ ராஜனென்று சொலலபபட்டு நினற [இராவணனாகிய] குணககேடனிவனெனறு எணணி, காவல நாட்டஙகள கனறபொறி உகக கனன்றான் எனறுபொருள கூறுதலும பொருநதும; முநதினவுரையில, ஈடு - பெருமை, இவ்வுரையில, ஈடு - வலிமை; வடிவின பெருமையுமாம.

தனது அடியாாகளை அருளொடு நோககிப பாதுகாபபன அநுமானுடைய திருககணகளென்பாா, 'காவல் நாட்டஙகள' எனறாா. அஙஙனம அனபர்கள் மீது குளிாநத கடாக்ஷத்தைச செயயும இயலபினவான கணகள் இப்பொழுது பகைவாமீது சினந்து அனற்பொறி சொரிநதனவெனக. எனவே, அநுமான் அடியாரையளிககவும கொடியாரை யழிககவும வலல துஷடநிககிரக சிஷ்டபரிபாலன சீலனெனபது போதரும. 'நினற' எனறது, குணமிலிககு அடைமொழி. காவல நாட்டஙகள் எனறு பிரிக்கவுமாம பி-ம்:—[1]இறைவாமூவாக ளொனு மீட்டான்.

இதுமுதற் பத்தொன்பது கவிகள் - இப்படலத்தின் நான்காங்கவி போன்ற கலிநிலைத்துறைகள். (கங0)

கங௧.—இராவணனல்லனென்று அறிந்து அனுமான் தணிதல்.

குறுகி நோக்கிமற் றவன்றலை யொருபதுங் குறித்த
விறுகு திண்புய ¹மிருபதிங் கிவனில னென்று
மறுகி யேறியமுனிவெனும் வடவைவெங் கனலை
யறிவெ னும்பெரும் பரவையம் புனலினா லவித்தான்.

(இ - ள்.) அவன் - அங்ஙனங் கோபித்த அநுமான்,—மற்று - பின்பு, குறுகி நோக்கி - அருகிற்சென்று பார்த்து,—தலை ஒருபதும் - பத்துத்தலைகளையும், குறித்த இறுகு திண் புயம் இருபது - (அப்பத்துத் தலைகளுக்கு ஈடாகக்) குறிக்கப்படுகிற நெருங்கிய வலிய இருபதுதோள்களையும், இங்கு இவன் - இங்குப் படுத்திருக்கின்ற இவ்வரக்கன், இலன் - உடையனல்லன், [ஆதலால் இராவணனல்லன்], என்று - என்று எண்ணி,—மறுகி ஏறிய முனிவு எனும் வடவை வெம் கனலை - மனத்தில் மாறுபடக் கருதியதனா லுண்டாகி வளர்ந்த கோபமாகிய வெவ்விய படபாமுகாக்கினியை, அறிவு எனும் பெரும் பரவை அம் புனலினால் அவித்தான் - தனது அறிவாகிய பெரிய கடலின் நீரினால் தணித்தான்; (எ - று.)

கும்பகர்ணனை இராவணனென்று மாறுபடவுணர்ந்ததனாலாகிய பெருங் கோபமானது, அவனிடம் பத்துத்தலைகளும் இருபதுதோள்களு மில்லாமையைக் கண்டு இவன் இராவணனல்லனென்று உண்மையுணர்ந்ததனால் உடனே தணிந்ததென்க; அதற்கு, வடவாமுகாக்கினி கடல்நீரினால் ஒருநிலையில் அடங்கியிருத்தல் உவமைகுறிக்கப்பட்டது. பின்னிரண்டடி - உருவகவணி. விபரீதஞானத்தாலாகும் கொடுமைக்குப் பரிகாரம் உண்மையுணர்வினாலாவ தென்பது வெளிப்படை. மற்று - வினைமாற்றும், அசையுமாம். அவன் தலை யொருபதும் என்று எடுத்து, அவ்விராவணனுக்கு உரிய பத்துத்தலைகளு மென்று உரைத்தலு மொன்று. இருபது என்பதில், எண்ணும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. ¹இருபது மிவற்கிலையென்று என்று பாடமோதுவார் ஒருசாரார். மறுகுதல் - மனத்தில் மாறாகக்கருதுதல். (கங௧)

கங௨.—அனுமான் அப்பாற் செல்லுதல்.

அவித்து நின்றவ னயினு மாகவென் றங்கை
கவித்து நீங்கிடச் சிலபக லெனபது கருதாச்
செவிக்குத் தேனென விராகவன் புகழினைத் திருத்துங்
கவிக்கு நாயக னனையவ னுறையுளைக் கடந்தான்

(இ - ள்.) செவிக்கு தேன் என - (கேட்பவருடைய) காதுகளுக்கெல்லாம் தேன்போலினிமையா யிருக்குமாறு, இராகவன் புகழினை திருத்தும் - ரகுகுலத்தில் திருவவதரித்தவனான இராமபிரானது கீர்த்தியைத் திருத்தச

சொல்கின்ற, கவிக்கு நாயகன் - குரங்குகட்குத் தலைவனாகிய அநுமானை,— அவித்து நின்று - (இவ்வாறு கோபத்தை) அடக்கி நின்று, எவன் ஆயினும் ஆக என்று அமைக்கவித்து - 'இவன் யாராயிருந்தாலும் இருக்கட்டும், என்று (உதாசீனமாகத்) தனது அழகியகையை யமைத்து, நீங்கிட சில பகல் என்பது கருதா - (இவ்வரக்கன்) அழிதற்கு இன்னுஞ் சிலநாள்களே யுள்ளன' என்பதாகவும் எண்ணி, அனையவன் உறையுளை கடந்தான் - அக் கும்பகர்ணனது இருப்பிடத்தைக் கடந்து அப்பாற் சென்றான்; (எ - று.)

அமைக்கவித்தல் - உபேக்ஷையின் காரியம். இன்னுஞ் சிலநாள்களுக்குள் இராமன் இங்குவந்து எல்லாவரக்கரையுந் தொலைத்திடுவனென்பது உட்கோளாதலால், 'நீங்கிடச் சிலபகலென்பதுகருதா' எனப்பட்டது. பகல் - நாளுக்கு இலக்கணை.

தேன் உண்பவர்நாவுக்கு இனிமைதருதல்போல, இராமபிரானது கீர்த்தியமிர்தம் கேட்பவர்செவிக்கு இனிமைதருவதென்க; இராமபிரானது கீர்த்தியைத் தனதுசெவிகளுக்குத் தேனாக அழுகிதாகக்கொள்ளும் வானரத்தலைவனென்றலும் ஒன்று; 'எந்தெந்த இடத்தில் இராமகதை சொல்லப்படுகின்றதோ அந்தஅந்த இடத்தில அநுமான் தலைமேற்கூப்பியகையனாய் நின்று ஆனந்தக்கண்ணீர்ததும்ப அசசரிதராமிருதத்தைச் செவியிலேற்றுப் பருகிக் களிக்கின்றனன்' என்ப. கபி - வடசொல். (௧௩௨)

௧௩௩.—அநுமான் மற்றும் பல இடங்களில் தேடிச்சேல்லுதல்.

மாட கூடங்கண் மாளிகை [1]யோளிகை மகளி
ராட ரங்குக ளம்பலந் தேவரா லயங்கள்
பாடல் வேதிகை பட்டிமண் டபமுதற் பலவு
நாடி யேகின [2]னிராகவன் புகழெனு நலத்தான்.

(இ - ள்.) மாட கூடங்கள் - மண்டபங்களின் சிகரங்களும், மாளிகை ஓளிகை - வீடுகளின் வரிசைகளும், மகளிர் ஆடு அரங்குகள் - மாதர்கள் நாத்தனஞ்செய்கின்ற சாலைகளும், அம்பலம் - பலரும் வந்து கூடத்தக்க பொதுவிடங்களும், தேவர் ஆலயங்கள் - தேவாலயங்களும், பாடல் வேதிகை - (இனிதுவீற்றிருந்து) இசைபாடப்பெற்ற மேடைகளும், பட்டிமண்டபம் - கல்விபயிற்றும் மண்டபங்களும், முதல் - முதலான, பலவும் - பல இடங்களிலும், நாடி - (பிராட்டியைத்) தேடிக்கொண்டு, ஏகினன் - சென்றான். (யாவனெனில்,—) இராகவன் புகழ் எனும் நலத்தான்-இராமபிரானது கீர்த்தியே யென்று சொல்லத்தக்க சிறப்பையுடையவனான அநுமான்; (எ - று.)

கூடம் - வடசொல்; மலையினுச்சி இங்கு இலக்கணையாய், மேலிடத்தை யுணர்த்திற்று. 'ஓளிகை' என்பது ஒருபொருட் பன்மொழியாய்த் தொடர்ந்தது. பட்டிமண்டபம் - கலவிபயிலுதற்கிடமான மண்டபம்; வித்தியாசாலை; இராமபிரானது கீர்த்திக்கு முக்கியாதாரமாய் நின்ற அநுமானை, இராமபிரானது கீர்த்தியாகவே குறித்தனர். இராமபிரானது கீர்த்தியே ஒரு புருஷ

வடிவங்கொண்டாற் போன்றவனென்ற கருத்தும் அமையும். மாளிகை யோளிகை யென்றவிடத்துப் பிராசங் காண்க. பி - ம்:—[1] ஒழுங்குகள். [2] நாய கன புகழெழுநலத்தான். (கஉ௩)

கஉ௪.—அநுமான் எங்கும் உட்புகுந்து தேடிச்செல்லும் நிலைமை.

மணிகொள் வாயிலுட் சாளரத் தாள்களின் மலரிற்
கணிகொ ளுளத்திற [1] காலினும் புகையினுங் கலக்கு
நுணுகும் வீங்குமற் றவனிலை யாவரே நுவல்வா
ரணுவின் மேருவி னாழியா னெனச்செலு மனுமன்

(இ - ள்.) அனுமன் - அநுமான்,—மணி கொள் வாயிலுள் - அழகு கொண்ட (அந்நகரத்து மாளிகைகளின்) வாயில்களினுள்ளும், சாளரம் தாள் களில் (அம்மாளிகைகளிலுள்ள) பலகணிகளின்சலாகைகளினுள்ளும், மலரில் - மலர்களினுள்ளும், கணி கொள் நாளத்தில - ஊன்றிப்பார்த்து உணரத்தக்க நூத்தண்டுகளின உட்டுளைகளிலும், காலினும் புகையினும் கலக்கும் - காற்றுப் போலவும் புகைபோலவும் நுணணிதிறசென்று புகுந்துதேடுவான்; நுணுகும் வீங்கும - (அந்தந்த இடத்தின வழிக்குத் தக்கபடி) மிகச்சிறிய வடிவங்கொள் வான பெரியவடிவமும கொள்வான; அவன் நிலை யாவரே நுவல்வார் - அவ் வநுமான் வேண்டியபடி வடிவங்கொள்ளுகின்ற நிலைமையின் சிறப்பை எவா தாம சொல்லமாட்டுவர்? [அததிறமை எவரும சொலலி முடிக்குந் தரத்ததன்று என்றபடி]; அணுவின் - மிகச்சிறுபொருளாகிய அணுவிலும, மேருவின் - மிகப்பெருமபொருளாகிய மேருவிலும, ஆழியான் என - ஸ்ரீமந்நாராயணன் (உட்புகுந்து அந்தாயாமியாயிருத்தல்) போல, செலும - (அவ்வநுமன எவ் வகைப் பொருளிலும இடையீடின்றி) உட்செலலவலலன்; (எ - று.)

சிறுபொருள் பெருமபொருளென்ற வேறுபாடின்றி எல்லாப்பொருளி னுள்ளும் ஒருபடியாகப் புக்கு வியாபிக்கின்ற இயல்பு திருமாலுக்கு உள தென்பது பிரசித்தம். அங்ஙனம அந்தாயாமியாகின்ற திருமாலினது நிலைமை இராமபிரானாகிய அப்பெருமானையே எப்பொழுதும்இடைவிடாது தியானிக்கின்ற மெய்யடியவனான அநுமனிடத்தும அப்பரமனருளால் அமைந்தது போலுமென ஒருவகைச்சமத்காரந் தோன்ற, 'அணுவின் மேருவினாழியா னெனச் செலுமனுமன' என்றன ரென்னலாம். இனி, இச்செய்யுளின் ஈற்றடிக்கு—அணுவின் - அணுவவ்வளவு சூக்ஷ்மரூபமாயும, மேருவின் - மேருவவ்வளவு ஸ்தூலரூபமாயும ஆழியான் என செலும - திருமால்போலச் செல்கின்றான, அனுமன என்று பொருள்கூறுவாருமுளர். அணிமா மகிமா முதலிய அஷ்டமாசித்திகளில மிகவும நுணணியவடிவமாதல், அணிமா; மிகப்பெரிய வடிவமாதல, மகிமா; இவ்வகைச்சித்திகள் யோகிகளிடத்தும யோகேசவரனான பகவானிடத்தும உண்டு அநுமான் யோகசித்தி கைவந்தவ னாதலால், அவனபக்கல் அவை உள. ஆனதுபற்றி, 'நுணுகும வீங்கும' என் றூா அந்தாயாமித்வம வாமநாவதாரம விசுவரூபம திரிவிக்கிரமாவதாரம முத

லிய சந்தர்ப்பங்களில் அணிமா மகிமா என்ற குணங்கள் திருமாலினிடத்து விளங்குதல் காண்க. ஆழியான் - சக்கராயுதத்தையுடையவன், கடலிற் பள்ளி கொண்டுள்ளவன், கடல்போற் கருநிறமானவன்.

மூன்றாமடியில் 'நுணுகும் வீங்கும்' என்ற முறைமைக்கு ஏற்ப, நான்காமடியில 'அணுவின் மேருவின' என நிறுத்தியது, முறைநிரனிறைப்பொருள்கோளின்பாற்படும். உருவமில்லாததாகிய காற்று மிக நுண்ணிய தெனபது வெளிப்படை. புகை மிகநுண்ணிய தென்பதை "தீயினுநுண்ணிது நெய்யெனபர் நெய்யினும, யாருமறிவர் புகைநுட்பம்" என்ற நாலடியாரினாலும் அறிக. மாயைகளில் தேர்ந்தவனான இராவணன் சீதையை எவருஞ்சென்று காணலாகாதபடி மிகநுண்ணிய இடத்தில் மறைத்துவைத்திருத்தலுங் கூடுமெனபதுபற்றி, மலர்களினுள்ளும் பூர்த்தணுக்களினுட்டுளைகளிலும் புகுந்து தேடுபவனானான். 'காலினும புகையினும கலக்கும்' என்றதற்கு - காற்றைக் காட்டிலும் புகையைக்காட்டிலும் மிகநுண்ணியனாய் உட்புகுவானென்று பொருள்கூறுதலு மொன்று; மேல் கககூ - ஆஞ்செய்யுளைக் காண்க. காற்றினுள்ளும் புகையினுள்ளும் ஊடுருவிச்செல்வனென்று உரைப்பர் ஒருசாரார். காற்றோடு 'காற்றாயும் புகையோடு புகையாயுங் கலந்துசெல்வனென்று உரைத்தலு முண்டு மணிகொள - இரத்தினம்பதித்த என்றுமாம; இந்த அடைமொழியைச் சாளரத்துக்குங் கூட்டலாம். சாளரத்தாள - பலகணிக கம்பி பி - ம்:—[1]காலெனப்புகையெனக் கலக்கும். (கஙச)

கஙரு.—அநுமான் விபீஷணனதுமாளிகையினுட் புகுதல்.

ஏந்த லிவ்வகை யெவ்வழி மருங்கினு மெய்திக்
காந்தண் மெல்விரன் மடந்தையா யாரையுங் காண்பான்
வேந்தர் வேதியர் மேலுளோர் கீழுளோர் விரும்பப
போந்த புண்ணியன் கண்ணகன் கோயிலுட் புக்கான்.

(இ - ள்) இவ்வகை - இவ்வாறு, எவ்வழி மருங்கினும எய்தி எவ்வகைப்பட்ட இடங்களிலுஞ் சென்று, காந்தள் மெல விரல் மடந்தையர் யாரையும் காணபான - செங்காந்தள்மலரினிதழ்போன்ற மென்மையான கைவிரல்களையுடைய மகளிரனைவரையும பார்த்துவருபவனாகிய, ஏந்தல் - பெருமையிற் சிறந்தவனான அநுமான்,—வேந்தா-அரசர்களும, வேதியா - அந்தணர்களும், மேல் உளோா - மேலுலகத்திலுள்ளவர்களும, கீழ் உளோா-கீழுலகத்திலுள்ளவர்களும், விரும்ப-(தன்னை) விரும்பும்படி, போந்த - பிறந்த, புண்ணியன்-நல்வினைகளையேயுடையவனான விபீஷணனது, கண் அகல் கோயிலுள்-இடமகன்ற மாளிகையினுள்ளே, புக்கான் - சென்றான்; (எ - று.)

சீதையைத்தேடிக் கண்டுபிடிக்கவேண்டி, அவ்விலங்கையிலெங்குமுள்ள மாதர்களையெல்லாம பார்ப்பவனாயினன் அநுமானென்க. ஏந்தல் - (யாவரினும) உயர்ந்தவன்; ஆண்பாற்சிறப்புப்பெயர். காந்தள், முதலாகுபெயர்.

இராவணனது இறுதித்தம்பியான விபீஷணன் வேதசாஸ்திரங்களிற் கூறிய நற்குணநற்செயல்களையே எப்பொழுதுமுடையவனாய்நின்று யாதோருயிர்க்கும்யாதொருதீங்குஞ்செய்யாது ஸர்வஜநமித்ரனாகிமூவுலகத்தார்க்கும நன்மையேசெய்தல்பற்றி, 'வேந்தர் வேதியர் மேலுளோர் கீழுளோர் விரும்பப்போந்த புண்ணியன்' என்றார். பி - ம்:—[1]'இவ்வழி யெவ்வழிமருங்கினும'

௧௩௯.—அநுமான்விபீஷணனைச் சமீபித்து நோக்குதல்.

பளிக்கு வேதிகைப் பவளத்தின் கூடத்திற் பசுந்தேன
றுளிக்குங் கற்பகப் பந்தரிற் [1]கருநிறத் தோரை
வெளித்து வைகுவ தரிதென வவருரு மேவி
யொளித்து வாழ்கின்ற [2]தருமமன் னான்றனை யுற்றான்.

(இ - ள்.) பசுந் தேன் துளிக்கும் கற்பகப் பந்தரில் - புதுமையான தேனை (மலர்களினின்று) சொரிகின்ற கற்பகவிருக்ஷங்கள் அடர்ந்து நிழல் செய்கின்ற இடத்திலே, பளிக்கு வேதிகை - படிகக்கற்களினாலாகிய மேடைகளையுடைய, பவளத்தின் கூடத்தில் - பவழமயமான அந்தமாளிகையில், கருநிறத்தோரை வெளித்து வைகுவது அரிது என - கருநிறமுள்ளவர்களான இராக்கதர்களின் முன்னிலையில் வெளிப்படையாய்(த்தனக்குரியதான)வெண்ணிறவடிவத்தைக்கொண்டு வாழ்வது கூடாதென்றெண்ணி, அவர் உரு மேவி - அவ்வரக்கர்களுக்குரிய கருநிறவடிவத்தை(த்தானும்) கொண்டு, ஒளித்து வாழ்கின்ற-(அவ்வரக்கர்களை)வஞ்சித்து மறைந்து வசிக்கின்ற, தருமம்-தருமத்தை, அன்னான்தனை - போன்றவனாகிய விபீஷணனை, உற்றான் - சமீபித்து நோக்கினன், (அநுமான்;) (எ - று.)

தருமமே செய்யுமியல்பினனான விபீஷணனை 'தருமமன்னான்' என்றார்; "விபீஷணஸ்து தர்மாத்மா" எனப் பலவிடங்களிற்கூறுவர் வால்மீகிபகவானும். தருமம் வெண்ணிற வடிவமுடையது; விபீஷணனோ கருநிறமுடையான்; ஆனதுபற்றி, அத்தருமமானது கருநிறங்கொண்ட அரக்கர்களின்முன் தான் வெளிப்படையாய்த் தனக்குரிய வெண்ணிற வடிவத்தோடு வாழ்தலியலாதென்று எண்ணி அவர்கள்போலவே கருநிறவடிவங்கொண்டுஉருக்கரந்துவசித்தாற் போன்றவனென்று கற்பித்தார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. கற்பகப்பந்தரிற் பவளத்தின் கூடத்தில் வாழ்கின்ற என இயையும். கீழ் ௧0 ஆஞ் செய்யுளில் "மரமடங்கலுங் கற்பகம்" என்றபடி இராவணாதி இராக்கதர்கள்செய்தபெருந்தவப்பயனால் இலங்கையில் மரங்களெல்லாம் கற்பகமாயிருத்தலால் திவ்வியமானதொரு பூஞ்சோலை, 'கற்பகப்பந்தர்' எனப்பட்டது. இனி, பவழமயமான கூடத்திற் படிகமயமான வேதிகையின்மீது தேன் துளிக்கின்றகற்பகமலர்களாலாகிய பந்தலின்கீழ்ப் பள்ளிகொண் டிருக்கின்றனன் விபீஷணனெனக் கொள்ளினுமாம். அரக்கர்களில் இவனொருவனே அறவினையாளனென்பது போதரும். வெளித்து, உற்றான் - இரட்டுறமொழிதல். பி - ம்.—[1]கருநிறத்தோர்பால் வெளுத்துவைகுதல். [2]தருமமொப்பானறனை. (௧௩௯)

கந௭. அவனை நல்லனென்று அறிந்து அநுமான் அப்பாற்செல்லுதல்.

உற்று நின்றவ னுணர்வைத்தன் னுணர்வினு லுணர்ந்தான்
குற்ற மில்லதோர் குணமுள னிவனெனக் கொண்டான்
செற்ற நீங்கிய மனத்தின [1]னொருசிறை சென்றான்
பொற்றை மாடங்கள் கோடியோர் நொடியிடைப் புக்கான்.

(இ - ள்.) உற்று நின்று - (இங்ஙனம் அநுமான் விபீஷணனைச) சமீபித்துப்பார்த்து நின்று, அவன உணர்வை தன் உணர்வினால உணர்ந்தான் - அவனது அறிவினியல்பைத் தனது நுண்ணறிவுகொண்டு ஆராய்ந்தறிந்து, குற்றம இல்லது ஓர் குணம உளன் இவன் என கொண்டான் - குற்றமற்ற நற்குணத்தையேயுடையவ னிவனென்று எண்ணியவனாய், செற்றம் நீங்கிய மனத்தினன் - (அதனால் அரக்கனாகிய அவன்விஷயத்தில்) கோபமில்லாத மனத்தையுடையவனாகி, ஒரு சிறை சென்றான் - (அம்மாளிகையைக்கடந்து) வேறொருபக்கத்திற் சென்று, பொற்றை மாடங்கள் கோடி ஓர் நொடியிடை புக்கான் - மலைபோன்ற [உயர்ந்த பெரிய] ஒருகோடி மாடமாளிகைகளுள் ஒருநொடிப்பொழுதிலே சென்றான்; (எ - று.)

மாடங்கள்கோடி ஓர்நொடியிடைப புக்கான்-மிகப்பல வீடுகளினுள்ளே அதிவிரைவாகச சென்று பிராட்டியைத் தேடினனெனக. திருமுருகாற்றுப படையில "இகலொடு செற்ற நீக்கிய மனத்தினா" என்றவிடத்து நச்சினார்க் கினியார் 'பகைமை நெடுங்காலம நிகழ்வதுசெற்றம்' என்று உரைத்ததுஉணரத் தக்கது. பி - ம்.—[1]ஒருதிசை சென்றான். (கந௭)

கந௮ —அநுமான் இந்திரசித்தின் வீட்டுவாயிலிற் சேர்தல்.

முந்த ரம்பையர் முதலினர் முழுமதி முகத்துச
சிந்து ரம்பயில் வாய்ச்சியர் யாரையுந் தெரிந்து
மந்தி ரமபல [1]கடந்தவன் மனத்தின்முன் செல்வா
னிந்தி ரன்சிறை யிருந்தவா யிலினகடை யெதிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) (அங்ஙனம கோடிக் கணக்கான மாடங்களில் மிகவிரைந்து புக்கு), முந்து அரமபையா முதலினா - (அவ்விடங்களிலுள்ள) சிறந்ததேவ மாதாகள் முதலியவாகளான, முழுமதி முகத்து சிந்துரம பயில வாயச்சியா யாரையும் - பூரணசந்திரன் போன்ற முகத்தையும செந்நிறம பொருந்திய வாயையு முடையவாகளாகிய மகளிரனைவரையும, தெரிந்து-பாாத்து (இவர்களில ஒருத்தியும சீதையல்லளென்று) அறிந்துகொண்டு, மந்திரம பல கடந்தவன - அந்த மாளிகைகள் பலவற்றையுஞ் சென்றுகழித்தவனாய்,மனத்தின் முன் செலவான - தனமனத்தின் வேகத்துக்கும முந்தி [மிகவிரைந்து] அப்பாற் செலபவனான அநுமான, இந்திரனசிறை இருந்தவாயிலின்கடை எதிர்ந்தான் - (முன்பு) தேவேந்திரன சிறைகிடந்த (இந்திரசித்தினது வீட்டின்) கடைவாயிலைச சோந்தான (எ - று.)

எவ்வளவு தூரத்திலுள்ள பொருளையும் நினைத்த மாத்திரத்தில் மனம் அவ்விடத்துச் சென்று சேர்தலால், அது மனோவேகமென விரைவிற்குச் சிறந்ததாக எடுத்துக்கூறப்படும். அதனினும் விரைவாகச் செல்பவனென்பது, 'மனத்தின்முன் செல்வான்' என்பதன் கருத்து. எந்த விடத்திற் செல்ல வேண்டுமென்று எண்ணினாலும் அங்ஙனம் எண்ணுதற்கு முன் அவ்விடத்திற்கு அப்பாற்சென்று சேர்கின்றனன் விரைவினாலென்க.

இராவணன் இராக்கதசேனையுடனே சென்று திக்குவிசயஞ்செய்கையிற் சுவர்க்கலோகத்தையடைந்து இந்திரனையெதிர்த்துப்போர்செய்தபொழுது அவனால் இந்திரனைச் சயிக்கமுடியாமற்போக, அச்சமயத்தில் அவன்மகனான மேகநாதன் மாயையால் மறைந்து பொருது இந்திரனைக் கலங்கச்செய்து அவனை மாயப்பாசத்தாற் கட்டிக்கொண்டுபோய் இலங்கையில் தனதுவீட்டு வாயிலிற் சிறைவைத்துப் பிறகு சிறைமீட்கவந்த பிரமனால் 'இந்திரஜித' என்று ஒருசிறப்புப்பெயரிடப்பெற்றனனென்ற வரலாற்றுவிவரத்தை உத்தர காண்டத்திற் காணலாம். ஆனதுபற்றி, அவன் மனைவாயில், 'இந்திரன்சிறையிருந்த வாயில்' எனப்பட்டது. கடைவாயிலெனினும், தலைவாயிலெனினும் ஒக்கும்; முன்வாசல். இனி, வாயிலின்கடை - வாயிலின் இடமென்றலுமாம். எதிர்ந்தான் என்பது, சேர்க்கினனென்னும் பொருள்படும். பி - ம்·—[1]கடந்து தன் மனத்து. (௧௯௮)

௧௯௯.—அநுமான் அவ்வாயிலில் மிகப்பலஅரக்கரின் பாதுகாவலைக் கடந்து உட்செல்லுதல்.

ஏதி யேந்திய தடக்கையர் பிறை[1]யெயி றிலங்க
மூது ரைபெருங் கதைகளும் பிதிர்களு மொழிவா
ரோதி லாயிர மாயிர [2]முணர்விலி யரக்கர்
காது வெஞ்சினக் களியினர் காவலைக் கடந்தான்.

(இ - ள்.) ஏதி ஏந்திய தடக்கையர் - வாள்முதலிய ஆயுதங்களைக்கொண்ட பெரிய கைகளையுடையவர்களும், பிறை எயிறு இலங்க - பிறைச்சந்திரன் போன்ற வக்கிரதந்தங்கள் வெளியே விளங்க [சிரித்த முகத்தோடு], முது உரை பெருங் கதைகளும் பிதிர்களும் மொழிவார் - பழமொழிகளுடனே பெரிய சரித்திரங்களையும் விடுகதைகளையும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றவர்களும், காது வெம் சினம் களியினர் - (பகைவரைக்) கொல்லவல்ல கொடிய கோபத்தினாலாகிற யுத்தோத்சாகத்தை யுடையவர்களுமான, ஓதில் ஆயிரம் ஆயிரம் உணர்வு இலி அரக்கர் - அளவுசொல்லுமிடத்து ஆயிரத்தாற் பெருக்கிய ஆயிரமென்னுந் தொகையுள்ள அறிவற்ற இராக்கதர்களின், காவலை - பாதுகாவலை கடந்தான் - (அவ்விந்திரசித்தின் வீட்டுவாயிலிற் கடந்து அதனுள்ளே சென்றனன், (அநுமான்); (எ - று.)

மூதுரை - முதுமொழி; அதனிலக்கணம் - "நுண்மையுஞ் சுருக்கமும் ஒளியுடைமையு, மென்மையு மென்றிவை விளங்கத் தோன்றிக், குறித்த

பொருளை முடித்தற்கு வரூஉ, மேதை நுதலிய முதுமொழி யான" எனத் தொல்காப்பியத்திற் காண்க. பெருங்கதை - தேவாசுரயுத்தம், க்ஷீராப்தி மதனம், பூர்விகராக்ஷசர்வரலாறு போல்வன. பிதிர் - ஒருசமயத்திற் கம்பர் ஔவையாரைநோக்கி "ஒருகாலடீ நாலிலைப்பந்தலடீ" என்றுசொல்லி 'இதன் பொருளென்?' என்று வினவியதும், அதற்கு ஔவையார் "ஆரையடாசொன்னாயது" என்று விடைகூறியதும் போல்வன; (ஆரைக்கீரை முதலின் காம்புகள் நான்குபிளவுபட்ட இலையையுடையனவாயிருக்கும்) இராவணன் எதிரின்றி அரசாட்சிசெய்கின்ற அக்காலத்தில் அவன்மகனும் அவனினும் வலியவனுமான இந்திரசித்துக்கு மாறாய துணிவுகொண்டு அவன்வீட்டு வாயிலினுட் செல்லவல்லவரெவரு மில்லையாகவே, அவ்வாயில் காவலர்கருத் தம் கருமத்திற் கருத்துவைக்கவேண்டிய அவசியமில்லையாதல்பற்றி, அவர்கள் விநோதமாகப் பழமொழிகளையும் பெருங்கதைகளையும் பிதிர்களையும் ஒருவரோடொருவர் சொல்லிக்கொண்டு பொழுதுபோக்குவரென்க.

களி - போர்வெறி; கட்குடியினாலாகிய களிப்புமாம். அரக்கர் காது வெஞ்சினக் களியினர் காவல் - இராக்கதர்கள் எதிரிகளையழிக்குங் கொடுங் கோபத்தையும் போருக்கத்தையு முடையவர்களாய் அவ்வாயிலிற் கடுமையாகப் பாதுகாவல்செய்து நிற்கின்ற நிலை. பி - ம்.—[1]எயிற்றரக்கர் [2]உறுவலியரக்கர். (௧௩௯)

௧௪௦.—அநுமான் இந்திரசித்தைப் பார்த்தல்.

முக்க ணோக்கினன் முதன்மக னறுவகை முகனுந்
திக்கு நோக்கிய புயங்களுஞ் சிலகரந் தனையா
னொக்க நோக்கியர் குழாத்திடை யுறங்குகின் றானைப்
புக்கு நோக்கினன் புகைபுகா வாயிலும் புகுவான்.

(இ - ள்.) முக்கண் நோக்கினன் முதல் மகன் - மூன்றுகண்களாற் பார்க்குமியல்பினனான பரமசிவனது சிறந்தகுமாரனாகிய முருகக்கடவுள், அறுவகை முகனும் - (தனக்கு இயல்பாயுள்ள) ஆறு முகங்களிலும், திக்கு நோக்கிய புயங்களும் - திக்குக்களையளாவியோங்கியுள்ள (பன்னிரண்டு) தோள்களிலும், சில கரந்து அனையான் - சில மறையப்பெற்றுவந்தாற் போன்றவனாய், ஒக்க நோக்கியர் குழாத்திடை உறங்குகின்றானை - (தனது அழகுக்குச்) சமமாக அழகுள்ளவர்களாகிய மாதர்களின் கூட்டத்தினிடையே தூங்குகின்றவனான இந்திரசித்தை, புக்கு நோக்கினன் - (அவன்வீட்டினுள்ளே) போய்ப் பார்த்தான்; (யாவனெனின்,—) புகை புகா வாயிலும் புகுவான் - புகை நுழையமாட்டாத வழியிலும் நுழைந்துசெல்லவல்லவனான அநுமான்; (எ - று.)

சிவபிரானது இளையகுமாரனான முருகக்கடவுள், அழகிலும் பலபராக்கிரமங்களிலுஞ் சிறத்தலால், அவ்வியல்புகளில் இளவீரர்க்கு உவமைகூறப்படுவன். இராவணன்மகனும் மகாவீரனுமான இந்திரசித்து ஒருமுகத்தையும் இருகைகளையுமே யுடையனாயிருத்தலால், அவனை, 'ஆறுமுகங்களையும் பன்னி

ரண்டுகைகளையு முடையனான சுப்பிரமணியமூர்த்தி ஒருமுகத்துடனும் இரண்டு கைகளுடனும் இருந்தாற் போன்றனன்' என வருணித்தார் தற்குறிப்பேற்றவணி.

முக்கணனோக்கினன - த்ரிநேத்ரன். தேவசேனாபதியாய்த் தீயோரை யழித்து நல்லோரைக்காத்துப் புகழ்பெருமைகள்படைத்து அழகிலும் ஆற்றலிலுஞ் சிறந்ததனால், முருகக்கடவுள், 'முதன்மகன்' எனப்பட்டான்; அன்றியும், சுப்பிரமணியனைத் திரிமூர்த்திகளினும்மேம்பட்டவனென்பது, அவனைத் தெய்வமாகக்கொண்ட கௌமாரசமயத்தாரது கொள்கை: அவனைத் திருமுருகாற்றுப்படையில் "பலர்புகழ்மூவருந் தலைவராக" என்றது முதலியவற்றா லுணரலாம்: அந்தந்தத் தேவரைக்குறித்துப் பிரஸ்தாபிக்கும்போது, அவ்வவரைத் தலைமைத்தெய்வமாகக் கொள்பவரது கோட்பாட்டின்படி சிறப்பித்துக் கூறுதல் மகாகவிகளியல்பு இனி, முக்கணோக்கினனாகிய முதல்வனது மகனென்னும் பதவுரை கூறலாம்.

"மண்ணளவு பாதலமெலாஞ் சரண மாதிரவரைப்பு மிகுதோள், விண்ணளவெலாமுடிகள" என்றபடி முருகக்கடவுள் விசுவரூபங்கொள்ளுமிடத்து அவன் தோள்கள் திசைகளை யளாவி வளர்தலால், 'திக்குநோக்கியபுயங்கள்' என்றார் ஒக்கநோக்கியா - உருவம் குணம் குலம் செல்வம் முதலியவற்றில் இந்திரசித்தோடு ஒப்புமையுடைய மகளிரெனலாம். ஒக்க என்ற செயவெனெச்சம், 'நோக்கியர்' என்ற பெயரிற் பொதிந்துநின்ற 'உடையவர்' என்பதைக் கொள்ளும். புகைபுகமாட்டாத சிறைமதிலினுள்ளும் புகுபவனென, அநுமானது அணிமாவென்னுஞ் சித்தியின் காரியத்தை விளக்கினர் (௧௪௦)

௧௪௧.—அவனது உருவத் தோற்றத்தால் அவனிடத்து அநுமான் பெருமதிப்புக் கொள்ளுதலைத் தெரிவிக்கும்.

வளையும் வாளெயிற் றரக்கனோ கணிச்சியான் மகனோ
வளையில் [1]வாளரி யனையவன் யாவனோ வறியே
னிளைய வீரனு மேந்தலு [2]மிருவரும் பலநா
ளுளைய வுள்ளபோ ரிவனொடு முளதென வுணர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அளையில் வாள் அரி அனையவன் - மலைக்குகையிலுள்ள வாழ்கின்ற கொடிய சிங்கம்போன்றவனான இவன்,—வளையும வாள எயிறு அரக்கனோ - வளைந்திருக்கின்ற பிரகாசமுள்ள கோரப்பற்களையுடைய இராக்கத குமாரனோ? கணிச்சியான் மகனோ - மழுவாயுதத்தை யுடையவனான சிவபிரானது குமாரனாகிய முருகக்கடவுளோ? யாவனோ - யாரோ? அறியேன் - (நான்) அறிகின்றேனில்லை இளைய வீரனும - இளையபெருமாளும [இலக்குமணனும], ஏந்தலும் - தலைவனான இராமபிரானும், இருவரும் - ஆகிய இவ்விருவர்க்கும் பல நாள் - அநேகநாள், உளைய - சிரமமுண்டாம்படி உள்ள -

உளதாகின்ற, போர் - யுத்தம், இவனோடும் உளது - இவனோடும் உண்டாகும், என - என்று, உணர்ந்தான் - ஊகித்தனன், (அநுமான); (எ - று.)

கோரதந்தமுடைமைபற்றி அரக்கனெனத்தக்கானாயினும் கம்பீரமான தோற்றத்தில் முருகவேள் போன்றிருந்ததலால், ஐயத்துக்கு இடமாயிற்று. பிறகு ராமலக்குமணரிருவரும் இங்கு வரும்போது இவனுடன் நெடுநாள் வருந்திப் பெரும்போர்புரியநேரில் இவனை வெல்லுதல் கூடுமேயன்றி எளிதில் வெல்ல இயலாதென்று, இவனது தோற்றத்தால் ஆற்றலை உள்ளபடி கருதலாயினன், ஊகித்தலிற் சிறந்த நுண்ணுணர்வையுடைய அநுமனென்க. பி - ம்:—[1]வாழுரி. [2]இருவரும் மலருள்ளானையும் வெஞ்சம மிவனுடனுள தென. (கசுக)

கசுஉ. இவனை யின்றுணை [1]யுடையபோ ரிராவண னென்னே
புவன மூன்றையும் வென்றதோர் பொருளெனப் [2]புகறல்
சிவனை நான்முகத் தொருவனைத் திருநெடு மாலா
மவனை [3]யல்லவர் நிகர்ப்பவ ரென்பது மறிவோ.

(இ - ள்.) இவனை - இத்தன்மையனான பெருவீரனை, இத்துணைஉடைய - (தனக்கு) இனிமையைச்செய்யும் போர்த்துணைவனாகப் பெற்றுள்ள, போர் இராவணன் - தானும் போர்செய்தலிற் றேர்ந்த இராவணன், புவனம் மூன்றையும் வென்றது - மூன்று உலகங்களையும் வெற்றிகொண்டதை, ஓர் பொருள் என புகறல் - அரியதொருசெயலாகப் பாராட்டிக் கூறுதல், என்னே - எங்ஙனம் அமையும்! சிவனை - சிவபிரானையும், நால் முகத்து ஒருவனை - நான்கு முகங்களையுடைய ஒருமூர்த்தியான பிரமனையும், திரு நெடுமால் ஆம் அவனை - திருமகள் கணவனான மகாவிஷ்ணுவாகிய அம்மூர்த்திகடவுளையும் [ஆகிய திரிமூர்த்திகளையும்], அல்லவர் - அல்லாத மற்றையோர், நிகர்ப்பவர் - (இவனை) ஒப்பவராவர், என்பதும் - என்று சொல்வதும், அறிவோ - விவேகத்தின் காரியமாகுமோ? [ஆகா தென்றபடி]; (எ - று)

அளவற்ற பலபராக்கிரமங்களையுடையவன் அத்தன்மையனானமகாவீரன் போர்த்துணைவனா யிருக்கின்றபோது இராவணனை மூன்றுலகத்தாரையும் வென்றது ஒரு பெருங்காரியமாகப் பாராட்டத்தக்கதன்றென்று எண்ணினன் அநுமன். மூன்றாமடியிற் கூறிய திரிமூர்த்திகளின் முறைமை, காரியகாரணக் கிரமம்பற்றியதெனபா. 'திருநெடுமாலாம அவன்' என அகரச்சுட்டாற் குறித்தது, சிறப்புப்பற்றி. புவனம - இடவாகுபெயர். வைசேடிகர் பொருள் பண்பு தொழில் சாதி விசேடம் இயைபு எனபவற்றை அறுவகைப்பொரு ளென்றாற்போல, இங்குச் செயல் பொருளெனப்பட்டது. பி - ம்:—[1]உடையனாமிராவணற்கு. [2]புகலேன், புகலேம். [3]அவனையல்லது நிகாகிற்பர், அலது நிகர்பிறர். (கசுஉ)

கசஙு.—இந்த வீணேநிற்பது தகுதியன்றென்று அநுமான் அப்பாற் செல்லுதல்.

என்று கைம்மறித் திடைநின்று காலத்தை [1]யிகப்ப
தன்று போவதென் றுயிர மாயிரத் தடங்காத்
[2]துன்று மாளிகை யொளிக டிரிசறத் துருவிச்
சென்று தேடினா னிந்திர சித்தினைத் தீர்ந்தான்

(இ - ள்.) என்று - என்று நினைத்து, கைமறித்து - கையை மடக்கித் தாடையில் வைத்துக்கொண்டு வியந்து,—'இடைநின்று காலத்தைஇகப்பது - இவ்விடத்தில் நின்று வீணே பொழுது கழிப்பது, அன்று - தகுதியன்று: போவது - அப்பாற்செல்வதே (காரியம்), என்று - என்று எண்ணி, இந்திர சித்தினை தீர்ந்தான் - இந்திரசித்தைவிட்டு அப்பாற் சென்றவனாய்,—ஆயிரம் ஆயிரத்து அடங்கா-பத்துலக்ஷமென்றஅளவிலும்அடங்காத, துன்றுமாளிகை - நெருங்கிய வீடுகளின், ஒளிகள் - வரிசைகளில், திரிசு அற துருவி - (ஐயந் திரிபுகளாகிய) குற்றங்களில்லாதபடி (பிராட்டியைத்) தேடிக்கொண்டு, சென்று—, தேடினான் - (பின்னுந்) தேடுபவனானான்; (எ - று.)

'போவது' என்பதை வியங்கோள்முற்றாகவுங் கொள்ளலாம். இந்திர சித்து இராவணனுக்கு மண்டோதரியென்னும் பிரதான பத்தினியிடம் பிறந்த மூத்தகுமாரன்: இவனது இயற்பெயர் மேகநாதனென்பது; பி - ம்:—[1]இகழ்வது. [2]துன்றுமாளிகை துரிசறத்துருவினன்றொடர்ந்து.　(கசஙு)

கசசு.—அக்ஷன் அதிகாயன் முதலியோரது வீடுகளை அநுமான் கடத்தல்.

அக்கன் மாளிகை கடந்துபோய் மேலதி காயன்
[1]றொக்க கோயிலும் பொருநர்களில்லமுந் துருவித்
தக்க மந்திரத் தலைவர்கண் [2]மனைகளுந் தாவிப்
புக்கு நீங்கின [3]னிராகவன் கழலெனப் புகழோன்.

(இ - ள்.) அக்கன் மாளிகை கடந்து போய் - அக்ஷகுமாரனது வீட்டைக் கண்டு கழித்துச்சென்று,—மேல் - அதற்கு அப்பால், அதிகாயன் தொக்க கோயிலும் - அதிகாயனென்பவன் பொருந்திவசிக்கின்ற சிறந்த வீட்டிலும், பொருநர்கள் இல்லமும் - (மற்றும்பல) போர்வீரர்களுடைய வீடுகளிலும், துருவி - (பிராட்டியைத்) தேடி,—தக்க மந்திரம் தலைவர்கள் மனைகளும் தகுதியான ஆலோசனைக்குரிய தலைவர்களாகிய மந்திரிகளுடைய வீடுகளிலும், தாவி புக்கு - குதித்து உட்புக்குத்தேடி, நீங்கினன் - மீள்பவனாயினான்—(யாவனெனில்,—) இராகவன் கழல் என புகழோன் - இராமபிரானது திருவடியென்று கீர்த்திபெற்றவனான அநுமான்; (எ - று.)

எக்காலத்தும் எம்பெருமானுக்கு வாகனமாய்நின்று பணிவிடைபுரியுங் கருடாழ்வான்போலன்றி அநுமான் இராமாவதாரத்தில்மாத்திரம் வாகனமாய் நின்று பணிவிடை புரிதலால், அநுமானுக்கு 'சிறியதிருவடி' என்று ஒரு

திருநாமம் வைஷ்ணவசம்பிரதாயத்தில் வழங்கும்; அப்பெயரை 'திருவடி' என்றே வழங்குதலும் மரபே. திருவடி - திருவடித்தொண்ட னென்றபடி. 'இராகவன் கழலெனப் புக்குநீங்கினன் புகழோன்' என்பதற்கு - திருமாலாகிய இராமபிரானது திருவடி (திரிவிக்கிரமாவதாரத்தில் எங்கும் பரவிச் சென்று மீண்டமை) போலக் கருதியவிடங்களிலெல்லாம் புக்கு நீங்கினன் கீர்த்திமானான அநுமானென்று பொருள்கூறலுமாம்.

அக்ஷன் - இந்திரசித்தினது தம்பி; மந்தோதரியினிடம் பிறந்த இளைய குமாரன். அதிகாயன் என்ற பெயர் - பெரிய உடம்புடையவனென்று பொருள்படும்; இவனும் இந்திரசித்தின் தம்பியே. இராவணனுக்குத் தான்யமாலினி யென்னும் மனைவியினிடம் பிறந்தவன் இவன்; பூர்வத்தில் திருமாலாற் கொல்லப்பட்ட மதுகைடப ரென்னும் அசுரரிற் கைடபனது அம்சமானவன். (கும்பகர்ணன், மதுவின் அம்சம்.) பி - ம்:—[1]'தொக்க கோயிலுந் தம்பியரில்லமுந் துருவி.' [2]'மனைகளுமடவி.' [3]'இராகவன்சரமென, இராகவன்கணையென. (௧௪௪)

௧௪௫.—அநுமான் மற்றும் அந்தரங்கமானவிடங்களில் தேடக்கருதி நடுவகழியைச் சார்தல்.

இன்ன ராமிரும் பெரும்படைத் தலைவர்க ளிருக்கைப
பொன்னின் மாளிகை யாயிர கோடியும் புக்கான்
கன்னி [1]மாநகர்ப் புறத்தகல் கரந்துறை காண்பான்
சொன்ன [2]மூன்றினு நடுவண தகழியைத் தொடர்ந்தான்.

(இ - ள்.) இன்னார் ஆம் - இத்தன்மையரான, இரும் பெரும் படைத்தலைவர்கள் - மிகப்பெரிய சேனைகளின் தலைவர்கள், இருக்கை - இருக்கின்ற இடமாகிய, பொன்னின் மாளிகை ஆயிரகோடியும் - பொன்னினாலமைந்த ஆயிரகோடிக்கணக்கான வீடுகளிலும், புக்கான் - போய் (சீதையைத்) தேடியவனான அநுமான்,—கன்னி மா நகர்ப்புறத்து - அழிவற்ற பெரிய அவ்விலங்காபுரியின்வெளியிடத்துள்ள, அகல் கரந்துறை - பரந்த மறைவிடமான இராவணனரண்மனையை, காண்பான் - பார்த்தற்பொருட்டு, சொன்ன மூன்றினும் நடுவணது அகழியை தொடர்ந்தான் - (சிற்பசாஸ்திரங்களிற்) கூறப்பட்டுள்ள மூன்று அகழிகளுள்ளும் நடுவிடத்திலுள்ளதான அகழியைச் சார்ந்தான்; (எ - று.)

புறநகர் இடைநகர் அகநகர் என்று நகரம் மூன்றுபகுப்பினதாக அமைக்கப்படும். அப்பகுப்பு ஒவ்வொன்றையுஞ் சூழ மதிலும் அதனைச்சார அகழியும் உண்டு. இங்ஙனம் நூற்கொள்கையமைந்திருத்தலால், 'சொன்ன மூன்று' எனப்பட்டது. இலங்கையிற் புறநகரத்துமதிலைச் சார்ந்த அகழி, கடலேயாக இயல்பில் அமைந்தது; இது, இயற்கைஅரண்; மற்றவை - செயற்கை. அநுமான் அந்தப் புறவகழியையும் அதற்குஉள்ளிட்ட புறமதிலையுங் கடந்து புறநகரி லெங்கும் பிராட்டியைத் தேடியதை இதுவரையிற்கூறிய கவி, இனி

அவ்வநுமான் அதற்கு உள்ளடங்கிய இடைநகா அகநகர்களிற்சென்று தேடக் கருதி இடைநகரைச் சூழ்ந்த மதிலைச சார்ந்துள்ள அகழியை யடுத்தமை இங்குக் கூறினா. (அகநகரின் அகழிமதில்கள், மேல் கசுகூ-ஆஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும்.)

இராவணன் கோட்டை யென்று பிரசித்தமாகக் கூறும்படி இராவணன் வசிக்கின்ற இடம் புறத்தவா அகத்துவருதலும் அகத்தவர் புறத்திற்செல்லு தலும் எளிதிலியலாதபடியும, இன்னவிடத்தி லின்னதன்மையதா யுள்ள தென்று புறநாட்டவா எளிதிற்கண்டு உணரலாகாதபடியும் அமைந்திருத்தல் பற்றி, 'காந்துறை' எனப்பட்டது. கரந்து உறை - மறைவாயிருப்பதுஎன்று பொருள். அவ்விடம, விசாலமாயிருத்தலால, 'அகன்கரந்துறை' என்றா. நகாப்புறத்து-நகரில்; புறம்-ஏழனுருபு: இனி, நகாப்புறத்துபுறநகரத்திலிருந்து நடுவணது அகழியைத்தொடாந்தான் என்றலுமாம். நகர்ப்புறம் இலக்கணப் போலி. இனி 'கரந்துறை' சுருங்கையெனப்படுகின்றகரந்தகற்படையென்று கொண்டு, பின்னிரண்டடிகளுக்கு - புறநகரத்திலிருந்து செல்லும் அகன்ற காந்தகற்படையையுமுட்படப் பாாத்துச்செலபவனுன அநுமன் அந்நீர்வரு வழியால் இடையகழியைச சோந்தனனென்றலுமொன்று;"நீணிலம்வகுத்து நீரிரந்துவந்திழிதரச, சேணிலத்தியற்றிய சித்திரச சுருங்கை சேர், கோணிலத்து வெய்யவாங கொடுஞ்சுறத்தடங்கிடங்கு" என்ற சிந்தாமணி காணக. கன்னி - அழிவின்மை. இனி, கன்னி மாநகா - கன்னிகைபோல எவருஞ் சேரவொண்ணுத மிக்க பாதுகாவலையுடைய பெருநகர மெனினுமாம; பி - ம்.—[1]மாமதிற்புறத்தவன். [2]மூன றினுணடுவணைத்தகழியை. (கசுரு)

கசுசு.—அவ்வகழியின்பரப்பை அநுமான் கொண்டாடுதல்.

தனிக்க டக்களி றெனவொரு துணையிலான் [1]தூய
பனிக்க டற்பெருங் கடவுடன் பரிபவந் துடைப்பா
னினிக்க டப்பதன் றேழ்கடல் கிடந்ததென் றிசைத்தான்
கனிக்க டற்கதிர் தொடாந்தவ னகழியைக் கண்டான்.

(இ - ள்.) தனி கடம் களிறு என - ஒப்பற்ற மதயானைபோல, ஒரு துணை இலான் - ஒருதுணையையும் வேண்டாதவனும், கடல் கதிர்-கீழ்கடலி னின்று உதித்த சூரியனை, கனி தொடாந்தவன் - பழமென்றுகருதி(ப் பிடித தற்கு)ப பாயர்தவனுமான அநுமான்,—அகழியை கணடான் - அந்த இடை நகரகழியைப் பாாத்து,—தாய - '(என்னல்) தாணடப்பட்ட, பனி கடல் - குளிாச்சியான கடலாகிய, பெரும கடவுள்தன் - பெரிய தேவனுக்கு (யான் தாணடியதனுல) நோ்ந்த, பரிபவம - அவமானத்தை, துடைப்பான்-நீக்குதற பொருட்டு, இனி கடபபது அன்று ஏழ் கடல் கிடந்தது - இனி (என்னல) தாணடமுடியாததாய் ஏழுகடலும ஒருசேர இவ்வாறு இயைந்துகிடந்தது,' என்று இசைததான - என்று (தனக்குட்) சொல்லிக்கொணடான: (எ - று.)

ஜம்பூத்வீபத்துக்கும் இலங்கைத்தீவுக்கும் இடையிலுள்ளதும், உவர்க் கடலின் ஒருபகுதியும், எளிதிலேவருங்கடக்க வியலாததுமான கடலைத்தான் எளிதிற்கடந்தமைபற்றி அக்கடலரசனாகிய வருணனுக்கு நேர்ந்த அவமானத்தைப் போக்கவேண்டுமென்ற கருத்தினால், தான அங்ஙனம் இனிததாணட முடியாதபடி ஏழுகடல்களும் ஒருங்குகூடி இவ்வாறு இருந்ததாகு மென்று, அவ்விடைநக ரகழியாகிய நீர்நிலையின அருமைபெருமைகளை மனத்திற் பாராட்டின னனுமனென்பதாம்; ஆந்தறிப்பேற்றவணி. வடமொழியில் வருணனுக்கு மஹாதேவனென்று ஒருபெயர் வழங்குதலால், 'பெருங்கடவுள்' என்றார். 'கடப்பதன் றேழ்கடல் கிடந்தது' - பன்மையொருமை மயக்கம். பி - ம்:—[1]சாரவான். (கசசு)

இதுவும் அது.

கசஎ. பாழி நன்னெடுங் கிடங்கென[1]ப் பகர்வரேற் பல்லோ
ரூழி காலநின் றுலகெலாங் கல்லினு[2]முலவா
வாழி வெஞ்சினத் தரக்கனை யஞ்சியாழ் கடல்க
ளேழு மிந்நகர் சூலாயது கொலாமென விசைத்தான்.

(இ - ள்.) 'பாழி - அகலமுள்ளதும், நல் - சிறந்ததும், நெடு - நீண்டதுமான, கிடங்கு - அகழியாகும் (இது),' என - என்று, பகர்வர் ஏல் - (எவரேனும்) சொல்வாரானால்,—பல்லோர் - பலபேர், ஊழி காலம் நின்று - கற்ப காலமளவும் கூடிநின்று [நெடுங்காலமநின்று எனறபடி], உலகு எலாம்கல்லினும - நிலவுலகமுழுவதும் தோண்டினாலும், உலவா - (இங்ஙனம) முடிவு பெறமாட்டா [இவ்வளவு அகலமும நீளமும ஆழமும உண்டாகா]. (ஆதலால், அகழியென்று கொள்ளற்பால தன்று இது; மற்று யாதோவெனின்.—) ஆழி வெம சினதது அரக்கனை - (கரிய பெரிய வடிவததிற) கடல்போன்றவனும கொடியகோபமுளளவனுமான தலைமையரககனாகிய இராவணனுக்கு, அஞ்சி - பயந்து, ஆழ் கடல்கள் ஏழுள இ நகா சூலாயதுகொல் ஆம் - ஆழ்ந்த ஏழுகடல்களும (ஒருங்குசேர்ந்து ஓர அகழியாகி) இந்த இலஙகாபுரியைச சூழ்ந்தது போலும இது, என இசைததான் - என்றும (தனக்குட்)சொலலிககொண்டனன், (அநுமான்); (எ - று.)

உலகததில எததனைபேர ஒருங்குகூடி எவ்வளவுகாலம் தொடாச்சியாய வேலைசெய்யததலைப்பட்டு நிலவுலகமுழுவதும தோண்டினாலும இவ்வளவு அகன்றும நீண்டும ஆழ்ந்துமுள்ள பெரிய நீர்நிலை யமையா தாதலால், இது செயற்கையகழியன்று என்றும், இராவணனிடதது அச்சத்தால் ஏழுகடல்களும ஒருங்குகூடி அவனது இடைநகாககு இங்ஙனம் இயற்கையகழியா யமைந்திருததலகூடு மென்றும எண்ணினன அனுமனெனக. ஒரு பொருளினிடதது அதன் உண்மைததன்மையை மறுதது மற்றொருதன்மையை யேற்றிக கூறியதாலை, இது - ஒழிப்பணி; இதனை, வடநூலார அபஹ்நுதியலங்காரமென்பா. பி-ம்.—[1]உணாவனேற். [2]முடியா. சூலாயகொலாமெனநினைந்தான். (கசஎ)

கசஅ—அங்வகழியையடைந்த அநுமான் அதன்கடத்தற்குஅருமையைக் கருதுதல்.

ஆய தாகிய வகன்புன லகழியை யடைந்தான்
றூய வேலையி னிருமடி விசைகொடு தாவிப்
போய காலத்தும் போக்கரி [1]தென்பது புகன்று
னாய கன்புகழ் [2]நடந்தபே ருலகெலா நடந்தான்.

(இ - ள்) ஆயது ஆகிய - அத்தன்மையதான, அகல் - அகன்ற, புனல் அகழியை - நீர் நிறைந்த அவ்வகழியை அடைந்தான் - சேர்ந்தவனாய்— 'தூய - வேலையின் இரு மடி விசை கொடு தாவி போய காலத்தும் - (முன்பு) தாண்டின கடலுக்காகக் கொண்ட வேகத்தினும் இரண்டுபங்கான வேகத்தைக் கொண்டு (யான்) தாண்டிப்போனபோதிலும், போக்கு அரிது - கடத்தற்கு அரியது (இவ்வகழி),' என்பது புகன்றுன - என்று (தனக்குட்) சொல்லிக்கொண்டனன்: (யாவனெனில்,—) நாயகன் புகழ் நடந்த பேர் உலகு எலாம் நடந்தான் - லோகநாயகனான இராமபிரானது கீர்த்தி சென்றுபரவிய பெரிய உலகங்களிலெல்லாம் (தானும் தனது புகழினால்) சென்றவனான அநுமான்; (எ - று.)

முன்பு கடல்கடந்துவருதற்கு நாம் எவ்வளவு வேகங்கொண்டோமோ அதனினும் இரட்டிப்பான வேகங்கொண்டு சென்றாலும் இவ்வகழியைக்கடத்தல் முடியாதென்று எண்ணினன் அநுமனென்பது, இடையிரண்டடிகளின் கருத்து. தலைவனான இராமபிரானது கீர்த்தியோடு தூதனான அநுமானது கீர்த்தி ஒற்றுமைப்பட்டிருத்தலால், அவ்விராமகீர்த்திபரவிய உலகமுழுவதிலும் அநுமானது புகழுடம்பும் சென்றுள்ளதென்பது, நான்காமடியின் தாற்பரியம்; எனவே, இராமனோடொத்த கீர்த்திமான் அநுமனென்றதாம், முதலடி - முற்றுமோனை பி - ம்:—[1]ஆமென்று. [2]நடாய. (கசஅ)

வேறு

கசக—இதுமுதல் ஏழுகவிகள் - அவ்விடைநகரகழியின் வருணனை கவிக்கூற்று.

மேக்கு நால்வகை மேகமுங் கீழ்விழுந்
தூக்கி னலன்ன தோயத்த தாய்த்தகைய
ராகி ஞன்படை யன்ன வகழியை
வாகி னுளரை [1]வைக்கலு மாகுமோ.

(இ - ள்.) மேக்கு-மேலிடத்தில [வானத்தில்] செல்லுகின்ற, நால்வகை மேகமும் - நான்குவகைப்பட்ட மேகங்களும், கீழ் விழ-கீழிடமாகிய நிலவுலகத்திலுள்ள தன்னைக் கடலென்றுகருதி நீர்முகந்து கொள்ளுதற்பொருட்டுத் தன்னை நோக்கி) இறங்கிவருமாறு, தூக்கினால அன்ன (தான) தலையெடுத்து

காட்டினாற் போன்ற, தோயத்தது ஆய் - நீரையுடையதாய், துயர் ஆக்கினான் படை அன்ன - (உலகத்துக்கு) துன்பத்தைச்செய்தவனான இராவணனது சேனையைப் போன்ற, அகழியை - அந்த அகழியின் இயல்பை, வாக்கினால் உரை வைக்கலும் - வாயினாலெடுத்துச் சொல்லுதலும், ஆகுமோ முடியுமோ? [முடியா தென்றபடி]; (எ - று.)

அந்த அகழிவருணனையாகிய தனிப்பிரபந்தத்துக்கு இம்முதற்செய்யுள் அவையடக்கம்போன்று நிற்கும்; அதன்சிறப்பை வருணித்துச் சொல்லுதல் முடியாதென்றன ராதலி னென்க. அவ்வகழியில் நிறைந்திருக்கின்ற நீர் அலைகளால் மேலெழுதலை, வானத்துச் செல்லுகின்ற மேகங்கள் தன்னைக் கடலென்று கருதித் தன்னிடத்து நீர் முகக்கவருமாறு அவற்றிக்குத் தனது இருப்பைத் தலையெடுத்துக்காட்டுகின்றவாறு போன்றதென வருணித்தார்; **தற்குறிப்பேற்றவணி.** நால்வகை மேகம் - நான்குதிசைகளினின்றும் வரும் மேகங்கள். புஷ்கலாவர்த்தம் முதலிய நான்குமேகங்களென்றலு முண்டு; பழையதிருவிளையாடற் புராணத்து நானமாடக்கூடலான திருவிளையாடலில் "புட்கலாவருத்தமுன்னு, வென்றிகொணன்கு மேகவேந்தரை வரவழைத் தான்" என்றும், கடம்பவனபுராணத்தில் "வென்றிப்புட்கலா வருத்தமுதற் புயல்களனைத்" என்றும் கூறுதல் காண்க. இராவணன் சகலலோககண்டக னாய் எல்லாப்பிராணிகட்கும் துன்பஞ் செய்தலால், 'துயராக்கினான்' என்று ஒருபெயரிட்டுக் கூறப்பட்டான்; ராவணன் என்ற பெயர் - பிறர்கூச்சலிடு மாறு உபத்திரவஞ்செய்கின்றவனென்று பொருள்படுதலும் உணர்க. அவ னது சேனை, தொகையிற்பெரியதும் வடிவத்திற்பரந்ததுமாயிருத்தலால், வெள்ளமென்றும், கடலென்றும் கூறப்படும்; அதனை, இங்கு அகழியின்பரப் புக்கு உவமையாக்கினார்: இதனால், கடத்தற் கருமையையுங் காட்டியதாம். பி - ம்.—[1]வைக்கவும் வைகுமோ.

இதுமுதல் ஒன்பது கவிகள் - பெரும்பாலும் முதற்சீரொன்று மாச்சீரும், மற்றைமூன்றும் விளச்சீர்களுமாகிய அளவடி நான்குகொண்ட கலி விருத்தங்கள். (கஅ)

கருல.—அவ்வகழியிற் பலவகை நறுமணம்.

ஆனை முமமதமும்பரி யாழியும்
வான மங்கையர் குங்கும வாரியு
நான மாதர் நறைக்[1]குழ லாவியுந்
தேனு மாரமுந் தேய்வையு நாறுமால.

(இ - ள்.) ஆனை மும் மதமும் - யானைகளின் மூன்றுவகை மதஜலங் களும், பரி ஆழியும் - குதிரைகளின் வாய்நுரைநீரும், வானம் மங்கையர் குங் குமம் வாரியும் - தேவமாதர்கள்பூசிய குங்குமக்குழம்பும், மாதர் நானம் நறை குழல் ஆவியும்-(மற்றும்பல) மகளிரது கஸ்தூரிகுழம்புதடவியதும் நறுமண முள்ளதுமான கூந்தலுக்கு ஊட்டிய அகிற்புகையும், தேனும் - (மலர்களி

னின்று சொரிகின்ற) தேனும், ஆரமும் - சந்தனக்குழம்பும், தேய்வையும் - (மற்றும் அகில் தகரம் முதலிய வாசனைமரங்களின்) தேய்த்தபூசசும், நாறும - (தன்னிடத்து)மணம்வீசப்பெறும், (அவ்வகழிநீர்); (எ-று.)—ஆல்-ஈற்றசை.

யானைகளின் மதஜலங்களும், குதிரைகளின் வாய்நுரைகளும், அவ் விலங்கையில் வசிக்கின்ற தேவமாதர்களும் மற்றைமகளிரும் உடலிற் பூசிய குங்குமக்குழம்பையும் சந்தனத்தேய்வையையும் மற்றுஞ்சில வாசனைத் தேய்வைகளையும் அவர்கள் கூந்தலுக்கு ஊட்டிய அகிற் புகையையும் அடித்துக்கொண்டு பெருகும் நீரும், அவ்வகழியிலுள்ள நீர்ப்பூக்களினின்று சொரிகின்ற தேனும் அவ்வகழியில் சேர்தலால், மதமணம் முதலியவற்றின் நறுமணம் வீசுகின்றது அவ்வகழிநீ ரென்றவாறு. அகழிநீர் ஆனைமதம் முதலியன நாறும் - இடத்து நிகழ்பொருளின்தொழில், இடத்தின்மேல் நின்றது [உபசார வழக்கு.] ஆழி - கிடங்கு [?] விலாழி யென்பதன் விகாரம். குங்குமவாரி - குங்குமப்பூவை யரைத்துக்கரைத்த குழம்பு. நாணம் - கஸ்தூரி; அதனாலாகியவுயிர்ச சாந்துக்கு இலக்கணை. தேய்வை - தேய்க்கப்பட்டது. ஆரம்-புஷ்பஹாரமென்றும, தேய்வை - சந்தனதேய்வையென்றும் கொள்ளினுமாம். மும்மதம் - துதிக்கைமதம, கர்ணமதம், பீஜமதம. பி - ம்:—[1]குழனுவியும். (கஙo)

கருக —அவ்வகழியிற் பலவகை நீர்ப்பறவைக ளொலித்தல்.

உன்னு நாரை மகன்றில் புதாவுளி
லன்னங் கோழி வண்டானங்க ளாழிபுள்
கின்னரங் குரண்டங் கிலுக் கஞ்சிரல்
சென்னங் காகங் குணாலஞ் சிலம்புமே.

(இ - ள்.) உன்னும் - (மீனாகிய இரையைத் தேடுதற்கு) கருதத்தையே யுடைய, நாரை - நாரைகளும, மகன்றில் - மகன்றில்களும, புதா - குருகுகளும், உளில - உள்ளான்களும், அன்னம் - ஹம்ஸங்களும், கோழி - நீர்க்கோழிகளும, வண்டானங்கள - பெருநாரைகளும், ஆழி புள் - சக்கரவாகங்களும், கின்னரம் - கின்னரங்களும், குரணடம - கொக்குகளும், கிலுக்கம - கிலுக்கங்களும், சிரல் - சிச்சிலியென்னும் மீன்குத்திக் குருவிகளும், சென்னம் - (நீர்ப்) பருந்துகளும், காகம் - (நீர்க்) காக்கைகளும, குணாலம் - குணாலங்களும், சிலம்பும-(அவ்வகழிநீரில்) ஒலிக்கும்; (எ - று.)

இதிற் கூறியனவெல்லாம் நீர்வாழ்பறவைகளின் சாதிபேத மென்பது வெளிப்படை. 'உன்னநாரை' என்ற பாடம், நீர்வாழ்பறவைகளாகிய நாரை முதலியனவென்று பொருள்பட்டுச் சிறக்கும்; உன்னம் - நீர்வாழ்பறவைப் பொதுப்பெயர். மகன்றில் - அன்றிலில ஒருசாதி; ஆணன்றிலென்பர் ஒருசாரார். ஆழி - சக்கரம்; அப்பெயராற் குறிக்கப்படுதல்பற்றி, 'நேமிப்புள்' என்றாற்போல 'ஆழிபுள்' எனப்பட்டது. காகமென்பது, காவென்று கத்துவ தெனக் காரணப்பொருள் பெறும். 'சென்னம் - ஸ்யேநமென்ற வடசொல்லின் சிதைவென்பது தகும். (கஙச)

கருஉ.—மாதர்களின் அகிற்புகை முதலியன அவ்வகழியில் மிகுதியாகச் சேர்ந்திருத்தல்.

நலத்த மாதர் நறை[1]யகி லாவியு
மலத்த கக்குழம் புஞ்செறிந் தாடிய
விலக்க ணக்கரி யோடிள மென்னடைக்
குலப்பி டிக்குமொ ரூடல் கொடுக்குமால்.

(இ - ள்.) நலத்த மாதர் - அழகுள்ள (அநநகரத்து) மகளிரது, நறை அகில் - நறுமணமுள்ள அகிற்புகையும், நாவியும - கஸ்தூரிப்புழுகும், அலத்தகம் குழம்பும - செம்பஞ்சுக்குழம்பும், செறிந்து - (தன்னிடத்தில்) மிகுதியாகச் சேரப்பெற்றிருத்தலால்,—(அவ்வகழிநீரானது),—ஆடிய இலக்கணம் கரியோடு - (தன்னிடத்தில்) நீராடிய உத்தமவிலக்கணமமைந்த ஆண்யானைகளோடு, குலம் மெல் நடை இள பிடிக்கும் - உயர்சாதியில்தோன்றிய மென்னடையுள்ள இளமையான பெண்யானைகளுக்கும், ஓர் ஊடல்கொடுக்கும் - ஒருவகைப்பிணக்கைஉண்டாக்கும்; (எ - று)— ஆல் - ஈற்றசை

அந்நகரில நீரெல்லாம, அந்நகரத்து மகளிர் நீராடுவதால் தமது கூந்தலுக்கு அவர்கள் ஊட்டியுள்ள அகிற்புகையையும மயிர்ச்சாந்தையும, கால்களிலூட்டியுள்ள செம்பஞ்சுக்குழம்பையுங கரைத்துக்கொண்டு பெருகி அவ்வகழியில வந்து சேர்தலால், அவ்வகழிநீரில அவ்வகிற்புகை மணம முதலியன செறிந்துள்ளன; ஆண்யானைகள அவவகழிநீரில மூழ்கியெழுந்துவருகின்றபொழுது அவை தமமீது படியப்பெற்றுப புதுமையான மணத்தையும், புழுதிபடிந்தாற்போன்ற நிறவேறுபாட்டையுங் கொள்ளுதலால, அவற்றைக் கண்ட பெண்யானைகள், தமக்கு உரிய அவவாண்யானைகளை வேறுபிடியானையோடு கலவிகொண்டு வந்தன வென்று மாறுபடக்கருதி, ஊடல்கொள்ளுமெனக் கருத்துணர்க. அந்நகரத்து மாதரது மிகுதியும், செல்வச்சிறப்பும், இதில் வெளியாம். பி - ம்:—[1]அகிலாவியும. (கருஉ)

கருக.—அவ்வகழியில் தாமரைமலர்கள் துவிந்திருத்தல்.

நறவு நாறிய நாணறுந் தாமரை
றுறைக டோறு முகிழ்த்தன தோன்றுமால்
சிறையி னெய்திய செல்வி முகத்தினோ
டுறவு தாமுடை யாரொடுங் காகளோ.

(இ - ள்) நறவு நாறிய - தேனுடனே வாசனைவீசுகின்ற, நாள் - புதிய [அன்றுமலர்ந்த], நறு தாமரை-நல்ல தாமரைமலர்கள், துறைகள் தோறும்- (அவ்வகழியின்) இடந்தோறும, முகிழ்த்தன தோன்றும - (அவவிராப்பொழுதில்) குவிந்தனவாய்க் காணப்படும; சிறையின் எய்திய செலவி முகத்தினோடு உறவு உடையார் - (இராவணனால்) சிறையில் வைக்கப்பட்டுள்ள சீதாபிராட்டியினது முகத்தினுடன் உறவுமுறையுள்ளவர்கள், தாம ஒடுங்காரகளோ - (அம்முகம வாடியிருக்கும்போது) தாமும ஒடுங்காமலிருப்பார்களோ? (எ-று.)

அவ்வகழிநீரிலுள்ள செந்தாமரைமலர்கள் இயல்பாக இரவிற்குவிந்திருப்பதை, அவை ஜாநகிப்பிராட்டியின் திருமுகத்துக்கு உறவினமாதலால் சிறைவைக்கப்பட்டது காரணமாக அம்முகம் ஒடுங்கியபோது தாமும் ஒடுங்கியதாகக் கற்பித்தார். முன்னிரண்டடியிற் கூறிய சிறப்புப் பொருளைப் பின்னிரண்டடியிற் கூறிய பொதுப்பொருள்கொண்டு சாதித்தலால், **வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.** முகத்துக்கும் செந்தாமரைமலர்க்குமுள்ள ஒப்புமை கருதி, அவை ஓரினமாகக் குறிக்கப்பட்டன. அநுமான் அவ்வகழியை யடைந்த சமயம் இராப்பொழுதாதலால், அப்பொழுது தாமரைமலர் குவிந்திருத்தலை வருணித்தனனென்க. எய்திய - சேர்ந்த. செல்வி-செல்வத்திற்குரிய தலைவியான திருமகளின் அவதாரமானவள். (௧௫௩)

௧௫௪.—அவ்வகழி நீர் பளிங்குபோலத் தெளிந்திருத்தல்.

பளிங்கு செற்றிக் குயிற்றிய [1]பாயொளி
விளிம்பும் வெள்ளமு மெய்தெரி யாதுமேற்
றெளிந்த சிந்தைய ருஞ்சிறி யார்களோ
டளிந்த போதறி தற்கெளி தாவரோ.

(இ - ள்.) பளிங்கு செற்றி குயிற்றிய - படிகக்கற்களைச் செதுக்கிப் பதிக்கப்பெற்ற, பாய ஒளி விளிம்பும்-வீசுகின்ற ஒளியையுடைய (அவ்வகழியின்) ஓரமும், வெள்ளமும்-(அவ்வகழியின்) நீரும், மேல் மெய் தெரியாது- மேல் தோற்றத்தில் வடிவம் வேறுபடக் காணப்படாதனவாயிருந்தன; தெளிந்த சிந்தையரும் - தெளிவுள்ள மனமுடையவர்களும், சிறியார்களோடு அளிந்தபோது - (உள்தெளிவில்லாத) சிறியவர்களுடன் கூடியபோது, அறிதற்கு எளிது ஆவரோ-எளிதில் வேறுபாடறியத்தக்கவராவரோ? [ஆகார்].

"நாந்தநுண்பளிங்கெனத் தெளிந்த வீழ்புனல்" என்றபடி பளிங்கும் தெளிவான நீரும் தம்மிலொப்புமையுடையன வென்பது வெளிப்படை. அவ்வகழியின் கரையிற் பளிங்குக் கற்பதித்த இடமானது, தன்னையடுத்த அவ்வகழிநீரோடு தான் வேறுபிரித்துக் காணப்படாததாயிருந்தது. இச்சிறப்புப் பொருளை, 'தெளிந்தசிந்தையரும் சிறியார்களோடு அளிந்தபோது அறிதற்கு எளிதாவரோ' என்ற பொதுப்பொருள்கொண்டு கவி சமத்காரமாகச் சாதித்தனர்; **வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.** பளிங்கு உள்ளும் புறமுமொப்பத் தெளிந்திருத்தலால் அதனைத் தெளிந்தசிந்தையராகவும், அகழிநீர் மேலே தெளிந்திருந்தாலும் உள்ளே தெளிவில்லாததும் பள்ளமுடையிற்பாயு மியல்பினதும் கரைவிளிம்பிற்குக் கீழுள்ளதுமாதலால் அதனைச்சிறியார்களாகவும் கருதுக. நன்னீரை 'வெள்ளம்' என்றல், மலையமானாட்டினின்று வந்து வழங்கிய திசைச்சொல். விளிம்பும் வெள்ளமும் மெய்தெரியாது - பன்மையொருமை மயக்கம்; வழுவமைதி தனித்தனி தெரியாதென்க; அளிதல் - உருகுதல், கனிதல்; இலக்கணையாய், சிநேகித்தலைக் குறித்தது. முன்னிரண்டடிகளிற் பளிங்கு விளிம்பையும் வெள்ளத்தையும் வைத்த முறைமைக்கு

ஏற்ப மூன்றுமடியில் தெளிந்த சிறுதையரையும் சிறியார்களையும் சிறுததியது முறைநிரனிறைப்பொருள்கோளின்பாற்படும. பி - ம்.—[1]பாலொளி. (௧௫௪)

௧௫௫.—அவ்வகழியிற் பலவகையிரத்தினங்கள் ஒளிவீசுதல்.

நீல மேமுத னன்மணி நித்தில
[1]மேல கீழுபல் வேறொளி வீசலாற்
பாலின் வேலை முதற்பல வேலையுங்
கால்க லந்தன வோவெனக் காட்டுமே.

(இ - ள்.) மேல கீழ - (அவ்வகழியின் கரைகளில் நீரளவுக்கு) மேலே பதிக்கப்பெற் றுள்ளனவும கீழே பதிக்கப்பெற் றுள்ளனவுமாகிய, நீலமே முதல் நல் மணி - நீலரத்தினம் முதலிய சிறந்த (பலவகை) இரத்தினங் களும், நித்திலம் - முத்துக்களும், பல் வேறு ஒளி வீசலால் - (அந்நீரின் மேற்) பலவேறுவகைப்பட்ட ஒளியைவீசுதலினால்,—(அவ்வகழிநீரானது),— பாலின் வேலை முதல் பல வேலையும் கால் கலந்தனவோ என காட்டும - பாற் கடல் முதலிய பலசிறக்கடல்களும காற்றினால் ஒன்றுசேரந் திட்டனவோ வென்னும்படி தோன்றும; (எ - று.)

அகழியின் விளிமபிற் சிலவிடஙகளில் மேலும் கீழும பதிக்கப்பெற் றுள்ள நவரத்தினங்கள் பலவகையொளிகளை வீச, அவ்வொளிகளின் சம்பந் தத்தால் அவ்வகழியின் தெளிவானநீர பலவேறு நிறஙகொண்டு காணப்படு கின்றது. அதனை வேவவேறு நிறமுள்ள எழுகடல்களும் ஒருஙகுசோந்தாற் போலுமென உதபிரேக்ஷித்தார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. அவ்வகழியின் மிகக பரப்பு, நீாமிகுதி இவைகளும் இதனுல் விளஙகும்.

பின்னா 'நிலததிலம்' என வருதலால் முன்னர் 'நீலமே முதல் நன்மணி' என்றது, நவரததினங்களுள் முத்தொழிந்த பிறவற்றையாம். கறபாந்தகாலத தில் ஊழிக்காற்றுவீசுதலால் எழுகடல்களும் தம்மிற் கலந்து பிரளயப்பெரு வெள்ளமாதலை உட்கொணடு, 'கால்கலந்தன' என்றார்; மூன்றும்வேற்றுமைத தொகை. இனி, 'கைகூடுதல்,' 'காலசீததல்' எனபனபோல, 'காலகலததல' என்பதை ஒரு சொல்லாககொணடு காவ-தமிழுபசருக்கமென்றலுமொன்று. பி - ம் —[1]மேலுபாநதயன்மாறொளிவீசலால. (௧௫௫)

௧௫௬.—அநுமான் அவ்வகழியையும் அதனோடுசேர்ந்த மதிலையுங் கடந்து இடைநகரினுட் செல்லுதல்

அன்ன வேலை யகழியை யார்கலி
யென்ன வேகடந் திஞ்சியும் பிற்படத்
துன்ன ருங்கடி மாநகர் துன்னினான்
பின்ன ரெய்திய தன்மையும பேசுவாம.

(இ - ள்.) அன்ன வேலை - அப்பொழுது,—(அநுமான்),—அகழியை- அவ்விடைநகரகழியை, ஆர்கலி என்னவே கடந்து-(முன்பு)கடலைக் (கடந்து சென்றது) போலவே தாண்டிச்சென்று, இஞ்சியும் பின்பட - (அவ்வகழியைத் தாண்டும் விசையிலேயே அதனையடுத்த) மதிலும (கடக்கப்பட்டுப்) பின்னேயாய்விட, தன் அரும கடி மா நகா துன்னினான் - (எவரும்) கிட்டுதற்கு அரிய காவலையுடைய பெரிய அவ்விடைநகரினுள்ளே சேர்ந்தான்; பின்னர் எய்தியதன்மையும் - பின்பு அங்கு நிகழ்ந்த செய்திகளையும, பேசுவாம் - இனிசசொல்வோம்; (எ - று.)—அவற்றை, அடுத்தகவி முதலாகக் காண்க. ஏற்றடி - கவிக்கூற்று. (கடுசு)

கடுஎ.—அந்நடுநிசியில் அங்குப் பலதெருக்களில் அநுமான் தேடுதல்.

கரிய நாழிகை பாதியிற் காலனும்
[1]வெருவி யோடு மரக்கர்தம் வெம்பதி
பொருவ னேயொரு [2]பன்னிரு யோசனைத்
தெருவு மும்மைநூ றாயிரந் தேடினான்.

(இ - ள்.) கரிய நாழிகைபாதியில் - அந்நடுராத்திரிப்பொழுதிலே, காலனும் வெருவி ஓடும அரக்கர்தம வெம் பதி - யமனும அஞ்சியோடும்படியான இராக்கதாகள் வாழ்கின்ற கொடிய அந்நகரில,—ஒருவனே-(அநுமான்தான்) ஒருவனாகவே,—ஒரு பன்னிரு யோசனை - பன்னிரண்டுயோசனை யளவு தூரமுள்ள, தெருவு மும்மை நூறாயிரம - மூன்றுலக்ஷந் தெருக்களில், தேடினான் - (சீதையைத்) தேடலானான்; (எ - று)

கரிய நாழிகை - இருளினாற் கருமையையுடைய பொழுது: என, இரவுக்கு ஒருபெயா கூறினர்; "கரியநாழிகை யூழியிற்பெரியன கழியுமாறறியேனே" என்றாரபெரியாரும்: நாழிகை - இருபத்தினான்கு நிமிஷங்கொண்ட நேரம. இது, அந்நாழிகை பலவற்றைக கொண்ட இரவுக்குச சினையாகுபெயராக நின்றது. 'ஒருவனே' எனறது, அநுமானது அஸஹாய சூரத்தன்மையில ஈடுபாடு. 'மும்மை' என்ற சொல் - மூன்றென்னும் எண்ணையே யுணாத்தியது "தெரிமாணதமிழ் மும்மைததென்னம்பொருப்பன்" என்றவிடத்துப் போல;இதில்'மை'என்பது பகுதிப்பொருள விகுதியென்னும ஸ்வார்த்தபாவதத்திதபரத்யயமாம். பி-ம்:-[1]வெருவு செய்யும. [2]பன்னிரண்டோசனை. (கடுஎ)

வேறு.

கடுஅ.—அந்நடுநிசிப்பொழுதில் அவ்விடைநகரிலிருந்த நிலைமைகளை இதுமுதல் எட்டுக்கவிகளிற் கூறுகின்றர்.

வேரியு மடங்கின [1]நெடுங்கடல் விளம்பும்
பாரியு மடங்கின [2]தடங்கியது பாடல்
காரிய மடங்கினர்கள் கம்மியர்கண் மும்மைத்
தூரிய மடங்கின தொடங்கிய துறக்கம்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது நடுநிசியாய் விட்டதனால் அவ்விடத்தில்),— வேரியும் அடங்கின - மதுபானங்களும் ஓய்ந்துவிட்டன; நெடுங் கடல்விளம்பும் பாரியும் அடங்கினது - பெரிய கடல் (சத்திப்பது) போல (இராக்கதர்கள் உரத்தகுரலாக)ப் பேசுகின்ற பாரிப்பும் அடங்கிவிட்டது; பாடல் அடங்கியது - (அங்கங்குப் பாடுகின்ற) இசைப்பாட்டும் அடங்கிவிட்டது; கம்மியர்கள் காரியம் அடங்கினார்கள் - தொழிலாளிகளும் தம் தமது செய்தொழிலடங்கினார்கள்; மும்மை தூரியம் அடங்கின - மூன்றுவகைப்பட்ட வாத்தியங்களும் அடங்கிவிட்டன; உறக்கம்தொடங்கியது - (யாவர்க்கும்) தூக்கம் தொடக்கமாயிற்று; (எ - று.)

நள்ளிரவில் அனைத்துயிரும் துயிலுதல் இயல்பாதலால், நிசாசரராகிய அரக்கரும் தம் தம் செய்தொழிலோய்ந்து துயிலுதலைக் கூறுகின்றார். வேரி-கள்; இலக்கணையாய், அதனைக் குடித்தலின்மேல் நின்றது. பாரி - பாரிப்பு: சொற்பரப்பு: முதனிலைத்தொழிற்பெயர். கம்மியர்கள் காரிய மடங்கினார்கள்- "உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண்முதலாறும், அதனொடு சார்த்தி னத்திணை முடியின" என்றபடி வந்த திணைவழுவமைதி. கம்மம் - காமம்: தொழில்; அதனைச் செய்பவன் - கம்மி, காமீ கம்மியர் - கம்மாளருமாம். மும்மைத் தூரியம் - மங்கலமுரசு, வெற்றி முரசு, கொடைமுரசு. கீதாங்கம், நிருத்தாங்கம், உபயாங்கம் என்ற வாச்சியவகை மூன்றையுங் கொள்ளுதலுமாம்; கீதாங்கம் - கீதத்துக்கு வாசிப்பது; நிருத்தாங்கம் - நிருத்தத்துக்கு வாசிப்பது; உபயாங்கம் - இரண்டிற்கும் வாசிப்பது. தூரியம் - பறைப்பொது; வாத்தியப்பொதுவுமாம். பி - ம்:—[1] நெடுங்களி. [2] அடங்கியன.

இதுமுதல் ஒன்பது கவிகள் - கடல்தாவுபடலத்தின் அ௫ - ஆங் கவி போன்ற கலிவிருத்தங்கள். (க௫அ)

க௫௯. இறங்கின நிறங்கொள்பரி யேமுற வெங்கும்
கறங்கின மறங்கொளெயில் காவலர் துடிக்கண்
[1]பிறங்கிணர் நறுங்குழல ரன்பர்பிரி யாதோ
ருறங்கினர் பிணங்கியெதி ரூடினவ ரல்லார்.

(இ - ள்.) (அந்நள்ளிரவில்),— நிறம் கொள் பரி - நல்லநிறத்தைக் கொண்ட குதிரைகள், ஏமம் உற-இன்பமுண்டாக, இறங்கின-தலைசாய்ந்து தூங்கலாயின; மறம் கொள் எயில் காவலர் துடி கண்-வலிமைகொண்ட(அந் நகரத்து) மதில்காப்பவர்கள் அடிக்கின்ற துடியென்னும்பறையின் அடிக்குமிடங்கள், எங்கும் கறங்கின - எவ்விடத்தும் ஒலிசெய்தன; பிறங்கு இணர் நறும் குழலர் - விளங்குகின்ற பூங்கொத்துக்களைச் சூடிய வாசனைவீசுகின்ற கூந்தலையுடையவரான மகளிருள், அன்பர் பிரியாதோர் - தமது அன்புக்கிடமான கணவரைப் பிரியாதவர்களும், பிணங்கி எதிர் ஊடினவர் அல்லார் - (அக்கணவரோடு) மனஸ்தாபப்பட்டு அவரெதிரிலே கோபங்காட்டியவர்களல்லாதவர்களும், உறங்கினர் - தூங்கினார்கள், (எ - று.)

நிசாசரராகிய அரக்கர்கள் அந்நள்ளிரவில் ஓய்ந்து சஞ்சாரமின்றியுறங்கத்தலைப்பட்டதனால், அவர்களேறுவனவாய்நிற்கின்ற குதிரைகளும் அப்பொழுது ஓய்வுபெற்று உறங்கத்தொடங்கியமை, முதல்வாக்கியத்திற் கூறப்பட்டது. ஏமுற இறங்கின - இனிது துயின்றன வென்க. இனி, இறங்கின - தம்மேலேறிய அரக்க ரிறங்கப்பெற்றன வென்றலு மொன்று. இடையாமக் காவலாளர் அந்நள்ளிரவில் எங்குஞ்சுற்றிவந்து முழங்குகின்ற துடியென்னும்வாத்தியத்தின் முழக்கத்தை இரண்டாவதுவாக்கியத்திற் கூறினர். மகளிரிற் கணவரைப்பிரிந்தவரும் கணவரோடு ஊடல்கொண்டவரும் விரகவேதனையால் அந்நள்ளிரவிலும்முட்பட்ட துயில் கொள்ளாது தவிக்க, கணவரோடுகூடிமகிழ்ந்த மற்றையோரெல்லாம்சுகமாகத்தூங்கினரனரென்பது, மூன்றாம்வாக்கியத்தின் கருத்து. 'பிணங்கியெதிருடினவர்' என்ற சொற்போக்கினால், கலவியிற் புலவிநுணுக்கங்கொண்டவ ரென்பது போதரும். இனி, பின்னிரண்டடிக்கு - நறுங்குழலரான மகளிரிலும் அவரது அன்பரான ஆடவரிலும் பிரியாதோரும் பிணங்கியெதிருடினவரல்லாருமாயுள்ளார் உறங்கினரென்று இருபாலாரது நிலைமையையுங் கூறியதாகவுரைக்கவும் இடமுண்டு. 'கண்' என்பது - வாத்தியத்தில் அடிக்கப்படுமிடமாதலை கடிப்பிடுகண்ண முரசம் என நாலடியாரிலுங் காண்க. பி - ம்:—[1]பிறங்கின நறுங்குழலா.

(கருக)

கரு0. வடந்தரு [1]தடங்கொள்புய மைந்தர்கலவிப்போர்
கடந்தன ரிடைந்தனர் களித்தமயில் போலு
[2]மடந்தையர் தடந்தன முகட்டிடை மயங்கிக்
கிடந்தனர் நடந்தது புணர்ச்சிதரு கேதம்.

(இ - ள்.) (அந்நள்ளிரவில்),—வடம் தரு-(பலவகை)ஆரங்களையணிந்த, தடம் கொள் புயம்-பெருமைகொண்ட தோள்களையுடைய, மைந்தர்-இளமை மாறாத அரக்கர்கள், கலவி போர் கடந்தனர் - கோபமாகிய போரைச் செய்துமுடித்தவர்களாய், இடைந்தனர் - ஓய்வுற்று, களித்த மயில்போலும் மடந்தையர்கள் தம் தனம் முகட்டிடை மயங்கிகிடந்தனர்-களிப்புக்கொண்ட மயில்போன்ற (சாயலையுடைய) இளமகளிரின் பருத்ததனங்களின்மீது சோர்ந்துபடுப்பாராயினர்; புணர்ச்சி தரு கேதம் - போகத்தாலாகிய இளைப்பு, நடந்தது - (அங்ஙனமே சிலநாழிகை தொடர்ச்சியாக) நிகழ்ந்தது; (எ - று.)

'புணர்ச்சியிறுதிக்கண் அவசத்தான் முலையிடத்துயிலுந் துயிலை' இங்ஙனங் கூறினார். வடம் - முத்து பவழம் முதலிய இரத்தினங்களாலும், மலர்களாலு மாகிய மாலைகள்: இனி, வடம் தரு-வில்லினாண் இழுத்து அம்பெய்யும்போது படுதலால் அத்தழும்பு பெற்ற, தோள் என்றலு மொன்று. கேதம் - பரிசிரமம்; வடசொல். பி - ம்:—[1]தடங்கொள். [2]மடந்தையர் தடந்தமை.

(கரு0)

கசுக. வாமநறை யின்றுறை மயங்கினர் மறந்தார்
காமநறை யின்[1]றிற [2]நுகர்ந்தனர் களித்தார்
பூமனறை வண்[3]டறை யலங்கமளி புக்கார்
தூமநறை யின்றுறை பயின்றிலர் துயின்றார்.

(இ - ள்.) (அந்நள்ளிரவில்),—வாமம் - அழகிய [இனிமையான], நறையின் துறை-மதுபானவகைகளாகிய நீர்த்துறைகளில் மூழ்கியதனால், மயங்கினர் - மதிமயங்கி, மறந்தார் - மெய்ம்மறந்தவர்களும்,—தூமம நறையின் துறை - (அகிற்புகைமுதலிய) புகைகளின் நறுமணமுள்ள இடத்தில், பூமன் நறை வண்டு அறை அலங்கு அமளி - மலர்களில் மிகுதியாகப்பொருந்திய தேனினிடத்து வண்டுகளொலிக்கப்பெற்ற விளங்குகின்ற படுக்கைகளில், புக்கார் - சேர்ந்து, காமம்நறையின் திறம் நுகர்ந்தனர் களித்தார் - சிற்றின்ப போகமாகிய மதுவினவகைகளை யுண்டுகளித்தவர்களும்,—பயின்றிலர் துயின்றார் - சஞ்சரிக்கமாட்டாதவர்களாய்த் தூங்கினார்கள்; (எ - று.)

கள்ளுண்டு களித்தவர்களும், புஷ்பசயநத்திற் சிற்றின்பம நுகர்ந்து களித்தவர்களும் ஒருங்கிராக அவசமுற்று இட்டகாலிட்டகையராய்க்கிடந்து துயிலுதல் கூறப்பட்டது. 'பூமனறைவண்டறையலங்கமளி' எனவே, மலர்ப் பள்ளியென்றதாயிற்று. 'வாமநறையின்துறை' என்ற சொற்போக்கில் சாக்த சமயத்து வாமமென்னுமபகுப்பினர் உபயோகிக்கின்ற மதுவர்க்கமென்ற பொருளும் தோன்றும்; அவர்கள்மேற்கொள்ளும அவ்வகையொழுக்கம், வாமாசாரமெனப்படும். அலங்கு அமளி - அசைகின்ற படுக்கை யெனக் கொண்டு, ஊசலின்மீது அமைத்த படுக்கை யென்றலு மொன்று. பூமன் - "புஷ்பேஷு-ஜாஜீ" என்றபடி, புஷ்பசிரேஷ்டமான ஜாஜி மல்லிகைமலர் களினாலாகியதும தேனில் வண்டுகள் ஆரவாரிப்பதுமான விளங்குகின்ற மெத்தை யென்றலு மொன்று. இனி, வாமநறையின் துறைமயங்கினராய்ப் பரவசமுற்று, காமநறையின் திறம்நுகர்ந்தனராய்க் களித்து, தூமநறையின் துறையில பூமன்நறைவண்டு அறை அலங்கு அமளியிற புக்கு, வெளிச்சஞ் சரிப்பில்லாதவர்களாய், (பலர்) துயின்றார் என்று ஒருதொடர்ச்சியாகவும்; (சிலர்) வாமநறையின் துறை மயங்கினர் மறந்தார்; (சிலர்) காமநறையின் திறம்நுகர்ந்தனர் களித்தார்; (சிலர்) தூமநறையின் துறையில் அமளிபுக்குப் பயின்றிலர் துயின்றார் என்று வெவ்வேறுவாக்கியமாகவும் உரைப்பாரு முளர். பி - ம்:—[1]துறை. [2]நுகர்ந்தவர். [3]உறை. (கசுக)

கசுஉ. பண்ணிமை[1] யடைத்த பலகட்பொருநர் பாடல்
விண்ணிமை யடைத்தன[2] விளைந்ததிருள் வீணை
தண்ணிமை யடைத்தன தழங்கிசை [3]வழங்கும
கண்ணிமை [4]யடைத்தன வடைத்தன கபாடம்.

(இ - ள்.) (அந்நள்ளிரவில்),—பல கள் பொருநர் - கட்குடித்தாடும பலவகைக்கூத்தர்களுடைய, பாடல் - பாட்டுக்கள், பண் இமை அடைத்த-

இசைகளாகிய இமைகள் மூடப்பெற்றன [பாடற்பண்கள் அடங்கி ஒலித்தலில்லையாயின என்றபடி]; விளைந்தது இருள் - மூண்டாந்த இருளினால், விண் இமை அடைத்தன - வானத்தினிடங்கள் வெளிச்சம் சிறிதுமில்லாமற் கண் மூடின [மிகஇருண்டன]; வீணை - வீணைகள், தண் இமை அடைத்தன - குளிர்ந்த [இனிய] ஸ்வரஸ்தானமாகிய இமைகள் மூடப்பெற்றன [வாசித்தலில்லையாய இசையொடுங்கின என்றபடி]; தழங்கு இசை வழங்கும் கண் - முழங்குகின்ற ஒலியைத் தருகின்ற வாச்சியங்களின் கண்கள், இமை அடைத்தன - அடிபட்டு ஒலித்தலில்லையாயின; கபாடம் அடைத்தன - (எங்கும்) கதவுகள் மூடப்பெற்றன; (எ - று.)

ஒடுங்கினவென்ற பொருளில் 'கண்மூடின' என்றல், வழக்கு. கள்ளுண்டு களித்துப்பாடியாடுங் கூத்தர்கள் அந்நடுநிசியில் வாயொடுங்கி உறங்குபவராயின ரென்பது, முதலவாக்கியத்தின் கருத்து. பொருநர் - சிலவகை யிசைக்கருவிகள்கொண்டு பாடும் ஒருவகைச்சாதியாருமாம்; அவர் ஏர்க்களம் பாடுநரும், போர்க்களம்பாடுநரும் பரணிபாடுநரு மெனப் பலராவ ரென்பது, தொல்காப்பியவுரையால் விளங்கும் இனி, பல கண் - பல விடங்களில், பொருநர்பாடல் பண்ணிமையடைத்தன வென்றலு மொன்று. இசைக்கருவியாகிய யாழில் இனிய இசையெழுமிடங்கள், 'தண் இமை' எனப்பட்டன. இவ்வகையான வாக்கியங்களுடன் 'அடைத்தன கபாடம்' என்றதையும் வைத்ததனால், வாயிலாகிய கண்ணுக்குக் கதவுகளை இமையெனக்கொண்டு, நடுநிசியில் வாயிற்கதவுகள் சாத்தப்பட்டதை அவ்விமையடைத்ததாகக் கொண்டன ரென்ற கற்பனை தோன்றும். இச்செய்யுளின் அணி, உருவகவிசேடம்; அதனுடன் சொற்பொருட்பின்வருநிலையணியும் சேர்ந்துள்ளது. கண் - துளைக் கருவிகளாகிய வாச்சியங்களெனபாரு முளர். பி-ம்:—[1]அடைத்தகல். [2]விளைத்த தொருவீணை. [3]முழங்கும். [4]அடைத்தென. (கசுஉ)

கசுங. விரிந்தன நரந்தமுதல் [1]வெண்மலர் விளாகத்
துரிஞ்சவரு தென்றலுயி [2]ரின்புடை யுலாவச்
சொரிந்தன கருங்கண்வரு துள்ளிதரு வெள்ள
மெரிந்தன பிரிந்தவர்த [3]மெஞ்சுதலி னெஞ்சம்.

(இ - ள்.) விரிந்தன் - மணம்வீசுவனவான, நரந்தம் முதல் - கஸ்தூரிப் புழுகுமுதலிய நறுமணப்பூச்சுகளும், வெள் மலர் - வெண்ணிறமான மலர் மாலைகளும், விள் - விளங்கப்பெற்ற, ஆகத்து - (தமது) மார்பிலே, உரிஞ்ச - உராய, வரு - வருகின்ற, தென்றல் - தென்றற்காற்றானது, உயிரின் புடை உலாவ - உயிரின்மீது மோத,—பிரிந்தவர்தம் - (கணவரைப்) பிரிந்தவரான மகளிரது, கருங் கண் - கரிய கண்கள், வரு துள்ளி தரு வெள்ளம் - மேன்மேல்வருகின்ற துளிகளாலாகும் நீர்ப்பெருக்கை, சொரிந்தன - பொழிந்தன; எஞ்சுதல் இல நெஞ்சம் - (அம்மகளிரது) யாதொரு குறைபாடுமில்லாத மனங்கள், எரிந்தன - (விரகதாபத்தால்) எரிந்தன; (எ - று.)

உறக்கமின்றி விரகவேதனையால் வருந்தும் மகளிரது கண்கள் நீர் சொரிதலையும், அவ்வாமனை அப்பொழுது மிகத்தவித்தலையும், அக்காலத்து நிகழ்ச்சிகளாக இங்கு எடுத்துக்கூறினார். கூறினார்க்கு இன்பந்தரும் பொருள்களெல்லாம் பிரிந்தார்க்குத் துன்பத்தைவிளைத்த லியல்பாதலால், குளிர்ந்த தென்றற்காற்று அப்பிரிந்தார்க்கு வருத்தத்தை மிகுவிக்கின்றது. அவ் வியல்பை, அவர்களுடம்பினமீது தவழ்கிற தென்றற்காற்று அதனகத்துள்ள உயிரின்மீது அராவுவதாகக் குறித்தார். வெண்மலர் - மல்லிகை, முல்லை முதலியன, மலர் விள் - மலர் மலரப்பெற்ற என்று பதவுரை கூறலுமாம். இப்பிரிவொன்றேயன்றி மற்றைப்படி அம்மகளிர்க்கு யாதொருமனக்குறையு மில்லை யென்பார், 'எஞ்சுதலில்நெஞ்சம்' என்றார். பி - ம்:—[1]மென்மலர். [2]உணர்வுண்டயல். [3]எஞ்சுதனிநெஞ்சம். (கஙு)

கஙுச. இளக்கரிழு [1]தெஞ்சவிழு [2]மெண்ணரு விளக்கைத்
துளக்கியது தென்றல்பகை சோரவுயர் வோரி
னளக்கரொ டளக்கரிய வாசையுற [3]வீசா
விளக்கினம் விளக்குமணி மெய்யுறு விளக்கம்.

(இ - ள்.) இளக்கர் இழுது எஞ்ச - இளகுதலையுடைய நெய் குறைய வே, விழும் அழிவனவான, எண் அரு விளக்கை - கணக்கிடமுடியாத [மிகப்பலவாகிய] விளக்குக்களை, தென்றல் - தென்றற்காற்றானது, பகை சோர உயர்வோரின் - பகைவர்கள் தளர்ச்சியடைய (அச்சமயம் பார்த்து அவர்களையழித்துத் தாம்) ஏற்றம்பெறுபவர்போல, துளக்கியது - அசைத்து அவித்துவிட்டது; மணி மெய் உறு விளக்கம்-(அந்நகரத்து மகளிரது) அழகிய உடம்பிற்பொருந்திய ஒளிகள், அளக்கரொடு அளக்க அரிய ஆசை உற வீசா கடலையும் அளவிடவொண்ணாத திக்குக்களையும் அளாவ (தாம்) சென்று பரவி, விளக்கு இனம் விளக்கும் - தீபவர்க்கங்களாக (நின்று) இருளைப்போக்கும்.

விளக்குக்கள் இரவில நெடுநேரம் எரிந்ததனால், நெய் குறைந்துவிட்டது; அங்ஙனம் நடுநிசியில் நெய்குறைந்த அவியுந்தன்மையடைந்த விளக்குக் களின்மேல் தென்றற்காற்று வீசினமாத்திரத்தில் அவ்விளக்குக்கள் அவிந்து விட்டன. தான் வீசி அவித்த தென்றலுக்கு, பகைவர் சோர்வடைந்த சமயம் பார்த்துக் கண்ணோட்டமின்றி அவர்களமேல் தாக்கி அவர்களை அறத்தொலைத்துத் தாம் தாம் மேம்பாடடையுஞ் சிலரை உவமைகூறினார். முன்னிரண்டடி - உவமையணி.

அங்ஙனம் விளக்கொளி நீங்கியபோதும் இவ்விலங்கைக்கரதது மகளி ரின்மேனியிலுள்ள ஒளி, விளக்குப்போல இருளையொழித்து விளங்குதலைப் பின்னிரண்டடியிற் கூறுகின்றார். நாற்புறத்துமுள்ள கடலையும் அதற்கும் அப்பாற்பட்ட திசையெல்லைகளையும் அளாவி நெடுந்தூரஞ்சென்று வீசுகின்றது இத்தேகாந்தி யென்பது, மூன்றாமடியில் விளக்கப்பட்டது. இனி,

மூன்றாமடிக்கு - கடலோடு ஒளந்து ஒப்பிடவொண்ணாத [கடலினும்பெரிய] காதல் (தன்னைக்கணணுறுவாருக்கு) உண்டாம்படி அம்மேனியொளி வீசி யென்றும் உரைகூறலாம். ஆசா என்ற வடசொல் - திசையையும், விருப்பத்தையும் குறிக்கும். விளக்கு அவிந்தும இருளையோட்டுதல் நிகழ்ந்ததாகக் கூறியது, விபாவநாலங்காரம். பி-ம் —[1]சுஞ்சு. [2]எண்ணூறு. [3]வீயாவிளக்கென விளங்கும். (கஉச)

கஉரு. நித்தநிய மத்[1]தொழில ராய்நிறையு [2]ஞானத்
துத்தம ருறங்கினர்கள் [3]யோகியர் துயின்றார்
மத்தமத வெங்களி றுறங்கின [4]மயங்கும்
பித்தரு முறங்கின ரினிப்பிற ரிதென்னும்.

(இ - ள்) நித்தம் நியமம் தொழிலர் ஆய் - நாள்தோறும் முறைதவறாமற்செய்யும் வைதிகச்செயல்களை யுடையவர்களாய், நிறையும் ஞானத்து - பரிபூர்ணமான ஆத்மஞானத்தையுடைய, உத்தமர் - மேலோர்களும், உறங்கினர்கள் - (அர்த்தராத்திரியில்) தூங்கினார்கள்; யோகியர் - அஷ்டாங்கயோகநிலையில் நின்றவர்களும், துயின்றார் - தூங்கினார்கள்; மத்தம மதம் வெம் களிறு - மயக்கத்தைத்தருகிற மதம்பிடித்த வெப்பங்கொண்டயானைகளும், உறங்கின - தூங்கின; மயங்கும் பித்தரும் மதிமயக்கங்கொண்டலைகின்ற பைத்தியக்காரர்களும், உறங்கினர் - தூங்கினார்கள்; (என்றால்), இனி—,பிறர் இது என் ஆம் - மற்றையோர் (அர்த்தராத்திரியில் தூங்கினாரென்னும்) இச்செய்தியைக் குறித்துச் சொல்லவேண்டுவ தென்னே? (எ - று)

நித்தியநியமத்தொழிலராய் நிறையும்ஞானத்து உத்தமர் - 'ஞானமனுட்டானமிவை நன்றாகவேயுடையார்.' பஞ்சகால அஷ்டகாலபராயணரான அவர்கள் இராத்திரிபோஜநாநந்தரம் ஏகாந்தமாக இருந்து ஐம்பொறிகளையடக்கிப் பிராணாயாமஞ்செய்து மனத்தைப் பரம்பொருளினிடத்தே லயப்படுத்தித் தியானத்தோடு சயநித்தலாகிய யோககாலநியமத்தை யநுட்டிக்கும்போது இரவில் நெடுநேரமானதனால் நித்திரைகொண்டனரென்பது முதலடியிற் கூறிய விஷயம். 'யோகியர் துயின்றார்' என்றது, நள்ளிரவு எவரையுஞ்சிறிதேனுந் துயில்கொள்ளச் செய்யுமியல்பின தென்பதைக் காட்டுதற்கு. மதத்தால்மயங்கி வெப்பங்கொண்ட யானைகட்கும், மதிமயக்கங்கொண்டலையும் பித்தர்க்கும் நித்திரை கொள்ளாமை இயல்பு. இந்தப்பிராணிகளும் துயில்கொண்டமை கூறவே, மற்றைப்பிராணிகள் துயில்கொண்டமை கூறவேண்டாதாயிற்று. இம்மென்ம தண்டாபூபிகாந்யாயத்தாற் பொருளை விளக்குதல், தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி.

பி - ம்:—[1]தொழின்முடித்து நெடு. [2]வானத்து. [3]யோகிகள். [4]உறங்காப் பித்தரு முறங்கின ரினிப்பிறர்களென்னும.

கசுசு.—அநுமான் அகநகரத்தின் அகழிமதில்களைக் கடத்தல்.

ஆயபொழு தம்மதி லகத்தரசர் வைகுந்
தூயதெரு வொன்றொடொரு கோடி துருவிப்போய்த்
தீயவ னிருக்கையயல் செய்த வகழிஞ்சி
மேயது கடந்தனன் வினைப்பகையை வென்றான்.

(இ - ள்.) ஆய பொழுது - அங்ஙனமாகிய அந்தநடுநிசிப்பொழுதில்,— வினை பகையை வென்றான் - இருவினைகளாகிய பகைகளைச் சயித்தவனான அநுமான்,—அ மதில் அகத்து-அந்தஇடைநகரத்து மதிலுக்குள்ளாக, அரசர் வைகும் தூய தெரு ஒன்றொடு ஒரு கோடி துருவி போய் - அரசர்கள்வசிக்கின்ற சிறந்த இரண்டுகோடிதெருக்களில் (பிராட்டியைத்) தேடிக்கொண்டு சென்று,—தீயவன் இருக்கை அயல் - கொடியவனான இராவணனது இருப்பிடத்துக்கு அருகில், செய்த அகழ் இஞ்சி மேயது - செய்யப்பட்ட அகழியும் மதிலுமாய்ப் பொருந்திய இடத்தை, கடந்தனன் - தாண்டி உட்சென்றான்; (எ - று.)

அரசர்வைகுந் தெரு - ராஜவீதி. இங்கு 'அரசர்' என்றது, இராவணன் சுற்றத்தாரை. தூய தெரு - சிற்பசாஸ்திரலக்ஷணத்தின்படி குற்றமின்றியமைந்த வீதி. அவ்விலங்காபுரியில்இராவணன்வசிக்கின்றஅரண்மனைசசார்ந்து புறத்தேயுள்ள மதிலும், அதனையடுத்த அகழியும், இங்குக் கூறப்பட்டன. அகழிமதில்கள் ஒன்றையொன்று அடுத்திருப்பன வாதலால், ஒற்றுமைநயம் தோன்ற 'அகழிஞ்சி மேயது' என, ஒருமையாகக் கூறினர்; இங்ஙனம் ஒருமைப்படுத்திக்கூறியதனால், கீழ் கஙிசு-ஆங் கவியிற் கூறியபடி இடைநகரத்து அகழிமதில்களை ஒருதாண்டிற்கடந்து உட்சென்றமைபோலவே, இவ்வகழி மதில்களையும் ஒருபாய்ச்சலிற்கடந்து அப்பாற்சென்றன னென்பது தோன்றும். கீழ் கசஙு - ஆஞ செய்யுளில் "சொன்னமூன்றினும" எனக் குறிக்கப் பட்டவற்றுள் அகத்தது இது.

பலவகைத்தீங்கையும் விளைத்தல்பற்றி, வினை, பகை யெனப்பட்டது; "எனைப்பகையுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை, வீயாது பின்சென் றடும" என்றார் திருவள்ளுவரும். 'வினைப்பகையை வென்றான்' என்றதனால், அநுமான் சகல கருமங்களையும போக்கி ஜீவந்முக்தனாய்ப் பரமுத்திப்பேற்றுக்கு உரிமை பூண்டுள்ளவ னென்றவாறும. இதற்கு - அகப்பகைவாகக் மெனப்படுகின்ற காமம கோபம முதலிய குற்றங்களை யொழித்தவனென்றும பொருள படும். கடத்தற்கரிய வினைகளையே கடந்தவனுக்குப் பிறவற்றைக்கடத்தல் அரிதன்றென்பது தோன்ற, 'அகழிஞ்சிமேயது கடந்தனன் வினைப்பகையை வென்றான்' என்றார்.

(கசுசு)

வேறு.

கசுஎ.—இராவணன்மாளிகையைச் சுற்றி அவனுரிமைமகளிரின் மாளிகைகளிருக்குமிடத்தை அநுமான் சமீபித்தல்.

போரி யற்கை யிராவணன் பொன்மனை
சீரி யற்கை நிரம்பிய திங்களாத்
தார கைக்குழு விற[1]றழு வித்தொடர்
நாரி யர்க்குறை வாமிட நண்ணினான்.

(இ-ள்.) போர் இயற்கை இராவணன் பொன் மனை-(யாவரோடும்)போர் செய்தலையே இயல்பாகவுடைய இராவணனது பொன்மயமான மாளிகை, சீர் இயற்கை நிரம்பிய திங்கள் ஆ - (தனது) அழகியவடிவம் நிரம்பியுள்ள சந்திரமண்டலமாக, தாரகை குழுவின் தழுவி தொடர் - (அச்சந்திரனைச்சார வுள்ள) நக்ஷத்திரங்களின் கூட்டம்போல (அவ்விராவணனிருக்குமதை)ச் சார்ந்து சுற்றிலுந்தொடர்ச்சியாகவிருக்கின்ற, நாரியர்க்கு உறைவு ஆம் இடம் - (அவனுக்கு உரியவராகிய) மகளிர் வசிப்பனவான மாளிகைகளிருக்கின்ற இடத்தை, நண்ணினான் - சார்ந்தனன், (அநுமான்); (எ - று.)

அவ்வகநகரினிடையே மிகப்பெரியதான இராவணன்மாளிகை தலைமை பெற்றுவிளங்க அதனையடுத்துச் சுற்றிலும் அவனுக்கு உரிமைபூண்ட மகளிரின்கிருக்கை ளுள்ளன; அவற்றிற்கு, கலைநிரம்பிய பூரணசந்திரன் இடையிலே சிறந்துவிளங்க அவனைச்சுற்றிவிளங்குகின்ற அவன் மனைவியரெனப் படும் நக்ஷத்திரங்களை உவமைகூறினார்; உவமையணி. பி - ம்:—[1]தழைத் தோங்கிய, தடவித்தொடர்.

இதுமுதற் பதின்மூன்று கவிகள் - இப்படலத்தின் கசுக - ஆங் கவி போன்ற கலிவிருத்தங்கள். (கசுஎ)

கசுஅ.—அநுமான் அந்த இயக்கியர்வீதியை யடைதல்.

முயறக ருங்கறை நீங்கிய மொய்ம்மதி
யயர்க்கும் வாண்முகத் [1]தாரமு தன்னவ
ரியக்கர் மங்கையர் யாவரு [2]மீண்டினார்
நயக்கு மாளிகை வீதியை நண்ணினான்.

(இ - ள்.) முயல் கரு கறை நீங்கிய மொய் மதி - முயலெனப்படுகின்ற கரிய களங்க மில்லாததொரு (கலை) நிரம்பிய சந்திரன் உண்டானால் அதுவும், அயர்க்கும - (ஒப்பாகமாட்டாமல்) சோர்வடையத்தக்க, வாள் முகத்து - ஒளியுள்ள முகத்தையுடைய, ஆர் அமுது அன்னவர் - கிடைத்தற்கரிய தேவாமிருதத்தைப் போன்றவர்களான, இயக்கர் மங்கையர் யாவரும - யக்ஷஸ்திரீகளெல்லாரும, ஈண்டினார் - ஒருங்குசேர்ந்தவர்களாய், நயக்கும - விரும்பிவசிக்கின்ற, மாளிகை - வீடுகளையுடைய, வீதியை - தெருவை, நண்ணினான் - அடைந்தனன், (அநுமான்): (எ - று.)

இராவணன் திக்குவிசயஞ்செய்து வருகின்றபொழுது ஆங்காங்கிருந்த யக்ஷா கந்தர்வா அசுரா முதலிய பற்பலதேவஜாதிகளைனிகைகளை வலியக் கவாந்து தேரேற்றி இலங்கைக்குக்கொணர்ந்து தனக்கு உரிமையாக்கிக்கொண்டன னென்பதை, உத்தரராமாயணங்கொண்டும் உணரலாம். அரக்கியரிலும் பலரை மனைவியராகக்கிக்கொண்டிருந்தன னென்பதும், நூல்களால் விளங்குகின்றது. அவர்களில யக்ஷஸ்திரீகளின் மாசற்றமுகமண்டலம களங்கமற்றசந்திரனும வெளகும்படி அழகு சிறந்துள்ள தென்றுா. பி - ம்:—[1]அன்னவருங்கதி. [2]எய்தியே. (கசுஅ)

கசுகூ.—அநுமான் அவ்வகந்கரிலெங்கும் நுண்ணிதிற்சென்று பிராட்டியைத் தேடுதல்.

[1]தழைந்த [2]மொய்யொளி [3]பெய்மமணித் தாழ்தொறு
[4]மிழைந்த நூலினு மின்னிளங் காலினு
[5]நுழைநது நொய்தினின் [6]மெய்யுற நோக்கினான்
[7]விழைந்த வெவ்வினை வேரற வீசினான்.

(இ - ள்.) தழைந்த - மிகுதியான, மொய் ஒளி - அடர்ந்த ஒளிகளை, பெய் - சொரிகின்ற, மணி தாழ்தொறும - வயிரத்தினமயமான திறவுகோல் செல்லுமிடங்களிலெல்லாம், இழைந்த நூலினும இன் இளங காலினும நொய்தினில் மெய் உற நுழைந்து - இழைக்கப்பெற்ற [நுண்ணிய] நூலைக் காட்டிலும் இனிமையான இளங்காற்றைக் காட்டிலும நுட்பமாகத் தன் வடிவ மமைய நுழைந்துசென்று, நோக்கினன் - பார்த்தனன்: (யாவனெனில்,—)விழைந்த - (பொருள்களினிடத்து) ஆசைகொள்ளுதலாகிய, வெம வினை வேர் - கொடிய கருமங்களின் வேரை, அற வீசினன - முழுவதும் போக்கியவனான அநுமான்; (எ - று.)

கதவுகள சாத்திப் பூட்டிடப்பெற்ற இடங்களிலும் அக்கதவுகளில் திறவுகோலசெல்லும வழியில் மிகநுண்ணிய வடிவத்தோடு நுழைந்துசென்று தேடின னென்க வயிரத்தினம மிக வலியதாதலால, திறவுகோல் அதனாற் செய்யப்பட்டது. இதனால், அக்கதவுபூட்டுக்களின வலிமையும், இலங்கையின் செல்வச்சிறப்பும விளங்குத லுணர்க. 'மணி' என்ற நவமணிப்பொதுப்பெயா இங்குச சிறப்பினால வயிரத்தினமேல நின்றது. தாழ் எனினும, தாள எனினும் ஒக்கும் இங்கு, தாழக்கோல்செல்லுந் துவாரத்துக்கு இலக்கணை. நூலினும - நூல்போலவும், காலினும - காற்றுப்போலவும் [அதிநுட்பமாய்], நொய்தினின் நுழைந்து - விரைவாகப் புகுந்து, மெய் உற நோக்கினான் - (அந்தந்த இடங்களை) உண்மை விளங்குமாறு நன்றாகப் பார்த்தான் என்று உரைப்பாருமுளா. "அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்றுந், தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து" என்றபடி, பொருள்களினிடத்து உண்டாகும் ஆசை பிறப்புக்கு மூலகாரண மாகுதலால, அதனையொழித்தவ னென்ற பொருளில. 'விழைந்த வெவ்வினைவே ரற வீசினன' என்றார்; "ஆரவவேரரிந்து" என்றா பிறரும. ஈற்றடி - முற்றுமோனை. பி - ம்:—[1]தழைத்த.

[2]மெய்யொளி, பேரொளி. [3]பொன்மணித்தாடொறும், தழைந்த மொய்ம்ம மணித்தாடொறும. [4]இழைத்த. [5]நுழைதக. [6]மையற, மெய்யற. [7]விழைந்த தீவினை, விழைத்ததீவினை. (கசுகூ)

களo.—இதுமுதல் ஒன்பது கவிகள் - அச்சமயத்தில் அவ்வியக்கியரிருந்த நிலைமையைக் கூறும்.

அத்தி ரமபுனை யானை யரக்கன் மேல்
வைத்த சிந்தையர் வாங்கு[1]முயிர்ப்பினர்
பத்தி ரம்புரை நாட்டம[2]பதைப்பறச்
சித்தி ரங்க ளெனவிருந் தார்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலா - சில இயக்கமாதாகள்,—அத்திரம புனை யானை அரக்கன்மேல - மலைகளை யொத்த யானைகளையுடைய இராவணனிடத்தில, வைத்த—, சிந்தையா - மனத்தையுடையவாகளும், வாங்கும் உயிாப்பினா - விடுகின்ற பெருமூச்சையுடையவாகளுமாகி,—(பினபு), பத்திரம் புரை நாட்டம பதைப்பு அற-(தாமரைமலரின்)இதழை யொத்த தமதுகண்க ளிமைத்த லில்லாமல், சித்திரங்கள என இருந்தாா - (தம்மைக் கண்டவா தம்மைச்) சித்திரப்பாவைகளென்று சொல்லுமபடி அசைவற்றிருந்தாாகள்; (எ - று.)

இராவணன சீதையினிடத்துக் காதலகொண்ட காலம்முதல் பிறமகளி ரெவரையும சிறிதும காதலிப்பதிலலை; ஆகவே, அவன் தனக்கு உரிமை பூண்ட மகளிரில் எவரிடத்தும் வந்துசோந்திடானாக, அந்த மகளிா தமதம இருப்பிடத்தில் அவன் வரவைத் தினப்படியாய ஆவலுடன் நெடுநேரம எதிாபாாத்திருந்து நடுநிசியளவும வரக்காணாமையால வருத்தமுற்றுப் பல வகையான விரகவேதனைகளை யனுபவிப்பதை, இதுமுதல் கசுஅ - ஆங் கவி வரையிலும எடுத்துக் கூறுகின்றாா.

முன்பு இயக்கியாக்குச் சித்திரப்பாவை அழகில் மாத்திரம் உவமையா யிருந்தது; இப்போது கண்ணிமையாது அசைவறவிருத்தலிலும் உவமையா யிற் றென்க. மன்மதாவத்தைகளுள் நினைப்பும் வெய்துயிாத்திரங்கலும் மூாச்சையும இங்குக் கூறப்பட்டன. அத்திரம் - அத்ரியென்ற வடசொல லின் விகாரம. 'யானை யரக்கன்' என்பதற்கு - யானை போன்ற அரக்க னெனப் பொருள்கொள்ளின் உவமைக்கு உவமைகூறியதாமாதலால், அவ வுரை பொருந்தாது; "அடுக்கிய தோற்றம் விடுத்தல் பணபே" என்ற தொல் காப்பியத்தைக் காணக. இனி, அத்திரம புனை - (பகைவரெறிந்த) படைக் கலங்களினாலாகிய வடுப்பாடுகளை அலங்காரமாகக்கொண்ட,யானை அரக்கன் - யானைபோல் வலிய அரக்கன எனறும் பொருள்கொள்ளலாம்; வீரர்க்கு விழுப்புண அணிகலமாம அத்திரம் - அதனாலாகிய வடுவுக்கு இலக்கணை. 'பத்திரம் புரை நாட்டம' என்ற தொடா - அம்புகளையொத்த கண்கள என் றும் பொருளபடும். பி - ம்:—[1]உயிர்ப்பிலா. [2]பதைப்புறச். (களo)

கஎக. [1]அள்ளல் வெஞ்சர மாரனை யஞ்சியோ
[2]மெள்ள வேகன வின்பயன் வேண்டியோ
[3]கள்ள மென்கொ லறிந்திலங் கண்முகிழ்த்
துள்ள மின்றி யுறங்குகின் றார்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலர் - சில இயக்கமகளிர்—அள்ளல் வெம் சரம் மாரனை - அள்ளுதலைக் கொண்ட கொடிய அம்புகளையுடைய மன்மதனுக்கு, அஞ்சியோ - பயந்துதானோ, மெள்ளவே கனவு இன் பயன் வேண்டியோ-மெது வாக நற்கனவாகிய இனிய பயனைப் பெற விரும்பித்தானோ, கள்ளம் என் கொல் அறிந்திலம் - (இம்மகளிரின்) வஞ்சனைக்கருத்து யாதோ? அறி யோம்: கண் முகிழ்த்து - (தமது) கண்களை மூடிக்கொண்டு, உள்ளம் இன்றி உறங்குகின்றார் - அகத்தில் தூக்கமில்லாதிருக்கையில் வெளிக்குத் தூங்கு வார் போலவிருக்கின்றனர்; (எ - று.)

விரகவேதனையால் உள்ளுறத் துயில்கொள்ளாவிடினும், அயர்ச்சியினா லும் இரவில் நெடுநேரமாய்விட்டதனாலும் கண்மூடியுறங்குவார்போ லிருக் கின்றனர், சில இயக்கியர்; அப்பொய்யுறக்கத்திற்கு இருவகையான காரணங் களை ஊகிக்கின்றார் ஒன்று - தம்மீதுகொடிய அம்புகளைப் பிரயோகிக்கின்ற மன்மதன் தாம் உறங்குவார்போலிருந்தால் தருமயுத்தமுறைப்படி தம்மேல் அம்பெய்யாமலிருப்பனென்று கருதுதல்; மற்றொன்று இராவணன் வந்து தழுவுவதாகக் கனவுண்டாகுமாயின் அக்கனாத்தோற்றத்தினாலாவது இனிமை யடையலாமென்று கருதுதல். தற்குறிப்பேற்றவணி. மாரனென்ற வட மொழிப் பெயர் (பிரிந்தவரை) மரணவேதனைப் படுத்துபவனென்று பொருள் படும். [1]வள்ளலவெஞ்சரமாரன் என்ற பாடத்திற்கு - வரையறையின்றி மேன் மேற் சொரியுங் கொடிய அம்புகளையுடைய மன்மத னென்ப. பி - ம்:— [1]வள்ளல் வெஞ்சிலை. [2]மெள்ளவின்கனவின. [3]கள்ளமே. (கஎக)

கஎஉ. பழுதின் மன்மதன் [1]வெங்கணை பன்முறை
யுழுத கொங்கைய ரூச லுயிர்ப்பின
ரழுது செய்வ தென் றாணை யரக்கனை
யெழுத லாங்கொலென் றெண்ணுகின் றார்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலர் - சில யக்ஷஸ்திரீகள்,—பழுது இல - பழுதுபடுதலில் லாத, மன்மதன் வெம் கணை - மன்மதனது கொடிய அம்புகள், பல் முறை உழுத - பலமுறை பாய்ந்துசெல்லப்பெற்ற, கொங்கையர் - தனங்களையுடை யவரும், ஊசல் உயிர்ப்பினர் - ஊசலாடுகின்ற [போவதும் வருவதுமாயிருக் கின்ற] சுவாசத்தையுடையவர்களுமாய்,—'அழுது செய்வது என் - (நாம் வீணே) புலம்புவதனாற் செய்வது என்ன இருக்கின்றது? ஆணை அரக்கனை - (எவரும் தவறாதுசிரமேற்கொள்ளுங்) கட்டளையையுடைய இராவணனை, எழுதல் ஆம்கொல் - (சித்திரத்தில்) எழுதுதல் முடியுமோ?' என்று எண்ணு கின்றார் - என்று நினைக்கின்றார்கள்; (எ - று.)

பிரிவுற்ற மகளிரிற் சிலர் இராவணனது வடிவத்தைச் சித்திரத்தி லெழுதி அதனைப்பார்த்து மகிழக்கருதி, அழகியதும் கம்பீரமான தோற்ற முடையதுமான அவ்வுருவம் நம்மால் எழுதுந்தரத்ததோ வென்று சிந்திக்கின் றனரென்க. ஊசலுயிர்ப்பினர் - உயிர் தத்தளிக்கின்றவர்; இனி, இச்செய்யு ளுக்கு - சிலர், கொங்கைகளில் மன்மதபாணம் தைக்கப் பெருமூச்செறிந்து அழுது, "இனிச்செய்வது என்ன இருக்கின்றது? இராவணனுடைய உரு வத்தைச் சித்திரத்திலெழுதலாவது செய்யலாமா?" என்று நினைக்கின்றன ரெனப் பொருள் கூறுவாருமுளர். முந்தினவுரைக்கு 'அழுது' என்றது 'செய்வது' என்பதனோடும், இவ்வுரைக்கு 'எண்ணுகின்றார்' என்பதனோடும் இயையும்; முந்தின வுரையில், 'எழுதலாங்கொல்' என்றது-எழுதுதற்கருமை காட்டும். பி - ம்:—[1]எய்க்கின. (கஎஉ)

கஎ௩. [1]ஆவ தொன்றருளா யென தாவியைக்
கூவு கின்றிலை கூறலை[2]சென்றெனப்
பாவை பேசுவ போற்கண் [3]பனிப்புறப்
பூவை யோடும் புலம்புகின் றார்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலர் - சில இயக்கியர்,—கண் பனிப்பு உற - (தமது) கண்கள் மிகுதியாக நீர்துளிக்க,—'எனது ஆவியை கூவுகின்றிலை - என்னுடைய உயி ரை [எனது பிராணநாயகனான இராவணனை] இங்குவரும்படி (போய்) அழைக்கின்றாயில்லை; சென்று கூறலை - (என்செய்தியை என் கணவனிடத் திற) போய்ச் சொல்லுகின்றாயுமில்லை; ஆவது ஒன்று அருளாய் - (இங்ஙனம் எனக்கு) ஆகவேண்டிய காரியமொன்றையும் என்பக்கல் இரக்கங்கொண்டு செய்யாதிருக்கின்றாய்', என - என்று, பாவை பேசுவ போல் - சித்திரப்பிர திமைகள் பேசுவனபோல, பூவையோடும் புலம்புகின்றார் - நாகணவாய்ப் பறவைகளைநோக்கிக் குறைசொல்லி யழுகின்றார்கள்; (எ - று.)

ஆவது ஒன்று - அநுகூலமானதொரு காரியம். இனி, 'ஆவதொன்றரு ளாய்' என்பதற்கு - உன்னால் ஆகக்கூடிய தோருதவியையுஞ் செய்யமாட்டா யா? என்றும் பொருள்கூறலாம். 'எனது' என ஒருமையாகக்கூறியதனால், தனித்தனி அவரவர் தாம்தாம் வளர்க்கும் பூவையை நோக்கி இங்ஙனஞ் சொல்லியிரங்குகின்றன ரென்க. பாவை பேசுவபோல் - இல்பொருளு வமையணி. பனிப்பு - இடைவிடாது நீர்துளித்தல். பி - ம்:—[1]ஆவவென்று. [2]சோ. [3]பசப்புற. (கஎ௩)

கஎச. ஈரத் தென்ற லிழுக [1]மெலிந்துதம்
பாரக் கொங்கையைப் [2]பார்த்தனர் பாதகன்
வீரத் தோள்களின் வீக்க [3]நினைந்துயிர்
சோரச் சோரத் துளங்குகின் றார்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலர் - சில இயக்கப்பெண்கள்,—ஈரம் தென்றல் இழுக - (பிறர்க்குக்) குளிர்ச்சியைச்செய்யுந் தென்றற்காற்று (தம்மீது) உராய்ந்து

செல்ல அதனால், மெலிந்து - வருந்தி, தம பாரம் கொங்கையை பார்த்தனர் - தமது பருத்த தனங்களைப் பார்த்தவர்களாய், பாதகன் வீரம தோள்களின் வீககம் நினைந்து - (தம்மைக்கூடாது) வருத்துபவனான இராவணனது போரத் திறமமைந்த தோள்களின் பருமையைக கருதி, உயிர் சோர சோர துளங்குகின்றார் - (தமது) உயிர் மெலியமெலியத் துடிக்கின்றார்கள்; (எ - று.)

தனம்போல ஆடவர்க்குத தோள் வேட்கைவிளைக்கும் சிறந்தவுறுப் பாதலால், இம்மகளிர் தமது பருத்த கொங்கைகளைப் பார்த்தவுடன், அவை பயனபடும்படி தழுவுதற்குஉரிய இராவணனது பருத்ததோள்கள் அதுசெய்யாது நிற்றலைக் கருதி, விரகவேதனையால் மரணாவஸ்தைப் படுகின்றன ரென்க. ஈர - (தமது உடம்பை) ஈர்வதாய் எனினுமாம். இப்பொருளில, ஈர - செயவெனெச்சம். இன்பம்பெறாமல் வருத்தத்தை விளைப்பதுமாத்திரமாயிருத்தல் பற்றி, அவர்கள் தமது பருத்தகொங்கையை வீணபாரமாகக் கருதுகின்றன ரென்பதும தோன்ற, 'பாரக்கொங்கை' எனப்பட்டது. பாதகன் - பாதகன் என்ற வடசொல்லின விகாரம நலிபவனென்பது பொருள்; இனி, 'பாதகன்' என்பதைத்தற்சமவடசொல்லாககொண்டு, தனக்குஉரிமைபூண்ட மகளிர் பலரிருக்கவும பிறன்மனைவியை [சீதையை] விரும்புதலாகிய கொடிய பாவச செயலையுடையவனென்று உரைத்தலுமாம்; "அறனிறகொண்ட தன் மனையாளமளித்தலத்தி லழுதிரங்கப், பிறனில்தேடும பெரும்பாவி" என்றது காண்க. பி - ம் — [1]மெலிந்த. [2]பார்த்திநதப். [3]என. (கஎச)

கஎரு. நக்க செம்மணி நாறிய நாணிழல்
பக்கம வீசுறு பள்ளியிற் பல்பக
லொக்க வாசை யுலக்க வுலந்தவா
செக்கர் வான்றரு திங்களொத் தாரசிலர்.

(இ - ள்.) சிலர் - சில இயக்கமாதர்,—நக்க - விளங்குகின்ற, செம மணி - சிவந்த இரத்தினங்களினின்று, நாறிய - தோன்றிய, நாள் நிழல - எந்நாளும் ஒருபடியாயுள்ள காந்திகள், பக்கம வீசுறு - பக்கங்களில வீசப்பெற்ற, பள்ளியில் - படுக்கையிலே, பல் பகல் ஒக்க ஆசை உலக்க உலந்தவா - பலநாள்களாய் ஒரேவிதமாகத தமதுஆசை வீணேயொழிதலால் மெலிந்து கிடப்பவர்களாய்,—செக்கர் வான் தரு திங்கள் ஒத்தார் - செவ்வானத்தில்தோன்றுகின்ற சந்திரனைப் போன்றிருந்தார்கள்; (எ - று.)

செம்மணி - பதுமராகம், மாணிக்கம். செந்நிறவிரத்தினங்கள் பதிக்கப் பெற்ற கட்டிலிலே அவ்விரத்தினங்களினொளிவீசுதலாற செந்நிறமாயவிளங்கும் மெத்தையிலே விரகவேதனையால் மெலிந்து கிடக்கின்ற மகளிர்க்கு, அந்திமாலைப்பொழுதிற் செவ்வானத்தினிடையே காணப்படுகின்ற கலை குறைந்தசந்திரனை உவமைகூறினார்; உவமையணி. சாயங்காலத்து மேற்றிசையிற்காணப்படுகின்ற செவ்வானத்தில் விளங்குஞ் சந்திரன் பிறையேயாமென்பது வெளிப்படை. கலைகுறைந்த அது, உடலமெலிந்தமாதர்க்குஒப்புமையென உணர்க. நாள்நிழல - எப்பொழுதும் புதுமையாயுள்ள ஒளி. (கஎரு)

களசுரு. வாளி ஞற்றெளி கற்பக வல்லியர்
தோளி ஞற்றிய தூங்கம ளித்துயி
ஞளி ஞற்செவி யிற்[1]புக நாமயாழ்த்
தேளி ஞற்றிகைப் பெய்துகின் றார்சிலர்.

(இ - ள்.) வாளினுல் தெளி - ஒளியினுல் தெளிவுபெற்று விளங்குகின்ற, கற்பக வல்லியா - கல்பகவிருக்ஷத்தைச சார்ந்து படரும் காமவல்லியெனனும பொறபூஙகொடி போன்றவர்களான, சிலர் - சிலஇயக்கமகளிா,—தோளின் நாற்றிய - (விரகவேதனையால் மெலிவுற்ற தஙகள்) தோளகள் (சோர்ந்தாடு வது) போல அசைநதாடுமாறு கட்டியிருக்கின்ற, தூஙகு அமளி - தூஙகுமஞ் சததில, துயில் நாளினுல் - தூஙகும்போது, செவியில் புக - (பாடகர்வந்து பாடுகின்ற வீணைப்பாட்டு) காதிலநுழைய, நாம யாழ் தேளினுல் - அசசநதரு கின்ற அவ்வீணையினிசையாகிய தேளினுல, திகைப்பு எய்துகின்றார் - மயகக மடைகின்றாாகள்; (எ - று.)

சில இயக்கமாதாகள் விரகவேதனையால் வருந்திக்கொணடிருக்கையில், நடுநிசியானதனுல் படுததுச சிறிது துயிலமுயன்றபாாப்போமென்றெணணி, தூஙகுமஞ்சததி லமைககப்பட்டுள்ள படுக்கையிற் சோவாராயினா. இம்மகளிா இராவணனுககு உரிமைபூணடு மேன்மையுற்றவராதலால, இவர்கட்கு இனிய தூக்கத்தை விளைககுமாறு இவாகள்மாளிகைககுச சென்று இவர்கள்செவிப் பட நாள்தோறும இடையிரவில் வீணைவாசிககும்படி இராவணனுல் லேவப்பட் டிருநத இனனிசைப்பாடகா, தமவழககப்படி அசசமயத்தில் அஙகுவநது வீணைவாசிககலானாாகள். அவயாழினிசை காமோத்தீபகப்பொருள்களிலொன் றாதலால், அபபிரிவுடைமகளிரின காதிறபட்டமாததிரததில் அவர்கட்கு வருததததை மிகுவிகக அதனுல, தேள கொட்டினுற்போல அவாகள் மிகக வருததததை யடைவாராயினரென விவரங காணக.

தூஙகு அமளி-ஊசலாக அமைத்தசயனம்.அது தொஙகியசைந்தாடுதற்கு, அப்பிரிந்தமகளிரின்மெலிவுற்றதோள்க ளசைந்தாடுதலை உவமைகூறினா.

யாழ் - அதன் இசைக்கு முதலாகுபெயர். நாம - அச்சந்தருவதோருரிச் சொல்,"பே நா முருமென வரூஉங் கிளவி, யாமுறைமூன்று மசசப்பொருள்" என்பது தொல்காப்பியம். இதனமேல அ - சாரியை; குறிப்புப்பெயரெசச விகுதியெனினும் இழுக்காது; நாமம என்று எடுதது, 'உரிசசொல் ஈறுதிரிந் தது' எனபா நசசினாககினியர். இனி, நாமம யாழ் - பிரசித்திபெற்ற வீணை யென்றலு மொனறு. அனறி, யாழ் நாமம தேளினுல் என்று மொழிமாற்றி, யாழிசையெனனும பெயரை யுடைய தேளினு லெனறு உரைப்பாரு முளா. செவியிற்புக நாமயாழ்ததேளினுல் திகைபபெயதுகினறாா—மேல் ககூஉ-ஆங கவியில் "அளநத பாடல் வெவ்வரவு தஞ்செவிபுக வலமர லுறுகின்றாா" என பதனேடு ஒப்பிடுக. நாளினுல - உருபுமயக்கம். பி - ம்:—[1] புகுநாம யாழ்.

(களக)

களஎ. கவ்வு [1]தீக்கணை மேருவைக் கால்வளைத்
தெவ்வி னான்மலை யேந்திய [2]வேந்து தோள்
வவ்வு [3]சாந்துதம் மாமுலை [4]வெளவிய
செவ்வி கண்டு குலாவுகின் றார்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலர்-சில யக்ஷஸ்திரீகள்,—மேருவை கால் வளைத்து - (வில் வடிவங்கொண்ட) மகாமேருமலையை இருகோடிகளுமவளையச்செய்து, கவ்வு தீ கணை எவ்வினான் - (பட்டவிடத்திற்)பற்றுமியல்புள்ள அக்கினியை மூனையாகவுடைய (திருமாலாகிய) அம்பை (த்திரிபுரசம்காரகாலத்தில்) பிரயோகித்தவனான சிவபிரானது, மலை - (இருப்பிடமாகிய) கைலாசகிரியை, ஏந்திய- பெயர்த்துஉயரத்தூக்கிய, ஏந்து தோள் - உயர்ந்த (இராவணனது) தோள்களில், வவ்வு - பூசப்பட்ட, சாந்து - சந்தனக்குழம்பை, தம மா முலை வெளவிய - தங்களுடைய பருத்ததனங்கள் கவர்ந்துள்ள, செவ்வி - நிலைமையை, கண்டு - பார்த்து, குலாவுகின்றார் - மகிழ்கின்றார்கள்; (எ - று.)

சிலமகளிர், முன்பு தாம் இராவணனை ஆலிங்கனஞ் செய்தகாலத்தில் அவனதுதோள்களிற் பூசப்பட்டுள்ள சந்தனக்குழம்பு தமதுகொங்கைகளில் ஒட்டிக்கொண்டிருந்ததைப் பார்த்து, அந்தப் பழைய இன்பநிலையை ஞாபகத்திற்கொண்டு இந்தப்பிரிவுக்காலத்தில் ஒருவாறுமகிழ்ந்து பொழுதுபோக்கு வாராயினரென்க. இராவணனைப்பிரிந்து பலமாதகாலமாயினும் அந்நாள்முதல் இவர்கள் பிரிவுத்துயரால் நீராடாமலேயிருக்கின்றனரென்பது இதனாற் போதரும்; "நாள்பலவு, மண்ணாதமேனியும் வாராவுறக்கமு மாசுடையும், புண்ணானெஞ்சும் புகைதாழுயிர்ப்பும் பொரிமுத்துமே" எனப் பிரிவாற்றாமைக்குரிய குறிகள் காண்க.

எவ்வுதல் - எய்தல், ஏவுதலென்பதன் விகாரம். 'தீக்கணை யெவ்வினான் மலையேந்தியதோள்' எனவே, இராவணன புஜ மென்றதாயிற்று.

பி - ம்:—[1]திணடிறல். [2]ஏந்தரேள. [3]சாந்தந்த. [4]வைகிய கொணடு. (களஎ)

களஅ. கூடி நான்குயர் வேலையுங் கோக்கநின்
றாடி னான்புக ழங்கை நரம்பினா
னாடி நாற்பெரும் பண்ணு நயப்புறப்
பாடி னான்பெயர் பாடுகின் றார்[1]சிலர்.

(இ - ள்.) சிலர் - சில இயக்கியர்,—உயர் - பொங்கியெழு மியல்புள்ள, நான்கு வேலையும - நாற்றிசைக்கடல்களும, கூடி கோக்க-தம்மில் நெருங்கிக் கலந்து பெருவெள்ளமாக, (அந்த மகாப்பிரளயகாலத்தில்), நின்று - (தான் அழியாது) நின்று, ஆடினான் - ஆனந்ததாண்டவஞ்செய்தவனான பரமசிவனுடைய, புகழ் - கீர்த்தியை, அம் கை நரம்பினால் - அழகிய தனது கையின் நரம்புகளைக்கொண்டு, நாடி - ஆராய்ந்து, நால் பெரும பண்ணும் நயப்பு உற பாடினான்-நால்வகைப்பெரும்பண்களும இனிமையடையும்படி பாடியவனான இராவணனுடைய, பெயர் - புகழை, பாடுகின்றார் - பாடுகின்றவரானார்கள்,

விரகவேதனையுற்ற மகளிர்சிலர், தமதுகணவனுடைய புகழைக் கூறும் பாட்டுக்களைப் பாடிப் பொழுதுபோக்குவாராயின ரென்க. பெயர்பாடுதல் - நாமசங்கீர்த்தனமுமாம். 'கூடினான்குயாவேலையுங் கோங்க நின்றுடினான்' என்றதனால், சிவபிரான் அழித்தற்றொழிற்கடவு ளென்பதையும், அப்பெருமானது அற்புதசக்தியையும் வெளியிட்டார். இராவணன் கைலாசகிரியைப் பெயர்த்தெடுக்கத் தொடங்கி நசுக்குண்டு நெடுநாள்புலம்புகின்றபொழுது, பிரஹஸ்தன்முதலிய மந்திரிகள் சொன்னதனால், தனது பத்துத்தலைகளி லொன்றைத் தடிந்து தனது இருபதுகைகளுள் ஒன்றுடன் சேர்த்து அக் கையின் நரம்புகளைத் தந்திரிகளாய் நிற்க வீணையாகஅமைத்து அச்செயற் கைச்சரீரவீணையைக்கொண்டு ஸாமவேதகானஞ்செய்து சிவபிரானை மகிழ் வித்து வரம்பெற்றன னென்பது வரலாறுதலால், 'ஆடினானபுகழ்ஙகைநரம் பினால் நாடிப்பாடினான்' என்றார். பெரும்பண் நான்கு - பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழி என்பன. பெரும்பண்-ஸம்பூர்ணராகம். பி-ம்:-[1]பலர். (கஎஅ)

கஎகூ.—அநுமான்இயக்கியர்வீதியைக்கடந்து அரக்கியர்வீதியைச் சேர்தல்.

இனைய தன்மை யியக்கிய [1]ரெய்திய
மனையொ ராயிர [2]மாயிர கோடியா
மனைய வன்குலத் [3]தாயிழை யாரிட
நினைவி னெய்தின னீதியி னெய்தினான்.

(இ - ள்.) இனைய தன்மை-இப்படிப்பட்ட தன்மைகளையுடைய, இயக் கியா - யக்ஷஸ்திரீகள், எய்திய - சேர்ந்துவசிக்கின்ற, மனை - வீடுகள், ஓர் ஆயிரம் ஆயிரகோடி ஆம் - ஆயிரத்தாற்பெருக்கிய ஆயிரகோடியென்னுந் தொகையினவாம்; (அவற்றைக்கடந்து),—நீதியின் எய்தினான் - நியாயமாக ந்தத்திற் சோரந்தொழுகுபவனான அநுமான்,—அனையவன் குலத்து ஆயிழை யார் இடம்-அவ்விராவணனதுகுலத்துமகளிர் [ராக்ஷஸஜாதி ஸ்திரீகள்] இருக் கின்ற இடத்தை, நினைவின் எய்தினன் - (தனது) விருப்பத்தின்படி அடைந் தான்; (எ - று.)

சிறிதுந்தடையில்லாமல் தானநினைத்தபடிசென்றுசேர்ந்தனனென்பார், 'நினைவி னெய்தினன்' என்றார்; இத்தொடர்க்கு - தான்நினைத்தமாத்திரத் தில் [அதிவிரைவில்] சேர்ந்தன னென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். நீதியின் எய்தினான் - நீதிசாஸ்திரமுறைப்படி உத்தமதூதனாய்ச் சென்றவனுமாம்; இத்தொடர் - முறையே [ஒன்றன்பின்ஒன்றாய] அம்மாளிகைகளிற் சென்று தேடியவனான அநுமா னென்றும் பொருள்படும். பி - ம்:—[1]ஈண்டிய. [2]ஆயிரமவாயிலபோய. [3]ஆய்வளையாரிடம். (கஎகூ)

வேறு.

கஅ௦.—இதுமுதற் பன்னிரண்டு கவிகள்—ஒருதொடர்: அவற்றிற் பதினொரு கவிகள் - அநுமான் சென்ற அந்நடுநிசியில் இராவணனுக்கு உரிமை பூண்ட அவ்வரக்கியர் பிரிவாற்றாமையுடனிருந்த பலவேறு நிலைமைகளை எடுத்துக்கூறும்.

எரிசுடர் மணியின் செங்கே ழிளவெயி லிணைவி டாது
விரியிருள் [1]பருகி நாளும் விளக்கின்றி விளங்கு மாடத்

தரிவையர் [2]குழுவு நீங்க வாசையுந் தாமு மேயா
யொருசிறை யிருந்து போன வுள்ளத்தோ டூடு வாரும்.

(இ - ள்.) எரி - நெருப்புப்போலப்பரவி ஜ்வலிக்கின்ற, சுடர் - ஒளியை யுடைய, மணியின் - மாணிக்கங்களின், செம் கேழ் - செந்நிறமுள்ள காந்தியாகிய, இள வெயில் - இளஞ்சூரியகிரணம், இடைவிடாது - நடுவிலொழிதலில்லாமல், விரி இருள் பருகி - பரவுமியல்பினதான இருளை உண்டிடுதலால், நாளும் விளக்கு இன்றி விளங்கும் - எந்நாளும் விளக்குவைத்தலில்லாமலே தாமேவிளங்குகின்ற, மாடத்து - மாளிகைகளில், அரிவையர் குழுவு நீங்க - (ஏவல்செய்பவர்களான) மகளிரது கூட்டம் (தம்மைவிட்டு) நீங்க, ஆசையும் தாமுமே ஆய ஒரு சிறை இருந்து - (தாம் கொண்டுள்ள) காதலும் தாமுமேயாக ஒருபுறத்திலே இருந்துகொண்டு, போன உள்ளத்தோடு ஊடுவாரும் - (தமதுகணவனான இராவணனிடத்துச்) சென்ற மனத்தோடு பிணங்குகின்றவர்களும்—, (எ - று.)

மன்மதாவத்தைகளுள் நினைப்பு ஒன்றுதலால், பிரிந்திருக்கின்றசமயத்திலெல்லாம் அரக்கியரது மனம் நாயகனான இராவணனிடத்தே செல்கின்றது; அதுபற்றி அவர்கள் அம்மனத்தைக் குறித்து 'நமதுகாதலனான அவன் பிரிந்து நம்மை நினையாதிருக்க, நீமாத்திரம் அவனிடத்துச் செல்வ தென்ன?' என்று மனஸ்தாபப்படுகின்றன ரென்க. திருவள்ளுவர் காமத்துப்பாலில் நெஞ்சொடுகிளத்தலில் "பரிந்தவர் நல்காரென் றேங்கிப் பிரிந்தவர், பின்செல்வாய பேதையென் னெஞ்சு" என்று கூறியது காண்க. இரவில் நெடுநேரமான தனாற்பரிவாரமகளிரனைவரும் இத்தலைவியரைப் பிரிந்து துயில்கொள்ளச் சென்றனரென்பார் 'அரிவையர் குழுவுநீங்க' என்றும், இங்ஙனம் துணை எவருமில்லையாகத் தனியாத ஆசையுடனே ஒருபுறத்து ஒடுங்கியிருந்து வருந்தின ரென்பார் 'ஆசையுந் தாமுமேயா யொருசிறையிருந்து' என்றும் கூறினர். அன்றியும், விரகவேதனையுடையார் தமது காதலநோயமிகுதியைப் பிறர்காணுதற்கு நாணி அனைவரையும் அகற்றிவிட்டுத் தனியேயிருத்தலியல்பு; பிரிவாற்றாமைக்குரிய குறிகளுள் "தனியும் அறைபோனநெஞ்சமும் உளவென்பரே" எனக்காண்க. 'குழுவைநீக்கி' என்றும் பாடமுண்டு. இச்செய்யுளில் 'எரி சுடாமணி' என்றும், 'நாளும் விளக்கின்றிவிளங்குமாடத்து' என்றும், 'அரிவையர்குழுவுநீங்க ஆசையுந் தாமுமேயாய் ஒருசிறையிருந்து போனவுள்ளத்தோடு ஊடுவாரும்' என்றும் அமைந்தவை, அம்மாடங்கட்கு அநுமான் எரியூட்டுதலாலும் இராமபிரான் இராவணசங்காரஞ்செய்தலாலும் அவ்வரக்கியர்க்கு அதிசீக்கிரத்தில் நேருந் தீங்குகளைக் குறிக்கும் அமங்களச்சொற்களாமென உய்த்துணர்க. பி - ம்.—[1]மெருகி. [2]குழுவுநீங்கி.

இதுமுதற் பன்னிரண்டு கவிகள் - இக்காண்டத்தின், முதற்செய்யுள் போன்ற அறுசீராசிரியவிருத்தங்கள். (௧௮௦)

கசுக. நகையெரிக கற்றை நெற்றி நாவி[1]தோய்ந் தனைய வோதி
புகையெனத் தும்பி சுற்றப் புது[2]மலர் பொங்கு சேக்கை
பகையென [3]வேகி [4]யான்ற பளிங்குடைச் சீதப்பள்ளி
[5]மிகையொடுங் காத காம விம்மலின் வெதும்பு வாரும்.

(இ - ள்.) நகை எரி கற்றை நெற்றி - பிரகாசமுள்ள அக்கினிச்சுவாலையின்மீது, நாவி தோய்ந்து அனைய - கஸ்தூரிப்புழுகு பூசினாற் போன்ற, ஓதி - (தமது) கூந்தலில், புகை என தும்பி சுற்ற - புகைபோல வண்டுகள் சுழன்றுமொய்க்க, புது மலர் பொங்கு சேக்கை - புதிய [அன்றலர்ந்த] மலர்கள் பரப்பப்பெற்று விளங்குகின்ற படுக்கையை, பகை என - (தமக்கு) விரோதமாகக்கொண்டு, ஏகி - (அதனைவிட்டுச்) சென்று, ஆன்ற பளிங்கு உடை சீதம் பள்ளி - அகன்ற படிகக்கல்லினாலமைதலையுடைய குளிர்ந்த மேடையைப் படுக்கையாகக்கொண்டு அதிற்கிடந்து, மிகை ஒடுங்காத காமவிம்மலின் வெதும்புவாரும் - மேன்மேல்வளர்தல் தணியாத காமமிகுதியால் தவிப்பவர்களும்;—(எ - று.)

அரக்கியர் அக்கினிச்சுவாலைபோலச் செந்நிறமாய்விளங்குகின்ற தமது செம்பட்டமயிரின்மீது கஸ்தூரியினாலாகிய மயிர்ச்சாந்தைப் பூசியலங்கரித்துள்ளதனால், அவர்கள்கூந்தல் 'நகையெரிக்கற்றைநெற்றிநாவிதோய்ந்தனையவோதி' எனப்பட்டது. நெற்றி - உச்சி, மேலிடம். செம்பட்டமயிரின்மீது வண்டுகள் சூழ்ந்து மொய்த்தல் அக்கினிச்சுவாலையின் மீது புகைசூழ்ந்திருந்தாற் போலுமென்பார், 'ஓதிபுகையெனத் தும்பிசுற்ற' என்றார். இவர்கள் கூந்தலில்மொய்த்துள்ள வண்டுகள் இவர்கள் இடம்விட்டுப் பெயரும்பொழுது புடைபெயர்ந்து சுழலுதலையும் 'தும்பிசுற்ற' என்றதிற் குறித்தவாறும். விரகவேதனையுற்றார்க்குப் புஷ்பசயநம் காமோத்தீபகப்பொருளாய் அக்காதல் நோயை மிகுவித்தல்பற்றி, அதனைப் பகை யென்று கருதி விட்டுச் செல்வாராயினர்; அங்ஙனம் மலர்ப்பள்ளியைவிட்டுக் குளிர்ச்சியைநாடிப் பளிங்குமயமான வெறுந்தரையிற் படுத்தவிடத்தும் காமதாபந்தணிய விரகில்லையாகவே, காதல்மிகுதியால் அங்கும்தவித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர் அரக்கியரென்பதாம். இச்செய்யுளில், அரக்கியர்குழற்கற்றைக்கு எரிகற்றையையும், அத்தலைமயிரில் மொய்க்கும் வண்டுகட்குத் தீப்புகையையும் உவமைகூறியதும், அவர்கள் மலர்ப்பள்ளியிற்படுத்தலை விட்டு வெறுந்தரையிற் படுத்து ஆசை நோயால் தவிப்பவராயினரென்றதும் - அவர்கட்கு இனி விரைவில் நேரும் அமங்களத்துக்குச் சூசகமாதல் காண்க. இங்ஙனமே முன்னும் பின்னும் உள்ள இடங்களிலும் பத்துணர்க. நாவி-நாபீ; மிருகநாபி. பி-ம்:—
[1]தோய்த்தனைய. [2]மலர்ப்பொங்கு. [3]எய்தி. [4]யாணர்ப் [5]மிகையுயிரோடும். (கசுக)

கசுஉ. சவிபடு தகைசால் வானந் தானொரு மேனி யாகக்
குவியுமீ னார மாக மின்கொடி மருங்கு லாகக்
கவிரொளிச [1]செக்கர் கற்றை யோதியா [2]மழையுண் கண்ணா
வவிர்மதி நெற்றி யாக [3]வந்திவா ளொக்கின் றாரும்.

(இ - ள்) ஒரு மேனி தான் - ஒப்பற்ற [பெரிய] தங்களுடம்பே, சவி படு தகை சால் வானம் ஆக - சூரியனொளிசாயப்பெற்ற பரப்பு மிக்க ஆகாய மாகவும்,—ஆரம் - (தாங்களணிந்துள்ள) முத்துமாலைகள், குவியும் மீன ஆக- (அவ்வானத்தில்) திரண்டுவிளங்குகின்ற நக்ஷத்திரங்களாகவும்,—மருங்குல்- (தங்கள) இடை, மின் கொடி ஆக - மின்னற்கொடியாகவும்,—கற்றைஓதி- திரட்சியான (தங்கள்) கூந்தல், கவிர ஒளி செக்கர் ஆ - முருக்குமலரினொளி கொண்ட செவ்வானமாகவும்,—உண் கண - மையுண்ட (தங்கள்) கண்கள், மழை ஆ - மேகமாகவும்,—நெற்றி - (தங்கள்) நெற்றி, அவிர மதி ஆக - (மாலைப்பொழுதிற் செவ்வானத்தைச் சார்ந்து) விளங்குகின்ற பிறைசசந்திர னாகவு மிருக்க,—அந்தி வான் ஒக்கின்றாரும - (தாங்கள்) மாலைக்காலத்து ஆகாயத்தை யொத்திருக்கின்றவர்களும்;—(எ - று)

அரக்கியரது உடம்புக்கு வானம் - கரிய பெரிய வடிவில உவமம். இரா வணனைப்பிரிந்த வருத்தத்தால்இவ்வரக்கமாதா ஆபரணங்களையணிந்து விளங் காமைபற்றி, இவர்களுடம்புக்கு, சூரியனஸ்தமிக்கப்பெற்ற வானம உவமை கூறப்பட்டது. சவி - வடசொல் ஒளி; சிறப்பாய, இங்குச சூரியனொளி யைக் குறித்தது, இனி, சூரியனைக குறிக்கின்ற 'ஸவிதா' என்ற வடசொல் சவியென விகாரப்பட்ட தென்றலு மொன்று. படுதல சாயதல், ஒழிதல். விரகதாபங்கொண்ட இவர்கள் அவ்வெப்பத்தைத தணிக்கக் கருதிக்குளிர்ச்சி செயயு மியல்பினவான முத்துக்களைத் தமது உடமபின்மீது தரித்தன ரென் பது தோன்ற, ஆரமாத்திரத்தைபே கூறினா. 'மின்கொடி மருங்குலாக' என்ற தனால் விரகதாபத்தால் அவாகளது இடை மிக மெலிந்துள்ள தென்பதும, 'கவிரொளிசெக்கா கற்றையோதியா' என்றதனால் இவர்கள் கூந்தலை வாரி முடித்து அலங்கரியாமைபற்றி அது படாந்துள்ள தென்பதும், 'மழையுண கணாரு' என்றதனால் இவாகள் கண்ணுங்கணணீருமா யுள்ளா ரென்பதும் செவவானததுப் பிறைஒளிமழுங்கிய தாதலால், அது, விரகிணிகளின் பொலிவிழுந்த நெறறிககு உவமையாதறகு ஏற்கும. செம்பட்டமயிரை யுடைமை, அரக்கியர்க்கு இயல்பு. மேகததையுடைமை வானத்தினியல் பாதலால. அத்னையுங கூறினர். உவமையணி. 'ஆக' என்பது - உவமவுருபு. அன்றி, இயைபுருவகவணியை அங்கமாகககொணடுவந்த உவமையணியெனி னும் இழுக்காது. பி-ம் [1]செக்கர்கற்றை. [2]மழை யொண கணாா [3]அந்தியாள்.

௧௩௫. பானலுண் கண்ணும வணணப் படிமுறை மாறப பண்ணைச்
சோலைபோன் றனிகள் பட்புஞ் சுரிகுழற் கற்றை சோர
[1]மேனிமிர்ந் தெழுந்த மாட வெண்ணிலா முன்றி னண்ணி
வானமீன் கையின் வாரி மணிக்கழங் காடு வாரும.

(இ - ள்.) மேல் நிமிர்ந்து எழுந்த - மேலேயோங்கியெழுந்த [மிகவு யாந்த], மாடம் - உப்ரிகைவீடுகளிலுள்ள, வெள் நிலா முன்றில் - வெண்மை யான நிலா விளங்கும் முற்றத்தை, பணை நண்ணி-தோழியரான மகளிரது

கூட்டத்துடன் அடைந்து,—பானல் உண் கணும் - நீலோற்பல மலர் போன்ற மையுண்ட கண்களும் வண்ணம்படி முறை மாற - (தமது) நிறம் முறையே மாறவும்,—சோலை போன்று அளி கள் பம்பும் - விடாப்பெரு மழைபோன்று பெருகுகின்ற தேன் மிக்க, சுரி குழல் கற்றை நுனிசுருண்ட தலைமயிரின் தொகுதி. சோர - தளர்ந்துதாழவும்,—வானம் மீன் கையின் வாரி ஆகாயத்து விளங்குகின்ற நக்ஷத்திரங்களைக் கைகளாற் சேர்த்தெடுத்து, மணி கழங்கு ஆடுவாரும் - அழகிய கழற்சிக்காய்களாகக் கொண்டு ஆடுகின்ற வர்களும்,—(எ - று)

இராவணனது பிரிவை யாற்றாமல் விரகதாபத்தால் வருந்துகின்ற அரக்கியரிற் சிலர், நள்ளிரவிலுமுட்பட்டத் துயில்கொள்ளாமையால் அப்பொழுது ஏதேனுமொருதொழிலிற் கருத்தைச்செலுத்தி அதனால் ஒருவாறு பொழுதுபோக்கக் கருதி, தமது மாளிகைகளின் உபரிகையிலுள்ள நிலா முற்றத்தைத் தமது தோழியருடனே யடைந்து, அங்கு அருகிலிருக்கின்ற நக்ஷத்திரங்களிற் சிலவற்றைக் கைகளால் வாரியெடுத்து அவைகளைக் கழற்காய்களாகக்கொண்டு ஆடுகின்றன ரென்க. இதில் அம்மாடமாளிகைகள் நக்ஷத்திர மண்டலங்களையளாவி உயர்ந்துள்ளன வென்பதும், அரக்கியர் மிகப்பெரு வடிவமுடைய நக்ஷத்திரங்கள் பலவற்றை எளிதில்* இடம்விட்டுப் பெயர்த்தெடுத்துச் சுவாதீனமாகக்கொண்டு ஆடுகருவியாக்கி ஆடவல்ல ஆற்றலுடையவ ரென்பதும் விளங்கும்.

நக்ஷத்திரங்கள் பலவேறுநிறமுடையன வென்பது பிரசித்தம்; கீழ் கoஉ - ஆஞ் செய்யுளையுங் காண்க. அங்ஙனம் சில நக்ஷத்திரங்களைக் கைகளிற்கொண்டு அவற்றிலிட்டத்துக் கண்பார்வையைவைத்து அவற்றை உயரச் செலுத்தி யாடுகையில் அவை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக எழுந்து கண்களுக்கு நேராகச் சமீபித்துவரும்பொழுது அவற்றின் பலவேறுவகைப்பட்ட ஒளி மாறிமாறிப்பாயுந்தோறும் கண்களினிறம் மாறுபடுதலை, 'பானலுண்கணும் வண்ணப்படி முறைமாற' என எடுத்துக்காட்டினார். வண்ணப் படி-நிறமாகிய பண்பு என இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை; படி - குணம். அங்ஙனம் ஆடும்போது உண்டான சிறிது அயாசசியாற் கூந்தல் சிறிது சோர்தல்,இரண்டாமடியில் எடுத்துக்கூறப்பட்டது. மணிக் கழங்கு - இரத்தினங்களாற் கழற்காய்கள்போலச் செய்தவை யென்றுங் கொள்ளலாம்; நக்ஷத்திரங்களோடொப்ப இரத்தினங்களிலும் பலவேறுநிறமுண்டென்பதும், கீழ் கoஉ-ஆங் கவியால் விளங்கிறது. பிரிவுக்காலத்தில் நிலவினால் தம்மைவருத்துகின்ற சந்திரனுக்குத் தாம் ஓர் ஊறுசெய்யக் கருதி நிலாமுற்றத்திற்சேர்ந்து அவனுக்குப் பிரிவுத்துயாவிளையுமாறு அவன் மனைவியராகிய நக்ஷத்திரங்களைக் கைகளால் வாரியெடுத்துக் கழங்காடலாயின ரென ஒரு கற்பனை கூறிக்கவும் இடமிருத்தலை உய்த்துணர்க

நிலாமுன்றில்-உபரிகையில் நிலவெறிக்கும் வெளியாகிய முன்னிடம்: 'சோலைபோன்றளிகள்பம்பும் சுரிகுழற்கற்றை' என்பதற்கு விடாப்பெரு

மழை பொழியும் காளமேகம்போன்று வண்டுகள் நிறையமொய்த்து ஆரவாரிக்கப் பெற்ற கடைசுருண்ட கூந்தலின் திரட்சி யென்று உரைப்பினும் அமையும். பி - ம் —[1]மேனிவந்தெழுந்த. (௧௮௫)

௧௮௬. [1]உழையுழை பரந்த வான யாற்றுநின் றும்பர் நாட்டுக்
[2]குழைமுகத் தாயந் தந்த புனல்[3]குளிர்ப் பிலவென் றாடி
யிழைதொடுத் திலங்கு[4]மாட மிடைதடு மாற வேறி
மழைபொதுத் தொழுகு நீரான் மஞ்சன மாடு வாரும்.

(இ - ள்) உழை உழை பரந்த - பலவிடங்களிற் பரவியுள்ள, வானயாறு நின்று - ஆகாசகங்கையிலிருந்து, உம்பர் நாடு குழை முகத்து ஆயம் தந்த - தேவலோகத்தவர்களான குழையென்னுங் காதணியோடு விளங்கும் முகத்தையுடைய பரிசாரிகைப் பெண்களின் கூட்டம் கொணர்ந்துகொடுத்த, புனல் - தீர்த்தங்கள், குளிர்ப்பு இல - குளிர்ச்சியில்லாதன, என்று - என்றுகொண்டு, ஊடி - (அதற்காக அத்தேவமாதர்களோடு) மனஸ்தாபப்பட்டு,—இழை தொடுத்து இலங்கும் மாடம் - இரத்தினங்களை யிழைத்தல்செய்யப்பட்டு விளங்குகின்ற (தமது) கிருகங்களின் உபரிகையின்மேல், இடை தடுமாற ஏறி - தமது இடை துவளும்படி ஏறி, மழை பொதுத்து - (தாமே) மேகங்களை (க்கைகளால்) துளைத்து, ஒழுகும் நீரால் மஞ்சனம் ஆடுவாரும்—(அவற்றினின்று) சொரிகின்ற நீரைக்கொண்டு நீராடுகின்றவர்களும்,—(எ - று.)

சில அரக்கியர் இராவணனது பிரிவினாலாகிய விரகதாபத்தால் தபிக்கின்ற நள்ளிரவிலே குளிர்ச்சியான தீர்த்தத்தில் நீராடித் தாபந்தணியலாமென்று கருதி, தமக்குக் குற்றேவலாளராயமர்ந்துள்ள தேவமாதரைக் குளிர்ந்த நீர் கொணரும்படி யேவ அவர்கள் ஆகாசகங்கையிலிருந்து தீர்த்தங் கொணர்ந்து கொடுத்தனர்; அத்தீர்த்தம் மிக்க குளிர்ச்சியுடையதாயிருந்தும் தணிக்க மாட்டாதாக, வெதும்புகின்ற அவ்வரக்கியர் அந்நீர் குளிர்ச்சியுடையதன்றென்று எண்ணி குளிர்ந்தநீர் கொணராததற்காக அப்பரிசாரிகைகளை வெறுத்து, தாமே அயர்ச்சியால இடைதுவளுமாறு மிகவுயர்ந்த தமது மாளிகைகளின் உபரிகையின்மீது ஏறி அங்குச் சார்ந்துள்ள மேகங்களைக் கைகளாற் பொத்தி அவைசொரியும் நீரைக்கொண்டு ஸ்நானஞ்செய்கின்றன ரென்க.

கீழ் ௫ - ஆஞ் செய்யுளிற் கூறியபடி தேவகங்காநதி மிகவுயர்ந்த இந்நகரத்து மாடமாளிகைகளின் நிலாமுற்றங்களைச் சார்ந்து செல்லுதல் தோன்ற 'உழையுழைபரந்த வானயாறு' எனப்பட்டது. 'உம்பர்நாட்டு ஆயம்' எனவே, தேவமாதரென்றுயிற்று அவர்கள் அரக்கியர்க்குப் பணிப்பெண்களாயமைந்து ஆகாயகங்காநதியிலிருந்து தீர்த்தங் கொணர்ந்து உதவுதல், கீழ் ௧0௩, ௧0௪-ஆஞ் செய்யுள்களிலுங் கூறப்பட்டது. இனி, இதற்கொடர்க்கு - (தமது தலைமையும் இன்பநலமும் ஒழிய ஏவலாளராயினமைபற்றி) வாடிய முகத்தையுடைய மகளிரது திர ளென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். நீர் ஒன்றேயாயினும அதனை முகந்துகொண்டுவந்த பாத்திரங்களின பன்மைபற்றி, 'புனல் குளிர்ப்பில' எனப் பன்மையாற கூறப்பட்டது. இரத்தினகசிதமான மாடங்க

ளென்பது, 'இழைதொடுத்திலங்குமாடம்' என்பதன் கருத்து. 'இடைதடு மாறவேறி' என்றதனால், அம்மாடங்களின் உயர்வும், இம்மகளிரின் மென்மையும், இவர்கள் விரகவேதனையாலயர்ந்திருத்தலும் புலனும். 'அம்மாடங்களின்மேலேறி மழைபொதுக்கின்றனர்' என்றதனால், மேகமண்டலத்தை யளாவி யுயர்ந்துள்ள அம்மாடங்களைச் சார்ந்து மேகங்கள் தவழ்கின்றன வென்பது போதரும்; பி - ம்:—[1]உழையுழைபரந்த. [2]குழை முகத்தவாகடந்த. [3]குளிரப்பிலதென்று. [4]மாடத்திடை　(௧௮௪)

௧௮௫ பன்னக வரசர் செங்கேழ்ப் பணமணி [1]வலிதிற் பற்றி
யின்னுயிர்க் கணவ[2]னீந்தா னெமென விருத்தி விஞ்சை
மன்னவர் முடியும் பூணு மாரமும் பணைய மாகப்
[3]பொன்னணி பலகை சூது துயில்கிலா பொருகின் றாரும்.

(இ - ள்.) 'செம் கேழ் - செந்நிறமுள்ள, பன்னக அரசர் பணமணி - சர்ப்பராசர்களுடைய படத்திலிருக்கின்ற மாணிக்கத்தை, இன் உயிர் கணவன் வலிதின் பற்றி ஈந்தான் - (எமது) இனிய பிராணநாயகனான இராவணன் வலிதிற்பறித்துக்கொணர்ந்து (எமக்குக்) கொடுத்தான்: ஆம் (ஆதலால் அது) எம்மிடத்தே வைத்துக்கொள்ளுதற்கு உரியது,' என ஈன்று எண்ணி, இருத்தி - (அந்த நாகரத்தினத்தைமாத்திரம்) வைத்துக்கொண்டு, விஞ்சை மன்னவர் முடியும் ஆரமும் பூணும் பணையம் ஆக - வித்தியாதரராசர்களிடத்திலிருந்து (இராவணனால் வலியப்பறித்துக்) கொண்டுவந்து தரப்பட்ட அவர்களுடைய கிரீடங்களையும் ஆரங்களையும் மற்றையாபரணங்களையும் பந்தயமாக வைத்து, துயில்கிலா - தூக்கமில்லாதவர்களாய், பொன் அணி பலகை - பொன்மயமான அழகிய பலகையில், சூது பொருகின்றாரும் - சூதாட்டமாடுகின்றவர்களும்,—(எ - று.)

இராவணனைப்பிரிந்த அரக்கியரிற் சிலர், அப்பிரிவாற்றாமைத் துயரால் நெடுஞ்சியிலும்பட்டத் துயிலில்லாமையால் தம்மில் ஒருவரோடொருவர் சூதாடுவாராயினரென்க. அங்ஙனம் ஆடுங்காலத்து, அவர்கள், முன்பு இராவணனால் தமக்குத் தரப்பட்டுள்ள பொருள்களுள் நாகரத்தினத்தைமாத்திரம் அதனருமைகருதி என்றும் தமக்கே யுரியதாக வைத்துக்கொண்டு மற்றவற்றையெல்லாம் பந்தயமாக வைத்து ஆடுகின்றனரென்க. இனி, இச்செய்யுளுக்கு 'பன்னக வரசர் செங்கேழ்ப்பணமணிவலிதிற்பற்றி இன்னுயிர்க்கணவன் ஈந்தான்' என்று (நாகராசரது சிரோரத்தினத்தின் சிறப்பையெடுத்துச்) சொல்லி அதனைப் பந்தயமாக வைத்து (இங்ஙனமே மற்றவற்றின் சிறப்பையும் எடுத்துச் (சொல்லி) விஞ்சைமன்னவர் முடிமுதலியவற்றையும் பந்தயமாகவைத்துச் சூதாடுகின்றனரென்று பொருள்கொள்ளலுமாம்; இவ்வுரையில், 'ஆம்' என்பதற்கு - இது தக்க பந்தயமாகு மென்க.

விஞ்சை - வித்தை மாயவித்தை; அதனையுடைய வித்தியாதரர்க்குப் பண்பாகுபெயர். (சீவகசிந்தாமணியில் "விஞ்சைக்கிறைவன்" என்றவிடத்து,

நச்சினார்க்கினியர் 'விஞ்சை - குணப்பண்பு பண்புடைப் பொருள்மேல்நின்ற ஆகுபெயர்' என்றது காண்க. பலகை சூதுகாய்களை வைக்கும் அறை வகுத்த பலகை படைகளைக்கொண்டு செய்யும் போரில் வெற்றிதோல்விகளால் இராசசியத்தைப் பெறுதலும் இழத்தலும் நிகழ்தல்போலக் காய்களைக் கொண்டு செய்யுஞ் சூதாட்டத்திலும் ஜயாபஜயங் காரணமாகப் பொருள்களைப் பெறுதலும் இழத்தலும் நேர்வதுபற்றி, சூதாடுதலைப் பொருதலாகக் கூறுதல் மரபு. சூதாட்டத்தில் ஒருவர் தமது காயைக்கொண்டு எதிரியின்காயை 'கொல், அடி, வெட்டு' என்றுகூறிக் களைவதுபற்றியும், மாறுபாட்டுக்கு இடமாதல்பற்றியும், சூதாட்டம், 'போர்' எனத்தகும். பி - ம்.—[1]வலியிற்பற்றி. [2]ஈந்தயானையுங் கொடுத்து [3]பொன்னின்பலகைச்சூது துயிலிலர். (௧௮௫)

௧௮௬. [1]தென்னகு குடமுட் பாடல் சித்திய ரிசைப்பத் தீஞ்சொற்
பன்னக மகளிர் வள்வார் தண்ணுமை பாணி[2]பேண,
பொன்னகர்த் தரளப் பந்தர் கற்பகப் பொதும்பர்ப் பொற்றோ
ளின்னகை யரம்பை மாரை யாடல்கண் டிருக்கின் றாரும்.

(இ - ள்.) தென் நகு குடம் உள் - அழகாக விளங்குகின்ற [இனிமையாக ஒலிக்கின்ற] குடமுழாவின் தாளவடைவுக்கு உட்பட்ட, பாடல் - இசைப்பாட்டுக்களை, சித்தியர் இசைப்ப - சித்தகன்னிகைகள்பாடவும்,—தீம்சொல் பன்னக மகளிர் - இனிமையான சொற்களையுடைய நாககன்னிகைகள், வள்வார் தண்ணுமை - வலிய தோற்கயிற்றினால் கட்டப்பட்ட தண்ணுமையென்னும் முழாவை, பாணி பேண - கைகளால் கருத்தோடு தட்டி முழக்கவும்,—கற்பகம் பொதும்பர் - கற்பகச்சோலையில், பொன் நகர் - பொன்மயமான மாளிகையில், தரளம் பந்தர் - முத்துக்களினால் வேயப்பட்ட பந்தலின் கீழ், பொன் தோள் இன் நகை அரம்பைமாரை - அழகிய தோள்களையும் இனிமையான புன்சிரிப்பையுமுடைய அப்ஸரஸ்திரீகளை, ஆடல் கண்டு - (நர்த்தனஞ் செய்யச்சொல்லி) அந்த ஆட்டத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு, இருக்கின்றாரும் - இருக்கின்றவர்களும்,—(எ - று.)

இராவணனைப்பிரிந்த விரகத்தால் இடையிரவிலுந் துயில்கொள்ளாத அரக்கியரிற் சிலர், பதினெண்தேவகணங்களுட் சித்தசாதி கன்னிகைகளையும் நாகசாதிகன்னிகைகளையுந் துணைகொண்டு அப்ஸரஸ்திரீகளை நாட்டியமாடச்சொல்லி அதனைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றன ரென்க.

குடம் - குடமுழா; இது தோலாற்செய்யப்பட்ட கருவிகளுள் ஒன்றென்றும், எழுவகைமுழாக்களுள் உத்தமமான அகமுழாவின்பாற் பட்டதென்றும், தண்ணுமை - மத்திமமான அகப்புறமுழாவின்பாற் பட்டதென்றும் சிலப்பதிகாரவுரையா லுணரலாம். சித்தியர் சித்தரென்பதன் பெண்பன்மை. நகர் - சிறந்தமாளிகைக்கு இலக்கணை. அபிநயங்களை அழகிதாகக்காட்டுதற்குத் தோளழகும், சிருங்காரரசப் பிரதானமான பாட்டுக்களின் பாவங்களை விளக்குதற்கு முகமலர்ச்சியும் வேண்டுதல்பற்றி, அவற்றையுடை

மையை 'பொற்றோள்', 'இன்னகை' என்ற அடைமொழிகளாற் காட்டினார். அரம்பைமாரை ஆடல்கண்டு,—அரம்பைமா ராடலைக கண்டு என்று உருபு பிரித்துக்கூட்டவுந் தகும். பி-ம்:—[1]தென்ன வென்றமிர்தப்பாடல். [2]பேணிப்.

௧௪௭. ஆணியிற் கிடந்த காத லகஞ்சுட [1]வருவி யுண்கண்
சேணுய ருறக்கந் தீர்ந்த சிந்தையர் செய்வ தோரார்
வீணையுங் குழலுந் தத்த மிடறும்[2]வேற் றுமையுந் தீர்ந்த
[3]பாணிக ளளந்த பாட லமிழ்துகப் பாடு வாரும்.

(இ - ள்.) ஆணியின் கிடந்த காதல் - (அழுந்தத் தைத்த) இருப்பாணி போல (எளிதிற் பெயர்க்கலாகாதபடி தமது உள்ளத்தில்) ஊன்றிக்கிடக்கின்ற ஆசையானது, அகம் சுட - அந்தமனத்தைத் தவிக்கச்செய்ய (அதனால்), அருவி உண் கண் - மலையருவிபோல நீர் பெருக்குகின்ற மையுண்ட கண்களில், சேண் உயர் உறக்கம் தீர்ந்த - மிக நெடுநாளாகத் தூங்குதலொழிந்த, சிந்தையர் - மனக்கவலையுடையவர்களான சில அரக்கியர், செய்வது ஓரார் - தாம் இன்னதுசெய்வதென்று அறியாதவர்களாய்,—வீணையும் குழலும் தம் தம்மிடறும் வேற்றுமையும் தீர்ந்த - யாழிசையும் புல்லாங்குழலிசையும் தங்கள் சாரீரமும் (தம்மில் முழுவதும் ஒத்திருத்தலே யன்றி) வேறுபாடென்பது சிறிதுமில்லாத, பாணிகள் அளந்த பாடல் - கைகளால் தாளமொற்றி அளவு செய்யப்படுகின்ற பாடல்களை, அமிழ்து உக பாடுவாரும் - அமிருதம்போன்ற இனிமை மேன்மேற் சுரக்குமபடி பாடுகின்றவர்களும்,—(எ - று.)

நெடுநாளாகத் தொடாச்சிப்படுதலால் மனத்திலழுந்திய விரகாக்கினி காரணமாக நடுராத்திரியிலும் தூக்கங்கொள்ளாத அரக்கியரிற் சிலர், பாடிப்பொழுதுபோக்குவாராயின ரென்க. இவர்களை இராவணன் பிரிந்ததற்குக் காரணம், அவன் சீதையினிடத்துக்கொண்டகாதல. அதற்கு இவர்கள் ஒன்றும் பரிகாரஞ்செய்யமாட்டிற்றில ரென்பதும, இவர்கள் செய்வதறியாது திகைத்தலும்தோன்ற, 'செய்வதோரார' என்றார். "தானே கழங்கமனை தண்சுனைநீ ராடாள், கானேரிசைபயிலாள் கைக்கிளியும்-மானினமும், பூவையையும் போற்றாள் பொருந்தவே பாங்கியருக், கேவல்புரியாள்களிப்பதென்று,' என்றபடி பிரிவாற்றாது வருந்தும் மகளிர்க்கு இசைபயிலாமை இயல்பாயிருக்கவும அதற்குமாறாக இவர்கள் இசைபாடுவது அங்ஙனஞ் செய்வன தவிர்வன அறியாமையினா லென்பதையும் பெறவைத்தார்; கீழ் (௧௪௩) கழங்காடுதல், (௧௪௪) நீராடுதல் கூறியதும் இதுபற்றியே யென்க. இச்செய்யுளின் முனனிரண்டடி - முன்னும்பின்னும் காரணங்காட்டாத செய்யுள்களிலும கூட்டத்தக்கது; ஏற்புழிக்கோடலென்னும் உத்தியால். சேண உயர் உறக்கம - (பிராணிகட்கு இன்றியமையாததல்பற்றி) மிகச்சிறந்த தூக்கமெனினுமாம.

மன்மதாவஸ்தைகளுள் வெறுப்பு 'அகஞ்சுட' என்றதனாலும், நினைப்பு 'சிந்தையா' என்றதனாலும் கூறப்பட்டன. இவர்கள் குரல் இன்னிசைக்கருவியின் இசையோடொப்ப இனிமைவாய்ந்த தென்பதும், இசைக்கருவிகளின் நாதமும் சாரீரமும் வேறுபகுத்துக் காட்டாதபடி பாடுந்தரத்தினர் இவரென்பதும், இவர்கள்பாடல் தாளப்பிரமாணந் தவறாம லமைந்த தென்பதும், இனிமைமிக்க தென்பதும், பின்னிரண்டடிகளில் விளங்கின. வீணையும் குழலும் தத்தமிடறும் வேற்றுமையுந் தீர்ந்த பாடல்—சீவகசிந்தாமணியில் "இருங்கடற்பவளச்செவ்வாய் திறந்திவள்பாடினாளோ, நரம்போடுவீணை நாவி னவின்றதோ வென்று நைந்தார்," "விரல்கவர்ந் தெடுத்த கீத மிடறெனத் தெளிதல்தேற்றார்" என்றவை நோக்கத்தக்கன. மிடறு - இங்கே, கண்டத் தொனி. பி-ம்:—[1]அருவிக்கை. [2]வேற்றுமையிற்றீரத. [3]பாணிதள்ளா. (கஅ௬)

கஅ௭. தண்டலை வாழை யன்ன குறங்கிடை யல்குற் றட்டிற்
கொண்டபூந் துகிலுங் [1]கோவை கலைகளுஞ் சோரக் கூர்ங்கள்
ளுண்டல [2]மந்த கண்ணோ டூசலிட் டுலாவு கின்ற
குண்டலந் திருவில் வீசக் குரவையிற் [3]குழற்று வாரும்.

(இ - ள்.) தண்டலை வாழை அன்ன - தோட்டத்திலுள்ள வாழைமரத்தினது அடித்தண்டைப் போன்ற, குறங்கு - தொடைகளின், இடை - நடுவிலுள்ள, அல்குல் தட்டில் - அல்குலாகிய தட்டின்மீது, கொண்ட - தரித்த, பூ துகிலும் - அழகிய சேலையும், கோவை கலைகளும் - (பொன்மணிகளாற்) கோத்த இடையணியும் (அரைப்பட்டிகையென்னும்) இடையணியும், சோர - தளர்ந்துதாழும்படியும்,—ஊசலிட்டு உலாவுகின்ற - ஊஞ்சல்போலாடி யசைகின்ற, குண்டலம் - குண்டலமென்னுங் காதணி, திரு வில் வீச - அழகிய ஒளியை வீசும்படியும்,—கூர் கள் உண்டு அலமந்த கண்ணோடு-உறைப்புள்ள கள்ளைக் குடித்ததனால் மயங்கிச் சுழல்கின்ற கண்களுடனே, குரவையின் குழற்றுவாரும் - குரவைக்கூத்தாடி ஆரவாரிப்பவர்களும்,—(எ - று.)

பிரிவை யாற்றாது வருந்துகின்ற அரக்கியரிற் சிலர் தமது தோழியருடனே குரவைக்கூத்தாடிக் கொக்கரிக்கின்றன ரென்க. குரவை - கைகோத்தாடுங் கூத்து; "குரவைக்கூத்தே கைகோத்தாடல்" என்பது, திவாகரம். அன்றியும், இது, விநோதக்கூத்தின் வகைகளு ளொன் றென்றும், வரிக்கூத்தின் ஒருறுப் பென்றும், 'குரவை யென்பது - காமமும் வென்றியும் பொருளாகக் குரவைச்செய்யுள் பாட்டாக எழுவரேனும் எண்மரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் கைபிணைந்தாடுவது' என்றும் சிலப்பதிகாரவுரையால் தெரிகின்றது. இதனையாடும்போது அரையிலுடுத்த ஆடையும் கோவை கலைகளாகிய இடையணிகளும் நெகிழ்தலையும், குண்டல மென்னுங் காதணி அசைந்து ஒளிவீசுதலையும் எடுத்துக் கூறினார். நன்றாக ஆடுதற்கு வேண்டிய உற்சாகத்தை யுண்டாக்கிக் கொள்ளுதற்பொருட்டு, கார மேற்றிய கள்ளைக் குடித்தனர். அதனாற் கண்கள் வட்டமிட்டன. தண்டலை - பண்புத் தொகையன்மொழி.

கோவை - எண்கோவையாகிய மேகலை, ஒரு கோவையாகிய காஞ்சி முதலியன. பி - ம் —[1]கோவைகலன்களுஞ் சோர. [2]அலமந்தகணனோ. [3]குழறுவாரும.
(க௮௮)

க௮௯. நஞ்செனக் கொடிய நாகக் கள்ளொடு குருதி நக்கிப்
பிச்சரிற் பிதற்றி யல்குற் பூந்துகில் கலாபம் பீறிக்
குச்சரித் திறத்தி னோசை களங்கொளக் குழூக்கொண் டீண்
சச்சரிப பாணி கொட்டி நிறைதடு மாறு வாரும். [டிச்

(இ - ள்) நாகம் நஞ்சு என கொடிய - நல்லபாம்பின் விஷம்போலக் கொடுமையுடைய கள்ளொடு - கள்ளையும், குருதி - (பலவகைப் பிராணிகளின்) இரத்தத்தையும், நக்கி - குடித்து, (அதனால் மிகுதியான மதிமயக்கத்தையும் வெறியையுங் கொண்டு),-குழூ கொண்டு ஈண்டி - (தமமிற்)கூட்டங் கொண்டு திரண்டு,—குச்சரி திறத்தின் ஓசை களம் கொள - குச்சரியென்னும் பண்வகை போன்ற இனியகுரல் தமது கண்டத்தில் தோன்ற, பிச்சரின் பிதற்றி - பைத்தியங்கொண்டவர்போல (வாயில்வந்தவற்றை)ச்சொல்லிக் கொண்டு,—சச்சரிபாணி கொட்டி - சச்சரியென்னும் வாத்தியம்போலொலிபடத் தமது கைகளைத் தட்டி,—அல்குல் பூ துகில் கலாபம் பீறி-அல்குலின்மேலணிந்த மெல்லிய ஆடையும் கலாபமென்னும் அரைநூன்மாலையும் துணிபடுமாறு, நிறை தடுமாறுவாரும - (தமது) நிறையென்னும் மகடூஉக்குணம் அழிபவர்களும்;—(எ - று.)

பிரிவால்வருந்துகின்ற அரக்கியரிற் சிலர், இன்னது செய்வதென்றறியாமையாலும், மனத்திற் செயற்கையானதோருற்சாகத்தை யுண்டாக்கிக் கொண்டு பொழுதுபோக்கக் கருதியும், தமது சாதி தருமத்துக்கேற்ப நாகத்தின் நஞ்சுபோல மிக்க மயக்கத்தை விளைக்கவல்ல கொடிய கள்ளையும் இரத்தத்தையுங் குடித்து, அதனால் அளவிறந்த மதிமயக்கத்தையும் வெறியையுங் கொண்டு, தம்மிற் பலர் ஒருங்குகூடி, தமது இனிய குரலாற் பித்தர்போலத் தோன்றியவற்றையெல்லாஞ் சொல்லிக்கொண்டு, கைகளால் தாளமிட்டு, உடுத்த ஆடையும் அதன்மேலணிந்த இடையணியும் பீறுமாறு தலைதெரியாமல் அடக்கமின்றிக் கூத்தாடுகின்றனரென்க. நிறையாவது - மனத்து அடக்கற்பாலனவற்றை யடக்குதல்; "நிறையெனப்படுவது மறைபிறரறியாமை" என்றார் பிறரும். 'பூந்துகில் கலாபம் பீறி', 'சச்சரிப்பாணிகொட்டி' என்றவற்றால், நிறைதடுமாறுதற்கு அடக்கமின்றி ஆடுதலளவும் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. குழூக்கொண்டு - (தமது தோழியரோடு) கூடி யெனினுமாம்.

நாகக் கள்ளொடு - (பாற்கடலிலதோன்றிய வாருணியென்னுந்) தேவலோகத்து மதுவினுடனே யென்றலுமாம். குடித்துஎன்ற பொருளில 'நக்கி' என்றது, ஒருபொருளின் வினையை மற்றொருபொருளின்மேலேற்றிய உபசார வழக்கு. பிச்சர் - பித்தரென்பதன் போலி. கலாபம் - இருபத்தைந்து கோவையுள்ள இடையணி; "எண்கோவைமேகலை காஞ்சியொருகோவை.

பணைகொள் கலாப மிருபதனைந்து—கணைகொள், பருமம் பதினறு முப்பத திரண்டு, விரிசிகை யென றுணரற் பாற்று'' எனக காணக. (௧௮௯)

௧௯௦. [1]தயிர்நிறத் துறுகள் ளுள்ளந் தள்ளுற வறிவு தள்ளிப்
பயிர்வுறத் தெய்வ மென்மேற் படிந்தது பார்மி னென்னு
வுயிருயிர்த் திரண்டு கையு முச்சிமே லுயர நீட்டி
மயிர்சிலிர்த் [2]துடலுங் கூசி [3]வாய்விரித் தொடுங்கு வாரும்.

(இ - ள்.) தயிர் நிறத்து உறு கள் - தயிரினது நிறத்தைப் பொருந்திய கள்ளானது, உள்ளம் தள்ளுற - (பருகிய தங்கள்) மனத்தைத் தடுமாறச் செய்ய (அதனால்), அறிவுதள்ளி - அறிவுமயங்கி,—பயிர்வு உற - ஆரவார முண்டாக, தெய்வம் என்மேல் படிந்தது பார்மின் என்று - 'தெய்வம் என் மேல் ஆவேசித்தது, பாருங்கள்'என்று சொல்லிக்கொண்டு, உயிர் உயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, இரண்டு கையும் உச்சிமேல் உயர நீட்டி - (தமது) இரண்டுகைகளையும் (குவித்துத்) தமது தலையின்மீது உயரநீட்டி, மயிர் சிலிர்த்து - மயிர்சிலிப்புக்கொண்டு, உடலும் கூசி - உடற்கூச்சத்தையும் அடைந்து, வாய்விரித்து - வாயதிறந்து ஆவென்றுகதறி, ஒடுங்குவாரும் - (பின்பு) ஓய்ந்து விடுபவர்களும்,—(எ - று)

கட்குடியர் தாம் அக்கள்ளினால் மதிமயங்கிச்செய்யும் பலவகைச் செயல் களைத் தன்மீது தெய்வம் ஆவேசித்ததனாலாகியனவென்று பெருமைப்படச் சொல்லிக்கொள்ளுத லுண்டு 'பயிர்வுற' என்பதற்கு - (தம்மைக் காண்பவர்) அச்சமடைய வென்று உரைப்பாரு முளர். கூசி - நடுங்கி யெனினுமாம். நிறத்து உறு - அத்துச்சாரியைநிற்க இரண்டனுருபு தொக்கது. பி - ம் — [1]தயிர்நிறக்கள்ளுண்டுள்ளந்தள்ளத் தமமறிவுதள்ளப்பயிருற [2]உடலங்கூசி. [3]வாய்விசித்து (௧௯௦)

௧௯௧.—அநுமான் அரக்கியர் வீதியையும், சித்தமாதர் வீதியையுங் கடந்து, வித்தியாதரமகளிர் வீதியைச் சேர்தல்.

இத்திறத் தரக்கி மார்க ளீரிரு கோடி யீட்டப
[1]பத்திய ருறையுந் தெய்வப் படர்நெடுந் தெருவும் பார்த்தான்
சித்திய ருறையு மாடத் தெருவும்பின் னாகச் சென்று
னுத்திசை விஞ்சை மாத ருறையுளை முறையி னுற்றான்.

(இ - ள்.) இ திறத்து - இவ்வகையான, அரக்கிமார்கள் - இராக்கத மாதர், ஈர் இரு கோடி எட்டும் பத்தியா - நான்குகோடியென்னுந் தொகை யுள்ள வரிசையான வீடுகளையுடையவர்களாய், உறையும் - வசிக்கின்ற, தெய் வம் - தெய்வத்தன்மையுள்ள, படர் நெடுந் தெருவும் - பரந்த நீண்ட வீதியை யும், பார்த்தான் - பார்த்து [அங்கு எங்கும் சீதையைத்தேடி],—சித்தியர் உறையும் மாடம் தெருவும் பின் ஆக சென்றான-விததஜாதி ஸதிரீகள் வசிக் கின்ற வீடுகளையுடைய வீதியையும் தனக்குப்பின்புறமாய்விடும்படி சென்று

கழித்து [அங்கும் சீதையைத் தேடி], உத திசை - அப்புறமான இடத்தில், விஞ்சைமாதா உறையுளே-வித்தியாதரமாதர்கள் வசிக்கின்ற வீதியை, முறையின் உற்றான் - முறையே சோதனைன், (அநுமான்); (எ - று.)

தேவமாதர்களைப் பணிகொள்ளுந் தவப்பயன் மிக்க அரககமாதா வசிக்கின்ற திவ்வியமான வீதி யாதலால் அதற்கு 'தெய்வம' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. 'உத்திசை' என்பதில், உகரசசுட்டு - அப்பாலென்ற பொருளை புணாததிற்று. முறையின் உறுதல் - ஒவ்வோரிடமாகத தேடிக கொண்டு செல்லுதல். பி - ம்:—[1]பததியினுறையும பததிப படர்நெடுந்தெரு.

வேறு

கசுஉ.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள்- அந்த அர்த்தராத்திரியில் அவ்வித்தியாதர மாதர்களிருந்த நிலைமையைக் கூறும்.

வளர்ந்த காதலர் மகரிகை நெடுமுடி யரககனை வரக்காணா
தளர்ந்த சிந்தை தம்[1]மிடையினு நடுங்கிட வுயிரொடு தடுமாறிக்
[2]களர்ந்த வாநெடுங் கருவியிற கைகளிற் செயிரியர் கலைக்கண்ணு
லளந்த பாடல்வெவ் வரவுதஞ் செவிபுக [3]வலமரலுறுகின்றார்.

(இ - ள்) வளர்ந்த காதலா - (தமது கணவனாகிய இராவணனிடதது) அதிகமான ஆசையையுடையவர்களான சில வித்தியாதரமாதா,—மகரிகை நெடு முடி அரக்கனை வர காணா- சுறாமீனின் வடிவமமையச் சித்திரிககப்படு தலையுடைய நீணட கிரீடமுள்ள இராவணன் (தமமிடதது) வருதலைக்காணாத வர்களாய்,—தளர்ந்த சிநதை தம் இடையினும நடுஙகிட-சோர்வுறற (தமது) மனம தமது இடையைக காட்டிலும அதிகமாகத துடிகக, உயிரொடு தடுமாறி- உயிரோடு தடுமாறறங்கொண்டு,—செயிரியா - (வீணை முதலிய வாததியங களை இயக்கிப பாடும) பாடகர், களம தவா நெடுங கருவியின் - (தஙகள்) சாரீரததோடு மாறுபடாத [ஒததது இசைககின்ற] (யாழ் முதலிய) சிறந்தவாத்தியஙகளில், கைகளின் - (தஙகள்) கைவிரல்களைககொணடு, கலை கண்ணால் - நூல்களாகிய கண்களால் [சாஸதிரமுறைமைப்படி], அளநத-(தாளப் பிரமாணத்திறகு ஏறப) அளவிட்டு எழுப்பிய, பாடல் - இசைப்பாட்டாகிய, வெம் அரவு - கொடிய பாமபு, தம் செவி புக-தமது காதுகளில நுழைய, அலமரல் உறுகின்றா-(அதனைப பொறுக்கமாட்டாமல்) கலககமடைகின்றாகள்;(எ-று.)

இச செய்யுள், கீழ்ப்போந்த களகூ - ஆஞ செய்யுளோடு ஒப்புநோக்கு தற்குஉரியது. மகரிகை யென்றது, கிரீடததிலமைக்கப்பட்டதொரு தொழில் திறததை; அஙஙனந் தொழிலமைககப்பட்ட நெற்றிபபட்ட மென்னும் அணி கலததை யாகவுமாம. இனி, 'மகரிகை நெடுமுடி யரககன்' என்பதற்கு-மகர தோரணமபோல நெடியவரிசையாக அமைநதுள்ள (பததுத்) தலைகளையுடைய இராவண னென்றலும அமையும. களம - கணடம்; அதன் குரலுககு [சாரீரத்துககு] ஆகுபெயர்.கலையை 'கண' என்றது, இன்றியமையாசசிறப்புப் பற்றி. பொருளினியல்பை உள்ளபடி காணுதற்குக் கருவியாதல்பற்றியும்,

இங்ஙனம் கூறத்தகும். பாடல்வெவ்வரவு தஞ்செவிபுக - உருவகம்; பாட்டானது கொடிய பாம்புபோலத் தமது செவித்துளையில் வந்து நுழைய வென்பது கருத்து. பி - ம் —[1]இடையினினுடங்கிட வுயிரொடு. [2]கிளாந்தவாணெடுங்கருவியிற்கிளைகளிற் செயிரியர்களைகண்ணு [3]அலமரவுயிர்க்கின்றார்.

இதுமுதற் பதினொன்பது கவிகள் - பெரும்பாலும் முதற்சீர் மாச்சீரும், ஈற்றுச்சீர் மாங்காய்ச்சீரும், மற்றைநான்கும் விளச்சீர்களுமாகிய கழிநெடிலடி நான்கு கொண்ட அறுசீராசிரியவிருத்தங்கள்.

கசுஙு. புரியு நன்னெறி முனிவரும் புலவரும் புகலிலாப் பொறைகூர, வெரியும் வெஞ்சினத் திகலடு கொடுந்திற லிராவ ணற் கென்ஞான்றும், பரியு நெஞ்சின ரிவரென வயிர்த்ததோர் [1]பகைகொடு பனித்திங்கள், சொரியும் வெங்கதிர் [2]துணை முலைக் குவைசுடக் கொடிகளிற் றுடிக்கின்றார்.

(இ - ள்.) 'புரியும-(பலராலும்) விருமபப்படுகின்ற, நல் நெறி-சன்மார்க்கத்தி லொழுகுகிற, முனிவரும்-இருடிகளும், புலவரும - தேவர்களும், புகல் இலா - சரணமாக அடைவதற்கு எவரையும்பெறாமல, பொறை கூர-மிகுதியாகப் பொறுத்துக்கொண்டிருக்க, எரியும வெம் சினத்து இகல் அடு - மூண்டெழுகின்ற கொடிய கோபாக்கினியினால (அவர்களுடைய)வலிமையையழிக்கின்ற, கொடுந் திறல - கொடிய வல்லமையையுடைய, இராவணற்கு - இராவணனவிஷயத்தில, என்ஞான்றும் பரியும-எப்பொழுதும அன்புகொண்ட, நெஞ்சினர் - மனமுடையவர், இவர் - இம்மகளிர்,' என - என்று எண்ணி, வயிர்த்து ஓர் பகை கொடு-வயிரம்பற்றியதான ஒருபகைமையைக் கொண்டு, பனி திங்கள் சொரியும் - குளிர்ச்சியான சந்திரன் பொழிகின்ற, வெம கதிர்-உஷ்ணகிரணங்கள், துணை முலை குவை சுட - குவிந்தெழுந்த இரண்டுதனங்களையும எரிக்க, (அதனாற்சிலவித்தியாதரமாதர்கள்), கொடிகளின் துடிக்கின்றார்-(வெயிலினாற்)பூங்கொடிகள் (வாடுவது)போலத்துடிக்கின்றார்கள்; (எ-று.)

இராவணவிரகத்தாற் சிலவித்தியாதரமாதர்கள் வருந்துகின்ற போது, சந்திரகிரணங்கள அவர்களுடம்பின்மீது பட, காமோத்தீபகமான அந்நிலாவின தொடர்பால் அவர்கள் தீப்பட்டகொடிபோல மிகத்தவிப்பாராயினரென்க. பலர்க்கும குளிர்ச்சியைச்செய்யு மியல்பினவான சந்திரகிரணங்கள் அவர்கட்கு வெப்பந்தருதற்கு ஒருகாரணங்கற்பிப்பார், 'இவ்வித்தியாதரமாதர்கள் தேவகண்டகனும ருஷிகண்டகனுமான கொடிய இராவணனபக்கல நெடுநாளாக மனப்பூர்வமாக அன்பு கொண்டுள்ளாரென்பதுபற்றிச் சந்திரனாகிய தேவன் அவர்களிடம கறுவு கொண்டு பகைமைமிக்கு அவர்கள்மேல உஷ்ணகிரணத்தைச் சொரிகின்றான்' என்றார்.

நன்னெறி புரியும என மொழிமாற்றினுமாம். புகல் இலா பொறை - சொலலவொண்ணாத பொறுமை யெனினுமாம்; இவ்வுரையில், புகல் - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். பி - ம்:—[1]பகையொடு. [2]பணை முலை. (கசுஙு)

ககஉச. சிறுகு காலங்க ளூழிக ளாம்வகை திரிந்து [1]சிந்தனை சிந்த,முறுகு காதலின் வேதனை யுழப்பவர் [1]முயங்கினர் முலைமுன்றில், விறுகு சாந்தமு [2]மெழுதுநற் குறிகளு மின்னுயிர்ப் பொறையீர, மறுகு வாட்கண்கள் சிவப்புற நோக்கினர் வயிர்த்தன ருயிர்க்கின்றார்.

(இ - ள்.) சிறுகு காலங்கள் ஊழிகள் ஆம் வகை - (நிமிஷம் நாழிகை முதலிய) சொற்பகாலங்களும் கற்பகாலங்கள்போல மிகநீண்டனவாகத் தோன்றும்படி, சிந்தனை திரிந்து சிந்த - மனம் மாறி நிலைகுலைய, முறுகு காதலின் வேதனை உழப்பவர் - முதிர்ந்த காமநோயினால் வருந்துபவர்களும், முயங்கினர் - (முன்பு இராவணனைத்) தழுவியிருந்தவர்களுமான வித்தியாதரமாதர் சிலர்,—முலை முன்றில் - (தமது) தனங்களின்மேல், இறுகு சாந்தமும் - (முன்பு தம்மை அவன் ஆலிங்கனஞ் செய்தபொழுது அவனுடம்பு) அழுந்தப்பெற்ற சந்தனத்தையும், எழுது நல் குறிகளும் - (அம்முலைமுகட்டில் அவ்விராவணனால்) தொய்யிலெழுதப்பட்ட நல்ல அடையாளங்களையும், இன் உயிர் பொறை ஈர - (தமது) இனிய உயிராகிய பாரத்தைப் பிளந்து வருத்தும்படியாகவும், மறுகு வாள் கண்கள் சிவப்பு உற - சுழலுகின்ற வாளாயுதம் போன்ற (தமது) கண்கள் (ஊடலால்) செந்நிறங்கொள்ளும்படியாகவும், நோக்கினர் - பார்த்து, வயிர்த்தனர் - வயிரங்கொண்டு, உயிர்க்கின்றார் - பெருமூச்சு விடுகின்றார்கள்; (எ - று.)

இராவணனுக்கு உரிமைபூண்டு அவனைத் தழுவியிருந்த வித்தியாதரமாதரிற் சிலர், நெடுநாளாக அவனைப்பிரிந்ததனால் வருந்துகின்றபொழுது, அவனைப் பிரிந்தநாள்முதல் நீராடுதலையொழிந்த தங்களுடம்பிற் கொங்கைகளின்மீது பூசப்பட்டிருந்த சந்தனக்குழம்பில் முன்பு அவன் இறுகத் தழுவியபோது அவனுடம்புபடிந்த சுவட்டையும், முன்பு அக்கொங்கைகளில் அவன் சந்தனக் குழம்புமுதலியன கொண்டு லீலையாக எழுதிய சித்திரக்கோலத்தையும் கண்டு, அதனால் முன்புகூடியிருந்த நிலையை நினைப்பூட்டப் பெற்றவர்களாகி, மிக வருந்தி, நெடுநாளாக அவன் தம்மைத் தழுவாது உபேக்ஷித்து வேற்று மாதினிடம் [சீதையினிடம்] காதல்கொண்டிருத்தல்பற்றி அவனிடத்துக் கோபமும் மாறுபாடுங்கொண்டு பெருமூச்சுவிடுகின்றன ரென்க. கூடியநிலையில் ஒருக்ஷணமாகக் கழிகிறபொழுதானது பிரிந்தநிலையில் அநேகயுககாலமாக நீட்டித்துத் தோன்றுகின்றமைபற்றி, 'சிறுகுகாலங்களூழிகளாம்வகை' எனப்பட்டது; இங்ஙனந்தோன்றுதல் மனத்தின் திரிபு பற்றியே யென்பது விளங்க, 'திரிந்து சிந்தனை' என்றார்.

பிரிந்த நிலையில் உயிரை வைத்துக்கொண்டிருத்தலும் சுமையெனத் தோன்றுதலால், 'உயிர்ப்பொறை' என்றனர். பொறுக்கப்படுவது பொறையெனச் சுமைக்குக் காரணக்குறி; பொறுத்தல் - சுமத்தல். உயிர்ப்பொறை - உயிரைத் தாங்குவது என்று கொண்டால், உடம்பு என்று ஆகும். கூறியன

வாய் ஆடவரை வருத்துவனவான கண்கள் பிறழ்ச்சியை யுடைமையால், அவற்றிற்கு, சுழற்றப்படுகிற வாட்படைகள் உவமை கூறப்பட்டன. பி - ம்:— [1]மூயங்கிய [2]எழுதிய. (ககஎ)

ககஅ. வித்தியாதரமாதர் வீதியைக் கடந்து செல்லும் அநுமான் மந்தோதரியின் மாளிகையைப் பார்த்தல்.

ஆய விஞ்சையர் மடந்தைய ருறைவிட மாறிரண் டமைகோடி
தூய மாளிகை நெடுந்தெருத் [1]துருவிப்போய்த் தொலைவின்மூன் றுலகிற்கு
நாய கன்பெருங் கோயிலை நண்ணுவான் கண்டனன் ளிர்திங்கள்
மாய நந்திய வாண்முகத் தொருதனி [2]மயன்மக ளுறைமாடம்.

(இ - ள்.) ஆய - இவ்வாறான, விஞ்சையர் மடந்தையர் வித்தியாதர மாதர்கள், உறைவு - வசிக்கப்பெற்ற, இடம் - இடமாகிய, ஆறு இரண்டு அமை கோடி தூய மாளிகை - பன்னிரண்டுகோடியென்னுந் தொகையுள்ள சுத்தமான வீடுகளை யுடைய, நெடுந் தெரு - நீண்ட வீதிமுழுவதும், துருவி போய - (பிராட்டியைத்) தேடிக்கொண்டு சென்று, தொலைவு இல் மூன்று உலகிற்கும் நாயகன் பெருங் கோயிலை நண்ணுவான் - அழிவில்லாத மூன்று உலகங்கட்குத் தலைவனான இராவணனது பெரிய அரண்மனையைச் சமீபிப்பவனான அநுமான்,—ளிர் திங்கள் மாய நந்திய - பெரிய [பூரண] சந்திரன் தோற்கும்படி விளங்குகின்ற, வாள் முகத்து - ஒளியுள்ள முகத்தையுடைய, ஒரு - ஒப்பற்ற, மயன் மகள் - மயனென்பவனது மகளாகிய மந்தோதரி, உறை - வசிக்கின்ற, தனி மாடம் - தனித்த மாளிகையை, கண்டனன், பார்த்தான்; (எ - று.)

தூய மாளிகை சிற்ப சாஸ்திரத்திற் கூறியபடி நல்லிலக்கணமமைந்த கிருகம். இவ்வுலகங்கள் கற்பந்தோறும் உள்ளனவாய்ப் பிரவாஹநித்ய மெனப்படுதலால், அவற்றிற்கு 'தொலைவுஇல்' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. இராவணன் திக்குவிசயகாலத்தில் திரிலோகாதிபதியான இந்திரனைத் தன் மகனைக்கொண்டு வென்று அவனுரிமையைத் தான் உடையனானதனால், 'மூன்று உலகிற்கும் நாயகன்' எனப்பட்டான். சந்திரமண்டலத்தினும் மேலாகக் காண்பவர்க்கு மகிழ்ச்சியை விளைத்து விளங்கும் முகமென்பது, 'ளிர்திங்கள்மாய நந்திய வாள்முகம்' என்றதன் கருத்து. மந்தோதரி-இராவணனது பட்டமகிஷி; (தான்யமாலினி முதலாக அவனுக்கு மற்றும் பலமனைவியரும் உண்டு,) அசுரத்தச்சனான மயனது மகளிவள்; (இவளுடன் பிறந்த ஆடவர் - மாயாவி, துந்துபி யென்பார்) அழகிற் சிறந்தவள்; பஞ்சகன்னிகைகளுள் ஒருத்தி: (மற்றையோர் - அகலிகை, திரௌபதி, சீதை, தாரை யென்பார்.) பி - ம்:—[1]துறந்து. [2]மயன்மகண் மணிமாடம். ()

ககக.—அந்தச்சீதையையைத்திருக்கும் மாளிகையோவென்று அநுமான்சங்கித்தல்.

கண்டு கண்ணொடு கருத்தொடு கடாவினன் காரணங் கடைநின்ற
தூண்டு வேறொரு சிறப்பெங்க ளுபகர்க் குயிரினு [1]முரியாளைக்

கொண்டுபோந்தவன் வைத்ததோ[2]ருறையுள்கொலகுலமணி மனைகளெல்லாம
விண்டு வின்[3]றட மார்பினின் மணியொத்த திதுவென வியப்புற்றான்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—கண்ணொடு கண்டு (அந்தமாளிகையைக்) கண்களாற பார்த்து, கருத்தொடு கடாவினன்-மனத்தினாலாராய்ந்து,—'காரணம்-(நாம) இங்கு வருவதற்குக் காரணமாகிய பிராட்டியைத் தேடுதல், கடைக்கின்றது - பூர்த்தியாய்விட்டதுபோலும்: (எங்ஙனமெனின்,—வேறு ஒரு சிறப்பு உண்டு - (எல்லாமாளிகையினும இம்மாளிகையினிடத்துத்) தனியே ஒரு விசேஷமிருக்கின்றது; (ஆதலின, இந்தமாளிகை), எங்கள் நாயகாக்கு உயிரினும உரியாளை கொண்டுபோந்தவன் வைத்தது ஓாஉறையுள்கொல் - நமக்கெல்லாந் தலைவனான இராமபிரானுக்கு உயிரைக்காட்டிலுஞ் சிறந்த அன்புரிமையுடையவளாகிய சீதாபிராட்டியை யெடுத்துக்கொண்டுவந்தவனான இராவணன் (அவளை) வைத்திருக்கின்ற ஓரிடம்போலும்: மனை குலம் மணிக்கு எல்லாம்-வீடுகளாகிய சிறந்த சாதிரத்தினங்களுக்கெல்லாம், விண்டுவின் தட மார்பினில் மணி ஒத்தது இது - திருமாலினது பரந்த திருமார்பி லணிந்த (கௌஸ்துபமென்னும்) இரத்தினத்தைப் போன்றுள்ளது இம்மாளிகை,' என-என்று, வியப்பு உற்றான் - அதிசயித்தான்: (எ - று.)

அநுமான் இது வரையிற்பார்த்த வீடுகளெல்லாவற்றினும் இம்மாளிகை மிகச்சிறந்து தனிப்பட விருத்தலால், 'இராவணன் தான் இத்தனை மாதரையும் புறக்கணித்துப் பெரிதும் காதலித்துக் கவாந்துசென்ற சீதையின் சிறப்புக்கு ஏற்றதாகத் தேர்ந்து அவளை வைத்திருக்கின்ற மாளிகைபோலும் இது' என்று சங்கித்து, அங்ஙனமாயின் தான் வந்த காரணம் பயனபெறுதலால், அதனைக்குறித்து மகிழ்ச்சிகொண்டன னென்க.

கண்ணொடு கருத்தொடு என்றவற்றில், 'ஒடு' என்ற மூன்றனுருபு கருவிப்பொருளில் வந்தது; "ஊசியொடு குயின்ற தூசும் பட்டும்" என்றவிடத்துப்போல. புறக்கண்ணாகிய ஊனக்கண்களைக்கொண்டு கண்டு அகக்கண்ணாகிய ஞானக்கண்ணைக்கொண்டு ஆலோசிப்பவனாயின னென்பார், 'கண்டு கண்ணொடு கருத்தொடு கடாவினன்' என்றார். கடாவுதல் - வினவுதல், உசாவுதல், ஆராய்தல்; இனி, 'கண்ணொடு கருத்தொடு கடாவினன' என்பதற்கு - தனது கண்களை மனத்தினுடனே கூட்டி ஆலோசித்தன னென்று உரைப்பாரு முளா. விஷ்ணு வென்ற வடசொல், விண்டு வெனச் சிதைந்தது; எங்கும் வியாபித்துள்ளவ னென்று பொருள்படும. 'காரணங் கடைக்கின்றது' எனபதற்கு - 'நான் தேடிவந்ததற்குக் காரணமானபொருள் கடைசியிலகின்றது' என்று உரைத்தலும அமையும; மகளிரனைவருமிருக்கின்ற மாளிகைகட்கெல்லாம அப்பாலிருந்தது பிராட்டியிருக்கின்ற மாளிகை யென்பது கருத்து: நான்தேடிவந்தபொருளாகிய பிராட்டியை முடிவிற்காணலாயிற றென்க. பி - ம்:—[1]இனியாளை. [2]உறையுளாம. [3]தொடா மார்பினில்,

ககூள.—அந்த மாளிகையில் மந்தோதரி படுத்துக்கொண்டிருக்கிற நிலைமையை இது முதல் மூன்றுகவிகளிற் கூறுகின்றார்.

அரம்பைமேனகை திலோத்தமை யுருப்பசி[1]யாதியர் மலர்க்காமன்
சரம்பெய் தூணிபோற் றளிரடி தாங்தொடச் சாமரை பணிமாறக்
[2]கரும்பை யுஞ்சுவை கைப்பித்த சொல்லியர் [3]காமரங் கனியாழி
னரம்பி னின்னிசை செவிபுக நாசியிற் கற்பக விரைநாற.

(இ - ள்.) அரம்பை - ரம்பையும், மேனகை - மேனகையும், திலோத்தமை - திலோத்தமையும், உருப்பசி - ஊர்வசியும், ஆதியர் - முதலான அப்ஸரஸ்திரீகள், காமன் மலர் சரம்பெய் தூணி போல் தளிர அடி தொட - மன்மதனது புஷ்பபாணங்களை யிட்டுவைத்துள்ள அம்பறாத்தூணி போன்ற வடிவமுள்ளனவும் தளிர்போல் மெல்லியனவுமான (தனது) பாதங்களைப் பிடிக்கவும்,—தாம் சாமரை பணிமாற - அவ்வரம்பையர் தாம் வெண்சாமரஞ் சுழற்றிவீசவும்—கரும்பையும் சுவை கைப்பித்த சொல்லியர்-கருப்பஞ்சாற்றையும் கைப்புச்சுவையுள்ளதென்று சொல்லும்படி மிக இனிமையாயுள்ள சொற்களையுடையவர்களான தேவமாதர் வாசிக்கின்ற, காமரம் கனி யாழின்-நாதமினிய வீணையினது, நரம்பின் - நரம்புகளினின்று எழுகின்ற, இன் இசை - இனிய கீதமானது, செவி புக - தன் காதுகளில் நுழையவும்,— கற்பகம் விரை - கல்பக விருக்ஷத்து மலர்களின் மணம், நாசியில்நாற-மூக்கிற் பரிமளிக்கவும்,—(எ - று.)—'துயில்வுறு கையலை' என மேல் ககங - ஆம் கவியோடு தொடரும்; குளகம்.

மந்தோதரி படுத்துக் கொண்டிருக்கையில் அவளுக்கு உபசாரமாகத் தெய்வமங்கையரிற் சிலர் அவள் கால்களைப் பிடித்தலும், அம்மாதரிற் சிலர் அவட்கு உபசாரமாகவும் இராவணனது பட்டமகிஷியான அவளுக்கு ஏற்ற இராஜாங்க மரியாதையாகவும் சாமரம் வீசுதலும், அம்மகளிர்சிலர் அவள் கேட்டு ஆனந்தித்து இனிது துயில்கொள்ளுமாறு வீணைவாசித்தலும், அப்பெண்களிற் சிலர் அவள் மூக்கில் நன்மணம் வீசுமாறு அதற்கு நேராகக் கற்பகமலர்களை யேந்துதலும் கூறப்பட்டன.

மகளிர்களின் கால்களுக்கு அம்பறாத்தூணி வடிவி லுவமையாதலை, "வேணுவுடன், சோகமுற்றமம்புபெய்தூணியும் வராறகன்றும், காகளமும் போன்ற கணைக்கால்" என்ற உபமானசங்கிரகத்தாலும் உணர்க. "சேடாவ நாழிகையிற் புடைதிரண்டு தேனெய்பெய், வாடாத காமபேபோற கணைக்காலின் வனப்பினவே" என்பது, சிந்தாமணி. தம்மாலெய்யப்பட்டார்க்கு வேட்கைநோயை விளைக்கும் மன்மதனது மலரம்புகளைப் பெய்துள்ள தூணியை உவமையெடுத்துக்கூறியது, அது கண்டார்க்கு வேட்கை விளைக்கு மியல்பின தென்பதைக் காட்டுதற்கு. "பூங்கழைக்குழைக்கும் வேனில்வேள்பகழிபொதிந்த பொன்னுவம் வென்கொடுப்பித, தோழமைகொண்டன கணைக்கால்" என்று நைடதநூலார் கூறியதும் இவ்வியல்பு பற்றியே.

திலோத்தமை - ஆவீறுஐபான வடசொல்; உலகத்தில் அழகுடைமங்கை யரது உடம்பிற சிறந்த அழகை எள்ளளவு எள்ளளவாக எடுத்துத் திரட்டி அது கொண்டு அமைக்கப்பட்ட பெண்ணாதலால், திலோத்தமையென்று பெயரா யிற்று. திலம் - எள், உத்தமா - மேலானவள். தாமரைமலர், மாமலர், அசோக மலா, முல்லைமலா, நீலோற்பலமலர் என்ற ஐந்தும் மன்மதனுக்கு அம்புக ளாதலால, 'மலாககாமன்சரம்' எனப்பட்டது. காமன - அனைத்துயிர்க்கும ஆசையைவிளைக்குந் தேவன். அனைவராலும் விரும்பப்படும் அழகுடையவன் சாமரம்என்ற வடசொல, சாமரையென ஈறுதிரிந்தது;சமரமென்னும்மானின் வாலமயிர்கொண்டு செய்யப்பட்டதோ ரிராஜ சின்னம; தத்திதாந்தநாமம். கருப்பஞ்சாற்றினும மிகவும மதுரமான சொறகளை யுடையவ ரென்பது, 'கருமபையுஞசுவைகைப்பித்தசொலவியா' என்பதன கருத்து; உம் - உயாவு சிறப்பு. கனி யாழ் - கனிந்த யாழ் என வினைத்தொகை. காமரம் - இசைப பொது. ஒருவகைப்பண்ணுமாம். பி ம்:—[1]ஆதியாயலாமாரன். [2]கரும்பையின் சுவை கறபித்த. [3]காமரஙகனிகின்ற. (ககஎ)

ககஅ. விழைவு நீங்கிய மேன்மையோ ராயினுங் கீழ்மையோர் வெகுளுறாற், பிழைகொ னன்மைகொல் பெறுவதென் றையுறு பீழையாற் பெருந்தென்ற, லுழையர் கூவப்புக் [1]கேதெனப் பெயர் வதோ ரூசலி [2]னுளதாகும, பழைபம் யாமெனப் [3]பண்பில செய் வரோ பருணிதர் பயனோர்வார.

(இ - ள்) 'விழைவு நீஙகிய மேன்மையோா ஆயினும் - (பொருள்களி னிடத்துப்) பற்றற்ற மேனமைககுணமுடையவரே யானாலும், கீழ்மையோா வெகுள் உற்றால் - கீழ்மககளுடைய கோபததுககு இலககானல், பெறுவது - (அககோபத்தால அமமேலோா) அடைவது, பிழைகொல் நன்மைகொல் - தீமையோ நன்மையோ', என்று ஐயுறு-என்று சநதேகிப்பதனாலாகிய, பீழை யால - துன்பததால.—பெருந் தென்றல் - பெருமையுடைய தென்றற் காற்றானது,—உழையா கூவ - (மந்தோதரியின்) ஏவலாளா அழைக்க, புககு- அருகிற்சென்று,ஏது என-'என்னகட்டளை?'என்று வினவி யறிந்துகொண்டு, பெயாவது - பிறகு மீள்வதாய், ஓர் ஊசலின் உளது ஆகும் - ஓர் ஊஞ்சல் போலப் போவதும வருவதுமா யிருககும்; பயன் ஓாவாா - (தாம செய்யுந் தொழில்களால தமக்குவரும) பயனை ஆராய்ந்தறிபவரான, பருணிதா - புததி மான்கள், பழையம யாம் என-யாம் நெடுநாளாகப் பழககமுடையோமென்று கருதி, பணபு இல செய்வரோ - தகுதியிலலாத காரியஙகளைச செயவாா களோ? [செய்யாா என்றபடி]; (எ - று.)

எல்லாப்பொருள்களினமீதும் ஒருபடியாக வீசு மியல்புள்ள தென்றற காறறு, மாந்தோதரி படுத்துககொணடிருககிற இடததிலதான் எஙஙனம் வீசினால மந்தோதரிககு உகப்பாயிருக்கு மெனபதைத் தெரிந்துகொண்டு அதறகு ஏறப வீசுதறபொருட்டு அவள மாளிகைவாயிலிற் காததுநின்று

அவளது குற்றேவலாளர் தன்னைக் கூப்பிடும்போது உள்ளேசென்று அவள் குறிப்பை வினவித் தெரிந்துகொண்டு மீள்வதாய் இங்ஙனம் போவதும் வருவதுமாகிய ஊஞ்சலின் தன்மையதாம். விருப்பு வெறுப்பறுதலாகிய மேன்மைக்குணத்தையுடைய காற்றும் இங்ஙனம் அங்கு அலைவதற்குக் காரணம் நற்குணமொன்றேனுமில்லாதவரும் ஒரு கட்டுக்கும் அடங்காதவருமான கீழ்மக்களின் கோபத்திற்கு இலக்கானால் எத்துணை மேலோரும் ஒருசமயத்தில் அவரால் தீமையடைதலும் கூடுமென்ற சங்கையினால் நேர்ந்த அச்சமேயென்பதை முன்னிரண்டடிகளில் விளக்கினார். இவ்வாறு முதல்மூன்றடிகளிற் கூறிய சிறப்புப்பொருளை நான்காமடியிற் கூறிய பொதுப்பொருள்கொண்டு சாதித்தது, **வேற்றுப் பொருள்வைப்பணி.** திருக்குறளில் அமைச்சியலில் மன்னரைச்சேர்ந் தொழுகலென்ற அதிகாரத்தில் "பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங், கெழுதகைமை கேடுதரும்" என்ற திருக்குறளை அடியொற்றியது இச்செய்யுளின் ஈற்றடியென்க. இராக்கத ராசனை இராவணனுக்குச் செல்லுகையுள்ள கால மிதுவென்பதை யுணர்ந்து அதுபற்றி வாயுதேவன் அச்சங்கொண்டு, தனது தெய்வத்தன்மையையும் நெடுநாளாகத் தான் அவனுடன் பழகிய பழக்கத்தையும் பாராட்டாது, அவன் மனைவியின் ஏவலாளர் வாவென்றால் வருவதும் போவென்றாற் போவதுமாய் அடங்கியொழுகுவ னென்பது, இச்செய்யுளின் தோக்கருத்து.

விழைவு - கோபம் முதலிய குற்றங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். 'வெகுள்வுற்றால்' என்பதும் பாடம். பீழை - பீடா என்ற வடசொல் சிதைந்தது. பருணிதா - பரிணதா என்ற வடசொலலின் விகாரம்; ஞானபரிபாகமுடையவ ரென்பது பொருள். பி - ம்.—[1]எனெனப்பெயாவது. [2]உளதாகப். பண்பல.

குளகச்செய்யுள்களின் நடுவில் இடைப்பிறவரலாயவந்த இச்செய்யுளை அடுத்தசெய்யுளின் முதலில் நிற்கின்ற 'இன்னதன்மையின்' என்றதனோடு இயைத்து, அதனை 'துயில்வுறு' என்பதனோடு தொடர்ச்சிப்படுத்தி, முடிபு காண்க. (கககஅ)

கககூ.—அவளைச் சீதையென்று மயங்கி அநுமான் வருந்துதல்.

இன்ன தன்மையி [1]னெரிமணி விளக்கங்க ளெழில்கெடப் பொலிகின்ற, தன்ன தின்னொளி [2]தழைப்புறத் [3]துயில்வுறு தையலைத் தகைவில்லா, னன்ன ளாகிய சானகி யிவளென வயிர்த்தகத் தெழு [4]வெந்தீத், துன்னு மாருயி [5]ருடலொடு சுடுவதோர் துயருழந் திவை சொன்னான்.

(இ - ள்.) இன்ன தன்மையின்-இப்படிப்பட்ட தன்மையுடனும்,—எரிமணி விளக்கங்கள எழில்கெட பொலிகின்ற தனனது இன் ஒளி தழைப்புஉற-ப்ரகாசிக்கின்ற இரத்தினமயமாக விளக்குகள் ஒளிகெடும்படி அவற்றினும் மிகுவிளங்குகின்ற தனது இனிமையான தேககாந்தி எங்கும் செழித்துப்

பரவவும், துயில்வு உற - தூங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற, தையலை - அழகியவளான மண்டோதரியை, தகைவு இல்லான் - தடையின்றிச் செல்பவனான அநுமான் (கண்டு), அன்னள் ஆகிய சானகி இவள் என அயிர்த்து - அத்தன்மையளான சீதாதேவி யிவளென்று சங்கித்து, (அதனால்), அகத்து எழு வெம் தீ - மனத்தில் மூண்டெழுகின்ற வெவ்விய கோபாக்கினி, தன்னும் ஆர் உயிர் உடலொடு சுடுவது - பொருந்திய அருமையான தனது உயிரையும் உடம்பையும் எரிப்பதான, ஓர் துயர் - ஒப்பற்ற பெருந்துன்பத்தால், உழந்து - வருந்தி, — இவை சொன்னான் - இவ்வார்த்தைகளை (தனக்குட்) சொல்லிக்கொள்ளலானான்; (எ - று.)

(௧௧௭) தொடு, பணிமாற, புக, நாற, (௧௧௮, ௧௧௯) விழைவுநீங்கிய ..பயனோவா இன்னதன்மையின், (௧௧௯) தழைப்புற துயில்வுறு என ஒருதொடராகிய மூன்று செய்யுள்கட்கும் முடிபு அமையும்.

இம்மண்டோதரியைச் சீதையென்று சங்கித்த அநுமான் அவள் இவ்விலங்கையில் அரக்கரில் திவ்வியமானஒரு மாளிகையிற் சிறிதும் கவலையின்றிப் புஷ்பசயநத்திலே மகாசம்பிரமத்துடன் இனிது துயில்வதை உளத்திற் கொண்டு மிக்ககோபத்தையும் வருத்தத்தையும் அடைந்தனனென்க. இரத்தினங்களைக்கொண்டு விளக்குக்கலங்களை யமைத்து அவற்றிலேற்றிய எரிசுடர் விளக்குகளும், இரத்தினங்களையே விளக்குகளாக வைத்திருக்கும் மணிவிளக்குகளும் ஆகிய இரண்டும், 'எரிமணிவிளக்கங்கள்' என்ற தொடரில் அடங்கும். எரிவிளக்கமும் மணிவிளக்கமு மாகியவை யென இயைப்பினுமாம். ஜாநகீ என்னும் வடமொழிப்பெயர் ஜநகமகாராசன் வளர்த்த மகளென்று பொருள்படும்; தத்திதாந்தநாமம். தத்துவஞானத்திலும் வைதிக கருமாநுட்டானத்திலும் சிறந்த தருமத்தையே பிரதானமாகவுடையராய் ராஜரிஷிகளெனப்படுகிற ஜநகராது குலத்தில் வளர்ந்தவளென்சசிறப்பை விளக்குவது இத்திருநாமம். 'அன்னளாகிய' என்ற விடத்து, அகரச்சுட்டு - உயர்வுகுறிப்பது. சுக்கிரீவ மகாராஜா வாநரர்களைத் திசைதோறும் பிராட்டியைத்தேடுதற்கு அனுப்பியபோது இராமபிரான் அநுமானைத் தனிப்படக்கொண்டு சீதையின் திருமேனியடையாளங்கள் பலவற்றை வகுத்துக்கூறியுள்ளா னாதலின், அவற்றைக் கருதி 'அன்னளாகிய சானகி' என்றதாகவுங் கொள்ளலாம்.

பி - ம்: — [1]எழில் [2]தழைபுற. [3]துயில்கொளும், துயிலுறு. [4]வெந்தீ. உடலொடும். (௧௧௯)

௨௦௦ அநுமானது சிந்தை.

எற்பு வான்றொடர் யாக்கையாற் பெறும்பய [1]னிகந்தனெ
னிதுநிற்க, வற்பு வான்றளை யிற்பிறப் பதனொடு [2]மிகந்ததன் னருந்
தெய்வக், கற்பு நீங்கிய கனங்குழை யிவளெனிற் காகுத்தன் புக
ழோடும், பொற்பு மியானுமிவ் விலங்கையு மரக்கரும் [3]பொன்றுது
மின்றென்றான்.

(இ - ள்.) என்பு வான் தொடர் - எலும்பை முக்கிய ஆதாரமாகக் கொண்டு வளர்கின்ற, யாக்கையால் - உடம்பை யெடுத்ததனால் பெறும் - அடையும்படியான, பயன - பயனை, இகந்தனென் - அடையாதொழிந்து விட்டேன் யான்; இது நிற்க - (நான் உடம்பெடுத்த பயனை யடையாமற் போன) இத்தன்மை இருக்கட்டும். அன்பு வான் தளை - அன்பென்கிற பெரிய பாசபந்தத்தையும், இல் பிறப்பு அதனொடும் - உயர்ந்த குலத்திற் பிறந்ததற் குரிய மேன்மையையும், இகந்து போமாறு விட்டு, தன் அருந் தெய்வம் கற்பு நீங்கிய - தனது அருமையான தெய்வத்தன்மையுள்ள கற்புநிலைமை யொழிந்த, கனங்குழை - சீதை, இவள் —, எனின் - என்றால், — காகுத்தன் புகழோடும் - இராமபிரானது கீர்த்தியும், பொற்பும் - (அப்பெருமானது) பொலிவும், யானும் —, இ இலங்கையும் - இந்த இலங்காபுரியும், அரக்கரும் இராக்கதரும், இன்று பொன்றதும் இன்றைக்கே அழிவோம், என்றான் - என்று (தனக்குட்) சொல்லிக்கொண்டனன், (அநுமான்); (எ - று.)

ஒவ்வோருயிரும் ஏதேனுமோருடம்பையெடுத்து இவ்வுலகிற் பிறந்ததன் பயன் எம்பெருமானுக்குப் பணிவிடையை இனிதுசெய்து முடித்து அவனது திருவுள்ளத்துக்கு உகப்பை விளைத்து அவனருட்குத் தான் இலக்காதலே யாம்: அங்ஙனம் திருமாலாகிய இராமபிரானுக்குச் சீதாபிராட்டியைத் தேடிக் கொடுத்தலாகிய கைங்கரியத்தைப் பூர்த்தியாகச்செய்து எனது பிறவியைப் பயனுள்ளதாகக்கொள்ளத் தலைப்பட்ட யான், அப்பிராட்டி கற்புநிலை கலங்கி யிருக்கக் கண்டேனாதலால், யான் மேற்கொண்ட தொண்டு இனிது முடியாமைபற்றி, எனது பிறப்பு வீணேயாயிற்று. இங்ஙனம் நான் பேறு பெறாமற் போனதுமன்றி என்பது, முதலடியின் கருத்து.

பிராணநாயகனான இராமபிரானிடத்துப் பிராட்டி வைத்திருந்த அன்பு மனப்பூர்வமான மெய்யன்பாயிருக்குமாயின் அவள் கற்புநிலை கலங்கியிரா ளென்பதுபற்றி 'அற்புவான்தளையிகந்து தன் கற்பு நீங்கிய கனங்குழை' என்றும், எக்காரணத்தாலும் எவ்வகை நிலையிலும் ஒரு சிறிதும் ஒழுக்கந்தவறாமை உயர்குடிப்பிறந்தார்க்கு இயல்பாயிருக்க அதற்குமாறாக ஜநககுலத்தவளான இவள் கற்பொழுக்கமிழந்தனளென்று கொண்டு 'இற்பிறப்பதனொடு மிகந்து தன்கற்புநீங்கிய கனங்குழை' என்றும் கூறினன். 'தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள், பெயலெனப் பெய்யு மழை," "கொண்டான் குறிப்பறிவாள் பெண்டாட்டி .. .. . .பெய்யெனப் பெய்யு மழை" என்ற படி கடவுளினாணையால் நிகழ்கூடிய செயல்களையும் தான் நிகழ்த்த வல்ல ஆற்றல் கற்புநிலைக்கு இருத்தலால் 'தெய்வக்கற்பு' என்றும், கற்புநலத்தின் சிறப்பைக் கருதி 'அருங்கற்பு' என்றும் கூறப்பட்டது.

புகழ் புரிந்தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன், னேறுபோற் பீடுநடை" என்றபடி மனைவி கற்புநிலை கலங்கினால் கணவனது புகழும் பெருமிதமும் ஒழிதல்பற்றி 'காகுத்தன் புகழோடும் பொற்பும் இன்று பொன்றும்' என்றும், பிராட்டியை இங்ஙனம் நிலைகுலைந்திருக்கக் கண்டபின்பு தான் உயிர்வைத்

திருப்பதிற் பயனில்லை யென்பதுபற்றி 'யான் இன்று பொன்றுவென்' என்றும், இங்ஙனம் அவள் கற்பழிதற்குக் காரணமான இராவணன் அதற்றவினைப்பயனால் பந்துமித்திரருடனும் ஊரோடும் தவறாமல் விரைவில் ஒழிவனென்பது பற்றி 'இவ்விலங்கையும் அரக்கரும் இன்றுபொன்றுவர்' என்றும் கருதினன் அநுமான். தான் கண்ணுற்றது இன்றைக்கே யாதலாலும், முன்னமே அவள் நிலைகலங்கியிருப்பின் அக்கொடிய வினையால் அரக்கர்க்கும் அவனூர்க்கும் அழிவு உண்டாயிருத்தல் கூடும்: அங்ஙனம் இதுவரை ஆகாமையால், இவ்வொழுக்கக்கேடு இன்றைக்கே நிகழ்ந்திருக்குமென்று கருதியமை பற்றியும், 'இன்று' என்றனன். காகுத்தனருந் தேவி கற்பழிந் திருப்பின், அங்ஙனமாதற்குக் காரணமான இராவணனை, அரக்கருடனும் இலங்கையுடனும் ஒழித்து யானும் என்னுயிரை மாய்த்துக்கொள்வேனென்று அநுமான் கூறியதாகப் பின்னிரண்டடிகட்குக் கருத்துக் காணினுமாம். இவள் கற்பு நிலை கலங்கிய சீதையாயிருப்பின், காகுத்தன் புகழ் முதலியன உடனே தவறு தழியு மென்று கருதினனென்க.

யாக்கையென்ற பெயர் - (எலும்பு தோல் தசை முதலிய எழுவகைத் தாதுக்களினால்) யாக்கப்பட்டது என்று காரணப்பொருள்பெறும்; அவ்வேழு தாதுக்களுள் எலும்புக்கு உள்ள தலைமையைக் கருதி, 'என்புவான்றொடர்யாக்கை' எனப்பட்டது. வான் - பெருமை, சிறப்பு. அன்பாவது - ஒருவரிடத்து மனமகிழ்ச்சி நிகழ்த்தி அம்மனத்தை மிகவும் பிணிப்பித்து நிற்கும் நேயமாதலால், 'அன்பு வான்தளை' என்றனர். காகுத்தன் என்ற வடசொல்- ககுத்ஸ்த னென்ற அரசனது மரபிற் பிறந்தவனென்று பொருள்படும்; தத்திதாந்த நாமம். சூரிய குலத்துப் புரஞ்ஜயனென்ற அரசன், தன் விருப்பத்தின்படி தனக்கு வாகனமாய எருதுவடிவங்கொண்ட இந்திரனது ககுத் எனப்படுகிற முசுப்பின்மேலேறி வீற்றிருந்து அசுரரைப் பொருதழித்ததனால், ககுத்ஸ்தன் என்று ஒரு பெயர் பெற்றனன். 'புகழோடும் ..பொன்றுதும்'—தன்மையும் படர்க்கையும் அடுக்கித் தன்மைப்பன்மை முற்றைக் கொண்டன. இன்று 'பொன்றுதும்' என்றது, விரைவுதோன்ற நின்றது.
பி - ம்:—[1]இழந்தனன். [2]அழிந்துதன்னருந்தெய்வக, இழந்தருந்ததிபோலும், அருந்ததியனையாடன. [3]பொன்றுவதினதென்றான். (உ௦௦)

உ௦௧.—சில காரணங்கொண்டு சீதையல்லளிவ ளென்று அநுமான் தெளிதல்

மானு யர்த்திரு வடிவின ளவளிவள் மாறுகொண் டனள்கூறிற்
றானி யக்கியோ தானவர் தையலோ வையுறுந் தகையாளள்
[1]கானு யர்த்தகா கிராமன்மே னோக்கிய காதல்[2]காரிகை யார்க்கு
மீனு யர்த்தவன் மருங்குதான் [3]மீளுமோ நினைந்தது மிகையென்றான்

(இ - ள்.) அவள் - அப்பிராட்டியோ, மானுயர் திரு வடிவினள் அழகிய மனித ரூபமாயிருப்பவள். இவள் - இவளோ, மாறு கொண்டனள்

மனிதஜாதியின் வேறான வடிவங் கொண்டிருக்கின்றாள்; கூறின் - (இவளை இன்னாளென்று குறிப்பிட்டுக்) கூறப்புகுமிடத்து, தான் இயக்கியோ தானவா தையலோ ஐயுறும் தகை ஆனாள் - இவள் தான் யக்ஷஸ்திரீயோ அசுர ஸ்திரீயோ (என்று) சந்தேகிக்கத்தக்கவளாயிருக்கின்றாள்; காரிகையார்க்கு-மகளிர்க்கு, கான உயர்த்த தார இராமன்மேல் நோக்கிய காதல் - நறுமணஞ் சிறந்த மலர் மாலையைத் தரித்த இராமபிரானது வடிவழகைக் கண்ணுற்று அப்பெருமான் பக்கல் கொண்ட ஆசை, மீன் உயர்த்தவன் மருங்குதான் மீளுமோ - மீனக்கொடியை உயரவெடுத்தவனான மன்மதனிடத்திலாவது திரும்பிச்செல்லுமோ? நினைத்தது மிகை - (இராவணனுக்கு உரிமைபூண்ட சீதை யென்று இவளை யான்மாறாகக்) கருதியது குற்றம், என்றான் - என்று எண்ணினன், (அநுமான்); (எ - று.)

சக்கரவர்த்தி குமாரனான இராமபிரானுக்கு வாழ்க்கைப்பட்ட சீதை மனிதவடிவமாயுள்ளவளென்பது வெளிப்படை. மந்தோதரி அசுரத்தச்சன் மகளென்பது, உத்தர ராமாயணத்தால் விளங்கும். மனிதவடிவம்போல இல்லாமையால், சீதையல்லளென்று கருதினான், அநுமான். "ராகவா உன் வடிவு கண்டால் மன்மதனு மடவார்ராக வாதரஞ்செயவன்," 'ஸாக்ஷாந் மந்மத மந்மத:" என்றபடி அழகிற்சிறந்த ஆண்பாலான மன்மதனும் பெண்மையை அவாவும்படி அதிசௌந்தரியமுள்ள புருஷோத்தமனாகிய இராமபிரானது திருமேனியழகைக் கண்டு அதிலீடுபட்டு அவனைக் காதலித்த பெண்பாலாரக்குப் பிறகு அக்காதல் கைசோர வேறொரு புருஷனிடத்து மனஞ்செல்லமாட்டாதென்பது பற்றியும், இவள் பிராட்டியல்லளென்று நிச்சயித்தனனென்க.

மானுயர் - மாநுஷா என்ற வடசொல்லின் விகாரம்; (காசியப முனிவரது மனைவியரில்) மநுவென்பவளது சந்ததியா ரென்பது பொருள். தத்திதாந்த நாமம். காரிகையார் - அழகிய மகளிர். மீன் - அவ்வடிவமெழுதிய கொடிக்கு ஆகுபெயர் பி-ம்·—[1]மானுயிர்த்த. [2]ஒன்றதுகாணேன. [3]நிற்குமோ.

உ௦௨.—அநுமான் அவளது அங்கவிலக்கணங்கொண்டு அவட்கு நேருந் தீங்கைக் கருதுதல்·

இலக்க ணங்களுஞ் சிலவுள வென்னினு மெல்லைசென் றிறுக்கில்லா, வலக்க ணெய்துவ தணியதுண் டென்றெடுத் தறைகுவ திவள்யாக்கை, மலர்க்க ருங்குழல் சோர்ந்துவாய் வெரீஇசில மாற்றங்கள் பறைகின்றா,ளுலக்கு மிங்கிவள் கணவனு மழிவு[1]மிவ் வியனகர்க் குளதென்றான்.

(இ-ள்.) இலக்கணங்களும் சில உள எனினும் உத்தம ஸ்திரீ லக்ஷணங்கள் சில (இவளிடத்தில்) உள்ளனவாயிருந்தாலும், இவள் யாக்கை - இவளது உடம்பு, எல்லை சென்று இறுக்கில்லா அலக்கண் எய்துவது அணியது உண்டு என்று எடுத்து அறைகுவது-ஒரெல்லையிற்போய் முடியாத பெருந்தீங்கு (இவட்கு) சேர்வதாய்ச் சமீபித்துள்ளதென்று எடுத்துச் சொல்லுகின்றது;

(மற்றும் இவள் தூங்கிக்கொண்டிருக்கையில்), மலர்கருங் குழல் சோர்ந்து - மலர்களைசசூடிய கரியகூந்தல் அவிழ்ந்துகிடக்கப் பெற்றவளாய், வாய் வெரீஇ சில மாற்றங்கள் பறைகின்றாள் - வாயகுளறி மாறுபட்ட வார்த்தைகள் சில வற்றைச சொல்லுகின்றாள்· (அதனால்), இங்கு - இப்பொழுது [இனி விரைவில் என்றபடி], இவள் கணவனும் உலக்கும - இவளுடைய கணவனும் இறப்பான்; இ வியல் நகரகும் அழிவு உளது-இந்தப் பெரிய நகரத்துக்கும் அழிவுணடாம, என்றான் - என்று எணணினன், (அனுமன்); (எ - று.)

உததமஸ்திரீகளுககுரிய லக்ஷணஙகளில் சில இவளுடம்பிற் காணப்பட்டாலும், இப்பொழுது இவளுடம்பில் தோன்றுகின்ற அவலக்ஷணங்கள் இவள் சிலநாளைக்குள்ளே எலலையில்லாத பெருந்துன்பத்தை யடைவளென்று தெரிவிககின்றன; அன்றியும், இவள தூஙகும்போது தலைமயிர் அவிழ்த தீய சொற்களை வாய்பிதற்றுதலால், இவள் கணவனுக்கும் இவள் வசிப்பதும் அவன் ஆள்வதுமான இப்பெருநகரததிறகும கேடு சமீபித்திருக்கின்றதாகத் தெரிகின்றது என்று எண்ணினன் அநுமனெனபதாம். அநுமான அஙக விலக்கண நூலாகிய சாமுததிரிகசாஸ்திரத்தையும் சூரியபகவானிடத்திற் கற்றுத தேர்ந்த மகா புததிமானுதலால், இஙஙனம மணடோதரியின் உடற்குறிகள் கொணடு இனி அவட்கு நேருந் தீமைகளை ஊகித்து உணரலாயின னென்க.

'இலக்கணஙகளும் சில வுளவென்னினும' என்பதற்கு - (பிராட்டியினிடத்திலுள்ளனவாக இராமபிரான்சொனன) நலவிலக்கணஙகளிற் சில(இவளிடதது) உள்ளனவானுலும என்று பொருள் கொளளலுமாம். இறத்தல்-சோதல், தங்குதல். அலம் கண - சஞ்சலமான கண கண கலஙகுதற்குக காரணமான துன்பததின்மேல் நின்றது; காரணபபொருளைக காரியசசொல்லாற் கூறிய உபசாரவழககு 'அறைகுவதிவள்யாககை' என்ற தொடரில், பேசாததைப் பேசுவதுபோலச சொல்லும் மரபுவழுவமைதியும், இயல்புபற்றி வருங காலவழுவமைதியும இருத்தல் காணக. வெருவுதல் - அஞ்சுதல்· இஙகு, அதன் காரியமான குழறுதலைக குறித்தது; இதுவும் உபசார வழக்கு. 'அழிவு மிவ்வியனகாக்குளது' என்றவிடத்தில், இறந்தது தழுவிய எசசவும்மை பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. பி - ம்:—[1]இவ்வுயாநகர்க்கு. என்ற பாடம், மோனைததொடை சிறக்கும். (உ௦உ)

உ௦௩.—பிறகு அநுமான் இராவணன் மாளிகையினுட் புகுதல்.

என்று ணர்ந்துநின் றேமுறு[1]மிங்கிலை நிற்கவித் திறனென்னுப
பின்றுசிந்தையன் பெயர்ந்தன னெடுமனை பிற்படப் பெருமேருக்
[2]குன்று குன்றிய தகையுற வோங்கிய கொற்றமா ளிகைதன்னிற்
சென்று புக்கன னிராவணற் கெடுபபருங் கிரியெனத் திரடோளான்.

(இ - ள்.) என்று உணாந்து - என்று ஊகிததறிந்து, நினறு எமுறும இ நிலை இ திறன் நிற்க - (யான் அபபாற்செல்லாமல் இஙகு) நின்று

(இவள் சீதையோ அல்லளோ வென்று) கலக்கமடைகிற இந்த நிலைமை இவ்வளவோடு நிற்கட்டும், என்று-என்று எண்ணி, பின்று சிந்தையன்-(அக்கலக்கத்தினின்று) மீண்ட மனத்தையுடையவனாய், நெடு மனை பின்பட பெயர்ந்தனன் - அந்தப்பெரியமாளிகை பின்னாயவிடும்படி அதனைக்கடந்து அப்பாற்சென்று, பெரு மேரு குன்று குன்றிய தகை உற ஓங்கிய கொற்றம் மாளிகைதன்னில் - மகாமேருகிரியும் குறுகியுள்ளதென்று சொல்லும்படி மிக உயர்ந்துள்ள வெற்றியமைந்த ஒரு மாளிகையிலே, சென்று புக்கனன் - போய்ச் சேர்ந்தான்; (யாவனெனில்,—)இராவணற்கு எடுப்பு அருங் கிரி என திரள் தோளான் - இராவணனுக்குப் பெயர்த்தெடுக்க முடியாததொரு கைலாசமலைபோலத் திரண்ட தோள்களையுடையவனான அநுமான்; (எ - று.)

'எழுறுமின்னிலைநிற்கவித்திறன்' என்றது, பராமுகமாகக் கூறியது; யான் இங்ஙனம் ஐயமுற்றது சிறிதுந் தகுதியற்றதென்றவாறு. பின்று சிந்தையன் - (அம்மாளிகையினின்று) மீண்ட மனத்தையுடையவனெனினுமாம். குலகிரிகளிலொன்றும் மிகப் பெரியதுமான கைலாசமலை இவ்வநுமானது தோள்களுக்கு உவமைபோதாது; ஏனெனில், அம்மலை இராவணனால் எளிதில் நிலைபெயர்த்து எடுக்கப்பட்டது இத்தோள்களோ இங்ஙனம் அவனால் எளிதில்நிலைபெயர்க்கப்படுவனவன்றி அவனது வலிமைநிலையைக் குலைப்பனவா மென்பதை யுட்கொண்டு, 'இராவணனுக்கு எடுக்கமுடியாததொரு கைலாசகிரிபோல' என்று அநுமானது தோள்களுக்கு இல்பொருளுவமை வகுத்துக் கூறினார். மாளிகைகளெல்லாவற்றினும் மேம்பட்டிருத்தல் பற்றி 'கொற்ற மாளிகை' என்றான். பி-ம்:—[1]நினைவனிற்க. [2]குன்று குன்றியந்தகையுற, குன்றுயர்ந்தறகையுற. (௨௦௩)

௨௦௪.—அப்பொழுது உண்டான உற்பாதங்கள்.

நிலந்து டித்தன நெடுவரை பொடித்தன நிருதர்தங் குலமாதர்,
பொலந்து டிக்கமை மருங்குல்போற் கண்களும் புருவமும் பொற்றோளும்,
வலந்து டித்தன மாதிரந் துடித்தன தடித்தின்றி மதிவானங்,
கலந்தி டித்தன வெடித்தனபூரண மங்கல கலசங்கள்.

(இ - ள். அவ்வரணமனையினுள்ளே அநுமான் புக்கபொழுது),—நிலம் துடித்தன - பூமியினிடங்கள் அதிர்ந்தன; நெடு வரை பொடித்தன - பெரிய மலைகள் பொடியாயுதிர்ந்தன; நிருதர் தம் குலம் மாதர் - ராக்ஷஸஜாதி ஸ்திரீகளுடைய, பொலம் துடிக்கு அமை மருங்குல் போல - அழகியதும் உடுக்கைக்கு ஒப்பாக அமைந்ததுமான இடை மிக்க நுட்பத்தால் துவண்டு நடுங்குவது) போல, கண்களும் (அவ்வரக்கியரது) கண்களும், புருவமும் - புருவங்களும், பொன் தோளும் - அழகிய தோள்களும், வலம் துடித்தன - வலப்புறம் துடிப்பனவாயின; மாதிரம் துடித்தன - திக்குகள் அதிரச்செய்தன; மதி வானம் - சந்திரனை விளங்குகின்ற ஆகாயத்திலே, தடித்து இன்றி - மின்னல் இல்லாமலிருக்கையில், கலந்து இடித்தன - பலவகையான இடிமுழக்க முண்டாயின;

பூரண மங்கல கலசங்கள் - மங்களகரமான பூரணகும்பங்கள், வெடித்தன - உடைந்தன; (எ - று.)

அந்தமாளிகையில் அநுமான்பிரவேசித்தது அதில்வசிக்கின்ற இராவண னுக்கும் பெருந்தீங்குவிளையக் காரணமாகுதலால், அங்ஙனம் விரைவில்தீங்கு நேர்தற்கு அறிகுறியான தீநிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன வென்க. நிலந்துடித்தல-பூகம்பம. நெடுவரை குலபர்வதங்கள். துடியென்னும் வாச்சியம மகளிரிடைக்கும் வடிவில் ஒப்புமை - 'துடியைப்போன்ற இடை என்றது, 'துடிக்கு உபமானமாக அமைந்த இடை' என்றது, எதிர் நிலயணி. மிகநுண்ணியவடிவில அவ்விடைக்குஉள்ள சிறப்பை விளக்கும உபமேயத்தினும உபமானம் பலமடங்கு சிறந்திருத்தல்வேண்டு மெனபது; அலங்காரநூலார்கொள்கை. அரக்கியரது இடையென்னுமுறுப்பு கூந்தல் முதலியவற்றின் பாரத்தைத் தாங்கமாட்டாது துவண்டுநெகிழும இயற்கையை, அம்மகளிரது கண்ணும புருவமும தோளும் வலந்துடிக்கின்ற செயற்கைக்கு உவமையாக அமைத்தனர். மகளிர்க்கு கண் முதலிய வலந்துடித்தல், தீநிமித்தம. சந்திரன் விளங்குகின்ற ஆகாயமெனவே, மேகசஞ்சாரமில்லாததென்றதாயிற்று; அங்ஙனமிருக்கையில் இடிமுழக்கமுண்டாதல் உற்பாதமாதலே, "மேகங்களவழுங்காமல் விண்ணதிர்ந்திட் ரேகோளும வெயிலைசசூழ்ந்து, பூகம்பமபிறந்து" என்றபாரதத்தாலும அறிக. தொடாசசியாயப் பலஇடிகள் இடித்தனவென்பது விளங்க, 'கலந்திடித்தன' என்றார். நீர்நிறைந்தகுடங்களை வாயிலில் வைத்திருத்தல், மங்கலங்களி லொன்று. அந்நிறைந்தகுடங்கள் விண்டுவிரிதல் தீநிமித்தம. (உ௦௪)

உ௦௫.—அவ்வுற்பாதங்களைக் கண்டு அநுமான் சில கருதுதல்.

புக்கு நின்றுதன்[1]புலன்கொடு நோக்கினன் பொருவருந் திருவுள்ள, நெக்கு நின்றன [2]னீங்குமந் தோவிந்த நெடுநகர்த் திருவென்று, வெக்கு லங்களின் யாவரே யாயினு மிருவினை யெலலோர்க்கு, மொக்கு மூழ்முறை யல்லது வலியதொன் றில்லென வுணர்வுற்றான.

(இ - ள்.) புக்கு நின்று - (அநுமான் அவ்விராவணன் மாளிகையினுட்) போய்நின்று, தன புலன்கொடு நோக்கினன் - (அப்பொழுது நிகழ்ந்த உற்பாதங்களைத்) தன்கண்களார பார்த்தவனும (அவற்றைப்பற்றித்) தனது அறிவினால் ஆராய்ந்தவனுமாகி, (அதனால்), பொருவு அருந் திரு உள்ளம நெக்கு நின்றனன்-ஒப்பற்ற தனது சிறந்தமனம நெகிழப்பெற்று நின்று, அந்தோ இந்த நெடு நகர் திரு நீங்கும என்று - 'ஐயோ! இந்தப் பெரியநகரத்தினது ஐசுவரியம் நீங்கிப்போய்விடுமே!' என்று (தனக்குட்) சொல்லிக்கொண்டு,— 'எகுலங்களின் யாவரே ஆயினும் - எந்தக்குலங்களிற்பிறந்த எவ்வகையோராதாலும், எல்லோர்க்கும இருவினை ஒக்கும - அனைவர்க்கும் புண்ணியபாவங்கள் (தவறாமற்பயனளித்தலிற) சமமேயாம; ஊழ் முறை அல்லது வலியது

ஒன்று இல் - ஊழ்வினையின் ஒழுங்கே அனைத்தினும் வலியதல்லாமல் அதனினும்வலியது வேறொன்றில்லை', என உணர்வு உற்றான் - என்றும் ஆலோசித்தனன், (அநுமான்); (எ - று.)

இந்நகரத்தலைவனது நல்வினைப்பயனால் இந்நகரில் இதுவரை நெடுநாளாகச் செல்வம் நிலைபெற்றிருந்தது; அந்நல்வினைப்பயன் நீங்கத் தீவினைப்பயன் நுகருங்காலம் நேர்வதால், இந்நகரின் ஐசுவரியம் இனிக்குன்றும்; இங்ஙனம் அரசனுக்கும் நகரக்கும் குடிகட்கும் நேரும் தீமைக்கு அறிகுறியாக உற்பாதங்கள் விளைந்தன வென்று ஆலோசித்தனன் அநுமனென்க. கீழ் உ0ங-ஆஞ் செய்யுளில் 'மாளிகைதன்னின் சென்றுபுக்கனன்' என்றதன் தொடர்ச்சியாக இச்செய்யுளில் 'புகுகின்று' என்றார். 'இரட்டுறமொழிதல்' என்னும் உத்தியால், 'தன்புலன்கொடுநோக்கினன்' என்பதற்கு - இருவகைப்பொருள் ஒருங்குகொள்ளப்பட்டது. இதற்குச் செயப்படுபொருள், கீழ்ச் செய்யுளிற் கூறிய பலவகை யுற்பாதங்கள். பொறியைப் புலனென்றல், ஒருவகை உபசாரவழக்கு. ஐம்பொறியையுங் குறிக்கக்கூடிய இப்பொதுப்பெயர்-பின் 'நோக்கினன்' என வருவதுபற்றி இங்குச் சிறப்பாய்க் கண்ணையுணர்த்திற்று. அந்தோ - இரக்கக்குறிப்பிடைச்சொல்; ஹந்த என்ற வடசொல்லின் சிதைவெனத் தக்கது. பகைவரது நகரத்தின் செல்வம் நீங்குமென்பது குறித்து மகிழும் படியான அவ்வளவு இரக்கத்தை இயல்பில் உடைமைபற்றி, அநுமானது மனம், 'பொருவருந்திருவுள்ளம்' என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டது. பி-ம்:— [1]புலன்கொள. [2]நீங்குமன்றே. [3]ஊழ்வினை. (உ0ரு)

உ0சூ.—இதுமுதற் பன்னிரண்டு கவிகள் - குளகம்: அநுமான் இராவணனைப் பார்த்தலும், அவன்படுத்திருக்கின்ற நிலைமையும்.

நூற்பெருங்கட னுணங்கிய கேள்விய னோக்கினா [1]னியனோன்றாள்,வேற்பெருங்கடல் [2]புடைபரந் தீண்டிய வெள்ளிடை வியன் கோயிற், பாற்பெருங்கடற் பனமணிப் [3]பஃறிரைப் பரப்புடைப படாவேலை, [4]மாற்பெருங்கடல் [5]வதிந்ததே யனையதோர் வனப்பினன் றுயில்வானை.

(இ - ள்.) நூல் பெரும் கடல் - சாஸ்திரங்களாகிய பெரிய கடல்களில் மூழ்கியவனும், நுணங்கிய கேள்வியன் - நுண்ணியவான நூற்கேள்விகளையுடையவனுமாகிய அநுமான்,—இயல் (ஓரிடத்தில் நில்லாமல் எப்பொழுதும்) உலாவுகின்ற, நோன் தாள் - வலிய கால்களையும், வேல் - (கையில்) வேற்படையையுமுடைய, பெரும் கடல் - பெரிய (இராக்கதரது காலாட்சேனையாகிய) சமுத்திரம், புடை பரந்து ஈண்டிய - எப்புறத்தும் பரவலாய்த் திரண்டிருக்கப்பெற்ற, வெள் இடை - வெளியிடஞ் சூழ்ந்த, வியல் கோயில் - விசாலமான அரண்மனையிலே,—பெரு பால் கடல் - பெரியபாற்கடலில், பல் மணி பல் திரை பரப்பு உடை படா வேலை பெரு மால் கடல் வதிந்ததே அனையது - பலஇரத்தினங்களை வீசுகின்ற பல அலைகளின் பரப்பையுடையதும் பரந்த

கரையுள்ளதுமான பெரியகருங்கடல் தங்கியிருந்தாற் போன்றதான ஓர்வனப்பினன் ஒரு அழகிய தோற்றமுடையவனாய், துயிலவானை - வெண்ணிற மலராகளாகிய படுக்கையில்) தூங்கிக்கொண்டிருப்பவனாகிய இராவணனை,— நோக்கினன் - பார்த்தான ; (எ - று.)

மிகவும் விசாலமான வெண்மலராப்பள்ளியிற் கரிய பெரிய வடிவமுடைய இராவணன் படுத்திருத்தல், பாற்கடலின்மீது ஒருகருங்கடல் தங்கினாற்போன் றிருக்கின்றதென்க ; பொருநுவமையணி. இராவணன் மாளிகையைச் சுற்றி வெறுநிலமாயுள்ளவிடத்தில் மிகப்பல காலாள்வீரா திரண்டு வேலேந்திய கையராய் உலாவிக்கொண்டே காவல்செய்கின்றன ரென்பது 'இயல் தோன்தாள் வேற்பெருங்கடல் புடைபரந்தீண்டிய வெளியிடை வியனகோயில' என்றதனால் விளங்கிற்று. பெருங்கடல் - வீராகுழாத்துக்கு உவமையாகு பெயா. கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றலாகிய கல்வியும், கேட்கப்படும் நூற்பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் கூறக்கேட்டலாகிய கேள்வியும் ஆகிய இரணைடையு முடையவன் அநுமனெனபதை, 'நூற்பெருங்கடல் நுணங்கிய கேள்வியன்' என்றதனா லுணாத்தினர். திருக்குறளில் "நுணங்கியகேள்வியர்" என்றவிடத்துப் பரிமேலழகர் 'கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது நுணமை கேள்விமேல் ஏற்றப்பட்டது' என்று விசேடவுரை கூறியது, இவ்விடத் திறகும் அமையும.

'பன்மணிப்பன்றிரைப்பரப்புடை.' 'படர்வேலை' என்றவை - கடலுக்கு அடைமொழிகள். கடல் இரத்தினாகரமாதலால், 'பன்மணி' என்ற விசேஷணம் ஏற்கும் உபமேயமாகிய இராவணன் பலவகை இரத்தினங்கள் பதித்த கிரீடங்களைத் தரித்தவனாயும் இருபதுகைகளைப் பரப்பிக்கொண்டும் படுத்திருத்தல், உபமானமாகிய கடலுக்குக் கொடுத்த அடைமொழியினால் தோன் றும மேல் உகஅ ஆஞ் செய்யுளில இவனுக்குத் திருமாலை உவமைகூறு கின்றாராதலின் அதற்கேற்ப, இவன படுக்கையைத் திருமால்பள்ளிகொள்ளு மிடமான திருப்பாற்கட லென்றன ரென்னலாம. மால் - கருமை; வதி வஸி என்ற வடமொழிவினையடியின் விகாரம். டல் + திரை = பன்றிரை: ஆய்தக் குறுக்கம், கால்மாத்திரை. பி - ம்:— [1]மறுங்கூறும். [2]படை. [3]பன்றலைப். கருங்கடல் [5]விரிந்ததே. [6]வளப்பினன். (உ௦சு)

உ௦எ. குழவி ஞாயிறு குன்றிவர்ந் தனையனகுருமணி நெடு மோலி, யிழைக ளோடுமின் றிளவெயி லெறித்திட விரவெனும் பொருள்வீய, முறைமுகொண் [1]மேருவின் பொகுட்டிடைக் கனகனை முருக்கிய முரட்சீயந், தழைகொ டோளொடு தலைபல பரப்பிமுன் றுயிலவதோர் தகையானை.

(இ - ள்.) குழவி ஞாயிறு குன்று இவர்ந்து அனையன - இளஞ்சூரியன் (உதய) கிரியின்மேல் ஏறியிருந்தாற் போன்றனவான குருமணி நெடுமோலி - பெரிய இரத்தினங்கள் பதித்த நீண்ட கிரீடங்கள், இழைகளோடு மின்று -

(நெற்றிப்பட்டம் முதலிய மற்றை) ஆபரணங்களுடனே நின்று, இள வெயில் எறித்திட - இளவெயில்போன்ற செந்நிறவொளியைவீசவும்,—இரவு எனும் பொருள் வீய - (அதனால்) இராத்திரியென்கிற பதார்த்தம் அழிந்தொழியவும்—முழை கொள் மேருவின் பொருட்டிடை - குகையைக்கொண்ட மேருமலையினிடையே, முன் கனகனை முருக்கிய முரண் சீயம் - முன்பு இரணியனைக் கொன்ற வலிமையையுடைய நரசிங்கமூர்த்தி, தழை கொள் தோளொடு தலை பல பரப்பி வளர்ச்சிகொண்ட பலதோள்களையும் பலதலைகளையும் பரப்பிக்கொண்டு, துயில்வது - தூங்குவதுபோன்ற, ஓர் தகையானை - ஒரு தகுதியை யுடையவனுமான இராவணனை,—(எ - று)—'அநுமான் நோக்கினன்' எனக்கீழ்ச்செய்யுளோடு ஒரு தொடராக முடிக்க.

முன்னிரண்டடிகளில், இராவணனது கரிய பெரிய வடிவுக்கு - உதயகிரியும், அவனது பத்துத்தலைகளிலும் அணியப்பட்டுள்ள கிரீடத்துக்கு அவ்வுதயகிரியின் சிகரத்திலேறி விளங்குகின்ற சூரியனும், அக்கிரீடம் வீசுகின்ற செந்நிறவொளிக்கு - அவ்விளஞ்சூரியனது ஒளியும் உவமையெனக் காண்க. பின்னிரண்டடிகளில், பொன்மயமான பெரியமாளிகையினிடையே ஓரிடத்தில் ராக்ஷஸராஜனான இராவணன் பத்துத்தலைகளையும் இருபது கைகளையும் பரப்பிக்கொண்டு தூங்குதல் பொன்மயமான மேருமலையின் குகையிலே விசுவரூப நரசிங்கமூர்த்தி பலதோள்களோடும் பலதலைகளோடும் பள்ளிகொண்டிருந்தாற் போலுமென உவமைவகுத்தனர் இரணியன் மேருமலையில் அரசுவீற்றிருந்தனனென்பது, யுத்தகாண்டத்து இரணியன்வதைப் படலத்தில் "மேருமால்வரையுச்சிமேல் அரசுவீற்றிருக்கும்" என்பதனால் விளங்கும். ஆகவே, அவனதுவாயில் தூணினின்று வெளிப்பட்ட நரசிங்கமும் மேருமலையின் கண்ணதாயிற்று. முன் முருக்கிய என இயைக்கப்பட்டது

குழவிஞாயிறு - பாலசூரியன். குரு - நிறமுமாம். குருமணி - முழுமாணிக்கமுமாம்; சீவகசிந்தாமணியில், "ஆனதேயிருள்பரு குருமணி" என்றவிடத்து நச்சினார்க்கினியர் 'உதயகிரியிற் சிந்தூரவருவி வீழ்ந்த சிந்தூராகரத்திற் பிறந்து பதினாறுசதுரயுகம் சிவப்பேறின முழுமாணிக்கம் இருளைக்கெடுத்தலின்' என்றது, இங்கு நோக்கத்தக்கது மோலி - மௌலி யென்ற வடசொல்லின் விகாரம்; தலையின்பெயர், கிரீடத்துக்கு இலக்கணை 'முடி' என்றது போல. பொன்னிறமுள்ளவனாயிருத்தல்பற்றி, ஹிரண்யனென்று பெயர். ஹிரண்யம், கநகம் என்பன பொன்னின் பரியாயநாமங்களாதலால், இரணியனை 'கனகன்' என்றார் தழை - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். 'பல' என்பதைத் தோளொடும் கூட்டுக. முன் - முன்னிடத்திலெனினுமாம். தகை - பெருமை, மேன்மை, தன்மை யெனினுமாம். பி - ம்:—[1]மேருவின் முகட்டிடை, மேருவென் பொருட்டிடை.

(௨0௭)

௨0௮ ஆய பொற்றலத் தாய்வளை யரம்பைய ராயிர[1]ரணிநின்று
தூய பொற்கவ ரித்திர ளியக்கிடச் சுழிபடு பசுங்காற்றின்

வீய கற்பகத் தேன்றுளி விராயன வீழ்தொறு நெடுமேனி தீய
நற்றொடிச் சீதையை நினைதொறு முயிர்த்துயிர் தேய்வானை

(இ - ள்) பொன் ஆய தலத்து - பொன்மயமான உலகத்தில [சுவர்க்க லோகத்தில்] வசிக்கின்ற, ஆய் வளை அரம்பையர் - தோந்தெடுத்தணிந்த வளையல்களையுடைய தேவமாதர்கள், ஆயிரர் - ஆயிரக்கணக்கானவர்கள், அணி நின்று - வரிசையாய (இருபுறத்தும்) நின்று, தூய பொன் கவரி திரள் இயக்கிட - வெண்ணிறமானவையும் பொற்காம்பிட்டவையுமான சாமரைகளைச் சுழற்றிவீசுவதனால சுழிபடு - சுழற்சிபொருந்த உண்டான, பசுங்காற்றின - இளங்காற்றினால், கற்பகம் வீய தேன் துளி விராயன வீழ்தொறும் - கற்பகமலர்களினிடத்து உள்ள தேனின் துளிகள பல கலந்து (தனது உடம்பின்மேல) விழும்போதெல்லாம், நெடு மேனி தீய - பெரிய (தனது) உடம்பு வெதும்ப,—நல தொடி சீதையை நினைதொறும்-சிறந்ததொடியென்னும வளையலை யணிந்த சீதையை நினைக்கும்போதெல்லாம, உயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, உயிர்தேய்வானை - உயிரின் வலிமை தளர்பவனுமான இராவணனை'—(எ - று.)— அநுமான் நோக்கினன்' என்க கீழ் உ௦௬-ஆஞ் செய்யுளோடு இயைத்து முடிக்க.

காதல்நோயகொண்டார்க்குக் குளிர்ந்தகாற்றும் மலர்களும பனிநீரும் பகையாம்; ஆகவே, அப்ஸரஸ்திரீகள்பலா ஒழுங்குபடநின்று சாமரங்களைச் சுழற்றி வீசுவதனாலாகிய இளங்காற்றினால் அருகிலிருக்கின்ற கற்பகவிருக்ஷத்து மலர்களிலுள்ள தேனினது துளிகள பனிநீர்தெளித்தாற்போல இவனுடம்பின்மீது விழுந்தோறும இவனுடம்பு தாபமமிகச்சென்க மன்மதாவத்தைகளுட் சுபபிரயோகத்தின பாற்பட்ட நினைப்பும, விப்பிரயோகமாகிய வெய்துயிர்த்திரங்கலும, சோகத்தின பாற்பட்ட வெதுப்பும இராவணனிடத்து நிகழ்தல இங்கு எடுத்துக்கூறப்பட்டது. பி - ம் —[1]பலர் நின்றார். [2]வீரன் மேல.

(உ௦௮)

உ௦௯. குழந்தை வெண்மதிக் குடுமிய னெடுவரை குலுக்கிய குலத்தோளைக், கழிந்து புக்கிடை [1]கரந்தன [2]வனங்கன்வெங் கடுங்கணை பலபாய, வுழந்த வெஞ்சமத் துயர்திசை யானையி னொளிமருப்புற்றிற்ற, பழந்த ழும்பினுக் கிடையிடை பேசில பசும்புண்க ளசும்பூற.

(இ - ள்.) அனங்கன் வெம கடுங கணை பல - மன்மதனது மிகக்கொடிய பல அம்புகள், குழந்தை வெள் மதி குடுமியன் நெடு வரை குலுக்கிய குலம் தோளை-வெண்மையான இளஞ்சந்திரனை முடியிற்கொண்டவனாகிய சிவபிரானது இருப்பிடமான பெரியகைலாசகிரியை அசைத்துப் பெயர்த்தெடுத்த சிறந்த தனதுதோள்களை, இடை கரந்தன கழிந்து புக்கு பாய - நடுவில தாம சிறிதுபொழுது மறைந்தவையாய ஊடுருவிச்சென்று பாய்தலால,—உழந்த வெம சமத்து உயர் திசை யானையின ஒளி மருப்பு உற்று இற்ற பழந்தழும்பி

னுக்கு இடை இடையே-(முன்பு) வருந்திச்செய்த கொடிய போரிலே உயர்ந்த திக்கஜங்களின் ஒளியுள்ள தந்தங்கள் பட்டு ஒடிந்ததனாலாகிய பழையவடுக்களுக்கு இடையிடையே, சில பசும புண்கள் அரும்பு ஊற-சில புதிய புண்களுண்டாகிப் புலாலநீர்சுரந்து வடிந்துகொண்டிருக்கவும்,—(எ-று)—'நெஞ்சு பாழ்பட்டானை' என அடுத்தகவியோடு இயைக்கலாம். '(அப்புண்களில்)தேன் துளி விராயன வீழ்தொறும நெடுமேனிதீய' என முந்தினகவியோடு இயைத்தலும ஒன்று; சில ஏட்டுப்பிரதிகளில் இச்செய்யுளும் இதற்குமுந்தின செய்யுளும் முன்பின்னாக மாறியிருக்கக் காணலாம. அன்றி, கீழ் உ0டு ஆம கவியிற் போந்த 'துயிலவானை நோக்கினன்' என்றதனோடு இயைத்து முடிப்பினும் அமையும்.

இராவணன் திக்விஜயஞ்செய்கின்றகாலத்தில் ஐராவதம்முதலிய திக்கஜங்களை யெதிர்த்தபொழுது, அவை கோபங்கொண்டு இவன்தோள்களில் தந்தங்களால் தாக்குகையில், மிக்கவலிமையுடைய இவன்தோள்களை முழுவதும் ஊறுபடுத்தமாட்டாமற் சிறிதுஊறுபடுத்திய மாத்திரத்தில் அவை தாம நுனியொடிந்திட்டன வென்க. அங்ஙனம திக்கஜங்களினால் தமது கூரிய தந்தங்கள்கொண்டு நன்றாகஊறுபடுத்தமாட்டாமற்போன இராவணனதோள்களை மன்மதபாணங் தைத்துத் துளைத்து முழுவதும ஊடுருவிச் சென்றன வென்க. பழையபுண்களின் வடுக்களை 'பழந்தழும்பு' என்றும, அங்ஙனம காழ்ப்பேறிய தழும்புகளின் இடையிடையே இப்பொழுது காமபாணங்கள் பாய்தலாற் புதியனவாயுண்டான பசைப்புண்களில் ஊனீர்சுரந்துவடிதலை 'பழந்தழும்பினுக் கிடையிடையே சிலபசும்புண்கள்சும்பூற' என்றுங் கூறினர்.

குழந்தை யென்ற சொல - இளமையுடையதென்று பொருள்படும்; குழ-இளமை, உரிச்சொல் பகுதி; தை - பெயர்விகுதி. கழிந்துபுகுதல் - முழுவதுந்துளைத்து அப்பாற்செல்லுதல். அங்ஙனம அம்புகள் ஊடுருவும்போது இடையே சிறிதுபொழுதுமறைதலை 'இடைகரந்தன' என்று கூறினர். சிவபிரான் யோகஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில அவன்மீது மலரம்புகளையெய்து அவனது தவத்தைக் கெடுக்கமுயன்று, அதுபற்றி அப்பெருமான் சினந்து விழித்த நெற்றிக்கண்ணின் நெருப்புக்கு இலக்காகி, உடம்புஎரிந்து சாமபலாயொழியப்பெற்றமைபற்றி, மன்மதனுக்கு 'அநங்கன' என்று பெயர்; வடசொல. அங்கமில்லாதவன்; ந + அங்க—அநங்க வடமொழிச்சந்தி. ந - எதிர்மறை குறிப்பது, அங்கம - உடம்பு. வெம், கடு - ஒருபொருட்பன்மொழி. பி - ம்:—[1]கலந்தன. [2]அனங்கவேள.

(உ0கூ)

உக0 சாந்த ளாவிய கலவைமேற் றவழ்வுறு தண்டமிழ்ப் பசுந்தென்ற, லேந்து காமவெங் கனலினுக் குயிர்தரட் டுருத்தியி னுயிர்ப்பேறக், காந்தண் மெல்விரற் சனகிமேன் மனமுதற் கரணங்கள் கடிதோடப், பாந்த ளீங்கிய முழையெனக் குழைவுறு நெஞ்சு பாழ் பட்டானை,

(இ - ள்.) கலவை அளாவிய சாந்து மேல் (தனதுஉடம்பிற்பூசிய) பலவகை வாசனைபொருள்கள் கலக்கப்பெற்றதான சந்தனத்தின்மேல், தவழ்வுறு - மெதுவாக வீசுகின்ற தண் தமிழ் பாத தென்றல் - குளிர்ந்த இனிய இளமையான தென்றற்காற்றானது, ஏந்து காமம் வெம் கனலினுக்கு உயிர்ப்(அவ்விராவணனை) கொண்டுள்ள வெவ்வியகாமாக்கினி வளாதற்பொருட்டுவீசுகின்ற, அதன் துருத்தியின் உயிர்ப்பு - தோல்துருத்தியினாலாகுங் காற்றாக, ஏற - மேன்மேற்செல்ல,—காந்தள் மெல் விரல் சனகிமேல் - செங்காந்தள் மலரினிதழ்போன்ற மென்மையான விரல்களையுடைய சீதையினிடத்திலே, மனம் முதல் கரணங்கள் கடிது ஓட - மனம் முதலிய அந்தக்கரணங்கள் விரைவாகச்சென்றுவிட அதனால், பாந்தள் நீங்கிய முழை என - பாம்புகள் நீங்கிப்போகப்பெற்ற புற்றுப்போல, குழைவு உறு நெஞ்சு பாழ்பட்டானை நெகிழ்ச்சிபெற்ற உள்ளம் பாழாயிருக்கின்றவனுமான இராவணனை —

(எ - று.)—'நோக்கினன்' எனக் கீழ் உ0சு, ஆங் கவியோடு முடிக்க. உயிர்ப்பேற' என்றதை 'பாழ்பட்டானை' என்றதனோடு இயைக்கலாம்; அன்றி (உ0சு) 'துயிலவானை நோக்கினன்' என்றதனோடு இயைத்துமுடித்தலுமாம்.

இராவணன் சீதையினிடத்துக்கொண்டகாமத்தால்தவிக்கின்றபொழுது அவனது உடலின் தாபம் தணிதற்பொருட்டு அவனது பரிஜனங்களிற் சிலர் அவனுடம்புமுழுவதுங் கலவைச் சந்தனக்குழம்பைப் பூசுவாராயினர்; அத்தாபந்தணிதற் பொருட்டாகவே அவன்குறிப்பின்படி குளிர்ந்ததென்றற்காற்றும் அக்கலவைச்சந்தனத்தின்மேல் வீசுவதாயிற்று; அத்தென்றல் அவனது தாபத்தைத் தணிக்கமாட்டாமல் அதனை மேன்மேல வளர்த்தலால், அத்தென்றற்காற்றை, காமமாகிய அக்கினி வளர்ந்தெரியுமாறு வீசுந் தோல்துருத்திக்காற்றாகக் குறித்தார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. இராவணனது மனம், புத்தி, சித்தம் அகங்காரம் என்னும் அந்தக்கரணங்கள் நான்கும் சீதையின்மேல் மிக விரைந்து சென்றுவிட்டமை பற்றி, அவனது இருதயஸ்தானம் பாழாய் விட்டது; அதற்கு, பாம்பு நீங்கிய புற்றை உவமை கூறினர். கொடுமையும் வக்கிரகதியிற் செல்லுதலும் பற்றி, இராவணனது அகத்துறுப்புக்கட்குப் பாம்பை உவமைகூறுதல் ஏற்கும். உள்ளுறுப்பாதலாற் குகையெனப்படுதல் பற்றி, நெஞ்சத்தை 'முழை' என்றல் பொருந்தும்.

'சாந்தளாவிய கலவைமேல்' என்பது, கலவையளாவிய சாந்துமேல் என அந்வயிக்கப்பட்டது; மொழிமாற்றுப்பொருள்கோள். கலவை - கூட்டுவாக்கங்கள் கலந்த சந்தனம். தமிழ்ப் பாஷை தென்றலுக்கு இனிமையில் உவமையாக அமையும். இனி, குளிர்ச்சியான தமிழ்ப்பாஷையோடு பிறந்துவருகிற இளந்தென்றலென்று உரைப்பாருமுளர். (உ௧0)

வேறு.

உ௧௧. கொண்டபே [1]ருக்க மூளத் திசைதொறுங் குறித்து மேனாள்

மண்டிய செருவின் [2]வீரத் தோள்களால் வாரி வாரி

யுண்டது தெவிட்டிப் பேழ்வாய்க் கடைகடோ றொழுகிப்பாயு
மண்டர்தம் புகழிற் றோன்றும் வெள்ளெயிற் றமைதி யானை.

(இ - ள்.) கொண்ட பேர் ஊக்கம் மூள-தான் இயல்பாகக் கொண்டுள்ள பெரிய உற்சாகம் நாளடைவில் மேன்மேலதிகப்பட அதனால், திசைதொறும் குறித்து - எல்லாத்திக்குகளிலும் உள்ள வீரர்களனைவரையும் தான் வெல்வதாக எண்ணி, மேல்நாள் - முன்காலத்தில், மண்டிய-வலியச்சென்று உக்கிரமாகச்செய்த, செருவினை - போரில், வீரம் தோள்களால் வாரி வாரி - போர்த்திறமமைந்த (தனது) கைகளால் அள்ளியள்ளி யெடுத்து, உண்டது - (தனது வாய்களிற்பெய்து) உண்ணப்பட்டதாய், தெவிட்டி பேழ் வாய் கடைகள் தோறு ஒழுகி பாயும் - அளவிற்கு விஞ்சியமைபற்றித் திறந்த (தனது) வாய்களின் இரண்டு ஓரங்களிலும் பெருகி வழிகின்ற, அண்டர்தம் புகழின் - தேவர்களுடைய கீர்த்திபோல, தோன்றும் - விளங்குகின்ற, வெள் எயிறு அமைதியானை - வெண்ணிறமான கோரதந்தங்களின் தோற்றத்தை யுடையவனுமான இராவணனை,—(எ - று)— உ௦௬ 'நோக்கினன்' என இயைக்க.

இராவணனுடைய கோரப்பற்கள், இங்குவருணிக்கப்படுகின்றன. இயல்பிலேயே மகா தைரியசாலியான இராவணன் திக்விஜயஞ்செய்து அஷ்டதிக்பாலகர் முதலிய தேவர்களுடைய வெண்ணிறமான கீர்த்தியைக் கைகளால் திரட்டியெடுத்து வாயினுட்பெய்து உண்ணும்போது அக்கீர்த்திகள் அவ்வாய் கொள்ளாது நிறைந்து இருபுறத்தும் வழிந்தன போன்றன அக்கடைவாய்ப்பற்களென்றுகற்பனை கூறினார்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பத்துத்திசைகளுக்கும் உரியவர்களான தேவர்களின் கீர்த்திகளை இருபது கைகளாலும் வாரியெடுத்துப் பத்து வாய்களிலும் பெய்துஉட்கொள்ளும்போது ஒவ்வொரு வாயினிருபுறத்தும் ஒழுகி வழிந்த அக்கீர்த்திகள் போன்றன ஒவ்வொரு வாய்க்கும் இவ்விரண்டு வீதமாக அமைந்துள்ள இருபது பற்களுமெனக் கற்பனையின் நயங்காண்க. கீர்த்தியை வெண்ணிற முடையதென்று கூறுதல் கவிமரபும், ஒருவனது புகழை மற்றொருவன் வென்றெழித்தனன் என்றற்பொருளில் அதனை அவன் வாயிற் போட்டுக்கொண்டனனென்று கூறும் உலக வழக்கும் இவ்வருணனைக்கு மூலம்.

ஊக்கமாவது - மனம் மெலிதலின்றி வினைசெய்தலிற் கிளர்தல்; மனவெழுச்சி; இச்சொற்கு - முயற்சி, வலிமை என்ற பொருள்களும் உண்டு. 'வீரத்தோள்' என்றது - அவயவியின் பண்பை அவயவத்தின்மேல் ஏற்றிக் கூறிய உபசாரவழக்கு தோள் - கை; சிந்தாமணியில் "தோளுற றொர்தெய்வந் துணையாய்" என்ற விடத்திற் போல. பி - ம்:—[1]உறக்கம். [2]மானத்

இதுமுதல் ஐந்து கவிகள் - இக்காண்டத்தின் முதற்கவிபோன்ற அறுசீராசிரிய விருத்தங்கள். (உ௧௧)

உ௧உ வெள்ளிவெண் சேக்கை வெந்து பொறியெழ வெதும்பு மேனி,புள்ளிவெண் மொக்குளென்ன[1]பொடித்துவேர்கொதித்துப்

பொங்கக, கள்ளவிழ் மாலைத் தும்பி வண்டொடுங் கரிந்து சாம்ப, வெள்ளிணர் மாலை தீய வுயிர்க்கின்ற வுயிர்ப்பி னானை.

(இ - ள்) வெள்ளி வெண் சேக்கை - வெள்ளிபோல வெண்ணிறமாயுள்ள மலர்ப்படுக்கை, வெந்து —, பொறி எழ - தீப்பொறி கிளம்பும்படியாகவும், — வெதும்பு மேனி - தாபங்கொண்ட (தனது) உடம்பிலே, புள்ளி வெண் மொக்குள் என்ன - புள்ளிபுள்ளியாயெழுகிற வெண்ணிறமான கொப்புளம் போல, வேர் பொடித்து - வேர்வைநீருமிழ்ந்து, கொதித்து பொங்க - கொதிப்புக்கொண்டு பொங்கும்படியாகவும், — கள் அவிழ் மாலை - தேன் சொரிகின்ற (தான் அணிந்த) மலர்மாலைகளில் மொய்க்கின்ற, தும்பி வண்டொடும் - தும்பிகளும் வண்டுகளும், கரிந்து சாம்ப - கருகியழியும்படியாகவும், — ஒள் இணர் மாலை - ஒளியமைந்த பூங்கொத்துகளினாலாகிய (தனது) மாலைகள், தீய - தீந்து போம்படியாகவும், உயிர்க்கின்ற - வெளிவிடுகின்ற, உயிர்ப்பினானை - பெருமூச்சையுடையவனுமான இராவணனை — (எ - று.) — (உ௦௧) 'நோக்கினன்' என இயைக்க.

இராவணன் சீதையின் விஷயமாகக் கொண்ட காதல்நோயினால் வெய்துயிர்த்தல் இங்குக் கூறப்பட்டது. அவனது அப்பொழுதைய சுவாசத்தின் வெப்பமிகுதியாலாகும் நிகழ்ச்சிகளே, வெள்ளி வெண்சேக்கை வெந்துபொறியெழுதல் முதலியன. வெள்ளி வெண்சேக்கை - மல்லிகைமலர் முல்லைமலர் முதலிய வெண்ணிறமலர்களாலாகிய புஷ்பசயனமென்க; அடுத்த செய்யுளில் "பூவியலமளிமேலா" என்பதுகாண்க. சேக்கை பொறியெழ - இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேல் நின்றது; உபசார வழக்கு. மொக்குள் - அருப்பு வடிவில் ஒப்புமைபற்றி, கொப்புளத்தை யுணர்த்திற்று; உவமையாகுபெயர். 'மொக்குளென்ன' என்பதற்கு - நீர்க்குமிழிகள்போல என்று உரைப்பாருமுளர். 'பொறியெழ' என்பதை 'வெதும்பு' என்பதனோடு இயைத்து உரைக்கவும் இடமுண்டு. தும்பி - வண்டின் சாதிபேதம்.
பி - ம்:—[1]பொடித்த. (உக௪)

உக௫. தேவிய னேமி யானிற் சிந்தைமெய்த் திருவி னேகப்
பூவிய லமளி மேலாப் பொய்யுறக் குறங்கு வானைக்
காவியங் கண்ணி தன்பாற் [1]கண்ணிய காதனீரி
னாவியை யுயிர்ப்பென் றோது மாமிபிட் டுரைக்கின் றானை.

(இ - ள்.) தே இயல் நேமியானின் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சக்கராயுதத்தையுடையவனான திருமால்போல, — சிந்தை மெய் திருவின் ஏக - தன்மனம் உண்மையான பிராட்டியினிடத்தே செல்ல, பூ இயல் அமளிமேல் ஆ - மலர்களாலமைக்கப்பட்ட படுக்கையின்மேலே [மலர்களின் தன்மையாகிய மென்மையமைந்த படுக்கையின்மேலே], பொய் உறக்கு உறங்குவானை - பொய்யான தூக்கம் தூங்குகின்றவனும், — காவி அம் கண்ணி தன்பால் கண்ணிய காதல் நீரின் - நீலோற்பலமலர்போன்ற அழகிய கண்களை

யுடையவளான சீதாபிராட்டியின் விஷயமாகக் கொண்ட ஆசையாகிய தீயி னுதவியைக்கொண்டு, ஆவியை - தனது உயிரை, உயிர்ப்பு என்று ஓதும் அம்மி இட்டு அரைக்கின்றானை - பெருமூச்சென்று சொல்லப்படுகின்ற அம் மியிலே வைத்து அரைக்கின்றவனுமான இராவணனை,—(எ - று.)—(உ௦சு) 'நோக்கினன்' என இயைக்க.

"பித்தா பனிமலர்மேற் பாவைக்கு" என்று பெரியார் பணிக்கும்படி தனது பட்டமகிஷியான திருமகளினிடத்து மிக்க ஆசைமயக்கங் கொண்ட வனாய் அதனால் 'திருமால்' என்று திருநாமம்பெற்ற ஸ்ரீமந்நாராயணன் அப் பெரியபிராட்டியாரிடத்தே எப்பொழுதும் மனத்தைச் செலுத்துதலும், 'வாதாசநன்' என்னும்படி காற்றை உணவாகக் கொள்ளுமியல்பினனாதலாற் காற்றடைத்த மெத்தைபோல மெத்தென்றிருக்கிற ஆதிசேஷனாகிய சயனத் திலே அப்பெருமான் பள்ளிகொண்டு உறங்குவான்போல் "யோகுசெய்த பெருமானை" என்றபடி தூங்குகின்றவன் போல லோகரக்ஷண சிந்தைசெய்து கொண்டிருத்தலும் பிரசித்தம். அறிதுயில் - பொய்யுறக்கம், யோகநித்திரை, அறிதுயில், துயிலாத்துயில் எனப்படும். ஸாக்ஷாத் பிராட்டியின் திருவவதார மான சீதையினிடத்தே எப்பொழுதும் மனத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு அச் சிந்தையினால் தூக்கங்கொள்ளாமற் புஷ்பசயநத்திலே தூங்குவான்போலக் கண்மூடியுள்ளவனான இராவணனுக்கு அத்திருமாலை உவமை கூறினார். இங்கு உவமையணிக்கு 'பூவியலமளி' என்ற விடத்துச் சிலேடை உதவி யாய் நின்றது. 'நேமியானின்' என்பதற்கு - சக்கரபாணியான திருமாலின் அவதாரமாகிய இராமபிரான்போல வென்று பொருள் கொள்ளுதலு மொன்று; பிராட்டியைப் பிரிந்துள்ளவனான அப்பெருமான் எப்பொழுதும் அத்தேவியார் பக்கல் சென்ற மனத்தனாய்த் தூக்கம்பிடியாமல் உறங்குவான் போலக் கண்மூடிப் பள்ளி கொண்டிருத்தல் காண்க. அப்பொழுது 'பூ இயல் அமளிமேலார்' என்பதற்கு - வெறுந்தரையாகிய பொருந்திய படுக்கையின் மேலே யென்று பொருள். பூ - வடசொல்; பூமி. 'தேவியல்' என்றது, நேமியானுக்கு அடைமொழி; தெய்வத்தன்மைதேவனாக அமைந்தவென்பது பொருள்; தே - தெய்வம்.

சீதாதேவியை அக்கிரமமாகக் காதலித்த பெரும்பாவியான இராவணனுக் குத் திருமகள்கொழுநனான திருமாலை உவமை கூறுதல் ஏற்குமோ வெனின், —"மிகுதலுங் குறைதலுந் தாழ்தலு முயர்தலும் பான்மாறுபடுதலும் பாகு பாடுடைய" என்று அணிநூலார் அமைத்துள்ளாராதலின், இழிந்த பொரு ளுக்கு உயர்ந்த பொருளை உவமை கூறுதலும் ஒரோவிடத்திற் பொருந்து மென்க. இங்கு இராவணனது சிறப்பை யெடுத்துக் கூறு மிடமாதலின், அதற்கு ஏற்பத் திருமாலை உவமைகூறி அவனைச் சிறப்பித்தனர். இனி, 'தேவி யல் நேமியானின்' என்பதற்கு - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய ஆஜ்ஞாசக் கரத்தையுடையவனான தசரதசக்கரவர்த்திபோல வென்று உரைப்பாரு முளர்; அவன் தனது மனம் மெய்த்திருவினிடத்து [உண்மையாகிய செல்

வத்தைப் பாதுகாத்தலில்] செல்ல (முன்பு தான் கைகேயிக்கு வாக்களித்திருந்த வரங்களைத் தவறாது தருதற்குக் கட்டுப்பட்டவனாகிப்) பூமியின்மேல் வீழ்ந்து உறங்குவான்போல மூர்ச்சையடைந்தமை காண்க. ஆஞ்ஞாசக்கரத்துக்குத் தெய்வத்தன்மை - அரசன் ஓரிடத்தே உள்ளுக அவனுறங்குகின்ற காலத்திலுமுட்பட எப்பொழுதுந்தான் உலகமுழுவதுஞ் சென்று உயிர்களைக் காத்தல். கண்ணிய—கண்ணுதல் - கருதுதல், குறித்தல். சிறுமை காரணமென்பவாதலால், காதல் நீளெனத்தகும். "காம நீர்வேலாது" என்றார் பூதத்தாரும். 'அமமி' என்றதில், உபலக்ஷணத்தாற் குழவியும் அடங்கிற்று. இராவணன் சீதையினிடத்துக் கொண்ட ஆசையினால் நெட்டுயிர்ப் பெறியுந்தோறும் உயிரின் வலிமை நெகிழ்தல் பற்றி. 'காவியங் கண்ணிதன்பாற் கண்ணிய காதல்நீரின் ஆவியையுயிர்ப்பென்றோது மமமி யிட்டரைக்கின்றான்' என உருவகங் கூறினர். ஆவி - அரைக்கப்படுபொருள். நீர் பெய்து அரைத்தல், இயல்பு. பி - ம் —[1]கண்ணிய (உ௩௩)

உ௩௪. மிகுந்தகை நினைப்பு முற்ற வுருவெளிப் பட்ட வேலை
நகுந்தகை முகத்தன் காத னடுக்குறு [1]மெய்யன் வார்தே
னுகுந்தகை மொழியாள் [2]முன்ன மொருவகை [3]யுறையு ளுள்
புகுந்தன ளன்றே வென்று மயிர்புறம் பொடிக்கின் றானை [ளே

(இ - ள்.) மிகும்-தகை - மேன்மேல் வளரும் தன்மையையுடைய, நினைப்பு - (சீதையின் விஷயமான) சிந்தனை, முற்ற - மிகுதலால், உரு வெளிப்பட்ட வேலை-(அவளுடைய) வடிவம் தன் கண்ணெதிரில் புலனானபொழுது, (அவ்வடிவத்தை உண்மையான சீதையென்று கருதி,) நகும் தகை முகத்தன்- சிரிக்கின்ற கம்பீரமான முகங்களையுடையவனும், காதல் நடுக்கு உறு மெய்யன் - ஆசையால் நடுக்கமடைகின்ற உடம்பையுடையவனுமாகி, 'வார் தேன் உகும் தகைமொழியாள் - மிகுதியான தேன் சிந்துகின்ற அழகிய சொற்களையுடையவளான சீதை ஒருவகை - ஏதோ ஒருவகையால் (இணங்கி), உறையுளுளே - (நான்) படுத்திருக்கின்ற அறையினுள்ளே, முன்னம் - (எனது) எதிரில், புகுந்தனள் அன்றே - வந்து சேர்ந்துவிட்டாளல்லவா?" என்று- என்று எண்ணி, புறம் மயிர் பொடிக்கின்றானை - (தனது) உடம்பின்மேலெல்லாம் மயிர்சிலிர்க்கப் பெறுகின்றவனுமான இராவணனை,—(எ - று.)— (உ௦௬) 'நோக்கினன்' என இயைக்க.

மனத்தில் யாதொருபொருள் இடைவிடாது நினைக்கப்படுகின்றதோ அப் பொருள் அந்த பாவனையின் மிகுதியால் கண்ணுக்கெதிரில் காணப்பட்டாற் போலத் தோன்றுதல் இயல்பு. அது - உருவெளித்தோற்ற மெனவும், உருவெளிப்பாடெனவும் கூறப்படும். இராவணன் எப்பொழுதும் இடைவிடாது சீதையையே நினைத்திருத்தலால், அவன் படுத்திருக்கும்போது அவளுருவம் அவனது கண்ணெதிரில் புலனாயிற்று; அதனைக் காதல்மிகுதியுடையவனான அவன் பொய்த்தோற்றமென்று உணராது உண்மையான சீதை

யென்றே எண்ணி மகிழ்ச்சியாற் சிரிப்பையும் மயிர்சிலிர்ப்பையும், மோகத்தால் உடல் நடுக்கத்தையு முடையனாயினனென்க. சீதை தன்கருத்துக்கு இணங்குதற் பொருட்டுச் சாம தான பேத தண்டங்களாகிய பலவகை முயற்சி செய்துவந்தனனாதலால், அவற்றில் ஏதோ ஒருவகையினால் அவள் தன்னைச் சார்ந்தனளென்று மகிழ்வானாயினன். மயிர்சிலிர்த்தல், மகிழ்ச்சியினாலாகும் மெய்ப்பாடு. மிகுந்தகை நினைப்பு-வரம்புகடந்த தன்மையையுடைய எண்ணமென்றும். பி - ம்.—[1]மனத்தின். [2]முன்னி. [3]உள்ளினுள்ளே. (உகச)

உகரு மென்றொழிற் கலாப மஞ்ஞை வேட்கைமீக் கூரு
மேனுங், குன்றொழித் தொருமாக் குன்றி னரிதிற்சேர் கொள்கை
போல, வன்றொழிற கொற்றப் பொற்றோண் [1]மணந்தரு மயிலே
யன்னா, ரொன்றொழித் தொன்றி னேக வரியதோ ரொழுக்கி னானை.

(இ - ள்.) மெல் தொழில் - நுட்பமான வேலைத்திறமமைந்த, கலாபம் - தோகையையுடைய, மஞ்ஞை - மயிலானது, வேட்கை மீக்கூரும் எனும் - ஆசையை அதிகமாகக்கொண்டதாயினும், குன்று ஒழித்து ஒரு மா குன்றின் அரிதின்சேர் கொள்கைபோல (தானிருக்கின்ற) ஒருமலையைவிட்டு மற்றொரு பெரியமலைக்குச் சிரமத்தோடு சென்று சேருந் தன்மைபோல,—அரு மயிலே அன்னார் - அருமையான மயிலைபோன்ற சாயலையுடையவர்களான மகளிர், வல் தொழில் கொற்றம் பொன் தோள் மணந்து - வலியசெயல்களைச் செய்ய வல்லதும் வெற்றிகொண்டதுமான அழகிய (தனது) தோளைத் தழுவி, ஒன்று ஒழித்து ஒன்றின் ஏக அரியது - (அங்ஙனம் தாம் தழுவிய) ஒருதோளை விட்டு மற்றொருதோளிற் செல்லுதற்கு அரியதான, ஓர் ஒழுக்கினானை - ஒப்பற்ற தோள்வரிசைகளை யுடையவனுமான இராவணனை,— (எ - று.)—(உ0சு) 'நோக்கினன்' என இயைக்க.

உலகத்திலுள்ள பலமலைகளுள் ஒருமலையில் இனிதுவசிக்கின்ற மயில் அதனைவிட்டு மற்றொருமலையைச்சேர்ந்து அவ்விடத்தின் இனிமைகளை நுகருமாறு மிக்க விருப்பங் கொண்டதாயினும் இம்மலையினின்று அம்மலைக்குச் சென்றுசேர்தற்கு மிகவும் சிரமப்படுமியல்பை யுடையதாயிருக்கின்றது; அவ்வாறே இராவணனுடைய இரட்டைவரிசையாயுள்ள தோள்களிருபதில் ஒன்றைத் தழுவி இன்பம் நுகர்ந்த மாதர் அத்தோளைவிட்டு மற்றொரு தோளுக்குச்செல்லுதல் அரியதாகின்றதென்க; உவமையணி. அத்தோளினது பருமையும்யாவும்வலிமைகளும், அத்தோள்களில் ஒன்றற்கொன்றுள்ள இடைவெளியின் மிகுதியும் பாராட்டப்பட்டவாறும். மயில் - குறிஞ்சி நிலப் பறவை. ஓரெடுப்பில் நெடுந்தூரம் பறந்துசெல்லமாட்டாமை, அதற்குஇயல்பு; அது அங்ஙனமாதற்குக் காரணம் தோகையின் பாரமென்பது தோன்ற, 'கலாபமஞ்ஞை' என்றார். அத்தோகையில் தெய்வச்செயலாய இயற்கையாக அமைந்திருக்கின்ற கண்முதலியவற்றின் விசித்திரங்கள் செயற்கையாக மிகநுண்ணிதிற்செய்யுஞ் சித்திரவேலைப்பாடுகள்போல விருக்கின்ற அருமை

யைப் பாராட்டி, 'மென்றொழிறகலாபம்' எனப்பட்டது; இது மகளிர்கூந்தற்கு உவமையாகக் கொள்ளத்தக்கது பி-ம்:—[1]மணிக்கிடு மடந்தைமார்கட்கு.

வேறு

உகக௬. தழுவா நின்ற கருங்கடன்மீ துதய கிரியிற் சுடாதயங்க, வெழுவா னென்ன மின்னிமைக்கு மாரம் [1]புரளு மியல்பிற்றாய், முழுவா னவரா யுலகமொரு மூன்றுங் காக்கு முதறதேவர், மழுவா ணேமி குலிசத்தின் வாய்மை துடைத்த மார்பானை.

(இ - ள்.) தழுவா நின்ற கருங் கடல் மீது - சுற்றிலும் பரவியுள்ள கடலின்மேல், உதயகிரியில் - (உயாந்து காணப்படுகின்ற) உதயபருவதத்திலே, சுடா தயங்க எழுவான என்ன-(தனது ஆயிரங்) கிரணங்கள் விளங்க உதிப்பவனான சூரிய போல, மின் இமைக்கும் ஆரம் புரளும் - ஒளிவிளங்குகின்ற இரத்தினஹாரம புரளுகின்ற, இயல்பிறறு ஆய்-தன்மையை யுடையதாய்,—முழு வானவா ஆய் தலைமைக்குணங்கள் மிகக தேவாகளாய், உலகம் ஒரு மூன றும் காக்கும் மூன்று உலகங்களையும் பாதுகாககின்ற, முதல் தேவர்-சிறந்த தேவர்களான சிவபிரான திருமால் இந்திரன் என்பவாகளுடைய, மழுவாள் நேமி குலிசத்தின் - மழுவும் ஒளியுள்ள சக்கரமும் வசசிரமுமாகிய ஆயுதங்களின், வாயமை தவறுத வலிமையை, துடைத்த - போக்கிய, மார்பானை - மாாபையுடையவனுமான இராவணனை,—(எ - று.)—(உ௦௬)'நோக்கினன்' என இயைகக.

இராவணனது கரிய பெரிய உடம்புக்கு-சுற்றிலுமுள்ள கருங்கடலும், அவ்வுடம்பில் உயாந்து பரந்து காணப்படுகின்ற மாாபுககு - கீழ்கடலினிடையேயுள்ள உதயகிரியும், அமமாாபில் ஒளிவீச அணியப்பட்டுப் புரண்டு விளங்கும் இரத்தினஹாரத்துக்கு - அவ்வுதயகிரியின்மீது தனது ஆயிரங் கிரணங்களும் பரவ உதித்துச சஞ்சரிககத தொடஙகி விளங்குஞ் சூரியனும் உவமையெனக்காணக; உவமையணி, திரிமூாததிகளுட் போர்முயற்சியில்லாது வேதமோதிக்கொண் டிருப்பவனும இராவணனது குலத்துக்கு ஆதிபுருஷனுமான பிரமனை நீக்கி, இந்திரனைக் கூட்டி அம்மூவரது படைக்கலங்களும் இவனது மார்பிறபட்டு அதனை ஊறுபடுததமாட்டாமற் சிறப்பிழந்தன வென இராவணனது மார்பின்வலிமையை வருணித்தாா. பி - ம்·—[1]பிறகு மியலபிற்றாய்.

இக்கவி-மூன்றாஞ்சீரும் ஆறாஞ்சீரும காய்சசீர்களும், மற்றைநான்கும் மாச்சீர்களுமாகிய கழிநெடிலடி நான்குகொண்ட அறுசீராசிரிய விருத்தம். ()

வேறு

உகஎ தோடுழுதண் டார்வண்டுந் திசையானை மதந்துதைந்த வண்டுஞ் சுற்றி, மாடுழுத நறுங்கலவை வயக்களிறறின் சிந்துரத்தை மாறு கொள்ளக், கோடுழுத மார்பானைக் கொலையுழுத வடிவேலின் கொற்ற மஞ்சித, தாடொழுத பகைவேந்தர் முடியுழுத தழும்பிருந்த சரணத் தானை.

(இ - ள்) தண் தார் - குளிர்ச்சியான (தனது மார்பின்) மாலையிலுள்ள, தோடு-மலரிதழ்களில், உழு - இணைடிமொய்த்துள்ள; வண்டும - வண்டு களும், திசை யானை மதம் துதைந்த வண்டும் - திக்கஜங்களின் மதநீரிலே நெருங்கி மொய்த்துள்ள வண்டுகளும், சுற்றி - சுழன்றெழுந்து, மாடு உழுத- பக்கங்களில் மொய்த்துக் கிளறுவனவாகும்படியும்,—நறுங் கலவை-வாசனை வீசுகின்ற (தனது மார்பிற் பூசிய) கலவைச்சந்தனம், வயகளிற்றின் சிந்துரத் தை மாறுகொள்ள வலிமையையுடைய திக்கஜங்களின் முகத்திலணிந்த சிந் தூரத் திலகத்தை மாறுகொள்ளும்படியும், கோடு உழுத - (அத்திக்கஜங் களின்) தந்தங்கள் பதிந்து கிளறப்பெற்ற, மார்பானை - மார்பையுடையவ னும்,—கொலை உழுத - கொலைசெய்யுமாறு பாய்ந்து கிளறுகின்ற, வடி வேலின் - (தனது) கூரிய வேலாயுதத்தினது, கொற்றம்-வெற்றிக்கு, அஞ்சி பயந்து, தாள் தொழுத - (தனது)கால்களில் விழுந்து வணங்கிய, பகை வேந் தர் - பகையரசர்களது, முடி - கிரீடங்கள், உழுத - பட்டுத் தேயத்தலினாலா கிய, தழும்பு - வடுக்கள், இருந்த - பொருந்திய, சரணத்தானை - கால்களை யுடையவனுமான இராவணனை,— (எ - று.)—(உ0சு) 'அநுமான் நோக்கி னன்' எனக் குளகச் செய்யுள்கட்கு முடிபு காண்க.

இராவணன் திக்குவிசய யாத்திரையில் அஷ்டதிக்கஜங்களை எதிர்த்த பொழுது, அவை தமது தந்தங்களைக்கொண்டு இவன் மார்பில் வலியத்தாக்கி ஊறுபடுத்துவன வாயின; அங்ஙனம் பாய்ந்து நெருங்கும்பொழுது, இராவ ணன் மார்பில் தரித்துள்ள மாலையில் மொய்த்துக்கிடந்த வண்டுகளும் திக்க ஜங்களின் மதஜலத்தில் மொய்த்துக்கிடந்த வண்டுகளும் அஞ்சி இடம்விட்டுப் பெயர்ந்து பிறகு புதுமணத்திலுள்ள அவாவினால் இம்மலர்வண்டுகள் அம்மதத் தையும் அம்மத வண்டுகள் இம்மலரையும் நாடி மாறிச்சென்று, அத்தாக்கு விசையில் தாம் அகப்பட்டுக்கொள்ளாதபடி ஜாக்கிரதைப் பட்டுப் பக்கங்களில் மொய்ப்பனவாயின வென்பது முதலடியின் கருத்து. அங்ஙனம் திக்குயானை கள் இராவணன் மார்பிற் பாயும்போது, அம்மார்பிற் பூசிய கலவைச்சந்தனக் குழம்பு அவ்வானையின் முகத்திலும், அந்த யானையின் முகத்திலிட்டுள்ள சிந் தூரப்பொட்டு இவன் மார்பிலுமாக மாறிப்படிதல், 'நறுங்கலவை வயகளிற் றின் சிந்துரத்தை மாறுகொள்ள' என்றதனால் விளக்கப்பட்டது. மாற்று நிலையணி யென்பப்படும் பரிவர்த்தனாலங்காரம் இம்முதலிரண்டடிகளிலிருத் தல் காண்க; அதன் இலக்கணம்—''பொருள் பரிமாறுதல் பரிவர்த்தனையே'' என்றார் தண்டியாசிரியர். இரண்டாமடியிலுள்ள 'உழுத' என்பது - பலவின் பாலிறந்தகாலமுற்று, எச்சத்தன்மை யடைந்தது. இம்முற்றெச்சமும், 'கொள்ள' என்ற செயவெனெச்சமும் அடுக்கி, உம்மை தொக்கதனால் வினைச் செவ்வெண்ணாகி, மூன்றாமடியிலுள்ள 'உழுத' என்ற பெயரெச்சத்தோடு இயையும். இனி, 'சுற்றி' என்ற செய்தெனெச்சத்தை 'சுற்ற' எனச் செய வெனச்சமாகத்திரித்து அதனை 'கோடுழுத' என்றதனோடு இயைத்து,

மாடு உழுத நறும கலவை - தன்னிடத்திற் பூசப்பட்ட நறிய கலவைச்சந்தன மென்றலுமாம்.

இராவணன் தான் தனது மாமனாராகிய மயனிடத்தினின்று பெற்ற தெய்வத் தன்மையுள்ள வேலாயுதத்தினது தவரூப் பெருவலிமையைத் துணைக்கொண்டு அரசர்களை யெதிர்த்துப் பொருதழித்து வெல்லத்தொடங்கியபொழுது அப்பகையரசர்களிற் பலர் அவ்வேலின் கொலைத்திறத்துக்கு அஞ்சிப் போரொழிந்து இவனைச் சரணமடைபவராய் இவன் கால்களில் தங்கள் முடிபடும்படி விழுந்து ஸாஷ்டாங்கமாகத் தண்டனிடுகையில் அவர்கள் கிரீடங்கள் படுதலால் இவனடிகளில் தழும்புகளமைந்தன வென்பது, பின்னிரண்டடிகளிற் கூறப்பட்டது. இங்கு 'கொலையுழுத வடிவேலின் கொற்றம்' என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பட்ட வேற்படையின் பெருமையை, மேல் யுத்தகாண்டத்து வேலேற்றுப்படலத்திற் காணலாம். 'சிந்தூரத்தை மாறு கொள்ள' என்பதற்கு - சிந்தூரப்பொட்டை யழிக்க வென்றலுமாம். இச்செய்யுளில் 'உழுத' என்ற சொல் ஒரு பொருளிலேயே பலமுறை வந்தது, **சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி.** முதலடியில் 'தோடுழுத தார்வண்டு' என்று பாடமோதுவாருமுளர்.

இக்கவி - இறுதி யிரண்டுசீரும் மாச்சீர்களும், மற்றைநான்கும் காய்ச்சீர்களுமாகிய கழிநெடிலடி நான்குகொண்ட அறுசீராசிரிய விருத்தம். (உ௬௭)

வேறு

[இராவணனைக்கண்ட அநுமனது கோபம்]

உ௬௮. கொண்டதோ ருருவ மாயன் குறளினுங் குறுக நின்றான்
திண்டலை பத்துந் தோள்க ளிருபதுந் தெரிய நோக்கிக்
கண்டனன் காண்ட லோடுங் கருத்தின்முன் காலச் செந்தீ
விண்டன கண்கள் கீண்டு வெடித்தன கீழு மேலும்.

(இ - ள்.) கொண்டது ஓர் உருவம் மாயன் குறளினும் குறுக நின்றான் - தான் கொண்டுள்ள ஒப்பற்ற வடிவம் (முன்பு) திருமால்கொண்ட வாமனவடிவத்தினுங் குறுகியதாயிருக்க நின்றவனான அநுமான், திண் தலை பத்தும் தோள்கள் இருபதும் தெரிய நோக்கி - (அங்ஙனம்படுத்துள்ள அவ்வரக்கனது) வலிய தலைகள் பத்தையும் தோள்கள் இருபதையும் நன்றாகப்பார்த்து, கண்டனன் - ('இவன் இராவணன்' என்று) தெரிந்துகொண்டான்: காண்டலோடும் - (அங்ஙனம்) அறிந்தமாத்திரத்தில், கருத்தின் முன் - (ஆலோசிக்கின்ற அவ்வநுமனது) மனத்திறகுமுன்னமே, கண்கள் காலம் செம் தீ விண்டன - (அவனது) கண்கள் செந்நிறமான காலாக்கினியை வெளிப்படுத்தின: (அந்த உக்கிரத்தால்), கீழும் மேலும் கீண்டு வெடித்தன - கீழுலகமும்மேலுலகமும் பிளந்து வெடிக்கலாயின; (எ - று.)

அநுமான், பிராட்டியைத் தேடுதற் பொருட்டுக் கொண்ட வடிவம் வாமனவதார வடிவத்தினுங் குறுகியதென்று அநுமனது அணிமாவென்னுஞ்

சித்தியின் மகிமையைவிளக்கினா. காணுதல் - நோக்கு அல்நோக்கம். ஏற்றடி தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி.

இககவி - இக்காண்டததின் முதற்கவிபோன்ற அறுசீராசிரியவிருத்தம்.

வேறு.

உகக. தோளாற்ற லென்னாகு மேனிற்குஞ் சொலலென்னும்
வாளாற்று கண்ணளை வஞ்சித்தான் மணிமுடியென்
றாளாற்ற லாலிடித்துத் தலைபத்துந் [1]தகர்த்தென்ற
னாளாற்றல் காட்டேனே லடியேனாய் முடியேனே.

(இ - ள்.) தோள் ஆற்றல என் ஆகும் - (இவனது) புயஙகளின் வலிமை யாதுபயன்படும்! மேல் நிற்கும் சொல் என் ஆம - நெடுஙகாலம அழிவின்றி நிற்பதான இவனது புகழ்தான யாதுபயன்படும!! (இவ்விரணடும் பயன் படாதபடி), வாள் ஆற்று கணணாளை வஞ்சிததான் - வாளாயுதமபோன்ற கணகளையுடையவளான சீதையை வஞ்சனையாற கவர்நதுவநதவனாகிய இவ விராவணனுடைய, மணி முடி - இரததின கிரீடஙகளை, என் தாள் ஆற்ற லால் இடிதது - எனது கால்களின் வலிமையால் உதைததுததள்ளி, தலைபத தும் தகர்த்து - பததுத தலைகளையும் உடைதது, என்தன் ஆள் ஆற்றல் காட் டேன் ஆல் - எனது ஆணமைததிறததைக காணபியாமற் போவேனாயின், அடியேன் ஆய முடியேன் - நான் ராமதாஸனாய (அவ்வடிமைத தொழில) நிறைவுறேன்; (எ - று.)—ஈற்று ஏகாரம - தேற்றததோடு இரககம.

நேரில்வந்து இராமபிரானை யெதிாததுப் புயவலிமைகொண்டு பொருது வென்று பிறகு அவனுரிமையான சீதையைக கவாதல்செயயாது வஞ்சனை யால அப்பிராட்டியைக் கவாநது சென்றமை இராவணனது புஜபலததுககு மிகக பழிபபையே தருமெனபதுபற்றி 'தோளாற்ற லெனனாகும மேனிற குஞ்சொல்லென்னும' என்றார். சீவகசிந்தாமணியில "வாளுறறகணணாள" என்றறபோல, இஙகு 'வாளாறறு கணணாள' எனறார. ஆற்று - உவம வுருபு. எனது தலைவனுககுத துரோகஞ் செயதவனது தலைகளை யான் உடைதது எனது பராககிரமததை வெளியிட்டாலதான் எனது அடிமைததிறம நிறை வுற்றதா மென்பது, இசசெயயுளின் கருதது. 'காட்டேனல்' எனபதறகு - காட்டாதிருககின்றேனாதலால் என்று உரைபபாரு முளா. பி - ம்.—[1]தகாத தின்றென், தகாததுருட்டி. [2]ஆளாறறல காட்டேனேல்.

இதுமுதல் இப்படலம முடியுமளவுமுளள பதினாறு கவிகள - பெரும் பாலும நாற்சீரும் காய்சசீராய் வந்த அளவடி நான்கு கொணட கலிவிருத்தங் கள். இவற்றை நாற்சீர்நாற்கடித்தரவுகொச்சக மெனறலுமொனறு.(உகக)

[இதுவும் அது.]

உஉ0. நடித்துவாழ் தகைமையதோ வடிமைதா னென்னுதலைப்
பிடித்தவா ளரக்கனார் யான்கண்டும் பிழைப்பரோ

வொடித்துவான் றோளனைத்துந் தலைபத்து முதைத்துருட்டி
முடித்திவ்வூர் முடித்தான்மேன் முடிவதெலா முடிந்தொழிக.

(இ - ள்.) அடிமைதான் - (ஒருவர்க்கு) அடிமை செய்வதென்பது தான், நடித்து வாழ் தகைமையதோ - (அடியவன்போல) வெளிவேஷங் காட்டிப் பிழைக்கின்ற தன்மையோ டமைவதோ? [அன்று என்றபடி], நல் நுதலை பிடித்த வாள் அரக்கனோ - அழகிய நெற்றியையுடையவளான பிராட்டியை வஞ்சித்துக் கவர்ந்துவந்த கொடிய ராக்ஷஸனை, யான் கண்டும் பிழைப்பரோ - (இராமபிரானது மெய்யடியவனான) நான் பார்த்த பின்பும் தப்பிப் பிழைத்திருக்கக்கடவனோ? (அவனது), வான் தோள் அனைத்தும் - பெரிய தோள்களையெல்லாம், ஒடித்து - (என் கால்களால்) ஒடித்து எறிந்து, தலை பத்தும் - பத்துத் தலைகளையும், உதைத்து - (என் கைகளால்) உதைத்துத்தள்ளி, உருட்டி - கீழேயுருளப்பண்ணி, முடித்து - (இங்ஙனம் அவனை யான்) கொன்று, இ ஊர் முடித்தால் - (அவனது நகரமான) இவ்விலங்காபுரியையும் அழித்து விட்டால், மேல் - அதன் பிறகு, முடிவது எலாம் முடிந்து ஒழிக - நடப்பதெல்லாம் நடந்திடுக; (எ - று.)

அடியவன்போலப் புறத்தே பாவனைகாட்டிப் பாசாங்குசெய்து திரிவது உண்மையான அடிமைத்திற மாகாது, எசமானனுக்குத் துரோகஞ் செய்த வனை அறுத்தொழித்தலேதத்தலை பூரணமான அடிமைத்திறமென்றவாறு. 'அரக்கனோ பிழைப்பரோ' என்றது, இகழ்ச்சிப்பன்மை; உயர்வுசொல், குறிப்பு நிலையின் இழிபுவிளக்கிற்று' என்பார் நச்சினார்க்கினியர்; எனது தலைவனுக்குத் துரோகஞ் செய்தவனையும் அவனூரையும் யான் அழித்தபின்பு, அதனால் எனக்கு ஏதேனுந் தீங்குநேர்ந்தாலும் நேர்க, அதனால் ஒன்றுங் குறையில்லையென்ற துணிவுபற்றி, 'மேல் முடிவதெலாம் முடிந்தொழிக' என்றான். (உஉ0)

உஉக. கோபங்கொண்ட அநுமான் சிறிது ஆலோசித்து அக்கருத்தொழிதல்.

என்றூக்கி யெயிறுகடித் திருகரனும் பிசைந்தெழுந்து
நின்றூக்கி யுணர்ந்துரைப்பான் நேமியோன் [1]பணியன்றால்
ஒன்றூக்கி யொன்றிழைத்த லுணர்வுடைமைக் குரித்தன்றால்
பின்றூக்கி னிதுசாலப் பிழையாகு மெனப்பெயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) என்று - என்றுஎண்ணி, ஊக்கி - உத்தோற்சாகங்கொண்டு, எயிறு கடித்து - பற்களைக்கடித்து, இரு கரனும் பிசைந்து - இரண்டுகைகளையும் பிசைந்து, எழுந்து—, (பின்னர் அநுமான்), நின்று - சற்றுநின்று, ஊக்கி உணர்ந்து - முயன்று ஆலோசித்து, உரைப்பான் - தனக்குட் சொல்லிக்கொள்பவனாய்,—'நேமியோன் பணி அன்று - (நான் இராவணனையும் இலங்கையையும் அழிப்பது) இராமபிரானது கட்டளையன்று; (அன்றியும்), ஒன்று ஊக்கி ஒன்று இழைத்தல் - ஒருகாரியத்தைச் செய்யமுயன்று வேறொரு காரியத்தைச் செய்தல், உணர்வு உடைமைக்கு உரித்து அன்று - அறிவுடை

மைக்கு உரிய செய லாகாது; பின் தூக்கின - பின்பு ஆலோசிக்குமிடத்து, இது - (நான் இராவணனையுமிலங்கையையும் அழிக்கும்) இச்செயல், சால பிழை ஆகும் - பெரிதுங்குற்றமுடையதாகக்கூடும்,' என - என்று சொல்லி, பெயர்ந்தான் - (அச்செயலினின்று) பின்வாங்குபவனானான்; (எ - று.)—, 'ஆல' இரண்டும் - தேற்றம்.

பற்களைக் கடித்தலும், கைகளைப் பிசைதலும் - கோபகாரியம். நேமியோன் - ஆஜ்ஞாசக்கரத்தையுடையவனென்றுங்கொண்டு, சுக்கிரீவமகாராஜனைக் குறித்த தென்பாருமுளர். பிராட்டியிருக்கின்ற இடத்தைத் தேடியறிந்து மீண்டுவந்து செய்தி சொல்லுதலே இராமபிரான் சுக்கிரீவன் என்ற இவ்விருவர் கட்டளையுமா மென்பது, கிட்கிந்தாகாண்டத்தில் விளங்குகிறது. ஒன்றுஊக்கி ஒன்றுஇழைத்தல்-பிராட்டியைக்கண்டு செய்திசொல்லுதலாகிய ஒருகாரியத்தைச் செய்யத்தொடங்கிப் பகையழித்தலாகிய வேறொரு காரியத்தைச் செய்தல். பி - ம்:—[1]அருளன்றால. (உஉக)

உஉஉ.—இதுவும் அது.

ஆலம்பார்த் துண்டவன்போ லாற்ற[1]லமைந் துளரெனினுஞ்
சீலம்பார்க் குரியோர்க ளெண்ணாது செய்பவோ
மூலம்[2]பார்க் குறினுலகை முற்றுவிக்கு [3]முறைதெரினுங்
காலம்பார்த் [4]திறைவேலை கடவாத கடலொத்தான்.

(இ - ள்.) பார்த்து ஆலம் உண்டவன் போல் - (தேவர்கள் படுகிற துன்பத்தைக்) கண்டு விஷத்தை யமுதுசெய்தவனான சிவபிரான்போல, ஆற்றல் அமைந்து உளர் எனினும் - வல்லமையமைந்துள்ளவராயினும், சீலம் பார்க்க உரியோர்கள் - தமக்கேற்ற ஒழுக்கமுறைமையைக் குறிக்கொண்டு பாதுகாக்க உரியவர்களான பெரியோர், எண்ணாது செய்பவோ - ஆலோசியாமல் (ஒரு காரியத்தைச்) செய்வார்களோ? [செய்யாரென்றபடி]; (ஆகவே), மூலம்பார்க்குறின் - (தனது) தலைமையைப் பார்க்குமிடத்து, உலகை முற்றுவிக்கும் முறைதெரினும் - உலகமுழுவதையும் அழியச்செய்யுந் திறமை (தனக்கு உள்ளதென்று) தெரிந்திருந்தாலும், காலம்பார்த்து-(தான் அழித்தற்குஉரிய) கற்பாந்தகாலத்தின் வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு, இறைவேலை கடவாத - (அதுவரையிலும்) சிறிதுங்கரைகடவாமல் அடங்கியிருக்கின்ற, கடல் - கடலை, ஒத்தான் - போன்றனன், (அநுமான்); (எ - று.)

இராவணனையும் இலங்கையையும் எளிதில் அழிக்கவல்ல திறமை தன்னிடமிருக்கவும் அநுமன் அதுசெய்யாது அதற்கேற்றகாலத்தைக் கருதி இது சமயமன்றென்று அடங்கியதற்கு, அங்ஙனங்கடல் அடங்கியிருத்தலை உவமை கூறினார்; உவமையணி. இச்சிறப்புப்பொருளை, நல்லொழுக்கநெறியில் நிற்பவர் எவ்வகையாற்றலுடையரேனும் ஆலோசனையின்றி ஒருகாரியத்தைச் செய்யாரென்ற பொதுப்பொருள்கொண்டு விளக்கியது, வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. இங்ஙனம் இரண்டணிகள் சேர்ந்துவந்தது - சேர்வையணி.

பார்க்கவுரியோர்கள் என்பது 'பார்க்குரியோர்கள்' என்றும், தெரியின் என்பது 'தெரின்' என்றும் தொகுத்தல்விகாரமடைந்தன பி - ம்.—[1]அமைந்துள தெனினும். [2]பார்த்திடின். [3]முறைத்தெனினும். [4]உயர் (உஉஉ)

உஉ௩. இதுவும் அது.

இற்றைப்போர்ப் பெருஞ்சீற்ற மென்னோடு முடிந்திடுக, கற்
றைப்பூங் குழலாளைச் சிறைவைத்த கண்டகனை, முற்றப்போர்
முடித்ததொரு குரங்கென்றால் முனைவீரன்,கொற்றப்போர்ச் சிலைத்
தொழிற்குக் குறைவுண்டா மெனக்குறைந்தான்.

(இ - ள்.) 'இற்றை போர் பெருஞ்சீற்றம் - இப்பொழுது (இராவணனோடு) போர்செய்யுமாறு (எனக்கு) உண்டான பெருங்கோபம், என்னோடு முடிந்திடுக - (பிறர்க்குப்புலனாகாமல்) என்மனத்திலேயே அடங்கிவிடக்கடவது; 'பூ கற்றை குழலாளை சிறை வைத்த கண்டகனை - மலர்களைச்சூடிய திரட்சியான கூந்தலை யுடையவளாகிய பிராட்டியைக் காவலில்வைத்த கொடியவனை [இராவணனை], முற்ற - அழியும்படி, ஒரு குரங்கு போர்முடித்தது - ஒருகுரங்குபோர்செய்துமுடித்தது,' என்றால்-என்று சொல்லும்படியானால், முனை வீரன் கொற்றம் போர் சிலை தொழிற்கு குறைவு உண்டு ஆம் - (அரக்கரைக்கொல்லுதற்கென்றே) முனைந்துநிற்கிற வீரனான ஸ்ரீராமனது வெற்றியைத்தரும் போரைச் செய்யவல்ல வில்தொழிற்றிறமைக்கு ஒருகுறைவு உண்டாகும்', என என்று எண்ணியும், குறைந்தான் - அடங்கினன், (அநுமான்) : (எ - று.)

தோன்ற ஆலோசனைசெய்யாதமுன்பு விரைந்தெழுந்த கோபம் காரிய காரியாகாது அடங்கிவிடவேண்டுமென்று கருதினனென்பது, முதலடியாற் போந்தது. நான் இப்பொழுது இராவணனைக் கொல்வேனாயில், 'தன் மனைவியை வஞ்சனையாற்கவர்ந்துசிறைவைத்த கொடியவனை இராமபிரான் தானே எற்றபடித்தண்டித்து பழிதீர்த்துக்கொள்ளாதிருக்கையில் ஒருகுரங்கு புகுந்து அத்தொழில் செய்திட்டது' என்று பிரசித்தியுண்டாகி அப்பெருமானது திறமைக்குக் குறைபாடாய் முடியுமென்பது கருதியும் கோபந்தணிந்தனன் அநுமனென்க. கண்டகம் - முள்; வடசொல் அதுபோலப் பிறர்க்கு வருத்தஞ்செய்பவன், கண்டகன். முனை வீரன் - வினைத்தொகை. (உஉ௩)

உஉ௪. அநுமான் மற்றுமொன்றை யூகத்தா லுணர்தல்.

அந்நிலையான் பெயர்ந்துரைப்பா னுயவளைக்கை யணியிழையா
ரிந்நிலையா னுடன்றுயில்வா ருளரல்ல ரிவணிலையும்
புன்னிலைய காமத்தாற் புலர்கின்ற நிலைபூவை
நன்னிலையி னுளளென்னு நலனெனக்கு நல்குமால்.

(இ - ள்.) அந்நிலையான் - அவ்வாறு (கோபமடங்கித்) தன்நிலையில் நின்றவனான அநுமான், பெயர்ந்து உரைப்பான் - மீளவும் (அடியில் வருமாறு

தனக்குட்) சொல்லிக்கொள்வான்'— ஆய் வளை கை அணி இழையார்-தேர்ந்தெடுத்த வளையல்களை யணிந்த கைகளையும் அழகிய மற்றும் பல ஆபரணங்களையுமுடையவரான மகளிரெவரும், இ நிலையானுடன் துயில்வார் உளர் அல்லர்-இந்தநிலைமையையுடையவனான இவ்விராவணனுடனே படுத்துத்தூங்குபவராயில்லை; இவன் நிலையும் - இவனது நிலைமையும், புல் நிலைய காமத்தால் புலாகின்ற நிலை - இழிவான நிலைமையையுடைய காமவெப்பத்தால் தவிக்கின்ற நிலைமையாயிருக்கின்றது ; (இந்நிலை), பூவை நன்னிலையில் உளள் என்னும் நலன் எனக்கு நல்கும் - சீதாபிராட்டி (இவனுக்கு இணங்காமற் பதிவிரதாதருமமாகிய) நல்லநிலையில இருக்கின்றாளென்னும நல்லசெயதியை எனக்குச் சொல்லிக்கொடுக்கின்றது; (எ-று)— ஆல்-ஈற்றசை; தேற்றமுமாம்.

சீதை இவனகருத்துக்கு இசைந்திருப்பின் இவன இங்ஙனம மதநாவஸ்தையோடு தவித்துத் தனியேபடுத்திருக்கக் காரணமில்லை யென்பதை யுட்கொண்டு, இவனநிலையால, பிராட்டியின கற்பழியாத்தன்மையை அநுமானித்து அறிந்தனன் அநுமானென்க. இழித்துரைக்கப்படும ஒருதலைக் காமத்தா லெனபார, 'புனனிலையகாமத்தால' என்றார். நல்நிலை - கலங்காத கற்புநிலை. பி - ம்:—[1] ஆயிழையாள. (உஉச)

உஉரு. அங்கே தம்சீதைகாணப்படாமையைக்குறித்து அநுமான் பலவாறு சிந்தித்தலை இதுமுதல் ஒன்பதுகவிகளிற் கூறுகின்றார்.

என்றெண்ணி யீண்டினியோர் பயனில்லை யெனநினையாக்
குன்றனன தோளவனறன் கோமனைபிற் படப்பெயர்ந்தா
னின்றெண்ணி யுனனுவா [1]னந்தோவிந் நெடுநகரம
பொனறுன்னு மணிப்பூணா ரிலரெனனப் பொருமுவான்.

(இ - ள்.) என்று எண்ணி-என்று ஆலோசித்து, இனி ஈண்டு ஓர் பயன் இல்லை என நினையா - இனி இங்கு (நிற்றலால) ஒருபயனுமில்லையென்று நினைத்து, குன்று அன்ன தோளவன் தன் கோ மனை பின்பட பெயர்ந்தான் - மலைபோன்ற தோள்களையுடையவனான இராவணனது அரண்மனை பின்னும்படி அதனைக்கடந்து அப்பாற்சென்று, நின்று-(அங்கு,நின்று, எண்ணி உன்னுவான - சிந்தித்து ஆலோசிப்பவனாய்,—'அந்தோ - ஐயோ! இ நெடு நகரம்- இந்தப் பெரிய நகரத்தில, பொன் துன்னும் மணி பூணார் இலர்-பொனனிலே பதித்த இரத்தினங்களையுடைய ஆபரணங்களைத் தரித்தவரான சீதாபிராட்டியார் இல்லையே!' என்ன - என்று, பொருமுவான - துக்கிப்பவனானான; (எ - று.)—இது. தொகுத்துச்சுட்டல்; அடுத்த எட்டுக்கவிகளும - இதன வகுத்துக்காட்டலாம்.

கோ மனை-சிறந்த மாளிகையுமாம், 'குன்றன்ன' என்ற அடைமொழியை 'கோமனை'க்கும் கூட்டலாம. பூணார் இலா - உயர்வுபபன்மை; வடநூலார் 'பூஜாயம பஹுவசநம' என்பர். பி - ம்:—[1] அந்தோவிந்நீணகரிற், பொன்றுன்னு மணிப்பூணளிலளென்னப்பொருமினனை. (உஉரு)

௨௨௬. கொன்றானோ கற்பழியாக் குலமகளைக் கொடுந்தொழிலாற்
றின்றானோ வப்புறத்தே [1]செறித்தானோ சிறையறியே
னொன்றானு முணர்கிலேன் மீண்டினிப்போ யென்னுரைக்கேன்
பொன்றாத பொழு[2]தெனக்கிக் கொடுந்துயரம் போகாதால்.

(இ - ள்.) கற்பு அழியா குலம மகளை - (தன் கருத்துக்கு இணங்கிக்) கற்பழியாமற்போன உயர்குலத்துப்பிறந்த பெண்பாலான சீதையை, கொன்றானோ - (இராவணன்) கொன்றுவிட்டானோ? கொடுந் தொழிலால் - (மனிதரைத்தின்னுதலாகிய தங்கள்சாதிக்குஉரிய) கொடியசெயலால், தின்றானோ - (அவளைத்) தின்றுவிட்டானோ? அப்புறத்தே சிறை செறித்தானோ - (இந்த இலங்கைக்கு) அப்பால (எங்கேனும் கொண்டுபோய்) சிறைக்காவலிற் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றானோ? அறியேன் - (இந்தமூவகையில் உண்மையாகநிகழ்ந்தது இன்னதென்று) அறிகின்றேனில்லை; ஒன்றானும உணர்கிலேன் - ஒருவகையாலும் அறியமாட்டாத யான், இனி மீண்டு போய் என் உரைக்கேன - இனித் திரும்பிச்சென்று (இராமபிரானிடம்) யாதுசொல்வேன்? பொன்றாத பொழுது - (நான்) சாவாமலிருந்தால், எனக்கு - (சீதையைத்தேடிவந்த) எனக்கு, இக்கொடுந்துயரம் போகாது - இந்தக்கொடியதுன்பம் நீங்குகின்றதில்லை; (எ - று.)—ஆல - ஈற்றசை; இரக்கமுமாம.

கற்பழியாமை, கொல்லுதற்குந் தின்னுதற்குங் காரணமாகுதலால், ஸாபிப்ராயவிசேஷணம; கருத்துடையடைமொழியணி. கொடுந்தொழில்-நரமாம்ஸ பக்ஷணஞ்செய்தல். செறித்தல் - அடக்கிவைத்தல். ஒன்றானும்-பிரதியக்ஷம், அநுமானம, சப்தம் முதலிய பலவகைப்பிரமாணங்களுள் எந்த அளவையினாலாவது என்றபடி; ஒன்றானும - சிறிதாயினும் என்றலுமாம். 'பொன்றாத பொழுது' என்பது, எதிர்காலவினையெச்சவாய்பாடுபட்டு நின்றது. நான் இறப்பதன்றித் துன்பம் நீங்குமவழி யில்லையென்பது, ஈற்றடியின்பொருள்.
பி - ம்:—[1]சோர்த்தானோசிறை சிறியேன். [2]எனக்குக. (௨௨௬)

௨௨௭. கண்டுவரு மென்றிருக்குங் காகுத்தன் கவிகுலக்கோன்
கொண்டுவரு மென்றிருக்கும் யானிழைத்த கோளிதுவால
புண்டரிக நயனத்தான் [1]பாலின்னம போவேனோ
விண்டவரோ டென்வீயா தியான்வாளா விளிவேனோ

(இ - ள்.) (என்னைக்குறித்து),—காகுத்தன் - இராமபிரான், கண்டு வரும் என்று இருக்கும - '(இவன் சீதையைப்) பார்த்தேமீள்வன்' என்று நினைத்திருப்பன்; கவி குலம் கோன் - குரங்குகளின் கூட்டத்துக்குத் தலைவனான சுக்கிரீவன், கொண்டுவரும் என்று இருக்கும - (இவன் சீதையைப்) பற்றிய செய்தியைக்கொண்டு வருவன்' என்று எண்ணியிருப்பன்; (அங்ஙனம் அவர்கள் மிக்க நம்பிக்கையுடனிருக்க), யான் இழைத்த கோள் இது - நான் செய்த செயலோ இங்ஙனம் பயனற்றதாயிருக்கின்றது; இன்னம-இவ்வாறான பின்பு, புண்டரிகம் நயனத்தான்பால் போவேனோ - செந்தாமரைமலர்

போலுந் திருக்கண்களையுடையவனான இராமபிரானிடத்து யான் செல்லக் கடவேனோ! விண் அடைவரோடு உடன் வீயாது-(என்னுடன்) பிரியப்பட்டவரான (அங்கதன் முதலான) வானரவீரர்கள் இறக்கமுயன்றபோது அவர்களுடனே இறந்தொழியாமல, யான் வாளா விளிவேனோ - நான் (இங்ஙனம்வந்து)வீண் பட்டு இறக்கக்கடவேனோ! (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

நான் செலலுங்காரியத்தைச் சாதித்து வருவேனென்று ஸ்ரீராமனும் சுக்கிரீவனும நம்பியிருப்பாரகளென்பது, முன்னிரண்டு வாக்கியத்தின் பொருள. யான் இழைத்தகோள் இது - நான்வந்துசாதித்த காரியம இத்தன்மையது. சீதையைத்தேடுதற்பொருட்டுத் தென்திசைநோக்கி யனுப்பப் பட்டு இரண்டுவெள்ளம வானரசேனையுடனே வந்த அநுமான் அங்கதன் ஜாம்பவான் முதலிய வீரர்கள் தமக்குச் சுக்கிரீவன் அளித்த ஒருமாதத்தவணை யளவும பலவிடங்களில் தேடிப்பார்த்தும சீதையைக்காணாராய் 'இப்பயனில் செய்தியை மீண்டுசென்று சொல்லுதலினும இறத்தலே நலம்' என்று, பேசிக்கொண் டிருக்கையில, ஜடாயுவின் தமையனான சம்பாதி சமீபித்து 'சீதை இலங்கையிற்சிறைவைக்கப்பட்டிருக்கின்றாள்' என்றுசொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டு ஆலோசித்து அனுமனை யனுப்ப, அவன் கடல்கடந்து வரலாயின னென்ற விவரம கிஷ்கிந்தாகாண்டத்திற் பரக்கக்கூறப்பட்டது. இனி, ஈற்றடிக்கு - பகைத்தவர்களான இவ்வீரர்க்கதர்களைக் கொன்று அவர்களுடன் யானும் இறப்பேனே யல்லாமல நான் மாத்திரம் சும்மா இறப்பேனோ? என்று உரைப்பாரு முளர். பி-ம்:—[1]பாவினியான் (உஉஎ)

உஉ௮ கண்ணியநாள் கழிந்துளவாற் [1]கண்டிலென்றன் கனங் குழையை, விண்ணடைது மென்றுரை யாண்டிருத்தி[2] விரைந்தயா, னெண்ணியது முடிக்ககிலேன் யான்முடியா திருப்பேனோ, புண் ணியமென் றொருபொருளென் னுழைநின்றும் போயதால்.

(இ - ள்.) கண்ணிய நாள் கழிந்து உள-(பிராட்டியைத் தேடிவருதற்கு தவணையாகச் சுக்கிரீவனால்) குறிக்கப்பட்ட நாள்களோ முன்னமே கழிந்து போயின; கனம் குழையை கண்டிலென் - பிராட்டியை (நான்) பார்த்தேனுமில்லை; விண் அடைதும் என்று உரை ஆண்டு இருத்தி விரைந்த யான்- 'இறந்து பரலோகமடைவோம்' என்று பிரயத்தனப்பட்ட அங்கதன் முதலான வீரர்களை அவ்விடத்திலே இருக்கச்செய்து விரைவுகொண்டுவந்த யான், எண்ணியது முடிக்ககிலேன்-நினைத்துவந்த காரியத்தை முடிக்கமாட்டாமற்போனேன்; யான் முடியாது இருப்பேனோ - (அங்ஙனமான) யான (அதைத்தொழிலைப்) பூர்த்திசெய்யாது உயிர்வாழ்ந்திருப்பேனோ! புண்ணியம் என்ற ஒரு பொருள் என் உழைநின்றும் போயது - நல்வினையென்னும் ஒருபொருள் என்னிடத்தினின்று நீங்கிவிட்டதுபோலும; (எ - று.)—'ஆல்' மூன்றும் - ஈற்றசை.

சுக்கிரீவன் தவணைகுறித்த ஒருமாத காலம கழிந்தும் சீதையைக்காணாமையால் யாவரும் இறந்தொழிவோமென்று அங்கதன்முதலிய வீரர்களை

வரும் ஆலோசித்தபொழுது அநுமான் 'அத்தவணைகடந்துபோனாலும், நாம் பிராட்டியைக் கண்டு மீளுவோமாயின், சுக்கிரீவன் தவணைகடந்ததற்காகக் கோபிக்கமாட்டான்' என்று சொல்லிப் பிறகு சமபாதியின்சொற்படி கடல் கடந்துவந்தனனாதலால், 'கணிணியநாள்கழிந்துள' என்றதனை யடுத்து 'கண்டி லென்றற் கனங்குழையை' என்று இரங்கினன். நல்வினைப்பயன் சிறிதேனு மிருந்தால் இங்ஙனம் கருதியசெயல் கைகூடாமற்போகாதென்பது, ஈற்றடியி னுட்கோள். பி - ம்:—[1]கண்டிலமால். [2]மீண்டியான் (உ௨அ)

உ௨௯. ஏழுநூ றோசனைசூழ்ந் தெயில்கிடந்த திவ்விலங்கை
வாழுமா மன்னுயிரியான் காணாத மற்றில்லை
யூழியான் பெருந்தேவி யொருவரையும் [1]யான்காணே
னாழிதா யிடராழி யிடையேவீழ்ந் தழிவேனே.

(இ - ள்) ஏழு நூறு ஓசனை சூழ்ந்து எயில் கிடந்தது - எழுநூறு யோசனை யளவு சுற்றிலும் மதிலுள்ளதாகிய, இ இலங்கை-இந்த இலங்காபுரி யிலே, வாழும்-வசிக்கின்ற, மா மன் உயிர்-சிறந்த பெரிய பிராணிகளுள், யான் காணாத இல்லை - நான் பாராதவை எவையுமில்லை: ஊழியான் பெருந்தேவி ஒருவரையும் யான் காணேன் - உலகமனைத்துக்குந் தலைவனான ஸ்ரீராமபிரா னது சிறந்த மனைவி யாகிய சீதாபிராட்டியாரொருவரை மாத்திரம் நான் கண்டேனில்லை; (அங்ஙனங்காணமல்), ஆழி தாய் இடர் ஆழியிடையே வீழ்ந்து அழிவேனே-ஒருகடலைத் தாண்டிவந்து துன்பமாகிய கடலைக் கடக்க மாட்டாமல் அதிலவிழுந்து அழிந்து விடக்கடவேனே! (எ - று)—மற்று அசை.

'ஏழுநூறோசனை சூழ்ந்தெயில்கிடந்த திவ்விலங்கை'—ஏழு நூறு யோசனை யகல மிட்ட சூழுமாமதில் என்பது, இலங்கைகேள்விப் படலம். ஜானகியார் இவ்விலங்கையிலிருந்தால், எல்லாவுயிர்களையுங் கண்ட யான் அவரைக் காணாதிருக்கக்கூடுமோவென்பது, இடையிரண்டடிகளின் கருத்து. ஊழி - உலகம். இச்சொல்லுக்கு - காலம், ஊழ்வினை யென்றபொருள்களு மிருத்தலால் 'ஊழியான்' என்றதற்கு - காலத்துக்குத் தலைவனென்றும், விதிக்குத் தலைவனென்றும் பொருள்கொள்ளவுமாம். பெருந்தேவி - பெரிய பிராட்டியார். இயற்கைக்கடலினும் இவ்விடர்க்கடல் பெரிதாயிற்றென்பது ஈற்றடியாற் போதரும். பி - ம்:—[1]யானொருவேன். [2]ஆழிக்கு. (உ௨௯)

உ௩0. வல்லரக்கன் றனைப்பற்றி வாயாறு [1]குருதியுகக்
கல்லரக்குங் கரதலத்தாற் காட்டென்று காண்கேனே
வெல்லரக்கு [2]மயினுதிவே லிராவணனு மிவ்வூரு
மெல்லரக்கி னுருக்கியுக வெந்[3]தழலால் வேய்கேனே.

(இ - ள்.) வல் அரக்கன்தனை பற்றி-கொடிய இராக்கதனை இராவணனைப் பிடித்து, வாய் ஆறு குருதி உக - (அவனது) வாய்வழியாக இரத்தம் பெருக, கல் அரக்கும் கரதலத்தால் காட்டு என்று - கல்லையும் அழிக்கவல்ல

(என்) கைகளால் '(பிராட்டியைக) காட்டு' என்றுசொலலி(க்கன்னங்களில் அறைந்து வருந்தி), காணகேனே - (இந்த நிப்பந்தத்தால் அவன் காட்டக) காணககடவேனோ? (அன்றி), எல் அரககும் - சூரியனொளியையும அழிக்கின்ற, அயில் நுதி வேல் - கூரியநுனியுள்ள வேலாயுததகையுடைய, 'இராவணனும்—, இ ஊரும் - இந்த லஙகாபுரியும, மெல் அரக்கின உருக்கி உக - மென்மையான அரக்குபபோல உருகிக கரையும்படி, வெம் தழலால் வேய்கேனோ-வெவ்விய நெருப்பினுல மூடககடவேனோ? (எ - று)

ஆறு-வழி; இனி, வாயினின்று குருதி உக-வாயினின்று ஆறுபோலஇரதம்பெருக எனினுமாம். 'கரதலததால்' என்பதை, 'வல்லரக்கன் றனைப்பற்றி' என்றதனேடுங கூட்டலாம. எல் - ஒளி; சிறப்பினால், சூரியனொளியைக் குறித்தது. மெல் அரககு - நெகிழுந்தன்மையதான அரக்கு என்றபடி, பி - ம்:—[1]உருகியுக. [2]அயிலார. [3]தழலிட்டேகுவனே. (உ௩௦)

உ௩௧. வானவரே முதலோரை வினவுவெனேல் வல்லரக்கன்
றூனொருவ னுளனாக வுரைசெயயுந் தருக்கிலரா
[1]லேனையர்க ளெஙகுரைபபா ரெவவண்ணந் தெரிகேனோ
வூனழிய நீங்காத வுயிர்சுமந்த வுணர்விலலேன்.

(இ - ள்.) வானவரே முதலோரை வினவுவென் எல் - தேவாகள் முதலான நல்லவர்களை (க் கண்டு 'சீதையை இராவணன் எவ்விடத்திற் சிறைவைத்திருக்கின்றான்?' என்று) விசாரிப்பேனானால், (அவர்கள்), வல் அரக்கன் தான் ஒருவன் உளன் ஆக உரைசெய்யும தருக்கு இலர்-கொடிய இராக்கதனை இராவணனொருததன் இருப்பதனால் (அவனுக்கு எதிராகச சீதையிருக்கின்ற இடததை எனக்குச) சொல்லுமபடியான துணிவிலலாதவாகளா யிருக்கின்றாகள்; ஏனையாகள எஙகு உரைப்பாா-மற்றையோர் [அசுராகளமுதலிய அவனைச்சோந்தவர்கள] (பிராட்டியிருக்குமிடத்தை) எஙஙனம் சொல்வாாகள்? ஊன் அழிய - (இததன்மைததான கவலையினால) உடமபு சோாவடைய, நீங்காத உயிா சுமநத-நீஙகிபபோகாத உயிரைச் சுமந்துகொணடிருககின்ற, உணர்வு இல்லேன் - அறிவில்லாதவனான யான், எ வணணம தெரிகேனோ - எந்தவகையால் (சீதை நிலையைத) தெரிந்துகொள்வேனோ! (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

'வானவரே முதலோரை' என்றது, தேவர்கள்முதலாக நமக்கு அநுகூலராயுள்ள சாதுசனஙகளை யென்றவாறு; இனி, 'வானவரேமுதலோரை' என்பதற்கு - தேவாகள்முதலிய விசேஷஜ்ஞரை யென்று கொணடால், 'ஏனையாகள்' என்றது-மற்றைச் சாமானியசனஙகளென்று ஆகும். ஏ-உயாவு சிறப்பு. உளனாக - உயிரோடிருககுமளவு மென்றபடி. தருககு-தைரியம். 'சுமந்த' என்ற சொல்லின் ஆற்றலால் உயிாவைததுக்கொணடிருததலை வீண்பாரமாகக் கருதினன் அநுமனென்பது தோன்றும் நான் இறவாமல் உயிாவைததுககொணடிருததல பேதைமை யெனபது பட, 'உணாவிலலேன' என்று தன்னைததானே வெறுத்துககொணடனன். பி - ம்.—[1]ஏனையவர்,

உ௩உ. எருவைக்கு முதலாய சம்பாதி யிலங்கையிலத்
திருவைக்கண் டனெனென்று னவனுரையுஞ் சிதைந்ததால்
கருவைக்கு நெடுநகரைக் கடலிடையே [1]கரையாதென்
னுருவைக்கொண் டின்னமுநா னுளனாகி யுழல்கேனோ?

(இ - ள்.) எருவைக்கு முதல் ஆய சம்பாதி-கழுகுகளுக்குத் தலைவனான சம்பாதியென்பவன், இலங்கையில் அ திருவை கண்டனென் என்றான் - 'இலங்காபுரியிலே அந்தச் சீதாபிராட்டியைப் பார்க்கின்றேன் யான்' என்று சொன்னான்; அவன் உரையும் சிதைந்தது - அவனுடைய வார்த்தையும் பொய்யாய்ப்போயிற்று; கரு வைக்கும் நெடு நகரை -(பிராட்டியை எனக்குப் புலனாகாதபடி தனது) அகத்தே மறைத்துவைத்திருக்கின்ற பெரிய இவ்விலங்காபுரியை, கடலிடையே கரையாது - இக்கடலிலே கரைத்துப் பிராட்டியைக் கண்டுபிடியாமல், இன்னமும் நான் என உருவை கொண்டு உளென் ஆகி உழல் கேனோ - இன்னமும் நான் எனது உடம்பைக்கொண்டு பிழைத்திருக்கின்றவனாய் (இங்ஙனம்) வருந்தக்கடவேனோ! (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

ஸம்பாதி - சூரியசாரதியான அருணனது புதல்வன், ஜடாயுவின் தமையன். கழுகரசன். ஸம்பாதி ஜடாயு என்ற இருவரும் பூர்வத்தில் தேவலோகத்தைப் பார்க்கக் கருதி வானத்தி லுயரப்பறந்து செல்லுகையில், சமீபித்த சூரியனது கிரணங்கள், முன்னேபறந்துசென்ற ஜடாயுவை வெதுப்ப, அவன் 'அண்ணா! என்னைக் காப்பாற்று' என்று ஓலமிட, சம்பாதி அவனுக்கு மேலே பறந்து தன் சிறகிரண்டையும் விரித்து அவன்மேல் வெயில் தாக்காதபடி நிழல் செய்து தம்பியைப்பாதுகாத்து அதனால் தனது இறகுகளும் உடம்பும் தீய்ந்து பூமியில் விழும்போது, சூரியபகவான் கண்டு கருணைகொண்டு, 'இனி ஒருகாலத்திற் சீதையைத் தேடிவரும் வாநரவீரர் உன்னைக்கண்டு ராமநாமோச்சாரணஞ் செய்தால் அப்பொழுது உனக்கு இறகுகள் வளரும். நீ இனிது எழுந்திருப்பாய்' என்று அநுக்கிரகித்தனன். பிறகு, மகேந்திரகிரியின் சாரலில் லோகஸாரங்க மகாருஷியின் ஆச்சிரமத்தருகில் விழுந்து, சிறகிழந்த வருத்தத்தாற் பிராணத்தியாகஞ் செய்துகொள்ள யத்தனிக்கையில், அந்த முனிவன் வந்து தேறுதல் கூறியதனால், சம்பாதி தம்பியைக் கழுகரசனாகுமாறு அனுப்பிவிட்டுத் தான் அரிதில் உயிர்வைத்திருக்கலானான். இங்ஙனம் நெடுங்காலஞ்செல்ல, பின்பு சுக்கிரீவன் கட்டளைப்படி சீதையைத் தேடிக்கொண்டு தென்திசை நோக்கிச்சென்ற அநுமான் அங்கதன் முதலிய வாநரவீரர்கள் பலவிடங்களில் தேடிக் காணாராகி மகேந்திரமலையைச்சார்ந்து, 'தவணைகடந்து விட்டதனால், இனி நாம் வீணே உயிர்வைத்துக் கொண்டிருத்தலிற் பயனில்லை' என்று உயிர்விடத்துணிந்து பேசிக்கொண்டிருக்கையில் 'இன்னமும் சீதையைத் தேடிப்பார்ப்போம்; அவள் அகப்படாவிட்டால் முடிவில் அப்பிராட்டியினிமித்தமாய்ப் போரிலுயிர்துறந்த ஜடாயுவைப்போல நாமும் உயிர்நீத்தலே நலம்' என்று அநுமான்சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்

டுச சம்பாதி தன் தம்பியின் மரணத்தினால வருந்தி அருகில்வந்து அவர்களை விஞவிசசெய்தியறிந்து அவர்களோடு அளவளாவி, அவாகள செய்த ராம நாமோச்சாரணத்தினால் இறகுமுளைக்கப்பெற்றவனாகி, அவாகள் வந்த காரி யத்தை விஞவி, 'சீதையை இராவணன தரையுடன் பெயர்த்தெடுத்துக் கொண்டுபோய் இலங்கையிற் சிறைவைத்திருக்கின்ருன்; அதோ சீதை எனக்குத்தெரிகின்ருள்; அங்குச்சென்ருல நீங்கள பார்க்கலாம' என்று கூறிப் போயினன் என்ற விவரம், கிஷ்கிந்தா காண்டத்துச சம்பாதிப்படலத்திற பரக்கக்கூறப்பட்டது

கரு - கர்ப்பம் நடு. இனி, கருவைக்கும என்பதற்கு - (இராவணன் முதலிய அரக்கர்களைத்) தனதிடத்தே வைத்துள்ள எனறும, பெருமை கொண்ட என்றும் பொருள்கூறலாம. பி - ம் —[1]கரையாதே. (உ௩உ)

உ௩௩. வடித்தாய்பூங் குழலாளை வானறிய மண்ணறியப்
பிடித்தானிவ [1]வடலரக்க னெனுமாற்றம பிழையாதா
லெடுத்தாழி யிலங்கைதனை யிருங்கடலி னிட்டிவனை
முடித்தாலே யான்முடிதன் முறை[2]மன்றவென்றுணர்வான்.

(இ - ள்) 'வடித்து ஆய பூ குழலாளை - தேர்ந்தெடுத்த மலர்களைச சூடிய கூந்தலையுடையவளான சீதையை, வான அறிய மண அறிய - மேலு லகத்தார் அறியவும் இந்நிலவுலகத்தார் அறியவும், இ அடல் அரக்கன் பிடித் தான் - இந்தக் கொடிய ராக்கதன் [இராவணன] கவாந்துசென்ருன',எனும்- என்று பிரசித்தமாயுள்ள, மாற்றம் - வார்த்தை, பிழையாது - தவருது; ஆல் - ஆதலால், ஆழி இலங்கைதனை எடுத்து இருங்கடலின இட்டு - கடல சூழ்ந்த இவ்விலங்காபுரியைப பெயர்த்து இந்தப்பெரிய கடலினுள்ளே போ கட்டு, இவனை முடித்தாலே - இவ்விராவணனை அழித்தபின்பே, யான் முடி தல் - நான இறத்தல், மன்ற முறை-நிச்சயமாய நியாயமாகும', என்று உணா வான்-என்று (தனக்குள) ஆலோசிப்பவனுயினன், (அநுமான); (எ - று.)

மலர்கள் பலவுளவாயினும் பிராட்டியினது கூந்தலின் தகுதிக்கு ஏற்ற மலர்களைத் தேடியெடுத்தலின அருமை தோன்ற, 'வடித்து ஆய் பூ' எனப்பட் டது. 'மன்ற' என்ற இடைச்சொல தேற்றப்பொருளதாதலை, "மன்றவென் கிளவி தேற்றஞ் செய்யும" என்ற தொல்காப்பியத்தா லுணர்க. ஆல - ஈற் றசை. பி - ம்:—[1]வல்லரக்கன். [2]நன றென்றுமினிகின்ருன. (உ௩௩)

உ௩௪—அநுமான் அசோகவனத்தைப் பார்த்தல்.

எள்ளுறையு மொழியாமல் [1]யாணடையினு முளனுயத்தன்
னுள்ளுறையு [2]மழகனைப்போ லெம்மருங்கு முலாவினுன்
[3]புள்ளுறையும் யானத்தை யுறநோக்கி யயலபோவான்
கள்ளுறையு மலர்ச்சோலை யயலொன்று கண்ணுற்ருன.

(இ - ள.) எள் உறையும் ஒழியாமல்-மிக எள்ளளவு இடமும் தப்பாமல், யாண்டையினும் உளன் ஆய்-எல்லாவிடத்திலும வியாபித்துள்ளவனுய, தன்

உள் உறையும - தனது மனததிலும வசிக்கின்ற, அழகனே போல-ஸாவாஙக சுநதரனுகிய திருமாலேப்போல, எ மருஙகும உலாவினன - (அவ்விலஙகை யில) எல்லாவிடஙகளிலுஞ்சென்று (பிராட்டியைத) தேடியவனன அநு மான்,—(இஙஙனம் ஆலோசிக்கையில்', புள் உறை உய்யானததை உற நோக்கி - வணடுகள் சஞசரிக்கப்பெற்ற சிஙகாரப்பூஞ்சோலையையடைந்து தேடககருதி, அயல போவான் - அப்பாற் செல்பவனுய, அயல் - சமீபத்தில், கள உறையும மலர் சோலே ஒனறு கணணுற்முன் - தேனபொருந்திய மலர் களேயுடைய ஒரு சோலையைப் பார்ததான: (எ - று.)

இலஙகையிலுள்ள மாளிகைகளிலெல்லாம பிராட்டியைத தேடிமுடித்த அநுமான, பிறகு அந்நகரததது உததியானவனததிலுஞ்சென்று தேடவேண்டு மென்று கருதி அதனே நாடிசசெலலுகையில், அசோகவனததைப் பாாத்தன னென்க. 'நோக்கி' எனறது, நோககு அவநோககம. கணணுறுதல - நோககுதல. முதலடியில, உறை - இடம, உம - இழிவுசிறப்பு. 'புள்' எனற பறவைப்பொதுபபெயா, சிறப்பாய், வணடுகளும வழஙகும். உயயானம - உத யாநமென்ற வடசொல்லின் சிதைவு; சிஙகாரபபூஞ்சோலே பி - ம்:—[1]யாண டையுளும. [2]ஒருவனேபபோல். [3]புள்ளுறைபுமாவனததினதா நோக்கிப்புறம் போவான்.

இப்படலததின முதல் ௪௦ - செய்யுளளவும் 'நிலாத்தோற்றுப்படலம்' என்றும், அதற்குமேல் ௩௫ - செய்யுள்கள 'இலங்காதேவிப்படலம்' என் றும, மற்றை ௧௩௯-செயயுளகள 'ஊர்தேடுபடலம்' என்றும சில பிரதிகளிற் காணப்படுகினறது.

மூன்முவது

காட்சிப்படலம்.

சிறியதிருவடி [அநுமான்] லஙகாநகரததில அசோகவனததில் சிம்சுபா விருக்ஷததின்கீழ ராக்ஷசிகளநடுவில இருந்த சீதாபிராட்டியாரைக் கணடு களிதத கதையை யுணாத்தும பாகம். இததொடர்மொழி, இரணடனுருபும பொருளும உடனதொககதொகை. காட்சி - காணுதல; தொழிறபெயா.

க.—அநுமான் அப்போது மனத்தில் நினைத்தல்.

மாடு நின்றவம் மணிமலர்ச சோலையை மருவித்
தேடி. [1]யிவவழி காண்பெனேற் றீருமென் சிறுமை
யூடு கண்டிலெ [2]னெனிறபின்ன ருரியதொன் றிலலே
வீடு வேன்மற் றிவ்விலங்கன்மே லிலஙகையை வீட்டி

இதுவும அடுதத கவியும - ஒருதொடா.

(இ - ள்.) மாடு நின்ற - அருகிற் பொருநதிய, அ - அந்த, மணி - அழ கிய, மலா சோலையை - பூந்தோட்டததை, மருவி - அடைந்து, இ வழி-இவ்

விடத்தில், தேடி காணபென ஏல்-தேடி (ச சீதையை) ப் பாரப்பேனாயின், என் சிறுமை - எனது துன்பம், தீரும்-நீங்கிவிடும; ஊடு - அச்சோலையினுள் ளும், கண்டிலென் எனின் - (பிராட்டியைக) காணாதவனாவேனாயின், பின் னர் - பின்பு, உரியது ஒன்று இல்லை - (செய்தற்கு) உரிய தொழில் வேறு யாதும் இலலை; இலங்கையை - லங்காநகரததை, இ விலங்கலமேல் - இந்தத திரிகூடமலையின்மேலே, வீட்டி - நாசபபடுததி, வீடுவேன் - (யானும்) உயிர விடுவேன்: (எ - று.)—'வீடுவேன்' எனபது, வருங கவியில் 'என்று' என் னும் வினையெச்சததோடு முடியும.

இலங்கைமுழுவதுமதேடியும சீதையைக காணாத அநுமான், அப்போது தேடாது மிச்சமாயுள்ள இடம அசோகவனிகையே யென்று அறிந்து, 'சீதையை இங்குக காணககூடும, அவ்வாறு கண்டால் என் மனததுயரமெல் லாம் நீங்கும; ஒருகால் இங்கும் சீதாபிராட்டி காணப்படாளாயின், இனித தேடுதற்குரிய இடமேயிலலை; ஆதலால், சீதையைக காணலாமென்ற எண ணத்தையே ஒழிதது விட்டு, இவவிடததினின்று திருமபவேண்டியதுதான்: சீதையைககாணாமல் கொடுதத தவணையும கடந்து திருமபிககடுந்தண்டமுள்ள சுக்கிரீவனைசசேர்ந்து, அங்கே பலவகை வருததததிறகும் உள்ளாவதைவிட, சீதையைககவர்ந்த இராவணனை வசிக்கின்ற இலங்கைக்கே நாசமுண்டாகும் படி பழிவாங்கிச சிறிது மனசசாந்தியடைந்து, பின்பு உயிரைவிடுவதே எனக்குச செய்தொழில' என்று கருதினனென்பதாம்.

அம்மணி எனப பிரிதது, அம - அழகிய, மணி - நீலமணிபோலக கரிய, சோலை என்றுமாம சிறுமை - பிராட்டியைக காணாமையால் உண்டானது. மற்று-வினைமாற்று. விலங்கல்மேல இலங்கையை வீட்டுதல் - லங்காநகரததை அடியோடு பெயாதது எடுதது மலையினமேல தாககி வீழ்த்தி அழித்தல்; இனி, மலையின்மேலுள்ள லங்கையை (வேறுபலவகைகளாலும்) அழிதது மீளுவேன என்றுமாம. பி - ம்:—[1]அவ்வழி. [2]என்ற பின்.

இதுமுதற் பதினெட்டுக்கவிகள் - முதற்சீரும ஐந்தாஞ்சீரும் மாச்சீர களும, மறறைமூன்றும விளச்சீர்களுமாகிய நெடிலடி நான்குகொண்ட (காப்பியக்) கலித்துறைகள் (க)

உ.—அனுமான் அசோகவனிகையைச் சேர்தல்.

என்று சோலைபுக கெய்தின னிராகவன் றாத
னொன்றி வானவர் பூமழை [1]சொரிந்தன ருவந்தா
[2]ரன்ற வாளரக கனசிறை யவவழி வைத்த
துன்ற லோதிதன் [3]னிலையினைச் சொலலுவான் றுணிந்தாம்.

(இ - ள்.) எனறு - என்று (இவ்வாறு), எண்ணி-, இராகவன் தூதன் - ஸ்ரீராமனது தூதனாகிய திருவடி, சோலை - அசோகவனததை, புக்குஎய்தி னன் - போய்சசேர்ந்தான்; (அப்பொழுது), வானவர் - தேவர்கள், ஒன்றி - ஒருங்குகூடிநின்று, பூமழை சொரிந்தனர் - மலர்களை மழைபோல (அவ்வநு

மான்மேற்) பொழிந்து, உவந்தார-சந்தோஷித்தார்கள்; (இதுநிற்க), அ வாள் அரக்கன் - ஆயுதங்களையுடைய அந்த ராக்ஷசன் [ராவணனை], அ வழி-அந்தச சோலையில், சிறை வைத்த - காவலில் வைத்திருந்த, துன்று அல ஓதிதன- நெருங்கின இருள்போலக் கரிய கூந்தலையுடைய பிராட்டியினது, அன்று நிலையினை - அப்பொழுதை நிலைமையை, சொல்லுவான் துணிந்தாம் - (யாம் இனிச்) சொல்லத்துணிந்தோம்; (எ - று.)—அது, மேல் இருபத்தேழுகவி களாற் கூறுகின்றூர.

அனுமான் அசோகவனத்தைச் சேர்ந்ததும, தேவர்கள் இனி இவ்வனு மான் சீதையைக்காணுதல்மூலமாகத் தாமநெடுநாளாக எதிர்பார்த்துக்கொண் டிருக்கும இராவணவதம விரைவில நிறைவேறுமென்ற களிப்பினுல் ராம தூதனை அனுமானமீது பூமாரி பொழிந்தன ரென்பதாம. பின்னிரணடடி- கவிக்கூற்று. பி - ம்.—[1]உவந்தனாசொரிந்தார. [2]அன்று.[3] நிலையினி. (உ)

ங. இதுமுதல் இருபத்தேழு கவிகள் - அரக்கியர் நெருக்க, சீதை மெலிந்து வருந்தியிருத்தலைக் கூறும்.

வன்ம ருங்குள்வா ளரக்கியர் நெருக்க[1]வங் கிருந்தார்
கன்ம ருங்கெழுந் தென்றுமோா துளிவரக் காணு
நன்ம ருந்துபோ னலனற வுணங்கிய நங்கை
மென்ம ருங்குல்போல வேறுள வங்கமு மெலிந்தாள்.

(இ - ள்.) வல மருங்குல் - வலிய இடையையுடைய, வாள் அரக்கியர்- வாளேந்திய ராக்ஷசிகள்பலா, அங்கு இருந்தார் - அவ்விடத்தில் (சீதையைச சுற்றிலும) இருந்தவாகளாய, நெருக்க - அச்சமுறுத்திவருத்த, (அதனுல்), கல் மருங்கு எழுந்து - கல்லினிடையே தோனறி, என்றும ஓா துளிவர காணு - எப்பொழுதும ஒருதுளி நீராயினும தன்மேல் துளிக்கப்பெறுத, நல மருந்துபோல் - நல்ல சஞ்சீவிமருந்து போல, நலன் அற - அழகுகெட, உணங்கிய-வாடிய, நங்கை - சீதை, மெல் மருங்குலபோல் - மெல்லிய (தனது) இடைபோல, வேறு உள அங்கமும - வேருகவுள்ள (கைகால முதலிய) அவயவங்களும, மெலிந்தாள் - (மிக) இளைத்தாள்; (எ - று.)

சீதாபிராட்டி அரக்கியர்களினிடையே நெருக்குணடு, பலமாதங்களா யும் தனது நாயகனுகிய இராமபிரானது கருணையைப் பெறுமல் மிகவும் மெலிந்து கிடந்தன ளென்பதாம. முன்பு சீதாபிராட்டிககு மருங்குலில்மாத் திரம் இருந்த மெலிவு, இராமபிரானைப பிரிந்துள்ள இந்நிலையில பருத்திருந்த மற்றை யவயவங்களிலும பரவுவதாயிற்றென, ஒரு சமத்காரந் தோன்றக் கூறியவாறு.

மணணில் முளைத்த மருந்தாயின் மழைநீாத்துளியும் வளாத்தற்குச சொரியும் நீாத்துளியுஞ் சிறிதுமபெறுதாயினும நிலத்தின் தணமையாற் சற்றேதளிாத்தல கூடுமாதலால், அதனை ஒழித்தற்கு 'கன்மருங்கெழுந்து' என்றூர். மூலிகைக்குக கல்போலப் பிராட்டிககு அரக்கியா நிரம்பிய இலங்கை

தளிர்த்தற்கு ஏற்ற இடமன்றென்றபடி, மருந்து எப்பொழுதும் மழைநீர்த் துளியையே எதிர்பார்த்திருத்தல்போலச் சானகி அல்லும்பகலும் அனவரதமும் இராகவப்பெருமானது கருணைமழையின் துளியினது வருகையையே பார்த்திருக்கின்றனளென்க. அவ்வாறு பார்த்திருந்தவள் இதுகாறும் வரக் காணாமையால் வேறுஉயவு மாறின்றி உணங்கினாள். சீதைக்குச் சிறைக் காவல்செய்பவராதலால், 'வாளரக்கியர்' என்று ஆயுதங்கூறினார்; இனி, வாள்-சாதியடை யாகவுமாம். பி - ம்.—[1]ஆங்கிருந்தாள். (௩)

௪. துயிலெனக் கண்க ளிமைத்தலு முகிழ்த்தலுந் துறந்தாள்
வெயிலிடைத் தந்த விளக்கென வொளியிலா மெய்யாள்
மயிலி யற்குயின் மழலையாள் மானிளம் பேடை
யயிலெ யிற்றுவெம் புலிக்[1]குழாத் தகப்பட்ட தன்னாள்.

(இ - ள்.) மயில் இயல் - மயில்போன்ற சாயலையும், குயில் மழலையாள் - குயிலின் குரல்போன்ற [இனிய] குதலைச்சொல்லையும் உடையவளாகிய பிராட்டி,—துயில்என கண்கள் முகிழ்த்தலும் இமைத்தலும் துறந்தாள் - தூக்கமென்று கண்களை மூடுதலையும் விழித்தலையும் விட்டவளும், (உறக்கமற்றவளும்),—வெயிலிடை தந்த-வெயிலிலே ஏற்றிவைத்த, விளக்கு என - தீபம்போல, ஒளி இலா - பிரகாசமில்லாத, மெய்யாள்-உடம்பையுடையவளும் ஆகி,—அயில் எயிறு - கூர்மையான பற்களையுடைய, வெம் - கொடிய, புலிகுழாத்து-புலிகளின் கூட்டத்தினிடையில், அகப்பட்டது - அகப்பட்டுக் கொண்டதாகிய, மான் இளபேடை-ஒரு இளைய பெண்மானை, அன்னாள் - ஒத்தாள் (எ - று.)

சீதாபிராட்டி, இராமபிரானைவிட்டுப் பிரிந்ததனா லுண்டான விரகவேதனையினால் சிறிதும் கண்ணுறக்கமின்றி, நீராடுதல்முதலியன இல்லாமையால் மேனி நிறம் மழுங்கி அரக்கியர்கூட்டத்தில் அகப்பட்டுத் துடித்தாளென்க. அயில - வேல்போன்ற என்றுமாம். புலிக்குழாம் - அரக்கிமார் கூட்டத்துக்கும், மான்பேடை-சானகிக்கும் உவமம். பி-ம்:—[1]குழாத்திடை. ()

௫. விழுதல் விம்முதன் மெய்யுற வெதும்புதல் வெருவ
லெழுத லேங்குத லிரங்குத லிராமனை யெண்ணித்
தொழுதல் சோருத றுளங்குத றுயருழந் துயிர்த்த
லழுத லன்றிமற் [1]றயலொன்றுஞ் செய்குவ தறியாள்.

(இ-ள்.) (சீதாபிராட்டி), இராமனை எண்ணி-ஸ்ரீராமபிரானை நினைத்து, விழுதல் - கீழே விழுதலும், விம்முதல் - வாய்விட்டுப் புலம்புதலும், மெய் உற வெதும்புதல் - உடம்பு மிகவும் வெண்மைகொள்ளுதலும், வெருவல் - அஞ்சுதலும், எழுதல் - எழுந்திருத்தலும், ஏங்குதல் - மனங்கலங்குதலும், இரங்குதல் - பரிதவித்தலும், தொழுதல் - வணங்குதலும், சோருதல் - தளர்தலும், துளங்குதல் - நடுங்குதலும், துயர் உழந்து - துன்பத்தால் வருந்தி,

உயிர்த்தல் - பெருமூச்சுவிடுதலும், அழுதல் - கண்ணீர்விட்டு அழுதலும், அன்றி-ஆகிய இவையேயல்லாமல், மற்று அயல் ஒன்றும் - வேறேயாதொன்றும், செய்குவது - செய்யத்தக்கதொழிலை, அறியாள் - அறியாதவளானாள்.

சீதாபிராட்டி இராமனைப்பிரிந்தவருத்தத்தால் கீழ்விழுதல் விம்முதல முதலியன செயவாளாயின ளென்பதாம்; இஙகே பிராட்டியினிடத்து விழுதல்முதலிய செயல்கள் தாமரைநூற்றிதழைக் குத்துமமுறையால் ஏககாலதநில் நிகழ்ந்தனவாகக கூறியது, கூட்டவணியின் பாற்படும். இதனை வடநூலார் ஸமுச்சயாலங காரமென்பா. தொழுதல்-கைகூப்புதல், திக்குநோக்கித் தண்டனிடுதல். பி - ம்:—[1]ஒன்று. (௫)

௬. தழைத்த பொன்முலைத் தடங்கடந் தருவிபோய்த் தாழப்
புழைத்த போலநீ ரிரந்தரம் பொழிகின்ற பொலிவா
[1]லிழைக்கு நுண்ணிய மருங்குலா ளிணைநெடுங் கண்கள்
மழைக்க ணென்பது காரணக் குறியென வகுத்தாள்.

(இ - ள்.) இழைககும் நுண்ணிய மருஙகுலாள் - பஞ்சின்நூலிழையினும் நுட்பமாகிய [மிகசசிறுத்த] இடையினையுடையபிராட்டி,—இணை நெடு கண்கள் - (தனது) ஒன்றோடொன்று ஒதத கணக ளிரணடினையும், மழை கண் என்பது - 'மழைக்கண' என்று சொல்லுவது,—நீா அருவி - கணணீரவெளளஙகள், தழைதத - ஓஙகிவளாநத, பொன் - பொன்னிறமாகிய தேமலையுடைய, முலை தடம் - தனஙகளாகிய மலைகளை, கடந்து - தாணடிபபெருகி, போய் - ஓடி, தாழ - கீழே விழுமபடி, (அவ்வெள்ளஙகளை), புழைதத போல - துளையினின்று வழிவன போல, நிரநதரம - இடைவிடாமல் [எப்பொழுதும], பொழிகின்ற - சொரிகினற, பொலிவால் - மிகுதியினாலே (வந்த), காரணக்குறி என - காரணப்பெயரென்று, வகுததாள - தெரிவிததாள்; (எ - று.)

மழைபோலமிகக்குளிர்சசியான இயல்புடைமையால் மகளிர்கணகளெல்லாம் 'மழைக்கண' என று வழஙகப்படும்; பிராட்டியின் கணகளோஎப்பொழுதும் இடையறாது நீரமழையைப் பொழிதலால் 'மழைககண' என்று சொல்லப்படும்படி யாயின வென்றபடி. மழைபோலக்குளிாநதிருததலால் மகளிரிற்சோந்த சீதாபிராட்டியின் கணகட்கும வந்த மழைக்கணென்ற பெயாக்குக கண்ணீா மழைபொழிவதனால் வநத பெயரென்று வேறொருவகையாகக் காரணங காட்டியது - பிரிநிலைநவிற்சியணியாகும்; ஒருகாரணத்தால் வந்த பெயாககு வேறொருகாரணப்பொருள் கறபிதது்கூறுவது - இதனிலககணம்; இதனை, வடநூலாா நிருகதியென்பர். பொன் - அதன்நிறமான சுணஙகுககு உவமவாகுபெயா. அருவியெனறதறகு ஏற்ப, தடம் - மலையென்று கொள்ளப்பட்டது. கணணீரருவி இரணடாதலால், 'புழைத்தபோல' என உபமானததையுமபன்மையாகக கூறினாா். 'இணைக்கணஙள்' என்றதனால், பிராட்

டியின் கண்களுக்கு வேறு உவமைகிடையாதென்றபடி. காரணக்குறி - ஒரு காரணத்தால்வரும் பெயர்; பி - ம்:—[1]இழைத்த. (சு)

எ. அரிய மஞ்சினோ டஞ்சன முதலிவை யதிகங்
கரிய காண்டலுங் கண்ணினீர் கடல்புகக் கலுழ்வா
ளுரிய காதலி னொருவரோ டொருவரை யுலகிற
[1]பிரிவெ னுந்துய ருருவுகொண் டாலன பிணியாள்.

(இ - ள்.) உலகில் - உலகத்தில், உரியகாதலின் - தக்க அன்பினையுடைய, ஒருவரோடு ஒருவரை - தலைமகனையுந் தலைமகளையும், பிரிவு எனும்- (ஒருவர் ஒருவரைவிட்டுப்) பிரிதலென்கிற, துயர் - துன்பம் [விரகவேதனை], உருவு கொண்டால் அன - ஒருவடிவத்தை எடுத்துவந்து காணப்பட்டாற்போன்ற, பிணியாள் - விரகநோயையுடையாளான சீதாபிராட்டி, அரிய - அருமையான, மஞ்சினோடு - மேகமும், அஞ்சனம் - மையும், முதல் - முதலிய, அதிகம் கரிய - மிகக் கறுப்புநிறமுடையனவாகிய, இவை - இப்பொருள்களை, காண்டலும் - பார்த்தமாத்திரத்தில், (இராமபிரானது திருமேனி நினைப்புக்குவருவதனால்), கண்ணின் நீர் கடல் புக - கண்களினின்றும் (தாரையாகப் பெருகுகிற) நீர் (ஆறாகி ஓடிக்) கடலைச் சேரும்படி, கலுழ்வாள் - அழுவாள்; (எ - று.)

இராமபிரானைப் பிரிந்த சீதாபிராட்டி அத்தலைவனது உருவத்துக்குப் போலியான காளமேகம் அஞ்சனம் முதலிய பொருள்களைக் கண்டபோது தன் கணவனது நினைப்புமிகவே, அப்பிரானைப் பெறமுடியாததுபற்றி மிகவும் கண்ணீர் பெருக மிக்கவிரகவேதனை யடைந்தன ளென்பதாம். சீதாபிராட்டி தன்னைக் கண்டவர் 'இவள்பிரிவுத்துயர்கொண்டு வருந்துகின்றாள்' என்று உணருமாறுதோன்றுகின்றாளென்பது, பின்னிரண்டடியின்கருத்து. இராகவனது திருமேனிக்கு ஒப்பாகச்சொல்லத்தக்க பேறுபெற்றமைபற்றி, 'அரிய மஞ்சு' என்றார். 'அரிய' என்பதனை அஞ்சனத்தோடும் கூட்டுக. பி - ம்:—[1]பிரிவருந்துயர். (எ)

அ. துப்பி னால்[1]செய்த கைகொடு கால்பெற்ற துளிமஞ்
சொப்பி னான்றனை நினைதொறு நெடுங்கண்க ளுகுத்த
வப்பி னானனைந் தருந்துய ருயிர்ப்புடை யாக்கை
வெப்பி னாற்புலர்ந் தொருநிலையுறாதமென் றுகிலாள்.

(இ - ள்.) (பின்னுஞ் சீதாபிராட்டி),—துப்பினால் செய்த-பவழத்தாலாகிய, கை கொடு - திருக்கைகளையுடைத்தாய், கால் பெற்ற - (பவழத்தாலாகிய)திருவடிகளையும் உடைத்தான, துளி மஞ்சு - மழைத்துளிகளைப்பெய்கிற காளமேகத்தை, ஒப்பினான்தனை - தனக்கு உபமானமாகவுடைய ஸ்ரீராமனை, நினைதொறும் - எண்ணும் பொழுதெல்லாம், நெடு கண்கள் - நீண்ட திருக்கண்கள், உகுத்த - சிந்தின, அப்பினால் - நீர்ப்பெருக்கினால், நனைந்து - ஈரமாகி, (உடனே), அருதுயர் - (பொறுத்தற்கு) அரிய துன்பத்தினையும்,

உயிர்ப்பு - (அத்துன்பத்தாலாகிய) பெருமூச்சையும், உடை - உடைய, யாக்கை - தன்உடம்பினது, வெப்பினால் - வெப்பத்தால், புலாந்து - உலர்ந்து, (இவ்வாறு அடிக்கடி நனைதலும் உலர்தலுமாயிருத்தலால்), ஒரு நிலை உறாத - (எப்பொழுதும்) ஒரு தன்மையாயிராத, மெல் துகிலாள்-மெல்லிய ஆடையை யுடையாள்; (எ - று.)

இராமபிரானைப் பிரிவினால், சீதாபிராட்டிக்குத் துயரக்கண்ணீரும் வெப்பமும் தோன்றியதை, இதனால் கூறுகின்றாரென்க. சீதாபிராட்டியினது கண்களினின்று துயரக்கண்ணீர் ஆறாய்ப்பெருகுவதனால் அந்தப்பிராட்டியினது ஆடை நனைவதும், அப்பிராட்டியின் திருமேனிவெப்பத்தால் நனைந்த அந்த ஆடை உடனே உலாவதுமாயிற்றென்பதாம். இதனால், சீதாபிராட்டி இலங்கையிலிருந்தபோது கண்ணீரில் தினந்தோறும் மூழ்குவாளாயினளென்று கூறியவாறாயிற்று. சீதாபிராட்டியின் ஆடைக்குக் கண்ணீரினால் நனைவதும், திருமேனியின் வெப்பத்தால் உடனே உலர்ந்து முன்போலாவதுமாகிய செயலைக் கூறியது - தொழில்நுப்பெறலணியின் பாற்படும்; ஒருபொருள் தனது குணத்தை யிழந்து மீண்டும் அதனைப்பெறுவதைக் கூறுவது - இவ்வணியினிலக்கணம்; வடநூலார் இதனை 'பூர்வரூபம்' என்பர். தொழிலும பண்பிலடங்கும். கைகால்களின் செம்மைநிறத்தின் மிகுதிபற்றி, 'துப்பினறசெய்த' என்றார். முதலடி - இப்போருளுவமை. மேகவுவமை கருநிறமுடைமைக்கும், கைம்மாறுகருதாது உதவுங் கொடைக்குமென்க. 'துளிமஞ்சு' என்றது, திருக்கடைக்கண்களினின்று ஒழுகுகின்ற கருணை மழைத்துளியைக் கருதி. அப் - வடசொல். பி - ம்:—[1]சில. (அ)

௯. அரிது போகவோ விதிவலி கடத்தலென் றஞ்சிப்
பரிதிவானவன் குலத்தையும் பழியையும் பாராச்
சுருதி நாயகன் வருமவரு மென்பதோர் துணிவாற்
கருதி மாதிர மனைத்தையு மளக்கின்ற கண்ணாள்.

(இ - ள்.) 'போகவோ - (யான்) உயிர்நீங்குவேனாகவோவென்றால், விதிவலி கடத்தல் - ஊழ்வினையின் வலிமையை மீறுதல், அரிது - அருமையானது [கூடாதகாரியமாம்]', என்று - என்று எண்ணி, அஞ்சி-(உயிர்விடுதற்குப்) பயந்து [அரிதிற்பிழைத்திருந்து]—'சுருதி நாயகன் - வேதங்களுக்குத் தலைவனாகிய ஸ்ரீராமன், (எளிய என்பொருட்டு இங்கு வாரானாயினும்), பரிதிவானவன் குலத்தையும் - (தான் அவதரித்த) சூரியபகவானது திருக்குலத்தின் மேன்மையையும், பழியையும் - (அக்குலத்துக்கு இதுவரையுமின்றி இப்பொழுதுநேர்ந்த இப்பெரிய) பழியின் கீழ்மையையும், பாரா - ஆராய்ந்து பார்த்து, (அதை நீக்கவாயினும்), வரும் வரும் - விரைவிலேயே வருவார்', என்பது ஓர் துணிவால் - என்பதொரு நிச்சயத்தினால், கருதி - (அவ்வருகையையே) நினைத்து, மாதிரம் அனைத்தையும் அளக்கின்ற - எல்லாத்திக்குக்களையும் அளாவிப் பார்க்கின்ற, கண்ணாள் - திருக்கண்களையுடையாள்; (எ - று.)

'உயிர்விடுவதென்பது விதிமாண்டவர்க்கே இயலுமாதலால், என்போலி யர்க்கு அதுவும் இயலாத காரியமே' என்று உயிர் துறததற்கும் அஞ்சியவளாய், சீதாபிராட்டி, 'எனது கணவனுர் எனனை மீட்கவேணும்' என்று முயற்சி கொண்டு இவ்விடததிற்கு வராவிட்டாலும், 'தன்மனைவியையும் காக்கமுடி யாத ஒருத்தன் சூரியகுலத்திற் பிறநதுளளானென்று பிறா ஏசுவரென்பதற் காகவாவது இஙகே வரககூடும்' என்ற உறுதியான எணணத்தினுல், எததி சையாக அப்பிரான் வரககூடுமோ என்று அப்பிரானது வருகையையே நாற் புறத்திலும் எதிர்பாாததுநிற்பவளாயின ளென்பதாம். விதியாவது - முற் பிறப்புககளிற் செய்த நலவினை தீவினைகளின் பயன்களைச செய்த உயிரே பிற்பிறப்பில் அடைந்து அனுபவிகக வேண்டிய நியதி. சுருதிநாயக னென் பதற்கு - வேதஙகளாற் புகழப்படுபவனென்றும், வேதஙகளை ஆதியில் வெளி யிட்டவ னென்றுங கருத்துககொள்க. வரும்வரும், அடுக்கு - விரைவும் துணிவும் பறறியது. (௯)

௧௦. கமையி னுடிரு முகததயல் கதுப்புறக்[1]கவ்விச
சுமையு டைக்[2]கற்றை நிலத்திடைக் கிடந்ததூ மதியை
யமையு வாயிறபெய் துமிழ்கின்ற வயிலெயிற றரவிற்
குமையு றத்திரண் டொருசடை யாகிய குழலாள்.

(இ - ள்.) கமையினுள்-பொறுமையையுடையவள்; நிலததிடை கிடந்த- பூமியிற்பொருந்திய, தூ மதியை - பரிசுத்தமான சந்திரனை, அமைய - நன் ருக அடஙகும்படி, வாயில் பெய்து - வாயினுள்ளேகொணடு, உமிழ்கின்ற - மீண்டும வெளிவிடுகின்ற, அயில்எயிறு அரவின்-கூாமையானபற்களையுடைய (இராகு வென்னுங கரும்) பாம்புபோல, திரு முகத்து அயல் - அழகிய முகத தின் பககஙகளில், கதுப்பு - கபோலஙகளை, உற - நன்ருக, கவ்வி-பற்றி, சுமை உடை - பாரததையுடைய, கற்றை - தொகுதியான, குமை உற திரண்டு - நெருக்கமாக ஒன்றுகூடி, ஒரு சடை ஆகிய - ஒரே சடையாகத் திரிந்த, குழலாள் - கூந்தலை யுடையாள்; (எ - று.)

முகம்மாத்திரமதெரியக் கதுப்புமுதல மயிாததிரள்நிரமபி ஒற்றைப்பின் னலாகத் தொஙகுஞ் சீதாபிராட்டியின் சடைககூநதல் - சந்திரனைத தனது வாயிற் பெய்துமீணடும் உமிழ்கின்ற இராகுவைப்போலு மென்று குறித்தார்; **தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி.** திரணடு சடையாகிய கற்றை குழலாள் என இயையும. கமை - க்ஷமா என்னும வடமொழியின் திரிபு. திரு - கண் டாரால் விரும்பபபடுந தன்மை; என்றது, அழகு. முகததுக்கு மதி-குளிாசசி அழகு கண்டவர் கணகளைக களிப்பித்தல ஒளி முதலியவற்றுலும், கூந்த லுக்கு ராகு - நீட்சி கருமைகளாலும உவமை. மதி - கலைநிறைந்த பூர்ணசந் திரன். மதிகருத தூயமை - மறுவினமை. நிலததிடைப் பொருந்தியதொரு களஙகமிலலாதபூாணசநதிரன்-சீதையின்திருமுகததுக்கு இல்பொருளுவமை. கூந்தல வாரி முடிதது அலஙகரிததல் இலலாமையால, சடையாயிற்று.

பி - ம்:—[1]கதுவி. [2]கறை நிறுததிடை. (௧௦)

கக ஆவி யந்துகில் புனைவதொன் றன்றிவே றறியாள்
தூவி யன்னமென் புனலிடைத் தோய்கிலா மெய்யா
டேவு தெண்கட லமிழ்துகொண் டனங்கவேள் செய்த
வோவி யம்புகை யுண்டதே யொக்கின்ற வுருவாள்.

(இ - ள்.) புனைவது-(தான் பழமையாக) உடுத்தது கொண்டிருப்பதாகிய, ஆவி அம் துகில் ஒன்று அன்றி - புகைபோல மெல்லியதாகிய அழகிய ஆடை ஒன்றையேயல்லாமல், வேறு அறியாள் - வேறொரு ஆடையைக் கண்டறியாதவள்; தூவி - சிறகுகளையுடைய, அன்னம் - அன்னப்பறவைகள் (தங்குதற்கு உரிய), மெல் புனலிடை - மென்மையாகிய தண்ணீரில், தோய கிலா - ஸ்நானஞ் செய்யாத, மெய்யாள் - உடம்பையுடையவள்; (ஆதலால்), அனங்க வேள் - மன்மதன், தெள் கடல் - தெளிவாகிய பாற்கடலினின்று தோன்றின, தேவு - தெய்வத் தன்மையையுடைய, அமிழ்துகொண்டு - அமிருதத்தால், செய்த - தீட்டிய, ஓவியம் - சித்திரப்பிரதிமை, புகை உண்டது - புகையேறப்பெற்றதை, ஒக்கின்ற - ஒத்திருக்கிற, உருவாள் - ரூபத்தை யுடையவள்; (எ - று)

சீதாபிராட்டி அரையிலுடுத்த ஒற்றைத் துகிலோடும் பலநாளாகத் தண்ணீரில் மூழ்காமையால் மாசுபடிந்த மேனியோடும் அந்த அசோகவனிகையில் தங்கியிருந்தன ளென்பதாம். இப்பிராட்டியை மன்மதன் அமுதுகொண்டு செய்த ஓவியமென்று உவமைகூறியது - கண்டவர் கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும்மாதருடைய கட்டழகு கொண்டு ஆடவர்க்குக் காதல்விளைக்குமவன் அவனேயாதலா லென்க. 'ஒன்றன்றி' என்றதனால் - மேலாடையாகிய உத்தரீயத்தில் தனது ஆபரணங்களை முடிந்து சுக்கிரீவன் முதலிய வானரர்களது முன்னிலையிற் போகட்டதையும், 'வேறறியாள்' என்றதனால் - இராவணன் விலையுயர்ந்த பல ஆடையாபரணங்களைக் கொடுக்கக் காத்திருந்தனனாயினும் அவற்றுளொன்றையும் விரும்பினாளில்லை யென்பதையும் விளக்கினர். அமிருதத்துக்குத் தெய்வத்தன்மை - கண்ணுக்கினியதாயிருத்தலும், யாவராலும் விரும்பப்படுதலும், உண்டவரது மரணத்தை யொழித்தலும், தன்னை நுகர்ந்தவர் வேறொன்றைநுகராமல் தடுக்குந்தன்மையும், கிடைத்தற்கருமையும், மிக இனிய சுவையுடைமையும் முதலாயின. குமரவேளை விலக்குதற்கு, அனங்கவேள் எனப்பட்டது வேள - ஆடவர்க்கும் மகளிர்க்கும் ஒருவர்க்கொருவர் விருப்பத்தை விளைப்பவன்; அன்றிக்கே, எல்லாராலும் விரும்பத் தக்க கட்டழகுடையவன்: [வேட்டல் - விரும்புதல்.] இது, காமன் என்னும் வடசொல்லின் மொழிபெயர்ப்பு. ஏ - தேற்றம். (கக)

கஉ. கண்டி லன்கொலா மிளவலுங் கனைகட னடுவ
ணுண்டி லங்கையென் றுணர்ந்தில ருலகெலா மொறுப்பான்
[1]கொண்டி ருந்தமை யறிகில ராமெனக் குழையாப்
புண்டி றந்ததி னெரிநுழைந் தாலெனப் புகைவாள்.

(இ - ள்.) 'இளவலும் - இலக்குமணனும், கண்டிலன் கொல் ஆம் - (மானின்பின்னே தொடர்ந்துசென்ற தன் தமையனரைக்) கண்டானில்லை போலும்; (கண்டனனாயினும்), உலகு எலாம் ஒறுப்பான் - எல்லாவுயிர்களையும் வருத்திவருகிற இராவணன், கொண்டு இருந்தமை - (என்னை) எடுத்துக் கொண்டு போனதை, அறிகிலர் ஆம் (இருவரும்) தெரிந்திலார்போலும்; (அறிந்தனராயினும்), கனை கடல் நடுவண் - ஒலிக்கின்ற கடலின் இடையிலே, இலங்கை உண்டு என்று - லங்காநகரம் உள்ளதென்று, உணர்ந்திலர் - (அவ்விருவரும்) அறிந்திலர் போலும்'; என - என்று எண்ணி, குழையா - வருந்தி, புண் திறந்ததின் எரி நுழைந்தால் என - வாய்விட்ட புண்ணின் துளையிற் கனல் நுழைந்தாற்போல, புகைவாள் - மேன்மேல் மிக வருந்துவாள்; (எ - று.)

'இலக்குமணன் நான் இருந்த இடத்தைவிட்டு இராமபிரானுள்ள விடத்தை நாடிச்சென்றனனே, அவன் அப்பிரானை ஒருகால் காண வில்லையோ? கண்டானாயின், பிறகு, இருவரும் சேர்ந்து என்னைத்தேடித் திரிந்து பார்க்கக்கூடுமே; அங்ஙனம் தேடித்திரிந்தால், இராவணன் என்னைக் கவர்ந்துபோன செய்தி சடாயுவின் மூலமாக அவர்கட்குத் தெரிந்திருக்குமே. அங்ஙனம் அறிந்திருப்பின் யான் இருக்கின்ற இவ்விடத்தைச்சேர்ந்து அவர்கள் என்னை மீட்கவாராமலிருப்பாரோ? இராவணன் என்னைக்கவர்ந்து போன செய்தியை யுணர்ந்தாராயினும் இராவணன் என்னை வைத்திருப்பது கடலி னிடையேயுள்ள இலங்கையென்று ஒருகால் உணரவில்லையோ? அங்ஙனம் உணராமலிருப்பின் யான் என்செய்வது?' என்று இவ்வாறெல்லாம் எண்ண மிட்டுச் சீதாபிராட்டி திறந்தபுண்ணில் எரிகொள்ளி நுழைந்தாற்போல மிகவருந்துவாளாயினள் என்பதாம். கொல், ஆம் என்பவை - ஐயப்பொருளோடு விகற்பப்பொருளையும் உணர்த்தின, பி-ம்.—[1]கொண்டிறந்தமை. (கஉ)

கங. மாண்டு போயின னெருவைகட் கரசன்மன்[1]மற்றோர்
யாண்டை யெனனிலை யறிவுறப் பார்களிப் பிறப்பிற்
காண்ட லோவரி தென்[2]றென்று விம்முறுங் கலங்கு
மீண்டு மீண்டுபுக் கெரி[3]நுழைந் தாலென மெலிவாள்.

(இ - ள்.) 'எருவைகட்கு அரசன் - (என்னை இராவணன் எடுத்துவந்ததைப்பார்த்த) கழுகுகளுக்குத் தலைவராகிய ஜடாயு, மாண்டுபோயினன் மன் - இறந்து போய்விட்டார்போலும்; மற்றோர் - அவரொழிந்த மற்றையோர், என் நிலை - எனது நிலைமையை [இராவணன் எடுத்து வந்ததை], யாண்டை - எவ்வாறு, அறிவுறப்பார்கள் - (இராமலட்சுமணர்களுக்குத்) தெரிவிக்கமாட்டுவார்கள்? (தெரிவிப்பவர் பிறரெவரும் இல்லையாதலால்), இ பிறப்பில் - இந்த ஜன்மத்தில், காண்டலோ - (அவர்கள் என்னைக்) காணுதலோ, அரிது - அருமையானது,'. என்று என்று - என்று பலவாறுநினைத்து, விம்முறும் - அழுவாள்; கலங்கும் - கலங்குவாள்; மீண்டு மீண்டு - மறுபடியும் மறுபடியும்,

எரி புக்கு நுழைந்தால் என - கனல் (புணையில்) நுழைந்துபுகுந்தாற்போல, மெலிவாள் - வருந்துவாள்; (எ - று.)

ஜடாயு - அருணனது புத்திரர்: சம்பாதியின் தம்பி. இவர் தசரத சக்கர வர்த்திக்குப் பலவுதவிகளைச்செய்து உயிர்த்தோழராகித் தமையனாயிருக்கும் முறை பற்றி, இவருக்கு வைஷ்ணவசம்பிரதாயத்தில் 'பெரியவுடையார்' என்று திருநாமம். இராவணன் சீதாபிராட்டியை எடுத்துக்கொண்டு வந்த பொழுது இவர் கண்டு அவனை தடுத்துப் போர்செய்து அவன் தேர்முதலிய வற்றை அழித்துவிட்டபின் அவனால் சிறகறுக்கப்பட்டுக் கீழ்விழுந்தனராத லால், இராமலட்சுமணர்களைக் காண்பதற்கு முன்னமே மாண்டுபோயி னரோ?' என்று சீதாபிராட்டி ஐயமுற்று, 'அவர் மாண்டிருப்பின் என் நிலைமையை அவர்கட்குத்தெளிய எடுத்துச்சொல்லக்கூடியவர்கள் வேறொருத் தரு மில்லையே! அங்ஙனமாயின, அவர்கள் நான் இங்கிருப்பதையுணர்ந்து என் னைக்கண்டு மீட்குமாறு வருவது எவ்வாறு இயலும்?' என்று கலங்கிப் புலம்பி மெலிவாளாயின ளென்பதாம். மன் என்னும் இடைச்சொல் - இங்கே ஐய முணர்த்திற்று. யாண்டை - ஐகாரச்சாரியைபெற்றுவந்த குற்றியலுகரம். காண்டல் என்பதற்கு - நான் அவர்களைக்காணுதல் என்றும் பொருள்கொள்க. ஓ - உயர்வு சிறப்பு. பி - ம்:—[1]மற்றுளரோ. [2]என்றுள்ளும். [3]நுழைவாளென.

கச. என்னைநாயக னிளவலையெண்ணலாவினையேன்
சொன்னவார்த்தைகேட்டறிவிலளெனத்துறந்தானோ
முன்னையூழ்வினைமுடிந்ததோவென்றென்று முறையாற்
பன்னவாய்புலர்ந்துணர்வுதேயந்தாருயிர்பதைப்பாள்.

(இ - ள்.) 'வினையேன் - தீவினையையுடைய யான், இளவலை - இளைய பெருமாளை, எண்ணலா - (சிறிதும்) மதியாமல், சொன்ன —, வார்த்தை - கடுஞ்சொற்களை, கேட்டு - (அவர்சொல்லச்) செவியுற்று, அறிவு இலள் என - (இவள்) அறிவில்லாதவளென்று எண்ணி, நாயகன் - இராமபிரான், என்னை —, துறந்தானோ - வெறுத்துவிட்டாரோ? (அல்லது), முன்னை ஊழ்வினை முடிந் ததோ - முற்பிறப்பிற்செய்த கருமவசத்தினால் (இவ்வாறு) நேர்ந்ததோ!' என்று என்று - என்று இப்படிப் பலவாறு, முறையால் - ஒன்றன்பின் ஒன் றாக, பன்ன - சொல்வதனால், வாய்புலர்ந்து - நா வறண்டு, உணர்வு தேய்ந்து - அறிவு சோர்ந்து, ஆர் உயிர் பதைப்பாள் - அரிய உயிர் துடிப்பாள்; (எ - று.)

எண்ணலா வினையேன் - எண்ணி அளவிடுதற்கரிய தீவினையுடையே னென்றுமாம். 'சொன்னவார்த்தை' என்றது - இராமனம்பினால் எய்யப்பட்டு இறந்துபோகுந்தருணத்தில்' ஹா! ஸீதா! லக்ஷ்மணா! என்று கூவிய மாயமானின் குரலைக்கேட்டுச் சீதை தன் நாயகனது குரலென்று நினைத்து இளையபெரு மாள்சொன்ன தேறுதலைக் கேளாமல அவரைத் தீயநினைப்புடையராக எண்ணி, "குற்றம் வீந்த குணத்தி னெங்கோமகன், மற்றை யாளரக்கன் புரி மாயையால், விற்று வீந்தன னென்னவு மென்னயல், நிற்றியோ விளையோ

யொருநீ" என்றும், "நின்றநின்னிலையிது நெறியிற்றன்று" என்றும், "ஒரு பகல் பழகினு முயிரை யீவரால், பெருமக நிலைவுறுபெற்றி கேட்டுநீ, வெரு வலை நின்றனை வேறென் யானினி, எரியிடை வீழ்ந்துயி ரிறப்ப லீண்டு" என்றும் கூறியவற்றை. நான் தனது தம்பியாகிய இலக்குமணனைத் தீச் சொற்கூறியது கேட்டு, 'இவ்வாறு அறிவிலி யானவளை நாம இனிக் கைவிடு வதே நலம்' என்று எனது கணவன் துணிந்தானோ? இதுவோதான் என் விதி? என்று தனக்குநேர்ந்த வருத்தத்தைச் சொல்லி நாவறண்டு அறிவுசோர்ந்து சீதாபிராட்டி உயிர்பதைப்பாளாயினளென்பதாம். ஓ - ஐயம். (௧௪)

௧௫. அருந்துமெல்லடகாரிடவருந்துமென்றழுங்கும்
விருந்துகண்டபோதென்னுறுமோவென்றுவிம்மு
மருந்துமுண்டுகொலயான்கொண்டநோய்க்கென்றுமயங்கு
மிருந்தமாநிலஞ்செல்லரித[1]திடவுமாண்டெழாதாள்.

(இ - ள்.) அருந்தும் - (காட்டில்) உண்ணப்படுகிற, மெல் அடகு-மென் மையான இலையுணவு முதலியவற்றை, ஆர் இட - யாவர் எடுத்துப் பரிமாற, அருந்தும - (இராமபிரான்) அமுது செய்வார்,' என்று - என்றுஎண்ணி, அழுங்கும் - வருந்துவாள்; விருந்து கண்டபோது - விருந்ினரை வரக்கண்ட பொழுது, என் உறுமோ - (உபசரிப்பாரில்லையேயென்று) என்ன துன்பப் படுவாரோ? என்று - என்றுஎண்ணி, விம்மும் - அழுவாள்; இருந்த மாநிலம்- தானிருந்த பெரிய இடம் முழுவதும், செல் அரித்திடவும்-கறையான் பிடித்து அரிக்கவும், ஆண்டு எழாதாள் - அவ்விடத்தை விட்டு எழுந்திராதவளாய், யான் கொண்ட நோய்க்கு - நான் கொண்டிருக்கிற மனோவியாதிக்கு, மருந் தும் உண்டு கொல் - தீர்க்கும்மருந்து உளதாமோ? என்று - என்று எண்ணி, மயங்கும் - மயங்குவாள்; (எ - று.)

உண்ணும்போது பரிமாறுவதற்கு மனைவியில்லாமையால் 'மெல்லடகு ஆர்இடஅருந்தும்' என்றும், மனைவியோடு இல்லறத்தில் வாழ்பவனே "துறந் தார்க்குந் துவ்வாதவர்க்கும் * * * இல்வாழ்வானென்பான் துணை" என்றபடி விருந்தினராகவரும் துறந்தார் முதலியோரை உபசரிக்கத்தக்கவனாதலால், மனைவியை யிழந்த நிலையிலிருக்கிற இராமபிரானுக்கு விருந்தினரை உபசரித் தல் இயலாமை பற்றி 'விருந்துகண்டபோ தென்னுறுமோ' என்றும் சீதா பிராட்டி கவல்பவளாயினளென்க. இராவணன் வைத்த விடத்தை விட்டுச் சலியாமல் அங்குத் தானே நிலையாக நிற்பவள் சீதாபிராட்டியென்பதை விளக்க, 'இருந்த மாநிலஞ் செல்லரித்திடவுமாண்டெழாதாள்' என்றார்; இது, உலகவழக்குநவிற்சியணியின் பாற்படும்; இதனை, வடநூலார் "லோகோக்தி" என்பர். அடகு - காய் கனி கிழங்கு முதலிய மற்றை உண வுக்கும் உபலட்சணம். இவை, வனத்தில் வதியும் முனிவர்க்கு உரிய உணவு. மெல் அடகு - பண்புத்தொகை; வினைத்தொகையாய், மெல்லுதற்குஉரிய அடகு என்றுமாம். என் உறுமோ - என்னை நினைப்பாரோ? என்றுமாம்.

எழாதாள் - முற்றெச்சம். வருந்தும், உம் - உயர்வு சிறப்பு. கொல் - ஐயம். பி - ம்:—[1]எழவும். (கரு)

கசு. வன்கண் வஞ்சனை யரக்கரித் துணைப்பகல் வையார்
தின்ப ரென்னினிச் செயத்தக்க [1]தென்றுதீர்ந் தானோ
தன்கு லப்பொறை தன்பொறை யெனத்தணிந் தானோ
என்கொ[2]லெண்ணுவே னென்னுமங் கிராப்பக லில்லாள்.

(இ - ள்.) 'வன்கண் - கொடுந்தன்மையும், வஞ்சனை - வஞ்சித்தலையு முடைய, அரக்கர் - இராட்சசர், இ துணை பகல் - இத்தனைநாள், வையார் - (சீதையை உயிரோடு) வைத்திருக்கமாட்டார், தின்பர் - (கொன்று) தின்றே யிருப்பர்; இனிசெய தக்கது என் - (நாம்) இனிமேற் செய்யத்தக்கது யாது? [ஒன்றுமில்லை],' என்று - என்று எண்ணி, தீர்ந்தானோ-(இராமபிரான்) என்னைத் தேடுவதை விட்டாரோ? (அன்றி), தன்குலம் பொறை - தான் பிறந்த சூரியகுலத்தாருக்கு இயல்பாயுள்ள பொறுமை, தன்பொறை - தனக்கும் வகிக்கத்தக்கதொரு குணமாம், என-என்று எண்ணி, தணிந்தானோ-(கோபந்) தணிந்துவிட்டாரோ? என் கொல் எண்ணுவேன் - என்னவென்று நினைப்பேன்? என்னும் இரா பகல் இல்லாள்-என்று இராத்திரியென்றும பகலென்றும் வேறுபாடில்லாமல் [எப்பொழுதும] கவலைப்படுவாள்; (எ - று)

இராவணன் என்னைக் கவர்ந்து இலங்கைக்கு கொண்டுபோனதை இராமபிரான் உணர்ந்தாராயினும், அவன் என்னை மீட்டுக்கொண்டுசெல்ல இங்கு வாராமைக்குக் காரணம், இராக்கதா மனிதரை யுண்ணுந்தன்மைய ராதலால் சீதையையும் விழுங்கியிருப்பரென்று எண்ணியதோ? அன்றி, 'சூரியகுலத்தார்க்கு இயற்கையானது பொறுமைக்குணம' என்று எண்ணித் தன் மனைவியைக் கவர்ந்தவனிடத்தும் கோபங்கொள்ளாது வாளாவிருந்ததலோ? என்று சீதாபிராட்டி எண்ணுவாளாயின ளென்பதாம். பொறையாவது - காரணம் பற்றியாவது அறியாமையாலாவது ஒருவன் தனக்குக் குற்றஞ் செய்தவிடத்துத்தான் அதனை அவனிடத்துச் செய்யாமற் பொறுத்தல்; பொறு-பகுதி, ஐ-தொழிற்பெயர் விகுதி. இரண்டாவதுபொறையில் ஐ - செயப்படுபொருள் விகுதி. அங்கு - அசை; அப்பொழுது-அவ்விடத்தில் என்றுமாம. பி - ம்:—[1]இது வென்றுதான். [2]என்றெண்ணியிராப்பகலில்லாள். (கசு)

கஎ. பெற்ற தாயருந் தம்பியும் பெயர்த்தும்வந் தெய்திக்
கொற்ற மாநகர் கொண்டிறந் தார்களோ குறித்துச்
சொற்ற வாண்டெலா முறைந்தன்றி யந்நகர் துன்னு
றுற்ற தீண்டெனப் படருழந் [1]துருதநோ யுறுவாள்.

(இ - ள்.) 'பெற்ற தாயரும் - பெற்ற தாய்மார்களும், தம்பியும்-அடுத்த தம்பியாகிய பரதாழ்வானும், பெயர்த்தும் வந்து எய்தி -மறுபடியும் வந்து சேர்ந்து, கொற்றம் மாநகர் - வெற்றியையுடைய சிறந்த அயோத்தியாபட்ட

ணத்துக்கு, கொண்டு இறந்தார்களோ-(இராமபிரானை) அழைத்துக் கொண்டு போனார்களோ? (அவர்), குறித்த சொற்ற ஆண்டு எலாம் - (முன்னே கைகேயி) குறித்துச்சொன்ன பதினான்கு வருஷகாலமுழுவதும், உறைந்து அன்றி - (வனத்தில்) வாசஞ்செய்தல்லாமல், அ நகர் துன்னான் - அந்த நகரத்திற்குச் செல்லமாட்டார்; உற்றது உண்டு - (இன்னும் வனத்தில்) இருப்பதே உளதாம், என்று எண்ணி, படர் உழந்து - துன்பத்தால் வருந்தி, உறாத நோய் உறுவாள் - (எவரும் ஒருநாளும்) அடையாத மனோவியாதியை அடைவாள்; (எ - று.)

'முன்பு இராமபிரான் சித்திரகூடத்தில் இருக்கையில் தம்பியாகிய பரதன் தாய்மார்முதலியோரையும் உடனழைத்துக்கொண்டுவந்து அப்பிரானை நகரத்திற்குத் திரும்பிவரவேணுமென்று வேண்டியதுபோலவே, மறுபடியும் ஒருகால் அவர்கள் யாவரும் வந்து வேண்டி அயோத்திமாநகருக்கே இராமபிரானை இட்டுக்கொண்டு சென்றார்களோ' என்போமென்றால், பிதிருவாக்கிய பரிபாலனத்தில் மிக்க ஊற்றமுள்ள அப்பிரான் ஒருகாலும் அவ்வாறு செய்யான்: தான் முன்பு வாக்களித்தபடியே பதினான்கு வருடமும் வனத்தில் வசித்தேதீர்வனென்று எண்ணி, அப்பிரானும் தானும் தனிப்பட்டுள்ள நிலைமைக்குச் சீதாபிராட்டி மிகவும் வருந்துவாளாயினளென்பதாம். இனி, உற்றது உண்டு என்பதற்கு - (அவனுக்கு) நேர்ந்துள்ள விபத்து ஏதேனும் இருக்கவேணுமென்று பொருள்கொண்டு, அவ்விராமபிரான் தனது நகரத்திற்குத் திரும்பிப்போயிருக்கமாட்டான்: அவ்வாறாயின், அவன் இங்கு வந்து என்னை மீட்டுக்கொண்டு போகாததுபற்றி ஒருகால் அப்பிரானுக்கே ஏதேனும் ஆபத்து நேர்ந்திருக்கவேணு மென்று கருதி மிகவும் வருந்தினாளென்று கருத்துக்கொள்ளலுமாம். தசரதசக்கரவர்த்திக்கு மனைவிமார் பலரும் இராமனிடத்திலே பெற்றபிள்ளையினிடத்திற்போல இயல்பாக மிகுந்த அன்புடையவராதலால், 'பெற்றதாயர்' என்றார். பி - ம்:—[1]உறாதன. (கஎ)

கஅ. [1]முரனெனத்தகு மொய்ம்பினோர் முன்பொருதவர்போல
வரனு மாயமும் வஞ்சமும் வரம்பில வல்லார்
பொரநிகழ்ந்ததோர் பூசலுண் டாமெனப் பொருமாக்
கரனெதிர்ந்தது கண்டன ளாமெனக் கவல்வாள்.

(இ - ள்.) 'முரன் என தகும் - முரன் என்கிற அசுரனென்று சொல்லத்தக்க, மொய்ம்பினோர்-தோள்வலியையுடையவர்களும், முன் பொருதவர் போல் - முன்னே (ஜநஸ்தானத்தில்) போர்செய்தவர்கள்போல, வரம்பு இல - அளவில்லாதனவாகிய, வரனும - வரங்களும், மாயமும்-மாயைகளும், வஞ்சமும் - வஞ்சனைகளும், வல்லார் - வல்லவர்களுமாகிய அரக்கர், பொர-(வந்து) போர்செய்ய, நிகழ்ந்தது-நடக்கிறதாகிய, ஓர் பூசல் ஒரு பெரும்போர், உண்டு ஆம் உளதாயிருக்கக் கூடும்', என - என்று எண்ணி, பொருமா - துக்கித்து, கரன் எதிர்ந்தது-(முன்னே) கரன் (வந்து) எதிர்த்ததை, கண்டனள் ஆம் என - (இப்பொழுதுங் கண்ணுக்கெதிரில்) கண்டவள்போல, கவல்வாள்—; (எ-று.)

ஒருகால் இராமபிரான் இலங்கையைநோக்கி வருகையில், முன்புஜநஸ்தானத்தில் கரன் முதலிய பதினாலாயிரவர் அரக்கர்கள் போர்செய்ய வந்தது போல, மகாபலபராக்கிரமசாலிகளான அரக்கர்கள் இப்போதும் போர்செய்யுமாறு வந்து விட்டதனால்தான் அப்பிரான் இங்கு வரமுடியாமல் தடைப்பட்டதோ? என்று சீதாபிராட்டி எண்ணி அப்பிரான் கரனோடு போர்செய்தது நினைவுக்குவரப் பாவனையின மிகுதியால் அப்போரை எதிரிலேகண்டனள் போல மிகவும் வருந்துவாளாயின ளென்பதாம். முரன் - திருமாலாற் கொல்லப்பட்டானொரு பேராற்றலுடைய அரக்கன்; இவனைக் கொன்றதுபற்றித் திருமாலுக்கு 'முராரி' என்று ஒரு திருநாமம். கரன் சூர்ப்பணகையின் மூக்கையுங் காதையும் இலக்குமணன் அறுத்ததைக் கேட்டுப் பல அரக்கரோடு வந்து எதிர்த்துப் போர்செய்து இராமனம்பினால் விறந்தான். கரனெதிர்ந்த காலத்துச் சீதை கண்டு கவன்றதை 'நின்றனளிருந்தான் கண்ணீர் நிலனுறப் புலர்கின்றாள்பால்', "குழையுறு மதியம் பூத்த கொம்பனாள் குழைந்து சோர", "அனிக வெஞ்சமத் தாருயிர போகத்தான, தனியிருந்த வுடலன்ன தையல்பால்" என்று ஆரணியகாண்டத்துக் கூறினர். பி-ம்:—[1]முரண். (கஅ)

வேறு.

கக. தெம்ம டங்கிய சேணிலங் கைகயர்
தம்ம டந்தையுன் றம்பிய தாமெனா
மும்ம டங்கு பொலிந்த முகத்தினன்
வெம்ம டங்கலை யுன்னி வெதும்புவாள்.

(இ - ள்.) கைகயர்தம் மடந்தை-கேகயநாட்டரசர்குலத்துமகளாகிய கைகேயி, 'தெவ் மடங்கிய சேண் நிலம் - பகை யொழிந்த பெரிய இராச்சியம், உன தம்பியது ஆம் - உனது தம்பியாகிய பரதனுடையதாம், [உனக்கு இல்லை],' என - என்று சொல்ல, (சிறிதும வருந்தாமல்), மும்மடங்கு பொலிந்த முகத்தினன் - (முன்னிலும) மூன்று பங்கு அதிகமாக மலர்ந்து விளங்கிய முகத்தையுடையவனாகிய, வெம் மடங்கலை - கொடிய ஆண்சிங்கம் போன்ற ஸ்ரீராமனது அப்பொழுதைய நிலைமையை, உன்னி - நினைத்து, வெதும்புவாள் - வாடுவாள். (எ - று.)

ஒருவரைப்பிரிந்துள்ள நிலையில் அவர்களது குணங்கள் நினைவுக்குவந்து பிரிவுத்துயரை மிகுவித்தல் இயல்பாதலால், இராமபிரானது சாந்தகுணத்தையும் அழுக்காறின்மையையும் தன் பக்கலினும் தம்பிமார்பக்கல் மிக்க அன்புடைமையையுங் கருதிச் சீதாபிராட்டி வருந்துவாளாயின ளென்க.

இதுமுதற் பதினொரு கவிகள் - பெரும்பாலும் முதற்சீரொன்று மாச்சீரும், மற்றைமூன்றும விளச்சீர்களுமாகிய அளவடி நான்குகொண்ட கலிவிருத்தங்கள். (கக)

உ௦. மெய்த்தி ருப்பத மேவென்ற போதினும்
மித்தி ருத்துறந் தே[1]கென்ற போதினுஞ்

[2]சித்தி ரத்தின லர்ந்தசெந் தாமரை
யொத்தி ருக்கு முகத்தினை யுன்னுவாள்.

(இ - ள்.) 'மெய் - உண்மையாகவே, திரு பதம் - சிறந்த (தனது) உலக முழுதாளும் பதவியை, மேவு - (நீ) அடைவாயாக', என்ற போதினும் - என்று (தசரதசக்ரவர்த்தி) சொன்னகாலத்தும், 'இ திரு-இவ்வரசாட்சிச செல்வத்தை, துறந்து-விட்டு, ஏகு - (வனத்துக்குச) செல்லு,' என்ற போதினும்-என்று (கைகேயி) சொன்னகாலத்தும், (ஒருபடியாக), சித்திரத்தின் அலர்ந்த செந்தாமரை ஒத்து இருக்கும் சித்திரித்த உருவத்தில் மலர்ந்திருந்த சிவந்த தாமரை மலரைப் போன்று விளங்கின, முகத்தினை - (இராமபிரானது) திருமுகத்தை, உன்னுவாள் - நினைப்பாள்; (எ - று)

இதனால், இராமனது இன்பதுன்பங்களில் விருப்பு வெறுப்பில்லாமல் இரண்டையும் ஒரு நிகரனவாகப் பாவிக்குந் தன்மையைக் கருதி வருந்திய வாறு. "இப்பொழுதெம்மனோரா லியம்புதற்கெளிதேயாரும், செப்பருங் குணத்திராமன் திருமுகச்செவ்விநோக்கி, லொப்பதேமுன்புபின்பவ் வாசக முணரக்கேட்ட, வப்பொழுதலர்ந்தசெந்தா மரையினைவென்றதம்மா" என்ற அயோத்தியாகாண்டச செய்யுள் இங்கு அறியததககது. இசசெய்யுள் சில பிரதியில் "இன்னல்" (உஉ) என்பதன் பின் உள்ளது. பி - ம்:—[1]என்றியம்பவும். [2]சித்திரத்து மலர்ந்த. (உ௦)

உக. தேங்கு கங்கைத் திருமுடிச் செங்கணான்
வாங்கு கோல வடவரை வார்சிலை
யேங்கு மாத்திரத் திற்றிரண் டாய்விழ
வீங்கு தோளை நினைந்து மெலிந்துளாள்.

(இ - ள்.) ஏங்கும் மாத்திரத்து - இவர் வில்லைவளைப்பரோ வளைக்கமாட்டாரோவென்று (ஜனகமகாராஜர்) சந்தேகித்தபொழுதில்,—கங்கை தேங்கு-ஆகாசகங்காநதி தங்கிய, திரு முடி - அழகிய ஜடாமுடியையும், செம்கணான்-சிவந்த மூன்று கண்களையுமுடைய சிவன், வாங்கு - (கையில் எடுத்து) வளைத்த, கோலம் - அழகிய, வட வரை - வடக்கிலுள்ள மேருமலையின் அம சமாகிய, வார் சிலை - நீண்ட வில், இரண்டு ஆய் இற்று விழ - இரண்டுதுண டாய் ஒடிந்து விழும்படி, வீங்கு - பருத்த, தோளை - (இராமனது) புஜத்தை, நினைந்து - எண்ணி, மெலிந்துளாள் - இளைத்தவளாவாள்; (எ - று.)

பரமசிவன் கங்கையைத் தனது திருமுடியில தேங்கவைத்தது, கபில மகா முனிவரது கோபத்தீக்கு இரையாகிச சாமபரான சகரபுத்திரர் அறுபதி னாயிரவரையும் நற்கதியடைவிக்க விரும்பிய அவர்வழித்தோன்றிய பகீரத னென்னுஞ் சூரியகுலத்தோன்றலது வேண்டுகோளால் மேரு சிவனுக்கு வில்லானது, திரிபுரசங்காரகாலத்தில், திரியம்பகம் என்னும் பெயரையுடைய இச்சிவதநுசு பரமசிவனால் ஜனகமகாராஜாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு அவரால் இவ்வில்லை எடுத்து வளைத்தார்க்குச சீதையைக் கலியாணஞ்செய்து

கொடுப்பதென்று கன்னியாசுல்கமாக ஏற்படுத்திவைக்கப்பட்டது. எனது கணவனான இராமபிரான் இத்தகைய பெரியதோள்வலிமை பெற்றிருந்தும் அதனை என் விஷயதிலும் சிறிது உபயோகித்து என்துயரைக் களைய வேண்டியதாயிருக்க, அவ்வாறு செய்யாது உபேட்சிககின்றனனே யென் பதைச் சீதாபிராட்டி நினைந்து வருந்துவாளாயின ளென்க. இச்செய்யுள் சில பிரதியில் "தெம்மடங்கு (கக) என்ற பாடலின் பின் உள்ளது. (உக)

உஉ. இன்ன லம்பர வேந்தற் கியற்றிய
பன்ன லம்பதி னாயி ரம்படை
கன்னன் [1]மூன்றிற் களப்படக் கால்வளை
வின்ன லம்புகழ்ந் [2]தேற்றி வெதும்புவாள்.

(இ - ள்.) அம்பரம் வேந்தற்கு - தேவலோகத்துக்குத் தலைவனாகிய இந்திரனுக்கு, இன்னல் - துன்பங்களை, இயற்றிய - செய்த, பல் நலம் - (வர பலம் புஜபலம் முதலிய) பல நன்மைகளையுடைய, பதினாயிரம் படை - (கரதூஷணதிரியரோடு வந்த) பதினாயிரம் ரதாதிபதிகளது கூட்டம், கன்னல் மூன்றில் - மூன்று நாழிகைப் பொழுதிலே, களம் பட - போர்க்களத் தில் அழியும்படி, கால்வளை-இரண்டுகோடியும் வளைந்த, வில் - கோதண்டத் தினது, நலம் - சிறப்பை, புகழ்ந்து ஏற்றி - கொண்டாடி உயர்த்துச்சொல்லி, வெதும்புவாள் - வாடுவாள்;(எ - று.)

இராமபிரானது ஒப்புயர்வில்லாத பெருவீரம் தனக்கு இதுவரையில் பயன் தராமைபற்றிச சீதாபிராட்டி வெதும்புவாளாயின ளென்க. வேந்தன் என்னுஞ் சொல் இந்திரனென்னும் பொருளை உணர்ததுவதை "வேந்தனும் வேந்து கெடும்," 'வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்' என்ற இடங்களிலுங் காண்க. பி - ம்:—[1]ஒன்றில். [2]ஏத்தி, ஏங்கி. (உஉ)

உ௩. [1]ஆழ நீர்க்கங்கை யம்பி கடாவிய
வேழை வேடனுக் கெம்பிநின் றம்பிநீ
தோழன் மங்கை கொழுந்தி யெனச்சொன்ன
[2]வாழி நண்பினை யுன்னி மயங்குவாள்.

(இ - ள்.) ஆழம் நீர் - ஆழ்ந்திருப்பதான நீரையுடைய, கங்கை - கங்கா நதியிலே, அம்பி கடாவிய - தோணியைச செலுததின, ஏழை வேடனுக்கு- எளிய வேடர்குலத்தில் தோன்றிய குகப்பெருமானுக்கு, 'எம்பி - என் தம்பி, நின்தம்பி - உனது தம்பியாவன்; நீ தோழன் - நீ (எனக்குத) தோழனவை; மங்கை - சீதை, கொழுந்தி - (உனக்கு) மைத்துனியாவள்,' என் - என்று, சொன்ன-(இராமன்)சொல்லியருளிய, நண்பினை-சிநேகதருமத்தை, உன்னி- நினைத்து, மயங்குவாள் - கலங்குவாள்; (எ - று.)—வாழி - அசை.

ஒருவர் துன்பமுற்று வருந்துகையில், அவரை அத்துன்பததினின்று விடுவித்தற்கு வேண்டிய குணங்கள் இரண்டு. அவற்றுள் முதலதாகிய மகா

வீரத்தைப் பாராட்டிக் கூறிய சீதாபிராட்டி இரண்டாவதாகிய பெரும் கருணைத் தன்மையை இங்குப்பாராட்டிக்கூறிய பேராற்றலோடு பெரும கருணையும் படைத்த அப்பிரான் என்னை உபேட்சித்ததற்குக் காரணம என்னையோ? என்று மயங்குவாளாயின ளென்பதாம.

குகன் - கங்கையில் ஓடம்விடுபவனும், ஆயிரம் ஓடத்துக்குத் தலைவனும், கங்கைக்கரையிலுள்ள சிருங்கிபேரபுரத்திற்கு அதிபதியுமாகிய ஒரு வேடத் தலைவன்; இராவணாதி ராக்ஷசசங்காரத்தின் பொருட்டுத் திருவவதரித்த இராமபிரான் வனவாசஞ்செய்ய உடன்பட்டு, மனைவியான சீதையோடும் தன்னைவிட்டுப்பிரியாத தம்பியாகிய இலக்குமணனோடும அயோத்தியா புரியை நீங்கிக் கங்கைத்துறை சேர்கையில் குகன் இராமனைக் காணும் பொருட்டுக் காணிக்கைகளுடன் அருகில் வந்து சோந்து வணங்கிநிற்க, ஸ்ரீராமன் அவனை நண்பனாக ஏற்று 'இங்கு இரு' என்றுசொல்லி மிக்கஅன் புடன் அவன் கொணர்ந்த காணிக்கைகளையும உகந்து, 'இன்று நீ உனது ஊர்க் குச் சென்று நாளையுதயத்திற் கங்கை கடத்தற்கு ஓடங்கொண்டுவா' என்று நியமிக்க, அன்பிற்சிறந்தவனான அக்குகன் இராமனைவிட்டுப் பிரிய மாட்டாத வனாய 'இங்கேயேயிருந்து இயன்ற அடிமை செய்வேன்' என்ன, இராமன் அதற்கு இணங்கி, 'யாதினும் இனியநண்ப! நம்முடன் இரு' என்று அனு மதிசெய்ய, குகன் தன்சேனைகளுடன் இராமனைசசூழ்ந்து இராமுழுவதும் வில்லும் கையுமாகப் பாதுகாவல் செய்து நின்றனன். மறுநாளுதயத்தில் இரா மன் குகனை ஓடங்கொண்டுவரச் சொன்னபோது குகன்பணிந்து, 'நாங்கள் துணை செய்ய நீங்கள் இவ்விடத்திலே வசித்தருளவேண்டும்' என்று வேண்ட, அதற்கு இராமன் உடன்படாது 'புண்ணியநதிகளில் ஸ்நானமும் மக ரிஷிகளின் சேவையும் செய்துகொண்டு சிலகாலம் கழித்தபின்பு உன்னிடம் வருவேன்' என்று சொல்லிப் பிறகு குகன் கொணர்ந்த ஓடத்திலேறிக் கங்கைகடந்து அப்பாற் செல்லத் தொடங்குகையில், குகன் மிக்கபரிவோடு வணங்கி 'அடியேனும பணிவிடைகள் செய்துகொண்டு உடன்வந்து உதவு வேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, இராமபிரான் அதற்கும இணங்காமல் 'என்மனைவியான இந்தசசீதை உன்தோழி; என்தம்பியான இவ்விலக்கு மணன் உன் தம்பியே; நீ எனது உயிரித்தோழன' என்றும், 'இதுவரை நாங்கள் உடன் பிறந்தவர் நால்வராயிருந்தோம்; இப்பொழுது உன்னுடன் ஐந்துபேராயினோம' என்றும ஒற்றுமை நயம்தோன்றக்கூறி 'உன்சுற்றத்தார் என்சுற்றத்தார்; அவர்கள் உன்னைப்பிரிந்து வருந்தலாகாது; ஆதலால், நீ இங்கேயேயிருந்து அவர்களைப் பாதுகாப்பாய்; அன்றியும், அயோத்தியாபுரி கெடாமைக்காக அங்குப் பரதனை வைத்தோம்; வழியடிகெடாதபடி இங்கே நீ நில். நான் மீண்டு வடக்குநோக்கி வரும்போது உன்னிடம் வருவேன்' என்றும சொல்லிக் குகனை வலிவில் நிறுத்தின னென்பது, அயோத்தியா காண்டத்தில் வந்தவரலாறு: "ஏழையேதலன கீழ்மகனென்னா திரங்கி மற்ற வற்கினனருள் சுரந்து, மாழைமான்மடநோக்கி யுன்தோழி யுமபி யெம்பி யென் றொழிந்திலை யுகந்த, தோழ னீயெனக் கிங்கொழி யென்ற சொற்கள்

வந்தடியேன்மனத்திருந்திட, ஆழிவண்ணநின் னடியிணை யடைந்தேன் அணி பொழிற் றிருவரங்கத்தம்மானே" எனப் பெரியார்பணித்ததூம் காண்க.

கொழுந்தி - கொழுநனென்பதன் பெண்பால். இராமபிரானை நோக்குமிடத்து, வேடர்தலைவன் அறியவனே யென்பார் குகனை 'ஏழை' என்றார்; இனி, ஏழை அறிவிலலானெனினுமாம். [2]ஆழிநண்பினையுன்னியழுங்குவாள்' என்னும் பாடத்துக்கு - கடல்போலும் பெரிய நட்பை நினைத்து வருந்தத் தலைப்பட்டா ளென்று உரைக்க. பி - ம்:—[1]ஆழி. (௨௩)

௨௪. மெய்த்த தாதை விரும்பின னீட்டிய
கைத்த லங்களைக் கைகளி னீக்கிவே
றுய்த்த போது தருப்பையி [1]லொண்பதம்
வைத்த [2]வேதிகைச் செய்தி மனங்கொள்வாள்.

(இ - ள்.) மெய்த்த - நல்லொழுக்கந்தவறாத, தாதை - தனது தந்தையாகிய ஜனகமகாராஜா, விரும்பினன் - விருப்பமுள்ளவராகி, நீட்டிய பிடித்துக்கொடுத்த, கைத்தலங்களை - (தன்) கைகளை, கைகளின் நீக்கி - (அவரது) கைகளினின்றும் விடுவித்து, [இராமபிரான் தமது வலக்கையால் தனது இடக்கையைப் பற்றிக்கொண்டு], வேறு உய்த்த போது - வேறாகிய வைதிக காரியத்தை நடத்தும் பொழுது, தருப்பையில்-தருப்பையைப்போல, ஒள்-பரிசுத்தமாகிய, பதம் - (தனது) வலக்காலை, வைத்த - (அவர் தமது வலக்கையாற் பிடித்து அம்மியின் மேல்) எடுத்துவைத்த, வேதிகை செய்தி - (விவாகத்தின் பொருட்டு இட்ட) வேதிகையில் நிகழ்ந்தசெய்கையை, மனம் கொள்வாள் - மனத்தில் எண்ணுவாள். (எ - று.)

இதனால், விவாககாலத்தில் நடந்த பாணிக்கிரகணத்தையும், அச்மாரோபணத்தையுங் கருதினாள். அன்போடு மணந்தவர் என்னை இப்போது நீத்து உறைதல் தகுதியோ? என்பது, சீதையின் கருத்து. பி - ம்:—[1]'உண்பதம்' என்ற பாடத்துக்கு - அக்கினிதேவன் உண்ணுகின்ற உணவாகிய நெய்யையென்க. [2]வைதிகச. (௨௪)

௨௫. உரங்கொ டேமலர்ச் சென்னி [1]யுரிமைசால்
வரங்கொள் பொன்முடி தம்பி வனைந்திலன்
றிரங்கு செஞ்சடை கட்டிய செய்வினைக்
கிரங்கி யேங்குவ தெண்ணி யிரங்குவாள்.

(இ - ள்.) தம்பி - தமது தம்பியாகிய பரதாழ்வான், உரம் கொள் சிறப்பைக் கொண்ட, தேன்மலர் - தேனினுடைய பூக்களைச் சூடிய, சென்னி - சிரசில் தரித்தற்கு, உரிமைசால் - தகுதியமைந்த, வரம் கொள் - மேன்மையைக் கொண்ட, பொன்முடி - ஸ்வர்ணமயமான கிரீடத்தை, வனைந்திலன் - சூடாதவனாய், திரங்கு செம் சடை கட்டிய - திரித்துவிட்ட சிவந்த ஜடையைத் தரித்த, செய் வினைக்கு-செயத்தொழிலுக்காக, இரங்கி-(இராமபிரான்)

மனமிரங்கி, ஏங்குவது - வருந்தியதை, எணணி - நினைதது, இரஙகுவாள்-தான் வருந்துவாள். (எ - று.)

இராமபிரானைக் காட்டிலிருந்து திருப்பியழைத்துவரவேணு மென்னுங் கருத்துக்கொண்டு, பரதன் சிததிரகூடத்தையடைந்து இராமபிரானைததரி சிததுத தன்கருத்தைததெரிவிக்கையில், பரதன் முடிசூடாமல் தன்னைப் போலவே சடைமுடிபுனைந்திருப்பது கணடு இராமபிரான் இரஙகினனென்க. வரம்கொல் - கைகேயி வரத்தினுற் கொண்ட என்றுமாம். பி - ம்.—[1]உரிமை யால். (எ - று.) (உ௫)

உ௬. பரித்த செல்வ மொழியப் படருநா
ளருத்தி வேதியற் கான்குல மீந்தவன்
கருத்தி னுசைக் கரையின்மை கண்டிறை
சிரித்த செய்கை நினைத்தழுஞ் செய்கையாள்.

(இ - ள்) பரிதத - தாம் தாங்குதற்குரிய, செல்வம் - அரசாட்சிச் செல்வம், ஒழிய - (தம்மைவிட்டு) நீங்க, படரும் நாள் - (வனத்திற்குச் செல்கிறநாளில், அருததி வேதியற்கு - (தானம் பெறவேணுமென்னும்) ஆசையையுடைய ஒரு பிராமணனுக்கு, ஆன்குலம்-பசுககூட்டஙகளை, ஈந்து-தானஞ்செயது, அவன் - அவ்வந்தணனது, கருததின் - மனதிலே யுள்ள, ஆசை-ஆசைக்கு, கரைஇன்மை - எல்லையில்லாததை, கணடு - பார்த்து, இறை - (யாவர்க்கும்) தலைவராகிய இராமபிரான், சிரித்த - புன்சிரிப்புக் கொண்ட, செய்கை - செய்கையை நினைத்து எண்ணி, அழும் - அழுகிற, செய்கையாள் - செய்கையை யுடையவளாவாள்; (எ - று.)

இராமபிரான் தந்தைசொல் பொய்யாகாதவாறு கைகேயியின் கட்டளைப் படியே காட்டிற்குச் செல்லப் புறப்படுமபோது யாத்திராதானம் செய்ய எண்ணி, வசிஷ்ட முனிவரின் புதல்வராகிய சுயஜ்ஞா முதலியோர்க்குத் தனது இரததினம அணிகலம வாகனம் முதலிய பொருள்களைத் தானஞ் செய்ய, அப்போது திரிசடனென்ற முனிவன் தனது மனைவியால் தூணடப் பட்டுத தனது பேராசை தோன்ற யாசகனுய் வநது இராமபிரானையணுகி யாசிக்க, அப்பிரான் மற்றைப்பொருள்கள தானஞ் செயயப்பட்டன வாத லால் எஞ்சியுள்ள பசுத்திரளை வேண்டியவளவு கொள்ளுமாறு புன்னகை யோடு சொல்ல, அவ்வந்தணன் மேலாடையை அரையில் இறுகக்கட்டிக் கொணடு ஒரு தடியை வீசியெறிந்து அது விழுந்த இடம் வரையிலுமுள்ள பசுத்திரளைத தனககுத தருமாறு வேணட, இராமபிரான் அவ்வாறே அவற்றை யளித்தன னென்பது, அயோததியாகாணடத்து வரலாறு. பரிகா சஞ்செய்யுந்தன்மையை மேற்கொண்டபொழுதும இராமபிரான் வேண்டு வார் வேண்டியதைத் தவருது அளிப்பவனுதலால், 'என்விருப்பம் கெட உபேட்சிததல தகுதியோ?' என்று சீதை ஏஙகின ளென்க. வேதியன் என் பது - இஙகே, திரிசடனென்பவனை யுணர்ததிற்று. [1]வேதியர்க்கான்குலமீந்த

வா என்னும் பாடத்திற்கு—வேதியா அவர் என்பன - ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக்கிளவி யென்க. (உ௬)

உஎ. மழுவின் [1]வாளினின் மன்னரை மூவெழு
பொழுதி னூறிப் புலவுறு புண்ணினீர்
முழுகி னன்றவ மொய்ம்பொடு மூரிவில்
தழுவு மேன்மை நினைந்துயிர் சாம்புவாள்.

(இ - ள்.) மழுவின் வாளினின் - மழுவாகிய ஆயுதத்தினால், மன்னரை - அரசர்களை, மூ எழு பொழுதின் - இருபத்தொருமுறை, ஊறி - அழித்து, புலவு உறு புண்ணின் நீர் - (அவர்களது) புலால்நாற்றம் பொருந்திய ரக்தத்தில், முழுகினன் - ஸ்நானஞ்செய்து தருப்பணம் பண்ணின பரசுராமனது, தவம மொய்ம்பொடு-தவத்தின் வலிமையோடு, மூரி வில்-வலிமையையுடைய (அவரது) வில்லை, தழுவும் - கொண்ட, மேன்மை - மேமபாட்டை, நினைந்து - எண்ணி, உயிர் சாம்புவாள் - உயிரொடுங்குவாள்; (எ - று.)

இருபத்தொருமுறை பூலோகததைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து ஆங்காங்குள்ள சகல க்ஷத்திரியர்களையுந் தமது கோடாலிப் படையாற் சங்கரித்து அவர்களி ரத்தத்தால ஸ்யமந்தபஞ்சகமென்று ஐந்து குளங்க ளமைதது அவற்றில் நீரா டிக் கார்த்தவீரியார்ச்சுனனாற் கொல்லப்பட்ட தமது தந்தைக்குத் தருப் பணங் கொடுதது முடிதத பரசுராமர், சீதாகலியாணம் முடிந்து தசரத சக்கர வாததி மககளோடும மருகிகளோடும அயோததிக்கு மீணடுசெல்லுகையில் எதிரில் வந்து 'முன ஹரிஹரயுத்தததில இற்றுப்போன சிவனது வில்லை முறிதத திறமையை அறிந்தேன்; இந்த ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவினது வில்லை வளை' என்று ஒருதனுசைககையிற் கொடுக்க, ஸ்ரீராமா உடனே அதனை வளைததுக் கணைதொடுதது 'இவ்வம்புககு இலககு எனன?' எனறு கேட்க, பார்க்கவராமர் அதற்கு இலககாகத தமது தபோபலமுழுவதையுங கொடுகக, ஸ்ரீராமா, பரசுராமா க்ஷத்திரியவமிசத்தை கருவறுததவராயிருந்தாலும் வேதவிதரும் தவவிரதம்பூணடவரு மாதல் பற்றி அவருயிரைக கொல்லாமல் தவததைக் கவாந்த மாத்திரததோடு விடுத்தாரென்பது கதை. எததனை வலியாரையும் அடக்குந்திறமை படைத்த இராமபிரானுக்கு, இவ்வரக்கரை யடக்கி மீட்டல் ஒரு பெரிய காரிய மன்றாதலால், 'எனனை உபேட்சிப்பது என் கொணடு' என்று சீதை உயிர்சாமபுவாளாயினளென்க. பி - ம்:—[1]வாளினன், வாளியின். (உஎ)

உஅ. ஏக வாளியவ் விந்திரன் காதன்மேற்
போக வேவி யதுகண் பொடித்தநாட்
காக முற்றுமோர் கண்ணில வாக்கிய
வேக வென்றியைத் தன்றலை மேற்கொள்வாள்.

(இ - ள்.) அ இந்திரன் காதல்மேல் - காகவடிவமாய்வந்த இந்திரனது குமாரனாகிய ஜயந்தன் மேலே, போக - செல்லும்படி, ஏகம் வாளி - ஒப்பற்ற

தொரு அம்பை, ஏவி - பிரயோகித்து, அது - அவ்வம்பு, கண் பொடித்த நாள் - (அக்காக்கையின்) கண்ணொன்றைப் போக்கடித்த நாள்முதல், காகம் முற்றும்-எல்லாக்காக்கைகளையும், ஓர் கண் இல ஆக்கிய-ஒரு கண் இல்லாதன வாகச் செய்த, வேகம் வென்றியை - உக்கிரமான சயத்தை, தன் தலைமேல் கொள்வாள் - தன்சிரசின்மேற்கொண்டு கொண்டாடுவாள்; (எ - று.)

என்றிறத்திலே அபராதஞ்செய்த ஜயந்தனென்னுங் காகாசுரன்மீது அம்பு தொடுத்து அவனது அபராதத்தைப் போக்கின இராமபிரான் என்னையே கவர்ந்த மகாபராதியாகிய இவ்விராவணனைத் தனது திறத்தினால் அடக்கிவிடாது உபேட்சிக்கின்றனனே யென்பது, சீதையின் குறிப்பு. சித்திரகூட பருவதப்பிரதேசத்திலே பெருமாளும் பிராட்டியும் ஏகாந்தமா யிருக்கச் செய்தே, இந்திரன்மகனான ஜயந்தன், தமோகுணத்தாலே விவேக சூனியனாய், தேவவேஷத்தை மறைத்துக் காகவேஷத்தைப் பூண்டு கொண்டு வந்து, பெருமாளும் மடியிலே பள்ளிகொண்டருளா நிற்கச்செய்தே, தாயென்று அறியாதே, பிராட்டியாரது திருமார்பிலே குத்த, அவ்வளவிலே பெருமாள் உணர்ந்தருளி அதிகோபிஷ்டராய் ஒரு தருப்பத்தை யெடுத்து அதில் பிரமாஸ்திரத்தை யோஜித்து அதனை அந்தக்காகத்தின் மேலே செலுத்திவிட, அந்த அஸ்திரம் மந்தகதியாக விடப்படுகையாலே பின் தொடர்ந்துசெல்ல, அதனைத் தப்பவழிதேடி முந்துறத் தமப்பனிடஞ்சென்ற வளவில் பிதாவாலும் மாதாவாலும் கைவிடப்பட்டு, பந்துக்களானவர்கள் கைக்கொள்ளுவர்களோவென்று அவர்கள்பக்கலிலே சென்றவளவில் அவர்க ளாலும் கைவிடப்பட்டவனாய், ரிஷிகள்தாம் கைக்கொள்ளுவார்களோவென்று அவர்கள்பக்கலிலே சென்றவளவில் அவர்களும் கைவிடுகையாலே, திறந்து கிடந்த வாசல்கள்தோறும் ஒருகால் நுழைந்தாற்போலே ஒன்பதின்கால் நுழைந்து, மூன்றுலோகங்களையும் வளைய வோடித் திரிந்தவிடத்திலும், ஒருவரும் கைக்கொள்ளாமையாலே, சிறிதும் காலக் கட்டிக் கொள்ளலாம்படி யிருக்கும் கிருபாவானுகையாலே சரணியரான பெருமாள் குணத்தைச் சொல்லித் தனக்குவேறு புகலின்மையாலே சரணாகதனானமை தோற்றக் கூப்பிட, இப்படி சரணம் புகுகையாலே கிருபையால பெருமாள் ரக்ஷித்தருளுகிறவள வில் காகத்துக்குப் பிராணப்பிரதானம் பண்ணி அஸ்திரத்துக்கு ஒரு கண்ணழிவு கற்பிக்கையாலே, முன்பு தலையறுப்பதாகத் தொடர்ந்த அந்த அஸ் திரந்தானே அவனுடைய ஒரு கண்ணை அறுத்துவிட்ட தென்பது, இங்குக் குறித்த வரலாறு; காதல் - அன்பு; அவ்வன்பு செய்யப்படுங் காதலனுக்கு ஆகுபெயர். காகம் - கா என்று கத்துவது. (உஅ)

உகூ. வெவ்வி ராதனை மேல்வருந் தீவினை
வவ்வி மாற்றருஞ் சாபமு மாற்றிய
வவ்வி ராமனை யுன்னித்தன் னாருயிர்
செவ்வி ராதுணர் வோய்ந்துட றேம்புவாள்.

(இ - ள்.) வெம் விராதனை - கொடிய விராதனது, மேல் வரும்-மேல் மேல் வருகின்ற, தீ வினை - பாபகருமத்தை, வவ்வி - நீக்கி, மாற்று அரு சாபமும் - நீக்குதற்கு அரிய (அவனது) சாபத்தையும், மாற்றிய - நீக்கியருளின, அ இராமனை - அந்த ஸ்ரீராமனியல்பை, உன்னி - நினைத்து, தன் ஆர் உயிர்-தனது அரிய உயிர், செவ் இராது - செவ்வே நில்லாமல், உணர்வு ஓய்ந்து - அறிவு ஒடுங்கி, உடல் தேம்புவாள் - உடம்பு வருந்துவாள்; (எ-று.)

தம்பியை யிழித்துச்சொன்னதற்காக எனக்கு நேர்ந்த குற்றத்தை நீக்கி என்னையும் பாதுகாக்கவேண்டியிருக்க, அவ்விராமபிரான் இதுவரையில் அவ்வாறு செய்யாமைபற்றிச் சீதாபிராட்டி உணர்வோய்ந்து உடல் தேம்புவாளாயினளென்க. விராதனென்னும் வடசொல்லுக்கு - மிகுதியாக அபராதஞ் செய்பவனென்று பொருள்; இவன் முன்பு தும்புருவென்னும் பெயருள்ள கந்தருவனாயிருந்து குபேரனது சாபத்தாற் பின்பு ராக்ஷஸனாகி வனத்தில் திரிந்து வந்தவன். இராமலட்சுமணர்கள் சீதையுடனே தண்டகாரணியத்திற் செல்லுகையில் இவ்வரக்கன் வந்து ஜானகியைத் தூக்கிக்கொள்ளக் கண்டு ராமலக்ஷ்மணர் எதிர்க்க அவன் அவளைவிட்டு இவர்களிருவரையுந் தூக்கிக்கொண்டு செல்ல, இரகுவீரர்கள் அவனைத் தோள்களை வெட்டிக் கொன்று விட்டு அவன் தனது பிறப்பையுணர்த்தி வேண்டிக் கொண்டபடி பள்ளம்வெட்டிப் புதைத்துச்சென்றனர்; அவன் இவர்களைத் தோள்களின்மேலெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு போன பொழுதும் ஸ்ரீராமன் காலாலுதைத்துப் பள்ளத்தில் தள்ளியபொழுதும் இவர்கள் திருவடிகள் பட்ட பாக்கியத்தால் தீவினையெல்லாந்தீர்ந்து சாபமொழிந்து பூர்வ ஜன்மத்து நிஜரூபத்தைப் பெற்றுத் தன்னுலகஞ்சென்று இன்பமடைந்தானென்பது, ஆரணியகாண்ட வரலாறு. (௨௧)

வேறு.

௩௦. திரிசடையன்றி மற்றை அரக்கியர் யாவரும் நள்ளிரவில் தூக்கத்தால் மயங்கிக்கிடத்தல்.

இருந்தன டிரிசடை யென்னு மின்சொலிற்
றிருந்தினு ளொழியமற் றிருந்த தீவினை
யருந்திற லரக்கிய ரல்லு நள்ளுறப்
பொருந்தலுந் [1]துயினறைக் களிபொ ருந்தினர்.

(இ - ள்.) இருந்தனள் - (சீதைக்கு) நல்லவளாக இருந்த, திரிசடை என்னும் - த்ரிஜடையென்கிற, இன் சொலில் திருந்தினள் ஒழிய - இனிய சொற் சொல்லுதலிற் சீர்திருந்தின ராக்ஷஸியொருத்தி தவிர, மற்று இருந்த - இன்னாங்காவலாக இருந்த, தீவினை - கொடிய செய்கைகளையும், அரு திறல் - அளவிடுதற்கரிய வலிமையையுமுடைய, அரக்கியர் - ராக்ஷஸிகள் யாவரும், நள் அல்லு உற பொருந்தலும் - நடு இராத்திரி வந்து சேர்ந்தவளவில், துயில் நறை களி பொருந்தினர் - தூக்கமாகிய மதுவையுண்டு அதனால் மயக்கமடைந்தனர்; (எ - று)

மெய்ம்மறந்து தூங்கினா என்றபடி. திரிசடை - விபீஷணனது திருமகள்; பிராட்டிபக்கல் மிகுந்த அன்புடையாள். தந்தையைப்போல நற்குண நற்செய்கைகளை யுடையவள்: இவள் சீதையின் வருத்தத்திற்கு மனப்பூர்வமாக வருந்துபவளாதலால், அவ்வருத்தமிகுதியால் நள்ளிரவிலும் சீதையைப் போலவே துயிலின்றி யிருந்தனளென்க அல்லு, உ - சாரியை. துயில் நறைக்களிபொருந்தினர் - கள்ளுண்டு களித்த மயக்கத்தால் தூக்கம் பொருந்தினர் எனறும் உரைப்பர். பி - ம்:—[1]துயிலுடை

இதுமுதல் இப்படலம் முடிகின்றவரையில் நாற்பத்தெட்டுக் கவிகள் - பெரும்பாலும் மூன்றாஞ்சீரொன்று மாச்சீரும், மற்றைமூன்றும் விளச்சீர்களுமாகிய கலிவிருத்தங்கள். (௩௦)

௩௧. சீதாபிராட்டி தனக்குத்தோன்றிய நன்னிமித்தத்தைத் திரிசடையினிடம் கூறத் தொடங்குதல்.

ஆயிடைத் திரிசடை யென்னு மன்பினு
டாயினு மினியவ டன்னை நோக்கினு
டூயைநீ கேட்டியென் றுணைவி யாமெனு
மேயதோர் கட்டுரை விளம்பன் மேயினுள்.

(இ - ள்.) அ இடை - அப்பொழுது, (பிராட்டி), தாயினும் இனியவள் - (தனக்குத்) தாயைக்காட்டிலும் நல்லவளாகிய, திரிசடை என்னும் - தரிஜடையென்கிற, அன்பினள் தன்னை - (தன்பக்கல்) அன்புடையவளை, நோக்கினள் - பார்த்து, 'நீ—, தூயை - பரிசுத்தகுணமுடையவள்; என் துணைவி ஆம் - எனக்குத் தோழியாவாய்; கேட்டி - (யான்சொல்வதைக்) கேட்பாயாக', எனு - என்றுசொல்லி, மேயது ஓர் கட்டுஉரை - பொருந்தியதொரு நன்மொழியை, விளம்பல் மேயினள் - சொல்லத் தொடங்கினள்; (எ - று)—அது மேல் நான்குகவிகளாற் கூறுகின்றார்

அரக்கியர்யாவரும் உறக்கத்தினால் மயங்கிக்கிடக்கையில், இதுவே நம்மிடத்துப் பேரன்புள்ள திரிசடையோடு பேசுதற்கு ஏற்ற சமயம் என்று கருதி, சீதாபிராட்டி அவளோடு தனக்குத் தோன்றியுள்ள நன்னிமித்தத்தைக் கூறத்தொடங்கின ளென்பதாம். இச்செய்யுளின் முன்னிரண்டடிக்கு, அரக்கியர்யாவரும் உறங்கிய காலத்தில், (சீதாபிராட்டியோடு கலந்து பேசுதற்குத் தக்ககாலம் இதுவேயென்று கருதி,) திரிசடையென்னும் அன்பினள் தாயினும் இனியவளான சீதாபிராட்டியைப் பார்த்தாள்; (அக்குறிப்பையறிந்த அப்பிராட்டியும் அவளை நோக்கி) 'தூயைநீ கேட்டி' என்று சொல்லத்தொடங்கினளென்றுமாம். (௩௧)

௩௨. —நான்குகவிகள்-ஒருதொடர்; சீதை திரிசடையினிடம் தனக்குநேர்ந்த நன்னிமித்தத்தினால் யாதுபயன் விளையுமோவென்று ஐயுறுதல்.

நலந்துடிக் கின்றதோ நான்செய் [1]தீவினை
சலந்துடிக் கின்னமுந் தருவ துண்மையோ

பொலந்துடி மருங்குலாய் புருவங் கண்முதல்
வலந்துடிக் கின்றில வருவ தோர்கிலேன்.

(இ - ள்.) பொலன் துடி மருங்குலாய் - அழகிய உடுக்கை போன்ற இடையை யுடையவளே! நலம் - நன்மைதான், துடிக்கின்றதோ - (எனக்கு உண்டாக) விரைகின்றதோ? (அன்றி), நான்—, செய் - (முற்பிறப்பிற்) செய்த, தீவினை - பாவத்தின், சலம் - கொடுமை, துடித்து - அதிகப்பட்டு, இன்னமும் - இனிமேலும், தருவது - (வருத்தத்தைக்) கொடுப்பதுதான், உண்மையோ - உண்டாகுமோ? புருவம் கண் முதல் - புருவமுங் கண்ணும் முதலிய உறுப்புக்கள், வலம் துடிக்கின்றில - வலப்பக்கம் துடிக்கின்றன வில்லை [இடப்பக்கமே துடிக்கின்றன]; வருவது - (இக்குறியால்) இனிவருவதோர்பயனை, ஓர்கிலேன்-(யான்) இன்னதென்று அறிகிறேனில்லை; (எ-று.)

எனது இடக்கண் முதலியன துடிக்கின்றதனால், இனியேனும் எனக்கு நன்மையுண்டாகுமோ? அன்றித் தீவினைப்பயனே இங்ஙனம் தோன்றி எனக்கு ஒரு ஆசையை விளைத்து அதன் மூலமாக எனக்குத் துன்பத்தை மிகுவிக்கப் பார்க்கின்றதோ? இதனால் விளையப்போவது யாதோ? என்று சீதாபிராட்டி தனக்குத்தோன்றிய எண்ணத்தைத் தனது துணைவியான திரிசடையினிடம் தெரிவிக்கலாயின ளென்பதாம். 'தீவினைசலந்துடித்து' என்று இயல்பான பாடமாயின், நான் செய்த தீவினையானது (எனக்கு நற்பயன் விரைவிற்சித்திக்கு மென்று கருதுமாறு) வஞ்சனையாக இடந்துடித்து, இனியும் எனக்குத் துன்பத்தைத்தான் விளைவிக்கப்போகின்றதோ? என்று பொருளுரைக்க. மகளிர்க்கு இடமும், ஆடவர்க்கு வலமும் துடிப்பது நன்னிமித்தமாகும். (௩௨)

௩௩. முனியொடு மிதிலையின் [1]முதல்வன் முந்துநாட்
[2]டுனியறு புருவமுந் தோளு நாட்டமு
மினியன துடித்தன வீண்டு மாண்டென
நனிதுடிக் கின்றன வாய்ந்து நல்குவாய்.

(இ - ள்.) முதல்வன் - நாயகனாகிய ஸ்ரீராமன், முனியொடு - விசுவாமித்திர முனிவருடனே, மிதிலையின் - மிதிலா பட்டணத்துக்கு, முந்தும் நாள் - வந்தபொழுது, துனி அறு புருவமும்-குற்றமற்ற (எனது) புருவமும், தோளும—, நாட்டமும் - கண்ணும், இனியன-இனிமையைவிளைப்பனவாய், துடித்தன - (இடந்) துடித்தன; ஈண்டும் - இப்பொழுதும், ஆண்டு என - அப்பொழுது துடித்தாற்போலவே, நனி துடிக்கின்றன - நன்றாக (இடந்) துடிக்கின்றன;—ஆய்ந்து நல்குவாய் - (இதன்பயனை) ஆராய்ந்து (எனக்குச்) சொல்வாயாக; (எ - று.)

இராமபிரான் விசுவாமித்திர முனிவரோடு முன்பு மிதிலாபுரியிற்புகும் போது எனக்கு இடப்பக்கந் துடித்தது போலவே இப்போதும் இடம் துடிக்கின்றனவே! இவ்விலங்கையில் எனக்கு அவ்வாறான நன்மை யாது விளையும்?

இதன் பயனை ஆராய்ந்து சொல்லுக என்று சீதாபிராட்டி திரிசடையை வேண்டினளென்க. மிதிலை - ஜனகமகாராஜாது நகர்; இசசொல்லிற்கு - மிதி யென்பவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டதென்பது பொருள்: நிமி சக்கரவாத்தி யின் உடலில் முனிவர் அரணியிட்டுக் கடைந்ததனாற் பிறந்தமைபற்றி, மிதி யென்று ஜனக குலத் தலைவருக்குப் பெயர். பி - ம்:—[1]முதல்வர் வந்த நாள். [2]உறு. (௩௩)

௩௪. மறந்தனெ னிதுவுமோர் மாற்றங் கேட்டியா
லறந்தரு சிந்தையென் னாவி நாயகன்
பிறந்தபார் முழுவதுந் தம்பி யேபெறத்
துறந்துகான் புகுந்தநாள் வலந் [1]துடித்ததால்.

(இ - ள்.) மறந்தனென் - (முன்னே) சொல்ல மறந்தேன்; இதுவும் ஓர் மாற்றம் - இவ்வொரு வார்த்தையையும், கேட்டி - கேட்பாய்; அறம் தரு சிந்தை - தருமமே பொருந்திய மனத்தையுடைய, என் ஆவி நாயகன்-எனது உயிரோடொத்த கொழுநராகிய இராமபிரான், பார முழுவதும் - பூமிமுழு வதையும், பிறந்த தம்பியே - தன்பின் பிறந்த அடுத்த தம்பியாகிய பரதனே, பெற - பெறும்படி, துறந்து - (அயோதநியை) விட்டு, கான் புகுந்த நாள் - வனததிற்கு வரும்பொழுது, வலம துடிததது - (புருவம் முதலியன) வலப் புறம் துடித்தது; (எ - று.)—ஆல்-ஈற்றசை.

கீழ்ககவியில் தனககு முன்னே நன்மை விளைந்த காலத்தில் அதற்கு அறிகுறியாக இடந்துடித்ததைக கூறிய சீதாபிராட்டி, இக்கவியாலும் அடுத்த கவியாலும் தனக்குத் தீமை விளைந்த காலஙகளில் அவற்றிற்கு அறிகுறியாக வலந்துடித்ததைக் கூறுகின்றாள்; பிறநத பார என்று எடுத்து - தனக்கென்று சொல்ல உண்டான இராசசிய மெனினும் அமையும். ஆல் - ஈற்றசை. பி - ம்:—[1]துடித்ததே. (௩௪)

௩௫. நஞ்சனை யான்வனத் திழைத்த நாளிடை
வஞ்சனை யால்வலந் துடித்த வாய்மையா
லெஞ்சல [1]வீண்டுதா மிடந்து டித்ததா
லஞ்சலென் றிரங்குதற் கடுப்பதி யாதென்றாள்.

(இ - ள்.) நஞ்சு அனையான் - விஷம்போலக் கொடிய இராவணன், வஞ்சனையால் - கபடததினாலே, வனதது - தண்டகாரணியததில், இழைதத நாளிடை - (எனககுத தீஙகு) செய்த பொழுதில, வலம் துடித்த - வலப்பக்கந் துடித்தன; (அப்பொழுதெல்லாம), தாம - இவ்வுறுப்புககள், வாய்மையால் - உண்மையாகிய விளை பயனால், எஞ்சல - குறையாதவை யாயின; ஈண்டு-இப்பொழுது, இடம் துடித்தது - இடப்புறந் துடிததது; ஆல் - ஆத லால், அஞ்சல் எனறு - பயப்படாதே என்று சொலலி, இரஙகுதற்கு - (என் பக்கல) இரக்கஙகொள்ளுமாறு, அடுபபது - வருவதாகிய செயல், யாது - எதுவோ? என்றாள் - என்று (பிராட்டி) சொன்னாள்;(எ - று.)

இடந்துடித்தால் தீமைவிளைவதும் வலந்துடித்தால் நன்மைவிளைவதும் இதற்கு முன்னெல்லாம் எனக்குத் தவறாது விளைந்தன; இப்போதோ எனக்கு இடம் துடிக்கின்றது; ஆனால், கடலிடையிலுள்ள இலங்காபுரியில் அரக்கரிடையிலே அகப்பட்டுக்கிடக்கின்ற எனக்கு எந்த நன்மை உண்டாகக் கூடும்? இங்கு நன்மை விளைதற்கு யாதொருவழியும் தெரியவில்லையே என்று ஏங்கிச் சீதாபிராட்டி திரிசடையினிடம் தெரிவித்தனளென்க.

இராவணன் தன்னை மணஞ்செய்யுமாறு பலபடிநயபயங்களால்வேண்டியும் இணங்காதசீதையை இணங்குவிக்கும்படி அரக்கிமார்களை ஏவிச் செல்ல, அவர்களும் அவ்வாறே அச்சமுறுத்தி வற்புறுத்துகையில், சீதாபிராட்டி, தன்னை இராமன் தேடிமீட்க வராமைக்குக் காரணங்களைப் பலவாகச் சங்கித்துத் தனது பாக்கியக்குறைவே காரணமென்று அறுதியிட்டு இனித் தனக்கு மரணமே சரணமென்று நிச்சயிக்க, அதுபோது திரிசடை தான் கண்ட கனவுகளையும் அவற்றின் பயன்களையும் கூறிச் சீதையைத் தேற்றுகையில், சீதைக்கு நன்னிமித்தம் தோன்றினவென்று முதனூலிற் கூறப்பட்டுள்ளது. பி - ம்.—[1]நன்மையாலிடந்துடிக்குமால். (௩௫)

௩௬.—சீதாபிராட்டியை நோக்கித் திரிசடை நற்பயன்விளையுமென்று பின்னும் கூறுதல்.

என்றலுந் திரிசடை யியைந்த சோபன
நன்றிது நன்றெனா நயந்த சிந்தையா
ளுன்றுணைக் கணவனை [1]யுறுத லுண்மையா
லன்றியுங் கேட்டியென் றறைதன் மேயினாள்.

(இ - ள்.) என்றலும் - என்று-(பிராட்டி) சொன்னவளவில், திரிசடை - த்ரிஜடையானவள், 'இயைந்த - (உனக்கு) உண்டான, சோபனம் இது - இம் மங்களக்குறி, நன்று நன்று - மிகவும் நன்மையைத்தருவதாம்,' எனா - என்று சொல்லி, (பின்பும்), நயந்த சிந்தையாள் - (பிராட்டியினிடத்து) அன்புவைத்த மனத்தையுடையளாய் 'உன் துணை கணவனை - உனக்குத் துணையான கொழுநராகிய ஸ்ரீராமரை, உறுதல் - (நீ) சேர்தல், உண்மை - நிச்சயம்; அன்றியும் - இது வல்லாமலும், கேட்டி - (யான்சொல்வதைக்)கேட்பாயாக', என்று - என்று சொல்லி, அறைதல் மேயினாள் - சொல்லத் தொடங்கினாள்; (எ - று.)—அதனை மேல் இரண்டுகவிகளாற் கூறுகின்றார். (௩௬)

௩௭.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்; சீதாபிராட்டியினிடம் தான்கண்ட நன்னிமித்தத்தைத் திரிசடை எடுத்துக்காட்டுதல்.

உன்னிறம் பசப்புற வுயிரு யிர்ப்புற
[1]வின்னிறத் தேனிசை யினிய நண்பினான்
மின்னிற மருங்குலாய் செவியின் [2]மெல்லெனப்
பொன்னிறத் தும்பிவந் தூதிப் போயதால்.

(இ - ள்.) மின் நிறம் மருங்குலாய் - மின்னல்போன்ற தன்மையுள்ள இடையையுடையவளே! உன் நிறம் பசப்பு உற - உனது திருமேனியின் நிறம் பசுமைபெறும்படியாகவும், உயிர் உயிர்ப்பு உற - ஜீவன் பிழைத்தலைப் பெறும்படியாகவும், பொன் நிறம் தும்பி - பொன்னின் நிறத்தையுடைய தொரு வண்டு, இனிய தன்மையினால் - இனிமையான தன்மையினால், மெல்லென வந்து - மெதுவாக வந்து, இன் நிறம்-(கண்ணுக்கு) இனிய நிறத்தை யுடைய, தேன் - (தான் உண்ணும்)தேன் போன்ற, இசை - பாட்டிசையை, செவியின் - (உனது) காதில், ஊதி - ஊதிவிட்டு, போயது - இப்பொழுது போயிற்று; (எ - று.)

பொன்வண்டு செவியினிடத்தில் இன்னிசையை ஊதிச்சென்ற இது நல்ல குறியென்பதைக் குறிப்பித்தற்கு 'உன்னிறம் பசப்புற உயிருயிர்ப்புற' என்றாள். பி - ம்:—[1]இன்னிறத் தேழிசை. [2]மெல்லவோர். (௩௭)

௩௮. ஆயது தேரினுன் னாவி நாயக
னேயது தூதுவந் தெதிர்த லுண்மையா
றீயது தீயவர்க் கெய்த றிண்ணமென்
வாயது கேளென மறித்துங் கூறுவாள்.

(இ - ள்.) ஆயது - அதனை, தேரின் - ஆலோசித்தால், உன் ஆவி நாயகன் - உனது பிராணநாயகன், ஏயது - ஏவியனுப்பின, தூது-தூதன், வந்து எதிர்தல் - (இங்கு) வந்து சேர்தல், உண்மை - நிச்சயமாம்; (அன்றியும்), தீயவர்க்கு - கொடுந்தன்மையுள்ள இராவணாதியர்க்கு, தீயது-கொடிய துன்பம், எய்தல் - வருதலும், திண்மை - உறுதியாம்; (அதற்கு அறிகுறியாக), என் வாயது - என்னிடம் நிகழ்ந்ததை, கேள்—,என-என்று சொல்லி, மறித்தும் கூறுவாள் - மீண்டுஞ் சொல்லுவாள், (திரிசடை); (எ - று)

'எந்த நன்மையையும் எதிர்பார்த்தற்கிடமில்லாத இவ்வசோகவனிகையில் அரக்கரிடையே அகப்பட்டுத் தவிக்கின்ற உனக்கு இடந்துடிக்கின்ற தனால் யாது நற்பயன் விளையும்?' என்று ஐயுறவேண்டா; உனது திருமேனியில் நன்னிற முண்டாகுமாறும் உன்னுயிர் தேறுதலடையுமாறும் பொன்னிறவண்டு இன்னிசையை உன் செவியிலே ஊதிச் சென்றதனால் அதன் பயனாக இப்பொழுது உனது பிராணநாயகனாகிய ஸ்ரீராமனிடத்திலிருந்து ஒரு தூதுவன் வந்து செய்திசொல்லிவிட்டுப் போவானென்பது, தெற்றென விளங்குகின்றது; இதுவே, உனக்கு இடப்புறம் துடித்ததன் பயனும்; அன்றியும், இவ்விராக்கதர்கட்குத் தீமைவிளையுமென்பதற்கு அறிகுறியாக இப்போது ஒரு கனவும் கண்டேன்; அதனை யான் கூறக்கேளென்று திரிசடை கூறலாயின ளென்பதாம். (௩௮)

௩௯.—திரிசடை தான் நற்கனாக்கண்டமையைச் சீதாபிராட்டியினிடம் எடுத்துக்கூறத் தொடங்குதல்.

துயிலெனி லாதலிற் கனவு தோன்றல
வயில்விழி [1]பொருகன வமைந்து நோக்கினேன்

பயில்வன பழுதில [2]பழுதி நாடென
[3]வெயிலினு மெய்யன வுரைத்தன் மேயினாள்.

(இ - ள்.) அயில் விழி - வேல்போலுங் கண்களையுடையவளே! — துயில் இலது ஆதலின் - (உனக்கு) தூக்கமில்லையாதலால், கனவு தோன்றல-கனுக் கள் காணப்படுவனவில்லை; (யான்), ஒரு கனவு - ஒரு கனுவை, அமைந்து நோக்கினேன் - உண்டாகிக் காணப்பெற்றேன்; பழுது இ நாடு-குற்றமுள்ள இந் நாட்டில், பயில்வன - உண்டாகுங் கனுமுதலிய தோற்றங்கள், பழுது இல - பழுதுபடுகின்றன வில்லை, என - என்று சொல்லி, வெயிலினும் மெய் யன-சூரியனைக்காட்டிலும் தவறாதவன வாகிய சொற்களை, உரைத்தல் மேயி னாள் - சொல்லத்தொடங்கினாள்; (எ - று.)

திரிசடை பிராட்டியை நோக்கி 'சீதையே! உனக்கு உறக்கமில்லாமை யால் நன்னிமித்தமாகத்திரம் தோன்றியனவேயன்றிக் கனுத்தோன்றவில்லை; அரக்கர்க்குத் தீமைவிளையு மென்பதற்கும் உனக்கு நன்மை யுண்டாகுமென் பதற்கும் அறிகுறியாக யான் ஒருகனுக் கண்டேன்; அதனைக் கேள்' என்று சொல்லிக் கூறத்தொடங்கினளென்பதாம்.

இந்த நாடு குற்றமே நிறைந்ததாயினும் இதிற்காணும் கனுமாத்திரம் ஒரு போதும் பொய்க்காதென்பாள் 'பயில்வன பழுதில பழுதிநாடு' என்றாள். அயில் விழி - அன்மொழித்தொகை; அண்மைவிளி. இ நாடு - தொகுத்தல். [2]'பழுதினாடு' என்ற பாடத்துக்கு-பழுதுக்கு இல்லான[உறைவிடமான](இந்த) நாட்டில் என்க. வெயில் - சூரியனுக்கு இலக்கணை. சூரியன் தான் உதித்த லும் அஸ்தமித்தலும் பொய்க்காதிருத்தலால், பொய்யல்லாத மெய்ச்சொல் லுக்குச் சூரியனை உவமை கூறுவர்; "காலையன்ன சீர்சால் வாய்மொழி" என்ற பதிற்றுப்பத்தின் அடியையும், 'ஆதித்தனைப்போல் என்றும் தப் பாதாகிய மெய்ம்மொழி' என்ற அதனுரையையும் காண்க. இனி, ஒருசாரார் [3]'வெயிலினும் வெய்யன என்ற பாடங்கொண்டு, 'சூரிய கிரணத்திலும் விரும பத்தகுந்த சொற்களை' என்று பொருளுரைத்து, சன்னிரவில் அரக்கியரிடைப் பட்டு மிகவும் வருந்துகின்ற சீதைக்கு அவ்வருத்தம் சிறிது நீங்குமாறு இனி விடிந்துதோன்றப்போகின்ற சூரியனைக்காட்டிலும் செவிக்கினிய சொற்கள் என்று கருதுதக்கொள்வர். இங்கு வெய்யன கொடிய சொற்கள் என்று உரைத்தல், அதனுணைச சிறவாது. இச்செய்யுள் சில பிரதியில் "உன்னிறம்" (௩௭) என்றதன் பின் உள்ளது. பி - ம்:—[1]அன்னை கண்ணமைய. [2]விளம்பக் கேட்டியால். (௩௬)

௪௦ -இதுவும் அடுத்தகவியும்-ஒருதொடர்; திரிசடை இராவணன்தலத்தோடு நாசமடைவதைக்குறிக்குங் கனுக்கண்டதைக் கூறுதல்.

எண்ணெய்பொன் முடிதொறு மிழுகி [1]யீறிலாத்
திண்ணெடுங் கழுதைபேய் பூண்ட தேரின்மே

[2]லண்ணலவ் விராவண னரத்த வாடைய
னண்ணினன் றென்புல னவையில் கற்பினாய்.

(இ - ள்.) நவை இல் கற்பினாய்-குற்றமில்லாத கற்புநிலைமையையுடைய வளே!—அண்ணல் பெருந்தன்மையையுடைய, அ இராவணன்-அந்த இராவணன், பொன் முடிதொறும் - அழகிய (தனது) பத்துத்தலைகளிலும், எண்ணெய் - எண்ணெயை, இழுகி - தேய்த்துக்கொண்டு, ஏறு இலா - அளவில்லாதனவாகிய, திண் நெடு கழுதை - வலிய பெரிய கழுதைகளும், பேய் - பேய்களும், பூண்ட - பூட்டப்பட்டுள்ள, தேரின்மேல் அரத்தம் ஆடையன் - சிவந்த வஸ்திரத்தை உடுத்துக்கொண்டவனாய், தென் புலன்-தெற்குத்திக்கை நோக்கி, நண்ணினன் - சென்றான்; (எ - று.)

இராவணன் தனது பத்துத்தலைகளிலும் எண்ணெய்தேய்த்துக்கொண்டு கழுதையும் பேயும் பூட்டிய தேரின்மீதேறி, இரத்த வாடையுடன் தென்திசை நோக்கிச் செல்வதாகக் கனாக்கண்டேனென்று திரிசடை பிராட்டியினிடம் கூறினளென்க. "இல்லை கனாமுந்துறாதவினை" என்பவாதலால், இராவணனுக்குத் தீங்குநேர்வது கனாவினால் முந்துறத் தெரிவிக்கப்பட்டது. வான்மீகிபகவானும் இங்ஙனமே கூறியுள்ளார். எண்ணெய் எள்ளிலிருந்து உண்டாகும் நெய்; தைலம். அகரசசுட்டு, பிரசித்தியைக் காட்டிற்று. அரத்தம்-ரக்தம். பி-ம்:—[1]ஏறிய. [2]அண்ணல்வேல். (௪௦)

௪௧. மக்களுஞ் சுற்றமு மற்று ளோர்களும்
புக்கன ரப்புலம் போந்த தில்லையாற்
[1]சிக்கற நோக்கினென் றீய வின்னமு
மிக்கன [2]கேட்கென விளம்பன் மேயினாள்.

(இ - ள்.) 'மக்களும் - (அவனது) பிள்ளைகளும், சுற்றமும்-உறவினர்களும், மற்று உளோர்களும் - இன்னமுள்ள அரக்கர்களும், அ புலம்-அந்தத் திக்கைநோக்கியே, புக்கனர் - சென்றார்கள்; போந்தது இல்லை - திரும்பி வரக் கண்டதில்லை; சிக்கு அற - தவறுபடாமல், நோக்கினென்-பார்த்தேன்; இன்னமும்—, தீய - கொடியவை, மிக்கன - மிகுந்துள்ளவற்றை, கேட்க - கேட்பாயாக', என-என்று சொல்லி விளம்பல் மேயினாள் - (அவற்றையும்) சொல்லத் தொடங்கினாள், (திரிசடை); (எ - று.)

அன்றியும், இராவணன் எந்தத்திசையாகச் சென்றானோ அந்தத் தென்திசை நோக்கியே அவனது மக்களும் சுற்றத்தாரும் திரும்பிவராமலே செல்லக் கனாக்கண்டேன்; ஆதலால், வமிசநாசமாக இராவணன் அழிவது நிச்சயம்: இவற்றைத்தவிர இன்னும் சில கனாவும் கண்டேன்; அவற்றையும் கூறுவேனென்று திரிசடை கூறலாயினளென்க. பி - ம்:—[1]சிக்குற. [2]கேட்டியால் விளைவு கூறுவேன். (௪௧)

௪௨.—திரிசடை பின்னும் தான்கண்ட கனவைக் கூறுதல்.

ஆண்டகை யிராவணன் வளர்க்கு [1]மவ்வன
லீண்டின விறந்தவா லினங்கொள் செஞ்சிகைத்
தூண்டரு மணிவிளக் கழலுந் தொன்மனை
கீண்டதால் வானவே றெறியக் கீழைநாள்.

(இ - ள்.) ஆண் தகை - ஆண்மைக்குணத்தையுடைய, இராவணன்—, வளர்க்கும் - (நெய்முதலியன சொரிந்து) வளரச்செய்வனவாகிய, அ அனல்- அந்த ஓமாக்கினிகள், ஈண்டின - ஒன்று கூடினவாய் [ஒருசேர], இறந்த - அவிந்தன; இனம் கொள் - கூட்டத்தைக்கொண்ட, செம் சிகை சிவந்த சுவாலையையுடைய, தூண்டு அரு - தூண்டுதல் வேண்டாத, மணி விளக்கு-இரத்தினமயமான தீபங்கள், அழலும்-விளங்கப்பெற்ற, தொல் மனை - (அவனது) பழமையான மாளிகை, கீழை நாள் - விடியற்காலத்தில், வானம் ஏறு எறிய- ஆகாயத்துப் பேரிடி இடித்துவிழுதலால், கீண்டது - இடிபட்டது; (எ - று.)

கீழ் இரண்டுகவிகளினால் இராவணன் வம்சநாசமாவதைச் சூசிப்பிக்குங் கனாக் கண்டதைக் கூறிய திரிசடை, இந்தச்செய்யுளினால் இனி இராவணனதுமாளிகை விரைவிலழிவதைக்குறிப்பிக்குங் கனாக்கண்டதைக்கூறுகின்றனளென்க. ஆண்டகை-ஆண்டகைமை; பராக்கிரமம். ஆகவநீயம், காருகபத்தியம், தக்ஷிணாக்கினி என்று ஓமாக்கினி மூன்றுவகைப்படுதலால் 'ஈண்டின இறந்த எனப் பன்மையாற் கூறப்பட்டது. ஏறு - ஆண்பெயர்; வானேறு, வேலேறு என்றாற்போல, 'வான வேறு' என்றார்: சிறந்ததை ஆணென்றல், மரபு; பேரிடியென்று கருத்து; ஆணலை போல. 'கீழைநாள்' என்றதனால், இந்தக் கனா முழுவதும் இன்றை விடியலிறக்கண்டது எனத் தெரிவித்தாள். விடியற்காலத்துக்கனா தவறாது விரைவிற் பலிக்குமென்பது, நூற்றுணிபு.
பி - ம்:—[1] அவ்வனம். [2] ஈண்டியல்பு.　　(௪௨)

௪௩. இனித் திரிசடை இலங்கையில் தோன்றும் உற்பாதங்களை ஆறுகவிகளாற் கூறுகின்றாள்.

பிடிமதம் பிறந்தன பிறங்கு பேரியு
மிடியென முழங்குமா லிரட்ட லின்றியே
தடியுடை முகிற்குல மின்றித் தாவில்வான்
வெடிபட வதிருமா லுதிரு மீனெலாம்.

(இ - ள்.) பிடி மதம் பிறந்தன-பெண்யானைகள் மதமொழுகப்பெற்றன; பிறங்கு பேரியும்-விளங்குகின்ற முரசவாத்தியங்களும், இரட்டல் இன்றியே-அடித்தலில்லாமலே, இடி என - இடிபோலவே, முழங்கும்-தாமே கொடுமையாக ஒலிக்கும்; தடி உடை-மின்னலையுடைய, முகில் குலம் - மேகக்கூட்டம், இன்றி இல்லாமலே, தா இல் வான் - கெடுதலில்லாத ஆகாயம், வெடி பட-

(அண்டமெல்லாம்) வெடிக்கும்படி, அதிரும் - இடியிடிக்கும்; மீன் எலாம் - நக்ஷத்திரங்களெல்லாம், உதிரும் - உதிர்ந்துவிழும்; (எ - று.)

பெண்யானை மதநீரொழுகப்பெறுவதும், பேரிகை அடிக்கப்படாமலே ஒலித்தலும், ஆகாயத்தில் மேகக்குலங்களில்லாமலே இடித்தலும், நட்சத்திரங்கள் உதிர்தலும், பின் வருந் தீங்கைத் தெரிவிக்கும் உற்பாதங்களென்க; மேலிறகவிகளும் இங்ஙனமே காண்க. தடி - தடித். வடமொழி. (௪௩)

௪௪. விற்பக [1]லின்றியே யிரவு விண்டற
வெற்பக [2]வெரிந்துள தென்னத் தோன்றுமால்
மற்பக மலர்ந்ததோண் மைந்தர் சூடிய
கற்பக மாலையும் புலவு காலுமால்.

(இ - ள்.) வில் - ஒளியையுடைய, பகல் - பகற்பொழுது, இன்றியே - இல்லாமலே [இராப்பொழுதிலே], இரவு விண்டு அற - இருள் நீங்கி ஒழியும்படி, எல் - சூரியன், பக எரிந்துளது என்ன - பிளவுபட [பாதி] எரிந்து போனதுபோல, தோன்றும - விளங்கும்; மல் பக - வலிமைமிக, மலர்ந்த - விளங்குகின்ற, தோள - தோள்களையுடைய, மைந்தர் - வீரர்கள், சூடிய தரித்த, கற்பகம் மாலையும - கல்பகவிருக்ஷங்களின் மலர்களால் தொடுத்த மாலைகளும், புலவு காலும் - (நறுமணமின்றிப்) புலால்நாற்றம் வீசும்; (எ - று.)

இரவிலும் இருளொழியும்படி சூரியன் பாதிவடிவத்தோடு தோன்றுவதும், வீரர்கள் சூடிய கற்பகமாலைகள் புலால்நாற்றம் வீசுவதும் உற்பாதமாக உண்டாயின. இராவணனிடத்து அச்சத்தால் தேவர்கள் கொணர்ந்து கொடுத்த கற்பகமலர்மாலையை இராக்கதவீரர் அணிந்துள்ளாரென்க. இரவு - இருளுக்கு ஆகுபெயர். விண்டு என்னும் வினையெச்சம், இங்கே தன்வினைப் பொருளது. பி - ம்:—[1]அன்றியே யிரவுவிண்டற. [2]எரிந்துள வென்ன. (௪௪)

௪௫. திரியுமா லிலங்கையு மதிலுந் திக்கெலா
மெரியுமாற் கந்தர்ப்ப நகர மெங்கணுந்
தெரியுமான் மங்கல கலசஞ் சிந்தின
விரியுமால் விளக்கினை விழுங்கு மாலிருள்.

(இ - ள்.) இலங்கையும் - இந்த லங்காபுரியும், மதிலும் - (அதனைச்சூழ்ந்த) மதில்களும், திரியும் - சுழலும்; திக்கு எலாம் - எல்லாத்திக்குகளும், எரியும் - நெருப்புப்பற்றி எரியும்; கந்தர்ப்ப நகரம் - கந்தருவர்களது பட்டணம், எங்கணும் - எல்லாவிடத்தும், தெரியும - காணப்படும்; மங்கல கலசம் - சுபகரமான பூர்ணகும்பங்கள், சிந்தின விரியும - வாய்விரிந்தனவாகி உடையும்; இருள - இருட்டு, விளக்கினை - தீபத்தை, விழுங்கும் - சூழ்ந்துமறைக்கும்; (எ - று)

இலங்கையின் மதிலும் இலங்காபுரியும் திரிதலும், திக்குக்கள் எரிதலும், கந்தர்வநகரம் எங்கும் தெரிதலும், பூர்ணகும்பங்கள் வாய்விரிந்து உடைதலும், விளக்குகள் இருளைப் போக்கவேண்டியதாயிருக்க அந்நிலைமாறி இருள்

விளக்கை விளங்கவொட்டாது தான் மேம்படுதலும் உற்பாதமாகத் தோன்றின வென்க. கந்தர்ப்பநகரம் - மாடமாளிகைகள் கூடகோபுரங்கள் முதலிய அமைந்துள்ள நகரம்போல ஆகாயத்தில் தோன்றி மறையுந்தன்மையது; இதனை, கபுரம [ஆகாசபட்டணம்] என்றும் வழங்குவர். "ஸாவதிகுத்தும் ஸததோத்திதம்ச பயதம் ந்ருபதிராஷ்ட்ராணாம்" [கந்தர்வநகரம் எல்லாத்திசையிலும் எப்போதும் தோன்றுமாயின், அது அரசனுக்கும் தேசத்திற்கும் பேரச்சத்தை விளைக்கும்]" என்று வராக மிகிரர் கூறியுள்ளதனால், எங்கணும் என்பதற்கு - இரட்டுறமொழிதலாக எல்லாவிடத்திலும் எல்லாப்போதிலும் என்று பொருள் கொள்ளலாம். கந்தர்வநகரம் - கந்தருப்பநகரமெனத் திரிந்தது; 'கந்தர்ப்பநகர மெங்கணுங் கரியும்' என்று பாடங்கொண்டு மன்மதன் வாசஞ்செய்யுமிடமாகிய சிங்காரப்பூஞ்சோலை அந்தப்புரம் முதலியவை தீந்துகாணப்படும் என்று பொருள் கொள்ளுதல் அத்துணைச் சிறப்பின்று. (௪௫)

௪௬. தோரண முறிந்தன துணியச் சூழிமால்
வாரண முறியுமால் வலத்த [1]வாண்மருப
பாரண மந்திரத் தறிஞர் [2]நாட்டிய
பூரண குடத்துநீர் [3]நறவு பொங்குமால்.

(இ - ள்.) தோரணம் - தோரணங்கள், முறிந்தன ஒடிந்தனவாகி' துணிய - துண்டுபட,—சூழி - முகபடாத்தையுடைய, மால்-பெரிய, வாரணம்-யானைகள், வலத்த - வலிமையுள்ள, வாள் - ஒளியையுடைய, மருப்பு - தந்தங்கள், முறியும் - ஒடிபடும்; அறிஞர் - (வைதிககருமங்களை) அறிந்த அந்தணர், ஆரண மந்திரத்து - வேதமந்திரங்களைக்கொண்டு, நாட்டிய - பிரதிஷ்டித்த, பூரண குடத்து - நிறைந்த கும்பங்களிலுள்ள, நீர் - பரிசுத்த ஜலம், நறவு பொங்கும் - கள்ளாகிப் பொங்கும்;'(எ - று.)—ஆல்-அசை.

தோரணம் முறிந்து துண்டுபடுதலும், யானைகள் பகைவரைக் குத்திக் கொல்லுந்தன்மைவாய்ந்த தமது வலிய தந்தங்கள் ஒடியப்பெறுதலும், வேதம் வல்ல அந்தணர் அபிமந்திரித்துவைத்த பூர்ணகும்பங்களின் சுத்தஜலம் கள்ளாய்ப்பொங்குதலும் உற்பாதமாக நிகழ்ந்தன வென்க. தோரணம்-ஆங்காங்கு அமைக்கப்படுவனவாகிய கட்டுவாயில்; பி - ம்:—[1]வான் மருப்பு. [2]ஆட்டுறு. [3]நறவிற். (௪௬)

௪௭. விண்டொடர் மதியினைப் பிளந்து [1]மீனெழும்
புண்டொடர் குருதியிற் பொழியும் போர்மழை
தண்டொடு [2]திகிரிவா ளனுவென் றின்னன
மண்டமர் புரியுமா லாழி மாறுற.

(இ - ள்.) விண் தொடர் - ஆகாயத்திற் செல்கின்ற, மதியினை - சந்திரனை, பிளந்து - பிளந்துகொண்டு மீன் - நக்ஷத்திரம், எழும் - புறப்படும்; போர் - (ஆகாயத்தில்) கவிந்துபரந்த, மழை - மேகங்கள், புண் தொடர் குருதியின் -

விரணத்திலிருந்து வழியும் இரத்தத்தைக்கொண்டு, பொழியும் - மழைபெய்யும்; தண்டொடு - கதையும், திகிரி - சக்கரமும், வாள் - வாளும், தனு - வில்லும், என்று இன்னன - என்று இப்படிப்பட்ட ஆயுதங்கள், ஆழி மாறு உற - (பேரொலியால்) கடலோடு மாறுபடும்படி, மணடு அமர் - மிகுந்தபோரை, புரியும் - தாமேசெய்யும்; (எ - று.)

'நட்சத்திரநாதன்' என்று பேர்பெறும்படி நட்சத்திரங்கட்கெல்லாந் தலைவனான சந்திரனை அந்த நட்சத்திரங்கள் மீறிப் பிளந்துகொண்டு எழுதலும், வானம் இரத்தமழைபொழிதலும், தண்டம் சக்கரம் முதலிய ஆயுதங்கள் பேரொலிபடத் தாமே ஒன்றோடொன்று போர்புரிதலும் உற்பாதமாகத் தோன்றின வென்க. புண் தொடர் - குருதிக்கு அடைமொழி. குருதியைப் பொழியும் எனப் பொருள் கொண்டால் குருதியின் என்பதில், இன்சாரியை நிற்க இரண்டனுருபுதொக்கதென்க பி - ம்'—[1]மின்னெழும். [2]மதியமீன்.

௪௨. மங்கையர் மங்கலத் தாலி மற்றையோ
ரங்கையின் வாங்கின ரெவரு மன்றியே
கொங்கையின் வீழ்ந்தன குறித்த வாற்றினு
லிங்கித னற்புத மின்னுங் கேட்டியால்.

(இ - ள்.) மஙகையர் - பெண்களது, மஙகலம் தாலி - சுபமான தாலிகள், மற்றையோர் எவரும - பிறரொருவரும, அம் கையின் வாஙகினர் அன்றியே - தமது அகங்கையால் அறுத்தனரல்லாமலே, கொங்கையின் - (அவரவர்) தனஙகளின்மேல், வீழ்ந்தன - தாமேவிழுந்தன; இங்கு குறிதத ஆற்றினுல் - இப்பொழுது சொன்ன முறைப்படியே, இதன் - இத்தீக்குறியினது, அற்புதம் - ஆச்சரியததை, இன்னும - இன்னமும், கேட்டி - கேட்பாயாக; (எ - று.)

இராக்கதமகளிர் தமது கழுததிலணிந்துள்ள மஙகலநாண்கள் பற்றியிழுப்பவ ரெவருமு இல்லாமலே தாமே அற்று அம்மகளிர கொஙகைகளின்மேல் விழுகின்றன; இதுவும் ஓர் உற்பாதமே; இன்னும் கூறுகின்றேன் கேள்! என்று பின்னும் திரிசடை கூறலாயின ளென்க. (௪௨)

௪௩.—இராவணனுக்குத் தீங்கு உண்டாவதைக் குறிக்கும் தீக்குறியைத் திரிசடை கூறுதல்.

மன்னவன் றேவியும் மயன்ம டந்தைதன்
பின்னவி ழோதியும் பிறங்கி வீழ்ந்தன
[1]துன்னிருஞ் சுடர்சுடச் சுறுக்கொண் [2]டேறின
வின்ன லுண் டெனுமிதற் கேது [3]வீதெனு.

(இ - ள்.) மன்னவன் தேவி - லஙகாராஜனான இராவணனது மனைவியும், அ மயன் மடந்தைதன் - அந்த மயனது மகளுமான மந்தோதரியினது, ஓதியும் - கூந்தல் மயிர்களும, பின் அவிழ் பிறஙகி வீழ்ந்தன - பின்னல் அவிழ்ந்து நிறைந்து விழுந்தன; (இன்னும அவை), துன் இரு சுடர் சுட -

(அருகில்) பொருந்திய பெரிய விளக்கின் சுவாலை பற்ற, சுறுக்கொண்டு ஏறின - சுறுசுறு வென்று விரைந்து வெந்தன; இன்னல் உண்டு எனும் இதற்கு - (கொடிய அரக்கர்களுக்கெல்லாம்) துன்பமுண்டாமென்று (நான்) சொன்னதற்கு, ஏது - காரணம், ஈது - இச்செயலுமாம், எனா - என்று, (எ - று.),—'இயம்பி' என மேற்கவியோடு முடியும்.

இராவணனது மனைவியான மண்டோதரியினது பின்னிய கூந்தல்தானே அவிழ்ந்ததும, விளக்குச் சுடரில் சுறுக்குண்டு வெந்ததும் அவள் மங்கலநாணி ழந்தலைத் தெரிவிக்குந் தீக்குறியா மென்றன ளென்பதாம். பின்-முதனிலை தொழிற்பெயர். பின் - பின்னே, வீழ்ந்தன வென்றுமாம். சுறுக்கொண்டு - விரைந்து வேதற்குறிப்பு. பி - ம்:—[1]துன்னரும். [2]ஏறிற்றால. [3]என்பதே.

ருo —இதுமுதல் நான்குகவிகளால், திரிசடை தான் பின்னுங்கண்ட கனவைக் கூறுதல்.

என்றன ளியம்பிவே [1]றிசைப்பக் கேட்டியா
லின்றிவ ணிப்பொழு [2]தியைந்த தோர்கனா
வன்றுணைக் கோளரி யிரண்டு மாறிலாக்
குன்றிடை [3]யுழுவையங் குழுக்கொண் டீண்டியே.

(இ - ள்.) என்றனள் இயம்பி - என்று இவ்வாறு சொல்லி, (பின்பு), வேறு இசைப்ப - வேறொன்று (நான்) சொல்ல, கேட்டி - கேட்பாயாக; இன்று - இன்றைக்கு, இவண் - இவ்விடத்தில், இப்பொழுது—, ஓர் கனா - ஒருசொப்பனம், இயைந்தது-உண்டாயிற்று; (அதுஎன்னவென்றால்),—வல்-வலிய, துணை-ஒன்றுக்கொன்று துணையான, கோள் அரி இரண்டு-இரண்டு ஆண்சிங்கங்கள், மாறு இலா குன்றிடை - ஒப்பில்லாததொரு பெரியமலையிலே, அம் உழுவை குழு கொண்டு-கண்ணுக்கு அழகிதாகத்தோன்றுகின்ற புலிக்கூட்டத்தை (த்தமக்குத் துணையாக) க்கொண்டு, ஈண்டி - (அதனோடு) சேர்ந்து வந்து,—(எ - று.)—இக்கவியில் 'ஈண்டி' என்பது, மேற்கவியில் 'கொன்ற' என்னும் வினையோடு முடியும்.

கீழ்ப்பாட்டினிறுதியில் 'எனா' என்று வந்ததனால் இப்பாட்டில் 'என்றனள்' என்றது - அனுவாதம்; அன்றிக்கே, எனா - அசையாகவுமாம். முன் சொன்ன கனா நிகழ்ந்த காலத்தை, கீழ் ௪௨-ஆங் கவியில் 'கிழைநாள்' என்றதனாற் கூறியதனால், இனிச்சொல்லுங் கனா நிகழ்ந்த காலத்தையும் இடத்தையும் 'இன்றிவணிப்பொழுது' எனறதனாற் கூறினாள். இக்கனா நிகழ்ந்தது இவ்விடத்திலென்றதனால், முற்கனா நிகழ்ந்தது இவ்விடத்திலன்று தனதுவீட்டிலென்று கொள்க. அரி - ஹரி என்னும் வடமொழியின் திரிபு; (யானை முதலிய பெரிய விலங்குகளையும்) ஹரிக்கவல்லதென்று பொருள்: ஹரித்தல் - அழித்தல். குன்றிடை ஈண்டி என இயையும்; குன்றிடை உழுவை என இயைந்தால், மலையில் வசிக்கும் புலிக ளெனக. பி - ம்—[1]இன்னும். [2]எதிர்ந்தது. [3]உழுவையாம்.　(ருo)

௫௧. வரம்பிலா [1]மதகரி யுறையு மவ்வன
நிரம்புற வளைந்தன நெருக்கி நேர்ந்தன
[2]குரம்பறு பிணம்படக் [3]கொன்ற மாறிலாப
புரம்புக [4]விருந்ததோர் மயிலும் போயதால்.

(இ - ள்.) வரம்பு இலா-அளவில்லாத, மத கரி-மதத்தையுடைய யானைகள், உறையும - வசிக்கின்ற, அ வனம - அந்தக்காட்டை, நிரம்புஉற - நிரம்புதல் பொருந்த [இடைவிடாமல்], வளைந்தன - சூழ்ந்துகொண்டவையாய் நெருக்கி - வருத்தி, நேர்ந்தன - எதிர்த்து, குரம்பு அறு பிணம பட - எல்லையில்லாத பிணங்கள் பொருந்தும்படி, கொன்ற - கொன்றன; இருந்தது ஓர் மயிலும - (அவ்வனத்தில்) வந்திருந்ததொரு மயிலும், மாறு இலா - ஒப்பில்லாத, புரம் - (அசுரங்களது) நகரத்தை, புக - அடைதற்கு, போயது - (அவற்றுடன்) சென்றது; (எ - று.)

அரியிரண்டுங் கொன்ற வென்க. இக்கனவினால், ராமலக்ஷ்மணர் பெருவலியுள்ள வானரர்களைத் துணையாகக்கொண்டு இலங்கையைச் சார்ந்து அங்குள்ள அரக்கரையெல்லாம கொன்று, சீதாபிராட்டியைச் சிறைமீட்டுத்தமது நகரத்துக்குத் திருமபிச்செல்லுதல் குறிப்பிக்கப்படுதல் காண்க. அயோத்தியெனபதன் பொருளை உட்கொண்டு, மாறிலாப்புரம - பகையில்லாத பட்டணம் என்று கூறியதுமாம். பி - ம்.—[1]மால். [2]வரமபு. [3]கொன்று வாலிதிண். [4]மீண்டதோா. (௫௧)

௫௨. ஆயிரந் திருவிளக் கமைய [1]மாட்டிய
சேயொளி [2]விளக்கதொன் றேந்திச் செய்யவ
ளுயகன் றிருமனை நின்று [3]நண்ணுதன்
மேயினள் வீடணன் கோயின் மென்சொலாய்.

(இ - ள்.) மெல் சொலாய-மென்மையான சொற்களை யுடையவளே!—ஆயிரம் திரு விளக்கு - ஆயிரம் அழகிய விளக்குக்களை, அமைய-எரியும்படி, மாட்டிய - கொளுத்திய, சேய் ஒளி விளக்கு அது ஒன்று - சிவந்த ஒளியையுடையதொரு பெரு விளக்கை, ஏந்தி - கையிலெடுத்துக் கொண்டு, செய்யவள் - சிவந்தநிறமுடையவளொருத்தி, நாயகன் திரு மனை நின்று - ராக்ஷசராஜனுகிய ராவணனது அழகிய அரணமனையினின்றும், வீடணன் கோயில - விபீஷணனது அரணமனையை, நண்ணுதல் மேயினள் - அடைதலானள்; (எ - று.)

இது, ராஜ்யலக்ஷ்மி இராவணனுடைய மாளிகையிலிருந்து ஸ்ரீவிபீஷணுழ்வானுடைய மாளிகையைச் சார்தலைக் குறிப்பித்தல் காணக. முதலடியில் விளக்கு - திரியிற் பற்றியெரியும் நெருப்புச்சுவாலை; இரண்டாமடியில் விளக்கு - அச்சுவாலைகள் பலவற்றிற்கு இடமான தண்டுக்கு ஆகுபெயர். 'செய்யவள்' என்றது, இலக்குமியை யென்னலாம். பி - ம்.—[1]நாட்டிய. [2]விளக்கம். [3]நன்னுதல். (௫௨)

௫௩. [1]பொன்மனை புக்கவப் பொருவில் போதினி
லென்னைநீ யுணர்த்தினை முடிந்த தில்லென
வன்னையே யதன்குறை காணென் [2]றாயிழை
யின்னமுந் [3]துயில்கென விருகை கூப்பினாள்

(இ - ள்.) பொன் மனை புக்க - (அப்பெண் என் தந்தையது) பொன்மயமான மாளிகையை அடைந்த, அ - அந்த, பொருவு இல் போதினில்-ஒப்பில்லாத சமயத்தில், நீ—, என்னை—, உணர்த்தினை - துயிலெழுப்பினாய்; (ஆதலால்), முடிந்தது இல் - (அக்கனா) முடிந்ததில்லை, என - என்று (திரிசடை) சொல்ல,—ஆயிழை - ஆராய்ந்து எடுத்தணிந்த ஆபரணங்களையுடைய பிராட்டி,—'அன்னையே - தாயே! அதன் குறை காண் - அக்கனாவின் குறையைக் காண்பாயாக,' என்று - என்று சொல்லி, இன்னமும் துயில்க என - (அதன்பொருட்டு) இன்னமுந் தூங்குவாயாக வென்றுஞ் சொல்லி, இரு கை கூப்பினாள் - (தனது) இரண்டு கைகளையும் குவித்துத் தொழுதாள்; (எ-று.)

இவ்வாறு அநுகூலமான நற்குறிகளைக் கனாநிகழ்ச்சியால் முன்னமே அறிந்து கூறிய திரிசடையை நோக்கி, குறையாயுள்ள அந்தக் கனாவை முற்றவும் அறியவேண்டுமென்று ஆதரங்கொண்ட சீதாபிராட்டி 'இனியும் உறங்கி அந்தக் கனாவை முற்றவும் உணர்ந்து கூறுவாயாக' என்று சொல்லிக் கைகூப்பி வணங்கினாளென்பதாம். பொன் - இலக்குமிபோன்ற அவள் மனைபுக்க என்றுமாம். பி - ம்:—[1]பொன்னகர் [2]ஆய்வளை. [3]துயிலெனா. (௫௩.)

மீட்டுமத் திரிசடை யெனனு மென்சொலாள்
தோட்டடம் பொருகுழைத் தோகை யேயனாய்
கேட்டலுங் கடுவெனக் கிளருற் பாதமாய்
நாட்டினின் யாவரு நடுங்கக் காட்டுமால்.

என்று ஒருபாடல் இங்கே சில பிரதிகளிற் காண்கின்றது.

௫௪. அப்போது அநுமான் சீதையிருக்குமிடத்தைக் காணுதல்

இவ்விடை யண்ணலவ் விராம னேவிய
வெவ்விடை யனையபோர் வீரத் தூதனு
மவ்விடை யெய்தின னரிதி னோக்குவா
னொவ்விடை மடந்தைதன் னிருக்கை நோக்கினான்.

(இ - ள்.) இ இடை - இப்படிப்பட்ட சமயத்தில், அண்ணல் - பெருந்தன்மையையுடைய, அ இராமன் - அந்த ஸ்ரீராமன், ஏவிய - அனுப்பின, வெம் விடை அனைய - கொடிய காளையைப் போன்ற, போர் - போரில்வல்ல, வீரம் - வீரத்தன்மையையுடைய, தூதனும் - தூதனாகிய அனுமானும்,—அரிதின் - அருமையாக, நோக்குவான் - பார்த்துவருபவனாய், அ இடை - அந்த இடத்தை, எய்தினன் - அடைந்து,—நொ இடை. மடந்தைதன் - (மிகவும்

மெல்லியதாதலால்) வருந்துகின்ற இடையையுடைய பிராட்டியின், இருக்கை- இருப்பிடத்தை, நோக்கினான் - பார்த்தான்; (எ - று.)

மேல் ௫௩-ஆஞ் செய்யுளில் சீதையை அனுமான் நேரிற் கண்ட செய்தியைக் கூறுவதனால், ஆசிரியர் இச்செய்யுளில், சீதையிருக்கின்ற அசோக வனிகையைக் கண்டதையே கூறுகின்றனரென உணர்க. இராமபிரானது தூதனாய் இலங்கையிற் புகுந்து 'சீதையை எங்குக் காண்போம்?' என்னுங் கவலையோடு ஓரிடத்தையும் விடாமல் உற்றுப்பார்த்துக்கொண்டுவருபவனாகிய அனுமான் சீதாபிராட்டி யெழுந்தருளியிருக்கின்ற அவ்வசோகவனிகையைக் காணலாயின னென்க. விடை - வ்ருஷம் என்னும் வடமொழியின் திரிபு: இது, கம்பீரமான தோற்றத்துக்கும் நடைக்கும் வலிமைக்கும் உவமை. நொவ்விடை - வினைத்தொகை; நொ என்னும் வினைப்பகுதியின்முன் இடையெழுத்து மிக்கது; [நன் - உயிர் அ.] இடைக்கு வருத்தம்-மேலுங்கீழுமுள்ள பருத்த உறுப்புக்களைப் பரித்தலினா லாகியது. (௫௪)

௫௫ - துயிலினாற் சோர்ந்துகிடந்த அரக்கியர் உணர்ந்தெழுந்து அப்பொழுது படைகளை யேந்திக்கொண்டு திரளுதல்.

அவ்வயி னரக்கிய ரறிவுற் றம்மவோர்
செவ்வையி றுயினமைச் [1]செகுத்த தீதெனா
வெவ்வயின் மருங்கினு மெழுந்து வீங்கினார்
வெவ்வயின மழுவெழுச் சூல [2]வெங்கையார்.

(இ - ள்.) அ வயின் - அப்பொழுது, அரக்கியர் - (பிராட்டிக்குக் காவலாகவுள்ள) இராக்ஷசிகளெல்லாம்,—அறிவுற்று - தூக்கம் தெளிந்து, 'அம்ம- ஆச்சரியம்! ஓர் - ஒரு, செவ்வைஇல் - நன்மையில்லாத, துயில் ஈது - இந்தத் தூக்கம், நமை - நம்மை, செகுத்தது - கெடுத்தது', எனா - என்றுசொல்லி, எ வயின் மருங்கினும் - எல்லாப்பக்கங்களிலும், எழுந்து - எழுந்திருந்து,— வெம் - கொடிய, அயில் - வேலையும், மழு - மழுவையும், எழு - வளைதடியையும், சூலம் - சூலத்தையும் ஏந்தின, வெம் கையார் - கொடிய கைகளையுடையவர்களாய், வீங்கினார் - திரண்டார்கள்; (எ - று.)

சீதாபிராட்டியின் சிறைக்காவலாக இராவணனேவியுள்ள அரக்கியர் சற்றுக் கண்ணயர்ந்துகிடந்து திடீரென்று துயிலுணர்ந்தெழுந்து 'நமது அரசன் கட்டளைக்கு மாறாகக் கண்ணுறங்கிவிட்டோமே!' என்று அஞ்சித் துணுக்குற்றுத் தமது செயலைப் பழித்திட்டு, வேல் மழு முதலிய படைகளைக் கைகளிலேந்திக்கொண்டு நாற்புறத்திலும் திரண்டனரென்க. முதலடி-முற்றுமோனை. அம்ம - வியப்பிடைச்சொல். பி - ம்.—[1]செய்த தீங்கெனா. [2]ஏந்தினார். (௫௫)

௫௬.-இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - அவ்வரக்கிமார்களின் தன்மையைத் தெரிவிக்கும்.

வயிற்றிடை வாயினர் வளைந்த நெற்றியிற்
குயிற்றிய விழியினர் கொடிய நோக்கின

எயிற்றினுக் கிடையிடை யானை[1]யாளிபேய்
துயிற்கொள்வெம் பிலனெனத் தொட்ட வாயினர்.

(இ - ள்.) (அவ்வரக்கியருட் சிலர்), வயிற்றிடை-வயிற்றில், வாயினர்-வாயையுடையவர்கள்; வளைந்த-வளைவாகவுள்ள, செறுறியில்-செற்றிகடுவிலே, குயிற்றிய - (கடவுளால்) அமைக்கப்பட்ட, விழியினர் - கண்ணையுடையவர்கள்; கொடிய நோக்கினா - பயங்கரமான பார்வையை யுடையவர்கள்; எயிற்றினுக்கு இடை இடை-பற்களுக்கு நடுவே நடுவே, யானை - யானைகளும், யாளி - யாளிகளும், பேய - பேய்களும், துயில் கொள் - நித்திரை கொள்ளுகின்ற, வெம்-கொடிய, பிலன் என மலைக்குகைபோல, தொட்ட - ஆழமாகவுள்ள, வாயினர்-வாயையுடையவர்கள்; (எ - று.)

அங்குள்ள அரக்கியர்யாவரும் கண்டமாத்திரத்தில் திடுக்கிட்டு அஞ்சும் படியான கோரரூபமுடையவ ரென்பது இங்கு விளங்கும். யாளி - யானையைக் கொல்வதும், சிங்கம்போல்வதும், துதிக்கையை யுடையதுமாகியதொரு மிருக விசேஷம். பி - ம்:—[1]யாளிகள். (௫௬)

௫௭. ஒருபது கையின ரொற்றைச் சென்னிய
ரிருபது தலையின ரிரண்டு கையினர்
வெருவரு [1]தோற்றத்தர் விகட வேடத்தர்
பருவரை யெனமுலை பலவு நாற்றினர்.

(இ - ள்.) ஒரு பது கையினர்-பதுக்கைகளையுடையவர், ஒற்றை சென்னியர்-ஒரு தலையையுடையவர்; இருபது தலையினர் - இருபது தலைகளையுடையவா; இரணடு கையினா - இரண்டு கைகளை யுடையவர்; வெருவரு தோற்றத்தர் - (யாவரும்) அஞ்சுதற்குக் காரணமான ரூபத்தை யுடையவர்; விகட வேடததா - வெவ்வேறுவகைப்பட்ட (ஆடைமுதலிய) கோலங்களை யுடையவர்; பரு வரை என - பருத்த மலைகள் போல, முலை பலவும் - பல தனங்களும், நாற்றினர் - தொங்கப்பெற்றவர்; (எ - று)

விகடவேடத்தா - வேறுபட்ட [காண்பதற்கு விகாரமாகிய] வடிவமுள்ளவரென்று பொருள் கூறலுமாம். வேடம் - வேஷம். நாற்றினர், நால்என்பதன் பிறவினையாகிய நாற்று - பகுதி. (௫௭)

௫௮. சூலம்வாள் சக்கரந் தோட்டி தோமரங்
காலவேல் கப்பணங் கறற கையின
ராலமே யுருவுகொண் டனைய மேனியர்
வாலமே தரித்தவன் வெருவும் வன்மையர்.

(இ - ள்.) சூலம் - முத்தலைவேலும், வாள் - வாளும், சக்கரம் - சக்கரமும், தோட்டி - அங்குசமும், தோமரம் இருப்புலக்கையும், கால வேல் - யமனுக்கொப்பான பெருவேலும், கப்பணம் - கைவேலும், (ஆகிய இவ்வாயுதங்

களைப் பிரயோகிப்பதற்கு), கற்ற - பழகிய, கையினா - கையையுடையவர்கள்; ஆலமே - விஷந்தான், உருவு கொண்டு அனைய - பெண்வடிவமாகப் பரிணமித்ததாற்போன்ற, மேனியா-உடம்பின் கருநிறத்தையுடையவா; வால் அம் தரித்தவன் - வெண்ணிறமுள்ள கங்காஜலத்தை (சசடையிற்) கொண்ட (சங்காரககடவுளாகிய) உருத்திரமூர்த்தியும், வெருவும் - அஞ்சும்படியான, வன்மையர் - வலியின் மிகுதியையுடையவா; (எ - று)

தோமரமென்று பேரீட்டிக்கும் பெயருண்டு. எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஊழ்வினைக்கேறபக் காலத்தை வரையறுத்தலால், காலன் என்று யமனுக்குப் பெயா. கப்பணம்-இரும்பால் யானைநெருஞ்சி முள்ளாகப் பண்ணியது என்பர் நச்சினார்க்கினியா. ஆலம் - ஹாலம். தோட்டி - மாவெட்டி. அம் - நீா. சர்வசங்காரக்கடவுளும் அஞ்சத்தக்கவரென்று அரக்கியாது மிககொடுமையை ஈற்றடியில விளக்கினர். (௫அ)

௫௯. கரிபரி வேங்கைமாக் கரடி யாளிபே
யரிநரி நாயென வணிமு கத்தினர்
வெரிநுறு முகத்தினர் விழிகண் மூன்றினர்
புரிதரு கொடுமையர் புகையும வாயினர்.

(இ - ள்.) கரி - யானையும், பரி - குதிரையும், வேஙகை மா - புலியும், கரடி - கரடியும், யாளி - யாளியும், பேய் - பேயும்; அரி-சிங்கமும், நரி - நரியும், நாய் - நாயும், என - ஆகிய இவைபோல, அணி - பொருந்திய, முகத்தினர் - முகத்தையுடையவர்; வெரிந் உறு - முதுகிலே பொருந்திய, முகத்தினர் - முகத்தையுடையவர்; விழிகள் மூன்றினர் - மூன்று கண்களையுடையவர்; புரிதரு கொடுமையர் - செய்கின்ற கொடுந்தொழிலையே யுடையவர்; புகையும் வாயினர் - புகைகின்ற வாயையுடையவர்; (எ - று.)

அவ்வரக்கியர் யானைமுகம் குதிரைமுகம் முதலாகப் பலவகைக் கொடிய மிருகஙகளின் முகங்கள் அமையப்பெற்று இவ்வாறு உடம்புகளுக்குத்தக்க முகம் அமையாமல் அருவருப்புக்கும் அச்சத்துக்கும் இடமான தோற்றமுடையவரென்பதாம். (௫௯)

௬௦.-துயிலுணர்ந்த அரக்கிமார் சீதாபிராட்டியைச் சூழ்ந்துகொள்ளுதல்.

எண்ணினுக் களவிட லரிய வீட்டினர்
கண்ணினுக் களவிட லரிய காட்சியர்
பெண்ணெனப் பெயர்கொடு திரியும் பெற்றியர்
துண்ணெனத் துயிலுணர்ந் [1]தெழுந்து சுற்றினர்.

(இ - ள்.) எண்ணினுக்கு - மனத்திற்கும், அளவு இடல் அரிய-அளவிடுவதற்கருமையான, ஈட்டினா - வலிமையையுடையவர்களும், கண்ணினுக்கு அளவு இடல் அரிய - கண்களுக்கு அளவிட அருமையான, காட்சியர் - தோற்றமுடையவர்களும், பெண் எனபெயர் கொடு திரியும்-பெண்களென்று

பெயர் வைத்துக்கொண்டு திரிகிற, பெற்றியர் - ஆண்தன்மை யுடையவர்களு மாகிய அரக்கிமார்,— துண் என - திடுக்கென்ற, துயில் உணர்ந்து-தூக்கம் விழித்து, எழுந்து சுற்றினர்-எழுந்துவந்து (சீதையைச) சுற்றிக்கொண்டார்கள்;

ஈடு - பலம்; ஈட்டு என எடுத்துத் திரட்சியென்றும கொள்ளலாம். பெற்றி - பௌருஷம். பி - ம்:—[1]எ வரும். (௬௦)

௬௧ —அப்போது சீதை வருந்துதலும், அநுமான் ஆங்கு மரத்தின்மே லிருத்தலும்.

ஆயிடை [1]யுரையழிந் தழகன் றேவியுந்
தீயனை யவாமுக நோக்கித் தேம்பினா
ணாயகன் றூதனும் விரைவி னண்ணினா
னோய்வில துயர்மரப் பணையி னும்பரான்.

(இ - ள்.) அ இடை - அப்பொழுது, அழகன் தேவியும் - சர்வாங்க சுந்தரனாகிய இராமபிரானது மனைவியான சீதையும், உரை அழிந்து-பேச்சு ஒடுங்கி, தீ அனையவர் முகம் நோக்கி - நெருப்புப்போலக் கொடிய அவ்வரக்கி மாரது முகங்களைப் பார்த்து, தேம்பினாள்-வாடினாள்; நாயகன் தூதனும் - ஸ்ரீராமதூதனாகிய அநுமானும்,— விரைவில் நண்ணினான் - சீக்கிரத்தில் (அங்குவந்து) சேர்ந்தவனாய், ஓய்வு இலது உயர் மரம் பணையின் உம்பரான்- முடிவில்லாமல் உயர்ந்து வளர்ந்திருப்பதான ஒருமரத்தின் கிளையின்மே லுள்ளவனானான்; (எ - று)

அரக்கியர்களின் கொடுமைக்கு அஞ்சிப் பிராட்டி ஒடுங்கியிருக்கையில், அநுமான் அங்குள்ளதொரு ஓங்கிய மரக்கிளையில் சிறிய வடிவுடனே எவர்க்குந் தெரியாதபடி மறைந்து பார்த்திருந்தன னென்பதாம். பி - ம் — [1]உரையவிழ்ந்து. (௬௧)

௬௨.—அரக்கியர் ஆயுதங்களோடு திரண்டதன் காரணத்தை அநுமான் கருதுதல்.

அரக்கிய ரயின்முத லேந்து மங்கையர்
நெருக்கிய குழுவினா துயிலு நீங்கின
ரிருக்குநர் [1]பலரிதற் கேது வென்னெனாப்
பொருக்கென வவரிடைப் பொருந்த நோக்கினான்.

(இ - ள்) 'அரக்கியர் பலர் - அநேக ராக்ஷசிகள், அயில் முதல் - வேல் முதலிய ஆயுதங்களை, ஏந்தும் - தரித்த, அம் கையர் அங்கையையுடையவர் களும், நெருக்கிய குழுவினர் - நெருக்கமுள்ள கூட்டமாகக் கூடினவரும், துயிலும் நீங்கினர் - தூக்கமும் தெளிந்தவர்களுமாய், இருக்குநர் - (இங்கே) இருக்கிறார்கள்; இதற்கு ஏது என் - இதற்குக் காரணமென்ன ?' எனா என்று சிந்தித்து, அவர் இடை - அவர்களுள்ள இடத்தை, பொருக்கென

விரைவாக, பொருந்த நோக்கினன்-உற்றுப்பார்த்தான், (திருவடி); (எ-று)— பொருக்கென - விரைவுக் குறிப்பு.

அரக்கியர் துயிலுணர்ந்துவந்து வேல்முதலிய படைகளைக் கையிற் கொண்டு சீதாபிராட்டியை நெருங்கிநிற்க, அதனைக்கண்ட அநுமான் 'இவர்கள் இங்ஙனம் செய்யக் காரணம் யாது?' என்ற எண்ணத்தோடு அவ்வரக்கியர் திரண்ட இடத்தை உற்றுப்பார்க்கலாயின னென்பதாம். பி - ம்:— [1]மற்றிதற்கு. (௬௨)

௬௩.-உற்றுப்பார்த்த அநுமான் அவர்கள் நடுவில் சீதாபிராட்டியைக் காணுதல்.

விரிமழைக் குலங்கிழித் [1]தொளிரு மின்னெனக்
கருநிறத் தரக்கியர் குழுவிற் கண்டன
னுருநிறத் தொருதனிக் கொண்ட [2]லூழியா
னிருநிறத் துற்றவெற் கியைந்த காந்தத்தை.

(இ - ள்.) உரு நிறத்து - திருமேனிநிறத்தினால், ஒரு தனி கொண்டல்-ஒப்பற்றதொரு நீர்கொண்ட மேகம்போன்ற, ஊழியான் - யுகாந்தகாலத்தும் அழியாத நிலைமையுள்ள திருமாலினது, இரு நிறத்து-பெரிய மார்பில், உற்ற-பொருந்திய, எற்கு இயைந்த-எனது பக்திக்கு ஏற்ற இடமாயுள்ள, காந்தத்தை-அழகிய பொருளான இலக்குமியின் அவதாரமாகிய சீதாபிராட்டியை,—விரி-(ஆகாயத்திற்) பரவுகிற, மழை குலம் - கறுத்த மேகக்கூட்டத்தை, கிழித்து - (நடுவிற்) பிளந்துகொண்டு, ஒளிரும் - (அங்கு) விளங்குகிற, மின் என-மின்னலைப்போல, கரு நிறத்து அரக்கியர் குழுவின-கரியநிறத்தையுடைய அரக்கிமார் கூட்டத்தினிடையில், கண்டனன்-பார்த்தனன், (அநுமான்); (எ-று.)

"அகலகில்லேனிறையு மென்று அலர்மேல்மங்கை யுறை மார்பு" என்றவாறு ஒருநொடிப்பொழுதும் திருமாலின் திருமார்பை விட்டுப்பிரியாதவளாகிய இலக்குமியினது திருவவதாரமான சீதாபிராட்டி, கரியமேகக்கூட்டங்களைப் பிளந்துகொண்டு மின்னற்கொடி விளங்குவதுபோலக் கன்னங்கரேலென்று தோன்றுகின்ற அரக்கியர்கூட்டத்தின் நடுவில் விளங்குவதை அநுமன் கண்டன னென்பதாம். 'எற்கியைந்தகாந்தம்' என்பதனால் நூலாசிரியர் தாம் பிராட்டி பக்கல் வைத்துள்ள அதிசயத்தையும், அப்பிராட்டியினது ஒப்புயர்வில்லாத பேரழகையும் விளக்கினர். காந்தம் - அழகிய பொருள்; இனி, மனத்தை ஈடுபடுமாறு இழுத்துக் கவர்வதுபற்றி, காந்தமென்றுரைனினுமாம். பி - ம்:[1]ஒக்கு. [2]ஆமெனக் கருநிறத்தழகனுக்கமைந்த காந்தையை. (௬௩)

௬௪.-இதுவும், மேற்கவியும் - ஒருதொடர்; இவள் சீதையே யென்று நினைத்து, அநுமான் மிகமகிழ்தல்.

தொடர்கரு மரக்கியர் காவல் சுற்றுளாண்
மடக்கொடி சீதையா மாத ரேகொலாம்

கடற்றுணை நெடியதன் கண்ணி னீர்ப்பெருந்
தடத்திடை யிருந்ததோ ரன்னத் தன்மையாள்.

(இ - ள்.) தொடற்கு அரும் - தொடுவதற்குங் கூடாத [மிகப் பயங்கரமான அல்லது அருவருப்பைத்தருகிற], அரக்கியர் - அரக்கிமார்களால், காவல் சுற்றளாள் - சுற்றிலுங் காவல் செய்யப்பட்டுள்ளவளாகிய, மட கொடி இளைய பூங்கொடிபோன்ற இம்மகள், கடல் துணை நெடிய - கடலவ்வளவு பெரியனவாகிய, தன் கண்ணின் - தனது கண்களினின்றும் பெருகுகின்ற, நீர் - நீராகிய, பெரு தடத்திடை - பெரிய தடாகத்தினடுவில், இருந்தது - இருந்ததாகிய, ஓர்-ஒரு, அன்னம்-அன்னப்பேடுபோன்ற, தன்மையாள்-தன்மையையுடையவளாதலால் [இடைவிடாமற் கணணீர் வெள்ளத்தைப் பெருக்குதலால்], சீதை ஆம் மாதர் ஏ கொல் ஆம்-சீதாபிராட்டியாரேபோலும்; (எ-று.)

ஒருதடாகத்தின் நடுவில் அன்னப்பறவை தங்கியிருத்தல்போலத் தனது மிகப்பரந்த கண்களினின்று நீர்வெள்ளம் பெருகித் தடாகமாக அதன்நடுவே அரக்கியர் சூழ்ந்து காவல்செய்ய இருக்கின்ருளாதலால், இந்நங்கை, சீதாபிராட்டியாகவே இருக்கவேணு மென்று அனுமான் ஊகித்தன னென்பதாம். கண்ண நீரைப்பெருகக்கிக் கொண்டிருத்தலால், இவள் சீதை யென்று கண்டன னென்க. கடற்றுணை நெடியதன்கண் - "அஞ்சொற்களமுதிலள்ளிக் கொண்டவள் வதன மைதீர், கஞ்சத்தி னளவிற் றேனுங் கடலினும் பெரிய கண்கள்" என்ருர் ஆரணியகாண்டத்தும். "தொடற்கரும்" என்னும் இச்செய்யுள்தொடங்கி, அடுத்த செய்யுளில் 'தேவியே' என்பதுவரையில் அநுமான் தன்னுள்ளத்தில் நினைவது. (௩௪)

௩௫. வீடின தன்றறன் யானும் வீகலேன்
றேடினென் கண்டனென் றேவி யேயெனு
வாடினன் பாடின ளுண்டு மீண்டும்பாய்ந்
தோடின னுலாவின னுவகைத் தேனுண்டான்.

(இ - ள்.) 'அறன் - தருமம், வீடினது அன்று - அழிந்ததன்று; யானும்-நானும், வீகலேன் - (இனி) இறக்கமாட்டேன்; (எனென்றால்), தேடினென்-(பிராட்டியைத்) தேடிவந்த யான், கண்டனென் - (இப்பொழுது அவரைப்) பார்த்தேன்; தேவியே - இவள் பிராட்டியேயாம்,' எனு - என்றுதெளிந்து (அனுமான்), உவகை தேன் உண்டான் - ஆனந்தமாகிய மதுவைப்பருகியவனுகி, ஆடினன் - கூத்தாடினன், பாடினன் - கீதம்பாடினன்; ஆண்டும் ஈண்டும் பாய்ந்து ஓடினன் உலாவினன் - அங்கும் இங்கும் [எங்கும்] குதித்து ஓடி உலாவினன்; (எ - று)

கீழ்ச சீதையைக் காணுதபொழுது தருமம்பொய்த்தது-என்றும், தான் இறப்பதாகவுங கருதினனுதலால், இங்கு 'வீடினதன்றறன் யானும்வீகலேன்' என்ருன். (௩௫)

௬௬.—இதுமுதற் பதினேருகவிகள் - அநுமான் தன்னுட்கூறும் வார்த்தை.

எள்ளரு முருவி[1]னல் லிலக்க ணங்களும்
வள்ளறன் னுரையொடு மாறு கொண்டில
கள்ளவா ளரக்க[2]னக் கமலக் கண்ணனு
ருள்ளுறை யுயிரினை யொளித்து வைத்தவா.

இதுமுதல் பன்னிரண்டு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) எள் அரும - நிந்தித்தறகுக் கூடாத, உருவின் (இப்பிராட்டி) வடிவததின், நல் இலக்கணஙகளும் - நல்ல லக்ஷணஙகளெல்லாமும், வளளல் தன் உரையொடு - வரையாது கொடுக்குந்தனமையுளள இராமபிரான் அடையாளஞ் சொனன வார்த்தைகளோடு, மாறுகொண்டில - (சிறிதும்) வேறுபட்டனவில்லை; களளம் வாள் அரககன் - வஞ்சனையையுடைய வாள்போலுங கொடியஇராவணன், அ கமலம் கணணனா-அழகிய செந்தாமரைமலர்போலுந் திருக்கண்களையுடைய அந்த இராமனது, உள் உறை உயிரினை - உடம்பினுள்ளே தஙகிய உயிர் போன்ற பிராணநாயகியை, ஒளிதது வைதத ஆ - (பிறர்க்குத் தெரியாமல்) மறைத்துவைத்த விதம், (என்னே!) (எ - று)

இப்போது காணப்படுகின்ற இவளது வடிவம் நல்லிலக்கணங்கள் யாவும் அமையப்பெற்று இராமபிரான் கூறியபடியே உள்ளது; இப்படி கட்டழகு அமைந்து இராமபிரானது உயிர்க்குச் சமமான இவளைப் பாவியான இராக்கதன் கவர்ந்து வந்து இங்கே ஒளித்துளளானே! என்று அனுமான் இரங்கிககூறினனென்பதாம். இலககணம் - வடமொழிததிரிபு: பின்னிரணடடிகட்கு, முடிககுஞ்சொல் வருவித்து உரைக்கப்பட்டது. பி - ம்:— [1]அவ்விலக்கணஙகளும். [2]நல். (௬௬)

௬௭. மூவகை [1]யுலகையு முறையி னீககிய
[2]பாவிதன் னுயிர்கொள்வா னிழைத்த [3]பண்பிதா
லாவதே [4]யையமி லரவி னீங்கிய
தேவனே யவனிவள் கமலச் செல்வியே.

(இ - ள்.) இது - (சீதையைச சிறைவைத்த) இத்தொழில்,—மூவகை உலகையும - (சுவர்க்கம் பூமி பாதாளம் என்னும்) மூன்று உலகங்களையும், முறையின நீக்கிய - நல்லொழுக்கத்தினின்றும் விலகச்செய்த, பாவி-கொடுந்தொழிலுடையவனாகிய இராவணன், தன் உயிர் கொள்வான்-தனது உயிரை (இராமன்) வாஙகும் பொருட்டு, இழைத்த - செய்த, பணபு - செயலாம்; ஆவதே - இவ்வாறு ஆவதிலே, ஐயம இல்-சந்தேகமில்லை; அவன் ஸ்ரீராமன், அரவின் நீஙகிய - (பரமபததில்) ஆதிசேஷசயனததினின்றும் நீஙகிவந்து (இஙகு) அவதரிதத, தேவனே - ஸ்ரீமந்நாராயணனேயாவன்; இவள் - சீதை, கமலம் செல்வியே - செந்தாமரைமலரில் வீற்றிருககிற செல்வத்துக்கு உடையவளான ஸ்ரீமகா லக்ஷ்மியே யாவள்; (எ - று.)—ஆல் - அசைச்சொல் - ஏற்றசை.

இராமபிரான் சீதை இவர்களது நல்லிலக்கணத்தை ஆராய்ந்துபார்த்தால், அப்பிரான் திருமாலினவதாரமும் இவள் இலக்குமியின் அவதாரமுமாகவே இருக்கவேணும்; இப்படிப்பட்டவர்களைப் பாவி இராவணன் பிரித்து வைத்தது தன்னுயிர்க்கு உலைவைத்துக்கொண்டதாமென்று அநுமான் கருதினனென்க. உலகம் பதினான்காயிருக்க 'மூவகையுலகு' என்றது என்னையெனின்?—மேல் கீழ் நடு என்கிற நோக்கத்தாலென்க. இராவணன் எல்லாவுலகங்களிலுஞ் சென்று ஆங்காங்கு அவரவர் செய்யும்யாகம் தவம் தியானம் யோகம் முதலிய வற்றிற்கெல்லாம இடையூறு செய்தவனாதலால், 'முறையினீக்கிய பாவி' எனப்பட்டான். ஐயம் - பலதலையாய அறிவு. 'ஆவதேயையமில்' என்பதை மத்திமதீபமாகப் பின்வாக்கியத்திலும் கூட்டலாம். பி - ம்:—[1]உலகமும். [2]பாவியர். [3]பணபினால். [4]அரவணைத்துயிலும். (௩௭)

௩௮. மாசுண்ட மணியனாள் வயங்கு [1]வெங்கதிர்த்
தேசுண்ட திங்களு மென்னத் தேய்ந்துளாள்
காசுண்ட கூந்தலாள் கற்புங் காவலு
மேசுண்ட தில்லைபா லறத்துக் கீறுண்டோ.

(இ - ள்.) மாசு உண்ட - அழுக்குப் படிந்த, மணி - இரத்தினத்தை, அனாள் - ஒத்தவளும்,—வயங்கு - விளங்குகிற, வெம் கதிர் - வெம்மையாகிய கிரணங்களையுடைய சூரியனது, தேசு உண்ட - ஒளி படப்பெற்ற, திங்களும் என்ன - சந்திரன்போல [சூரியன்முனனேநின்ற சந்திரன்போல], தேய்ந்து உளாள் தேககாந்தி மழுங்கியுள்ளவளும்,—காசு உண்ட கூந்தலாள்-அழுக்குப் பிடித்த கூந்தலையுடையவளும் ஆகிய இத்தேவியின, கற்பும்-கற்பு நிலையும், காவலும் - (அதினின்றும் வழுவாமல் தன்னைக்) காத்தலும், ஏசு உண்டது இல்லை - குற்றம பொருந்தினதில்லை; அறத்துக்கு - தருமத்துக்கு, ஈறு - அழிவு, உணடோ - உளதாகுமோ? [ஒருநாளும் உணடாகாதென்றபடி.]

மாசுபடிந்த மணிபோல இவளுடம்பு புழுதிபடிந்து மாசுண்டும், சூரியன் முன் நின்ற சந்திரன்போலத் தேய்ந்து மிருத்தலோடு, இவள்கூந்தல் அழுக்குப் பிடித்துமிருத்தலால், இவளதுகறபும் காவலும் ஏசுண்ணவில்லை யென்பது தெற்றெனவிளங்கு மென்று அநுமான் கருதினனென்பதாம். கற்புங் காவலும் ஏசுணணாமையை விளக்குதலால், 'மாசுண்டமணியனாள்' எனபது முதலிய மூன்றும ஸாபிப்பிராய விசேஷ்யங்கள்; - ஆகவே, கருத்துடையடை கோளியணியாம். திங்களும், உம்மை - இசைநிறை. கறபும் காவலும் தனித்தனி ஏசுணடதில்லையென்க. பி - ம்:—[1]வெங்கதிக்கே சுண்ட. (௩௮)

௩௯. புனைகழ லிராகவன் [1]புயத்தை யோபுகழ்
வனிதையர் திலகத்தின் மனத்தின் மாண்பையோ
வனைகழ லரசரின் [2]வண்மை வீககிடுஞ்
சனகர்தங் குலத்தையோ [3]யாதைச் சாற்றுகேன்,

(இ - ள்.) புனை கழல்-அணிந்த வீரக்கழலையுடைய, இராகவன்-ஸ்ரீராம னது, புயத்தையோ-தோள்களையோ? புகழ் - (யாவராலும்) புகழத்தக்க, வனி தையர் திலகத்தின் - பெண்களுக்கெல்லாம் நெற்றியிலிடுந் திலகம்போல அழகு செய்தலாற் சிறந்த பிராட்டியின், மனத்தின் - நெஞ்சினது, மாண் பையோ - (கற்புநெறியில் நிற்றலாகிய) பெருமைகுணத்தையோ? கழல் வனை-வீரகழலை யணிந்த, அரசரின் - அரசர்கட்கு இருக்கவேண்டிய, வண்மை - உதாரகுணத்தை, வீக்கிடும் - (தன்னிடத்தில்) நிலையாகக்கொண்டுள்ள, சன கர்தம் - ஜனகமகாராஜரது; குலத்தையோ-வம்சத்தையோ? யாதை - (இவற் றுள்) எதை, சாற்றுகேன் - புகழ்ந்து சொல்லுவேன், (யான்) ? (எ - று.)

இவ்வாறு நற்குணநற்செயல்களால் ஒப்புயர்வின்றி விளங்குகின்ற சீதா பிராட்டியைப் பெறுமாறு பாக்கியஞ்செய்திருத்தலால் இராமபிரானது திருத்தோள்களும், ஒப்புயர்வின்றிச்சிறந்து விளங்குகின்ற இராமபிரானைச் சேர்ந்து மிக்கவருத்தம் நேர்ந்து தனது உறுதியினின்று சிறிதும் குறைவின் றிக் கற்பைக்காக்கின்ற திண்மை வாய்ந்திருத்தலால் சீதாபிராட்டியின் மாட் சிமைபெற்ற மனமும், இங்ஙனம் எல்லாப்படியாலும் மிகச்சிறந்த பெண் ணருங்கலத்தைப் பெற்றதனால் சனகாதங்குலமும் புகழத்தக்கனவாயின வென்க. சீதாபிராட்டியின் கற்பு நிலைகெடாமைக்குக் காரணமான மனமாட் சியே சிறந்ததாதல்பற்றி, அதனை இச்செய்யுளில் நடுநாயகமாக அமைத்தன ரென்க. பி-ம்.—[1]பொற்புயத்தையோ. [2]வளமை மிக்கிடும். [3]யாது. (சுக)

எ௦. தேவரும் பிழைத்திலர் தெய்வ வேதிய
ரேவரும் பிழைத்தில ரறமு [1]மீறின்றால்
யாவதிங் கினிச்செய லரிய தெம்பிராற்
காவலென் னடிமையும் பிழைத்தின் றாமன்றே.

(இ - ள்.) தேவரும் - தேவர்களும், பிழைத்திலர் - ஒருகுற்றமுஞ் செய் தாரில்லை; தெய்வம் வேதியர் எவரும்-(பூமிக்குத்) தேவர்களாகிய அந்தணர்க ளெல்லாரும், பிழைத்திலர் - ஒருதவறுஞ் செய்தாரில்லை; அறமும் - தரும மும், ஈறு இன்று - அழிவுடையதன்று; இனி - இனிமேல், எம் பிராற்கு - எமது தலைவனாகிய இராமபிரானுக்கு, இங்கு - இவ்வுலகத்தில், செயல் அரி யது - செய்தற்கு அரிய தொழில், யாவது - யாது உள்ளது? ஆவ-(எல்லாக் காரியங்களும்) கைகூடுவனவாம்; என் அடிமையும் - எனது அடிமைத்தன மும், பிழைத்தின்று ஆம் - தவறுதற்றாம்; (எ - று.)—அன்று, ஓ - தேற்றம்.

சீதாபிராட்டி தனது கற்பு நிலையினின்று தவறியிருந்தால் அப்போது இராவணவதம் நேர்தற்கு இடமில்லாமல் தேவர் முதலியோர் பாவஞ்செய்த வர்போலத் துயரத்தை எப்போதும் அனுபவிக்க நேரிடும். அப்பிராட்டி சிறிதும் தனது கற்புநெறியினின்று தவறவில்லையாதலால் தேவர்முதலி யோர் 'பிழைத்திலர்' என்றும், இனி இராமபிரான் இராவணசங்காரஞ் செய் யத் தருமஞ்செழித்தோங்கு மாதலால் 'அறமுமீறின்றால்' என்றும், இனி

இராமபிரான் நினைத்தபடி எல்லாம் கைகூடுமாதலால் 'யாவதிங்கினிச் செய லரியது எம்பிராற்கு' என்றும், தான் செய்த அடிமைத்தொழில் இப்போது பெரும்பயன் விளைக்கு மென்பான் 'எனதடிமையும் பிழைத்தின்றும்' என்றும் அநுமன் கருதினன். ஆவ என்பதை எதிர்கால ஒன்றன்பால் வினையாலணையும் பெயராகிய ஆவது என்பதன் விகாரமாகக் கொண்டால், எம்பிரானுக்கு ஆவதாகிய எனது அடிமை யென்க. பி - ம்.—[1]இற்றில. (எ௦)

எக. [1]கேழிலா ணிறையிறை கீண்ட தாமெனி
னாழியான் முனிவெனு மாழி [2]மீக்கொள
வூழியி னிறுதிவந் துறுமென் றுன்னினேன்
[3]வாழிய ருலகினி வரம்பி லுளெலாம்.

(இ-ள்.) கேழ் இலாள்-ஒப்பில்லாத சானகியினது, நிறை-கற்புநிலைமை, இறை - சிறிது, கீண்டது ஆம் எனின் - சிதைந்ததாமானால், ஆழியான் - ஆஜ்ஞா சக்கரமுடைய ஸ்ரீராமனது, முனிவு எனும் - கோபமென்கிற, ஆழி - கடல், மீ கொள - மேலே பொங்கியெழ, ஊழியின் இறுதி - உலகமுழுவது மழியும் யுகமுடிவுகாலம், வந்து உறும் என்று - வந்துநேரு மென்று, உன்னினேன் - எண்ணினேன்; (நிறை சிறிதும் தவறாமையால்), இனி—, உலகு - உலகங்கள், வரம்பு இல் நாள் எலாம் - எல்லையில்லாத காலத்துமுள்ள வளவும், வாழியர் - வாழ்க்கடவன; (எ - று)

சில மாதகாலமாகச் சீதாபிராட்டி தான் தனியே அரக்கரிடையில் அகப்பட்டதனால் ஒருகால் கற்புநிலையினின்று தவறுவளாயின், அப்போது இராமபிரானது சினக்கடல் பொங்கி உலகெல்லாம் அழித்தொழித்துவிடுமேயென்று அஞ்சியிருந்தேன்; இப்போது அவ்வாறு ஐயப்படுதற்கு ஏதுவில்லை யென்று தெற்றென விளங்குதலால், இனி உலகம் யாதொருகுறையுமின்றி வாழ்வதாக என்று அநுமான் வாழ்த்தினனென்க. நிறை - நெஞ்சைக் கற்புநெறியில் நிறுத்தல். பி - ம்.—[1]கேழிலா நிறை. [2]மீக்கொளின். [3]வாழிய வுலகினில். (எக)

எஉ. வெங்கனன் முழுகியும் புலன்கள் வீக்கியு
[1]நுங்குவ வருந்துவ நீக்கி நோற்றவ
ரெங்குளர் [2]குலனில்வந் தில்லின் மாண்புடை
நங்கையர் மனத்தவ நவிலற் [3]பாலதே.

(இ - ள்.) குலனில் வந்து - உயர்குலத்திற் பிறந்து, இல்லின் மாண்பு உடை - இல்லறத்திற்குரிய நற்குணநற்செயல்களை யுடைய, நங்கையர் - பெண்களது, மனம் தவம் - மனவுறுதியாகிய தவம், நவிலல்பாலதே-சொல்லி முடியுந்தன்மையுடையதோ? [அன்றென்றபடி]; (இவர்களுக்குமுன்), வெம் கனல் முழுகியும்-வெப்பமாகிய பஞ்சாக்கினியின் மத்தியில் நின்றும், புலன்கள் வீக்கியும் - ஐம்புலன்களை அடக்கியும், நுங்குவ அருந்துவ நீக்கி-

குடிக்கத்தக்க நீர் முதலிய வற்றையும் உண்ணத்தக்க சோறுமுதலிய வற்றை யும் ஒழிந்து, நோற்றவர் - தவஞ்செய்தவர்கள், எமக்கு உளா - எமக்கே உள்ளார்? (எ - று.)— ஏ - எதிர்மறை.

அருந்தவஞ்செய்தவர்களும் கற்பு நிலைதவறாத மகளிர்க்கு ஈடாகா ரென்பதாம். தவசியரினும் கற்புநிலைதவறாத மகளிர் விஞ்சுதலை, தன்மீது எச்சமிட்ட கொக்கைத் தன் கண்பார்வையால் எரித்த கௌசிகனென்னும் அந்தணன், தனது பர்த்தாவுக்குப் பணிவிடை செய்வதனால் பிச்சையிடாது தாமதித்த மங்கையினிடத்துச் சினங்கொண்டு பலிக்காமையால் அவளுக்குத் தாழ்ந்துபோன சரித்திரத்தாலும் அறியலாம். மாதவர் நோன்பினும் மங்கையர்நோன்பு மகிமையுள்ளதென்க. பி-ம்:—[1]நமக்குவது. [2]குலத்தில். [3]பாலதோ.

௭௩. பேணநோற் றதுமனைப் [1]பிறவி பெண்மைபோ
னாணநோற் றுயர்ந்தது நங்கை தோன்றலான்
மாணநோற் றீண்டிவ ளிருந்த வாறெலாங்
காணநோற் றிலனவன் கமலக் கண்களால்.

(இ - ள்.) நங்கை தோன்றலால் - இப்பிராட்டி தோன்றியதனால்,— பேண நோற்றது - (யாவரும் தன்னை) விரும்பும்படி தவஞ்செய்து உயர்ந்ததாகிய, மனைபிறவி - உயர்குடிப் பிறப்பும், பெண்மை - பெண்பிறப்பும், போல் - (என்னும் இவை) போல, நாணம் - (அப்பெண்களுக்கு உரிய குணங்களுட் சிறந்ததாகிய இலச்சையுமே), நோற்று உயர்ந்தது - தவஞ்செய்து சிறந்தது; இவள் - சீதை, ஈண்டு - இங்கே, மாண - மாட்சிமைப்பட, நோற்று - (கணவனையே தியானித்தலாகிய) தவத்தைச் செய்து, இருந்த ஆறு எலாம் - இருந்தவிதத்தையெல்லாம், கமலம் கண்களால் - செந்தாமரைமலர்போலுந் தமது திருக்கண்களால், காண - பார்த்தற்கு, அவன் - இராமபிரான், நோற்றிலன் - தவஞ்செய்தானில்லை; (எ - று.)

இப்படிப்பட்ட கற்புநிலைமையையுடைய சீதையொருத்தி உலகத்தில் திருவவதரித்ததனாற் குடிப்பிறப்புக்கும் ஸ்திரீஜாதிக்கும் பெண்களுக்குரிய நாணமென்ற குணத்துக்கும் ஒப்புயர்வில்லாத சிறப்பு உண்டாயிற்றெனபது, முதலிரண்டடிக்குக் கருத்து. இங்ஙனமுள்ள சீதாபிராட்டியை இராகவபிரான் தனது கண்களாற் பிரத்யக்ஷமாகக் காணின் அப்போது அப்பிரானுக்குப் பெருமகிழ்ச்சி விளையு மாதலால, அம்மகிழ்ச்சியை அடையாமலிருப்பது அவனது தவக்குறையேபோலு மென்று அநுமான் கருதின னென்பதாம். பி - ம்:—[1]பேதை. (௭௩)

௭௪. [1]முனிபவ ரரக்கியர் முறையி னீங்கினா
ரினியவ டானலா தியாரு மிலலையாற்
றனிமையும் பெண்மையுந் தவமு மின்னதே
வனிதையாக் காதல் லறத்தின் மாண்பெலாம்.

(இ - ள்.) அரக்கியர் - இராக்ஷசிகள், முனிபவர்-கோபிப்பவராய், முறையின் நீங்கினர் - நீதியினின்றும் நீங்கினவராயுள்ளார்; இனியவள் - நல்லவள், தான் அலாது - தானொருத்தியேயல்லாமல், யாரும் இலலே - எவருந்துணையில்லை; தனிமையும் - தனித்திருத்தலும, பெணமையும்-பெண்தனமையும், தவமும் - கற்பொழுக்கமும், இன்னதே - இப்படிப்பட்டதே; நல் அறத்தின் மாண்பு எலாம் - நல்லதருமத்தின் சிறந்த பயனனைத்தும, வனிதையாக்கு ஆக - பெண்களுக்கே உண்டாகட்டும்; (எ - று.)

இங்கே நீதிதவறிய பல அரக்கியா சீதாபிராட்டியைச சூழ்ந்துகொண்டு மிகவும் வருததுகின்றார்கள்; இவளுக்குத் துணையாக எவரேனும உளரோ வென்றால், ஒருவரும இல்லை; இவ்வாறு இவாகளிடையே சீதாபிராட்டி தான் தனியே அகப்பட்டுக்கொணடு மகளிர்க்குஉரிய நாணம் மடம் அசசம் பயிர்ப்பு என்னும மகடூஉக்குணஙகளிற் சிறிதுங்குறைபாடின்றித தனதுகற்பு நிலை சிறிதும்வழுவாது வருந்திககாககின்றாள்; இவ்வளவு அருமைப்பட வேண்டியிருததலால், இவ்வாறான மஙகையர்க்குத் தருமமே துணையாகநின்று யாதொருதுன்பமும் நேராதவாறு பாதுகாகக வேணடுமென்று வேணடினன் அனுமான் என்க. இனி, அவள என்றும் பிரிததுப் பொருள் கூறுவர். இனியவள் தானலாது யாருமில்லை-ஆ ாதத் திரிசடையே அல்லாமல் இவட்கு இனியவள் வேறுயாருமில்லை என்று கூறலும் ஒன்று. பி - ம்:—[1]முனிவாகளருந்தவா முறையி னின்றுளார். (எச)

எ௫. தருமமே காத்ததோ [1]சனகன் றன்வினைக்
கருமமே காத்ததோ கற்பின் காவலோ
வருமையே யருமையே யாரி தாறறுவா
ரொருமையே யெம்மனோர்க் குரைக்கற் பாலதோ.

(இ - ள்.) தருமமே-தருமந்தான், காததோ-(இவள் மனததைத் தவறாமற்) பாதுகாததததுவோ? (அன்றி), சனகன் தன் - சனகமகாராஜனது, வினை கருமமே - நல்வினைச செயலைதான், காத்ததோ—? (இவையன்றி), கற்பின் காவலோ - கற்பாற் காக்குங காவல்தானோ? அருமையே அருமையே - (இவ்வாறு காததல்) மிக அருமையானதே, யாா இது ஆற்றுவார் - யாவர் இவ்வாறு பொறுக்கவலலவா? (இநநோன்பு), எம் அனோர்க்கு - எம்மைபபோன்றவாக்கு, ஒருமையே உரைக்கற்பாலதே - ஒருபடியாகவாயினுஞ் சொல்லுந்தன்மையுடையதோ? (எ - று.)—அன்று என்றபடி.

பெருங்காமுகனான இராவணன் சீதாபிராட்டியைத தான் கவாந்து கொணடு வந்திருந்தும அவளைத தீணடமுடியாதபடி நோந்துள்ள இசசெயல் தருமதேவதையின் செயலே யென்பான் 'தருமஙகாததோ' என்றும், அவ்வாறு தருமதேவதை காப்பவற்கும காரணம காமயோகததைமுக்கியமாகக் கொண்ட ஜநகனது மரபில் இவளுககுபபிறவி நேர்ந்ததே யென்று குறிப்பிப்பான், 'சனகன் றன் வினைக்கருமமே காததேதோ' எனறும், சீதை தனக்குநோந்துள்ள பலவகைத் துன்பங்களையும் கருதித் தனது மனததிண்மையினின்று

சிறிது வழுவினளாயின், அப்போது எவராலும் ஒன்றுஞ்செய்ய இயலாதாகை யால் அவள் கற்பே அவளைக்காத்ததென்பான், 'கற்பின் காவலோ' என்றும் அநுமான் கருதி, அவளது கற்புநிலையின் உறுதியைக கொண்டாடுகின்றன னென்க. பி - ம்:—[1]சழக்கன். (எ௬)

எ௬. செல்வமோவது வவர்தீமை யோ[1]வீது
வல்லினும் பகலினு மமர ராட்செய்வா
ரொல்லுமோ வொருவர்க்கீ துறுகண் யாதினி
[2]வெல்லுமோ தீவினை யறத்தை மெய்ம்மையால்.

(இ - ள்.) செல்வமோ (இராவணனது) ஐசுவரியமோ, அது-அப்படிப் பட்டது; அவா தீமையோ - அவ்விராவணனுலேவப்பட்ட அரக்கியர் செய் யும் கொடுமையோ, இது- இப்படிப்பட்டது; அல்லினும பகலினும் - இராத் திரியிலும் பகலிலும [எப்பொழுதும்], அமரர் - தேவாகள், ஆள் செய்வார் - (இராவணனுக்கு) அடிமைத்தொழில செய்வார்கள்; ஈது - இங்கே இவ்வாறு கற்புததவருதிருததல, ஒருவாக்கு - வேறொருததாக்கு, ஒல்லுமோ-கூடுமோ? [கூடாது]; இனி யாது உறுகண்-இனிமேல் என்ன துன்பம் உள்ளது? [ஒரு துன்பமும உண்டாகாது]; தீவினை - பாவம், அறத்தை - தருமத்தை, மெய்ம் மையால்-உணமையாக, வெல்லுமோ - ஜயிக்கவல்லதோ? [அன்றென்றபடி]

'அது' என்றது, கீழ் ஊர்தேடுபடலததுக் கணடதனை. 'இது' என்றது- இப்படலததிற் கூறியதனை. அமரா - மரணமில்லாதவர். 'ஒல்லுமோ ஒருவாக் கீது' என்பதற்கு - இப்படிப்பட்ட பாக்கியம் வேறொருவாக்குக் கிடைக் குமோ' என்று பொருள் கூறுவாருமுளர். பி - ம்:—[1]அது. [2]வெல்லுமே. (எ௬)

எஎ.—அநுமான் இவ்வாறு கருதி அந்த ஒரு மரக்கிளையில் மறைந்துநிற்க, இராவணன் தோன்றுதல்.

என்றிவை யினையன வெண்ணி வண்ணவான்
பொன்றிணி நெடுமரப் பொதுமபர் [1]புக்கவ
னின்றன னவ்வழி நிகழ்ந்த தென்னெனிற்
றுன்றுபூஞ் சோலைவா யரக்கன் றோன்றினான்.

(இ - ள்.) என்று—, இவை - இவற்றையும், இனையன-இப்படிப்பட்ட இன்னும் பலவற்றையும், எண்ணி - (அநுமான்) சிந்தித்து, வண்ணம் - அழ கிய, வான் - பெரிய, பொன் - பொன்மயமான, திணி - அடர்ந்த, நெடு - நீணட, மரம் - ஒருமரததினது, பொதும்பர் - இலைசெறிந்த கிளையில், புக்கு- போய், அவன் - அவ்விடததில, நின்றனன் - மறைந்து பாாத்திருந்தான்; அ வழி - அவ்விடததில [அப்போது], நிகழ்ந்தது - நடந்தது, என் எனின் - என்ன வென்றால்,—துன்று பூ சோலைவாய்-நெருங்கிய பூக்களையுடைய அவ் வசோகவனிகையில், அரக்கன் - இராவணன், தோன்றினன - வந்தான்; (எ - று.) பி - ம்:—[1]புக்கவன். (எஎ)

காட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

நான்காவது

நிந்தனைப் படலம்.

இராவணன் தன்னைநோக்கித்தகாத பலவார்த்தைகள் கூறக்கேட்டசீதாபிராட்டி இராவணனைத் துரும்பாகக்கொண்டு பலபடி நிந்தித்துக்கூறிய செய்தியை விவரிக்கும் கூறுபாடு என்பது, இதன்பொருள். சில பிரதிகளில் நிந்தனைப்படலமென்று ஒன்று காணப்படாமல், "குடிமை மூன்று" (௯௭)என்று தொடங்கும் பாடல் முடிவுவரையில் காட்சிப்படலமாகவும், அதன்பின் "காய்ந்தன சலாகை"(௯௮)என்ற பாடல் முதல் உருக்காட்டுப் படலமாகவும் உள்ளன.

க.—இதுமுதல் பத்தொன்பது கவிகள் குளகம். இராவணன் அசோக வனிகையில் வருவதைப்பற்றிய வருணனை.

சிகரவன் குடுமி நெடுவரை யெவையு மொருவழி திரண்டன சிவண, மகரிகை வயிர குண்டல மலம்புந் திண்டிறற் றோள்புடை வயங்கச், சகரவே லையினீர் தழுவிய கதிரிற் றலைதொறுந் தலைதொறுந் தயங்கும், [1]வகையபன் மகுட மிளவெயி [2]லெறிப்பக் கங்குலும் பகல்பட வந்தான்.

(இ - ள்.) சிகரம வன் குடுமி நெடுவரை எவையும் - சிகரமென்று சொல்லப்படுகின்ற வளப்பமுள்ள உச்சியோடுகூடிய நீண்ட மலைகள்பலவும், ஒரு வழி திரணடன சிவண - ஓரிடததில் சேர்ந்தனபோல, வயிரம் மகரிகை குண்டலம் அலம்பும் திண திறல் தோள் - வைர ரததினங்க ளிழைத்துச் செய்யப்பட்ட மகர குணடலஙகள் அசைந்தாடுகின்ற மிக்க வலிமையையுடைய இருபதுதோள்களும், புடை வயஙக - (தனது) இருபக்கத்திலும் விளங்கவும்,—சகரா வேலையின் நீா தழுவிய கதிரின் - சகரபுத்திரர்களால் தோண்டப்பட்ட சமுததிரத்தினது நீரைச சாாநதுள்ள இளஞ்சூரியன் போல, தலை தொறும தலை தொறும தயஙகும் வகைய - ஒவ்வொருசிரசிலும் (அணியப்பட்டு) விளஙகுகின்ற தன்மையையுடைய, பல மகுடம - பல [இருபது] கிரீடஙகள, இள வெயில் எறிப்ப - இளவெயிலை வீசுதலினால், கஙகுலும் பகல் பட - (காரிருள நிறைந்த) அந்த நள்ளிருட்பொழுதும் (ஒளி மிகுதியினால்) பகற்பொழுதாக விளஙகவும, வந்தான் - (இராவணன் சீதையிருநத அந்தச் சோலையினிடம) வந்தான்; (எ - று.)

இராவணன் பருததுயாந்த இருபதுதோள்களையுடைமையால், அத்தோள்வரிசைகட்கு 'நெடுவரையெவையும ஒருவழிததிரண்டனசிவண'என்று உவமை கூறினா. காதிலணிந்த குணடலஙகள் தோளின்மீது அசைந்தாடுதல் இயல்பு. மகரிகைகுணடலம - சுறாமீன்வடிவமையச் செய்யப்பெற்ற குணடலம். இருபது செவியிலுமணிந்திருக்கும் மகரகுண்டலங்கள் இராவணனது

இருபதுதோள்களின் மேலும் தோன்றுமென்க. கருநிறமுள்ள இராவணன் தலைமீது அணியப்பட்டு விளங்குகின்ற ஒருபதுமகுடங்களுக்கு - கருநிற முள்ள கடலின்மீது தழுவி விளங்கும் ஒருபது பாலசூரியர் இல்பொருளுவமையாவர். 'கங்குலும் பகல்பட' என்றது - இரத்தினகிரீடங்களின் ஒளி மிகுதியை விளக்கும் அதிசயோக்தி. சகரபுத்திரரால் கடல் தோண்டப்பட்ட தாதலின், 'சகரவேலை' எனப்பட்டது. இச்செய்யுளிலுள்ள 'வந்தான்' என்ற வினைமுற்றே, மேல் பத்தொன்பதாங்கவி வரையிலுமுள்ள 'உதவ' முதலிய செயவெனெச்சங்கட்கும் முடிக்குஞ்சொல்லாம். சிவண வயங்க பகல்பட வந்தான் என இயையும். பி - ம்:—[1]பகரில். [2]விரிப்ப.

இதுமுதல் இருபத்தொரு கவிகள் இரண்டு நான்கு ஏழாஞ்சீர்கள் மாச் சீர்களும், மற்றைநான்கும் விளச்சீர்களுமாகிவந்த எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தங்கள். (௧)

௨. உருப்பசி யுடைவா [1]ளெடுத்தன டொடர [2]மேனகை வெள்ளடை யுதவச், செருப்பினை தாங்கித் திலோத்தமை [3]செலல வரம்பையர் குழாம்புடை [4]சுற்றக், கருப்புரஞ் சாந்தங் கலவையு மல ருங் கலந்துமிழ் பரிமள கந்த, மருப்புடைய பொருப்போர் மாதி ரக் களிறறின் வரிக்கைவாண் மூக்கிடை மடுப்ப.

(இ - ள்.) உருப்பசி - ஊர்வசியென்பவள், உடைவாள் - இடையிற் செருகக்கூடிய வாளாயுதத்தை, எடுத்தனள் தொடர-எடுத்துக்கொண்டு (தன் பின்னே) வரவும்,—மேனகை - மேனகையென்பவள், வெள் அடை - வெற் றிலையை, உதவ கொடுத்துக்கொண்டுவரவும்,—திலோத்தமை-திலோத்தமை யென்பவள், செருப்பினை - செருப்பை, தாங்கி செல்ல - எடுத்துககெண்டு உடன்போகவும்,—அரம்பையர் குழாம்-மற்றைத் தேவமாதர்களின் கூட்டம், புடை சுற்ற - பக்கங்களிலே சூழ்ந்துவரவும்,—(தான் அணிந்துள்ள), கலவை கருப்புரம் சாந்தம்உம் - பச்சைக்கருப்புரஞ்சேர்ந்த கலவைச் சந்தனமும், மலரும் - மலர்மாலைகளும், (இவையிரண்டும்), கலந்து - ஒன்றுகூடி, உமிழ்-வெளிவீசுகின்ற, பரிமள கந்தம் - மிக்க நறுமணமானது, மருப்பு உடை - தந்தங்களையுடைய, பொருப்பு - மலைபோன்ற, ஓர் மாதிரம் களிற்றின் - ஒப் பற்ற திக்கஜத்தினது, வரி கை-புள்ளிகளையுடைய துதிக்கையிலுள்ள, வாள் மூக்கிடை-கூரிய மூக்கினில, மடுப்ப-நிறைந்து உட்செல்லவும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

தனது செருக்குவெளிததோன்றுமாறு தேவமாதர்கள் பணிசெய்ய, இரா வணன மிகக சம்பிரமததோடு வந்தனனென்க. இலங்கை தெற்குததிக்கி லிருததலால், இங்கு, 'களிறு' என்றது - தெற்குத்திசையிலுள்ள 'வாமனம்' என்னும் திக்கஜத்தைக் குறிக்குமென்னலாம. இனி, மாதிரக்களிறு என்பது பால்பகா வஃறிணைப்பெயராதலால், அஷ்டதிககஜங்களையுங் குறிக்குமென் றலுமொன்று; இப்பொருளில், ஓர் - ஒப்பற்ற என்க. கலவைசசாந்து மலா

இவற்றின் நறுமணம், மிக்கிருத்தல்பற்றி வெகுதூரத்திலிருக்கும் திக்கஜத்தின் மூக்கிலும் சென்ற தென்க. இதுபற்றியே, பரிமளகந்தம் என ஒரு பொருட்பன்மொழியாற் கூறினர். வெள்ளடை என்பது - பாக்கு முதலிய மற்றையினத்தையும் உபலக்ஷணத்தாற் குறிக்கும். பி-ம்:—[1]ஏந்தினள். [2]வெள்ளடை மேனகை. [3]ஏக. [4]ஐசல்லக. (உ)

௩. நானநெய் விளக்க நாலிரு கோடி நங்கையை ரங்கையி லெடுப்ப, மேனிவந் தெழுந்த மணியுடை யணியின் விரிகதி ரிரு ளெலாம் விழுங்கக், கான்முதற் றொடர்ந்த நூபுரஞ் சிலம்பக் கிண் கிணி கலையொடுங் [1]கலிப்பப், பானிறத் தன்னக் குழாம்படர்ந் தென்னப் பற்பல மழலையும் பகர.

(இ - ள்.) நால் இரு கோடி நங்கையர் - எட்டுக்கோடி மகளிர், நானம் நெய் விளக்கம் - புழுகுத்தைலம் விட்டு ஏற்றிய விளக்குகளை, அம் கையில் எடுப்ப - அழகிய தமது கைகளி லேந்திவரவும்,—மேல் நிவந்து எழுந்த - (அம்மகளிரின்) உடம்புகளில் உயர்ந்துதோன்றுகின்ற, மணி உடை அணியின் விரிகதிர் - இரத்தினாபரணங்களினுடைய பரவுகின்ற ஒளியானது, இருள் எலாம் - (அப்பொழுதுள்ள) இருள் முழுவதையும், விழுங்க-ஒழித்து விடவும்,—கால் முதல் - (அம்மகளிரது) பாதங்களில், தொடர்ந்த-அணியப் பெற்ற, நூபுரம் - சிலம்புகள், சிலம்பு - ஒலித்தலினாலும், கிண்கிணி-சதங்கை யணிகளும், கலையொடும் - (அரையிற்பூண்ட) மேகலாபரணமும், கலிப்ப - ஒலித்தலினாலும, பால் நிறத்து அன்னம் குழாம படர்ந்து என்ன - பால் போலும் வெண்ணிற முடைய அன்னப்பறவைகளின் கூட்டம் (இனிமையாக ஒலித்துக்கொண்டு) செலவதுபோல, பல் பல மழலையும் - மிகப்பல இனிய ஒலிகளும், பகர - ஒலிக்கவும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

தமது உடம்பிலணிந்துள்ள இரத்தினாபரணங்களின் ஒளியே அப்போது செறிந்துள்ள இருளைப் போக்க மங்களார்த்தமாகக் கைகளிற் புழுகுநெய் ஊற்றிய விளக்கை யேந்திக்கொண்டு, எட்டுக்கோடிமகளிர், இன்னொலிகளைச் செய்யும் அன்னக்கூட்டம் செல்வதுபோலத் தமது பாதங்களி லணிந்துள்ள நூபுரமும் கிண்கிணியும் இடையிலணிந்துள்ள மேகலாபரணமும் இன்னொலி செய்யுமாறு இராவணனைச் சூழ்ந்து நடந்துவந்தன ரென்க. நிரம்பாமென் சொல்லைக் குறிப்பதாகிய 'மழலை' என்பது-இலக்கணையால், இன்னோசையை உணர்த்திற்று. இனி, அம்மகளிர நூபுரம் சிலம்பவும், கிண்கிணியும் மேகலையும் கலிப்பவும், அன்னக்கூட்டம் சூழ்ந்துவருவதுபோல் இனிய மழலைசொற்களைக் கூறிக்கொண்டு உடன்செல்ல வந்தான் என்று கூறினும் அமையும. முந்திய பொருளில் நூபுரம் முதலியவற்றின் ஒலிக்கு அன்னங்களின் இன்னொலியும் பிந்தியபொருளில் நூபுரம் முதலியவை யொலிக்க மெல்லெனநடக்கும் மகளிர்க்கு இனனொலிசெய்யும் அன்னப்பறவையும் உவமை யெனக் காண்க. நாலிருகோடிநங்கையர் - மிகப்பலமகளி ரென்றபடி,

மேனி வந்து எழுந்த என்று பிரித்து உரைப்பாரு முளர். கலை - மேகலை யென்பதன் முதற்குறை. பி - ம்:—[1]கவின. (௩)

௪. அந்தரம் புகுந்த துண்டென முனிவுற் றருந்துயி [1]னீங்கினு னுண்டைச, சந்திர வதனத் தருந்ததி யிருந்த தண்ணறுஞ் சோலை யின் [2]றலையோ, மந்திரம் யாதோ யாரொடும் போமோ வென்று [3]மா மனமறுக் குறலா, லிந்திரன் முதலோ [4]ரிமைப்பிலா நாட்ட முகிழ்த் தன ருயிர்ப்பவிந் திருப்ப.

(இ - ள்.) '(இராவணன்)' அந்தரம புகுந்தது உண்டு என - (தனது கருத்திற்கு) இடையூறு நேர்ந்திருக்கிறது என்ற எண்ணத்தினால், முனிவு உற்று - கோபங்கொண்டு, அருந் துயில் நீங்கினான் - (தனது) அருமையான தூக்கம் நீங்கப்பெற்றானாக (அதனால்), (இவனது சீற்றம்), ஆணை டை - அர குள்ள, சந்திர வதனத்து - பூர்ணசந்திரன்போலும் முகமுடைய, அருந ததி - (மகாபதிவிரதையாகிய) அருந்ததிபோன்ற சீதாபிராட்டி, இருந்த - சிறையிருக்கின்ற, தண் நறு சோலையின் தலையோ - குளிர்ந்த வாசனையுள்ள சோலைவரையிலும நிற்குமோ? (அன்றி), யாரொடும் போமோ - யாாவரையி லும் சென்று முடியுமோ? (அதுவன்றி), மந்திரம யாதோ - (இவர்) ஆலோ சனை தான் என்னவோ? என்று — மா மனம் மறுக்குறலால-பெரிய (தமது) மனம் கலக்கத்தை யடைவதனால், இந்திரன் முதலோா - இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், இமைப்பு இலா நாட்டம் முகிழ்த்தனர் - (தமது) இமையாக்கண்க ளும மூடபெற்றவாகளாய, உயிாப்பு அவிந்து இருப்ப - மூச்சுக்காற்றும அடங்கிநிற்கவும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

அப்போது, இராவணன் காமபரவசனாகி உறக்கமும் ஒழிந்து, பிராட்டி தன்கருத்துக்கு இணங்காமையாற் சினம பொங்கச் செலவதைக் கண்ட இந்திரன்முதலிய தேவர்கள், 'இவனது இக்கோபம் சீதாபிராட்டி சிறை யிருக்கும் பூஞ்சோலையோடும் நிற்குமோ? அன்றி, இன்னும் யாாமீது செல்லுமோ? அல்லாவிடின், இவன் எண்ணந்தான் வேறு யாதோ?' என்று மனங் கலங்கி மிகக அச்சத்தினால் தமது இமையாககண்களும் மூட, மூச்சும் அடங்கியிருந்தன ரென்பதாம. சீதாபிராட்டி தனக்கு இணங்காததுபற்றி, இராவணனுக்கு முனிவும் துயிலொழிவும் நேர்ந்தன வென்க. கோபமானது 'இன்னதுசெய்யற்பாலது, இன்னது செய்யத்தகாதது' என்ற பகுத்தறிவைப் போக்கு மாதலால், 'யாரொடும்போமோ' என்று எண்ணவேணடுவ தாயிற்று. இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் இராமதூதனாகிய அனுமான் வந்திருப்பதை யறிந்திருத்தலால், இராவணன் சீதாபிராட்டியினிடம் வருவதைக் கண்டு, இவ்விராவணனும் அநுமான் வந்திருத்தலை யறிந்தனன்போலு மென்று கருதி அந்தரம்புகுந்த துண்டென வருவதாக எணணலாயின ரெனக் கூறுவாரு முளர். பி - ம்—[1]நீங்கினனன்றே. [2]தலையோ. [3]தம. [4]இமைப்பில நாட்டத் தெனவரும். (௪)

௫. நீனிறக் குன்றி[1]னெடிதினிற் றாழ்ந்த நீத்தவெள் ளருவியி னிமிர்ந்த, பானிறப் [2]பட்டின் மாலையுத் தரியம் [3]பண்புறப் [4]பசும் பொனா ரத்தின், [5]மானிறப் புடவி யுடையுறப் பரந்த வளர்கதி ரிள வெயில பொருவச், சூனிறக் கொண்மூ[6]க் கிழித்திடை துடிக்குமின் னென [7]மார்பினூ றுளங்க.

(இ - ள்.) நீல் நிறம் குன்றின் - நீலநிறமுள்ள மலையிலிருந்து, நொடிதினில் தாழ்ந்த - நீளமாக இறங்குகின்ற, நீத்தம் வெள அருவியின் - பெருக்காகிய வெண்ணிறமுள்ள அருவிபோல, நிமிர்ந்த பால் நிறம் பட்டின் மாலை உத்தரியம - சிறந்த பால்போன்ற வெண்ணிறமுடைய பட்டினாலியன்ற மாலையாகத் தரித்த (தனது) மேலாடையானது, பண்பு உற - அழகு பெறவும்,— பசும் பொன் ஆரத்தின் மால் நிறம் - (தன கழுத்திலே தரித்த) பசும் பொன்னாலியன்ற ஆரத்தினது சிறந்தநிறமானது, புடவி உடை உற பரந்த - பூமிதேவிக்கு ஆடையைப்போன்ற [பூமியைச்சுற்றியுள்ள] கடலிலே மிகவும் பரவிய, வளர் கதிர் இள வெயில - (ஆயிரமென்னுந் தொகையுண்டாகும்படி) மிகுந்துள்ள கிரணங்களையுடைய சூரியனது இளவெயிலை, பொருவ - ஒத்திருக்கவும்,— சூல் நிறம் கொண்மூ - கருக்கொண்டிருத்தலால் கருநிறம் படைத்த மேகத்தை, கிழித்து - பிளந்துகொண்டு, இடை துடிக்கும் - அதன் நடுவிலே அசைந்து தோன்றுகிற, மின் என - மின்னலைப்போல, மார்பில் நூல் - மார்பிலே யணிந்துள்ள பூணூலானது, துளங்க - விளங்கவும்,— (எ - று.)—வந்தான்.

வெண்பட்டாடையை மாலைபோலத் தரித்துக்கொண்டு, தான்பூண்ட பொன்னாரம்பளபளவென்று ஒளிவீசவும், மார்பில் மின்னலைப்போன்று பூணூல் விளங்கவும் இராவணன்வந்தனனென்க. கருநிறமுள்ள இராவணனுடம்பிற்கு- நீல்நிறக்குன்றம் கருங்கடலும் சூனிறக்கொண்மூவும் உவமையெனவும்; அவ்வுடம்பின்மீது விளங்குகின்ற வெண்பட்டு உத்தரீயத்துக்கு - நீத்தவெள்ளருவியும், பசும் பொனாரத்தின் நிறத்துக்கு - சூரியனது இளவெயிலும், யஜ்ஞோபவீதத்திற்கு - மின்னற்கொடியும் உவமையெனவும் காண்க. உத்தரீயம்- மேலாடை: (அரையாடை-அந்தரீய மெனப்படும்.) வெண்ணிறப் பூணூலைக் கருநிறவுடம்பில் தரித்திருக்கையில் உடலின் கருநிறம் பிளவுபட்டுத்தோன்றுமாதலால், அதற்கு ஏற்ப, உவமையில் - 'கொண்மூக்கிழித்து' என்றார். வளர்கதிர்-வினைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழி. மானிறப்புடவி-எதுகை நோக்கிய வலித்தல. பி-ம்.—[1]நெடிதுடன்சூழ்ந்த, நெடிதுயர்ந்தாழ்ந்த. [2]பட்டுமாலையுத்தரிகம. [3]பசுப்புறப். [4]பசும்புறச சாந்தம். [5]மானிறப் புடவியிடையுறப் படர்ந்த, மானிறமணிக ளிடையுறப் பிறழ்ந்த. [6]சுழித்திடைகிழிக்கும். [7]மார்பினிறரேன்ற. (௫)

௬. தோடொறுந் தொடர்ந்த [1]மகரிகை வயிரக் கிம்புரி வலயமாச் சுடர்க, ணூடொறுஞ் சுடருங் கலிகெழு விசும்பி னாளொடு கோளினை

நக்கத், தாடொறுந் தொடர்ந்த தழுங்குபொற் கழலின் றகையொளி நெடுநிலந் தடவக, தேடொறுந் தொடர்ந்த முறுவல்வெண் ணிலவின் முகமல ரிரவினும் கிளர.

(இ - ள்.) தோள் தொறும் தொடர்ந்த-(இருபது)தோள்களிலும் ஒழுங்காக அணிந்துள்ள, மகரிகை - சுறாமீன்வடிவமமையச் செய்யப்பட்டனவும, வயிரம் - வயிரரத்தினங்களா லியன்றனவுமான, கிம்புரி வலயம் - தோளணியாகிய வலயங்களினது, மா சுடர்கள் - பேரொளிகள், கலிகெழு விசும்பில் - ஓசை விளங்கக் காரணமான ஆகாயத்திலே, நாள் தோறும்,— சுடரும் விளங்குவனவான, நாளொடு - நக்ஷத்திரங்களையும், கோளினை - கிரகங்களையும், நக்க - போய்ப்பரிசிக்கவும்,—தாள்தொறும் தொடர்ந்த-இரண்டுகால்களிலுங் கட்டிய, தழங்கு - ஒலிக்கின்ற, பொன்கழலின் - பொன்னினாலான வீரக்கழலின், தகை ஒளி - சிறந்த ஒளியானது, நெடு நிலம்-பெரியநிலத்தை, தடவ - தடவிக்கொண்டே செல்லவும்,—தேள்தொறும தொடர்ந்த - சுற்றத்தா ஒவ்வொருவரிடத்தும் தொடர்ந்து செல்லுகின்ற, முறுவல் - புன்சிரிப்பாகிய, வெள் நிலவின் - வெண்ணிறமுள்ள நிலவினாலே, முகம்மலர் - முகமாகிய தாமரைமலர்கள், இரவினும் - அந்த இராப்பொழுதிலும், கிளர - விளங்கவும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

இராவணன் செல்லும்போது தனது உயர்ந்ததோள்களில் அணிந்துள்ள வயிரவாகுவலயங்களின் ஒளி ஆகாசத்திலுள்ள கிரகநக்ஷத்திரங்களையும், கால்களிலணிந்துள்ள வீரககழலின் ஒளி அவன் நடந்துசெல்லுந் தரைமுழுவதையும் பொருந்துமென்க. அவ்வாறு இராவணன் செல்லுகையில் வழியிலெதிர்ப்படுகின்ற உறவினரைக் காணுமபொழுதெல்லாம் புன்முறுவல் செய்து முகமலர்ச்சிகாட்டுவதை, ஈற்றடியால் விளக்கினர். பகலில் சூரியனது வெயிலைக் காண்கையில் மலர்தல் தாமரைக்கு இயல்பாயிருகக, இங்கு அதற்குமாறாக 'வெண்ணிலவின முகமலா இரவினுங்கிளர'என்று கூறினா: இது-வேற்றுமையணியை அங்கமாககொணடுவந்த உருவகவணியாம். ஆகாசம் சப்தத்தை தனக்குக் குணமாகவுடையதென்பது நூற்கொள்கை யாதலால் 'கலிகெழுவிசும்பு' எனப்பட்டது. மகரிகையென்று தனியே எடுத்து - காதிலணிந்துள்ள மகரகுண்டலமெனப் பொருள் கூறுவாரு முளர். கிம்புரி வலயம் - பூண்போல வடிவம் விளங்குகின்ற தோள்வளை யென்னலாம். பி - ம்:—[1]மகரவாய். (சு)

எ. தன்னிறத் தோடு மாறுதந் திமைக்கு நீவியந் தழைபடவுடுத்த, பொன்னிறத் தூசு கருவரை மருங்கிற் றழுவிய புதுவெயில் பொருவ, மின்னிறககதிரிற் சுற்றிய பசும்பொன் விரற்றலை யவிரொளிக் காசின், கன்னிறக் கற்றை நெடுமிழல் பூத்த கற்பக முழுவனக் கனி.

(இ - ள்.) தன் நிறத்தோடு மாறு தந்து இமைக்கும் - தனது உடம்பின் நிறத்தோடு மாறுபட்டு விளங்குகின்றதும், நீவி அம் தழை பட - மூடிச்சும் அழகிய கொய்சகமும் பொருந்தும்படி, உடுத்த - (தன் அரையிலே) தரிக்கப்பட்டதுமான, பொன் நிறம் தூசு - பொன்மயமான வஸ்திரம் [பீதாமபரம்], கரு வரை மருங்கில்-கருநிறமுள்ள மலையின் நடுவிடத்தில், தழுவிய-பொருந்திய, புது வெயில் - இளவெயிலை, பொருவ - ஒத்திருக்கவும்,—விரல் தலை - (தனது இருபது கைகளிலு முள்ள) விரல்களில், மின் நிறம் கதிரின் சுற்றிய பசும் பொன் - மின்னலின் நிறம் போன்ற ஒளியோடு வட்டவடிவமாகச் சூழ்ந்துள்ள பசும்பொன்னாலியன்ற மோதிரங்களிலே (பதித்துள்ள), அவிர் ஒளி காசின கல் - விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய இரத்தினக்கற்களின், நிறம் கற்றை - ஒளித்தொகுதியானது, நெடு நிழல் பூத்த - பேரொளியோடு மலர்ந்துள்ள, கற்பகம் முழுவனம் - பெரிய கற்பகச்சோலைபோல, கவின - அழகுசெய்து விளங்கவும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

அரையில் பீதாம்பரமும் கைவிரல்களில் இரத்தின மோதிரங்களும் விளங்க இராவணன் வந்தனனென்க. கருநிறமுள்ள அரையில் செம்பொற்றூசைத் தரித்திருத்தலால், 'தன்னிறத்தோடு மாறு தந்திமைக்குந் தூசு' என்றார். நீவி-வஸ்திரமுடிச்சு; வடசொல்; இது, இங்கே கச்ச மென்ற பொருளைக் காட்டுமெனலாம். தழை - தழைந்து தொங்கும் கொய்சகம். இரத்தினக்கற்களிழைத்துச்செய்யப்பட்ட செம்பொன்மோதிரங்களை நிறைய அணிந்துள்ள கைவிரல்களுக்கு - பேரொளியோடு மலர்ந்துள்ள மலர்களையுடைய கற்பகவனத்தை உவமை கூறினார். பசும்பொன் - கருவியாகுபெயரால், மோதிரத்தை யுணர்த்திற்று. காசு இரத்தினப்பொதுப்பெயர்: "மணிப்பொதுப்பேர் காசொடு மணவுமாகும்" என்பது, நிகண்டு.　(எ)

அ. சன்னவீ ரத்த கோவைவெண் டரள மூழியி னிறுதியிற் [1]றனித்த, பொன்னெடு [2]வரையிற் றோற்றிய கோளு நாளு மொத் திடையிடை பொலிய, மின்னொளி மௌலி யுதயமால் வரையின் மீப்படர் வெங்கதிர்ச் செல்வர், பன்னிரு வரினு [3]மிரு வரைத் தவிர்வுற் றுதித்ததோர் படியொளி பரப்ப.

(இ - ள்.) சன்னவீரத்த கோவை - (தான் அணிந்துள்ள) வெற்றிமாலையாகிய பொன்னாரத்திலே (பதிக்கப்பட்ட), வெள் தரளம் - வெண்மையான முத்துக்களானவை, ஊழியின் இறுதியில்-யுகாந்தகாலத்தில், தனித்த-தனிப்பட்டுநின்ற, நெடு பொன் வரையில் - நீண்ட பொன்மலையாகிய மேருவிலே, தோற்றிய - காணப்பட்ட, கோளும் - கிரகங்களையும், நாளும் - நட்சத்திரங்களையும், ஒத்து - போன்று, இடை இடைபொலிய - நடுவே நடுவே விளங்கவும்,—மின் ஒளி மௌலி-மின்னுகின்ற ஒளியையுடைய பத்துக் கிரீடங்கள், மால் உதயம் வரையின் மீப்பா - பெரிய உதயகிரியில் உதிக்கின்ற, வெம் கதிர் செல்வர் பன்னிருவரினும் - உஷ்ணகிரணங்களைச் செல்வமாகவுடைய

ஆதித்தியர் பன்னிருவரிலே, இருவரை தவிர்வு உற்று - இரண்டு பேரை யொழித்து, (மற்றைப்பதின்மர்), உதித்தது - ஒருசேரத் தோன்றிவிளங்கு வதாகிய, ஓர் படி - ஒருதன்மையையொத்து, ஒளி பரப்ப - ஒளியை வீச வும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

இராவணன் அணிந்துள்ள வெற்றிமாலையாகிய பொன்னாரத்தின் இடை யிடையே பதித்துள்ள முத்துக்களுக்கு - யுகாந்த காலத்தில் தனிப்பட்டுள்ள மேருமலையின்மீது விளங்குமகிரகநட்சத்திரங்களை முன்னிரண்டடியில் உவமை யாக்கினர். அவ்விராவணன் தனது பத்துத்தலைகளிலும் அணிந்துள்ள இரத் தினகசிதமான பத்துக்கிரீடங்களுக்கு - உதயமலையில் ஏககாலத்தில் தோன்று கின்ற பத்துச் சூரியரை உவமையாகக் குறித்தார். இல்பொருளுவமை யணி. பன்னிரண்டு மாதங்கட்கும் பன்னிருவா சூரியர் உரியவ ரென்பது நூற் கொள்கையாதலால், தசக்கிரீவனன இராவணனது பத்துக்கிரீடங்கட்கு உவமைகூறுமாறு அப்பன்னிருவரில் இருவரை விலக்கவேண்டிய தாயிற்று. "துன்னுகோளினொடு தாரகை தொடுத்த துழனிச், சன்னவீரம்" என்று கூறியது முன்னிரண்டடியிற் கருதத்தக்கது. பி - ம்.—[1]தழுவிப். [2]வளையத் தொற்றிய. [3]இருவருந்தவிர. (அ)

௯. பயிலெயிற் றிரட்டைப் பணை [1]மருப் பொடியப் படியினிற் பரிபவஞ் சுமந்த, [2]மயிலடித் தொழுக்கி னனையமா மதத்த மாதிரக் காவன்மால் யானை, கயிலையிற் றிரண்ட முரணொடர் தடந்தோட் கனகன துயர்வரங் கடந்த, வயிலெயிற் றரியின் சுவடுதன் கரத்தா லளைந்தமாக் கரியினின் றஞ்ச.

(இ - ள்.) பயில் எயிறு - பொருந்திய பற்களாகிய, இரட்டை - இரண் டாகிய, பணை மருப்பு - பருத்த தந்தங்கள், ஒடிய - (இராவணன் திக்குவிச யஞ் செய்த காலத்தில், அவனைத் தாக்கி) முறிந்ததனால், படியினில் - பூமி யிலே, பரிபவம் சுமந்த - மிக்க அவமானத்தைத் தாங்குவனவும்,—மயில் அடித்து ஒழுகினன் - மயிலின்பாதம்போல (ஒழுங்கின்றிப் பெருகுகிற) பெருக்கத்தையுடைய, அனைய மா மதத்த - அப்படிப்பட்ட மிக்க மதநீரைக் கொண்டனவுமாகிய, மாதிரம் காவல் மால்யானை - திக்குக்களைக் காவல்செய் கின்ற பெரியதிக்கஜங்கள்,— கயிலையின் திரண்ட - கைலாசமலை போலத் திரட்சியான, முரண் தொடர - வலிமை பொருந்திய, தடதோள் - பெரிய தோள்களையுடைய, கனகனது-இரணியனது, உயர் வரம் - சிறந்தவரங்களை, கடந்த -வென்ற [பயனிலவாம்படி செய்த], அயில எயிறு அரியின் - கூரிய பற்களையுடைய நரசிங்கத்தினது, சுவடு-அடிசசுவட்டை, தன் கரத்தால்-தன் துமபிக்கையால், அளைந்த—,மாகரியின் - பெரியயானைபோல, நின்று அஞ்ச- (ஒன்றுந்தோன்றாது) நிலைத்துநின்று பயப்படவும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

முன்பு திககுவிசயகாலத்தில் இராவணனால் தந்தம் முறியப்பெற்ற திக்கஜங்கள் சிங்கத்தின்காற்சுவட்டைத் துமபிககையால் தீண்டப்பெற்ற யானை போலப் பேரச்சங்கொள்ளும்படி இராவணன் வந்தனனென்பதாம்.

கவி, அசசதநின்மிகுதியை விளக்கவேண்டி, இரணியாசுரனை கொன்றநரசிங் கத்தின் காற்சுவட்டைத் துதிக்கையாலளைந்த யானையென்றூர். தந்தம்முறிந் தது பார்ப்பவர்க்கு எப்போதும் அவ்யானைகளின் தோல்வி விளங்கும்படி யிருத்தலால், 'மருப்பொடியப் படியினிற் பரிபவஞ்சுமந்த' என்று மாதிர யானைக்கு அடைமொழி கொடுத்தார். இராவணன் திக்குவிசயஞ்செய்த காலத்தில் ஐராவதம் முதலிய திக்கஜங்களை யெதிர்த்தபொழுது அவை கோபங்கொண்டு அவன்தோளில் தந்தங்களால் தாக்குகையில், மிக்கவலிமை யுடைய அவன் தோள்களை ஊறுபடுத்த மாட்டாமல் அவை நுனியொடிந் திட்டன வென்றும், பின்பு இராவணனும போரில் அவற்றின் தந்தங்களை நன்றாக ஒடித்திட்டா னென்றும் உணர்க. "திக்கின்மாவெலாந்தொலைத்து', "நெருப்படியின் பொடி சிதறநிறைந்த மதத்திசையானை, மருப்பொடியப் பொருட்பிடியத் தோணி, மிதத்த வலியோனே," "திசையானை விசைகலங்கச் செருச்செய்து மருப் பொசித்த, விசையாலே நிறைந்தபுயத் திராவணவோ விராவணவோ" என வந்துள்ளமை காண்க. இரட்டைப்பணைமருப்பு - ஒவ் வொரு பக்கத்திலும் இரட்டையாக அமைந்துள்ள பருத்த(நான்கு) தந்தங்கள் என்னலாம். கனகன் - இரணியன் என்பதன் பரியாயம்: பொன்னிறமானவ னென்பது பொருள். கனகனது உயாவர மென்றது - தனித்தனி தேவர் மனிதா விலங்கு முதலிய பிராணிகளாலும் ஆயுதங்களாலும் பகலிலும் இரவி லும் பூமியிலும் வானத்திலும் வீட்டின் அகத்திலும் புறத்திலும் தனக்கு மரணமில்லாதபடி பெற்றதை. பி-ம்:—[1] முரணபணை, முரட்பணை. [2] மயிரடித் தொழுகி.

(௯)

௧௦. அங்கயற் கருங்க ணியக்கியர் துயக்கி லரம்பையர் விஞ் சையாக் கமைந்த, [1] மங்கையர் நாக மடந்தையர் [2] சித்த நாரிய ரரக் கியா முதலாக், குங்குமக் [3] கொம்மைக் குவிமுலை கனிவாய் கோகிலந் துயர்ந்தமென் குதலை, மங்கைய ரீட்ட மால்வரை தழீஇய மஞ்ஞை யங் குழுவென மயங்க.

(இ - ள்.) அம் கயல் கரு கண் - அழகிய கெண்டைமீன் போன்ற கறுத்த கணகளையுடைய, இயக்கியா-யக்ஷஸ்திரீகளும், துயக்கு இல் அரம் பையர் - சோர்வுபடுதலில்லாத அரம்பை முதலிய தேவதா ஸ்திரீகளும், விஞ்சையாக்கு அமைந்த மஙகையா - வித்தியாதரர்கட்கு உரியவராகிய வித்தியாதரஸ்திரீகளும, நாகம் மடந்தையர் - நாகசாதி ஸ்திரீகளும, சித்த நாரியர் - ஸித்தஸ்திரீகளும், அரக்கியர் - ராக்ஷசஸ்திரீகளும், முதல் ஆ - முதலாகவுள்ளவராகிய,—குங்குமம் கொங்கை குவி முலை - குங்குமமணிந்த பருத்த குவிந்த முலைகளையும, கனி வாய - கொவ்வைப்பழம்போலச் சிவந்த வாயையும், கோகிலம துயர்ந்த மெல் குதலை - குயில்களும் வருந்துதற்குக் காரணமான [இனிமை மிக்க] மெல்லிய குதலைச்சொற்களையுமுடைய, மங் கையா் - மகளிரது, ஈட்டம் - கூட்டமானது,—மால் வரை தழீஇய - பெரிய தொரு மலையைச் சூழ்ந்துள்ள, அம் மஞ்ஞை குழு என - அழகிய மயில்களின் கூட்டம்போல, மயஙக - கலந்துவரவும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

இராவணனுக்கு அடிமைப்பட்டுள்ள இயக்கியா முதலிய தெய்வசாதி மகளிர் அவனைச் சூழ்ந்துவருதற்கு, மலையைச் சூழ்ந்துள்ள மயிற் கூட்டத்தை உவமைகூறினர். சாதாரணமாக மகளிரின் குதலைச்சொல்லுக்கு உவமையாதற்கு ஏற்ற குயில் இம்மடந்தைமாரகளின் குதலைக்கு ஒப்பாகமாட்டாமையால் வருந்து மென்க; இங்ஙனம் உவமையாவதற்கு உரிய குயிலை உவமையாகாமையாலே துயரு மெனக் கூறியது - எதிர்நிலையணியாம்; இதனை, வடநூலார்-ப்ரதீபாலங்கார மென்பர். பி-ம்:—[1]ஙமகையா. [2]சிததா. [3]கொஙகைக்

கக தொளையுறு புழைவேய்த் தூக்கிசைக் கானந் [1]துயலுறாவொருநிலை [2]படர, விளையவர் மிடறு [3]மிந்நிலை யிசைப்பக் கின்னரர் முறைநிறுத் தெடுத்த, கிளையுறு பாடல் சில்லரி பாண்டி றழுவிய முழவொடு கெழுமி, யளை[4]யுறு மரவு மமுதுவா யுகுப்ப வண்டமும் வையமு மளப்ப.

(இ - ள்.) தொளை உறு - துளைசெய்யப்பெற்றுள்ள, புழை வேய் - (உட்புறத்தில)இயற்கைத்துவாரத்தையுடைய வேய்ஙகுழலினின்று உண்டாகின்ற, தூக்கு இசை கானம - பாடலின் இனிய ராகமானது, துயல் உறா - பிறழ்தலில்லாமல், ஒரு நிலை படர - ஒத்து வருமாறு, இளையவர் மிடறும் - இளம்பெண்களுடைய (இனிய) குரலும், இ நிலை இசைப்ப - இந்தவேய்க் குழலினிசையோடு ஒத்து ஒலிககவும்,—கின்னரர் கின்னரசாதியார்,முறை நிறுத்து எடுத்த-கிரமமாக ஆராய்ந்து பாடதொடஙகிய, கிளை உறு பாடல் - (கின்னரமென்ற யாழின்) நரம்பினின்று வெளிப்படுகின்ற பாடலானது, சில்லரி - சில்லரியென்னும வாசசியவிசேஷமும, பாண்டில-கஞ்சதாளமும், தழுவிய முழவொடு - மார்ச்சனைசெய்துஒலியெழுப்பப்படுகின்ற மததளத் தொனியோடு, கெழுமி - ஒத்து, அளை உறும் அரவும் அமுது வாய் உகுப்ப-புற்றில் வாழ்கின்ற பாம்பும் (இந்த இன்னொலியைக் கேட்டுத தனது விஷக் கொடுமை நீஙகி) அமிருததததை வாயிலிருந்து சொரியும்படி, அண்டமும் வையமும் அளப்ப - மேலுலகத்திலும இநதப் பூமியிலும் (இன்னோசை) பரவவும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

அப்போது வாசிககப்படுகின்ற வேய்ஙகுழலுக்குஒப்ப இளமகளிர் தமது மிடற்றினால இனிமையாகப் பாடிவரவும, கின்னரசாதியார் இன்னொலியைக் கேட்ட விஷப்பாம்புகளும் விஷததன்மை நீஙகி அமுததததைக் கக்கும்படி தமககு உரிய கின்னரமென்ற நரப்புக்கருவிகொணடு இன்னோசை மண்ணிலும் விணணிலும பரவுமாறு மற்றைசசில்லரிமுதலிய இசைககருவிகளோடு ஒதது ஒலிககவும இராவணன் வந்தனனென்க. கின்னரா - கின்னர மென்னும் இசைககருவிகொணடு இசைபாடித்திரிபவராய்க குதிரைமுகமுள்ள வராகிய தேவசாதியாா. பி - ம்:—[1]துயாவுறா. [2]தொடர. [3]இன்னிலையி யகசா. [4]உறை (கக)

கஉ. அன்னபூஞ் சதுக்கஞ் சாமரை..யுக்க மாதியாம் வரிசையிற் கமைந்த, வுன்னரும் பொன்னின் மணியினிற் புனைந்த விழைக்

குல [1]முழைக்குல மனைய, மின்னிடை செவ்வாய் குவிமுலை பணைத் தோள் வீங்குதே ரல்குலார் தாங்கி, நன்னிறக் காரின் வரவுகண் டுவக்கு நாடகமயிலென நடப்ப.

(இ - ள்.) அன்ன பூ சதுக்கம் - (இராவணன் செல்லுகின்ற) அப்படிப் பட்ட அழகிய நாற்புறமும் வந்து கூடுகின்றவீதியில்,—உன் அரும் பொன் னின்-நினைத்தற்கும் முடியாத [மிகச்சிறந்த] பொன்னினாலும், மணியின்இல்- இரத்தினங்களினாலும், புனைந்த - அழகாகச் செய்யப்பட்ட, இழைகுலம்- ஆபரணங்களின் தொகுதிகளை [பலவகை யாபரணங்களை] யணிந்தவர்களும், உழை குலம் அனைய - மான்கூட்டங்களை யொத்தவர்களும், மின் இடை - மின்னல்போலத் (துவளுகின்ற) இடையையும், செம் வாய் - சிவந்த வாயையும், குவி முலை - குவிந்த தனங்களையும், வீங்கு பணைதோள் - பருத்த மூங்கில்போன்ற தோள்களையும், தேர அல்குலார் - தேர்த்தட்டுப் போன்ற அல்குலையு முடையவர்களுமாகிய மகளிர்,—சாமரை - வெண்சா மரமும், உக்கம் - ஆலவட்டமும், ஆதி ஆம்-முதலியனவாகிய, வரிசையிற்கு அமைந்த - உபசாரத்திற்கு ஏற்றவைகளை, தாங்கி - ஏந்திக்கொண்டு, நல் நிறம் காரின் வரவு கண்டு உவக்கும்-மிக்க கருநிறத்தையுடைய கார்கால மேகத் தின் வருகையைக் கண்டு சந்தோஷிக்கின்ற, நாடகம் மயில் என - கூத்தாடு தலையுடைய மயில்போல, நடப்ப-கூட நடந்துவரவும்,—(எ-று.)—வந்தான்.

சாமரை ஆலவட்டம் முதலிய உபசாரஞ் செய்தற்குஉரிய கருவிகளை ஏந்தியவராய், அழகிய மகளிர் கார்மேகங் கண்ட மயில்போன்ற மிக்க மகிழ்ச்சி யோடு மெல்ல நடந்துவர, இராவணன் சென்றனனென்க. சதுக்கம்— சதுஷ்கம்: நாற்சந்திகூடுமிடம். இழைக்குலம் அல்குலார், உழைக்குலமனைய அல்குலார் என இயையும். உழைக்குலம் - மருண்ட பார்வையிலும், மயில்- சாயலிலும் மகளிர்க்கு உவமையாம். குவிமுலை பணைத்தோள் முரண்தொடை.
பி - ம்:—[1]கருங்கடைக்கண். (கஉ)

௩௩. தந்திரி [1]நெறியிற் றாக்குறு கருவி தூக்கின [2]ரெழுவிதச் சுதியின், முந்துறு குணிலோ டியைவுறு குறட்டிற் [3]சில்லரிப் பாண் டிலின் முறையின், மந்தர கீதத் திசைப்பதந் [4]தொடர வகையுறு கட்டளை வழாம, லந்தர வானத் தரம்பையர் கரும்பிற் [5]பாடலா ரருகுவந் [6]தகவ.

(இ-ள்.) நெறியின் தாக்குறு கருவி தந்திரி-சாஸ்திரமுறைப்படி (விரல் கொண்டு) ஒலியெழுப்பப்படுகின்ற இசைக் கருவியாகிய தந்திரியாழை, எழு விதம் சுதியின் - எழுவகைப்பட்ட இசையும் அமையும்படி, தூக்கினர் - விர லால் தெறித்து வாசிப்பவரும், கரும்பின் பாடலார் - கரும்புபோ லினிய வாய்ப்பாடலை யுடையவருமாகிய, அந்தரம் வானத்து அரம்பையர் - சுவர்க்க லோகத்தவரான தெய்வமகளிர்,—முந்துறு குணிலோடு இயைவுறு குறட்டின்- முன்புறத்தில் அடிக்கப்படுகிற குறுந்தடியோடு பொருந்திய குறடு என்னும்

தோற்கருவியும், சில்லரி பாண்டிலின் [பாண்டில் சில்லரியின்]-வட்டவடிவமாகிய சில்சில் என்று ஒலிக்கின்ற தோற்கருவியும், (ஆகியவற்றின்), முறையின் - முறைக்கு ஏற்பவும்,—மந்தரம் கீதத்து இசைப் பதம் தொடர-இனிய பாடல்களின் இராகஅமைப்பு ஒத்துவரவும்,—வகை உறு கட்டளை வழாமல-(நடன சாஸ்திரத்திற் கூறியுள்ள) பலவகைப்பட்ட முறைமை தவறாமல், அருகு வந்து அகவ - (தனது) சமீபத்திலே வந்து நர்த்தனஞ் செய்யவும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

தெய்வலோகத்து மகளிர் வாய்ப்பாடலுக்கும் இசைக்கருவிக்கும் தாளத்துக்கும் சிறிதும் தவறாமல் ஒத்து வருமாறு இராவணனது சமீபத்தில் அப்போது நர்த்தனஞ் செய்யலானார்கள் என்க. [3] சில்லரிபாண்டிலின்' என்று பாடமாயின், சில்லரியும் பாண்டிலு மென்னலாம். சுதி - ஸ்ருதி. '[2]எழுவகைச் சதியின்' என்றும்,' எழுவியசதியின்' என்றும பாடம் காணப்படுகின்றது. சதி - தாள வொற்று. பி - ம்:—[1]கணணில். [4]தொடர்ந்த. [5]பாடலர். [6]ஆல. ()

௧௪. [1]அந்தில்வே ளனங்க னழல்படத் துரந்த வயின்முகப் பகழிவா யறுத்த, வெந்துறு புண்ணின் வேனுழைந் தாங்கு வெண் மதிப் பசுங்கதிர் விரவ, மந்தமா ருதம்போய் மலர்தொறும் வாரி வயங்குநீர் [2]மம்மரின் வருதேன், சிந்துநுண் டுளியின் சீகரத் திவலை யுருக்கிய செம்பெனத் தெறிப்ப.

(இ - ள்.) அந்தில் - அப்பொழுது,— அனங்கன் வேள் - உருவமில்லாதவனாகிய வேளென்னும் பெயரையுடைய மன்மதன், அழல்பட - நெருப்புத தோன்றும்படி, துரந்த-பிரயோகித்த, அயில் முகம்-கூர்மையான நுனியையுடைய, பகழி-அன்பு, வாய்-(தனது கூரிய) நுனியினால், அறுத்த-அறுபடும்படி செய்து உண்டாக்கிய, வெந்துறு புண்ணின்-வெந்திருக்கிற புண்ணிலே, வேல் நுழைந்து ஆங்கு - வேல் ஊடுருவிச்சென்றாற போல, வெள் மதி பசுங் கதிர் - வெள்ளிய சந்திரனது குளிர்ந்த கிரணம், விரவ - பொருந்தவும்,—மந்தம் மாருதம் - இளந்தென்றறகாற்றானது, போய் - (ஆங்காங்குச்) சென்று, மலர்தொறும் - புஷ்பங்களிலெல்லாம, வாரிவரு - வாரிக்கொண்டு வருகின்ற, வயங்கும் நீர் - விளங்குகின்ற நீர்த்தன்மையையுடைய, தேன் - தேனினது, நுண் துளியின் சிந்து - சிறுதுளியாகச் சிந்துந் தன்மையுள்ள, சீகரம் திவலை-மிகச்சிறிய திவலைகள், உருக்கிய செம்பு என - உருக்கப்பட்ட செம்பின்துளி சிந்துவதுபோல, மம்மரின்-மயக்கத்தோடு [காமமயக்கம்மிகுமபடி], தெறிபப-மேலேசிந்தவும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

இராவணன் வரும்போது, மன்மதபாணத்தினால் துளைக்கப்பட்டுள்ள அவனது உடற் புண்ணில் வெந்தபுண்ணில் வேலுருவியது போலக் காமோத்தீபகமான சந்திர கிரணங்கள் பட்டு வேதனையை மிகுவிக்க, உருக்கிய செம்பை யூற்றியதுபோல மந்தமாருதமானது புஷ்பங்களினின்று தேனை வாரிக்கொண்டு தெறித்ததென்க. சீகரத் திவலை - ஒருபொருட்பன்மொழி;

இங்கே மிகச்சிறிய திவலையென்ற பொருளைத் தந்தது. அதில் - அசையாக வுமாம். பி - ம்:—[1]அந்தியினனமகன். [2]அம்மலர். (௧௪)

௧௫. இழைபுரை மருங்கு லிறுமிறு மெனவு மிறுகலா வன மூலை யிரட்டை, யுழைபுகு செப்பி னொளிதர மறைத்த வுத்தரி யத்தின ரொல்கிக், குழை[1]புகு கமலங் கோட்டினர் நோக்குங் குறு நகைக் குமுதவாய மகளிர், மழைபுரை [2]தடங்கட் செங்கடை யீட்டம் மார் பினுந் தோளினு [3]மலைய

(இ - ள்.) 'இழை புரை - நூலிழையை யொத்த, மருங்குல் - (தமது) இடைகள், இறும் இறும் - முரிந்துபோய்விடும் முரிந்துபோய்விடும, எனவும- என்று (காணபவர்க்குத்) தோன்றினாலும், இறுகலா - ஒடுஙகாது மேன்மேல் வளர்கின்ற, வனம்முலை இரட்டை - அழகிய இரண்டு ஸ்தனஙகளும், உழை புகு செப்பின் ஒளிதர மறைத்த - உள்ளிடத்திற்புகுந்துள்ள இரண்டு செப் புக்களபோல விளஙகுமபடி (அவற்றைப்) போர்ததுள்ள, உத்தரியத்தினர் - மேலாடையுடையவர்களும்,— ஒல்கி - (தாஙகள்) மெலிவுதோன்ற நடந்து [நடந்த வண்ணமாக], குழை புகு கமலம்-(காதுகளிலணிந்த) குண்டலங்கள் வரையிற் செல்லுகின்ற தாமரைமலர்போன்ற (தமது) கணகளினால், கோட் டினர் நோக்கும் - (நாணத்தினால நேராகப்பாராமல்) சாய்த்து நோக்குகின்ற வர்களுமான, குறு நகை குமுதம் வாய் - புன்சிரிப்போடுகூடிய செவ்வாம்பல் மலாபோன்ற வாயையுடைய, மகளிா-பெண்களது, மழை புரை - மேகத்தை யொத்த [குளிர்சசி மிகுந்த], தட செம் கண கடை ஈட்டம்-பெரியசெவ்வரி பரந்த கடைக்கண் பார்வைகளின் கூட்டம், மார்பினும் - (தனது) மார்பிலும், தோளினும - தோள்களிலும், மலைய - சென்று பொருந்தவும்,—(எ - று.) வந்தான்.

இராவணன் வருகையில், மகளிா தமதுகடைக்கண்பார்வை கொண்டு பார்த்தன ரென்க. மிகவும் நுணணியதாயிருத்தல்பற்றி, மகளிரிடைக்கு நூலிழையை உவமைகூறுதல், மரபு. அப்படிப்பட்ட இடை துவளுமாறு மேன்மேல் விமமுகின்ற தனஙகளின்மீது உத்தரியத்தை மகளிர் அணிந் திருக்கையில், அவை உட்புறததுப் பொருந்திச செப்புப்போலத் தோன்று மென்பது, முன்னிரண்டடியிற் கூறிய விஷயம். 'குழைபுகு கமலம்' காதளவும் நீண்ட கண்கள். கண்களை உவமையாகுபெயரால் 'கமலம்' என்றே கூறினர். 'நோககும்' என்ற பெயரெச்சம், 'மகளிா' என்ற பெய ரைக் கொணடு முடியும். பி - ம்:—[1]பொரு. [2]ஒண்கண. [3]வயங்க. (௧௫)

௧௬. மாலையுஞ் சாந்துங் கலவையும் பூணும் வயங்குநுண் டுடொடு காசுஞ், சோலையின் றொழுதிக் கற்பகத் தருவு நிதிகளுங் கொண்டுபின் [1]றொடரப், பாலின்வெண் பரவைத் திரைகரும் கிரி மேற பரந்தெனச் சாமரை பதைபப, வேலையின் றயரு முயலில் [2]வெண் மதியின் வெண்குடை[3]மீதுற விளங்க.

(இ - ள்.) தொழுதி சோலையின்-கூட்டமாகவுள்ள சோலையாகிய, கற்பகம் தருவும் - கற்பகவிருக்ஷமும், நிதிகளும்-(சங்கநிதி முதலிய) நவநிதிகளும்,—மாலையும - மலர்மாலைகளையும், கலவை சாந்தும்-கலவைசசந்தனத்தையும், பூணும் - ஆபரணஙகளையும, வயஙகு நுண் தூசொடு விளஙகுகின்ற மெல்லிய வஸ்திரங்களையும், காசும் - இரத்தினஙகளையும், கொண்டு - ஏந்திக் கொண்டு, பின் தொடர - (தன்) பின்னே தொடர்ந்து வரவும்,—வெள் பாலின் பரவை திரை - வெணமை நிறமுள்ள பாற்கடலின் அலைகள், கரு கிரிமேல் - கருநிற முள்ள மலையின்மேல், பரந்து என - பரவினாற்போல, சாமரை - வெணசாமரஙகள், பதைப்ப - அசைந்துவீசவும்,—வேலைநின்று உயரும் - கடலினின்று வெளிதோன்றுகின்ற, முயல் இல் வெள் மதியின்-முயற்கறையில்லாத வெள்ளிய பூரணசநதிரன்போன்ற, வெள் குடை - வெள்ளைககுடையானது, மீது உற விளஙக - தலையின்மேல் விளஙகவும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

இராவணன் தேவலோகத்தை வென்றமையால், அங்கிருந்த கற்பக விருக்ஷமும், நவநிதிகளும், அவ்விராவணனையடைந்து அவனுக்கு வேண்டிய பொருளை உதவலாயின. பாற்கடலினலை - வெண்சாமரைக்கும், கருஙகிரி - இராவணனது உடம்புக்கும் - உவமையாகும். இராவணனுககுப் பிடிக்கப்படுகின்ற ஒற்றைவெணகொற்றககுடைக்கு - முயலில்லாத வெண மதி, இல் பொருளுவமையாம சந்திரனிடததுள்ள களஙகத்தை, முயலென்றும் மானென்றும் சேறென்றும் இப்படிப் பல படியாகக் கூறுதல், கவிசமயம. சாந்தும், உம்மை - இசைநிறை. பி-ம்.—[1]துள்ளி. [2]வாள். [3]மீசசென்று. (௧௬)

௧௭. [1]ஆர்தரு மகழி யருவரை யிலங்கை யடிபெயர்த்
திடுதொறு மழுந்தி, நேர்[2]தரும் பரவைப் பிறழ்திரை தவழ்ந்து
நெடுந்தடந் திசைதொறு நிமிரச், [3]சாரதருங் கடுவி னெயிறுடைப்
பகுவா யனந்தனுந் தலைதடுமாற, மூரிநீ ராடை யிருநில [4]மடந்தை
முதுகுளுக் குற்றனண் முரல.

(இ - ள்.) அடி பெயர்த்து இடு தொறும்-(தனது) கால்களை மாறி மாறி வைககும் பொழுதெல்லாம்,—ஆர்தரும் அகழி - நீர்நிரம்பியுளள (கடலாகிய) அகழியையுடைய, அரு வரை இலஙகை - பெரிய திரிகூடமலையின்மீதுள்ள இலங்காநகரமானது, அழுந்தி-(மிக்கபாரத்தினால்)குழிவடைநது, (அதனால்), நேர்தரும் - இலஙகையைச சூழ்ந்திருக்கிற, பரவை - கடலினது, பிறழ் - மடஙகியடிக்கிற, திரை - அலைகள், தவழ்ந்து - பாய்நது, நெடு தட திசை தொறும - நீண்ட பெரிய (அநநகரத்தின்) திககுக்களிலெலலாம், நிமிர - மிகுந்து பரவவும்,—சார்தரும் கடுவின் எயிறு உடை—(தன்னிடத்துப்) பொருந்திய விஷப்பற்களையுடைய, பகு வாய் - திறந்த வாயோடுகூடிய, அனந்தனும் - ஆதிசேஷனும, தலை தடுமாற - (பாரமிகுதியைப் பொறுகக மாட்டாமையால் ஆயிர)] தலைகளும் வருந்தவும,—மூரி நீர் ஆடை - வலிய

நீரைக்கொண்ட கடலை ஆடையாகவுடைய, இரு நிலம் மடந்தை - பெரிய பூமிதேவி, முதுகு உளுக்குற்றனள்-(பாரந்தாங்கமாட்டாமல்)முதுகு நொந்தவளாய், முரல - வாய்விட்டலறவும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

இராவணன் கால்களை மாறி மாறி வைத்து நடக்கும்போது அவனது ஒற்றையொற்றைக்கால் அழுந்துவதனால் இலங்கை பள்ளமாக, அப்போது சுற்றிலுமுள்ள கடலின் நீர் உள்ளே புகுவதாயிற் றெனவும், பூமியின் கீழிருந்து தனது ஆயிரந்தலைகளையுங்கொண்டு தாங்குகின்ற ஆதிசேஷனும் அவனது உடற்சுமையைத் தாங்கமாட்டாது தலைதடுமாறலாயின னெனவும், பூமிதேவியும் அவ்வாறே அப்பாரமிகுதியைத் தாங்கமாட்டாமல் வாய்விட்டலறலாயின ளெனவும் இராவணன் நடக்கும்போது அவனது உடற்பொறையை உயர்வுநவிற்சிவகையால் வருணித்தன ரென்க. பி - ம்·— [1]ஆரல்துன்று. [2]பொரு. [3]சார்வரும். [4]பாவை. (கள)

௧௮. கேடகத் தோடு மழுவெழுச[1]சூல மங்குசங் கப்பணங் கிடுகோ, டாடகச் சுடர்வா ளயில்சிலை குலிச முதலிய வாயுத மனைத்துந், தாடகைக் கிரட்டி யெறுழ்வலிக[2]கமைந்த தகைமையர் தடவரை பொறுக்குஞ், சூடகத் தடக்கைச் சுடுசினத் தடுபோ ரரக்கியர் தலைதொறுஞ் சுமப்ப.

(இ - ள்.) தாடகைக்கு இரட்டி எறுழ் வலிக்கு அமைந்த தகைமையர்- தாடகையைககாட்டிலும் இருமடங்கு மிககபெருவலிமை பொருந்திய தன்மையையுடையவர்களாகிய, தட வரை பொறுக்கும - பெரிய மலையையும் தாங்க வல்ல, சூடகம் தட கை-வளையல்களையணிந்த பெரியகைகளைக் கொண்டு, சுடு சினத்து அடு போர - பொஙகி யெரிகினற கோபத்தினாற் (பகைவரைக்) கொல்லும்படியான போரைச்செய்யவல்ல, அரக்கியர்-இராட்சசஸ்திரீகள்,— கேடகததோடு - பரிசையும், மழு - எரியிரும்புப்படையும், எழு - இருப்புலக்கையும், சூலம் - முததலைசசூலமும், அங்குசம் - மாவெட்டியும், கப்பணம் - இருப்புநெருஞ்சிமுள்ளாயுதமும், கிடுகோடு - கிடுகும், ஆடகம் சுடர் - பொன் போல் ஒளிவீசுகின்ற, வாள் - வாளும், அயில் - வேலும், சிலை - வில்லும், குலிசம் - வச்சிரமும, முதலிய - முதலான, ஆயுதம் அனைத்தும்-ஆயுதங்களை யெல்லாம், தலைதொறும் - (தமது) சிரசுகளிலெல்லாம், சுமப்ப - தாங்கி வரவும்,—(எ - று)—வந்தான்.

'இராவணன் எப்பொழுது எந்த ஆயுதத்தைவேண்டுவனோ அப்போது அதனைத் தரவேணும் என்ற கருததால், அரககியா எல்லா வாயுதஙகளையும் தாஙகிக்கொணடு இராவணன் வரும்போது உடன்வருவாராயின ரென்க. பெணகள் வசிககின்ற இடத்திறசெல்வதனால், பெணபணியாளரா படைககலங் களைத தாஙகலாயினர். கேடகம், கிடுகு என்பன - பகைவரது படைககலங களைத் தம்மேறபட வொட்டாது தடுககவல்ல கருவிவிசேடஙகள். கேடகம கிடுகு என்பன வெவ்வேறாகவும கூறப்படுதலை "போர்மயிர்கேடகம் புளகத

தோற்பரம் வார்மயிர்க்கிடுகொடு" என்ற சிந்தாமணியிலும் காண்க. பி - ம்:—[1]முசலம். [2]தகைத்த. (௧அ)

௧௯. விரிதளிர் முகைபூக் கொம்படை [1]முதல்வே ரிவையெலா [2]மணிபொனால் விரிந்த, தரு[3]வுயர் சோலை திசைதொறுங் கரியத் தழலுமி ழுயிர்ப்புமுன் றவழத், திருமக ளிருந்த திசையறிந் திருந் தும் திகைப்புறு சிந்தையன் கெடுத்த, தொருமணி [4]நெடும்பற் பன்றலை யரவி னுழைதொறு முழைதொறு முலாவ.

(இ - ள்.) விரி தளிர் - மேன்மேல் தோன்றிவிரிகின்ற தளிரும், முகை- அரும்பும், பூ - மலரும், கொம்பு-கொம்பும், அடை-இலையும், வேர் வேரும் (என்ற சினைப்பொருள்களும்), முதல் முதற்பொருளும், இவை எலாம்-ஆகிய இவைமுழுவதும், அணி பொனால் விரிந்த-அழகிய செம்பொன்மயமாகப் பரந் துள்ள, தரு உயர்சோலை மரங்கள் உயர்ந்துள்ள அசோகவனம், திசைதொறும் கரிய-நாற்புறங்களிலும் தீந்துபோம்படி, தழல் உமிழ் - நெருப்புச்சுவாலையை வீசுகின்ற, உயிர்ப்பு-(தனது) பெருமூச்சு, முன் தவழ - முன்புறத்திற செல் லவும்,—திருமகள் இருந்த திசை - இலக்குமியின் அம்சமான சீதாபிராட்டி இருந்த இடத்தை, அறிந்து இருந்தும்—, திகைப்பு உறு சிந்தையன்-தெரியா மல் மயங்குதல் பொருந்திய மனமுடையவனாகி, (அவளைத் தேடிக்கொண்டு, ஒரு மணி - (தனது) ஒப்பற்ற மாணிக்கத்தை, கெடுத்தது-இழந்ததான, நெடு பல் பல் தலை அரவின் - நீண்டபற்களையும் பல தலைகளையுமுடைய சர்ப்பம் போல, உழைதொறும் உழைதொறும் - பற்பல இடங்களிலும், உலாவ - (தன்மனஞ்) செல்லவும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

சீதை தனக்குக் கிடையாமையால் மனவெதுப்புடனே சோலையிலுள்ள மரங்கள் யாவும் தீந்துபோகுமாறு பெருமூச்செறிந்துகொண்டு, சீதை தங்கி யிருக்கிற இடம் தெரிந்திருந்தும் காமமயக்கத்தினால் அதனைமறந்து அவளைத் தேடிய வண்ணம் தன்மனம் மாணிக்கத்தைக் கெடுத்த சர்ப்பம்போலப் பல திசைகளிலும் வருந்திச்செல்ல இராவணன் வந்தனனென்க. தனது மணியை இழந்த நாகம் அதனைத்தேடிக்கொண்டு வருந்து மென்பதை "அருமணியிழந் தோர் நாகம் அலமருகின்றது" என்ற சிந்தாமணியிலுங் காண்க. பல் + தலை= பஃறலை, "குறில்வழி ல ளத் தவ்வணையி னாய்த, மாகவும் பெறூஉம் அல்வழியானே" என்ற விதியினால், தனிக்குறிலைச்சார்ந்த லகரம் ஆய்தமாகத் திரிந்தது. பி - ம். [1]அடை. [2]செம்பொனாலாரத். [3]அமர். [4]நெடும்போா. (௧௯)

௨0.—இராவணன் வருவதைக் கண்ட அநுமான் மறைந்திருத்தல்.

இனையதோர் தன்மை யெறும்வலி யரக்க ரேந்தல்வந் தெய்துகின் றானை, யனையதோர் தன்மை யஞ்சனை சிறுவன் கண்டன னமைவுற நோக்கி, வினையமுஞ் செயலு மேல்விளை பொருளு மிவ் வழி விளங்குமென் றெண்ணி, வனைகழ லிராமன் பெரும்பெய ரோதி யிருந்தனன் வந்தயன் மறைந்தே.

(இ - ள்.) இனையது ஓர் தன்மை-இப்படிப்பட்ட தன்மையோடு, எறும் வலி அரக்கர் ஏந்தல் - மிக்க வலிமையையுடைய ராக்ஷஸ ராஜனாகி, வந்து எய்துகின்றானை - வந்து சேர்கின்ற அவ்விராவணனை, அனையது ஓர்தன்மை- அங்கு நிகழ்வதைப்பார்த்துக்கொண்டிருந்ததன்மையுள்ள, அஞ்சனை சிறுவன்- அஞ்சனாதேவியின் குமாரனாகிய அனுமான், கண்டனன் - கண்ணினாற் கண்டு, அமைவு உற நோக்கி - தான் என்ன செய்யவேண்டுமென்று மனத்தினாற் செவ்வனே ஆலோசித்து, 'வினையமும் - (இவ்வரக்கனது) வஞ்சனைக் குணமும், செயலும - செய்கையும், மேல் விளை பொருளும் - அதற்குப்பின் (சீதாபிராட்டியினால்) நடக்கும் காரியமும், இவ்வழி - இந்த இடத்தில் [இப்போது], விளங்கும - தெரியவரும்,' என்று எண்ணி—, கழல் வனை இராமன் பெரும் பெயர் ஓதி - வீரக்கழலைப் புனைந்துள்ள இராமபிரானது பெருமை பெற்ற திருநாமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு, அயல் வந்து - முன்னிருந்த விடத்தை விட்டுச் சிறிது அப்பால் நெருங்கவந்து, மறைந்து இருந்தனன்—.

அனுமான் அப்போது இராவணன் அங்கு வந்ததனால், இனி நடக்குஞ் செயலை நன்கு கவனிக்கவேணுமென்று நினைத்து, அவற்றையெல்லாம் நன்றாகக் காணுமாறு அருகில் வந்து அவ்விராவணன் முதலியோர் தான் இருப்பதை உணராவண்ணம் மறைந்துநின்றனனென்பதாம். (௨௦)

௨௧.—அப்போது சீதை அஞ்சுதல்.

ஆயிடை யரக்க னரமபையர் குழுவு மல்லவும் வேறயலகல,
மேயினன் பெண்ணின் விளக்கெனுந் தகையா ளிருந்துழியாண்டவள்
வெருவிப், போயின வுயிர ளாமெனை நடுங்கிப் பொறிவரி யெறும்வலி
புகைக்கண், காய்சின வுழுவை தின்னிய வந்த கலையிளம் பிணையெனக்
கரைந்தாள்.

(இ - ள்.) அ இடை-அப்பொழுது, அரம்பையர் குழுவும் - (தன்னுடன் வந்த) தெய்வமகளிர் கூட்டமும், அல்லவும் - மற்றையோர் திரளும், வேறு அயல் அகல - தனியே அப்பால் விலகி நிற்க,—அரக்கன் - இராவணன், பெண்ணின் விளக்கு எனும் தகையாள் - பெண்களுக்குள் விளக்குபோன்றவளாகிய பிராட்டி, இருந்த உழி - இருந்த இடத்தில், மேயினன் - சென்று அடைந்தான்; ஆண்டு-அப்பொழுது, அவள் - அப்பிராட்டி, வெருவி - அஞ்சி, போயின உயிரள் ஆம் என - உயிர் நீங்கினவள்போல, நடுங்கி - நடுக்கங்கொண்டு, பொறி - புள்ளிகளையும், வரி - கோடுகளையும, எறும் வலி - மிக்க வலிமையையும், காய் சினம் - வெதுமபுகின்ற கோபத்தையும், புகை கண - (அந்தக் கோபாக்கினியின்) புகைதோன்றப் பெற்ற கண்களையுமுடைய, உழுவை - புலி, தின்னிய-(தன்னை) உண்ணும்பொருட்டு, வந்த-வரப்பெற்ற, கலை இளம் பிணை என - ஆண் மானினது இளமையாகிய பெண்மான்போல, கரைந்தாள் - உடலுருகினாள்; (எ - று.)

உடன்வந்த பரிவாரமெல்லாம் அப்பால்அகல, இராவணன் தனியே பிராட்டியினிடம் சென்று சேர, அவள் அவனைக்கண்டு கடும்புலியைக் கண்டு அஞ்சி நடுங்கும் பெண்மான்போல அஞ்சி நடுநடுங்கி உடல் கரைந்தனளென்பதாம். அல்லவும் என்றது-சீதைக்குக் காவலாக இருந்த அரக்கமகளிர் திரளைக் காட்டும். (உக)

வேறு.

௨௨.—அனுமான் அவ்விருவர் நிலைமையையும் காணுதல்.

கூசி யாவி குலைவுறு வாளையு
மாசை யாலுயி [1]ராசழி வானையுங்
காசில் கண்ணிணை சான்றெனக் கண்டனன்
[2]ஊச லாடி யுளையு முளத்தினன்.

(இ - ள்.) கூசி - (அச்சத்தினால்) உடல்நடுங்கி, ஆவி குலைவுறுவாளையும்- உயிரும் நடுங்குகின்ற சீதையையும், ஆசையால் - காமமோகத்தினால், உயிர் ஆசு அழிவானையும் - உயிர்கட்குக் குலைபவனாகிய இராவணனையும், காசு இல் கண் இணை சான்று என - குற்றமற்ற (தனது) கண்களிரண்டும் சாட்சியாக [பிரதியட்சமாக], கண்டனன்-பார்த்தவனாகி,—(அனுமான்), ஊசல்ஆடி உளையும் உளத்தினன் - தத்தளித்துவருந்துகின்ற மனமுடையவனானான்; (எ-று.)

இராவணன் காமமயக்கங்கொண்டு உடனவந்தவர் யாவரும் விலகி அப்பாற்செல்லத் தான் தனியனாகி அங்கு வந்திருப்பதையும், சீதை துணையின்றிச் செய்வது தெரியாது நடுநடுங்கி உயிர்கரைவதையும் கண்கூடாகக் கண்ட அனுமான், 'இந்தநிலையில் யாது நடக்குமோ' என்று மனம் தத்தளித்து நிற்கலாயினனென்பதாம். ஆசு - பற்றுக. கட்டு. விரைவு என்று கொள்வாருமுளர். பி - ம்:—[1]ஆசறுவானையும். [2]ஊசலாடலொழிந்தன வுள்ளத்தான்.

இது முதல் பதினாறுகவிகள் - பெரும்பாலும் முதற்சீர் மாச்சீரும், மற்றை மூன்றும் விளச்சீர்களுமாகிய கலிவிருத்தங்கள் (உஉ)

௨௩.—அநுமான் வாழ்த்து.

வாழி சானகி வாழியிராகவன்
வாழி நான்மறை வாழிய ரந்தணர்
வாழி நல்லற மெனறுற வாழ்த்தினா
னூழி [1]தோறும் புதிதுறுங் கீர்த்தியான்.

(இ - ள.) 'சானகி-சீதாபிராட்டி, வாழி - (இவ்விராவணனால் யாதொரு தீங்கும் நேராமல்) வாழக்கடவள்; இராகவன் - இராமபிரான், வாழி - (சீதை குறைவின்றி வாழ்வதனால் தானும்) வாழக்கடவன்; நால் மறை - (அவனது கீர்த்தியைப் பரக்க ஓதுகின்ற) நான்குவேதங்களும், வாழி - வாழக்கடவன; அந்தணர்-(அந்தவேதத்தை ஓதுதல் முதலிய செயலால் உலகத்துக்கு நன்மையை விளைக்கின்ற) பிராமணர், வாழியர் - வாழக்கடவர்; நல் அறம் - (அந்த

வேதங்களிற்கூறிய) நல்லதருமங்களெல்லாம், வாழி—,' என்று—, உற வாழ்த்தினன் - மனப்பூர்வமாக வாழ்த்துக்கூறினன்;— (யாவனென்னில்),—ஊழி தோறும் புதிது உறும் கீர்த்தியான் - யுகந்தோறும் மேன்மேற் புதிதாகவளாகின்ற கீர்த்தியையுடைய அனுமான்; (எ - று.)

அப்போது 'இராவணனாற் சீதைக்கு ஏதேனும் தீங்கு நேருமோ!' என்று எண்ணி அஞ்சிக் கலங்கிய அனுமான், அக்காலத்துத் தன்னாற் செய்யலாவதொரு பரிகாரம் தோன்றாமையால், இவ்வாறு வாழ்த்துக் கூறலாயினனென்க. பி - ம்:—[1]சென்று. (௨௩)

௨௪—அப்போது இராவணன் சீதையை வேண்டுதல்

அவ்வி டத்தரு கெய்தி[1]ய ரக்கன்று
னெவ்வி டத்தெனக் கின்ன ரு ளீவது
நொவ்வி டைக்குயி லேநுவல் கென்றனன்
வெவ்வி டத்தை யமிழ்தென வேண்டுவான்.

(இ - ள்.) வெம் விடத்தை அமிழ்து என வேண்டுவான் - உயிரைக் கொல்லுந்தன்மையுள்ள கொடியவிஷத்தை அமிருதமாகநினைத்து விரும்புகின்றவனாகிய, அரக்கன் - இராவணன், அ இடத்து - அங்கே, அருகு எய்தி - (சீதாபிராட்டியின்) சமீபத்தில் வந்து, 'நொ இடை குயிலே - வருந்துகின்ற இடையையுடைய குயில்போன்றவளே! எ இடத்து - எப்போது, எனக்கு—, இன் அருள் ஈவது - (நீ) இன்னருள் செய்வது? நுவல்க - சொல்வாயாக,' என்றனன்;—(எ - று.)—தான் - அசை. படர்க்கைப் பெயருமாம்.

சீதாபிராட்டியை இராவணன் விரும்புவது - கொல்லுந் தன்மையுள்ள விடத்தை 'இதனைவிரும்பி யுண்டால, இது நமது உயிரைவாங்கிவிடும்' என்று கருதாமல், 'அமுதம்போல் இனிமையைத்தரும்' என்று மாறுபாடாகக் கருதி வேண்டுவதை ஒக்கு மென்பது; ஈற்றடியிற் கூறிய பொருள். சீதையை இன்னருள் ஈயுமாறு விரும்புகின்றவனை வெவ்விடத்தை அமிழ்தென வேண்டுவானாகக் கூறியது - காட்சியணி: இதனால், சீதாபிராட்டியினால் இராவணனுக்கு மரணமநோவது திண்ணமெனக் குறிப்பித்தவாறு. பி-ம்:—[1]அமார்தனன். (௨௪)

௨௫.—கவிக்கூற்று.

ஈசற் காயினு மீ[1]டழி வுற்றிறை
வாசிப் பாடழி யாத மனத்தின
னாசைப் பாடுமந் நாணு மடர்த்திடக்
கூசிக் கூசி யினையன கூறினான்.

(இ - ள்.) ஈசற்கு ஆயினும் - (தனதுவழிபடுதெய்வமாகிய) சிவபெருமானிடத்திலும், ஈடு அழிவுற்று - (தனது) வலிமை குறையப் பெற்று, இறை - சிறிதும், வாசிப்பாடு - (தனது) பெருமிதம், அழியாத - குறையப் பெறாத, மனத்தினன் - மனத்தையுடையவனாகிய இராவணன்,—ஆசைப் பாடும - (பிராட்டியின்மேற் கொண்டுள்ள) பெருங்காதலும், அ நாணும -

அப்படிப்பட்ட (தனது) நாணமும், அடர்த்திட - (தன்னை) வருத்த, கூசி கூசி - (மனத்திற்) கூச்சங்கொண்டு, இனையன - இப்படிப்பட்ட வணக்க மொழிகளை, கூறினான்-(அரிதிற்) சொன்னான்; (எ-று.)—அவற்றை அடுத்த பன்னிரண்டு கவிகளிற் காண்க.

தனது வழிபடுதெய்வ மாகிய சிவபெருமானிடத்திலும் தனது பெருமைக்குக் குறைவாக வணங்கவிரும்பாத இராவணன், அப்போது சீதாபிராட்டியினிடங்கொண்ட பெருங்காதல் அவளிடத்துத் தாழ்ந்து போகுமாறு தூண்ட 'ஒருபெண்ணினிடத்திலா நாம தாழ்ந்துபோவது?' என்ற நாணம் மற்றொருபக்கம் இழுக்க, அவஸ்தைப்பட்டு மெல்ல மெல்லப் பின் வருமாறு நயந்து கூறலாயின னென்பதாம. பி - ம்:— [1]அழியாதுயா. (௨௫)

௨௬.—இதுமுதற் பன்னிரண்டு கவிகள் - இராவணன் சீதாபிராட்டியினிடம் நயந்துகூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

இன்றி றந்தன நாளை யிறந்தன
வென்[1]றி றந்தருந் தன்மை யிதாலெனைக்
கொன்[2]றி றந்தபின் கூடுதி யோகுழை
சென்றி றங்கி மறந்தரு செங்கணாய்.

(இ - ள்.) குழை சென்று இறங்கி - குழையென்னும் காதணிவரையிற்போய்ப் பாய்ந்து, மறம் தரு-கொடுமை செய்கின்ற, செம் கணாய்-சிவந்த கணகளையுடையவளே!—இன்று இறந்தன - இன்றைவரையிலும் நாள்கள் கழிந்தன; நாளை இறந்தன - இனியும அவ்வாறே கழிவதாயிருக்கின்றன; என் திறம் - என்விஷயத்தில், தரும் - (நீ) செய்கின்ற, தன்மை—, இது ஆல் - இவ்வாறாக இருக்கின்றது: (இப்பொழுது எனககுத் தோன்றியிருக்கிற இக்காம நோய), எனை கொன்று இறந்த பின் - என்னைக் கொன்றுவிட்ட பிறகு, கூடுதியோ - (என்னைச்) சேர இருக்கின்றாயோ? (எ - று.)

நீ அருள் செய்யாமையால் இதுவரையிலும் ஒவ்வொருநாளாக வீணே கழிந்திட்டன; இனியும் அவ்வாறுதான் கழியு மென்று தோன்றுகின்றது; இப்போது எனக்கு உணடாயிருககும் காமநோயினால் யான் இறநதழிந்த பிறகே நீ என்னைக் கூடுவாய்போலு மென்று இராவணன் மிகவும வருந்திக கூறினனென்க. 'கொனறிறந்தபின் கூடுதியோ' என்றது - நீ இப்பிறவியில் என்னைக் கூடமாட்டாய்போலு மென்ற குறிப்பு. பி - ம்:— [1]திறந்தருதன்மையிதா லெனககு. [2]இறந்தனை. "இன்று நாளையருளுந் திருவரு, ளென்றுகொண்டிராலழிவேனைநீ, கொன்றிறந்தனை கூடுதியோ குழை, தின்றுறஙகி மறந்தவர் செல்வியே" என்று ஒருபாடல் சிலபிரதிகளில் இஙகுக்காணகின்றது. (௨௬)

௨௭. உலக மொன்றொ டிரண்டொரு கோம்புமெ
னலகில் செல்வத் தரசிய லாணையிற்

திலக மேயுன் றிறத்தனங் கன்றரு
கலக மல்ல தெளிமையுங் [1]காண்டியோ

(இ - ள்) திலகமே - திலகம்போலச் சிறந்தவளே! உலகம் ஒன்றும் இரண்டு - மூன்று உலகங்களையும், ஒருங்கு ஓம்பும் - ஒருசேர [முழுதும] அரசாட்சிசெய்கின்ற, என் - எனது, அலகு இல் செல்வத்து - எல்லையில்லாத ஐசுவரியத்தையுடைய, அரசு இயல் - ராஜாங்கத்திலே செல்லுகின்ற, ஆணையில் கட்டளையிலே, உன் திறத்து அனங்கன் தரு கலகம் அல்லது - உன்விஷயமாக (எனக்கு) மன்மதன் உண்டாக்கிய போரேயல்லாமல், எளிமையும் - (எனக்கு) இழிவைத் தரக் கூடிய (ஏதேனும் ஒரு) செயலையும், காண்டியோ பார்ப்பாயோ? (எ - று.)

சுவர்க்கம் பூமி பாதாளம் என்ற இந்த மூன்றுஉலகத்திலும் எனது ஆணை தட்டுத்தடையின்றி எளிமைப்படாமற் செல்வதாயிருக்க, மன்மதன் உனவிஷயமாகச் செய்கின்ற இந்த ஒரு போராட்டத்தில் யான் எளிமைப் படவேண்டியதாயிருக்கின்றதே! நீ உனது அருள்நோக்கால் இதனைத் தவிர்க்கலாகாதோ? என்று இரங்கிக்கூறினன் இராவணனென்க. இச் செய்யுளில்—இல் திலகமே - (இருக்கின்ற) வீட்டுக்குத் திலகம்போன்றவளே! அரசியல் ஆணை - எனது அரசாட்சியின்மேல் ஆணை; உன் திறத்து அனங்கன் தரு கலகம் அல்லது - (இராமபிரானைப் பிரிந்திருத்தலால்) உனக்கு மன்மதன் உண்டாக்குகின்ற இக்கலகம் விரைவில் இல்லாமற் போய்விட, எளிமையும காணடியோ - எளிதாக ஸ்ரீராமபிரானை அடைவதையும் பெறுவாய்போலும் என்ற மற்றொரு பொருளும இராவணன் வசனத்தில் தோன்று மென்பர் ஒருசாரார் பி - ம்·—[1]காணடுமோ, காண்டியால். (உஎ)

உஅ. பூந்தண் வார்குழற் பொற்கொழுந் தேபுக
ழேந்து செல்வ [1]மிகழ்ந்தனை யின்னுயிர்க்
காந்தன் மாண்டிலன் காடு கடந்துபோய்
வாழ்ந்த [2]வாழ்வது மானுடர் வாழ்வன்றே.

(இ - ள்.) பூ தண் வார் குழல் பொன் கொழுந்தே - பூவையணிந்துள்ள நீண்ட கூந்தலையுடைய பொன்மயமான கொழுந்து போன்றவளே! புகழ் ஏந்து சீர்த்தி மிகுந்த, செல்வம்-(எனது) ஐசுவரியத்தை, இகழ்ந்தனை - விரும்பாமல் உபேட்சித்தாய்; இன் உயிர் காந்தன் - உனது இனிய பிராணநாயகன், மாண்டிலன் - இறந்துபோகாமல் [அரிதில உயிரவைத்துக் கொண்டு], காடு கடந்து போய் - (தான் இப்போது வசிக்கின்ற காட்டை நீங்கிச்சென்று, வாழ்ந்த - வாழ இருக்கின்ற, வாழ்வு அது - அந்தவாழ்வு, மானுடர் வாழ்வு அன்றே - அற்பமான மனிதர்வாழ்க்கை தானே; (எ - று)

ஒருகால் பிராணனைத்தப்பித்துக்கொண்டு காடுகடந்து அயோத்தி சென்று மீண்டும் அரசாட்சி பெற்ற கணவனோடு நீ வாழ்வதாயிருந்தாலும் அதுவும் வலிமை செல்வம் ஆயுள முதலியவற்றில் மிகவும் எம்மிலும் இழிந்த

மானுடவாழ்க்கைத்தானே; அதனையா நீ விரும்புவது? திரிலோகத்தையும் ஆள்கின்ற எனது செல்வவாழ்க்கையை இகழ்ந்து இழிந்த அவ்வாழ்க்கையை விரும்புவதில் யாதுபயன்?" என்று இராவணன் தனதுவாழ்க்கைச் சிறப்பையும், இராமனது வாழ்க்கையின் சிறுமையையும் எடுத்துக்காட்டினனென்க. வாழ்ந்த - இயல்பினால்வந்த காலவழுவமைதி. பி - ம்:—[1] இழந்தனை. [2] மாய்ந்த. (உஅ)

உகூ. நோற்கின் றார்களு நுண்பொரு ளுண்ணிதின்
பார்க்கின் றாரும் பெறும்பயன் பார்த்தியேல்
வார்க்குன் றாமுலை [1] யென்சொன் [2] மவுலியா
[3] லேற்கின் றாரொ டுடனுறை யின்பமால்.

(இ - ள்.) வார் குன்று ஆம் முலை-கச்சுக்குள் அடங்காத [மிகப்பருத்த] தனங்களையுடையவளே!—நோற்கின்றார்களும்-பெருந்தவஞ்செய்கின்ற இருடியர்களும், நுண் பொருள்-சூட்சுமமான நூற்பொருளை, நுணணிதின் - சூட்சுமமாக, பார்க்கின்றாரும் - ஆராய்கின்ற மகான்களும், பெறும் - அடைகின்ற, பயன் - பயனை, பார்த்தி ஏல் - (நீ உனது புத்தியினால்) சிறிது ஆராய்ந்து காண்பாயானால்,—என் சொல் - எனதுகட்டளையை, மவுலியால் ஏற்கின்றாரொடு - (தமது) சிரசால் அங்கீகரிக்கின்ற தேவர்களுடனே, உடன் உறை-ஒருங்கே வசிக்கின்ற, இன்பம் - இன்பமேயாகும் (என்பது பெறப்படும்); (எ - று.)

ருஷிகளும் தத்துவசாஸ்திரிகளும் என் பணியைத் தலையாலேற்று நடக்கின்ற பிரமன் முதலிய தேவர்களோடு ஒருலகத்தில் வாழ்தலாகிற இன்பத்தையே நாடுகிறார்கள்; அப்படிப்பட்ட தேவர்களினும் மேம்பட்டுள்ள நான் உன்னிடத்து மிகவும் வேண்டவும் நீ உபேட்சிப்பது தகுதியோ? என்று இராவணன் கூறினனென்க. வார் குன்று ஆம் முலை என்று எடுத்து - கச்சணிந்த மலைபோன்ற தனங்களையுடையாய் என்று கூறலுமாம். பி - ம்:—[1] யாரசொல். [2] மௌலிமேல். [3] ஓர்க்கின்றாரொடு. (உகூ)

ங௦. பொருளுநும் யாழும் விளரியும் பூவையு
மருளு நாளு மழலை வழங்குவாய்
தெருளு நான்முகன் [1] செய்ததுன் சிந்தையி
னருளு மின்மருங் குமரி தாக்கியோ.

(இ - ள்.) பொருளும - (உலகத்துப்) பொருள்களுள் மிகச் சிறந்ததாகிய குழந்தையும், யாழும - வீணையும், விளரியும்-விளரியென்ற பண்ணும், பூவையும்-நாகணவாய்ப் பறவையும், (என்னும் இவை), மருளும - (இணையாகாமல்) பின்வாங்குகின்ற, மழலை-குதலைச்சொற்களை, நாளும்-எப்பொழுதும், வழங்குவாய் சொல்பவளே! தெருளும்-அறிந்த, நான்முகன்-நான்குமுகங்களையுடைய பிரமதேவன், செய்தது - (உன்னைப்) படைத்தது,—உன்சிந்தையின்-உன்மனத்திலே, அருளும் இரக்கத்தையும், மின் மருங்கும் மின்னல் போல் துவண்டு தோன்றுந் தன்மையுள்ள இடையையும், அரிது ஆக்கியோ- இல்லாமலாக்கிவிட்டுத்தானோ? (எ - று.)

உன்னைப் பாதாதிகேசாந்தமாக அவயவங்களை யெல்லாம் மிகவும் அழகாகப்படைத்த பிரமன் உன் உடம்பில் இடையில்லாமல் சிருட்டித்தது போலவே மனத்தில் அருளுமில்லாமற் படைத்துவிட்டானோ? உனக்கு அருள் இருப்பின் நீ என்மீது இரக்கங்கொண்டு என்விருப்பத்திற்கு இணங்கியான வாழ்ந்திடுவேன் என்று இராவணன் வேண்டியவாறு. "தம்பொருளென்பதம்மக்கள்" என்றவாறு உலகத்துப் பொருள்களுள் குழந்தையென்ற பொருள் மிகச்சிறத்தலால், அதனை 'பொருள்' என்றே கூறினர். அருளில்லாமையைக் கூறவேண்டிய இவ்விடத்தில், சீதையின் இடையின்மையாகிய அப்ரஸ்துதத்தையும் உடன்கூறினது-விளக்கணியின்பாற்படும். பி - ம்:— [1]செய்தது. (ங௦)

ஙக. ஈண்டு நாளு மிளமையு [1]மீண்டில
மாண்டு மாண்டு பிறிதுறு மாலைய
வேண்டு நாள்வெறி தேவிளிந் தாலினி
யாண்டு [2]வாழ்வவ் விடருழன் றாழ்தியோ.

(இ - ள்.) ஈண்டும் நாளும் - (கழிகின்ற உனது) வாழ் நாள்களும், இளமையும - (விஷயசுகத்தை யனுபவித்தற்குஉரிய உனது) யௌவனமும், மீண்டில - (சென்றவை) மீண்டுவருவன அல்ல; மாண்டு மாண்டு - (அவை) சிறிதுசிறிதாகக் கழிந்துபோய், பிறிது உறும மாலைய - ஒழிந்துபோகின்ற தன்மையையுடையன; வேண்டும் நாள் - விரும்பி (இன்பம்) அனுபவித்தற்கு உரிய யௌவனகாலம், வெறிதே - (இவ்வாறு இன்பத்தை அனுபவித்தல் இல்லாமல்) வீணாகவே, விளிந்தால் கழிந்துஒழியுமானால், இனி - இனிமேல், வாழ்வு - சுகமனுபவிப்பது, யாண்டு - எப்போதோ? அ இடா - அந்த மிக்க பெருந்துன்பத்தில் தானே, உழன்று - வருந்தி, ஆழ்தியோ மூழ்கிவிடக் கடவாயோ? (எ - று.)

ஆயுள்நாட்களும் இளமையும சிறிதுசிறிதாகக் கழிவனவற்றை எவராலும் மீட்கஇயலாது: இன்பத்தை நுகாதற்குஉரிய இவ்விளமையை வெறிதே கழித்துவிட்டால், அப்புறம் இளமையொழிந்த முதுமைப்பருவத்திலா இன்பம் நுகரப்போகின்றாய்? அன்றி, ஆயுள் முழுதும், இப்போழ்து போலவே துன்பத்தில்தானே மூழ்கிக்கிடப்பதாகவே கருதியிருக்கின்றாயோ? என்று இராவணன் கூறினனென்க. ஈண்டில என்று பிரித்துப் பொருள் கூறலுமொன்று. பி - ம்:—[1]என்றிவை, யாண்டுமாண்டுபிரிந்துறுமாதலால். [2]வாழ்விடருழந்தீதியோ. (ஙக)

ஙஉ. இழுவெ னக்குயிர்க் கெய்தினு மெய்துக
குழைமு கத்துநின் சிந்தனை கோடினுற
[1]பழுக நிற்புறும் பண்பிவை காமத்தோ
டழுகி னுக்[2]கினி யாருள ராவரோ.

(இ - ள்.) குழை முகத்து - (இன்பமஅனுபவியாமையால்) வாடுகின்ற முகத்தையுடைய, நின - உனது, சிந்தனை - எண்ணம், கோடினுல் - (என்மீதுஇரங்காது) மாறுபட்டால், (அதனால் யான் உயி

தாஙகமாட்டாது இறந்துபடுவேன்; அவ்வாறு), இழவு-நாசம், எனக்கு உயிர்க்கு - எனது உயிர்க்கு, எய்தினும் எய்துக - நேர்ந்தாலும் நேரட்டும்; (அதுஒருபெரிதல்ல); பழக நிற்புஉறும - (உன்னேடு) பழகுமாறு நிலையாக உள்ள, பணபு இவை - இப்படிப்பட்ட குணஙகளும, காமத்தோடு - காமமும ஆகியவற்றேடு, அழகினுக்கு இனியார் - (உனது) அழகுக்கு ஏற்றவாறு அமைந்த நல்லஆடவர், உளர் ஆவரோ - (என்னைததவிர) வேறு யாவரேனும் இருப்பார்களோ? (எ - று.)

நீ என்மீது கருணைபுரியாமல் மாறுபட்டால், அதனல் யான் இறந்தொழிவது திண்ணம்; அவ்வாறு யான் இறந்திட்டால், பிறகு உனது அழகுக்கு ஏற்ற நற்குணம் முதலியவை அமையப்பெற்ற என்னைப்போன்ற வேறு ஆடவா உனக்குக் கிடைப்பாரோ? என்று இராவணன் கூறினனென்க. இனியார் என்று பிரிததும் உரைக்கலாம். பி - ம்:—[1]பழகிநிற்புறும்பணபியை. [2]அணியாா. (௩௨)

௩௩. பெண்மை யும்மழ கும்பிற ழாமனத்
திண்மை யும்முதல் யாவையுஞ் செய்யவாய்க்
கண்மை யும்பொருந் திக[1]கரு ணைப்படர்
வண்மை யென்கொல் சனகரின் மாண்டவா.

(இ - ள்.) பெணமையும் - பெண்தன்மையும், அழகும் - (அதற்குஏற்ற) அழகும், பிறழா மனம திண்மையும் - தவறாத மனவுறுதியும், முதல் - முதலான, யாவையும - எல்லா நற்குணஙகளும், செயய ஆய் - நலலனவாகி அமைந்திருந்தும, கண்மையும் - தாக்ஷிணியமும், கருணைபொருநதி படா வணமை (உம்) - அருள் பொருநதுவதனல் உண்டாகின்ற ஈகைக்குணமும், சனகர்இல் - சனகமகாராசனது வமிசத்தில், மாணட ஆ(று)-ஒழிநதுபோன வகை, என் கொல்-யாதுகாரணமோ? (எ - று.)

சீதைககு அழகுமுதலியயாவும குறைவில்லாமல் அமைந்திருந்தும, தாட்சிணியமும் அதன்பயனகததோன்றும் ஈகைக்குணமும் இல்லாமலொழிந்தது யாதுகாரணம் பற்றியோ? எனறன னென்பதாம. இந்தசசீதைக்குத தாட்சிணிய மிருப்பினும் என்னிடதது இரங்கி எனது விருப்பததை நிறைவேற்றவேண்டும; ஈகைக் குணமிருப்பினும யான் வேணடுவதைத தரவேண்டும்; எனது விருப்பததை நிறைவேற்றுமல் உபேட்சிததலால், சீதைக்கு அவ்விரணடும் இல்லையென்றான். பி - ம்:—[1]கருணைப்படா .சனகர்மடந்தையே. (௩௩)

௩௪. வீட்டுங் காலத் தலறிய மெய்க்குரல்
கேட்டுங் காண்டற் கிருந்திகொல கிள்ளை நீ
நாட்டுங் காநெடு நல்லறத் தின்பய
னூட்டுங் காலத் திகழ்வ துறுங்கொலோ.

(இ - ள்.) கிள்ளை - கிளிபோன்றவளே! வீட்டும் காலத்து - (இராமனை நான்) கொன்றபோது, அலறிய - ஓலமிட்டுக கூவிய, மெய் குரல் - (ஹா! சீதே! ஹா! லக்ஷ்மணா! என்ற) உணமையான குரலை, கேட்டும் -

(காதாரக்) கேட்டிருந்தும், (அது மாரீசன் குரல்! இராமன் என்னும் யாதொரு தீங்கு மின்றிப் பிழைத்திருக்கின்றான் என்று நம்பிக்கைகொண்டு), காண டற்கு - (அவ்விராமனைப்) பார்க்கப் போகிறேனென்றே, நீ இருத்திகொல் - நீ இருக்கின்றாயோ?, நாட்டும் கால் - நிலையாகச் சொல்லுமிடத்தில்,— நெடு நல் அறத்தின் பயன் - மிகச்சிறந்த புண்ணியத்தின் பலனை, ஊட்டும் காலத்து - அனுபவிக்கும்படி (விதி) கூட்டியபோது, இகழ்வது - (அதனை வேண்டாமென்று) அவமதிப்பது, உறும் கொலோ - தக்க தாகுமோ? (எ - று.)

நான் உன்னைக்கொணர்தற்கு முன்னமே உனது கணவனாகிய இராமன் மாண்டுபோனான்; அவன் இறக்கும்போது 'ஹா ஸீதா! லக்ஷ்மணா!' என்று கூறியதையும் நீ காதாரக்கேட்டிருக்கின்றாய்; அப்படியிருக்க, அப்பொழுது நீ கேட்ட குரலைப் பொய்க்குரலென்று கருதி, இராமனைக் கூட வேண்டுமென்று கருதுகின்றாயே! இது என்ன பேதைமை? உனது நல்விதி என்னை உன்னிடத்துக் கூட்டியிருக்க, அந்த நற்பயனை அவமதித்து நீ என்னை உபேட்சிப்பது தகுதியோ? என்று இராவணன் கூறினனென்க. ஓகாரம் - இரக்கம். (௩௪)

௩௫. தக்க தென்னுயிர் வீடெனிற் றாழ்கிலா
தொக்க [1]செல்வ முலையு மொருத்திநீ
புக்கு யர்ந்த தெனும்புகழ் போக்கிவே
றுக்க தென்னு முறுபழி கோடியோ.

(இ - ள்.) என் உயிர் வீடு - (என்மீது நீ அருள்புரியாததனால்) எனது உயிர்நாசமடைதல், தக்கது எனின் - நேர்படுமாயின், தாழ்கிலாது - தாமத மில்லாமல் [உடனே], ஒக்க - ஒருசேர, செல்வம் - (எனது) ஐசுவரியம் முழுதும், உலையும் - அழிந்துவிடும்; 'ஒருத்தி நீ-ஒப்பற்ற நீ, புக்கு - (இராவணனிடம்) சேர்ந்ததனால், உயர்ந்தது - (அவனதுசெல்வம்) வளர்வதாயிற்று', எனும் - என்கிற, புகழ் - கீர்த்தியையும், போக்கி - (பெறாமல்) ஒழித்து, வேறு - அதற்குமாறாக, உக்கது - (சீதைபுக்கதனால் இராவணன் செல்வம்) ஒழிந்தது, என்னும் - என்கின்ற, உறு பழி - பெரும்பழியை, கோடியோ - கொள்ளக்கடவாயோ? (எ - று.)—பி - ம்.—[1]செல்வமுந் தொலையும். (௩௫)

௩௬. தேவர் தேவியர் சேவடி கைதொழுந்
[1]தாவின் மூவுல கின்றனி நாயகம்
மேவு கின்றது நுன்கண் விலக்கினை
யாவ ரேழையர் நின்னி னிலங்கிழாய்.

(இ - ள்.) இலங்கு இழாய் - விளங்குகின்ற ஆபரணங்களை யணிந்தவளே! தேவர்-தேவர்களும், தேவியர் - அத்தேவரது மனைவிமார்களும், சே அடி கைதொழும் - (உனது) சிவந்தபாதங்களைக் கைகூப்பிவணங்கும்படியான, தா இல் - அழிதலில்லாத, மூ உலகின் தனி நாயகம் - மூன்று உலகங்களுக்கும் ஒப்பற்ற தலைமை, நுன்கண் - உன்னிடத்து,

மேவுகின்றது - வருவதாயிருப்பதனை, விலக்கினை - வேண்டாமென்று விலக்கினாய்; நின்னின் - உன்போல, ஏழையர் - அறிவில்லாதவர், யாவர்-யாவருளா? (எ - று.)

நீ என்னிடத்து அருள்புரிந்தாயாயின், என்வசத்திலுள்ள மூவுலகத் தாட்சியும் உனக்குக் கீழடங்கியதாகிவிடும்; அப்படி வலிவில் வருவதாயிருக்கின்ற பெருஞ் செல்வத்தை மறுக்கின்றாயே! உன்னைவிட அறிவில்லாதவர் யாவர்? என்று இராவணன் பழித்துக் கூறினனென்க. பி - ம்.—[1]தாவு மூவுலகும். (௩௬)

௩௭. குடிமை மூன்றுல குஞ்செயுங் கொற்றத்தெ
னடிமை கோடி யருளுதி யாலென
முடியின் மீது முகிழ்த்துயர் கையினன்
படியின் மேல்[1]விழுந் தான்பழி பார்க்கலான்.

(இ - ள்.) பழி பார்க்கலான் - (பிராமணைவியை நயத்தலினால் தனக்கு நேரும்) அபகீர்த்தியைச் சிறிதும் கருதாத இராவணன்,—'மூன்று உலகும் குடிமைசெயும் கொற்றத்து - மூவுலகத்துள்ளாரையும் கீழ்வாழுங்குடியாகச் செய்துள்ள வெற்றியைக்கொண்ட, என் அடிமை - எனது அடிமைத் தன்மையை, கோடி அருளுதி - அருளுடனே அங்கீகரிப்பாய்', என - என்று, முடியின் மீது-(தனது) தலையின்மேல், முகிழ்த்து உயர் கையினன் குவித்து-உயர்ந்த கைகளையுடையவனாய், படியின்மேல் விழுந்தான் - தரையின்மீது விழுந்து வணங்கினான்; (எ - று.)

இராவணன் திரிலோகாதிபதியாகிய என்னை ஆட்கொள்ளவேணுமென்று தலையின்மேற்கைகூப்பிச் சீதாபிராட்டியை வேண்டிக்கொண்டு ஸாஷ்டாங்கமாக விழுந்துவணங்கினனென்பதாம். பி - ம் —[1]படிந்தான் பழிநோக்கிலான். (௩௭)

வேறு

௩௮.—அப்போது சீதை கடுங்கோபத்துடன் கூறத் தொடங்குதல்.

காய்ந்தன சலாகை யன்ன வுரைவந்து கதுவா முன்னந்
தீய்ந்தன செவிக ளுள்ளந் திரிந்தது சிவந்த சோரி
பாய்ந்தன கண்களொன்றும் பரிந்தில ளுயிர்க்கும் பெண்மைக்
கேய்ந்தன வல்ல வெய்ய மாற்றங்க ளினைய சொன்னாள்.

(இ - ள்.) காய்ந்தன சலாகை அன்ன - நெருப்பிற் பழுக்ககாய்ந்தனவாகிய நாராசங்களைப் போன்ற, உரை - (இராவணனது) வார்த்தைகள், வந்து கதுவா முன்னம் - வந்து நுழைதற்குமுன்னமே, செவிகள் - பிராட்டியின் காதுகள், தீய்ந்தன - (கொடுமை தாங்கமாட்டாமல்) எரிந்துபோயின [மிகவும் வருந்தின என்றபடி]; (பெருஞ்சினத்தினால்), உள்ளம் திரிந்தது - மனம் (சாந்தமானநிலையினின்று) மாறுபட்டது, கண்கள் - இரண்டுகண்ணிலும், சிவந்த சோரி - செந்நிறமான இரத்தம், பாய்ந்தன - ஒழுகின; (அப்போது), உயிர்க்கும - (தனது) உயிரைப்பற்றியும், ஒன்றும் பரிந்திலள் - (இவவாறு கூறுவதுபற்றி இராவணனால் என்ன

தீமை நேருமோ? என்று) சிறிதும் வருந்ாதவளாய், பெண்மைக்கு ஏய்ந்தன அல்ல - பெண்தன்மைக்குத் தகுந்தனவல்லாத, வெய்ய மாற்றங்கள் இனைய - இத்தகைய கொடுஞ்சொற்களை, சொன்னாள் - (இராவணனை நோக்கிக்) கூறலாயினாள்; (எ - று)—அதனை அடுத்த இருபத்தொரு கவிகளிற் காண்க.

காய்ந்த இருப்புநாராசம்போன்ற இராவணனது வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே, சீதை, அடங்காதகோபங்கொண்டு தனது உயிரையும் லக்ஷியஞ்செய்யாமல், மஹாவீரர்கள் பேசுவதுபோல மிகவும் கடுமையாக அவ்விராவணனைநோக்கிக் கூறலாயினளென்பதாம். சிலபிரதிகளில் இந்தப்பாடலிலேயே உருக்காட்டுபடலம் தொடங்குகின்றது. (௩௮)

௩௯ இதுமுதல் இருபத்தொருகவிகள்-சீதை இராவணனைநோக்கிக் கூறுவன.

மல்லடு திரடோள் [1]வஞ்சன் மனம்பிறி தாகும் வண்ணங்
கல்லொடு தொடர்ந்த நெஞ்சங் கற்பின்மேற் கண்ட துண்டோ
வில்லொடுந் தொடர்ந்த மாதர்க் [2]கேய்வன வல்ல [3]வெய்ய
சொல்லிது [4]தெரியக் கேட்டி துரும்பெனக் கனன்று சொன்னாள்.

(இ - ள்.) (சீதை இராவணனை ஒருதுரும்பாக மதித்து), துரும்பு - துரும்பே! வெய்ய சொல் - (நீ கூறிய) கடுஞ்சொற்கள், இல்லொடும் தொடர்ந்த மாதர்க்கு - இல்லறத்தோடு கூடிவாழ்கின்ற மகளிர்களுக்கு, ஏய்வன அல்ல தகுதியற்றவையாம்; கல்லொடும் தொடர்ந்த நெஞ்சம்-கல்லோடு ஒத்த மனம் (உண்டாவதற்கு), கற்பின்மேல் - கற்பைக் காட்டிலும் வேறொன்று, கண்டது உண்டோ - காரணமாவது உள்ளதோ? இது தெரிய கேட்டி - இப்போது நான்கூறுவதைத் தெரியும்படி [நன்றாக] கேட்பாயாக, என என்று, மல் அடு திரள் தோள் வஞ்சன் மனம் பிறிது ஆகும் வண்ணம் மற்போரிறால் (பகைவரைக்) கொல்லவல்ல திரண்ட தோள்களையுடைய வஞ்சகனை இராவணனது மனம் மாறுபடும்படி, கனன்று-கடுங்கோபங்கொண்டு, சொன்னாள் - பின்னும் கூறலானாள்; (எ - று.)

பிராட்டி இராவணனதுமுகத்தை நேரிற்பார்க்கவும் விருப்பங்கொள்ளாது கீழேகிடக்கின்ற துரும்பை எடுத்து இடையேபோகட்டு, அவனை அத்துரும்பாக மதித்து முன்னிலைப்படுத்தி, 'மகளிர் மனம் கண்டபடி கெடாது உறுதியாயிருப்பதற்குக் கற்பென்பதே சிறந்த கருவியாகும்; அப்படிப்பட்ட கற்பைப்பூண்ட என்போலியர்க்கு ஏலாதவற்றைப் பிதற்றுகின்றாய், நான் சொல்வதைக் கேள்' என்று அவன்மனத்திலுறைக்கும்படி கோபத்துடன் சிலகூறத் தொடங்கினளென்று இதன் கருத்தை விரித்துக் கூறுக பி - ம்.—[1]மைந்தன். [2]இயைந்தனவல்ல. [3]என்றன். [4]தெளியக்கேட்டி. சிலபிரதியில் 'சொல்லொடுந்தொடர்கைகேட்டுத்தொலைவுறக் கனன்றுசொன்னாள்' என்ற நான்காமடி. (௩௯)

௪௦. மேருவை [1]யுருவல் வேண்டின் விண்பிளந் [2]தேகல் வேண்டி
னீரெழு புவனம் [3]யாவு [4]முற்றுவித் திடுதல் வேண்டி
னாரியன் பகழி வல்ல தறிந்திருந் தறிவி லாதாய்
சீரிய வல்ல சொல்லித் தலைபத்துஞ் சிந்து வாயோ.

இருபத்தொரு கவிகள - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அறிவு இலாதாய் - அறிவற்றவனே!—மேருவை - மேரு மலையை, உருவல் வேண்டின்-துளைக்க விரும்பினாலும்,—விண் - ஆகாயத்தை, பிளந்து ஏகல் வேண்டின்-கிழித்துக்கொண்டு அப்புறஞ்செல்ல வேண்டுமென்றாலும்,—ஈர் எழு புவனம் யாவும் - பதினான்குலோகங்கள் முழுவதையும், முற்றுவித்திடுதல் வேண்டின் - அழிக்கவேண்டுமென்று விரும்பினாலும்,—(இவற்றையெல்லாம் செய்ய), ஆரியன் பகழி - இராம பிரானுடைய பாணம், வல்லது - வல்லமையுள்ளது; அறிந்து இருந்து - (இதனை நீ) தெரிந்திருந்தும், சீரிய அல்ல சொல்லி - சிறப்பில்லாத வார்த்தைகளைச் சொல்லி, தலை பத்தும் சிந்துவாயோ-உனது பத்துத்தலைகளையும் சிதறிவிடக்கடவாயோ? (எ - று.)

இராமபிரானது ஆற்றலை அறிந்திருந்தும் அறிவில்லாது தகுதியற்றவார்த்தையைக் கூறி, உனது உயிரை யிழக்க விருக்கிறாயோ? என்றுசீதை கூறினளென்க. பி - ம்:—[1]உருவ. [2]ஏக. [3]மற்றும். [4]முற்றுவித்தெறிய. (௪௦)

௪௧. அஞ்சினை [1]யாத லானன் றாரிய னற்ற நோக்கி
வஞ்சனை மானொன் றேவி மாயையான் மறைத்து [2]வந்தா
யுய்ஞ்சனை போதி யாயின் விடுதியுன் குலத்துக் கெல்லா
நஞ்சினை யெதிர்ந்த போது நோக்குமே நினது நாட்டம்.

(இ - ள்.) அஞ்சினை ஆதலான் - (இராமபிரானிடத்து நீ) அச்சங் கொண்டாயாதலால், அன்று - அக்காலத்தில், வஞ்சனை மான் ஒன்று ஏவி - மாயமானகுணமுள்ள ஒருமானை ஏவிவிட்டு, (அதன்பின்னே இராமபிரான் தொடர்ந்துசென்றானாக), ஆரியன் அற்றம் நோக்கி - இராம பிரானில்லாத அச்சமயம்பார்த்து, மாயையால் - வஞ்சனைக் குணத்தினால், மறைந்து வந்தாய் - (உனதுவடிவத்தை) மறைத்து (எவரும் நமபுதற்கு உரிய சந்யாசிவேஷங்கொண்டு என்னைக் கவர) வந்தாய்; உய்ஞ்சனை போதி ஆயின் - (இப்பொழுது) பிழைத்துப்போக வேண்டுமென்னும் கருத்தை யுடையையானால், விடுதி - (என்னை இராமபிரானிடத்திற் கொண்டுபோய்) விட்டிடு; (நீ அவ்வாறு செய்யாமலிருப்பின் என்னை மீட்கு மாறு அவ்விராமபிரான் இங்குத்தானேவருவர்); உன் குலத்துக்கு எல்லாம் நஞ்சினை-உனதுவமிசம முழுதுக்கும விஷமபோன்றவனான அவ்விராம பிரானை, எதிர்ந்த போது - (போர்செய்ய) எதிரிடும்போது, நினதுநாட்டம்-உனது கண்கள், நோக்குமே - (அப்பிரானுடைய எதிரே நின்று) காணத் தான் முடியுமோ? (எ - று.)

"பெருநீர்க்கண்வட்டத்திலே நின்று நீ தப்புவையோ? புலிமுன்னே நிற்கும் நாயபோலே பதினாலாயிரம்பேரைத்தனியே நின்று கொன்று

கூறையாடின தனிவீரத்துக்கு ப்ரதிக்ரியையாக மாரீசனைக்கொண்டு நீ பண்ணின க்ரித்ரிமத்திலே கண்டிலோமோ? அவ்வாண்புலிகள் நாற்றம் கேட்டுநின்றால், பின்பன்றோ உன்வெற்றியும் ஆண்பிள்ளைத்தனமும் காண லாம்" என்ற தனிஸ்லோகவாக்கியங்கள் இங்குக் காணத்தக்கன. உன்குலத் துக்கெல்லாம் நஞ்சினை என்பதற்கு-உனது குலம்முழுதுக்கும் நஞ்சுபோன்ற என்னை, எதிர்த்தபோது நோக்குமே நினது நாட்டம்-எதிரில்வந்தபோது உனதுகண்கொண்டு கூசாது பார்க்கக்கடவையோ? என்று உரைத்து உனது கண்களால் என்னை நேர்நின்றுபார்த்தலால் உனதுகுலத்துக்கே நாசம் விளையுமென்று கூறியதாகக் கருத்துக் கொள்ளலும் ஒன்று. பி - ம்:— [1]ஆதலாலேயாண்டகை. [2]வைத்தாய். (௪௧)

௪௨. பத்துள தலையுந் தோளும் பல [1]பல பகழி தூவி
வித்தக வில்லி னாற்குத் திருவிளை யாடற் கேற்ற
சித்திர விலக்க மாகு மல்லது செருவி லேற்குஞ்
சத்தியை போலு மேனாள் சடாயுவாற் றரையின் வீழ்ந்தாய்.

(இ - ள்.) மேல் நாள் - (நீ என்னைக் கவர்ந்துசென்ற) முற்காலத்தில், சடாயுவால் தரையின் வீழ்ந்தாய் - சடாயுவினாலே (அடிபட்டுமூர்ச்சை யாகிப்) பூமியில் விழுந்தவனே! பத்து உள தலையும்-உனதுபத்தாகவுள்ள தலைகளும், தோளும் - தோள்களும்,—பல பல பகழி தூவி - மிகப்பல அம்புகளைப் பிரயோகித்து, வித்தகம் வில்லினாற்கு - வில்வித்தையில் தேர்ந்த இராமபிரானுக்கு, திருவிளையாடற்கு ஏற்ற - திருவிளையாடல் செய் தற்குத்தகுந்த, சித்திரம் இலக்கம் ஆகும் அல்லது - விசித்திரமான இலட்சி யப்பொருளாகுமே யல்லாமல், செருவில் - போரில், ஏற்கும் - எதிர்த்துப் போர்செய்கின்ற, சத்தியை போலும் - நீ வலிமையுள்ளவனாவாய்போலும்?

கிழப்பறவையாகிய சடாயுவுக்கே முன்னே நின்று பொரமாட்டாமல் மூர்ச்சித்துக் கீழ்விழுந்திட்ட நீ பேராற்றல்படைத்த இராமபிரானுக்கு முன்னே நின்று போர்செய்யும் வல்லமையுள்ளவனாவாயோ? உனது பத்துத் தலைகளும் இருபதுதோள்களும் அப்பிரான் அலட்சியமாகச் செய்யும்போரில் அவனது அம்புக்கு விசித்திரமான இலக்கு ஆகத்தான் வேண்டு மென்று சீதை கூறினளென்பதாம் 'போலும்' என்ற ஒப்பில் போலி - ஏற்குஞ் சத்தியையுடையவனல்லை யென்ற பொருளைக்குறிப்பிக்கும், சித்திர இலக்கம்- இதற்குமுன் பார்த்திராத லட்சியம். சத்தியை - முன்னிலைக் குறிப்புமுற்று. பி - ம்:—[1]உள. (௪௨)

௪௩. தோற்றனை பறவைக் கன்று துள்ளுநீர் வெள்ளஞ் சென்னி
யேற்றவன் வாளால் வென்றா [1]யன்றெனி னிறத்தி யன்றே
நோற்றநோன் புடைய வாணாள் வரமிவை துணித்த வெல்லாங்
கூற்றினுக் கன்றே வீரன் சரத்திற்கும் [2]குறித்த துண்டோ.

(இ - ள்.) அன்று - முன்னாளில், பறவைக்கு - (சடாயுவென்னும்) பட் சிக்கு, தோற்றனை - தோற்றுப்போனாய்; (அப்படியிருந்தும்), துள்ளும் நீர் வெள்ளம் - பொங்கிப் பாய்கின்ற நீர்ப்பெருக்கையுடைய கங்காநதியை,

சென்னி ஏற்றவன் - (தனது) சிரசிற் கொண்டுள்ள சிவபிரானது, வாளால் - (சந்திரஹாஸமென்னும்) வாளாயுதத்தினால், வென்றாய் - (அந்தச சடாயுவைக் கொன்று) வெற்றிபெற்றாய்; அன்று எனின் - (அந்தவாளினுதவி) இல்லாவிட்டால், அன்றே இறத்தி - அப்பொழுதே செத்துப்போயிருப்பாய்; நோற்ற நோன்பு உடைய - செய்த தவத்தின் பயனாக (உனக்குக்) கிடைத்த, வாழ் நாள் -(கோடிக்கணக்கான) ஆயுள்நாளும், வரம் - பின்னும் வரபலங்களும, (ஆகிய), இவை நுனித்த எல்லாம குறித்துக் கூறிய இவையாவும, கூற்றினுக்கு அன்றே - யமதேவனால் உனக்கு ஒருதுன்பமும் நேரிடாமலிருத்தற்கு அல்லவோ? வீரன் சரத்திற்கும் குறித்தது உண்டோ - (அந்த உனதுவரங்கள முழுதும்) இராமபிரானது அம்புகளாலும் யாதொருதீங்கும நேராமலிருப்பதைக் குறிப்பன வாகுமோ? (எ - று.)

உனதுவலியையொடுக்கிய சடாயுவைச சிவபெருமான் உனக்குத் தந்த வாளாயுதத்தைக் கொண்டு வென்றாயேயல்லாமல், அந்தவாள் இல்லாவிட்டால் நீ அப்போதே இறந்திருப்பாயல்லவோ? வரபலமே யல்லாமல் இவ்வாறு உடல் வலிமையில்லாத நீ தவஞ்செய்து தேவர்களிடம் நீண்ட ஆயுள் முதலிய வரபலங்களைப் பெற்றாயென்றாலும அந்த வரங்கள் யாவும் யமன் தானே உன்னைக்கொண்டுபோவதைத்தடுக்குமேயல்லாமல் மானிடனாகத் திருவவதரித்துள்ள இராமபிரானது பாணத்தைத் தடுக்கும வல்லமையுடையனவல்லவே என்று சீதை கூறினளென்க. எல்லாரும் யமன்வாய் வீழ, நீ இராமபிரானது அம்பின்வாயில வீழ்வா யென்கிறாள் சீதை யென்க. "அன்னகாலையயன்றோன்றி யவனைநோக்கியருந்தவத்தி, னின்னையொப்பார் நீயன்றி யொருவரில்லை நின்கரத்தான், முன்னமரிந்ததலையெல்லாம் முன்புபோல முளைத்திடுக," "பின்னும் சொல்லும் பிதாமகன்றான் பெருகுதவத்து நீ யிங்குச், சொன்ன சொன்ன வரந்தருவேன் சொல்லென்றுரைக்கத் தொல்லுலகில், மன்னுமனிசாதமைப் பொருளாய் மனத்தினினையான் வாளரக்கனன்னு பொருளொன்றொழியாமல் வேண்ட விரிஞ்சனுவந்தளித்தான்," "மூவ்வகையுலகுமாள மூன்றரைக்கோடியாண்டும, எவ்வகைப் பகையும் வெல்லும் சந்திரவாளு மீந்தான" என்பவற்றால் பிரமதேவனும் சிவபிரானும் இராவணனுக்கு வரங்களும் வாளும அளித்தமையை அறிக. பி - ம்:—[1]இல்லெனிலிறுதி. [2]கூற்றிற்று.

(௪௩)

௪௪. பெற்றுடை வரனு நாளும் பிறந்துடை யுரனும் பின்னு
மற்றுடை யெவையுந் தந்த மலரயன் முதலோர் வார்த்தை
விற்றொடை யிராமன் கோத்து விடுதலும் விலக்குண் டெலலா
மிற்றிடைந் திறுதன்மெய்யே விளக்கின்முன் னிருளுண் டாமோ.

(இ - ள்.) பெற்று உடை - நீ பெற்றுள்ள, வரனும்—, நாளும் - வாழ் நாளும், பிறந்து உடை உரனும் - (உன்னிடத்து) உண்டாயிருக்கின்ற பலமும், பின்னும் உடை மற்று எவையும் - இன்னும் நீ அடைந்துள்ள மற்றை விஞ்சைகளும், (ஆகிய இவற்றையெல்லாம்), தந்த - (உனக்குக்)

கொடுத்த, மலர் அயன் முதலோர் - தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற பிரமதேவன் முதலியோரது, வார்த்தை - வார்த்தைகள், எல்லாம் - யாவும்,—இராமன்—, வில் தொடை கோத்து விடுதலும் - (தனது) வில்லில் அம்பைத்தொடுத்து விட்டவளவிலே, விலக்குண்டு - விலக்கப்பட்டு, இற்று இடைந்து இறுதல் - துண்டாகிப் பின்வாங்கி யழிதல், மெய்யே - சத்தியமேயாகும்; விளக்கின் முன்—, இருள் உண்டாமோ - இருள் நிற்குமோ? (எ - று.)

அவ்விராமபிரான் அம்பெய்தவளவிலே உனது வரபலமும் தேஹபலமும் மாயாபலமும் மற்றும் அனைத்தும் வலியழிந்திடுமென்பதாம். இராமபிரானது அம்புக்கு முன்னே இராவணனது வரபலம் முதலியன நிற்கமாட்டாத்தன்மைக்கு விளக்கின்முன் இருள்நிற்கமாட்டாமை உவமையாக எடுத்துக் காட்டினாள்; எடுத்துக்காட்டுவமையணி. "புரம்பற்றியபோர் விடையோனருளால், வரம்பெற்றவு மற்றுளவின்னசைகளு, முரம்பெற்றனவாவன வுண்மையினேன், சரம்பற்றியசாபம் விடுந்தனையே" என்ற சடாயுவின் வார்த்தை இங்கு ஒப்புநோக்கத் தக்கது. (௪௪)

௪௫. குன்றுநீ யெடுத்த நாடன் சேவடிக் கொழுந்தா லுன்னை
வென்றவன் புரங்கள் வேவத் தனிச்சரந் துரந்த மேரு
வென்றுணைக் கணவ னாற்றற் குரனிலா திற்று வீழ்ந்த
வன்றெழுந் துயர்ந்த வோசை கேட்டிலை போலு மம்மா.

(இ - ள்.) குன்று - கைலாசமலையை, நீ—, எடுத்த நாள் - (வேரோடு பறித்து) எடுத்த காலத்தில், தன் சே அடி கொழுந்தால் - தனது சிவந்த பாதங்களின் விரலால், உன்னை—, வென்றவன் - (அழுத்தி) வென்றவனாகிய சிவன், புரங்கள் வேவ - திரிபுரங்களும்பற்றியெரியும்படி, தனி சரம் துரந்த - ஒப்பில்லாத பாணத்தை விடுவதற்கு இடமாக இருந்த, மேரு - மேருமலையாகிய வில் [சிவதனுசு], என் துணை கணவன் ஆற்றற்கு - எனக்கு உற்றதுணையான நாயகனது வலிமையைத் தாங்குவதற்கு, உரன் இலாது - (ஏற்ற) வலிமையில்லாமல், இற்று வீழ்ந்த - முரிந்துவிழுந்த, அன்று - அப்போது, எழுந்து - தோன்றி, உயர்ந்த - எங்கும்பரவிய, ஓசை - பேரொலியை, கேட்டிலை போலும் - நீ கேட்கவில்லைபோலும்; (எ - று.)

நீ திக்குவிசயத்திற்குச் சென்றபோது, கயிலை உனது பயணத்துக்குத் தடையாகி வழியிடையே கிடந்ததென்ற காரணத்தால் நீ சினந்து பிடுங்கி அப்பா லெறிந்துவிடுவதென்று தொடங்கியபோது தனது பாதத்தின் விரலால் உனதுவலிமையை யொடுக்கிய சிவபெருமானது வில்லும் எனது கணவனை இராமபிரானது ஆற்றலைத் தாங்கமாட்டாது முரிந்திட்டதை, அப்போழ்து தோன்றிய பேரொலியினால் நீ உணர்ந்திருக்கலாம்; அப்படியிருக்க, நீ இராமபிரானது பேராற்றலை யுணரகில்லாது தாறுமாறாகப் பிதற்றுதலால் அது உன்செவியிற் படவில்லைபோல் தோன்றுகின்றதென்று சீதாபிராட்டி கூறினளென்க. அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்; உலகமெங்கும்பரவிய அந்த வில்லினோசை, இராவணன் செவியில் மாத்திரம் வீழாமையைக்குறித்து

வியந்தவாறு. திரிபுரசங்காரகாலத்தில் மேருமலை சிவபெருமானுக்கு வில்லாக அமைந்ததனால், சீதாவிவாக காலத்திற் கல்யாகல்ஙமாக ஏற்பட்ட சிவதநுசையும அபேதமாக அம்மேருவாகவே கூறினள். (௬௫)

வேறு.

௬௬. மலையெடுத் தெண்டிசை காக்கு மாக்களை
நிலைகெடுத் தேனெனு [1]மாற்ற நேருநீ
சிலையெடுத் திளையவ னிற்கச் சேர்ந்திலை
தலையெடுத் தின்னமு [2]மகளிர்த் தாழ்தியோ.

(இ - ள்.) 'மலை எடுத்து-கைலாசமலையைப் பேர்த்தெடுத்து, எண்திசை காக்கும் மாக்களை - எட்டுதிக்குகளையும் (ஆங்காங்கு நின்றுகொண்டு) பாது காக்கிற திக்கஜங்களை, நிலைகெடுத்தேன் - நிலைகலங்கச்செய்து வென்றேன்', எனும் மாற்றம் - என்கிற வீரவார்த்தையை, நேரும் - சொல்லிக்கொண்டு திரிகிற, நீ—, சிலை எடுத்து - வில்லையேந்திக்கொண்டு, இளையவன் - இளைய பெருமாள், நிற்க - நிற்கும்போது, சேர்ந்திலை - வராமல் பின்வாங்கினாய்; (அப்படிப்பட்ட நீ), இன்னமும்—, தலைஎடுத்து - (மகாவீரன் போலத்) தலை தூக்கிக்கொண்டு, மகளிர் தாழ்தியோ-பெண்களின் காலிலும் வீழக்கடவையோ.

'மலையையெடுத்தேன், அஷ்டதிக்கஜங்களைவென்றேன்' என்று வீரம் பேசுகிற நீ எங்கள் இளையபெருமாள் கையிலே வில்லையேந்தி நிற்கையில் அங்கேவந்து அவரை வெல்லத்தக்க நிர்வாகமில்லாமல் அவரில்லாதபடி தந்திரஞ்செய்து என்னைக் கவர்ந்துவந்து நானும ஒரு வீரனென்று இன்னமும் இறுமாப்புத்தோன்றத் தலைநிமிர்த்துக்கொண்டு திரிகின்றாயே! அந்நிலைக்கும் மாறாகப் பெண்ணின்காலிலும் விழுகின்றாயே! உனது வீரம் என்ன வீரம்? என்று சீதாபிராட்டி இராவணனை இகழ்ந்தன ளென்க. மகளிர்த தாழ்தியோ என்றவிடத்து - புருஷோத்தமனாகிய இராமபிரானது தாளில் வீழ்ந்து உய்யலாமேயென்ற பொருளை தொனிக்கும். பி - ம்:—[1]ஆற்றனேருநீ. [2]மகளிற்றாழ்தியோ. (௬௬)

௬௭. ஏழைநின் ஞெளித்துறை [1]யின்ன தாமென
வாழியெங் கோமக னறிய வந்தநா
ளாழியு மிலங்கையு மழியத் தாழுமோ
வூழியுந் தீயுமுன் னுயிரொ டோயுமோ.

(இ - ள்.) ஏழை - அறிவில்லாதவனே! 'நின் ஒளித்து உறை - நீ ஒளிந்துவாழ்கின்ற உறைவிடம், இன்னது ஆம - இதுவாகும்', என - என்று, எம் கோமகன் - எமது தலைவனாகிய இராமபிரான், அறிய - தெரிந்துகொண்டு, வந்த நாள் - இங்கே வரப்போகின்ற காலத்தில்,— ஆழியும் - (இலங்கையைச் சூழ்ந்துள்ள) இந்தக் கடலும், இலங்கையும் - இலங்காபட்டணமும், அழிய - அழிந்துபோக, தாழுமோ - (அவ்வளவோடு அப்பெருமானது கோபம்) அடங்குமோ? ஊழியும் - ஊழிக்காலத்துத்

தோன்றுகின்ற காலாக்கினியையும், தீயும்-தீந்துபோம்படி செய்யவல்ல, (மிககபராக்கிரமமுள்ள) உன் உயிரொடு - உனது உயிரையும் வாங்கித்தான், ஓயுமோ - அடங்குமோ? (எ - று.)

நீ என்னை ஒளிந்துக் கொணர்ந்து சிறைவைத்து மறைந்துவாழும் இவ்விடத்தை எனது தலைவனான ஸ்ரீராமபிரான் தெரிந்துகொண்டு நாளைக்கே வருவான்; அப்போது அப்பரமனது கோபாக்கினி என்னைச் சிறைவைததுள்ள இவ்விலங்கையையும், அதனைச் சூழ்ந்துள்ள கடலையும் அழித்து அவற்றோடுதான் சாந்த மடையுமோ? சாந்த மடையாது; இவ்விலங்காதிபதியாகிய உன்னையும் அழிததுத்தான் சாந்தமடையும் என்று சீதை கூறினளென்பதாம். ஊழி - ஊழிக்காலத்துத தீககு ஆகுபெயர். பி - ம்:—[1]இன்னிடத்தெனை. (௪எ)

௪அ. வெஞ்சின வரக்கரை [1]விளித்து [2]வீயுமோ
வஞ்சனை நீசெய வள்ளல் சீற்றத்தா
லெஞ்சலி லுலகெலா மெஞ்சு மெஞ்சுமென்
றஞ்சுகின் றே[3]னிதற் கறனுஞ் சான்றரோ.

(இ - ள்.) (இன்னும் அப்பரமனது சோபம்) வெம் சினம் அரக்கரை - கொடிய கோபததையுடைய இராட்சசரை, விளித்து-கொன்று, வீயுமோ - (அவ்வளவோடேயாவது) அடங்குமோ? (அடங்காது); நீ - நீ ஒருததன், வஞ்சனை செய - வஞ்சனைததொழிலைச செய்துவிட [மோசமாக என்னைக் கவர்ந்து சிறையில் வைததிட], (அதன்பயனாக), வள்ளல் சீற்றத்தால்-உதார குணமுள்ள இராமபிரானது கோபத்தினால் எஞ்சல் இல் உலகுஎலாம் - யாதொரு குறைவு மில்லாத உலகம் முழுவதும், எஞ்சும எஞ்சும் - அழிந்து போய்விடுமே! என்று—; அஞ்சுகின்றேன—; இதற்கு - இவ்வாறு நான் அஞ்சுவதற்கு, அறனும்-தருமதேவதையும், சான்று - சாட்சியாகும்; (எ - று.)— அரோ - ஈற்றசை.

எனதுநாயகனுடைய கோபம் உன்னைமாத்திரமேயன்றி உன் இனத்தவரான அரக்கரையெல்லாம் கொன்றாலும் அடங்காது; இப்படி நீ ஒருவன் செய்த அநியாயத்தினால் இவ்வுலகமெல்லாம் அழிந்துவிடுமேயென்று தரும தேவதை சாட்சியாக நான் அஞ்சுகின்றேனென்று சீதாபிராட்டி கருணை மிகுதியால் இரங்கிக் கூறினளென்க. "ஏகஃ பாபாநிகுருதே - பலம் புநக்தே மஹாஜநஃ [ஒருவன் தீசசெயலைப்புரிகிறான்; அதன்பயனை மஹாஜநஙகள அநுபவிககின்றனர்]" என்பது, இஙகுக கருதத்தககது. பி - ம்:—[1]விளிய, விளிகை. [2]வீரமோ. [3]அதற்கு. (௪அ)

௪௯. அங்கண்மா ஞாலமும் விசும்பு மஞ்சவாழ்
வெங்கணாய் புன்றொழில [1]விலக்கி [2]மேறகொளாய்
செங்கண்மா னன்முகன் சிவனென் றேகொலோ
வெங்கணா யகனையு நினைந்த தேழைநீ.

(இ - ள்.) அம கண மா ஞாலமும் - அழகிய இடத்தையுடைய பெரிய நிலவுலகத்திலுள்ளவர்களும், விசும்பும் - வானுலகததிலுள்ள

வர்களும், அஞ்ச - அஞ்சும்படி, வாழ் - வாழ்கின்ற, வெம் கணாய் - கொடுமையுள்ளவனே! ஏழை - புத்தியில்லாதவனே! தொழில் - (நீ மேற்கொண்டுள்ள) இழிதொழிலை, விலக்கி - நீக்கி, மேல் கொளாய் - மேன்மையான தொழிலைக் கைக்கொள்ளவில்லை; செம் கண் மால் - சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலும், நான்முகன் - நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவனும், சிவன் - சிவபெருமானும், என்றே கொலோ - என்ற இவர்களைப்போலச் சாமானியமாகவோ, எங்கள் நாயகனையும்-எமது தலைவனாகிய இராமபிரானையும், நீ நினைந்தது நீ கருதியிருப்பது? (எ - று.)

நீ செய்கிற அதிக்கிரமமான செயல்களுக்குத் திரிமூர்த்திகளாலும் ஒன்றும் மாறுசெய்ய இயலவில்லை யாதலால், எமது தலைவனும் அவர்களைப் போலவே ஒன்றுஞ்செய்ய இயலாது என்று நீ கருதுவது பெரும் பேதைமை; எமது தலைவர் திரிமூர்த்திகளினும் மிகவும்மேம்பட்டவராதலால், உனது அதிக்கிரமச் செயலுக்கு இனி விரைவில்தானே அவரால் ஏற்ற தண்டனை கிடைக்கு மென்று கூறினா ளென்பதாம். பி - ம்:—[1]விலக்க. [2]மேற்கொளா. (௪௧)

௫௦. [1]மானுய ரிவரென மனங்கொண் டாயெனிற்
கானுயர் வரைநிகர் கார்த்த வீரியன்
றானொரு மனிதனாற் [2]றளர்ந்து ளானெனிற்
றேனுயர் [3]தெரியலான் றன்மை தேர்தியால்.

(இ - ள்.) 'இவர் - இந்த எனதுதலைவர், மானுயர் - மனிதர்', என - என்று, மனம் கொண்டாய் எனின் - மனத்தினால் (அலட்சியமாக) நினைத்தாயாயின், கான் - காட்டில், உயர் - உயர்ந்து தோன்றுகின்ற, வரை நிகர் - மலையை யொத்த, கார்த்தவீரியன்தான் - கார்த்தவீரியார்ச்சுனன், ஒரு மனிதனால் - (பரசுராமனென்னும்) ஒரு மனிதனாலே, தளர்ந்து உளான் எனின் - வலியொடுங்கினா னென்றால், (அப்பரசுராமனையும் வலியொடுக்கின), தேன் உயர் தெரியலான தன்மை - தேன் நிறைந்த மலர்மாலையை யணிந்த இராமபிரானது தன்மையை, தேர்தி - ஆலோசித்துப்பார்; (எ - று.)

ஒருகால் நீ எனது கணவனைக்குறித்து மானுடன்தானே யென்று அலட்சியமாகக் கருதக்கூடும்: முன்னொருகாலத்து உனது இருபது தோள்களையும் பிடித்துக் கட்டிச் சிறையிலிட்ட கார்த்தவீரியார்ச்சுனனது ஆயிரந்தோள்களையும் தனது கோடாலியினால் துணித்துத் தள்ளிய பரசுராமன் மனிதன்தானே! அப்படிப்பட்ட பரசுராமனையும் எனது தலைவர் தமதுதோள்வலியால் வென்றனரென்றால் இவரை ஒருமனிதனென்று சாமானியமாகக் கருதுதல்கூடுமோ? என்று சீதை கூறினளென்க. கார்த்தவீரியன் - க்ருதவீரியனது மகனென்று பொருள்படுந் தத்திதாந்தநாமம்.

இராவணன் திக்குவிசயஞ் செய்துவருகிறபோது கார்த்தவீரியார்ச்சுனனது மாகிஷ்மதிநகரத்துக்குச் சென்றுபோர் செய்யமுயலுகையில்,

அங்குஉள்ளார் 'எங்களரசன் தனக்குஉரிய மாதர்களுடனேபோய் நருமதையாற்றில் ஜலக்கிரீடை செய்கின்றான்' என்று சொன்னதனால் அவ்விராவணன் அங்கிருந்து நருமதையாற்றைச் சேர்ந்து அதில் ஈராட்டிக்கரையில் மணலாற் சிவலிங்கத்தை யமைத்துப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசிக்கும்பொழுது, அந்தயாற்றில் மேற்கே இறங்கியுள்ள கார்த்தவீரியார்ச்சுனன் தனது நீர்விளையாடலுக்கு அந்நீர்ப்பெருக்குப் போதாதென்ற கருத்தினால் அந்நீரைத் தனது ஆயிரங்கைகளுள் ஐந்நூற்றினால் தடுத்து நீரைமிகுவித்து மற்றை ஐந்நூறு கைகளைக் கொண்டு பலவகைவிளையாட்டுக்கள் நிகழ்த்துகின்றதனால் எதிர்வெள்ளமாகப் பொங்கிவருகிற நீர்ப்பெருக்குத் தனதுசிவலிங்கத்தை நிலைகுலையச்செய்ய, அதனாற்கோபங்கொண்டு அவ்விராவணன் இராக்கதசேனையுடனே சென்று கார்த்தவீரியார்ச்சுனனையெதிர்த்துப் போர்செய்கையில், அவன் தனது ஆயிரங்கைகளுள் இருபதினால் இராவணனது இருபதுகைகளைப் பற்றி மற்றைய கைகளால் அவனைப் பலவாறு வருத்திக்கொண்டுபோய்ச் சிறையில் வைத்திட, அதனை விபீஷணனால் அறிந்த அவன்பாட்டனாராகிய புலஸ்தியமகாமுனிவர் அவ்வருச்சுனனிடம் வந்து வேண்டி அவனுக்கு இராவணஜித் என்ற பெரும்பெயரைக் கொடுத்து இராவணனைச்சிறைவிடுவித்துச் சென்றனரென்பதும்; இவ்வருச்சுனன் ஒருகாலத்தில் சேனையுடனே வனத்திற்சென்று வேட்டையாடிப் பரசுராமனது தந்தையான ஜமதக்கிமுனிவரது ஆச்சிரமத்தையடைந்து அவரநுமதியால் அங்கு விருந்துண்டு மகிழ்ந்து மீளுகையில், அவரிடமிருந்த ஓமதேனு அவருக்குப் பல வளங்களையும் எளிதிற் சுரந்தளித்தமை கண்டு அதனிடம் ஆசைகொண்டு அப்பசுவை அவரநுமதியில்லாமல் வலியக் கவர்ந்துபோக, அதனையறிந்த அப்பரசுராமன் பெருங்கோபங்கொண்டு ஆயுதங்களுடனேசென்று கார்த்தவீரியார்ச்சுனனுடனே போர்செய்து அவனைப் பதினொரு அக்ஷௌகிணிசேனையுடனே நிலைகுலைத்து அவனது ஆயிரந்தோள்களையும் தலையையும் தமது கோடாலிப்படையால் வெட்டிவீழ்த்தி வெற்றிகொண்டாரென்பதும் இங்கு அறியத்தக்கன. பி - ம்:—[1]மானுடர். [2]தலத்துளாரெனில். [3]கொன்றையான். (௫௦)

௫௧. இருவரென் றிகழ்ந்தனை யெனினின் [1]யாண்டெல்லை
யொருவனன் றேயுல கழிக்கு மூழியான்
செருவருங் காலையென் மெய்ம்மை தேர்தியாற்
பொருவருந் திருவிழந் [2]தநாயம் பொன்றுவாய்.

(இ - ள்.) அநாயம் - அநியாயத்தினாலே, பொருவு அரும் திரு - ஒப்பில்லாத (நினது) ஐசுவரியத்தை, இழந்து—, பொன்றுவாய் - அழிய இருக்கின்றவனே! இருவர் என்று - (ராமலக்ஷ்மணர்களை வேறு துணையற்ற) இருவர் மாத்திரந்தானே யென்று, இகழ்ந்தனை எனின் - அலட்சியஞ் செய்தாயானால், யாண்டு எல்லை - யுகத்தின்முடிவில், உலகு அழிக்கும் ஊழியான் - உலகங்களையெல்லாம் அழிப்பவனான சங்காரக்கடவுள், ஒருவன் அன்றே - ஒருவன்மாத்திரமேயல்லவோ? செரு வரும்

காலே - (இனிப்) போர் நிகழும்போது, என் மெய்ம்மை - யான் உண்மை கூறினே னென்பதை, தேர்தி - (நீ) உணர்வாய்; (எ - று)—ஆல் - ஈற்றசை, தேற்றமுமாம். அநாயம் - அந்யாயம் என்பதன் விகாரம். பி - ம்:— [1]யாண்டெனின். [2]ஆவி. (௫க)

௫௨. பொற்கண்ணன் றம்பியென் றினைய போர்த்தொழில்
விற்கொணாண் பொருவுதோ ளவுணர் வேறுளார்
நற்கணார் [1]நல்லறந் துறந்த நாளினு
மிற்கணா லிறந்தில ரிறந்து நீங்கினார்.

(இ - ள்.) பொன் கணன் - இரணியாட்சனும், தம்பி - (அவனது) தம்பியாகிய இரணியகசிபுவும், என்று—, இனைய - இத்தன்மையரான, போர் தொழில் - போர்செய்கின்ற தொழிலிலே, வில் கொள் நாண்பொருவு தோள் - வில்லிற்பூட்டிய நாண் உராய்ந்து தழும்பேறிய தோள்களையுடைய, வேறு உளார் அவுணர்-மற்றுமுள்ள ராக்ஷசர்கள் நல்கண ஆர் நல் அறம் துறந்த நாளின் உம - நல்லவழியிற பொருந்திய சிறந்த தருமத்தைத் தவறின காலத்தும் [அவ்வசுரர்கள தருமந்தவறித் தீயவழியிறசென்றாாகளாயினும], இல் கணால் இறந்திலர் - (பிறா) மனைவியின்விஷயததில் (உன்போல) வரமபு கடந்து நடவாதவர்களாகியே, இறந்து நீஙகினர் - இறநதொழிந்தாாகள.

முற்காலத்தில் இரணியாட்சன் முதலிய பல அசுரர்கள் தருமநெறி தவறி அதருமஞ்செய்து இறந்தொழிந்தாாகளாயினும, அவர்கள் உன்னைப் போலப் பிறர்மனைவியாவிஷயத்தில் தீங்குபுரியவில்லை யென்றுணெக. இத னால், இராவணா! நீ இரணியாக்ஷன்முதலிய அசுராகளைக் காட்டிலும் கொடியவ னென்று அவனைப் பழிததவாறு. இரணியாக்ஷன் என்ற வடமொழிக்கு ஏற்பப் பரியாயமாகத் தமிழ்ச்சொற்களையமைதது 'பொற்கணன்' என்றார். இரணியாக்ஷண - இந்தப் பூமியையே பாயாகச சுருட்டிக் கொணடு போய்ப் பிரளயப் பெருங்கடலிற் புககொளிதது, வராஹாவதாரஞ் செய்த திருமாலாற் கொல்லப்பட்டவன். அவன்தம்பியாகிய இரணியகசிபு - நான்தான தெய்வ மென்றுசொல்லி, கடைசியாக நரசிங்காவதாரஞ்செய்த திருமாலாற் கொல்லப் பட்டவன். நற்கணார் நல்லறம் என்பதற்கு - மஹாஞானவான்களான பெரியோர்களால் நிர்ணயிககப்பட்ட தருமம் என்று கொள்ளினுமாம்; கண் - ஞானம். இல் - மனைவிக்கு ஆகுபெயா; கண் - மூலம். இறத்தல் - வரம்பு கடத்தலும், சாதலும். பி - ம்·—[1]நற்றவர். (௫௨)

வேறு.

௫௩. பூவிலோனாதி யாகப் புலன்கள்போ நெறியிற போகாத்
தேவரோ வவுணர் தாமோ நிலைநின்று வினையிற் றீர்ந்தா
[1]ரேவலெவ் வுலகுஞ் செய்யச செல்வநிற் கிசைந்த தென்றாற்
பாவமோ முன்னீ செய்த [2]தருமமோ தெரியப் பாராய்.

(இ - ள்.) பூ இலோன் ஆதி ஆக - (திருமாலினது நாபி)கமலத்தை (த் தனக்கு) இருப்பிடமாக வுடைய பிரமன்முதலாக, புலன்கள் போம் நெறியில்போகா - (சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்ற) ஐம்புலன்களின் வழியிற்செலலாத [ஐமபொறிகளையும சப்தாதி விஷயஙகளிலே செலுததாமல் தமதுமனத்தை அடக்கியாளுகின்ற], தேவரோ - தேவர்களோ, அவுணர் தாமோ - அசுரர்களோ, நிலைநின்று - நிலைததிருந்து[அழியாமல்], வினையின் நீங்தாா - பாவங்களினின்று நீஙகியுள்ளாா? [தேவாகளே ஜிதேந்த்ரியர்களாதலால் நல்வினைபயனை யனுபவித்த வணணம் நீடித்து நிற்கிறார்கள என்றபடி]; (புண்ணியம நன்மையை விளைக்குமென்பதற்கு வேறுஉதாரணம் தேடவேணடுமோ?) எ உலகும்-எல்லாவுலகததாருமு, ஏவல் செய்ய-(உனது) கட்டளைககு அடஙகி நடக்குமபடி, செலவம்-பெரும்பாக்கியம், நிற்கு இசைந்தது என்றால் - உன்னிடததில் தானே அமைந்திருககுமானால், (அது), பாவமோ - பாவததின்பயனாக விளைந்ததோ? (அன்றி), முன் நீ செய்த தருமமோ - முற்காலத்தில் [உனது இளம்பிராயததில்] 'நீ செய்த' தருமச செயலின் பயனாக விளைந்ததோ? தெரிய பாராய - (இதனை) நன்றாக விளஙக ஆலோசிததுப்பாா; (எ - று.)

நீ இளம்பிராயததிற் செய்த பெரும்புண்ணியததின் பயனாக உனக்குக கிடைததுள்ள பெருமபாக்கியம, எந்த அசுரராலும் இது வரையிற் செயயப்படாத பெரும்பாதகமாகிய பிறர்மனைவிழைவிரும்புதலாகிற இப்பெரும்பாதகததால் அழிநதுவிடுமே! இதனை ஆலோசிததுப் பார்க்கவேணடாமா? என்ற கருதது ஈற்றடியில் தோன்றும். பி - ம்:—[1]ஏவாமூவுலகின் செல்வமெய்தின ரிசையினேழாய். [2]முன்னர்ச. [3]தருமமோதெளியப்பாராய். செல்வநிறகீநததோராய். (௫௩)

௫௪. இப்பெருஞ் செல்வ நின்க [1]ணீந்தபே ரீசன் யாண்டு
மபபெருஞ் செல்வந் துய்ப்பா [2]னின்றுமா தவத்தி னன்றே
யொப்பருந் [3]திருவு நீங்கி யுறவொடு முலக்க [4]வுன்னித்
தப்புதி [5]யறத்தை யேழாய் தருமத்தைக் காமி யாதே.

(இ - ள்.) இ பெருஞ் செல்வம் - இப்படிப்பட்ட பெரிய செல்வத்தை, நின்கண ஈந்த - உனக்குக கொடுத்த, பேர் ஈசன - பெருமையுள்ள சிவபெருமான், யாணடும - எப்பொழுதும், அ பெரும் செல்வம - அப்படிப்பட்ட பெருஞ்செல்வத்தை, துய்ப்பான் - அனுபவிப்பவனாவது, இன்றும் - இப்போதும், மா தவததின அனறே - பெருநதவத்தில் நிலை நிற்றலா லல்லவோ? ஏழாய் - அறிவில்லாதவனே! ஒப்பு அரு திருவும் நீஙகி - ஒப்பில்லாத உனது பெருஞ்செல்வமும ஒழிநது, உறவொடும் உலகக - (உனது) சுற்றத்தாரோடும் அழியுமபடி, உன்னி - நினைதது, தருமத்தை காமியாது - தரும வழியில் நடத்தலை விருமபாமல, அறததை தப்புதி - அந்தததருமததைத தப்பிநடககினறாய்.

மஹத்தான ஐசுவரியமுடையவ னென்பது பற்றி, சிவபெருமானுக்கு 'ஈசன்' என்று பெயர். சிவபெருமான் உன்போலியர்க்கு வேண்டிய பெருவரங்களை அளிக்குமாறு பெருஞ்சிறப்புடையவனா யிருத்தற்குக் காரணம் அவன் எப்போதும் தருமநெறியில்தவறாது நிற்றலினாலேயேயாம்; இதனால், தேவர்களான அவர்கட்கும் தருமநெறி தவறாது நிற்கவேண்டுவது இன்றியமையாததென்று தெளிவாக ஏற்பட, நீ தருமத்தைவிரும்பாமல் தவவலிமையாற்பெற்ற ஐசுவரியத்தையும் இழந்து பந்துமித்திரரோடு அழியும்வழி தேடுகின்றனையே! இது என்ன அறிவீனம்!! என்று சீதாபிராட்டி இராவணனுக்குக் கட்டுரை கூறினளென்க. நின்று மாதவத்தின் என்றும் பிரிக்கலாம். இனி, முதலிரண்டடிக்கு - பேரீசன் நின்கண் இப்பெருஞ்செல்வம் ஈந்த(து), (நீ), யாண்டும் - எப்போதும், மாதவத்தின் நின்று அப்பெருஞ்செல்வம் துய்ப்பான் [துய்க்குமபொருட்டு] அன்றே என்று பொருளுரைத்து, அப்படிப்பட்ட செல்வம் முதலியன அழியும்படி தருமத்தைத் தவறலாமோ? என்று உரைகாணலுமாம். வற்புறுத்தற்பொருட்டு உடன்பாட்டு முகத்தினாலும் எதிர்மறை முகத்தினாலும் கூறினாள். பி - ம்.—[1]ஈய்ந்தபேரின்னம். [2]இன்றுமாதவீத்தனன்றே, நினதுமாதவத்தினன்றே. [3]திருவினீங்கி. [4]முன்னிஉள்ளம். [5]அதற்கே. (௫௪)

௫௫. மறந்திறம் பாத தோலா வலியின ரெனினு மாண்டார், அறந்திறம் பினரு மக்கட் கரு[1]டிறம் பினரு மன்றே, பிறந்திறந் துழலும் பாசப் பிணக்குடைப் பிணியிற் [2]றீர்ந்தார், துறந்தரும் பகைகண் மூன்றுந் துடைத்தவர் பிறர்யார் சொல்லாய்.

(இ - ள்.) மறம் திறம்பாத - வீரத்தினின்று வழுவாத, தோலா - (எவரிடத்தும்) தோல்வியடையாத, வலியினர் - பலமுள்ளவர், எனினும் - ஆனாலும், அறம் திறம்பினரும் - தருமமார்க்கந் தவறினவர்களும், மக்கட்கு அருள் திறம்பினரும் - மனிதர்கள் விஷயத்தில் இரக்கமில்லாதவர்களும், மாண்டார் அன்றே-(அததீவினையினால்) இறந்தொழிவாரகளல்லவா? துறந்து - (பற்றுக்களை) நீங்கி, அரு பகைகள் மூன்றும் - (அழித்தற்கு) அரிய (காமம் வெகுளி மயக்கம் என்ற) மூன்று உட்பகைகளையும், துடைத்தவர்-போக்கினவர்கள்,— பிறந்து இறந்து உழலும் - பிறந்து இறந்து அலைகிற, பாசம் பிணக்கு உடை - பாசமாகிய பந்தத்தையுடைய, பிணியின் - (இந்த ஸம்ஸாரமாகிய) நோயினின்று, தீர்ந்தார் (அன்றே) - நீங்கினவரல்லவோ? பிறர் யார் - (பாசபந்தமாகிற பிணியினின்று தீர்ந்தவர்) வேறு யாவர்? சொல்லாய் - (இதனை) நீ சொல்வாயாக; (எ - று.)

மிக்கவலிமையுள்ளவரானாலும், தருமந்தவறினவர்களும், அருளற்றவர்களும் அததீவினைப்பயனால் இறந்தொழிந்தவர்களே யாவர்; காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னும் உட்பகைகளை யொழித்தவர்களே அவ்வகைப் பிறவித்துன்பத்தினின்றுநீங்கி ஈடேறுவார்க ளென்றனளென்க.

இதனால், நீ எவ்வளவு பலசாலியா யிருந்தபோதிலும அறமும் அருளும் அற்ற செயலைச செய்வதனால் இறந்தழிவது திண்ணம்; பிறததல் இறத்தல் என்ற இந்தப் பாசபந்தப்பிணியினின்று நீ ஈடேற விரும்பினால், காமம் வெகுளி மயக்கம்என்ற உட்பகைகளை உடனே யொழிக்கவேணுமென்று உபதேசித்தவாறு. மாண்டார - தெளிவினாலவந்த காலவழுவமைதி. இனி, மாண்டார் அறம் - மாட்சிமைப்பட்டவரது அறத்தை, திறம்பினர் அனறு - (பிணியில்தீர்ந்தார) அல்லர் என்று பொருள கூறலுமொன்று. பி - ம்·—
[1] துறந்தவரும். [2] போந்தார். (௫௫)

௫௬. தென்றமி [1] ழுரைத்தோன் [2] முன்னாத் [3] தீதுதீர் முனி வர் யாருப, புன்றொழி லரக்கர்க் காற்றே நோற்கிலம் புகுந்த போதே, கொன்றருு ணின்னா லன்னார் குறைவது சரதங் கோவே, யென்றனா யானே கேட்டே னீயிதற் கிசைவ செய்தாய.

(இ - ள்.) புகுந்த போது - (இராமபிரான் தண்டகாரணியததிற) பிரவேசித்தபொழுது, தென தமிழ் உரைத்தோன் முன் ஆ - இனிய தமிழ்ப்பாஷையை வளர்த்த அகஸ்தியமுனிவர் முதலாக, தீது தீர முனிவர் யாரும் - குறறமற்ற (தண்டகாரணியவாசிகளான) இருடியர் யாவரும், (இராமபிரானை நோக்கி), 'கோவே - எமதுதலைவனே! புலதொழில் - அரக கர்க்கு-இழிதொழிலையுடைய அரககாசெய்கின்ற உபததிரவத்தைப் பொறுத தற்கு, ஆறறேம-வல்லமையுடையோ மல்லோம்; நோற்கிலம் - தவஞ்செய்ய வும் முடியாதவராஞேம்; கொன்றருள - (அவ்வரக்காகளையெல்லாம்) கொன்று (எமக்கு) அருள்செய்யவேணும; நின்னால் - உன்னால், அன்னார் - அந்தராக்ஷஸாகள், குறைவது - அழிந்தொழிவது, சரதம் - நிச்சயம்,' என் றனர் - என்று முறையிட்டார்கள்; யானே கேட்டேன் - (அவ்விருடியரின் முறையீட்டை) நானே நேரிற் கேட்டுளளேன்; நீ—, இதற்கு - இநத முறையீட்டுககு, இசைவ - தக்க கொடுஞ்செயல்களையே, செய்தாய் - செய துள்ளாய்; (எ - று.)—முனிவர்கள்முறையிட, இராமபிரானபயமளிததமை, ஆரணியகாண்டத்திற் காணலாம. பி - ம்·—[1] இசைததோன். [2] முன்னாள். [3] தீதற, தீயுற. (௫௬)

௫௭. உன்னையுங் கேட்டு மற்றுன் னூற்றமு முடைய நாளும
பின்னையிவ் வரக்கர் சேனைப் பெருமையு முனிவர் [1] பேணிச்
சொன்னபி னுங்கை மூக்கு மும்பியர் தோளுந் தாளுஞ்
சின்னபின் னங்கள் செய்த [2] வதனைநீ சிந்தியா யோ.

(இ - ள்.) உன்னைக் கேட்டு உம்-உன்னைப்பற்றிக் கூறியதைக கேள்வி யுற்றபின்பும, உன் ஊற்றமும் உனதுவலிமையும், உடைய நாளும் - நீ பெற்றுள்ள ஆயுள் வலிமையும், பின்னை பின்னையும், இ அரக்கா சேனை பெருமையும - இநத இராட்சசாகளுடைய சேனையின் பெருககத்தையும, முனிவா - (தணடகாரணியவாசிகளான) ருஷிகள், பேணிசொன்னபின் - மிகவிரும்பிக கூறிய பின்பும், உஙகை-உன்தஙகையாகிய சூர்ப்பணகியி னுடைய, மூக்கும - மூக்கு முதலிய உறுப்புககளையும், உம்பியா - உனது

தம்பிமார்களாகிய கரன்முதலியோரது, தோளும் - தோள்களையும், தாளும்- கால்களையும், சின்னபின்னங்கள் செய்த - துண்டு துண்டாக வெட்டிய, அதனை - அச்செய்தியை, நீ சிந்தியாயோ - நீ நினைக்கமாட்டாயோ? (எ - று.)

தண்டகாரணியவாசிகளான முனிவர்களின் மூலமாக உனதுவரலாறு முழுதும் அறிந்த பின்பே இராமபிரான் உன்னைச் சிறிதும் பொருள் செய்யாது உனது தங்கை சூர்ப்பணகையினது மூக்குமுதலிய உறுப்புக்களை யறுத்ததையும்; அவளது தூண்டுதலினால் பெருஞ்சேனைகளோடு எதிர்த்து வந்த உனது தம்பியரான கரன் முதலியோரை மிக எளிதில் வெகுவிரைவில் அழித்ததையும், நீ சிந்தித்துப்பார்க்கவில்லையோ? நீ சிந்தித்துப் பார்த்திருந்தால், இவ்வாறு இராமபிரானைப்பற்றி அஞ்சாது தீச்செயலைச்செய்தலும் கடுஞ்சொற்களைச்சொல்லுதலும் செய்யமாட்டாயென்பதாம். இராவணனது வலிமை முதலியவற்றைத் தண்டகாரணியவாசிகளான முனிவர்கள் கூறினு ரென்பதை, இங்கு அநுவாதமுகத்தாற் கவி கூறுகின்றன ரென்க.
பி - ம்.—[1]பேசி. [2]அவனை. (ருஎ)

ருஅ. ஆயிரந் தடக்கை யானின் னைந்நான்கு [1]கரமும் பற்றி
வாய்வழி குருதி சோரக் குத்திவான் சிறையில் வைத்த
தூயவன் வயிரத் தோள்க டுணித்தவன் றொலைந்த மாற்ற
நீயறிந் திலையோ வேகு நெறியறிந் திலாத நீசா.

(இ - ள்.) ஏகும் நெறி அறிந்து இலாத நீசா-செல்லவேண்டிய சன்மார்க்கத்தை இன்னதென்று அறிந்திராத இழிகுணமுடையவனே ! நின் - உனது, ஐந்நான்கு கரமும் - இருபதுகைகளையும், பற்றி - பிடித்துக்கொண்டு, வாய் வழி குருதி சோர - (உனது) வாயின் வழியாக இரத்தஞ்சொரியும்படி, குத்தி—, வான் சிறையில் வைத்த - பெருஞ் சிறையில் (உன்னை) அடைத்த, தூயவன் - சுத்தவீரனை, ஆயிரம் தட கையான் - பெரிய ஆயிரங்கைகளையுடையவனாகிய கார்த்தவீரியார்ச்சுனனது, வயிரம் தோள்கள் - பெருவலிமையடைத்த தோள்களை, துணித்தவன் - வெட்டித்தள்ளியவனாகிய பரசுராமன், தொலைந்த - (இவ்விராமபிரானால்) வலியழிந்த, மாற்றம் - செய்தியை, அறிந்திலையோ—? (எ - று.)

இங்கு, இராவணனினும் மேம்பட்டவன் கார்த்தவீரியன்; அவனினும் மேம்பட்டவன் பரசுராமன் ; அவனையும் அடக்கிமேம்பட்டவன் இராமபிரான் என்று அப்பெருமானது பெருமையை விளக்கியது - மேன்மேலுயர்ச்சியணி; இதனை, வடநூலார் ஸாராலங்காரமென்பர்.
பி - ம்:—[1]தோளும். (ருஅ)

ருகூ. கடிக்கும்வல் லரவுங் கேட்கு மந்திரங் களிக்கின் றேனை
யடுக்குமீ த[1]டாதென் றுன்ற வேதுவோ டறிவு காட்டி
யிடிக்குந [2]ரில்லை யுள்ளா ரெண்ணிய தெண்ணி யுன்னை
முடிக்குந ரென்ற போது [4]முடிவன்றி [5]முடிவ துண்டோ.

(இ - ள்.) கடிக்கும் வல் அரவும் - கடித்துக்கொல்லவல்ல கொடிய ஸர்ப்பமும், மந்திரம - மந்திரத்தை, கேட்கும - கேட்டு அடங்கிநடக்கும்; (அதுபோல, நீயும் ஏற்ற மந்திரம கூறுவா ரிருப்பின் அதற்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பாய்;) களிக்கின்றேயை - (யதேச்சையாகக) களிப்புக்கொண்டு திரிகின்ற உன்னை, 'ஈது அடுக்கும் - இது தக்கது, (ஈது) அடாது - இது தகாது,' என்று—, ஆன்ற ஏதுவோடு - சிறந்த காரணங்களுடனே, அறிவு - நல்லறிவை, காட்டி - எடுத்துத்தெரிவித்து, இடிக்குநர் - (உனக்கு) நன்மதியை யிடித்துச்சொல்லுபவர், இல்லை - ஒருவருமில்லை; உள்ளார் - உன்னிடம் இருப்பவர்களோ, எண்ணியது எண்ணி-(நீ) நினைத்ததையே தாமும் நினைத்து, (தாங்கள் ஆராய்ந்து நற்புத்தி எதனையும் சொல்லாமல்), உன்னை முடிக்குநர் - உன்னையழிப்பவரா யிருக்கிறார்கள், என்ற போது - என்றால், முடிவு அன்றி - (உனக்கு) நாசம் நேரிடுமேயல்லாமல், முடிவது உண்டோ - முடியுந்தொழில் வேறு உளதோ? (எ - று.)

விஷஸர்ப்பமும் மந்திரத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பதாயிருப்பதுபோல, நீயும் மந்திரத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கக்கூடு மென்றாலும், இப்போது உன்னைச்சுற்றி நன்மந்திரிகள் எவருமில்லாதொழிய, உள்ளவர்கள் உன்னோடு ஒருமனமுடையவராய, உன்னையழிக்கக் காத்திருக்கிறார்கள், அதனால், உனக்கு நாசமுண்டாகுமே தவிர நன்மை யுண்டாகா தென்று கூறியவாறாயிற்று. 'ஈது' மத்திமதீபமாம். மந்திரம என்பது - ஆலோசனையும், மறைமந்திரமும. பி - ம்:—[1]அடாததீதென்றறிவினாலேதுக். [2]இல்லையுன்னோவெண்ணியது. [3]முடிக்கின்றபோது. [4]முன்னின. [5]முடிந்தது. (௫௧)

வேறு.

௬௦.—இராவணனுக்குக் கோபம் மிகுதல்.

[1]என்ற றத்துறை கேட்டலு மிருபது நயன
மின்[2]றி றப்பன வொத்தன வெயில்விடு பகுவாய்
குன்றி றத்தெழித் துரப்பினன் குறிப்பதென் காமன்
றன்றி றத்தையுங் கடந்தது சீற்றத்தின் றகைமை.

(இ - ள்.) என்று—, அறம துறை - தரும மார்க்கத்தை, கேட்டலும் - (பிராட்டி சொல்லக்) கேட்டவுடனே, (இராவணனது), இருபது நயனம் - இருபதுகண்களும், மின் திறப்பன ஒத்தன - மின்னல்தோன்றுவதை யொத்திருந்தன [கண்களில் நெருப்புப்பொறி பறந்தன என்றபடி]; வெயில் விடு பகு வாய் - உக்கிரத்தை வெளிக்காட்டுகிற பிளந்துள்ள (தனது) ஒருபதுவாய்களாலே, குன்று - மலைகளும், இற - இற்றுவிழும் படி, தெழித்து உரப்பினன் - அதட்டி யாரவாரித்தான்; குறிப்பது என் - (நாம) சொல்லுதற்கு யாது உளது? சீற்றத்தின் தகைமை - (அவனது) கோபத்தின தன்மை, காமன் தன் திறத்தையும் கடந்தது - மன்மதனது வல்லமையையும மீறிவிட்டது; (எ - று.)

இப்படிச் சீதாபிராட்டி இராவணனை நோக்கித் தருமோபதேசஞ் செய்யவே, அவன் அது தனக்கு அநிஷ்டமாயிருத்தலாலே பொறுக்காமல், சீதாபிராட்டியினிடம் தான் கொண்ட காதலையும் மறந்து கடுங்கோபங்கொண்டு அப்பிராட்டியைஅதட்டி அச்சுறுத்தின னென்பதாம்.

பி - ம்.—[1]என்றுரைத்தலு மிருபதுநயனமுமழலின். [2]திருத்தின. (௬௦)

௬௧.—இராவணனது சீற்றமும் காதலும்.

வளர்ந்த நாணினன் மாதிர மனைத்தையு மறைவித்
தளந்த தோளின னனல்சொரி கண்ணின னிவளைப்
பிளந்து தின்பெனென் [1]றுடன்றனன் [2]பெயர்ந்தனன் பெயரான்
கிளர்ந்த சீற்றமுங் காதலு [3]மெதிரெதிர் கிடைப்ப.

(இ - ள்.) (இராவணன்), வளர்ந்த நாணினன் - மேன்மேல் வளர்கின்ற வெட்கத்தையுடையவனும், (அப்போது மூண்ட கோபத்தினால்), மாதிரம் அனைத்தையும் - திக்குக்களையெல்லாம், மறைவித்து - மறையச்செய்து, அளந்த - அளவிடுகின்ற, தோளினன் - தோள்களையுடையவனும், அனல்சொரி கண்ணினன் - நெருப்பைக்கக்குகின்ற கண்களையுடையவனுமாய, 'இவளை—, பிளந்து தின்பேன்—', என்று - என்று சொல்லி, உடன்றனன் - கோபித்து, கிளர்ந்த - (இப்படிப்) பொங்கியெழுந்த, சீற்றமும் - கோபமும், காதலும் - (பிராட்டியினிடத்துக்கொண்ட) ஆசையும், எதிர் எதிர் கிடைப்ப - மாறிமாறித்தோன்ற, பெயர்ந்தனன் பெயரான் - (அப்பிராட்டியுள்ள இடத்தைநோக்கிச்) செல்லுதலும் செல்லாமலிருத்தலு முடையவனானான்; (எ - று.)

'ஒருபெண் இப்படித்தனக்குப் புத்திகூறுமாறு ஆயிற்றே!' என்று நினைக்க நினைக்க ஒருபால் வெட்கம் மேலிட்டு, மற்றொருபால் தனது கருத்து ஈடேறாமையாற் கோபம் மிக, அதனால் தோள்கள் வளரக் கண்கள் நெருப்புப்பொறிபறக்க, 'இவளைப் பிளந்து தின்பேன்' என்றுஎழுந்து, அப்பிராட்டியினிடங்கொண்ட மோகத்தினால் அடியெழாமற் சிறிது பின்வாங்க இவ்வாறு ஒன்றும் செய்யமாட்டாது தவித்தனன் இராவணனென்பதாம். கீழ்ச்செய்யுளில் இராவணனது சினம் காதலை வென்றிட்டமையைக் கூறினவர் இச்செய்யுளில் அஃது சிறிதுகுறைய, காதலும் சீற்றமும் ஒத்தநிலையின வாயினமையைக் கூறினரென்க.

பி - ம்:—[1]உடன்றவன். [2]நின்றனன்பெயராக், பெரியவடன்பால். [3]இடையிடை. (௬௧)

௬௨.—அப்பொழுது அநுமான் கொண்ட சிந்தனை.

அன்ன காலையி னனுமனு மருந்ததி கற்பி
னென்னை யாளுடை நாயகன் றேவியை யென்முன்
சொன்ன நீசன்கை தொடுவதன் முன்றுகைத் துழக்கிப்
பின்னை நின்றது செய்குவெ னென்பது பிடித்தான.

(இ - ள்.) அனுமனும்—, அன்ன காலையின் - அப்பொழுது,—'அருந்ததி கற்பின் - அருந்ததிபோன்ற பதிவிரதாதருமத்தையுடைய, என்னை

ஆள் உடை நாயகன் தேவியை - என்னையாட்கொண்டுள்ள தலைவனாகிய இராமபிரானது மனைவியாகிய இச்சீதாபிராட்டியை, என்முன் - எனக்கு எதிரில், சொன்ன - தாறுமாறாகப்பேசிய, நீசன - இழிகுணமுடைய இவ்விராவணன், கைதொடுவதன்முன் - (தன்) கையினால் பரிசிப்பதற்கு முன்னமே, துகைத்து உழக்கி - (அவனைககாலினால்) மிதித்து வருத்தி, பின்னை - அதன்பின்பு, நின்றது - செய்யவேண்டுவதான (சீதையைச் சிறைமீட்டலாகிய) செயலை, செய்குவென் - செய்வேன்,' என்பது - என்பதை, பிடித்தான் - மனத்தில் நினைத்தான்; (எ - று.)

'சீதையைப் பிளந்து தின்பேன்' என்று இராவணன் சினந்ததைக் கண்ட அனுமான் 'ஒருகால் அவ்வாறே செய்திடுவானோ?' என்று அஞ்சி, 'அவ்வாறு செய்யத் தொடங்குமுன் நான் இவனை ஒழித்துவிடவேண்டும்' என்று கருதினனென்பதாம்.　　(௬௨)

௬௩.—இதுவும் அது.

தனியி னின்றனன றலைபத்துங் கடிதுகத் தாக்கிப்
பனியின் வேலையி லிலங்கையைக் கீழுறப பாய்ச்சிப்
புனித மாதவத் தணங்கினைச் சுமந்தனன் போவா
னினிதி னென்பது நினைந்தனன் கரம்பிசைந் திருந்தான்.

(இ - ள்.) (பின்னும் அனுமான்),—'தனியில் நின்றனன் - தனியனாய் நிற்கின்றவனான இவ்விராவணனது, தலை பததும - பத்துத்தலைகளையும், கடிது உக-விரைவிற சிதறும்படி, தாககி - மோதியடித்து, பனியின் வேலையில் - குளிர்சசி பொருந்திய சமுத்திரத்தில், இலங்கையை - இவ்விலங்காபட்டணத்தை, கீழ் உற கீழே அழுந்துமபடி, பாயசசி - போகச செய்து, புனிதம மாதவதது அணஙகினை - பரிசுத்தமான பெருந்தவத்தையுடைய பிராட்டியை, சுமந்தனன - எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு, இனிதின் - சுகமாக, போவான் - போதலே, (தக்கது)', என்பது - என்பதை, நினைந்தனன்-எண்ணினவனாய், கரம பிசைந்து இருந்தான்-கைகளைப் பிசைந்து கொண்டிருந்தான்; (எ - று.)

மரத்தின்மேலேயிருந்த அனுமான், இராவணனது கடுஞ்சொற்களைக்கேட்டுச் சீற்றம்மிகுந்து, 'இப்போதே நாம் இவனது பத்துத்தலைகளையும் சிதறவடித்து, இலங்கையைக் கடலினுள்ளே மூழ்கவடித்து, இப்பிராட்டியை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போகலாமா? அவ்வாறு செய்வது ஒருகால் இராமபிரானது திருவுள்ளத்துக்குப் பாங்கு அல்லாமலும் அப்பெருமானது பெருமைக்குக் குறைவாகவும் இருக்குமோ?' என்று நினைத்துச் செய்வது உறுதிப்படாமற கவலையினால் கையைப் பிசைந்துகொண்டிருந்தனனென்க　　(௬௩)

௬௪.—இராவணனதுசினம் காதலால் தணிந்துவிட, மீண்டும் அவன் கூறத்தொடங்குதல்.

ஆண்ட வாளரக் கன்[1]கனன் றண்டத்தை யழிப்பான்
மூண்ட காலவெந் தீயென முற்றிய சீற்ற

நீண்ட [2]காதனீர் நீத்தத்தின் [3]வீவுறு நிலையின்
மீண்டு நின்றொரு தன்மையா லிவை யிவை விளம்பும்.

(இ - ள்.) ஆண்டு - அப்பொழுது, அ வாள் அரக்கன் - வாள்போற் கொடிய இந்தஇராவணன்—, கனன்று - உக்கிரங்கொண்டு, அண்டத்தை அழிப்பான் - உலகத்தை யழிக்கும்பொருட்டு, மூண்ட - கிளம்பின, காலம் வெம் தீ என - கொடிய காலாக்கினிபோல, முற்றிய - முதிர்ந்து நின்ற, சீற்றம் - (தனது) கோபாக்கினியானது, நீண்ட காதல் நீர் நீத்தத்தின் - மிகுந்த காமமாகிய நீர்வெள்ளத்தினால், வீவுறும் நிலையின் - அவி கின்ற தன்மையிலே, மீண்டு - திரும்பிவந்து, நின்று—, ஒரு தன்மையால் - ஒப்பற்ற (காதல்) தன்மையினால், இவை இவை விளம்பும் - பின்வருவன வற்றைக் கூறுவானாயினான்; (எ - று.)—அவற்றை, அடுத்த எட்டுச்செய் யுளிற் காண்க.

யுகாந்தகாலத்தில் உலகங்களையெல்லாம எரித்து அழிக்கின்ற காலாக் கினிபோல இராவணனுக்குச சீதாபிராட்டியினிடமதோன்றிய கோபாக் கினியானது காதல்வெள்ளத்தினால் அடியோடு அழிந்துவிட, உடனே அவ்விராவணன் மீணடுவந்து சில கூறத்தொடஙகின னென்பதாம். அ வாளரககன், தொகுத்தல். பிரளயகாலததிலே பூமியைத் தாங்குகின்ற ஆதிசேஷனுடைய ஆயிரம் முகஙகளிலிருந்து வெளிவரும மிகப்பெரிய மூச்சுககாறறிலிருநது காலாக்கினி யுருததிரமூர்தது யுண்டாகிக கோபா வேசததோடு விஷாககினிசசுவாலைகளினால் அதியுக்கிரமாய் உலகஙகளை யெல்லாம் எரித்திடுவ ரென்பதும், கடலினிடையே யுள்ளதான வடவா முகாக்கினியும் அசசமயத்தில் வெளிககிளம்பி உலகஙகளையெரிககு மென் பதும் நூற்கொள்கை. காதலைநீர்நீததம் என்று உருவகஞ் செய்ததற்கு ஏறபச சீறறத்தை அக்கினியாகக் கொள்க. பி - ம்:—[1]காததணடததை. [2]காமநீர். [3]அவிற்ற. [4]இனையன. (கச)

வேறு.

கூடு.—இதுமுதல் எட்டுக்கவிகள்-இராவணன் சீதையை நோக்கி மீண்டுங்கூறுவன.

கொல்வெனென் றுடன்றே னுன்னைக் கொல்கிலன் குறித்துச
சொன்ன, சொல்லுள வவற்றுக் கெல்லாங் காரணந் தெரியச்
சொல்லி, னால்வதி தொல்லா திதென் றெனக்குமொன் றுலகத்
துண்டே, வெல்வதுங தோற்ற லுமம விளையாட்டின் விளைந்த
மேனாள்.

(இ - ள்) கொல்வென் என்று - (யான் உன்னைக) கொன்றிடுவே னென்று, உடன்றேன் - சினஙகொணடேன், (அபபடிச சினஙகொண டும இப்போது), உன்னை கொல்கிலன் - (நான் உன்னிடததுக்கொண்ட அன்பினால்) உன்னைககொல்லமாட்டுகிறிலேன்; குறிதது சொன்ன - என் னைப்பறறி நீ இழிவாகப்பேசிய, சொல் - சொறகள், உள - உணமையாகவே யுள்ளன; அவறறுக்கு எல்லாம - அவைகளுக்கெல்லாம், காரணம -

காரணத்தை, தெரிய சொல்லின் - விளங்கும்படி சொல்வதானால்,—உலகத்து - இவ்வுலகத்தில், எனக்கும்—, 'ஒல்வது ஈது - எளிதிற்செய்தற்கு உரியது இத்தொழில்: ஒல்லாது ஈது - செய்யமுடியாதது இது'; என்று—, ஒன்று உண்டோ - ஒன்று உள்ளதோ? மேல்நாள் - முன்னாளில், வெல்வதும் - (நான்) வெற்றியடைந்ததும், தோற்றல் தானும் - (நான்) தோல்வியடைந்ததும், விளையாட்டின் - விளையாட்டாகவே, விளைந்த - நேர்ந்தன; (எ - று.)

'நீ இப்போது என்னைப்பற்றி இழித்துக்கூறியவை உண்மையாக நிகழ்ந்தவை யென்றாலும், அவை எனது வல்லமையின்மையினால் நிகழ்ந்தனவல்ல; விளையாட்டுத் தன்மையால் நிகழ்ந்தவை; எனக்கு இவ்வுலகத்தில் முடியாத காரியம் எதுவுமில்லை' என்று இராவணன் சீதையை நோக்கிக்கூறினனென்பதாம். சீதை இராவணனைக்குறித்துச்சொன்ன பழிப்புச்சொற்கள் - இளையவன் இல்லாத சமயம்பார்த்துத் தன்னைத் தூக்கிச்சென்றது, சடாயுவின்சிறையினா லடிப்பட்டு வீழ்ந்தது, கார்த்தவீரியார்ச்சுனனிடத்திற் பிடிபட்டது என்பவை. (௬௫)

௬௬. ஒன்றுகே ளுரைக்க நிற்கோ ருயிரென வுரியோன் றன்னைக்
கொன்றுகோ ளிழைத்தா னீநின் னுயிர்விடிற் கூற்றங் கூடு
மென்றனா ருயிரு நீங்கு மென்பதை யிசைய வெண்ணி
யன்றுநான் வஞ்சஞ் செய்த தாரெனக் கமரி னேர்வார்.

(இ - ள்.) உரைக்க - (நான்) சொல்ல, ஒன்று - ஒருவிஷயத்தை, கேள் - கேட்பாயாக:—'நிற்கு - உனக்கு, ஓர் உயிர் என - ஒப்பற்ற பிராணன்போல, உரியோன் தன்னை - கணவனான இராமனை, கொன்று - கொலை செய்து' கோள் இழைத்தால் - (உன்னைக்) கவர்ந்துகொண்டுவந்தால், நீ—, (அதற்காக), நின் உயிர் விடின் - உனதுஉயிரை (விடுதல்கூடும்; அவ்வாறு) விடுவாயானால், கூற்றம் கூடும - (அப்போது என்னுயிரைக் கொள்ளும்படி) யமன் (வருவான); (அதனால்), என்தன் ஆர் உயிரும் நீங்கும்—[நானும் இறந்தொழிவேன்]', என்பதை - என்கிற இந்தஒருவிஷயத்தையே, இசைய எண்ணி - பொருந்த ஆலோசித்து, அன்று - முன்னாளில், நான் வஞ்சம் செய்தது - நான் (உன்னை) வஞ்சனையாற் கவர்ந்துவந்த செயல் நிகழ்ந்தது; (அது காரணமேயன்றி வஞ்சனையாகக் கவர்ந்து சென்றதற்கு வேறுகாரணமில்லை;) அமரில் - போரில், எனக்கு—, நேர்வார் - எதிரில்நிற்பவர், ஆர் - எவர்? (எ - று.)—இதனால், இராவணன் வஞ்சனையாற் கவர்ந்துவந்ததற்குக் காரணம எடுத்துக்காட்டினனென்க. (௬௬)

௬௭. மானென்ப தறிந்து [1]போன மானுட ராவார் மீண்டி
யானென்ப [2]தறிந்தால் வாரா ரேழைமை யெண்ணி நோக்க
தேனென்ப தறிந்த சொல்லாய் தேவர்தாம் யாவ ரேயெங்
கோனென்ப தறிந்த பின்னைத் திறம்புவார் குறையினலலால.

(இ - ள்.) தேன் என்பது அறிந்த சொல்லாய் - தேனைப்போன்ற சொற்களையுடையவளே! மான் என்பது அறிந்து - (மாரீசன் மாயமா

ருகிவந்ததை உணரமாட்டாமல்) உண்மையான மானென்றேகருதி, போன - பின்தொடர்ந்துசென்ற, மானுடா ஆவார் - (வலிமையற்ற) மனிதரான ராம லக்ஷ்மணர், மீண்டு - திரும்பி, யான் என்பது அறிந்தால் - (சீதையைக் கவர்ந்து சென்றவன்) இராவணனென்று தெரிந்துகொண்டால், வாரார் - உன்னை மீட்கும்பொருட்டு இங்கு) வரமாட்டார்கள்; எண்ணி - (அவர்கள் வருவார்களென்று) நினைத்து, நோக்கல் - எதிர்பார்ப்பது, ஏழைமை - (உனது) அறியாமையேயாகும்; எம்கோன் என்பது - (சீதையைக்கவர்ந்துசென்றவன்) தமது தலைவனாகிய நான் என்பதை, அறிந்த பின்னை - உணர்ந்தபின்பு, குறையின் அல்லால் - பின்வாங்குவதேயல்லாமல், திறம்புவார் - மாறுபட்டுப்பொருபவர்களான, தேவர்தாம் தேவர்கள்தாம், யாவர் - யாவருளர்? [ஒருவருமில்லை யென்றபடி]; (எ - று.)

இராமலட்சுமணர் உன்னை இங்குநின்று மீட்டுக்கொண்டுபோமாறுவருவாரென்று உனது அறியாமையினால் நீ கருதுகின்றாய்; உன்னைஎடுத்துக்கொண்டுபோனவன் நான்என்பதை யுணர்ந்தால், தேவர்களேயாயினும், 'எமது தலைவன்' என்று சொல்லிக்கொண்டு பின்வாங்காரேயல்லாமல், என்னோடு எதிர்த்துநிற்கமாட்டார்களே! அப்படியிருக்க, கேவலம் மனிதரான அவர்கள் இங்கு வருவது எவ்வாறு இயலும்? இயலவே இயலாது என்று இராவணன் சீதையை நோக்கிக்கூறினனென்க. "ஏழைநின்றொளித்துறை" என்பது முதலியவற்றால், இராமபிரான் லக்ஷ்மணனுடன்வந்து தன்னைமீட்பானென்று நம்பிசசீதாபிராட்டி கூறியவற்றிற்கு மாறு கூறியவாறு. 'நோக்கல்' என்பதை எதிர்மறை முற்றாகக் கொண்டு, ஏழைமையினால் இராமலட்சுமணர் வருவாரென்று கருதி அவரை எதிர்பாராதே என்று பொருள்கூறினுமாம். பி - ம்:—[1]போந்த, போனார். [2]அறிந்ததோராய் (௬௭)

௬௮ வென்றேரு [1]மிருப்ப யார்க்கு மேலவர் விளிவி லாதோ
ரென்றோரு மிருப்ப வன்றே யிந்திர னேவல் செய்ய
வொன்றாத வுலக மூன்று முணாகின்ற வொருவன் யானே
மென்றோளா யிதற்கு வேறோர் காரணம் விரிப்ப துண்டோ.

(இ - ள்.) மெல் தோளாய் - மெல்லிய தோள்களை யுடையவளே! வென்றோரும் - (என்னை) வென்றதாக நீ கூறினவர்களும், இருபப - இருக்கட்டும்; விளிவு இலாதோர் - அழிவு இல்லாதவர்களாகி, யார்க்கும் மேலவர் என்றோரும - எல்லார்க்கும் மேலானவரென்று சொல்லப்படுகின்ற திரிமூர்த்திகளும், இருப்ப - கிடக்கட்டும், அன்றே - அன்று தொடங்கியே [வெகுநாள்முன்பு தொடங்கியே], இந்திரன் - தேவராசனான இந்திரன், ஏவல் செய்ய - ஊழியஞ்செய்யுமாறு, ஒன்றாத - ஒருபடிப்பட்டிராத, உலகம் மூன்றும் - மூன்று உலகத்தாரும், உணாகின்ற - ('இவனே எல்லாரினும் உயர்ந்தவன்' என்று) தெரிந்து கொள்ளுகின்ற, ஒருவன் - ஒப்பற்றவன், யானே - நானொருவனே யல்லவோ?

இதற்கு - (இப்படிப்பட்ட எனது) பெருமைக்கு, வேறு ஓர் காரணம் - வேறொரு ஏதுவை, விரிப்பது - விவரித்துச் சொல்லவேண்டியது, உண்டோ - உள்ளதோ? (எ - று.)

கார்த்தவீரியன் முதலிய சிலர் என்னை வென்றிருக்கிறார்களென்று சொன்னாய்; திரிமூர்த்திகளை உயர்ந்தவரென்று நாட்டிலுள்ளவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்; இவர்களுள் என்போல் திரிலோகாதிபதியான தேவேந்திரன் ஊழியஞ்செய்ய மூன்றுலோகத்திலும் ப்ரவிசித்திபெற்றவர் யாவரேனும் உண்டோ? அப்படியில்லாமையால் அவர்கள் யாவரினும் நானே உயர்ந்தவனென்பதற்கு வேறுகாரணம் காட்டவேண்டுமோ? என்று இராவணன் தான் யாவரினும் உயர்ந்தவனென்பதைத் தெரிவித்தவாறு. யார்க்கும் மேலவர் விளிவிலாதோர் என்றேரும் என்பதற்கு - திரிமூர்த்திகளினும் உயர்ந்தவராய (ப் பகைவர்களால்) அழிவில்லாதவரென்று நீ கருதுகின்ற ராமலக்ஷ்மணருமென்று கூறினுமாம். இருப்ப - வியங்கோள்முற்று. பி-ம்:— [1]இருக்க. (௬௮)

௬௯. மூவருந் தேவர் தாமு முரணுக முற்றுங் கொற்றம்,
பாவைநின் பொருட்டி னலோர் பழி [1]பெறப் பயன்றீர் நோன்பின்,
[2]ஞவியின் மனிதர் தம்மை யடுகிலே னவரை [3]யீண்டுக், கூவிநின்
றேவல் கொள்வென் காணுதி குதலைச் சொல்லாய்.

(இ - ள்.) குதலை சொல்லாய் - மழலைச்சொற்களையுடையவளே! பாவை - சித்திரப்பிரதிமைபோன்றவளே! மூவரும் - திரிமூர்த்திகளும், தேவர் தாமும் - மற்றைத்தேவர்களும், முரண் உக - வலிமை யொழியும்படி, முற்றும - கிரம்பக்கிடைத்துள்ள, கொற்றம் - (எனது) வெற்றியானது, நின்பொருட்டினால் - உன்நிமித்தமாக, ஓர் பழி பெற - மிக்க அபகீர்த்தியை யடையும்படி, பயன் தீர் நோன்பின் - பயனற்ற விரதங்களையுடைய, ஆவி இல் - வலிமையற்ற, மனிதர் தம்மை - (இராமன் லக்ஷ்மணன் என்ற) அவ்விரண்டு மனிதர்களையும், அடுகிலேன் - கொல்லமாட்டேன்; அவரை - அவ்விருவரையும், ஈண்டு - இங்கே, கூவி நின்று - அழைத்து, ஏவல் கொள்வேன் - பணிவிடை செய்யுமாறு செய்வேன்; காணுதி - (எனது) திறமையைப் பார்; (எ - று.)

திரிமூர்த்திகளையும் மற்றைத்தேவரையும் வென்ற எனக்கு இந்த இரண்டு மனிதரைக் கொன்றொழிப்பது ஒருபெரியகாரியமன்று; ஆனால், நான் அப்படிச்செய்வது எனதுவீரத்துக்குப் பழியாகுமாதலால் அவ்வாறு செய்யவிரும்பவில்லை; இப்போது அவர்களைக் கொல்லாமலே எனது வீரத்தினால் அவர்களைப் பிடித்துக் கொணர்ந்து அடிமையாகக்கொள்வேனென்று தனதுவீரந்தோன்றக் கூறியவாறு. பி - ம்—[1]வர. [2]ஆவியல். [3]ஏண்டக். (௬௯)

௭௦. சிற்றியற் சிறுமை யாற்றல் சிறுதொழின் மறவ ரோடு
[1]முற்றிய தாவில் வீர முனிவென்கண் விளையா தேனு

[2]இற்றையிற் பகலி னெய்தி யிருவரை யொருகை யாலே
பற்றினென் கொணருந் தன்மை காணுதி பழிப்பி லாதாய்.

(இ - ள்.) பழிப்பு இலாதாய் - குற்றமற்றவளே! சிறு இயல-அற்பத் தன்மையும், சிறுமை ஆற்றல் - அற்பபலமும், சிறு தொழில் - அற்பச் செய்கையுமுடைய, மறவரோடு - அற்பவீரரான ராமலக்ஷ்மணர் விஷயத்தில், முற்றிய - முதிர்ந்த, தா இல் - குற்றமில்லாத, வீரம் - வீரத்தினால் தோன்றுகின்ற, முனிவு - கோபம், என்கண - என்னிடத்து, விளையாது எனும் - உண்டாகாதென்றாலும், (நான அவர்களை உபேட்சித் திருப்பதைக் காரணமாகக்கொண்டு என்னை வலியற்றவ னென்று நீ கருதுவதனால்), இற்றையின் பகலின் - இன்றைப் பகற்பொழுதிலேயே, எய்தி - (அவாகளுள்ளவிடஞ்) சென்று, இருவரை - அவ்விருவரையும், (எனது பததொன்பதுகைகளும் வேலையில்லாமலிருக்க), ஒரு கையாலே—, பற்றினன் கொணரும் தன்மை - பிடித்துககொண்டுவரும வேடிக்கையை, காணுதி - பார்ப்பாய்; (எ - று.)

மூவுலகஙகளையும எளிதில்வென்ற எனதுவீரததுக்கு இழுக்காகுமென்று யான் இதுவரையில் அற்பவீரரான அந்த ராமலக்ஷ்மணாமீது கோபஙகொள்ளாதிருந்தேன்; அதுபற்றி என்னைக் குறைவாக நீ மதிததலால், நான் இப்போதே சென்று அவ்விருவரையும் எனது ஒற்றைக்கையினாலேயே பிடித்துக்கொணடுவருகின்றேன்; பார்! என்று இராவணன் கூறினனென்க பி - ம்:—[1]முற்றியதாயின். [2]இற்றையிப். (௭௦)

௭௧. பதவிய மனித ரேனும் பைந்தொடி நின்னைத் தந்த
வுதவியை யுணர நோக்கி னுயிர்க்கொலைக் குரிய ரல்லர்
சிதைவுற லவர்க்கு [1]வேண்டிற் செய்திறன் றேர்ந்த தெண்ணின்
[2]னிதனினக் கிதே யாகி னியற்றுவல் காண்டி யின்னும்.

(இ - ள்.) பைந் தொடி - பசுமையான வளையல்களையணிந்தவளே! பதவிய - (நான் தின்னுவதற்குப்) பக்குவமான, மனிதர் எனும் - மனிதர்களேயானாலும, (ராமலக்ஷ்மணாகள்),—நின்னை - உன்னை, தந்த - (எனக்குக்) கொடுதத, உதவியை - உபகாரததை, உணர நோக்கின் - நன்றாக ஆலோசிததால், உயிா கொலைககு - உயிரைகொல்லுதற்கு, உரியர் அலலர்- ஏற்றவராகார்; (அதற்குமாறாக), அவர்க்கு-அவ்விருவர்கக்கும, சிதைவு உறல் - அழிவுநோதலை, வேணடின - (நீ) விரும்பினால், செய் திறன் தேர்ந்து அது எண்ணின் - (நான்) இனிச செய்யபபோவதை ஆலோசிதது அது (அவ்வாறே நிகழவேணடுமென்று) விரும்பினால்,—நினக்கு இதன் ஈதே ஆகின் - உனக்கு நன்மை இதுவே யாகுமானால், இயற்றுவல் - (நான்) அவ்வாறே செய்வேன் [ராமலக்ஷ்மணர்களைக கொல்வேன்], காணடி - (இதனைப்) பார்: இன்னும - இதன்மேலும்,—(எ - று.)—இசசெய்யுளிலுள்ள 'இன்னும்' என்ற சொல் அடுத்த கவியில் 'அயோத்தி நண்ணி' என்பதனோடு தொடரும்.

உன்னை எனக்குக் கொடுத்தவரென்ற நன்றியறிதலினால் நான் இது வரையில் ராமலக்ஷ்மணர்களைக் கொல்லப் பின்வாங்கினேன்; இவ்வளவு காலம் சென்றும் நீ எனக்கு இணங்காமையால், இனி உனக்கு விருப்பத்தைச் செய்யவேணுமென்ற என் கருத்தை மாற்றி, இப்போது நான் அவர்களைக் கொல்வேனென்பதாம். நீ இதுவரையில் எனக்கு இணங்காமையால், நான் ராமலக்ஷ்மணர்களை இனிக் கொல்வேனென்பதை யுணர்ந்து அதனையே நீ உனக்கு இதமென்று கருதினாற்போலத் தோன்றுகின்றதென்று, தான் சீதையை மருட்டியாவது இணங்குவிக்கலாமென்று இராவணன் பின்னிரண்டடிகளாற் கூறுகின்றனனென்க; அடுத்த செய்யுளும் இக் கருத்தே பற்றிவரும். பி - ம் —[1]வேண்டிசசெய்தநீதேர்ந்ததின்றி. [2]இதனிக ரோதியாகில். (எக)

எஉ. பள்ளநீ ரயோத்தி நண்ணிப் பரதனே முதலி னோராண், டுள்ளவர் தம்மை யெல்லா முயிர்குடித் தூழித் தீயின், வெள்ள நீர் மிதிலை யோரை வேரறுத் தெளிதி னெய்திக், கொள்வெனின் னுயிரு மென்னை யறிந்திலை குறைந்த நாளோய்

(இ - ள்.) குறைந்த நாளோய் - வாழ்நாள் குறைந்தவளே! [இறக்குங்காலம் நெருங்கப்பெற்றவளே!] (நான்), பள்ளம் நீர அயோத்தி நண்ணி - ஆழமான நீருள்ள அயோத்தியாபட்டணத்தை யடைந்து, ஆண்டு உள்ளவர் பரதனே முதலினோர்தம்மை எல்லாம் - அங்குள்ளவரான பரதன்முதலிய எல்லாரையும், உயிர் குடித்து - உயிரை வதைத்து, ஊழி தீயின் - யுகாந்த காலத்து அக்கினிபோல, வெள்ளம் நீர மிதிலையோரை - பிரவாகமான நீரையுடைய மிதிலையிலுள்ளவரையும், வேர்அறுத்து - அடியோடு ஒழித்து, எளிதின் எய்தி - சுலபமாக (இங்கு) வந்து, நின் உயிரும்-உனது பிராணனையும், கொள்வென் - வாங்கிவிடுவேன்; என்னை அறிந்திலை - எனது பராக்கிரமத்தை (இன்னதென்று) அறிந்தாயில்லை; (எ - று.)

இராமலக்ஷ்மணரைக் கொல்வதோடு நில்லாமல், அவர்கள்பிறந்த ஊரான அயோத்தியிலுள்ள பரதன்முதலியோரையும் நீ பிறந்தஊரான மிதிலையிலுள்ளவரையும் வேரோடழித்து, அப்போதும் இணங்காயாயின் உன்னையும் கொன்றுவிடுவே னென்று இராவணன் சீதைக்கு அச்சமுறுத்தின னென்க. (எஉ)

எங.—இராவணன் சீதையை அச்சுறுத்திச் செல்லுதல்.

ஈதுரைத் தழன்று பொங்கி யெரிகதிர் வாளை நோக்கித்
தீ[1]துயிர்க் கிழைக்கு நாளுந [2]திங்களோ ரிரண்டிற றேய்ந்த
தாதலி [3]னின்ற தெண்ணென் றறிந்தவா [4]றறிவா யென்னாப்
போதரிக்கண்ணி னாளை [5]யகத்துவைத் தூரப்பிப் போனான.

(இ - ள்.) ஈது - இவ்வாறானசொல்லை, உரைத்து - சொல்லி, (இராவணன்), அழன்று பொங்கி - மிகவும் கோபித்து, எரி கதிர் வாளை நோக்கி - (தனது) விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய வாளாயுதத்தைப் பார்த்து, (மீண்டும் சீதாபிராட்டியை நோக்கி, 'நீ இணங்காவிட்டால்)

உயிர்க்கு - (உனது) உயிருக்கு, தீது இழைக்கும் - தீமையைச் செய்ய வேண்டிய [உன்னைக் கொல்லவேண்டிய], நாளும்-நாளும், திங்கள் ஓர் இரண்டில் - இரண்டுமாதகாலத்திற்குள், தேய்ந்தது முடிந்துவிடும்; ஆதலின் - ஆகையால், நின்றது - இனி உனக்கு நேர் இருப்பதை, எண்-ஆலோசித்துப்பார்', என்று - என்றும், 'அறிந்த ஆறு - புத்திமான்கள் ஆலோசிக்கின்ற முறையில், அறிவாய் - (இப்போது செய்யத்தக்கதை) ஆலோசித்துப்பார்', என்னா - என்றுஞ்சொல்லி, (இராவணன்), போது அரி கண்ணினாளை - செந்தாமரைமலர் போன்றனவும் செவ்வரி பரந்தனவுமான கண்களையுடைய பிராட்டியை, அகத்து வைத்து - (தன்) மனத்தில் எண்ணியவண்ணம், உரப்பி - (பலவாறு) அதட்டிவிட்டு, போனான் - அவ்விடத்தைவிட்டுச் சென்றான்; (எ - று)

இராவணன் சீதாபிராட்டியைக் கவர்ந்துவந்து தன்விருப்பத்தை அவளிடத்துத்தெரிவித்தபோது அன்னாள் இணங்காது பழித்துப்பேச, அப்பொழுது அவ்விராவணன் கடுங்கோபங்கொண்டு "சீதையே! நான் சொல்வதைக் கேள்; பன்னிரண்டுமாதகாலம் நான் பொறுத்துப்பார்ப்பேன்; அதற்குள் நீ என்னையடையாவிட்டால், பாசகர் என்னுடைய காலையுணவுக்காக உன்னைக் கண்டம்கண்டமாக வெட்டிவிடுவார்கள்" என்று கூறியதாக வான்மீகத்திலிருப்பதும், பெரும்பாலும் பத்து மாதங்கள்கழிந்த இந்தச்சந்தர்ப்பத்தில் ஸ்ரீ வால்மீகத்தில் இராவணன் "த்வௌமாஸௌ ரக்ஷிதவ்யௌமே, யோவதிஸ்தே மயாக்ருதஃ-ததஃ ஶயநமாரோஹ மம த்வம் வரவர்ணிநி ஊர்த்வம் த்வாப்யாந்து மாஸாப்யாம பர்த்தாரம மாமநிச்சதீம - மமத்வாம் ப்ராதராஶார்த்தம் ஆரபந்தேமஹாநஸே! [நான் உனக்கு முன்பு குறித்தநுள்ளபடி இன்னும் இரண்டு மாதங்கள் வரையில் பார்த்திருக்கவேண்டும். சிறந்தவடிவழகுடையவளே! அதற்குள்ளாவது நீ எனது படுக்கையை யேறுக. இரண்டுமாதம் கழிந்துவிட்டாலோ தாமதமின்றி அடுத்தநாள் பகலில் தானே என்னைக் கணவனாக விரும்பாத உன்னைப் பாசகர் எனது காலைப்போசனத்திற்காகக் கொல்வார்கள்" என்று கூறியதும் நோக்கத்தக்கன. வாளைநோக்கியது - அதற்குள் நீ இணங்காவிட்டால் இந்த வாளே உன்னைக் கொல்லுமென்று தெரிவித்தற்கு சீதையை எப்பொழுதும் நினைத்தவண்ணமாகவே இராவணன் இருக்கின்றானென்பார், 'போதரிக்கண்ணினாளை யகத்துவைத்து' என்றார்; இனி, 'பிராட்டியை அரக்கியருடைய நடுவில்வைத்து' என்று கூறலுமொன்று. தேய்ந்தது, நின்றது என்பவை - இயலபினால்வந்த காலவழுவமைதிகள். பி - ம்:—
[1]உயிர்த்து. [2]திங்களிரண்டிற்றீர்ந்த. [3]பின்னைநீயே [4]அறிதியென்னா. [5]தெளித்து.
(எ௩)

எ௪.-இராவணன் 'சீதையை எப்படியாவது வசப்படுத்த வேண்டும்' என்று அரக்கியர்க்குக் கட்டளையிட்டுச் செல்லுதல்

அஞ்சுவித் தானு மொன்று லறிவுறத் தேற்றி யானும்
வஞ்சியிற் செவ்வி யாளை வசித்தென்பால் [1]வருவி ரன்றே

னஞ்சுமக் காவெ னென்று நகையிலா முகத்துப் பேழ்வாய்
வெஞ்சினத் தாக்கி மார்க்கு வேறுற வுணர்த்திப [2]போனான்.

(இ - ள்.) (பின்பு இராவணன்),—'வஞ்சியின் செவ்வியாளை - வஞ்சிக் கொடிபோல் அழகுள்ள சீதையை, அஞ்சுவித்து ஆனும்-பயப்படுத்தியாவது, அறிவு உற - (அவளுக்கு) நல்லறிவு உண்டாகும்படி, தேற்றி ஆனும் - சமாதானவார்த்தை கூறியாவது; ஒன்றால் - ஏதேனும் ஒருவகையால், வசித்து - வசப்படுத்தி, (பிறகு), என்பால் - என்னிடத்தில், வருவீர்-(எனக்கு அதனைத் தெரிவிக்குமாறு) வாருங்கள். அன்று ஏல் - (அவ்வாறுசெய்ய உங்களால்) ஆகாது ஆனால், உமக்கு நஞ்சு ஆவென் - (நான்) உங்கட்கு விஷம்போலக் கொடியவனாவேன்,' என்று—, நகை இலா முகத்து பேழ் வாய் வெம்சினத்து அரக்கிமார்க்கு - சிரிப்பில்லாத [எப்போதும் கடுமையையேயுடைய] முகத்தை யும் பிளவுபட்டவாயையும் கடுங்கோபத்தையுமுடைய ராக்ஷஸ ஸ்திரீகளுக்கு, வேறு உற உணர்த்தி - தனியாகக் கூறிவிட்டு, போனான் - (தன்னிருப்பிடம் நோக்கிச) சென்றான்; (எ - று.)

'எப்படியாவது சீதையை வசப்படுத்தாவிட்டால் நான் உங்களைக்கொல்வேன்' என்று அரக்கிமாரைத் தனியேயழைத்துக் கட்டளையிட்டு, இராவணன் சென்றன னென்க. வசித்து - வசம் என்ற வடமொழியினடியாப் பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம். பி - ம்:—[1]வாசசொல்லீரேல், வருவீரன் றால். [2]மீண்டான். (எ௪)

எ௫.—அரக்கிமார்கள் தம்தமக்குத் தோன்றியபாறு சீதையை அதட்டிக் கூறத் தொடங்குதல்.

போயின னரக்கன் பின்னைப் பொங்கரா நுங்கிக் கான்ற
தூயவெண் [1]மதிய மொத்த தோகையைத் தொடர்ந்து சுற்றித்
தீயவல் லரக்கி மார்க டெழீஇத்தெழித் துரப்பிச் சிந்தை
மேயின [2]வண்ண மெல்லாம் [3]விளம்புவ ருடன்று மிக்கார்.

(இ - ள்.) அரக்கன் போயினன் - இராவணன் (தன்னிடத்திற்குப்) போய்விட்டான்; பின்னை-பின்பு, பொங்கு அரா சீறும் தன்மையுள்ள இராகு, நுங்கி கான்ற - விழுங்கி வெளிபுமிழ்ந்த, தூய வெள் மதியம் ஒத்த - பரிசுத்த மாய் வெண்ணிறமான பூரணசந்திரனைப்போன்றவளும், தோகையை - மயில் போன்ற சாயலையுடையவளுமான சீதாபிராட்டியை,—மிக்கார் - மிகப்பலரா கிய, தீய வல் அரக்கிமார்கள் - மிகக்கொடிய ராக்ஷசஸ்திரீகள், தொடர்ந்து சுற்றி - ஒருசேரச் சூழ்ந்தபடி, உடன்று - மிகவும் கோபங்கொண்டு, தெழீஇ தெழித்து உரப்பி - மிக்கபேரொலியுண்டாகுமாறு அதட்டி, சிந்தை மேயின வண்ணம் எல்லாம் - தங்கள் மனம்போன விதமெல்லாம், விளம்புவர் - கூற லானார்கள்;(எ - று.)—அவற்றை, மேலே நான்குகவிகளிற் காண்க,

இராவணனால் அசசுறுத்திக கூறப்பெற்று விடப்பட்ட சீதாபிராட்டிக்கு, இராகுவினால் உட்கொள்ளப்பட்டுக் கககப்பெற்ற சந்திரன் உவமையாவன். பி - ம்:—[1]மதியை. [2]எணணம். [3]விளம்புவான். (எரு)

வே று.

எசு.—இதுமுதல் நான்குகவிகள் - அரக்கியர் தம்தமக்குத்தோன்றியவாறு சீதையைக் கடிந்துகூறுதல்.

முன்முன் னின்றார் கண்கனல் சிந்த முடுகுற்றார்
மின்மின் னென்னுஞ் சூலமும் [1]வேலு மிவையோச்சிக்
கொன்மின் கொன்மின் கொன்று [2]குறைத்துக் குடராரத்
தின்மின் றின்மி னென்று தெழித்தார் சிலரெல்லாம்.

(இ - ள்.) சிலர் எல்லாம் - அரககிமார்களிற சிலர்,—முன் முன் நின்றார் - (ஒருத்தியைவிட மற்றொருததி சீதையைக் கடிவதில்) முற்பட்டுநின்றவராய், கண கனல் சிந்த - தமது கண்களினின்று நெருப்புப்பொறிபறக்க, முடுகுற்றார - விரைந்தவர்களாய், மின்மின் என்னும் சூலமும் வேலும் இவை - பளிசசுப்பளிசசென்று ஒளிவீசுகிற சூலாயுதமும வேற்படையும் என்ற இவைகளை, ஓசசி - உயரத தூக்கிக்கொணடு, கொன்மின் கொன்மின் கொன்று குறைதது குடர்ஆர தின்மின் தின்மின் என்று - இவளைக்கொல்லுங்கள் கொல்லுங்களென்றும் (இவளைக்) கணடம் கணடமாககிக கொன்று வயிறு நிறையத் தின்னுஙகள தின்னுங்களென்றும் கூறி, தெழித்தார - அதட்டினார்கள்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]வாளும்மவை, [2]முறிதது. (எசு)

எஎ. வையந் தந்த நான்முகன் மைந்தன் மகன்மைந்த
னையன் வேத மாயிரம் வல்லோ னறிவாளன்
மெய்யன் புன்பால் [1]வைத்துள தல்லால் வினைவென்றோன்
செய்யும் புன்மை [2]யாதுகொ லென்றார் சிலரெல்லாம்.

(இ - ள்.) சிலர் எல்லாம்—,—வையம் தநத - உலகத்தைப்படைதத, நான்முகன் - நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவனது, மைந்தன் - குமாரனாகிய புலஸ்தியமுனிவனுககு, மகன-குமாரனான விசிரவமுனிவனது, மைந்தன் - குமாரனும், ஐயன் - (மூவுலகுக்குந்) தலைவனும, வேதம் ஆயிரம் வல்லோன் - ஆயிரஞ்சாகைகளாக வுள்ள சாமவேதத்தில் மிகவும்வல்லவனும், அறிவாளன் - பேரறிவுடையவனும, வினைவென்றோன் - (தவஞ்செய்து) தீவினைகளையொழித்தவனுமான ராவணன், உன்பால் - உன்னிடத்தில், மெய் அன்பு - உண்மையான பிரீதியை, வைத்து உளது அல்லால் - வைததிருப்பதல்லாமல், செய்யும் புன்மை - செய்துள்ள இழிதொழில்கள், யாது கொல் - யாதுதான்? என்றார் - என்று கூறினார்கள்; (எ - று.)

பலவகையாலுஞ் சிறப்புப்பெறற இராவணன் உன்மீது உணமையான அன்பை வைததா னென்றால், அது அவனது மேன்மையைக் காட்டுமே யன்றி, அவனுக்குக் குற்றமாகாது; அப்படிப்பட்டவன்

அன்புவைக்கவும், நீ அதனைப்பாராட்டாதது உனது புன்மையேயாமென்று சீதாபிராட்டியை நோககிக் கூறியவாறு. முதலடியினால் இராவணனது உயர்குடிப்பிறப்பையும், இரண்டாவது அடியினால் அவனது கல்வியறிவையும், 'வினைவென்றோன்' என்றதனால் அவனது செயலின் தூய்மையையும் அரக்கியர் விளக்கினர். பி - ம்:—[1]வைத்தனன். [2]யாதுளது. (எஎ)

எஅ. மண்ணிற்[1] றீய மானுயா தத்தம் [2]வழியோடும்
பெண்ணிற் றீயோய் நின்முதன் மாயும் பிணிசெய்தாய்
புண்ணிற் கோலிட் டாலன சொல்லிப் பொதுநோக்கா
[3]லெண்ணிக காணாய் மெய்ம்மையு மென்றார் சிலரெல்லாம்.

(இ - ள்.) சிலர் எல்லாம்—,—பெண்ணில் தீயோய் - பெண்களிற் கொடியவளே!—புண்ணில - புண்ணிலே, கோல் இட்டால் அன - கோலைக் கொண்டு குததினாற்போன்ற கொடுஞ்சொற்களை, சொல்லி - (எமது அரசனை நோக்கிச்) சொல்லி, மணணில் - இவ்வுலகததில், மானுயர் - மனிதர்கள், தம் தம் வழியோடும் - தஙகள் தஙகள் வமசத்துடனே, தீய - அழிந்து போகுமாறு, நின்முதல் மாயும் -, உனது உடலும் அழியும்படியான, பிணி - நோய்போற் கொடியசெயலை, செய்தாய் - செய்துவிட்டாய்; பொதுநோக்கால் - (பட்சபாதமிலலாத) பொதுததன்மையால், மெயம்மையும் - உண்மையையும், எணணி காணாய் - ஆலோசித்துப்பாாக்கின்றாயில்லை, என்றா என்று கூறினாாகள்; (எ - று.)

நீ புண்ணிற் கோலிட்டது போலக் கொடுஞ்சொற்களைச் சொல்லிப் பட்சபாதஙகொணடு உணமையையுங கண்டறியமாட்டாமல் உலகத்து மானிடவர்க்கமே அழியும்படிக்கும் உனதுஉடமபும் ஒழியும்படிக்கும் தீம்பு செய்துகொணடாயே! உனதுஅறிவீனத்தை என்னெனறு சொல்வது! என்று சில அரககியர் கூறினரென்க. இனி, முதலடிக்கு—(உன்னிடத்து மெய்யன்புள்ள இராவணனிடம் விருப்பஙகொள்ளுவதைவிட்டு) இந்தப்பூமியிலே அற்பமனிதாகள் பின்னேயே நாடிச் செலலுகிற, பெணணில தீயோய! என்று பொருளகாணுவாருமுளர். பி - ம்:—[1]தீயோர். [2]வலியோடும. [3]எணணில. (எஅ)

எகூ. புக்க வழிக்கும் போந்த வழிக்கும் புகைவெந்தீ
யொக்க விதைப்பா யுற்றனை யன்றோ வுணர்வில்லா
[1]யிக்கண மிற்றாய் முந்தின மெலலா [2]யினிவாழாய்
சிக்க வுரைத்தே மென்று [3]தெழித்தார் சிலரெல்லாம்.

(இ - ள்.) சிலா எல்லாம்—, —'உணர்வு இல்லாய் - விவேகமில்லாதவளே! (நீ), புககவழிக்கும - புகுநதகுலததுக்கும, போந்த வழிக்கும - பிறநதகுலத்துக்கும, புகை வெந் தீ ஒக்க விதைப்பாய் உற்றனை அன்றோ - புகைகினற கொடுநெருப்பை ஒருசேர வாரியிறைக்கும்படி பொருநதினாயல்லவோ? இ கணம இற்றாய் - (நாஙகள் கூறும் வழியில் நடவாவிட்டால்) இப்போதே நீ இறப்பது நிசசயம்; இனி வாழாய - இனிமேல் நீ(இவ்வுலகததில) உயிருடன் இருக்கமாட்டாய்; முந்தினம் -

(நாங்கள்) முற்பட்டு, எல்லாம் - எல்லாவிஷயத்திலும், சிக்க உரைத தேம் - (உன்மனத்திற்) பதியும்படி செவ்வனே கூறினோம்,' என்று—, தெழித்தார் - அதட்டிக் கூறினார்கள்; (எ - று.)—இற்றாய் - தெளிவினால் வந்த வழுவமைதி. பி - ம்:—[1]இக்கணமுற்றேயுன்னினம. [2]உயிர. [3]கதிர்த்தார.
(எக)

அ௦.—சீதாபிராட்டி தனக்குநேர்ந்துள்ள நிலைமைக்கு வருந்துதல்.

கொல்வா [1]னுற்ற பெற்றிமை யாதுங் [2]குறையாதாள்
வெல்வா னங்கோன் றின்னுமின் [3]வம்மென் பவர்மெய்யும்
வல்வாய் வெய்யோ னேவலு [4]மெல்லா மனம்வைத்தா
ணல்லா [5]ணல்ல கண்கள் கலுழ்ந்தே நகுகின்றாள்.

(இ - ள்.) கொல்வான் உற்ற - (அரக்கியர் தன்னைக்) கொல்லுமாறு தொடங்கிய, பெற்றிமை - கொடுந்தன்மையினால், யாதும் குறையாதாள் - (தனது மனவுறுதியினின்று) சிறிதுங்குறையாதவளாகிய, நல்லாள் - சீதாபிராட்டி,—'நம கோன் - நமது தலைவனாகிய இராவணன், வெல்வான் - (எப்போதும்) வெற்றிபெற்று மேம்படுபவனாயிருக்கின்றான்; (ஆகையால், அவ்விராவணனது கட்டளைப்படி), தின்னுமின் - (இணங்கி வராத இவளைத்) தின்னுங்கள்; வம் - வாருங்கள்', என்பவர் - என்று அதட்டிக் கூறுகிற அரக்கியரது, மெய்யும் - உடம்பின்பரபரப்பையும், வல் வாய் வெய்யோன் ஏவலும் - வலிமைவாய்ந்த கொடியவனான இராவணனுடைய கட்டளையையும், எல்லாம - (ஆகிய) இவற்றையெல்லாம, மனம்வைத்தாள்- மனத்திலெண்ணி, நலல கண்கள் கலுழ்ந்து ஏ - அழகியகண்களினால் நீரைப் பெருக்கிக்கொண்டே, நகுகின்றாள் - (தனக்கு நேர்ந்துள்ள நிலைமைக்குச) சிரிப்பவளானாள்; (எ - று.)

எந்தக்கடைக்கண் பார்வையினால் உலகத்தவர் நல்வாழ்ச்சி பெறுவரோ, அத்தகைய கண்கள் இப்போது துயரமுற்று வருந்துவன வாயினவே! என்றஇரக்கந் தோன்ற 'நல்லகண்கள் கலுழ்ந்து' என்றார். நகை - அவலம் பற்றியது. பி - ம்:—[1]உற்றோர். [2]குறையாதார. [3]வம்மினிவள் மெய்யும். [4]என்னு. [5]நல்லாள்.
(அ௦)

அக.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - அப்போது திரிசடையின் மொழியினால் அரக்கிமார் அடங்குதல்.

இன்னோ ரன்ன வெய்திய காலத் திடைநின்றாள்
முன்னே சொன்னேன் கண்ட கனாவின் முடிவம்மா
பின்னே வாளா [1]பேதுறு வீரேற் பிழையென்றா
ளன்னே நன்றென் [2]றாரவ ரெல்லா மறிவுற்றார்.

(இ - ள்.) இன்னோ அன்ன - இப்படிப்பட்ட தன்மைகள், எய்திய காலத்திடை - நேர்ந்தபொழுதில், நின்றாள் - அங்குநின்றவளாகிய திரிசடை, (பிராட்டியைநோக்கி), 'அம்மா - தாயே! கண்ட கனாவின் முடிவு - நான் கண்டகனாவினது பயனை, முன்னே சொன்னேன் - முன்னமே (உம்மிடத்துச்) சொல்லியிருக்கின்றேன்; பின்னே - அதன் பிறகு

[இப்போது], வாளா - வீணாக, பேதுறுவீரேல் - கலக்குவீராளுல், பிழை - (அது உமதுதலைமைக்குக்) குறைவாகும்', என்றாள் - என்று சொல்லி (மீண்டும் சீதையை)த் தேற்றினள்; அவர் எல்லாம் - (அதுகேட்ட) அரக்கிய ரெல்லாம், அறிவுற்றார் - (அந்தத்திரிசடை கூறியதை விசாரித்துத்) தெரிந்துகொண்டு (திரிசடையைநோக்கி), 'அன்னே - தாயே! நன்று - நல்லது', என்றார் - என்று உடன்பட்டுச்சொன்னார்கள்; (எ - று.)

அப்போது அதனைக் கேட்டறிந்த அரக்கியரும் திரிசடையின்பேச்சை அங்கீகரித்தாரக ளென்பதாம். நன்று என்பது உடன்பாட்டைக் குறிப் பிக்கும். இனி, திரிசடை பிராட்டியைப் பேதைமைக் குணங்கொண்டு மருட்டினீரால் அது உங்கட்குப் பெருங்குற்றமாய் முடியுமென்று அரக்கி யரை நோக்கிக் கூற, அவர்களும் உடன்பட்டனரென உரைத்தலும் ஒன்று. பி - ம்.—[1]பேதுறவீரோ. [2]எவரெல்லாரும் வினவுற்றார், அன்னவ ரெல்லாயவிவுற்றார். (அக)

௮௨. [1]அறிந்தா ரன்ன முச்சடை யென்பா [2]ளவள் சொல்லப்
பிறிந்தார் சீற்ற மன்னனை யஞ்சிப [3]பிறிதில்லார்
செறிந்தா [4]ராய தீவினை [5]யன்னா ரெறலெண்ணார்
நெறிந்தா ரோதிப் பேதையு மாவி நிலைநின்றாள்.

(இ - ள்.) மன்னனை அஞ்சி - (தமது) அரசனாகிய இராவணனுக்குப் பயந்து, பிறிது இல்லார் - (அவனது கட்டளையன்றி) வேறொன்றையும் அறியாதவர்களும், செறிந்தார் ஆய தீவினை அன்னார் - மிகவும் நெருங்கினவ ராகிற தீவினையை யொத்தவர்களுமாகிய அவ்வரக்கிமார்கள், அன்ன முச்சடை என்பாள் அவள் சொல்ல - அந்தத்திரிசடையென்பவள் சொல் லியதனால், அறிந்தார் - நல்லுணர்ச்சி பெற்றவர்களாய், சீற்றம் பிறிந்தார் - (தாம் கொண்ட) கோபத்தினின்றும் மாறி, தெறல் எண்ணார் - (அப்பிராட் டிக்கு) அச்சமுறுத்துவதை நினையாமல் விட்டிட்டார்கள்; (அப்போது), நெறிந்து ஆர் ஓதி பேதையும் - நெறிப்புக் கொண்டுள்ள கூந்தலையுடைய பிராட்டியும், ஆவி நிலைநின்றாள் - (சிறிது வருத்தம் நீங்கி) தன்னுயிர் நிலைத்திருக்கப்பெற்றாள்; (எ - று.)

திரிசடையின் சொல்லைத் தோக்தறிந்த அரக்கியர் தாம் பிராட்டியை வருத்துவதை யொழிந்து நிற்க, அப்பிராட்டி சற்றுத் துயரொழிந்து ஆவி தரித்திருக்கப்பெற்றன ளென்பதாம். பி - ம்:—[1]அறிந்தாள்போலும். [2]அது. [3]பிறிதில்லா. [4]சுற்றம். [5]என்னாத்திறலெண்ண. (அஉ)

நிந்தனைப்படலம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது
உருக்காட்டு படலம்.

அநுமான் பிராட்டியின் அருகிற சென்று தனது வடிவத்தைக்காட்டி இராமபிரானது செய்தியைத தெரிவித்துத் தனது பெரிய உருவததையும் காண்பித்த வரலாற்றைக் கூறும் பாகம். உரு - ரூபம் என்ற வட சொல்லின் சிதைவு.

க.—சீதையைக் காணவிரும்பிய அநுமான் அவளைக்காவல்செய்கிற அரக்கியரை மந்திரபலத்தால் உறங்கச்செய்தல்.

காண்டற் கொத்த காலமு மீதே தெறுகாவ
றூண்டற் கொத்த சிந்தையி னாருந் துயில்கில்லார்
வேண்டத் துஞ்சா ரென்றொரு விஞ்சை வினைசெய்தான்
மாண்டற குற்றா ராமெனு வெல்லா மயர்வுற்றார்.

(இ - ள்.) 'காண்டற்கு ஒதத காலமும் ஈதே - (நான் பிராட்டியைக்) காணத்தகக சமயமும் இதுவேயாம்; தெறு காவல் தூண்டற்கு ஒத்த சிந்தையினாரும் வருத்தி நெருககுகிற காவலைச செய்தற்குப் பொருந்திய மனத்தையுடைய அரக்கியரும், துயில்கில்லார் - தூஙகுகின்றாரில்லை: வேண்ட துஞ்சார - (தூஙகவேணடுமென்று யான்) விருமபுகிற மாத்திரத்தால் (இவர்கள்) தூஙகமாட்டார்,' என்று - என்று (அநுமான்) ஆலோசித்து, (அவ்வரககியரை உறஙகசசெயவதனிமித்தம்), ஒரு விஞ்சை வினை செய்தான் - ஒரு மாயவிததையைச் செய்தான்; (செய்யவே), எல்லாம் - அரககியாயாவரும், மாண்டற்கு உற்றார் என - இறத்தற்குக் காலம்சேர்ந்தவாபோல, மயர்வு உறறா - மயககமடைந்தார்கள்; (எ - று)—ஆம் - அசை.

அரக்கியரால் வருததப்பட்டு மிகமனஙகலஙகிய சீதை திரிசடையாற சிறிது தேறியிருககுஞ் சமய மாதலால், அந்தத திரிசடையின் வார்த்தைக்கு இணஙக இப்பொழுதே நானும சென்று இராமபிரானது வரலாற்றைத் தெரிவிததல் தககதா மென்று அநுமான் சீதையைக் காணவேண்டின னென்க. அரக்கியர் இராவணனது குறறேவன்மகளிராதலின், அவனுணைகடவாது சீதையைவருததுபவர்களாய்ச சிறைசெய்யுந் தமதொழிலில் நிலைநின்று உறஙகாது நிறபரென்பான், 'தெறுகாவல்தூண்டற்கொத்த சிந்தையினாரும் துயில்கிலலார்' என்றான். அரககியா கணவிழிததிருக்கையில தான் சென்று பிராட்டியுடன் பேச அவர்கள் விடா ராதலாலும், இரகசியம் வெளிப்பட்டுவிடு மாதலாலும், அநுமான் மந்திரபலததால் அவாகளை உறஙகும்படி செய்தனனென்க.

அயர்வுற்றார் என்று பிரித்தல், மோனைத்தொடைககுச சிறவாது.

௨.—அரக்கியர் உறங்குகையில், பிராட்டி யோசிக்கத்தொடங்குதல்.

துஞ்சா தாருந் துஞ்சுதல் கண்டா [1]ளயராற்று
ணெஞ்சா லொன்று முய்வழி காணா [2]ணெக்குகின்று
ளஞ்சா நின்றாள் பன்னெடு நாளு மழிவுற்று
ளெஞ்சா வன்பா லின்னப காந்தாங் கிடருற்றாள்.

(இ - ள்.) பல்நெடு நாளும அழிவுற்றாள் - மிகப்பலநாளாக வருந்துபவளான பிராட்டி,—துஞ்சாதாரும் துஞ்சுதல் கண்டாள் - ஒருநாளும் தூங்காதவர்களான ராக்ஷசிகளும (அன்று) தூங்கினதைப்பார்த்து, அயர் ஆற்றாள் - (தனக்குநேர்ந்த) துன்பத்தை இன்னமும் பொறுக்கமாட்டாதவளாய், உய் வழி ஒன்றும் நெஞ்சால் காணாள் - (அத்துன்பத்தினின்று) தப்பும்வழி சிறிதும் தன்மனத்தால் அறியாதவளாய், நெக்குகின்றாள் - மனமுறிந்து, அஞ்சாநின்றாள் - அஞ்சுகிறவளாய்,—எஞ்சா அன்பால் - குறையாத [மேன்மேல்மிகுகிற] (இராமனிடத்துஉள்ள) அன்பினால், இன்ன பகர்ந்து - இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லி, ஆங்கு - அப்பொழுது, இடர் உற்றாள் - துன்பப்படுபவளானாள்; (எ - று.)—அவற்றை, அடுத்த கவிகளிற் காண்க

அருகிலிருந்த அரக்கியர்யாவரும் உறங்கத் தன்மனத்திற்கு வேற்றிடத்திற் போக்கில்லாமையால், இராமனைப்பிரிந்ததனால் நோந்த துன்பம் சீதைக்கு மிகுவதாயிற்று. பி - ம்:—[1]துயராவுறாள். [2]நெகிழ்கின்றாள்.

வேறு.

௩.—இதுமுதல் ஏழுகவிகள் - பிராட்டியின் புலம்பலைக் கூறும்.

கருமே கநெடுங் கடல்கா ரனையான்
றருமே தனியே னெனதா ருயிர்தா
னுருமே [1]றுறழ்வெஞ் சிலைநா ணொலிதான்
வருமே யுரையாய வலியார் வலியே.

பத்தொன்பதுகவிகள் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) வலி ஆர் வலியே - (தடுக்கப்படாது அனுபவித்தே தீரவேண்டிய) வலிமைபொருந்திய (என்) விதியே! கரு மேகம் - கருநிறமுள்ள மேகத்தையும், நெடுங் கடல் - பெரிய கடலையும், கார் - இருளையும், அனையான் - ஒத்த (திருமேனிநிறத்தையுடைய) இராமபிரான், தனியேன் எனது ஆர்உயிர் - (தன்னைவிட்டுப் பிரிந்ததனால்) தனியேயிருந்து வருந்துகிற என்னுடைய அருமையான உயிரை, தருமே - (இங்குவந்து கூடி அழியாமல்) நிலைபெறச்செய்தருளுவனோ? உரும் ஏறு உறழ் வெம் சிலை நாண் ஒலி - பேரிடி முழக்கத்தையொத்த (பகைவர்க்குப்) பயங்கரமான (அவனது) வில்நாணியின் தொனியானது, வருமே - இங்கு வருமா? உரையாய் - சொல்வாயாக; (எ - று.)

தான்இருக்கிற இவ்விடத்தைத் தெரிந்துகொண்டு இராமபிரான் கடல் கடந்துவந்து பகைதொலைக்கச் செய்யும் தனுஷ்டங்காரம்

தனக்கு ஆறுதலையுண்டாக்கு மாதலால், அப்பெரும்பேற்றைச் சீதை எதிர்நோக்குபவளாயினள். "ஊழிற் பெருவலி யாவுள" என்றபடி எல்லா வற்றினும் மிக்க வலியுள்ள தாதலால், விதியை 'வலி' என்றே கூறினர். இருளை எம்பெருமான் திருமேனிக்கு உவமைகூறுதலை, "ராத்திரிமேனி யம்மான் பைம்பொன்வேங்கடவன" என ஆன்றோர்மொழியிலுங் காண்க. நாலொலி குணத்தொனி, தருஷ்டாங்காரம். பொறுக்கவொண்ணாத்துயரம் நேர்ந்தகாலத்து விதியை நினைத்துப் புலம்புதல், இயற்கை. 'தான்' இரண்டும் - அசை. இவ்வாறானகவிகளைக் கலிவிருத்தங்களாகப்பிரிக்காமல் 'கருமேகநெடுங்கடல காரனையான்' என இவ்வாறு வஞ்சிவிருத்தமாகப் பிரிப்பினும் இழுக்காது. (௩)

௪. [1]கல்லா மதியே கதிர்வா ணிலவே
செல்லா விரவே சிறுகா விருளே
யெல்லா மெனையே முனிவீர் நினையா
வில்லா ளனையா தும்விளித் திலிரோ.

(இ - ள்) கல்லா மதியே - படியாதவனான [மூடனான] சந்திரனே! கதிர் வாள் நிலவே - மிக்கஒளியையுடைய நிலாவே! செல்லா இரவே - (விரைவிற்) கழியாத இராப்பொழுதே! சிறுகா இருளே - குறையாமற் பெருகுகிற அந்தகாரமே! எல்லாம - நீங்களெல்லாரும், எனையே - (இராமபிரானைப்பிரிந்து வருந்தும் பெண்பாலான) என்னையே, முனி வீர் - கோபித்துவருத்துவீர்; நினையா - (என்னைச் சிறிதும்) எண்ணாத, வில் ஆளனை - வில்வீரனான இராமபிரானை, யாதும் விளித்திலிரோ - சிறிதும் வருத்தமாட்டீர்களோ? (எ - று.)

அவ்விராமபிரானை வருத்துவீராயின், பிரிவாற்றாமையால் உடனே வந்து அவன் என்னை அணைவான் மகாவீரனான அவனையும் வென்று வசப்படுத்தினால் அப்போது உங்கள் திறமை பயன்பெற்றதாகும் என்ற படி. 'வில்லாளன்' என்றதனால், அவனது வில்வன்மைக்கு நீவிர் அஞ் சினீர்போலும் என்றவாறு. அன்றியும உங்கள் திறத்தைச் செலுத்து தற்கு ஏற்ற வலிமையுடையவனை விட்டு அபலையாகிய என்னை வருத் துதல் நீதியன்றென்பதாம். பெண்ணைவருத்துதல் பெருமபாவமென்று உணராது தன்னை வருத்துதலால் சீதை, சந்திரனை 'கல்லாமதி' என இகழ்ந்தனள். சந்திரன்முதலிய பொருள்கள் விரகிகளுக்குக் காமோத் தீபகமாய்ப் பெருந்துயரை விளைக்கும். 'எல்லாம் எனையேமுனிவீர்' என்றது, உங்களுக்குள் ஒன்றினது திறலுக்கும் ஈடுகொடுக்கமாட்டாத என்னையொருத்தியையே நீங்கள் இத்தனைபேர் ஒன்றுசேர்ந்து வருத்து வது உங்கட்கு மிக இழிவாமென்று குறிப்பித்தபடி; இது, கூட்டவணி: ஒவ்வொன்றுமே தனித்தனி போதுமான வல்லமையுள்ள காரணங்கள் பல ஒருதொழிலை நிகழ்த்துவனவாகக் கூறுதல், இதன் இலக்கணம: இதனை வடநூலார் ஸமுச்சயாலங்கார மென்பர். இச்செய்யுள், கேளா தவற்றைக் கேட்பனபோலச் சொன்ன மரபுவழுவமைதி; மேலதற்கும் இஃது ஒக்கும். பி - ம்:—[1]கல்லார். (௪)

ரு. தழல[1]வீ சவுலாய் வருவா டைதழீஇ
யழல்வீ ரெனதா வியறிந் திலிரோ
நிழல்வீ ரையனு [2]ருடனீர் நெடுநா
ளுழல்வீர் கொடியீ ருரையா டிலிரோ.

(இ - ள்.) கொடியீர் - பூங்கொடிகளே! தழல் வீச - நெருப்புச்சுவாலை எரிய, உலாய் வரு - உலாவிவருகிற, வாடை - வடகாற்றை, தழீஇ - துணையாகக்கொண்டு, அழல்வீர் - (என்னை) வருத்துகின்றீர்கள்; எனது ஆவி அறிந்திலிரோ - எனதுஉயிரின்நிலைமையை (நீங்கள் சற்றும்) அறியவில்லையோ? நிழல் வீரை அனுருடன் - (தனது) தேககாந்தியாற் கடலையொத்த இராமபிரானுடனே, நெடு நாள் உழல்வீர் - பலகாலமாக வனத்திற் பயில்கிற, நீர் - நீங்கள், உரைஆடிலிரோ - (என்குறையைச்) சொல்ல மாட்டீர்களோ? (எ - று.)

நீங்கள் எனது நட்பினராயிருத்தலால் எனதுதுன்பத்தைநீக்குவது நுமதுகடமையாயிருக்க, என் நிலைமையை அறிந்திருந்தும் எனக்குச் சிறிதும் தேற்றுதலைச்செய்யாது எனக்குத்துன்பஞ்செய்யுந்தன்மையுள்ள காற்றைத் துணையாகக்கொண்டு இவ்வாறு என்னை வருத்துதல் நுமக்குத் தக்கதோ? என்னை இங்ஙனம் வருத்தாது, உங்களோடு நெடுநாள்பழகியுள்ள அப்பிரானிடத்து நீவிர் தூதுசென்று என்நிலைமையைச் சொல்லவேண்டு மெனச் சீதை பூங்கொடிகளை நோக்கிக் குறையிரந்து வேண்டியபடி. பூங்கொடிகள் மகளிர்க்கு உவமைப்பொருளாதலால் அவற்றைத் தன சுற்றம்போல்வைத்துக் கூறினள். கொடியென்னுஞ் சாதியொற்றுமை பற்றி, 'வீரையனுருடன் நீர் நெடுநாள் உழல்வீர்' என்றது 'வாடைதழீஇ யழல்வீர்' என்றதனால், இராமபிரான் எழுந்தருளியிருக்கிற திக்கிலிருந்து வருகிற காற்றைக் கொடிகள்தழுவியதைக் கண்டு பொறாமையுற்றதை வெளியிட்டாள்போலும் வாடை - வடக்கிற்செல்லுங்காற்றென்று உரைத்துத் தென்றலென்றுங் கொள்ளலாம். எனது ஆவி யறிந்திலிரோ என்பதற்கு - எனதுபிராணநாயகன் இன்னானென்று உங்கட்குத்தெரியாதோ? என்றும் உரைகூறலாம் வீரை - கடல். 'கொடியீர்' என்பதில், கொடுந்தன்மையுடையீரென்பது தொனி. கொடியீர் - உயர்வுபற்றி வந்த திணைவழுவமைதி. (ரு)

பி - ம் — [1]வீசி. [2]உடனே.

சு. வாரா தொழியா னெனும் [1]வன் மையினு
லோரா யிரகோ டியிடர்க் [2]குடையேன்
றீரா வொருநாள் வலிசே வகனே
நாரா யணனே தனிநா யகனே.

இதுவும், அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) ஒரு நாள் வலி தீரா - ஒருபொழுதும் வலிமை குறையப் பெறாத, சேவகனே மகாவீரனே! நாராயணனே - நாராயணனென்னுந் திருநாமமுடையவனே! தனி நாயகனே - ஒப்பற்ற தலைவனே! வாராது ஒழி

யான் எனும் வண்மையினால் - (எனது பிராணநாயகன்) வராமலிருக்க மாட்டானென்கிற (அவனுடைய) உதாரகுணத்தை நோக்கியே, ஓர் ஆயிர கோடி இடர்க்கு உடையேன் - (எனக்கு இப்பொழுது நேர்ந்துள்ள) மிகப்பலவாகிய துன்பங்கட்கும் உயிரிழவாதிருக்கிறேன் (யான்).

இல்லாவிட்டால் முன்னரே பிராணத்தியாகஞ் செய்திருப்பே னென்பது, இசையெச்சம். எதிரில்லாத இராமனை இங்ஙனம் சீதை விளித்துக்கூறினது, தனது மனத்திற்குப் புலனாய்நின்றமையா லென்க. தன்னை அலட்சியஞ்செய்தா னென்பதனா லுண்டான ஊடலின் மிகுதியால் முன்னிலையாகக் கூறுதலை யொழித்து 'வாரா தொழியான்' எனப் படர்க்கையாற் கூறினாள். இடவழுவமைதி. இனி, 'சேவகனே' முதலிய மூன்று பெயர்களிலு முள்ள ஏகாரத்தை இசைநிறையாக்கி, சேவகனும் நாராயணனுமாகிய தனிநாயகன் வாராதொழியான் என வழாநிலையாக் கூறுதலும் பொருந்தும். நாராயணன் - நார—அயநன்: தீர்க்கசந்திபெற்ற வடமொழித்தொடர்; சிருஷ்டிப்பொருள்கட்கெல்லாம் சேர்விடமானவ னென்றும், சிருஷ்டிப்பொருள்களைத் தனக்குச் சேர்விடமானவனென்றும், பிரளயகாலப்பெருங்கடல்நீரைத் தனக்கு இருப்பிடமாகவுடையவனென்றும் பொருள்படும். பி - ம் —[1]வன்மையினால். [2]உடைவேன். (௬)

ஏ. தருவொன் றியகா [1]னடைவாய் தவிர்நீ
வருவென் சிலநா ளினின்மா நகர்வா
யிருவென் றனையின் னருடா னிதுவே
லொருவென் றனியா வியையுண் ணுதியோ.

(இ - ள்.) (வனத்திற்குப புறப்படும்பொழுது நீ என்னை நோக்கி), 'நீ—, தரு ஒன்றிய கான் அடைவாய் மரங்கள் பொருந்திய காட்டிற்கு (என்னுடன்) வரவிரும்புகின்றாய். தவிர் - (அவ்விருப்பத்தை) ஒழிப்பாயாக: சில நாளினில் - சிலநாள்களுக்குள்ளே, வருவென் - (வனத்தினின்று இவ்விடத்தில்) வந்துசேர்வேன். மா நகர்வாய் - இந்தப் பெரிய பட்டணத்தில்தானே, இரு - தங்கியிரு', என்றனை - என்று கூறினாய்; இன் அருள்தான் - இனிய கருணையோடுகூடிய உன் கட்டளைதான், இது எல் - இங்ஙனமாயின், ஒருவென் தனி ஆவியை உண்ணுதியோ - (உன்னைவிட்டுத்) தனியேயிருக்கிற எனது வேறுகதியில்லாத உயிரை (நீ) வருத்துவாயோ? (எ - று.)

நீ காட்டிற்குச் செல்லவிருக்கையில் என்னை நோக்கி 'காட்டிற் பலவகைத்துன்பங்க ளுள்ளன; ஆதலால் நீ இங்கேயே இனிது இரு; நான் சிலநாள்களுள் மீண்டுவருவேன்' என என்னை அவ்வருத்தத்திற் கும உள்ளாககலாகாதென்று மிககருணைகொணடு கூறிவிட்டு, நான் அரக்கர்கைப்பட்டு இவ்வாறு பெருந்துயரமுறுகையில் இங்கு வந்து உதவாது வருத்துதல உனக்குத்தகுதியோ? எனச சீதை

னொந்து கூறியவாறு; "கருவி மாமழைக் கற்கடங்கண்டு நான், வருவெ னீண்டு வருந்தலை நீ யென்றான்", "வல்லரக்கரின் மால்வரை போய் விழுந், தல்லரக்கி னுருக்கழல் காட்டயற், கல்லரக்குங் கடுமையவல்ல நின், சில்லரக்குண்ட சேவடிப்போ தென்றான்" என்ற அயோத்தியாகாண்டச் செய்யுள்கள் இங்கு அறியத்தக்கன. யான் உனதுகட்டளையைக்கடந்து உடன்புறப்பட்டு வந்ததனாலேயே நீ என்பக்கல் இவ்வாறு கருணைதவறினாய் போலும் என்பதும் கருத்து. ஆவியை உண்ணுதி - மரபு வழுவமைதி. (எ)

பி - ம்:—[1]இடைவாய்.

அ. பேணும் முணர்வே யுயிரே [1]பெருநா
ளாணின் றுழல்வீர் [2]தனிநா யகனைக்
காணுந் துணையுங் கழிவீ ரலிர்நான
பூணும் பழியோடு பொருந் துவதோ.

(இ - ள்.) பேணும் உணர்வே - விரும்பிக்காக்கப்படுகிற (எனது) அறிவே! உயிரே - (என்) உயிரே! பெரு நாள் - பலநாளாக, நாண் இன்று - வெட்கமில்லாமல், உழல்வீர் - (என்னைவிட்டு) நீங்காமல் (என்னோடு நீங்களும்) அலைகிறீர்கள்; தனி நாயகனை - ஒப்பற்ற தலைவனான இராமபிரானை, காணும் துணையும் - (யான்) பார்க்குமளவும், கழிவீர் அலிர் - நீங்கமாட்டீர்போலும்; நான்—, பூணும் பழியோடு-வருகிற பழியுடனே, பொருந்துவதோ - சேர்வது தகுதியோ? (எ - று.)

நாயகனை இனிக்காணுதல் அரிதாதலால், அவனைப்பிரிந்தும் உணர்வோடு நெடுநாள் உயிர்தரித்திருந்தா ளென்னும்பழி எனக்குவருவது நிச்சயம்; அங்ஙனம் அப்பழியை நான் அடையாமலிருக்கும்படி நீவிர் என்னைவிட்டு நீங்கினால் அதுவே நுமக்குத் தகுதியாம்; நீங்கள் உற்ற துணைவராயிருந்தும் எனக்குப்பழிவரும்படி செய்தல் நுமக்கு உசிதமல்லவே எனச் சீதை உயிருடனிருப்பதை மிகையாக எண்ணிக் கூறினளென்க. இனி, நான்காமடிக்கு - நான் அடையும்பழியை நீங்களும் அடையப்போகிறீர்களோ? என்றுங் கருத்துக்கொள்வர். இராமனை விட்டுப்பிரிந்த பின்பும் இறவாதிருத்தல் பழிப்புக்கிட மாதலால், 'நாணின் றுழல்வீர்' என்றாள். பி - ம்:—[1]ஒருநாள். [2]நனி.

கூ. முடியா முடிமன் னன்முடிந் திடவும்
படியே ழுநெடுந் துயர்பா விடவும்
[1]மடியா நெறிவந் துவனம் புகுதுங்
[2]கொடியார் வருமென் றுகுலா வுவதோ.

(இ - ள்.) முடியா - (வேறொருவகையாலும்) இறவாத, முடி மன்னன் - கிரீடத்தையுடைய தசரதசக்கரவர்த்தி, முடிந்திடவும் - இறந்தொழியும்படியும், படி ஏழும் - ஏழுஉலகங்களிலும், நெடுந்துயர் - மிக்கதுன்பம், பாவிடவும் - பரவும்படியும், மடியா நெறி - முடியாத [மிகநீண்ட] வழியிலே வந்து—, வனம் புகுதும் - வனத்திற் பிரவேசித்த, கொடியார் - கொடுந்தன்மையை யுடையவர், வரும் - (இங்கே) வந்து (எனது) துய

ரைத் தணிப்பார், என்று - என்று எண்ணி, குலாவுவதோ (யான்) மகிழ்ந்து வாழ்வது தகுதியோ? (எ - று.)

வேறெவ்வாற்றாலும இறவாத [மிகவலியனான] தந்தையையும் தனது பிரிவாற் கொன்று, எல்லாவுலகத்தவரையும் துன்பத்திற்குள்ளாக்கி வனத்திற்குச்சென்ற இரக்கமில்லாக் கல்நெஞ்சன என்பக்கலில் மாத்திரம் இரங்குவ னென்றெண்ணுவது பெருமபேதைமையாமென்பது கருத்து. ஆதலின், உயிரையொழித்து இத்துன்பத்தினின்று நீங்குவதே தகுதி யென்பது, குறிப்பு. முடியா - (மூத்தமகனுகிய இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்வதாக நினைத்த காரியத்தை) நிறைவேற்றாத என்றும், முடி ஆம் எனப்பிரித்து எல்லாவரசர்கட்குத் தலைவராகிய [சக்கரவர்த்தியான] என்றும, முடிமுடியாளென இயைத்து (ப் பிள்ளைக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்து) முடிசூட்டாத என்றும பொருள் கூறலாம். முடியா முடிமன்னன் முடிந்திடவும் - மாறுபட்டசொற்கள் வந்தது, தொடைமுரண். இவ்வடியில் பிராசமென்னுஞ் சொல்லணியும் அமைந்திருத்தல் காண்க. 'கொடியாா' என்றது, நிஷ்டூரவார்த்தை; கோபத்தினால் ஆணபால் பலாபாலாகக் கூறப்பட்ட பால்வழுவமைதி; இச்சொல, சொல்லாற் பலாபாலாயினும் பொருளால் ஆண்பாலாதலால், 'வரும்' என்னும செய்யுமென்முற்றைக் கொண்ட வழாநிலையேயாம. பி - ம்:—[1]அடியேனுடன். [2]கொடியான்.

கo.—சீதை தான் இறப்பதே தகுதியென்று தீர்மானித்தல்

என்றென் றுயிாவிம் மியிருந் [1]தழிவாள
மின்றுன் னுமருங் குல்விளங் கிழையா
ளொன்றென் னுயிருண் டெனினுண் டிடர்யான்
பொன்றும் பொழுதே புகழ்பூ ணுமெனு.

(இ - ள்.) மின் துன்னு மருங்குல் - மின்னலைப போன்ற இடையையும. விளங்கு இழையாள் - பிரகாசிக்கிற ஆபரணங்களையுமுடைய சீதை, என்று என்று - எனப் பலவாறாகக்கூறி, உயிர் விம்மி - பெருமூச்சுவிட்டு, இருந்து - (இருந்தவிடத்தைவிட்டுப்பெயராமல்) நிலையாயிருந்து, அழிவாள் - வருந்துபவளாய், 'என உயிர் ஒன்று உண்டு எனின் - எனது உயிரொன்று (உடம்பில்) உள்ளதாமானல [உயிருள்ளமட்டும], இடர் உண்டு - (கூடவே) துன்பமும உளதாகும் யான் பொன்றும் பொழுதே - நான் இறக்கும்பொழுதுதான், புகழ் பூணும - (எனது துன்பங்கள் ஒழிந்து) கீர்த்தி (எனக்கு) உண்டாம', எனு - என்று எண்ணி, (எ - று.)—'எனு' என்பது, மேல் உ௪ - ஆங் கவியில் 'எபதினாள்' என்பதனோடு முடியும.

பின் 'புகழ்பூணும்' என்பதற்கு ஏற்ப, முன் 'இடர்உண்டு' என்பதற்கு-துன்பத்திற்குக்காரணமான பழி யுண்டு என்றும் கொள்ளலாம் துன்னு - உவமவுருபு. உயிர்சுமந்து பழியுடனிருத்தலினும, அவ்வுயிரை யொழித்துப் புகழ்பெறுதலே சிறந்தது என்பது கருத்து. பி - ம்:—[1]அயாவாள். (கo)

வேறு.

௧௧.—இதுமுதல் பத்துக்கவிகள் - பிறநகரில் தான் வசிக்கநேர்ந்ததைக் குறித்துச்சீதை பலவாறு வெறுத்துக்கூறுதல்.

பொறையிருந் தாற்றியென் னுயிரும் போற்றினே
னறையிருங் கழலவற் காணு மாசையா
னிறையிரும் பல்பக னிருதர் நீணகர்ச்
சிறை[1]யிருந் தேனையப் புனிதன் னீண்டுமோ.

(இ - ள்) அறை இருங் கழலவன் - ஒலிக்கிற பெரிய வீரக்கழலை யணிந்த இராமபிரானை, காணும் - (நான்) காணலாகுமென்கிற, ஆசையால் - விருப்பத்தினால், இருந்து - (இங்கே) இருந்து, பொறை ஆற்றி - (எல்லாத்துன்பங்களையும்) பொறுத்தலசெய்து, என் உயிரும் - எனது உயிரையும், போற்றினேன் - (போகவொட்டாது) பாதுகாத்துவைத் திருந்தேன்; (ஆயினும்), 'நிறை இரும பல் பகல் - நிறைந்த மிகப்பல நாளாக, நிருதர் நீள் நகர் - அரக்கரது பெரியபட்டணத்தில், சிறை இருந்தேனை - சிறைப்பட்டிருந்த என்னை; அப் புனிதன் - பரிசுத்தகுண முள்ள அந்த ஸ்ரீராமன், நீண்டுமோ - (மீண்டும்) அங்கீகரிப்பனோ? [அங்கீகரியான் என்றபடி]; (எ - று.)

இராமபிரானிடத்துள்ள வேட்கைமிகுதியால், எனமீதுள்ள குற்றத்தை நான் சிறிதும் கருதாது அவன் வந்து சிறைமீட்ப னென்று எண்ணி உயிரைவைத்திருந்தேன்; அவன் மிகப்பரிசுத்தமூர்த்தியாதலால், அரக்கரூரில் வசித்துப் பெருங்குற்றமுடையளான என்னை அங்கீகரிக்கும் எண்ணமில்லாமைபற்றியே இதுவரையும் வந்திலன்போலும்; ஆதலின், இனி யான உயிர்வைத்திருத்தலிற் பயனில்லை யெனக் கருதின ளென்ற வாறு. இராமபிரான், இங்கு வாராமைக்குக் காரணம் அரக்கரிடத்து அச சத்தினாலன் றென்பாள், அவனை 'அறையிருங்கழலவன்' என்றாள். பி-ம்:—
[1]இருந்தேனையும். (௧௧)

௧௨. உன்னினர் பிறரென வுணர்ந்து [1]முய்ந்தவர்
சொன்னன சொன்னன செவியிற் றாங்கவு
மன்னுயிர் காத்திருங் காலம் வைகினே
னென்னின்வே றரக்கியர் யாண்டை யார்கொலோ.

(இ - ள்.) பிறர் உன்னினா என உணாந்து - பரபுருஷாகள் (என்னை) விரும்பினாரகளென்று அறிந்தபின்பும், உயநது - (இறவாமல்) பிழைத்திருந்து, அவா சொன்னன சொனனன செவியில் தாங்கவும் - அவ்வரக்காகள் (என்னைப்பற்றிய) பலபடிகூறிய கடுஞ்சொற்க ளெல்லாம (எனது) காதிலே தங்கி நிற்கவும், மன் உயிா காத்து - நிலையான தன்மையுள்ள (எனது) உயிரைவிடாமற் காத்திருந்து, இருங காலம வைகினேன் - பலகாலம வாழ்ந்தேன்; (ஆதலால்), என்னின் வேறு அரக்கியா - (இப்படிப்பட்ட) என்னைககாட்டிலும் கொடிய

வேறு ராக்ஷசிகள், யாணடையார்கொலோ - எவ்விடத்தில் உளரோ? [எங்கும் இரார் என்றபடி];(எ - று.)

பரபுருஷர் விரும்பினமையும், பிறர்கூறிய கடுஞ்சொற்களும்என்ற ஒவ்வொன்றே நான் உயிர்விடுவதற்குப்போதுமான இரண்டுகாரணங்களாயிருந்தும் பழிக்குச் சிறிதும் அஞ்சாது உயிரைவைத்துக்கொண்டு அவ்வரக்கியருடன் ஒருங்குவசித்திருந்தமையால், சீதை 'என்னின் வேறரக்கியா யாண்டையார்' என்றாள். உயிரைவைத்திருத்தல் பெரும்பழிக்குககாரண மென்பது கருத்து. பி - ம்:—[1]முந்தவர். (௧௨)

௧௩. சொற்[1]பிரி யாபபழி சுமந்து தூங்குவே
னற்பிறப் புடைமையு நாணு நன்றரோ
கற்புடை மடந்தையர் [2]கதையு ளோர்கடா
மிற்பிரிந் துய்ந்தவா யாவர் யானலால்.

(இ - ள்.) சொல் பிரியா பழி - சொல்லுதல்நீங்காத நிந்தையை, சுமந்து- ஏற்றுக்கொண்டு, தூங்குவேன் - கவலையுற்றிருக்கின்ற எனது, நல் பிறப்பு உடைமையும் - உயர்குடியிற்பிறத்தலையுடையளாயிருக்குந்தன்மையும், நாணும் - நாணுடைமையும், நன்று மிகநன்றாயுள்ளது! கதை உளோர்கள் - சரித்திரங்களிற் சம்பந்தப்பட்டுள்ளவர்களாகிய, கற்பு உடை மடந்தையர் - பதிவிரதாதருமத்தையுடைய பெண்களுள், இல் பிரிந்து உய்ந்தவர் - இல்வாழ்க்கைககுஉரிய கணவனைப் பிரிந்து பிழைத்திருந்தவர், யான் அலால் - யானொருத்தியேயல்லாமல், யாவர் - வேறுயாவர் உளர்; (எ - று.)

கற்புடைமடந்தையர்க்குத் தமதுஉயிரினும் கணவனே சிறந்தவனென்பது கருத்து. காலம்போமளவும் வார்த்தைநிற்கு மாதலால், 'சொற்பிரியாப்பழி' எனப்பட்டது. சீதை ஒருபெண்ணினது கருப்பத்தினின்று பிறவாமல் நிலத்தினின்று தோன்றி அயோநிஜையெனனுஞ்சிறப்புப் பெற்றிருத்தலும், கர்மயோகத்தினால் மிக்கமேன்மையடைந்துள்ள ராஜரிஷியான ஜநகமகாராஜனை வளர்த்ததந்தையாகவுடைமையும் வாய்ந்துள்ளவ ளாதலால், நற்பிறப்புடையவளாவள்; இம்மேன்மைகள், நற்குணநற்செய்கைக ளில்லாமையால், இங்ஙனமபடியாயின வென்க. நன்று - இகழ்ச்சிபற்றிய பிறகுறிப்பு. நாணாவது- தமக்கு ஒவ்வாதகாரியங்களில் மனமொடுங்குதல். பி-ம்:—[1]தெரியாப். [2]கதையிற்றானுளோா. (௧௩)

௧௪ பிறமனை [1]யெய்திய பெண்ணைப் பேணுத
றிறனல தென்றுயிர்க கிறைவன் நீர்ந்தனன்
[2]புறனல றவனுறப் போது போகக்கியா
னறனல [3]தியற்றிவே றென்கொண் டாற்றுகேன்.

(இ - ள்.) 'பிறர் மனை எய்திய - அயலாாவீட்டிற் சேர்ந்த, பெணணை - ஒருபெணணை, பேணுதல் - (பின்னுமம்) விருமபிக் கொணர்ந்துவைத்துக்கொள்ளுதல், திறன் அலது - தகுதியன்று', என்று - என்று நினைத்து,

உயிர்க்கு இறைவன் - (எனது) பிராணநாயகனான இராமபிரான், நீத்தனன் - (என்னைமீட்டுக்கொண்டுசெல்ல நினையாது) கைவிட்டுப் போனான்; அவன் - அவ்விராமபிரான், புறன - அயலாரிடத்தில், அலர் உற - பழிகேட்க, யான்—, அறன் அலது இயற்றி - தருமமல்லாத தைச [நாயகனின்றிப்பிறர்மனைவாழ்வதைச] செய்துகொண்டு, போது போக்கி - வீண்காலங்கழித்து, வேறு என் கொண்டு - வேறே எந்த நன்மையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு, ஆறுகேன் - உயிர்வைத்திருப்பேன்.

யான் உயிர்நீங்கினால், 'மனைவியை மாற்றான் கொண்டான்' என்னும்பழியும் இராமபிரானுக்கு ஒருவாறுநீங்கும்; யானும் பதிவிரதைக்குஉரிய கடமையில் தவறாதவளாவேன் எனச் சீதை கருதினளென்க. அலர் என்பது - பலரும் அறிந்து எடுத்துத்தூற்றும் பழிமொழி. பி - ம்:—[1]மேவிய [2]புறநலமருளுற. [3]இயற்றினேன். (சஎ)

கூ. எப்பொழு திப்பெரும் பழியி னெய்தினே
னப்பொழு தேயுயி ரறக்கு மாணையே
னொப்பரும் பெருமறு வுலக மோதயான்
றுப்பழிந் துய்வது துறக்கந் துன்னவோ.

(இ - ள்.) எ பொழுது இ பெரும் பழியின் எய்தினேன் - எப்போது இந்தப்பெரியபழிப்புக்கு உள்ளானேனோ, அ பொழுதே உயிர் துறக்கும் ஆணையேன - அப்பொழுதுதானே பிராணனை விடவேண்டிய நியதியுள்ளேனாகிய, யான் - நான்,—உலகம் ஒப்பு அரும் பெரு மறு ஓத - உலகத்தவர் (என்னைப்பற்றி) ஒப்பில்லாத பெரிய பழிச்சொற்களைச் சொல்லும்படி, துப்பு அழிந்து உய்வது - பெருமைகெட்டு உயிர்வாழ்ந்திருப்பது, துறக்கம் துன்னவோ - சுவர்க்கம்பெறவோ? (எ - று.)

இம்மையில் இன்பமனுபவிக்கப்பெறாத பாவியாகிய எனக்கு மறுமையின்பம் கிடைப்பதுதானும் அரிதே யென்றபடி. தீச்செயலையுடைய தனக்குப் பழிவந்ததுபோலவே பாவமும் வருமென்று சீதை கவன்றனளென்க. முன்னிரண்டடி - வடமொழிநடை. (சஅ)

கசு. அன்பழி சிந்தைய ராய வாடவர்
வன்பழி சுமக்கினுஞ் சுமக்க [1]வானுயர்
துன்பழி பெரும்புகழ்க் குலத்துட் டோன்றினே
னென்பழி துடைப்பவ [2]ரென்னின் யாவரே.

(இ - ள்.) அன்பு அற சிந்தையர் ஆய ஆடவர் - (என்னிடத்தில்) அன்புஇல்லாத மனத்தையுடைய ஆண்மக்களாகிய இராமலக்ஷ்மணர், வல் பழி சுமக்கினும் சுமக்க - கொடிய பழியை ஏற்றுக்கொண்டாலும் ஏற்றுக்கொள்க; வான் உயர - வான்போல் உயர்ந்த, துன்பு அழி - துன்பத்தை அனுபவித்தறியாத, பெரும் புகழ் - மிக்ககீர்த்தியையுடைய, குலத்துள் - (சனகமகாராசனது) வம்சத்தில், தோன்றினேன் - பிறந்து வளர்ந்தவளான, என் - எனக்கு (உண்டாயிருக்கிற), பழி - (பிறாகத்

தில்வசிக்கிறு ளென்ற) பழியை, துடைப்பவர் - போககுபவா, என்னின் யாவர் - என்னையல்லது வேறயாவர் உளர்? [துன்பமநீககிக காத்தற்கு உரிய ஆடவர் உபேக்ஷித்தமையால் யானே என்பழியை நீககிககொள்ளல் தகுதி யெனறபடி]; (எ - று.)

இராமலக்ஷ்மணா என்பககல் அன்பில்லாதிருந்தமையால் அக்குற்றத்தின்பயனுக அவர்கள் க்ஷத்திரியகுலத்தில்தோனறி மாறருன்கைப் பட்ட ஓர்பெண்ணையும காக்க வலியில்லாத இவர் என்ன வீரர்?' என உலகததார் தூறறும பழிச்சொல்லைப் பெறும்படி நான் உயிர்நீத்து, இதுவரையிற பழியென்பதில்லாத என்குலத்துக்கு என்னால் ஒரு பழியு முணடாகாதபடி செய்துகொள்வேனெனப் பிராட்டி கருதியவாறு. அவாகள்மீதுள்ள வெறுப்பினுல் பெயர்கூறவும மனமில்லாது 'ஆடவா' என்ருள். வானுயாகுலம் - மிகசசிறநத குலம். ''வானுயாதோற்றம்' என்பது - 'வான்ருேய்குடி' என்றுறபோல இலக்கணைவழக்கு' என்ற பரிமேலழகருரை இங்கு அறியத்தககது. துன்புஅழி - குறறமறற எனினு மாம். ''தமக்கு மருததுவர் தாம'' என்றபடி ஒவ்வொருவரும தம்தம்மைத தாமே பாதுகாததுககொள்ளுதற்கு உரியரேயனறிப் பிறருதவியைத் தேடுதல் தகுதியன்றுதலால், 'என்பழிதுடைப்பவா என்னின் யாவரே' என்று ளென்னலாம பி - ம்.—[1]யானவா. [2]எணணில். (கசு)

கஎ. வஞ்சனை மானின்பின் மன்னைப் போககியென்
மஞ்சனை வைதுபின வழிகெகொள் வாயெனு
நஞ்சனை யானகம் புகுந்த நஙகையா
னுய்ஞ்சனெ னிருத்தலு முலகங் கொளளுமோ.

(இ - ள்.) வஞ்சனை மானின் பின - கபடமாய்வநத மாயமானின் பின்னே, மன்னை - நாயகனுகிய இராமபிரானை, போக்கி - அனுப்பி விட்டு, என்மஞசனை - எனது மைததுனப்பிள்ளையாகிய லக்ஷ்மணனையும, வைது - கடுஞ்சொறகூறி, பின் வழி கொள்வாய் என்று - (அவ்விராமபிரான்) சென்றவிடத்துக்குச செல்வாயென்று அனுப்பிவிட்டு, நஞ்சு அனையான் அகம் புகுந்த - விஷத்தையொதத [மிககொடிய] இராவணனது வீட்டில் வந்துசேர்ந்த, நங்கை - பெணணுகிய யான்—,உயஞ்சனென் இருத்தலும - பிழைததிருததலையும, உலகம கொள்ளுமோ - உலகத்தார் (நேரிதென்று) உடன்படுவார்களோ? (எ - று)

கீழ்க் தனனைமீட்கவில்லை யென்று ராமலக்ஷ்மணர்மீது குற்றங கூறிய சீதை, தன்மீதுள்ள குற்றத்தை நிரூபிதது, இதனுலும தான் உயிாவிடுதலையே தகுதி யெனக் கருதின ளென்க. வஞ்சனை மான்' என்றது, இஙகு மாரீசனை மைத்துனனை 'மஞ்சன்' என்றது, அன்பு பற்றிய மரபுவழுவமைதி. சீதை இலககுமணனை வைதது, ''குற்றம் வீந்தகுணத்தி னெஙகோமகன், மற்றை வாளரக்கன் புரிமாயையா, விற்றுவீழ்ந்தன னென்னவு மென்னயல், நிற்றியோவிளையோயொரு நீ,'' ''நின்றநின்னிலையிது நெறியிற்றன்று,'' ''ஒருபகல்பழகினுருயிரையீவ

ரால், பெருமகனுலைவுறு பெற்றி கேட்டு நீ, வெறுவலே நின்றனே வேறென் யானினி, யெரியிடைவிழுந்துயிரிறப்பனீண்டு" என்றவிடங் களிற் காண்க. வழிக்கொள்ளுதல் - பிரயாணப்படுதல். 'நங்கை' என வேண்டாதுகூறியது, இவையெல்லாம் பெண்ணுக்குரிய குணங்களுக்கு முற் றும மாறுபட்டவையென்பதைக் குறித்தற்கு. இரண்டாமடி - முற்றுமோனை.

கரு. வல்லியன் மறவர்தம் விடுவிற் றீர்பவர்
வெல்லினும் வெல்கபோர் விளிந்து வீடுக
வல்லிய லறத்தையா [1]னிறந்து வாழ்ந்தபின்
சொல்லிய வென்பழி யவரைச் சுற்றுமோ.

(இ - ள்.) வல் இயல் மறவர் - வலிமை பொருந்திய வீரராகிய இராம லக்ஷ்மணா, தம் வடுவின் தீரபவள் - (சீதையைக்கவர்ந்தவரைத் தாம்எதிர்த் தாரில்லையென்று) தமக்குவரும்பழியினின்றும் நீங்குபவராய், போர் வெல் லினும் வெல்க - (வந்துபொருது அரக்கரைப்) போரிற் சயித்தாலும் சயிக் கட்டும் (அன்றி), விளிந்து வீடுக - இறந்து போனாலும் போகட்டும்; யான்—, இல் இயல் அறத்தை - இல்வாழ்க்கைக்கு உரிய தருமத்தை, இறந்து - கடந்து, வாழ்ந்த பின் - (இவ்வாறு பிறரூரில்) உயிர்வாழ்ந்த பின்பு, சொல்லிய என் பழி - (உலகத்தவரால் தூற்றிச்) சொல்லப்படுகிற எனது பழி, அவரை சுற்றுமோ - அவரைத் தொடருமோ? (எ - று.)— தொடராது; என்னையே தொடரு மாதலால், அதனைப்போக்கிக்கொள்ள யானே உபாயந்தேடவேண்டு மென்றபடி.

என்பழியை நீக்கிக்கொள்ள யான உயிர்துறக்கின்றேன்: அவர்கள் தமதுபழியை நீக்கிக்கொள்ள இங்குவந்து அரக்கரோடு போர்செய்து வென்றால் வெல்லட்டும்; அன்றி, அப்பழியுடனேயே இறந்தாலும் இறக்கட்டு மெனச் சீதை உபேட்சித்துக் கூறியவாறு. விளிந்து வீடுக என்பதற்கு - போரில் இறந்தாலும இறக்கட்டும் எனக் கூறுவாரும் உளர். இச்செய்யுளிலும் இரண்டாம்அடி-முற்றுமோனை. பி - ம்:—[1]இகழ்ந்து.

கசூ. வருந்தலின் மானமா வனைய மாட்சியர்
பெருந்தவ மடந்தையா முன்பு பேதையேன்
கருந்தனி [1]முகிலினைப் [2]பிரிந்து கள்வரூ
ரிருந்தவ ளிவளென வேச நிற்பெனோ.

(இ - ள்.) மானம வருந்தலில் - (தமது) மானத்துக்கு ஒருவருத்தம் நேர்ந்தவிடத்து [அவமானம் நேருமாயின்], மா அனைய - கவரிமானைப் போன்ற [தமது உயிரை விடுகின்ற], மாட்சியர் - மேன்மையையுடைய வர்களாகிய, பெருந் தவம் மடந்தையர் முன்பு - எல்லாத்தவங்களிலுஞ் சிறந்த (பாதிவிரதயமாகிற) தவத்தையுடைய மகளிர்முன்னே, பேதை யேன் - அறிவில்லாதயான், 'இவள் - இச்சீதை, கரு தனி முகிலினை - கரிய ஒப்பற்ற மேகம்போன்ற இராமபிரானை, பிரிந்து - விட்டுநீங்கி,

கள்வர் ஊர இருந்தவள் - மாயச்செய்கையையுடையவராகிய அரக்கரது ஊரில் (பலநாள்) உயிர்வாழ்ந்திருந்தவள்', என - என்று, ஏச - (அம்மகளிர் என்னைப்) பழித்துச்சொல்லும்படி, நிற்பனோ - உயிர்சுமந்து வாழ்வேனோ? (எ - று.)—வாழ்தல் தகுதியன்று என்பதாம்.

தன்மயிர்த்திரளில் ஒருமயிர்நீங்கினாலும் அக்குறையைப்பொறாமற் பேரவமானங்கொண்டு பின்பு உயிர்வாழாது உடனே இறந்துவிடுதல், கவரி யெனனும் மானின் சாதிக்கு இயல்பு. 'மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னார், ருயிர்நீப்பர் மானம்வரின்'' என்றது காண்க. மானமாவது-எப்பொழுதும் தம்நிலையினின்று தாழாமையும், ஊழ்வினையால் தாழ்வு வந்தவிடத்து உயிர்வாழாமையுமாம. உயிரும் மானமும உடனில் லாமைக்கண், பின்னும் போவதாகிய உயிரை நீத்து என்றும் நிறப தாகிய மானத்தையே எய்துவா என்பதாம். பி - ம்:—[1]முதலினை. [2]பிரிந்த.

உ௦. [1]அற்புத னரக்கர்தம் வருக்க மாசற
விற்பணி கொண்டருஞ் சிறையின் மீட்டநா
ளிற்புகத் தக்கலை யென்னின் யானுடைக்
கற்பினை யெபபரி சிழைத்துக் காட்டுகேன்.

(இ - ள்.) அற்புதன் - ஆச்சரியகரமான திருக்கலியாண குணங் களையுடைய இராமபிரான், வில் பணிகொண்டு - வில்லின்தொழிலைக் கொண்டு, அரக்கர்தம வருக்கம ஆசற - ராக்ஷசர்கூட்டமெல்லாம அடி யோடுமுடியும்படி, (போர்செய்துகொன்று வென்று), அருஞ் சிறையின் மீட்ட நாள - (மீட்பதற்கு) அருமையான சிறைக்காவலினின்று (என்னை) மீளச்செய்யுங்காலத்தில், இல புக தக்கலை - 'நீ என்வீட்டுக்குவரத் தகுதியுடையவளல்லை', என்னின் - என்றுசொல்லித் தடுத்தால், (அப் பொழுது), யான் உடை கற்பினை - யான்உடைமையாகக்கொணடுள்ள கற்புநிலையை, எ பரிசு இழைத்து காட்டுகேன - எவ்விதமாக நிரூபித் துக் காணபிப்பேன்? (எ - று.)—காட்டவகையில்லையே யென்பது கருத்து.

இங்ஙனமே மீட்சிப்படலத்தில் இராமன் கூறுதல் காண்க. எதிர காலவரலாற்றை முன்னரே குறிப்பித்தல், ஒருவகைக்கவிசமயம். ''ஆத லிற் புறத்தினி யாருக்காக வென், கோறுதவத்தினைக் கூறிக் காட்டு கென்'' என்ற மீட்சிப்படலத்து அடிகள், இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக் கன. மீட்ட - இயல்பில்வந்த காலவழுவமைதி. பி - ம்:—[1]அற்புதவருக்கா.

உக.—பிராட்டி உயிர்விடத்துணிந்து குருக்கத்திப்புதரை யடைதல்.

ஆதலா னிறத்தலே யறத்தி னாறெனாச்
சாதல்காப் பவருமென் றவத்திற சாமபினு
ரீதலா [1]திடமும்வே றிலலை யென்றொரு
போதுலா மாதவிப் பொதும்ப ரெய்தினாள்.

(இ - ள்.) 'ஆதலான் - ஆதலால், இறத்தலே - சாதலே, அறத்தின் ஆறு - தருமத்தின் முறைமையாம், என - என்று எண்ணி, சாதல் காப்பவரும் (நான்) இறததலைத் தடுப்பவராகிய அரக்கியரும், என் தவத்தின் - எனது நல்வினைப்பயனால், சாம்பினார் - (இப்பொழுது) உறங்கிக்கிடக்கின்றார்கள். ஈது அலாது இடமும் வேறு இல்லை - இதுவல்லாமல் (உயிரைத்துறக்கத்தக்கசமயமும் வேறு கிடைக்காது,' என்று - என்று நினைந்து, போது உலாம் - மலர்கள் அசையப்பெற்ற, ஒரு மாதவி பொதும்பர் - ஒரு குருக்கத்திமரச்செறிவை, எய்தினாள் - (சீதை) சென்று சேர்ந்தாள்; (எ - று.)

ஆதலான் - இராமபிரான் ஒருகால் மீட்கவந்தால் அப்பொழுது எனது கற்புநிலையை எவ்வாற்றாலும் பிரத்தியக்ஷமாக்க முடியாமையால் என்றபடி. அதற்கு அநுகூலமாக அரக்கியா உறங்கிக்கிடத்தலும ஒருங்கே நிகழ்ந்துள்ளமையால், 'ஈதலாதிடமும் வேறில்லை' என்றாள். மாதவி - வடசொல். பொதும்பா - புதர். சீதை சிம்சுபாமரத்தின் கிளையை அடைந்து, தன்னுடைய கூந்தலினால் சுருக்கிட்டு உயிர்விட விரும்பினள் என முதனூலிற் கூறப்பட்டுள்ளது, பி - ம்:—[1]இறையும.　(உக)

உஉ.—இதுவும் அடுத்தகவியும் - அநுமான் சீதையைச் சென்று கிட்டித் தன்வரலாறு கூறுதல்.

> கண்டன னநுமனுங் [1]கருத்து மெண்ணினான்
> கொண்டனன் றுணுக்கமெய் தீண்டக கூசுவா
> னணடர்நாயக [2]னருடுதன் யானெனாத்
> தொண்டைவாய் மயிலினைத் தொழுது தோன்றினான்.

(இ - ள்.) அனுமனும் - அநுமானும், கண்டனன் - (சீதை அருகுசென்று தைக்க) கண்டவனாய், கருத்தும் எண்ணினான் - (அவளது) எண்ணத்தையும் ஆலோசித்தறிந்து, துணுக்கம் கொண்டனன் - அச்சங்கொண்டு, மெய் தீண்ட கூசுவான் - (அப்பிராட்டியின்) திருமேனியைத் தொட்டுவிலக்குதற்கு மனங்கூசினவனாய், அண்டர் நாயகன் அருள் தூதன் யான் என - 'தேவர்கட்செல்லாந் தலைவனாகிய இராமபிரான் அனுப்பியருளிய தூதனேவேன்யான்' என்றுசொல்லிக்கொண்டே, தொண்டை வாய் மயிலினை தொழுது - கோவைப்பழம்போற சிவந்த ஆரததை யுடையளான மயில்போலுஞ்சாயலையுடைய பிராட்டியைத் தொழுதுகொண்டே, தோன்றினான் - (தன்உருவைக்காட்டி) எதிர்நின்றான்; (எ - று.)

அநுமான் தன்னை இராமனது சமபந்தம்பெற்றவனெனவெளியிட்டது, சீதைக்குத தன்னிடம ஐயமுண்டாகாமைப்பொருட்டு, சீதை உயிர் விடததுணிந்ததை யறிந்த அநுமான், என்செய்வதெனப பலவகையாக ஆலோசித்துப் பின்பு மறைந்தபடியே மனிதவாக்கினால் இராமனது வரலாற்றை ஆதிதொடங்கிக்கூறித் தன்னையும் இன்னானெனத் தெரிவித்தானென முதனூல் கூறும். தொழாநின்று என்பது, தொழுது எனத

திரிந்துநின்றது; "தொழுதெழுவாள்" என்ற திருக்குறளிற் போல. பி-ம்:— [1]கருத்தின். [2]அருட்தேன். (௨௨)

௨௩. அடைந்தனெ னடியனே னிராம னாணைபாற்
குடைந்துல கனைத்தையு நாடுங் கொட்பினான்
மிடைந்தவ ருலப்பிலர் தவத்தை மேவலான்
மடந்தைநின் சேவடி வந்து நோக்கினேன்.

மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மடந்தை - மடந்தையே! அடியேன் - (நினது) அடியவனாகிய யான், இராமன் ஆணையால் - இராமபிரானது கட்டளையால், அடைந்தனென் - (இங்கு) வந்துசேர்ந்தேன்; உலகு அனைத்தையும் - எல்லாவுலகங்களையும், குடைந்து - அரித்து [சிறிதிடமும் விடாது செவ்வையாக], நாடும் - (உன்னைத்தேடிப்பார்க்கவேண்டு மென்கிற, கொட்பினால் - கோட்பாட்டினால், மிடைந்தவர் - (ஆங்காங்கு) நெருங்கிச்சென்ற வானரவீரர், உலப்பு இலர் - முடிவில்லாதவராவர்; (அவர்களுள் யான்), தவத்தை மேவலால்-(முற்பிறப்பில்) நல்வினையைச் செய்திருந்ததனால், நின்சே அடி-உனது சிவந்த திருவடிகளை, வந்து நோக்கினேன் - இங்குவந்து தரிசிக்கப்பெற்றேன்.

கொட்பு - கொள்கை; 'பு' விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர். 'தவத்தை மேவலால்' என்றதனால், மற்றைத்தூதர்யாவரும் என்னைப்போல உன்னைக் காணத்தவஞ்செய்தவரல்லர் என்றதாம் மடந்தை-அண்மைவிளி (௨௩)

௨௪.—அநுமான் இராமன்வராமைக்குக் காரணங்கூறல்.

ஈண்டுநீ யிருந்ததை யிடரின் வைகுறு
மாண்டகை யறிந்தில னதற்குக் காரணம்
வேண்டுமே யரக்கர்தம் வருக்கம் வேரொடு
[1]மாண்டில வீதலான் [2]மாறு வேறுண்டோ.

(இ - ள்.) ஈண்டு - இங்கே, நீ—, இருந்ததை - இருப்பதை, இடரின் வைகுறும் ஆண்தகை - (உன்னைப்பிரிந்ததனாலாகிய) துன்பத்தில் தங்கியிருக்கிற ஆண்மைக்குணமுள்ள இராமபிரான், அறிந்திலன்-அறிந்தானில்லை: அதற்கு காரணம் - அங்ஙனம் அறியானென்பதற்குக் காரணம் [தகுந்த சாக்ஷியும்], வேண்டுமே - சொல்லவேண்டுமோ? [தானே விளங்குதலால் சொல்லவேண்டா என்றபடி]; (அச்சாக்ஷி), அரக்கர்தம் வருக்கம் - ராக்ஷசர் கூட்டம், வேரொடு மாண்டில - அடியோடு அழிந்தனவில்லை யென்பதே: ஈது அலால் - இதுவே யல்லாமல், மாறு - (இதற்கு) மாறாக, வேறு - வேறு சாட்சியும், உண்டோ - உள்ளதோ? [இல்லை], (எ - று)—இதனால், இராமபிரான் இலங்கையில்வந்து தன்னை மீட்டுக்கொண்டு செல்லாமையைப்பற்றிச் சீதை பலவாறாகக்கொண்ட சங்கையை அநுமான் ஒழித்தனன்.

ராக்ஷசராசதானியாகிய இவ்விலங்கையில் நீ இருப்பதை இராமபிரான் அறிந்திருப்பானானால் அப்பொழுதே சகலராக்ஷசரையும் சங்

காரஞ்செய்திருப்பான்; அதுசெய்யக் காணாமையாலே, அவன் அறிந்திலனென்று ஊகித்துணரலாம் என்பதாம். பிரிவுத்துயர் மகாவீரனை இராமபிரானையும் வருத்துமென்பான், 'இடரின் வைகுறு மாணடகை' என்றான். பி - ம்:—[1]மாணடிலது. [2]மற்று. (௨௪)

௨௫—அநுமான் தன்னைப்பற்றிச் சந்தேகிக்கவேண்டா வென்றல்.

ஐயுற லுளதடை யாள மாரியன்
மெய்யுற வுணர்த்திய வுரையும் வேறுள
கையுறு [1]நெல்லியங் கனியிற் காண்டியா
னெய்யுறு விளக்கனாய் நினையல் வேறென்றான்.

(இ - ள்.) நெய் உறு விளக்கு அனாய் - நெய்நிறைய வார்க்கப்பட்டுள்ள விளக்குப்போன்ற திருமேனி விளக்கத்தையுடையவளே! ஐயுறல் - (என் விஷயத்தில்) சந்தேகங்கொள்ளவேண்டா. அடையாளம் உளது-(உனது சந்தேகத்தை நீக்கத்தக்க இராமபிரான்கொடுத்தருளிய) அடையாளம் (என்னிடத்தில்) உளது; ஆரியன்-பெரியோனாகிய இராமபிரான், மெய் உற-உண்மை விளங்கும்படி, உணர்த்திய - சொல்லியனுப்பின, உரையும் -*(அடையாள) வார்த்தைகளும், வேறு உள-வேறேஉள்ளன: (அவற்றையெல்லாங்கொண்டு), கை உறு நெல்லி அம்கனியின் - உள்ளங்கையிற் பொருந்திய அழகிய நெல்லிக்கனியைப்போல, காண்டி - (நீ என்னை ஐயமற) உணர்வாயாக: வேறு நினையல் - (என்னைப்பற்றி) வேறுவகையாக எண்ணவேண்டா, என்றான் - என்று கூறினன், (அநுமான்); (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

'அடையாளம்உளது' என்றது, இராமனதுபெயர்பொறித்த மோதிரத்தை. 'உணர்த்தியவுரையும் வேறுள' என்றது, இராமபிரானுக்கும் சீதைக்கும் தெரிந்துள்ளவையான கீழ்நடந்துள்ள சிலவரலாறுகளை; அவற்றை இப்படலத்தின் ௬0-ஆம் செய்யுள்முதலாக அநுமான் கூறுமாறு காண்க. கையுறு நெல்லியங்கனி - கரதலாமலக மெனப்படும்; இது, முற்றும் நன்றாக விளங்குதலில் உவமம். வேறுநினையல் - இராவணன் என்னை ஏமாற்றுதற்காக இவ்வண்ணம் இராமதூதனென்று போலிப்பேரிட்டுக்கொண்டு வந்துள்ளானோ என்று சங்கிக்கவேண்டா என்றபடி. பி - ம்:—[1]நெல்லியிறகடிது. (௨௫)

வேறு

௨௬.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்: சீதை அநுமானைப்பற்றி முதலிற்பலவாறு சங்கித்து ஒருவாறுதேறிப் பின்னர் யாரென்று அவனை வினவுதல்.

என்றவ [1]னிறைஞ்ச நோக்கி யிரக்கமு முனிவு மெய்தி
நின்றவ ளிவனு மல்ல னெறிநின்று பொறிக ளைந்தும
வென்றவ னல்ல னாகில் விண்ணவ னாக வேண்டும்
நன்றுணர் வுரையன் றூய னவையிலன் போலு மென்னா.

(இ - ள்.) என்று - என்றுஇவ்வாறுகூறி, அவன் - அவ்வநுமான், இறைஞ்ச - வணங்கிநிற்க,—(பிராட்டி), நோக்கி - (அவனைப்) பார்த்து, இரக்கமும் முனிவும் எய்தி - கருணையையுமகோபத்தையும (ஒருங்கு) அடைந்து, 'நின்றவன் - (எதிரில்) நின்றவன், நிருதன் அல்லன் - ராக்ஷசனல்லன்: நெறி நின்று பொறிகள் ஐந்தும் வென்றவன - நல்லொழுக்கத்தில் தவறாதுநின்று பஞ்சேந்திரியங்களையும் அடக்கிசசயித்த முனிவனுவன்; அல்லன் ஆகில் - அப்படியல்லாவிட்டால், விண்ணவன் ஆக வேண்டும - தேவனுயிருக்ககூடும்: (ஏனெனின்,—இவன்) நன்று உணர்வு உரையன் - நல்லறிவைப்புலப்படுத்துகிற சொற்களையுடையவனும, தூயன் - பரிசுத்தமனமுடையவனும், நவை இலன் போலும் - குற்றமில்லாததொழிலுடையவனுமாவன்போலும்', என்னு - என்று எண்ணி,—(எ - று.)—இக்கவியிலுள்ள 'என்னு' என்பது, உஅ - ஆங் கவியில் 'எனநினைத்து என்னு என்றாள்' எனத தொடாந்து முடியும.

வந்தவன் இராமபிரானது திருநாமத்தைச் சொல்லிவந்தமைபற்றி மனங்களிந்து இரக்கத்தையும், இராவணனே இவ்வாறு மாறுவேடம்பூண்டு வஞ்சனைக்கருத்துடன் வந்துள்ளானெனக் கருதியமைபற்றிக்கோபத்தையும் சீதை முதலில் ஒருங்கேகொண்டனளென்க. நெறிநின்று பொறிகளைந்தும் வெல்லுதல் - தனதுநல்லுணர்வினால் மனத்தை நல்வழிப்படுத்திப் பொறிகளின்வழியே ஐம்புலன்களிற போகவொட்டாது தடுத்தல்; இத்தன்மையன், ஜிதேந்திரியனெனப்படுவன்: பிராணிகளை அகப்படுத்தும் யந்திரங்கள்போல மனத்தை வசப்படுத்துதலின், இந்திரியங்கள் பொறிகளெனப்படு மென்பா. மனம் வாக்குக்காய மென்னும் திரிகரணங்களுமு ஒத்துத் தூயனாகப்பெற்றவன் என்பது, நான்காமடியில விளங்கும். இரண்டு மூன்று மடிகளிற் கூறியவற்றை ஈற்றடி சமர்த்தித்துநிற்பது, தொடர்நிலைச்செய்யுட் குறியணி; இதனை வடநூலாா காவ்யலிங்க மென்பா. போலும - ஒப்பில்போலி.

பி - ம்:—[1] இறைஞ்சி. [2] மெலிவும். (உசு)

உஎ.* அரக்கனே யாக வேறோ ரமரனே யாக [1]வன்றிக்
குரக்கினத் [2]தலைவ னேதா னாகுக கொடுமை யாக
இரக்கமே யாக வந்திங் கெம்பிரா னாமஞ் சொல்லி
[3]யுருக்கின னுணர்வைத் [4]தந்தா [5]னுயிரிதி னுதவி யுண்டோ.

(இ - ள்.) (இவன்), அரக்கனே ஆக - ராக்ஷசனேயானாலும் ஆகட்டும: வேறு ஓர் அமரனே ஆக - அன்றி ஒருதேவனானாலும் ஆகட்டும: அன்றி - அல்லாமல், குரங்கு இனம் தலைவனே தான் ஆகுக - (இப்பொழுதுகாணப்படுகிறபடி) குரங்குக்கூட்டத்துக்குத் தலைவனேயானாலும் ஆகட்டும்: (இவனால் விளைவது), கொடுமை ஆக - தீமையேயானாலும் ஆகட்டும்: இரக்கமே ஆக - மனமிரங்கிச்செய்யும நன்மையேயானாலும ஆகட்டும்: இங்கு வந்து - இவ்விடத்தில் [எனதுஎதிரில] வந்து, எம் பிரான் நாமம சொல்லி - எனதுதலைவனாகிய ஸ்ரீராமனது திருநாமத்தைச சொல்லி, உணர்வை உருக்கினன் - என அறிவை உருகசசெய்து,

உயிர் தந்தான் - (போகிற) உயிரை (போகவொட்டாது காப்பாற்றி)த் தந்தான்; இதின் உதவி உணடோ - இதைக்காட்டிலும் (செய்யத்தக்கதோர்) உபகாரமும் உளதோ? [அல்லை யென்றபடி]; (எ - று.)—எல்லாவுதவியினும் உயிருதவியே பெரிய தென்பதாம்.

இச்செய்யுளினால், சீதை இராமபிரானிடத்துக் கொண்டுள்ள பேரன்பு நன்குவிளங்கும். உயிர்விடத்துணிந்த சீதைக்கு அநுமான் தக்ககாலத்தில் எதிர்பாராது வந்து ராமநாமோச்சாரணத்தாற் பிராணோபாயத்தைநீக்கின னாதலால், சீதை அவ்வுதவியை நன்குமதித்து 'இதினுதவியுண்டோ' என்றாள். 'அரக்கனே' முதலியவற்றிலுள்ள ஏகாரங்கள் - பிரிநிலையோடு தேற்றப்பொருளை யுணர்த்தும், 'ஆக', 'ஆகுக' என்ற வியங்கோள்வினை முற்றுக்கள் - விகற்பப்பொருளன. ஆகவென்பது பலமுறை அடுக்கிவந்தது சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. பி - ம்:—[1]அல்லை [2]ஒருவனே. [3]உருக்கினை. [4]தந்தாய். [5]உயிர்க்கு (உஎ)

உஅ. என [1]நினைத் தெய்த நோக்கி [2]யிரங்குமெ னுள்ள மின்னுங் கள்ள
மனனகத் துடைய ராய [3]வஞ்சகர் மாற்ற மல்ல
னினைவுடைச் சொற்கள் கண்ணீர் நிலம்புகப் புலம்பாநின்றான்
வினவுதற் குரிய னென்னா வீரநீ [4]யாவ னென்றாள்.

(இ - ள்.) என நினைத்து - என்று எண்ணி, எய்த நோக்கி - (அநுமானை) செவ்வையாகப் பார்த்து, 'என்உள்ளம்-எனதுமனம், இரங்கும் - (இவன் விஷயத்தில்) இரங்குகின்றது; (இவன்), மனன் அகத்து கள்ளம் உடையார் ஆய - (தமது) மனத்தில் கபடத்தையுடையவராகிய, வஞ்சகர் - வஞ்சகத்தையுடைய அரக்கரது, மாற்றம் - வார்த்தைபோன்ற வார்த்தையை, அல்லன் - உடையவனல்லன்; நினைவு உடை சொற்கள் - (நல்ல) எண்ணத்தையுடைய சொற்களோடு, கண் நீர் நிலம் புக - கண்ணீர் பூமியிற்பெருகும்படி, புலம்பாநின்றான் - (எனது வருத்தத்தைப் பார்த்துப் பொறாது) பிரலாபிக்கிறான்; (ஆதலால்), வினவுதற்கு உரியன் - (நீ யாவனென்று நான்) விசாரித்தற்கு உரியவனாவன்,' என்னா - என்று எண்ணி, 'வீர - வீரனே! நீ—யாவன் - யார்? என்றாள் - என்று வினவினாள்; (எ - று.)

"ஸதாம்ஹி ஸந்தேஹபதேஷு வஸ்துஷு ப்ரமாண மந்த:கரண ப்ரவ்ருத்தய: நல்லோர்க்குச் சந்தேகாஸ்பதமான விஷயங்களில் மனப் போக்குகளே நிர்ணயிப்பதற்கு உரிய அறிகுறியாம்]"என்பவாதலால், சீதை, அநுமான்மீது தன்மனமிரங்கித் தெளிந்தமையையும் தான் வினவுதற்குத் தகுதியுடையனாதற்கு அறிகுறியாகக் கொண்டனள். பிரத்யக்ஷ பிரமாணத்தால் அன்புடைமையை அறிய முடியாமையால், அநுமானப்பிர மாணத்தால் அறிந்தன ளென்க. பி - ம்:—[1]உரைத்து. [2]இரங்குவான். [3]வஞ்சகமன்றம்: [4]யாரை. (உஅ)

உசு — இதுமுதல் எட்டுக் கவிகள் அநுமான் தான் அங்குவந்த வரலாற்றைச் சீதைக்கு விவரித்துக் கூறுதலை யுணர்த்தும்.

ஆயசொற் றலைமேற் கொண்ட வங்கைய னன்னை நின்னைத்
தூயவன் பிரிந்தபின்பு தேடிய துணைவன் றொல்லைக்
காய்கதிர்ச் செல்வன் மைந்தன் கவிகுல[1]மவற்றுக் கெல்லா
நாயகன் சுக்கி ரீவ னென்றுள னவையிற் றீர்ந்தான்.

மூன்றுகவிகள் - ஒரு தொடர்.

(இ - ள்.) ஆய சொல் - அந்தப்பிராட்டிவார்த்தையையும், அம்கை - (தனது) அழகியகைகளையும், தலைமேல் கொண்டவன் - தலைமேற்கொண்டவனாய்,—(அநுமான் சீதையை நோக்கி),—அன்னை - தாயே! நினை - உன்னை, தூயவன் - பரிசுத்தகுணமுடைய இராமபிரான், பிரிந்த பின்பு—, தேடிய - தேடிப்பெற்ற, துணைவன் - சிநேகிதனும், தொல்லை கதிர் காய் செல்வன் மைந்தன் - பழமையான சுடுகிற கிரணங்களைச் செல்வமாகவுடைய சூரியனது குமாரனும், கவி குலம் அவற்றுக்கு எல்லாம் நாயகன் - குரங்குக்கூட்டங்கட்கெல்லாந் தலைவனும், நவையின் தீர்ந்தான் - குற்றத்தினின்று நீங்கினவனுமாகிய, சுக்கிரீவன் என்று - சுக்கிரீவனென்று பெயர்சொல்லப்பட்டு, உளன் - (ஒருவன்) உள்ளான்; (எ - று.)

பிராட்டிவார்த்தையைச் சிரஸாவஹித்துக் கௌரவித்துக் கைகளைத் தலைமேற்குவித்துத் திரியக நமஸ்காரஞ்செய்துகொண்டு அநுமான் விடைகூறுவானாயினனென்பது, முதலடியின் கருத்து. 'தலைமேற்கொண்ட' என்பது, முன்னுள்ள 'ஆயசொல்' என்பதனோடும், பின்னுள்ள 'அங்கை' என்பதனோடும் சென்று இயைவது, இடைநிலைத்தீவகம். பி-ம்.—[1]அதனுக்கு. (உக)

ரு0. மற்றவன் முன்னோ னந்நா ளிராவணன் வலிதன் வாலி
னின்றுகக் கட்டி யெட்டுத் திசையினு மெழுந்து பாய்ந்த
[1]வெற்றியன் றேவர் வேண்ட வேலையை விலங்கன் மத்திற்
[2]சுற்றிய நாகந் தேய வமுதெழக் கடைந்த தோளான்.

(இ - ள்.) அவன் முன்னோன் - அச்சுக்கிரீவனுக்கு மூத்தவனாகிய வாலி,—அ நாள் - முற்காலத்தில், இராவணனை வலி இறு உக - இராவணனது பலமுழுவதும் அழிந்தொழியும்படி, தன் வாலின் கட்டின - தனது வாலினால் (அவனை) இறுகப்பிணித்துக்கொண்டே, எட்டுதிசையினும் - எட்டுத்திக்குகளிலும், எழுந்து பாய்ந்த - தாவிச்சென்ற, வெற்றியன் - சயத்தையுடையவன்; தேவர் வேண்ட - தேவர்கள் பிரார்த்தித்ததனால், வேலையை - திருப்பாற்கடலை, விலங்கல் மத்தில் சுற்றிய நாகம்தேய அமுது எழ கடைந்த - மந்தரகிரியாகிய மத்திலே (கடைகயிறாகச்) சுற்றின (வாசுகியென்னும்) பாம்பு உடம்புதேயும்படியும் அமிருதம் தோன்றும்படியும், கடைந்ததோளான் - தோள்வலிமையை யுடையவன்; (எ - று.)

முன்னோன் - முன்பிறந்தவன்; தமையன். ருக்ஷரஜஸ்என்னும் பெண்குரங்கின் வாலைக் கண்டு காதல்கொண்ட இந்திரனுக்கு அத

னிடத்திற் பிறந்தவன், வாலியெனப் பெயர்பெற்றான். அந்நாள - இராவணன் திக்விசயஞ் செய்துவந்தகாலத்தில். ராவணன் என்ற வடமொழிப் பெயர் - கூச்சலிடுபவ னென்றும், கூச்சலிடச்செய்பவ னென்றும் பொருள்படும்; சிவபிரானது கைலாசமலையைப் பெயர்க்கத்தொடங்கி அதன்கீழ்த் தன்கைகள் அகப்பட்டு நசுங்குண்டபோது பேரிரைச்சலிட்டதனாலும், தனது கொடியசெய்கைகளால் உலகத்தைக் கதறச்செய்ததனாலும், இவனுக்கு இப்பெயர்.

இராவணன் ஒருகாலத்தில் வாலியோடு போர்செய்யும்பொருட்டுக் கிட்கிந்தா பட்டணஞ்சேர்ந்து அப்போது அவன் அங்கு இல்லை யென்றும், வழக்கப்படி நாற்கடலிலும் நீராடி நித்தியகருமம் முடிக்கச் சென்றுள்ளா னென்றும் அறிந்து, தென்கடற்கரைக்குச் சென்று, அங்கு மந்திரஜபஞ் செய்துகொண்டிருக்கிற வாலியைப் பார்த்து, அவனைத் தந்திரமாக எளிதிற் பிடித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு அடியோசைப்படாமல் மெதுவாய்நடந்து அவன்பின்னே சேர, அதனைக் கீழ்க்கண்ணாற் கண்ட வாலி, ஜாக்கிரதைப்பட்டு, கிட்டவந்து தன்னைக் கட்டியவுடனே இராவணனைக் கைகளால் இடுக்கி வாலினாற் சுற்றிக்கொண்டபடியே ஆகாயமார்க்கமாய்ச்சென்று மற்றைக்கடல்களிலுஞ் சேர்ந்து நியமங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு தனது நகரமடைந்து இவனைக் கீழே உதறின னென்று அறிக. தேவர்களும் அசுரர்களும் ஒருங்குகூடிச் சாவாமருந்தாகிய அமிருதத்தைப் பெறுமாறு மந்தரமலையை மத்தாகநாட்டி வாசுகி நாகத்தைக் கடைகயிறாகப்பூட்டிச் சந்திரனை அடைதாணாக நிறுத்திப் பாற்கடலைக் கடையமுயல்கையில், இருதிறத்தாரும் அதனைக்கடையும் வலிமையிலராய் ஓய்ந்துநிற்குமளவிலே, வானரராசனும் தேவேந்திரகுமாரனும் மகாபலசாலியுமான வாலி தான் நாள்தோறும் பலகடல்களிலுஞ் சென்று வைதிக நித்தியகருமங்களை முடித்து வரும் வழக்கப்படி பாற்கடல் சென்றுசேர, தேவர்கள் அவனை வேண்டிக்கொள்ள, அவன் சுராசுரர்களை விலக்கிவிட்டுத் தான் ஒருவனாகவே இருகைகளாலும் வாசுகியின்தலையையும் வாலையும் பிடித்து வலியஇழுத்து விரைவிற் கடையவே, அமிருதமெழுந்த தென்பது கதை; (இவ்வரலாறு முதனூலாகிய ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணத்தில இல்லையாயினும் புராணாந்தரங்களிலேயாதல், கல்பாந்தரத்திலேயாதல் உண்டென்றுகொள்க.) இச்சரித்திரத்தைக் காஞ்சிப்புராணத்து மணிகண்டேசுரப்படலத்திற் பரக்கக்காணலாம். பி - ம்:— [1]முன்னாள். [2]சுற்றிமா. (௩௦)

௩௧. அன்னவன் றன்னை யும்மகோ னம்பொன்றா லாவி வாங்கிப்
பின்னவற் கரசு நல்கித் துணையெனப் பிடித்தா னங்கண்
மன்னவன் றனக்கு நாயேன் மந்திரத் துள்ளேன் வானி
னன்னெடுங் காலின் மைந்த னாமமு [1]மநும னென்பேன்.

(இ - ள்.) அன்னவன்தன்னை - அப்படிப்பட்ட வாலியை, உமகோன் - உமதுநாயகனாகிய இராமபிரான், அம்பு ஒன்றால் - ஓரம்பினால்,

ஆவி வாங்கி - உயிரைக் கவர்ந்து [கொன்று], பின்னவற்கு அரசு நல்கி - அவன் தம்பியாகிய சுக்கிரீவனுக்கு இராசசியத்தைக் கொடுத்து, துணை என பிடித்தான் - (உன்னைத்தேடுதற்கு அவனையே) துணையாகக் கொண்டான்: நாயேன் - நாய்போற் கடைப்பட்ட நான், நங்கள் மன்னவன் தனக்கு - எங்கள் அரசனான அச் சுக்கிரீவனுக்கு, மந்திரத்து உள்ளேன் - ஆலோசனைச்சபையி லுள்ளவன்: வானின் நல் நெடுங் காலின் மைந்தன் - ஆகாயத்திலுலாவுகிற நல்ல நீண்ட வாயுதேவனது புத்திரன்: நாமமும் - (எனது) பெயரும், அநுமன் எனபேன் - அநுமானென்று சொல்லப் படுவேன்; (எ - று.)

கீழ் வாலியைச் சிறப்பித்துக்கூறி, இங்கு 'அன்னவன் தன்னையுங் கோனம் பொன்றா லாவிவாங்கி' என்று கூறியதன் நோக்கம்,—இராவணனையழித்துத் தன்னைமீட்கும் ஆற்றல் இராமனுக்கு உண்டோ இல்லையோ என்னும் ஐயம் சீதைக்கு நிகழாதவாறு தேறுதற் கென்க. மந்திரத் துள்ளேன் - மந்திரித் தொழில்செய்பவன். பி - ம்.—[1]அநுமனென்றான். (௩௧)

௩௨. எழுபது வெள்ளங் கொண்ட வெண்ணன வுலக மெல்லாந்
தழுவிநின் றெடுப்ப வேலை தனித்தனி கடக்குந் தாள
குழுவின வுங்கோன் செய்யக் குறித்தது குறிப்பி னுன்னி
வழுவில செய்தற் கொத்த வாநரம் வானி னீண்ட.

(இ - ள்.) எழுபது வெள்ளம் கொண்ட எண்ணன - எழுபதுவெள்ள மென்னுந் தொகையைக் கொண்டவையும், உலகம் எல்லாம் தழுவி நின்று எடுப்ப - எல்லாவுலகங்களையும் ஒருசேரக் கைகளால் எடுக்க வல்லவையும், வேலை தனி தனி கடக்கும் தாள - கடலைத் தனித்தனியே தாண்டவல்ல கால்களையுடையவையும், வானின் நீண்ட - ஆகாயத்தினும் உயர்ந்தவையுமான, வாநரம் - குரங்குகள்,—உம் கோன் செய்ய குறித்தது - உமது தலைவனாகிய இராமபிரான் செய்யநினைத்ததை, குறிப்பின் உன்னி - (முகம் கண் புருவம் முதலியவற்றின்)குறிப்பினால் ஆராய்ந்தறிந்து, வழு இல செய்தற்கு - (அக்காரியங்களைத்) தவறாதனவாயச் செய்தற்கு, ஒத்த - மனம்ஒருமித்தவையாய், குழுவின - கூடியுள்ளன; (எ - று.)

அநுமான், துணைவலிச்சிறப்பை அறிவித்தற்கு, வாநரங்களின் வலிமை முதலியவற்றை எடுத்துக்கூறினனென்க. வெள்ளம் - ஓர் பெருந்தொகை; மிகப்பல அக்ஷௌகிணி கொண்டது; (யானை ஒன்றும், தேர் ஒன்றும், குதிரை மூன்றும், காலாள் ஐந்துங் கொண்டது - 'பத்தி யெனப்படும்; அப்பத்தி மூன்று பங்குகொண்டது - சேனாமுகம்; சேனாமுகம் மூன்று - குல்மம், குல்மம் மூன்று - கணம்; கணம் மூன்று - வாகினி; வாகினி மூன்று - பிரதனை; பிரதனை மூன்று - சமூ; சமூ மூன்று - அநீகினி; அநீகினி பத்து - அக்ஷௌகிணி; (ஆகையினால், அக்ஷௌகிணி யென்பது - தேர் உஎஅஎo, யானை உஎஅஎo, குதிரை சுருசுஅo, காலாள் கoகூ௩ருo: ஆக, உஎஅஎoo - கொண்டதாம்.) அக்ஷௌகிணி எட்டுப்

பங்குகொண்டது - ஏகம்; ஏகம் எட்டு - கோடி; கோடி எட்டு - சங்கம்; சங்கம் எட்டு - விந்தம்; விந்தம் எட்டு - குமுதம்; குமுதம் எட்டு - பதுமம்; பதுமம் எட்டு - நாடு; நாடு எட்டு - சமுத்திரம்; அந்தச் சமுத்திரம் எட்டுப் பங்குகொண்டது - வெள்ளம் எனக் காண்க. குறிப்பு - இங்கித மெனப்படும்.

௫௫. துப்புறு பரவை யேழுஞ் சூழ்ந்தபா ரேழு மாழ்ந்த
வொப்புறு நாகர் நாடு [1]மும்பரி னிம்பர் காறு
மிப்புறந் தேடி நின்னை யெதிர்ந்தில வென்னி னண்டத்
தப்புறம் போயுந் [2]தேட வவதியி னமைந்து போன.

(இ - ள்.) (அவற்றிற் பலவானரங்கள்),—துப்பு உறு பரவை ஏழும் - பவழக்கொடிபொருந்தப்பெற்ற ஏழுகடல்களிலும், சூழ்ந்த-(அக்கடல்களாற்) சூழப்பட்டுள்ள, பார் ஏழும் - ஏழுதீவுகளிலுமாக, இம்பர் காறும் - இந்தப் பூமியிலும், ஆழ்ந்த ஒப்பு உறு நாகர் நாடும் - கீழே ஆழ்ந்துள்ள (தனக்குத் தன்னையே) உவமையாகக்கொண்ட நாகலோகமாகிய பாதாளத்திலும், உம்பரின் - மேலுலகத்திலுமாக, இ புறம் - இவ்வண்டத்தில், தேடி - தேடிப் பார்த்து, நின்னை—, எதிர்ந்தில என்னின் - காணப்பெறாதனவாயின், அண்டத்து அப்புறம் உம் - இவ்வண்டத்துக்கு அப்பாலுள்ள பகிரண்டங்களிலும், போய் தேட - சென்று தேடிப்பார்க்கும்படி, அவதியின் அமைந்து - ஒரு காலவெல்லையை உடன்பட்டு, போன - (அதற்குள்தேடிவருவதாகச்) சென்றுள்ளன; (எ - று.)

துப்புறு - வலிமைமிக்க என்றுமாம். கடல் ஏழ் - உவர்நீர், கருப்பஞ்சாறு, மது, நெய், தயிர், பால், நன்னீர் இவற்றின்மயமானவை. பார் என்னும் சொல் - நிலவுலகம் முழுதையுமேயன்றித் தன்கட் கூறுபட்ட நிலங்களை உணர்த்திநின்றது; "மாயோன் மேயகாடுறை யுலகம்" என்றவிடத்து 'உலகம்' என்னுஞ்சொற் போல. 'நாகர்நாடு' என்றது - கீழேழுலகங்களையும், 'உம்பர்' என்றது - பூமிக்குமேலுள்ள ஆறு உலகங்களையும் உபலக்ஷணத்தாற் குறிக்கும். இந்தப் பதினான்குஉலகமுஞ் சேர்ந்ததே ஓரண்டமெனப்படுவது. அவதி - (கால) எல்லை; வடசொல். அவதியின் அமைந்தமையை, "ஒருமதி முற்றுறாதமுன் முற்றுதி ரிவ்விடைக், கொற்றவாகையினீர்" என்றதனால் அறிக. பி - ம்:—[1]உம்பருமிம்பாநாடும். [2]தேடுமமைதியையமைந்துன்னி. (௫௫)

௫௪. புன்றொழி லரக்கன் கொண்டு போந்தநாள் பொதிந்துதூசிற்
குன்றினெம் மருங்கி னிட்ட வணிகலக் [1]குறியி னாலே
வென்றியா [2]னடியன் றன்னை வேறுகொண் டிருந்து கூறித்
தென்றிசை சேறி யென்று னவனருள் சிதைவ தாமோ.

(இ - ள்.) புல் தொழில் அரக்கன் கொண்டு போந்த நாள் - இழிதொழிலையுடைய ராக்ஷசனாகிய இராவணன் (உன்னை) எடுத்துக்கொண்டு சென்ற காலத்தில், (நீ), தூசின் பொதிந்து - ஆடையில் முடிந்து, குன்றின் எம்மருங்கின் இட்ட - (ரிசியமூக) பருவதத்தில் எமது அருகிலே

போகட்ட, அணிகலம் - திருவாபரணங்களின், குறியினால் - குறிப்பினால் [அவ்வாபரணங்களை நான் எடுத்துக்காட்டிற சொன்ன அடையாளத்தினால்], வென்றியான் - வெற்றியையுடைய இராமபிரான், அடியன் தன்னை - (தனது) அடியவனாகிய என்னை, வேறுகொண்டு இருந்து-தனியே அழைத்து வேறிடத்தில் வைத்துக்கொண்டிருந்து, கூறி - (சிலவார்த்தைகள்) சொல்லி, தென் திசை சேறி என்றான - '(நீ) தெற்குத்திக்கை நோக்கிச் செல்வாயாக' என்று (எனக்குக்) கட்டளையிட்டருளினான்: அவன் அருள் சிதைவது ஆமோ -அவனது கருணைபழுதுபடுவதாகுமோ? (எ - று.)—ஆகா தாதலால், அடியேன் உன்னை இங்குக் காணப்பெற்றேன் என்பதாம்.

சீதை சீலையில் முடிந்தெறிந்த அணிகலன்களை அநுமான் தந்து தன் மனத்துக்குத் தேறுதலை யுண்டாக்கினமைபற்றி, இராமபிரான் அவ்வநு மான் மீது மற்றையோரிடத்தினும் மிக்கஅன்புதலையுடையனாயினனென்க. வென்றியான் அநுமானை வேறுகொண்டிருந்து கூறினமையை, கீழ்க்காண் டத்து நாடவிட்டபடலத்துக் காண்க; இதுபற்றியே, அநுமான் முன்தன்னை 'அருந்தேன்' என்று உரைத்ததும். அப்பொழுது கூறியன - அடையாள வார்த்தைகள். பி - ம்.—[1]குறிப்பினாலே. [2]அடியனேனை. (௩௪)

௩௫ கொற்றவற் [1]காண்டுக் காட்டிக் கொடுத்தபோ தடுத்ததன்மை
பெற்றியி னுணர்தற பாற்றோ வுயிர்நிலை பிறிது முண்டோ
விற்றைநா ளளவு மன்னா வன்றுநீ [2]யிழித்து நீத்த
மற்றை நல் லணிகள காணுன் மங்கலங் காத்த மனமே.

(இ - ள்.) அன்னா - தாயே! கொற்றவற்கு - வெற்றியையுடைய இராம பிரானுக்கு, ஆண்டு - (சுக்கிரீவனோடு நட்புக்கொண்ட) அப்பொழுது, காட்டி கொடுத்த போது - (நான் ஆபரணங்களை எடுத்துக்) காண்பித்து (அவன் கையிற்) கொடுத்த சமயத்தில், அடுத்த தன்மை - (அப்பிரானுக்கு) நேர்ந்த நிலைமை, பெற்றியின் - (நான் இப்பொழுது சொல்லும்) வகையினால், உணர்தல் பாற்றோ-அறியத்தக்க தன்மையுடையதோ? [கண்டிருந்தால்தான் உணரமுடியும் என்றபடி]; உயிர் நிலை - (அப்பிரானது) உயிர் (உடம்பை விட்டுநீங்காமல்) நிற்றற்குக் காரணம், பிறிதும் உண்டோ (அவ்வாபரணங்க ளேயன்றி) வேறொன்றும் உள்ளதோ? நீ—, அன்று - அந்நாளில், இழித்து நீத்த - கழற்றியெறிந்த, மற்றை நல் அணிகள் - மற்றைச் சிறந்த ஆபரணங் களே, உன மங்கலம் - உனது மங்கலநாணை [திருமங்கலியத்தை], இற்றை நாள் அளவும் - இன்றைத்தினமட்டும், காத்த - காப்பாற்றின; (எ - று.)

தன்வரலாறுகூறிவந்த அநுமான் இராமபிரானதுசெய்தியை இடைப் பிறவரலாகக்கூறியது - இராமபிரான் தனமீது மிக்க அன்புடைய னென அறிந்து சீதை மனந்தேறியிருத்தற்பொருட்டும், தான் இராம பிரானுக்கு அந்தரங்கன் எனச் சீதைக்கு உணர்த்துதற்பொருட்டு

மென்க. அவ்வாபரணங்களைக் கண்டதினாலேயே உன்னைப்பிரிந்து இத்தனை நாளாயும் இராமபிரான் உயிர் வைத்திருக்கின்றனன்: காணாவிடின் அன்றே உயிரிழந்திருப்பனென்பதாம் இராமன் இறந்து படுவனென்பதை வாயினால் சொல்லக்கூசி 'உன்மங்கலங் காத்த' என வேறு வகையாகக் கூறினது பிறிதினவிற்சியணி. ஆண்டு - அவ்விடத்தில [ரிசிய மூககிரியில்] என்றுமாம். மற்றை என்னும் இடைச்சொல் - சுட்டியதற்கு இனமான பொருளுள்ளது. அணி - அணியப்படுவது என்னும் பொருளில் செயப்படுபொருள விகுதி புணர்ந்து கெட்ட பெயர் பி - ம் —[1]கொண்டு காட்டி. [2]கழித்து.

௩௬. ஆயவன் றன்மை நிற்க வங்கதன் வாலி மைந்த
னேயவன் றென்பால வெள்ள மிரண்டினோ டெழுந்து சேனை
[1]மேயின படர்ந்து தீர வனையவன் விடுத்தா னென்னைப
பாய்புன லிலங்கை மூதூர்க கென்றனன் பழியை வென்றான்.

(இ - ள) ஆயவன் தன்மை நிற்க- அந்த இராமபிரானது தன்மை (இவ்வாறு) இருக்கட்டும். வாலி மைந்தன் - வாலியின் புதல்வனாகிய, அங்கதன் - அங்கதனென்பவன், ஏயவன் - (இராமபிரான் கட்டளைப்படி சுக்கிரீவனால்) ஏவப்பட்டவனாய், தென்பால் - தெற்குத்திக்கை நோக்கி, இரண்டு வெள்ளம் சேனையோடு எழுந்து படர்ந்து - இரண்டு வெள்ள மென்னுந் தொகையுடைய சேனையுடனே (கிஷ்கிந்தாநகரத்தினின்று) புறப்பட்டுச்சென்று,—மேயின - பொருந்திவந்தனவான அந்தச்சேனைகள், தீர - (கடலைக்கண்டு) பின்வாங்கிநிற்க,—அனையவன் - அந்த அங்கதன், என்னை—, பாய் புனல் இலங்கை மூதூர்க்கு - பாயும் இயல்புள்ள கடல நீரால் சூழப்பட்ட பழமையான இலங்கா நகரத்திற்கு, விடுத்தான் - அனுப்பினான், என்றனன் - என்று கூறினான் (யாவனெனில்,—)பழியை வென்றான் - பழிக்கப்படுவனவாகிய (காமம் முதலிய) குற்றங்களைச் சயித்தவனான அனுமான்; (எ - று)

கடல் கடந்து இலங்கை சென்று செய்தி தெரிந்து மீண்டுவரும் வலிமை தமக்கு இல்லாமையை அங்கதன் முதலிய வானரவீரர் தெரிந்து சொல்ல, பின்னர் ஜாம்பவான் தூண்டியதனால் அநுமான் கடல் கடக்க உடன் பட்டனனென்க ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமாக [தொட்டதைத் தொடுத்து] கீழ் இராமபிரானது வரலாற்றை யுணர்த்தினமையால், 'ஆயவன்றன்மை நிற்க' என வேண்டிற்று அங்கதன் - வாலிக்குத் தாரையினிடம் பிறந்த குமாரன். தெற்கு நோக்கிச் சென்ற வானரவீரர்க்குத் தலைவனான இவ்வங்கதன் தன்னை ஏவாதிருக்கவும், அநுமான் தன்னை ஏவினதாகக் கூறினது, தான் கடல் கடக்கச் செல்கையில் அதற்கு உடன் பட்டிருந்தமைபற்றி பி - ம் —[1]ஏயின.

௩௭.—அனுமான் வார்த்தையைக் கேட்டு மகிழ்ந்த சீதை அவனைநோக்கி 'இராமபிரான் திருமேனியழகைக் கூறு என்றல்.

எய்தவனுரைத்த லோடு மெழுந்தும்ப ருவகை யேற
வெய்துற லொடுங்கு மேனி வானுற விம்மி யோங்கி

யுய்தல்வந் துறறதோவென் றருவிநீ ரொழுகு கண்ணா
ளையசொ லையன் மேனி யெப்படிக் கறிதி யென்றாள்.

(இ - ள்.) எய்து அவன் - (தூதாக) வந்த அவ்வநுமான், உரைத்த லோடும் - (இவ்வாறு) கூறின மாத்திரத்தில்,—(சீதை), பேர் உவகை எழுந்து ஏற - (தன்மனத்திற்) பெருங்களிப்பு உண்டாகி வளர, வெய்து உறல் ஒழிகும் மேனிவான் உற விம்மி ஓங்கி - வெப்பமுடையதாகிய துன்பத்தை யடைந்ததனால் வாடிப்போன தன் உடம்பு பருமையை யடையும்படி பூரித்து உயர்ந்து, உய்தல் வந்து உற்றதோ என்று - '(துன்பம் நீங்கி) உயிர்பிழைக்குங்காலமும் (எனக்கு) வந்து பொருந்தியதோ!' என்று வியந்துகூறி, நீர் அருவி ஒழுகு கண்ணாள் - கண்ணீர் அருவிநீர்ப்பெருக்குப் போலப் பெருகுகின்ற கண்களையுடையவளாய், 'ஐய - பெரியவனே! ஐயன் மேனி - இராமபிரானது திருமேனியை, எப்படிக்கு அறிதி - எந்த விதமாக அறிகிறாய்? சொல் - சொல்வாயாக, என்றாள் - என்று வினவினாள்; (எ - று)

பிரிவினால் மெலிந்து கிடந்த மேனி பூரித்தமையை அதிசயோக்தி வகையால் 'வானுறவிம்மி யோங்கி' என்றா ரென்னலாம் ஓகாரம்-மகிழ்ச்சி. இங்குக்கூறிய கண்ணீர், ஆநந்தபாஷ்பம். ஐயசொல் ஐயன் மேனி என் பதற்கு, அழகிய சொற்களையுடைய இராமபிரானது திருமேனி யென்றுமாம். தனது கணவனைக் காண இப்பொழுது கூடாவிடினும் கேட்டாவது சிறிது மகிழலா மென்னுங் கருத்தோடு 'எப்படிக்கு அறிதி' என வினவினளென்க; இதில், அவ்வநுமானது தன்மையைப் பரீக்ஷிக்குமாறும் விளங்கும். "படி கண்டறிதியே பாம்பணையினான்புட், கொடிகண்டறிதியே கூறாய்" என்றது, இங்கு நினைவிற்கு வருகின்றது. (௩௭)

௩அ.-அநுமான் இராமபிரானது திருமேனியழகை வர்ணிக்கத்தொடங்குதல்.

படியெடுத் [1]துரைத்துக் காட்டும் படித்தன்று படிவம்பண்பின்
முடிவுள [2]வுவம மெல்லா மிலக்கண [3]மொழியு முன்னர்த்
துடியிடை யடையா ளத்தின் றொடரவை தொடர்தி யென்னா
வடிமுதன் [4]முடியின் காறு மறிவுற வநுமன் [5]சொல்வான்.

(இ - ள்.) 'துடி இடை - உடுக்கைபோன்ற இடையையுடையவளே! படிவம் - (இராமபிரானது) திருமேனி, படி எடுத்து உரைத்து காட்டும், படித்து அன்று - உபமானம் எடுத்துச் சொல்லிக் காட்டுந் தன்மையை யுடையதன்று: (ஏனெனில்,—) பண்பின் முடிவு உள உவமம் எல்லாம் - (தமது இயற்கைக்குணங்களில் சிறிதும் குறைவுபடாது) நிறைந்துள்ள உபமானப்பொருள்கள் யாவும், முன்னர் - (இராமபிரானது திருவுருவத்தின்) முன்னே, இலக்கணம் ஒழியும் - (தமதமது) உவமைத்தன்மை குன்றி நிற்கப்பெறும் [உவமையாக மாட்டா]; (ஆகையால்) அடையாளத்தின் தொடர் அவை - (யான்கூறிவரும்) அடையாளங்களின் தொடர்ச்சியைக்கொண்டே, தொடர்தி - (அவ்வடிவத்தின் அமைதியைப்பற்றி எனது கருத்து இவ்வாறென்று) ஊகித்துணர்வாய்', என்னா - என்று சொல்லி,

அநுமனு,—அடி முதல் முடியின் காறும - திருவடிமுதல் திருமுடி ஈறாக, அறிவுற - (சீதை) அறிந்துகொள்ளும்படி, சொல்வான் - சொல்பவனானான்; (எ - று)—அவற்றை, மேல் இருபதுகவிகளிற் காண்க.

'படியெடுத்துரைத்துக்காட்டுமெபடித்தன்று' என்ற முதலவாக்கியத்தைப் பின்வாக்கியம் சமர்த்தித்துநின்றது, **தொடர்நிலைச் செய்யுட்குறியணி.** பண்பு - உவமையாவதற்குஉரிய குணம் தமக்கு இருக்கவேண்டிய குணங்களிற் சிறிதும் குறைபாடின்றி நிறைந்திருப்பினும், உபமானப்பொருள்கள், இராமபிரானது திருவுருவத்திற்கு உபமானமாயிருக்குந்தன்மையைத் தாங்கள் சிறிதும் பெறமாட்டா என்பது, இரண்டாமடியின் கருத்து; இதனால், இராமபிரானது திருவுருவப்பொலிவு நன்கு விளங்கும் 'பண்பின் தொடர்தி' எனபதற்கு - குணங்களில் எல்லையுள்ளவையாகிய பலஉபமானங்களால் (அத்திருமேனியின்) லக்ஷணங்களை யான் சொல்லுமுனனே [சொல்லிவரும் அப்பொழுதப்பொழுதே] அவ்வடை ளாங்களினால் அறியத்தக்க அத்திருவவயவங்களை அறிவாயாக என்றலும் ஒன்று. இனிக்கூறப்படும் இராம வர்ணனையாகிய பிரபந்தத்துக்கு இச்செய்யுள் அவையடக்கமாய் அமைந்ததெனவுமாம். பி - ம் —[1]எது [2]உவமைக்கெல்லாம். [3]உரைக்கின் முந்தத். [4]முடியீறாக [5]சொன்னான்		(௩அ)

வேறு

௩௯—திருவடிச் சிறப்பு

சேயிதழ்த் தாமரை யென்று சேணுளோ
ரேயின ரதனறுணை யெளிய தில்லையா
னாயகன் றிருவடி குறித்தது காட்டுறிற்
பாயதிரைப் பவளமுங் குவளைப் [1]பண்பினும்.

(இ - ள்) சேண் உளோர் - உயர்ச்சியையுடைய வித்துவான்கள், சேய இதழ் தாமரை என்று ஏயினர் - (பாதங்கட்கு உவமைப்பொருள்) சிவந்த இதழ்களையுடைய [செந்] தாமரைமலரென்று நியமித்து வைத்தார்கள்; நாயகன் திரு அடி குறித்தது காட்டுறின் - இராமபிரானது திருவடிகளை உத்தேசித்து (உவமையை) நிலைநிறுத்தத் தொடங்கினால், அதன் துணை எளியது இல்லை - அச்செந்தாமரைமலரினளவு தாழ்வுடைய பொருள் ஒன்றும் இல்லை [திருவடிகட்குமுன் அச்செந்தாமரைமலர் மிகவுந்தாழ்ந்ததாம் என்றபடி]; (அன்றியும்), பாய திரை பவளமும் - பாய்கின்ற அலைகளையுடைய கடலில்தோன்றுகிற பவழமும், குவளை பண்பின ஆம் - (அத்திருவடியின செம்மைக்குமுன்) நீலோற்பலமலர்போலக்கருநிறமுடையதாம்; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

இராமபிரானது திருவடிக்குத் தாமரையும் பவழமும் ஒப்பாகா என்பதாம்; எதிர்நிலையணி; மேல்வருவனவற்றிற்கும் இங்ஙனமே அணி கொள்க. செம்மைமென்மைகளால் தாமரையும், நிறத்தால் பவழமும் அடிக்கு உவமையாகக் கூறப்படும். மூன்றாமடியை மத்திமதீபமாக முன்

பின்வாக்கியம் இரண்டிலுங் கூட்டுக 'பவளமும் குவளைப்பண்பினும்' என்றது, பவழத்தோடு கருநெய்தல்மலர்க்கு நிறத்தில் எவ்வளவுவேறுபாடு உண்டோ, அவ்வளவு வேறுபாடு, இராமபிரானது திருவடியின் செந்நிறத்தோடு பவழத்தின் செந்நிறத்திற்கு உண்டு என்றவாறு பி ம் —[1]பண்பிற்றால். (ங௧)

சo —திருவடிவிரல்களின் சிறப்பு.

தளம்[1]செழு கற்பக முகிழுந் தண்டுறை
யிளங்கொடிப் பவளமுங் கிடக்க வென்னவை
துளங்கொளி விரற்கெதி ருதிக்குஞ் சூரிய
னிளங்கதி ரொக்கினு மொக்கு மேந்திழாய்.

(இ - ள்.) ஏந்து இழாய் - தரித்த ஆபரணங்களையுடையவளே! தளம் செழு கற்பகம் முகிழும - இதழ்களோடுகூடிவிளங்குகின்ற கற்பகவிருக்ஷங்களின் செவ்வரும்புகளும, தண் துறை இளங் கொடி பவளமும - குளிர்ந்த கடல் நீர்த்துறையில் தோன்றுகிற இளமையான பவழக்கொடியும், கிடக்க - இருக்கட்டும். அவை என் - அவற்றாற் பயன் என்ன? [அவை திருவடிவிரல்களுக்குச் சிறிதும உவமையாகாவென்றபடி]; உதிக்கும் - உதய மலையில் தோன்றுகின்ற, இள சூரியன் கதிர் - இளஞ்சூரியனது கிரணங்கள், துளங்கு ஒளி விரற்கு - விளங்குமஒளியையுடைய (இராமபிரானது) திருவடிவிரல்களுக்கு, எதிர் ஒக்கினும ஒக்கும் - உவமையாக (ஒருகால்) பொருந்தினாலும பொருந்தும்; (எ - று.)

இளஞ்சூரியகிரணங்களும் திருவடிவிரல்கட்குச் செம்மைநிறத்தில் தக்கஉவமையாகா தென்றவாறு 'கிடக்க' என்றது, அலட்சியத்தைக் குறிக்கும் ஒருசொல்விழுக்காடு. பி - ம்·—[1]கிளர. (சo)

சக —திருவடிவிரல் நகங்களின் சிறப்பு.

சிறியவும் பெரியவு மாகித் திங்களோ
மறுவில பத்துள வலல மற்றினி
யெறிசுடா வயிரமோ திரட்சி யெய்தில
வறிகிலெ னுகிர்க்கியா னுவம மாவன.

(இ - ள்.) சிறியவும - (சில) சிறியனவாயிருப்பவையும், பெரியவும - (சில) பெரியனவாயிருப்பவையும, ஆகி - இவ்வாறு வெவ்வேறு வகைப்பட்ட வடிவையுடையனவாய், மறு இல - களங்கமில்லாதனவாகிய, திங்கள் பத்து ஓ - பத்துச் சந்திரமண்டலங்களோ, உள அல்ல - (உலகத்தில்) உள்ளன வல்ல; இனி—, எறி சுடர் வயிரமோ - வீசுகின்ற ஒளியையுடைய வச்சிரமென்னும் இரத்தினமோ, திரட்சி எய்தில - திரண்ட வடிவத்தை அடைந்தனவில்லை; (ஆதலால்), உகிர்க்கு - (அப்பிரானது) திருவடிவிரல் நகங்களுக்கு, உவமம் ஆவன - உபமானமாவதற்கு ஏற்றபொருள்களை, யான்—, அறிகிலென - அறிகிறேனில்லை; (எ - று.)

சிறியனவும பெரியனவுமான வடிவமுடையனவும் களங்கம் நீங்கினவுமாகி ஒருங்குகூடி நிலத்தில் விளங்குகிற பத்துப் பூரணசந்திரா

களும், இயல்பிலே திரண்டவடிவுள்ள பத்து வயிரக்கற்களும் உளவாயின் அவை திருவடி நகங்கட்கு ஒருபடியொப்பாமென்ற கருத்து அமையக் கூறியிருத்தலால், இச்செய்யுளில் உய்த்துணரவைப்பணி தொனிக்கும். ()

சஉ.—புறவடியின் சிறப்பு.

பொருந்தில நிலனொடு போந்து கானிடை
வருந்தின வெனினது நூலை மாறுகொண்
டிருந்தது நின்றது புவனம் யாவையு
மொருங்குடன் புணர்வஃ துரைக்கற் பாலதோ.

(இ - ள்.) நிலனொடு பொருந்தில - (அயோத்தியிலிருந்தபொழுது) தரையில நடவாதிருந்த திருவடிகள், (பின்பு), கானிடை போந்து வருந்தின எனின் - காட்டில் நடந்துசென்று வருத்தமுற்றன வென்றாலும், அது - (அப்பாதங்களின்) புறவடி, நூலை மாறுகொண்டு இருந்தது - புத்தகத்தை ஒப்பாககொண்டிருந்தது; (மேலும்), புவனம் யாவையும் - எல்லாவுலகத் தவரும், ஒருங்கு உடன் புணர்வஃது - ஒருசேர வீழ்ந்து சரணமடையப் படுவதாய், நின்றது—; உரைக்கற்பாலதோ - (அதன்சிறப்புக) சொல்லத் தக்கதோ? (எ - று.)

சுவடி புறவடிக்கு வடிவில் உவமையாதலை "நாடும் புறவடியே நன் கமைந்த புத்தகமும்," "நூலெழுது புத்தகம் ஆமை புறவடியொப்பாம்," என்பவற்றாலும அறிக. நூலைமாறுகொண்டிருந்தது என்பதற்கு - ஸாமுத் திரிகசாஸ்திரலக்ஷணத்தையும கடந்து அதிக விலக்ஷணமாயுள்ள தென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். நூல் - உவமையாகுபெயர். புணர்வஃது - புணர்வது என்பதன் விரித்தல் விகாரம்: இங்கு, ஆய்தம் உயிர்போலநின்றது. இச செய்யுட்குத் திருவடியின் சிறப்பைத் தெரிவிப்பதாகப் பொருள்கூறுதல் பொருந்தாது; முன்னரே [௩௧ - ஆம் கவியில்] கூறியுள்ளதனால். (சஉ)

சங.—கணைக்கால்களின் சிறப்பு.

தாங்கணைப் பணிலமும் வளையுந் தாங்கரா
வீங்கணை பள்ளியா னெனினும் வேறினிப்
பூங்கணைக் காற்கொரு பரிசு தான்பொரு
மாங்கணைக் காவமோ வாவ தன்னையே.

(இ - ள்.) அன்னையே - தாயே! இனி—, அணை தாங்கு பணிலமும் - கடற்கரையில் தங்கும இயல்புள்ள சங்கத்தையும், வளையும் - சக்கரத்தை யும், தாங்கு - (திருக்கைகளில்) தரித்துள்ள, அரா வீங்கு அணை பள்ளி யான் எனினும் - ஆதிசேஷனை (க்காற்றால்நிறைந்து) உள்பூரித்துள்ள படுக்கை மெத்தையாகவுடைய திருமாலை சொன்னாயினும், பொரும் கணைக்கு ஆம ஆவம் - போர்செய்யும் அம்புகட்கு இருப்பிடமாகிய அம் பறாத்தூணி, பூ கணைக்கார்க்கு - (இராமபிரானது) அழகிய திருக்கணைக் கால்களுக்கு, ஒரு பரிசுதான் ஆவது ஒ - (முழுவதும் ஒப்பாகாவிடினும்)

ஒருபடியாக வாவுது ஒப்பாகவல்லதோ? வேறு - வல்லதன்று; (எ - று)— கணைக்கால் - முழங்காலின் கீழிடம்.

கணைக்காலுக்கும் அம்பறாத் தூணிக்கும் ஒப்புமை, வடிவில். இனி, இச்செய்யுளுக்கு, கணைக்காற்கு ஒப்புமை சொல்லுமிடத்து அராப் பள்ளியான் எனினும் [திருமாலின் திருக்கணைக்காலேயானாலும்] வேறு ஒரு பரிசுதான பொரும [நேரான உவமையாகாது]; அதுவே அங்ஙன மானபோது, இனி அதற்கு அம்பறாத்தூணி உவமையாவதற்கு ஏற்ற தாகுமோ? எனத் தொடர்நிலைச் செய்யுட்பொருட்பேறணியும் தோன்று மாறு பொருள்கூறலும் பொருந்தும். இப்பொருளில், பொரும என்பது - பொருவும் என்ற செய்யுமென்னெச்சத்தின் விகாரம் அணை - கரைபபொது. அணைதாங்கு - பணிலத்துக்குச் சாதியடை. தாங்கு-தங்கு எனபதன் நீட்டல். வளை - வட்டமாகவளைந்த வடிவுடையது எனச் சக்கரத்துக்குக் காரணக்குறி. காற்றை உணவாக உட்கொள்ளும் ஆதிசேஷனைப் படுக்கை மெத்தையாக வுடைமையால், திருமாலை 'வீங்கணைப்பள்ளியான்' என்றார் அணைபபள்ளி - இருபெயரொட்டு. இச்செய்யுளில், திரிபு என்னுஞ் சொல்லணி காண்க (சுரு)

சுசு —தொடைகளின் சிறப்பு.

> அறங்கிளர் பறவையி [1]னரசு னுடெழிற
> பிறங்கெருத் தனையன [2]பெயரும் பெற்றுடை
> மறங்கிளர் மதகரி [3]கரமு நாணின
> குறங்கினுக் குவமையிவ் வுலகிற் கூடுமோ.

(இ - ள்.) (இராமபிரானது திருக்தொடைகள்),—அறம் கிளர் பற வையின் அரசன் - தருமசொரூபியாய் விளங்குகின்றவனும் பறவைகட்கு ரசனுமான கருடபகவானது, ஆடு எழில் - விரும்பிய அழகையுடைய, பிறங்கு எருத்து - விளங்குகிற பிடரியை, அனையன - ஒத்து விளங்கு கின்றன; பெயரும் பெறறு உடை - (திக்கஜங்களென்று) பெரும் பெயரை யும் படைத்துள்ள, மறம் கிளர் - வலிமைமிகுந்த, மதம் - மதத்தையுடைய, கரி - யானைகளின், கரமும் - துதிக்கைகளும், நாணின - (அத்தொடை கட்கு ஒப்புமையாகமாட்டாது) வெட்கமடைந்தன; குறங்கினுக்கு - (இப் படிப்பட்ட) தொடைகளுக்கு, உவமை - (வேறு) உபமானம், இ உலகில் கூடுமோ - இந்தவுலகத்திற் கிடைக்குமோ? (எ - று)

பறவையின் அரசன் - பக்ஷிராஜன்; காசியபமுனிவர்க்கு விநதையி னிடம் தோன்றியவன், சூரிய சாரதியான அருணனது தம்பி; திருமா லுக்கு வாகனமும் துவசமுமாயிருப்பவன் இவனை 'பெரிய திருவடி' என வழங்குவது, வைஷ்ணவசம்பிரதாயம் (அநுமான், 'சிறிய திரு வடி' எனப்படுவன்.) கருடபகவான் வேதசொரூபியாதலால், 'அறங் கிளர் பறவையினரசன்' எனபபட்டான கரிகரம் - திரட்சியாலும், நீட்சி யாலும் உவமை. கரி - கரத்தையுடையது; (கரம் - துதிக்கை) பரம பதத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற பெரிய திருவடியின் பிடரியும் தெய்வத்

தன்மையுள்ள திக்கஜங்களின்கரங்களுமே உவமையாமாதலால், 'குறங்கி னுக்கு உவமை இவ்வுலகிற் கூடுமோ' என்றான். பொன்மயமாக விளங்குத லால், அவனது பிடரி 'பிறங்கெருத்து' எனப்பட்டது. 'பிறங்கெருத்தனை யது' என்ற பாடத்துக்கு - எருத்தும் அத்தன்மையதே [ஒப்பாகாமையால வெள்கினதே] எனப் பொருள் காண்க. பி - ம்:—[1]அரசின். [2]எவரும. [3]கரத்தை. (சச)

சரு —திருவுந்தியின் சிறப்பு

வலஞ்சுழித் தொழுகுநீர் [1]வழங்கு கங்கையின்
பொலஞ்சுழி யென்றலும் புன்மை பூவொடு
நிலஞ்சுழித் தெழுமணி யுந்தி நேரினி
யிலஞ்சியும் [2]போலுமவே றுவமை [3]யாண்டரோ

(இ - ள்.) பூவொடு - தாமரைப்பூவோடு, நிலம் சுழித்து எழும் - எல் லாவுலகங்களும் ஒன்றுகூடி உண்டாகப்பெற்ற, மணி உந்தி - அழகிய கொப்பூழுக்கு, (உவமை), வலம் சுழித்து ஒழுகும் நீர் கங்கையின் வழங்கு பொலம் சுழி - வலப்பக்கமாய்ச் சுழிக்கப்பெற்றுப் பெருகுகிற நீரையுடைய கங்காநதியிற் பொருந்திய அழகிய நீர்ச்சுழியாம், என்றலும் - என்று சொல் லுதலும், புன்மை - இழிவாம். இனி—, இலஞ்சியும் - மகிழம் பூவும், நேர் போலும் - (அதற்கு) ஒப்புப்போலும் [அதுவும் ஒவ்வாது]; வேறு உவமை யாண்டு - (இதற்கு) வேறே உபமானம் எவ்விடத்தில் உள்ளது? (எ - று)— அரோ - ஈற்றசை

இராமபிரான் திருமாலின் திருவவதார மாதலால், அவனது திருநாபி, 'பூவொடு நிலஞ்சுழித்து எழு மணியுந்தி' எனப்பட்டது. உந்திவலஞ்சுழித் துள்ள வென்பதனை விளக்குதற்கு, அதன் உபமானத்தை, 'வலஞ்சுழித் தொழுகுநீர்க்கங்கையின்சுழி' என்றார். 'கங்கையின்சுழி' என்றது, கம்பீ ரத்தோடு மிக்க தூய்மையுடைமையும் விளக்குதற்கு. "அங்கைபோல் வயி றணிந்த வலஞ்சுழியமைகொப்பூழ், கங்கையின்சுழியலைக்கும்" என்ற சிந்தா மணியும் அதனுரையும் இங்கு நோக்கத்தக்கன இங்கு, 'நிலம்' என்றது, பல உலகங்கள் கூடிய அண்டவுருண்டையை. இலஞ்சி - மகிழமரம். இது- இங்கு, அதன் மலர்க்கு முதலாகுபெயர். உம்-இழிவு சிறப்பு. 'நேர்போலும்' என்பது - நேரன்றென்று பொருள்படும், இனி, ஒலிவேறுபாட்டால் எதிர் மறைப்பொருளுணர்த்தியதாகவும் கொள்ள இடமுண்டு. பி-ம் —[1]வாங்கு. [2]பொருவும. [3]யாவதோ. (சரு)

சசு.—திருமார்பின் சிறப்பு.

பொருவரு மரகதப் [1]பொலங்கொண் மால்வரை
வெருவுற விரிந்துயர் விலங்க லாகத்தைப்
பிரிவற [2]நோற்றன ளென்னிற் பின்னையத்
திருவினிற் [3]றிருவுளார் யாவர் தெய்வமே.

(இ - ள்.) தெய்வமே - குலதெய்வம் போன்றவளே! (இலக்குமி),— பொருவு அரு - ஒப்பில்லாத, பொலம் கொள் - அழகைக் கொண்ட, மால்- பெரிய, மரகதம் - மரகதரத்தினமயமான, வரை - மலை, வெருவுற - அஞ்சும் படி, விரிந்து உயர்-(அதனினும்) அகன்று வளர்ந்துள்ள, விலங்கல் ஆகத்தை- மலைபோன்ற [எதற்கும் சலியாத] இராமபிரானது திருமார்பை, பிரிவு அற- பிரிதலில்லாமல், (எப்பொழுதும் கூடிவாழும்படி), நோற்றனள் - தவஞ் செய்தாள், என்னின் - என்றால், பின்னை - பின்பு, அ திருவினில் - அந்த இலக்குமியினும், திரு உளார் - மேன்மையுடையவர், யாவர் - எவர் உளர்? [எவருமில்லை]; (எ - று.)

திரு - எல்லாராலும் விரும்பப்படும் பேரழகுடையவளென இலக்குமிக்குக் காரணக்குறி. இங்ஙனம் பெருமையையுடைய அவ்விலக்குமியும் இத் திருமார்பின் சிறப்பு நோக்கி இதனைவிட்டுப் பிரியாதிருக்குமாறு பெருந்தவஞ் செய்தனளென்றால், இத்திருமார்பிற்கு ஒத்ததும் மிக்கதும் இல்லையென் பது, தானே பெறப்படும். இச்செய்யுளில், இலக்குமியின் சிறப்பைக் கூறிய தாகத் தோன்றினும், சந்தர்ப்பத்தை நோக்கித் திருமார்பின் சிறப்பையே கூறியதாகக் கருத்துக்கொள்க. விலங்கல் - இராமபிரானுக்கு உவமையாகு பெயர். பி - ம்.—[1]புயல்கொள். [2]பிரிவுற. [3]நோற்றுளள், நோற்றிலள். [4]திருவிலார். (சகூ)

சஎ.—திருக்கைகளின் சிறப்பு.

நீடுறு கீட்டிசை நின்ற யானையின்
கோடுறு கரமெனச் சிறிது கூறலாந்
தோடுறு மலரெனச் சுரும்பு சுற்றறுத்
[1]தாடொடு தடக்கைவே றுவமை சாலுமே.

(இ - ள்.) தோடு உறு மலர் என - இதழ்கள் நெருங்கிய செந்தாமரை மலரென்று எண்ணி, சுரும்பு சுற்று அறு - வண்டுகள் சூழ்ந்து மொய்த்தலை நீங்காத, தாள் தொடு தட கை - முழந்தாளை அளாவியுள்ள பெரிய (இராம பிரானது) திருக்கைகள்,—கீழ் திசை நின்ற யானையின் - கிழக்குத்திக்கில் நின்ற (ஐராவதமென்னும்) திக்கஜத்தினது, கோடு உறு - தந்தங்கள் பொருந் திய, நீடு உறு - நீண்டுள்ள, கரம்-துதிக்கையை ஒத்திருக்கும், என - என்று, சிறிது கூறலாம் - சற்றே (ஒருபடி உவமை) சொல்லலாம்; (என்றால்), வேறு உவமை சாலுமே - வேறே உபமானம் சொல்லத்தகுமோ? [தகாது என்றபடி]; (எ - று.)

கைகள் செந்தாமரை மலர்போலச் சிவந்திருத்தலும், முழந்தாள்வரை யில் நீண்டிருத்தலும், உத்தம புருஷலக்ஷணம். தாள்தொடுதடக்கை - ஆஜாநு பாஹு. திருக்கைகளைத் தாமரைமலரென மயங்கியதாகக் கூறியதனால், மூன்றுமடி மயக்கவணியா மென்பர். தாள் - இங்கே முழந்தாள். சுற்றறு என்பதைத் தாளுக்கு அடையாக்கொள்ளுதலும் பொருந்தும். கீழ் + திசை = கீட்டிசை; இப்புணர்ச்சி "பதினெண்தொ டெண்ணிரண்டாய்த், தோன்

றுடற் பின்னாத தகாரமவரி னிரண்டுந் தொடர்பா, லான்ற வைந்தாமுடலாம்'' என்னும வீரசோழிய விதியால அமைந்தது; இனி, நிலைமொழியீற்று ழகரத்துக்கு ளகரம போலியாய்ப பின் இரண்டும டகரமாகத்திரிந்த தெனினும அமையும; மரூஉவு மாம திசையானை-திக்கஜங்கள; அவை ஐராவதம, புண்டரீகம, வாமநம, குமுதம், அஞ்சநம், புஷ்பதந்தம், சார்வபௌமம, சுப்ரதீகம என்பன இவற்றைக் கிழக்கு முதலாக முறையே கொள்க. பி-ம்:—[1]தாடு று

சஅ.—திருக்கைந் நகங்களின் சிறப்பு.

பச்சிலைத் தாமரை பகலகண் டாலெனக்
கைச்செறி முகிழுகிர் கனக னென்பவன்
வச்சிர யாக்கையை வகிர்ந்த வன்றொழி
னிச்சய மன்றெனி னைய [1]நீக்குமே.

(இ - ள்) பசு இலை - பசுமையான இலைகளையுடைய, தாமரை - செந்தாமரையின், முகிழ் - அரும்பு, பகல் கண்டால் என - சூரியனைக்கண்டாற போல [சூரியனொளியால் மலர்ந்த செந்தாமரை மலர்போல], (விளங்குகின்ற) கை - (இராமபிரானது) திருக்கைகளில், செறி - பொருந்திய, உகிர் - நகங்கள்,—கனகன் என்பவன் வச்சிரம் யாக்கையை வகிர்ந்த வல் தொழில்- (இவ்விராமபிரான் நரசிங்காவதாரத்தில்) இரணிய னென்னும அசுரனுடைய வச்சிரம்போலுறுதியான உடம்பை இடந்த வலிய செய்கை, நிச்சயம் அன்று எனின் - உண்மையோ அன்றோ என (எவராயினும்) சந்தேகப்பட்டால, ஐயம - (அவர்களுடைய) சந்தேகத்தை நீக்கும் - நீங்கச் செய்யும்; (எ - று)— ஏ - தேற்றம்

இராமபிரானது திருக்கைந்நகங்கள இரணியனது மார்பை யிடந்த காலத்து அவ்வசுரனது இரத்தத்தாற சிவந்தன போல எப்பொழுதும் சிவந்துள்ளன வென்பதாம. இராமபிரானும் திருமாலின அவதார மாதலால், இங்ஙனம் கூறியது. பொன்னிறமுளளவனுதல் பற்றி வந்த இரணிய னென்ற பெயர்க்குப் பரியாயமாக 'கனகன்' என்றார் சூரியனைக்கண்டவுடன மலர்தல், தாமரைக்கு இயல்பு வச்சிரம - வஜ்ரம். இது ஒளிக்கு உவமையுமாம். பி - ம் —[1]நீங்கும

கனகனென்பவனது வச்சிரயாக்கையை வகிர்ந்த கதை —தனித் தனி தேவர் மனிதர் விலங்கு முதலிய பிராணிகளாலும ஆயுதங்களாலும பகலிலும் இரவிலும பூமியிலும வானத்திலும் வீட்டின் அகத்திலும புறத்திலும தனக்கு மரணமிலலாதபடி வரம பெற்றவனும், இரணியாக்கனது உடன் பிறந்தவனுமான இரணியன் தேவர் முதலிய எல்லார்க்கும கொடுமை யியற்றித் தன்னையே கடவுளாக அனைவரும் வணங்கும்படி செய்துவருகையில், அவனது மகனான பிரகலாதாழ்வான் இளமை தொடங்கி மகாவிஷ்ணு பக்தனாய்த் தந்தையின் கட்டளைப்படி முதலில் அவன் பெயர் சொல்லிக் கலவிகற்காமல் நாராயண நாமம சொலலிவரவே, கடுங்கோபங்கொண்ட இரணியன் பிரகலாதனைத் தன் வழிபடுத்துவதற்குப் பலவாறு முயன்ற

பின், அங்ஙனம் வழிப்படாத அவனைக் கொல்லுதற்கு என்ன உபாயஞ்செய்தும் அவன் பகவானருளால் இறந்திலனாக, ஒருநாள் சாயங்காலத்தில் தந்தை மைந்தனை நோக்கி 'நீ சொல்லும் நாராயணனென்பான் எங்கு உளன்? காட்டு' என்ன, அப்பிள்ளை "சாணினுமுளன் ஓர்தன்மை யணுவினைச் சதகூறிட்ட, கோணினு முளன் மாமேருக் குன்றினுமுளன் இந்நின்ற, தூணினுமுளன் நீ சொன்ன சொல்லினுமுளன்" என்று சொல்ல, உடனே இரணியன் 'இங்கு உளனோ? என்று சொல்லி எதிரிலிருந்த தூணைப்புடைக்க அதனினின்று திருமால் மனிதரூபமும் சிங்கவடிவமுங் கலந்த நரசிங்க மூர்த்தியாய்த் தோன்றி இரணியனைப் பிடித்து வாயிற்படியில் தன்மடிமீது வைத்துக் கொண்டு தனது திருக்கைந்நகங்களால் அவன் மார்பைப் பிளந்து அழித்திட்டுப் பிரகலாதனுக்கு அருள்செய்தனன் என்பதாம். (சஅ)

சகூ.—திருத்தோள்களின் சிறப்பு.

திரண்டில வொளியில [1]திருவின் சேர்வில
முரண்டரு மேருவின் முரிய மூரிநாண்
புரண்டில புகழில பொருப்பென் றொன்றுபோன்
றிரண்டில புயங்களுக் குவம மேற்குமோ.

(இ - ள்) (இராமபிரானது திருத்தோள்கள் போல, மலைகள்), திரண்டில - நன்கு திரண்டுள்ளனவில்லை; ஒளி இல - ஒளியையுடையனவில்லை; திருவின் சேர்வு இல - ஜயலக்ஷ்மியின் சேர்க்கையை யுடையனவில்லை, முரண்தரு மேரு வில் முரிய மூரி நாண் புரண்டில - வலிமை பொருந்திய மகா மேருகிரியாகிய வில் [சிவதநுசு] ஒடியும்படி வலியநாணி புரளப்பெற்றனவில்லை; புகழ் இல - கீர்த்தியையுடையன வில்லை; ஒன்று போன்று இரண்டு இல - ஒன்றைப்போல இரண்டு இல்லை; (ஆதலால்) புயங்களுக்கு அத்திருத்தோள்களுக்கு, பொருப்பு என்று உவமம் - மலைபோலு மென்று உவமை கூறுதல், ஏற்குமோ-பொருந்துமோ? (எ - று.)—பொருந்தா தென்பதாம்.

இச்செய்யுளில் உபமானமாகிய மலையினும் உபமேயமாகிய தோள்களுக்குச் சிறப்புக் கூறியிருப்பது வேற்றுமையணி. இராமபிரான் தனதுதோள் வலியால் மிகச்சிறந்தசிவதநுசை முறித்தவாறுபோல மலைகளிலொன்றும் முறியாமையாலும், இத்தோள்களுக்கு உவமையாகா தென்பதுகருத்து.

இராமபிரான் சிவதநுசை முறித்த கதை:—முன்னொருகாலத்தில் தெய்வதச்சனான விசுவகர்மனால் நிருமிக்கப்பட்ட மிகவலிய இரண்டு விற்களில் ஒன்றை ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவும் மற்றொன்றைப் பரமசிவனும் எடுத்துக்கொண்டார்கள்; அவற்றில், சிவபிரானுடைய வில், மகாமேருகிரியின் அம்சமுடையது; அதனைக்கொண்டு அப்பெருமான் திரிபுரசங்காரமும் தக்ஷயாகவிநாசமுஞ் செய்திட்டான்; பின்பு ஒரு சமயத்

தில் அவ்விற்களில் எது சிறந்ததென்று அறியவிரும்பிய தேவர்களின் வேண்டுகோளினால் ஹரிஹரர்கள் தம்மிற் போர்செய்கையில், சிவபிரான் எடுத்த வில் முறியவே, போர நிறுத்தப்பட்டது: அவ்வில்லை அப்பெருமான் நிமிகுலத்துத்தேவராதனென்னும் மகாராசனிடம் ஒப்பிக்க, அவ்வரசன் அதனை வெகுஜாக்கிரதையாகப் பாதுகாத்துவந்தான்; பின்பு அக்குலத்தில் தோன்றிய சனகனென்னும் அரசன் யாகசாலை யமைத்ததற்காகப் பூமியை உழுதபொழுது அவ்வுழுபடைசசாலில்தோன்றிய லக்ஷ்மியம்சமான பெண்ணை அவ்வரசன் தனதுமகளாகக்கொண்டு சீதையென்று பெயரிட்டு வளாதது 'இச்சிவதநுசை யெடுத்து வளைத்து நாணேற்றியவனுக்கே இம்மகளைக் கொடுப்பேன்' என்று அதனைக் கந்யாசுல்கமாக நியமிக்க, பற்பலர் முயன்றும முடியாதபின, திருமாலின் திருவவதாரமான இராமபிரான் அவ்வில்லை யெடுத்து வளைத்து நாணேற்றுகையில் அவ்வில் முறிந்தது என்பதாம், மலைக ளெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்த வில்வடிவங்கொண்ட மேருமலையையே இத் தோள்கள் முறித்தன வென்றால், சாதாரணமான மலையை இவற்றிற்கு உவமையாகக்கூறுதல் சிறிதும்தகாது என்றவாறு. ஒருமலை மற்றொரு மலையை முறித்து விழுத்தாது என்பது, தொனி. பி - ம்·—[1]திருவு. (சக)

௫௦·—திருக்கழுத்தின் சிறப்பு.

கடற்படு பணிலமுங் கன்னிப் பூகமு
மிடற்றினுக் குவமையென் றுரைக்கு [1]மெல்லியோ
ருடற்பட வொண்ணுமோ வுரகப் பள்ளியா
னிடத்துறை சங்கமொன் றிருக்க வெங்களால்.

(இ - ள்.) உரகம பள்ளியான் - ஆதிசேஷனைச் சயனமாகவுடைய அத திருமாலினது, இடத்து - இடது திருககையில், உறை - (எப்பொழுதும்) பொருந்தியுள்ள, சங்கம் ஒன்று - (பாஞ்சஜந்ய மென்ற) திருசசங்கு ஒன்று இருக்க - (உவமைப் பொருளாகச சொல்லுதற்குத) தகுதியாயிருததலி னாலே,—கடல்படு பணிலமும - கடலிலுண்டாகிற (சாதாரண) சஙகமும், கன்னி பூகமும - இளைய பாக்குமரமும, மிடற்றினுக்கு - (இராமபிரானது) திருக்கழுத்துக்கு உவமை - உபமானமாம, என்று உரைக்கும் - என்று சொல்லுகிற, மெல்லியோர் - சிற்றறிவுடையோரது கொளகையை, உடற் பட - அஙகீகரிக்க, எஙகளால்—, ஒண்ணுமோ கூடுமோ? (எ - று.)

சாதாரணசங்கத்தையும் இளங் கமுகையும் இராமபிரானது திருக் கழுத்துக்கு உவமை கூறுவார்கொளகையை மறுத்து, நாஙகள், அவ் வெம்பெருமானது பாஞ்சஜந்யத்தையே அதற்கு உவமைகூறுவோ மென்பது கருதது. கன்னி, இது, இஙகே இளமைககு இலக்கணை. கன்னிப்பூகம் - குலைதள்ளாத கமுகு என்றவாறு. சஙகு - வடிவத்துக் கும், கமுகு - வரையுடைமைக்கும செய்ப்பிற்கும் கழுத்துககு உவமை யென அறிக. மெல்லியோர் - அறிவீனர். உடற்பட - எதுகைநயம்

நோக்கி வலிந்துநின்றது. உரகம் - மார்பினால் ஊர்வது; உரஸ் - மார்பு. சாதாரணசமகதத்திலும் பாஞ்சஜந்யம் மிகச்சிறந்ததாகும். பி - ம்:—[1]வெள்ளியோர்க்கு (ருo)

ருக.—திருமுகத்தின் சிறப்பு.

அண்ணறன் றிருமுகங் கமல மாமெனிற்
கண்ணினுக குவமைவே றியாது காட்டுகேன்
[1]றணமதி யாமென வுரைககத் தக்கதோ
வெண்மதி [2]பொலிந்தது மெலிந்து தேயுமால்.

(இ - ள்.) அண்ணல்தன் - பெருமைக்குணமுடைய இராமபிரானது, திரு முகம் - மேன்மையையுடைய முகம், கமலம் ஆம் - தாமரைமலரை ஒக்கும், எனின் - என்றால், கண்ணினுக்கு - (அப்பிரானது) திருக்கண்களுக்கு, வேறு யாது உவமை காட்டுகேன் - (அந்ததாமரைமலரை விட்டு) வேறு எதனை உபமானமாக எடுததுக்காட்டவல்லேன்? வெள் மதி - வெண்ணிறமாகிய சந்திரனும, பொலிந்தது - (பதினாறுகலைகளும்) நிரம்பி விளங்கியிருந்தது, மெலிந்து தேயும் - (அவ்வாறே இராமல்) கலைகுறைந்து (நாளுககுநாள் வடிவமும்) குறையப்பெறும்: ஆல் - ஆதலால், தண் மதி ஆம் என - (திருமுகம்) குளிர்ந்தசந்திரனை யொக்கு மென்று, உரைகக தக்கதோ - சொல்லததககதோ? [தக்கதன்றென்றபடி;] (எ - று)

புண்டரீகாக்ஷன் என்றும் பெரியோர்களால் திருமாலின் திருக்கண்களுக்குச் செந்தாமரைமலர் உவமைகூறப்பட்டிருத்தலாலும் அவற்றிற்கு அதனையன்றி வேறுஉவமை அகப்படாததாலும் முகத்தின் உறுப்புகளுள் ஒன்றாகிய கண்ணுககே உவமையாகசசொல்லக்கூடிய தாமரையை அம்முக முழுமைககும் உவமைகூறுதல் சிறவா தாதலால், அததாமரைமலர் இராமபிரானது திருமுகததுக்கு நிகராகாது; என்றும ஒருபடியாய் விளங்கி களங்கம் சிறிதுமில்லாத அத்திருமுகமண்டலததுக்கு, குறையுந்தன்மையதாய் மறுவோடுகூடிய சந்திரனும் உவமையன்று என்பதாம். இராமபிரானது திருமுகச்சிறப்பைக் கூறியமுகததால், திருக்கண்களின் சிறப்பையும வெளியிட்டார். சந்திரன் வளருங்காலம் சுக்கிலபக்ஷமென்றும் தேயுங்காலம் கிருஷ்ண பக்ஷமென்றும் பெயர்பெறும. பி - ம்:—[1]எணமதிவிடுகநீயேயப்பாரெனு [2]பொலிநததேமெலிந்ததேயலால். (ருக)

வேறு

ருஉ.—திருவாயின் சிறப்பு

ஆரமு மகிலு நீவி யகன்றதோ ளமலன செவ்வாய்
காரமுண் டலாந்த செங்கேழ் நளினமென் றுரைக்க நாணு
மீர முண் டமுத மூறு மின்னுரை யியம்பா தேனு
மூரல்வெண் முறுவல் பூவாப் பவளமோ மொழியற் [1]பாற்றே.

(இ - ள்.) 'ஆரமும் அகிலும் நீவி அகன்ற தோள் அமலன் செவ்வாய் - சந்தனக்குழம்பும் அகிற்குழம்பும் பூசப்பட்டுப் பரந்துள்ள திருத்தோள்களை யுடைய குற்றமற்ற இராமபிரானது சிவந்த வாய்,—நாரம் உண்டு அலர்ந்த செம் கேழ் நளினம் - நீரைக்குடித்து மலர்ந்த சிவந்த நிறத்தையுடைய தாமரை மலரை ஒக்கும்', என்று உரைக்க - என்று (உவமையெடுத்துக்) கூற, நாணும் - (தான் ஒப்பாகாமையால் அத்தாமரைமலர்) நாணமுறும்; ஈரம் உண்டு அமுதம் ஊறும் இன் உரை இயம்பாது எனும் - குளிர்ச்சியைப் பொருந்தி அமிருதம்போன்ற இனிமை சுரக்கின்ற இனியசொற்களைச் சொல்லாதாயினும், மூரல் வெள் முறுவல் பூவா - பற்களின் வெள்ளிய புன் சிரிப்புத்தானும் (தன்னிடத்துச் சிறிதும்) தோன்றப்பெறாத, பவளமோ—, மொழியல் பாறறு - உவமையெடுத்துக்கூறுந் தரத்ததது? (எ - று.)

தாமரை மலர் இராமபிரானது திருவாய்க்குத தன்னை உவமையாகச் சொல்ல நாணுகின்றது; இனி, பவழத்தை உவமையாகக்கூறலாமென்றால், அதுவும் குளிர்ந்த இன்சொற்களைச் சொல்லாமையோடு புன்சிரிப்பும் கொண்டிலது; ஆதலால், இவ்விருபொருளும் அப்பிரானது வாய்க்கு ஒரு சிறிதும் உவமையாகா வென்பதாம எதிர்நிலையணி. 'நாரமுண்டு' என்பது - தாமரையின்செழிப்பு மிகுதிக்குக காரணமான நீர்வளத்தின் இருப்பைக் கூறியபடி. நாரம் - கடவுளால் (முதலில்) படைககப்பட்டது என நீர்க்குக் காரணக்குறி; வடசொல், (நரன் - திருமால்) 'வெண்முறுவல்' 'என்றது, சிறிக்குங்காலத்துப் பற்களின் வெள்ளொளி சிறிது வெளிதோன்றுதலால். நாணும - (இழி பொருளை உவமை கூறியதனால் வாய்) நாணங்கொள்ளும் எனினுமாம். பி - ம்:—[1]பாற்றோ (ருஉ)

வேறு.

ருங.—பற்களின் சிறப்பு.

முத்தங் கொல்லோ முழுநிலவின் முறியின் றிறனோ முறைய முதச், [1]சொத்தின் றுள்ளி வெள்ளி[2]யினந் தொடுத்த கொல்லோ துறையறத்தின், [3]வித்து முளைத்த வங்குரங்கொல வேறே சிலகொன் மெய்ம்முகிழ்த்த, தொத்தின் றொகைகொல் யாதென்று பல்லுக் குவமை சொல்லுகேன்.

(இ - ள்.) பல்லுக்கு - (இராமபிரானது) திருப்பற்களுக்கு, உவமை - உபமானம்,—முத்தம் கொல் ஓ - முததுககளோ? முழு நிலவின் முறியின் திறனோ - பூரணசந்திரனது துண்டங்களின் வரிசையோ? வெள்ளிஅமுதம் சொததின் துள்ளி இனம் முறை தொடுத்த கொல் ஓ - வெண்ணிறத்தை யுடைய தேவாமிருதமாகிய பொருளினுடையதுளிகளின் கூட்டம் வரிசைப் படததொடுத்துவைத்தவையோ? துறை அறத்தின் விததுமுளைத்த அங்குரம் கொல் - பலவழிகளாலுஞ் செய்யப்படுகிற தருமததினது விதையினின்று தோன்றிய முளையோ? மெய் முகிழ்த்த தொத்தின் தொகை கொல் - சத்திய

மாகிய மரத்தில் அரும்பின அரும்புகளின் தொகுதியோ? வேறே சிலகொல் - மற்றுஞ்சிலவாகிய மூல்லையரும்பு மயிலிறகினடி முதலியவைகளோ? யாது என்று சொல்லுகேன் - எதுவென்று (உவமைப்பொருளை நிருணயித்துச்) சொல்லவல்லேன் (யான்)? (எ - று.)

இச்செய்யுளிற்கூறிய உவமைகள், வெண்ணிறம்பற்றியன. நிலவு - சந்திரனுக்கு ஆகுபெயர். முறி - துண்டு. பூர்ணசந்திரன் பல்லுக்கு உவமையாக ஏலாமையால், அச்சந்திரனைக் கூறுக்கிய துண்டங்களோவெனக் குறித்தார். இனி, நிலவின் முறியின் திறனோ என்பதற்கு - நிலவின் கொழுந்துகளின் வகைகளோ? என்றுமாம். சொத்து - ஸ்வம் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு. துள்ளி - துளியென்பதன் விரித்தல். தருமத்தையும் சத்தியத்தையும் வெண்ணிறமுடையதாக கூறுதல் கவிமரபாதலால், தருமத்தின் மூளையையும், சத்தியமாகிய மரத்தின் அரும்பையும், வெண்ணிற முடைய பற்களுக்கு உவமைகூறினார். தருமமும் சத்தியமும் மிகப்பெரியன வாதலால், அவை சிறியபற்களுக்கு உவமமாகாவென்று கொண்டு, முறையே அவற்றின் மூளையையும் அரும்பையும் ஒப்புமையாகக் கற்பித்தனர்போலும். 'தொத்து' என்றதற்கு ஏற்ப, மெய் - மரமென்று கொள்ளப்பட்டது. 'கொல்' என்பதை முறையமுதச்சொத்தின் துள்ளிகொல், வெள்ளியினம்தொடுத்த கொல்என்று தனித்தனி கூட்டி யுரைப்பினுமாம். தொத்து என்னும் பூங்கொத்தின் பெயர், இலக்கணையால், அரும்பை யுணர்த்திற்று. ஆங்காங்கு வரும் [illegible]மென்னுஞ் சொல்லணி உற்றுநோக்கத்தக்கது. பி - ம்:—[1]தொத்தின். [2]எனத். [3]வித்தின். (ருங)

ருச.—திருமூக்கின் சிறப்பு.

எள்ளா நிலத்திந் திரநீலத் தெழுந்த [1]கொழுந்து மரகதத்தின்
விள்ளா முழுமா நிழற்பிழம்பும் வேண்ட வேண்டு மேனியதோ
[2]தள்ளா வோதி கோபத்தைக் கவ்வ வந்து சார்ந்ததுவுங்
கொள்ளா வள்ள றிருமூக்கிற் குவமை பின்னுங் குணிப்பாமோ.

(இ - ள்.) (இராமபிரானது திருமூக்கு),—எள்ளா நிலத்து இந்திர நீலத்து எழுந்த கொழுந்தும் - இகழப்படாத நல்லநிலத்தில் தோன்றிய இந்திர நீலரத்தினத்தினின்று உண்டான ஒளிக்கொழுந்தும், மரகதத்தின் விள்ளா முழுமா நிழல் பிழம்பும் - மரகதரத்தினத்தினது நீங்காத திரண்ட ஒளியின் திரட்சியும், வேண்ட - (தாம் உவமையாகத் தன்னை) விரும்ப, வேண்டும் - (தான் அவற்றை உவமையாகக்கொள்ள) விரும்புகிற, மேனியதோ - (தன்மையையுடையதோ? [அன்று என்றபடி]; கோபத்தை - இந்திரகோபத்தை, தள்ளா - விடாமல், கவ்வ - பிடித்தற்கு, வந்து சார்ந்தது - அருகில்வந்து சேர்ந்ததாகிய, ஓதி உம் - பச்சோந்தியும், வள்ளல் திரு மூக்கிற்கு - வரையாமற்கொடுக்குந் தன்மையுடையனான இராமபிரானது அழகிய திருமூக்கிற்கு, கொள்ளா - உவமையாகாது; (என்றால்),—பின்னும் உவமை குணிப்பு ஆமோ - வேறே உபமானமும் சொல்லுதற்குக் கூடுமோ? [கூடாது என்றபடி].(எ-று.)

இந்திர நீலத்தின் சுடர்க்கொழுந்தும், மரகதத்தின் நிழற்பிழம்பும் திருமூக்கிற்கு நிறத்தில் உவமையாகா வென்பது, முன்னிரண்டடிகளின் கருத்து. இந்திரகோபத்தைக் கவ்வும் பச்சோந்தி - சிவந்த அதரத்தை யடுத்துள்ள மூக்கிற்கு வடிவும் நிறமும் பற்றிய உவமை. அதரத்திற்கு இந்திரகோபம் உவமைகூறப்படுதலை "இந்திரகோபங்களே யெம்பெருமான் கனிவாயொப்பான், சிந்தும்புறவிற் றென்றிருமாலிருஞ்சோலையே" என்ற விடத்துங் காண்க. கோபம்=இந்திரகோபம்; தம்பலப்பூச்சி. இச்சொல், முதற்குறை விகாரத்தினபாற்படும். இந்திரநீலம் - ஒருவகையிரத்தினம். நிழல் - ஒளி. ஓதி - ஓணான்; ஓந்தியென்பதன் இடைக்குறை விகாரம். கௌவ=போலி. உம்மை, பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது.

இனி, இச்செய்யுளுக்கு வேறுபொருளும் உரைக்கப்படும்; அதுவருமாறு:—பசசோந்தி நல்ல நிலத்தில்தோன்றியஇந்திரநீலரத்தினத்தினின்று உண்டான சுடாக்கொழுந்தினாலும்மரகதரத்தினத்தினதுஒளித்திரட்சியினாலும் விரும்புதற்கு உரிய மேனியழகையுடையதன்றாகையால், அப்பசசோந்தி இந்திரகோபத்தை விடாமற்பிடித்தற்கு அருகில்வந்து சேர்ந்ததாயினும் இராமபிரானதுதிருமூக்கிற்கு உவமையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது; இதுவேஇவ்வாறனபோது வேறுஉபமானம்சொல்லத்தகுவோமோ? என்பது. சிவந்ததிருவதரத்தைச்சேர்ந்திருக்கும்திருமூக்கிற்கு இந்திரகோபத்தைக் கவ்வும் பசசோந்தியைஉவமைகூறலாமாயினும், இராமபிரானது திருமூக்கினது சிறந்தநிறம் இந்திரநீலத்தின சுடாக்கொழுந்தினாலும் மரகதத்தின் நிழற்பிழம்பினாலும் விரும்பப்படுதலபோல அப்பசசோந்தியின்நிறம் அவற்றால் விரும்பப்படாமையின், அஃது உவமையாகா தென்றவாறு.
பி - ம்.—[1]கொழுந்தின். [2]கள்ளார். (ருச)

ருரு —திருப்புருவத்தின் சிறப்பு.

[1]பனிக்கச சுரத்துக் கரன்முதலோர் கவந்தப் படையும் பல்பேயுந்
தனிக்கைச் சிலையும் வானவரு முனிவர் குழுவுந்தனியறனு
மினிக்கட் டழிந்த தரக்கர்குல மென்னுஞ் சுருதி யீரிரண்டுங்
குனிக்கக்[2]குனிந்த புருவத்துக் குவமநீயே கோடியால்.

(இ - ள்.) சுரத்து - தணடகாரணியத்தில், கரன் முதலோா - கரன் முதலிய ராக்ஷசர், பனிக்க - (அச்சத்தால் உடல) நடுஙகவும், கவந்தம் படையும் - (அவர்களது) தலையற்றஉடம்பின் தொகுதியும், பல் பேயும்-(அவற்றையுண்ணவந்த) பல பேய்களும், தனி கை சிலையும் - ஒப்பற்ற (தனது) திருக்கையில் தாஙகியுள்ள வில்லும், வானவரும - தேவாகளும், முனிவர் குழுவும் - இருடிகளதுகூட்டமும், தனி அறனும - ஒப்பறற தருமமும், 'இனி—, அரக்கா குலம் - இராக்கதா கூட்டம், கட்டு அழிந்தது - முழுவதும் அழிந்ததாம,' என்னும - என்றுகளிக்கிற, சுருதி ஈர் இரண்டும்-நான்கு வேதஙகளும், குனிக்க - கூத்தாடும்படி, குனிநத - தான் வளைந்த, புருவததுககு - (இராமபிரானது) திருப்புருவத்துக்கு, உவமம் -

உபமானத்தை, நீயே—, கோடி - கண்டுகொள்வாயாக; (எ - று)—என்றுக் கூறமுடியாது என்பதாம் ஆல் - ஈற்றசை.

இராமபிரான் கோபத்தாற் புருவத்தைச் சிறிது நெறித்துக் கோதண்டத்தைக் கையில் எடுத்து நாணேற்றியமாத்திரத்தில், ஜநஸ்தாநத்திலிருந்து எதிர்த்துவந்த கரன்முதலிய அரக்கர்களனைவரும் அஞ்சிநடுநடுங்குவாராயினார்; அவர்களது உடம்புகளெல்லாம், தலையற்றபட்டவேகத்தாற் குதித்துக் கூத்தாடின; அவற்றை உண்பதற்கு வந்தபலபேய்கள் அவ்விடத்து மிகுந்த இரைகிடைத்ததனால் மகிழ்ந்து கூத்தாடின; அவற்றைக்கண்டு 'இனி இவ்வாறே அரக்கர்குலம்முழுவதும் ஒழியும்' என்று நினைத்து மகிழ்ந்து அகக்களிப்பினால் தேவர்களும் முனிவர்களும் தருமதேவதையும் வேதபுருஷனும் கூத்தாடினார் என்பதாம். எனவே, இப்படிப்பட்ட பேராற்றலையுடைய புருவத்துக்கு ஒப்புச்சொல்லல் அரிது என்றவாறு. 'இனிக்கட்டழிந்தது அரக்கர் குல மெனனும்' என்ற விசேடணத்தை வானவர்முதலிய மூன்றுக்கும் கூட்டுக. படையும் பேயும் சிலையும் வானவரும் குழுவும் அறனும் சுருதியும் குனிக்க - உடனவிற்சியணி. காரணமாகிய சிலையின் வளைவும் காரியமாகிய கவந்தப்படையும் பலபேயும் முதலியன கூத்தாடினமையும் ஒருங்குநிகழ்ந்தனவாகக் கூறியது, முறையிலுயர்வுநவிற்சியணி; இதனைவடநூலார் அக்ரமாதிசயோக்தி யென்பர். இவ்விரண்டு அணியும் ஒருசேரக் கலந்து வந்தது, உறுப்புறுப்பிக்கலவையணி

கரன் - பூர்விக ராக்ஷசசிரேஷ்டனான சுமாலியின் மகளும், இராவணன் தாயான கேகசியின் தங்கையும், இராவணனது தந்தையான விசிரவமுனிவரையே கொழுநனாக அடைந்தவளுமான கும்பீநசியின் குமாரன், இராவணனுக்குத் தம்பிமுறையில் நிற்பவன். தண்டகாரணியத்திலே ஜநஸ்தாநத்தில் சூர்ப்பணகை வசிப்பதற்கென்று ஏற்படுத்திய இராசசியத்தில் அவளுக்குப் பாதுகாவலாகவும் அவளிட்ட கட்டளைப்படி நடத்தற்காகவும் இராவணனால் நியமித்து வைக்கப்பட்ட பெரிய அரக்கர் சேனைக்கு முதல்தலைவன். கரன் என்னும் வடசொல்லுக்கு - கொடியவனென்று பொருள். சூர்ப்பணகை தனது சில உறுப்புக்களை அறுத்திட்ட ராமலக்ஷ்மணர்மீது கறுக்கொண்டு சென்று கரன்காலில் விழுந்து புலம்பிமுறையிட, அவன் மிகப்பெரிய சேனையோடும், அறுபதுலக்ஷம் படைவீரரோடும், சேனைத்தலைவர் பதினாலவரோடும், தூஷணன் திரிசிரா என்னும் முக்கியசேனாதிபதிகளோடும் புறப்பட்டுச் செருக்கிவிரைந்துவந்து போர்தொடங்குகையில், இராமன், பர்ணசாலையினின்று போர்க்கோலங்கொண்டு வெளிப்பட்ட லக்ஷ்மணனை விலக்கிச் சீதைக்குக்காவலாக வைத்துவிட்டு, தான் தனியே எதிர்த்துச்சென்று பெரும்போர்செய்து பலரையும்அழித்து முடிவில் கரனையுந் துணித்து வெற்றிகொண்டன னென்க.

சுரம் - ஜ்வரம்; வெப்பமுடையதெனக் காட்டைக் குறிக்கும் கவந்தம் - கபந்தம்; தொழிலுடன்கூடிய தலையற்றஉடல், சேனையில் மிகப்

பெரியதொகை இறந்தபொழுது கவந்தம் எழுந்துகூத்தாடு மென்றல், மரபு. படை - இங்கே, தொகுதிக்கு இலக்கணை. இனிக்கட்டு அழிந்தது - தெளிவு பற்றி எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகக் கூறிய காலவழுவமைதி. பி - ம்:—[1]பனிக்கற். [2]குனிக்கும். (ருரு)

ருசா.—திருநெற்றியின் சிறப்பு.

வருநாட் டோன்றுந் தனிமறுவும் வளர்வுந் தேய்வும் வாளரவ
மொருநாட் கவ்வு முறுகோளு மிறப்பும் பிறப்பு [1]மொழிவுற்றா
லிருநாற் பகலி னிலங்குமதி யலங்க லிருளி னெழி னிழற்கீழ்ப்
பெருநா ணிற்பி னவனெற்றிப் [2]பெற்றித் தாகப் பெறுமன்னே.

(இ - ள்.) இரு நால் பகலின் - அஷ்டமியென்னும் எட்டாந்திதியில், இலங்கு - விளங்குகிற,மதி - அர்த்தசந்திரன்,—வரு நாள் தோன்றும் தனி மறுவும் - தான் உதயமாம்போதே உடன்தெரிகிறதொரு களங்கமும், வளர்வும் - (சிலகாலத்தில்) வளர்தலும், தேய்வும் - (சிலகாலத்திற்) குறைதலும், வாள் அரவம் ஒரு நாள் கவ்வும் உறுகோளும் - வாள்போலக்கொடிய பாம்பினாற் சிலகாலத்திற் பற்றப்படுகிற துன்பமும், இறப்பும் - அஸ்தமனமும், பிறப்பும் - உதயமும், ஒழிவுஉற்றால் - நீங்கப்பெற்று,—அலங்கல் இருளின் - அசைகின்ற இருட்டின், எழில் நிழல்கீழ் - அழகிய நிழலில், பெரு நாள் - மிகப்பலகாலம், (எப்பொழுதும்), நிற்பின் - நின்றால்,—அவன் நெற்றி பெற்றித்து ஆகபெறும் - அவ்விராமபிரானது திருநெற்றியின் தன்மையை யுடையதாகப்பெறும்; (எ - று.)—மன், ஓ - ஈற்றசை.

அஷ்டமீசந்திரன்ஒன்று இயல்பாகக் களங்கம் நீங்கி வளர்வுதேய்வுக ளில்லாமல் சிலகாலத்துஉண்டாகுங் கிரகணமு மின்றி உதயாஸ்தமநமுமில் லாததாய் என்றும ஒருபடியாய இருளின்கீழ் நிலையாக நிற்குமானால், அந்தப் பாதிசசந்திரன் இராமபிரானது திருநெற்றிக்கு உவமையாம்; அப்படிப் பட்டதொன்று உலகத்தில் இல்லாமையாலே, தனக்குத்தானே உவமையாவ தன்றி அப்பிரானது நெற்றிக்கு உவமைப்பொருளில்லை யென்பதாம். இங்கு உபமேயமாகிய முகத்திற்கு உபமானமாகியபிறைச்சந்திரன் இன்னவாறிருந் தால் உவமையாகுமென்று கூறியது - உய்த்துணர்வணியாகும்: இது, வட மொழியில் ஸம்பாவநாலங்காரமெனப்படும். 'வருநாள் தோன்றுந் தனிமறு' என்றது, அக்களங்கம் எப்பொழுதும் சந்திரனைவிட்டு நீங்காமல் உடனிருக் குந்தன்மையை உணர்த்துதற்கு. பூர்ணசந்திரனுக்கு உள்ள வாளரவுகவ்வு தலைக் குறைச்சந்திரன்மேலேற்றிக் கூறியது, ஒருவகை உபசாரவழக்கு. இராமபிரானது கருநிறமுள்ள திருக்குழற்கற்றையின்கீழ் விளங்குந்திருநெற் றிக்கு, எந்நாளும இருளினகீழ்ப் பொருந்தும் மதியையே உவமை கூறலா மென்க பகலிலும் இருத்தலால், குறைமதி, என்றும் இருளின்கீழ் நில்லாத தாகும. பி - ம்:—[1]ஒழிவுற்ற. [2]பெற்றிற்று. (ருசா)

ருஎ.—திருக்குழலின் சிறப்பு.

நீண்டு [1]குழன்று நெய்த்திருண்டு [2]நெறிந்து செறிந்து நெடுநீலம்
பூண்டு புரிந்து [3]சரிந்துகடை சுருண்டு புகையு நறும் பூவும்
வேண்டு மல்ல வெனத்தெய்வ வெறியே கமழு நறுங் குஞ்சி
யீண்டு சடையா யினதென்றான் மழையென் றுரைத்த [4]லிழிபன்றோ.

(இ - ள்.) 'நீண்டு - நீட்சியுடையதாய், குழன்று - திரண்டு, நெய்த்து - வழுவழுப்புப்பொருந்தி, இருண்டு - கறுத்து, நெறிந்து - ஒழுங்குபட்டு, செறிந்து - அடர்ந்து, நெடு நீலம் பூண்டு - மிக்க கருநிறத்தை இயற்கைக் குணமாகக்கொண்டு, புரிந்து - முறுக்குப்பட்டு, சரிந்து - (பின்னே) தாழ்ந்து, கடை சுருண்டு - நுனி சுருளப்பெற்று, புகையும் நறும் பூவும் வேண்டும் அல்ல என-(அகில் முதலியவற்றின் வாசனைப்) புகையும் நல்லமணமுடைய பூக்களும் வேண்டுவனவல்ல வென்னும்படி, தெய்வம் வெறியே கமழும் - தெய்வத்தன்மையையுடைய இயற்கைமணமே வீசுகிற, நறுங் குஞ்சி-(இராமபிரானது) நல்ல திருக்குழல், ஈண்டு சடை ஆயினது-இப்பொழுது திரண்ட சடையாய்விட்டது,' என்றால்—, மழை என்று உரைத்தல் - மேகம(அதற்கு உவமை) என்று சொல்லுதல், இழிபு அன்றோ - தாழ்வன்றோ? [தாழ்வேயாம் என்றபடி]; (எ - று.)

'ஈண்டு' என்றது, வனவாசஞ்செய்யும் இப்பொழுது என்றவாறு. இங்குக்கூறிய இப்பொழுது சடையாயுள்ள இராமபிரானது திருக்குழலினது தன்மைகள் மேகத்திற்குச் சிறிதுமில்லை யாதலால், அம்மேகம் உவமையாகாது என்பதாம். நெய்த்து - எண்ணெய் தடவப்பெற்று என்றுங் கொள்ளலாம். உத்தமசாதியரான ஆடவர்மகளிரது தலைமயிர்கள் இயற்கைமணமுடையனவாமென்பது, நூற்றுணிபு. திருக்குழலின் இயற்கைமணம், இதற்குமேல் வாசனையூட்ட முடியாதவாறு பூ புகை முதலியவற்றினும் மிக்குள்ளதென்பது, மூன்றுமடியின்கருத்து. சடை - ஜடா என்னும் வடசொல் திரிபு. "நெய்த்துக் கருகி நெறித்துவிடும் பூமாலை, வைத்துக் கடைகுழன்று வார்ந்தொழுகி - மொய்த்தளிகள், சூழ்ந்து வடிவம்பலம்பித் துஞ்சுடைத்தா யூட்டு புகை, வாழ்ந்து தகரங்கமழுமால" என்ற இரத்தினசுருக்கச்செய்யுள் இங்குக் கருத்தக்கது. பி - ம்:—[1]சழன்று. [2]நெறித்துச்செறிந்து. [3]கடைசுருண்டு புகையுநறும் பூவேனையவும். [4]இழிவாமால். (ருஎ)

ருஅ.—நடையின் சிறப்பு.

புல்ல லேற்ற திருமகளும் பூவும் பொருந்தப் புவியேழு
மெல்லை யேற்ற நெடுஞ்செல்வ மெதிர்ந்த ஞான்று மஃதின்றி
யல்ல லேற்ற கானகத்து மழியா நடையை [1]யிழிவான
மல்ல லேற்றி னுளதென்றான் மத்த யானை வருந்தாதோ.

(இ - ள்.) 'புல்லல் ஏற்ற - (தன்னிடம் வந்து) சேர்தலை விரும்பிய, திருமகளும் - இலக்குமியும், பூவும - பூமிதேவியும், பொருந்த - (வந்து தன்

ணிடத்திற) பொருந்துமபடி, புவி ஏழும் எலலை ஏற்ற நெடுஞ் செலவம்-ஏழு தீவுகளையும தனக்கு எல்லையாககொண்ட பெரியசெலவததை, எதிாந்த ஞான்றும் - (தசரதசககரவாத்தி கொடுககத தான்பெற) இணஙகிய பொழுதும், அஃது இன்றி புசசெல்வம கிடைத்தல் இல்லையாய, அல்லல் ஏற்ற கானகததும - துன்பத்தைததருவதான காட்டில் வநதபொழுதும், அழியா - தன் தன்மைமாருத, நடையை-(இராமபிரானது) நடையை,—இழிவு ஆன- இழிந்ததாகிய, மல்லல ஏற்றின் - வலிமையையுடைய காளையினிடத்து, உளது - உள்ளது,' என்ருல் - எனறுசொன்ஞல், மத்தம் யானை - மதம பிடித்த யானை, வருநதாதோ - வருததமடையாதோ? (எ - று.)

இன்பமநோநதகாலததும துனபமநோநதகாலததும் என்றும் ஒருபடியாகவுளள இராமபிரானது கமபீரமான பெருமிதநடைக்கு, இனப துன்பஙகளில் ஒருபடியாயிராத எருதினது நடையை உவமைகூறிஞல், அப்படிப்பட்ட நடையையுடைய களிறறியானை தன்னை உவமைகூறவில்லையே யெனறு வருநதுமாதலால, இவ்விரணடையும உவமைகூறுதல பொருநதாதென்பதாம. இராமபிரான நாடுதுறநது காட்டிறகுசசெலலவதைபபற்றிச சிறிதும வேறு பாடுருதிருநதனை னெனபதை, "இப்பொழுதெமமஞோா வியமபுதற கெளிதே யாருஞ, செப்பருங குணததிராமன றிருமுகக் செவ்வி நோக்கி, ஞெப்பதே முனபு பின்பவ் வாசக முணரககேட்ட, வபபொழு தலாந்த செந்தா மரையினை வென்றதமமா" என்ற அயோததியாகாண்டச செய்யுள கொணடு அறியலாம பூ - வடசொல. 'நெடுஞ்செல்வம' என்றது, உலகமுழுதாளும சககரவாத்தி பதவியை. கானகத்து அல்லலேற்றஞான்று என்றும கூட்டலாம பி - ம்:—[1]அழிவான. (ருஅ)

ருகூ.—இராமபிரான் கூறிய அடையாளமோழிகளை அநுமான் சீதைக்கு எடுத்துக்கூறத்தொடங்குதல்.

இன்ன மொழிய வம்மொழிகேட் டெரியி னிட்ட மெழுகென்னத்
தன்னை யறியா தயர்வாளைத் தரையின் வணங்கி நாயகஞர்
சொன்ன [1]குறியுண் டடையாளச் சொல்லு முளவா லவைதோகை
யன்ன நடையாய [2]கேட்கெனன வறிய வறைவா ஞயினுன்.

(இ - ள்) இன்ன மொழிய - இவ்வார்த்தைகளை (அநுமான்) சொல்ல, அ மொழி கேடடு - அசசொற்களைச் செவியேறறு, எரியின இட்ட மெழுகு என்ன - நெருபபிலேபோகடட மெழுகுபோல, தன்னை அறியாது அயாவாளை - தன்னைததான் அறியாமல் [தனவசநதப்பிப பரவசமாயத] தளாகிற பிராட்டியை, (அநுமான்), தரையின வணஙகி - பூமியிலேவிழுந்து [சாஷ்டாஙகமாகத] தணடனிட்டு, 'நாயகஞா சொன்ன குறி உணடு - (உனது கணவஞகிய) இராமபிரான (எனனிடம) செல்லியனுபபிய குறிபபுகககளும உண்டு அடையாளம சொல்லும உள - அடையாளமான வார்த்தைகளும

உள்ளன· அவை - அவற்றை, தோகை-மயில்போலுஞ் சாயலையுடையவளே! அன்னம் நடையாய் - அன்னம்போன்ற நடையையுடையவளே! கேட்க - (நீ) கேட்பாயாக', என்ன - என்றுசொல்லி, அறிய - தெரியும்படி, அறைவான ஆயினன் - (அவற்றைச) சொல்பவனாயினன்; (எ - று.)—அவற்றை, மேற் கூறுகின்றார்.

'சொன்ன குறி' என்றது, சீதையின் திருமேனியடையாளங்களைக் கூறியதை. 'சொன்னகுறி உண்டு' என்பதற்கு - ஸ்வர்ணமயமான அடையாளமாயுள்ள மோதிர முணடென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். [சொன்னம்=ஸ்வாணம்.] "மயில்கணடன்ன மடநடைமகளிர்," "மயிலெனப் போந்து," "மணிமயிறஙெழில்," "நடைமயிலே" என முன்னோர் மயிலை நடைக்கு உவமையாககூறியிருத்தலால், தோகை அனனம் நடையாய் - மயிலையும் அன்னததையும போன்ற நடையையுடையவளே! என்றும் பொருள்கொள்ளவுமாம. பி - ம்:—[1]குறிகோள். [2]கேட்கவென. (ருக)

வேறு

கூ௦.—இதுமுதல் மூன்று கவிகள் - அவ்வடையாளச் சொற்கள் இன்னவென அநுமான் சீதையினிடம் விண்ணப்பித்தல்.

நடத்தலரி தாகுநெறி நாள்கள்சில தாயர்க்
கடுததபணி [1]செய்திவணி ருத்தியென [2]வச்சொற்
குடுத்ததுகி லோடுமுயி ருக்கவுட லோடு
மெடுத்தமுனி வோடுமய னின்றதுமி சைப்பாய்.

நான்குகவிகள் - ஒருதொடா.

(இ - ள்.) 'நெறி - காட்டுவழி, நடத்தல் அரிது ஆகும் - (நீ) நடந்து செல்லுதற்கு அரியதாகும. நாள்கள் சில - (நான் வனத்துக்குப்போய்வரும) நாள்களோ சிலவாம். (அதுவரையில்), தாயர்க்கு அடுதத பணிசெய்து இவண் இருத்தி - (என) தாய்மார்க்குத தக்க பணிவிடைகளைச செய்துகொண்டு இஙகேயே [அயோததியிலேயே] இருப்பாய', என-என்று (நான்) சொல்ல, அ சொற்கு - அந்தசசொல்லைக கேட்டும், உடுதத துகிலோடும் - உடுத்த வஸ்திரத்துடனேயும், உயிா உக்க உடலோடும் - உயிா நீஙகினதுபோன்ற உடம்புடனே, எடுதத முனிவோடும் - (என்னிடத்திற்) கொண்ட கோபத்துடனேயும், அயல் நின்றதும் - (என்) அருகில் (அசசீதை) நின்றதையும், இசைப்பாய் - (நீ அவட்கு) அடையாளமாகச சொல்வாய்; (எ - று.)—இஙஙனம் இராமபிரான் தன்னிடததுக கூறியதை அநுமான் சீதையினிடத்து விண்ணப்பிககின்றனன்.

"முன்புநானறிகிலா முளிநெடுஙகானிலே, யென்பினே போதுவான் நினைததியோ வேழைநீ, யின்பமா யாருயிர்க் கினியையா யினையினித், துன்பமாய் முடிதியோ வென்றதுஞ் சொல்லுவாய்", "ஆனபோரசிறை' யடவிசேர் வாயுனக், கியானலா தனவெலா மினியவோ

வினியெனு, மீனுலாநெடுமலர்க் கண்கணீர்விழ விழுந், தானிலா வுயிரின்வெந் தயர்வதும் மூரைசெய்வாய்" என்ற நாடவிட்டபடலச் செய்யுள்களின் பொருளநுவாதம, இது பதினுன்குவருஷமாயிருககவும் 'நாள்கள்சில' என்று இராமன் கூறினது, 'அக்காலவெல்லையை மிகஎளிதிற்கழித்து வெகு விரைவில் மீணடுவருவேன்' என்று ஆப்பிராட்டிக்குத் தேறுதல்கூறிய வாறும். 'உடுததகுகிலோடும் அயல்நின்றது' என்றது, அப்பிரானுக்கு முன்னே தான் காட்டுக்குப்புறப்பட்டுச் சித்தமாய் நின்றது என்றபடி; 'உடுத்ததுகிலோடும்' என்றது - உலகவழக்கு. "அனையவேலையகன்மனை யெய்தினள், புனையுஞ் சீரந் துணிந்து புனைந்தனன், நினைவில் வள்ளல்பின்வந்தயல் நின்ரனள், பனையினீள்கரம் பற்றிய கையினுள்"என்றார், அயோத்தியா காண்டததில். இராமபிரான்சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டுப் பொருது தோன்றின வருததத்தின் மிகுதியையும், அச்சத்தின் மிகுதியையும் விளக்க, 'உயிருக்கவுடல்' என்றது. பி - ம்:—[1]செய்திலன். [2]அச்சுற்று. (சுo)

சுக. நீண்டமுடி வேந்தனரு [1]ளேந்திநிறை செல்வம்
பூண்டதனை நீங்கிநெறி போதலுறு நாளி
ஞண்டநக ராரையொடு வாயிலக லாமுன்
யாண்டையது கானென வினைததது மிசைப்பாய்.

(இ - ள்.) நீண்ட முடி வேந்தன் அருள் ஏந்தி - நீட்சியான கிரீடத்தை யுடைய தசரதசக்கரவாத்தியின் ஆஜ்ஞையைத் தலைமேற்கொணடு, நிறை செல்வம்பூண்டு - நிரம்பிய (உலகமுழுதாளுஞ்) சிறப்பை (முதலில்) ஏற்றுக கொண்டு, (பின்பு), அதனை நீஙகி - (அசசெல்வததை கைகேயிகட்டளையாற்) கைவிட்டு, நெறி போதல் உறு நாளின் - (காட்டுக்குச்செல்லப்) பிரயாணம் புறப்பட்டபொழுது, ஆண்ட நகர் ஆரையொடு வாயில் அகலாமுன் - (நான்) ஆளுதற்குஉரிய அவ்வயோததியாபுரியின் மதிலோடுகூடிய கோட்டை வாயிலைக கடந்துவருவதற்கு முனனமே, கான்யாணடையது என இசைத்ததும்-(என்னைநோக்கிச்சீதை) 'காடு எவ்விடத்தி லுள்ளது?' என வினவியதை யும், இசைப்பாய் - (நீ அவட்கு அடையாளமாகச) சொல்வாய்; (எ - று.)

"மல்லன்மா நகர்துறந் தேகுநாண மதிதொடு, கல்லின்மாமதின் மணிக் கடைகடந்திடுதன்மு, னெல்லைதீரவரிய வெஙகானம யாதோவெனுச், சொல்லினு ளஃதெலா முணரநீ சொல்லுவாய்" என்ற செய்யுளின் அநு வாதம், இது. இதனுல், பிராட்டியினது கணவன் திருமனையையேயன்றி வேறொன்றையும் அறியாத தன்மையும, சௌகுமாரயமும், பேதைமையும் வெளியாம. இராசசியத்தையாள்வதில் விருப்பாவது வெறுபபாவது தனக்கு இல்லையாயினும் பித்ருவாககியபரிபாலனஞ்செய்வதே தனக்கு மேலான தருமமெனககருதித் தான் முன்பு அதற்கு உடன்பட்டன னென்பான், 'வேந்தனருளேந்தி நிறைசெல்வம பூண்டு' என்றுன்; "தாதை யப்படரிசுரை செயத தாமரைக்கண்ணன், காதலுற்றிலனிகழ்ந்திலன் கடனிதென்

றுணர்ந்து, யாது தொற்றவனேவிய ததுசெய லன்றோ, நீதி யெற்கென நினைந்து தன்பணி தலைநின்றான்", என்ற அயோத்தியாகாண்டச் செய்யுளை யுங்காண்க நீண்ட முடி - வம்சபரம்பரையாகவந்த கிரீடமுமாம். நெறிபோதல் - பிரயாணப்படுதல். ஆரை - மதில். பி - ம்:—[1]வேண்டி. (சுக)

சுஉ. எள்ளரிய தேர்தரு சுமந்திர னிசைப்பாய்
வள்ளன்மொழி வாசக மனத்துயர் மறந்தாள்
கிள்ளையொடு பூவைகள் [1]கிளர்த்தல் கிளவென்னும்
பிள்ளையொடு தன்றிற முணர்த்துதி [2]பெயர்த்தும்.

(இ - ள்.) 'எள் அரிய தேர் தரு சுமந்திரன் - இகழ்வதற்கு அருமையான [ஒருகுற்றமுமில்லாத] இரததை ஓட்டுகிற சுமந்திரனே! வள்ளல் மொழி வாசகம் - இராமபிரான் தேறுதல்கூறிய வார்த்தைகளால், மனம் துயர் மறந்தாள் - (சீதை) மனததிலுள்ள துன்பததை நீங்கினவளாக, இசைப்பாய் - நீ சொல்வாய்: கிள்ளையொடு பூவைகள் - (நான் வளர்த்த) கிளிகளையும் நாகணவாய்ப்பறவைகளையும், கிளாததல் - வளர்க்கவேண்டிய வகையையும், கிள - சொல்வாய்', என்னும் - என்று (அயோத்தியிலுள்ள ஊர்மிளைமுதலியோர்க்கு வனத்திலிருந்து சுமந்திரனிடம்செய்தி) சொல்லியனுப்பின, பிள்ளையொடு - இளமைக்குணமுடைய அசரீதையோடு, தன் திறம் - அவள் இவ்வாறுசொன்ன செயதியை, பெயர்ததும் - மீண்டும், உணாத்துதி - (அவளுக்கு அடையாளமாகச்) சொல்வாய்; (எ - று.)

ஸுமந்தரன் என்னும் வடசொல்லுக்கு - நல்ல ஆலோசனையுடையவனென்றுபொருள்; இவன், தசரதனுக்கு வம்சபரம்பரையாய் வந்த மந்திரியும் சாரதியுமா யுள்ளவன்; (இராசாங்கததுப்பொருள் வரவுசெலவுகளைக் கவனிக்கும் பிரதான உத்தியோகஸ்தனுக்கு 'சுமந்திரன் என்றுபெயா' என வடமொழிநீதிநூல்கள்கூறும்; இவன், மந்திரிகளுக்குச்சிறிதுதாழ்ந்தவன்.) இச சொல், அணமைவிளியாதலின், இயல்பாய்நின்றது. மனத்துயர், நாட்டைவிட்டுக் காட்டுக்குசசென்றதனு லாகியது. இனி, இரண்டாமடிக்கு - தசரத சககரவர்த்தி வனத்திற்குப் போம்படிசொன்ன வார்த்தையா லாகிய மனத துன்பத்தை நீங்கினுளென்றும் பொருள்கூறலாம். பிள்ளை - ஆண் பெண் என்ற இருபாற்கும் பொதுவாகவரும் இளமைப்பெயா; "தவழ்பவைதாமு மவற்றோரன்ன" என்னுந் தொல்காப்பியசசூத்திரத்து 'தாமும்' என்றதனுல் இது சிறுபான்மை உயர்திணைக்கும் உரியதாய்வருமெனக. சீதை இவ்வாறு சொன்னது, நாட்டைவிட்டுச் சிறிதுதூரம்சென்றதும் சுமந்திரனை அனுப்பிவிட்டபொழுது; "அன்னவள்கூறுவா ளரசாக கததையாக, கென்னுடை வணக்கமுன் னியம்பி யானுடைப், பொன்னிறப்பூவையுங் கிளியும் போற்றுகென், றுன்னு மென் றங்கையர்க குணர்ததுவா யென்றாள" என்றார் அயோத்தியாகாண்டததில். இச்செய்யுளுககு வேறு வகை

யாகவும் பொருள்கொள்ளலாம். பி - ம்.—[1]கிளத்தல், விளாத்தல். [2]பெயர்ந்தாய். (சஉ)

சஙு.—அநுமான் இராமபிரானது மோதிரத்தைச் சீதைக்குக் காட்டுதல்

மீட்டுமுரை வேண்டுவன வில்லையென மெய்ப்பேர்
தீட்டியது தீட்டரிய செய்கையது செவ்வே
நீட்டிதென நேர்ந்தன னெனாநெடிய கையாற்
காட்டினனொ ராழியது வாணுதலி கண்டாள்.

(இ - ள்.) மீட்டும் உரை வேண்டுவன இல்லை என - மீண்டும்மீண்டும் (அடையாளமாகச்) சொல்லவேண்டுமவை இல்லை என்று எண்ணி,—'(இராமபிரான்), மெய் பேர் தீட்டியது - (தனது) உண்மையான திருப்பெயர் எழுதப்பெற்றுள்ளதும், தீட்டு அரிய செய்கையது - (சித்திரத்திலும்) எழுதுதற்கரிய வேலைத்திறமுடையதுமாகிய, இது - இம்மோதிரத்தை, செவ்வே நீட்டு - நேராக (ச் சீதையையிற்) கொடுப்பாய், என - என்று சொல்லி, நேர்ந்தனன் - (இம்மோதிரத்தைக்) கொடுத்தான்,' எனா - என்றுசொல்லி, (அநுமான்), நெடிய கையால் - நீண்ட (தனது) கைகளால், ஓர் ஆழி - ஒரு மோதிரத்தை, காட்டினன் - (எடுத்துக்) காண்பித்தான் அது - அதனை, வாள் நுதலி-ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய சீதை, கண்டாள்;—(எ-று)

பல அடையாளமொழிகள் கூறுவதனினும் சிறந்த அடையாளமாகிய மோதிரத்தை யெடுத்துக்காட்டுதலே நன்றென்று கருதி அநுமான் ராமநாமாங்கிதமோதிரத்தைச் சீதைக்குக் காட்டினனென்றவாறு. "மைத்தகுமா மலர்க்குழலாய் வைதேவி விண்ணப்பம், ஒத்தபுகழ்வானரக்கோ னுடனிருந்து நினைத்தேட, அத்தகுசீ ரயோத்தியர்கோ னடையாளமிவை மொழிந்தான், இத்தகையாலடையாள மீதவன்கை மோதிரமே" என்பது, பெரியாழ்வார் திருமொழி. அநுமான் தன்னை மெய்ப்பித்தற்காக இராமனது பழையவரலாறுகளை யெல்லாம் சீதையினிடம் எடுத்துச்சொன்னதாக முதனூலிற் கூறியுள்ளது பலவகைப் பயன்களுக்கும் காரணமான மகிமையுடைத்தாயிருத்தலால், ராமநாமம், 'மெய்ப்பேர்' எனப்பட்டது தீட்டரிய செய்கையது என்பதற்கு - (ஒருவராலுஞ்) செய்யமுடியாதது என்றும் உரைக்கலாம். இரண்டாமடி - முற்றுமோனை (சுங)

சுச.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - அநுகண்ட சீதையின்தன்மையைத் தெரிவிக்கும்

இறந்தன ரிறந்தபய னெய்தினா கொலென்கோ
[1]மறந்தன ரறிந்துணாவு வந்தனர் கொலென்கோ
துறந்தவுயிர் வந்திடை தொடர்ந்தது கொலென்கோ
திறந்தெரிவ தென்னைகொலி நன்னுதலி செய்கை.

(இ - ள்) நல் நுதலி இ செய்கை - அழகிய நெற்றியையுடைய பிராட்டியினது (பெறுதற்கரிய மோதிரத்தைப் பெற்று மகிழும்) இச்

செய்கைக்கு, (உபமானம்),—இறந்தனர் பிறந்த பயன் எய்தினர்கொல் எனகோ - (மனிதப்பிறப்பெடுத்ததற்குப்பயனாய் மறுமைக்கு உதவும் தவம் முதலிய நற்கருமங்களைச் செய்யாமலே) இறந்தவர்கள் பிறப்பின் பயனாகிய அவற்றை (த் தற்செயலாய்)ப் பெற்றார்கள் என்றுசொல்வேனோ? மறந்தனர் அறிந்து உணர்வு வந்தனர்கொல் என்கோ - (ஒன்றை) மறந்துவிட்டவர் மீண்டும் ஞாபகமுண்டாகி அவ்வறிவுவந்து கூடப்பெற்றனரென்று சொல் வேனோ? துறந்த உயிர் வந்து இடை தொடர்ந்ததுகொல் எனகோ - (உடம் பை) விட்டுநீங்கிச் சென்றஉயிர் (மீண்டும் அவ்வுடம்பினிடையே) வந்து சேர்ந்தது என்று சொல்வேனோ? திறம் தெரிவது என்னைகொல் - (இன்னும் உவமையாதற்கு) ஏற்றசெய்கையை (யான்) தெரிந்துசொல்வது எவ்வாறோ.

பிறந்தபயனின்றியிறந்தவர் பிறந்தபயன் பெற்றதுபோலவும், மறந்தவர் மீண்டும் ஞாபகத்தைப்பெற்றதுபோலவும், இறந்த உயிர் மீண்டும் உடம்பில் வந்து சேரப்பெற்றது போலவும், பிராட்டி பெருமானது மோதிரத்தைப் பெற்று மகிழ்ந்தனளென்பதாம் இது, கவிக்கூற்று **தற்குறிப்பேற்றவணி.** கொல் - ஐயம் என்கு - தன்மை யொருமைமுற்று; 'கு' விகுதி எதிர் காலங் காட்டிற்று. பி - ம்:—[1]சரந்தனரிறந்து (சுஉ)

சுடு இழந்தமணி புற்றர வெதிர்ந்ததென லானாள்
பழந்தன [1]மிழந்தன [2]படைத்தவரை யொத்தாள்
குழந்தையை யுயிர்த்தமல டிக்குவமை கொண்டாள்
[3]உழந்துவிழி பெற்றதொ ருயிர்ப்பொறையு மொத்தாள்.

(இ - ள்.) (இன்னும் அசீதை), இழந்த மணி எதிர்ந்தது புற்று அரவு எனல் ஆனாள் - தான் இழந்த மாணிக்கத்தை மீளவும்பெற்றதாகிய புற்றி லுள்ளபாம்பு என்று உவமைசொல்லத்தக்கவளானாள்; இழந்தன பழந் தனம் படைத்தவரை ஒத்தாள் - இழந்தனவாகிய பழமையான செல்வங்களை மீண் டும் பெற்றவரைப் போன்றாள்; குழந்தையை உயிர்த்த மலடிக்கு உவமை கொண்டாள் - குழந்தையைப் பெற்றெடுத்த பிள்ளையில்லாதிருந்தவளுக்கு ஒப்பாகப் பொருந்தினாள், உழந்து விழி பெற்றது ஓர் உயிர்ப்பொறையும் ஒத்தாள் -(கண்ணில்லாமல்) வருந்திப்பின்பு கண்ணைப்பெற்றதாகிய ஒருடம் பையும் போன்றாள்; (எ - று.)

உவமையணி. குழந்தையைப்பெற்ற பிறகு மலடித்தன்மை நீங்கியதா யினும், 'மலடி' என்றுகூறினது, முன்னிருந்த தன்மையை நோக்கி; இது, பூதபூர்வ வ்யவஹார மெனப்படும். உயிர்ப்பொறை-உயிரைத்தாங்குவது என உடம்புக்குக் காரணக்குறி. பி - ம்.—[1]மறைத்தது [2]படைத்தவரும். [3]உழந்த.

சுசு. வாங்கினள் முலைக்குவையில வைத்தனள் சிரத்தாற்
றாங்கினள் மலர்க்கண்மிசை யொத்தின டடந்தோள்
வீங்கினள் மெலிந்தனள் குளிர்ந்தனள் வெதுப்போ
[1]டேங்கின ளுயிர்த்தன ளி[2]தின்னதென லாமே.

(இ - ள்.) (பிராட்டி அந்தமோதிரத்தை), வாங்கினள்-(அநுமான்கையி னின்றும் தன்கையில்) வாங்கி, முலை குவையில்-(தனது)தனங்களின்முகட் டிலே, வைத்தனள் - வைத்துக்கொண்டாள்; சிரத்தால் தாங்கினள் - தலை மேல் வைத்துக்கொண்டாள்; மலர் கண்மிசை ஒத்தினள் - தாமரைமலர் போன்ற (தனது) கண்களில் ஒத்திக்கொண்டாள்; தட தோள் வீங்கினள் - (தன்) பெரியதோள்கள் பூரிக்கப்பெற்றாள்; மெலிந்தனள் - இளைத்தாள்; குளிர்ந்தனள் - அகங்குளிர்ந்தாள்; வெதுப்போடு ஏங்கினள் - வாட்டத்தோடு ஏக்கமடைந்தாள்; உயிர்த்தனள் - பெருமூச்சுவிட்டாள்; இது இன்னது எனல் ஆமே - (அவள் அடைந்த) இந்நிலைமை இப்படிப்பட்டதென்று சொல் வதற்கு ஆகுமோ? (எ - று.)

"திகழுநிறைபுகழாளன் நீவேள்விசெ சென்றநாள், மிக்கபெருஞ்சபை நடுவே வில்லிறுத்தான் மோதிரங்கண், டொக்குமாலடையாள மநுமானென் றுச்சிமேல், வைத்துக்கொண டுகந்தனளான் மலர்க்குழலாள் சீதையுமே" என்றார் பெரியாழ்வாரும. மூன்றுமடி - தோடைமுரண். தோள் வீங்கி னள் - உயர்திணைசசினை அத்திணைமுடிபைக்கொண்ட திணைவழுவமைதி. ஒருங்கே சீதை பலதொழில் செய்ததாகக் கூறினது, கூட்டவணி. பி-ம்:— [1]ஓங்கினள். [2]என்னது. (கூசு)

கூஎ. மோக்குமுலை வைத்துற முயங்குமொளிர் நன்னீர்
நீக்கிநிறை கண்ணிணை ததும்ப நெடுநீள
நோக்குநுவ லக்கருது மொன்றுநுவல் கில்லாள்
மேக்குநிமிர் விம்மலள் [1]விழுங்கலுறு கின்றாள்.

(இ - ள்.) (பின்னும் பிராட்டி அம்மோதிரத்தை),—மோக்கும்-மோந்து பார்ப்பாள்; முலை வைத்து - (தனது) தனங்களின்மேல் வைத்துக்கொண்டு, உற முயங்கும்-நன்றாகத் தழுவுவாள்; கண இணை நிறை ஒளிர் நல் நீர் நீக்கி - இரண்டுகண்களிலும நிறைந்துவிளங்குகிற மிக்க கண்ணீரை நன்றாய்த் துடைத்துவிட்டு, ததும்ப - (மீண்டும கண்ணீர்) ததும்பும்படி, நெடு நீளம் நோக்கும் - வெகுநேரம் பார்ப்பாள்; நுவல கருதும் - (அதனோடு ஏதேனும) பேசக் கருதுவாள்; ஒன்றும் நுவல் கில்லாள் - (பின்) ஒன்றும் பேசாள்; மேக்கு நிமிர் விம்மலள்-மேன்மேன் மிகுகிற பூரிப்பையுடையவளாய், விழுங் கல் உறுகின்றாள் - (அதனை வாயால்) விழுங்கததொடங்குவாள்; (எ - று.)

'மோக்கும்' முதலிய செய்யுமென்முற்றுக்கள், இங்குப் பெண்பாலில் வந்தன. இங்குக்கூறியவை, மகிழ்ச்சிமிகுதிபற்றி நேர்ந்தவை. பி - ம் — [1]விழுங்க. (கூஎ)

கூஅ. நீண்டவிழி நேரிழைதன் மின்னினிற மெல்லாம்
பூண்டதொளிர் பொன்னனைய பொம்மனிற [1]மெய்யே
யாண்டகைதன் மோதிர மடுத்தபொரு ளெல்லாந்
தீண்டளவில் [2]வேதிகைசெய் தெய்வமணி கொல்லோ.

(இ - ள்.) நீண்ட விழி நேர் இழைதன் - (காதளவும்) நீண்ட கண்களை யும் அழகிய ஆபரணங்களையுமுடைய பிராட்டியினது, மின்னின் நிறம் எல்லாம் - மின்னல்போன்ற திருமேனிமுழுவதும், (அம்மோதிரத்தின் ஒளி யால்), ஒளிர் பொன் அனைய - விளங்குகின்ற பொன்னையொத்த, பொம் மல் நிறம் - பொலிவுள்ள நிறத்தை, பூண்டது - அடைந்தது: (ஆதலால்), மெய்யே - உண்மையாக, ஆண்தகைதன் மோதிரம் - ஆண்மைகுணமுள்ள இராமபிரானது மோதிரம், அடுத்த பொருள் எல்லாம் தீண்டளவில் வேதிகை செய் தெய்வம மணி கொல் ஓ - (தன்னைச்) சேர்ந்த எல்லாப் பொருள்களையும் தான்படுகிறமாத்திரத்தில் மாற்றுயர்ந்தபொன்னாக) வேறு படுத்துகிற தெய்வத்தன்மையுடைய (ஸ்பர்சபேதியென்னும்) ரசகுளிகை தானோ? (எ - று.)

முன்னிரண்டடிகளில், சீதையின் மின்னின்நிறமான உடம்பு மோதிரத் தின் ஒளியால் உயர்ந்தபொன்னிறம்பெற்றதெனக் கூறினது, பிறிதின்குணம் பெறலணி; இதனை வடநூலார் தத்குணாலங்கார மென்பர் பின்னிரண்டடி- தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. 'மெய்யே' என்றது, தற்குறிப்பேற்றவணி யின் உருபாய்நின்றது. முதலடியிலுள்ள 'எல்லாம்' என்பது - ஒருபொரு ளின் பலவிடம் குறிததுநின்றது. மூன்றும்அடியிலுள்ள 'எலலாம்' என்பது- பொருட்பன்மை குறித்தது. வேதிகை-பேதிகா: (உருவத்தை) வேறுபடுத்து வது. பி - ம்.—[1]அம்மா. [2]வேதனை. (சுஅ)

சுகூ இருந்துபசி யாலிட ருழந்தவர்க ளெய்து
மருந்துமமு தாகிய தறத்தவரை [1]யண்மும்
விருந்துமென லாகியது வீயுமுயிர் மீளு
மருந்துமென லாகியது வாழிமணி யாழி.

(இ - ள்.) (பிராட்டிககு),—மணி ஆழி - அழகிய அமமோதிரம,—பசி யால் இருந்து இடர் உழந்தவர்கள் - பசியினால் துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருந்த வர்கள், எய்தும - பெற்ற, அருநதும் அமுது ஆகியது - உணணுதற்கேற்ற உணவை யொத்தது; அறத்தவரை அணமும - இல்லறவொழுககநதவறாத வரை வந்தடைந்த, விருந்தும் எனல ஆகியது - விருந்தாளியை ஒதததென் றும் சொல்லலாம்படியாயிற்று; வீயும உயிர மீளும் - இறந்தஉயிர மீணடும் பிழைத்தற்குக் காரணமான, மருநதும் எனல ஆகியது - (மிருதசஞ்சீவினி யென்னும்) மருந்தையும் ஒத்தது என்னலாமபடியாயிற்று; வாழி - (அததிரு வாழி கண்ணெச்சில்படாமே காலதத்துவமுள்ளளவளவும்) வாழ்வதாக; (எ-று.)

'அறத்தவர்' என்றது, இஙகே, இல்லறத்தாரைக் குறிக்கும்; தம்மிடம்வநத விருந்தினரைக் கண்டு அகமகிழ்ந்து எதிர்கொணடு மிக்கஅன்புடன் இன்சொற்கூறி உபசரித்தற்கு உரியவர் அவரே யாத லால். 'வீயுமுயிமீளும்மருந்துமெனலாகியது' என்றது, பிராட்டி பிராணாபாயததினின்று நீங்கக் காரணமானதனால். கண்டவுடன் பேரு வகைவிளைத்தலில், இங்குக் கூறியன உவமையாம். மணியாழி - இரத்

தினம்பதித்த மோதிரமுமாம். 'இடருழந்திருந்தவர்கள்' என விகுதி பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது. அமுது - தேவாமிருதம்போ லினிய உணவு.
பி - ம்:—[1]எய்தும் (சுகூ)

எ০.—சீதை அநுமான்செய்த நன்றியைப் பாராட்டி முகமன்கூறத்தொடங்குதல்.

இத்தகைய ளாகியுயி ரேமுறவி ளங்கு
முத்தநகை யாள்விழியி னாலிமுலை முன்றிற்
றத்தியுக மென்குதலை தள்ளவுயிர் தந்தா
யுத்தமவெ னாவினைய வாசகமு ரைத்தாள்.

(இ - ள்.) இ தகையள் ஆகி - இப்படிப்பட்ட தன்மையுடையவளாய், உயிர் ஏமுற - உயிர் இன்பமடைய, விளங்கும் - விளங்குகிற, முத்தம் நகையாள் - முத்துப்போன்ற பற்களையுடைய பிராட்டி—, விழியின் ஆலி - கண்ணின் நீர்த்துளிகள், முலை முன்றில் - தனங்களின் மேல்முகட்டில், தத்தி உக - பாய்ந்துஒழுக, மெல் குதலை தள்ள - மென்மையான மழலைச் சொற்கள் குழறும்படி, (அநுமானை நோக்கி), 'உத்தம - (யாவரினுஞ்) சிறந்தவனே! உயிர்தந்தாய் - (எனக்கு நீ) உயிரைக் கொடுத்தாய்', எனா - என்று, இனைய வாசகம் - இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை, உரைத்தாள - சொல்வாளாயினாள்; (எ - று.)—அதனை, அடுத்த கவியிற் காண்க.

உயிரே விளங்கும் முத்தநகையாள்-இனித தனது பிராணநாயகனை எளிதிற்கூடலாமென்று மனத்துக்கொண்ட பேருவகையை வெளிப்படுத்தும் புன்சிரிப்பினால் விளங்கும் பற்களையுடையாள் என்றவாறு. ஏமுற - ஏமமுற என்பதன் விகாரம். விழியின் ஆலி-மழைபோலப் பெருகிவழியுங் கண்ணீர்ப் பெருக்கு. குதலை - நிரம்பாத மென்சொல். தள்ளுதல் - தடுமாறுதல்; சொல் தடுமாறுதற்குக் காரணம் களிப்பு மேலிடுதல். (எ০)

எக.—சீதை அநுமானைப் புகழ்ந்துகூறுதல்.

மும்மையா முலகந் தந்த முதலவற்கு [1]முதல்வன் [2]றாதாய்ச்
செம்மையா லுயிர்தந் தாய்க்குச் செயலென்னோ லெளிய துண்டே
யம்மையா யத்த னாய வப்பனே யருளின் வாழ்வே
யிம்மையே மறுமை தானு நல்கினை யிசையோ டென்றாள்.

(இ - ள்.) (சீதை அநுமானை நோக்கி), 'மும்மை ஆம் உலகம் தந்த முதல்வற்கும் முதலவன் தூது ஆய் - (மேல் கீழ் நடு என) மூன்றுவகைப் பட்ட உலகங்களையெல்லாமபடைத்த (யாவாகரும) முதலிலுள்ளவனை பிரமதேவனுககும் காரணனாகிய (திருமாலின திருவவதாரமான) இராம பிரானது தூதனாய் (வந்து), உயிர் செமமையால் தந்தாய்கது - (எனது) உயிரை நன்மையாக (எனக்கு) க் கொடுத்த உனககு, என்னால் செயல் எளியது உணடே - என்னால் எளிதிற் செய்யக்கூடியதொரு கைம்மாறும்

உளதோ? அம்மை ஆய் அத்தன் ஆய அப்பனே - (எனக்குத்) தாயாகித் தந்தையுமாகிய தலைவனே! அருளின்வாழ்வே - கருணைக்கு இருப்பிடமாகவுள்ளவனே! (நீ எனக்கு), இம்மையே - இவ்வுலகத்தில் அனுபவிக்கும் இன்பத்தையும், மறுமைதானும் - (இறந்து சென்று) மறுவுலகத்தில் அனுபவிக்கும் இன்பத்தையும், இசையோடு - கீர்த்தியையும், நல்கினை - கொடுத்தாய,' என்றாள் - என்று கூறினாள்; (எ - று.)

இராமபிரானது செய்திகூறி உயிரைப் பிழைப்பித்ததனால் இம்மையின்பத்தையும், செய்தற்குச் சித்தமாயிருந்த பெருநரகத்திற்குக்காரணமான தற்கொலையை யொழித்ததனால் மறுமையின்பத்தையும், மாற்றான் கைப்பட்டு உழன்று அழிந்தா ளென்று உலகத்தார் தூற்றும் பழியைப் போக்கியதனால் புகழையும் அநுமான் சீதைக்கு அளித்தவனாவன். இனி, முதலடிக்கு - மூன்று உலகங்களையும் காத்த யாவர்க்குந் தலைவனாகிய தசரதசக்கரவர்த்திக்கு மூத்தகுமாரனான இராமபிரானது தூதனாய் என்றும் உரைக்கலாம். தூது-தூதனுக்குப் பண்பாகுபெயர். தான் இறக்கத் துணிவுகொண்டு நின்ற சமயத்தில் எதிர்ப்பட்டு அடையாளங்களால் தெளிவித்துத் தன்னைப் பிராணாபாயத்தினின்று நீக்கினமையால், சீதை அநுமானை 'உயிர்தந்தாய்' என்றாள். இனி, எனது பிராணநாயகனைக் கொடுத்த உனக்கு என்றுமாம்: இராமபிரானது அடையாளங்களைக் கொடுத்ததையே அப்பிரானையே கொணர்ந்து கொடுத்ததாக் கருதினளாதலாலும், தான் அப்பிரானையடைதற்கு இவனே பிரதானகாரணமாய் நிற்பதனாலும் இங்ஙனம் கூறினாள். இப்போது அநுமான் செய்தது காலத்தினாற் பயன்கருதாது செய்யாமற்செய்த உதவியாதலால், 'செயலென்னாலெளிதுண்டே' என்றாள்: "செய்யாமற்செய்த வுதவிக்குவையகமும், வானகமு மாற்ற லரிது" முதலியன இங்கு அறியத்தக்கன. உலகம் - உலகவுருண்டை, அண்டகோளம். மும்மை என்பது - இங்கே எண்ணின் தன்மையென்ற பொருளைக் குறியாமல் எண்ணின்மேல் நின்றது. "இருமைவகை" என்பவற்றிற்போல. உண்டே, ஏ - எதிர்மறை.
பி - ம்:—[1]முதல்வி. [2]முற்றும். (எக)

எஉ.—சீதை அநுமானை வாழ்த்துதல்.

பாழிய [1]பணைத்தோள் வீர துணையிலேன் பரிவுதீர்த்த
வாழிய வள்ள லேயான் [2]மறுவிலா மனத்தே னென்னி
னூழியோர் பகலா யோதும் யாண்டெலா முலக மேழு
[3]மேழும்வீ வுற்ற ஞான்று மின்றென விருத்தியென்றாள்.

(இ - ள்.) 'பாழிய பணை தோள வீர - வலிமைபொருந்திய பருத்த தோள்களையுடைய வீரனே! துணை இலேன் பரிவு தீர்த்த வள்ளலே - ஒரு துணையுமில்லாத என்னுடைய துன்பத்தை நீக்கின வரையாமலருளுந் தன்மையை யுடையவனே! வாழிய - (நீ) வாழ்வாயாக: யான்—, மறு இலா மனத்தேன் என்னின் - (கற்புநிலையிற்) களங்கமில்லாத மனத

தையுடையேனானல், ஊழி ஓர் பகல் ஆய் ஓதும் யாண்டு எலாம் - பலயுக காலங்கள் ஒருதினமாய்ச் சொல்லப்படுகிற (பிரமனது ஆயுளாகிய) வருஷங்க ளெல்லாவற்றிலும் [பிரமபிரளய பரியந்தமும்], உலகம் ஏழும் ஏழும் வீவு உற்ற ஞான்றும் - பதினான்கு உலகங்களும் அழிவடைந்தபொழுதும், இன்று என இருத்தி - இன்றைத்தினத்தில் இருப்பதுபோலவே [என்றும் ஒருபடிப் படச் சிரஞ்சீவியாய்] வாழ்ந்திருப்பாயாக', என்றாள் (சீதை அநுமானுக்கு) அநுக்கிரகித்தாள்; (எ - று.)

சீதை அநுமானைச் சிரஞ்சிவியாயிருக்குமாறு வாழ்த்தினளென்க. வாழிய - முற்று; வாழிய இருத்தி யெனக் கூட்டியுரைத்தலுமாம்: மறு - தெட்ட்ஷண்ணம். மனிதர்க்கு ஒரு வருஷம் தேவர்க்கு ஒருநாளெனக் கொண்டு தேவமானத்தாற் கணக்கிடப்பட்ட ஆயிரஞ்சதுர்யுகம் பிரமனுக்கு ஒரு பகலாம்; அப்பகலின் முடிவிலுண்டாகும் பிரளயத்திற் கீழேழுலகங் களும் மேலேழுலகங்களில் முதல் மூன்றும் நான்காவதிற்பாதியும் கடல் கொள்ளப்பட்டு அழிய மற்றை மூன்றரையுலகங்களே அழிவின்றி நிற்கும்; இத்தன்மையான பகலின் அளவுகொண்ட இரவுநீங்கிய பிரமனுக்கு ஒரு தினமாம்: அவ்வாறு தொகையிடப்பெற்ற நாள்களினாலாகிய நூறுவருஷங்கள் கழிந்தபின்பு ஒரு பிரமனுக்கு ஆயுள் முடியும். அப்பொழுது உண்டாகும் மகாப்பிரளயத்திலே எல்லாவுலகங்களும் அழியுமென உணர்க. பி - ம்:— [1]புயத்து. [2]மறுவிலென்மனததலெணணில். [3]ஆழியுள்ளளவுநீயே யழி விலாதிருத்தி.　(எஉ)

எந.—சீதை இராமபிரானது வரலாற்றை வினவ, அநுமான் கூறத் தொடங்குதல்.

மீண்டுரை விளம்ப லுற்றாள் விழுமிய குணத்தோய் வீரன்
யாண்டையா னிளவ லோடு மெவவழி யெய்திற் றுன்னை
யாண்டகை யடியேன் செய்கை யாரசொல வறிந்த தென்றா
ணீண்டிர டடந்தோ ளானு முற்றது சோற லுற்றான்.

(இ - ள்.) (சீதை அநுமானை நோக்கி), மீண்டு உரை விளம்பல் உற்றாள் - மறுபடியும் சிலவார்த்தைசொல்லத் தொடங்கினவளாய்,— 'விழுமிய குணத்தோய் - சிறந்த நற்குணங்களையுடையவனே! வீரன் - மகா வீரனாகிய இராமபிரான், இளவலோடும் - இளையபெருமாளுடனே, யாண்டை யான் - எவ்விடத்திலுள்ளான்? உன்னை எய்திற்று எ வழி - உன்னை (அவன்) அடைந்தது எவ்விடத்தில்? ஆண்தகை அடியேன் செய்கையார் சொல அறிந்தது - பராக்கிரமமுடைய இராமபிரானுக்கு என்னை இராவணன் எடுத்துவந்த செய்தி எவர்சொல்லத் தெரிந்தது?' என்றாள் - என்று வினவினாள்; தூண் திரள் தட தோளானும் - தூண்போலத் திரண்டுள்ள பெரிய தோள்களையுடைய அநுமானும், உற்றது சோறல் உற்றான் - நடந்ததைச் சொல்லத்தொடங்கினான்; (எ - று.)—அதனை மேல் உக - கவிகளிற் காண்க.

விழுமிய - விழுமம் என்னும் உரிச்சொல்லினடியாப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம். இராமபிரானுக்குச் சிறியவனாதலால், இலக்குமணன் 'இளவல்'

எனப்பட்டான்; 'இளையபெருமாள்' என இவனுக்கு வைஷ்ணவசம்பிரதாயத்தில் ஒருபெயரிருத்தலும் காண்க சீதை, தனக்கு இராமபிரானிடமுள்ள பணிவை 'அடியேன்' என்றதனால் வெளியிட்டாள் அநுமானிடத்துப் பணிவினாற்கூறினளெனக் கொள்ளுதல் பொருந்தாமையை உய்த்துணர்க. சோறல் - தொழிற்பெயர்; சொல் - பகுதி (எங)

எச. — இதுமுதல் இருபத்தொரு கவிகள் - ஒருதொடர்: அநுமானது விடை.

உழைக்குலத் தீய மாய வுருவுகொண் டுறுதல் செய்தான்
மழைக்கரு நிறத்து மாய வரக்கன்மா ரீச னென்பா
னிழைத்தட மார்பத் தண்ண லெய்யப்போய் வையஞ் சேர்வா
[1]னழைத்ததவ் வோசை யுன்னை மயக்குதற் கரக்கன்சொல்ல.

(இ - ள்.) அரக்கன் - இராவணன், சொல்ல - சொன்னதனால்,— மழை கரு நிறத்து மாயம் அரக்கன் மாரீசன் என்பான - மேகம்போலக் கரிய நிறத்தையுடைய வஞ்சனைத்தன்மையுள்ள இராக்கதனாகிய மாரீசனென்பவன், தீய மாயம் குலம் உழை உருவு கொண்டு உறுதல்செய்தான் - கொடியமாயையினாலாகிய சிறந்த மானினுருவத்தை யடைந்து (நீ இருந்த அவ்வனத்தில்) வந்து,—இழை தட மார்பத்து அண்ணல் போய் எய்ய - ஆபரணங்களையணிந்த பெரியதிருமார்பையுடைய புருஷோத்தமனான இராமபிரான் (அவனை உண்மையானமானென்று எண்ணி உனது வேண்டுகோளினாற்பிடித்தற்குப்) பின்தொடர்ந்துசென்று பிறகு மாயமானென்று துணிந்து அம்பை) எய்ததனால், வையம் சேர்வான் - இறந்து கீழ்விழுபவனாய் [மானுருவம் நீங்கி அரக்கவடிவத்துடன் கீழ்விழும்பொழுது], உன்னை மயக்குதற்கு - உன்னை மயங்கச்செய்யும்பொருட்டு, அழைத்தது - கூப்பிட்டதாம் அ ஓசை - ('ஹாஸீதா! ஹா லக்ஷ்மணா!!') என்று இராமன்குரலாற் கேட்ட அவ்வோசை, (எ - று)

வரலாறு, கீழ்க்கூறப்பட்டது 'இழைத்தடமார்பு' என்றது, அப்பொழுது ஆபரணமில்லையாயினும் முன்னும் பின்னு முள்ள நிலையைக் கருதி; இனி, இழை - பூணூலுமாம். உன்னை மயக்குதற்கு - இராமபிரான் துன்பமுற்றானென்று நீ மயங்கும்படி என்றவாறு; இனி, உன்னை மயக்குதற்கு அரக்கன்சொல்ல என்று கூட்டி, உன்மனத்தை மயக்கும்படி பொன்மானாக வேண்டுமென்று இராவணன் கட்டளையிட என்றலுமாம். பி - ம்.— [1]அழைத்தவப்பொழுதேயுன்னைமயக்குவது. (எச)

எரு இக்குர லிளவல் கேளா தொழிகென [1]விறைவ னிட்டான், மெய்க்குரல் சாயம் பின்னை விளைந்தது விதியின் [2]மெய்ம்மை, பொய்க்குர லன்று [3]போலாம் பொருள் பின்னாப் பயக்கு மென்பான், கைக்குரல வரிவில லானு மிளையவன் வரவு கண்டான்.

(இ - ள்.) 'இ குரல் - இந்த (மாயமானின்) குரலை, இளவல் - (எனது) தம்பியாகிய இலக்குமணன், கேளாது ஒழிக - கேட்டுநம்பாம விருப்பானாக', என - என்று எண்ணி, இறைவன் - தலைவனாகிய இராமபிரான், பின்னை - உடனே, சாபம் - (தன்கையிலுள்ள) வில்லினால், மெய்குரல் இட்டான் - உண்மையான தொனியை உண்டாக்கினான்: (உண்டாகச்செய்தும்), விதியின் மெய்மை விளைந்தது - ஊழ்வினையின் உண்மை (இவ்வாறு) பலித்து விட்டது; 'பொய் குரல் அன்று போல் ஆம் - (அந்தமாயமானினது) பொய்யானகுரல் வீண்குரலாகாதுபோலும்; பின்னர் பொருள் பயக்கும் - உடனே (யாதாயினுமொரு தீங்கான) காரியத்தை உண்டாக்கக்கூடும்,' என்பான் - என்றுஎண்ணித் திரும்பிவிரைந்துவருகிறவனான, கை குரல் வரி வில்லானும் - கையிற்பிடித்த ஒலியோடுகூடிய கட்டமைந்த கோதண்டத்தையுடைய இராமபிரானும், இளையவன் வரவு கண்டான் - இலக்குமணன் (தன்னை நோக்கி) வருவதைப் பார்த்தான்; (எ - று.)

இராமபிரான் 'இம்மானின் குரலைக்கேட்டு என்னுடைய குரலென்று மயங்கி லக்ஷ்மணன் கவலைப்படாதிருக்கும் பொருட்டு எனது நிலைமையை அவனுக்கு ஒருவகையால் தெரிவிக்கவேண்டும்' என்று எண்ணி உடனே தனது வில்லின் நாணொலியை எழுப்பினானென்க. 'விளைந்தது விதியின் மெய்ம்மை' என்றது, சீதைக்குக் காவலாயிருந்த இலக்குமணன் பிரிதலையும், அச்சமயம்நோக்கி இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்துசென்றதையும் குறிக்கும். இராமபிரான் திரும்பிவரும்பொழுது அடிக்கடி நாணொலியை எழுப்பி வருவது தோன்ற, 'கைக்குரல்வரிவில்லான்' என்றது. 'கேளாது' என்பதில், கேட்டல் - இலக்கணையால், கேட்டு (இராமன்குரலை) நம்புதலை யுணாத்திற்று. போலாம்-ஒப்பில்போலி; பி - ம்:—[1]இறைவி, விட்டான். [2]வெய்மை. [3]பொல்லாப். (எ௫)

எசு. கண்டபி னிளைய வீரன் முகத்தினாற் கருத்தை யோர்ந்த
புண்டரி கக்க ணானு முற்றது புகலக் கேட்டான்
வண்டுறை சாலை வந்தா னுன்றிரு வடிவு காணா
னுண்டுயி [1]ரிருந்தா னின்ன லுழப்பதற் கேது வொன்றோ.

(இ - ள்.) கண்ட பின் - பார்த்தவுடனே, இளைய வீரன் முகத்தினால் கருத்தை ஓர்ந்த - இலக்குமணனது முகத்தின் குறிப்பினால் (அவனது) மனக்கருத்தைத் தெரிந்துகொண்ட, புண்டரிகம் கணானும் - தாமரைமலர் போலுந் திருக்கண்களையுடைய இராமபிரானும், உற்றது புகலகேட்டான் - நடந்தசெய்தியை (அவ்விலக்குமணன்) சொல்லத் தான் கேட்டவனாய், வண்டு உறை சாலை வந்தான் - (பூக்களில் வந்து) வண்டுகள்மொய்க்கின்ற பர்ணசாலைக்கு வந்து, நுன் திருவடிவுகாணான் - உனது அழகிய வடிவத்தைக் காணாது, உண்டு உயிர் இருந்தான் - (மிக்கசோகத்தினால்) உயிர்உண்டோ இல்லையோ என்று (கண்டோர்) சந்தேகிக்கும்படி மிகச்சோர்ந்திருந்தான்;

இன்னல் உழப்பதற்கு ஏது ஒன்றோ - (இவ்வாறு) துன்பமனுபவித்தற்கு வேறொருகாரணமும் வேண்டுமோ? [இவ்வொருகாரணமே போதுமன்றோ என்றபடி]; (எ - று.)

வந்த இலக்குமணன் சொல்லாற் செய்தியுணர்ந்த இராமபிரான் உடனே பர்ணசாலையிற் சென்று ஆங்குச் சீதையைக்காணாது இறந்துபடுவது போன்ற பெருந்துன்ப மடைந்தன னென்க. 'இன்னலுழப்பதற்கேது வொன்றோ' என்றது, முன்வாக்கியத்தைச் சமர்த்தித்து நின்றதனால், தொடர்நிலைச்செய்யுட்குறியணியாம். "அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம், கடுத்தது காட்டும் முகம்" என்றபடி மனத்தின் நினைப்பை முன்னே தெரிவிப்பது முகம்போல வேறில்லை யாதலால், 'முகத்தினுற் கருத்தை யோர்ந்த' என்றார்; (இங்கே 'கோசலதேசத்திலுள்ளவர் குறிப்பறிதலில் வல்லவர்' என்னும் பொருளுள்ள 'இங்கிதஜ்ஞாஸ்து கோஸலா:' என்ற வடநூல்மேற்கோள் அறியத்தக்கது: "குறிப்பினுலுணருங் கொள்கையான" என்பர் மேல் திருவடிதொழுத படலத்தும்) கருத்து - இராமபிரான் கட்டளையைக் கடந்து பிராட்டியின் விருப்பத்தினால் அப்பிராட்டியைத் தனியேவிட்டு வரலாயிற்றே என இலக்குமணன் கொண்ட கவலை. உற்றது - மான்குரலைச் செவியுற்று மயங்கிச் சீதை கடுஞ்சொற்கூறி வற்புறுத்தித் தன்னை யனுப்பியது. வண துறை எனப்பிரித்து, வளப்பமான இடத்தை யுடைய [வாஸயோக்கியமான] பர்ணசாலை யென்றலு மொன்று. ஈற்றடிக்கு- உயிர் உடையனு யிருக்கும ஒருவன் துன்பமனுபவிப்பதற்கு வேறொரு காரணமும் வேண்டுமோ? இவ்வொன்றே அமையும் எனப் பொதுப்பொருளாகக் கூறலுமாம், இனி, இராமன் உன்னைக் காணுனபின்பும் இறவாது உயிர்த்துநின்றான்; துன்பமனுபவிப்பதற்கு ஒருவழிதானோ? [பலவழிகள உள] ஆதலால், இராமபிரானுக்கு உயிர் நீங்கிற்றில்லை என்றுமாம் பி - ம்:— [1]உழந்தான். (எசு)

எஎ. [1]தேண்டிநேர் கண்டேன் வாழி தீதில னெங்கோ னாகம்
பூண்டமெய் [2]யுயிரே போகப் பொய்யுயி [3]ரேபோல நின்ற
வாண்டகை நெஞ்சி னின்று மகன்றிலை யழிவுண் டாமோ
வீண்டுநீ யிருந்தா யாண்[4]டங் கெவ்வுயிர் விடுமி ராமன்.

(இ - ள்.) தேண்டி - (உன்னை நான்) தேடிவந்து, நேர் கண்டேன் - பிரதியக்ஷமாக (இங்கே எதிரிற்) காணப்பெற்றேன்; வாழி - வாழ்வாயாக: எம்கோன் - எமதுதலைவனாகிய இராமபிரான், தீது இலன் - ஒரு தீங்கையும் அடையாமலிருக்கிறான்; ஆகம் பூண்ட மெய் உயிரே போக - (தனது) உடம்பிற்பொருந்திய உண்மையான உயிரேயாகிய நீ நீங்கிப் போனதனால், பொய் உயிர் போல நின்ற - பொய்யாகியஉயிரையுடைய வன்போல விருக்கிற, ஆண்தகை - ஆண்மைக்குணமுள்ள இராமபிரானது, நெஞ்சில்நின்றும் - மனத்திலிருந்து, அகன்றிலை - (நீ ஒருபொழு-

தும்) நீங்கினையில்லை [அப்பிரான் உன்னையே எப்பொழுதும் கருதியிருக்கின்றான் என்றபடி]; (அப்படி நீ நீங்காது அவன்மனத்திலேயே தங்கியிருத்தலால்), அழிவு உண்டாமோ - (அவனுக்கு) அழிவு உளதாகுமோ? [உளதாகாது என்றபடி]; (அன்றியும்), நீ - (அவனுக்கு உயிர்போன்றுள்ள) நீ, ஈண்டு இருந்தாய் - இங்கே [இலங்கையில்] இருந்தாய்; (ஆதலால்), இராமன்—, அங்கு - அங்கே [வனத்தில்], யாண்டு - எவ்வாறு, எ உயிர் விடும் - எந்த உயிரை விடுவான்? (எ - று.)

இச்செய்யுள், வருந்துகிற சீதையைத் தேற்றவந்த இடைப்பிறவரல். வரையறைகடந்த மிக்கபேரழகையும் உத்தமகுணங்களெல்லாவற்றையுமுடைய பிராட்டிக்கு, அநுமான், தன்குரங்குருக்கண்ணுற் கண்டமையாற் கண்ணெச்சில்பட்டு ஏதேனும் தீங்குவிளையுமோ வென்று தன்மனத்தில் திடுக்கென்றுஉண்டான சங்கையால் அந்தத்திருஷ்டிதோஷம் உண்டாகாதிருக்க வேண்டு மென்று 'வாழி' எனவாழ்த்தினன். இங்ஙனம் உயர்ந்தோரைக் கீழோர் வாழ்த்துதல், பொங்கும் பரிவையுடைய பெரியபக்தர்களின் மரபு' மிக்க விருப்பத்தின்மேலீட்டினால் அவசியமில்லாதவிடத்திலும் பயசங்கையுண்டாதல், இயல்பு. நீ இராமபிரானைவிட்டு இலங்கையில் தனித்திருந்த போதிலும அப்பிரான்மனத்தைவிட்டுச் சிறிதும் நீங்காததனால், அவன் உயிர் விட்டானில்லை: அன்றியும், உன்னைத்தவிர அவனுக்கு வேறு உயிரு மில்லையாதலால், உயிரான உன்னைத் தன்னிடம் உடையனாகப்பெறாத அப்பிரான் எவ்வாறு உயிர்விடுவது? என்றவாறு; உன்னிடத்து அப்பிரான் கொண்டுள்ள காதலே அவனுடையஉயிரைக் காத்துநிற்கின்றதென்பது, கருத்து. இவ்வார்த்தைகளால், அநுமானது சொல்வன்மை நன்குவிளங்கும். இராமபிரான் சீதையைத் தனதுஉயிராகவே பாவித்திருந்தானென்பது இரண்டாமடியிற் பெறப்படும்; "ஆத்மாவா ஏஷஆத்மஜ:, யதபத்நீ [மனைவியென்பவள் புருஷனது பாதியுயிராவள்]" என்று உத்தமமான மனைவியைக் கணவனுக்கு உயிராகக் கூறியிருத்தலும் காண்க. தேண்டி - தேடி யென்பதன் விரித்தல். பி - ம்:—[1]தேண்டினன். [2]உயிரோநீய. [3]போயேநின்றான். [4]எங்கு.

எ௰. அந்நிலை யாய வண்ண லாண்டுநின் றன்னை நின்னைத்
துன்னிருங் கானும் யாறு மலைகளுந் தொடர்ந்து நாடி
யின்னுயி ரின்றி யேகு மியந்திரப் படிவ [1]மொப்பான்
றன்னுயிர் புகழ்க்கு விற்ற சடாயுவை வந்து சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) அன்னை - தாயே! அ நிலை ஆய - அப்படிப்பட்டதன்மையையுடையவனாகிய, அண்ணல் - இராமபிரான், ஆண்டு நின்று - அந்தப்பர்ணசாலையிலிருந்து, துன் இருங் கானும் - நெருங்கிய பெரியகாடுகளிலும், யாறும் - ஆறுகளிலும, மலைகளும் - மலைகளிலும், தொடர்ந்து - போய், நின்னை நாடி - உன்னைத் தேடிக்கொண்டு, இன் உயிர் இன்றி ஏகும் இயந்திரம் படிவம் ஒப்பான் - இனியஉயிரில்லாமலேசெலலுகின்ற யந்திரம்அமைத்த

பிரதிமையை யொத்து நடப்பவனாய், தன் உயிர் புகழ்க்கு விற்ற சடாயுவை-தனது உயிரைப் புகழ்பெறும் பொருட்டு ஒழித்த ஜடாயுவென்பவனை, வந்து சார்ந்தான் - வந்து சேர்ந்தான்; (எ - று)

இராமபிரான் சீதையின்பிரிவினால் அறிவழிந்திருந்தமையால், அவனுக்கு, இன்னுயிரின்றியேகும் இயந்திரப்படிவத்தை ஒப்புமைகூறினார். இராவணன் சீதையைக்கவர்ந்து செல்கையில் அவனைத்தடுத்துத்தன்னாலியன்ற மட்டும போர்செய்து தம்மவரிடமுள்ள அன்பினால் அவர் பொருட்டு உயிர் விட்டவனாதலால், சடாயுவை, 'தன்னுயிர்புகழ்க்கு விற்றசடாயு' என்றார். இராமபிரான் சடாயுவிடம் சென்றசோதையில் அவன் குற்றுயிருடையனாயினும் 'உயிர்விற்ற' என்று இறந்தகாலத்தாற் கூறினது, தெளிவினால். இனி, 'தன்னுயிர்புகழ்க்குவிற்ற' என்பதைச்சடாயுவுக்கு இயற்கையடைமொழியாக் கொள்ளினுமாம். தன்னுயிர் புகழ்க்கு விற்றல் - தனது உயிராகிய பொருளைக் கொடுத்துப் புகழாகிய பண்டத்தைக் கொள்ளுதல்; ஏகதேச வுருவகம். அன்னை - அணைமைவிளி. இயந்திரம - யந்த்ரம. விற்ற, வில் - முதனிலை.

சடாயு - ஜடாயு; பலமயிர்கள் சேர்த்துத் திரித்த சடைபோன்ற ஆயுளுடையவன் என்பதுபொருள்; மிக்க ஆயுளுடையவனென்பது, கருத்து. இனி, இதற்கு - இறகில்உயிரையுடையவனென்றும், சடையையுடையவனென்றும் பொருள் கூறுவாருமுளர் சூரியசாரதியான அருணனுடைய புத்திரனும், சம்பாதியினது தம்பியுமாகிய இவன், தசரதசக்கரவர்த்திக்கு உயிர்த்தோழனாயிருந்து பின்பு தசரத குமாரர்களான ராமலக்ஷ்மணர்களைத் தண்டகாரணியத்திற் கண்டு அவர்களைத் தனதுபுத்திரர் போலவே பாவித்து அன்புபாராட்ட, அவர்களும் தசரதனிலும் வயசுமுதிர்ந்த இவனைத் தமது பெரியதந்தையாகப் பாவித்துவந்தனராதலால், வைஷ்ணவசம்பிரதாயத்தில் 'பெரியவுடையார்' என்று இவனுக்கு ஒரு திருநாமம் வழங்கும். இவன் இராவணனோடு எதிர்த்துச்செய்த போரில அடிபட்டு இறகொடிந்து வீழ்ந்தவுடனே இறந்திடாமல் இராமலக்ஷ்மணர்க்குச் செய்தியறிவித்தபின்னரே இறக்கக் கருதிச் சிறிதுபொழுது அரிதின்உயிர்தாங்கியிருந்தனனென அறிக பி - ம்:—[1]மெய்யான். (எஅ)

எகூ. வந்தவன் மேனி நோக்கி வானுயர் துயரின் வைகி
யெந்தைநீ யுற்ற [1]தன்மை யியம்பென விலங்கை வேந்தன்
சுந்தரி நின்னைச் செய்த வஞ்சனை சொல்லச் சொல்ல
வெந்தன வுலக மென்ன நிமிர்ந்தது சீற்ற வெந்தீ.

(இ - ள்.) சுந்தரி - கட்டழகுடையவளே! வந்து - (இராமபிரான் அங்கு) வந்து, அவன் மேனி நோக்கி - (இராவணனால் அடிபட்டுக் குற்றுயிருடன்கிடந்த) அந்தச்சடாயுவினது உடம்பைப் பார்த்து, வான் உயர் துயரின்வைகி - மிகவும்அதிகமான துக்கத்தில் அழுந்தி, 'எந்தை-

எமதுதந்தையே! நீ உற்ற தன்மை - நீ (இந்நிலைமையை) அடைந்தவகையை, இயம்பு - சொல்வாயாக,' என - என்றுவினவ, (அதற்குச்சடாயு), இலங்கை வேந்தன் நின்னை செய்த வஞ்சனை சொல்லசொல்ல - இலங்கைக்கு அரசனான இராவணன் உன்னை வஞ்சித்துக்கவர்ந்துசென்றதைச சொல்லும் பொழுதே, சீற்றம் வெம் தீ - கோபமாகிற கொடிய அக்கினி, உலகம வெந்தன என்ன - எல்லாவுலகங்களும் வெந்துபோனவையாகு மென்று (கண்டோர்) அஞ்சும்படி, நிமிர்ந்தது - (அப்பிரானுக்கு) மிகுதியாக உண்டாயிற்று.

சொல்லச் சொல்ல - அடுக்கு, தொடர்ச்சிப் பொருளது. வெந்தன - தெளிவுபற்றிவந்த காலவழுவமைதி. கோபத்தைத் தீயாக உருவப்படுத்தியது, மிக்ககொடுமைபற்றி. பி - ம்:—[1]என்னை. (எக)

அ௰ சீறியிவ் வுலக மூன்றுந் [1]தீந்துகச் சினவா யம்பா
னூறுவெ னென்று கைவி னோக்கிய காலை [2]நோக்கி
யூறொரு சிறியோன் செய்ய முனிதியோ வுலகை யுள்ள
மாறுதி யென்று தாதை யாற்றலிற் சீற்ற மாறி,

(இ - ள்.) (இராமபிரான்), சீறி - (இவ்வாறு) கோபித்து, 'இ உலகம் மூன்றும தீந்து உக - இந்தமூன்று உலகங்களும் கரிந்து நீறாய்ப்போம்படி, சினம் வாய் அமபால் - கோபங்கொண்ட முனையையுடைய அம்பினால், நூறுவென் - அழிப்பேன்,' என்று - என்றுசொல்லி, கையில் நோக்கிய காலை - (தனது) கையிலுள்ள கோதண்டமென்ற வில்லைப் பார்த்தபொழுது,— தாதை - தந்தைமுறைமையையுடைய அச் சடாயு, நோக்கி - (அதனைப்) பார்த்து, 'ஒரு சிறியோன் - அற்பனொருத்தன், ஊறு செய்ய - (உனக்குத்) துன்பஞ்செய்ய, (அதற்காக), உலகை முனிதியோ - (யாதொருகுற்றமுஞ் செய்யாத) எல்லாவுலகங்களையும் கோபித்து அழிக்கக்கடவையோ? [கோபித்தல் தகுதியன்று என்றபடி]; (ஆகையால்), உள்ளம் ஆறுதி - மனந்தணிவாயாக,' என்று - என்றுசொல்லி, ஆற்றலின் - சமாதானப்படுத்தினதனால், சீற்றம ஆறி - அககோபந் தணிந்து, (எ - று.)—'ஆறி' என்பது அடுத்தகவியில் 'என்ன' என்பதனோடு தொடர்ந்து முடியும்.

அம்பைவிடப்புகுகிற தனது கோபத்தை, அம்பின்மேலேற்றி, 'சினவாயம்பு' என்றான்; உபசாரவழக்கு: அன்றியும், அம்புசெல்லுமபோது கோபத்துடன் செல்வதுபோலத் தோன்றுதல் இயற்கையென்பதையும் உணர்க. 'ஊறுஒருசிறியோன்செயய முனிதியோ' என்பதை, "ஒருவனிம இடுக்கணசெய்ய, வென்றருமுலகை மாய்த்தல் விதியன்றால்" என்பதனோடு ஒப்பிடுக. சடாயு இராமபிரானைததேற்றியதை "வமபிழை கொஙகைவஞ்சி வனத்திடைத் தமியள் வைகக, கொமபிழை மானின் பின்போய்க் குலப்பழி கூட்டிக் கொண்டீ, ரம்பிழை வரிவிற் செஙகையையன்மீ ராயுஙகாலை, யுமபிழையென்பதல்லா லுலகஞ்செய பிழையு முண்டோ" என்றுகூறுதல் முதலியவற்றால் உணர்க. ஓகாரம்-

தகுதியின்மை குறிக்கும் உலகு - சாதியொருமை. உள்ளம மாறுதி, சிற றம் மாறினமும பிரிக்கலாம. பி - ம்·—[1]தீரததுறச [2]எயதி. (அ௦)

அக. எவவழி [1]யேகி யுற்முன் யாண்டையா [2]னுறையுள் யாது
செவ்வியோய கூறு கென்னச செபபுவா னுற்ற செவ்வி
வெவ்வியல் விதியின் கொட்பால் வீடினன் கழுகின வேந்த
[3]னைவவிய வரிவிற செங்கை யிருவரு மிடரின் வீழ்ந்தார்.

(இ - ள) 'செவவியோய் நனமைககுணமுடையவனே' (அவ்வரக்கன்), எ வழி ஏகி உற்முன - எவ்வழியாகப் போய்ச்சேர்ந்தான்? யாணடை யான் - எவ்வுலகததி லுளளவன்? உறையுள் யாது - (அவனது) இருப்பிடம் எது? கூறுக - சொல்வாயாக', என்ன - எனறு (இராமபிரான் சடாயுவைநோககி) வினவ,—செப்புவான் உறற செவ்வி - (அதறகு உத்தரஞ்) சொலலத்தொடங் கியபொழுது, கழுகின் வேநதன - கழுகுகட்கு அரசனுகிய அசசடாயு வெவ் இயல் விதியின கோட்பால் - கொடுந்தனமையை யுடைய விதியின் வ சத்தினல், வீடினன் - (அவவிவரஙகளை முறறுமசொலலாமலே) உயிர் நீஙகினன; எவ்விய வரி வில் செம கை இருவரும - (அமபுகளை) ஏவுதற்கு உரிய கட்ட மைந்த விலலே யேநதிய சிவந்ததிருககைககளையுடைய இராமலக்ஷ்மணா இரு வரும், இடரின வீழநதாா - துன்பததில அழுநதினர்கள;(எ - று)

"போய தவவரக்க னெஙகே புகலெனப் புள்ளின்வே நத, னேய் வின னுணர்வுந்தேய வுரைததில னுயிருநதீநததான்" எனபது, ஆரணிய காண டம். கூறுகென்ன - தொகுததல் விதி - ஊழ்வினை; வடசொல. விதியின கொட்பு - மரண மடையவேணடிய காலம. உவவிய - ஏவிய என்பது எது கைநயமநோககிக குறுககலும விரிததலும பெற்றது இனி, எவ்வம் என னும பகுதியி னடியாப பிறந்த எசசமாககொணடு, (பகைவாக்குத) துன்பஞ் செய்கிற என்றுமாம, கை சிவநதிருததல், உததமபுருஷ லக்ஷணம. பி-ம் — [1]எயதிறறன்ஞன் [2]உறையுளாதி. [3]வெவவிய. (அக)

அஉ. அயர்த்தவ ரரிதிற றேறி யாண்டொழிற் றாதைக் காண்டுச்
செயத்தகு கடன்மை யாவுந் தேவரு மருளச் செய்தார்
கயத்தொழி லரககன றன்னை நாடிநாங காண்டு மெனறுப
புயற்றெடு குடிமிக குன்றுங் கானமுங் [1]கடந்து போனர்.

(இ - ள.) அயாததவர் - (இவ்வாறு) துன்பபபட்ட இராமலக்ஷம ணிருவருமா, அரிதின் தேறி - அருமையாக (அததுன்பததினின்று) தெளிநது, ஆண தொழில தாதைககு - ஆணமைககுணமுள்ள செய கையையுடைய தமககுத தந்தைமுறையான சடாயுவுககு, ஆண்டு (இறந்த) அபபொழுது [அவவிடததில்], செய தகு கடன்மை யாவும - செய்யத்தக்க கடனமையாகிய சரமகிரியைகளெலலாவற்றையும், தேவ ரும மருள - தேவாகளும (கணடு) வியககுமபடி, செயதாா - செயது முடிதது, (பின்பு), 'கய தொழில் அரககன் தன்னை - இழிவாகிய தொழி

லையுடைய இராவணனை, நாம்—, நாடி காண்டும் - தேடிக்கண்டுபிடிப்போம்', என்று - என்றுஎண்ணி, புயல் தொடு குடுமி குன்றும் - மேகமண்டலத்தை யளாவிய சிகரங்களையுடைய மலைகளையும், கானமும் - காடுகளையும், கடந்து போனார் - தாண்டிச்சென்றார்கள்; (எ - று)

சீதையைப்பிரிந்ததும், தந்தைமுறையிலுள்ள சடாயு தமக்காக இறந்ததும், இராவணன்செய்தி தெரிந்துகொள்ளமுடியாமற் போனதும் ஆகிய பொறுக்கவொண்ணாத மூவகைப்பெருந்துயரத்தினாற் பீடிக்கப்பட்டன ராதலின், அரிதின் தேறவேண்டுவதாயிற்று. செயத்தகுகடன்கள் - தகனஸம்ஸ்காரம் முதலியன. தேவாதிதேவனான இராமபிரானது கையினாற் சரமகிரியை பெறும்படி இச்சடாயுவின்பாக்கியம் இருந்தபடி என்னே! என்று தேவர்களும் வியந்தன ரென்க; இனி, சரமகிரியைகளின் சிறப்பினா லாகவுமாம்: அன்றி, ஒருகழுகுக்கு இவர் அந்திமக்கிரியை செய்வதன் காரணம் யாது என உணராது திகைத்தன ரென்றலு மொன்று. பிறவியினால் மேலானவர்கள் அப்பிறவியினால் தாழ்ந்தவராயினும் விலட்சண பாகவதர்விஷயத்தில் புத்ரக்ருத்யம் அநுஷ்டிக்கலா மென்ற விஷயம் இந்த ஸ்ரீராமனது செய்கையால் காட்டப்பட்டதெனப. பி - ம்:—[1]கடிது. (அஉ)

அங. அவ்வழி நின்னைக் காணா [1]தயர்த்தவ ரரிதிற் றேறிச்
செவ்வழி நயனஞ் செல்லு நெடுவழி சேறு செய்ய
வெவ்வழ லுற்ற மெல்லென் மெழுகென வழியு மெய்ய
னிவ்வழி யினைய பன்னி யறிவழிந் திரங்க லுற்றான்.

(இ - ள்.) அ வழி - அவ்விடங்களிலெல்லாம், நின்னை காணாது - உன்னைப்பார்க்கப்பெறாமல், அயர்த்தவர் - வருந்தின அவ்விராமலக்ஷ்மணர், அரிதின் தேறி - அருமையாக அவ்வருத்தம் தெளிந்து,—செவ் வழிநயனம் - செம்மைமிகுந்த (தமது) திருக்கண்களால், செல்லும் நெடுவழி - (தாம்) போகின்ற பெரியவழியை, சேறு செய்ய - (அவற்றினின்று பெருகுகிற நீரைக்கொண்டு) சேறாக்கிக்கொண்டிருக்க,—வெம அழல் உற்ற மெல் என் மெழுகு என அழியும மெய்யன் - வெப்பத்தையுடைய நெருப்பிற் போகட்ட மென்மைக்குணமுடைய மெழுக்குப் போலக் கரைகிற உடம்பையுடையனாகிய இராமபிரான், இ வழி - இவ்வாறு, இனைய பன்னி - இத்தன்மையான வார்த்தைகளைச் சொல்லி, அறிவு அழிந்து - அறிவுகலங்கி, இரங்கல் உற்றான் - சோகிக்கத்தொடங்கினான்; (எ - று.)—அவற்றை, மேல் நான்கு கவிகளிற் கூறுகின்றார்.

செவ் அழி நயனம் எனப் பிரித்து, செம்மை [பொலிவு] அழிந்த கண்களெனினுமாம். மெழுகு - அரக்கு. மெழுகுக்கு மென்மை - தீயிற்பட்டதும் இளகுந்தன்மை. உபமானத்தில் 'அழல்' என்பதற்கு ஏற்ப, சோகத்தை உபமேயமாகக் கொள்க. 'நயனமநெடுவழிசேறுசெய்ய' என்றது, துயரின் மிகுதியை விளக்கும. பி - ம்:—[1]அயருவான். (அங)

வேறு.

அ௪. கன்மத் தைஞாலத் தவர் [1]யாருள ரேக டப்பார்
பொன்மொய்த் ததோளான் மயல்கொண்டு புலன்கள் வேறாய்
நன்மத் தைநாகத் தயல்சூடிய நமப னேபோ
லுன்மத் தனானன் றனையொன்றுமு ணர்ந்தி லாதான்.

(இ - ள்.) ஞாலத்தவர் - இந்நிலவுலகத்திலுள்ளவர்களுள், கன்மத்தை - ஊழ்வினைப்பயனை, கடப்பார் - கடக்கவல்லவர், ஆர் உளர் - யாவர் இருக்கின்றனர்? [எவராலும் கடக்கமுடியாது என்றபடி]; பொன் மொய்த்த தோளான் - வீரலக்ஷ்மிதங்கிய திருத்தோள்களையுடைய இராமபிரான், மயல்கொண்டு - புத்திமயக்க மடைந்து, புலன்கள் வேறு ஆய் - ஐம்பொறிகளும் தத்தம் நிலைமைமாறப்பெற்று, தனை ஒன்றும் உணர்ந்திலாதான் - தன்னை(த்தான்) சிறிதும் உணராதவனாய் [பரவசப்பட்டு],—நல் மத்தை - நல்ல ஊமத்தம்பூவை, நாகத்து அயல் - (ஆபரணமாகத் தலையிலணிந்த) பாம்புகளின் பக்கத்தில், சூடிய - அணிந்த, நமபனே போல் - சிவபிரான் போல, உன்மத்தன் ஆனான் - பித்தம்பிடித்தவனானான்; (எ - று.)

இச்செய்யுள் - **வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி:** இது, வடமொழியில் அர்த்தாந்தரந்யாஸாலங்கார மெனப்படும்; முதலடியிற் கூறிய பொதுப் பொருளால் பின்னடிகளிற்கூறுஞ் சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்துள்ளமை காண்க. இவ்வணியொடு உவமையணியும் திலதண்டுல நியாயத்தாற் சேர்ந்து வந்தது, **சேர்வையணி**யாம் இராமபிரான் பரமபொருளான கடவுளாயிருந்தும் இவ்வாறு சீதையின்பிரிவுக்கு வருந்தியது, தான் கொண்டுள்ள மநுஷ்யபாவனையின் மிகுதியா லென்க. பொன்மொய்த்த தோளான்-அழகு நிறைந்ததோள்களையுடைய னென்றுமாம். இனி, பொனனுபரணங்களை யணிந்த தோள்களையுடையவ னெனினுமாம். 'மயலகொண்டு புலன்கள் வேறாய்' என்ற தொடரை உபமானமாகிய நம்பனுக்கும் கூட்டுக. சிவபிரான் இங்ஙனமாயினமை, பிரமனதுசிரசைக்கொய்து அது தன்கையிற்பற்ற வருந்திப்பிசசையெடுத்தபோது. மத்தை - ஊமத்தை; முதற்குறைவிகாரம், பூவிற்கு, முதலாகுபெயர். ஊமத்தைக்கு நன்மை - சிவபிரானாற் சூடப்படும் பேறு பெற்றமை. நமபன் - (அடியார்களால்) நம்பிச்சரணமடையப்படுபவன்: இனி, நமக்கு இன்ப னென்னும்பொருள்பட வருவதோர் உயர்ச்சிச்சொல் லாகவுமாம. 'தனையொன்றுமுணர்ந்திலாதான்' என்பதற்கு - தானும் தன் தன்மையைச் சிறிதும் அறியப்பெறாதவன் என்று உரைத்து, தோளானுக்கு அடைமொழியாகவும் கொள்ளலாம; "தனக்குந் தன தன்மையறிவரியானை" என்றார் பெரியாரும்.

சிவபிரான் நாகஞ்சூடிய கதை:—தவச்செருக்கினால் தன்னை மதியாத தாருகவனத்து முனிவர்களுடைய கருவத்தைச் சிவபிரான் பங்கஞ் செய்ய, அங்ஙனம் மானபங்கப்பட்ட அம்முனிவர்கள் ஒருயாகம் செய்து

மந்திரபலத்தால் அவ்வோமதநியினின்று எழுந்த நாகங்களைச சிவன்மே லேவ, அவ்வாறே சீறிக சொல்லவந்த நாகங்களை அப்பிரான் வலியடக்கி ஆபரணங்களாக அணிந்தனன் என்பதாம. பி - ம்:—[1]ஆருளரே கடநதார்

அரு. போதாயின போதுன தண்புன லாடல் பொய்யோ
சீதா பவளக் கொடியன்னவட் டேடி யென்க
ணீதா தருகிற் றிலேயே னெருப் பாதி யென்னுக்
கோதா வரியைச் சினங்கொண்டனன் கொண்ட லொப்பான.

(இ - ள்) 'போது ஆயினபோது - சூரியோதயமானபொழுது, பவளம் கொடி - பவழககொடிபோன்ற, சீதா - சீதை, உன தண புனல் ஆடல் - உனது குளிர்நதநீரில் முழுகுவது, பொய்யோ - பொய்யாகுமோ? [மெய்யே மாம]. (ஆதலால்), நீ—, அன்னவள தேடி - அசசீதையைத தேடி, என்கண் தா - என்னிடம் கொணர்ந்துகொடு; தருகிற்றிலை ஏல் - (அஙஙனம) கொடா மற்போவாயானல், நெருபபு ஆதி - (எனது அமபினல்) நெருப்பாய் வெந்து விடுவாய்,' என்னு - என்று சொல்லி, கொண்டல ஒபபான் - காளமேகம் போன்ற இராமபிரான, கோதாவரியை - கோதாவரிநதியை நோக்கி, சினம் கொண்டனன் - கோபஙகொணடான்; (எ - று)

பஞ்சவடியி லிருந்தபொழுது நாடோறும் காலையில கோதாவரியில் சீதை நீராடுமவழககததைக் கொணடிருநததனல், அந்நதிககுச சீதையின் நிலைமை தெரியுமென்று இராமபிரான் அதனை வினவுவானுயினன். பிரிவுத் துயா மிகுதியால் வருந்துகின்றவர்கள், பிரிந்தபொருளோடு சிறிதுசம்பந்தப் பட்ட பொருளகளை நோககி இரஙகிககூறுதல், மரபு ஸீதா - வடமொழி ஆவிறு ஐயாகாமல் நின்றது (அரு)

அசு. குன்றே கடி [1]தோடினை கோமளக் கொம்ப ரன்ன
வென்றே விபைக்காட்டுதி காட்டலை யென்னி னிவ்வம்
பொனறே யமையும் முனுடைக்குல முள்ள வெல்லா
மின்றே பிளவா வெரியாக் கரியாக்க வென்றுன்.

(இ - ள்.) 'குன்றே - மலையே! கடிது ஓடினை - விரைவில் ஓடிவந்து, கோமளம கொமபர் அன்ன என் தேவியை காட்டுதி - அழகிய பூங்கொமபு போன்ற எனது மனைவியாகிய சீதையைக் காண்பிப்பாயாக: காட்டலை என்னின் - காணபியாமற்போவாயானல், உன் உடை குலம உளள எல்லாம்- உன்னுடைய இனங்களாகவுள்ள மலைகளெல்லாவற்றையும், இன்றே - இப் பொழுதே, பிளவா - பிளநது, எரியா - எரித்து, கரி ஆகக - கரியாகச செயவதறகு, இ அமபு ஒன்றே அமையும - (எனது) இநத அம்பு ஒன்றே போதும', எனறான - என்றுகூறினன், (இராமபிரான்); (எ - று)

இடமவிட்டுபபெயராத அசலமாகிய மலையை நோக்கி 'கடிதோடினை காட்டுதி' என்று இராமபிரான கூறினது, பிரிவுத்துயரினல் தோன்றிய

மதிமயக்கத்தா லர்கிய மிக்கமனத்தடுமாற்றத்தினு லென்க. கோமளம் - மென்மையுமாம். பி - ம்:—[1]ஓடியென்றுருயிர்க்கொம்பினன்ன. (அகூ)

அஎ. பொன்மா [1]னுருவாற் சிலமாயை புணர்க்க வன்றோ
என்மா னகல்வுற்றன ளிப்பொழு [2]தென்க ணென்னு
நன்மான்களை நோக்கிநுந் நாமமு மாய்ப்பெ [3]னின்றே
வின்மாண் [4]கொலைவாளியி னென்று வெகுண்டு நின்றான்.

(இ - ள்.) (மாரீசனென்பவன்), பொன் மான் உருவால் - பொன்மய மான் மானின் வடிவத்தைக் கொண்டு, சில மாயை - சில வஞ்சனைகளை, புணர்க்க அன்றோ - செய்ததனு லல்லவோ, என் மான் - எனது மான் போன்ற மனைவி, இப்பொழுது,— என்கண் அகல்வுற்றனள் - என்னிடத்தி னின்று பிரிந்து நீங்கினுள்,' என்னு - என்று எண்ணி, நல் மான்களை நோக்கி - (காட்டிலுள்ள) அழகிய மான்களைப் பார்த்து, 'இன்றே - இப் பொழுதே, வில் மாண் கொலை வாளியின் - வில்லினல் எய்யப்படுகிற மாட்சிமையையுடைய கொல்லுதல் தொழிலில்வல்ல (எனது) அம்பினுல், நும் நாமமும் - உங்கள்பெயரையும், மாய்ப்பென் - (உலகத்தில் இல்லையாம் படி நான்) ஒழிப்பேன்', என்று - என்றுசொல்லி, வெகுண்டு நின்றான் - (அவற்றின்மீது) கோபித்துநின்றனன், (இராமபிரான்) ; (எ - று.)

மாரீசன் தான் மாயமாக மான்வடிவுகொண்டு வந்து சீதையின்பிரி வுக்குக் காரணமாய் நின்றதனுல் மானினங்களின்மீதெல்லாம் இராமபிரா னுக்குப் பெருஞ் சினமுண்டாயிற்று. இச்செய்யுள், அகமலர்ச்சியணியின் பாற்படும். இதன் இலக்கணம், ஒன்றனது குற்றநற்றங்களால் மற்றொன் றற்கு அவை உளவாகச் சொல்லுதல். இங்கே மாயமானவடிவங்கொண்ட மாரீசனது குற்றத்தினுல் எல்லா மான்களின்மீதும் அக்குற்றத்தை ஏற்றிக் கூறியமை காண்க. மான்-உவமையாகுபெயர்; மருண்ட பார்வையில் உவமம். 'நல்மான்கள' என்றது, அவற்றின் குற்றமற்ற தன்மையை விளக்கிற் றென் னலாம். பிராட்டியால் வளர்க்கப்பட்டுத் தனக்கு இதமாயிருந்த மான்களை யும் வெகுண்டானென்பார் 'நன்மான்களை' என்ருரென்றுங் கொள்ளலாம். மாய்ப்பென்-கருவற அடியோடு அழிப்பேன் என்றபடி. பி - ம்:—[1]உருவாய். [2]எதிர். [3]என்றே. [4]குலவாளி. (அஎ)

அஅ. வேறுற்ற மனத்தவ [1]னின்னதொர் விம்ம னோவ
வாறுற்ற நெஞ்சிற் றனதாருயி ராய தம்பி
கூறுற்ற சொல்[2]லென் றுளகோதறு நன்ம ருந்தாற்
றேறுற் றுயிர்பெற்றியல் புஞ்சில [3]சொல்ல லுற்றான்.

(இ - ள்.) (இராமபிரான்), வேறு உற்ற மனத்தவன் - வேறுபட்ட மனத்தையுடையவனுய் [மனத்தின் இயற்கைநிலை மாறி], இன்னது ஓர் விம்மல் நோவ - இப்படிப்பட்டதொரு துன்பத்தினுல் வருந்த, (பின்பு), ஆறுற்ற நெஞ்சின் தனது ஆர் உயிர் ஆய தம்பி கூறுற்ற சொல் என்று

உள கோது அறு நல மருந்தால் - தணிந்த மனத்தையுடைய தனது அரிய உயிர்போன்ற தமபியாகிய லக்ஷமணன் சொன்ன வார்த்தையென்றுள்ள குற்றமில்லாத நல்ல மருந்தினால், தேறற்று - தெளிவடைந்து, உயிர் பெற்ற - உயிர் பெற்றபின் நடந்த, சில இயல்பும் - சிலதன்மைகளையும், சொல்லல் உற்றான் - சொல்லத் தொடங்கினன், (அநுமான்) ; (எ - று.)

இச்செய்யுள், அநுமானதுவார்த்தையில் இடைப்பிறவரலாகவந்த கவிக்கூற்று. சொல்லென்றுள - சொல்லாகிய என்றபடி. இராமபிரானது மனோவியாதியை நீக்கினமையின், இலக்குமணனது சொல்லை 'நன்மருந்து' என்றது. கீழ் இராமபிரான் உயிர்நீங்கும்படியான துன்பத்தை யடைந்தமைதோன்ற, இங்கு, 'உயிர்பெற்ற' எனறார் ஆறு உற்ற நெஞ்சின் - சன்மார்க்கத்திற் பொருந்திய மனத்தையுடைய என்றுமாம். பெற்றியல்பு - விகாரம். பி - ம் —[1]இன்னவிளம்பிறோ [2]ஒனறு [3]சொல்லலுற்றேன் ()

அக. வந்தா னிளையானொடு வானுயர் தேரின் வைகு
நந்தா விளக்கின்வரு மெங்குல நாதன் வாழுஞ்
சந்தார் தடங்குன்றினிற் றன்னுயிர்க் காத லோனுஞ்
செந்தா மரைக்கண்ணனு நட்டனர் தேவ ருய்ய.

(இ - ள்) வான் - ஆகாயத்தில, உயர் தேரின் - சிறந்த தேரிலே, வைகும் - செல்லுகின்ற, நந்தா விளக்கின் - கெடாதசுடராகிய சூரியனிடத்தினின்றும், வரும் - தோன்றின, எம குலம நாதன் - எங்களகுலத்துக்குத் தலைவனாகிய சுக்ரீவன, வாழும் - வாழ்கிற, சந்து ஆர் தட குன்றினில - சந்தனமரங்கள் நிறைந்துள்ள பெரிய (ருசியமூக) பருவதத்தில், இளையானொடு வந்தான் - (இராமபிரான்) இலக்குமணனுடனே (சீதையைத் தேடிக்கொண்டு) வந்துசேர்ந்தான்; (அங்கு), செம தாமரை கணணனும - செந்தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்களையுடைய அவ்விராமபிரானும், தன் உயிர் காதலோனும் - அவனது பிராணசிநேகிதனாகிய சுக்ரீவனும், தேவர் உய்ய - தேவர்கள் துன்பமநீங்கும்படி, நட்டனர் - சிநேகித்தார்கள்; (எ - று.)

சூரியனது தேர்க்கு உயர்வு - ஒற்றைச்சக்கரமுடையதாதலும், ஓய்வில்லாமல் அந்தரத்தில் திரிந்துகொண்டிருந்தும சிறிதும கெடாததாதலும் முதலியன. சந்து - சந்தனமென்ற வடசொல்லின சிதைவு, 'தன்னுயிர்க் காதலோன' என்றது, சினேகித்தது முதல் உள்ள நிலைமையையக் கருதி. இனி, தடங்குன்றினில் தன்னுயிர்க்காதலோன்' என்பதற்கு - (வாலியின் வலிமைக்கு அஞ்சி அவன்வரக்கூடாததாகிய) ருசியமூக பருவதத்தில் தங்கித் தன் உயிர் அழியாதபடி காக்கவிரும்பியவன் என்றும பொருள்கூறலாம்; (ருசியமூகபருவதத்தில் வாலிவந்தால் உயிரிழக்கும்படி மதங்கமுனிவர் சாபமிட்டுள்ளன ரென அறிக.) இராம சுக்கிரீவரது சிநேகம், தேவர்க்குப் பகை

வாகளாகிய இராவணாதி ராக்ஷசர்களது சங்காரத்துக்குப் பிரதானகாரண மாதலால், 'தேவருய்ய நட்டனா' என்றார். (௮௯)

௯௦. உண்டாயது முற்றது முற்று முணர்த்தி யுள்ளம்
புண்டா னெனநோயுற விம்மிமிறு கின்ற போழ்தி
னெண்டா [1]னிழந்திட்டன னேந்திழை யாங்கள் காட்டக்
கண்டா னுயர்வேதமும் போதமுங் காண்கி லாதான்.

(இ - ள்.) உயர்வேதமும - சிறந்தவேதங்களாலும், போதமும் - ஞானத்தாலும், காண்கிலாதான் - அறியக்கூடாத தன்மையையுடைய இராமபிரான்,—உண்டாயதும் - (தனக்கு) நேர்ந்ததுன்பத்தையும், உற்றதும் - (அத்துன்பம்நீங்கும்பொருட்டுத் தான் அங்கு) வந்ததையும், முற்றும் உணர்த்தி - முழுவதும் சொல்லி,—உள்ளம் - மனம், புண்தான் என் - புண்பட்டதேயென்னும்படி, நோய் உற - மனோவியாதி மிக, விம்முறுகின்ற போழ்தின் - சோகிக்கிறபொழுதில்,—ஏந்து இழை - (நீ) தரித்த ஆபரணங்களை, யாங்கள் - நாங்கள், காட்ட - எடுத்துக்காண்பிக்க, கண்டான்-பார்த்து, எண் இழந்திட்டனன் - அறிவை யிழந்தான் [மூர்ச்சித்தான் என்றபடி].

உண்டாயது - சீதாவிரகம். சீதையின் ஆபரணங்களை அநுமான் சுக்கிரீவனுடன் இருந்து எடுத்துக்காட்டினதனால், 'யாங்கள்காட்ட' என்றான். இவ்விஷயத்தை அநுமான் மீண்டும் கூறினது, கதைத்தொடர்ச்சிபற்றி யென்க. வேதமும் போதமும் காண்கிலாதான் என்பதற்கு - சிந்தையும் மொழியும் செல்லா நிலைமையையுடையவ னென்பதுகருத்து. பி - ம்:— [1]உழந்திட்டனன். (௯௦)

௯௧. தணிகின்ற நஞ்சொற் றொடர் தன்மையத் தன்மை தன்னைத்
துணிகொண் டிலங்குஞ்சுடர் வேலவன் றூய நின்க
ணணிகண் டிழியே யமுதந் தெளித்தாலு மாறுப்
பிணி [1]கொண்டது பண்டதுண் டாயினும் [2]பேர்ப்பதன்றால்.

(இ - ள்.) தணிகின்ற - (இராமபிரானதுமூர்ச்சையைத் தணித்தற்காகக்கூறிய, நம் சொல் - எங்களுடைய சொற்கள், தொடர் தன்மை - (அப்பிரானது செவியிற்) செல்வதனால், அ தன்மைதன்னை துணிகொண்டு - அவ்வறிவிழந்த தன்மை நீங்கி, இலங்கும - (உயிர்பெற்று) விளங்கும், சுடர் வேலவன் - ஒளியையுடைய வேற்படையையுடைய இராமபிரான், தூய நின்கண் அணி கண்டிழியே - தூய்மையையுடைய உன்னிடத்தில் இருந்தனவாகிய [உனது] ஆபரணங்களைப் பார்த்தபொழுதே,—அமுதம தெளித்தாலும் ஆறு - (சாவாமருந்தாகிய) அமிருதத்தை (உடம்பின்மீது) தெளித்தாலும் தணியாத, பிணி - பெருநோய், கொண்டது - (அவனை) அடைந்தது: அது பண்டு உண்டு ஆயினும் - அப்பிணி முன்னமேதொடங்கி உள்ளதானாலும், பேர்ப்பது அன்று - நீக்கத்தக்கதொன்றன்று; (எ - று.)

உன்னைப்பிரிந்தநாள் முதல் இராமபிரானுக்கு உண்டான துன்பநோய் நீ கழற்றியெறிந்துவிட்டுப்போன ஆபரணங்களைக் கண்டபின் அமிருதந் தெளித்தாலும் ஆறாதபடி முதிர்ந்து மூர்ச்சையையும் உண்டாக்கிவிட்டது; பின்பு நாங்கள் எத்தனையோ சமாதானவார்த்தைகள் சொன்னபோதிலும் அவற்றால் அப்பிரானது மூர்ச்சைநோய்மாத்திரம் ஒருவாறு நீங்கிற்றேயல்லாமல் நெடுநாளாயுள்ள மனப்பிணி தீர்ந்தபடியில்லை யென்பது கருத்து. தணிகின்ற - தணிக்கின்ற; பிறவினைப்பொருளில்வந்த தன்வினை: இனி, தாழ்ந்து சொல்லுகின்ற என்றுமாம். சுக்கிரீவன் முதலியோரையும் கூட்டி உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மையாக 'நம்சொல்' என்றான். அதத்தன்மை - கீழ்க்கவியிற் கூறிய 'எண்டானிழந்திட்டதன்மை.' துணிகொண்டு-துணித்தலைக்கொண்டு. துணித்தல் - ஒழித்தல். இங்கே, வேல்என்றது, ஆயுதமாத்திரமாய் நின்றது.
பி - ம்.—[1]கண்டது. [2]பொய்ப்பன். (கக)

கஉ. அயர்வுற் றரிதிற் றெளிந்தம் மலைக்கப் புறத்தோ
ருயர்பொற் கிரியுற்றுளன் வாலியென் றோங்க லொப்பான்
[1]றுயருற்ற விராவணன் வாலிடைப் பண்டு தூங்க
மயர்வுற்ற பொருப்பொடு மால்கட றாவி வந்தான்.

இதுவும், மேற்கவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) அயர்வு உற்று - (இராமபிரான் அவ்வாறுயுள்ள மனப்பிணியினால்) சோர்வடைந்து, அரிதின் தெளிந்து (பின்) - அருமையாகத்தேறி,— அம் மலைக்கு அப் புறத்து ஓர் உயர் பொன் கிரி உற்றுஉளன் - அந்த ருசியமூக பருவதத்துக்கு அப்பாலுள்ளதோர் உயர்ந்த அழகிய (கிஷ்கிந்தமென்னும்) மலையிற் பொருந்தியுள்ளவனும்,—வாலி என்று - வாலியென்று பெயர் சொல்லப்பட்டு, ஓங்கல் ஒப்பான் - மலையையொத்திருப்பவனும்,—துயர் உற்ற இராவணன் வாலிடை பண்டு தூங்க - (நீ) துன்பமுறுதற்குக் காரணமான இராவணன் (தனது) வாலிலே முன்னொருகாலத்தில் (கட்டுப்பட்டுத்) தொங்கும்படி, மயர்வு உற்ற பொருப்பொடு மால் கடல் தாவி வந்தான் - (கண்டவர்) மயக்கமடைவதற்குக்காரணமான மலைகளையும் பெரிய கடல்களையும் (தன் வழக்கப்படியே) தாண்டிவந்தவனும், (எ - று.)—'ஆயானை' என மேற் கவியோடு இயையும்.

தெளிந்து என்னும் வினையெச்சம், மேற்கவியில் 'உயிர்வாங்கி' என்பதைக் கொண்டுமுடியும். பொற் கிரி - பொன்னையுடைய மலை யென்றுமாம். 'உற்ற' என்னும் பெயரெச்சம் - இரண்டிடத்தும், காரியப் பொருளது. இனி, துயருற்ற இராவணன் என்பதற்கு - (தனது எண்ணம நிறைவேறாது தான் வாலியினிடத்து அகப்பட்டுக்கொண்டமையால) துன்பத்தையடைந்த என்றும் கொள்ளலாம். பண்டு அ இராவணன் துயருற்று வாலிடைத் தூங்க என்றுமாம். 'மயர்வுற்ற பொருப்பு' என்பது - மலையின் உயர்ச்சியை விளக்கிற்று. பி - ம்:—[1]துயர்வுற்ற. ()

கூரு. ஆயானையொ ரம்பினி லாருயிர் வாங்கி யன்பிற்
றூயான் வயினவ்வர சீந்தவன் சுற்று சேனை
மேயான் [1]வருவானென விட்டனன் மேவு காறு
மேயா னிருந்தா னிடைதிங்க [2]ளிரண்டி ரண்டும்.

(இ - ள்.) ஆயானை - ஆகிய அவனை, (இராமபிரான்),—ஓர் அம்பினில் - ஒருபாணத்தினால், ஆர் உயிர் வாங்கி - அருமையான உயிரைக் கவர்ந்து [கொன்றுவிட்டு],—அன்பின் தூயான்வயின் - (தன்னிடத்தில்) அன்புகொண்டுள்ள பரிசுத்தகுணமுடைய சுக்கிரீவன்பக்கல், அ அரசு - அந்த (வாலியினது) இராச்சியத்தை, ஈந்து - கொடுத்து,—'அவன் - அச்சுக்கிரீவன், சுற்று சேனை மேயான் - சூழ்ந்த சேனைகளோடு கூடியவனாய், வருவான் - (மழைக்காலங் கழிந்தபின் ஜாநகியைத் தேடும்பொருட்டு) வரக்கடவனாக,' என - என்றுசொல்லி, விட்டனன் - (அச்சுக்கிரீவனை) அனுப்பி விட்டு, மேவுகாறும - (அவன்) வருமளவும், திங்கள் இரண்டு இரண்டும் - நான்குமாதகாலம், இடை - அவ்விடத்தில், ஏயான் இருந்தான் - பொருந்தியிருந்தான்; (எ - று.)

'திங்கள் இரண்டிரண்டும்' என்றது, 'மேவுகாறும்' என்பதன் விவரணம். அமாவாசைக்கு அமாவாசை ஒருமாசமெனக்கொண்டு சந்திரசம்பந்தத்தாற் காலவரையறைசெய்கிற சாந்திரமான பக்ஷரீதியாய் 'திங்கள்' என்று மாசத்துக்கு ஒருபெயர். பி - ம்:—[1]வருவாய். [2]இரண்டுமூன்று. (கூரு)

கூசு. பிற்கூ டியசே னைபெருந் [1]திசை பின்ன வாக
விற்கூ டுநுதற் றிரு [2]நின்னிடை மேவ வேவித்
தெற்கூ டுருவக் கடிதேவினன் [3]சேர்ந்த தென்ன
முற்கூ டியகூ றினன் காலமொர் மூன்றும் வல்லான்.

(இ-ள்.) வில் கூடும் நுதல் திரு-வில்லையொத்த நெற்றியையுடைய இலக்குமியின் அம்சமானவளே! பின்-(அந்நான்குமாசகாலத்தின்) பின்பு, கூடிய - (சுக்கிரீவன்கட்டளையால் வந்து) சேர்ந்த, சேனை - சேனைகளை, பெருந்திசை பின்ன ஆக நின்னிடை மேவ - பெரியதிக்குகள் (தமக்குப்) பின்னுள்ளனவாம்படி [நான்கு திக்குகளுக்கு அப்பாலும் செல்லும்படி] நீ இருக்குமிடத்தைத்தேடிச்சென்று அடையுமாறு, ஏவி அனுப்பிவிட்டு, தெற்கு ஊடுருவ - தெற்குத்திக்கிற் செல்லும்படி, கடிது ஏவினன் - விரைவாக (என்னை இராமபிரான்) அனுப்பினான்; சேர்ந்தது - (இது நான் இவ்விடம்வந்து) சேர்ந்த வரலாறாகும், என்ன - என்று, முன் கூடிய - முன்னே நடந்த வரலாறுகளையெல்லாம், கூறினன் - சொல்லி முடித்தான்; (யாவனெனின்,—) காலம் ஓர்மூன்றும் வல்லான் - மூன்று காலத்து வரலாறுகளையும் அறியவல்ல அநுமான்; (எ - று.)

பெருந்திசை பின்னவாக - திக்குக்களின் எல்லையைக்கடந்து என்றபடி. கூடும் - உவமவுருபு. நுதல் - புருவமுமாம். இனி, வில் என்பதை உவமையாகு பெயராக்கொண்டு, விற்கள்போன்ற புருவங்கள்

பொருந்திய நெற்றி யென்றுமாம் 'திரு' என்றசொல் அணைமைவிளியாதலின், இயல்பாய் நின்றது. கால மொரா மூன்றும் வல்லான் - மூககாலவரலாறுகளையும உணரவல்லவன்; திரிகாலஞானி காலம்-இநகு ஆகுபெயராய், காலத்து நிகழும வரலாறுகளை உணாத்தி நின்றது பி - ம்:—[1] திசையனனவாக. [2] சினனடி. [3] என்னையென்று. (கஈ)

வேறு.

கூடு.—இராமபிரானது வருத்தத்தை நினைந்து சீதை துயருறுதல்.

அன்பின னிவ்வுரை யுணாத்த வாரியன்
வன்பொறை நெஞ்சினன் வருத்த முன்னுவா
ளென்புற வுருகின ளிரங்கி யேங்கின
டுன்பமு முவகையுஞ் சுமந்த வுள்ளத்தாள்

(இ - ள்) அன்பினன் - அன்புள்ளவனாகிய அநுமான், இ உரை உணாதத - இவ்வார்த்தைகளைச சொல்ல,—ஆரியன் -உயர்குலத்தில் தோன்றியவனும், வல பொறை நெஞ்சினன் - மிகக பொறுமையைககொணட மனததையுடையவனு மாகிய இராமபிரானது, வருததம் - வருத்ததனை, உன்னுவாள் - நினைத்து (சீதை), துன்பமும உவகையும் சுமந்த உள்ளத்தாள - துயரததையும மகிழ்ச்சியையும மிகுதியாகத தாஙகிய மனத்தையுடையவளாய, என்பு உற உருகினள - எலும்பு மிகக்கரைந்து, இரஙகி - மனமிரஙகி, ஏஙகினள - ஏககமுற்றாள; (எ - று.)

இராமபிரானது வருததததை அநுமான சொல்லக் கேட்டதனால சீதை அப்பிரானது துயாககாக மனவருததததையும, தனது பிரிவையாற்றாமல் இராமபிரான வருநதுகின்றா னென்பதை உணாநதமையால் இனி அவன் விரைவில்வநது அடைவா னென மகிழ்ச்சியையும் ஒருஙகே மிகுதியாக அடைநதன ளென்க அன்பு - ஸ்ரீராமபகதி. 'வன்பொறை நெஞ்சினன வருததம' என்ற தொடரில, இஙஙனம் பொறுமைககுணமுடைய இராமபிரானுககு இவ்வளவு பெருந்துயரம நோவது தகாது எனபது தொனிககும.

கூசா.—கடல்கடந்ததைப்பற்றிச் சீதை அநுமானை வினவுதல்.

நையுறு சிந்தைய ணயன வாரியின்
றொய்யல் வெஞ் சுழியிடைச [1]சுழிக்கு மேனிய
ளையநீ யளப்பரு மளக்கா நீந்தினை
யெய்திய தெப்பரி சியம்பு வாயென்றாள்.

(இ - ள.) (சீதை),—நையுறு சிநதையள - உருகுகிற மனத்தை யுடையவளும, நயனம வாரியின் தொயயல வெம சுழியிடை சுழிககும மேனியள் - கண்ணீாப்பெருககினாலாகிய சேற்றிலுணடான பயஙகரமான நீர்ச்சுழியிற் சுழல்கிற உடமபை யுடையவளுமாகி, (அநுமானை நோககி) 'ஐய - ஐயனே! நீ—, அளப்பு அரும அளககா நீநதினை - அளவிடுவதறகு அரிய கடலைக கடந்து, எய்தியது - இஙகே வநதது, எப்பரிசு - எவ்வாறு? இயம்புவாய - சொலவாயாக', எனறாள - என்று வினவினள; (எ - று.)

கண்ணீரப்பெருக்கினாற் சீதையிருந்தவிடமெல்லாம் சேறுபட்டு நீர்ச்சுழி யுண்டாயிற் றென்பதை முன்னிரண்டடியிற் கூறினார். தொய்யல் - சேறு. கண்ணீர், சோகத்தினாலும் உவகையினாலும் உண்டானது. பி-ம்.[1]—சுரிக்கும

கூஎ.—அதற்கு அநுமானது விடை.

சுருங்கிடை [1]யுன்னொரு துணைவன் றூயதா
ளொருங்குடை யுணர்வின [2]ரோய்வின் மாயையின்
பெருங்கடல கடந்தனர் பெயரும [3]பெற்றிபோற்
கருங்கடல் கடந்தனென் காலி னாலென்றான்.

(இ - ள்.) (அதற்கு அநுமான்), 'சுருங்கு இடை-நுட்பமான இடையை யுடையவளே! உன் ஒரு துணைவன் - உனது ஒப்பற்ற நாயகனாகிய இராம பிரானது, தூய தாள் - தூய்மையையுடைய திருவடிகளை, ஒருங்கு உடை உணர்வினா - தியானித்தலையுடைய அறிவினராகிய ஞானிகள், ஓய்வு இல் மாயையின் பெரும் கடல் கடந்தனர் பெயரும் பெற்றிபோல்-ஒழிதலில்லாத மாயையாகிய பெரியகடலைத் தாண்டிச்செல்லுந் தன்மைபோல, காலினால் - (எனது) கால்களால், கரும் கடல் - கரிய இக்கடலை, கடந்தனென் - (எளி தில்) தாண்டி வந்தேன்,' என்றான் - என்று (விடை) கூறினான்; (எ - று)

ஜீவா மனம் மாயைக்கு வசப்பட்டபோது பொருள்களின் நிலைமையை உள்ளபடியறியுந் தத்துவஞானம் தோன்றுகின்றதில்லை; ஆகவே, நிலையுள்ள பொருள்களை நிலையில்லாதன வென்றும், நிலையில்லாத பொருள்களை நிலை யுள்ளனவென்றும் மாறுபட அறியும் விபரீதஞானம் தலையெடுக்கும் அதனா லேயே நித்தியமான ஆத்துமாவுக்கு யாதொருசம்பந்தமுமபடாமல் அநித்திய மான தேகத்தையேபற்றிய தாய்முதலியோரிடத்துச் சுற்றத்தவரென்ற பொய்யபிமானம் உண்டாய் நிலைநிற்கும்; இவ்வகையான மாயையைக் கடத் தல் எம்பெருமானது திருவடியைநம்பிச் சரணமடைபவர்க்கே இயலும்; "மம மாயா துரத்யயா, மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம் தரந்திதே [எனது மாயை கடத்தற்கு அரியது; என்னையே யாவர் சரணமாக அடைகின்றார் களோ, அவர்களே இம்மாயையைக்கடக்கின்றார்கள்]" என ஸ்ரீகிருஷ்ணபக வான் கீதையில் அருளிச்செய்துள்ளமை காண்க. கடத்தற்கருமைபற்றி, மாயையைக் கடலாக உருவகப்படுத்தினார். உவமையணி இராமபிரானது திருவடிபலத்தினாலேயே யான் கடலைக்கடந்தே னென்பது கருத்து. ஒருங்கு உடை என்பது - ஒருசேரக்கொண்டுள்ள என்றும் பொருள்படும் முதல்மூன் றடிகளில் "பிறவிப்பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார், இறைவனடி சேராதார" என்ற திருக்குறளின் கருத்து அமைந்திருத்தல்காண்க சுருங்கிடை—வினைத் தொகையன்மொழி; இடை சுருங்கியிருத்தல், உத்தமவிலக்கணம், தானுக்குத் தூய்மை - தீத்துணைப்பாவமுடையராயினும் தம்மை யடைந்தாரைப் பிறவிக்

கடலினின்று கடத்துவிததல். ஒருவகுதல்-சேர்தல்; இங்கே, இடைவிடாது நினைததல்: பி-ம்:—[1]நினைுயிர்த் பொய்யினமாயையிற். [2]பெரறியாள்.(கஎ)

கூஅ.—இச்சிறியவடிவத்துடன் நீ கடலேக்கடந்தது எவ்வாறு? எனச் சீதை மீண்டும் அநுமானை வினவுதல்.

இத்துணைச் சிறியதோ ரெணணில் யாக்கையை
தத்தினை கடலது தவத்தி னாயதோ
சித்தியி னியன்றதோ செபபு வாயென்றாண்
முகத்தினு நிலவினு முறுவன முற்றினள்.

(இ - ள்.) முகத்தினும - முகத்தைககாட்டிலும், நிலவினும் - சந்திர காந்தியைககாட்டிலும, முறுவல் முற்றினள - பற்களின்ஒளி மிகுந்துள்ளவளான பிராட்டி, (அநுமானைநோக்கி), 'இ துணை சிறியது ஓர் எணை இவ் யாக்கையை - இவ்வளவுசிறியதாகிய (பிறரால்) மதிக்கப்படாத உடம்பை யுடைய நீ, கடல் தத்தினை - சமுத்திரத்தைத் தாண்டிவந்தாய: அது - அச செயகை, தவத்தின் ஆயதோ-(நீ செயதுள்ள) தபோபலத்தினு லாகியதோ? சித்தியின் இயன்றதோ - (அன்றி) மந்திரசித்தியின் வல்லமையா லமைந் ததோ? செபபுவாய் - (இதன்உணமையை எனககுச) சொல்வாயாக', என்றாள - என்றுவினவினாள; (எ - று)

யாக்கையை - முன்னிலையொருமைக குறிப்பு வினையாலணையும் பெயா; ஐ - முன்னிலைவிகுதி. சித்தி - விகதீ; அணிமா முதலிய அஷ்டமகாசித்தி கள்; (அவையாவன: அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, ப்ராபதி, ப்ராகாமயம், ஈசதவம, வசிதவம என்பன)　(கூஅ)

கூகூ —அநுமான் பேருருவங்கொள்ளுதல்.

சுட்டின னின்றனன றொழுத கையினன
விட்டுயா தோளினன் விசுமபின் மேக்குய
ரெட்டரு நெடுமுக டெயதி [1]நீளுமேன
முட்டுமென் றுருவொடு [2]வளைநத மூர்த்தியான்.

(இ - ள) (அநுமான்), தொழுத கையினன் - கூப்பிய கைகளையுடைய வனும, விட்டு உயா தோளினன - வெளிபபட்டு உயாந்துள்ள தோளகளை யுடையவனும், விசுமபின - ஆகாயத்தினது, மேககு உயர் - மேலேஉயாந்த, எட்டு அரு நெடு முகடு-(பிறரால்) எட்டுதறகு அருமையான நீண்ட உசசியை, எயதி - அடைநது, நீளும எல முட்டும என்று உருவொடு வளைந்த-பினனும நீணடுசென்றால் தலையில் தாககுமென்று எணணி (அதனாலாகிய) அசசத தோடு வணஙகின, மூர்த்தியான் - வடிவத்தையுடையவனுமாய், சுட்டினன் நினறனன் - (தன் பேருருவத்தைப் பிராட்டிககுப) பிரத்தியக்ஷமாகக காட்டி நினறான்; (எ - று.)

அநுமான் தான எணணியபடியெல்லாம உருவமெடுக்கவல்ல தன்மை யுடையானெனபதை "பிறியாவறத்தி னனுமான் வளாசசி பெரு மேருவிற பெரியனுஞ், சிறிதாயொடுகுமெனின மேனி யுறபவனுவான திற சிறியனு,

முறுகாரணத்தினளவா முருகனொளுபாவீரன்” என்ற ஒட்டக்கூத்தருத்தர காண்டச்செய்யுளானும் அறியலாம். பிராட்டியினிடத்து வணக்கத்தைக் காட்டுமாறு அநுமான் வணங்கின உருவமுடையனா யிருந்தமையை, நிமிர்ந்து நின்றால் ஆகாயத்தின் மேல்முகடு முட்டுமென்று அதற்கு அஞ்சி வணங்கின தாகக் குறித்தார்; ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி; இதில் தற்குறிப்பேற்றத்தின் உருபு தொக்குநின்றது. உரு - அச்சமுணர்த்தும் உரிச்சொல்; “உரு உட்காகும்” என்பது, தொல்காப்பியம். அநுமான் சீதையினிடத்து ‘நான் உன்னையெடுத்துக்கொண்டு கடல்கடந்துசென்று இராமபிரானிடம் சேர்வேன்: அநுமதிகொடு’ என்றுகூற அப்பிராட்டி ‘இத்துணைச்சிறிய உருவத்தை யுடைய நீ எங்ஙனம் என்னைக்கொண்டு கடல்கடப்பாய்?’ என்று வினவ, உடனே அநுமான் தனது பேருருவத்தைக் காட்டினனென்ன முதனூலிற் கூறியுள்ளது. பி - ம்:—[1]மீனுமேல் [2]விளைந்த. (கூகூ)

க00.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - அநுமானது பேருருவத்தின் வருணனை.

செவ்வழிய பெருமையென் றுரைக்குஞ் செம்மைதான்
வெவ்வழிய பூதமோ ரைந்தின் மேலதோ
வவ்வழித் தன்றெனி னனுமன் பாலதோ
வெவ்வழித் தாகுமென் றெண்ணு மீட்டதே.

(இ - ள்) ‘செம் வழி பெருமை என்று உரைக்கும் செம்மை - நல்ல குணமாகிய பெருந்தன்மையென்று சொல்லப்படுகிற குணம், வெம் வழி பூதம் ஓர் ஐந்தின் மேலதோ - கடுமையாகிய தன்மையையுடைய பஞ்சபூதங் களினிடத்தில் உள்ளதோ? அவ்வழித்து அன்று எனின் - அவ்விடத்தி லுள்ளதன்றென்றால், அநுமன்பாலதோ - அநுமானிடத்தி லுள்ளதோ? எவ்வழித்து ஆகும் (இவ்விரண்டனுள்) எதனிடத்தி லுள்ளதாம்?’ என்று—, எண்ணும் - நினைக்கும்படியான, ஈட்டது - பெருமையையுடையது, (அவ் வுருவம்); (எ - று.)

மிகப்பெருந்தோற்றமுடைமையில் அநுமானதுஉருவமும் பஞ்சபூதங் களின் உருவமும் விகற்பிக்கலாம்படியிருந்தன வென்க. பூதமோரைந்து - நிலம் நீர் தீ காற்று விசும்பு என்பன. பூதம் - வடசொல். தான் - அசை. ()

க0௩. ஒத்துயர் கனகவான் கிரியி னோங்கிய
மெய்த்துறு மரந்தொறு மின்மி னிக்குலம்
[1]மொய்த்துள வாமென முன்னும் பின்னுற
தொத்தின தாரகை மயிரின் சுற்றெலாம்

(இ - ள்.) ஒத்து உயர் - (தன்னைத்தானே) ஒத்து (எல்லாமலைகளி னும்) உயர்ந்துள்ள, கனகம் வான் கிரியின் - பொன்மயமான பெரிய மேருமலையில், ஓங்கிய - உயர்ந்துவளர்ந்த, மெய் துற - தம்வடிவம் (ஒன்றோடொன்று) நெருங்கிய, மரம் தொறும் - மரங்கள்தோறும், மின்மினி குலம் - மின்மினிப்பூச்சியின்கூட்டம், மொய்த்து உள ஆம் என - நெருங்கியுள்ளனபோல,—தாரகை - நக்ஷத்திரங்கள், மயிரின்

சுற்று எலாம் - (ஆகாயத்தையளாவி வளர்ந்த அநுமானது உடம்பிலுள்ள) மயிரின் சுற்றிடமெங்கும், முன்னும் பின்னரும - முன்னேயும் பின்னேயும், தொத்தின - ஒட்டிக்கொண்டன; (எ - று.)

மேருமலை அநுமானது திருமேனிக்கும், அதில் அடர்ந்துள்ள மரங்கள் - அத்திருமேனியிலுள்ள மயிர்களுக்கும், அம்பரங்களில் மொய்க்கின்ற மின் மினிக் கூட்டம் - அம்மயிர்களில் ஒட்டுகிற நக்ஷத்திரக்கூட்டத்துக்கும் உவமை யெனக் காண்க; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவுவமையணி. மின்மினி - இருளில் மின்னுவதொரு பறக்கும்பூச்சி. பி - ம்:—[1]மொய்த்துளது. (க௦க)

க௦உ. கண்டல மறிவொடு கடந்த காட்சியன்
[1]விண்டல மிருபுடை விளங்கு மெய்ம்மையக்
குண்டல மிரண்டுமக் கோளின் மாச்சுடர்
மண்டல மிரண்டொடு மாறு கொண்டவே.

(இ - ள்.) கண் தலம் அறிவொடு கடந்த காட்சியன் - கண்களினிடத்தையும் அறிவையும் மேலிட்டுச்சென்ற தோற்றத்தை யுடைய அவ்வநுமானது, இரு புடை விண் தலம் விளங்கும் மெய்ம்மை அ குண்டலம் இரண்டும் - இரண்டுபக்கங்களிலும் [காதுகளிலே] ஆகாயத்தினிடத்தில் விளங்குகின்ற தன்மையையுடைய அந்த இரண்டு குண்டலங்களும்,—அ கோளின் - அந்த [ஆகாயத்திலுள்ள] நவக்கிரகங்களுள், மா சுடர் மண்டலம் இரண்டொடு - மிக்க ஒளியையுடைய (சூரியமண்டலம் சந்திரமண்டலம் என்கிற) இரண்டோடும், மாறுகொண்ட - பகைமைகொண்டன [ஒத்தன என்றபடி].

பிரதியக்ஷப்பிரமாணத்தாலும், அநுமானப்பிரமாணத்தாலும் அறிய வொண்ணாதபடி அநுமான் பேருருவமாய் வளர்ந்தனனென்றவாறு. இச் செய்யுளில் அநுமானது குண்டலங்களை வருணித்துள்ளதாகத்தோன்றினும், அவனதுபேருருவத்தையே வருணித்ததாகக் கருதிக் கொள்க. இவ்வநுமானது குண்டலமணியும் காதுகள் ஆகாயத்திற்சூரியசந்திரமண்டலஸ்தானங்களில் நின்றனவென்க. உவமையணி. பி - ம்:—[1]விண்டலத்திருவொடு விளங்குமேன்மைய. (க௦உ)

க௦௩. ஏ[1]ணில வொருகுரங் கீதென் றெண்ணலா
வாணியை யநுமனை யமைய நோக்குவான்
சேணுயர் பெருமையோர் திறத்த தன்றெனா
நாணுறு முலகெலா மளந்த நாயகன்.

(இ - ள்.) உலகு எலாம் அளந்த நாயகன் - (திரிவிக்கிரமாவதாரஞ் செய்து தனது திருவடிகளால்) எல்லாவுலகங்களையும் அளவிட்ட யாவர்க்குந் தலைவனாகிய திருமால்,—ஏண் இல ஒரு குரங்கு ஈது என்று எண்ணலா - வலிமையில்லாத ஒரு குரங்கு இது வென்று (அலக்ஷ்யமாக) நினைக்கக்கூடாத, ஆணியை - அச்சாணிபோலுள்ளவனாகிய, அநுமனை - அநுமானை, அமைய நோக்குவான் - நன்றாகப் பார்த்து, 'சேண் உயர்

பெருமை - மிகவும் உயர்ந்த பெருந்தன்மை, ஓர் திறத்தது அன்று - ஓரிடத்தி லேயே யுள்ளதன்று', என்று - என்று எண்ணி, நாண் உறும் - நாணமடை பவனானன்; (எ - று.)

அநுமான்கொண்ட பேருருவம் திருமாலினது திரிவிக்கிரமாவதார காலத்திற்கொண்ட திருவுருவத்தை யொத்திருந்தது என்பது கருத்து. இச் செய்யுள், பிறிதினவிற்சியணியின்பாற் படும், ஒன்றை இயல்பாகக்கூறாமல் வேறுவகையாகக் கூறுவது, இதன் இலக்கணம். எண் - பெருமையென்று மாம். தேரினது சக்கரங்களைக் கோத்த மரத்தில் அச்சக்கரம் கழலாமல் கடையிற் செருகுகின்ற ஆணி பெரிய பாரங்களையெல்லாங் கொண்டுசெலுத் துகின்ற வலிமையுடையதாயிருத்தல்போலப் பெரியகாரியங்களையெல்லாஞ் செய்துமுடிக்கும் வலிமையுடையவனென்பார், அநுமனை 'ஆணி' என் றார். சேணுயர் - ஒருபொருட்பன்மொழி. இதுவரையில் தானொருவனே கொண்டுள்ள பெரிய வடிவத்தை அநுமானும் இப்பொழுது கொண்டனனாதலால், திருமால், ஓர் திறத்தன்றென்று நாணமுற்றானாயினன் ஓர்திறத்த தன்று - அறிந்துசொல்லுந்தரத்தது அன்று என்றுமாம். நாணுறும் - செய்யு மென்முற்று, ஆண்பாலுக்கு வந்தது. பி - ம்:—[1]இலது. (க0ங)

க0ச எண்டிசை மருங்கினு முலகம் யாவினுந்
தண்டலி [1]லுயிரெலாந் தன்னை நோக்கின
வண்டமென் றதினுறை யமரர் யாரையுங்
கண்டனன் றானுந்தன் கமலக் கண்களால்

(இ - ள்.) (அப்பொழுது), எண் திசை மருங்கினும் - எட்டுத்திக்குக் களினிடத்திலும், உலகம் யாவினும் - எல்லாவுலகங்களினிடத்திலும், தண்டல் இல் - நீங்குதலில்லாத [உள்ள], உயிர் எலாம் - எல்லாப்பிராணிகளும், தன்னை நோக்கின (அநுமானாகிய) தன்னைப்பார்த்தன; அண்டம் என்றதின் உறை - மேலுலகத்தில் வசிக்கிற, அமரர் யாரையும் - தேவர்களெல்லாரை யும், தானும் - அவ்வனுமானும், தன கமலம் கண்களால் - தனது தாமரை மலர்போன்ற திருக்கண்களால், கண்டனன் - பார்த்தான், (எ - று.)

உயிரென்பது, உயிரையுடைய ஜந்துக்களை; இது, ஒருவகையிலக்கணை. அண்டம் - உலகவுருண்டை; இங்கு மேலுலகம். இச்செய்யுள், அநுமானது பேருருவத்தை விளக்கவந்த உயர்வுநவிற்சியணி. பி - ம்:—[1]உலகெலாம்.

க0ரு. எழுந்துயர் நெடுந் [1]தகை யிரண்டு பாதமு
மழுந்துற வழுத்தலி னிலங்கை [2]யாழ்கடல்
விழுந்தது நிலமிசை விரிந்த வெண்டிரை
தழைந்தன புரண்டன மீனந் தாமெலாம்

(இ - ள்.) எழுந்து உயர் - மேலேயோங்கிவளர்ந்த, நெடுந் தகை - பெரு [illegible]யுடைய அநுமான், இரண்டு பாதமும் அழுந்துற அழுத்

தலின் - (தனது) இரண்டுகால்களையும (நிலத்தில்) அழுந்துமபடி அழுத்திய தனால், இலங்கை—, ஆழ்கடல் - ஆழமாகிய சமுத்திரத்தில், விழுந்தது - அழுந்தியது; (அதனால்), நிலம்மிசை - அபபூமியின்மேல், வெள்திரை - (கடலினது) வெண்மையான அலைகள், விரிந்த - பரவின; மீனம தாம் எலாம் - மீன்களெல்லாம், தழைந்தன புரண்டன - (அவ்விலங்கையினமேல) மிகுதியாகப் புரளலாயின; (எ - று.)

இச்செய்யுளும - தொடர்புயர்வுநவிற்சியணியே. செங்கைதகை - பண் புத்தொகையன்மொழி. பி - ம்:—[1]திசை. ஆர்கலி (கoடு)

கoசு.—சீதை அநுமானைநோக்கிப் பேருருவத்தையடக்கிக்கொள்ள வேண்டுதல்.

வஞ்சியம் மருங்குலம் மறுவில் கற்பினாள்
கஞ்சமும் புரைவன கழலுங் கண்டிலா
[1]டுஞ்சின ரரக்கரென் றுவக்குஞ் சூழ்ச்சியா
[2]ளஞ்சினெ னிவ்வுரு வடங்கு வாயென்றாள்.

(இ - ள்) வஞ்சி அம் மருங்குல் அம் மறு இல் கற்பினாள் - வஞ்சிக்கொடி போன்ற [நுண்ணிய] அழகிய இடையையும குற்றமில்லாத கற்பு நிலைமை யையும்உடைய அச்சீதை,—கஞ்சமும் புரைவன கழலும - செந்தாமரை மலரையொத்திருப்பனவான (அநுமானது) பாதங்களையும, கண்டிலா - காணமுடியாதவளாய்,—அரக்கர் துஞ்சினர் என்று உவக்கும சூழ்ச்சியாள் - 'ராக்ஷசரெல்லாம் இனி இறந்தவராவர்' என்று எண்ணி மகிழ்கின்ற ஆலோ சனையையுடையவளாய, (அநுமானை நோக்கி), 'இ உரு - (உனது) இப்பேரு ருவத்துக்கு, அஞ்சினென் - (நான்) பயந்தேன்: அடங்குவாய் - (இவ்வுருவம்) ஒடுங்கப்பெறுவாயாக,' என்றாள் - என்று வேண்டினாள்; (எ - று.)

அநுமானுடைய பேருருவத்தைக் கண்டதும், இவவநுமானால் ராக்ஷசசங் காரம நேரும் திண்ணமெனச் சீதை துணிந்தனளென்க. 'அஞ்சினென் இவ்வுரு' என்று சீதை கூறியதனால், அவளிடத்தில் உள்ள மகடூஉக்குணம் நான்கனுள் அச்சம்என்னும குணம வெளியிடப்பட்டதாம. 'இவ்வுரு' என் பது 'அஞ்சினென்' என்பதனோடும், 'அடங்குவாய்' என்பதனோடும் சென்று இயைவது, இடைநிலைவிளக்கு [மத்யமதீபம] துஞ்சினர் - தெளிவுபற்றி எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகக் குறிக்கப்பட்டகாலவழுவமைதி பி - ம்:— [1]துஞ்சினரைக்கன். [2]அஞ்சினனிவ்வுருவடக்குவாயென்றாள். சிலபிரதிகளில் மூன்று நான்காமடிகள் மாறியுள்ளன (கoசு)

கoஎ —இதுவும் அது.

முழுவது [1]மிவவுருக் காண முற்றிய
குழுவில துலகினிக் குறுகு வாயென்று
ளெழுவினு மெழி[2]லிலங் கிராமன் றோள்களைத்
தழுவின ளாமெனத் தளிர்க்குந் தன்மையாள்

(இ - ள்) எழுவினும் எழில் இலங்கு இராமன் தோள்களை தழுவினள் ஆம் என தளிர்க்கும் தன்மையாள் - தூணைக்காட்டிலும் எழுச்சி விளங்குகிற இராமபிரானது திருத்தோள்களைத் தழுவியணைத்தவள் போலக் களிக்கின்ற தன்மையையுடையவளாகிய சீதை, 'உலகு - உலகம், இ உரு முழுவதும் காண - (உனது) இந்தப்பெருவடிவமுழுவதையும் பார்ப்பதற்கு, முற்றிய - வல்லமை முதிர்ந்துள்ள, குழு - (பிராணியின்) கூட்டத்தை, இலது - உடையது அன்று, (ஆதலின்), இனி —, குறுகு வாய் - ஒடுங்குவாயாக,' என்றாள் - என்று வேண்டினாள்; (எ - று)

கீழ்க்கவியிற்கூறிய 'இவ்வுருவடங்குவாய்' என்றதனையே மீண்டும் இக்கவியில் வேறுவகையாக [காரணங்காட்டி] விவரித்துக்கூறியதனால், கூறியது கூறலென்னுங் குற்றத்துக்கு இடமின்மை காண்க. அநுமானது பேருருவத்தைக் கண்டவுடனே சீதை அவ்வநுமான் திறத்துக்கொண்டிருந்த சந்தேகமுழுவதும் நீங்கப்பெற்று 'இவன் இராமதூதனே இனி விரைவில் இராமபிரான் இங்குவந்து பகைவென்று என்னைச் சிறைமீட்பது நிச்சயம்' என்றெண்ணி மிகமகிழ்ந்தனள் என்பது, பின்னிரண்டடியின் கருத்து. அநுமானது இப்பெருவடிவத்தை அஞ்சாதுகாணவல்ல மனவுறுதி உலகத்துப்பிராணிகளொன்றுக்குமில்லை யென்பது, 'இவ்வுருக்காண முற்றியகுழுவிலதுலகு' என்பதன் தேர்ந்த பொருள். பி - ம்:—[1]நின்னுரு [2]விளங்கு.

கoஅ.—அநுமான் தன் பேருருவத்தை அடக்கிக்கொள்ளுதல்.

ஆண்டகை யநுமனு மருள தாமென
மீண்டனன் விசும்பெனும் பதத்தை மீச்செலவான்
காண்டலுக் குரியதோ ருருவங் காட்டினான்
[1]தூண்டரு விளக்கனா ளினைய சொல்லினாள்.

(இ - ள்) விசும்பு எனும்பதத்தை மீ செலவான் - ஆகாயமென்னுமிடத்தையுங் கடந்து மேலே வளர்ந்துசெல்பவனாகிய, ஆண்தகை அநுமனும் - ஆண்மைக்குணத்தையுடைய அநுமானும், அருள் அது ஆம் என - (உனது) நியமனப்படியேயாம் (நான் நடப்பது) என்றுசொல்லி, மீண்டனன் - (வளர்வதினின்று) ஒடுங்கினவனாய் [சுருங்கி], காண்டலுக்கு உரியது ஓர் உருவம் காட்டினான் - பார்ப்பதற்குத் தக்கதொரு (சாதாரண வானர) ரூபத்தை(த் தானகொண்டு) காட்டினான்; (அப்பொழுது), தூண்டு அரு விளக்கு அனாள் - தூண்டுதல்வேண்டாத தீபம் போன்றவளாகிய பிராட்டி, இனைய - இவ்வார்த்தைகளை, சொல்லினாள் - சொல்லுபவளானாள்; (எ - று)—அவற்றை, மேல் ஐந்துகவிகளிற் காண்க

அருள்தாம் - அங்கீகாரத்தைக் காட்டும் பணிவுமொழி. முதலடி முற்றுமோனை. தூண்டரு, அருமை - இன்மைகுறித்து நின்றது. தூண்டரு விளக்கு - நந்தாவிளக்கு; எப்பொழுதும் ஒருபடிப்பட விளங்கிநிற்றலில் உவமம். பி - ம்:—[1]தூண்டலில். (கoஅ)

வேறு

கO௬௬.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்: சீதை அநுமானைப் புனைந்துரைத்தல்.

இடந்தா யுலகை மலையோடு [1]மெடுத்தாய் விசும்பை யிவை சுமக்கும், படந்தா ழரவை யொருகரத்தாற் பறித்தா யெனினும் பயனின்று, நடந்தா யிடையே யென்றாலு நாணு நினக்கு [2]நளிர்கடலைக், கடந்தா யென்றா லென்னாகுங் காற்று மன்ன கடுமையாய்.

(இ - ள்.) காற்று ஆம் அன்ன கடுமையாய் - வாயுவைப்போன்ற வேகத்தையுடையவனே! உலகை மலையோடும் இடந்தாய் (எனினும்) - இந் நிலவுலகத்தைப் பருவதங்களுடனே பெயர்த்தாயென்றாலும், விசும்பை எடுத்தாய் (எனினும்) - மேலுலகத்தைப் பேர்த்தெடுத்துத்தூக்கினாயென்றாலும், இவை சுமக்கும் படம் தாழ் அரவை ஒருகரத்தால் பறித்தாய் எனினும்- இவ்வுலகங்களையெல்லாந் தாங்குகிற படம்பொருந்திய ஆதிசேஷனை ஒரு கையாலே யிழுத்தாயென்றாலும், இடையே நடந்தாய என்றாலும் - இக் கடலினிடத்தே நடந்துவந்தாயென்றாலும், நினக்கு பயன் இன்று - (உனது திறமைக்குப்) பயவனுவதோர சிறப்பாகாது: நாண ஆம் - வெட்கத்தையே தருவதாம்; (ஆகவே), நளிர்கடலை கடந்தாய் என்றால் - குளிர்ந்தகடலைத் தாண்டிவந்தா யென்றால், என் ஆகும - (அதனால் உனது திறத்துக்கு) என்ன மேம்பாடு உண்டாம? (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

மிகப்பெரியதொழிலையும மிகஎளிதில் முடிக்கவல்ல பேராற்றலுடையானுக்கு, சாதாரணமான ஒருசிறுதொழில் செய்ததைக்கொண்டு புகழை யுண்டாக்கமுயலுதல் அவனதுபுகழ்க்கு இழுக்காவதன்றிச் சிறிதும் மேம்பாட்டை யுண்டாக்காதவாறுபோல, உலகையிடத்தல் முதலிய பெருந்தொழில்களையும் மிக எளிதிற் செய்யவல்ல பேராற்றலுடைய அநுமானுக்கு, கடலைக்கடந்து வந்தானென்றுகூறுதல் ஒரு சிறிதும் சிறப்பாகாது என்றவாறு. உலகையிடத்தல் முதலிய பெருந்தொழில்களே அநுமானுக்கு ஒருமேன்மையுண்டாக்காதிருக்க, கடலைக்கடத்தலில் அவனுக்கு என்ன மேன்மை? என, ஒருபொருளைச்சொல்லி அதுகொண்டு, கைமுதிகநியாய மென்னும் தண்டாபூபிகாநியாயத்தால் மற்றொருபொருளைச் சாதித்திருத்தலால், இச்செய்யுள், தொடர்நிலைச்செய்யுட் பொருட்பேறணியாம். ஆதிசேஷன் ஆயிரந்தலைகளுடன் கீழிருந்து உலகங்களைத் தாங்குகின்றனனென்பது, நூற்கொள்கை 'நளிர்கடல்' என்ற பாடத்துக்கு - பெரியகடலெனக. தந்தையே மைந்தனாகப் பிறக்கின்றானென்பது நூல்வழக்காதலால், அநுமானுக்குத் தந்தையாகிய வாயுவையே உவமைகூறுதல் ஏற்கும். கடுமை-வலிமையுமாம். பி - ம்:—[1]பிடித்தாய் [2]நனி. (கO௬௬)

ககo. ஆழி நெடுங்கை யாண்டகைதன் னருளும் புகழு மழி வின்றி, யூழி பலவு நிலைநிறுத்தற் கொருவ னீயே யுளை[1]யானாய் பாழி நெடுந்தோள் வீரநின் [2]பெருமைக் [3]கேற்பப் பகையிலங் கை, யேழு கடற்கு மப்புறத்த தாகா திருந்த திழிபன்றோ

(இ - ள்.) பாழி நெடுந் தோள் வீரா - வலிமையையுடைய நீண்ட தோள்களையுடைய வீரனே! ஆழி நெடுங் கை ஆண்தகைதன் - ஆஜ்ஞா சக்கரத்தையேந்திய நீண்டகைகளையுடைய ஆண்மைக்குணமுள்ள இராம பிரானது, அருளும் - கருணையும், புகழும் - கீர்த்தியும், அழிவு இன்றி - அழித லில்லாமல், ஊழி பலவும் - பலகற்பகாலமளவும், நிலை நிறுத்தற்கு - நிலைபெறச் செய்வதற்கு, நீ ஒருவனே - நீ ஒருத்தனே, உளை ஆனாய் - உள்ளவனானாய்; நின் பெருமைக்கு ஏற்ப - உனது பெருமைக்குத் தக்கபடி, பகை இலங்கை - பகைவர்களுடைய இந்த லங்காநகரம், ஏழு கடற்கும் அப்புறத்தது ஆகாது இருந்தது - ஏழுகடல்களுக்கும் அப்பாலுள்ளதாகாமல் (இவ்வுவர்நீர்க்கடலி னிடையே) இருந்தது இழிபு அன்றோ - (உனதுபெருமைக்கு) ஓர் இழி வல்லவோ? (எ - று.)

ஏழுகடல்களையும் ஒருங்கேகடக்கும் வல்லமையை யுடையவன் அநுமா னென்பது கருத்து ஏழுகடல்களையும் எளிதிற் கடக்கவல்ல உனக்கு இவ் வொருகடலின் சிறியதொருபாகத்தைக் கடத்தல் ஒரு சிறப்பன்று என்றாள் ஆழிநெடுங் கை என்பதற்கு - மோதிரத்தையணிந்த (முழந்தாளளவும் நீண்ட) கை யென்றுமாம். ஆழி சக்கராயுதமென்றும், சக்கரரேகை யென்றுங் கொள்ளலுமாம். பூமண்டலத்தையாளும் அரசர்க்குக் கையிற் சக்கரரேகை யிருத்தல், உத்தமலக்ஷணம் இராமபிரான் சீதையினிடத்து அருளுடைய வனாயிருத்தல் அநுமான் தூதனாய் வந்ததனால்தான் விளங்குமாதலாலும், இராவணனதியரைச் சங்கரித்துப் பிராட்டியையடைந்து புகழ்பெறுதற்கும் ஜாநகியுள்ளவிடத்தையறிந்துவந்த அநுமானதானே பிரதானகாரணமாவ னாதலாலும், 'ஆண்டகைத னருளும் புகழு மழிவின்றி யூழிபலவும் நிலைநிறுத் தற்கு ஒருவனீயே யுளையானாய்' என்றது ஊழி - பிரமனாயுள் பி - ம் — [1]ஆனால். [2]பருமை [3]ஏற்ற. (கசo)

கசக. அறிவு மீதே யுருவீதே யாற்ற லீதே யரும்புலத்தின்
செறிவு மீதே செயலீதே தேற்ற மீதே தேற்றத்தி
னெறியு மீதே நினைவீதே நீதி யீதே நினக்கென்றால்
வெறிய[1]ரன்றோ குணங்களான் விரிஞ்சன்[2]முதலா மேலானோர்.

(இ - ள்) நினக்கு - உனக்கு,— அறிவும் - ஞானமும், ஈதே - இப்ப டிப்பட்டதேயாம்; உரு - வடிவமும், ஈதே—; ஆற்றல் - வல்லமையும், ஈதே—; அரும் புலத்தின் செறிவும் - (அடக்குவதற்கு) அரிய ஐம்புலங் களை யடக்குந்தன்மையும், ஈதே—; செயல் - செய்யுந்தொழிலும், ஈதே—; தேற்றம் - மனத்தெளிவும், ஈதே—; தேற்றத்தின் நெறியும் - அத்தெளி வின் பயனும், ஈதே—; நினைவு - எண்ணமும், ஈதே—, நீதி - முறைமை

யும், ஈதே—, என்றால் - என்றுசொன்னால், விரிஞ்சன் முதல் ஆம் மேலானோர் - பிரமன்முதலிய மேலோர், குணங்களான் வெறியா அன்றோ - நற்குணங்களால வெறுமையுடையவ [குணங்களில்லாதவ] ரன்றோ; (எ - று.)

எல்லாநற்குணங்களும் உன்னிடத்து ஒருங்கேகூடியமைந்திருத்தலால், நீ யாவரினுஞ் சிறந்தவ னென்றபடி. ஈதே எனபதறகு - இதுவே சிறந்ததென்றும், இதுவல்லது வேறு இலலை யென்றும, எல்லாம் ஒன்றற்கொன்று ஒத்து அவ்வவற்றின் முடிவெல்லையை யடைந்துள்ளன வென்றும கருததுக கொளக. இசசெய்யுளின முதல்மூன்றடிகளை "உணமைககிவனே வலிக்கிவனே யுறவுககிவனே யுரைககிவனே, திண்மைககிவனே நெறிக்கிவனே தேசுககிவனே சிலைககிவனே, வணமைககிவனே" என்பதனோடு ஒப்பிடுக பயனை, 'நெறி' என்றார், காரணத்தின்பின்னே நிகழ்வதாதலின். பிரமன் முதலியோர் இஙகுக் கூறியவற்றிற் சிலகுணஙகளையும் சிறிதே யுடையராதலின், இவ்வெல்லாக்குணஙகளையும ஒருஙகேயுடைய அநுமானுடன் ஒப்பு நோக்குமிடத்து அவாகள் சூரியனுககுமுன் மின்மினிபோலக குணமிலார் போலவே தோறறுவரென்பார், 'வெறியரன்றோ குணஙகளான் விரிஞ்சன் முதலா மேலானோா' என்றார். ஐமபுலததின் செறிவு - பஞசேந்திரியஙகளையும் அதனதன் விஷயஙகளாயுள்ள ஐம்புலன்களிற போகவொட்டாது தடுத்தல். பி - ம்:—[1]அன்றே [2]அன்ன　(ககக)

ககஉ. மின்னே ரெயிற்று வல்லரக்கா வீக்க நோக்கி வீரற்குப், பின்னே பிறந்தா னலலதோர் துணையி லாத பிழைநோககி, யுனனு [1]தினறே யுடைகின்றே னொழிந்தே னைய முயிருயிர்த்தேன், னென்னே நிருத ரெனனுவ ரிவனே யெங்கோன் றுணை[2]யென்றால்.

(இ - ள்) மின நோ எயிறு வல் அரககா வீககம நோககி - மின்னலை யொதத பறகளையுடைய வலிய ராக்ஷஸாகளின் பெருககத்தைப்பாாதது, வீரற்கு பின்னே பிறநதான் அலலது ஓர் துணை இலாத பிழை நோக்கி - மகாவீரனுகிய இராமபிரானுககுப் பின்பிறநத தமபியாகிய இலககுமணனொருவனை யன்றி வேறொரு துணையுமிலலாத குறைவையும பார்த்து, உன்னுதினறே - (இவ்விராமபிரான் எவ்வாறு அரககரையெல்லாம வெல்வானென்று) ஆலோசிததுககொணடே, உடைகினறேன - மனஙகலஙகுகிற யான், ஐயம் ஒழிநதேன - (இப்பொழுது நீ துணையாக நோபட்டமையால) அசசநதேகம நீஙகப்பெறறேன [நீ துணையாகநிற்றலால் அப்பிரான்பகை வெலவது நிசசய மென்றபடி], உயிா உயிர்ததேன - பிராணுபாயததினின்று நீஙகபபெறறேன்; எனனே - (எனககு இனி) எனனகுறை யுளது? இவனே எம கோன துணை என்றால் - இபபடிபபட்ட மகாபுருஷனே எனதுநாயகனுக்குச சகாயனுக ஏறபட்டா னெனறால், நிருதர்-அரககாகள, என் ஆவர் யாதாகுவா? (எ-று)—எளிதிலவெலலபபட்டு அடியோடு அழிவ ரெனறபடி

இனி, இக்கவி சீதை அநுமானை முனனிலைபபடுததாது அவனைப் பற றித தன மனததிற சிறபபாகக கருதிய படியைக கூறுவதெனக கொளளினு மாம். பி - ம்:—[1]தினறேனை [2]ஆனுல் (கக௨)

ககஈ மாண்டே னெனினும பழுதன்றே யினறே மாயச் சிறைநின்றும், மீண்டே னெனனை [1]யொறுத்தாரைக் குலங்க ளோ டும் வேராறுததேன், பூணடே னெங்கோன் பொலங்கழலும் புகழே யன்றிப புனபழியுந், தீண்டே னெனறு மனமகிழ்ந்தா டிருவின் முகத்துத திரு [2]வன்னாள்.

(இ - ள) மாணடேன் எனினும பழுது அன்றே - இனி இறநது போவேனாலும (எனககு)ஒருகுறற மின்றாம்; எனனை ஒறுததாரை-எனனை வருததபபடுததிய அரககரை, குலஙகளோடும - மைசஙகளுடனே, வேர் அறுததேன - வேரோடு அழியசசெய்தவளானேன, இன்றே-இபபொழுதே, மாயம சிறைநின்றும - வஞ்சனையாலாகிய (அரககரின) காவலினினறும, மீணடேன - நீஙகினவளுமானேன; எம கோன பொலம கழலும - என து கணவனுடைய அழகிய திருவடிகளையும, பூணடேன-அடைநதுவிடடேன்; (இனி), புகழே அனறி - கீரததியைப்பெறுவேனேயல்லாமல, புல பழியும தீணடேன - இழிவானபழியை அடையவும மாட்டேன, என்று - எனறு சொலலி, மனம மகிழநதாள - மனஙகளிககபபெறறாள் (யாவளெனின்,—) திரு வில முகதது திரு அனனாள - அழகையும ஒளியையுமுடைய முகததை யுடைய இலககுமியை யொததவளாகிய சீதை, (எ - று)

இராமபிரான தனனிடதது வெறுபபுககொள்ளாமல மிககவிருபபோடு அநுமானைத தூதனுபபியகாரணததால அபபிரான் வநது தனனை மீட்க வில்லையெனறு தான இதுவரையிற கொணடிருநத மனககுறை நீஙகபபெற் றுச் சீதை இனித தான இறநதாலும பழுதில்லை யெனறு கருதின ளென்க. இராமபிரான் இஙகுவநது அரககாகுலததை வேரோடு அழிததது எனனைச சிறைமீட்டு அரககருரிலவசிதத பழிககு உளளாககாதபடி எனனைசசோததுக கொள்வது திணண மெனபாள, அறுத்தேன், மீண்டேன், பூண்டேன், தீண் டேன் என்றாள. தெளிவுபறறி எதிாகாலம இறநதகாலமாக கூறியது, கால வழுவமைதி. 'ஒறுத்தாரைக குலஙகளோடுமவேரறுததேன்' எனத தன் தொழிலாகவே கூறினது, தானசிறையிருநததே ராக்ஷசநாசததுககுப் பிரதாந காரணமெனபதுபறறி. பி - ம்:—[1]ஒறுததாதம [2]அனையாள (ககஈ)

ககச.—சீதை புகழ்ந்துகூறியதற்கு அநுமான் நாணிச் சிலகூறுதல்.

அண்ணற பெரியோ னடிவணங்கி யறிய வுரைபபா னருந்ததி யே, வண்ணக் கடலி னிடைக்கிடநத மணலிற பலரால் [1]வானரத்தி, னெண்ணற கரிய படைததலைவ ரிராமற கடியா ரானவாதம, பண்ணைக கொருவ னெனப்போங்கே னேவக[2]கடவபணிசெயவேன்,

நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (அசசீதையின் வார்த்தையைக் கேட்டு), அண்ணல் பெரியோன் - மிகவும்பெருந்தன்மையையுடைய அநுமான், அடி வணங்கி - (அப்பிராட்டியின்) திருவடிகளை நமஸ்கரித்து, (அவளைநோக்கி), அறிய உரைப்பான் - தெரியச்சொல்வானாயினன்.—'அருந்ததியே அருந்ததிக்கு ஒப்பானவளே! இராமற்கு அடியார் - இராமபிரானுக்கு அடியவர்களாகிய, எண்ணற்குஅரிய வானரத்தின் படைத்தலைவர் - எண்ணுதற்கு-அருமையான குரங்குக்கூட்டங்கட்குத் தலைவர்கள், வண்ணம் கடலினிடை கிடந்த மணலில் பலர் - அழகிய கடலிற் பொருந்திய மணலினும் அநேகராவர்; யான் - நான், அவர்தம பண்ணைக்கு - அவ்வானரர்களின் கூட்டத்திற்குள், ஒருவன் என - ஒருத்தனாக, போந்தேன் - வந்தவனுவேன்; ஏவக்கடவ பணி செய்வேன் - (இராமபிரான்) ஏவியருளிய கட்டளையைச் செய்யுந் தன்மையுடையேன்; (எ - று.)—அநுமான் உரைத்தமையை இதுமுதல் நான்குகவிகளிற் காண்க.

உருவினாலும் அறிவினாலும் பெரியவனென்பது தோன்ற, 'அண்ணற் பெரியோன்' என்றாரென்னலாம். அருந்ததி வசிஷ்டமகாமுனிவரது மனைவி; இவள் பதிவிரதாதருமத்திற் சிறத்தலால், கற்புடைமாதர்க்கு உவமைகூறப்படுவள்; ஏனையோரினும் இவட்குச் சிறப்பு - மற்றையிடங்களில மாத்திரமேயன்றி நக்ஷத்திரநிலையிலும் கணவனைவிட்டுப் பிரியாது உடனிருத்தல். சீதையை அருந்ததியேயென விளித்தது, உவமையாகுபெயரால். அளவிறந்தமைக்குக் கடலின் மணலை எடுத்துக்கூறுதல், கவிசமயம்; "நினைப் பான்புகிற கடலெக்கலினுண் மணலிற் பலா," "ஆர்த்தவாழித்தூளியின் தொகைய," "சிந்துவின்கட்செறிமணல" முதலியன காண்க. எண்ணற்கரிய என்பது - இரட்டுறமொழிதலால, எண்ணுவதற்கும் நினைப்பதற்கும் அரிய எனப பொருள்படும. ஏவக்கடவபணி செய்வேன் - (அவ்வானரர்க ளெல்லாம்) ஏவுந்தொழிலைச் செயவேனென்றுமாம். பி-ம்:—[1]வானரங்கள். [2]கூவப்.(ககச)

ககரு.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - வாநரர்களின் சிறப்பு.

வெள்ள மேழு பத்துளதால் வீரன் சேனை யிவ்வேலை
பள்ள மொருகைந் நீரள்ளிக் குடிக்கச் சாலும் பானமையதோ
கள்ள வரக்கர் கடியிலங்கை காணு தொழிந்த தாலன்றோ
வுள்ள துணையு முளதாவ தறிந்த பின்னு முளதாமோ.

(இ - ள்.) வீரன் சேனை - இராமபிரானது வாநர சைநியம், வெள்ளம் ஏழுபத்து உளது - எழுபது வெள்ளமென்னுந் தொகையையுடையது; இ வேலை பள்ளம நீர - இந்தககடலின் ஆழமாகிய நீர்முழுவதும், ஒரு கை அள்ளி குடிக்க சாலும பான்மையதோ - (அவ்வாநரங்கட்கு) ஒருகையினால எடுத்துக் குடிப்பதறகாயினும போதுந தன்மையையுடையதோ? [அன்று என்றபடி]; கள்ளம் அரக்கர் - வஞ்சனையையுடைய ராக்ஷசரது, கடி இலங்கை - காவலையுடைய லங்காபட்டணம், காணாது

ஒழிந்ததால் அன்றோ - (இன்னவிடத்திலுள்ளதென்று) காணப்படாமற் போனதன்று அல்லவோ, உள்ள துணையும - இந்நாள்மட்டும, உளது ஆவது - அழியாமலிருப்பது; அறிந்தபின்னும - (இவ்விடத்திலுள்ளதென்று) தெரிந்த பின்பும் [இனிமேலும], உளது ஆமோ - அழியாமலிருப்பதாமோ? [ஆகாது]; (எ - று.)—ஆல - அசை.

வீரன - சுக்கிரீவனுமாம. இரண்டாமடி - வானரக்கூட்டத்தின் மிகுதியையும ஆற்றலையுங் குறிக்கவந்த உயர்வுநவிற்சியணி. ஓகாரங்கள - வினுவகையால், எதிர்மறையை யுணர்த்தி நின்றன. கடி - உரிச்சொல். (௧௧௫)

௧௧௬. வாலி யிளவ லவன்மைந்தன் மயிந்தன் றுமிந்தன்
வயக்குமுத, னீல னிடபன் குமுதாக்கன் பனசன் சரப னெடுஞ்
[1]சாம்பன், கால னனைய துன்மருடன் காமபன் கவயன் கவயாக்
கன், ஞால மறியு நற்சங்கன் விநதன் றுவிந்த [2]னளனென்பான்.

இதுவும, அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்

(இ - ள) வாலி இளவல - வாலியின்தம்பியான சுக்கிரீவனும, அவன மைந்தன் - அவ்வாலியின்புதல்வனான அங்கதனும, மயிந்தன் - மைந்தனும, துமிந்தன - த்விவிதனும, வய குமுதன - வெற்றியையுடைய குமுதனும, நீலன் - நீலனும, இடபன - ருஷபனும, குமுதாக்கன் - குமுதாக்ஷனும, பனசன் - பநசனும், சரபன்-சரபனும, நெடுஞ் சாமபன் - பெரிய ஜாமபவானும், காலன அனைய துன்மருடன் - யமன்போன்ற துர்மர்ஷனும, காமபன்-காம்பனும, கவயன் - கவயனும, கவயாக்கன - கவயாக்ஷனும், ஞாலம அறியும் நல்சங்கன்-உலகமெல்லாம் அறியும நன்மையையுடைய சங்கனும, விநதன் - விநதனும, துவிந்தன் - துவிந்தனும, நளன என்பான் - நளனென்பவனும.

மயிந்தன துமிந்தன்-மைந்த த்விவிதா; இவா, இரட்டையரான அசுவினீ தேவாகளின் புதல்வா. குமுதன் - ஆம்பல்போன்ற நிறமுடையவன். நீலன் - நீலநிறமுடைய ஒரு வாநரன்: இவன, அக்கினியின் அம்சமானவன். இடபன - ருஷபன்; காளைபோன்றவன. குமுதாக்கன் - ஆமபலபோலுங் கணகளையுடையவன. சரபன - சரபமபோன்றவன்; (சரபம - சிங்கத்தைக் கொல்லவல்லதும எட்டுக்கால்களையுடையதுமாகிய ஒரு பறவை; இதனை மிருக மெனபாரு முளா) சாமபன் - ஜாமபவாந எனபதன் விகாரம; இவன், பிரமனது கொட்டாவியினின்று அவனமசமாயக் கரடிவடிவமாயப் பிறந்தவன்; இவன், மிகக்மூத்தவனாதலால், 'நெடுஞ்சாமபன' எனப்பட்டான். காலன் - பிராணிகளின ஆயுளெல்லையைக் கணக்கிட்டுக் கொல்லுதல [illegible]ழிலுடையவனாதல் பற்றி யமனுக்கு வந்த காரணக்குறி. துர்மாஷன - ([illegible]வாகளால்) பொறுக்கவொண்ணுத கோபமுடையவன். கவயன் - காட்டுப்பசுவைபபோன்றவன. கவயாக்ஷன் - காட்டுப்பசுவின் கண்போலுங் கண்களையுடையவன். ஞாலமறியும் நன்மை - புகழ். சங்கன் - சங்குநிறமானவன். விநதன் - வணக்கமுடையவன. நளன் - சந்திரனம்சமான ஒரு வாநரன். [illegible]:—[1]பாதன. [2]மதன. (௧௧௬)

கசஎ. தம்பன் றூமத் தனிப்பேரோன் றதியின் வதனன் சதவலியென், றிம்ப ருலகோ டெவ்வுலகு மெடுக்கு மிடுக்க ரிராமன்கை, யம்பி னுதவும் படைத்தலைவ ரவரை நோக்கி னிவ்வரக்கர், வம்பின் முலையா யுறையிடவும் போதார் [1]கணக்கு வரம்புண்டோ.

(இ - ள்.) தம்பன் - ஸ்தம்பனும், தூமன் தனி பேரோன் - தூமனென்னும் ஒப்பற்றபெயரையுடையவனும், ததியின் வதனன் - ததிமுகனும், சதவலி - சதவலியும், என்ற - என்றுபெயர்சொல்லப்பட்ட, இராமன்கை அம்பின் உதவும - இராமபிரானது கையினால் விடப்படுகிற அம்புபோல(க் குறி தப்பாமற்சென்று பகைவரைத் தவறாமற்கொன்று) உதவுகிற, படை தலைவர - சேனைத்தலைவர்கள், இம்பர் உலகோடு - இவ்வுலகத்தையும், எ உலகும் - மற்றெல்லாவுலகங்களையும், எடுக்கும் - பெயர்த்துத்தூக்கவல்ல, மிடுக்கர் - வலிமையையுடையவராவர்; வம்பின் முலையாய் - கச்சணிந்த தனமுடையவளே! அவரை நோக்கின் - அவ்வானரர்களைப்பார்த்தால், இ அரக்கர் - இந்தராக்ஷசர்களெல்லாம், உறை இடவும் போதார் - (அவர்கள் தொகைக்கு) உறையிடவும் போதமாட்டார்கள்; கணக்குவரம்பு உண்டோ - (அவ்வானரசேனைக்கு) ஓர் எண்ணளவு உளதோ? [இல்லை யென்றபடி]; (எ - று.) —என்று இராமபிரானது துணைவலியை அநுமான் பிராட்டியினிடம் தெளிவாகக் கூறிமுடித்தன னென்க.

தம்பன் - தம்பம்போன்றவன். தூமன் - புகைநிறமானவன். சதவலி - பலதோல்மடிப்புக்களை யுடையவன். ததிமுகன் என்னும் பெயரை 'ததியன் வதனன்' என்றார். ததிமுகன் - தயிர்போல் வெள்ளியமுகமுடையவன். வம்பு - வாசனையுமாம். உறையிடுதலாவது - பொருள்களைக்கணக்கிடும்போது ஞாபகத்தின்பொருட்டு ஒவ்வொரு பெருந்தொகைக்கு ஒன்றாக இடுவதோர் இலக்கக்குறிப்பு; இவ்விலங்கையிலுள்ள அரக்கர்களின் தொகை இராமபிரானுக்குச் சேனையாகவுள்ள வானரவீரர்களின் தொகைக்கு உறையிடவும் போதாதென்று, வானரசேனையின் தொகைமிகுதியை விளக்கியவாறு.பி-ம்:— [1]கணக்கும் வரம்புடைத்தால். (கசஎ)

உருக்காட்டுபடலம் முற்றிற்று.

ஆறுவது

சூளாமணிப் படலம்.

பிராட்டி தான் வைத்திருந்த சூளாமணியை இராமபிரானிடம் கொண்டுபோய்த் தருமபடி அநுமானிடம் அடையாளமாகக் கொடுத்த வரலாற்றைக் கூறுகின்ற பாகம். சூளாமணி - சூடாமணி; இது, வடநூல்முறைப்படிவந்த டகரளகரப்போலி. இது, சூளா மணி என்னும் இரண்டுவடமொழிகள் கூடிநின்ற தொகைநிலைத் தொடர்மொழி. இதனை

ஏழாமவேற்றுமையுருபுமபயனு முடன்தொககதொகையென்றால் தலையிலணி யும்மணியென்றும, ஆறாமவேற்றுமைததொகை யென்றால் தலையினது சம் பந்தமான மணி யெனறும் விரிந்து பொருளபடும். இது, ஒருவகைத்தலை யணி சூடா - தலைமயிர்முடி, மணி - இரததினம.

வேறு.

க.—அநுமான் சீதையை இராமபிரானிடங் கொண்டுசேர்க்கக் கருதுதல்.

உண்டுதுணை யென்னவெளி தோவுலகி னம்மா
[1]புண்டரிகை போலுமிவ ளின்னல்புரி கின்றா
ளண்டமுத லாயகன தாவியனை யாளைக்
கொண்டகலவ தேகருமமென் றுணர்வு கொண்டான்.

(இ - ள்.) (என்றுசொன்ன அநுமான்), 'இன்னல் புரிகின்றாள் - துன் பமனுபவிப்பவளும, அணடம் முதல் நாயகனது ஆவி அனையாள் - உலகங் கட்கெல்லாம முதலதலைவனாகிய இராமபிரானது உயிரை யொததவளு மாகிய, புணடரிகை போலும இவளை - இலக்குமிபோன்ற இப்பிராட்டியை, கொணடு - எடுததுக்கொண்டு, அகல்வதே - (அப்பிரானிடம்) செல்வதே, கருமம - (இப்பொழுது நான்) செய்யவேணடிய தொழிலாம,' என்று உண ரவு கொணடான் - என்று எணணினன்; (இவ்வனுமானுககு), உலகின் - லோகத்தில், துணை - வேறு உவமை, உணடு—, என்ன - என்றுசொல்ல, எளிதோ - எளியதோ? [அன்று, தனககுததானே உவமையாவன் என்ற படி]; அம்மா-ஆச்சரியம்!(எ-று.)—அமம என்னும் வியப்பிடைசசொல், அம்மா என ஈறுதிரிந்துநின்றது; அநுமானது தைரியத்தைப்பற்றி வியந்தவாறு.

முதலடி - கவிக்கூற்று. அநுமான ஒப்புயாவுறறவனாதலால், இவ்வருந் தொழிலைச செய்யக்கருதின னென்பதாம். முதலடியைப் பின் மூன்றடிகள் சமர்ததித்துநின்றது, தொடர்நிலைச்செய்யுட் குறியணி. புணடரிகை - செந் தாமரையலரில் வாழும் இலக்குமி. 'உலகி லென்ன' என்ற பாடததுக்கு - கீழ்ச்சொன்ன வானரசேனைக்கு உலகத்தில் ஓர் அளவு உண்டோ வென்று அநுமான்சொல்லி யெனப் பொருள் காணக. பி-ம்:—[1]புண்டரீகாபேருமென வின்னபுகல்கின்றாள். (க)

உ—இதுமுதல் ஒன்பதுகவிகள் - ஒருதொடர்: பிராட்டியினிடத்து அநுமான் விண்ணப்பித்ததைக் கூறும்.

கேட்டி யடியேனுரை முனிந்தருளல் [1]கேளான்
வீட்டியிடு [2]மேலவனை வேறல் வினையன்றா
லீட்டியினி யென்பல விராமனெதிர் நினைக்
காட்டியடி தாழ்வெனிது காண்டியிது காலம்.

(இ - ள்.) (அநுமான் சீதையைநோக்கிப் பின்வருமாறு கூறுவான்), அடியேன் உரை - அடியவனான எனது வாரததையை, கேட்டி - கேட்பா யாக: முனிந்தருளல் - கோபிக்க வேணடாம்: கேளான் வீட்டியிடும் மேல் - பகைவன் [இராவணன்] உன்னைக்கொன்றுவிடுவானாயின், (பிறகு), அவனை வேறல் வினை அன்று - அவ்விராவணனை வெல்லுதல் (இப்

பொழுது செய்யவேண்டிய) காரிய மன்று; இனி பல ஈட்டி என - இப்பொழுது பலவாறாதவைகளைத்திரட்டிச்சொல்லி யாதுபயன்? இராமன் எதிரின்னே காட்டி அடி தாழ்வென் - இராமபிரானது முன்னிலையில் உன்னைக் கொண்டுபோய்ச்சேர்த்து (அப்பிரானது) திருவடிகளை வணங்குவேன்; இது காண்டி - இந்த என்துசெய்கையைக் காணபாயாக; இது காலம் - இச்செய்கையே இக்காலத்திற்குஏற்றதாம; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

சீதையை எடுத்துக்கொண்டு செல்வதாக தான் கூறப்புகுவது சீதையின் மனத்துக்கு இவன் இராவணனே வென ஐயமுண்டாக்கக்கூடியதாகையாலும், இராமபிரானிட்ட கட்டளைக்கு உட்படாமல் சுவதந்திரமாக இருத்தலாலும, மகாபதிவிரதையான சீதையைத் தான் எடுத்துச்செல்வது தகுதியற்றதாகத் தோன்றுதலாலும், 'முனிந்தருளல' என்றான். அடியேன்-இராமபிரானது பக்தனாகிய நான். காரியம பிரதானமே யன்றி வீரியம் பிரதானமன் றென்பான் 'மேலவினை வேறல் வினையன்று' என்றான். வினையன்று-ஒருபெருங்காரியமன்று என்றுமாம். இது காலம என்பதற்கு-இதுவே (அதற்கு ஏற்ற) சமயமெனக் கூறினுமாம். இப்பொழுதேயென்றுமாம். பி - ம்:—[1]கேளாா. [2]மேவலினை, மேலவரை. (உ)

௩. பொன்றிணி பொலங்கொடியென் மென்மயிர் பொருந்தித்
துன்றிய புயத்தினி திருக்கதுயர் விட்டா
யின்றுயில் விளைக்கவொ ரிமைப்பினிறை வைகுங்
குன்றிடை யுனைக்கொடு குதிப்பெனிடை கொள்ளேன்.

(இ - ள்.) பொன் திணி பொலம் கொடி - பொன்மயமான அழகிய பூங்கொடிபோன்றவளே! என் - எனது, மெல் மயிர் பொருந்தி துன்றிய புயத்து - மென்மையான மயிர்கள் நெருங்கியிருக்கப்பெற்ற தோள்களின் மேல், இனிது இருக்க - இனிமையாக (நீ ஏறி) வீற்றிருந்து, துயர்விட்டாய இன் துயில் விளைக்க - துன்பம நீங்கி இனிமையான தூக்கத்தைக் கொள்வாயாக; (நான்), உனை கொடு-உன்னை எடுத்துக்கொண்டு, இடை கொள்ளேன்-நடுவில்தங்காது, ஓர் இமைப்பின் - ஒருநொடிபபொழுதினுள்ளே, இறை வைகும குன்றிடை-இராமபிரான் எழுந்தருளியுள்ள மலையிலே குதிபபேன்--.

பொன்திணி பொலஙகொடி - பொன்னுலகமான தேவலோகத்திலே கற்பகத்தைச் சார்ந்துள்ள காமவல்லியே! எனினுமாம். என் மென்மயிர பொருந்தித் துன்றியபுயம்-இதனை மெத்தையாகக் கொள் என்பது, குறிப்பு.

௪. அறிந்திடை பரக்கர்தொடர் வார்களுள ராமேன்
முறிந்துதிர நூறியெதி ரென்சின முடிப்பே
னெறிந்தகுழ லின்னிலைமை கண்டுநெடி யோன்பால்
வெறுங்கைபெய ரேனொருவ ராலுமவி ளியாதேன்.

(இ - ள்) செறிந்த குழல் - செறிந்த கூந்தலையுடையவளே! அறிந்து - (நான் உன்னை எடுத்துக்கொண்டுபோவதைத்) தெரிந்து, இடை - நடுவழியிலே, தொடர்வார்கள் அரக்கர் - பின்தொடர்ந்து போர்க்குவருபவர்களான இராக்கதர்கள், உளர் ஆம் எல் - உள்ளாரானால், ஒருவராலும் விளியாதேன் - ஒருவராலும் கொல்லப்படமாட்டாத நான், எதிர் - (அவர்களை) எதிர்த்து, முறிந்து உதிர நூறி - அழிந்துசிதறும்படி நாசஞ்செய்து, என் சினம் முடிப்பேன் - எனது கோபத்தையும் தீர்த்துக்கொள்வேன்; நின் நிலைமை கண்டும் - உனது நிலைமையைக் கண்ணாறக் கண்டுவைத்தபின்பும், நெடியோன்பால் - பெருந்தன்மையுடைய இராமபிரானிடம், வெறுங்கை பெயரேன் - (உன்னை உடன்கொண்டுசெல்வேனேயன்றி) வெறுங்கையுடனே திரும்பிப்போகேன்.

'உளராமேல' என்ற சொல்லின் ஆற்றலால், ஒருவரும் அறியாதபடி செல்லவல்லேன் யான் என்று குறிப்பித்தவாறும் ஆம் - அசை எதிர்த்து எனனும் வினையெச்சம் விகுதிமுதலியன தொக்கு 'எதிர்' என நின்றது; "வரிப்புனைபந்து" என்பதில், 'வரி' என்பதுபோல குழல் - குழலையுடைய பிராட்டிக்குச் சினையாகு பெயர் நின் நிலைமை கண்டும் - அரக்கியர்களின் கைப்பட்டு யாதொருதுணையுமின்றிக் காட்டுத்தீயினிடை யகப்பட்ட மான்போல் மிகத்தவிக்கும் உனது தன்மையைப்பார்த்தும் என்றவாறும் எனவே, நான் உன்னை உபேக்ஷித்துச்செல்லுதல் சிறிதும் தகுதியன்று என்பது, தொனி. நெடியோன் - திரிவிக்கிரமனாய் நீண்டவன் என்றுமாம்.

'அரசன் தெய்வம் குரு இவர்களிடத்து வெறுங்கையுடனே செல்லலாகாது' என்பது நூற்கொள்கை யாதலால், தெய்வமும் அரசனுமாகிய இராமபிரானிடத்து அவனுக்கு மிகச்சிறந்த பொருளான உன்னைக் கொண்டன்றி வெறுங்கையுடனே நான் மீண்டுசெல்வது முறைமையன் றென்பான் 'நெடியோன்பால் வெறுங்கை பெயரேன' என்றான் விளியாதேன் - சோர்வுறாதேன என்றும் பொருள்படும். நான் உன்னை யெடுத்துக்கொண்டு செல்லுகையில் அரக்கர்கள் பின்தொடர்ந்து போர்செய்து என்னை அழித்தால் என்செய்வது? என நீ கவலவேண்டா; நான் மிக்கபலமுள்ளவனும் சிரஞ்சீவியுமாதலால், நானே இறவாமலே வெல்வேன என்ற அபிப்பிராயவிசேஷமாதலால், ஒருவராலும் விளியாதேன்' என்பது - கருத்துடையடைகோளியணியாம். (௪)

௫ இலங்கையொடு மேருகிகொ லென்னினு மிடந்தென்
வலங்கொளொரு கைத்தலையில் வைத்தெதிர் [1]தடுப்பான்
விலங்கினரை நூறிவரி வெஞ்சிலையி னோதம்
பொலங்[2]கொள்கழ லூழ்குவெனி தன்னைபொரு ளென்றால்

(இ - ள்.) அன்னை - தாயே! 'இலங்கையொடும் - இந்த லங்காபட்டணத்துடனே, நிகுதி கொல் - (என்னை எடுத்துக்கொண்டு) செல்லலாம் - என்று கூறினாலும், (அவ்வாறே), இடந்து -

(இவ்விலங்கையைப்) பேர்த்தெடுத்து, என் வலம் கொள் ஒரு கைத் தலையில வைத்து - எனது பலம்பொருந்திய ஒருகைத்தலத்தில் வைத்துக்கொண்டு, எதிர் தடுப்பான விலங்கினரை நூறி - எதிரில் தடுக்கும்பொருட்டு வருகிற இராக்கதரையெல்லாம (மற்றொருகையாற்) பொடியாகவிட்டு, வரி வெம் சிலையினோதம் போலம் கொள் கழல் தாழ்குவென் - கட்டமைந்த கொடிய விற்களையுடைய இராமலக்ஷ்மணர்களது அழகுகொண்ட திருவடிகளில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து தண்டனிடுவேன்; (இவ்வளவு வலிமையையுடைய எனக்கு), இது - (உன்னைத் தோளின்மீது எடுத்துச்செல்லும்) இச்சிறு தொழில், பொருள அன்று - ஒருபொருட்டன்று; (எ - று)— ஆல்- ஈற்றசை.

தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி கொல் - வினை வலங்கொள் ஒரு கைத்தலையில் - வலக்கையில் என்றுமாம். இது லங்கையைப் பேர்த்தெடுத்துச் செல்லுந் தொழிலென்றுமாம் கைத்தலை-தோளுமாம் பி - ம்·— [1]தடுப்பின். [2]கழல்கடாழ்குவனினைதத (ரு)

சு அருந்ததி யுரைத்தியழ கற்கருகு சென்றுன்
மருந்தனைய தேவிகெடு வஞ்சசிறை வைப்பிற்
பெருந்துயரி னோடு[1]மொரு வீடு[2]பெற லிலளா
திருந்தன ளெனப்பகரி னென்னடிமை யென்னாம்.

(இ - ள்.) அருந்ததி - அருந்ததிபோலபவளே! அழகற்கு அருகுசென்று- பேரழகனான இராமபிரானிடஞ் சென்று, 'உன - உனது, மருந்து அனைய தேவி - தேவாமிருதம்போன்ற மனைவி, கெடு வஞ்ச சிறைவைப்பில் - மிக்க வஞ்சனையையுடைய அரக்கர்களின் சிறைச்சாலையில், ஒரு வீடு பெறல் இல்லாது - ஒருவகையாலும் விடுதலையடையும் உபாயத்தைப்பெறாமல், பெருந்துயரினோடும் இருந்தனள் - மிக்க துன்பத்துடனே யிருக்கின்றாள்', என பகரின் - என்று (நான்) சொல்வேனாயின், என் அடிமை - எனது அடிமைத்தொழில், என ஆம் - யாது பயன்பெறும்? உரைத்தி - சொல்வாயாக; (எ - று.)

தலைவனுக்கு உகப்பான தொழில் செய்தலே அடியவனுக்குக் கடமையாதலால், அதனைச்செய்து உன்னைமீட்காத என்அடிமை சிறிதும் பயன்படாது என்பதாம். 'சேஷிக்கு அதிசயத்தை விளைக்கை, சேஷபூதனுக்கு ஸ்வரூபலாபமும்,ப்ராப்யமும்' என்ற பெரியோர்வாக்கையும் நோக்குக. இராமபிரானுக்குத் தெவிட்டாத மிக்கஇனிமைவிளைத்தலில், சீதைக்கு அமிருதம உவமை. பி - ம் —[1]கெடு [2]பெறுகில்லாள (சு)

எ. புண்டொடர் வகற்றிய புயத்தினொடு [1]புக்கேன்
விண்டவா [2]வலத்தையும விரித்துரைசெய் கேனோ
கொண்டுவரு கிற்றிலெ னுயிர்க்குறுதி கொண்டேன்
கண்டுவரு கிற்றிலெ னெனக்கழறு கேனோ.

(இ - ள்) புண் தொடர்வு அகற்றிய - புண்படுதலை நீக்கிய, புயத்தினொடு - தோள்களுடனே, புக்கேன் - (யான் இராமபிரானிடம்) சென்

றவனும், விண்டவா வலத்தையும் - (நமது) பகைவர்களுடைய பலத்தை யெல்லாம், விரித்து உரை செய்கேனோ - விவரித்துச் சொல்வேனோ? கொண்டு வருகிறுதிலென் - (பிராட்டியை) உடன்கொண்டுவந்தேனில்லை: உயிர்க்கு உறுதிகொண்டேன் - (எனது) உயிர்க்கு நன்மையையே தேடிக்கொண்டேன் கண்டு வருகிறுதிலென் - (பிராட்டியைச் செவ்வையாகக்) கண்டுவந்தேனுமில்லை,' என கழறுகேனோ - என்று சொல்வேனோ?

உன்னை நான் உடன்கொண்டு செல்லாவிடின் உன்னைக் கண்டதனு லாகிய பயன்தானும் இல்லை; நான் இராமபிரானிடம்சென்று பகைவர்களின் வலிமையையெல்லாம் விவரித்துச்சொல்வதற்காகவோ இப்போது இங்கு வந்தது? அவ்வலிமைதானும் எனக்கு எவ்வாறு செவ்வையாய்த் தெரியும்? உன்னை நான் எடுத்துக்கொண்டுபோக அப்பொழுது அவர்கள் எதிர்த்து வந்தாலன்றோ அவர்களவலிமை எனக்குத்தெரியும்? உன்னை நான் கொண்டுசெல்லாவிட்டால், என் உயிர்க்கு ஏதாவது ஒருதீங்குநேருமோ வென்று சங்கித்து அவ்வுயிர்க்கு நன்மையைச் செய்துகொண்டவனுவேனே யன்றி, இராமபிரானுக்கும் உனக்கும் ஒருநன்மையும் செய்தவனுகேன் என்றவாறும். 'புண்தொடாவகற்றியபுயம்' என்றது, இதுவரையிலும் ஒரு பொழுதும் பகைவர்களால் ஊறுபடாமையை விளக்கிறதென்னவுமாம். 'உயிர்க்குறுதிகொண்டேன்' என்பதை, 'கொண்டு வருகிறுதிலென்' என்பத னேடும், 'கண்டுவருகிறுதிலென' என்பதனேடும் இயைத்து மத்யமதீப மாகப் பொருள் காண்க. கண்டுவருகிறுதிலென் - நன்றாகக்கண்டால் ஒருவேளை பகைவர்கள் எனது உயிர்க்கு ஏனதீங்குசெய்வார்களோ வென்றுஅஞ்சி அதுதானும் செய்தேனில்லை யென்றபடி. ஓகாரங்கள், சொல்வது தகுதியல் லவே யென்று இரங்கியபடியைக்காட்டும். பி - ம் —[1]புகசே. [2]வலத்தையும் வலத்தையும்விரிப்பன். (எ)

அ இருக்குமதில் சூழ்கடி யிலங்கையை [1]யிமைப்பி
னுருக்கி [2]யெரி யாலிக லரக்கரையு மொன்று
முருக்கிநிரு தக்குல முடித்துவினை முற்றிப
[3]பொருக்கவக லென்னினு மதின்றுபுரி கின்றேன.

(இ - ள்) இருக்கும - (நீ) தங்கியுள்ள, மதில் சூழ் கடி இலங்கையை- மதில்களினுற சூழப்பட்ட காவலையுடைய இலங்காபுரியை, இமைப்பின் - நொடிப்பொழுதினுள்ளே, எரியால் உருக்கி - நெருப்பால உருகச்செய்து,— இகல் அரக்கரையும - (இங்குள்ள) வலிமையையுடைய ராக்ஷசர்களேயும், ஒன்று ஆ முருக்கி - ஒருசேர அழித்து, நிருதர் குலமமுடித்து - அரக்கரது குலத்தையும வேரோடுஅழித்து, வினை முற்றி - போர்த்தொழிலை முடித்துக் கொண்டு, பொருக்க - விரைவாக, அகல்க-செவ்வையாக, என்னினும்-என்று (நீ) கட்டளையிட்டாலும, அது - அச்செய்கையையும், இன்று இப்பொழுதே, [illegible] - செய்துமுடிக்கின்றேன்; (எ - று.)

இருக்கும் இலங்கை யென இயையும். வினை முற்றி - வந்தகாரியத்தை முடித்துக்கொண்டு என்றுமாம். பொருக்க - விரைவுக்குறிப்பிடைச்சொல்.
பி - ம்:—[1]இமைக்கண. [2]எரியா . ஒன்றா, இகலாலிகலாககளையுமொன்றோ. [3]பொருக்கெனவகல்கெனினும். (அ)

கூ இந்துநுத னின்னொடிவ ணெய்திஇகல் வீரன்
சிந்தையுறு வெந்துயர் தவிர்ந்துதெளி வோடு
மந்தமி லரக்கர்குல மற்றவிய நூறி
நந்தலில் புவிக்கணிடர் பிற்களைத னன்றால்.

(இ - ள்.) இந்து நுதல் - சந்திரன்போன்ற நெற்றியையுடையவளே! இகல் வீரன் - வலிமையையுடைய வீரனாகிய இராமபிரான், நின்னொடு இவண் எய்தி - (நான் உன்னை எடுத்துக்கொண்டுபோக) உன்னோடு இப்பொழுதுகூடி, சிந்தை உறு வெம் துயர் தவிர்ந்து - மனத்திற் பொருந்திய கொடிய துயரம் நீங்கப்பெற்று, தெளிவோடும் - மனத்தெளிவுடனே, பின் - பின்பு (இங்குவந்து), அந்தம் இல் அரக்கர் குலம் அற்று அவிய நூறி - முடிவில்லாத [மிக்கதொகுதியாயுள்ள] அரக்கர்கூட்டத்தை அழிந்தொழியும்படி நீறாக்கி, நந்தல் இல் புவிக்கண் இடர் களைதல் - அழிவில்லாத இவ்வுலகத்துக்கு (அவர்களால்நேர்ந்த) துன்பத்தைத் தீர்ப்பது, நன்று - நல்லதாம்; (எ - று)—ஆல் - ஈற்றசை.

'இப்போது தான் அநுமானோடேமீண்டுவிட்டால் இராமபிரானால் துஷ்டநிக்கிரகம் நடப்பது எவ்வாறு?' என்று சீதைக்கு உண்டாகக்கூடிய சந்தேகத்தை அநுமான் இவ்வாறுசொல்லி யொழித்தன னென்க (கூ)

கo வேறினி விளம்ப [1]வுள தன்றுவிதி யாலிப்
பேறுபெற வென்கணரு ளந்தருளு [2]பின்போ
யாறுதுய ரஞ்சொலிள வஞ்சியடி யன்றோ
ளேறுகடி தென்றுதொழு தின்னடிப ணிந்தான்.

(இ - ள்.) 'அம் சொல் இள வஞ்சி - அழகியசொற்களையுடைய இளமையான வஞ்சிக்கொடிபோன்றவளே! இனி வேறு விளம்ப உளது அன்று - இனி வேறோர ஆக்ஷேபமும (நீ) சொல்லத்தக்கதன்று: விதியால் - (முன் செய்துள்ள) நல்வினைப்பயனால், இ பேறு பெற - (உன்னை இராமபிரானிடத்திற் சேர்த்த வென்ற) இப்படிப்பட்ட பாக்கியத்தை (யான்) பெறும்படி, என்கண - என்னிடத்தில், அருள் தந்தருளு - கிருபைசெய்தருள்வாயாக: பின் - (நான் எடுத்துக்கொண்டுபோன) பின்பு, போய் - (இராமபிரானிடம் நீ) சென்று, துயர் ஆறு - துன்பந் தணியப்பெறுவாயாக: அடியன் தோள் - என்னுடையதோளின்மேல், (இப்பொழுது), கடிது ஏறு - விரைவில் ஏறியருள்வாயாக', என்று-என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்து, தொழுது இன் அடிபணிந்தான் - கைகுவித்துக்கொண்டே (பிராட்டியினது) இனிய திருவடிகளை வணங்கினன், (அநுமான்); (எ - று.)

விதியால் - உனதுகட்டளையால என்றுமாம். நீ என்தோளின்மீது ஏறிக்கொண்டால், இராமபிரானைச் சென்றுசேர்ந்து இப்பொழுதுபடும்

துன்பத்தினின்று நீங்கிச் சுகமடையலாம் என்பது கருத்து. பி - ம்:—[1]உள தின்று. [2]பின்னே. (௧௦)

வேறு

௧௧—சீதை அநுமானின்வார்த்தைக்கு உடன்படாது சிலகூறுதல்.

ஏய நன்மொழி யெயத்கவி ளம்பிய
[1]தாயின் முன்னிய கன்றனை யான்[2]றனை
யாய தன்மை யரியதன் றாமெனத்
தூய மென்சொ லினையன சொல்லினாள்

(இ - ள்.) ஏய - தகுதியான, நல் மொழி - நல்ல வார்த்தைகளை, ஏயதகவிளம்பிய - (செவியிற) பொருந்துமபடி கூறின், தாயின் முன்னிய கன்று அனையான்தனை - தாயப்பசுவிடகுமுன் சென்று நின்ற கன்றை யொத்த அநுமானை (நோக்கி, பிராட்டி),—'ஆய தன்மை - (கீழ் இவன் கூறிய) அப்படிப்பட்ட செய்கை, அரியது அன்று ஆம் - (இவனுக்குச் செயவதற்கு) அருமையானதொன்று அன்றாகும்', என - என்று எண்ணி, இனையன - இத்தன்மையனவாகிய, தூய - குற்றமற்றனவான, மெல்சொல - மென்மையான வார்த்தைகளை, சொல்லினாள் - சொல்பவளானாள், (எ-று)— அவற்றை, மேற் பதினைந்துகவிகளிற் காண்க

'தாயின்முன்னிய கன்றனையான்' என்றது, அநுமானது களிப்பு மிகுதியைக் குறிக்கும். தாயப்பசு - லோகமாதாவான பிராட்டிக்கும், கன்று - அநுமானுக்கும் உவமையாம். 'தூய' என்றா, அப்பிராட்டி சொல்லும் வார்த்தைகள் அவளது கற்புநிலைமைக்குத் தக்கிருந்தனவாமென்றற்கு மென்சொல என்பதைப் பிராட்டிக்கு அனமொழித் தொகையாக்கி, தூயசொலலினாள் என்றலுமொன்று பி - ம்:—[1]தாயை [2]தனக்கு. (௧௧)

௧௨ அரிய தன்று[1]நின் னாற்றலுக் கேற்றதே
தெரிய வெண்ணினை [2]செய்வதுஞ் செய்தியே
யுரிய தன்றென வோர்கின்ற துண்டதென்
பெரிய பேதைமைச் சின்மதிப் பெண்மையால்.

பதினைந்து கவிகள் - ஒருதொடர்

(இ - ள்) அரியது அன்று - (இது உனக்குச் செய்தற்கு) அருமை யான தொழிலொன்றன்று; நின் ஆற்றலுக்கு ஏற்றதே தெரிய எண்ணினை - உனது வல்லமைக்குத் தக்கதையே (செய்ய) நன்கு ஆலோசித்துள்ளாய; செய்வதும் - (நீ) செய்வதாகச்சொன்னதையும், செய்தியே - செய்தே முடிக்கவல்லாய்; (ஆயினும்), என் - எனது, பெரிய பேதைமை சில் மதி பெண்மையால் - மிக்க அறியாமையையும் சிற்றறிவையுமுடைய பெண்தன் மையால், உரியது அன்று என - (நீ சொன்ன காரியம்) தக்கதன்றென்று, ஓர்கின்றது அது - ஆலோசிக்கிறதொன்று, உண்டு - (உனது எண்ணத் துக்கு மாறாக) உளது; (எ - று.)—அது, மேல விவரித்துக் கூறப்படும்.

நீ என்னை எடுத்துச்செல்வதாகச் சொன்னது காலத்துக்கும் உனது ஆற்றலுக்கும் தக்கதாயினும் அது எனதுபெண்புத்திக்கு நேரிதாகத்தோன்ற வில்லை யென்றனை யென்க உரியதன்றென வோாகின்ற துண்டதென், பெரியபேதைமைச் சிறுமதி—மாறுபட்டசொற்கள் வந்தது, தொடைமுரண்.
பி - ம்:—[1]உனக்காற்றலுக்கு, [2]செய்வது. (கஉ)

கங. வேலை யின்னிடை யேவந்து வெய்யவர்
கோலி வெஞ்[1]சர நின்னொடுங் கோத்தபோ
தால மன்னவர்க் கல்லையெற் கல்லைமற
சால வுந்தடு மாறுந் த[2]னிமையோய்.

(இ - ள்) (என்னை நீ எடுத்துக்கொண்டுசெல்லுகையில்), வேலையின் இடையே - சமுத்திரத்தின் மத்தியில் [கடலுக்குநேராக மேலே நீ செல்லும் போது], வெய்யவர் - கொடுந்தன்மையையுடைய அரக்கர், வந்து - (உன்னைப் பின்தொடர்ந்து) வந்து, கோலி - (உன்னை) வளைத்துக்கொண்டு, நின்னொடு - உன்னோடு, வெம் சரம் - கொடிய அம்புகளை, கோத்த போது - கொடுத்து எதிர்த்துப்போர்செய்யும்போது, ஆலம் அன்னவர்க்கு அல்லை - விஷம்போன்ற ராட்சசர்களுடன் எதிர்த்துப் போர்செய்யவும் முடியாமல், எற்கு அல்லை - என்னைக்காப்பாற்றவும் முடியாமல், சாலவும் - மிகவும், தடுமாறும் - மனங்கலங்குகிற, தனிமையோய் - தனித்திருக்குந் தன்மையையுடையவனாய்; (எ - று.)

நீ வேறுதுணையின்றித் தனிப்பட்டவனாயிருத்தலால், இடைவழியில் அரக்கரை யெதிர்த்து அழித்தலும், என்மீது அவ்வரக்கரது அம்பு படாமல் என்னை இடையூறின்றிக்காத்தலும் ஆகிய இரண்டையும் ஒருங்குசெய்ய மாட்டாமல் தடுமாறுவாய் என்றபடி. ஆலம் - பிறரைக்கொல்லுந் தன்மையாலும், கருநிறத்தாலும் அரக்கர்க்கு உவமை மூன்றாமடி - முற்றுமோனை.
பி - ம்:—[1]சமா. [2]தகைமை. (கங)

கச. அன்றி யும்பிறி [1]துள்ளதொ னாரியன்
[2]வென்றி வெஞ்சிலை மாசுணும் வேறினி
நன்றி யென் [3]பதம் வஞ்சித்த [4]நாய்களி
னின்ற வஞ்சனை நீயு நினைத்தியோ.

(இ - ள்.) அன்றியும - கீழ்ச்சொன்ன காரண மல்லாமலும், பிறிது ஒன்று உள்ளது - (என்னை எடுத்துச்செல்லக்கூடாமைக்கு) வேறொரு காரணமும் இருக்கின்றது: (அது என்னவென்றால்,—) ஆரியன் - இராம பிரானது வென்றி வெம் சிலை - வெற்றியையுடைய கொடிய வில், மாசு உணும் - (மனைவியை மீட்கவில்லையெனனும்) பழிப்பை யடையும் (என்பதாம; (இப்படி எல்லாவகையாலும் அசெய்கை குற்றத்துக்கு இடமாயிருத்தலால்), இனி வேறு நன்றி என் - (அதில) இனி வேறு என்னநன்மை உள்ளது? பதம் - பக்குவமானசோற்றை, வஞ்சித்த - வஞ்சனைசெய்து எடுத்துக்கொண்டுசெல்கிற, நாய்களின் - நாயகள

மேலவ், னின்ற வஞ்சனை - பொருந்திய வஞ்சனைத்தொழிலை, நீயும்—, நினைத்தியோ - நினைக்கக்கடவையோ? (எ - று)—நினைத்தல் சிறிதும் தகுதி யன்றென்பதாம்.

ஈற்று நீயும், உம்-இராமதூதனாய்ச்சிறப்புப்பெற்றுள்ள நீயுமென உயர்வு சிறப்புப்பொருளையுந் தரும். இராவணன் என்னைப் பிறர்க்குத்தெரியாது வஞ்சித்து எடுத்துவந்ததுபோல நீயும் பிறர்க்குத் தெரியாது இங்கிருந்து என்னை யெடுத்துச்செல்லுதல் இழிதொழிலாமென்பது கருத்து. நீ என்னை எடுத்துச்சென்றால் அது, அசகாயசூரனான இராமபிரானுக்கு, 'தன்பொருளைத்தானும் மீட்கவல்லமையில்லாதவன்' என்ற ஒரு பெரும்பழியை விளைக்குமாதலால், தலைவனான அவனுக்கு இவ்வாறான பழியை உண்டாக்குதல் அடியவனான உனக்குத் தகுதியன்று என்று பிராட்டி தடுத்தனளென்க. [ஆதலா]லும் - உடையவன் தன்மையை உடைமைமேல் ஏற்றிக்கூறிய உ[பசார] வழக்கு ஓகாரம் தகுதியின்மை குறித்துநின்றது. பி - ம் —[1]உள்ளதுண்டு [2]வென்ற. படுவா. நாயுவன். (கச)

கரு. கொண்ட [1]போரினெங் கொற்றவன் விற்றொழி
லண்ட ரேவரு நோக்கவென் னாக்கையைக்
கண்ட போரரக் கன்விழி காகங்க
ளுண்ட போதன்றி யானுள னாவெனோ.

(இ - ள்.) கொண்ட போரின்-மேற்கொண்டு செய்யப்போகிற யுத்தத்தில், எம் கொற்றவன்-எமது தலைவனாகிய இராமபிரானது, வில்தொழில்-வில்தொழிலின் வல்லமையை, அண்டர் எவரும் - (ஆகாயத்து நின்று போர்காண்கிற) தேவர்களெல்லாரும், நோக்க - பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில்,—என் ஆக்கையை கண்ட போர் அரக்கன் விழி - (பதிவிரதையான) எனது உடம்பை(க் காதல்கொண்டு) நோக்கின போரில்வல்ல இராவணனது கண்களை, காகங்கள் - காக்கைகள், உண்டபோது அன்றி - குத்தித்தின்ற போதல்லாமல், யான் - நான், உளென் ஆவெனோ - உயிருள்ளவளாவேனோ?

எனக்குத்தீங்கிழைத்த இராவணனது தலைகள் இராமபிரானது அம்புகளால் அற்றுக் கீழுருண்டு காக்கைகள் குத்தித்தின்றால்தான் என்மனத்துயர்தணிந்து உயிர் நிலைபெறுமேயன்றி, அங்ஙனமாகாதவரையில் மனக்கொதிப்பு அடங்காது; எனது உயிர் இருந்தாலும் இல்லாதது போன்றதேயாம் என்பது, கருத்து. சீதையைக் காதல்கொண்டு நோக்கின இராவணனது கண்கட்குத் தண்டனை காக்கைகளாற் குத்தப்படுதலேயென்க. பூமியிற் போர்நிகழ்கையில் தேவர்கள் ஆகாயத்தில் நின்று அப்போரைக் காணுதல், மரபு. பி - ம் —[1]போரினுங்கொற்றவன. (கரு)

கசா வெற்றி நாணுடை வில்லியர் விற்றொழின்
முற்ற [1]நாணில ரக்கியர் மூக்கொடு
மற்ற [2]நாணின ராயின போதன்றிப்
பெற்ற நாணமும் பெற்றிய தாகுமோ.

(இ - ள்.) வெற்றி நாண் உடை வில்லியர் - ஜயத்தைத்தருகின்ற நாணியையுடைய வில்லை யேந்திய இராமலக்ஷ்மணர், வில் தொழில் - (தமது) வில்லினால் செய்யும் போர்த்தொழிலை முற்ற - நிறைவேற்ற [போரிற் பகைவர்களையெல்லாம் கொல்ல], (அதனால்), நாண் இல் அரக்கியர் - வெட்கங்கெட்ட ராக்ஷசிகளெல்லாம், மூக்கொடும் - (சூர்ப்பணகையின்) மூக்கு அறுபட்டதனோடு ஒப்ப, அற்ற நாணினர் ஆயினபோது அன்றி - அறுபட்ட மங்கலநாணையுடையவ ராயினபோ தல்லாமல், பெற்ற நாணமும் - (நான்) இயற்கையாகக் கொண்டுள்ள நாணமென்னுங் குணமும், பெற்றியது ஆகுமோ - பெருமையுடையதாமோ? [ஆகாது என்றபடி]; (எ - று.)

நாண் என்றது, மற்றைப் பெண்குணங்க ளெல்லாவற்றிற்கும் உபலக்ஷணம் நான் உத்தம பத்தினியாயின் அரக்கர்கள் யாவரும் இராமலக்ஷ்மணர் அம்புகளினால் இறக்கக்கடவ ரென்பது, கருத்து. எனது நாண் மற்றை நாணை [அரக்கியரின் மாங்கல்யத்தை]ப் பொருதென்பது, தொனி. என்னொருத்தியை வருத்தியதன் பயனாக, அரக்கியரெல்லாம் தம்கணவரை யிழந்து வருத்தமுறக்கட வரென்பாள் 'அரக்கியர் அற்ற நாணினராயின போதன்றிப்பெற்ற நாணமும் பெற்றியதாகுமோ' என்றாள். அற்ற நாணினர்- வடமொழிநடை; நாணற்றவர் என விகுதிபிரித்துக் கூட்டலுமாம். அரக்கியர் மூக்கொடும் அற்ற நாணினர் - முன்னமே அரக்கியருள் ஒருத்தியான சூர்ப்பணகைக்கு மூக்கு அறுபட்டுள்ளது; அதனோடு இப்பொழுது மற்றை யரக்கியர் யாவர்க்கும் மங்கலநாண் அறுபட வேண்டு மென்றபடி: இது, உடனிகழ்ச்சியணி. பி - ம் —[1]நாணிவ்வரக்கியர். [2]நாணிலரரக்கிய (௪௬)

௪௭. பொற்பி றங்கல் இலங்கை பொருந்தல
ரெற்பு மால்வரை [1]யாகில தேயெனி
னிற்பி றப்பு மொழுக்கு மிழுக்கமில்
கற்பும் யானபிறர்க் கெங்ஙனங் காட்டுகேன்.

(இ - ள்.) பொன் பிறங்கல் இலங்கை - பொன்மயமான (திரிகூடமென்னும் மலையின்மே லுள்ள லங்கா பட்டணம், பொருந்தலர் என்புமால்வரை - பகைவர்களாகிய அரக்கரது பெரிய எலும்பு மலையையுடையதாக, ஆகிலதே எனின் - ஆகாமற்போமே யானால், இல் பிறப்பும் - (எனது) உயர்குடிப் பிறப்பையும், ஒழுக்கும் - நன்னடக்கையையும், இழுக்கம் இல் கற்பும் - வழுவுதலில்லாத கற்புநிலைமையையும், யான் —, பிறர்க்கு - அயலார்க்கு, எங்ஙனம் காட்டுகேன் - எவ்வாறு காண்பிப்பேன்? (எ - று.)—காண்பிக்க வழியில்லையென்றதாம்.

அரக்கர்களெல்லாம் அழிந்தால்தான் எனதுகுடிப்பிறப்பு முதலியன விளங்கு மென்றாள். 'பத்தினிவதை பொல்லாது' என்ற உலகவழக்கு, இங்கு நோக்கத்தக்கது. வாயுபகவான் வேகமாக மோதி வீழ்த்தித் தள்ளிய பொன் மயமான மேருமலையின் மூன்று சிகரங்களே திரிகூடமலையாயின என்ற

வரலாறுபற்றி, இங்கு 'பொற்பிறங்கல்' எனப்பட்டது பி - ம்·—[1] ஆக்கி யதில்லெனின். (கஎ)

கஅ. அல்லல் மாக்க ளிலங்கைய தாகுமோ
வெல்லை நீத்த வுலகங்கள் யாவுமென்
சொல்லி னாற்சுடு வேனது தூயவன்
வில்லி னாற்றற்கு மாசென்று வீசினேன்.

(இ - ள்) அல்லல் மாக்கள் இலங்கையது ஆகுமோ - (பிறர்க்குத்) துன்பஞ்செய்யுந் தன்மையுள்ள ராக்ஷசர்களுடைய இலங்கா புரியை மட்டுமோ? எல்லை நீத்த உலகங்கள் யாவும - கணக்கில்லாத எல்லா வுலகங் களையும், என்சொல்லினால் - எனது (சாப) வார்த்தையினாலே, சுடுவேன் - எரித்தழித்திருப்பேன்; அது - அவ்வாறு செய்தல், தூயவன்வில்லின் ஆற் றற்கு மாசு - பரிசுத்த மூர்த்தியாகிய இராம பிரானது வில்தொழில் வன் மைக்குக் குறைவையுண்டாக்கும், என்று - என்று எண்ணி, வீசினேன் - அவ்வாறு செய்யா தொழிந்தேன்; (எ - று.)

அரக்கர்களை யெல்லாம் அழித்துச் சிறைமீளும் வல்லமை எனக்கு இருந்தும் நான் இராமபிரானுக்கு மேன்மை விளைக்க வேண்டியே அங்ஙனஞ் செய்யாது அடங்கி யிருத்தல் போல, உனக்கு என்னை யெடுத்துச் செல்லும் வல்லமை யிருந்தும் நீயும் அடங்கி யிருத்தலே முறைமையாகு மென்று சீதை அநுமானுக்குக் கூறினளென்க அரக்கரை அறிவில்லாத மிருகங்கள் போன்றவரென்பார், மாக்கள்' என்றார் (கஅ)

கக. வேறு முண்டுரை கேள்[1]அது மெய்ம்மையோ
யேறு சேவகன் மேனியல் லாலிடை
யாறு மைம்பொறி நின்னையு மாணெனக
கூறு [2]மிவ்வுருத் தீண்டுதல [3]கூடுமோ.

(இ - ள்) 'மெய்ம்மையோய - சத்தியகுணமுடையவனே! வேறு உரை யும் உண்டு - (நீ எடுத்துச்செல்லக்கூடாமைக்கு) வேறொருகாரணமும் உண்டு அது கேள - அதனைக்கேட்பாயாக· (அது என்னவெனின—), ஐம் பொறி ஆறும் நின்னையும்-பஞ்சேந்திரியங்களும் அடங்கி யிருக்கப்பெற்ற உன்னையும், ஆண் என கூறும் - ஆண்மக னென்றுசொல்லும் (இவ்வுலகம்), (ஆதலால்), ஏறு சேவகன் - உயர்ந்த மகாவீரனாகிய இராமபிரானது, மேனி அல்லால் - திருமேனியைப் (பரிசிப்பதே) யல்லாமல், இடை - நடுவில், இ உரு - இந்த (உனது) உருவத்தை, தீண்டுதல் - (நான்) பரிசித்தல், கூடுமோ - தகுமோ? [தகாது.]; (எ - று.)

பஞ்சேந்திரியநிக்கிரகஞ் செய்தவனாயினும் நீயும் ஆண்பாலுள் அடங்கினவனாதலால், பரபுருஷனைத்தொடுத லென்ற குற்றம் எனக்கு உண்டாகுமாறு உன்தோளின்மீது ஏறுதல் தகாது என்பதாம் இச் செய்யுளினால், சீதையினது பயிர்ப்பு என்னும் மகடூஉக்குணம் இனிது விளங்கும்; (பயிர்ப்பாவது - தகாதவற்றில் அருவருப்புக்கொள்ளுதல்') இனி, ஏறு சேவகன் என்றது - உவமைத்தொகையாய், ஆண்சிங்கம

போன்ற வீரனென்றும் பொருள்படும். "ஏறுசேவகனாக்கு" என்றார் பெரியாரும். பி - ம்:—[1]இது. [2]அவ்வுரு [3]கூறுமோ (௧௯)

௨０ [1]தீண்டு வானெனி னித்தனை சேண்பக
[2]லீண்டு மோவுயிர் மெய்யி னிமைப்பின்முன்
மாண்டு தீரவனென் றேநிலம் வன்மையாற்
கீண்டு கொண்டெழுந் தேகினன் கீழ்மையான்.

(இ - ள்.) கீழ்மையான் - அற்பகுணமுடைய இராவணன், தீண்டுவான் எனின் - (என்னைத்) தொட்டிருப்பானாானால், இத்தனை சேண் பகல் - இவ்வளவு நெடுங்காலம் உயிர் மெய்யின் ஈண்டுமோ - (அவனது) உயிர் உடம்பிற் பொருந்தியிருக்குமோ? [இராது, அப்பொழுதே இறந்திருப்பான் என்றபடி]; (அவன் முன்பு என்னை எடுத்துவரும்பொழுது), இமைப்பின் முன் மாண்டு தீரவன் என்றே - ('நான் இவளைப் பலாத்காரமாகத் தொட்டால்) நொடிப்பொழுதினுள்ளே உயிர்நீங்கிவிடுவேன்' என்று எண்ணியே, வன்மையால் - (தனது) வலிமையால், நிலம் கீண்டு கொண்டு எழுந்து ஏகினன் - தரையோடுபெயர்த்து (என்னை) எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டுச் சென்றான்; (எ - று)—சீதை தான் பரபுருஷனைத் தீண்டுதல் தகாதென்றதன்மேலுண்டாகும் ஐயத்தை இச்செய்யுளினால் நீக்குகின்றாள்

இனி, இக்கவிக்கு - என்னை இராவணன் தொட்டிருப்பானாானால் இத்தனைநாள் என்னுயிர் உடம்பில் தங்குமோ? என்னை வலியத்தொட்டால் நான் உயிர்விடுவேனென்று எண்ணியே அவன் என்னை நிலத்தோடு கொண்டேகினன் என்றும் உரைக்கலாம். பிறாமனைவியை நயக்கும் பாவமுடையானாதலின், இராவணனை 'கீழ்மையான்' என்றாள். பி - ம் —[1]தீண்டினேனெனின். [2]ஈண்டுமேயுயிரெனனில. (௨０)

௨௧ மேவு சிந்தையின் மாதரை மெய்தொடிற்
றேவு வன்றலை சிந்துக [1]தீதெனப்
பூவின் வந்த புராதன னேபுகல்
சாவ முண்டென தாருயிர் தந்ததால்.

(இ - ள்.) 'மேவு சிந்தை இல் மாதரை - தன்னைத் கூடவிரும்புகிற எண்ணமில்லாத பெண்களை, மெய் தொடின் - (இராவணன் பலாத்காரமாக) உடம்பைத் தொடுவானாானால், தீது - அக்குற்றத்திற்காக, தேவு வல் தலை - தெய்வத்தன்மையையுடைய (அவனது) வலிய (பத்துத்) தலைகளும், சிந்துக - (மீண்டும் முளையாதபடி) சிதறிவிடுவனவாக,' என - என்று, பூவின் வந்த புராதனனே புகல் - (திருமாலின் நாபித்) தாமரை மலரில் தோன்றிய பழமையான பிரமதேவன்தானே சொல்லியுள்ள, சாவம் - சாபம், உண்டு - (இராவணனுக்கு) உளது; (அச்சாபம்), எனது ஆர் உயிர் தந்தது - எனது அரிய உயிரைப் (போகவொட்டாது) காத்து நின்றது; (எ - று)—இதனால், இராவணன் நிலத்துடன் கீண்டு கொண்டெழுந்ததற்குக் காரணங் கூறினாள். ஆல் - ஈற்றசை.

அசசாபமில்லாவிட்டால் என்னை அவ்விராவணன் கற்பழிக்க முயல்வா னாதலால், யான் அப்பொழுதே உயிர்நீத்திருப்பே னென்றதாம். இராவண னது தலைகளுக்குத தெய்வத்தன்மை - அறுக்க அறுக்கப் பிரமனது அநுக்கிர கத்தால் மீண்டும் முளைத்தல் திருமாலினது சங்கல்பத்தால் அவனது திரு நாபியினின்று உண்டான தாமரைமலரிற் பிரமன் தோன்றின னென்பது, நூற்கொள்கை. பிதாமக னெனனும் ஒருபெயர்பற்றி, பிரமனை புராதனன்' என்றார். புராதனன், சாபம - வடசொற்கள். முன்னொருகாலத்திலே பிர மனை வந்தனஞ் செய்யும்பொருட்டு அவனது இருப்பிடத்தைக்குறித்துச சென்றுகொண்டிருந்த புஞ்சிகஸ்தலை யென்னும அப்ஸரஸ்திரீயை ஆகாச மார்க்கத்திலே கண்ணுற்ற இராவணன் அவளைக் காதலித்து வலியக்கற் பழிக்க, அங்ஙனம் கலங்கினநிலையோடு பிரமனிருக்கையைச்சார்ந்த அவளை நோக்கின நான்முகக்கடவுள் நிகழ்ந்ததை யுணர்ந்து கடுங்கோபங்கொண்டு இராவணனைக்குறித்து 'இனி நீ அயல்மாதை வலியக் கற்பழிப்பையாயின், அப்பொழுதே உன் தலை நூறுகப்பிளந்து அழிக' எனச சபித்திட்டன னென்ற வரலாறு இங்கு உணரத்தக்கது. இதனை ஸ்ரீ வால்மீகிராமாயணத்து யுதத காண்டத்தில் பதின்மூன்றாஞ் சருக்கத்திற் காண்க இராவணனுக்குமுன் வலியற்றவனும் இராவணனுக்கு மகன் முறையாகிறவனுமான நளகூபரனும் அவனது காமக்கிழத்தியான ரம்பையும் சபித்த சாபங்கள் இராவணன் விஷ யத்திலே பலிக்கமாட்டாதனவாக, அவற்றைப் பொருள்செய்யாமல் இராவ ணன் புஞ்சிகஸ்தலையைப்பலாத்கரித்து அதன்பின் பிதாமககடவுளிட்ட சாபத்திற்கே அஞ்சுவானாயின னென்பதையும் அறிக. பி-ம்.—[1]தீர்ந்தென.

உஉ. அன்ன சாவ முளதென [1]வாண்மையான்
மின்று [2]மௌலியன் மெய்ம்மையன் வீடணன்
கன்னி யென்வயின் வைத்த [3]கருணையாள்
சொன்ன துண்டு துனுக்க மகற்றுவாள்.

(இ - ள்.) அன்ன சாவம் உளது என - அப்படிப்பட்ட சாபமொன்று (இராவணனுக்கு) உண்டென்று,—ஆண்மையான் - பராக்கிரமமுள்ளவனும், மின்னும் மௌலியன் - ஒளிவிளங்குகிற கிரீடத்தை யுடையவனும், மெய்ம் மையன - சத்தியத்தை யுடையவனுமாகிய, வீடணன் - விபீஷணனது, கன்னி - மகளாகிய திரிசடை, என்வயின் வைத்த கருணையாள் - என்னி டம் வைத்த அருளையுடையவள், துனுக்கம் அகற்றுவாள் - (எனது) அச்சத் தைப் போக்குபவளாய், சொன்னது—, உண்டு—; (எ-று)—இராவணனுக்கு நேர்ந்துள்ள சாபவரலாற்றைத் தான் அறிந்தவகையைச் சீதை இதனாற் கூறினாள்.

ஆண்மையான் என்றதில், இலங்கையை யாளுதற்கு உரியவனென்ற ஒருபொருளும் தொனிக்கும்; இங்ஙனம் எதிர்காலவரலாற்றை உய்த்துணரவைத்தல், மகாகவிகளின் இயற்கை. வீடணன்=விபீஷணன்; இவன், இராவணனது இறுதித்தம்பி; மிக்க நற்குணமுடையவன்; வலி

யக் கவர்ந்துவந்த சீதையை விட்டுவிடும்படி தான் பலவாறு நல்லறிவு கூறியும் இராவணன் கேளாமையால், இவன் அவனைத் துறந்து இராமபிரானைச் சரணமடைந்து இராவணவதத்தின்பொருட்டு அப்பிரானுக்குத் துணையாய் நின்றனன்; விபீஷணனென்ற சொல் - (பகைவர்க்குப்) பலவாறு பயங்கரனாகவுள்ளவனென்று பொருள்படும்; இனி, பயங்கரனல்லாதவனென்று உரைத்தலு மொன்று. வீடணனுடைய கன்னியின் பெயர், திரிசடையென்பது. இவளும் இவளது தாயும் அரக்கியரால் சீதை வருத்தப்படுகையில் அவட்குத் தேறுதல்கூறி உற்ற துணையாயிருந்தனரென்க. பி - ம்:— [1]ஆணையால். [2]மௌலியவீடணன்மேன்மையான். [3]கருணையால். (உஉ)

உ௩. ஆய துண்மையி னானு மறனென்றெனின்
மாய்வென் மன்ற வறம்வழு வாதென்று
நாய கன்வலி யெண்ணியு நானுடைத்
தூய்மை காட்டவு மித்துணை தூங்கினேன்.

(இ - ள்.) ஆயது உண்மையின் - அந்தச்சாபம் உள்ளதனால்,—நானும்—,—அறம் வழுவாது என்றும் - தருமம் (ஒருபொழுதும்) தவறாதென்று துணிவுகொண்டும், நாயகன் வலி எண்ணியும் - இராமபிரானது பராக்கிரமத்தை நோக்கியும், நான் உடை தூய்மை காட்டவும் - நான்கொண்டுள்ள (கற்புநிலையின்) பரிசுத்தியைத் தெரிவிக்கவுமே, இத்துணை தூங்கினேன்—இவ்வளவுகாலம் உயிரோடு தங்கினேன்; அது அன்று எனின் - அச்சாபமில்லாவிட்டால், மன்ற - நிச்சயமாக, மாய்வென் - முன்னமே இறந்திருப்பேன்; (எ - று.)

இதுமுதல் மூன்றுகவிகளால், சீதை தான் கற்புநிலையில் உறுதிகொண்டிருந்ததை, அநுமான் இராமபிரானிடத்துத் தக்க சமயத்திற் சொல்லக்கூடுமென்ற நோக்கத்துடன் கூறுகின்றாள். நானும் என்ற உம்மை - கணவனைப்பிரிந்து உயிர்பிழைக்குந்தன்மையில்லாத மகாபதிவிரதை யென்ற பொருளைத் தருதலால், உயர்வுசிறப்பு. மன்றவென்னும் இடைச்சொல், தெளிவுப்பொருள்குறிக்கும். (உ௩)

உ௪. ஆண்டு நின்று மரக்க னகழ்ந்துகொண்
டீண்டு வைத்த திளவ லியற்றிய
நீண்ட சாலை யொடுநிலை நின்றது
காண்டி ஐய நின் மெய்யுணர் கண்களால்.

(இ - ள்.) ஆண்டுநின்றும் - அத்தண்டகாரணியத்தினின்றும், அரக்கன் - இராவணன், அகழ்ந்து கொண்டு - (நிலத்தோடு) பேர்த்து எடுத்துக்கொண்டு வந்து, ஈண்டு வைத்தது - இவ்விலங்கையில் வைத்த இவ்விடம், இளவல் இயற்றிய நீண்ட சாலையொடும் - இளையபெருமாள் (அங்கு) அமைத்த பெரியபர்ணசாலையினுடனே, நிலை நின்றது - பொருந்தியுள்ளது; ஐய - சிறந்தவனே! மெய் உணர் நின் கண்களால் - உண்மையைக் கண்டறியவல்ல உனது கண்களைக்கொண்டு, காண்டி - (இதனைப்) பார்ப்பாயாக; (எ - று.)

இதனால், இராவணன் தன்னை நிலத்தோடுபேர்த்து எடுத்துவந்தானென்றதைச் சீதை அநுமானுக்குக் கண்கூடாகக்காட்டினளென்க. சாலை - பர்ணசாலை. (௨௪)

௨௫. தீர்வி லேனிதொ ருபக லுஞ்சிலை
வீரன் மேனியை மானுமிவ் வீங்குநீர்
நார நாண்மலர்ப் பொய்கையை நண்ணுவேன்
சோரு மாருயிர் காக்குந் துணிவினால்.

(இ - ள்.) இது - இவ்விடத்தை, ஒரு பகலும் - ஒருபொழுதும், தீர்வு இலேன் - (யான்) விட்டுநீங்குகிறேனில்லை; சிலை வீரன் மேனியை மானும் - கோதண்டத்தையுடைய சுத்தவீரனாகிய இராமபிரானது திருமேனியை ஒத்திருக்கிற, இ - இந்த, வீங்கு நீர் நாரம் - மேலெழுகின்ற தன்மைகொண்ட நீரையுடைய, நாள் மலர் - புதிய [அன்று மலர்ந்த] தாமரைப்பூக்களையுடைய, பொய்கையை - தடாகத்தை, சோரும் ஆர் உயிர் காக்கும் துணிவினால் - தளர்கிற எனது உயிரைக் காத்தல்வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால், நண்ணுவேன் - (சிற்சிலகாலத்தில்) அடைவேன்; (எ - று.)

நான் இந்தஇடத்தைவிட்டு எங்கும் செல்வதில்லை; சிற்சிலசமயங்களில் உயிரழியாமலிருக்கும்பொருட்டு நீர்பருகுதற்கும் இளைப்பாறுதற்கும் இக்குளத்துக்குமாத்திரம் வருவதுண்டு; இக்குளம் இராமபிரான் திருமேனியின் தன்மையைத் தான்காட்டி எனது துயரத்தைச்சிறிது ஆற்றுமாதலாலும் இதனை நண்ணுவேன் என்றாளென்க. ''வாய் கண் கை யுந்தி பதம் கோகனகம்'' என்றபடி திருக்கண்கள் திருக்கைகள் திருவடிகள் திருநாபி முதலிய பல உறுப்புக்கள்போலத் தாமரைமலர் இருக்க, பசுஞ்சாமத் திருமேனி நிறத்தைத் தெளிவான நீரும் அதிலுள்ள தாமரையிலைகளும் போலுதலால், 'வீரன்மேனியைமானும் வீங்குநீர்நாரநாண்மலர்ப்பொய்கை' எனப்பட்டது. இராமபிரானது திருமேனிக்கு உபமானப்பொருளாகிய மலர்ப்பொய்கையைமாறாக இதற்கு உபமேயமாக்கியது, எதிர்நிலையணி. (௨௫)

௨௬. ஆத லானது [1]காரிய மன்றைய
வேத நாயகன் பாலினி மீண்டனை
போதல் காரிய மென்றனள் [2]பூவையக்
கோதி லானு மினையன கூறினான்.

(இ - ள்.) ஆதலான் - ஆகையால், அது - (நீ செய்ய நினைத்த) அந்தத் தொழில், காரியம் அன்று - செய்யத்தக்கதன்று; ஐய - ஐயனே! இனி—, வேதம் நாயகன்பால் - வேதங்கட்குத்தலைவனாகிய இராமபிரானிடத்தில், மீண்டனை போதல் - (நீ) திரும்பிச்செல்லுதலே, காரியம் - செய்தொழிலாம், என்றனள் - என்றுகூறினாள்: (யாவளெனின்,—) பூவை - கிளிபோன்ற பிராட்டி; (அதுகேட்டு), அ கோது இலானும் - குற்றமில்லாத அவ்வநுமானும், இனையன கூறினான் - இவற்றைச் சொல்வானானான்; (எ - று.)— அவற்றை, அடுத்தகவிகளிற் காண்க.

'அது' தன்னை அநுமான் தன்தோளின்மீது எடுத்துக்கொண்டு செல்வது. செவிக்கு இனிய சொல்லுடைமையில் பூவை உவமம். கோது-இங்குப் பிராட்டியின் கட்டளையைக் கடத்த லென்னலாம். பி - ம்:—[1]அன்னையகாரியம். [2]பூவையைக் (௨௬)

௨௭.—அநுமான் சீதையின்வார்த்தையை அங்கீகரித்துச் சொல்லுதல்.

நன்று நன்றிவ் வுலகுடை நாயகன்
றன்று ணைப்பெருந் தேவி தவத்தொழி
லென்று சிந்தை களித்துவந் [1]தேத்தினு
னின்ற சங்கை யிடரொடு நீங்கினான்.

(இ - ள்.) நின்ற சங்கை - (மனத்தில்) கொண்டுள்ள சந்தேகமும், இடரொடு - (அதனாலாகிய) துன்பமும், நீங்கினான் நீங்கினவனாகிய அநுமான்—, (சீதையை நோக்கி), 'இ உலகு உடை நாயகன் தன் - இந்த உலகங்களெல்லாவற்றையும் அடிமையாகவுடைய தலைவனாகிய இராமபிரானது, துணைபெருந் தேவி - (இல்வாழ்க்கைக்குத்) துணையாகிய சிறந்தமனைவியாகிய சீதாதேவியே! தவம் தொழில் - (உனது) தவச்செய்கை, நன்று நன்று - மிகவும் நன்றாயுள்ளது!' என்று - என்று வியந்துகூறி, சிந்தை களித்து உவந்து - மனம் மிகவும் களிக்கப்பெற்று, ஏத்தினான் - (பிராட்டியை) மிகுதியாகக் கொண்டாடிக் கூறினான். (எ - று)

நன்று நன்று - அடுக்கு, உவகைபற்றியது. பெருந்தேவி - பருவத்தாலும் ஒழுக்கத்தாலும் நற்குடிப்பிறப்பாலும் இராமபிரானது பெருமைக்குத் தகுதியான தேவீ யென்றபடி. 'ஒருசிறுதேவியுண்டாய்ப் பெருந்தேவியென்கிறதன்றே; பெருமாள் ஏகதாரவ்ரதராகையாலே' என ஆன்றோர் அருளிச்செய்த விசேடவுரை இங்கு அறியத்தக்கது. சீதைக்குத் தவமாவது - இராமபிரானையே எப்பொழுதும் இடைவிடாது மனத்திற் கொண்டிருத்தல்; கற்பொழுக்கமுமாம். இனி, முனிவர்நிலையிற் படாகமைவந்த இடவழுவமைதியாகக் கொண்டு, பெருந்தேவியாகிய உனது தவத்தொழில் எனக்கூறினுமாம். அநுமான் சிந்தை மிகஉவந்தது, தான் பிராட்டியைக் கற்புநிலையிற் சிறிதுங் குறைபாடில்லாதவளாகக் கண்டமைபற்றித் தான் பட்டபாடு முழுதும் இராமபிரான்திறத்து வீணாகாது ஸபலமா முடிந்ததென்பதை எண்ணியதனாலென்க. பி - ம்:—[1]எய்தினான். (௨௭)

௨௮.—அநுமான் சீதையைத் தேற்றி 'இராமபிரானிடம் சொல்ல வேண்டுவது யாது?' என்று வினவுதல்.

இருளு ஞால மிராவண னுலிது
தெருளு நீயினிச் சில்பக [1]றங்குறின்
மருளு [2]மன்னவற் கியான்சொ லும் வாசக
மருளு வாயென் றடியி னிறைஞ்சினான்.

(இ - ள்.) 'நீ—, இனி சில் பகல் தங்குறின் - இன்னும் சிலநாள் மாத்திரம் [இராமபிரான் செய்திதெரிந்து இங்குவரும்வரையில் (இங்கே)

தங்கியிருந்தால்,—இராவணனால் இருளும் இது ஞாலம் - இராவணனால் (நலமெலாழுக்கமுங்கெட்டு) இருளடைந்திருக்கிற இவ்வுலகமுழுதும், தெருளும்-தெளிவுபெறும்; மருளும் மனனவற்கு - (உன்னைப்பிரிந்ததனால்) மயக்கங்கொண்டிருக்கிற இராமபிரானுக்கு, யான் சொலும் வாசகம் - யான்போய்ச் சொல்லவேண்டும் வார்த்தையை, அருளுவாய் - (நீ) சொல்லியருள்வாயாக என்று - என்று (பின்னும்) விண்ணப்பித்து, (அநுமான்), அடியின் இறைஞ்சினன் - (அச் சீதாபிராட்டியினது) திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினன்.

இன்னம் சிலநாளைக்குள் இராமபிரான் லக்ஷ்மணனோடும் வானர சைநியத்தோடும் இவ்விலங்கைக்கு வந்து ராக்ஷசஸங்காரஞ்செய்து, இராவணனால் அழிப்புண்ட தருமத்தையும் உலகத்தில் நிலைநிறுத்துவான்; அவன் வருமளவும் நீ பொறுத்திருக்கவேண்டும் என்பது, முன்னிரண்டடிகளின் கருத்து. 'இராவணவதம் விரைவில் நடக்கும்' எனக் கூறவேண்டியவிடத்து அதன் பயனாகிய உலகம் தெருளுதலைக் கூறினது, காரணத்தைக் காரியமுகத்தாற் கூறிய பிறிதுமொழிதலென்னும் அணியாம். பி - ம்—[1]தீங்குறல் [2]மன்னற்கு யானசொல்லும். (உஅ)

உகூ.—இதுமுதற் பத்துக் கவிகள் - ஒருதொடர்: சீதை அநுமானைநோக்கிக் கூறியவை.

இன்னு மீண்டொரு திங்க ளிருப்பல்யா
னின்னை நோக்கிப் [1]பகர்ந்தது நீதியோய்
பின்னை [2]யாவி பிடிக்கின்றி லேனந்த
மன்ன னாணை யிதனை மனக்கொணீ

(இ - ள்) நீதியோய் - நன்னெறியுடையவனே! இன்னும் ஒரு திங்கள் - இன்னமும் ஒருமாச காலம், யான், ஈண்டு இருப்பல் - இவ்விலங்கையிலே உயிரோடிருப்பேன்; (அதற்குள் இராமபிரான் இங்கு வராவிடின்), பின்னை - அதன்பின்பு, அந்த மன்னன் ஆணை - அந்த இராமபிரான்மேல் ஆணை! ஆவிபிடிக்கின்றிலேன் - உயிரைவைத்திருக்கமாட்டேன்; நின்னை நோக்கி பகர்ந்தது - உன்னைப்பார்த்து (நான்) சொன்னதாகிய, இதனை - இவ்வார்த்தையை, நீ—, மனம் கொள் - மனத்திற் பதியவைப்பாய், (எ - று)

'பின்னை யாவி பிடிக்கின்றிலேன்'—"மாஸாதூர்த்வம் நஜீவிஷ்யே" என்ற முதனூலின் மொழிபெயர்ப்பு தான்கொண்ட கருத்தின் உறுதியை வற்புறுத்த, 'ஆணை' எனச் சபதமிட்டுக் கூறினாள், இதனை மனக்கொள் - ஒருமாசமகழ்ந்தபிறகு நான் உயிரைவைத்திரேனென்பதை மறவாமல் இராமபிரானிடத்து விண்ணப்பிக்க வேண்டுமெனச் சீதை வேண்டியபடி. பி-ம் — [1]பகர்ந்தபின். [2]யாக்கைபிடிக்கின்றிலேனென்றன் (உகூ)

௩௰. ஆரந் தாழ்திரு மார்பற் கமைந்ததோர்
தாரந் தானல ளேனுந் தயாவெனு
மீரந் தானகத் தில்லையென் றாலுந்[1]தன்
வீரங் காத்தலை வேண்டென்று வேண்டுவாய்,

(இ - ள்.) (யான்), ஆரம் தாழ் திரு மார்பற்கு - மாலைகள் தொங்கப் பெற்ற அழகிய மார்பையுடைய இராமபிரானுக்கு, அமைந்தது - ஏற்றவளாகிய, ஓர் தாரம் தான் அலள் எனும் - ஒரு மனைவி யல்லளாயினும், தயா எனும் ஈரம் தான் அகத்து இல்லை என்றாலும் - (என்னைப்பற்றித்) தயையென்கிற குளிர்ச்சி (அவ்விராமபிரானது மனத்தில்) இல்லையாயினும், தன் வீரம் காத்தலை - தனது வீரத்தன்மையை (தத்தவறுபடாமற்) காப்பதையாயினும், வேண்டு - விரும்புவாயாக, என்றுவேண்டுவாய - என்றுசொல்லி (அவனைத் தான் பிரார்த்தித்ததாகப்) பிரார்த்திப்பாய்; (எ - று.)

இராமபிரான் இதுவரையிலுந் தன்னைச் சிறைமீட்கவில்லை யென்ற சினத்தினால், சீதை இங்ஙனம் நிட்டூரமாகக் கூறினளென்க. 'ஆரந்தாழ் மார்பன்' என்றது வனத்துக்குவருவதற்கு முன்னுள்ள நிலைமையைக் கருதி. தாரம்என்ற சொல்லின் தன்மைக்கு ஏற்ப, 'அமைந்தது' என அஃறிணையாற் கூறினது. பி - ம்: —[1]நல். (௩௦)

௩௧. எத்தும் வென்றி யிளையவற் கீதொரு
வார்த்தை கூறுதி மன்னரு ளாலெனைக்
[1]காத்தி ருந்தவற் கே[2]கட னென்றிடை
கோத்த வெஞ்சிறை வீடென்று கூறுவாய்.

(இ - ள்.) எத்தும் வென்றி இளையவற்கு - (யாவராலும்) கொண்டாடப்படுகிற வெற்றியையுடைய லக்ஷ்மணனுக்கு, ஈது ஒரு வார்த்தை - இவ்வொரு வார்த்தையை, கூறுதி - சொல்வாய். (அது என்னவென்றால்,—) மன் அருளால் - பெருமையையுடைய இராமபிரானது கட்டளையால், என்று - காவல் தொழிலையேற்றுக்கொண்டு, எனை - என்னை, காத்து இருந்தவற்கே - (பஞ்சவடியிற்) காவல்செய்துகொண்டிருந்த அவ்விலக்குமணனுக்கே, இடை கோத்த வெம் சிறை வீடு - நடுவில்நேர்ந்த கொடிய சிறையினின்றும் (என்னை) விடுவித்தல், கடன் - கடமையாம், என்று—, கூறுவாய் - சொல்லிவேண்டுவாய்.

இராமபிரான் சீதையின்வேண்டுகோளின்படி மானின்பின்னே சென்றபோது இலக்குமணன் சீதையைக் காக்க உடன்பட்டிருந்தனனென்க. 'மன்னருளால் என்று எனைக்காத்திருந்தவற்கே (இப்பொழுதும் காத்தல்) கடன், (ஆதலால்) இடைகோத்த வெஞ்சிறையினின்றும் (என்னை), வீடு - மீட்பாயாக' என்று கூறுவாய் என்றும் உரைக்கலாம். பி - ம்: —[1]காத்திருந்தற்கே [2]கடனின்றிடை, கடனென்றிடை (௩௧)

௩௨ திங்க ளொன்றினென் செய்தவந் [1]தீர்ந்ததா
லிங்கு வந்தில னேயெனின் யாணர்நீர்க்
கங்கை யாற்றங் கரை[2]யடி யேற்குத்தன்
செங்கை யாற்கடன் செய்கென்று செப்புவாய்.

(இ - ள்) திங்கள் ஒன்றின் - இன்னும் ஒருமாசகாலத்தோடு, என் செய் தவம் - யான் கொண்டுள்ள விரதம், தீர்ந்தது - முடிந்துவிடும்; அல் - ஆதலால், (அவ்வொருமாதத்திற்குள்) இங்கு வந்திலனே எனின்

(அவ்விராமபிரான்) இங்கு வாராமற்போவானே யானால், யாணர் நீர் கங்கை யாறு அம் கரை - புதுவருவாய்நீரை யுடைய கங்காநதியின் அழகியக்கரையிலே, அடியேற்கு - (தனது) அடியவளாகிய எனக்கு, தன் செம்கையால் - தனது சிவந்த கையினால், கடன் செய்க - செய்யவேண்டிய அந்திமகிரியைகளைச் செய்து முடிப்பாயாக, என்று —, செப்புவாய் - (இராமபிரானுக்கு நீ) சொல்வாய்; (எ - று)

ஒருமாசத்திற்குள் அவன்வாரானாயின் தான் உயிர்விடுதல் திண்ணமென்பதை இவ்வாறு சீதை உறுதியாகக்கூறினாள். யாணர் - அழகுமாம். செய தவம் - ஒருமாசகாலம் உயிர் பிழைத்திருப்பதாகக் கொண்ட கொள்கை. கடன் - நீர்க்கடன், தர்ப்பணம்; ஜலாஞ்சலி யெனப்படும். பி - ம்·—[1]தீர்தலால் [2]அடியேற்கும் (௩௨)

௩௩. சிறக்கு மாமியா மூவர்க்குஞ் சீதையாண்
டிறக்கின் றாடொழு தாளெனு மின்னசொ
லறத்தி னாயகன் பாலரு ளின்மையான்
மறக்கு மாயினு நீமற வேலையா.

(இ - ள்.) ஐயா - ஐயனே! அறத்தின் நாயகன்பால் - தருமத்துக்குத் தலைவனாகிய இராமபிரானிடத்து, அருள் இன்மையால் - (என்னைக்காக்க வேண்டு மென்னுங்) கருணை யில்லாமையால், மறக்கும் ஆயினும் - (அவன் என்னை) மறந்துவிடுவானானாலும், சிறக்கும் மாமியார் மூவர்க்கும் - சிறந்த (எனது) மாமிமார் மூன்று பேர்க்கும், சீதை—, ஆண்டு இறக்கின்றாள் - இலங்கையில் மரணமடைகின்றவள், தொழுதாள் - (அப்பொழுது உங்களை) வணங்கினாள்,' எனும் - என்கிற, இன்ன சொல் - இந்தவார்த்தையை, நீ மறவேல் - நீ (சொல்ல) மறக்காதே; (எ - று)

இராமபிரான் வனவாசங்கழித்து அயோத்திசேர்கையில், அவன் என் மீது அருளில்லாமையால் என்னைப்பற்றிக் கருதானாயினும், நீயாவது என் மாமிமாரிடத்து எனது வணக்கத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று சீதை அநுமானை வேண்டியபடி. மாமியார் மூவர் - கோசலை, சுமித்திரை, கைகேயி என்பவர். இங்கே 'அறத்தின்நாயகன' என்றது, தன்னை உபேக்ஷித்தமையாலாகிய துயரம் காரணமாக வந்த வெறுப்புப்பற்றிப் போலும். (௩௩)

௩௪. வந்தெ னைக்கரம் பற்றிய வைகல்வா
யிந்த விப்பிற விக்[1]கிரு மாதரைச்
சிந்தை யாலுந்தொ டேனென்ற செவ்வரந்
தந்த வார்த்தை திருச்செவி சாற்றுவாய.

(இ - ள்.) வந்து - (மிதிலாநகரத்துக்கு) வந்து, என்னை கரம் பற்றிய - என்னை மணஞ்செய்துகொண்ட, வைகல்வாய் - அந்நாளில், 'இந்த இ பிறவிக்கு - இவ்வுலகத்தில் எடுத்த இப்பிறப்பில், இரு மாதரை - (உன்னையன்றி) இரண்டாமவளான ஒருத்தியை, சிந்தையாலும் தொடேன் - மனத்தினாலும் எண்ணேன்', என்ற,—செம் வரம் - நல்லவரத்தை, தந்த-

(எனக்குக்) கொடுத்தருளிய, வார்த்தை - செய்தியை, திரு செவி - (இராம பிரானது) திருச்செவிகளில், சாற்றுவாய் - (நீ) சொல்வாயாக; (எ - று)

தான் பிறன்கைப்பட்டமைபற்றி இராமபிரான் ஒருகால் தன்னை உபே க்ஷித்து வேறுமணஞ்செய்துகொள்வனோ வென்னும் ஐயத்தினால், சீதை அப்பிரான் முன்கூறியுள்ள வார்த்தையை அறிவுறுத்துமாறு அநுமானுக்குக் கூறினள். கல்யாணத்திற்கு 'பாணிக்கிரகணம் [கைபிடித்தல்], என ஒரு பெயருள்ளதனால்' மணஞ்செய்துகொண்ட என்ற பொருளில் 'கரம்பற்றிய' என்றார். சிந்தையால் தொடுதல் - எண்ணுதல்; அதனையும் செய்யே னெனவே உடம்பினால் தீண்டாமை கைமுதிக நியாயத்தால் தானே பெறப் படும். பி - ம்.—[1] இனி (ருச)

ருரு ஈண்டு நானிருந் தின்னுயிர் மாயினும்
மீண்டு வந்து பிறந்துதன் மேனியைத்
தீண்ட லாவதொர் தீவினை தீரவரம்
வேண்டி னாடொழு தென்று விளம்புவாய்.

(இ - ள்) நான்—, ஈண்டு இருந்து - (இராமபிரானால் சிறை மீட்கப் படாமல்) இவ்விலங்கையிலேயே இருந்து, இன் உயிர் மாயினும் - இனிய உயிர் நீங்கப்பெற்றாலும், மீண்டு வந்து பிறந்து - மற்றொரு சன்மமெடுத்து (இவ்வுலகத்திலே) வந்து தோன்றி, தன் மேனியை - அப்பிரானது திரு மேனியையே, தீண்டல் ஆவது - தழுவும்படியான, ஓர் தீவினை தீர வரம் - குற்றம் நீங்கிய தொருவரத்தை (த் தரும்படி), தொழுது வேண்டினாள் - (சீதை) நமஸ்கரித்து வேண்டிக்கொண்டாள், என்று—, விளம்புவாய் - (இராமபிரானிடத்து) விண்ணப்பிப்பாயாக; (எ - று.)

"மன்னவனே யிப்பிறப்பிற் கண்டுமெணந்திலனே, லின்னமொரு பிறப்பி லானாலு மேழையேன், றன்னந்தனியேயிருந்து தவமாற்றியுமுன், பொன் னகல முள்ளுருகப் புல்லாதொழிவேனோ' என்ற பாடல் இங்கு ஞாபகத் துக்கு வருகின்றது. (ருரு)

ருசா. அரசு வீற்றிருந் தாளவு மாய்மணிப்
புரசை யானையின் வீதியிற் [1]போகவும்
விரசு கோலங்கள் காண விதியிலேன்
[2]னுரைசெய் தென்னையென் னூழ்வினை யுன்னுவேன்.

(இ - ள்) வீற்றிருந்து - (இராமபிரான்) சிறப்புடன் இருந்து, அரசு ஆளவும் - இராசியத்தை ஆட்சிசெய்யவும்,—ஆய மணி - ஆராய்ந்தெடுத்த [சிறந்த] மணிகளையும், புரசை - கழுத்திடுகயிற்றையுமுடைய, யானையின் - பட்டத்துயானையின்மேல் (ஏறி), வீதியில் போகவும் - (அயோத்தியாபட்ட ணத்து) வீதிகளிற் பவனிவரவும்,—விரசு கோலங்கள் - (அப்பொழுதப் பொழுது) கொள்ளுகின்ற திருக்கோலங்களை, காண - கண்டுகளித்தற்கு, விதி இலேன் - நல்வினையில்லாதவளான யான், உரைசெய்து என்னை - (பலவார்த்தைகள்) சொல்லிப் பயன் என்ன? என் ஊழ் வினை உன்னுவேன்- யான் முன் செய்துள்ள விதியை நினைத்து வருந்துவேன்; (எ - று)

ஆளவும், போகவும், காண, விதி இலேன் என இயைக்க. இராமபிரான் மீண்டு அயோத்திசேர்ந்து அரசாளுதலைமேற்கொண்டு பலவகைச்சிறப்புகளையும் அனுபவித்தலைக் கண்டுகளிக்கும் நல்வினையை முற்பிறப்பிற்செய்யாது 'என்னைச் சிறைமீட்கவில்லை' என்று யான் பலவகையாகப் பிறர்மீது குற்றங் கூறுவதிற் பயனில்லையெனச் சீதை தன் விதியைநொந்து கூறியவாறு. புரைசை - யானைக்கழுத்திடுகயிறு. பி - ம்:—[1]போதவும். [2]விரைசெய.

௩௭ தன்னை நோக்கி யுலகந் தளர்தற்கு
அன்னை [1]நோய்க்கும் பரத[2]னங் காற்றுறு
மின்ன னோய்க்குமங் கேகுவ தன்றியே
யென்னை நோக்கியிங் கெங்ஙன மெய்துமோ.

(இ - ள்) (இராமபிரான்),—தன்னை நோக்கி உலகம் தளர்தற்கும் - தன்னை [தான் நகரத்தைவிட்டு வனத்துக்கு வந்ததை]க் குறித்து உலகத்தார் வருந்துதற்கும், அன்னை நோய்க்கும் - தாயினது துன்பத்துக்கும், பரதன் அங்கு ஆற்றுறும் இன்னல் நோய்க்கும் - பரதாழ்வான் நந்திக்கிராமத்தில் அனுபவித்துவருகிற துன்பமாகிற மனோவியாதிக்கும், (ஆகிய இவற்றையெல்லாம் தீர்க்கும்பொருட்டு), அங்கு ஏகுவது அன்றியே - அயோத்திக்குச் செல்வதே யல்லாமல், என்னை நோக்கி இங்கு எங்ஙனம் எய்துமோ - யான் ஒருத்தி படுந்துன்பத்தை நினைத்து இவ்விடத்திற்கு எவ்வாறு வருவனோ? [வரமாட்டான் என்றபடி], (எ - று)

ஒவ்வொன்றே போதுமான பலகாரணங்க ளுள்ளதனால், இராமபிரான் இங்குவாராது அயோத்திக்கே செல்வனென்று சீதை சங்கையுற்றுக் கூறினளென்க. 'பரதனங்காற்றுறு மின்னல்நோய்' என்றது, "ஆமெனி லேழிரண் டாண்டி லையநீ, நாமநீர் நெடுநகர் நண்ணி னாயிலை, கோமுறைபுரிகிலை யென்னிற் கூடெரிச், சாமிது சரத நின்னாணை சாற்றினேன்" என்று சபதஞ்செய்து பரதன்றானும் இராமபிரான்போலவே தவவேடங்கொண்டு அவனது வரவை எதிர்நோக்கி வருத்தத்தோடிருத்தலை. பரதன் - பாரமுடையவன்; பரம் - பாரம்; லௌகிகவைதிக காரியங்களை நிர்வகிக்கவல்லவனென்பது கருத்து. இராச்சியபாரத்தை இராமபிரான் திருவடிநிலைக்குச் சூட்டி யாண்டவனென்றுஞ் சொல்லலாம். இனி, இராமன் வனத்தில் வசிக்கையில் தசரதனும் இறந்துபோக அராஜகமாய்ப்போன இராச்சியபாரத்தைப் பரிக்கும் வல்லமையுடையானென்று ஞானதிருஷ்டியால் முன்னமே யுணர்ந்தவசிஷ்டரால் இப்பெயர் தசரதன் புத்திரனான இவனுக்கு இடப்பட்டது என்றுங் கூறுவர். அன்னை - கௌசல்யை. பி - ம்:—[1]நோக்கி. [2]மயங்குறும். [3]நோக்கியுமேகுவதன்றியிங்கு, [4]நோக்கினன் (௩௭)

வேறு.

௩௮. எந்தையா யமுதலிய கிளைஞர் யார்க்குமென்
வந்தனை [1]விளம்புதி கவியின் மன்னனைச்

சுந்தரத் தோளனைத் தொடர்ந்து காத்துப்போ
யந்தமி னெடுநகர்க் கரசனாக வென்பாய்.

(இ-ள்.) எந்தை - எனது தந்தையான ஜநகமகாராசனும், யாய் - தாயும், முதலிய - முதலான, கிளைஞர் யார்க்கும் - சுற்றத்தார் எல்லார்க்கும், என் வந்தனை - எனது வணக்கத்தை, விளம்புதி - சொல்வாயாக; கவியின் மன்னனை - வானரங்கட்கு அரசனான சுக்கிரீவனை நோக்கி, சுந்தரத் தோளனை - அழகிய திருத்தோள்களையுடைய இராமபிரானை, தொடர்ந்து - விடாது பின்தொடர்ந்து, காத்து - காப்பாற்றிக்கொண்டு போய்—, அந்தம் இல் நெடுநகர்க்கு - (பகைவரால்) அழிதலில்லாத பெரிய அயோத்திமாபுரிக்கு, அரசன் ஆக்கு - அரசனாக முடிசூட்டிவைப்பாய், என்பாய் - என்று சொல்வாயாக; (எ - று.)

கவியின் மன்னனை என்பாய் என இயைக்க. சுந்தரத்தோளன் - ஸுந்தரபாஹு. அயோத்தியென்னுஞ் சொல்லுக்கு - பகைவரால் யுத்தஞ்செய்து வெல்லமுடியாததென்று பொருளாதலால், அக்கருத்துப்பற்றி, 'அந்தமில் நெடுநகர்' என்றார்; இனி, எல்லையில்லாத பெரிய நகரமெனினுமாம். பி-ம்.— [1]எந்தையாமுதலினார். [2]விளம்பினை. (௩௮)

௩௯.—அதுகேட்டு அநுமான் பிராட்டியை நோக்கிச் சில இன்னுரை கூறத்தொடங்குதல்.

இத்திற [1]மினையன [2]வியம்ப வின்னுநீர்
துத்துற லொழிந்திலீர் தையலீரென
வெத்திறத் தேதுவு மியைந்த வின்னுரை
யொத்தன தெரிவுற வுணர்த்தி னானரோ.

(இ - ள்.) இத்திறம் - இவ்வகையாக, இனையன - இவ்வார்த்தைகளை, இயம்ப - (சீதை) சொல்ல, (கேட்டு, அநுமான்), 'தையலீர் - அழகுடையவரே! நீர்—, இன்னும்—, துத்துஉறல் ஒழிந்திலீர் - துன்பப்படுதலை விட்டீரில்லை', என - என்றுசொல்லி,—எத்திறத்து ஏதுவும் இயைந்த - எல்லா வகைப்பட்ட காரணமும் பொருந்தியவையும், ஒத்தன - (தன் நிலைக்குத்) தக்கவையுமாகிய, இன் உரை - இனியவார்த்தைகளை, தெரிவுஉற - (பிராட்டி) அறியும்படி, உணர்த்தினான் - சொல்வானாயினான்; (எ-று.)—அவற்றை, மேல் முப்பத்தைந்துகவிகளிற் கூறுகின்றார் அரோ - ஈற்றசை.

இராமபிரான் தன்னைமீட்குமாறு இலங்கைக்கு வாரானென்ற கருத்துப்படச் சீதைகூறியதனால், சீதையின் அக்கருத்தைப்போக்குமாறு அநுமான் கூறலாயினனென்க. முதலடியும், மூன்றாமடியும் - முற்றுமோனை. பி - ம்:—[1]அனையவள். [2]விளம்ப. [3]தையனீயென. (௩௯)

வேறு.

*௪௦.—இதுமுதல் முப்பத்தைந்து கவிகள் - ஒருதொடர் அநுமான் சீதையைத் தேற்றக்கூறுவனவற்றைத் தெரிவிக்கும்.

வீவாய் நீயிவண் [1]மெய்யஃதே
யோய்வா னின்னுயி ருய்வானும்

[2]போய்வா னந்நகர் புக்கன்றே
வேய்வான் மௌலியு மெய்யன்றே

(இ - ள்.) நீ—, இவண் - இவ்விலங்கையிலேயே, மெய் அஃதே - உண்மையாக, வீவாய் - இறப்பாயாம்; ஐய்வான - (உன்னைவிட்டுப் பிரிந்த தனாலாகிய துயரினால்) உயிர்தளர்பவனாகிய இராமபிரான், இன் உயிர் உய்வான் ஆம் - (நீ இறந்தபின்பும்) இனியஉயிர் பிழைத்திருப்பானும்; போய் - (காட்டைவிட்டுச்) சென்று, வான் அ நகர் - பெருமையையுடைய அவ் வயோத்தியாபட்டணத்தை, புக்கு - அடைந்து, மௌலியும் வேய்வான் அன்றே - கிரீடத்தையும் சூட்டிக்கொள்வானன்றோ? மெய் அன்றே - (இவையெல்லாம்) உண்மையல்லவோ? (எ - று.)

ஒருமாதகாலத்திற்குள் தவறாமல் இராமபிரான் இங்கேவந்து உன்னைச் சிறைமீட்டு அணைவான்: ஆதலால், நீ உயிர்விடும்படி நேராது நீ உயிர் விட்டால் பின்பு இராமபிரான் பிழைத்திருப்பானோ? பிழைத்திருந்து நகர் க்குத்தான் செல்வானோ? சென்று முடிதான் சூடுவானோ? இவற்றில் ஒன்றும் நடவாது என்பதாம். எதிர்மறையணி. கேட்போருள்ளம் மகிழுமாறு உடன் பாட்டுச் சொல்லால் எதிர்மறைப் பொருளைப்பெறவைத்தல், இவ்வணியின் இலக்கணம். இக்கவியிலும், அடுத்த கவியிலும் உள்ள 'ஆம்' என்னும் சொற் கள் - வியப்புப்பொருளோடு அலட்சியத்தையுங் குறிக்கும். அஃதே என்ற தில், தேற்றப்பொருளுள்ள ஏகாரம் - பிறகுறிப்புவகையால் எதிர்மறைகுறித் தது. இதிலுள்ள ஆய்தம், மெய்போல் ஒலித்தது; அலகிட்டுக் காண்க. பி - ம்:—[1]மெய்யாமே. [2]போவான். (சo)

சக கைத்தோ டுஞ்சிறை கற்போயை
வைத்தோ னின்னுயிர் வாழ்வானும்
பொய்த்தோ ரில்விகள் போவாரா
மித்தோ [1]டொப்பது யாதுண்டே.

(இ - ள்.) கைத்து ஓடும் - (யாவரும்) வெறுத்து விலகிஓடிப்போகக் கூடும்படியான [மிக்ககொடிய], சிறை - காவலிலே, கற்போயை - கற்பு நிலை சிறிதுந்தவறாத உன்னை, வைத்தோன் - வைத்திட்ட இராவணன், இன் உயிர் வாழ்வான் ஆம் - இனியஉயிரோடு பிழைத்து வாழ்வனும்; ஓர் வில்லிகள் - ஒப்பற்ற வில்லையுடைய இராமலக்ஷ்மணர், பொய்த்து - (தமது க்ஷத்திரியதருமத்தினின்று) பின்வாங்கி, போவார் ஆம்-போய்விடுவாராளாம்; இத்தோடு ஒப்பது யாது உண்டே - இந்தவார்த்தையோடு ஒப்பது எது உண்டு? (எ - று.)—இது மிகவும் அசம்பாவித மென்றதாம்.

அதருமஞ் செய்தவன் வாழ்தலும், தருமத்தைத் தாபிக்கப்பிறந்த வர்கள் அதனைஞ்செய்யாது தருமத்தினின்று தவறுதலும்நிகழாவென் பது கருத்து. 'ஓர்வில்லிகள்' என்றது, அவர் அதனைப் பொய்த்துப் போகா ரென்பதை விளக்கவந்த ஸாபிப்ராயவிசேஷ்ய மாதலால்

கருத்துடையடைகோளியணியாம். அரக்கரைக் கொல்லோமென்று சொன்ன சொல் பிறழ்ந்து எனினுமாம். கற்போய் - முன்னிலையொருமைக் குறிப்பு வினையாலணையும்பெயர். இதோடு என்பது எதுகைநோக்கி இந்நோடு என விரித்தல் விகாரமாயிற்று. பி - ம்:—[1]ஒப்புளது. (சக)

சஉ. நல்லோய் நின்னை நலிந்தோரைக்
கொல்லோ மெம்முயிர் கொண்டங்கே
[1]யெல்லோ முஞ்செல வெங்கோனும்
வில்லோ டுஞ்செல வேண்டாவோ.

(இ - ள்.) நல்லோய் - நற்குணநற்செய்கைகளையுடையவளே! எல்லோமும் - நாங்களெல்லோமும், நின்னை நலிந்தோரை - உன்னை வருத்திய அரக்கரை, கொல்லோம் - கொல்லாதவர்களாய், எம் உயிர்கொண்டு - எங்களுயிர்க்கு யாதொரு தீங்கு மில்லாமற் பாதுகாத்துக்கொண்டு, அங்கே - இராமபிரானிடத்தில், செல - போக,—எம்கோனும் - எங்கள் தலைவனாகிய இராமபிரானும், வில்லோடும் - (தனது) கோதண்டத்துடனே, செல வேண்டாவோ - (அயோத்திக்குத் திரும்பிப்) போகவேண்டாவோ? (எ - று.)

ராக்ஷஸஸம்ஹாரஞ் செய்யாமல் நாங்கள் பின் தொடர்ந்துவர இராமபிரான் அயோத்திக்கு மீண்டுசெல்லுதல் மிகவும் இழிவாம்; ஆதலால், அரக்கரைக் கொன்றன்றி மீண்டுசெல்லோமென்பது கருத்து. அவன் எங்களைத் துணையாக்கொண்டது, பகைவெல்லாது அயோத்திக்குத்திரும்பிச்செல்லத் தானோவென்பது குறிப்பு. 'வில்லோடும்' என்றது, வில்லுக்குப் பயன் இராவணாதியர்ஸம்ஹாரமேயன்றி வேறன்றென்பதை விளக்கிற்று. அதனைஞ் செய்யாவிடின் அது சுமையா மென்பது, தொனி. 'எம' என்றது, மற்றை வாநரவீரரையும் உளப்படுத்தி. எல்லோமும் - இடவழுவமைதி. இச்செய்யுள் - பிறகுறிப்பின்பாற்படும். பி - ம்:—[1]எல்லோரும். (சஉ)

சங. நீந்தா [1]வின்னலி னீந்தாமே
தேய்ந்தா றாதபெ ருஞ்செல்வ
மீந்தா னுக்குனை யீயாதே
யோய்ந்தா லெம்மி னுயர்ந்தார்யார்.

(இ - ள்.) நீந்தா இன்னலின் - கடப்பதற்கு அரிய துன்பக்கடலினிடையே, நீந்தாமே - (நாங்கள் அகப்பட்டு) வருந்தாதபடி, தேய்ந்து ஆறாத பெருஞ் செல்வம் - குறைந்தொழியாத மிக்க செல்வத்தை, ஈந்தானுக்கு (எங்கட்குக்) கொடுத்தருளிய இராமபிரானுக்கு, உனை - உன்னை, ஈயாதே - (கொண்டு போய்க்) கொடாதபடி, ஓய்ந்தால் - (நாங்கள்) நீங்கினால், எம்மின் உயர்ந்தார் யார் - எங்களினும் உயர்ந்தவர் யாவர் உளர்? (எ - று.)

பேருதவிசெய்தவனான இராமபிரானிடத்து உன்னைக் கொண்டு சேர்த்தலாகிய இச்சிற்றுதவியையாவது நாங்கள் செய்யாவிடின், உய்தி யில்லாததோர் பெருங்குற்றமாகிய செய்ந்நன்றிமறந்த லென்ற குற்றத்

திற்கு உட்பட்டு மிக்கதாழ்மையை யடைவோ மென்று அநுமான் கூறினனென்க. இராமபிரான் சுக்கிரீவனுக்குச்செய்த உபகாரத்தைத் தமக்குச் செய்த உதவிபோலப் பாராட்டி அநுமான்கூறியதனால், அவ்வானர வீரர்கட்கு உள்ள ராஜவிசுவாசம நன்குவிளங்கும். எம்மினுபார்தார் யார் - பிற குறிப்பு; எங்களினும் இழிந்தவரில்லை என்க. இனி, முதலடிக்கு - கடத்தற்கு அரிய துயரக்கடலை (இராமபிரான்) கடவாதபடி யென்று பொருளுரைத்து, 'ஓய்ந்தால்' என்பதனோடு கூட்டுதலுமாம். 'பெருஞ்செல்வம்' என்றது, வாலியைக்கொன்று சுக்கிரீவனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வித்து அரசுகொடுத்து முடிசூட்டியதை. தீர்தா இன்னல் - வாலியினாலுண்டான பெருந்துன்பம்; இதிலுள்ள எதிர்மறை - அருமைகுறித்துநின்றது; "காட்டாதனவெல்லாங் காட்டி" என்றவிடத்துப் போல. தீர்தா என்ற அன்மொழிக்கு ஏற்ப, இன்னலைக் கடலாகக்கொள்க; இது, ஏகதேசவுருவகத்தின்பாற்படும். பி - ம்:—[1]இந்நிலைநீத்தோமே. (சரு)

சச. [1]நன்றாய் நல்வினை நல்லோரைத்
தின்றார் தங்குடர் பேய்தின்னக்
கொன்றா லல்லது கொள்ளேனென்
றென்றானுக்கிவை [2]யேலாவோ.

(இ - ள்.) 'நல் வினை - நல்ல (யாகம தவம முதலிய) நற்செய்கைகளை, நன்று ஆய் - செவ்வையாக ஆராய்ந்து செய்கிற, நல்லோரை - நல்லொழுக்கமுடைய முனிவர்களை, தின்றார்தம் - கொன்றுதின்கிற ராக்ஷசர்களுடைய, குடர் - குடல்களை, பேய் - பேய்கள், தின்ன - தின்னும்படி, கொன்றால் அல்லது - கொன்றாலல்லாமல், நாடு - (என்) கோசலநாட்டை, கொள்ளேன் - சேரேன்', என்றானுக்கு - என்று (தண்டகாரணிய முனிவர்கட்கு) வாக்குதத்தஞ்செய்த இராமபிரானுக்கு, இவை - (அரக்கரைப்போரிற்கொல்லுதலும் உன்னை மீட்டுக்கொண்டு போதலுமாகிய) இச்செய்கைகள், ஏலாவோ - செய்தற்கு இயலாதனவோ? (எ - று.)

இராமபிரான் அரக்கரைக்கொல்வதாக முனிவர்க்கு வாக்குஅளித்தமை, முன்னர்க்காட்டப்பட்டது. பி - ம்:—[1]நன்றால், நன்றா. [2]ஏயாவோ. (சச)

சரு. மாட்டா தார்சிறை வைத்தோயை
மீட்டா மென்கில [1]மீள்வாமே
நாட்டார் நல்லவர் நன்னாளுங்
கேட்டா ரிவ்வுரை கேட்பாரோ.

(இ - ள்.) 'மாட்டாதார் - (சொன்னபடி கேட்டு) இணங்கிவராத பகைவர்களால, சிறை வைத்தோயை - சிறையில்வைக்கப்பட்டுள்ள உன்னை, மீட்டாம் - மீட்டுக்கொண்டு வந்தோம்', என்கிலம் - என்றசிறப்பைப் பெறுயல், மீள்வாம் ஏல்—(நாங்கள்) திரும்பிப்போயவிடுவோமாகில்,—நாட்டார் - நாட்டிலுள்ளவர்களான, நல்லவர் - நல்லவர்களா

யுள்ள சாதாரணசனங்களும், நல் நூலும் கேட்டார் - நல்லசாஸ்திரங்களைக் கேட்டறிந்த பெரியோர்களும், இ உரை கேட்பரோ - இந்தவார்த்தையைக் கேட்டு அங்கீகரிப்பார்களோ? (எ - று.)

அங்கீகரியாமல் இகழ்வ ரென்றபடி. வைத்தோமை - செயப்பாட்டு வினைப்பொருளது. 'இவ்வுரை'—பிராட்டியை மீட்கமாட்டாமற்போனு ரென் னுஞ் சொல். பி - ம்:—[1]மீளாமே.　　　(சஙு)

சகூ. பூண்டாள் கற்புடை யாள்பொய்யா
மண்டா வஞ்சகர் தீண்டாமுன்
மாண்டா ளென்று மனந்தேறி
மீண்டால் வீரம் விளங்காதோ.

(இ - ள்.) 'கற்பு உடையாள் - பதிவிரதாதருமத்தை யுடையவளும், பூண்டாள் - (அவ்வொழுக்கத்தையே) ஆபரணமாகக் கொண்டவளுமாகிய மனைவி, பொய்யாள் - (அக்கற்புநிலையினின்றும்) சிறிதும் தவறாதவளாய், தீண்டா வஞ்சகா தீண்டா முன்-தொடவுங்கூடாத [மகாபாவிகளான] வஞ் சனையையுடைய அரக்கர் (தன்னைத்) தீண்டுவதற்கு முன்னமே, மாண்டாள்- இறந்தாள்', என்று - என்றுகேட்டு, மனம்தேறி - மனந்தெளிந்து, மீண் டால் - (பகைவரை நாசஞ்செய்யாது ஊர்க்குத) திரும்பிச சென்றால், வீரம்- (இராமபிரானது) வீரத்தனம், விளங்காதோ - விளங்கமாட்டாதோ? (எ-று.)

நீ இறப்பினும் பகைதொலையாது மீளக்கூடாத இராமபிரான், நீ உயி ருடனே கற்புநிலையிற் சிறிதுங்குறைபாடின்றியிருக்கையில் உபேக்ஷித்துத் திரும்புதல், எங்ஙனம் அவனுக்குத் தகுதியாம்? ஆகையால், அப்பிரான் பகைதொலைத்து உன்னைச்சிறைமீட்டே செல்வ னென்றவாறு. பூணுத லென்னும்வினைக்கு எற்ப, கற்பு, ஆபரணமாகக்கொள்ளப்பட்டது. மனந் தேறுதல் - தனதுமனைவி கற்புநிலை தவறினாளில்லை யெனத் தெளிந்ததனால். 'விளங்காதோ' என்றதொடர் எதிர்மறையிலக்கணையாகிய பிறகுறிப்புவகை யால், சிறிதும் விளங்காது என்ற பொருளது.　　　(சக)

சஎ. [1]கெட்டே னீயுயிர் கேதத்தால்
விட்டா யென்றிடின் [2]வெல்லம்பா
லொட்டா ரோடுல கோரேழுஞ்
சுட்டா லுந்[3]தொலை யாவன்றோ.

(இ - ள்.) கெட்டேன்—! நீ—, உயிர் - பிராணனை, கேதத்தால் - மிக்க சோகத்தினால், விட்டாய் - விட்டிட்டாய், என்றிடின் - என்றால், வெல் அம்பால் - வெல்லக்கூடிய அம்புகளால், ஒட்டாரோடு - பகைவர்களுடனே, உலகு ஓர் எழும் - எழுலகங்களையும், சுட்டாலும் - எரித்தழித்தாலும், தொலையா அன்றோ - (இராமபிரானுக்குப் பழியும் பாவமும்) நீங்காதனவா மல்லவோ? (எ - று.)

இராமபிரான் உன்னைமீட்காது உயிர்விடும்படி உபேக்ஷித்தால், அது எவ்வகையாலும் என்றும் அழியாத பெரும்பழியை விளைக்குமென்பதாம். கெட்டேன்-இரக்கத்தாற் சொல்லுஞ் சொல். பி - ம்.—[1]கெட்டேனே. [2]மேலம்பால், மேலன்பா, மெல்லம்பால் [3]தொலையாது. (௪௭)

௪௮ முன்னே கொல்பவன் மூவுலகும்
பொன்னே [1]யோங்கிய போர்வில்லா
னென்னே [2]நின்னிலை யீதென்றாற்
பின்னே செம்மை பிடிப்பானோ.

(இ - ள்.) பொன்னே - இலக்குமியின் அம்சமானவளே! ஓங்கியபோர் வில்லான் - மிக்க போர்க்கு உரிய கோதண்டத்தை யுடைய இராமபிரான், முன்னே - (உன்னை இராவணன் எடுத்துவருவதற்கு) முன்னமே, மூ உலகும் - மூன்றுலோகங்களிலு முள்ள ராக்ஷசர்களையும், கொல்பவன் - கொல்லுங் கொள்கையையுடையவன் (அப்படிப்பட்டவன்), நின் நிலை ஈது என்றால் - உனது நிலைமை இப்படிப்பட்டதென்று, சொன்னால், பின்னே - பின்பு, செம்மை பிடிப்பானோ - சாந்தகுணத்தை மேற்கொள்வானோ? என்னே - (உனது பேச்சு) மிக்க வியப்பாயுள்ளது? (எ - று.)

இராமபிரான் ராக்ஷசவதஞ்செய்ய முன்னமே உத்தேசித்திருந்ததை, தண்டகாரணியத்து முனிவர்க்கு அபயமளித்துள்ளதனாலும் அறியலாம். முனிவர்கட்குத் தீங்குசெய்ததற்காகவே அரக்கரைக் கொல்ல நினைத்துள்ளவன் தன்மாட்டுத் தீங்குசெய்த அவர்களை விட்டிடுவானோ என்பது, கருத்து; உலகு - இடவாகுபெயர். பொன் - உவமவாகுபெயருமாம் என்னே - வியப்புக்குறிப்பு. ஓகாரம் - சாந்தகுணத்தை மேற்கொள்ளா னென்னும் பொருளைத்தந்ததனால், எதிர்மறை பி - ம்.—[1]பொங்கிய. [2]இந்நிலை. (௪௮)

௪௯ கோளா ளுருயிர் கோளோடு
மூளா வெஞ்சின முற்றாகா
மீளா வே[1]லயல் வேறுண்டோ
மாளா தோபுவி வானோடும்.

(இ - ள்.) மூளா வெம் சினம் - (தக்ககாரணமில்லாமல்) உண்டாகாத (இராமபிரானது) கொடிய கோபம், கோள் ஆள் உயிர் கோளோடும்-வலிமையையுடைய அரக்கர்களது உயிரைக்கொள்ளுதல் மாத்திரத்தோடும், முற்று ஆகா - தணியாவாம்; மீளா எல் - (அங்ஙனம்) தணிவுபெறா வாயின், அயல் வேறு உண்டோ - (அதற்கு இலக்காக) வேறு யாதாயினும் உள்ளதோ? புவி வானோடும் மாளாதோ - இந்நிலவுலகம் மேலுலகத்துடனே அழியாதோ?

இராமபிரானது கடுஞ்சினம் அரக்கர்களைமாத்திரமேயன்றி அனைத்துலகையும் அழிக்கவல்லது என்பதாம். கோள் - வலிமை. இனி, கோளாளர் - (சீதாபிராட்டியை எடுத்துக்கொண்டு போய்த் தனக்கு)

இடையூறுசெய்பவ ரெனினுமாம். உயிர்கோள் - வதம். அரக்கர் பலராதலால் கோபமும் இடம்நோக்கிப் பல வாதலால், 'சினமுற்றுகா,' 'மீளாவேல்' எனப் பன்மையாகக் கூறினர். பி-ம்:—[1]அவை. இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் "படுத்தான்" (௯௧) என்றதன்பின் உள்ளது. (௮௯)

௯௦. தாழித் தண்கட றம்மோடு
மேழுக்கேழுல கெல்லாமன்
றாழிக் கையவ னம்பம்மா
வூழித் தீயென வுண்ணாவோ.

(இ - ள்.) ஆழி கையவன் - மோதிரமணிந்த திருக்கையையுடைய இராமபிரானது, அம்பு - பாணங்கள்,—தாழி தண் கடல்தம்மோடும் - ஆழ்ந்திருத்தலையுடைய குளிர்ந்த கடல்களெல்லாவற்றோடும், ஏழுக்கு ஏழ் உலகு எல்லாம் - ஏழுடன்கூடியஏழ் [பதினான்கு] லோகங்கள் முழுவதையும், அன்று - அந்நாளில் [உன் சிலைமையை யுணரும்பொழுது], ஊழி தீ என - பிரளயகாலத்து அக்கினி போல, உண்ணாவோ-அழிக்கமாட்டாவோ? (எ - று.)

எல்லாவுலகங்களையும் நிச்சயமாய் அழிக்குமென்றபடி. கடலினிடையேயுள்ள வடவைத்தீ யுகாந்தகாலத்தில் அக்கடலினின்று வெளிப்பட்டு உலகங்களைச் சுட்டு அழிக்குமென்பது, நூற்கொள்கை. தாழி, இ பகுதிப்பொருள் விகுதி; "உருவி மாமதி யோட்டொழித்தோங்கிய, வெருவி மாடங்கண்மேற் றுயிலெய்தலின்" என்னுஞ் சிந்தாமணியிற் போல. இனி, தாழ் இத் தண் கடல் என இகரத்தைச் சுட்டாகவும் எடுக்கலாம். ஆழி - ஆஜ்ஞாசக்கரமும், சக்கரரேகையுமாம. அம்மா-வியப்பிடைச்சொல்; இராமபிரானது அம்புகளின் தொழிலைப்பற்றி வியந்தவாறு. இனி, இதற்கு - தாயே என்று விளியாகவும் பொருள் கூறுவர்; கேட்பாயாக என்றுமாம. அம்பு உலகெல்லாம் உண்ணாவோ - உண்ணுதலை உண்பதுபோலவும, உண்ணப்படாததை உண்ணப்படுவது போலவும் கூறிய மரபுவழுவமைதி. (௯௦)

௯௧. [1]படுத்தான் வானவர் பற்றாரைத்
[2]தடுத்தான் றீவினை தக்கோரை
[3]யெடுத்தா னல்வினை யெந்நாளுங்
[4]கொடுத்தா னென்[5]றிசை கொள்ளாயோ.

(இ - ள்.) (இராமபிரான்),—வானவர் பற்றாரை தேவர்கட்குப் பகைவராகிய (இராவணாதி) ராக்ஷசர்களை, படுத்தான்-கொன்றான்; தீவினை-(அவர்களுடைய) தீச்செயல்களையெல்லாம், தடுத்தான் - (இனி உண்டாகாதபடி) விலக்கினான்; தக்கோரை - (ஞான அநுட்டானங்களினால்) மேன்மைபெற்ற முனிவர் முதலியோரை, எடுத்தான் - காத்தான்; நல்வினை - புண்ணியத் தொழில்களை, எ நாளும் - எப்பொழுதும், கொடுத்தான் - (உலகத்தார் செய்யும்படி) கொடுத்தருளினான்', என்ற - என்று பலவகையாகக் கூறப்படுகின்ற,

இசை - புகழை, கொள்ளாயோ - (நிச்சயமாக அப்பிரான் பெறுவனென்று நீ) எண்ணமாட்டாயோ? (எ - று.)—எண்ணவேண்டும் என்பதாம.

இச்செய்யுளில், அவதாரத்தின் காரியங்களான துஷ்ட நிக்கிரகமும், சிஷ்டபரிபாலநமும், தர்மஸம்ஸ்தாபநமும் இனி இராமபிரான் செய்வது திண்ணமெனக் கூறியவாறு. இனி, இக்கவிக்கு - வானவர் பற்றாரைப் படுத்தான், (நல்லோர்க்கு வருந்) தீவினையைத் தடுத்தான், நல்வினை எடுத்தான், எந்நாளும் இசை [புகழை] கொடுத்தான் என்று கொள்ளாயோ என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். 'படுத்தான்' முதலிய இறந்தகாலங்கள் - விரைவும் தெளிவும் பற்றியன. பற்றார் - மனம் பொருந்ாதவர். எடுத்தல்-காத்தலென்னும் பொருளதாதலை "எடுப்பின், [illegible] மணிக்கடிகையிலுங் காண்க. பி - ம்:—[1]படுத்தான். [2]தடுத்தான். [3]எடுத்தான். [4]கொடுத்தான். [5]இசை. (ருஎ)

ருஉ. சின்னா ளிடர் [1]தீராதா
பின்னா வைகலி னெல்லோரு
நன்னாள் [2]காணுத லன்றன்றோ
வுன்னா லல்லற முண்டானால்.

(இ - ள்.) உன்னால் நல் அறம் உண்டானால் - உன்னாலே நல்ல தருமம் [illegible]பெறுவதாயிருந்தால்,—நீ,— சில் நாள் - சிலநாள்கள், இடர் தீராதாய் - துன்பம் நீங்கப்பெறாதவளாய், இன்னா - அத்துன்பத்துடனே, வைகலின் - தங்கியிருத்தலினாலே, எல்லோரும் - (உலகத்தவர்) யாவரையும், நல் நாள் - (நமக்கு) நல்லகாலத்தை, காணுதல் - காணச்செய்தல், நன்று அன்றோ - (உனக்கு) நல்லதன்றோ? (எ - று.)—நல்லதேயாம் என்றபடி.

நீ அரக்கனாற் கவரப்பட்டு இங்கே சிலகாலம் துன்பமநுபவிப்பதனாலேயே இராமபிரான் விரைவில்வந்து அரக்கரையெல்லாம் அழித்துத தருமத்தை நிலைநிறுத்தி உலகங்களைக் காத்தருள்வன்; ஆகையால், நீ சிலநாள் துன்பமனுபவித்தலே துஷ்டநிக்கிரகத்துக்கும் சிஷ்டபரிபாலனத்துக்கும் தர்மஸம்ஸ்தாபநத்துக்கும் காரணமான புண்ணியசெயலாமென்றபடி. இன்னா என்பதை இன்னவாறு என்பதன் விகாரமாகக் கொண்டு இவ்வாறு தங்குதலினால் என்றும் உரைக்கலாம். காணுதல் - பிறவினைப்பொருளில்வந்த தன்வினை. பி - ம்:—[1]தீராதால். [2]காண்ணுதல். (ருஉ)

ருங. புளிக்குங் கண்டகர் புண்ணீருட்
குளிக்கும் பேய்குடை யுந்தோறு
மொளிக்குந் தேவரு வந்துள்ளங்
களிக்கு நல்வினை காணாயோ.

(இ - ள்.) புளிக்கும் - (யாவரும்) வெறுக்கத்தக்க, கண்டகர் - முள்ளைப் போலக் கொடிய அரக்கர்களது, புண் நீருள் - இரத்தவெள்ளத்தில், குளிக்கும் - முழுகுகிற, பேய் - பேய்கள், குடையும் தோறும் -

ஜலக்கிரீடை செய்யும்பொழுதெல்லாம்,—ஒளிக்கும் தேவர் - (இராவண னிடத்துப்பயத்தால் தாமஇருக்கிறவிடமும் தெரியாமல்) மறைந்திருந்த தேவர்கள், (அச்சமொழிந்து வெளியில்வந்து அதனைக் கண்டு), உள்ளம் உவந்து - மனம் மகிழ்ந்து, களிக்கும் - செருக்கடைகிற, நல்வினை - நல்ல செய்கையை, காணுயோ - (நீ) காணமாட்டாயோ? (எ - று.)—ஓ - எதிர் மறை. விரைவிற் காண்பா யென்பதாம்.

களிக்கும் என்பதைக் கண்டார்க்கும், புண்ணீர்க்கும் அடைமொழியாகக் கொள்ளலாம். புண்ணீர் - விரணத்திலிருந்து ஒழுகும் நீர். (௫௩)

வேறு

௫௪. ஊழியி னிறுதியி லுருமெறிந் தெனக்
கேழ்கிளர் சுடுகணை கிழித்த புண்பொழி
[1]தாழிருங் குருதியிற் றாங்க வேலைக
ளேழுமொன் றாகநின் றிரைப்பக் காண்டியால்.

(இ - ள்) ஊழியின் இறுதியின் உரும் எறிந்து என - யுகாந்தகாலத்தில் இடிவிழுந்தாற் போல, கேழ் கிளர் சுடு கணை கிழித்த - ஒளிவிளங்குகிற (பகைவர்களை) அழிக்கும் (இராமபிரானது) அம்புகள் தைத்துப் பிளந்ததனா லுண்டான, புண் - விரணத்தினின்றும், பொழி - சொரிகிற, தாழ் இரு குருதியின் - ஆழமான மிக்க இரத்தப்பெருக்கினால், தாங்கம் வேலைகள் ஏழும் ஒன்று ஆக நின்று - அலைகளையுடைய எழுகடல்களும் ஒருசேரக்கூடி நின்று, இரைப்ப - பேரொலிசெய்வதை, காண்டி - (நீ விரைவில்) பார்ப்பாய்.

இச்செய்யுளில், வருங்காலத்து நிகழ்வதனை நேரிற்காண்பதுபோலக் கூறியுள்ளது, நிகழ்வுநவிற்சியணி; வடநூலார் பாவிக மென்பர். அடுத்த செய்யுள்களிலும் இங்ஙனமே காண்க. பின்னிரண்டடி - உயர்வுநவிற்சி யணி. இடியெறிதல் - கணைகிழித்ததற்கு உவமை. தாழ் - இழிவான என்று மாம். பி - ம்:—[1]தாழிய (௫௪)

௫௫. [1]சூலிரும் பெருவயி றலைத்துச் சோர்வுறு
மாலியங் கண்ணிய ரறுத்து நீத்தன
வாலியுங் கடப்பரு வனப்ப வானுயர்
தாலியம் பெருமலை தயங்கக் காண்டியால்.

(இ - ள்) சூல் இரு பெரு வயிறு அலைத்து - கர்ப்பத்தையுடைய (தமது) மிகப்பெரிய வயிற்றைப் பிசைந்துகொண்டு, சோர்வு உறும் - தளர்ச்சியடை கிற, ஆலி அம் கண்ணியர் - நீர்த்துளியைக்கொண்ட அழகிய கண்களை யுடைய அரக்கியர், அறுத்து நீத்தன - அறுத்துப்போகட்டனவான, தாலி - தாலிகளாகிய, அம் - அழகிய, வான உயர் பெருமலை - ஆகாயத்தையளாவி உயர்ந்த பெரியமலைகள், வாலியும் கடப்பு அரு வனப்ப - வாலியினாலும் தாண்டுவதற்கு அரிய வளர்ச்சியினை யுடையனவாய், தயங்க - விளங்குவதை, காண்டி—; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

மிக்க சங்கடகாலத்தில் வயிற்றைப் பிசைவது, இயல்பு. தாலி மலைபோலக்குவியு மென்று, இராமபிரான் கணைகளால் இறந்துபடும்

அரக்கரின் மிகுதியை விளக்கியவாறு. வாலியும், உம் - உயர்வுசிறப்பு. பி - ம்;—[1]குலியம். (ருரு)

ருசு. விண்ணினீ ளியநெடுங் கழுதும் வெஞ்சிறை
யெண்ணினீ ளியபெரும் பறவை யீட்டமும்
புண்ணினீர்ப் புணரியிற் படிந்து பூவையர்
கண்ணினீ ராற்றினிற் குளிப்பக் காண்டியால

(இ - ள்.) விண்ணின் நீளிய நெடுங் கழுதும் - ஆகாயத்தினும் உயர்ந்த வையாகிய நீண்ட பேய்களும, எண்ணின் நீளிய வெம் சிறை பெரும் பறவை ஈட்டமும - தொகையில் அதிகப்பட்டனவாகிய கொடிய இறகுகளையுடைய (கழுகுமுதலிய) பெரிய பறவைகளின் கூட்டமும், புண்ணின்நீர் புணரியில் படிந்து - (ராக்ஷசர்களுடைய) இரத்தவெள்ளமாகிய கடலில்முழுகி, பூவையர் கண்ணின் நீர ஆற்றினில் குளிப்ப - அரக்கியரது கண்ணீர்ப்பெருக்காகிய நதியில் நீராடுவதை, காண்டி—; (எ - று.)

கடலில் நீராடியவா, அவ்வுவாபபும் மணலும உடமபினின்றும ஒழியும் பொருட்டு, உடனே நல்லநீரிலமுழுகுதல, இயலபு. உருவகவணி. பூவையர் - மகளிரென்னும மாத்திரையாய் நின்றது; அரக்கியரைக குறித்தலால்

ருஎ. காம்பயின் முரசினங் கறங்கக் கைதொடர்
[1]நரம்பினு மிமிழிசை நவில நாடக
மரம்பைய ராடிய வரங்கி [2]ஞண்டொழிற்
குரக்குகண் முறைமுறை குனிப்பக் காண்டியால்.

(இ - ள.) கரம பயில் முரசு இனம கறஙக - கைகளினால் அடிக்கபபடுகிற மிருதஙகஙகளின்வகைகள ஒலிககவும, கை தொடர் நரம்பினும் இமிழ் இசை நவில - கையினால் தடவி வாசிககபபடுகிற யாழ்நரமபின ஒலியினும் இனியதாகிய பாட்டிசை பொருந்தவும், அரமபையா நாடகம் ஆடிய-ரம்பை முதலிய தேவமாதாகள நாததனஞசெயத, அரஙகின - (லஙகாபட்டணதது) நாடகசாலைகளில, (அததன்மை மாறி), ஆண்தொழில் குரஙகுகள் முறைமுறை குனிபப - பராக்கிரமததையுடையவாநரஙகள் வரிசைவரிசையாக நின்று (போரவென்ற மகிழ்ச்சியாற்) கூததாடுவதை, காண்டி—; (எ - று.)

இசசெய்யுள - முறையில்படரீச்சியணியாம்; இதன் இலககணம, ஒன்றின்தனமை மாறி வேறொருதன்மை யடையவதாகக கூறுதல். இஙகு, அரமபை முதலியோா ஆடும் நாடகசாலைகள் அத்தன்மைமாறிக்குரஙகுகள் ஆடபபெறு மெனக கூறியிருததல் காணக. நரமபினும் இமிழ் இசை நவில- யாழ்நரம்புகளினின்றும் ஒலிகின்ற கீதம் பயில எனினுமாம். நரம்பு - ஒலிககு ஆகுபெயா. உம் - உயாவுசிறப்பு. இராவணனிடதது உளள அசசததனால், தேவமாதாகள அவன துசபையில் ஆடுவா ராயினரென்க. பி-ம்:—
[1]நரம்பயிலிமிழிசை. [2]ஆடுதொழில். (ருஎ)

௬௨ புரையுறு புன்றொழி லரக்கர் புண்பொழி
திரையுறு குருதியா றீர்ப்பச் செல்வன
வரையுறு பிணப்பெரும் [1]பிறக்க மண்டின
கரையுறு நெடுங்கட லார்ப்பக் காண்டியால்.

(இ - ள்.) புரை உறு - குற்றம்மிகுந்த, புன் தொழில் - இழிதொழில் களையுடைய, அரக்கர் - ராக்ஷஸர்களது, புண் - புண்களினின்று, பொழி - வழிகிற, குருதி - இரத்தமாகிய, திரை உறு ஆறு - அலைகளை பொருந்திய நதி, ஈர்ப்ப - இழுப்பதனால், செல்வன - செல்பவையான, வரை உறு பிணம் பெரு பிறக்கம் - மலைகளையொத்த பிணங்களின் பெரிய உருவம், மண்டின - நெருங்கியவையாய், கரை உறு நெடு கடல் - கரையை மோதுகிற பெரிய கடலை, ஆர்ப்ப - நிரப்புவதை, காண்டி —; (எ - று.)

இரண்டாமடி - உருவகவணி. பின்னிரண்டடிகள் உவமையணியை அங்கமாகக்கொண்டு வந்த உயர்வுநவிற்சியணி. இவ்விரண்டணியும் சேர்ந்து வந்தது, சேர்வையணியாம். பெரும்பிறக்கம் - பெருங்குவியலுமாம். பி - ம் —[1]பிறங்கல், பற்றை (௬௨)

௬௩. வினையுடை யரக்கரா மிருந்தை வெந்துகச்
சனகியென் றொருதழ னடுவ டங்கலா
[1]லனகன்கை யம்பெனு மளவி லூதையாற்
கனகநீ டிலங்கைநின் றுருகக் காண்டியால்.

(இ - ள்.) வினை உடை அரக்கர் ஆம் இருந்தை வெந்து உக - கொடுந்தொழில்களையுடைய ராக்ஷஸர்களாகிய கரிகள் வெந்துபோம்படி, சனகி என்ற ஒரு தழல் நடுவண் தங்கலால் - சீதை யென்ற ஓர் அக்கினி நடுவில் தங்குதலினாலே, அனகன் கை அம்பு எனும் அளவு இல் ஊதையால் - குற்றமற்ற இராமபிரானது கையினால் விடப்படுகிற அம்பாகிய அளவில்லாத [மிக்க] பெருங்காற்றினால், நீடு இலங்கை கனகம் - பெரிய லங்காபுரியாகிற பொன், நின்று உருக - நிலைபெற்று உருகுவதை, காண்டி —; (எ - று.)

இலங்கை இராமபிரானது அம்புகளால் அரக்கர்களோடு விரைவில் அழியு மென்பதாம். கருநிறமுடைமையால் அரக்கரைக் கரியாகவும், சிவந்த ஒளியாலும் தூய்மையினாலும் தன்கற்புநிலையால் கொடியவரை யெரித்தழிக்குந் தன்மையாலும் ஜாநகியைத் தழலாகவும், விரைந்துசெருந்தன்மையாலும் சீதையின் கற்பாகிய தழலுக்கு மேன்மையை விளைத்தலாலும் இராமபிரானது அம்பைக் காற்றாகவும், பொன்மயமானதாதலால் இலங்கையைப் பொன்னாகவும் உருவகப்படுத்தினார்; முற்றுருவகவணி. காற்றினால் நெருப்பு வளர்தல், இயல்பு. வினை - பாவமுமாம். இருந்தை - கரி. 'சனகியென்றொரு தழல்' என்ற விதப்பு, உலகத்து நெருப்புச்சுடுவது தன்னைத் தொட்டவரையே, இந்நெருப்புத் தன்னைத்தொட முயல்வாரையுஞ் சுட்டெரிக்கு மென்பதைக் காட்டிநிற்கும். பி - ம்:—[1]அனகலம்பெனுமளவிலூதையால, அனகனல் லம்பெனு மமோகவூதையால. (௬௩)

௯௦. ¹தாக்கிக லிராவணன் றலையிற் றாவின
பாக்கிய மனையநின் பழிப்பின் மேனியை
நோக்கிய கண்களை நுதிகொண் மூக்கிறை
காக்கைகள் கவர்ந்துகொண் டுண்ணக காண்டியால்.

(இ - ள்.) காக்கைகள் —, தாக்கு இகல் இராவணன் தலையில் தாவின - (யாவரையும்) மோதுகின்ற வலிமையையுடைய இராவணன் (இராமனம்புகளால இறந்துகீழ்விழுந்தபொழுது அவனுடைய) தலைகளிலே தாவியனவாய், பாக்கியம் அனைய நின் பழிப்பு இல் மேனியை நோக்கிய கண்களை - (நல்லோர்கள் செய்த) நல்வினைப்பயன் போன்றுள்ள குற்றமற்ற திருமேனியைப் பார்த்த (இருபது) கண்களையும், நுதிகொள் மூக்கின் கவர்ந்துகொண்டு - கூர்மையைக்கொண்டுள்ள (தமது) மூக்குக்களாற் பறித்துக்கொண்டு, உண்ண - உண்பதை, காண்டி —; (எ - று)

கீழ் "என் றுக்கையைக், கண்ட போரரக்கன் விழி காகங்கள், உண்ட போதன்றி யானுன்னைவெலேனோ" என்று சீதை கூறியதற்கு ஏற்ப, அநுமான் அங்ஙனமேயாகு மென இதனால் உறுதிகூறின னென்க. சீதை, சிறையிருந்து, துஷ்டநிக்கிரகம் நடத்தற்குத் தானகாரணமாகுதலால், 'பாக்கிய மனையநின்' என்றான். பி - ம் —¹தாக்கவில். ²தலையிற்றுலின. (௯௦)

௯௧ மேலுற விராவணற் ¹கழிந்து வெள்கிய
நீலுறு திசைக்கரி திரிந்து நிற்பன
வாலுற வனையவன் றலையை ²வவ்வலிற்
³காலுறு கணைகடிந் திடுவ காண்டியால்.

(இ - ள்.) மேல் - முற்காலத்திலே, உற - மிகுதியாக, இராவணற்கு - இராவணனுக்கு, அழிந்து - தோற்று, வெள்கிய - வெட்கமுற்ற, திரிந்து நிற்பன - (அதனால் முகங்காட்டாமற்) புறங்காட்டிநிற்பனவாகிய, நீல உறு திசை கரி - நீலநிறம்பொருந்திய திக்கஜங்களின், வால் - வாலிலே, உற - பொருந்தும்படி, கால் உறு கணை - காற்றையொத்த [வெகுவிரைவுள்ள] (இராமபிரானது) அம்புகள், அனையவன் தலையை - அவ்விராவணன் தலைகளை, வவ்வலின் - (தாம்) அறுத்தலினால், கடிந்திடுவ - விலக்கித்தள்ளுவனவற்றை, காண்டி —, (எ - று)

இராவணனோடு எதிர்த்துப்பொருது அவன் வலிமைக்குமுன் நிற்கமாட்டாமல் தோற்றோடிப் புறங்கொடுத்த திக்கஜங்களின் வாற்புறத்திலேயே அவ்விராவணன்தலைகள் சிதறிவிழும்படி இராமபிரானது அம்புகள் விரைவிலேயே அழித்துத்தள்ளு மென்பதாம். உற அழிந்து எனவும், வாலுறக் கடிந்திடுவ எனவும் இயையும். பி - ம் :—¹அஞ்சிவெள்கின. ²அவ்வழிக. ³காலுறக் கணைகடிந்திறப்ப. (௯௧)

௯௨. நீர்த்தெழு ¹கணைமழை ²வழங்க நீலவான்
வேர்த்தெதன் றிடையிடை ³வீசுந் தூசுபோற்

போழ்த்தெழு பொலங்கொடி யிலங்கைப் பூழியோ
[5]டாழ்த்தெழு கழுநிரைத் தாடக் காண்டியால்

(இ - ள்.) 'நீலம் வான் - நீல நிறத்தையுடைய ஆகாயம், வேர்த்தது - வேர்வையடைந்தது', என்று - என்றெண்ணி, (அவ்வேர்வையைப் போக்குவ தற்கு), இடை இடை வீசும் - அங்கங்கே வீசுகின்ற, தூசுபோல்-வஸ்திரங்கள்போல, போழ்த்து எழு - பிளந்துதோன்றுகிற, பொலம் கொடி-அழகிய கொடிச்சீலைகளையுடைய, இலங்கை - லங்காநகரில், எழு - விளங்குகிற, கணை - அம்புகளே, மழை நீரது - மழையின்தன்மை யுடையனவாக [மழை போல], எழுதக-(இராமபிரான்) பிரயோகிப்பதனால், (தம்தமக்கு மிக்க இரை கிடைக்குமென்று அகமகிழ்ந்து) ஆழ்த்து எழு - ஆரவாரித்து எழுகிற, கழுது - பேய்கள், பூழியோடு - புழுதிகளுடனே [பூமியினின்று தூளிகள் மேலே கிளம்ப], இரைத்து ஆட - கொக்கரித்துக் கூத்தாடுவதை, காண்டி —; (எ - று.)

மேகம் நீர்த்துளி பொழிவதனை, நீலவானம் வேர்த்ததாகக் குறித்தார். இயல்பாக அசைகின்ற கொடியாடுவதனை ஆகாயத்துக்கு உண்டான வேர்வையைப் போக்குவதற்காக வீசுவனவாகக் கூறியது - பயன்தற்குறிப்பேற்ற வணி. வேர்வையுண்டானால் வஸ்திரத்தினால் வீசுதல், இயல்பு. கணை-சாதி யொருமை. பி - ம்:—[1]கல் [2]விழுங்கு. [3]வீசும்பு வீசிப்போய. [4]ஊழியோடு. [5]ஆர்த்தெழுச்சிரைத்துநின்று. (௩௨)

௩௩. [1]நீனிற வரக்கர்தங் குருதி நீத்தநீர்
[2]வேலையிற் காறொறு மீள வேலைசூழ்
ஞாலமுற் றுங்கடை யுகத்து [4]நச்சறுங்
காலனும் வெறுத்துயிர் காலக் காண்டியால்.

(இ - ள்.) நீல நிறம் - கருநிறத்தையுடைய, அரக்கர்தம் - இராக்கதர்களுடைய, குருதி நீத்தம்-இரத்தவெள்ளத்தால், நீர் வேலை - (உப்பு)நீர்க்கடல், மிக்கு - நிரம்பி, ஆறுதொறும் - அவ்விரத்தநதிகளின்வழியே, மீள - திரும்புவதையும்,—வேலை சூழ் - கடல்களாற் சூழப்பட்ட, ஞாலம் - உலகம், முற்றும் - முடிந்துபோகிற, கடையுகத்தும் - யுகாந்தகாலத்திலும், நச்சு அறு - (உயிர்களைத் தின்பதில்) விருப்பம் நீங்காத, காலனும் - யமனும், வெறுத்து -(எத்தனையுயிர்களைக் கொன்று தின்பதென்று) வெறுப்படைந்துநின்று, உயிர் கால - (தான்முன்னதின்ற) உயிர்களைக்கக்கி வெளிப்படுத்துவதையும், காண்டி—; (எ - று.)

இச்செய்யுள், இறந்துபடும் அரக்கர்களின் மிகுதியை விளக்கவந்த தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. அளவுக்கு மிஞ்சி மிகுதியாக உணவைக் கொண்டால் கொண்ட உணவு வெளிப்படுதல். இயல்பு உயிரை யமன் தின்பதாகக் கூறுதல் கவிமரபு. இனி, உயிர் கால என்பதற்கு - (ஓய்ந்து) பெருமூச்சுவிட என்றும் பொருள்கூறலாம். ஆறு - வழியும், நதியும்: இரட்டுறமொழிதல். பி - ம் —[1]நீனிறத்து. [2]வேலையிற [3]முற்றுறு. [4]நஞ்சறுக். (௩௩)

௩௪. [1]அணங்கிள மகளிரொ டரக்க ரம்பு
[2]பணங்கிளர் கற்பகச் சோலை வாவிவாய்ப்

[3]பிணங்குறு வான்முறை [4]பிடித்து [5]மாலைய
[6]கணங்கொடு குரககினங் குளிப்பக் காண்டியால்

(இ - ள்) அரக்கர்—, அணங்கு இள மகளிரொடு - தெய்வப்பெண் போன்ற [அழகிய] இளைய ராக்ஷச ஸ்திரீகளுடனே, ஆடு - ஜலக்கிரீடை செய்தற்கு இடமான, மணம் கிளர் கற்பகம் சோலை வாவிவாய்-வாசனை மிகுந்த கற்பகவிருக்ஷத்தையுடைய சோலையிலுள்ள குளங்களில்,—குரங்கு இனம் - குரங்குக் கூட்டங்கள், பிணங்குறு வால் - சிறிது வளைந்த வால்களை, முறை பிடித்து - முறையே [ஒன்றன் வாலைமற்றொன்றாய்] பிடித்துக்கொண்டு, மாலைய கணம் கொடு - ஒழுங்காகிய கூட்டமாக, குளிப்பு - நீராடுவதை, காண்டி—; (எ - று.)

முறையிற்படர்ச்சியணி; அரக்கர் தமது ஸ்திரீகளோடு ஜலக்கிரீடை செய்யும் வாவி, குரங்குக்கூட்டங்கள் குளிக்கும் வாவியாக மாறுமெனக் கூறியுள்ளமை காண்க. ஆடு வாவி எனக. இராவணன் தனது சேனையோடு வானுலகத்துக்குச் சென்று தேவர்களோடு பொருது இந்திரனை வென்ற பொழுது அங்குள்ள கற்பகவிருக்ஷம் இலங்கையிற் கொணர்ந்து வைக்கப்பட்டதனால், 'அரக்கராடு கற்பகச்சோலை வாவி' எனப்பட்டது. குரங்குகள் ஒன்றையொன்று வாலைப்பிடித்துக்கொண்டு குளித்தல், நீரில் குரங்குகளிலுள்ள அசாத்தியமென்க. பி - ம் —[1]அணங்கனமகளிரொடு [2]மணம [3]பிணங்குற. [4]பிடித்த. [5]மாலைகள். [6]கணங்கினாகழுகினம் (௬௪)

௬௫. செப்புற லென்பல தெய்வ வாளிக
ளிப்புறத் தரக்கரை முருக்கி யேகின
முப்புறத் துலகையு [1]முடிகக [2]மூட்டலா
லப்புறத் தரக்கரு மவியக் காண்டியால.

(இ - ள்.) பல செப்புறல் என் - (இனி நடக்குஞ் செய்கையைப்பற்றிப்) பலவாகச் சொல்லவேண்டுவது என்ன? தெய்வம் வாளிகள் - தெய்வத்தன்மையையுடைய அஸ்திரங்களை,—இ புறத்து அரக்கரை முருக்கி இவ்விலங்கையிலுள்ள ராக்ஷசர்களைக் கொன்று, ஏகின - அப்பாற்சென்றவையாய், முப்புறத்து உலகையும் முடிக்க - மூன்றுலோகங்களிலுமுள்ள அரக்கர்களையெல்லாம் கொல்லும்படி, மூட்டலால - (இராமபிரான்) பிரயோகித்தலினால்,—அ புறத்து அரக்கரும் அவிய - மற்றையவிடங்களிலுள்ள அரக்கர்களுமுட்பட அழிவதை, காணடி—; (எ - று.)

வாளிகளை மூட்டலால் அவியக் காணடி யென இயையும் தெய்வ வாளிகள் - பிரமன் முதலியோரைத் தெய்வமாகக்கொண்ட அம்புகள்; தெய்வத் தன்மையையுடைய பாணங்களுமாம்: அவற்றிற்குத் தெய்வத்தன்மை – இலக்கைத் தவறாது அழித்தல் பி - ம்:—[1]முருக்கி. [2]ஊட்டலால. (௬௫)

௬௬. ஈண்டொரு [1]திங்களில் விடரின் [2]வைகுதல
[3]வேண்டுவ தன்றுநான் விரைவின் வீரனைக்

காண்டலே குறைநவுபின் காலம் வேண்டுமோ
வாண்டகை யினியொரு பொழுது மாற்றுமோ.

(இ - ள்.) ஈண்டு - இவ்விலங்கையில், ஒரு திங்கள் - (இன்னும்) ஒரு மாதகாலம் முடிய, இ இடரின் இருத்தல் - (இப்பொழுது அநுபவிக்கின்ற) இப்படிப்பட்ட துன்பத்தில் (நீ) தங்குதல், வேண்டுவது அன்று - வேண்டுவதில்லை; நான் —, விரைவின் - சீக்கிரத்தில், வீரனை - இராமபிரானை, காண்டலே - பார்ப்பதுவே, குறைநவு - குறைவாம் [வேண்டுவதாம்]; பின் - (பார்த்த)பின்பு, காலம் வேண்டுமோ - (அப்பிரான் மீட்கவருதற்குத் தவணையான) காலவளவு வேண்டியதில்லை; ஆண்தகை - ஆண்மைக்குணமுடைய இராமபிரான், இனி- (நான் கண்டு செய்திசொன்ன) பின்பு, ஒருபொழுதும்- ஒருகணமாயினும், ஆற்றுமோ - (உன்னைச்சிறைமீட்கப் புறப்படத்) தாமதித் திருப்பனோ? (எ - று.)

"இன்று மீண்டொரு திங்க ளிருப்பல் யான்" என ஒருமாதகாலம் இத்துயரத்தைப் பொறுத்துச் சிறையிருப்பே னென்று நீ கூறியவாறு அத் துணைக்காலத்தவணையும் வேண்டுவதில்லை; நான் இங்கிருந்து சென்று அப் பிரானைக் கண்டவுடனே உன்னைச்சிறைமீட்க அவ்விராமபிரான் இவ்விடம் வந்து சேர்வான்; நான் வழிகடத்தற்குச் செல்லும் சிலதினங்கள் மாத்திரமே நீ பொறுத்திருக்கவேண்டு மென்பதாம். பொழுது - இங்கு, மிகச்சிறிய காலமாகிய கொடியின்மேல் நின்றது. பி - ம்:—[1]திங்களி. [2]வைகவும். [3]வேண்டுதனன்று. (கசு)

கஎ. ஆவியுண் [1]டென்னுமீ துண்[2]டுன் னாருயிர்ச்
சேவகன் றிருவுருத் தீண்டத் தீதிலாப்
பூவிலை தளிரிலை பொரிந்து வெந்திலாக்
[3]காவிலை கொடியிலை நெடிய கானெலாம்.

(இ - ள்.) ஆவி உண்டு என்னும் ஈது உண்டு - (இராமபிரானுக்கு) உயிர் உள்ளது என்கிற இந்தச்சொல்மாத்திரந்தான் உண்டு; நெடியகான் எலாம் - (அப்பிரான் செல்லுகின்ற இடைவழியி லுள்ள) பெரிய காடுகள் முழுதும், உன் ஆர் உயிர் சேவகன் திரு உரு தீண்ட - உனது அரியஉயிர் போன்ற மகாவீரனாகிய இராமபிரானது அழகிய திருமேனி மேற்படுவதனால், தீது இலா - தீதுபோத லில்லையான, பூ - பூக்கள், இலை - இல்லை; தளிர் - துளிர்கள், இலை—; பொரிந்து வெந்திலா - பொரிப்பொரியாய் வெந்துபோகாத, கா - சோலைகள், இலை—; கொடி - கொடிகளும், இலை—; (எ - று.)

உன்னைப்பிரிந்த விரகவேதனையால் இராமபிரானுக்கு உண்டான தேக தாபத்தினால் அவன்செல்லுங் காடுகளிலுள்ள பூ தளிர் மரம் கொடி முதலி யனவெல்லாம் வெந்து தீந்து கரிந்து போகின்றன வென்பதாம். உனது பிரிவினால் இவ்வளவு தாபத்தை யடைந்தவன் உன்னைச் சிறிதும் உபேக்ஷியா னென்பது, கருத்து. 'ஆவியுண்டென்னுமீதுண்டு' என்றதனால், பிரிவுத் துயரால் அப்பிரானுக்கு உண்டாயுள்ள மூர்ச்சையைக் குறிப்பித்தவாறும். பி - ம்:—[1]எனினும். [2]என். [3]காயிலை. (கஎ)

௬௮. சோகம்வந் துறுவது தெளிவு தோய்ந்தன்றோ
மேகம்வந் திடித்து[1]வந் துருமு வீழ்கினு
மாகமும் புயங்களு மழுந்த வைந்தலை
நாகம்வந் தடர்ப்பினு முணர்வு [2]நாறுமோ.

(இ - ள்.) சோகம் வந்து உறுவது - மனத்துன்பம் வந்து பொருந்துவது, தெளிவு தோய்ந்து அன்றோ - ஞாபகம் பொருந்தியிருந்தாலல்லவோ? மேகம் வந்து உருமு இடித்து வந்து வீழ்கினும் - மேகங்கள் (ஆகாயத்திற் கிளம்பி) வந்து இடி இடித்துக்கொண்டே மேலேவந்து விழுவதாயிருந்தாலும், ஐந்தலை நாகம் வந்து ஆகமும் புயங்களும் அழுந்த அடர்ப்பினும் - ஐந்து தலைகளையுடைய பாம்பு (சீறி) வந்து (தன்னுடைய) மார்பிலும் தோள்களிலும் (பற்கள்) பதியும்படி கன்றாகக்கடித்து வருத்துவதாயிருந்தாலும், உணர்வு நாறுமோ-(இராமபிரானுக்குப்) பிரஜ்ஞை தோன்றுமோ? [தோன்றுவதில்லை யென்றபடி.] (எ - று.)

ஞாபகம் உள்ளபொழுது உண்டாகிற துயரத்திற்கே சோகமென்று பெயராம்; இராமபிரானுக்கு, இடியிடித்தாலும் பாம்பு தீண்டினாலுங்கூட உணர்வு உண்டாவதில்லை யென்று கீழ்க்கவியிற்கூறிய இராமபிரானது மூர்ச்சாவஸ்தையை இக்கவியால் விவரித்துக் கூறினான்; இதனால், இராமபிரான் உன்னைப்பற்றிக் கொண்டுள்ள வருத்தம் நீ அவற்காகப்படுகிற வருத்தத்தினும் மிக்கதென்றவாறும். 'ஐந்தலை நாகம்' என்றார், கடித்து வருத்தும் போதுள்ள கொடுமையின் மிகுதியை விளக்க. பி - ம்:—[1]உருமேறு. [2]நணுமோ. ()

௬௯. மத்துறு தயிரென வந்து சென்றிடை
தத்துறு முயிரொடு புலன்க டள்ளுறும்
[1]பித்துநின் பிரிவினிற் [2]பிறந்த வேதனை
யெத்தனை யுளவவை யெண்ணு மீட்டவோ.

(இ - ள்.) மத்து உறு தயிர் என - மத்தினாற்கடையப்படுகிற தயிர்போல, வந்து - (உடம்பினுள்ளே) வந்தும், சென்று - (வெளியிற்) போயும், இடை - நடுவே, தத்துறும் - தடுமாறுகிற, உயிரொடு - உயிரும், புலன்கள் - ஐம்புலன்களும், தள்ளுறும் - சோர்வடைதலினாலாகிய, பித்து - பைத்தியமும்,—நின் பிரிவினின் பிறந்த வேதனை - உன்னைவிட்டுப்பிரிந்ததனா லாகிய மற்றைத் துன்பங்களும், எத்தனை உள - எவ்வளவு உள்ளனவோ, அவை - அவைகளெல்லாம், எண்ணும் ஈட்டவோ - எண்ணிச்சொல்லுந் தன்மையை யுடையனவோ? (எ - று.)

உனது பிரிவினால் இராமபிரானுக்கு அளவிடற்கரிய துன்பங்கள் உண்டாயுள்ளன என்றவாறும். மத்துறு தயிர் - கலக்கத்திற்கு உவமை. பி-ம்:— [1]பித்தநின். [2]பிறந்திறந்தன. (௬௯)

௭௦. இந்நிலை யுடையவன் றனக்கு மென்றியேன்
மெய்ந்நிலை யுணர்ந்துழி [1]மிடைந்த தீதெனிற்
பொய்ந்நிலை காண்டியான் புகன்ற யாவுமுன்
கைந்நிலை நெல்லியங் கனியிற் காட்டுகேன்.

(இ - ள்.) 'இ நிலை உடையவன் - (உன்னைப்பிரிந்ததனால்) இப்படிப்பட்ட நிலைமையை யடைந்துள்ள இராமபிரான், தரிக்கும - (என்னைவிட்டு) உயிர்வாழ்ந்திருப்பான்,' என்றி எல் - என்று (நீ) சொல்வாயேயானால், மெய் நிலை உணர்ந்த உழி மிடைந்தது ஈது எனின் - (அப்பிரானுடைய) உடம்பின் தன்மையை ஆலோசிக்குமிடத்துப் பொருந்தியது இதுவாதலால், பொய் நிலை - (நீ சொல்வது) பொய்ப்பொருந்தியதாம்; யான் புகன்ற யாவும் - நான் சொன்னவை எல்லாவற்றையும், உன் கை நிலை நெல்லி அம் கனியின் - உனது கையிற்பொருந்திய அழகிய நெல்லிக்கனிபோல, காட்டுவேன் - (நான் உனக்குக் கண்கூடாகக்) காண்பிப்பேன்; காணடி - (நீ அவற்றைக்) காண்பாயாக; (எ - று.)

என்றி - முன்னிலையொருமை இறந்தகாலவினைமுற்று. ஈது என்றது - கீழ்க்கூறிய வெதுப்பு, மூர்ச்சை, பித்து முதலியவற்றை. புகன்றயாவும் - இராமபிரானது வெற்றியும், அரக்கரது அழிவும், அதனாலுண்டாகும் சம்பிரமங்களும். மெய்ந் நிலை - உண்மைநிலையுமாம். பி - ம்.—[1]மிடைதந்தீதென்ப.

௭௧. தீர்த்தனுங் கவிக்குலத் திறையுந் தேவிநின்
வார்த்தைகேட் டுவப்பதன் முன்னர் மாக்கட
றூர்த்தன விலங்கையைச் சூழ மாக்குரங்
[1]கார்த்தது கேட்டுவந் திருத்தி யன்னைநீ.

(இ - ள்.) அன்னை - தாயே! தேவி - (இராமபிரானது) பத்நியே! தீர்த்தனும் - பரிசுத்தமூர்த்தியாகிய இராமபிரானும், கவி குலத்து இறையும் - குரங்குக்கூட்டங்கட்குத் தலைவனான சுக்கிரீவனும், நின் வார்த்தைகேட்டு - உனது வரலாற்றைச் செவியேற்று, உவப்பதன் முன்னர் - மகிழ்வதற்கு முன்னமே [மிகவிரைவில என்றபடி], மா கடல் தூர்த்தன - பெரிய கடலைத் தூர்த்துவிட்டு, இலங்கையை சூழும் - இலங்காபுரியை முற்றுகை செய்கிற, மா குரங்கு - பெரிய குரங்குகள், ஆர்த்தது - ஆரவாரித்ததை, கேட்டு—, நீ—, உவந்து இருத்தி - மகிழ்ந்திருக்கப்போகிறாய்; (எ - று.)

இச்செய்யுளில் வானரங்கள் கடலைத்தூர்த்து இலங்கையை முற்றுகை செய்ததலைக் கூறினன். குரங்கு - சாதியொருமை. ஆர்த்தது - விரைவுபற்றிய காலவழுவமைதி. சீதையினது வரலாற்றை இராமசுக்கிரீவர் கேட்பதற்கு முன்னமே கடலைத்தூர்த்துக் குரங்குகள் இலங்கையை முற்றுகைசெய்து ஆரவாரிக்குமெனக், காரணம் நிகழ்வதற்கு முன்னமே அதன் காரியம் நிகழ்வதாகக் கூறியது - மிகையுயர்வுநவிற்சியணியாம். பி - ம்.—[1]ஆர்த்தன. (௭௧)

௭௨. எண்ணரும் பெரும்படை [1]நாளை யிக்கரை
நண்ணிய [2]பொழுதது நடுவ ணங்கைநீ
விண்ணுறக் கருளன்மேல் விளங்கும் விண்டுவிற்
கண்ணனை யென்னொடு வெரிநிற் காண்டியால்.

(இ - ள்.) நங்கை - பெண்களிற் சிறந்தவளே! எண் அரும் பெரும் படை - கணக்கிடுதற்கு அரிய [மிக்க] பெரிய வானரசேனைகள், நாளை - நாளைக்கே, இ நகர் - இந்தப்பட்டணத்திற்கு, நணணிய பொழுது - வந்து சேர்ந்த பொழுது, அது நடுவண் - அந்தச்சேனையின் நடுவிலே, விண் உற கருளன் மேல் விளங்கும விண்டுவின் - ஆகாயத்திலே பொருந்தக் கருடபக்ஷியின்மீது எழுந்தருளி விளங்குகின்ற திருமாலைப் போல, கண்ணனை-இராமபிரானை, என நெடு வெரிநில் - எனது பெரிய பிடரியின்மேல், நீ காண்டி - நீ பார்க்கப்போகின்றாய்; (எ - று.)

'நாளை' என்றது, மிக்கவிரைவுகுறித்தற்கு; (இது; [?] சொல்விழுக்காடு.) 'நணணிய' என்றதும் இவ்வாறே. விண்டு - விஷ்ணு என்னும் வடமொழியின் சிதைவு; (எல்லாவிடத்திலும் அந்தர்யாமியாய்) வியாபித்திருப்பவன் என்று பொருள். கரியோனென்னும் பொருளதாகிய க்ருஷ்ண னென்னும் வடமொழி, 'கண்ணன்' என வந்தது; இது, இங்கே, அவதாரப் பெயரன்றி அந்த காரணப்பெயர். இனி, கண்ணோட்டமுடையவனென்றும், கண்போன்றவனென்றும் கொள்ளலாம். பி - ம்:—[1]ஏண்டி. [2]பொழுதத்து. விண்ணுற. (எஉ)

எங. அங்கதன் றோண்மிசை யிளவ லம்மலை
[1]பொங்குவெங் கதிரெனப் பொலியப் போர்ப்படை
யிங்குவந் திறுக்குநீ [2]யிடரு மையமுஞ்
சங்கையு நீங்குதி தனிமை நீங்குவாய்.

(இ - ள்.) அங்கதன் தோள்மிசை - அங்கதனது தோளின்மேல், இளவல் - இளையபெருமான், அ மலை பொங்கு வெம கதிர் என - அந்த உதயகிரியில் விளங்குகிற உஷ்ணமாகிய கிரணங்களையுடைய சூரியன்போல, பொலிய - விளங்க,—போர் படை - யுத்தத்துக்குச் சித்தமான வானரசைநியம், இங்கு வந்து இறுக்கும - இங்கே [இவ்விலங்கையில்] வந்து இறங்கித்தங்கும்; (ஆகையால்), நீ—, இடரும் - (இப்பொழுது கொண்டுள்ள) துன்பத்தையும், ஐயமும - (இராமபிரான் வருவனோ வரமாட்டானோ வென்கிற) சந்தேகத்தையும், சஙகையும்-(அப்பிரான் பகைவெல்வனோ மாட்டானோ வென்கிற) சங்கையையும், நீங்குதி - தவிர்வாயாக: தனிமை நீங்குவாய - (நீ நாயகனைப்பிரிந்து) தனித்திருத்தலையும் (இனி விரைவில்) நீங்கப்பெறுவாய்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]பொங்கின. [2]இடரின்முற்றவும். (எங)

எச. குராவருங் [1]குழலிநிக் குறித்த நாளினே
விராவரு நெடுஞ்சிறை மீட்கி லானெனிற்
பராவரும் பழியொடும் பாவம் [2]பற்றுதற்
கிராவண னவனிவ னிராம னென்றனன்.

(இ - ள்.) குரா வரும குழலி - குராமலர்களை வாசனை வீசுகிற கூந்தலையுடையவளே! இ குறித்த நாளினே - (நீ) குறிப்பிட்ட இவ்வொரு மாசகாலத்துக்குள்ளே, விராவரும் நெடுஞ் சிறை மீட்கிலனே எனின் - இங்

ளுப்பொருந்தியுள்ள பெரியசிறைக்காவலினின்று (உன்னை) அப்பிரான் மீட்காமற்போவானானால், பாரவரும்பழியொடும் பாவம் பற்றுதற்கு-பாவிவரும்பிற பழியும் பாவமும் தொடர்தற்கு, அவன் இராவணன் - இராமபிரானே இராவணனாவான்; இவன் இராமன் - இவ்விராவணனே இராமனாவான், என்று, னன் - என்று கூறிமுடித்தனன், (அநுமான்); (எ - று.)

இன்னும் ஒரு மாசகாலத்திற்குள் உன்னைச் சிறைமீட்கானாயின், இராமபிரான், இராவணனே மிகநல்லவனென்னும்படி பழியும்பாவமுந் தன்னைப் பற்ற அவனிலும் மிக்க கொடியவனென்பதாம். குரா - மருதோன்றிமரம்; குரவகமென்னும் வடமொழியின் திரிபு. குராவரும் குழலி என்றது, முன்னிலைமையைக் கருதிய விளி இனி, இயற்கையிலே அம்மலரின் மணமுள்ள கூந்தலெனினுமாம். விராவரும், பராவரும் என்பவை - விராவிவரும், பராவிவரும் என்றவற்றின் விகாரங்கள். பி - ம்:—[1]குழலினி. [2]முற்றுதற்கு. [3]இராவணனல்லனே. (எசு)

வேறு.

எரு.—அநுமான்வார்த்தையைக் கேட்டு மகிழ்ந்து சீதை சிலகூறத்தொடங்குதல்.

ஆக விம்மொழி யாசில கேட்டறி வுற்றா
ளோகை கொண்டுக ளிக்குமனத்தளு யர்ந்தாள்
போகை நன்றிவ னென்பது புந்தியின் வைத்தா
டோகை யுஞ்சில வாசக மின்னன சொன்னாள்.

(இ - ள்.) ஆக - இவ்வாறாக, ஆசு இல - குற்றமில்லாதனவாகிய, இம்மொழி - இவ்வார்த்தைகளை, தோகைஉம் - மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய பிராட்டியும், கேட்டு—, அறிவு உற்றாள் - அறிவுதெளிந்தவளாய், ஓகை கொண்டு களிக்கும் - மகிழ்ச்சியடைந்து சந்தோஷிக்கின்ற, மனத்தள் - மனத்தையுடையவளாய, உயர்ந்தாள் - உடம்புபூரித்து,—இவன் போகை நன்று என்பது புந்தியின் வைத்தாள் - 'இவ்வநுமான் (இராமபிரானிடம் விரைவிற்) போய்ச்சேர்வதே (தனக்கு) நன்மையுண்டாதற்குக்காரணம்' என்று மனத்தில் எண்ணி,—இன்னன சிலவாசகம் - இப்படிப்பட்ட சில வார்த்தைகளை, சொன்னாள் - சொல்வாளானாள்; (எ - று.)

சீதை, அநுமான்வார்த்தையைக் கேட்டு, அவன் சொல்வனயாவும் உண்மையேயாமென்று துணிந்து, அவன் இராமபிரானிடம் எவ்வளவு விரைவிற் செல்வனோ அவ்வளவு விரைவில் தனக்கு நன்மையுண்டாகுமென்றெண்ணி அவனுக்கு விடைகொடுக்குங் கருத்துடன், அப்பிரானிடத்து விண்ணப்பிக்கவேண்டிய சில அடையாளமொழிகளைக் கூறுபவளாயினளென்க. உயர்ந்தாள் - சிறந்தவளாகிய, தோகை போல்வாளென்றுமாம்.

எசு.—சீதை 'நான்கூறும் சிலவார்த்தைகளை இராமபிரானிடம் விண்ணப்பிக்கவேண்டும்' என்றல்.

சேறி ஐய[1] விரைந்தனை தீயவை யெல்லாம்
வேறி யானினி யொன்றும் விளம்பலென் மேலோய்
கூறு கின்றன முன்குறி யுற்றன கோமாற்
கேறு மென்றவை சொல்லென வின்ன விசைப்பாள்.

(இ - ள்.) ஐய - ஐயனே! மேலோய் - மேன்மைக்குணமுடையவனே! விரைந்தனை சேறி - (இங்கிருந்து இராமபிரானிடம்) விரைந்து செல்வாயாக: தீயவை எல்லாம் வேறி - (இடையிலே நேரும்) தீங்குகளையெல்லாம் வெல்வாயாக: இனி யான் ஒன்றும் விளம்பலென் - இப்பொழுது நான் (அதிகமாக வேறு) ஒன்றும் சொல்லப்போகிறதில்லை; 'கூறுகின்றன - (நான் இப்பொழுது) சொல்லுகின்றனவும், முன் உற்றன - முன்னே நிகழ்ந்தனவுமாகிய, குறி - அடையாளங்கள், கோமாற்கு - எனது தலைவனாகிய இராமபிரானுக்கு, ஏறும்-சம்மதமாம், என்று - என்ற காரணத்தால், அவை சொல்-அவற்றை (அப்பிரானிடத்து) விண்ணப்பிப்பாய்,' என - என்று சொல்லி, இன்ன இசைப்பாள் - இவ்வார்த்தைகளைக் கூறுபவளானாள்; (எ - று.)— அவற்றை, அடுத்த ஏழுகவிகளிற் காண்க.

அநுமானிடம் தான் கொண்டுள்ள மிக்க அன்பினால் வழியில் அவனுக்கு யாதோரிடையூறும் நிகழாதிருக்கவேண்டுமென்பாள், 'தீயவையெல்லாம் வேறி' என்றாள். 'கோமாற்கு ஏறுமென்று அவைசொல்' என்றதனால், கீழ் அப்பிரானைப்பற்றித் தான் வெறுப்புடன் கூறியவற்றைக் கூறவேண்டாவென்று குறிப்பாக விலக்கியவாறு. பி - ம்:—[1]உரைத்தனை. (எசு)

எஎ.—இதுமுதல் ஏழுகவிகள் - சீதைகூறிய அடையாளம்.

நாக மொன்றிய நல்வரை யின்றலை மேனா
ளாகம் வந்தெனை [1]யள்ளுகிர் வாளி னளைந்த
காக மொன்றை முனிந்தயல் கல்லெழு புல்லால்
வேக வெம்படை விட்டது மெல்ல விரிப்பாய்.

எட்டுக்கவிகள் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மேல் நாள் - முற்காலத்தில் [வனவாசஞ் செய்யத்தொடங்கிய காலத்தில்], நாகம் ஒன்றிய நல் வரையின்தலை - மேலுலகத்தை யளாவிய [மிக உயர்ந்த] அழகிய சித்திரகூடபருவதத்திலே, வந்து - (அருகில்) வந்து, எனை - என்னுடைய, ஆகம் - மார்பை, அள் உகிர் வாளின் - கூர்மையான வாள் போன்ற (தனது) நகத்தினால், அளைந்த - குத்தின, காகம் ஒன்றை - ஒரு காக்கையை, முனிந்து - கோபித்து, அயல கல் எழு புல்லால் - அருகிற் கல்லினிடையே முளைத்த புல்லைக் கொண்டு, வேகம் வெம் படை - விரைவையுடைய உக்கிரமான பிரமாஸ்திரத்தை, விட்டது - (இராமபிரான்) பிரயோகித்ததை, மெல்ல விரிப்

பாய் - மெதுவாக (அப்பிரானுக்கு நான்சொன்னேனென்று அடையாளஞ்) சொல்லுவாய்; (எ - று.)—இதுமுதல் ஆறுகவிகளில் காகாசுர விருத்தாந்தம் கூறப்படுகின்றது.

நாகமொன்றிய நல்வரை - நாகபுன்னைமரங்கள் பொருந்திய மலையென்றுமாம். உயிர் என்பதற்கு - இடத்திற்கு ஏற்ப, மூக்கு எனப் பொருளென்பாரும், 'உகிர்' எனப்பாடங்கொண்டு-மூக்குஎன்பாருமுளர். இனி, கூரிய கால்நகத்தாற் கீறிய என உரைப்பாருமுளர். அங்குக் கிடந்ததொரு புல்லை யெடுத்து அதிற் பிரமாஸ்திரத்தை அமைத்து விட்டதனால், 'புல்லைக் கேசவெம்படை விட்டது' எனப்பட்டது; 'வல்லவனுக்குப் புல்லு மாயுதம்' என்னும் பழமொழி இது பற்றி வந்ததென்க. பி - ம்:—[1]அகன். (எஎ)

எஅ. அங்க தஞ்சி நடுங்கி [1]யயன்பதி யண்மி
இங்கு நின்வர வென்ன வெனக்கனல் வெய்த
மங்கை பங்கனொ டெண்டிசை யுஞ்செல மற்றோர்
தங்க டங்களி டங்கண் [2]மறுத்தமை யிசைப்பாய்.

(இ - ள்.) அங்கு - அப்பொழுது, அது - அக்காகம், அஞ்சி - (தன்னைப் பின்தொடர்ந்து கொல்லவருகிற அந்த அம்புக்குப்) பயந்து, நடுங்கி - (அவ்வச்சத்தால் உடம்பு) நடுங்கி, அயன் பதி அண்மி - பிரமலோகத்தை யடைந்து,—(அப்பொழுது பிரமதேவன்), இங்கு நின்வரவு என்ன என கனல்வு எய்த - 'இங்கே உனது வருகை என்ன?' என்றுசொல்லிக் கோபங்கொள்ள,—மங்கை பங்கனொடு எண் திசையும் செல - உமாதேவியை (த் தனது இட)ப் பக்கத்திற்கொண்ட சிவபிரானிடத்தும் மற்றும் எட்டுதிக்குகளிலும் செல்ல,—மற்றோர் - அவர்களெல்லாம், தங்கள் தங்கள் இடங்கண் மறுத்தமை - தங்கள் தங்கள் இடங்கட்கு (வராதே யென்று அக்காகத்தைத்) தடுத்ததை, இசைப்பாய் - (அப்பிரானது மனதிற்) பொருந்தச் சொல்லுவாய்.

அந்த அஸ்திரம் மந்த்ரசக்தியாக விடப்பட்டதாகையாலே பின்தொடர்ந்து சென்றதென அறிக. அக்காகத்தின் வருகையைத் தாம் ஏற்றுக்கொண்டால் தமக்கும் என்ன அபாயம் வருமோவென்று அஞ்சி இதனை யாவரும் கைவிடுவாராயினர். அது அஞ்சி - அதற்கு [அவ்வஸ்திரத்திற்கு]ப் பயந்து என்றுமாம். 'எண்டிசை' என்றது, அஷ்டதிக்பாலகரைக் கருதி. பி-ம்:—[1]அண்ட. [2]மறுத்தனர்தக்கோர். (எஅ)

எகூ. இந்தி ரன்[1]தரு மைந்த னுறுந்துயர் யாவு
மந்த ரத்தினி னின்றவர் கண்டினி யந்தோ
வெந்தை தன்சர ணன்றியொர் [2]தஞ்சமு மின்றால்
வந்த வன்சரண் வீழ்கென வுற்றதும் வைப்பாய்.

(இ - ள்.) இந்திரன் தரு மைந்தன்-தேவேந்திரன்பெற்ற பிள்ளையாகிய சயந்தனது வடிவமான அக்காகம், உறும் துயர் யாவும் - அடைகிற துன்பம் முழுவதையும், அந்தரத்தினில் நின்றவர்-ஆகாயத்திற் பொருந்திய தேவர்க

னெல்லாம், கண்டு - பார்த்து, 'அந்தோ - ஐயோ! இனி - இப்பொழுது, எந்தைதன் சரண் அன்றி - எமது தலைவனாகிய இராமபிரானது திருவடிகளே யல்லாமல், ஓர் தஞ்சமும் இன்று - வேறொரு ரக்ஷகமும (உனக்கு) இல்லை ஆல் - ஆதலால், அவன் சரண் வந்து வீழ்க - அப்பிரானது திருவடிகளிற் போய் விழுவாயாக,' என - என்றுசொல்ல, உற்றதும் - (அக்காகம் இராமபிரானிடம்) மீண்டுவந்ததையும், வைப்பாய் - மனத்திற்பொருந்தச் சொல்வாய்; (எ - று.)—எந்தைதன்சரணன்றி யோர்தஞ்சமுமின்று - இராமபிரானே சரணாகத ரக்ஷகனென்றபடி. பி - ம்.—[1]தனி. [2]நன்றியிலாதால்.

௪0. ஐய நின்சர ணஞ்சர ணென்றவ னஞ்சி
வையம் வந்து வணங்கிட வள்ளல் மகிழ்ந்தே
வெய்ய வன்க ணிரண்டொடு போகென விட்ட
தெய்வ வெம்படை [1]யுற்றுள தன்மை தெரிப்பாய்

(இ - ள்.) அவன் - (இராமபிரானிடத்து வந்த) அந்தச்சயந்தன், அஞ்சி- பயந்து, வையம் வந்து-பூலோகத்துக்கு வந்து, 'ஐய-தலைவனே! [redacted] உனது திருவடிகளே, சரண் - (எனக்கு) ரக்ஷகமாம்', என் [redacted] லிக்கொண்டே, வணங்கிட - (திருவடிகளில் விழுந்து) வணங்க, வள்ளல் - வரையாதருளுந்தன்மையையுடைய இராமபிரான், மகிழ்ந்து - திருவுள்ளமுவந்து, வெய்யவன் கண் இரண்டொடு போகு என - 'கொடிய இக்காகத்தினது இரண்டாகுங்கண்ணைக் கவர்தலோடு (நீ) போ' என்று (அஸ்திரத்தை) நியமிக்க,—விட்ட தெய்வம் வெம் படை - (இராமபிரான் தான் முன்னே) பிரயோகித்த தெய்வத்தன்மையுடைய அஸ்திரம், உற்றுள தன்மை - (அவ்வாறே கண்விழிக ளிரண்டனுள் ஒன்றைப் பறித்துக்கொண்டு) சென்ற தன்மையை தெரிப்பாய - தெரியச்சொல்வாயாக; (எ - று.)

தன்பக்கல் மிகப்பெரிதும் அபசாரப்பட்டவனும் பின்பு தன்னைவந்து சரணமடைந்தமாத்திரத்தில் அவன்குற்றத்தைப் பொறுத்த பெருங்கருணையுடைமை தோன்ற, இராமபிரானை 'வள்ளல்' என்றார். பி - ம்:—[1]உற்றதுமைய (௪0)

௪௧. எந்தை நின்சர ணஞ்சர ணென்றனி தன்னால்
[1]முந்து நின்குறை யும்பொறை தந்தன முந்தான்
சந்த மொன்று கொடித்திரள் கண்க டபக்கே
வந்தொர் [2]கண்மணி நிறகென வைத்ததும் வைப்பாய்.

(இ - ள்.) 'எந்தை - தலைவனே! நின் சரணம் - உனது திருவடிகளே, சரண் - (எனக்கு) ரக்ஷகமாம்,' என்ற இதனால் - என்று (தான் சரணாகதனாமை தோற்றச்) சொன்ன இதனால்; 'முந்து நின் குறையும் - முன்னே நீ செய்த குற்றத்தையும், பொறை தந்தனம் - பொறுத்தல் செய்தோம்; முந்து - எதிரிலுள்ள, உன் - உனது, சந்தம் - வடிவத்தை, [illegible], கொடி - காக்கைகளின், திரள் - கூட்டத்திலுடைய,

கண்கள்தமக்கே - இரண்டுகண்களுக்கும், ஓர் நல் மணி - நல்ல கருவிழி ஒன்றேயானது, உதவ நிற்க - உபயோகித்து நிற்பதாக[2], என - என்று, உரைத்ததும் - (இராமபிரான்) அருளிச்செய்ததையும், உரைப்பாய் - (அப்பிரானிடத்து அடையாள மொழிகளாகக்) கூறுவாய்; (எ - று.)

இதனால் - விரித்தல்விகாரம். "ஏக: பாபாநி குருதே பலம் புங்க்தே மஹாஜந: [ஒருவன் குற்றஞ்செய்கிறான் அதன்பயனைப் பலரும் அநுபவிக்கினறனர்]" என்றபடி ஜயந்தனென்னும் காகாசுரனொருவன் செய்த குற்றத்தின் பயனாக எல்லாக் காகங்களும் ஒரு கருவிழியை இழந்தன வென்க. "சித்திரகூடத்திருப்பச் சிறுகாக்கை முலைதீண்ட, அத்திரமே கொண்டெறிய அனைத்துலகுந் திரிந்தோடி, வித்தகனே யிராமாவோ நின்னபய மென்றழைப்ப, அத்திரமே யதன்கண்ணை யறுத்ததுமோ ரடையாளம்" என்பது, பெரியார் பாசுரம். பி - ம்:—[1]முற்றை. [2]கண. (௮௧)

௮௨. வேகம் விண்டு சயந்தன் வணங்கி விசும்பிற்
போக வண்டர்கள் கண்டலர் கொண்டு பொழிந்தார்
நாக நம்ப னிளங்கிளை நன்குண ராத
பாகு தங்கிய [1]வென்றியி னின்சொல் பணிப்பாய்.

(இ - ள்.) சயந்தன் —, வேகம் விண்டு - (தான் முன்கொண்ட) அச்சம் நீங்கி, வணங்கி - (இராமபிரானை) நமஸ்கரித்து, விசும்பில் போக - வானுலகத்திற் செல்ல, — அண்டர்கள் - தேவர்கள், கண்டு - (அதனைப்) பார்த்து, அலர்கொண்டு பொழிந்தார் - பூக்களைக்கொண்டு மழைபொழிந்தார்கள்; நாகம் நம்பன் இளங் கிளை - யானைபோன்ற [கம்பீரனான] இராமபிரானது இளைய தம்பியாகிய இலக்குமணனும், நன்கு உணராத - நன்றாய் அறியாத, வென்றியின் - இவ்வெற்றியைப்பற்றிய, பாகு தங்கிய இன் சொல் - கருப்பஞ்சாற்றின் சுவைபொருந்திய இனிய சொல்லை, பணிப்பாய் - (நான்சொன்ன படியே அப்பிரானிடத்தில் அடையாளஞ்) சொல்வாயாக; (எ - று.)

காகாசுரவிருத்தாந்தம் மிக்க ஏகாந்தத்தில் இருவருமானபோதிலே நடந்த வரலாறாதலால், இலக்குமணனுக்கும் தெரியாததாயிற்று; ஆகையால், இவ்வரலாற்றைக் கூறின், அநுமான் சீதையைக் கண்டுவந்தனனென இராமபிரான் நிச்சயித்தல் கூடும்; ஆதலால், இவ்வரலாறே அடையாளமாகக் கூறுவதற்கு ஏற்றதாமென்றவாறு. வேகம் விண்டு - அலைந்தவேகம் ஒழிந்து என்றுமாம். தேவர்கள் பூமாரிபொழிந்தது, சரணாகதரிடத்து வாத்ஸல்யங்கொண்டு பெரும்பிழையையும் பொறுக்கின்ற இராமபிரானது ஸௌசீல்யகுணத்தைப் பாராட்டியும், தமது தலைவனான இந்திரனது குமாரன் தனக்குநேர்ந்த ஆபத்தினின்று தப்பி உயிர்பிழைத்தமை கருதியுமென்க. இளங்கிளை - தம்பி. பாகுதங்கிய வென்றி - தோளிற்பொருந்திய வெற்றியைப்பற்றிய வெனவுமாம். பி - ம்:—[1]ஒன்றிய. (௮௨)

அ௩. [1]என்னொ ரின்னுயிர் மென்கிளிக் கியார்பெய ரீகேன்
மன்ன வென்றலு மாசறு கைகயன் மாதெ
னன்னை தன்பெய [2]ராகென வன்பினொ டந்நாட் [தோய்.
சொன்ன மெய்ம்மொழி சொல்லுதி மெய்ம்மை தொடர்ந்

(இ - ள்.) மெய்ம்மை தொடர்ந்தோய் - உண்மையானவழியை அநுசரிப்பவனே! 'மன்ன - நாயகனே! என் ஒர் இன் உயிர் மெல் கிளிக்கு - எனது ஒப்பற்ற இனிய உயிர்போன்ற [அருமையான]மென்மையான கிளிப்பிள்ளைக்கு, யார் பெயர் ஈகேன் - யாருபெயரை இடுகிறது?' என்றலும் - என்று (நான்) கேட்டவளவில், 'என் அன்னை - எனது தாயாகிய, மாசு அறு - குற்றமற்ற, கைகயன் மாதுதன் - கேகயதேசத்தரசனது புதல்வியாகிய கைகேயினது, பெயர் - பேர், ஆக - வைக்கக்கடவது,' என - என்று, அன்பினொடு - அன்புடனே, அ நாள் - அந்நாளில் [அயோத்தியிலிருக்கும்பொழுது], சொன்ன (இராமபிரான் எனக்குக்) கட்டளையிட்டருளிய, மெய மொழி - மெய்ம்மையான வார்த்தையையும், சொல்லுதி-(அடையாளமாகச) சொல்வாய்; (எ - று.)

இதனால், இராமபிரான் கைகேயினிடத்துத் தான்கொண்டிருந்த மெய்யன்பு நன்கு வெளியாகின்றது. மாது - அழகு: அதனையுடையவளுக்கு ஆகுபெயர். பி - ம்:—[1]என்னது. [2]ஈகென. (அ௩)

அ௪.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்; சீதை தனது ஆடையினின்று சூளாமணியை யெடுக்க, அதன் ஒளியைக்கண்டு அநுமான்திகைத்தல்.

என்[1]று ரைத்தினி தித்தனை யேபோரடை யாள
மொன்று ணர்த்துவ தில்லென வெண்ணி யுணர்ந்தா
டன்றி ருத்துகி லிற்பொதி வுற்றது தானே
வென்ற தச்சுடர் [2]மேலொடு கீழுற மெய்யால்.

(இ - ள்.) (பிராட்டி),—என்று - என (இவ்வாறு அடையாளமொழிகளை அநுமானிடத்து)க் கூறி, இ தனை போ அடையாளம் இனிது உரைத்து ஒன்று உணர்த்துவது இல் என எண்ணி உணர்ந்தாள - இவ்வளவு சிறந்த அடையாளங்களை இனிமையாகச் சொன்னபின்பு (இனி அடையாள வார்த்தையாக) ஒன்றுஞ் சொல்லவேண்டுவதில்லை யென்று ஆலோசித்தறிந்தவளாய், (உடனே). தன் திரு துகிலில் பொதிவுற்றது - தான் உடுத்துள்ள அழகிய ஆடையில் முடியப்பட்டுள்ளதும், மெய்யால் மேலொடு கீழ் உற அசுடர் தானே வென்றது - (தனது) வடிவத்தால் மேலுலகமும் கீழுலகமும பொருந்தி விளங்க (சூரியன் முதலிய) அச்சுடர்களையெல்லாம தானொன்றே ஜயித்ததுமாகிய, (எ - று.)—'அன்னது' என மேற்கவியோடு இயையும.

சீதை, ருசியமூககிரியில் வாநரகூட்டத்தின் நடுவில் விழும்படி தனது ஆபரணங்களையெல்லாம் ஒருசீலையில்முடித்து எறிந்தபொழுது தனதுசூளாமணியைமாத்திரம் எடுத்து, 'இது, சமயத்தில் உபயோகப் படும்' என்ற எண்ணத்துடன் தன்துணியில் முடிந்து வைத்திருந்தன

னென அறிக. இதனால், பிராட்டியினது வருங்காலத்தைப்பற்றி ஆராய்ந்து தொழில்செய்யுந்தன்மை வெளியாம். அச்சுடர், அரசசுட்டு - பிரசித்தியைக் காட்டிற்று. பி - ம்:—[1]உரைத்தனன். [2]மேலெனக்கிழுதும். (அச)

அரு வாங்கி னுடன் மலர்க்[1]கையி னன்னது முன்னு
ஏங்கி னனவ் வனுமனு மென்கொலி தென்னு
வீங்கி னன்வியந் தானுல கேழும் [2]விழுங்கித்
தூங்கு காரிருண் முற்று [3]மிரிந்தது சுற்றும்.

(இ - ள்.) அன்னது - அச்சூடாமணியை, தன் மலர் கையின் வாங்கினன் - தனது தாமரைமலர்போன்ற [மென்மையான] கையில் எடுத்தான், (சீதாபிராட்டி). அவ் அனுமனும் - அந்த அனுமானும், இது என்கொல் என்று உன்னு - இது என்ன வென்று எண்ணி, ஏங்கினன் - திகைத்து, வீங்கினன் - உடம்புபூரித்து, வியந்தான் - ஆச்சரியப்பட்டான்; (பிராட்டி அதனைக் கையில் எடுத்தபொழுது அதன் ஒளியால்), உலகு ஏழும் விழுங்கி தூங்கு கார் இருள் முற்றும் - ஏழுலகங்களையும் உட்கொண்டு தங்குகிற கரியஇருள் முழுவதும், சுற்றும் இரிந்தது - சுற்றிலும் ஓடிப்போய்விட்டது; (எ - று.)

உலகேழும்விழுங்கித் தூங்கு காரிருண் முற்று மிரிந்தது - தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி; அதன் ஒளிமிகுதியை விளக்கிற்று. அநுமான், அம்மணியின் ஒளி மிகுதியைக்கண்டு இது என்கொலென உன்னித் தியங்குபவனாயின னென்க. பி - ம்:—[1]கையினன்மனம். [2]விழுங்க. [3]இரிந்தனசுற்று. ()

அசு.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - சூளாமணியின் சிறப்பு.

மஞ்ச லங்கொளி யோனுமிம் மாநகர் வந்தா
னஞ்ச லன்னென வெங்க ணரக்க ரயிர்த்தார்
சஞ்ச லம்புரி சக்கர வாக முடன்றாழ்
கஞ்ச மும்மலர் வுற்றன காந்தின காந்தம்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது அம்மணியின் ஒளியால்), 'மஞ்சு அலங்கு ஒளியோனும் - மேகமண்டலத்துக்குமேல் விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய சூரியனும், அஞ்சலன் - பயப்படாதவனாய், இ மாநகர் - இந்தப்பெரிய பட்டணத்திலே, வந்தான் - வந்தான்போலும்', என - என்று, வெம்கண் அரக்கர் - பயங்கரமான கண்களையுடைய இராக்கதர், அயிர்த்தார் - சந்தேகித்தார்கள்; (அந்நகரத்திற் சூரியன் வருகை எப்பொழுதும் இல்லாமையால்), சஞ்சலம் புரி சக்கரவாகமுடன் - (துணையோடுகூடாமல் எப்பொழுதும்) வருத்தமடைந்துள்ள சக்கரவாகப்பட்சிகளும், தாழ் கஞ்சமும் - (எப்பொழுதும் மலராமற்) குவிந்தேயுள்ள தாமரைமலர்களும், மலர்வு உற்றன - மலர்ச்சியடைந்தன; காந்தம் - சூரியகாந்தக்கற்கள், காந்தின - தீயுமிழ்ந்தன; (எ-று.)

சூளாமணியினொளியைக்கண்டு சூரியனதொளி யென்று மயங்கிய அரக்கர், 'நம் அரசனிடத்து அச்சத்தினால் இத்தனைநாள் விளங்காத

சூரியன் இன்று அச்சமின்றி விளங்குவதனால், இச்சூரியனுக்கு என்ன துணை வலிமை யுண்டாயிற்றோ? நமக்குப் பெரும் பகைவா உண்டாய்விட்டாரோ!' என்ற எண்ணத்தினால் அயிாப்பாராயின ரென்க. சக்கரவாகப்பறவைகள் இரவெல்லாம் பிரிந்திருந்து பகலில் சூரிய வெளிச்சத்தில ஆணும் பெண ணும் கூடிக் குலாவுதலும், சூரியனொளியைக் கண்டமாத்திரத்தில் தாமரை மலர்தலும், சூரியகாந்தமென்னுங் கல் சூரியனொளியால் தீயைக் கக்குதலும், இயல்பு. 'மஞ்சலங்கொளியோன்...வந்தான்...என' என்பதை, 'மலர்வுற் றன' 'காந்தின்' என்பவற்றோடுங் கூட்டுக. சூளாமணியினொளியைச் சூரிய னொளி யென்று அரக்கர் முதலியோா மயங்கியதாகக் கூறியது, மயக்க வணியாம்: சக்கரவாகம் மலர்வுறுதல் - (பேடையுடன்கூடி) அகமகிழ்தல்; தாமரை மலர்வுறுதல் - விகஸித்தல், சக்கரவாகமுடன் தாழ்கஞ்சமும் மலர் வுறுதல் - சிலேடையை மூலமாகக்கொண்டு வந்த அபேதாத்யவஸாயம் [வேறுபட்டிருக்கவும அதனை ஒன்றாகக்கருதுதல] பற்றிய உடனிகழ்ச்சியணி மயக்கவணியை இவ்வணி அங்கமாகக் கொண்டிருப்பது, உறுப்புறுப்பிக்கல வையணி. காந்தம் - குறிப்பால் சூரியகாந்தத்தை உணாத்திற்று. இச்செய் யுள் எமக்குக்கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதிகளிலில்லை. (அக)

அஎ. கூந்தன் மென்மழை கொண்முகின் மேலெழு கோளின்
வேந்த தன்னது மெல்லிய றன்னெழின் மேனி
சேந்த தந்தமில் சேவகன சேவடி யென்னக்
காந்து கின்றது காட்டினள் மாருதி கண்டான்.

(இ - ள்.) மழைகொள் - குளிர்ச்சியைக் கொண்ட, மெல் கூந்தல் - மெல்லிய (பிராட்டியின்) கூந்தலாகிய, முகில்மேல் - மேகத்தின்மேலே, எழு - விளங்குகிற, கோளின வேந்து அது - நவக்கிரகங்களுள் தலைவனாகிய சூரியனை, அன்னது - ஒத்திருப்பதும,—மெல் இயலதன் - மென்மையான தன்மையையுடைய பிராட்டியினது, எழில் மேனி - அழகிய திருமேனி போல சேந்தது - சிவந்துள்ளதும,—அந்தம இல் - (திருக்கலியாணகுணங் களுக்கு) ஓா எல்லையில்லாத, சேவகன் - வீரனாகிய இராமபிரானது, சேஅடி என்ன - சிவந்த திருவடிகள்போல, காந்துகின்றது - விளங்குகின்றது மாகிய அசூளாமணியை, காட்டினள - (பிராட்டி) காண்பித்தாள்; மாருதி - அநுமான், கண்டான் - பார்த்தான்; (எ - று.)

'மழைகொள்' என்பதை முகிலுக்குங் கூட்டுக. மேகம் - கூந்தலுக்கும், சூரியன் - சூளாமணிக்கும் உவமை. இவ்வுவமை கூறியது, இம்மணியைக் கூந்தலிலணிந்தா லுண்டாகும் நிலைமையைக் கருதி. உருவகவணியை அங்க மாகக் கொண்டுவந்த உவமையணி. (அஎ)

அஅ—சீதை அநுமானிடத்து அச்சூளாமணியைக் கொடுத்தல்.

சூடை யின்மணி கண்மணி யொப்பது தொன்று
னாடை யின்க ணிருந்தது பேரடை யாள
னாடி வந்தெனை தின்னுயிர் [1]நல்கிய நம்பா
கோடி யென்றுகொ டுத்தனள் மெய்ப்புகழ் கொண்டாள்.

(இ - ள்.) 'நாடி வந்து - (என்னைத்) தேடிவந்து, எனது இன் உயிர் நல்கிய நம்பா-என்னுடைய இனியபிராணனைக் கொடுத்த ஆடவரிற் சிறந்தவனே! கண்மணி ஒப்பது - கண்ணின் கருவிழியையொத்தது அருமையானதும், தொல் நாள் ஆடையின்கண் இருந்தது - பலநாளாக (எனது) ஆடையில் முடிந்து வைக்கப்பட்டிருந்தது மாகிய, ஆடையின் மணி - இச்சூளாமணியை, பேர் அடையாளம் - பெரிய அடையாளமாய், கோடி - கொள்வாயாக,' என்று - என்றுசொல்லி; மெய் புகழ் கொண்டாள் - உண்மையான கீர்த்தியைக் கொண்டபிராட்டி, கொடுத்தனள் - (அதனை அநுமானிடத்துக்) கொடுத்தாள்; (எ - று.)

தொன்னாள் - இராவணன் எடுத்துவந்த நாள் முதல். அநுமானை 'நாடி வந்து எனது இன்னுயிர் நல்கிய நம்பா' என விளித்ததனால், சீதையின் செய்ந்நன்றிமறவாத தன்மை விளங்கும். 'பேரடையாளம்' ஒருத்தராலும் மறுக்க வொண்ணாத அடையாள மென்க. பி - ம்:—[1]நல்வினை நல்லோய். (அஅ)

அகூ.—சூளாமணியைப் பெற்றுக்கொண்டு அநுமான் விடைபெற்றுச் செல்லுதல்.

தொழுது வாங்கினன் சுற்றிய தூசினன் முற்றப்
பழுதுறாவகை பந்தனை செய்தனன் வந்தித்
தழுது மும்மை வலங்கொ டிறைஞ்சின னன்போ
டெழுது பாவையு [1]மேத்தின ளேகின னிப்பால்.

(இ - ள்.) (அநுமான்), தொழுது - (பிராட்டியை) வணங்கி, வாங்கினன் - (அதனை) வாங்கிக்கொண்டு, முற்ற - முடிய [இராமபிரானிடம் கொடுக்குமளவும்], பழுது உறா வகை - ஒருபழுதும் உண்டாகாதபடி, சுற்றிய தூசினன் - (தனது) ஆடையிற் சுற்றிமுடிந்து, பந்தனை செய்தனன் - பத்திரப்படுத்தி, வந்தித்து - (அச்சூளாமணியை) நமஸ்கரித்து, அழுது - (அப்பிராட்டியின் தன்மையைக் கருதிப்) புலம்பி, மும்மை வலம்கொடு - (அப்பிராட்டியை) மூன்றுதரம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, இறைஞ்சினன் - வணங்கினான்; எழுதுபாவையும் - சித்திரத்தில் எழுதிய பிரதிமைபோல மிக அழகிய பிராட்டியும், அன்போடு - அன்புடனே, ஏத்தினள் - (அவ்வநுமானுக்கு) ஆசீர்வாதஞ்செய்தாள்; (அநுமான்), இப்பால் ஏகினன் - பின்பு திரும்பினான்.

அநுமான் சூளாமணியைப் பத்திரப்படுத்திப் பின்பு சீதையினிடத்து விடைபெற்றுக்கொண்டு அவ்விடத்தினின்று புறப்பட்டன னென்றவாறு. பழுதுறாவகை - இடைவழியிற் கீழ்விழுந்திடாதபடி. ஏகினன் - மீண்டான்; இப்பால் - பின்பு என மேற்படலத்துக்குத் தோற்றுவாயாகவுமாம். பி-ம்:—[1]ஒத்தனள்போயினன். (அகூ)

சூளாமணிப்படலம் முற்றிற்று.

ஏழாவது

பொழிலிறுத்த படலம்.

அநுமான் தன்வருகையை இராவணனுக்குத் தெரிவிப்பதன் பொருட்டு சீதாபிராட்டியைச் சிறைவைத்துள்ள அசோகவனிகை யெனப்படும் பொழிலையழித்த செயலை யுணர்த்தும் பாகம்.

க.—அப்போது அநுமான் தனக்குள் நன்கு ஆலோசிக்கத் தொடங்குதல்.

நெறிக்கொடு [1]வடக்குற நினைப்பினி னிமிர்ந்தான்
பொறிக்குல மலர்ப்பொழி லிடைக்கடிது [2]போவான்
சிறுதொழின் முடித்[3]தகற றீதெனை தெரிந்தான்
மறித்துமோர் செயற்குரிய [4]காரிய மதித்தான்.

(இ - ள்.) நெறி கொடு - (தான் இனிச் செல்லவேண்டிய) வழியைக் கருதி, வடக்கு உற - வடக்குத்திக்காகப் போகுமாறு, நினைப்பினில் - நினைத்ததனால், (அதற்கு ஏற்ப), நிமிர்ந்தான் - பெரிய வடிவத்தைக்கொண்ட அநுமான்,—பொறி குலம் மலர் பொழிலிடை - இலக்குமியினம்சமான சீதாபிராட்டி தங்கியுள்ள தொகுதியான மலர்களையுடைய அந்த அசோகவனத்தின் நடுவாக, கடிது போவான் - விரைந்து செல்பவனாய [விரைந்து செல்லும்போது], 'சிறு தொழில் முடித்து அகறல் - (பிராட்டியைக்கண்டு பேசுதலாகிய இந்த) அற்பகாரியத்தை மாத்திரம் செய்து முடித்துவிட்டுத் திரும்பிச்செல்லுதல், தீது - (என் ஆண்மைக்குக்)குறைவாகும்,' எனல் - என்ற இந்த விஷயத்தை, தெரிந்தான் - (மனத்தில்) ஆலோசித்தவனாய்,—மறித்தும் மீண்டும், செயற்கு உரிய ஓர் காரியம்-செய்தற்கு உரிய ஒருகாரியத்தை, மதித்தான் - (செய்யவேண்டுமென்று) எண்ணினான்; (எ - று)—அவ்வாறு எண்ணுவதை அடுத்த ஆறுகவிகளிற் காண்க.

சீதையினிடத்து விடைபெற்று அப்பாற்செல்ல நினைத்த அனுமான் அங்ஙனம் செல்லுதற்கு ஏற்ற வடிவத்தைக் கொண்டு வடதிசைநோக்கி அசோகவனிகை நடுவாகத் திரும்பிச்செல்லுகையில், பிராட்டியைக் கண்டு பேசிப்போவதாகிய இந்த அற்பத்தொழிலோடு திரும்பிவிடுவது நமது ஆண்மைக்கு இழுக்காகும்; ஆகவே, நமது ஆண்மையைப் பகைவர் மதிக்குமாறு ஒருபெருங்காரியத்தைச் செய்து போதலே தகுதியென்று மனத்திற் கருதினனென்பதாம். பொறி - இலக்குமி. இனி, பொறிக்குலம் - புள்ளிகளையுடைய வண்டுகளின் கூட்டமெனக் கொள்ளுதலும் ஒன்று. பி-ம்:—[1]வடக்குற. [2]போனான். [3]அகலகை. [4]காரணம். (க)

உ—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - அநுமானுடைய ஆலோசனையைத் தெரிவிக்கும்.

சனமுறு பற்றலரை யெற்றி யெயின்மூதூர்
மீனநில யததினுக வீசி விழிமானை

மானவன் மலர்க்கழலின் வைத்திலெ[1]னென்றா
லானபொழு தெப்[2]பரிசி னாளுடைய னாவேன்.

இதுமுதல் எழுகவிகள் - ஒரு தொடர்.

(இ - ள்.) ஊனம் உறு - இழிதொழில் மிகுந்த, பற்றலர் - (இகழ்ந்த) பகைவர்களாகிய அரக்கர்களையெல்லாம், எற்றி - அடித்துக்கொன்று, எயில் சூழ் ஊர் - மதில் சூழ்ந்த பெரிய இந்த இலங்காபுரியை, மீனநிலயத்தின் உக வீசி - சமுத்திரத்திற் போய்விழும்படி வீசியெறிந்து, விழி மானை - பார்வையில் மானையொத்த பிராட்டியை, மானவன் மலர் கழலில் வைத்திலென் என்றால் - மநுவம்சத்திலே தோன்றிய இராமபிரானது தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளிலே கொண்டு சேர்க்கமாட்டாதேனேயானால், ஆன பொழுது - அப்போது, எ பரிசில் - எந்த வகையால் நான் அடியன் ஆவேன் - நான் அடியவனாகப்பெறுவேன்? (எ - று.)

தலைவனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றுதலே அடியவனுக்கு ஏற்றதொழிலாமாதலால், இராமபிரான் விஷயத்தில் தீங்குபுரிந்த இவ்வரக்கர்களை இவர் வாழுமிடத்தோடு அழித்துச் சீதாபிராட்டியை அவ்விராமபிரானிடத்திற் சேர்த்தால்தான் தன்னடிமை நிலைநிற்குமென முதலிற் கருதினன் அநுமானென்க. மீனநிலயம் - பலவகை மீன்களுக்கும் வாழுமிடம் கடல். பி-ம்:—[1]கல்லேன். [2]பணியின. (உ)

ரு. வஞ்சனை யரக்கனை நெருக்கிநெடு வாலா
லஞ்சினொடு மைந்துதலை தோளுற வசைத்தே
வெஞ்சிறையில் வைத்திலனை வென்றிலனை யென்றா
றஞ்சமொரு வர்க்கொருவ ரென்றறகு மன்றே.

(இ - ள்.) வஞ்சனை அரக்கனை - (சீதையைக் கவர்ந்து சென்ற) கபடத்தொழிலையுடைய அரக்கனாகிய இராவணனை, நெடு வாலால் - (எனது) நீண்ட வாலினாலே, அஞ்சினொடு அஞ்சு தலை தோள் - பத்துத்தலைகளும் (இருபது) தோள்களும், உற - ஒன்று சேரும்படி, நெருக்கி அசைத்து - நெருக்கிக்கட்டி, வெம் சிறையில் - கொடிய சிறைக்காவலில், வைத்தும் இலென் - வைத்தலும் செய்திலேன்; (அவ்வளவு செய்யாவிட்டாலும்), வென்றும் இலென் - அவ்விராவணனைப் போரில் வெல்லுதலும் செய்திலேன். என்றால்—, ஒருவர்க்கு ஒருவர் தஞ்சம் என்றல் - ஒருத்தருக்கு ஒருத்தர் உதவிசெய்பவராதலென்பது, தகும் அன்றே - தகுதியுடையதாகுமல்லவோ? [தகுதியுடையதாகாதென்றபடி]; (எ - று.)

சீதையைத் தான் சிறைமீட்டுக் கொடுத்தால், அது மகாவீரனான இராமபிரானது பெருமைக்கு இழுக்காகுமென்று கருதிய அநுமான் இராமபிரானது மனைவியைக் கவர்ந்த இராவணனைச் சிறைவைத்தலோ, அல்லது போர்செய்து வெல்லுதலோ இவ்விரண்டில் ஏதேனுஞ் செய்தாலே தகுதியாகுமன்றி ஒன்றுஞ் செய்யாது வாளா திரும்பிச்செல்வது தகுதியுடையதாகாதென்று கருதினனென்க. 'தகுமன்றே' என்பது - இங்குப் பிறகுறிப்பு

ச. கண்டநிரு தக்கடல் [1]கலக்கினன் வலத்திற்
றிண்டிற லரக்கனு மிருக்கவொர் திறத்தின்
[2]மண்டவுத ரத்தவண் மலர்க்குழல பிடித்துக்
கொண்டுசிறை வைத்திடுத லிற்[3]குறைவ துண்டோ.

(இ - ள்.) வலத்தில் - (என்னுடைய) பலத்தினால், கண்ட நிருதர் கடல் - கண்ணுக்கு எதிரபபடுகிற அரககர் கூட்டத்தை, கலக்கினன் - கலங கசசெயது,—திண் திறல் அரககனும் இருக்க - மிக்கவலிமையையுடைய இராவணனும் பாாத்துககொண்டிருக்கையில், ஓர் திறததின் - ஒப்பற்ற (எனது) சாமாத்தியத்தினால், மணடவுதாத்தவள் - (அவனது) பட்டமகிஷி யான மந்தோதரியின், மலர் குழல் பிடிதது கொணடு - புஷ்பங்களையணிந்த கூந்தலைப்பிடிதது இழுத்துககொண்டுபோய், சிறை வைத்திடுதலில் - சிறை வைப்பதில், குறைவது உணடோ - குறைவு உள்ளதோ? (எ - று.)

'பழிக்குப்பழிவாங்குமாறு இராவணனைச சிறைவைத்தல் அல்லது வெல் லுத லென்பதைத் தான் செய்வதும் மஹாவீரனான அவ்விராமபிரானது பெருமைககுக் குறைவு தருவதேயாம, என்று எணணிய அநுமான், இவனைச சேர்ந்தவர்களாய் எதிாதருவருகிற அரககரை முறி யடிதது இவன பார்த்துக கொண்டிருக்கையில்தானே இவனது பட்டமகிஷியான மநதோதரியின கூந தலைப் பிடித்து இழுததுக் கொணடுபோயச சிறைவைதது இவவாறு பழிக குப்பழி வாஙகினால்மாததிரம எனது செய்கை நிறைவுற்றதாகுமென்று கரு தினனென்க. மந்த உதர என்ற இரணடுசொற்கள சோந்த 'மநதோதரி' என்பதில், இந்நூலாசிரியர் 'மந்த' எனபதை எதுகை நோககி 'மணட' எனத திரிததும், வடமொழி விதிப்படி குணசநதி கொள்ளாமல் வகரவுடமபடுமெய் புணாத்தும், வடமொழியிற பெணபாற்கு உரிய ஈகாரததுப் பதிலாக 'அள்' என்ற விகுதிசேர்த்தும 'மணடவுதாத்தவள்' என்றார். பி - ம்.—[1]கலக்கி னென். [2]மணடுகதாததிதன. [3]குறையும். (ச)

ரு. மீட்டுமினி யெண்ணுமவினை வேறுமுள தன்றா
லோட்டியிவ [1]வரக்கரை யுலைததுரிமை யெல்லாங்
காட்டுமிது வேகரும மன்னவர் கடும்போர்
மூட்டும்வகை [2]யாதுகொ லென்றுமுயல கின்றான்.

(இ - ள்.) இ அரககரை - இந்த ராக்ஷஸர்களை யெல்லாம், உலைத்து - வருத்தி, துட்டி - ஓடசசெயது, உரிமை எல்லாம் - (எனக்குஉளள) அடி மை முறை முழுவதையும, காட்டும் - வெளிப்படையாகக் காட்டுகின்ற, இதுவே—, கருமம் - செய்யவேணடிய காரியமாகும; இனி - இனிமேல், மீட்டும் - மறுபடியும், எணணும் வினை - ஆலோசிககவேணடிய தொழில், வேறும் உளது அன்று - வேறொன்று மிலலை; ஆல் - ஆதலால், அனன வா - அந்தஅரககரை, கடும போா மூட்டும வகை - கொடியபோரில் மூளச்செய்யும்விதம், யாது கொல் - யாதாகுமோ? என்று—, முயல்

கின்றனன் - (அதற்கு உரிய உபாயத்தை) ஆலோசிக்கலாயினன், (அநுமான்; எ - று.)

'சீதாபிராட்டியைக் கவர்ந்து சிறைவைத்த இராவணன்மீது பெருங் குற்றமெனக் கூறுகின்றோம் அவ்விராவணனைத் துயிலினிலையைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்து சிறைவைத்தல்தான் நியாயமாகுமோ?' என்று ஆலோசனை கொண்ட அநுமான், 'நாம் இப்போது இவ்வரக்கர்களையெல்லாம் வலியப் போர்க்கு அழைத்து வருத்தித் தொலைத்தன்மூலமாக இராமபிரானுடைய வலிமைச்சிறப்பைக் காட்டுவித்தலே செய்யத்தொழில் வேறு வகையாக ஆலோசிப்பதிற் பயனில்லை' என்று நிச்சயித்து, 'இவ்வரக்கர்களைப் போர்க்கு இழுப்பதற்கு உபாயம் யாது?' என்று சிந்திப்பவனாயினனென்க. பி - ம்:— [1]அரக்கருயிருண்டே. [2]யாவது கொல்லனை. (௫)

௬. இப்பொழி லினைக்கடி திறுக்குவெ னிறுத்தா
லப்பெரிய பூசல்செவி சார்தலு மரக்கர்
வெப்புறு [1]சினத்தரெதிர் மேல்வருவர் வந்தா
லொப்புற முருக்கியுயி ருண்பலிது சூதால்.

(இ - ள்.) இப்பொழிலினை - இந்தச்சோலையை, கடிது இறுக்குவென் - விரைவில் முறித்தழிப்பேன்; இறுத்தால் - (அவ்வாறு முறித்தழித்தால், அப்பெரிய பூசல் - (அதனால்தோன்றும்) அந்தப் பேரொலி, செவி சார்தலும் - (தமது) காதிற் பட்டவுடனே, அரக்கர் - ராக்ஷஸர்கள், வெப்பு உறு சினத்தர் - கொடுமைமிக்க கோபமுடையவராய், எதிர் மேல் வருவர் - எதிர்த்து என்மேற் போர்க்குவருவார்கள்; வந்தால் —, ஒப்பு உற முருக்கி - (என்) வலிமையைக்கொண்டு அவர்களையழித்து, உயிர் உண்பல் - அவர்களுயிரை வாங்குவேன்; இது - இவ்வாறுசெய்வதே, சூது - (நான் இப்போது செய்யவேண்டிய) உபாயமுள்ள செயலாம்; (எ - று.) — ஆல் - அசை; தேற்றமுமாம்.

'அரக்கரைப் போரில் மூட்டுவதற்கு வகை யாது?' என்று ஆலோசனை கொண்ட அநுமான், இதனாலும் அடுத்த செய்யுளினாலும் அதற்கு ஏற்ற உபாயத்தைத் தனக்குள் நிச்சயித்துக் கொள்கின்றனனென்க. பி - ம்:— [1]மனத்தர். (௬)

௭. வந்தவர்கள் வந்தவர்க ணீள்கிலர் மடிந்தால்
வெந்திற லரக்கனும் [1]விலக்கரு [2]வலத்தான்
முந்துமெனி னன்னவன் முடித்தலை [3]யிடித்தென்
சிந்தையுறு கோபமு மவித்தினிது செல்வேன்

(இ - ள்.) வந்தவர்கள் வந்தவர்கள் - (என்மீது எதிர்த்துப் போர்க்கு) வருகின்ற அரக்கர்யாவரும், மீள்கிலர் - திரும்பிச்செல்லாதவர்களாய், மடிந்தால் —, (பின்பு), வெம் திறல் அரக்கனும் - கொடிய வலிமையையுடைய இராவணனும், விலக்க அரு வலத்தான் - (எவராலும்) விலக்க முடியாத பலத்துடனே, முந்தும் (என்மீது போர்க்கு) முற்பட்டு

வருவான்; எனின்-அவ்வாறு வந்தானானால், அன்னவன் முடி தலை இடிகது-அவ்விராவணனது கிரீடமணிந்த தலைகளிற குட்டி, என் சிந்தை உறு கோபமூம அவிதது - எனது மனததிலேயுளள கோபத்தையும் தணியசசெய்து, இனிது செலவேன் - சுகமாக (இராமபிரானுளள விடததிறகுப பினபு) மீணடு செல்வேன், (எ - று.)

இராவணனது காவறசோலையாகிய அசோகவனிகையை நான் அழிக்த அககாரணம்பற்றி என்மேற் போர்ககு வருகின்ற அரக்கர்களை யெலலாம கொன்றுகொணடேவந்தால் இறுதியாக இராவணனே பொருமபடி வருவான்; அசசமயததில் அவனது பததுததலைகளையிடிததேனானால் அப்போதுதான் என்சினம் தணியும்; அதன் பிறகு மீண்டு செல்வதே மனத்திற்கு மகிழ்ச்சியைத தரு மென்று அநுமான் நிசசயித்தன னெனக. முடிததலையிடித்து என்பதறகு - முடிததலைகளை நறுககிபபோகட்டு என்று பொருளகாணபாரு முளா. பி - ம்:—[1]வெலறகரும் [2]மனததான் [3]முறிதநெதன, முசிதநெதன.

அ.—அநுமான் அசோகவனத்தை யழித்தல்

என்றுநினை யாவிரவி சநதிர னியஙகுங்
குன்றமிரு தோளனைய தன்னுருவு கொண்டா
னன்றுல [1]கெயிற்றிடைகொ ளேனமென லானான்
னன்றுகடி காவினை யடிக்கொடு துகைத்தான்.

(இ - ள்.) என்று நினையா - என்று மனததில் எணணி (அநுமான), இரவி சநதிரன இயஙகும குன்றம் அனைய இரு தோள - சூரியசந்திரர்கள் வலம்வருகின்ற மேருமலையையொதத இரணடுதோள்களையுடைய, தன உருவு - தனது பெரியவடிவததை, கொணடான - எடுத்துககொணடு,— அன்று - முறகாலததில், [இரணியாக்ஷன் பூமியைச சுருட்டிககொணடு சென்றபோது] உலகு - இவ்வுலகததை, எயிறறிடைகொள் - [குததியெடுதது தனது) தாததிலே கொண்டுவந்த, ஏனம - மகாவராகமே, எனல் ஆனான் - என்று உவமைசொல்லத் தககவனாய், அன்று கடி காவினை - (மரங கள்) அடர்நத காவலுள்ள அசோகவனததை, அடிக்கொடு - (தனது) கால்க ளால், துகைத்தான்—; (எ - று.)

அநுமான் பேருருவஙகொணடு அவ்வனததைத துகைககலாயின னென்க. அநுமான்கொணட பேருருவததுககு, உலகததை யிடககுமாறு திருமால் கொணட மகாவராகரூபததை உவமைகூறினார். இரவிசநதிரனி யஙகுங குனறம் இருதோள் என்பதற்கு - சூரிய சந்திரா உதிதது அஸ்தமிக கின்ற உதயகிரிமுதல் அத்தகிரிவரையிற் பரவியுள்ள இரணடு தோள்களை யுடைய என்று கூறுவாருமுளர் இராவணனுடைய காவறகாடு என்பதைப் புணாதத 'கடி கா' என்றார் கடியென்பது - காப்பு முதலிய பல பொருள் குறிககும் உரிசசொல். பி - ம்:—[1]எயிறறடையும். (அ)

கூ.—இதுமுதல் முப்பத்தோருகவிகள் - அநுமான் துவைத்ததனால் அச்சோலை முறிபட்ட தன்மையை வருணிப்பன.

முடிந்தன [1]பிளந்தன முறிந்தன [1]நெரிந்த
[2]மடிந்தன [3]பொடிந்தன [4]மறிந்தன முறிந்த
இடிந்தன தகர்ந்தன [5]எரிந்தன கரிந்த
ஒடிந்தன ஒசிந்தன உதிர்ந்தன பிதிர்ந்த.

(இ - ள்) (அநுமான் துவைத்தலால் அச்சோலையிலுள்ள மரங்களிற் சிலசில).— முடிந்தன - அழிந்துபோயின, பிளந்தன - பிளவுபட்டன, முறிந்தன - முறிந்துபோயின, நெரிந்த - நெருங்கிப்போயின; மடிந்தன - தலைசாய்ந்தன; பொடிந்தன - பொடிபட்டுவிட்டன, மறிந்தன - கிளைகள் மடங்கிவிட்டன; முறிந்தன-சிதைந்துபோயின; இடிந்தன - இடிபட்டுப்போயின; தகர்ந்தன - உடைந்துபோயின; எரிந்தன - பற்றியெரிந்துவிட்டன; கரிந்தன - கருகிப்போயின, ஒடிந்தன - ஒடிந்துபோயின; ஒசிந்தன துவண்டுபோயின; உதிர்ந்தன—, பிதிர்ந்த - சின்னபின்னப்பட்டன; (எ - று.) —பி - ம் —[1]எரிந்த [2]படிந்தன [3]பொரிந்தன. [4]பரிந்தன. [5]எறிந்தன. (கூ)

க0. வேரொடு [1]பறிந்தசில வெந்தசில விண்ணிற்
[2]காரொடு செறிந்தசில [3]காலினொடு வேலைத்
[4]தூரொடு பறிந்தசில தும்பியொடு வானோர்
[5]ஊரொடு மலைந்தசில உக்கசில நெக்க.

(இ - ள்.) சில - சிலமரங்கள் வேரொடு பறிந்த - வேரோடு கீழ் விழுந்தன; சில—, வெந்த - வெந்துபோயின; சில—, விண்ணில் - ஆகாசத்தில், காரொடு - மேகத்தோடு, செறிந்த - நெருங்கின; சில—, காலினொடு - காற்றினால், வேலை - சமுத்திரத்தில், தூரொடு பறிந்த புகராகச்சென்று வீழ்ந்தன; சில—, தும்பியொடு - வண்டுகளுடனே, வானோர் ஊரொடு மலைந்த - தேவலோகத்திலே சென்றுமோதின; சில—, நெக்க உக்க - பிளந்து சிதறிப் போயின; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]பரிந்த. [2]காரொடு மறிந்த. [3]காலினொடு. [4]தூரொடு மறிந்த. [5]ஊரொடுமறிந்த. (க0)

கக. சோலைமுதல் மற்றவை சுழற்றிய திசைப்போ
ரானைநுக ரக்குளகு மான[1]வடி பற்றா
மேனிமிர விட்டன விசும்பின[2]வழி மீப்போய்
வானவர்க ணைந்தன வனத்தையு மடுத்த.

(இ - ள்) சோலை முதல - வேரைத் தன்னிடத்திற்கொண்ட. சுழற்றிய - (அநுமான் தன்கைகளால்), சுழற்றியெறிந்த, மற்றவை - மற்றுஞ் சில மரங்கள்,—திசை போர் ஆனை - எட்டுத்திக்குக்களிலும் தங்கியுள்ள போர்செய்யும் வலிமையமைந்த திக்கஜங்கள், நுகர - உண்ணும்படி, குளகு உம ஆன - இலையுணவுமாயின. (அன்றியும்), அடி பற்றா - அடியைப் பிடித்துக்கொண்டு, மேல் நிமிர விட்டன - வானத்திற் செல

லும்படி (மற்றும் அநுமான்) வீசியெறிந்த சிலமரங்கள், விசும்பின்வழி - ஆகாயமார்க்கமாய், மீ போய - மேலேசென்று, வானவர்கள் நந்தனவனத்தையும் - தேவர்களுடைய சிங்காரப் பூஞ்சோலையையும், மடித்த - அழித்தன, (எ - று.)

அநுமான் அப்போது தன் கையினாற் பறித்து சுழற்றி ஆங்காங்குப் பக்கங்களில் வீசியெறிந்த மரங்களிற் சில எட்டுத்திக்குகளி னெல்லையில் நின்றுகொண்டு பூமியைத்தாங்குகின்ற அஷ்டதிக்கஜங்கட்கு உணவாக மேற்புறமாகி வீசப்பட்ட மற்றுஞ் சிலமரங்கள் ஆகாயமார்க்கமாகத் தேவலோகத்திற் சென்று அங்குள்ள நந்தனவனத்தையும் அழித்தன வென்பதாம். சோலை முதல் மற்றவை யென்றதனால், அம்மரங்கள் மேகமண்டலமளவும் ஓங்கி வளர்ந்துள்ளன என்று தெரிவித்தவாறு. குளகு - விலங்கினுணவு. பி - ம் — [1]படி. [2]வழியின். (கக)

கஉ. அலைந்தன கடற்றிரை யரக்க[1]ரகன் மாடம்
குலைந்துக விடிந்தன குலக்கிரிக ளோடு
மலைந்துபொடி யுற்றன மயங்கிநெடு வானத்
துலைந்து[2]விழு மீனினொடு வெண்மல ருதிர்ந்த.

(இ - ள்.) (அநுமான் வீசியெறிந்த சிலமரங்களினால்), கடல் திரை - கடலின் அலைகள், அலைந்தன —; அரக்கர் அகல் மாடம் - ராக்ஷசரது விசாலமான வீடுகள், குலைந்து உக - நிலைகெட்டு விழும்படி, இடிந்தன - இடிந்துபோயின; (வீசியெறிந்த மரங்களிற் சில), குலம் கிரிகளோடு - குலபர்வதங்களோடு, மலைந்து - மோதி, பொடியுற்றன - பொடியாய்ச்சிந்தின; (வீசியெறியப்பட்ட சிலமரங்களினுடைய), வெள் மலர் - வெண்ணிறமான மலர்கள், நெடு வானத்து உலைந்து விழும் - (அம்மரங்களைப்பட்ட விசையினால்) பெரிய வானத்தினின்று நிலைகலங்கி விழுகின்ற, மீனினொடு - நட்சத்திரங்களுடனே, மயங்கி - கலந்து, உதிர்ந்த - கீழே சிந்தின; (எ - று.)

அநுமான் பக்கங்களில் வீசியெறிந்த சிலமரங்களால் கடலின் அலைகள் கிளர்ந்தனவும் அரக்கரின் மாளிகைஇடிந்து விழுந்தனவுமாக, சிலமரங்கள் குலகிரிகளில்மோதிப் பொடியாய்விழ, வானத்தைநோக்கி வீசியெறிந்த மற்றுஞ் சிலமரங்களால் நட்சத்திரங்கள் நிலைகுலைந்து விழத் தொடங்குகையில் அம்மரங்களின் மலர்களும் உடன்கலந்து விழலாயின வென்பதாம். பி - ம் — [1]இகல். [2]நெடு. (கஉ)

கங. [1]முடக்குநெடு வேரொடு முகந்துலக முற்றுங்
கடக்கும்வகை வீசின களித்ததிசை யானை
மடப்பிடியி னுக்குதவ மையினுயிர் கைவைத்
[2]திடுக்கியன வொத்தன வெயிற்றினிடை ஞால்வ.

(இ - ள்.) முடக்கும் நெடு வேரொடு - வளைந்துள்ள நீண்டவேருடனே, முகந்து - பிடுங்கி, உலகம் முற்றும் கடக்கும் வகை - எல்லாவுலகத்தையும் கடந்து மேற்செல்லும்படி, வீசின - (அநுமானால்) வீசியெறியப

பட்ட சிலமரங்கள், (அங்குநின்று இழுவிழ்வதற்குத் தொடங்கி, களிந்த திசை யானை - மதக்களிப்புக்கொண்ட திக்கஜங்களினுடைய, எயிறு இனிடை - தந்தங்களின் நடுவிலே. ஞாலவ - தொங்குவனவாகி,—மடம பிடியினுக்கு உதவ - (தமது) இளமையுள்ள பெண்யானைகட்குக் கொடுக்கும்படி. (அத் திசையானைகள்), மையின் நீமிர கை வைத்து இடுக்கியன ஒத்தன - மேக மண்டலம் வரையிலும் உயருந்தன்மையுள்ள (தமது) துதிக்கையில இடுக்கி வைத்துக்கொண்டனவான மரங்களைப்போல தோன்றின; (எ - று.)

அநுமான் வேகமாக வீசியெறிந்த மரங்களிற் சில திக்கஜங்களின் தந்தங்களிற் சிக்கிக்கொண்டனவாய அந்தத் திக்கஜங்கள் தமது பெண்யானைகட்கு உணவுபட வைத்துக் கொண்டிருந்த தழையுணவைப்போன்றன வென்பதாம். தாமைபத்தந்நிற்போற்றயணி. பி - ம்.—[1]முடங்க கெடு வாவெனடு. [2]இடுக்கின வொத்தன. (கங)

கச. விஞ்சையருல கத்தினு மியக்கரமலை மேலுந்
துஞ்சுதலில் வானவர் துறக்கநக ரத்தும்
பஞ்சியடி வஞ்சியர்கண் மொய்த்தனர் பறித்தா
ரஞ்சமனை யானுடைய சோலையி னறும்பூ

(இ - ள்.) (அநுமான வீசியெறிந்த மரங்களிற் சிற்சில விஞ்சைய ருலகமுதலிய விடத்துச் சென்று விழுந்தன),— நஞ்சமனையானுடைய சோலையின - விஷத்தையொத்த [மிக்க கொடியவனான] இராவணனுடைய பூஞ் சோலையின், நறு பூ - நறுமணமுள்ள மலர்களை —விஞ்சை உலகத்திலும் - வித்தியாதரர்கள் வாழ்கின்ற உலகத்திலும், இயக்கர் மலைமேலும் - யட்சர்கள் வாழுகின்ற மலைகளிலும், துஞ்சுதல் இல் வானவர் துறக்கம் நகரத்தும்-(அமிருதமுண்டதனால்) இறத்தலென்பது இல்லாத தேவர்கள் வாழுகின்ற சுவர்க்க லோகத்திலும், (வாழுபவர்களான) பஞ்சி அடி வஞ்சியர்கள் - செம்பஞ்சுக் குழம்பு ஊட்டிய பாதங்களையுடைய வஞ்சிக்கொடிபோன்ற மகளிர், மொய்த்தனர் - நெருங்கிவந்து. பறித்தார்—; (எ - று.)—இராவணனது பூந்தோட்டத்து மலர்களை விஞ்சைமகளிர் முதலியோர் பறிக்குமளவும் அநுமான் மரங்களை எப்புறத்திலும் வீசியெறிந்தனனென்க (கச)

கரு. [1]பொன்றிணி [2]மணிபரு மரன்றிசைகள் போவ
மின்றிரிவ வொத்தன வெயிற்கதிரு மொத்த
வொன்றினொடு மொன்றிடை புடைத்துதிர வூழின்
[3]றந்திர வொடுக்கிவிழு தாரகையு மொத்த

(இ - ள்.) பொன் திணி மணி பரு மரன் - பொன்னாலும் வலிய இரத்தினங்களாலும இயன்ற பருத்த மரங்கள், திசைகள் போவ - பலதிக்குகளிலுஞ் செல்வனவாய், மின் திரிவ ஒத்தன - மின்னல்கள் திரிவனவற்றை ஒத்தன; (அன்றியும்), வெயில கதிரும ஒத்த - சூரியனுடைய பிரகாசத்தையும ஒத்தன; ஒன்றினொடும் ஒன்று இடை புடைத்து உதிர - (அநுமான் வீசி

யெறிந்ததனால் வானத்திற் செல்லும்போது அவ்வகையான மரங்கள்) ஒன்றோடொன்று நடுவழியில் தாக்கி உதிர்தலால், ஊழின் - கற்பகமுடிவில், தம் திரள் ஒடுக்கி விழு - தமது கூட்டங்கள் ஒடுக்கங்கொண்டு விழுகின்ற, தாரகையும் - நட்சத்திரங்களையும், ஒத்த - ஒத்தன; (எ - று.)

வானத்திலும் மற்றைத்திக்குகளிலும் அநுமான் வீசியெறிந்ததனால் திரிகின்ற பொன்மரங்கள் மின்னலையும் மணிமரங்கள் சூரியகிரணத்தையும் ஒத்தனவாகி, பிறகு ஒன்றினோடு ஒன்று மோதிப் பொடியாய் விழுவனவாய மரங்கள் ஊழிக்காலத்து வானத்தில் தாம் இருக்கும் இடத்தைவிட்டுப் பெயர்ந்து உதிர்கின்ற நட்சத்திரங்களையும் ஒத்தன வென்பதாம். முன்னிரண்டடி முறைநிரநிறைப்பொருள்கோள். பி - ம்:—[1]பொன்றின. பயப்பயமரன், மணிப்பயமரன். [2]தன்றிரளொழுக்கிவிழு, தன்றிரல்களோடுவிழு. (கரு)

கசு. புள்ளினொடு வண்டுமிஞிறு றுங்[1]கடிகொள் பூவுங்
கள்ளுமுகை யுந்தளிர்க ளோடினிய காயும்
வெள்ளநெடு வேலையிடை மீனின மிழுங்கித்
துள்ளின மரன்பட நெரிந்தன துடித்த

(இ - ள்) (அநுமான் வீசியெறிந்த மரங்களிலுள்ளனவான), புள்ளினொடு பறவைகளையும், வண்டும் - வண்டுகளையும், மிஞிறும் - மிஞிறுகளையும், கடி கொள் பூவும் - நறுமணமுள்ள மலர்களையும், கள்ளும் - தேனையும், முகையும் - அரும்புகளையும், தளிர்களோடு - துளிர்களையும் இனிய காயும் - இன்சுவையுள்ள காய்களையும், வெள்ளம் நெடு வேலையிடை - நீர்ப்பெருக்கையுடைய நீண்ட கடலிலே. மீன் இனம் - மீன்கூட்டங்கள், விழுங்கி - உட்கொண்டு, துள்ளின - (மனக்களிப்பால்) துள்ளிக் குதிக்கலாயின; (பிறகு), மரன் பட - (வீழ்ந்த) மரங்கள் தம்மேற்பட்டதனால், நெரிந்தன - நசுங்கினவாகி, துடித்த - பதைபதைக்கலாயின. (எ - று)

அநுமான் பிடுங்கி வீசியெறியுமாறு சுழற்றிய மரங்களிலிருந்த பறவை முதலியவை அவ்விசையினால் கடலிற்சென்றுவிழ, அவைகளைத் தின்று களித்த மீன்கள் பின் அம்மரங்கள் வீழ்ந்தபோது உடல் நெருங்கித் துடித்தன வென்பதாம் கடலில் விழுந்த பறவை முதலியவற்றை விழுங்கவந்த மீனினங்கள் பின்பு மரங்கள் விழுதலால் நெரிந்தன என்ற இதனில், தனக்கு விருப்பமானதைப் பெறுகையில் அநிஷ்டமான ஒன்று விளைதலாகிற தகுதியின்மையணி தோன்றுமாறு காண்க. இதனை வடநூலார் விஷமாலங்கார மென்பர் பி - ம்:—[1]கன்னிகள். (கசு)

கஎ தூவிய மலர்த்தொகை சுமந்துதிசை தோறும்
பூவின்மண நாறுவ புலாலகமழ் கிலாத
தேவியாக ளோடுமுயர் தேவரினி தாடு
மாவியென [1]லாயதிரை யாரகலிக ளம்மா.

(இ - ள்.) தூவிய மலர் தொகை சுமந்து - சிதறின மலர்களின் கூட்டங்களைத் தாங்கி, திசைதோறும் பூவின் மணம் நாறுவ - எங்கும் அம

மலர்களின் மணமே வீசுவனவாய், (அதனால்), புலால் கமழ்கிலாத - புலால் நாற்றம் வீசாமலடங்கியுள்ளனவான, திரை ஆர்கலிகள் - அலைகளையுடைய கடல்கள்,—உயர் தேவர் - சிறந்த தேவர்கள், தேவியர்களோடும் - (தமது) மனைவிமாருடனே, இனிது ஆடும் - சந்தோஷமாக நீர்விளையாடுகின்ற, ஆவி எனல் ஆய - (தாமரை முதலிய நீர்ப்பூக்கள் நிறைந்த) குளங்களென்று சொல்லத்தக்கனவாயின; (எ - று.)—அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்.

அநுமான் மரங்களை வீசியெறிகையில், அம்மரங்களிலிருந்து தம்மிடத்து உதிர்ந்த நறுமலர்களினால் சமுத்திரங்களும் தம்முடைய இயற்கையான புலால்நாற்றம் ஒழிந்து அம்மலர்களின் நறுமணம் விஞ்சப்பெற்று, தேவர்கள் நீராடுகின்ற நீர்நிலைகளைப் போன்றன வென்பதாம். சமுத்திரம் புலால் நாற்ற மொழிந்து, நீர்நிலைகளின் குணமாகிய பூவின் மணம் விஞ்சியதாகக் கூறியது-பிறிதின்குணம்பெறலணி. இதனால், விழுந்த நறுமலர்களின் மிகுதி தொனிக்கும். பி - ம்.—[1]ஆனதிசை. (கஎ)

கஅ. இடந்தமணி வேதியு மிறுத்தகடி காவுந்
[1]தொடர்ந்தன துரந்தன படிந்துநெறி தூரக்
கடந்துசெல வென்பது [2]கடந்தவிரு காலா
னடந்துசெல லாகுமென லாகியது நன்னீர்.

(இ - ள்.) இடந்த மணி வேதியும் - (அநுமான்) பெயர்த்தெறிந்த இரத்தினமயமான மேடைகளும், இறுத்த கடி காவும் - (அவ்வநுமான்) முறித்த காவலுள்ள சோலையின் மரங்களும், தொடர்ந்தன துரந்தன - தொடர்ந்து வேகமாகச்சென்றனவாய், படிந்து - (கடலின்மேல் ஒழுங்காக விழுந்து, நெறி தூர - வழியுண்டாம்படி தூர்த்துவிட்டதனால்,—கடந்து செலவு என்பது - தாண்டியே செல்லுவதற்கு உரியதென்று சொல்லத்தக்கதாயிருந்த, நல் நீர் - (நறுமலர்களால்) மணங்கொண்ட கடலானது, கடந்த இரு காலால் - (வானத்தின்வழியாய்க்) கடந்து சென்ற (அநுமானது) இரண்டுகால்களாலும், நடந்துசெலல் ஆகும் எனல் ஆகியது - நடந்து செல்லுதற்கு உரியதாகுமென்று சொல்லும்படியாயிற்று; (எ - று.)

அநுமான் இடித்ததும் ஒடித்ததும் எறிந்த மேடைகளாலும் மரங்களாலும் கடல் தூர்ந்து நடந்துசெல்லும் நிலமாயிற் றென்று வருணித்தவாறு. பி - ம்.—[1]தொடாந்தன தொடர்ந்தன. [2]கடந்தது. (கஅ)

கக. வேனில்விளை யாடுசுட ரோனினொளி விம்மும்
வானினிடை வீசிய வரும்பனை மரத்தாற்
றானவர்கண் மாளிகை தகர்ந்துபொடி யாய
வானவிடி யா[1]லொடியு மால்வரைகண் மான.

(இ - ள்.) வேனில் விளையாடு சுடரோனின் - கோடைக்காலத்தில் மிகுதியாகக் காய்கின்ற சூரியனைப்போல, ஒளி விம்மும் - ஒளி மிகுகின்ற, வானினிடை வீசிய வரும் பனை மரத்தால் - ஆகாசத்தில் வீசியெறிந்தனவாய் வருகின்ற பருத்த மரங்களினால், தானவர்கள் மாளிகை -

(அவ்விலங்கையிலுள்ள) அரக்கரது வீடுகள், வானம் இடியால் ஒழியும் மால் வரைகள் மான - ஆகாயத்திலுள்ள இடியால் உடைந்த பெரிய மலைகளைப் போல, தகர்ந்து பொடி ஆய - இடிந்துபொடிபட்டன; (எ - று.)

மரங்களால் தாக்குண்டுவிழுந்த அரக்கர்மாளிகைகளுக்கு, இடிகளால் தாக்குண்டு விழுகின்ற மலைகள் ஒப்பா மென்க ஒளிவிம்மும் மரம் எனக் கூட்டுக. மிக்கபிரகாசமுடையன வென்றற்கு, வேனில் விளையாடு சுடரோனை அம்மரங்கட்கு உவமை கூறினர். பொன்னாலும் மணிகளாலும் மரங்கள் இயன்றுள்ளதனால். அவை ஒளிவீசின. மான - செயவெனெச்சம். பி - ம்:— [1]இடியும். (கக)

உ0 எண்ணிறரு கோடிக ளெறிந்தன செறிந்தே
[1]தண்ணென்மழை போலிடை [2]தழைந்தது சலத்தா
லண்ணலனு மானடலி ராவணன தந்நாள்
[3]விண்ணினொரு சோலையுள தாமென விதித்தான்.

(இ - ள்.) அ நாள் - அக்காலத்தில், எறிந்தன - (தான்) பிடுங்கியெறிந்தனவான, எண் இல் தரு கோடிகள் - அளவிறந்த மரங்களின் கூட்டங்கள், செறிந்து - நெருங்கி, தண்ணென் மழை போல் - குளிர்ந்துள்ள மேகம் போல, இடை தழைந்தது - (வானினிடத்தில்) தழைத்து தோன்றியதனால், —அண்ணல் அநுமான் - பெருமைபொருந்திய அநுமான்,—சலத்தால் - கோபத்தால், 'அடல் இராவணனது ஒரு சோலை - வலிமைபொருந்திய இராவணனுடைய ஒப்பற்ற அந்த அசோகவனிகை யென்னுஞ் சோலை, விண்ணின் உளது ஆம் - ஆகாசத்திலுள்ளதாயிற்று', என - என்று (கண்டவர்) கூறும்படி, விதித்தான் - செய்தான்; (எ - று.)

அநுமான் வீசியெறிந்த மரங்கள், வானத்திற் செறிந்து 'இவ்வநுமான் இராவணன்மீது கோபத்தினால் பூமியின்மீது இருந்த இந்தச்சோலையை வானத்தினிடத்திலுள்ளதாம்படி செய்துவிட்டானென்று கண்டவர் சொல்லுமாறு விளங்கின வென்பதாம். தற்குறிப்பேற்றவணி. மேலிரண்டுசெய்யுள்களிலும் இவ்வணி காண்க. இதனால், சோலையிலுள்ள மரங்களெல்லாவற்றையும் அநுமான் பிடுங்கியெறிந்தா னென்பது, பெறப்படும். பி-ம் —[1]தணணமழைபோல். [2]தழைதநது. [3]விண்ணனுமொருசோலை, விண்ணினுமொா. ()

உக. தேனுறை துளிப்பநிறை புட்பல சிலம்பப்
பூநிறை மணித்தரு[1]வி சும்பினிடை யேபோய்
[2]மேன்முறை நெருக்கவொளி வாளொடு விலவீச
[3]வானிடை கடாயநெடு மானமென லான.

(இ - ள்.) தேன் உறை துளிப்ப - தேன்துளிகள் சிதறவும், நிறை புள் பல சிலம்ப - நிறைந்துள்ள பலபறவைகள் ஒலிக்கவும, பூ நிறை மணி தரு - மலர்கள் நிறைந்த இரத்தின மயமான மரங்கள், விசும்பினிடையே போய் - ஆகாயத்தினிடத்தே சென்று, மேல் - அந்தவானத்

தில், முறை நெருக்க - வரிசைவரிசையாக நெருக்குவதனால்,—வாளொடு வில் ஒளி வீச - வாள்போலவும் வில்போலவும் ஒளியை வெளிக்காலும்படி, வானிடை நடாய - வானத்திற் செலுத்தப்படுகின்ற, நெடு மானம் - நீண்ட விமானங்கள், எனல் ஆன - என்று சொல்லத்தக்கனவாயின; (எ - று.)

அநுமான் வாளில் வீசியெறிந்தனவான புஷ்பங்கள் நிறைந்த இரத்தின மரங்கள், வானத்தில் நெருங்கிச் செல்லுகின்ற புஷ்பகவிமானங்கள் போன்று, வாளைப்போலவும் வில்லைப்போலவும் பேரொளி வீசின வென்பதாம். பி - ம்:—[1]விசும்பின்மிசைபோவ. [2]மீன். [3]வானிடை நடக்கும், வானிறைநடக்கும். (உக)

உஉ. சாகநெடு மாபணை தழைத்தன தனிப்போர்
நாகமனை யானெறிய மேனிமிர்வ [1]நாறு
மாகநெடு வானிடையி ழிந்துபுனல் வாரு
மேகமென லாயநெடு மாகடலின் வீழ்வ.

(இ - ள்.) தனி போர் நாகம் அனையான் எறிய - ஒப்பற்ற போர்செய்தலில்வல்ல யானையைப்போன்ற அநுமான் வீசியெறிந்ததனால், நெடு மா பணை தழைத்தன - நீண்ட பெரிய கிளைகள் தழைத்துள்ளனவான, சாகம் - தேக்கமரங்கள், மேல் நிமிர்வ - வானத்தில் உயரச்சென்றனவாய், நெடு மா கடலின் வீழ்வ - மிகப்பெரிய கடலில் வீழ்பவை,—மாகம் நெடு வானிடை - மிகப்பெரிய ஆகாயத்திலிருந்து, இழிந்து - கீழிறங்கி, புனல் வாரும் - கடல் நீரை முகப்பனவான, நாறு மேகம் எனல் ஆய - பலமேகங்களென்று சொல்லத்தக்கனவாயின; (எ - று.)

அநுமானால் வீசியெறியப்பட்டு வானத்திற் சென்று கடலில் வீழ்ந்த தேக்கமரங்கள், வானவழியிற்சென்று கடலிலிறங்கி நீர்பருகுகின்ற மேகங்களை யொத்தன வென்பதாம். மாக வான - ஒருபொருட்பன்மொழி. பி-ம்:—[1]நாளும். (உஉ)

வேறு.

உங. [1]ஊன முற்றிட மண்ணி னுதித்தவர்
[2]ஞான முற்றுபு நண்ணினர் வீடெனத்
தான [3]கற்பகத் தண்டரு விண்டலம்
போன புக்கன முன்னுறை பொன்னகர்.

(இ - ள்.) ஊனம் உற்று - பாவத்தைச் செய்ததன்பயனால், மண்ணின் உதித்தவர் - பூமியில் தோன்றிய தேவர்கள், ஞானம் முற்றுபு - நன்ஞானம் நிறையப்பெற்று, வீடு நண்ணினர் என -(இவ்வுலகினின்று) விடுதலைபெற்று மேலுலகத்தை யடைந்தவர்போல,—தானம் கற்பகம் தண் தரு - ஈகைக் குணமுடைய கற்பக மெனப்படுகின்ற குளிர்ந்தமரங்கள், விண்தலம் போன - வானவழியாகச் சென்றனவாய், முன் உறை பொன் நகர் - (தாம்) முன்பு இருந்த பொன்மயமான சுவர்க்கலோகத்தில், புக்கன - போய்ச்சேர்ந்தன.

பாவத்தினும் பூமியில் வந்து பிறந்த தேவர்கள் ஞானம் நிறையப்பெற்றுத் தமது பாவம் நீங்கி, மீண்டும் தமது உலகையே சேர்ந்ததுபோல, முன்பு இராவணனால் கொண்டுவரப்பெற்று இலங்கையில நாட்டப்பட்ட கற்பக விருக்ஷங்கள் அநுமான் பிடுங்கியெறிதலால் தாம் முன்னிருந்த தேவலோகத்தில்தானே போய்ச்சேர்ந்தன வென்பதாம். (அஷ்டவசுக்கள் முதலியோர் தமது தீவினைப்பயனால் வீடுமன் முதலியோராகப் பிறந்து நன்ஞானம் பிறந்து நல்லுலகையடைந்தனர் முதலிய சரித்திரங்களை, இதற்குக் கூறியதற்கு மேற்கோளாகக் காணலாம்.) தேவதருக்கள் ஐந்தனுள் ஒன்றன்பெயராகிய கற்பகமென்ற சொல்பொதுவாகத் தேவதருக்கள் ஐந்தையும் காட்டுவது முண்டு. பி - ம்:—[1]ஞானமுற்றிடை. [2]ஞானமுற்றிட. [3]கற்பகத்தண்டலை. ()

உ௪. மணிகொள் குட்டிம மட்டித்து மண்டபந்
துணிப டுத்தயல் [1]வாவிக டூர்த்தொளிர்
திணிசு வர்த்தலஞ் சிந்திச் செயற்கரும்
பணி[2]ப டுத்துயர் குன்றம் [3]படுத்தரோ.

இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—மணி கொள் குட்டிமம்-இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்ட திண்ணைகளை, மட்டித்து - தகர்த்து, மண்டபம் - மண்டபங்களை, துணிபடுத்து - துண்டுதுண்டாக உடைத்து, அயல் - அருகிலுள்ள, வாவிகள் - குளங்களை, தூர்த்து—, ஒளிர் - விளங்குகின்ற, திணி - செறிந்த, சுவர் தலம் - சுவர்களினிடங்களை, சிந்தி - இடித்துத்தள்ளி, உயர் குன்றம் படுத்து - உயர்ந்த குன்றுகளையும் அழித்து, (இவ்வாறு), செயற்கு அரு-செய்தற்கு அருமையான, பணி - வேலைகளை, படுத்து - செய்து; (எ - று.)— 'வேங்கை செற்று' என அடுத்தகவியோடு தொடரும்.

இச்செய்யுட்கு - அநுமான் குட்டிமம் மண்டபம் முதலியவற்றை இடித்து அவைகளை ஒருமலைபோலக் குவித்து என்றும் கூறினுமாம். குன்றம் - செய்குன்ற மென்றலு மொன்று. பி - ம்:—[1]ஆவிகள். [2]படுத்தரும. [3]பகுத்தரோ.
(உ௪)

உ௫. வேங்கை செற்று மராமரம் வேர்பறித்
தோங்கு கற்பகம் பூவொ டொடித்துராய்ப்
பாங்கர்ச் [1]சண்பகப் பத்தி பறித்தயன்
மாங்க னிப்பணை மட்டித்து மாற்றியே.

(இ - ள்.) வேங்கை - வேங்கை மரங்களை, செற்று - அழித்து, மராமரம் - மராவிருட்சங்களை, வேர் பறித்து - வேரோடு பிடுங்கியெறிந்து, ஓங்கு கற்பகம் - உயர்ந்துவளர்ந்த கற்பகமரங்களை, பூவொடு ஒடித்து - மலர்களுடனே முறித்து, உராய - விரைந்து, பாங்கர் சண்பகம் பத்தி பறித்து - பக்கத்திலுள்ள சண்பகமரங்களின் வரிசைகளைப் பிடுங்கியெறிந்து, அயல் - அருகிலுள்ள, மாங்கனி பணை - மாம்பழங்கள் நிறைந்த கிளைகளை, மட்டித்து - முறித்து, மாற்றி - நிலைமாறச்செய்து;

(எ - று.)—'சந்தனங்கள் கலங்கி நடுங்க, தகர்ந்தன' என அந்தத் கவியோடு தொடரும். மாற்றிணை மாற்று; ஏசசத்திரிபு. பி - ம்.—[1]சண்பகம்பற்றிப் ()

உகூ சந்த னங்க டகர்ந்தன [1]தாள்பட
விந்த னங்களின் வெந்[2]தெரி சிந்திட
[3]முந்த னங்க வசந்தன் முகங்கெட
நந்த னங்கள் கலங்கி நடுங்கவே

(இ - ள்.) (அப்போது), தாள் பட - (அவ்வநுமானது) கால்கள் பட்டதனால்,— முந்து அனங்க வசந்தன் - முற்காலத்திலேதானே சரீரத்தையிழந்த மன்மதனது, முகம் - கெட - (அயர்ந்திருந்த) பொலிவழியும்படி, நந்தனங்கள் - பூஞ்சோலைகள், கலங்கி நடுங்க - நிலைகுலைந்து நடுக்கமடைய,— சந்தனங்கள் - (அங்குள்ள) சந்தனமரங்கள், இந்தனங்களின் வெந்து - விறகுகள் போல எரிந்து, எரி சிந்திட - நெருப்புச்சுவாலை வீசின வண்ணம், தகர்ந்தன - அழிந்தன; (எ - று.)

மன்மதன் உல்லாசமாக இருத்தற்குரிய நந்தவனங்கள் நிலைகுலைந்ததனால், அவனது முகம் பொலிவழிந்த தென்க. மன்மதன் முழுவலியுஞ் செலுத்திச் சஞ்சரித்தற்குரிய காலம் வேனிற்பருவமே யாதலால், அவனுக்கு 'வேனிலான்' என்று பெயரிருத்தல்போல, 'வஸந்தன்' என்றும் ஒருபெயர் கூறப்பட்டது. பி - ம்.—[1]சண்பகம். [2]இடை. [3]முந்தனங்கன் வசந்தன். ()

உஎ. [1]காம ரங்களி வண்டு கலங்கிட
மாம ரங்கண் மடிந்தன மண்ணொடு
தாம ரங்கவ ரங்கு தகர்ந்துகப்
பூம ரங்க ளெரிந்து பொரிந்தவே

(இ - ள்.) காமரம் களி வண்டு - காமரமென்னும் பண்ணைப் பாடுகின்ற களிப்புள்ள வண்டுகள், கலங்கிட - கலங்கும்படி, மா மரங்கள் —, மண்ணொடு மடிந்தன - மண்ணோடு மண்ணாக விழுந்துபோயின; அரங்கு - நாடகசாலைகள், அரங்க - அழியவும், உக - கீழ்விழவும், பூ மரங்கள் - மலர் மரங்கள், தகர்ந்து - முறிந்து, எரிந்து பொரிந்த - (ஒன்றோடொன்று மோதிய விசையினால்) எரிந்து பொரிந்துபோயின; (எ - று.)—தாம் அசை. பி-ம்:—[1]காமரங்களால்.

உஅ குழையுங் கொம்புங் கொடியுங் குயிற்குலம்
விழையுந் தண்டளிர்ச் சூழலு மென்மலர்ப்
புழையும் வாசப் பொதும்பும் பொலன்கொள்தேன்
மழையும் வண்டு மயிலு [1]மடிந்தவே.

(இ - ள்.) குழையும் கொம்பும் - வளையுந்தன்மையுள்ள பூங்கொம்புகளும், கொடியும் - பூங்கொடிகளும், குயில் குலம் விழையும் தண் தளிர் சூழலும் - குயில்களின் கூட்டம் விரும்புதற்கு இடமான குளிர்ச்சியாகிய தளிர்களையுடைய இடங்களும், மெல் மலர் புழையும் - மெல்லிய மலர்

கிளைக்கொண்ட (அச்சோலையிலுள்ள) நுழைவாயில்களும், வாசம் பொதும்பும் - வாசனையுள்ள புதர்களும், பொலன் கொள தேன் மழையும் - அழகுபொருந்திய தேன்மழையும், வண்டும் - வண்டுகளும், மயிலும் - மயில்களும், மடிந்த - அழிந்து போயின; (எ - று.)

அநுமானுற் சின்னபின்னப்படுத்தப்பட்ட சோலையில் குழை கொம்பு முதலியன அழிந்தன வென்க. பி - ம் —[1]மறிசதலே. சிலபிரதிகளில் இந்தச்செய்யுள் "பவளமாசகொடி" என்ற தன்பினுள்ளது. (உஅ)

உகூ. பவள மாக்கொடி வீசின பன்மழை
துவளு மின்னெனச் சுற்றிடச் சூழ்வரை
திவளும் பொற்பணை மாமரஞ் சேர்ந்தன
கவள யானையி னோடையிற காந்தவே.

(இ - ள்.) வீசின - (அநுமானல்) வீசியெறியப்பட்டனவான, மா பவளம்கொடி - சிறந்த பவழக்கொடிகள், பல் மழை துவளும மின் என - பலமேகங்களில் துவளுதல் தோன்றுகின்ற மின்னல்கள்போல, சூழ் வரை - (அங்கே) சூழ்ந்திருந்த மலைகளில், சுற்றிட - சுற்றிக்கொள்ள,—கவளம் யானையின் ஓடையின் காந்த - கவளமாக உணவுண்ணுந்தன்மையுள்ள யானைகளின் நெற்றிப்பட்டம்போலப் பிரகாசிக்கும்படி, திவளும் பொன் பணை மா மரம் சேர்ந்தன - விளங்குகின்ற பொன்மயமான கிளைகளையுடைய மா மரங்கள் (அநுமானல் வீசியெறியப்பட்டனவாய) அங்கு சேர்ந்தன; (எ - று)

அநுமான் வீசியெறிந்த பவழக்கொடிகள் அங்குள்ள மலைகளின் மீது விழ, அவை மேகத்தில் விளங்கும மின்னல்போலத் தோன்ற, மலைகளின் மீது வீசி யெறியப்பட்ட பொன்மயமான மாமரங்கள் யானையின் நெற்றியில் விளங்கும்பட்டம்போலத் தோன்றின வென்பதாம. (உகூ)

௩௦. பறவை யார்த்தெழு மோசையும் பன்மர
[1]மிறவெ டுதத விடிக்குர லோசையு
மறவ னார்த்தெழு மோசையு மண்டத்தின்
[2]புறநிலத்தினுங கைமமிகப போயதே.

(இ - ள்.) (அந்தவேளையில்,) பறவை ஆர்த்து எழும ஓசையும - பலவகைப்பறவைகள் ஆரவாரித்தெழுகின்ற ஓசையும, பல் மரம இற எடுதத இடிகுரல் ஓசையும - பலவகை மரங்களும் முறியத்தொடங்கிய தனுலுண்டான இடிக்குரலையொத்த ஓசையும, அறவன் ஆர்தது எழும் ஓசையும - தருமஸ்வரூபியான அநுமான் ஆரவாரித்ததனுலுண்டாகிய ஓசையும, அண்டத்தின் புறம் நிலததினும - இவ்வுலகவுருண்டையின் வெளி நிலத்திலும, கைமமிக போயது - மிகுதியாகப் போய்ப் பரவிற்று; (எ - று.)

இதனுல், அப்போது பேரொலியெழுந்ததைக் கூறினுரென்க. பி-ம்:—[1]இறல். [2]புறநிலத்தையும. (௩௦)

௩க. பாட லம்பட ர் கோங்கொடும் பன்னிசைப்
பாட லம[1]பனி வண்டொடு பஃறிரைப்

பாட லம்புயர் வேலையிற் பாய்ந்தன
பாட லம்பெறப் புள்ளினம் [4]பாறவே.

(இ - ள்.) படர் கோங்கெனவும் - (கூறப்படுவனவும்) உயர்ந்துவளர்ந்துள்ள கோங்குமரங்களும், பாடலம் - பாதிரிமரங்களும், பண் இசைபாடல் அம் பனி வண்டொடு - சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்ற இசைப்பாட்டைக்கொண்ட அழகிய குளிர்ந்த வண்டுகளுடனே, புள் இனம் - (அம்மரங்களிலுள்ள) பறவைகளின் கூட்டங்கள், பாடு அலம் பெற - துன்பத்தை மிகுதியாக அடையவும், பாற - சிதறிக்கெடவும், பல் திரை பாடு அலம்பு உயர் வேலையில் - பல அலைகள் (கரைப்) பக்கங்களிலே ஒலிக்கின்ற பெரிய கடலிலே, பாய்ந்தன - விழுந்தன.

அநுமான் வீசியெறிந்த கோங்கமரங்களும் பாதிரிமரங்களும் தம்மீது மொய்க்கின்ற வண்டுகள் பெருந்துன்பமடையவும், தம்மிடத்து வாழ்கின்ற பறவைகள் சிதறியோடவும், கடலிற் போய் விழுந்தன வென்பதாம். இச் செய்யுளில் யமக மென்னுஞ் சொல்லணி காண்க. அடுத்த சில செய்யுள்களிலும் இது காணலாம். இனி, பாடலம்பெற என்பதற்கு - செந்நிறம் அடைய என்று பொருள் கூறி, வீசியெறிந்த இம்மரங்கள் போய்விழுதலால் அங்குள்ள உயிர்களெல்லாம் இரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு இறத்தலாற் கடல் கலங்கிச் செந்நிறத்தை யடைந்தது என்று கருத்துக் கூறுவர். பி - ம்:— [1]படர். அலம்புற. [3]படப். [4]பார்ப்பொடே. (௬௧)

௬௨. வண்ட லம்புந லாற்றின் மராமரம்
வண்ட லம்புன லாற்றின் மடிந்தன
விண்ட லம்புக நீங்கிய [1]வெண்புனல்
விண்ட லம்புக [2]நீண்மரம் வீழ்ந்தவே.

(இ - ள்.) வண்டு அலம்பு - வண்டுகள் ஒலிக்கப்பெற்ற, நல் ஆற்றில் - அழகிய சாலையி லிருந்த, மராமரம் - மராமரங்கள், (அப்போது), வண்டல் அம் புனல் ஆற்றில் - வண்டலைக்கொண்ட அழகிய நீர்நிறைந்த காவிரியாற்றிலே, மடிந்தன - போய்விழுந்தன; விண் தலம் புக நீள் மரம் - வானத்தினிடத்திற்போய்ச்சேரும்படி நீண்டுவளர்ந்த வேறுசில மரங்கள், விண்டு அலம்புகம் நீங்கிய வெள் புனல் - திருமாலின் திருவடிகளைப் (பிரமதேவன்) கழுவியதனால்தோன்றி வானத்தினின்று இப்பூமியிலிறங்கிவந்த வெண்மையான நீரையுடைய கங்கையாற்றிலே, வீழ்ந்த - வீழ்ந்தன; (எ - று.)

அநுமானால் வீசியெறியப்பட்ட மராமரங்கள் காவிரியாற்றில் விழ, வேறு சிலமரங்கள் கங்கையாற்றில் விழுந்தன வென்பதாம். கங்கையுடன் சேர்த்துக் கூறியிருத்தலாலும், "வண்டல் பாய் பொன்னி" என்றபடி வண்டலையுடையதாகக் கவிகளாற் கூறப்படுவது அதுவேயாதலாலும், 'வண்டலம்புனலாறு' என்பதற்கு காவிரியாறு எனப்பட்டது. திரிவிக்கிரமாவதாரகாலத்திற் சத்தி

யலோகத்துச்சென்ற திருமாலின் திருவடியைப் பிரமதேவன் தன்கைக்கமண்டலதீர்த்தங்கொண்டு கழுவி விளக்க, அப்பரமனது அந்த ஸ்ரீபாததீர்த்தமே கங்காநதியாகப் பெருகிய தென்பது மூன்றாமடியில் விளங்கும். விண்டு - விஷ்ணு; எங்கும் வியாபித்திருப்பவ னென்பது, அவயவப்பொருள் கம்-ஆகாசம்: வடசொல். திரிபு யமகங்களில் பொது ககரத்துக்கும் சிறப்பு ஙகரத்துக் கும் வேறுபாடுகருதாது ஒற்றுமையுணர்த்துக் கருதுவது கவிசமயமாகுமென்பது, முன்னிரண்டடிகளிற் கவனிக்கத்தக்கது. பி-ம்:—[1]மென்புனல். [2]மென்மரம்.

௩௩. தாம ரைத்தடம் பொய்கைசெஞ் சந்தனக்
தாம ரைத்தன வொத்தது கைத்தலின்
காம ரக்களி வண்டொடுங் கள்ளொடுங்
காம ரக[1]கடல் பூக்கடல் [2]கண்டவே.

(இ - ள்.) துகைத்தலின் - (அநுமான் வீசியெறிந்த மாமரங்கள் சென்று) குழப்பியதனால், தட தாமரை பொய்கை - பெரிய தாமரைத் தடாகங்கள், செஞ் சந்தனம் தாம் அரைத்தன ஒத்த-செஞ்சந்தனக்கட்டையை யரைத்துக் கரைத்தசேற்றைப்போல் தோன்றின; (அன்றியும்), கா மரம் கடல - அசோக வனிகையிலிருந்த மரங்கள் போய் விழப்பெற்ற கடல்கள்,—காமரம் களி வண்டொடும் - காமரமென்னும் இசைபாடுகின்ற மதக்களிப்புள்ள வண்டுகளோடும், கள்ளொடும் - தேனோடுகூடி, பூக்கடல் - மலர்கள் நிரம்பிய கடலாக, கண்ட - காணப்பட்டன; (எ - று.)

அநுமான் வீசியெறிந்த மரங்களாற் குழம்பிய தாமரைப் பொய்கைகள் செஞ்சந்தனக்குழம்பைக் கரைத்தாற்போலத் தோன்ற, அவ்வகை மலர்மரங்கள் பல வீழப்பெற்ற கடல்கள் எங்குப்பார்த்தாலும் வண்டுகளும் தேன்களும் நிரம்பிய மலர்மயமாகவே காணப்பட்டன வென்பதாம். 'துகைத்தலின்' என்பது - மத்திமதீபமாக முன்வாக்கியத்தோடும் பின்வாக்கியத்தோடும் இயையத்தக்கது. இனி, பின்னிரண்டடிகட்கு—துகைத்தலின் - (அநுமான்) துகைத்தலினால், கா மரம் - அசோகவனிகை யென்னுஞ் சோலையிலுள்ள மரங்கள், கடல் - வளைசமுத்திரத்தை, காமரக் களி வண்டொடும் கள்ளொடும், பூக்கடல் கண்ட - புஷ்பக்கடலாகச் செய்தன என்று உரைத்தலு முண்டு. இப்பொருளில் 'காமரங்கடல்' என வாற்பாலது. எதுகைநயம் நோக்கி 'காமரகடல்' எனவிகாரம் பெற்றுவந்த தென்க. ஒத்தது உகைத்தலின் என்று பிரித்துக்கூறினுமாம். பி - ம் —[1]கமழ் [2]கண்டதே இச்செய்யுளின் பின் வெபிரதிகளில் "புல்லுமொற்பனை" (36) 'மயகெல்" (37) என்றபாடல் சுளுள்ளன.
(௩௩)

௩௪ சிந்து வாரந் திசைதொறுஞ் சென்றன
சிந்து வாரம புரைதிரை [1]சேர்ந்தன
தந்து வாரம [2]புதவொடு தாளறத்
தந்து வாரந [3]துகள்படச் சாய்ந்தவே.

(இ - ள்.) (அநுமான் பிடுங்கி வீசியெறிந்ததனால்), சந்துவாரம் - சொக்கி மரங்கள், திசைதொறும் சென்றன - நான்குதிக்குகளிலுஞ் சென்றனவாய், சிந்து வார அம் புரை திரை சேர்ந்தன - சமுத்திரத்தின் நீண்ட அழகிய உயர்ந்த அலைகளிற் சேர்ந்திட்டன; (அன்றியும்), ஆரம் - சந்தனமரங்கள், தம் துவாரம் புதவொடு தாள் அற தந்து - அரக்கர்தமது வாயில்கள் கதவும் தாழ்ப்பாள்களும் முறிந்துபோம்படி (அவ்வரக்கர் மாளிகைகளின்மேல்) வீசியெறியப்பட்டு. துகள் பட - (அவைகள்) துகளாய்ப்போம்படி, சாய்ந்த - விழுந்தன; (எ - று.)

அநுமான் வீசியெறிந்ததனால் சொக்கிமரங்கள் சமுத்திரத்தில் விழ, அரக்கர் மாளிகை வாயில்கள் இடிந்து துகளாய் விழும்படி சந்தன மரங்கள் அவற்றின்மேல் விழுந்தன என்பதாம். திசைதொறுஞ் சென்றன என்பதற்கு - நான்கு திக்குகளிலும் செவ்வனே தழைத்துவளர்ந்தனவான, சிந்துவாரம் எனினுமாம். தந்துவாரம் - குற்றியலுகரம் உயிர்வரக் கெடாது வகரவுடம்படுமெய் பெற்று நின்றதென்க. இனி, இச்செய்யுளுக்கு—(அநுமான் வீசியெறிந்ததனால் சொக்கிமரங்கள் சமுத்திரத்தின்) உயர்ந்த அலைகளிற் சேர்ந்தனவாய (அச் செயலினாற்) பொருந்தின சமுத்திரம் திசைதோறும் சென்றனவாய், வார அம் புதவொடு தாள் அறும்படி செய்து, தம் துவாரம் துகள்பட - அரக்கரது வாயில்கள் துகளாய் அழியும்படி, சாய்ந்தன - அலைமடங்கி வீழ்ந்தன என்று உரைப்பாருமுளர், பின்னும் வேறுவகையாகப் பொருள் கூறுவாருமுளர். பி - ம்:—[1]சேர்ந்தென. [2]புகவொடுதாழ்வரை, புரைபடத் தாழ்வரை [3]வரைபட. (௧௮)

௧௯. நந்த [1]வானத்து நாண்மலர் நாறின
நந்த [1]வானத்து நாண்மலர் நாறின
சிந்த வானந் திரிந்துகச் செம்மணி
சிந்த வானந் திரிந்த திரைக்கடல்.

(இ - ள்.) (அநுமான் வீசியெறிந்ததனால்), நாறின - நறுமணம் வீசுவனவாகிய, நந்தவானத்து நாள் மலர் - நந்தவனத்து மலர்மரங்களிலுள்ள அன்று பூத்த மலர்கள், வானத்து - ஆகாயத்தில், நந்த - மிகுதியாக, மலர - விளங்குகின்று, நாள் - நட்சத்திரங்களைபோல, நாறின - விளங்கின; சிந்து - புளிய மரங்கள், திரிந்து அ வானம் உக - (ஆகாயத்திற்) சுழன்று (சகரபுத்திரர் தோண்டின) பள்ளமாகிய அச்சமுத்திரத்திலே விழ, (அதனால் அச்சமடைந்து), வால நந்து - வெண்ணிறமுள்ள சங்குகள், திரை கடல் - அலைகளையுடைய அக்கடலில், செம் மணி - (தமது காப்பத்திலுள்ள) அழகிய முத்துக்களை, சிந்த - சிந்தும்படி, இரிந்த - நிலைகெட்டு ஓடின; (எ - று.)

மலர்மரங்களை [illegible]யெறிந்தபோது, அம்மரங்களின் மலர்கள் நட்சத்திர மண்டலம் வரை[illegible] சென்று அந்நட்சத்திரம் போலவே விளங்க, மற்றும் வீசியெறிந்த புளியமரங்கள் கடலில் விழவே அஞ்சி அங்குள்ள சங்குப்பூச்சிகள் தமது காப்பம் கலங்கி முத்துக்களைச் சிந்தி

கொண்டே நிலைகெட்டு ஓடின என்பதாம். நந்தவனமென்பது முதலடியில் நீட்டல்விகாரம் பெற்று வந்தது. 'சாறின' இயல்பினால் வந்த காலவழுவமைதி. சிந்து - சிஞ்சா என்ற வடசொல்லின் திரிபென்பர்: புளியமரம். கிடங்கு - பறித்தகுழி. பி - ம்:—[1]வானத்த. (௬௫)

௬௬. புல்லும் பொற்பணைப் பன்மணிப் [1]பொன்மரங்
கொல்லு மிப்பொழு தேயெனுங் கொள்கையா
லெல்லி யிட்டு விளக்கிய விந்திரன்
வில்லு மொத்தன விண்ணுற வீசின.

(இ - ள்.) விண் உற வீசின - ஆகாயத்திலே பொருந்தும்படி (அநுமானால்) வீசியெறியப்பட்டனவான, பொன் பணை புல்லும் - அழகியகிளைகளும் பொருந்திய, பல் மணி பொன் மரம - பலவகைமணிகளாலும் பொன்னாலுமியன்ற மரங்கள்,—'இ பொழுதே—, கொல்லும்-(அநுமான், அரக்கர் பலரையும்) கொல்லுவான்,' எனும் - என்கின்ற, கொள்கையால் - எண்ணத்தினால், எல்லி இட்டு விளக்கிய - இராத்திரியிலே (உதயமாக) உண்டாக்கி விளக்கச்செய்த, இந்திரன் வில்லும - இந்திர தநுசையும, ஒத்தன;—(எ-று.)

அநுமான் வானத்தில் வீசியெறிந்த பொன்மணிமரங்கள், 'விரைவில் அரக்கர்பலரும் கொல்லப்படுவார்கள்' என்பதை முன்னே அறிவிக்கும உற்பாதமாக இரவில் இந்திரதநுசு தோன்றியதுபோல் விளங்கின வென்பதாம். இந்திரதநுசு பகலில் தோன்றுவதே இயல்பாதலால், இரவில் தோன்றுவது உற்பாதமா மென்க. 'வில்லும' என்ற இடத்து உம்மை முன்னம வந்துள்ள வருணனைகளை நோக்கிய இறந்ததுதழுவிய எச்சப்பொருளது. பி-ம்:—[1]பூ.

௬௭. மயக்கில் பொற்குல வல்லிகள் வாரிநே
[1]ரியக்கு றத்திசை தோறு மெறிந்தன
வெயிற்க திர்க்கற்றை [2]யற்றுற வீழ்ந்தன
புயற்[3]க டற்றலை புக்கன [4]போல்வன.

(இ - ள்.) வாரி நேர் இயக்கு உற - கடலுக்குநேராகச்சென்று வீழும்படி, திசை தோறும் எறிந்தன, எல்லாத்திசைகளிலும் வீசியெறியப்பட்டனவாகிய, மயக்கு இல் பொன் குலம வல்லிகள்-ஒளிமழுங்குதலில்லாத பொன்மயமான கூட்டமாயுள்ள கொடிகள்,—வெயில கதிர் கற்றை - சூரியகிரணங்களின் தொகுதி, அற்று - அறுபட்டு, உற வீழ்ந்தன - (நிலவுலகத்திற்) பொருந்த வீழ்ந்தனவாகி, புயல் கடல்தலை - மேகங்கள் படிந்து நீர்பருகுகின்ற கடலினிடத்து, புக்கன போல்வன - புகுந்தவற்றை யொப்பனவாயின; (எ - று.)

அநுமான் வீசியெறிந்த பொற்கொடிகளின் கூட்டம் - அறுபட்ட சூரியகிரணக்கற்றைகளையும், அவை கடலில் வீழ்ந்தவை - சூரிய கிரணங்கள் கடலிற்புகுந்தவற்றையும் போன்றனவென்க; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பி - ம்:—[1]இயக்கற. [2]அற்றுவிழுந்தன. [3]கடற்றடம். [4]போவன. (௬௭)

௩௨௮. ஆனைத் தானமு மாட லரங்கமும்
பானத் தானமும் பாய்பரிப் பந்தியு
மேனைத் தாரணி தேரொடு மிற்றன
கானத் தார்தரு வண்ணல் கடாவவே.

(இ - ள்.) அண்ணல் - பெருமைபொருந்திய அநுமான், கானத்து ஆர் தரு - அசோகவனத்தில் நிறைந்துள்ள மரங்களை, கடாவ - (வேரோடுபிடுங்கி) வீசியெறிய அதனால்,—ஆனை தானமும் - யானைகளைக்கட்டியுள்ள சாலைகளும், ஆடல் அரங்கமும் - நடனசாலைகளும், பானம் தானமும் - மதுபானஞ் செய்யும் இடங்களும், பாய் பரி பந்தியும் - பாய்ந்து ஓடுந்தன்மையுள்ளகுதிரைகளைக் கட்டுமிடங்களும், ஏனை - மற்றுமுள்ள, தார் அணி தேரொடும் - சிறுமணிகள் கட்டிய தேரோடும் இற்றன - முறிந்தொழிந்தன; (எ - று)

தார அணி தேர்-படைவகுப்பை யலங்கரிக்கிற தேர் என்றும், கானத்து ஆர்தரு - காட்டில் தங்குகின்ற [வானர சாதியைச சேர்ந்த] என்றும் உரைப்பினுமாம். (௩௨௮)

௩௨௯. பெரிய மாமர னும்பெருங் குன்றமு
மிரிய வீசலி னிந்நெடும் பொன்மதி
னெரிய [1]மாடநெ ருப்பெழ நீறெழ
விரியல் [2]போனவி லங்கையு மெங்கணும்.

(இ - ள்.) மா பெரிய மரனும் - மிகப்பெரிய மரங்களையும், பெருங்குன்றமும் - பெரியமலைகளையும், இரிய வீசலின்-நிலைகெடப்பெயர்த்து வீசியெறிந்ததனால்,—இ நெடும் பொன மதில் - இந்த [இலங்கையிலுள்ள] நீண்ட பொன்மதில்கள, நெரிய - நெரிந்துவிழவும், மாடம் - மாளிகைகள், நெருப்பு எழ நீறு எழ - நெருப்புததோன்றிச சாம்பராய்ப் போகவும், எங்கணும் - எல்லாவிடத்திலும், இலங்கையும் - இலங்காபுரியும், இரியல்போன - நிலைகெட்டு அழிந்தன; (எ - று.)

அநுமான் வீசியெறிந்ததனால், மரங்களும் குன்றுகளும் அழிந்தது போலவே, அவைள் போய்விழுந்ததனால் இலங்கையின் மதில்களும் மாளிகைகளுமவெந்து சாம்பராய் அழிந்தொழிந்தன வென்பதாம். பி - ம்: —[1]மாடு. [2]போனது. (௩௨௯)

வேறு.

௩௩௦.—சந்திராஸ்தமன வருணனை.

தொண்டையங் கனிவாய்ச் சீதை துயக்கினு லென்னைச் சுட்டாய்
விண்டவா னவர்தம் முன்னே விரிபொழி லிறுத்து வீசக்
கண்டனை யின்று யென்று காணுமே லரக்கன் காய்த
லுண்டென வெருவி னுன்போ லொளித்தன னுடுவின் கோமான்.

(இ - ள்.) 'அம் தொண்டை கனி வாய் - அழகிய கொவ்வைக்கனியைப் போன்றவாயையுடைய, சீதை - சீதையினுடைய, துயக்கினால் - சம்பந்தத்தால் [நிமித்தமாக], என்னை சுட்டாய்—; விண்ட வானவர்தம் முன்னே

(என்னிடத்துப்) பகைமைகொண்ட தேவர்கட்கு எதிரில், விரி பொழில் - பரந்தசோலையை, இறுத்து வீச - (ஒருகுரங்கு) முறித்தது வீசியெறியவும், கண்டனை நின்றாய் - (வேடிக்கை) பார்த்துக்கொண்டிருந்தாய், என்று - என்று கருதி, அரக்கன் - இராவணன், காணும் எல் ஆலோசிப்பானேயா ளுல் காய்தல் உண்டு - (என்மீது) கோபங்கொள்ளுதல் நிச்சயம்', என - என்று கருதி, வெருவினன் போல் - அஞ்சினவன்போல, உடுவின் கோமான் - நட்சத்திரங்கட்குத் தலைவனாகிய சந்திரன், ஒளித்தனன் - (அஸ்தகிரியில்) மறைந்தான்; (எ - று.)

இங்கு இயற்கையாகச் சந்திரன் அஸ்தமித்ததற்கு, தான் இங்கு இருந் தால் தன்னைச் சுட்டதற்காகவும், அநுமான் சோலையை முறித்ததைக் கண்டு கொண்டிருந்ததற்காகவும் இராவணன் கோபிப்பானே வென்று அஞ்சி மறைந் ததாகக் காரணங்கற்பித்துக் கூறியது - ஏதுத் தற்குறிப்பேற்றவணி. சந்தி ரன் காமோத்தீபகப் பொருள்களுள் முககியமான ஒன்று ஆதலால், சீதையின் காரணமாகக் காமவேதனைப்படுகின்ற இராவணனைச் சுட்டன னென்க. (௪௦)

௪௧.—அநுமான் வீசியெறிந்த சோலையால் உலகம் விளங்குதல்.

காசறு மணியும் பொன்னுங் காந்தமுங் கனல்வ தாய
மாசறு மரங்க ளாகக் குயிற்றிய மதனச் சோலை
யாசைக டோறு மையன் கைகளா லள்ளி யள்ளி
[1]வீசிய விளக்க லாலே விளங்கின வுலக மெல்லாம்.

(இ - ள்.) காசு அறு - குற்றமில்லாத, மணியும் - இரத்தினங்களும், பொன்னும்—, காந்தமும் - சூரியகாந்தம் சந்திரகாந்தம் எனனும் கற்களும், (ஆகிய இவற்றால்), கனல்வது ஆய - விளங்குவதான, மாசு அறு மரங்கள் ஆக - குற்றமற்ற விருட்சங்களாக, குயிற்றிய - முழுவதும் இயன்ற, மதனம் சோலை - மதக்களிப்பையுண்டாக்கவல்ல அந்தச் சோலை மரங்கள், ஆசைகள் தோறும் - திக்குக்களிலெல்லாம், ஐயன் - அநுமான், கைகளால் அள்ளி அள்ளி - இரண்டு கைகளாலும் பெயர்த்தெடுத்து, வீசிய - வீசப்பெற்றனவாய், விளக்கலாலே - பிரகாசத்தை யுண்டாக்குதலாலே, உலகம் எல்லாம் விளங்கின—; (எ - று.)

சந்திரன் அஸ்தமித்த பின்பும், அநுமான் வீசியெறிந்த பிரகாசமுள்ள மரங்களால், உலகம் முழுதும் விளக்கலாயின வென்பதாம். இருளில் ஒளிக்குக்காரணமாகிய சந்திரன் அஸ்தமித்த பின்பும் ஒளிதோன்றுதலாகிய காரியம் நிகழ்ந்ததாகக் கூறிய இதில், விபாவனை யென்னும் பிறிதாராய்ச்சியணி தொனித்தல் காண்க. மதனசோலை - மன்மதனுக்கு இருப்பிடமான சோலை. அநுமான் அசோகவனிகையை முறித்து நாசமாக்கிய செய்தியை ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் ஏழு சுலோகங்களாற் சுருக்கமாகக் கூறியுள்ளார். அதனைக் கம்பர் [illegible] விரித்துக்கூறியுள்ளா ரென அறிக. பி - ம்:— [illegible]

(௪௧)

சஉ.—மிருகபட்சிகளின் நிலைமை

கதறின வெருவி யுள்ளங் கலங்கின விலங்கு கண்கள்
குதறின பறவை வேலை குளித்தன குளித்திலாத
பதறின பதைத்த வானிற் பறந்தன [1]பறந்து பார்வீழ்ந்
துதறின சிறையை பின்னை யொடுக்கின [2]வுலந்து போன.

(இ - ள்.) விலங்கு - (அவ்வனத்திலிருந்த) மிருகசாதிகள், வெருவி - அச்சங்கொண்டு, உள்ளம் கலங்கின - மனங்கலங்கினவும், கதறின - பெருங் கூச்சலிட்டனவுமாகி, (மரங்கள் பற்றி யெரிதலால்), கண்கள் குதறின - கண்கள் கலக்கப்பெற்றன; பறவை - பட்சிசாதிகள், வேலை குளித்தன - கடலில விழுந்திட்டன; குளித்திலாத - அவ்வாறு விழாதபறவைகள், பதறின பதைத்த - மிகவுந்துடித்து, வானில் பறந்தன - வானிற் பறக்க ஆரம்பித்து, பறந்து - சிறிதுதூரம்பறந்து, பார வீழ்ந்து - (மேலேபறக்கமுடியாமற்) பூமியிலே விழுந்து, சிறையை உதறின - சிறகுகளையுதறிக்கொண்டு, பின்ன - பின்னும, ஒடுக்கின - (அச்சிறகுகளை) ஒடுக்கிக்கொண்டனவாய், உலந்துபோன - அழிந்துபோயின; (எ - று.)

அநுமான் மரங்களைப் பிடுங்கியெறிந்ததனாலுண்டான சம்பிரமத்தினால் மிருகங்களும் பட்சிகளும் நிலைகலங்கி வருந்திப் பலவகையாய் அவஸ்தையை யடைந்தன வென்பதாம். பி - ம்:—[1]மறிந்து. [2]உலைந்து. (சஉ)

சங.—சிலபறவைகளின் நிலை.

தோட்டொடுந் துதைந்த தெய்வ மரந்தொறுந் தொடுத்த புட்டங்
கூட்டொடுந் துறக்கம் புக்க குன்றெனக் குவவுத் திண்டோள்
சேட்டகன் பரிதி மார்பன் சீறியுஞ் [1]தீண்ட றன்னால்
மீட்டவன் கருணை செய்தாற் பெறும்பதம் விளம்பலாமோ.

(இ - ள்.) தோட்டொடும துதைந்த - இதழ்களையுடைய மலர்களோடு நிறைந்த, தெய்வம மரம் தொறும் - தெய்வத்தன்மையுள்ள மரங்களின் மீதெல்லாம், தொடுத்த - கட்டப்பட்டுள்ள, தம் கூட்டொடும் - தமது கூடுகளுடனே, குன்று என குவவு திண் தோள் - மலைபோலத் திரண்ட வலிய தோள்களையுடைய, சேடு அகல் பரிதி மார்பன் - அழகோடு பரந்த சூரியன் போல் விளங்குகின்ற மார்பையுடையவனான அநுமான், சீறி தீண்டல் தன்னாலும் - கோபித்துத் தொட்டதனாலும், புள் - பறவைகள், துறக்கம் புக்க - சுவர்க்கலோகத்தை யடைந்தன; (என்றால்), அவன் - அவ்வநுமான், மீட்டு - (கோபத்தை) மாற்றி, கருணை செயதால - அருள்புரிந்து பரிசித்தானானால், பெறும் - அடையக்கூடிய, பதம - பதவியை, விளம்பல் ஆமோ - (நம்மாற்) சொல்ல முடியுமோ? [மிகப்பெரும்பதவி கிடைக்கு மென்றபடி]; (எ - று.)

அநுமான் மரங்களைப் பிடுங்கி மேலெறிந்தபோது, அம்மரங்களிலிருந்த பறவைகள் தமதுகூட்டோடும் வானுலகத்திற் சேர்ந்ததை வருணிப்பது, இக்கவி. அநுமான் கோபத்தோடு பரிசித்ததன் பயனாக

வே, பறவைகட்குச் சுவர்க்கலோகம் கிடைத்ததென்றால், அவ்வாறு நினைக் கொள்ளாமல் அருளுடனே பரிசித்திருந்தால் அவைகட்குப் பெரும்பதவி கிடைப்பது நிச்சயமென்று கைமுதிகநியாம் படக் கூறியது - தொடர்நிலைச் செய்யுட்பொருட்பேறணியாம் பி - ம்.—[1]தீணடவர்கள். (சங)

சச.—சீதை தங்கியிருந்த மரமொன்றும் அழிக்கப்படாதிருத்தல்.

பொய்ம்முறை யரக்கர் காக்கும் [1]புள்ளுறை புதுமென் சோலை
விம்முறு முள்ளத் தன்ன மிருக்குமவ் [2]விருக்க மொன்று
மும்முறை யுலக மெல்லா முற்றுற முடிவ தான
[3]வம்முறை யையன் வைகு மாலென நின்ற தம்மா.

(இ - ள்.) பொய் முறை அரக்கர் காக்கும் - பொய்மையையே ஒழுக்கமாகக்கொண்டுள்ள இராட்சதர்கள் பாதுகாக்கின்ற, புள் உறை புது மெல் சோலை - பறவைகள் வசிக்கின்ற புதுமையையுடைய [அதிசயிக்கத்தக்க] கண்ணுக்கினிய அந்த அசோகவனத்தில், விம்முறும் உள்ளத்து அன்னம் இருக்கும் - வருந்திக்கொண்டிருக்கின்ற மனத்தையுடைய அன்னப் பறவை போன்ற சீதாபிராட்டி தங்கியிருக்கின்ற, அ விருக்கம் ஒன்றும் - அந்தமரம் ஒன்றுமாத்திரம், மு முறை உலகம் எல்லாம் - மூன்றுவகைப்பட்ட உலகங்கள் முழுதும், முற்றுற முடிவது ஆன - அழியும்படி முடிவுபெறுகின்ற, அ முறை - அக்காலத்தில் [பிரளயகாலத்தில்], ஐயன் வைகும் - திருமால் தங்குகின்ற, ஆல் என - ஆலமரம்போல, நின்றது - ஊறுபடாமல் நிற்பதாயிற்று.

அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்; ஈற்றசையுமாம். மற்றைமரங்களெல்லாம் அழிய, பிராட்டி தங்கியிருந்த மரம்மாத்திரம் அழியாமலிருப்பதற்கு - யாவும் அழியும் பிரளயகாலத்தில் திருமால் பள்ளி கொள்ளுமாறு ஆல்மாத்திரம் நிற்பதை உவமை கூறினர். பி - ம்:—[1]புள்ளுறு நறுமென்சோலை. [2]இருக்கையொன்றும். [3]அம்முறையமரனவைகும். (சச)

சரு.—சூரியோதய வருணனை.

உறுசுடர்ச் [1]சூடைக் காசவ் வுயிரினை யுயிரொப் பானுக்
குறிகுறி யாக விட்டா ளாதலான் வறிய ளந்தோ
செறிகுழற் சீதைக் கென்றோர் சிகாமணி தெரிந்து வாங்கி
யெறிகட லீவ தென்ன வெழுந்தன னிரவி யென்பான்.

(இ - ள்.) 'உறு சுடர் - மிக்க வொளியையுடைய, சூடை காசு அ உயிரினை - உயிர்போற் சிறந்ததாகிய சூடாமணியை, உயிர் ஒப்பானுக்கு - பிராண நாயகனுக்கு, குறிகுறி ஆக - (தனை அநுமான் கண்டதற்கு) அடையாளமாக, விட்டாள் - (சீதை) கொடுத்தனுப்பிவிட்டாள்; ஆதலால்— அந்தோ - ஐயோ! வறியள் - (இப்போது) ஓராபரணமும் இல் [illegible]', என்று - என்று நினைத்து, எறி கடல் - அலையெறியுங் [illegible], செறி குழல் சீதைக்கு - நெருங்கிய கூந்தலையுடைய

சீதாபிராட்டிக்கு; சூர் சிகாமணி - ஒப்பற்ற சிகையிலணிந்து கொள்ளுதற்கு உரிய இரத்தினத்தை, தெரிந்து வாங்கி - ஆராய்ந்து தேடி வாங்கி, ஈவது என்ன - கொடுப்பதுபோல, இரவி என்பான் - சூரியன், எழுந்தனன் - (அக் கடலினின்று) தோன்றினான்; (எ - று.)

கடலிலிருந்து இயற்கையாகச் சூரியன் எழுந்ததை, கவி, 'தன்மகளான லக்ஷ்மீதேவியின் அம்சமான சீதாபிராட்டி தன்னிடத்து இருந்த ஆபரணங்களையெல்லாம் முன்னமே கழற்றியெறிந்துவிட்டு மிச்சமாகவைத்துக்கொண்டிருந்த சூடாமணி யொன்றையும் இப்போது தன்னை அநுமான் கண்டதற்கு அறிகுறியாகக் கொடுத்துவிட்டுத் தான் ஓராபரணமுமில்லாமல் வறியவளாய் விட்டனளே! என்று இரங்கிச் சமுத்திரராசன் ஒரு சூடாமணியைக் கொடுத்தனன்போலும்' என வருணித்தார்: தற்குறிப்பேற்றவணி. சூடைக் காசு, சிகாமணி - ஒருபொருளன. செறிகுழல் - சடையாகச் செறிந்த கூந்தலென்னலாம. பி - ம்:—[1]சூடைக்காசுக்கரசிவையுயிரொப்பானுக்கு, சூடைக்காசையுயிரினுக்குயிரொப்பானுக்கு. (௪௫)

௪௬.—மரங்களையெல்லாம் அழித்துவிட்டு அநுமான் தனியே நிற்றல்.

தாழிரும் பொழில்க ளெல்லாந் துடைத்தொரு தமிய னின்றா
னேழினோ டேழு நாடு [1]மளந்தவ னெனவு மானா
னாழியி னடுவ ணின்ற வருவரைக் கரசு மொத்தா
னூழியி னிறுதிக் காலத் துருத்திர மூர்த்தி [2]யொத்தான்.

(இ - ள்.) தாழ் இரும் பொழில்கள் எல்லாம் துடைத்து - தழைத்த பெரிய சோலை முழுவதையும் அழித்து, ஒரு தமியன் நின்றான் - தான் ஒரு தனியேநின்ற அநுமான்,—ஏழினோடு ஏழு நாடும் - மேலேழ் கீழேழ் என்ற பதினான்கு உலகங்களையும், அளந்தவன் - (தனது இரண்டு திருவடிகளினாலும்) அளந்துகொண்டவனான திரிவிக்கிரமமூர்த்தி, எனவும் ஆனான் - என்று சொல்லுதற்கும் தக்கவனானான்; ஆழியின் நடுவண் நின்ற அரு வரைக்கு அரசு உம் ஒத்தான் - பாற (கடல் கடைகையில் அக்) கடலின் நடுவே (கடைகிற மத்தாக) நின்ற (அளவுகாணுதற்கு) அரிய சிறந்த மலையாகிய மந்தரமலையையும் போன்றான்; ஊழியின் இறுதி காலத்து உருத்திரமூர்த்தி ஒத்தான் - கற்பாந்தகாலத்தில் உலகத்தையெல்லாம் அழித்திட்டு நிற்கின்ற உருத்திரமூர்த்தியையும் போன்றான்; (எ - று.)

அப்போது தனியே நின்ற அநுமானுக்கு மிகப்பேருருவங் கொண்டதனால் திரிவிக்கிரமமூர்த்தியும், அரக்கராகிற கடலைக் குழப்பப்போவதனால் மந்தர மலையும், எல்லாவற்றையும் அழித்துநிற்றலால் உருத்திரமூர்த்தியும் உவமையாவ ரென்க. பி - ம்:—[1]லோகமளந்தவனென்னலானான். [2]ஒப்பான். (௪௬)

சஎ.—அநுமானைக்கண்டு அஞ்சிய அரக்கியர் அவனைக்குறித்துச் சீதையை வினவுதல்.

இன்னன நிகழும் வேலை யரக்கிய ரெழுந்து பொங்கிப்
பொன்மலை யென்ன நின்ற புனிதனைப் புகன்று நோக்கி
யன்னையீ தென்னை மேனி யார்கொலென் றச்ச முற்றார்
நன்னுத றன்னைநோக்கி யறிதியோ நங்கை யென்றார்.

(இ - ள்.) இன்னன நிகழும் வேலை - இச்செயல்கள் நடக்கும்பொழுது, அரக்கியர் - (அங்கு உறங்கிக்கிடந்த) அரக்கிமார்கள்,—எழுந்து - உறக்கந் தெளிந்து விழித்தெழுந்து, பொங்கி - (நிகழ்ந்தசெயலைக்கண்டு) மனங் கொதித்து, பொன் மலை என்ன நின்ற புனிதனை - பொன்மயமான மேருமலை போலப் (பெருந்தோற்றத்தோடு) எதிரில் நின்ற பரிசுத்தனாகிய அநுமானைக் குறித்து, 'அன்னை ஈது என்னை மேனி அம்மா! இங்குத்தோன்றுவது என்ன வடிவம்! யார் கொல் - இவர் யாரோ?' என்று புகன்று நோக்கி - என்றுசொல் லிக்கொண்டு (அவனைப்) பார்த்து, அச்சம் உற்றார் - பயங்கொண்டவர்க ளாய்,—(பிறகு), நல் நுதல்தன்னை நோக்கி - அழகிய நெற்றியையுடைய சீதையைப் பார்த்து, 'நங்கை - பெண்ணே! அறிதியோ - (இவனை இன்னா னென்று நீ) அறிந்துள்ளாயோ?' என்றார் - என்று வினவினார்கள்; (எ - று.)

அநுமான் செய்த விஞ்சைமகிமையால் உறங்கிக்கிடந்த அரக்கியர்கள் அத்துயிலினின்று நீங்கிக் கண்விழித்தெழுந்து தாம் இருந்த அசோகவனிகை முழுதும் அலங்கோலமாய்க் கிடப்பதையும் பெருவடிவத்தோடு அநுமான் நிற் பதையும் கண்டு, வியப்பும் அச்சமும் ஒருங்கே கொண்டு, அவனைக் குறித்துச் சீதையை வினவின ரென்க. பொன்மலை யென்ன நின்ற புனிதன் - "காஞ்சநாத்ரி கமநீயவிக்ரஹம் . மாருதிம்" என்று அநுமானைப்பற்றிய தியானஸ் லோகத்தில் வருதல் காண்க. அன்னை - 'அம்மா' என்பதுபோல அச்சமும் வியப்பும் குறிக்கும் இடைச்சொல். மூன்றுமடிக்கு, அரக்கியர் திரி சடையை நோக்கி வினவியதாகப் பொருளுரைத்தல் முதனூலுக்கு ஒவ்வாது.

சஅ.—சீதாபிராட்டி கூறும் உத்தரம்.

தீயவர் தீய செய்கை தீயவர் தெரியி னல்லாற்
றூயவர் [1]துணித [2]லுண்டே [3]நும்முடைச் சூழ லெல்லா
[4]மாயமா னெய்த வம்மா னிளையவ னரக்கர் செய்த
மாயமென் றுரைக்க [5]வேயு மெய்யென மையல் கொண்டேன்.

இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) தீயவர் தீய செய்கை - கொடுமையையுடைய அரக்கர் கொடிய மாயத்தொழில்களைச் செய்வதை, தீயவர் தெரியின் அல்லால் - (அவர்களைப்போன்ற) கொடியவரே தெரிந்துகொண்டாற் கொள்ளலா மேயல்லாமல், நும்முடை சூழல் எல்லாம் - (கொடிய அரக்கவர்க்கத் தவராகிய) உங்களுடைய மாயச்செயல்களையெல்லாம், தூயவர் துணி

தல் உண்டே - (என்னைப்போன்ற) நல்லவர் நிச்சயமாகத் தெரிந்து சொன்னுதல் கூடுமோ? [கூடாதென்றபடி]; ஆய மான் எய்த - (முன்பு வனத்தில் மாரீசனென்ற) அரக்கனுகிய மான்வடிவங் கொண்டவன் (என்னெதிரில்) வர, அ மான் - அந்த மானைக்குறித்து, இளையவன் - இலட்சுமணன், 'அரக்கர் செய்த மாயம் - ராக்ஷஸர் செய்த மாயச்செயலாகும் (இது),' என்று—, உரைக்க ஏ உம்-சொல்லச் செய்தேயும், (அவனது வார்த்தையைநம்பாமல்), மெய் என - (அதனை) மெய்யான மானென்றே, மையல்கொண்டேன் - (அதன்மீது) விருப்பங்கொண்டு (இராமனைப்பற்றித்தரும்படி) கேட்டேன்; (எ - று.)—'என்றனன்' என அடுத்தகவியோடு தொடரும்.

அரக்கருடைய மாயத்தைத் தெரியாமையினுல்தான், எனக்கு இத்தகைநேர்ந்தது: தெரியும்வல்லமையைப் பெற்றிருப்பேனுயின், இளையபெருமான் வார்த்தையை நம்பி இவ்வாறான துன்பத்துக்கு இரையாகாமல் கவலையின்றியிருந்திருப்பேனே, தீயஅரக்கவர்க்கத்தாருடைய மாயச்செயல் நீக்குணமுடைய நும்போலியரான அரக்கர்வர்க்கத்தாராலன்றி, என்போன்ற ஆயகுண முடையவரால் ஒருகாலும் தெளியமுடியாதென்பதாம். எனவே, இப்போது இங்குவந்து பேருருவத்துடன் தோன்றுகின்றவனும், மாயத்தினுல் வேற்றுருக் கொண்டு வந்துள்ள அரக்கனேபோலுமென்று கூறியவாறாயிற்று. அநுமானைப்பற்றி உணர்ந்திருந்தும் சீதை மனமார இவ்வாறு பொய்சொன்னது,—'உயிர்போகும் நிலை நேரிடுகையிற் பொய்சொல்லலாம்' என்று தரும சாஸ்திரங்கள் கூறுவதனுலாகு மென்பர்: "பொய்ம்மையும் வாய்மையிடத்த புரைதீர்ந்த, நன்மை பயக்குமெனின்" என்ற திருக்குறளும் இங்குக் கருதத்தக்கது. பொதுவாகக்கூறிய முன்னிரண்டடிகளைத் தன்னுடைய வரலாற்றையே எடுத்துக்காட்டாகக்கொண்டு பின்னிரண்டடிகளால் சமர்த்தித்தது - வேற்றுப்பொருள்வைப்பணியின்பாற் படும். பி - ம்:—[1]தெரிதல். [2]உண்டோ. [3]நும்முழைச. [4]ஏயமானெய்தமானை. [5]வேறு. (சஅ)

சகூ.—அப்போது அநுமான் செய்குன்றமண்டபத்தைக் கண்டு அதனைப் பற்றியெறியக் கருதுதல்.

என்றன [1]ளரக்கி மார்கள் வயிறலைத் திரியல் போகிக்
குன்றமு [2]முலகும் வானுங் கடல்களுங் குலைய வோட
[3]நின்றசெய் குன்று கண்டா னீக்குவ லிதனை யென்னுத்
தன்றடக் கைக ணீட்டிப் [4]பற்றினன் றூதை யொப்பான்.

(இ - ள்.) என்றனள் - என்று (சீதாபிராட்டி அரக்கியர்க்கு மறுமொழி) கூறினள்; (அதுகேட்டு), அரக்கிமார்கள்—, வயிறு அலைத்து - வயிற்றிலடித்துக்கொண்டு, இரியல் போகி - (பேரச்சத்தினுல்) நிலைகுலைந்து, குன்றமும் உலகும் வானும கடல்களும குலைய ஓட - மலைகளும் இந்நிலவுலகமும் வானமும் சமுத்திரங்களும (அப்போது உண

டான அதிர்ச்சியினால்) நடுக்கும்படி ஓடா நிற்க,—தாதை ஒப்பான்-(வலிமை யில் தனது) தந்தையான வாயுதேவனை யொப்பவனான அநுமான், நின்ற - (அங்கு) உள்ள, செய் குன்று - செய்குன்றத்தை, கண்டான் - பார்த்து, 'இதனை —, நீக்குவல் - ஒழித்துவிடுவேன்,' என்று - என்று நினைத்து, தன் தடக்கைகள் நீட்டி - தனது பெரியகைகளை நீட்டி, பற்றினன் - (பிடுங்கியெறி வதற்காக அதனை) உறுதியாகப் பிடித்தனன்; (எ - று.)

சீதாபிராட்டி அநுமானைக்குறித்துத் தனக்கு யாதொன்றுந் தெரியா தென்று சொல்லிவிடவே, அரக்கியர் அவ்வநுமானது தோற்றத்துக்கு மிக வும் அஞ்சி மலைமுதலியன அதிரும்படி நிலைகுலைந்து ஓடினராக, அநுமான் அங்குப்புலப்பட்ட செய்குன்றைப் பிடுங்கி யெறியுமாறு கருதி அதனை வலி யப்பற்றின னென்பதாம். செய்குன்று - விநோதார்த்தமாக மலைபோலச் செய்யப்பட்டிருப்பது. அரக்கியர் சீதாபிராட்டியினிடம் அநுமானைக்குறித்து வினவ, அப்பிராட்டி 'பாம்பின் காலைப்பாம்பே அறியுமாறுபோல, அரக்கர் மாயம் நும்போல்வார்க்குத் தெரியுமேதவிர என்னைப்போன்றவர்கட்குத் தெரி யுமோ? தெரியவே தெரியாது' என்று மறுமொழி சொல்லிவிட, அதுகேட்ட அரக்கியர் அஞ்சி எல்லாத்திசைகளிலும் ஓடினராக, அவர்களிற் சிலர் அநு மான் சீதாபிராட்டியினுடன் பேசிவிட்டு அசோகவனிகையை அழித்துத் தோரணவாயிலில் தங்கியுள்ள செய்தியை இராவணனிடம் தெரிவிக்க, தோ ரணத்தின்மீதிருந்த அவ்வநுமானைப் பொருது வெல்லும்படி கிங்கரரென் னும் வீரர்களை அவ்விராவணன் ஏவின னென்று, ஸ்ரீவால்மீகத்திற் கூறியுள் ளது. பி - ம்:—[1]அரக்கர்மாதர். [2]வானமண்ணும். [3]நின்றதோர்சமித்தல, நின்றதோர்செய்தி. [4]மறித்தனன். (சுக)

ருo.—இதுமுதல்மூன்றுகவிகள் - கவிக்கூற்று: அச்செய்குன்ற மண்டபத்தின் வருணனை.

கண்கொள வரிது மீது [1]கால்கொள வரிது திண்கா
லெண்கொள [2]வரிதி ராவு மிருள்கொள வரிது [3]மாக
விண்கொள நிவந்த மேரு வெள்குற வெதும்பி யுள்ளம்
புண்கொள வுயர்ந்த திப்பார் பொறைகொள வரிதுபோலாம்.

(இ - ள்.) (அச்செய்குன்று), கண் கொள அரிது - (உண்மைமலை போலவே பேரதிசயம்பட அமைந்திருத்தலால் எவராலும்) கண் கொண்டு பார்க்க முடியாது; மீது கால கொள அரிது - (காவற்சிறப்பினால்) அத னிடத்து (எவராலும்) கால் வைக்கவும் முடியாது; திண் கால் எண் கொள அரிது - (அச்செய்குன்றிலுள்ள) வலிய தூண்களை எண்ணிக் கணக்கிடுதலும் (எவர்க்கும்) அரியது; இராவும் இருள் கொள அரிது - இராப் பொழுதிலும் இருளினால் கொள்ளமுடியாது; மாகம் விண்கொள நிவந்த மேரு - மிகப்பெரிய ஆகாயத்தினிடமெலலாம் கொள்ளும்படி உயர்ந்துள்ள மேருமலையானது, வெள்குற - நாணம் அடையும்படியும், உள்ளம் வெதும்பி புண் கொள - மனம் நொந்து புண்படும்படியும், உயர்ந்தது—; இ பார் பொறை கொள அரிதுபோல் ஆம் - இந்தப்பூமி

யும் (அதன்) பெருஞ்சுமையைத் தாங்குவதென்பது முடியாத செயல் போலும்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]கார். [2]அரிதுநீர். [3]ஏகவின். [4]பொறை கொளவெளிதுபோலாம். (௫௦)

ருக. பொங்கொளி [1]நெடுநா ளீட்டிப் புதியபால் பொழிவ தொக்குந்
திங்களை நக்கு நின்ற விருளெலாம் [2]வாரித் தின்ன
வங்கைபத் திரட்டி யான்ற னாணையா லழகு மாணப்
பங்கயத் தொருவன் றானே பசும்பொனாற் படைத்த தம்மா.

(இ - ள்.) (அன்றியும், அசசெய்குன்று),—நெடு நாள் - பலநாள்கள் [பதினைந்து நாள்கள்], பொங்கு ஒளி - மேன்மேல் விஞ்சிவருகின்ற பிரகாசத்தை, ஈட்டி - சம்பாதித்து, புதிய பால் பொழிவது ஒக்கும் - புதியபாலைச் சொரிவதுபோன்ற [நிலாவை வீசுகின்ற], திங்களை - சந்திரனையும், நக்குகின்ற - தீண்டுவதான, இருள் எலாம் - (களங்கமெனப்படுகின்ற) இருட்டு முழுவதையும், வாரி தின்ன - அள்ளிதின்னும்படி [போக்கும்படி], அம் கை பத்து இரட்டியான்தன் ஆணையால் - அழகிய இருபது கைகளையுடையவனான இராவணனது கட்டளையினால், அழகு மாண - அழகு பொருந்தும்படி, பங்கயத்து ஒருவன் - (திருமாலின் நாபி) கமலத்தை வாழிடமாகவுடைய பிரமதேவன், தானே - (வேறொருவரை ஏவாமல்) சுயமாகவே, பசும் பொனால் படைத்தது-பசும்பொன்னினால் செய்ததாகும்; (எ - று.)—அம்மா-வியப்பிடைச்சொல்: அசசெய்குன்றின் ஒளிச்சிறப்பை வியந்தவாறு.

சுக்கிலபட்சத்துப் பிரதமைமுதல் தினந்தோறும் ஒவ்வொரு கலையாகப் பூர்ணிமையளவும் வளர்ந்து ஒளிபெற்று நிலவை வீசுவதனால், பூர்ண சந்திரனை 'பொங்கொளி நெடுநாளீட்டிப் புதியபால் பொழிவ தொக்குந் திங்கள்' என்றார். அப்படிப்பட்ட சந்திரனிடத்தும் நீங்காது பற்றியுள்ள களங்கமாகிய இருளையெல்லாம் தன்னொளிமிகுதியாற் போக்குவது என அசசெய்குன்றின் ஒளிமிகுதி கூறியவாறு. சந்திரனுக்கும் போக்குதற்கு அரிய செறிந்த இருளையெல்லாம் போக்குவது இம்மண்டபமென முதலிரண்டடிகட்குக் கருத்துக் கூறுவாருமுளர். பி - ம்:—[1]நெடுநாளீட்டி, நெடுநீராயு நெடுநாளீட்டி. [2]வாரிநின்ற. (௫௧)

ருஉ. தூணெலாஞ் சுடருங் காசு [1]சுற்றெலா முத்தஞ் சொன்னம்
பேணலா மணியின் [2]பத்தி பிடரெலா மொளிகள் விம்பச்
சேணெலாம் விரியுங் கற்றைச் சேயொளிச் செல்வற் கேயும்
பூணலா மெம்ம னோராற் புகழலாம் புதுமைத் தன்றே.

(இ - ள்.) (அந்தச்செய்குன்றில்), தூண் எலாம் - தூண்போலச் செங்குத்தாயமைந்த இடங்களெல்லாம், சுடரும் காசு - ஒளிவிளங்குகின்ற இரத்தினத்தினா லியன்றவை; சுற்று எலாம் - (அதன்) சுற்றுப் பக்கமெல்லாம், முத்தம் சொன்னம் - முத்துக்களாலும் சொர்ணத்தாலும் இயன்றவை; பிடர் எலாம் - பின்பக்கமெல்லாம், பேணல் ஆம் மணியின் பத்தி - விரும்புதற்கு இடமான இரத்தினங்களின் வரிசையாலியன்

தலை; (இவ்வாறு), துளிகள் விம்ம - பிரகாசங்கள் மிகுதலால், (அம்மண்டபமானது), சேண் எலாம் விரியும் கற்றை செய்ய ஒளி செல்வற்கு உம் - ஆகாயமுழுதும் பரவுகின்ற தொகுதியான சிவந்தஒளியையே செல்வமாகக்கொண்ட சூரியனுக்கும், பூணல் ஆம் - ஆபரணமாக அணிதற்கு உரிய தாம்; (அங்ஙனஞ் சிறப்புற்று இருத்தலால்),—எம் அனோரால் - எம்மைப் போன்றவர்களால், புகழல் ஆம் புதுமைத்து அன்று - புகழ்ந்து சொல்லுதற்கு உரிய புதுமையை யுடையதன்று; (எ - று.)

பலவகை இரத்தினங்களாலியன்ற அந்தச்செய்குன்று பேரொளி வடிவமான சூரியனுக்கும் விளக்கத்தைத்தரும் ஓராபரணமாகுந் தன்மையாதலால், அதன் சிறப்பைவருணித்துச் சொல்லமுடியாதென்றவாறு. பி-ம்:—[1]சுற்றெலாமயரச. சுற்றெலாமற்ற. [2]பித்திப்பிடமெலாம். (௩௨)

௩௩.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்: அநுமான் அம்மண்டபத்தை யெடுத்து இலங்கையின்மீது எறிந்து அழித்தல்.

வெள்ளியங் கிரியைப் [1]பண்டு வெந்தொழி லரக்கன் வேரோ
டள்ளினா னென்னக் கேட்டா னத்[2]தொழி றகிழ்வு தோன்றப்
புள்ளிமா மேரு வென்னும் பொன்மலை யெடுப்பான் போல
[3]வள்ளுகிர்த் தடக்கை தன்னான் மண்ணின்றும் வாங்கி யண்ணல்.

(இ - ள்.) பண்டு - முற்காலத்தில், வெள்ளி அம் கிரியை - அழகிய வெள்ளிமலையாகிய கைலாசத்தை, வெம் தொழில் அரக்கன் - கொடுந்தொழிலையுடைய இராவணன், வேரோடு அள்ளினான் என்ன - வேரோடு பறித்தெடுத்தானென்று (உலகத்தார்) கூற, கேட்டான்-கேள்விப்பட்டவனாய்,—அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தவனாகிய அநுமான்,—அ தொழிற்கு இழிவு தோன்ற - அந்தச்செயலுக்குக் குறைவு உண்டாகும்படி, மா மேரு என்னும் புள்ளி பொன் மலை எடுப்பான்போல - மஹாமேருவென்று சொல்லப்படும் பெருஞ்சிறப்புப்பெற்ற பொன் மலையைப் பெயர்த்தெடுப்பவன்போல, வள் உகிர் தட கைதன்னால் - கூரிய நகங்களையுடைய (தனது) பெரிய கைகளால், மண்ணின்றும் - தரையிலிருந்து, வாங்கி - பெயர்த்தெடுத்து; (எ - று.)—'விட்டனனிலங்கைதன்மேல்' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

அநுமான் அச்செய்குன்றைப் பெயர்த்தெடுத்தது - வெள்ளிமலையாகிய கைலாசத்தை இராவணன் பெயர்த்தெடுத்ததைக் கேள்வியுற்று, அத்தொழிற்கு இழிவுதோன்றுமாறு அதனினும் பெரியதும் சிறந்ததுமாகிய மகாமேருவென்னும் பொன்மலையைப் பெயர்த்தெடுத்ததுபோலுமென வருணித்தார்: தற்குறிப்பேற்றவணி. இதனால், அச் செய்குன்றத்தின் பெருந்தோற்றமும் சிறப்பும் பெறப்படும். பி - ம்:—[1]பண்டை. [2]தொழிறகழிவு தோன்ற. [3]வள்ளுகிர்த்தடங்கை நீட்டி. (௩௩)

௩௪. விட்டன னிலங்கை தன்மேல் விண்ணுற விரிந்த மாடம்
பட்டன பொடிக ளான [1]பகுத்தன பாங்கு நின்ற

சுட்டன பொறிகள் [2]பின்னைத் [3]துளங்கின ரரக்கர் தாமுங்
கெட்டனர் வீர ரம்மா பிழைப்பரோ கேடு சூழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) இலங்கைதன்மேல் விட்டனன் - இலங்காபுரியின்மீது எறிந்தான்; (அதனால்), விண் உற விரிந்த மாடம் - வானத்தை யளாவும்படி பரவியிருந்த வீடுகள், பட்டன - மோதப்பட்டனவாய், பகுத்தன - பிளவுபட்டு, பொடிகள் ஆன-பொடிகளாய்விட்டன; (மண்டபம் மாடங்களோடு மோதும்போது தோன்றிய), பொறிகள் - நெருப்புப்பொறிகள், பாங்கு நின்ற சுட்டன - பக்கங்களிலுள்ள பொருள்களையெல்லாம் சுட்டெரித்தன; பின்னை - பின்பு, வீரர் அரக்கர்தாமும்-(எதற்குங்கலங்காத) ராக்ஷஸ வீரர்களும், துளங்கினர்-அஞ்சி நடுங்கினவராய், கெட்டனர் - அழிந்தொழிந்தார்கள், அம்மா - ஆச்சரியம்! கேடு சூழ்ந்தார் - (பிறர்க்குத்) தீங்கு செய்வதையே எப்போதுஞ் சிந்திப்பவரான தீயோர், பிழைப்பரோ - (இந்தத்தீவினைப்பயனை யநுபவியாது) தப்புவார்களோ? (எ - று.)

அநுமானெறிந்த அச்செய்குன்றினால் இலங்கையிலுள்ள மாடமாளிகைகள் தகர்ந்து பொடிகளாக, அப்போது தோன்றிய நெருப்புப்பொறிகளாற் பக்கங்களிலுள்ள பொருள்கள்யாவும் சுடப்பட்டொழிய, அங்குள்ள ராக்ஷஸ வீரர்களும் அஞ்சி நடுங்கிக் கெட்டன ரென்பதாம். அரக்கர் கெட்டொழிந்தன ரென்ற சிறப்புப்பொருளை 'கேடுசூழ்ந்தார் பிழைப்பரோ' என்ற பொதுப்பொருள் கொண்டு விளக்கியது வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியாம். பிழைப்பரோ - உயிர்தப்புவரோ எனினுமாம். அம்மா என்ற வியப்பிடைச்சொல் - அரக்கர்களும் இவ்வாறு ஆபத்துக்காலம் நேர்ந்தது குறித்து வியந்தமையை விளக்கும். பி - ம் — [1]பரந்தன. [2]மீளத. [3]துளங்கின. (௫௪)

௫௫.—பருவத்தேவர் அஞ்சியோடி இராவணனைச் சார்தல்.

நீரிடு துகில ரச்ச நெருப்பிடு நெஞ்சர் நெக்குப்
பீரிடு முருவர் தெற்றிப் பிணங்கிடு தாளர் பேழ்வா
யூரிடு பூச லார [1]வுளைத்தன ரோடி யுற்றார்
பாரிடு [2]பழுவச் சோலை [3]பாலிக்கும் பருவத் தேவர்.

(இ - ள்.) பார் இடு பழுவம் சோலை பாலிக்கும் பருவம் தேவர் - லங்காபூமியில் வைத்து வளர்த்துள்ள பெருஞ்சோலையை [அசோகவனத்தைப்] பாதுகாக்கின்ற ஆறுபருவங்கட்கும் உரிய தேவர்கள்,—நீர் இடு துகிலர் [துகில் இடுநீரர்] - உடுத்த வஸ்திரத்தில்தானே சிறுநீர் விட்டுக் கொண்டவர்களும், அச்சம் நெருப்பு இடு நெஞ்சர் - பயமாகிய நெருப்பு மூளப்பெற்ற மனமுடையவர்களும், நெக்கு பீரிடும் உருவர் — (அநுமான் மரங்களைப் பிடுங்குகையில் தன்மீது மரக்கிளை முதலியன படுதலால்) பிளந்து இரத்தம்வடிகின்ற உடம்பை யுடையவர்களும், தெற்றி பிணங்கிடு தாளர் - (நடைதராமல்) பின்னிக்கொண்டு (ஒன்றோடொன்று) மோதுகின்ற கால்களையுடையவர்களும், பேழ் வாய் இடுபூசல் ஊர் ஆர

உரைத்தனர் - (தமது) திறந்தவாய்களினாற் செய்கின்ற பேராரவாரம் ஊரில் நிறையும்படி ஊளையிடுபவர்களுமாகி, ஓடி உற்றார் - ஓடி (இராவணனைச்) சமீபித்தார்கள்; (எ - று.)

ஆறு இருதுக்களுக்கு முரியவர்களாய் அந்த அசோகவனத்தைப் பாது காத்துக்கொண்டிருந்த தேவர்கள், பயாகுலி மனத்திலே மூள, உடுத்த ஆடையில் சிறுநீர் விட்டபடி கால்நடை தராமல் முட்டித்தள்ள அலறி ஊளை யிட்டவண்ணம் ஓடி இராவணனுள்ள இடத்தைச் சேர்ந்தன ரென்பதாம். இவ்வாறு அவர்கள் ஓடிச் சென்றது இராவணனுக்கு அநுமானது செயலை யுணர்த்துதற்காக. பருவத்தேவர் - வேனில் முதலிய ஆறுபருவங்கட்கும் உரிய அதிதேவதைகளான தேவர்கள்: இத்தேவர்கள் இராவணன் எவ்வெப் போது எத்தன்மையதான பருவத்தை விரும்புகின்றானோ, அவ்வப் பருவத் தை அவன் விருப்பத்தின்படி அவ்வப்போது உண்டாக்குவதன் பொருட்டு அந்தச்சோலையைப் பாதுகாத்த வண்ணம் அங்குத்தானே வாழ்கின்றன ரென்க. இனி, எப்போதும ஆறு இருதுக்களுக்கும் உரிய மலர் காய் கனி முதலியவற்றைத்தரும்படி ஆறு இருதுக்களுக்கு உரிய தேவதைகளும், இரா வணனிடத்து அச்சத்தினால் அங்கு வாழ்கின்றன ரென்னலுமாம். இராவ ணன் இருதுக்களைத் தன் விருப்பத்தின்படி ஆட்டுவிக்குந் திறலுடையவ னென்பதை, மாரீசன் வதைப் படலத்துங் காணலாம். பி - ம்:—[1]உரைத்த னர். [2]பவ்வச்சோலை. [3]பாரிகுும. (௫௫)

௫௬.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - சென்றவர் அநுமான்செய்தியை இராவணனிடத்து முறையிடுதல்.

அரிபடு சீற்றத் தான்ற னருகுசென் றடியின் வீழ்ந்தார்
கரிபடு திசையி னீண்ட காவலா காவ லாற்றோங்
கிரிபடு குவவுத் திண்டோட் குரங்கிடை கிழித்து வீச
வெரிபடு துகிலி னொய்தி னிற்றது கடிகா வென்றார்.

(இ - ள்.) அரி படு சீற்றத்தான்தன அருகு சென்று - அரிநதுபோகும படியான [மிக்க] கோபத்தைக் கொண்ட இராவணனுடைய சமீபத்திற் போய், அடியின் வீழ்ந்தார் - (அவனது) பாதங்களில் விழுந்து, (அவனை நோக்கி), 'கரி படு திசையின் நீண்ட காவலா - திக்கஜங்கள் வாழ்கின்ற திசைகளின் எல்லை வரையிலும் தடையின்றிச் செல்லுகின்ற காவலையுடைய அரசனே! காவல் ஆற்றோம் - (இப்போது சோலையைப்) பாதுகாக்கும் வல் லமையறறவர்களானோம்; கிரி படு குவவு திண்தோள் குரங்கு - மலைபோலத் திரண்டவலிய தோள்களையுடைய ஒரு குரங்கு, இடை கிழித்து வீச-சோலை யினிடையிற் புகுந்து (மரங்களை) முறித்து வீசுதலினால், கடி கா - (நாங்கள்) பாதுகாத்துவந்த சோலை, எரி படு துகிலின் - நெருப்புப்பட்ட ஆடைபோல, நொய்தின் இற்றது - விரைவில் அழிந்திட்டது,' என்றார் - என்று கூறினார் கள், (அத்தேவர்கள்), (எ - று.)

அரிபமேற்றம் - "அரிசினத்தால்" என்றார் பெரியாரும். சிறுகுரங்கு என்று இகழ்ந்து, மலையில்வாழுந் தன்மையுள்ள குரங்கு எனினுமாம். நெருப்பிற்பட்ட துகில், விரைவில் அழிதற்கு உவமை. (௫௬)

௫௭. சொல்லிட வெளிய தன்றாற் சோலையைக் காலிற் கையிற்
புல்லொடு துகளு மின்றிப் பொடிபட நூறிப் [1]பொன்னால்
வில்லிடு [2]வேரத் தன்னை வேரொடு வாங்கி வீசச்
சில்லிட மொழியத் தெய்வ விலங்கையுஞ் சிதைந்த தென்றார்

(இ - ள்.) (பின்னும் அவர்கள் அவ்விராவணனை நோக்கி) 'சொல்லிட எளியது அன்று - (அந்தக்குரங்கு செய்த அரியதசெயல் எவ்வாறென்று) சொல்லுதற்கு எளியதல்ல; சோலையை - அசோகவனத்தை, காலின் - கால்களாலும், கையின - கைகளாலும், புல்லொடு துகளும் இன்றி புற்களும் (அவற்றின் மீது ஒட்டிக்கொண்டிருக்குந்) தூசியுங் கூட இராமல், பொடிபட நூறி - பொடியாம்படி அழித்து, பொன்னால் வில்லிடு வேரந்தன்னை வேரொடுவாங்கி வீச - பொன்னினாற் கட்டப்பட்டிருத்தலால் ஒளிவீசுகின்ற செய்குன்றை அடியோடு பறித்து எறிந்ததனால், தெய்வம் இலங்கையும் - தெய்வத்தன்மையையுடைய இலங்காபட்டணமும், சில் இடம் ஒழிய - மிகச் சிறியபாகம் மாத்திரம் அழிபடாமல் நிற்க, சிதைந்தது - (பெரும்பாலும்) அழிந்து விட்டது,' என்றார்—;(எ - று)

வேரம் செய்குன்றாதலை 'வினைதொடர்ந்த வேரங்கடம்மேற்புறத் தாமம் ..ஸிவிகள்", "வீசுபொன்சுடரின்றவேரமொன்று" என்றவற்றாலு மறிக. அரக்கர்கட்குவாழிடமான இலங்காபுரியை 'தெய்வவிலங்கை' என்றார்; அரக்கரும்பதினெண்தேவகணங்களுள் ஒருவராதல் காண்க. பி-ம்:— [1]பொன்றூ. [2]ஓமந்தன்னை. (௫௭)

௫௮.—அது கேட்டு இராவணன் பரிகசித்துக் கூறுதல்

ஆடகத் தருவின் சோலை பொடிபடுத் தரக்கர் காக்குந்
தேடரும் [1]வேரம் வாங்கி யிலங்கையுஞ் சிதைத்த தம்மா
கோடர மொன்றே [2]யென்றி திராக்கதர் கொற்றஞ் [3]சொற்றன்
மூடரு மொழியா ரென்ன மன்னனு முறுவல் செய்தான்.

(இ - ள்.) (வந்த அந்தப்பருவததேவர்களை நோக்கி இராவணன்),— 'கோடரம் ஒன்றே - ஒரு குரங்குதானே, ஆடகம் தருவின்சோலை - பொன்மயமான விருட்சங்களையுடைய சோலையை, பொடி படுத்து - நொறுக்கி, அரக்கர் காக்கும் - ராக்ஷஸர்கள் பாதுகாத்து வருகின்ற, தேடு அரும் வேரம் - எவருந் தேடினும் காணுதற்கு அரிய [மிக அபூர்வமான] செய்குன்றத்தை, வாங்கி - வேரோடுபிடுங்கி, இலங்கையையும் சிதைத்தது—இலங்கா நகரத்தையும் அழித்துவிட்டது; அம்மா - ஆச்சரியம்! இது - இவ்வாறு கூறிய தான, இராக்கதர் கொற்றம் - இராக்கதர்களுடைய வெற்றி, நன்று - மிகவுமு நன்றாயிருந்தது! சொற்றல் - (இப்படிப்பட்ட) பேச்சை, மூடரும மொழியார் - (என்னெதிரில்) அறிவீனருஞ் சொல்லமாட்டார்கள்,' என்ன - என்று,

மன்னனும் - ராக்ஷஸராஜனான ராவணனும், முறுவல் செய்தான் - பரிகாச மாகச்சிரித்தான்; (எ - று.)

முதலிரண்டடிகளால், பருவததேவர்கள் கூறியதை இராவணன் அநுவதித்து, இராக்கதர்க்கு நேர்ந்ததாகக் கூறிய தோல்வியைக்குறித்துப் பரிகசித்துக்கூறியபின அததேவர்களை நோக்கி 'உங்களைப்போல என்னெதிரில் இராக்கதர்க்குத் தோல்வி நிகழ்ந்த தென்று இப்படிப் பொய்யாகப் பேசுவாரா வருமில்லை' என்று அததேவர்களின் பேச்சை நம்பாமல் அவர்களை யதட்டினனென்க. பி - ம்:—[1]ஓமம். [2]நன்றில். [3]சொற்றமூடர்தம்மொழியே யென்னுமன்னவன். (கூஅ)

ருகூ.—பருவதத்தேவர் அனுமான்திறத்தைப் பின்னும் வியந்து கூறுதல்.

தேவர்கள் [1]பின்னு மன்ன வதனுருச் சுமக்குந் திண்மைப்
பூவல யத்தை யன்றோ புகழ்வது புலவர் போற்று
[2]மூவரி னொருவ னென்று [3]புகலினு முடிவி லாத
[4]ஏவமக் குரங்கை யைய காணுதி யின்னே யென்றார்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் - பருவத தேவர்கள், பின்னும்—, (இராவணனை நோக்கி), 'மன்ன - அரசனே! அதன் உரு - அந்தக்குரங்கின் உடம்பை, சுமக்கும் - தாங்கவல்ல, திண்மை - வலிமையையுடைய, பூவலயத்தை அன்றோ - பூமண்டலத்தையல்லவா, புகழ்வது - புகழவேண்டுவது! புலவர் போற்றும் - தேவர்கள் வாழ்த்துகின்ற, மூவரின - திரிமூர்த்திகளிலே, ஒருவன் - ஒருவனாவன் (இவன்). என்று புகல்கினும - என்று கூறினாலும், முடிவுஇலாத (து) - (அக்குரங்கின் பெருமை) சொல்லி முடியாததாகும்; ஐய - ஐயனே! அ குரங்கை - அந்தக் குரங்கின் வலிமையைக்குறித்து, ஏவம் - (நாங்கள் கூறிய) இப்படித்தான் (என்பதை), இன்னே - இப்பொழுதே, காணுதி - காண்பாய்,' என்றார் - என்று கூறினார்கள்; (எ - று.)

'பெருவலிமைபெற்ற அந்தக்குரங்கைச் சுமப்பதனால் இந்தப்பூமியையே புகழவேண்டும்; அந்தக்குரங்கின் வலிமையைக் காணுமளவில் திரிமூர்த்திகளில் ஒருவனே இவ்வாறு குரங்கின் வடிவுகொண்டு வந்துள்ளா னென்று சொன்னாலும், போதாது; இப்படி அந்தக்குரங்கு பெருவலிமையடைத்துள்ள தென்பதை இனி நீ காண்பாய்' என்று தம்மைப் பரிகசித்துக்கூறிய இராவணனை நோக்கி அந்தப் பருவததேவர் கூறினரென்பதாம். புலவர்போற்றும் - வித்துவான்கள் கொண்டாடுகின்ற எனினுமாம். ஏவம் - இப்படித்தான் என்று பொருள்படும வடமொழி யிடைச்சொல்: இனி, எவ்வமென்பதன் சிதைவு எனக்கொண்டு, முடிவு இலாத எவம் என இயைத்து - (இந்தக்குரங்கைத் திருமூர்த்திகளில் ஒருவனென்று சொல்வது) முடிவில்லாத துன்பத்திற்கே காரணம் [பொருத்தமற்றதாகும்] என்று உரைப்பாருமுளர். பி ம்:—[1]முன்னும் பின்னுந் தன்னுருச சுமக்குந் தன்மை. [2]மூவருமொன்றாய்நின்று.

*புகலினும். ⁴ஏவமாமலைக்குரமைக்காணுதியின்னமென்றார், ஏவமா, மலைக் குஞ்செவனைக்குரனெனுவானின்றுமென்றார். (௪௯)

௫௦.—அநுமானது ஆரவாரம்.

மண்டலங் [1]கிழித்த வாயின் மறிகடன் மோழை மண்ட
வெண்டிசை சுமந்த மாவுந் தேவரு மிரியல் போகத்
தொண்டைவா யரக்கி மார்கள் சூல்வயி றுடைந்து சோர
வண்டமும் பிளந்து விண்ட தாமென வநுமனார்த்தான்.

(இ - ள்.) மண்டலம் கிழித்த வாயில் மறி கடல் மோழை மண்ட - (அதிரசியினால்) பூமியினது கிழிபட்ட இடத்தின் வழியாக அலைமடங்கி யடிக்கிற கடலின் நீர் மோழையாகப் பாய்ந்து நிறையவும், எண் திசை சுமந்த மாவும் தேவரும் இரியல் போக - எட்டுத்திக்குகளையுந் தாங்குகின்ற திக்கஜங் களும் தேவர்களும் (அஞ்சி) நிலைகெட்டோடவும், — தொண்டை வாய் அரக்கி மார்கள் வயிறு சூல் உடைந்து சோர - கொவ்வைக்கனிபோற் சிவந்த அத ரத்தையுடைய அரக்கியர்கள் தமது வயிற்றிலுள்ள கருச் சிதைந்து தளரவும், அண்டமும் பிளந்து விண்டது ஆம் என - இவ்வுலகவுருண்டையே வெடித் துப் பிளவுபட்டதென்னும்படி, அநுமன் —, ஆர்த்தான் - ஆரவாரஞ் செய்தான்; (எ - று.)

தான் இருக்குமிடத்தையறிந்து அரக்கர் தன்னோடு போர்செய்ய வரவேணு மென்ற கருத்தினால் 'இவ்வுலகவுருண்டையே பிளவு பட்டதனாலாகிய ஓசையோ!' என்று கேட்பவர் நினைக்கும்படி அநுமான் பேராரவாரஞ் செய்த தனாற் பூமி கிழிந்து அவ்வாய்வழியாகக் கடல் நீர் மோழைபாய, அஷ்டதிக் கஜங்களும் கலங்கி நிலைகெட, கர்ப்பிணிகளாகிய அரக்கியர் தம் கருச் சிதையப்பெற்றன ரென்க. பி - ம்:—[1]கிழிந்ததென்ன, கிழிதவாயில். (௫௦)

பொழிலிறுத்தபடலம் முற்றிற்று.

எட்டாவது

கிங்கரர்வதைப்படலம்.

அநுமான் கிங்கரரென்னும் அரக்கரைக் கொன்ற செய்தியைக் கூறும் படலமென்பது, பொருள். 'கிங்கிலியர் வதைப்படலம்' என்று சில பிரதி களிற் காணப்படுகின்றது.

௧.—அநுமான்செய்த ஆரவாரம் இராவணனுடைய காதில் விழுதல்.

அருவரை முழையின் முட்டு மசனியி னிடிப்பு மாழி
வெருவரு முழக்கு மீசன் வில்லிறு மொலியு மென்னக்
குருமணி மகுட கோடி முடித்தலை குலுங்கும் வண்ண
மிருபது செவியி னூடு நுழைந்தத வெழுந்த வோசை.

(இ - ள்.) அரு வரை முழையில் முட்டும் - பெரிய மலையின் குகை யிலே போய்த்தாக்குகின்ற, அசனியின் இடிப்பும் - இடியின் முழக்கமும்,

வெருவரு ஆழி முழக்கும் - (பிரளயகாலத்தில்) அச்சமுண்டாம்படி தோன்று கின்ற கடலினோசையும், ஈசன் வில் இறும் ஒலியும் - சிவபிரானது வில் ஒடிபட்டதனால் தோன்றிய ஓசையும், என்ன - ஒக்கும்படி, குரு மணி மகுடம் கோடி முடி தலை குலுங்கும் வண்ணம் - பருத்த மணிகளழுத்திய (பத்து) கிரீடங்களை வரிசையாக அணிந்த மயிர்முடியையுடைய பத்துத் தலைகளும் அசையும்படி, எழுந்த - (எங்கும்) பரந்தெழுந்த; அ ஓசை - (அநுமானது) அத்தக்கர்ஜ்ஜனையோசை, இருபது செவியினூடும் - (இராவணனது) இருபது காதுகளிலும், நுழைந்தது—;(எ - று.)

கிங்கரரென்னும் பெயர்படைத்த எண்பதினாயிரவரான இராக்கதர் பல்வகைப் படைக்கலங்கள்கொண்டு அநுமானைத் தாக்கி யெதிர்த்து நின்றபோது, அநுமான் "மகாபலவானான இராமர் வெல்கிறார், மகா பலவானான இலட்சுமணரும் வெல்கிறார்; இராகவராற் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ள சுக்கிரீவ மகாராஜா வெல்கிறார், கோசல தேசத்துக்குத் தலைவராகி எளிதில் தொழில் செய்ய வல்ல இராமருக்கு அடியவன் நான்; அநுமானென்பது என்பெயர்; பகைவர் சேனைகளை அழித்தொழிக்க வல்லேன்; மாருதனது புதல்வன் யான். ஆயிரக் கணக்கான மரங்களையும் கற்களையும் எறிந்து பொருகிற என்னுடனே போரில் ஆயிரமிராவணர்களாலும் எதிர்நிற்க முடியாது; இவ்விலங்காபுரியை உபத்திரவித்துச் சீதாபிராட்டியைச் சேவித்து எல்லாவரக்கரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் தானே வந்தகாரியம் கைகூடப்பெற்றவனாய் மீண்டு செல்லப் போகின்றேன்" என்று வாலினாற் பூமியிற்புடைத்தவண்ணம் பெருஞ்சத்தமுண்டாகும்படி கர்ஜ்ஜித்தா னென்று ஸ்ரீ வால்மீகி பகவான் கூறியுள்ளார்.

அநுமானது கர்ஜ்ஜனையொலிக்கு - மலைக்குகையில்தாக்கும் இடியினோசையும், பிரளயகாலத்திற் பொங்குங் கடலினொலியும், இராமபிரான் முறித்த சிவதனுசினொலியும் உவமையாம். அவ்வொலி இராவணனும் அச்சத்தினால் தலைகுலுங்கும்படி இருந்ததென்க. நுழைந்ததவ்வெழுந்தவோசை- பிராசம். (௧)

௨.—அநுமானைப்பற்றிக் கொணருமாறு இராவணன் படைவரை யேவுதல்.

புல்லிய முறுவ றோன்றப் பொறுமையுஞ் சிறிது பொங்க
வெல்லையி லாற்றன் மாக்க ளெண்ணிறந் தாரை யேவி
வல்லையி னகலா வண்ணம் வானையும் வழியை மாற்றிக்
கொல்லலிர் குரங்கை கொய்திற் பற்றுதிர் கொணர்தி ரென்றான்.

(இ - ள்.) (இராவணன்),—புல்லிய முறுவல் தோன்ற - புன்சிரிப்பு உண்டாகவும், பொறுமையும் சிறிது பொங்க - பொறுமைகுணம் சிறிது தோன்றவும், எல்லை இல் ஆற்றல் மாக்கள் எண் இறந்தாரை ஏவி - வரம் பற்ற வலிமையையுடைய மிகப்பல வரக்கவீரர்களை ஏவியனுப்பி, 'அகலா வண்ணம் - (அக்குரங்கு) தப்பிப் போகாதபடி, வான் வழியையும் மாற்றி - ஆகாயமார்க்கத்தையும் தடுத்துக்கொண்டு, நின்று கொல்லலிர் - கொல்லாத

ளர்களாய், குரங்கை—, வல்லையின் - விரைவிலே, கொய்தின் - இலேசாய், பற்றுதிர் கொணர்திர் - பிடித்துக்கொண்டுவாருங்கள்,' என்றான் - என்று கட்டளையிட்டான்; (எ - று.)

குரங்கு என்று அலட்சியத்தாற் பரிகாசச் சிரிப்பும், அரக்கருரிலும் இவ்வாறு பரிபவத்தை விளைத்தமையாற் பொருமையும் அநுமான் நிமித்தம் இராவணனுக்கு நிகழ்ந்தன. அநுமான் மாதருவிடத்திலிருந்து இலங்கையின் செய்தியை யறிந்துசெல்லவந்த ஒற்றனுதலால், அவ்வாறு வந்த ஒற்றனைக் கொல்லுதல் முறைமையன்று என்பது பற்றியும், அவன் மூலமாகத் தன் மாதருன் செய்தியை உரைக்கருதியும 'கொல்லலீர் குரங்கை கொய்தின் பற்றுதிர் கொணர்திர்' என்று கிங்கரர்க்கு இராவணன் கட்டளையிடலாயினன். மாதர்கள் - கிங்கரர். (ஏ)

அ.—அநுமானைப் பிடித்துக்கொணருமாறு பலவரக்கர் புறப்படுதல்.

சூலம்வாண் முசலங் கூர்வே றோமரந் தண்டு பிண்டி
பாலமே முதலா வுள்ள படைக்கலம் [1]பரித்த கைய
ராலமே யனைய மெய்ய ரகலிட மழிவு செய்யுங்
[2]காலமே லெழுந்த வூழிக் கடலெனக் கடிது செல்வார்.

(இ - ள்.) சூலம் - சூலாயுதமும், வாள் - வாளாயுதமும், முசலம் - உலக்கையும், கூர்வேல் - கூரிய வேலாயுதமும், தோமரம் - தோமரமென்னும் ஆயுதமும், தண்டு - தண்டாயுதமும, பிண்டிபாலமே - பிண்டிபாலமும், முதல் ஆ உள்ள - முதலான, படைக்கலம் - ஆயுதங்களை, பரித்த - தாங்கிய, கையர் - கையையுடையவர்களுங், ஆலமே அனையமெய்யர் - விஷத்தை யொத்துக் கறுத்த உடம்பையுடையவர்களுமான பல அரக்கர்கள்,—அகல் இடம் அழிவு செய்யும் காலம் - பூமிப்பரப்பு முழுவதையும் அழித்துவிடுதலையுடைய பிரளயகாலத்தில், மேல் எழுந்த - பொங்கியெழும்பின, ஊழி கடல் என - வலிய கடல்போல, கடிது செல்வார் - (அந்த அநுமானைப் பிடித்து இராவணனிடம் கொணரும்பொருட்டு) விரைந்து செல்வாராயினர்; (எ-று.)
—பி - ம்:—[1]படைத்தகையர. [2]காலமேயெழுந்த. (அ)

கூ.—இதுமுதல் நான்கு கவிகள்-ஒருதொடர்; அவ்வரக்கரின் வருணனை.

ஞானில மதனி னுண்டு போரெனு கவியி னச்சொற்
றேனினுங் களிப்புச் செய்யுஞ் சிந்தையர் தெரித்து மெண்ணிற்
கானினும் பெரிய சேனை கடலினும் பெரியர் கீர்த்தி
வானினும் பெரியர் மேனி மலையினும் பெரியர் மாதோ.

(இ - ள்.) (அவ்வரக்கர்),—ஞானிலம் அதனின் - இந்நிலவுலகத்தில், போர் உண்டு என கவியின் - போர் நிகழுமென்று சொன்ன மாத்திரத்தில், அ சொல் தேனினும களிப்பு செய்யும் சிந்தையர் - அந்தச்சொல் மதுவையுண்டால் தோன்றும் களிப்பைவிட மிக்க களிப்பைச் செய்கின்ற மனத்தையுடையவர்கள்; தெரித்தும் எண்ணின் - (அவர்களின் தன்

மையைத்) தெரிந்து அறிவிப்போமென்றால்,—காளினும் பெரியர் - (நெருக்கம் பரப்பு முதலிய வற்றால்) காட்டைக் காட்டிலும் பெரியவர்; ஓசை கடலினும் பெரியர் - (அவர்கள் செய்யும்) ஆரவாரத்தாற் கடலினும் விஞ்சினவர்; கீர்த்தி வானினும் பெரியர் - (தமது) புகழால் ஆகாயத்தைக்காட்டிலும் பெரியவர்; மேனி மலையினும் பெரியர் - உடம்பின் தோற்றத்தினால் மலையைக்காட்டிலும் பெரியவர்; (எ - று.)—மாது, ஓ - ஈற்றசைகள்.

அவ்வரக்கரின் பரப்பு முதலியவற்றிற்கு உலகத்திற் பெரும்பொருள்களாகிய காடுமுதலியனவே உவமையாவதல்லது வேறு உவமைப்பொருள் இல்லை யென்க. 'பெரியர்' என்ற சொல் பலமுறைவந்தது - சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. (௪)

௫. திருகுறுஞ் சினத்துத் தேவர் தானவ ரென்னுந் தெவ்வ,
ரிருகுறும் பெறிந்து நின்ற விசையினார் வசையென் [1]றெண்ணிப்,
பொரு [2]குறும் பொன்று வென்று புணர்வது [3]பூவுண் வாழ்க்கை,
யொருகுறுங் குரங்கென் றெண்ணி நெடிதுநா ணுழக்கு நெஞ்சர்.

(இ - ள்.) (அன்றியும்),—திருகுறும் சினத்து - மாறுபாடு கொண்ட கோபத்தையுடைய, தேவர் - தேவர்களும், தானவர் - அசுரர்களும், என்னும் - என்று கூறப்படுகின்ற, தெவ்வர் இரு குறும்பு - பகைவராகிய இருவகைக் குறும்புகளையும், எறிந்து நின்ற - ஒழித்துள்ள, இசையினார் - கீர்த்தியையுடையவர்; 'பொரு குறும்பு ஒன்று வசை என்று எண்ணி-(தம்மோடு) பொருகின்ற ஒரு சிறுபகை (யிருப்பதும்) பழிப்பென்று நினைத்து, வென்று புணர்வது - (அதனைப்போக்கி) வெல்லுமாறு நேர்ந்திருப்பது, பூஉண் வாழ்க்கை ஒரு குறு குரங்கு - பூமுதலியவற்றையுண்டு வாழ்தலையுடைய [சாகபட்சியான] அற்பமாகிய ஒரு குரங்காகும்,' என்று எண்ணி - என்று நினைத்து, நெடிது நாண் உழக்கும் - மிகவும் வெட்கத்தால் வருந்துகின்ற, நெஞ்சர் - மனத்தையுடையவர்; (எ - று.)

தேவர் அசுரர் என்ற இவர்களையே அற்பப்பகையாக எண்ணி எளிதில் வென்ற அவ்வரக்கர்க்கு, இப்போது ஒரு அற்பக்குரங்குடன் பொரும்படி நேர்ந்ததே யென்ற நினைவு நினைக்க நாணம் மிகுதியாகத் தோன்றுமென்க. குறும்பு - சிறுபகை. பூ - இலை முதலிய சாகபதார்த்தங்கட்கு உபலட்சணம். மாமிசத்தை மிகுதியாகவுண்ணுதலால் 'பிசிதாசனர்' என்று பெயர்படைத்த அரக்கர்கட்கு ஏற்ற பகையன்று என்பதை விளக்க, 'பூவுண்வாழ்க்கைக் குரங்கு' எனப்பட்டது. பி - ம்.—[1]எண்ணப. [2]பொருகுறும்பென்றவொன்று. [3]பூவின். (௫)

௬. கட்டிய வாள ரிட்ட கவசத்தர் கழலர் திக்கைத்
தட்டிய தோளர் மேகந் தடவிய [1]கையர் வானை
யெட்டிய முடியர் [2]தாளா லிடறிய பொருப்ப ரீட்டிக்
கொட்டிய பேரி யென்ன மழையெனக் குமுறுஞ் சொல்லார்.

(இ - ள்.) கட்டிய வாளர் - (அரையிற்) கட்டிய வாளாயுதத்தை யுடையவர்; இட்ட கவசத்தர் - (உடம்பிலே) தரித்த கவசமுடைய

வர்கள்; (இட்ட) கழலர் - (காலிற்) பூண்ட வீரக்கழலையுடையவர்கள்; திசை தட்டிய தோளர் - திசைகளினெல்லையை முட்டிய தோள்களையுடையவர்கள்; மேகம் தடவிய கையர் - மேகத்தைப் பரிசிக்கவல்ல கைகளையுடையவர்கள்; வானை எட்டிய முடியர் - ஆகாயத்தின் மேலெல்லையை முட்டுகின்ற தலையையுடையவர்கள்; தாளின் இடறிய பொருப்பர் - கால்களால் இடறிய மலைகளையுடையவர்கள் [மலைகளைக் கால்களால் இடறித்தள்ளக்கூடியவர்கள்]; ஈட்டி கொட்டிய பேரி என்ன மழை என முழங்கும் சொல்லர் - ஒருங்கே சேர்ந்து முழக்கப்பட்ட பேரிகைபோலவும் மேகத்தின் இடிபோலவும் முழங்குகின்ற சொற்களையுடையவர்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]உடலர். [2]தாளின். [3]நீட்டிக. (சு)

எ வானவ ரெறிந்த தெய்வ [1]வடுபடை வடுக்கண் மற்றைத்
தானவர் துரந்த வேதித் தழும்பொடு தயங்குந் தோளர்
யானையும் பிடியும் வாரி யிடுங்[2]கய வாய ரீன்ற
[3]கூனவெண் பிறையிற் றோன்று மெயிற்றினர் கொதிக்குங் கண்ணர்.

(இ - ள்.) வானவர் எறிந்த தெய்வம் அடு படை வடுக்கள் - தேவர்கள் பிரயோகித்த தெய்வத்தன்மையுள்ள கொல்லவல்ல ஆயுதங்களாலுண்டான தழும்புகளும், மற்றை தானவர் துரந்த எதி தழும்பொடு - (அதுவேயன்றியும்) வேறான அசுரர்கள் பிரயோகித்த ஆயுதங்களின் தழும்புகளும், தயங்கும் - விளங்குகிற, தோளர் - தோள்களையுடையவர்கள்; யானையும் பிடியும் வாரி இடும் கய வாயர் - ஆண்யானைகளையும் பெண்யானைகளையும் வாரியுண்ணுகின்ற பெரிய வாயையுடையவர்கள்; ஈன்ற கூன வெண் பிறையின் தோன்றும் எயிற்றினர் - புதிதாகத் தோன்றிய [இளைய] வளைவுள்ள வெண்மையான பிறைச்சந்திரன்போலக் காணப்படுகின்ற பற்களையுடையவர்கள்; கொதிக்கும் கண்ணர் - கோபம் பொங்குகின்ற கண்களையுடையவர்கள்; (எ - று.)

கூன - குறிப்புப் பெயரெச்சம். பி - ம்:—[1]படையிடு. [2]பிலவாயர். [3]கூனல். (எ)

அ.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்; அரக்கவீரர் படைக்கலங் கொண்டு போர்செய்யச் செல்லுதல்.

சக்கர [1]முலக்கை தண்டு தாரைவாள் [2]பரிகஞ் சங்கு
முற்கர முசுண்டி [3]பிண்டி பாலம்வேல் சூல முட்கோல்
பொற்கரக் குலிசம் பாசம் புகர்மழு [4]வெழுப்போற் குந்தம்
விற்கருங் கணைவிட் டேறு கழுக்கடை யெழுக்கண் பின்னை.

(இ - ள்.) சக்கரம் - சக்கராயுதங்களும், உலக்கை - உலக்கைகளும், தண்டு - கதாயுதங்களும், தாரை வாள் - கூர் நுனியையுடைய வாளாயுதங்களும், பரிகம் - இருப்புவளைதடிகளும், சங்கு - சங்குகளும், முற்கரம் - சம்மட்டிகளும், முசுண்டி - முசுண்டியென்னும் ஆயுதங்களும், பிண்டிபாலம் - எறியீட்டிகளும், வேல் - வேல்களும், சூலம் - சூலங்களும், முள் கோல் - முட்கோல்களும், பொன் கரம் குலிசம் - அழகிய

ஒளிவீசுகின்ற வச்சிராயுதங்களும், பாசம் - கயிற்றின் வடிவமான ஆயுதங்களும், புகர் மழு - ஒளியுள்ள மழுக்களும், எழு பொன் குந்தம் - மேலெழுந்து தோன்றுகின்ற அழகிய ஈட்டிகளும், வில் - விற்களும், கருங் கணை - பெரிய அம்புகளும், விட்டேறு - வீசியெறிதற்குரிய விட்டேறென்னும் ஆயுதங்களும், கழு கடை எழுக்கள் - கூர்நுனியையுடைய இருப்புத்தடிகளும், மின்ன - பிரகாசிக்க; (எ - று.)—'முடுகுகின்றார்' என அடுத்த கவியோடு தொடரும். பி - ம்:—[1]முசலம். [2]பேரி. [3]பாலம்வேன்மழுச் [4]எழுக்கோல். (அ)

௯. பொன்னின்று கனலுந் தெய்வப் பூணினர் [1]பொருப்புத்தோளர்
மின்னின்ற படையுங் கண்ணும் வெயில்விரிக் கின்ற மெய்ய
ரென்னென்றார்க்கென் [2]னென்னென்றா ரெய்திய தறிந்திலாதார்
முன்னின்றார் முதுகு தீயப் பின்னின்றார் [3]முடுகுகின்றார்.

(இ - ள்.) பொன் நின்று கனலும் தெய்வம் பூணினர் - பொன்னானது நிறைந்து விளங்குகின்ற தெய்வத்தன்மையுள்ள ஆபரணங்களைப் பூண்டவர்களும், மின் நின்ற படையும் கண்ணும் வெயில் விரிக்கின்ற மெய்யர் - ஒளி பொருந்திய ஆயுதங்களும் (கோபாக்கினியைக்கொண்ட) கண்களும் வெயில் போலும் காந்தியை வீசப்பெற்ற உடம்புடையவர்களும், பொருப்பு தோளர் - மலைபோலப் பருத்தோங்கிய தோள்களையுடையவர்களுமான அவ்வரக்கவீரர்களுள், பின் நின்றார் - பின்னே நின்ற அரக்கவீரர்கள்,—என் என்றார்க்கு என் என் என்றார் - 'என் நெட்டித்தள்ளுகின்றீர்கள்?' என்றுகேட்கும் முன்னிற்பவர்களுக்கு ('நீங்கள் போகாமல் நிற்பது) என் என்?' என்று மறுமாற்றஞ்சொல்பவர்களாய், எய்தியது அறிந்திலாதார் - முன்னே செல்ல இடமில்லாமையால் அவர்கள் அவ்வாறு போகாமல் நிற்பதை யறிந்துகொள்ளாதவர்களாய், முன் நின்றார் முதுகு தீய - (தமக்கு) முன்னே நிற்கின்றவர்களின் முதுகின்புறம் (தமதுகோபாக்கினியினால்) தீந்துபோம்படி, முடுகுகின்றார் - விரைபவரானார்கள்; (எ - று.)

அநுமானைப் பிடித்துக்கொணரும்படி இராவணன் கட்டளையாற் செல்லுகின்ற அரக்கவீரர்கள் மிக்க பெருந்திரளாக இருந்ததனால், தமக்கு முன்னேயிருப்பவர்கள் செல்ல இடங்கிடையாமையால் தடைப்பட்டுநிற்க, அதனையுணராமற் பின்னேயிருப்பவர்கள், நெட்டித்தள்ள 'என் தள்ளுகின்றீர்கள்?' என்று முன்னே நிற்பவர் கேட்க, அவர்களை நோக்கி 'நீங்கள் என் செல்லாது நிற்கின்றீர்கள்? செல்லாது நிற்கின்றீர்கள்' என்று மறுமொழி சொல்லிக்கொண்டே, தமது கண்களின் கோபாக்கினி அவர்கள் முதுகிலே புறந்தக்க விரையலானார்க ளென்பதாம். பி - ம்:—[1]பொருவிற்றோளர். [2]என்கின்றார். [3]மூர்ச்சிக்கின்றார். (௯)

௧௦.—பின்னும் அவ்வரக்கரின் வருணனை.

வெய்துறு படையின் மின்னர் வில்லினர் வீசு காலர்
மையுறு விசும்பிற் றோன்று மேனியர் [1]மடிக்கும் வாயர்

கைபரந் துலகு பொங்கிக் கடையுக முடியுங் [2]காலைப்
பெய்யவென் றெழுந்த மாரிக் குவமைசால் பெருமை பெற்றார்.

(இ - ள்.) மடிக்கும் வாயர் - (கோபத்தால்) மடிக்கின்ற உதட்டையுடையவர்களாகிய அரக்கவீரர்கள்,—வெய்து உறு படையின் மின்னர் - கொடுமை மிகுந்த ஆயுதங்களாலான மின்னலையுடையவர்களும், வில்லினர் - வில்லையுடையவர்களும், வீசு காலர் - வீசுகின்ற மூச்சுக்காற்றை யுடையவர்களும் [பெருமூச் செறிபவர்களும்.] மை உறு விசும்பின் தோன்றும் மேனியா - கருநிறம் பொருந்திய வானத்திற் காணப்படுகின்ற உடம்பையுடையவர்களுமாய்,—கைபரந்து - எங்கும் பரவி, உலகு பொங்கி - உலகு முழுவதும் (சமுத்திரம்) பெருக்கெடுத்து, கடையுகம் முடியும் காலை - யுகாந்தகாலம் வந்து முடியும்போது, பெய்ய என்று எழுந்த - பெருமழை பொழியுமாறு கிளம்பின, மாரிக்கு - மேகத்துக்கு, உவமை சால பெருமை பெற்றார் - உவமையாதற்கு ஏற்ற பெருமையைப் பெற்றார்கள்; (எ - று.)

அவ்வரக்கவீரர்கள் யுகாந்தகாலத்தில் வானத்துத் தோன்றுகின்ற மேகக்கூட்டத்தை யொத்தன ரென்பதாம். மின்னல் இந்திரதநுசு பெருங்காற்று கருநிறவுடம்புடன் ஆகாயத்துத்தோன்றுதல் முதலிய தன்மைகளால் மேகம் அரக்கர்க்கு உவமையாதற்கு ஏற்கும். விசும்பின் தோன்றும் - விசும்பு போலத் தோன்றுகின்ற என்றுமாம். பி - ம்:—[1]இடிக்கும். [2]காலை. (40)

கக.—அநுமானால் நேர்ந்த அவமானத்தை நினைந்து, அரக்கவீரர் அவன்மீது விரைந்து செல்லுதல்.

பணியுறு [1]சோலை சிந்தி வேரொடும் பறித்த தம்மா
தனியொரு குரங்கு போலா நன்றுநந் தருக்கென் கின்றா
ரினி [2]யொரு பழிமற் றுண்டோ [3]விதனினென் றிரைத்துப்
முனிவுறு மனத்திற் [4]றாவி முந்துற முடுகு கின்றார். [பொங்கி

(இ - ள்.) 'பணி உறு சோலை சிந்தி - குளிர்ச்சிபொருந்திய (அசோக) வனத்தை யழித்து, வேரொடும் பறித்தது - மண்டபத்தையும் அடியோடு பெயர்த்து அழித்தது, தனி ஒரு குரங்குபோல் ஆம் - தனியாய் வந்த ஒரு குரங்காகும்; அம்மா - ஆச்சரியம்! நம் தருக்கு - நமது வீரச்செருக்கு, நன்று - நன்றாயிருக்கது!' என்கின்றார் - என்று கருதுகின்றவர்களாய்,—(அவ்வரக்க வீரர்கள்), 'இதனின் - (இப்பொழுது ஒரு குரங்கினால் நேர்ந்த) இதனைக் காட்டிலும் (மிக்க), மற்று ஒரு பழி - வேறொரு அவமானம், இனி - இன்னும், உண்டோ - (நமக்கு) உள்ளதோ? [இதுவே மிக்க பேரவமானம் தருவதாகுமென்றபடி], என்று—,' இரைத்து - கர்ஜ்ஜித்து, பொங்கி - கோபித்து, முனிவுறு மனத்தின் - சினங்கொண்ட மனத்தோடு, தாவி முந்துற முடுகுகின்றார் - தாவி (ஒருவரையொருவர்) முற்பட விரைந்து செல்பவரானார்கள்; (எ - று.)

ஒருபோதும் அவமானப்படாத அரக்கவீரர் புதிதாக அநுமானால் தமக்கு நேர்ந்த அவமானத்தை நினைத்து ரோஷங்கொண்டவர்களாய்,

அவ்வுவமானம் தம்மைத் துணை, ஒருவரின்ஒருவர் முற்படலானார்களென பதாம். மனத்தின் தாவி - மனோவேகத்துடன் சென்று என்று உரைப்பினுமாம். குரங்குபோலாம், போல் - ஒப்பில்போலி. பி - ம்:—[1]செயலை. [2]உற. இதிலெனவெரித்து. [1]தாமே. (கக)

கஉ.—இதுமுதல் நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்; அவ்வரக்கர் பேராரவாரத்தோடு அநுமானமீது போர்செய்யச் செல்வதைத் தெரிவிக்கும்.

எற்றுறு முரசம் வின்[1]ஞாணேறவிட் டெடுத்த வார்ப்புஞ்
சுற்றுறு கழலுஞ் சங்குந் [2]தெழிதெழித் துரப்புஞ் சொல்லு
[3]முற்றுடன் றொன்றா யோங்கி யொலித்தெழுந் தூழிப் பேர்வி
னற்றிரைக் கடல்க ளோடு மழைகளை நாவ டக்க.

(இ - ள்.) எற்றுறு முரசம் - எறிகின்ற முரசத்தினோசையும், வில் நாண் ஏற விட்டு எடுத்த ஆரப்பும் - வில்லிலே நாணை யேற்றிப் பூட்டி (அதனைத் தட்டி) யெழுப்பிய ஆரவாரமும், சுற்றுறு கழலும் - (காலிற்) சுற்றிக்கட்டிய வீரக்கழலினின்று தோன்றிய ஓசையும், சங்கும் -(முழங்குகின்ற) சங்கத்தின் நாதமும், தெழிதெழித்து உரப்பும் சொல்லும் - ஆரவாரித்து அதட்டிக்கூறுகின்ற சொற்களில் தோன்றிய ஓசையும், (ஆகிய இவ்வொலிகளெல்லாம்), உடன்று ஒன்று ஆய் உற்று ஓங்கி ஒலித்து எழுந்து - மாறுபட்டுப் பின்பு ஒன்றாகச்சேர்ந்து மிகப்பேரொலியாகிக் கிளம்பி, ஊழி போழ்வில் - யுகாந்தகாலத்தில், நல் திரை கடல்களோடு - பெரிய அலைகளையுடைய சமுத்திரகோஷத்தையும், மழைகளை - மழைகளினிடிமுழக்கங்களையும், நா அடக்க - ஒலியடங்கும்படிசெய்ய;—(எ - று.)—'செல்கின்றாரும்' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

அவ்வரக்கர் போரெழுந்துசென்றபோது பல்வகையொலிகள் தோன்றியமை இச்செய்யுளில் விளக்கப்பட்டதென்க. முரசு முதலியவை - அவற்றினின்று எழும் ஒலிகளுக்கு முதலாகுபெயர்கள். பி-ம்:—[1]நாணேறும். [2]தெழித்தெழித்துரைக்கும். [3]உற்றுடனொன்றாய். [4]அலைகளை. (கஉ)

கங. தெருவிட மில்லென் றெண்ணி வானிடைச் செல்கின் றாரும்
புருவமுஞ் சிலையுங் கோட்டிப் புகையுயிர்த் துயிர்க்கின் றாரு
மொருவரி னொருவர் முந்தி [1]முறைமறுத் துருக்கின் றாரும்
விரிவில விலங்கை யென்று வழி [2]பெறார் விளிக்கின் றாரும்.

(இ - ள்.) தெரு இடம் இல் என்று எண்ணி - தெருவிலே (நடந்து செல்வதற்கு) இடம் போதாது என்று நினைத்து, வானிடை செல்கின்றாரும் - ஆகாயத்தினிடத்திலுஞ் செல்லுகின்றவர்களும், புருவமும் சிலையும் கோட்டி புகை உயிர்த்து உயிர்க்கின்றாரும் - (தமது) புருவங்களையும் கையிற்கொண்ட வில்லையும் ஒருசேரவளைத்து வைத்தவண்ணம் (கோபாக்கினியாற்) புகையை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு பெருமூச்சு விடுகின்றவர்களும், ஒருவரின் ஒருவர் முந்தி முறை மறுத்து உருக்கின்றாரும் - (வரிசையாகச்செல்பவரில்) ஒருவரினும் ஒருவர்

முற்பட்டு முறைதவறியதனால் (முறைதவறியவர்மீது) கோபங்கொள்ளுகின்றவர்களும், வழிபெறார் இலங்கை விரிவு இலது என்று விளிக்கின்றாரும் - இலங்கைபுரி (இவ்வீரர்கள்செல்லுதற்கு ஏற்ற) பரப்புடையதன்று என்று (தாராளமாகச்செல்லுவதற்கு) வழிகிடைக்கப் பெறாதவர்களாய்க் கத்துகின்றவர்களும்; (எ - று.)

முறைமுறைத்து - உறவுமுறை பாராட்டாமல் என்றலு மொன்று. பி - ம்:—[1]உரைமறந்துரைகின்றாரும். *பெறு. (கங)

கச. [1]வாளுறை விதிர்க்கின் றாரும் வாயிதழ் மடிக்கின் றாருந்
தோளுறத் தட்டிக் கல்லைத் துகள்படத் துகைக்கின் றாருந்
தாள்பெயர்த் திடம்பெ றாது தருக்கினர் நெருக்கு வாருங்
கோள்வளை யெயிறு தின்று தீயெனக் கொதிக்கின் றாரும்.

(இ - ள்.) வாள் உறை விதிர்க்கின்றாரும் - வாள்களை உறைகளினின்று எடுத்து அசைப்பவர்களும், வாயிதழ் மடிக்கின்றாரும் - உதடுகளைத் (தமது கோபந்தோன்ற) மடிக்கின்றவர்களும், தோள் உற தட்டி கல்லை துகள் பட துகைக்கின்றாரும் - (தமது வீரந்தோன்ற) தோள்களை உரப்பாகத் தட்டிப் பெருங்கற்களையும் துகளாம்படி துகைத்துவிடுபவர்களும், * தாள் பெயர்த்து இடம் பெறாது தருக்கினர் நெருக்குவாரும் - தாள்களைத் தூக்கி (ப் பிறகு அதனை வைத்தற்கு) இடங்கிடைக்காமல் செருக்குக்கொண்டு நெருக்குகின்றவர்களும், கோள் வளை எயிறு தின்று தீ என கொதிக்கின்றாரும் - பலமுள்ள வளைவான பற்களைக் கடித்து நெருப்புப்போலக் கொதிக்கின்றவர்களுமாகிய,— (எ - று) 'அனைவரும்' என்று முடிக்க. பி - ம்:—[1]வாளினை. (கச)

வேறு.

கரு. அனைவரு மலையென நின்றா ரளவறு படைகள் பயின்றா
ரனைவரு மமரி லுயர்ந்தா ரகலிட நெளியநடந்தா
ரனைவரும் வரனின மைந்தா ரசனியி னணிகளணிந்தா
ரனைவரு மமரரை வென்றா ரசுரரை [1]யுயிரை யயின்றார்.

(இ - ள்.) அனைவரும் - யாவரும், மலை என நின்றார் - மலைபோல எதற்குஞ் சலியாது நிற்பவர்; அளவு அறு படைகள் பயின்றார் - மிகப்பல ஆயுதங்களைப் பழகினவர்கள்; அனைவரும்— அமரின் உயர்ந்தார் - போர் செய்வதிற் சிறந்தவர்கள்; அனைவரும்—, வரனின் அமைந்தார் - வரபலம் பொருந்தப்பெற்றவர்கள்; அசனியின் அணிகள் அணிந்தார் - வச்சிராயுதம் போலப் பேரொளிவீசுகின்ற ஆபரணங்களைப் பூண்டவர்கள்; அமரரை வென்றார் - தேவர்களை வென்றவர்களும், அசுரரை உயிரை அயின்றார் - அசுரரது உயிரைக் கொன்றுதின்றவர்களுமாகிய, அனைவரும் - அவ்வரக்கவீரர்யாவரும், அகலிடம் நெளிய நடந்தார் - (பாரமிகுதியால்) இந்தப்பூமி நெளியும்படி (அநுமானுள்ள விடம்நோக்கி) நடந்தார்கள்; (எ - று.)

அரக்கவீரரில் ஒவ்வொருத்தர்க்கும் மலையெனத்திறல் முதலிய தன்மைகள் நிரம்பியிருந்தன வென்பதை வற்புறுத்துதற்பொருட்டு, 'அனைவரும்' என்பதைப் பன்முறை கூறினர். அசனி வச்சிராயுதத்துக்குப் பெயராதலை "அசனி வச்சிரப்படையாகும்மே" என்ற பிங்கலந்தையாலும் அறிக. அசுரரை உயிரை அயின்றார் - இரண்டு செயப்படுபொருள் வந்த செய்வினை; இவ்வாறு வருவது 'தவிகாமகர்த்தரிபரயோகம்' என்று வடமொழியிற் பெயர்பெறும். பி - ம்.—[1]வேரொடுதின்றார். (௪௫)

௪௬.—இதுவும், அடுத்த கவியும்-அவ்வரக்கவீரரின் வலிமையைத்தெரிவிக்கும்.

[1]குறுகின தவமுய லம்பொற் குரைகழ லுரகரும் வன்போர்
முறுகின பொழுதி னுடைந்தார் முதுகிடை முறுவல்பயின்றார்
நிறுகின நிதிகிழ வன்போ நிசைகெட வளகை யெறிந்தார்
தெறுகுந ரின்மையின் வன்றோ டினவுற வுலகு திரிந்தார்.

(இ - ள்.) குறுகின தவம் முயல் - (இவ்வரக்கரோடுபொருது வெல்வதற்கு ஏற்றவாறு மிகுந்த பெருந்தவத்தைச்செய்யாது) அற்பமான தவத்தைச் செய்த, அம் பொன் குரை கழல் உரகரும் - அழகிய பொன்னாற்செய்த ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த நாகசாதியாரும், வல் போர்முறுகின பொழுதின் உடைந்தார் - (இவ்வரக்கரோடு) வலிய யுத்தம் மும்முரமாக நடந்த பொழுதில் (இவ்வரக்கரிடத்துத்) தோற்றவர்களாய், (முதுகுகாட்டி ஓடிய பொழுது), முதுகு இடை முறுவல் பயின்றார் - (அவர்கள்) முதுகுகாட்டுதலைக் கண்டு பரிகாசமாகச் சிரித்தவர்கள்; இறுகின நிதி கிழவன் போ இசை கெட - மிகுந்த செல்வங்கட்குத் தலைவனான குபேரனது பெருங்கீர்த்தியும் அழியும்படி, அளகை எரிந்தார் - (அவனது) அளகாபட்டணத்தையும் (தமது படைக்கலங்கொண்டு) மோதினவர்கள், தெறுகுநர் இன்மையின் - (தம்மோடு) மாறுபட்டுப் பொருபவரைப் பெறாமையால், வல் தோள் தினவு உற - (தமது) வலியதோள்கள் தினவுண்டாக, உலகு திரிந்தார் - உலகத்தில் (தம்மோடு பொருமாறு வேறேனும் கிடைப்பாரோ? என்று தேடிக்கொண்டு) திரியுந் தன்மையுள்ளவர்கள், (அவ்வரக்கர்கள்); (எ - று.)

உரகர் - தேவசாதியுள் ஒருவகையார். அரக்கரை எதிர்த்து வெல்லும் நல்வினை செய்யாதவராய் இவரிடத்துத் தோற்று முதுகுகொடுத்தனராதலின், அவ்வாறான உரகரை 'குறுகினதவமுயல் ..உரகர்' என்றார். உரகரும், உம் - உயர்வுசிறப்பு. அவ்வுரகவீரர் தம்மோடு எதிர்த்துப்பொருது முன்னிற்கமாட்டாது அஞ்சி முதுகு கொடுத்தோட, அப்போது அவர்கள் அஞ்சியோடுவது கண்டு 'என்னே இவர்கள் வலிமை!!' என்று அவ்வுரகரைக்குறித்து எள்ளலகைதோன்றச் சிரிக்கலாயினர் இவ்வரக்கவீரரென்பது, முன்னிரண்டடிகளிற் கூறிய பொருள். [1]'குறுகினகசரும் மின்போற்குரைகழலுரகரும்' என்று பாடங்கொண்டு - குறைதலான சட்டையிட்டிருக்கிற சித்தரும் மின்போலொளிவிட்டுச் சத்திக்கிற வீரக்கழலையணிந்த உரகசாதியாரும் என்று பொருளுரைத்து,

அவ்விருவரையும் முதுகொடித்து ஒடுமாறு பெரு வீரங்காட்டினவர் அரக்க வீரர் எனக் கருதலுங்கூறுவாருமுளர். பி-ம்:—"முறையினில்." இன்மையர்.

கஎ. வரைகளை யிடறுமி னென்றான் மறிகடல் பருகுமி னென்றா
னிரவியை விழவிடு மென்றா னெழுமழை பிழியுமி னென்றா
னரவின தரசினை யொன்றோ தரையொடு மரையுமி னென்றாற்
றரையினை யெடுமெடு மென்றா னொருவர தமைதல் சமைந்தார்.

(இ - ள்.) (அன்றியும்), வரைகளை இடறுமின் என்றான் - மலைகளை இடறித் தள்ளுங்களென்றாலும், மறி கடல் பருகுமின் என்றால் - (அலை) மடங்குகின்ற கடல்நீரைக் குடித்துவிடுங்க ளென்றாலும், இரவியை விழ விடும் என்றால் - (வானத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற) சூரியனைக் கீழே விழும்படி தள்ளிவிடுங்க ளென்றாலும், எழு மழை பிழியுமின் என்றால் - (வானத்திற்) செல்லுகின்ற மேகங்களைப் பிழிந்துவிடுங்க ளென்றாலும், அரவினது அரசினை தரையொடு அரையுமின் என்றால் - சர்ப்பராசனான ஆதிசேஷனைத் தரையோடு தரையாக அரைத்துவிடுங்களென்றாலும், தரையினை எடும் எடும் என்றால் - இந்தப் பூமியைப்பெயர்த்தெடுத்து விடுங்க ளென்று சொன்னாலும், ஒருவர அது அமைதல் சமைந்தார் - (இவ்வரக்கவீரர்களுள்) ஒருத்தரே அவ்வத்தொழிலைச் செய்துமுடித்தற்குத் தக்கவர்; ஒன்றோ (இவர்கள்வல்லமை) இவ்வளவு மாத்திரமேயோ? (எ - று.)

இவர்கள் வல்லமை இவ்வளவோடு அடங்காதென்றபடி, எழுமழை - ஸப்தமேகமுமாம். அரவினை யரசினை யொன்றோ என்றேற்ற எடுத்து - அரவினுக்கு அரசனாகிய ஆதிசேஷனை மாத்திரமோ? (அவன்போன்ற) அஷ்டமாநாகங்களையும், தரையோடு அரையுமின் என்றாலும் அதையும் செய்யவல்லவர் என்னலுமாம். வரைகளை யிடறுமின் என்றால், ஒருவர் அது அமைதல் சமைந்தாரென்று தனித்தனி முடியும்; அதுபற்றியே, 'அது' என்று ஒருமையாற் கூறினது. (கஎ)

கஅ.—அரக்கவீரர் அநுமானைநோக்கி வருதல்.

தூளியி னிமிர்படலம்போ யிமையவர் விழிதூற வெம்போர்
[1]மீளியி னினமென வன்றாள் [2]விரைபுலி நிரையென விண்டே
[3]யாளியி னணியென வன்றே [4]லலைகடல் விடமென வஞ்சா
வாளியின் விசைகொடு திண்கார் வரைவரு வனவென வந்தார்.

(இ - ள்.) நிமிர் தூளியின் படலம் போய் இமையவர்விழி தூற - (அரக்கவீரர் விரைந்துசெல்வதால்) மேலேகிளம்புகிற புழுதியின் தொகுதி வியாபித்து மேலுலகிலுள்ள தேவர்களது கண்விழிகளைத் தூர்த்துவிட,—வெம் போர் மீளியின் இனம் என - கொடிய போர்செய்தற்கு உரிய வலிமைத்தொகுதியே உருவெடுத்துவந்தாற்போலவும், வல் தாள் விரை புலி நிரை என - வலிமையுள்ள கால்களால் விரைந்து செல்லுகின்ற புலிக்கூட்டங்கள் போலவும், விணதோய் ஆளியின் அணி

என - ஆகாயத்திற் பாய்ந்து செல்லுகின்ற சிங்கங்களின் வரிசை போலவும், அன்று எல் - (இவைகள்) அல்லாவிட்டால், அலைகடல் விடம் என - அலை கின்ற பாற்கடலினின்று தோன்றிய விஷம்போலவும், அஞ்சா - சிறிதும் அச்சமென்பதைக் கொள்ளாமல், வாளியின் விசைகொடு - பாணத்தின் வேகத்தைக்கொண்டு, திண் கார் வரை வருவன என - வலியமேகங்கள் மலையை நோக்கி வருவனபோல, வந்தார் - (அநுமானைநோக்கி அவ்வரக்கவீரர்) வந்தார்கள்; (எ - று.)

விழிதுற வந்தார என இயையும். திண்கார்வரையென்று எடுத்து-வலிய கரியமலைகள் நடந்துவருவனபோல என்று உரைப்பதும் உண்டு. பி - ம்:— [1]ஆளியின். [2]அரி. [3]மீளியின். [4]விரி. (கஅ)

கக.—அரக்கவீரர் அநுமானுள்ள பொழிலைச் சூழ்தல்.

பொறிதர விழியுயி ரொன்றோ புகையுக வயிலொளி மின்போற்
செறிதர வுருமதிர் கின்றார் [1]திசைதொறும் விசைகொடு சென்றார்
எறிதரு கடையுக வன்கா லிடறிட [2]வுருமினம்போய்
மறிதர மழையகல் விண்போல் [3]வடிவழி பொழிலை வளைந்தார்.

(இ - ள்.) விழி - (தமது) கண்களினின்று, பொறி தர - நெருப்புப் பொறி பறக்கவும், உயிர் ஒன்றோ - மூச்சுக்காற்று மாத்திரமோ? (அதனோடு), புகை - புகையும், உக - வெளிப்படவும், அயில் ஒளி மின் போல் செறிதர - வேலாயுதங்கள் ஒளியையுடைய மின்னலைப்போல நெருங்கி வரவும், உரும் அதிர்கின்றார் - இடிபோலக் கர்ச்சிக்கின்றவர்களும், திசைதொறும விசை கொடு சென்றார் - திக்குக்களிலெல்லாம் வேகமாகச் சென்றவர்களுமாகிய அவ்வரக்கவீரர்கள்,—கடை யுகம் எறிதருவல் கால் இடறிட - (தாம் செல்லுகின்ற வேகத்தாலே) யுகாந்தகாலத்தில் வீசுகின்ற கொடிய பெருங்காற்று (த்தோன்றி) வீசியடிக்கவும்,—உருமின் இனம் போய் மறிதர - இடிகளின் கூட்டம் (இவர்கள் செய்யும் ஆரவாரத்துக்கு முன்னே தலையெடுக்காமல்) தலைமடங்கவும்,—மழை அகல் விண்போல் - மேகசஞ்சாரமற்ற ஆகாசம் போல, வடிவு அழிபொழிலை-தன்னுருவம் அழிந்துகிடந்த அசோகவனத்தை, வளைந்தார் - சூழ்ந்துகொண்டார்கள்; (எ - று.)

அநுமானால் மரங்கள் பலவும் அழிந்து வெற்றிடமான அசோகவனத்துக்கு, மழை நீங்கிய ஆகாயம் உவமை. பொறிதர உக செறிதர இடறிடமறிதர வளைந்தார் என இயையும். பி - ம்:—[1]திசைதொறு திசைதொறு. [2]உடுவின். [3]அட. (கக)

உ௦.—அநுமான் அரக்கவீரர் வருவதைக் காணுதல்.

வயிரொலி வளையொலி வன்கார் மழையொலி முரசொலி மண்பா
லயிருலை வுறவிமி ரும்[1]போ ருறுமொலி செவியினுணர்ந்தான்
வெயிலவிர் கதிரவ னும்போய் வெருவிட வெளியிடை விண்மேலாய்
[illegible] நின்று னைவர் வருதொழில் கண்டான்.

(இ - ள்.) வெயில் விரி கதிரவனும் போய் வெருவிட [வெருவிப்போய் விட] வெயிலை வீசுகின்ற சூரியனும் அஞ்சிவிலகிப்போயவிட, வெளியிடை - திறந்த வெளியான இடத்தில், விண் தோய் கயிலையின் மலை என - ஆகாயத்தைத் தளாவிய கைலாச மலைபோல, நின்றான் - நின்றவனாகிய அநுமான்,— உயிர் ஒலி - ஊதுகொம்பினோசையும், உரை ஒலி - சங்கினோசையும், வல் கார் மழை ஒலி முரசு ஒலி - வலிய கார்காலத்து மேகமுழக்கம் போன்ற பேரிகையினோசையுமாகிய, மண்பால் உயிர் உலைவு உற மிகிரும் பேர் உறும் ஒலி - தரையினிடத்துள்ள பிராணிகள் யாவும் கலக்கும்படி மிக்குத் தோன்றுகின்ற போர்செய்வதைக் குறிப்பிக்கின்ற ஓசைகளை, செவியின் உணர்ந்தான் - காதினால் கேட்டு (அரக்கவீரர் தன்மீது வருவதை) அறிந்தவனாய், (பின்பு), அனையவர் வரு தொழில கண்டான் - அவ்வரக்கவீரர் வருவதைக் கண்டான்; (எ - று.)

போருக்குரிய பறை முதலியவற்றை முழக்கிக்கொண்டு அரக்கவீரர் வருவதை; அநுமான் அப்போது தன்காதில்வீழ்ந்த பேரகோரத்தால் முதலில் தெரிந்துகொண்டு, பிறகு அவர் வருவதைக் கண்ணினால் நேரே கண்டனனென்பதாம். இளம் பருவத்திலேயே தன்னைத் தாவிப்பிடித்த அநுமான் ஓங்கி நிற்பதைக் கண்டு மீண்டும் தன்னைப்பற்றிக்கொள்வானோ? என்று சூரியன் அஞ்சினனென்க: அன்றி, வெருவிட என்பதை 'வரு' என்பதனோடு சேர்த்து, அரக்கவீரர் பெருந்திரளாக வருவதனால், அப்போது அவர்கள் பாதங்களினால் மேலெழுப்பப்படுகிற தூளி சூரியனை அடியோடு மறைப்பது பற்றி, அரக்கவீரர் வருதொழிலால் கதிரவன் வெருவலாயினனென்னலுமாம். பி - ம்.—[1]பெருகுமெறி. (உ௦)

உக.—அநுமான் தனது ஆலோசனை பலித்ததற்கு மகிழ்தல்.

இதவிய லிதுவென முன்பே யியைவுற வினிது தெரிந்தான்
பதவிய லறிவு பயந்தா லதனில பயனுள துண்டோ
[1]சிதவியல் கடிபொழி லொன்றே சிதறிய செயற்று நின்றோ
[2]ருதவிய லினிதி னுவந்தா னெவரினு மதிக முயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) எவரினும் அதிகம் உயர்ந்தான் - எல்லாரைக்காட்டிலும் மிகச் சிறந்தவனாகிய அநுமான்,—'இது இதம் இயல் - (அசோகவனத்தை முறிக்கின்ற) இதுதான் இதமான செயல்,' என - என்று, முன்பே - முன்னமே, இயைவுற இனிது தெரிந்தான் - பொருத்தமாக நன்கு அறிந்தான்; பதம் இயல் அறிவு பயந்தால் - பக்குவமான தன்மையையுடைய அறிவுதோன்றினால், அதின் நல பயன் உளது உண்டோ - அதைக்காட்டிலும் நல்ல பயனுள்ளது வேறு உண்டோ? [இல்லையென்றபடி]; கடி பொழில் சிதைவு இயல் ஒன்றே - காவலுள்ள அசோகவனத்தை அழித்ததான செயலொன்றுதானே சிதறிய செயல் தரு திண்மோர் உதவு இயல் - (அரக்கவீரர்) தோற்றோடுகின்ற செயலை யுண்டாக்கக்கூடிய வலியபோரைத் தோற்றுவித்த இந்தத் தன்மையைக்குறித்து, இனிதின் உவந்தான் - மிகுதியாகச் சந்தோஷித்தான்; (எ - று.)

முதலிரண்டடி - கவிகூற்று. "இப்பொழிலினைக் கடிதிறுக்குவெனி றுந்தா, லப்பெரிய பூசல் செவிசார்தலு மரக்கர், வெப்புறசினத்த ரெதிர் மேல்வருவர் வந்தால், தப்புற முருக்கி யுயிருண்ப விதுசூதால்" என்று அநுமான் ஆராய்ந்து தீர்மானித்தபடியே நிகழ்வது பற்றி, 'இதவியலிது வென முற்தே யிலையுற வினிது தெரிந்தான்' என்றார். 'அநுமான் தன் னுடைய முதிர்ந்த அறிவினால் ஆராய்ந்து தீர்மானித்தது, இனியபயனையே விளைத்தது' என்ற சிறப்புப் பொருளை 'பதவியலறிவு பயந்தால் அதின்கல பயனுளது உண்டோ' என்ற பொதுப்பொருள் கொண்டு சமர்த்தித்தார்; இது - வேற்றுப்பொருள்வைப்பணியின்பாற்படும். அநுமானு தான் நினைத் தபடியே அவ்வனத்தை முறித்தசெயல் அரக்கவீரர் பலரும் [illegible] யும்படி பெரும்போரை விளைத்ததற்கு மனமுவந்தா னென்பது, பின்னிரண் டடிகளிற் கூறிய விஷயம். பி - ம்:—[1]சிதைவில. [2]உதவியையினிதினு வந்தான். (உ௧)

உஉ.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - அரக்கவீரர் படைக்கலங்களையெறிந்த வண்ணம் அநுமானை நெருங்குதலைக் கூறும்.

இவனிவ னிவனென நின்று [1]ரிதுவென முதலி யெதிர்ந்தார்
பவனனின் முடுகி [2]நடந்தார் பகலிர வுறமிடை கின்றார்
புவனியு மலையும் விசும்பும் பொருவரு நகரு முடன்போர்
துவனியி லதிர விடம்போற் சுடர்விடு படைக டொடர்ந்தார்.

(இ - ள்.) பகல் இரவு உற மிடைகின்றார்-பகற்பொழுதிலேயே இராப் பொழுது தோன்றும்படி நெருங்குபவராகிய மிகக்கருநிறமுள்ள அவ்வரக்க வீரர்கள்,—இவன் இவன் இவன் என நின்றார் - (இவ்வனத்தை யழித்தவன்) இவன்தான் இவன்தான் இவன்தான் என்று குறிப்பித்துக் காட்டுபவர்களாய், இது என முதலி எதிர்ந்தார் - (நாம் செய்ய வேண்டியது, இவனைப்பிடிக் கின்ற) இச்செயலே என்று முற்பட்டு எதிர்த்து, பவனனின் முடுகி நடந்தார்- வாயுவைப்போல விரைந்து நடந்தவர்களாய், புவனியும மலையும் விசும்பும் பொரு அரு நகரும் - நிலவுலகமும் அதனிலுள்ளமலைகளும் ஆகாசமும் ஒப் பில்லாத அந்த இலங்காபட்டணமும் ஆகிய இவை, உடன் போர் துவனியில் அதிர - ஒருசேரப் போர்முழக்கத்தினாலே அதிர்ச்சியடைய, விடம்போல் - விஷம்போல(த்தவறாமற் கொல்லவல்லனவாய்), சுடர் விடு - ஒளி வீசுகின்ற, படைகள் - ஆயுதங்களை, தொடர்ந்தார் - (அநுமான்மீது) பிரயோகித்தார்கள்; (வி - கு.)—துவனி - த்வநி; வடசொல். பி - ம்:—[1]இவ்வெனமுதல்வர். [2]அடைந்தார். (உஉ)

உ௩. மழைமுக மறிகட லும்போய் [1]மதமற முரச மறைந்தார்
முழைமுகளி [2]னிதழ்க டிறந்தார் முதுபுகை கதுவமுனிந்தார்
பிழைமயில படவா ளினரோள் பிடருற வடியிடு கின்றார் [தார்.
கழைதொடா வனவெரி யுண்டா லென [3]வெறி படைஞர்கலந்

(இ - ள்.) மழைகளும மறி கடலும் மதம போய் அற - மேகங்களி னிடிகளும் அலைமடங்குகின்ற கடல்களின் கோஷமும (பேராரவார

மூடைமையால் தாம் கொண்ட) செருக்குக் கெட்டு ஒழியும்படி [அவற்றினும் மிக்க ஒலியுண்டாகுமாறு], முரசம் அறைந்தார் - பேரிகைகளைக் கொட்டி முழக்குபவர்களும், முழைகளின் இதழ்கள் திறந்தார் - மலைக்குகைகள் போலத் தோன்றும்வண்ணம் வாய்களைத் திறந்து கொண்டிருப்பவர்களும், முது புகை கதுவ முனிந்தார் - மிக்க புகை கம்மிக்கொள்ளும்படி பெருஞ் சினங்கொண்டவர்களும், பிழை இல படம் அரவின் தோள் பிடர் உற அடி இடுகின்றார் - குற்றமற்ற படங்களையுடைய ஆதிசேஷனது தோள்களும் பிடரியும் (பாரமிகுதியைச் சுமக்கமுடியாமையால்) ஒன்றாய்விடும்படி கால்களைப் பெயர்த்துவைப்பவர்களுமாகி, கழை தொடர் வனம் எரி உண்டால் என - மூங்கில்கள் தங்கியிருக்கப்பெற்ற காடு தீப்பற்றியெரிந்தாற்போல [மூங்கில்காட்டில் நாற்புறத்திலும் பற்றி மூளும் தீப்போல], எறி படைஞர் - வீசுகின்ற ஆயுதங்களையுடைய அவ்வரக்கவீரர்கள், கலந்தார். - (அநுமான் மீது) ஒருங்கு திரண்டார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]மறைதர. [2]இருள்கள். [3]எரி. (உங)

உச.—அநுமான் அரக்கவீரரை யெதிர்க்குமாறு ஒருமரத்தைக் கைபிற்கொண்டு நிற்றல்.

அறவனு மதனை யறிந்தா னருகினி னழகி னமைந்தா
[1]ரிறவினி னுதவு நெடுந்தா ருயர்மர மொருகை யியைந்தா
[2]னுறவரு துணையென வன்றோ வுதவிய வதனை யுவந்தா
னிறைகடல்[3]கடையு நெடுந்தாண் மலையென நடுவ ணிமிர்ந்தான்.

(இ - ள்) அறவனும் - தருமசொரூபியாகிய அநுமானும், அதனை அறிந்தான் - (அரக்கர் தன்னைச் சூழ்ந்துகலந்த) அந்தச்செயலை யறிந்து, அருகினின் அழகின் அமைந்தார் இறவினின் உதவு - தன்னருகே இனிதான யுத்தவேஷத்தோடு சூழ்ந்துகொண்ட அரக்கரின் மரணத்துக்குத் துணையாக உதவக்கூடிய, தார் நெடு உயர் மரம் - நீண்ட ஒழுங்கான மிகவும் ஓங்கிய மரமொன்றை, ஒரு கை இயைந்தான் - (தனது) ஒருகையி லெடுத்துக்கொண்டு, உறவரு துணை என அன்றோ - 'மனத்திற்கு ஏற்பஉதவி செய்ய வருகின்ற ஒரு துணைவனைப்போல வல்லவோ (இதுஉள்ளது' என்று), உதவிய அதனை - (தனக்குத் தக்கசமயத்திலே) உதவுமாறு கிடைத்த அம்மரத்தைப்பற்றி, உவந்தான - சந்தோஷித்தவனாய்,—நிறைகடல் கடையும் - (பால்) நிறைந்த கடலைக் கடைதற்கு உரிய, நெடுதாள் மலைஎன - நீண்ட அடியையுடைய மந்தரமலையைப்போல, நடுவண் நிமிர்ந்தான் - (அவ்வரக்கர்களின்) நடுவிலே உயர்ந்து தோன்றினான்; (எ - று.)

மற்றை மரங்களைபோல வெகுதூரத்தில் விழுந்திடாமல் தனதருகில்தானே விழுந்து அரக்கர்களையழித்தொழிக்கும்படி தக்க சமயத்தில் உதவினமைபற்றி, அம்மரத்தை அநுமான் வியந்தனனென்க. தனக்கென்று ஒரு நன்மையையும் நாடாமல் தருமத்துக்கே பாடுபடுபவன் இவ்வநுமானென்பார், அவனை 'அறவன்' என்றார். அரக்கரட

லைக் கலக்கப்போவதால், அநுமானுக்கு மந்தரமலை உவமையாதற்கு ஏற்கும். பி - ம்:—[1]இறவுருவயிரநெடுந்தோளெழுபணைமரமிகவன் கால், இறவினிதுதவுநெடுந்தோளெழுபணைமரமிக வணைகால. [2]உறுபெருதுணையெனவொன்றே வுதவிய வதனையுவந்தான். [3]கடையநெடுந்தூண்மலையென வநுமன். (உ௪)

௨௫.—இதுமுதற் பதினெரு கவிகள் - அரக்கவீரர் பலபடியாக அழிந்துபோனதைத் தெரிவிக்கும்.

பருவரை [1]புரைவன வன்றோள் [2]பனிமலை யருவி நெடுங் கால்
சொரிவன பலவென மண்டோய் துறை பொரு குருதி சொரிந்தா
ரொருவனை [3]யொருவர் தொடர்ந்தா ருயர்தலை யடைய வுருண்டா
ரருவரை நெரிய [5]விழும்பே ரசனியு மசைய வறைந்தான்.

(இ - ள்.) (அவ்வநுமான),—அரு வரை நெரிய விழும் - பெரியமலைகளும் சிதைந்துபோமபடி விழுகின்ற, பேர் அசனியும் - பெரிய இடியும், அசைய - (தாக்கின விசையைக் கண்டு) பின்வாங்கும்படி, அறைந்தான் (அம்மரத்தைக்கொண்டு அரக்கவீரர்களை) அடித்தான். (அதனால் அவர்களிற் சிலர்), பனி மலை - குளிர்ந்த மலைகள், அருவி நெடு கால் பல சொரிவன என - அருவியினாலான நீண்டவாய்க்கால்கள் பலவற்றைச் சொரிவன போல, பருவரை புரைவன வல் தோள் - பெரிய மலைகளையொப்பனவான வலிய தோள்களினால், மண் தோய் துறைபொரு குருதி சொரிந்தார் - தரையிற் பொருந்திய நீர்த்துறைகளிலே போய்ப் பாய்கின்ற இரத்தநீரைச் சொரிந்தவர்களாய், ஒருவனை ஒருவர் தொடர்ந்தார் - (அச்சத்தினால்) ஒருத்தரை ஒருத்தர் பற்றிக்கொண்டு, உயர் தலை உடைய உருண்டார் - உத்தமாங்கமான தலைகள் (மரத்தினால் தாக்குண்டு) உடைந்து இறந்தொழிந்தார்கள்; (எ - று.)

தோள்களுக்கு மலைகளும், அத்தோள்கள் சொரிகின்ற இரத்தப்பெருக்குக்கு அம்மலைகளின் அருவிநீர்க்கால்களும் உவமையாம். பி - ம்:—[1]புரைவனவென்றோள். படாமழை. கார். [3]ஒரு. இரும்போர். (உ௫)

௨௬. பறைபுரை விழிகள் பறிந்தார் [1]படியிடை நெடிது படிந்தார், பிறைபுரை யெயிறு மிழந்தார் பிடரொடு தலைகள் பிளந்தார், குறையுயிர் [2]சிதற நெரிந்தார் குடரொடு குருதி [3]குழைந்தார், முறைமுறை படைக ளெறிந்தார் முடையுடன் மறிய முறிந்தார்.

(இ - ள்.) (இன்னுஞ் சிலவீரர்கள்), முறை முறை படைகள் எறிந்தார் - (அநுமானை வெல்லக்கருதி) முறையாக நின்று ஆயுதங்களை (அவன்மேல்) எறிந்து, (அவ்வநுமானால் தாக்கப்பட்டவர்கள்), பறை புரை விழிகள் பறிந்தார் - பறைகளைப்போன்ற கண்விழிகள் பறியுண்டு, படியிடை நெடிது படிந்தார் - தரையின்மீது நீள விழுந்தவர்களாய், பிறை புரை எயிறும் இழந்தார் - பிறைசசந்திரன்போன்ற பற்களையும் இழந்து, பிடரொடு தலைகள் பிளந்தார் - பிடரியும் தலைகளும் பிளக்கப்பெற்று,

குறை உயிர் சிதற நெரித்தார் - குற்றுயிரும் சிதறிப்போம்படி மிதிபட்டு நெரித்து, குடரொடு குருதி குழைந்தார் - குடலும் இரத்தமும் ஒன்றோடொன்று குழைந்து போகப் பெற்று, (இவ்வாறு), முடை உடல் மறிய - முடைநாற்றமுள்ள (தமது) உடம்புகள் அழியும்படி, முறிந்தார் - முறியப்பெற்றார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]படையிடை. [2]சிதறி. [3]சொரிந்தார். (உக)

உஎ. [1]புடையிடை [2]விடுகன லினகாய் பொறியிடை மயிர்கள் புகைந்தார், தொடையொடு முதுகு துணிந்தார் சுழிபடு குருதி சொரிந்தார, படையிடை யொடிய நெடுந்தோள் பறிதர வயிறு திறந்தா, ரிடையிடை மலையின் விழுந்தா ரிகல்பொர முடுகி யெழுந்தார்

(இ - ள்) இகல் பொர முடுகி எழுந்தார - போர் செய்யும்படி விரைந்து எழுந்த சில வீரர்கள்,—புடையிடை விடு கனலின் காய் பொறியிடை மயிர்கள் புகைந்தார் - தாக்குகையில் வெளிப்படுகின்ற அக்கினியினுடைய எரிக்கின்ற தீப்பொறிகளிலே மயிர்கள் புகையப் பெற்று, தொடையொடு முதுகு துணிந்தார - தொடையும் முதுகும அறுபட்டவர்களாய், சுழிபடு குருதி சொரிந்தார் - சுழிகளுண்டாகின்ற இரத்தவெள்ளத்தைக் கக்கிக்கொண்டு,—படை இடை ஒடிய - (தாம் கையிற்கொண்ட) படைக்கலம நடுவே முறியவும், நெடு தோள் பறிதர-(தமது) நீண்ட தோள்கள் வேறுபிப் போகவும், வயிறு திறந்தார் - (தம) வயிறும பிளக்கப்பெற்றவர்களாய், இடை இடை மலையின் விழுந்தார - அங்கங்கே மலைபோல விழுந்திட்டார்கள்; (எ - று.)—பி-ம்.—[1]புடையொடு. [2]விழி. (உஎ)

உஅ. புதைபட விருளின் மிடைந்தார் [1]பொடியிடை நெடிது புரண்டார், விதைபடு முயிரர் விழுந்தார் [2]விளிவொடு விழியு மிழந்தார், கதையொடு முதிர மலைந்தார் கணைபொழி சிலையர் கலந்தா, ருதைபட வுரனு நெரிந்தா [3]ருதிரொடு குருதி யுமிழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) கதையொடு - கதாயுதத்துடனே, முதிர மலைந்தார் - நன்றாகப் போர்செய்தவர்களும், கணை பொழி சிலையர் - அம்புகளைச்சொரிகின்ற விற்களையுடையவர்களுமாகி, புதை பட இருளின் மிடைந்தார் கலந்தார் - (பொருள்களியாவும்) மறையும்படி இருளைப்போன்று (கறுத்தவடிவத்துடனே) நெருங்கி கலந்துவந்த சில அரக்கவீரர்,—உதைபட - (அநுமானுடைய) உதைபட்டமாத்திரத்தில், உரனும் நெரிந்தார் - மார்பு நொருங்கப்பெற்றவர்களும், விளிவொடு விழியும் இழந்தார் - வீரகோஷமும் விழியும் இழந்தவர்களும், உதிரொடு குருதி உமிழ்ந்தார் - நடுக்கத்தோடு இரத்தத்தைக் கக்குகின்றவர்களுமாகி, பொடியிடை நெடிது புரண்டார் - புழுதியிலே நெடுநேரம் (பதைபதைத்துப்) புரண்டு, விதை படும் உயிரர் விழுந்தார் - விதைகள்போலச் சிதறிப்போயவிட்ட உயிரை யுடையவர்களாய் வெற்றுடலாய் விழுந்திட்டார்கள்; (எ - று.)

விளிவு - வீரர்கள் செய்கின்ற ஆரவாரம்; சாவு என்று கொள்வதிற் பொருட்பொருத்த மின்மை யறிக. பி - ம்.—[1]பொறியிடை. [2]விழியொடு மொழியும். [3]உயிரொடு, உதரொடு. (௨அ)

௨௯. அயலயன் மலையொ [1]டறைந்தா னடுபகை யளகை யடைந்தார்
வியலிட மறைய விரிந்தார் [2]மிசையுல கடைய மிடைந்தார்
புயலொடு [3]கடலின் விழுந்தார் புடைபுடை [4]சிதைவொடுசென்றார்
[5]உயர்வுற விசையி னெறிந்தா னுடலொடு முலகு துறந்தார்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—(அரக்கவீரர்களை), அயல் அயல் மலையொடு அறைந்தான் - அருகேயருகேயுள்ள மலைகளின்மீது வீசியெறிந்தான்; (அதனால் அவர்களிற் சிலர்), அடு பகை அளகை அடைந்தார் - கொல்லவல்ல பகைமையையுடைய குபேரன் வாழ்கின்ற அளகாபட்டணத்தை யடைந்தார்கள்; (வேறுசிலர்), வியல் இடம் மறைய விரிந்தார் - ஆகாயத்தினிடம் மறைந்து போம்படி பரவினார்கள்; (மற்றுஞ்சிலர்), மிசை உலகு அடைய மிடைந்தார் - மேலுலகம் முழுதும் நெருங்கினார்கள்; (பின்னுஞ்சிலர்), புயல் தொடு கடலின் விழுந்தார் - மேகங்கள் (நீரை) முகக்கின்ற கடலிலே போய் விழுந்தார்கள்; (வேறுசிலர்), புடைபுடை சிதைவொடு சென்றார் - நாற்புறங்களும் உடல்சிதைந்து போய்விட்டார்கள்; (மற்றுஞ்சிலரை), உயர்வுஉற விசையின் எறிந்தான் - மேலே போம்படி வேகமாக எறிந்தான்; (அதனால் அவர்கள்), உடலொடும் உலகு துறந்தார் - தங்களுடம்புடனே இவ்வுலகத்தைத் துறந்து (சுவர்க்கலோகஞ்) சேர்ந்தார்கள்; (எ - று.)

வியல் - வியத் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு. இனி, தமிழ் மொழியென்றே கொண்டு, வியலிடம் மறைய என்பதற்கு - அகன்ற பூமியினிடம் மறையும்படி யெனினுமாம். உடலொடும் உலகு துறந்தார் என்பதற்கு - உடலையும் உலகையும் விட்டனர் [தம்முடல்பூமியிற்கிடக்க இவ்வுலகத்தை விட்டு வீரசுவர்க்கத்துக்குச்சென்றார்கள்] என்று கூறுவாருமுளர். பி-ம்.—[1]அறைந்தார். [2]விசையுலகெங்கையும. [3]மயலின். [4]திசைதொறு. [5]உயர்வற. ()

வேறு.

௩0. பற்றித் தாளொடு தோள்[1]பறித் [2]தெறிந்தனன் பாரி
[3]னிற்ற வெஞ்சிறை வெற்பின மாமெனக் கிடந்தார்
கொற்ற வாளிடைக் கொடுந்தொழி லரக்கரை யடங்கச்
சுற்றி [4]வீசவிற் பம்பர [5]மாமெனச் சுழன்றார்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—பற்றி - (அரக்கர்களைப்) பிடித்து, தாளொடு தோள் பறித்து - கால்களையும் கைகளையும் பிடுங்கி, எறிந்தனன் - (கைகால்கள் நீங்கின அவர்களை) வீசி யெறிந்தான்; (அவர்கள்), இற்ற வெம் சிறை வெற்பு இனம் ஆம் என - அறுபட்ட வேகத்துக்குக்காரணமான இறகுகளையுடைய மலைகளின் கூட்டம்போல, பாரின் கிடந்தார் - பூமியிலே விழுந்து

கிடந்தார்கள்; (பின்னும்), கொற்றம்வாலிடை அடங்க - வெற்றி பொருந்திய தனது வாலிலே அடங்கிக்கிடக்கும்படி, சுற்றி—, கொடு தொழில் அரக்கரை - கொடிய தொழிலையுடையராக்ஷசர் சிலரை, வீசலின் - வீசியெறிதலினால், (அவர்கள்), பம்பரம் ஆம் என சுழன்றார் - பம்பரம்போலச் சுழன்றார்கள்; (எ - று.)

கைகால்கள் பறிக்கப்பட்டு முண்டமாய்க்கிடந்த அரக்கர்கூட்டத்துக்குச் சிறகுகளை யிழந்த மலைகளின் கூட்டமும், வாலினாற் சுற்றிவீசி யெறிந்த தனாற் சுழல்கின்ற அவ்வரக்கர்கட்குக் கயிற்றினாற் சுற்றி வீசியெறியப்பட்டு ஆடுகின்ற பம்பரங்களும் உவமையாம். பி - ம்.—[1]பறிந்து. [2]எழுந்தவர்பகழி, எழுந்தவர்பழுகி. [3]இரைநைகுத்திரயிடைநதன. [4]வீசிடப். [5]எனநின்ற. (௬௦)

௬௧. வாள்க ளிற்றன [1]விற்றன வரிசிலை வயிரத்
தோள்க ளிற்றன விற்றன சுடாமழுச் சூல
நாள்க ளிற்றன விற்றன நகையெயிற் றீட்டந்
தாள்க ளிற்றன விற்றன படையுடைத் தடக்கை.

(இ - ள்.) (அநுமான் தாக்கியதனால், சில அரக்கர்களுடைய), வாள்கள் - வாளாயுதங்கள், இற்றன - ஒடிந்துபோயின; வரி சிலை - கட்டமைந்த விற்கள், இற்றன—; சுடா மழு சூலம் - ஒளியுள்ள மழுக்களும் சூலங்களும், இற்றன—; (அன்றியும) வயிரம் தோள்கள் - உறுதிபொருந்திய தோள்கள், இற்றன—; நகை எயிறு ஈட்டம் - வெண்ணொளி விளங்குகின்ற பற்களின் கூட்டம், இற்றன—; தாள்கள் இற்றன—; படை உடை தட கை - ஆயுதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டுள்ள பெரிய கைகள், இற்றன—; (முடிவாக), நாள்கள்-ஆயுள் நாள்களும, இற்றன-முடிந்து போயின; (எ-று.)—பி - ம்.—[1]வார்சிலையிற்றன. (௬௧)

௬௨. தெறித்த வன்றலை தெறித்தன செறிசுடர் கவசந்
தெறித்த பைங்கழல் தெறித்தன சிலம்பொடு பொலந்தார்
தெறித்த பன்மணி தெறித்தன பொரும்பொறித் திறங்க
டெறித்த குண்டலந் தெறித்தன கண்மணி சிதறி.

(இ - ள்.) (அன்றியும், சில அரக்கவீரர்களுடைய), வல் தலை - வலிய தலைகள், தெறித்த-அப்பால் விழுந்தன; செறி சுடர் கவசம் - நிறைந்த ஒளியுள்ள கவசங்கள், தெறித்தன—; பைங் கழல் - பசும்பொன்னினாலாகிய வீரககழல்கள, தெறித்த—; பொலம் தார் - பொன்னரி மாலைகள், சிலம்பொடு - ஓசையோடு, தெறித்தன—; மணி - (ஆபரணங்களிலழுத்தியுள்ள) பலவகையிரத்தினங்கள், தெறித்த—; பெருமபொறி திறங்கள் - பெரிய தீப்பொறிகளின் வகைகள், தெறித்தன—; குண்டலம் - குண்டலங்கள், தெறித்த—; கண்மணி - கண்ணின் கருவிழிகள், சிதறி—, தெறித்தன—.

தெறித்த - 'அன்' சாரியைபெறாத முற்று; அடுத்த செய்யுளில் 'உக்க' என்பதும் இவ்வாறே. (௬௨)

௩௩. உக்க பற்குவை யுக்கன துவக்கெலும் பு[1]திர்வுற்
றுக்க முற்கர முக்கன முசுண்டிக ளுடைவுற
றுக்க சக்கர முக்கன [2]வுடறிறந் துயிர்க
ளுக்க கப்பண முக்கன வுயர்மணி மகுடம்.

(இ - ள்.) (மேலும்), முற்கரம் - (அவர்களிற் சிலரேந்திய) சம்மட்டிகள், உக்க—; முசுண்டிகள் - முசுண்டியென்னும் ஆயுதங்கள், உடைவுற்று - ஒடிந்து, உக்கன—; சக்கரம் - சக்கரமென்னும் ஆயுதங்கள், உக்க—; கப்பணம் - கப்பணங்கள், உக்க—; உயர் மணி மகுடம் - சிறந்த இரத்தின கிரீடங்கள், உக்கன—; பல் குவை-பற்களின் கூட்டம், உக்க—; எலும்பு உதிர்வுற்று - எலும்புகள் பொடிபொடியாய்ப்போய், துவக்கு - சருமம், உக்கன—, (மற்றும் அவ்வரக்கர்களிற் சிலருடைய), உடல் திறந்து - உடல்கள் பிளக்கப்பட்டு, உயிர்கள்—, உக்கன—; (எ - று.)

கப்பணம் - இரும்பினால் நெருஞ்சிமுள்வடிவாகச் செய்யப்பட்டுத் தரையிலே யெறியப்படுவது. பி - ம்:—[1]உதிரம். [2]உடற்றுறந்து, 'உக்க மூளைகளுக்கனகிணைக்குழம்புலைவுற்று' என்பது மூன்றாமடியாகவும், இங்குள்ள மூன்றாமடி இதனுக்கு ஈட்டி பாடபேதத்துடன் நான்காமடியாகவும் சில பிரதிகளிலுள்ளன. (௩௩)

௩௪. தாள்க ளாற்பலர் தடக்கைக ளாற்பலர் தாக்குந்
தோள்க ளாற்பலர் சுடர்விழி யாற்பலர் தொடருங்
கோள்க ளாற்பலர் குத்துக ளாற்பலர் தத்தம்
வாள்க ளாற்பலர் மரங்களி னாற்பலர் மடிந்தார்.

(இ - ள்.) (அநுமானுடைய), தாள்களால் - கால்களினால், பலர் - பலரும்,—தட கைகளால்—, பலர்—, தாக்கும் தோள்களால் - மோதுகின்ற தோள்களினால், பலர்—, சுடர் விழியால் - நெருப்பைக் கக்குகின்ற கண்களினால் விழித்துப்பார்த்ததினால், பலர்—, தொடரும் கோள்களால் - மேன்மேல் மிகுகின்ற வலிமையைக் காணுதலினால், பலர்—, குத்துகளால்—; பலர்—, தம் தம் வாள்களால் - தம் தமது (கைகளிலுள்ள) வாள்களை (அநுமான் பிடுங்கித்) தம்மீது வீசுதலினால், பலர்—, மரங்களினால் பலர்— மடிந்தார் - இறந்தார்கள்; (எ - று.)

கோள் - பற்றிக்கொள்ளுத லென்பாரு முளர். (௩௪)

௩௫. ஈர்க்கப் பட்டனர் சிலர்சில [1]ரிடிப்புண்டு பட்டார்
பேர்க்கப் பட்டனர் சிலர்சிலர் பிடியுண்டு பட்டா
ரார்க்கப் பட்டனர் சிலர்சில ரடியுண்டு பட்டா
பார்க்கப் பட்டனர் சிலர்சிலர் பயமுண்டு பட்டார்.

(இ - ள்.) (அநுமானால்), சிலர்—, ஈர்க்க - பிடித்திழுத்தலினால், பட்டனர் - இறந்தார்கள்; சிலர்—, இடிப்புண்டு - மோதப்பட்டு, பட்டார்—; சிலர்—, பேர்க்க - இருந்த இடத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்த, பட்டனர்—; சிலர்—, பிடியுண்டு - பிடிக்கப்பட்டு, பட்டார்—; ஆர்க்க -

ஆரவாரித்தலினால், பட்டனர்—; சிலர்—, அடியுண்டு - அடிபட்டு, பட்டார்—; சிலர்—, பார்க்க - உறக்கிய பார்த்தலினால், பட்டனர்—; சிலர்—, பயமுண்டு - அச்சங்கொண்டு, பட்டார்—; (எ - று.)—ஆக்க - பிடித்துக் கட்டுதலினால் என்னினுமாம். பி - ம்:—[1] இடருண்டு. (௧௫)

௧௬.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - அநுமான்செய்த போர்த்திறத்தைத் தெரிவிக்கும்.

ஓடிக் கொன்றனன் சிலவரை யுடலுட றோறுங்
கூடிக் கொன்றனன் சிலவரைக் கொடிநெடு மரத்தாற்
சாடிக் கொன்றனன் சிலவரைப் பிணந்தொறுந் தடவித்
தேடிக் கொன்றனன் சிலவரைக் கறங்கெனத் திரிவான்.

(இ - ள்.) கறங்கு என திரிவான் - காற்றாடி போலத் திரிபவனாய், (சில அரக்கர்களை), உடல் உடல் தோறும் ஓடி - ஒவ்வொருத்தர் இருக்குமிடத்திலும் ஓடிப்போய், கொன்றனன் - கொன்றான்; சிலவரை—, கொடி நெடு மரத்தால் - கொடிகள் படர்ந்த பெரிய மரத்தினால், கூடி - நெருங்கி, கொன்றனன்—; சிலவரை—, சாடி கொன்றனன் - அடித்துக்கொன்றான்; பிணம் தொறும் - பிணக்குவியல்களினிடையே, சிலவரை - (பதுங்கியிருந்த) சிலரை, தடவி தேடி - தேடிக்கண்டுபிடித்து, கொன்றனன்—; (எ - று.)

உடலுடல் தோறும் கூடிக் கொன்றனன் என்பதற்கு - அவ்வவ்வரக்கர்களின் உடம்புகள்தோறும் தான் சூக்ஷ்மவடிவுகொண்டு உட்புகுந்து (உடனே பெரிய வடிவமெடுத்து) அவ்வவ்வீரருடலைப் பிளந்து வெளிவந்து கொன்றானென்றும்; கொடி நெடு மரத்தால் என்பதற்கு நீண்டுவசங்கட்டிய மரக்கொம்பினால் என்றும் பொருள் கூறலுமுண்டு. (௧௬)

௧௭. முட்டி னார்பட முட்டினான் முறைமுறை முடுகிக்
கிட்டி னார்படக் கிட்டினான் கிரியென நெருங்கிக்
கட்டி னார்படக் கட்டினான் கைகளான் மெய்யிற்
றட்டி னார்படத் தட்டினான் மலையெனத் தகுவான்.

(இ - ள்.) மலை என தகுவான் - மலையென்று சொல்லத்தக்கவனாகிய பேருருவத்துடனிருந்த அநுமான்,—முட்டினார் பட முட்டினான் - (தன்னை) முட்டினவர்கள் இறக்கும்படி (தான் அவரை) முட்டினான்; முறை முறை முடுகி கிட்டினார் பட கிட்டினான் - வரிசைவரிசையாக விரைந்து (தன்னை) நெருங்கி வருபவர்கள் இறக்கும்படி (தானும் அவரை) நெருங்கினான்; கிரி என நெருங்கி கட்டினார் பட கட்டினான் - மலைபோன்றவராய் நெருங்கிவந்து (தமது கைகளால் தன்னைக்) கட்டினவர்கள் இறக்கும்படி (தானும் அவரைக்) கட்டினான்; கைகளால் மெய்யின் தட்டினார் பட தட்டினான் - (தானும்) கைகளினால் (தனது) உடம்பில் தட்டினவர்கள் இறக்கும்படி (தான் அவர்களைத்) தட்டிவிட்டான்; (எ - று.)

இதனால், எவ்வெவ்வரக்கவீரர் எவ்வெவ்வாறு தன்னோடு பொரவந்தனரோ, அவரவருடன் அவ்வாறே பொருது அவர்களைக் கொன்றானென

அநுமான் சமயுதத்தஞ் செய்த வகையைச சிறப்பித்துக் கூறின் ரென்க. கைகளால் மெய்யில் தட்டினார் என்பதற்கு - வீரத்திற்கு அறிகுறியாகத் தம் கைகளைக்கொண்டு தமது தோள்களிலும் தொடைகளிலும் தட்டினவர்களைத் தனது கைகளினால் தட்டிக் கொன்று னென்று கொள்ளலுமாம். (ருஎ)

ருஅ. [1]மறக்கி னுங்கொல்லு முணரினுங் கொல்லுமால் விசும்பிற்
பறக்கி னுங்கொல்லும் படரினுங் கொல்லு[2]மின் படைக்கை
நிறக்க ருங்கழ [3]லரக்கர்க ணெறிதொறும் பொறிகள்
பிறக்க நின்றெறி படைகளைத் தடக்கையாற் பிசையும்.

(இ - ள்.) (பின்னும் அவ்வநுமான்) —(அரக்கவீரர்களை), மறக்கினும் - (தன்னை நினையாமல்) மறந்தாலும், கொல்லும் - கொன்றுவிடுவான்; உணரினும் - (தன்னை எப்போதும் மறவாமல்) மனத்திலேயே கருதிக்கொண்டிருந்தாலும், கொல்லும்—; மால் விசும்பில் பறக்கினும்-பெரிய ஆகாசத்திற்பறந்து சென்றாலும், கொல்லும்—; படரினும் - (நிலத்தின்மீது) நடந்து சென்றாலும், கொல்லும்—; மின் படை கை - ஒளிபொருந்திய ஆயுதங்களேந்திய கையையும், நிறம் கருங் கழல் - நல்ல நிறத்தையுடைய பெரிய வீரக்கழலையு மணிந்த, அரக்கர்கள்—, நெறி தொறும் - வழிகளிலெல்லாம், பொறிகள் பிறக்க நின்று - தீப்பொறிகள் தோன்றும்படி நின்றுகொண்டு, எறி படைகளை - (தன்மீது) எறிந்த ஆயுதங்களை யெல்லாம், தட கையால் பிசையும் - பெரிய தனது கைகளாற் பிசைந்து பொடிபொடியாக்கி விடுவான்; (எ - று.)

எத்தொழிலை மேற்கொண்டிருந்தாலும், அரக்கர்களைத் தவறாது அநுமான் கொல்பவனானா னென்பதை வற்புறுத்த 'மறக்கினும் கொல்லும், உணரினுங்கொல்லும்' என்றார். பி - ம்:—[1]உறக்கினும் [2]இன படைக்கு. [3]அரக்கர்களனெறிதொறும், அரக்கர்கணெரிதொறும். (ருஅ)

ருகூ.—படுகளச்சிறப்பு.

சேறும் வண்டலு மூளையு நிணமுமாய்த் திணிய
ஈறு சேர்நெடுந் தெருவெலா நீத்தமாய் நிரம்ப
வாறு போல்வருங் [1]குருதியவ் வனுமனா லலைப்புண்
டிறில் வாய்தொறு முமிழ்வதே யொத்ததவ் விலங்கை.

(இ - ள்.) மூளையும் நிணமும் - (அரக்கவீரருடைய) மூளைகளும் கொழுப்புக்களும், சேறும் வண்டலும் ஆய் திணிய - சேறும் வண்டலும் போன்று நெருங்கவும்,—ஈறு சேர் நெடு தெரு எலாம் - புழுதி நிறைந்த நீண்ட தெருக்கள் முழுதும், நீத்தம் ஆய் நிரம்ப வெள்ளமாகி நிறையவும்,— ஆறு போல்வரும் - ஆற்றைப்போலப் பெருகியோடுகின்ற, குருதி - இரத்த வெள்ளத்தினாலே, அ இலங்கை - அந்த இலங்காபட்டணமானது, அ அனுமானால் அலைப்புண்டு - அந்த அநுமானால் அலைக்கப்பட்டு, ஈறு இல் வாய் தொறும - முடிவில்லாத [பலவான] வாயில்கள் தோறும், உமிழ்வது (இரத்தத்தைக்) கக்குவதை, ஒத்தது—; (எ - று.)

சேறும் வண்டலும் நிறைந்திருக்கப்பெற்றதுபோல மூளையும் நிணமும் நிறைந்து தெருக்களின் வழியாகப் பெருகி இலங்காதுவாரங்களினாலே வழிந்து வெளிப்படுகிற ரக்தநதியின் தோற்றம், இலங்காபட்டணமே அநுமானால் அலைக்கப்பட்டுத் தனது வாயகளினாலெல்லாம் இரத்தத்தைக் கக்குவதுபோன்றிருந்த தென்பதாம்: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பி - ம்:—[1]குருதியை.

௪0.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள்-மீண்டும் அநுமான் போர்செய்த திறமையைத் தெரிவிக்கும்.

கருது காலினுங் [1]கையினும் வாலினுங் கட்டிச்
சுருதி யேயன்ன மாருதி மரத்திடை யெறிப்பா
னிருத ரெந்திரத் திடுகரும் பாமென [2]நெரிவார்
குருதி சாறெனப் [3]பாய்வது குரைகடற் [4]கூனில்.

(இ - ள்.) சுருதியே அன்ன மாருதி - வேதத்தையே யொத்த (உண்மையையேயுடைய) அநுமான்,—கருது காலினும் - நினைக்கக்கூடிய ஒரு க்ஷணகாலத்திற்குள்ளாக, கையினும் வாலினும் கட்டி - கைகளினாலும் வாலினாலும் (சில அரக்கரைச்) சேர்த்துக்கட்டி, மரத்திடை எறிப்பான்-மரத்தின் மீது எறிபவனாக,—(அப்போது), நிருதர் - (அவ்வாறு எறியப்பட்ட) இராட்சசவீரர், எந்திரத்து இடு கரும்பு ஆம் என-ஆலையிலேயிட்டு ஆட்டுகிற கரும்பு போல், நெரிவார்-(உடம்பு) நொருங்கிப்போகலானார்கள்; குருதி-(அவர்களது உடம்பிலிருந்து பெருகுகின்ற) இரத்தம், சாறு என - கரும்புச்சாறுபோல, குரைகடல் கூனில் - சப்திக்கின்ற சமுத்திரமாகிய ஒருவகைப் பாத்திரத்தில், பாய்வது - பாய்கின்றதாகும்; (எ - று.)

அநுமான் தனது கைகளாலும் வால்களாலும் கட்டி அரக்கவீரர் சிலரை மரத்தின்மீதெறிய, அவர்களுடம்புகள் ஆலையிலிட்ட கரும்புபோல நொருங்கி அந்தக்கரும்புகளிலிருந்து சாறுபெருகுவதுபோல அவ்வுடம்பினின்று பெருகுகின்ற இரத்தம் சமுத்திரத்திற்போய்ப் பாயலாயிற்றென்பதாம். காலினும் - கால்களினாலு மெனினுமாம். பி - ம்:—[1]வாலினுங் கையினுங் கடிதுறக்கட்டி. [2]நெரியக். [3]பாய்ந்தது, [4]கூனை. (௪0)

௪௧. எடுத்த ரக்கரை [1]யெறிதலு மவருட லெற்றக்
கொடித்திண் மாளிகை யிடிந்தன மண்டபங் குலைந்த
தடக்கை யானைகண் மறிந்தன கோபுரந் தகர்ந்த
பிடிக்கு லங்களும் புரவியு மவிந்தன பெரிய.

(இ - ள்.) (அநுமான்), அரக்கரை - (சில) இராட்சசரை, எடுத்து எறிதலும் - தூக்கி யெறிந்தமாத்திரத்தில், அவர் உடல் எற்ற - அவ்வரக்கரது உடம்புகள் மோத, (அதனால்), கொடி திண் மாளிகை இடிந்தன - கொடிகள் கட்டின வலிய உபரிகைவீடுகள் இடிந்துபோய்விட்டன; மண்டபம் குலைந்த-மண்டபங்கள் நிலைகுலைந்தழிந்தன; தட கை யானைகள் - பெரிய துதிக்கை

களையுடைய யானைகள், மறிந்தன - மடங்கி வீழ்ந்து இறந்தன; கோபுரம் தகர்ந்த - கோபுரங்கள் இடிந்து வீழ்ந்தன; பெரிய பிடி குலங்களும் புரவியும் அழிந்தன - பெரியனவான பெண்யானைகூட்டங்களும் குதிரைகளும அழிந்தன; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]எறிதொறும. (சுக)

சஉ. தந்தமாடங்க டம்முட லாற்சிலர் தகர்த்தார்
தந்த மாதரைத் தங்கழ லாற்சிலர் சமைத்தார்
தந்த மாக்களைத் தம்படை யாற்சிலர் தடிந்தா
[1]றெற்றி மாருதி தடக்கைக ளான்[2]விசித் தெறிய.

(இ - ள்.) மாருதி - அநுமான், தட கைகளால் எற்றி விசித்து எறிய - (தனது) நீண்ட கைகளினால அடித்துக் கட்டித் தூக்கியெறிதலினால்,—சிலர் - சில அரக்கர்கள், தம் உடலால் - தமது உடம்புகளினால், தம் தம் மாடங்கள் - தங்கள் தங்கள் வீடுகளை, தகாத்தார் - உடைத்தார்கள்; சிலர்—, தம் கழலால் - தமது கால்களால், தம் தம் மாதரை - தங்கள் தங்கள் மனைவிமாா்களை, சமைத்தார் - அழித்தாாகள்; சிலர்—, தம்படையால் தமது (கைகளிலுள்ள) ஆயுதங்களினால், தம தம் மாக்களை - தங்கள் தங்கள குழந்தைகளை, தடிந்தார் - கொன்றார்கள்; (எ - று.)

அநுமான் சிற்சில அரக்கவீரரை அடித்துக் கட்டித் தூக்கியெறிய, அவாகள் தமது மாளிகையின்மீது விழுந்து அவற்றை யழித்தும், விழும்போது தமது கால்கள் தம்மனைவியரின்மீது படுதலால அவர்களையழித்தும், தம் கையிலுள்ள ஆயுதங்கள் தம்மக்கள்மீதுபடுதலால் அவாகளையழித்தும் இவவாறு விழலாயினா ரென்பதாம். இந்தச்செய்யுளில் அநுமான் அரக்கரைக் கொண்டே அவர்களுக்கு உரிய பொருள்களை யழியச் செய்தனன் என அவ் வனுமான் பொருத விசித்திரத்தைப் பாராட்டிக் கூறியவாறு. மாக்கள் - மக்க ளென்பதன் நீட்டல். இனி, மாக்களை - தமது குதிரைகளை யென்னவுமாம். பி - ம்:—[1]எத்தி. [2]எடுத்து. (சஉ)

சங. ஆடன் மாக்களி றனையவ னரக்கியர்க் கருளி
வீடு நோக்கியே செல்கென்று சிலவரை விட்டான்
கூடி னார்க்கவ ருயிரெனச் சிலவரைக் கொடுத்தா
னாடி னார்க்கவா பனைதொறுஞ் சிலவரை யுய்த்தான்.

(இ - ள்.) ஆடல் மா களிறு அனையவன் - அசைந்தாடுந் தன்மையை யுடைய பெரிய ஆண்யானையைப் போன்றவனாகிய அநுமான்,—அரக்கியர்க்கு அருளி - (சில) அரக்கியா (படுகின்ற துயரத்தைக்கண்டு அவர்களிடத்துக) கருணைகொண்டு, வீடு நோக்கி செல்க என்று—, சிலவரை - சில அரக்கரை, விட்டான் - (கொல்லாது) உயிரோடு விட்டிட்டான்; கூடினாாக்கு (கணவரை) அப்போதுதான் சோ்ந்தவராகிய இளமபெணகட்கு, அவா உயிா என - அம் மாதாகட்கு உயிாபோன்று இருப்பவரென்ற (இரக்கங்கொண்ட) எண்ணத்தினால், சிலவரை கொடுத்தான்—; ஊடினாா்க்கு - (தம்மோடு சொல்லாது எங் கேயோபோய்விட்டா ரென்று தம்கணவரைப்பற்றி மாறுபாடாக நினைத்து)

ஊடல்கொண்ட அரக்கமகளிர்க்கு, (இரங்கி), அவர் மனைதொறும் - அவர்வீடுதோறும், (அவர்களது கணவர் போய்ச் சேரும்படி), சிலரை - சிலரை,—உய்த்தான் - அனுப்பிவிட்டான்; (எ - று.)

இதனால், வீரத்திலும் அநுமானுக்கு இருந்த இரக்கத்தைக் கவி விளக்கினார். இனி, விட்டான், கொடுத்தான், உய்த்தான் என்ற மூன்றுக்களுக்கு வீசியெறிந்தானென்று கருத்துப்பொருள்கொண்டு, வீடுமுதலிய இடங்களிற் போய்விழும்படி அநுமான் எறிந்ததைக் கவி இவ்வாறு வருணிக்கின்றனரென்றலுமொன்று. (சங)

சச. [1]தருவெ லாமுட றெற்றியெ லாமுடல் சதுக்கத்
துருவெ லாமுட லுவரியெ லாமுட லுள்ளோர்க்
கருவ லாமுடல் காயமெ லாமுட லரக்கர்
தெருவெ லாமுடல் றேயமெ லாமுடல் சிதறி.

(இ - ள்.) (அநுமான் அரக்கவீரர்பலரையும் வீசியெறிந்ததனால்), சிதறி - (நாற்புறத்திலுஞ்) சிதறுண்டு,—தரு எலாம் - மரங்களிலெல்லாம், உடல் - (அவ்வரக்கவீரரின) உடல்களும்,—தெற்றி எலாம் - தெருத்திண்ணைகளிலெல்லாம், உடல்—, சதுக்கத்து உரு எலாம் - நாற்சந்திகூடும் இடங்களிலெல்லாம், உடல்—, உவரி எலாம் - கடல் முழுவதும், உடல்—, உள்ளோர் கரு எலாம் - உள்ளோரின் கடுவிடமுழுவதும், உடல்—, காயம் எலாம்- ஆகாயமுழுவதும், உடல்—, அரக்கர் தெரு எலாம் - அரக்கருடைய தெருக்களிலெல்லாம், உடல் தேயம் எலாம் - அந்த இலங்காபிரதேசம் முழுவதிலும், உடல - உடல்களுமாகி, (நிரம்பிக்கிடந்தன); (எ - று.)

இதனால் எங்கும் அரக்கருடைய உயிர்கழிந்த வெற்றுடம்புகள் கிடந்தமையைக் கவி வருணிக்கின்றனர். சதுக்கம் - சதுஷ்கம். கரு - கர்ப்பம். வடசொற்கள். காயம் - ஆகாயமென்பதன் முதற்குறை. அரக்கர் என்பதை, 'உடல்' என்ற சொற்களோடெல்லாம் கூட்டலுமாம். (சச)

சரு [1]ஊனெ லாமுயிர் கவருறுங் காலனோய்ந் துலந்தான்
றானெ லாரையு மாருதி சாடுகை தவிரான்
மீனெ லாமுயிர் மேகமெ லாமுயிர் மேன்மேல்
வானெ லாமுயிர் மற்றுமெ லாமுயிர் சுற்றி.

(இ - ள்.) மாருதி - அநுமான், தான் - தான் ஒருத்தனாகவே, எல்லாரையும் - (எதிர்ப்பட்ட) அரக்கர்யாவரையும், சாடுகை - மோதியடிக்குந் தொழிலினின்று, தவிரான்-(இன்னும்) நீங்காதவனாயினான் [மேன் மேற் கொன்று கொண்டிருக்கிறான்]; (இந்தச சமயத்திலே), ஊன் எலாம் உயிர் கவருறும் காலன் - உடம்புகளிலிருந்து உயிரைக் கவர்ந்து செல்லவேண்டிய யமன், (போரில் மாள்பவர் மிகப் பலராய்விட்டதனால் தனது அத்தொழிலைச் செய்யமாட்டாமல்), ஓய்ந்து - தளர்ந்து, உலந்தான் - வலிமை கெட்டான்; (அதனால் எடுத்துக்கொண்டுபோவார் எவருமில்லாமல்), சுற்றி - (அவ்வூரின் பலவிடங்களிலுஞ்) சூழ்ந்துகொண்டு,—மீன் எலாம் - நட்சத்திரமண்டலம்

முழுவதும், உயிர் - உயிராகவும், மேகம் எலாம - மேகமண்டல மெல்லாம், உயிர்—, மேன்மேல் வான் எலாம - மிகவுயரத்திலுள்ள ஆகாயத்தினிடம முழுதும், உயிர்—, மற்றும் எலாம் - மற்றுமுள்ள இடைவெளிகளிலெல் லாம், உயிர் - உயிராகவும், (நிரம்பிக்கிடந்தன); (எ - று.)

உடல் பலவிடங்களிலும் கிடந்ததைக் கீழ்க்கவியில் வருணித்துக் கூறிய கவி, இச்செய்யுளினால், உயிரைக் கவர்ந்து செல்லவேண்டிய யமனும் தனது அத்தொழிலைச் செய்யமுடியாமல் ஓய்ந்து விடவே, அநுமானால் கொல்லப் பட்ட அரக்கவீரரின் பிராணன்கள் எடுத்துச் செல்வா ரில்லாமல் வானம முதலிய பலவிடத்தும் நிரம்பிக்கிடந்தன என்று வருணித்தார்; தொடர் புயர்வு நவிற்சியணி; இதனால் அளவற்ற அரக்கவீரர் இறந்தன ரென்பது பெறப்படும். பி - ம் —[1]கான். [2]உலைந்தான். (சஅ)

சகூ.—இதுமுதல் நான்குகவிகள் - அநுமானும் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு நிற்கும் அரக்கரும் என்ற இவர்களது வருணனையைக் கூறும்.

ஆக வச்செரு விளைவுறு மமைதியி னரக்கர்
மோக முற்றன ராமென முறைமுறை முனிந்தார்
மாக முற்றவு மாதிர முற்றவும் வளைந்தார்
மேக மொத்தனர் மாருதி வெய்யவ னொத்தான்.

(இ - ள்.) ஆக - இவ்வாறு, அ செரு விளைவுறும் அமைதியின் - இப் போர் நடக்கும் பொழுது,—அரக்கர் - (சில) அரக்கர்கள், மோகம் உற்றனர் ஆம் என - அறிவு மயக்கங்கொண்டவர்போல, முறை முறை முனிந்தார் - மேன்மேற் கோபங்கொண்டு, மாகம் முற்றவும் மாதிரம் முற்றவும் வளைந் தார் - பெரிய வானினிடம் முழுவதும் திக்குக்கள் முழுவதும் சூழ்ந்து கொண்டவராய், மேகம் ஒத்தனர் - கறுத்த மேகத்தை யொத்துத் தோன்றி னார்கள்; (அவர்களின் நடுவேயிருந்த), மாருதி - அநுமான், வெய்யவன் ஒத் தான் - சூரியன் போன்றான்; (எ - று.)

பலபடியாகச்சிதறுண்டு போன அரக்கர் இப்போது சினங்கொள்வது அஜ்ஞானத்தின் செயலா மென்பார், 'மோகமுற்றனராமென முனிந்தார்' என்றார். பற்பலவேளையில் விலகிப்போதலும் சிற்சிலவேளையிற் சூரியனைக் கவிந்து மூடிக்கொள்ளுதலு முடைய மேகம் - அநுமானிடத்துப் பலகால் அடியுண்டு விலகிப்போய் இப்போது அவனைக் கவிந்துகொண்ட கறுத்த அரக்கவீரர்க்கு உவமை யாதற்கு ஏற்கும். இப்போது அரக்கவீரரால் கவியப் பட்டாலும் வெகு விரைவில் அவ்வரக்கவீரர்கள் விலகிப்போய்விட இவ் வநுமான் பிரதாபத்தோடு விளங்குவ னென்பதை விளக்க, அநுமானுக்குச் சூரியனை உவமை கூறினார். (சகூ)

ஆடல ரக்கரு மார்த்தவி னலைத்தலி [1]னயரப்
[2]பெ ருத்துயர் பெருமையிற் கருமையிற் பொலிவின்

*மிடல யிற்படை மீனென விலங்கலிற் கலங்கும்
கடனி காத்தனா மாருதி மந்தரங் கடுத்தான்.

(இ - ள்.) ஆர்த்தலின் - ஆரவாரித்தலினாலும், அலைத்தலின் - வருத்து தலினாலும [அலையுடைமையினாலும], அயர புடை பெருத்து உயர் பெருமையின் - (கண்டவர்) சோரும்படி எப்புறமும் பருத்து உயர்ந்து தோன்றுகின்ற பெருந்தோற்ற முடைமையாலும், கருமையின் பொலிவின் - கருநிறத்தோடு விளங்குவதனாலும, மிடல் அயில் படை மீன் என விலங்கலின் - வலிமைபொருந்திய வேல் முதலிய ஆயுதங்கள் மீன்கள்போல விட்டுவிட்டுப் பிரகாசித்தலினாலும,—அடல் அரக்கரும-வலிமை கொண்ட ராக்ஷஸர்களும், கலங்கும கடல் நிகாத்தனா - (கடையும்போது) கலங்குவதான சமுத்திரத்தை யொத்தார்கள்; மாருதி - அநுமான், மந்தரம் கடுத்தான் - (அக்கடலைக் கலக்குகின்ற) மந்தரமலையை யொத்தான; (எ - று.)

உவமையணி. ஆர்த்தல், அலைத்தல், பெருந்தோற்றமுடைமை, கருமை, மீன்விலங்குதல் என்ற தன்மை அரக்கரிடத்தும் கடலினிடத்தும் பொருந்தும் பொதுத்தன்மையாம். அலைத்தல் என்ற இடத்துச் சிலேடையும், படைமீன் என்ற இடத்து உருவகமும் இவ்வுவமைக்கு உபகாரப்பட்டன. கலங்கும் கடல் என வந்ததற்கு ஏறப, கலக்கும மந்தரம் என்க. பி - ம்:— [1]அமரா. [2]வளைத்து. [3]மிடலியற்படை. (சஎ)

சஅ. காதல த்தினுங் காலினும் வாலினுங் கதுவ
நிரைம ணித்தலை நெரிந்துகச் சாய்ந்துயிர் [1]நீப்பார்
சுரர்ந டுக்குற வமுதுகொண் டெழுந்தநா டொடரு
முரக ரொத்தன ரநுமனுங் [2]கலுழனே யொத்தான்.

(இ - ள்.) காதலத்தினும் - கைகளினாலும, காலினும் - கால்களினாலும், வாலினும் - வால்களினாலும, கதுவ - பற்றுதலினால்,—நிரை மணி தலை நெரிந்து உக சாய்ந்து உயிர் நீப்பார் - வரிசையான அழகிய [இரத்தினங்கள்பதிக்கப்பெற்ற] (தமது) தலைகள் நெரிந்து சிந்துதலினால் (மண்மீது) விழுந்து உயிரைவிடுபவரான அரக்கர்கள்—, சுரர் நடுக்கு உற - தேவர்கள் நடுங்கும்படி, அமுதுகொண்டு எழுந்த நாள் - கருடன் அமுதத்தைக் கவர்ந்து கொணடுவந்த காலத்தில், தொடரும் - (அந்த அமுதத்தைக் கவரவொட்டாமல் அங்குக்காவலாய்த) தொடர்ந்துநின்ற, உரகர் - உரகரை, ஒத்தனர் - ஒத்தார்கள்; அநுமனும் - அநுமானும், கலுழனே - (அவர்களை வலியழித்த) கருடனையே, ஒத்தான்—; (எ - று.)

கருடன் தனது தாயான விநதையின் அடிமைத்தன் [illegible] தீர்க்கக்கருதித் தேவர்களுடன் பொருது வென்று அந்தத் [illegible] இருந்த அமிருதத்தை எடுத்து வரமுயலுகையில் அதற்குக் [illegible] ராய்த் திருஷ்டிவிஷமுள்ளவர்களும் நெருப்புப்பொறி பறக்கின்ற கண்களையுடையவரும் பெருவலிமைபடைத்தவரும் மிகக்கொடியவரும் கண்களினாலேயே சுட்டெரிக்கவல்லவருமான இரண்டு உரகர்கள் [illegible] எதிர்த்து

நிற்பது கண்டு, இவர்களை நாம் எவ்வாறு வெல்வது? என்று ஆலோசித்துத் தனது இறகுகளினால் அவர்கள் கண்களைப்புழுதிநிரம்பும்படிசெய்து, அவர்கள் கண்கள் தெரியாதசமயத்தில் அவர்களைக் கண்டதுண்டமாக்கிப் பிறகு அமுதத்தைக் கவர்ந்தானென்ற செய்தி, மஹாபாரதத்தில் ஆதிபர்வத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றியும், அநுசாஸநபர்வத்தில் அமுதத்துக்குக் காவலாக இருந்த அக்கினியை மந்ததேசமுள்ளவனாகச்செய்து அவனைக் கடந்து, காவலாளராயிருந்த அரக்கரைக் கொன்று, பிறகு சூழ்ந்துகொண்டிருந்த வீரர்களைக்கொன்றிட்டுக் காவலாயிருந்த சக்கரத்தின் ஜ்வாலத்தையும் பிளந்து தேவலோகத்திலிருந்த அமுதத்தைக் கருடன் கவர்ந்து சென்றதாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. உரகர் - ஸர்ப்பசாதியார். பி - ம்:—*அறுப்பசர். *கலுழனை. (௪௫)

௪௬. மான முற்றதம் பகையினான் [1]முனிவுற்று வளைந்த
மீனு டைக்கட லுலகினி லுளவெலா மிடைந்த
ஊன றக்கொன்று துகைக்கவு மொழிவிலா நிருத
ரானை யொத்தன ராளரி யொத்தன னநுமன்.

(இ - ள்.) மானம் உற்ற - செருக்கைக்கொண்ட, தம் பகையினால் - தமது பகைமைக்குணத்தினாலே, முனிவுற்று - கோபித்துக்கொண்டு, வளைந்து - (அநுமானைச்) சூழ்ந்துகொண்டவரும், மீன் உடை கடல் உலகினில் உள எலாம் மிடைந்த - மீன்களையுடைய கடலினாற்சூழப்பட்ட உலகத்திலே [இலங்கையிலே] உள்ள இடம்முழுவதிலும் நெருங்கி யிருப்பவரும், ஊன் அற கொன்று துகைக்கவும் ஒழிவு இலா - (கண்ணிற் கண்டவர்) உடம்பினையெல்லாம் அழித்தொழிக்கவும் அழிந்திடாமற் பெருகித் தோன்றுபவருமான, நிருதர் - அரக்கர், ஆனை ஒத்தனர் - யானைகளையொத்தார்கள்; அநுமன் —, ஆள் அரி ஒத்தனன் - (மிருகங்களை) ஆளுந் தன்மையுள்ள (மிருகேந்திரனான) சிங்கத்தைப் போன்றான்; (எ - று.)

மேலும் தமது செருக்கினாற பகைமை கொண்டு சினந்து அநுமானை வளைந்துகொண்டவரெனவும், இலங்கை முழுதும நெருங்கி இருப்பவரெனவும், எவ்வளவு கொன்றாலும் ஒழிந்திடாது பெருகித் தோன்றுபவரெனவும் அரக்கரை முதல் மூன்றடிகளினாற் கூறினார். வளைந்தமிடைந்த ஒழிவிலா நிருதர் என்க. அப்படி அந்தநிருதர் மிகப்பலராயிருந்தும் இவ்வநுமான் அவர்களையெல்லாம் பின்வாங்காது அழிக்கும் ஆற்ற லுடையானென்பதை விளக்க, அவ்வரக்கர்க்கு யானைத்திரளையும், அநுமானுக்குச் சிங்கத்தையும் உவமை கூறினார். (௪௬)

௫௦.— அநுமானது விழுப்புண்.

எய்த வெற்றின வெறிந்தன வீர்த்தன விகலின்
பெய்த குத்தின பொருத்தன தொளைத்தன போழ்ந்த
[illegible] கற்றின பற்றின குடைந்தன பொலிந்த
[illegible] ற்பெருகும் புயத்தன புண்களாப் பரிதால்,

(இ - ள்.) எய்த - எய்தவற்றினாலும், எற்றின - அடித்தல்களினாலும், எறிந்தன - வீசியெறிந்தவற்றாலும், ஈர்த்தன - அறுத்தவற்றினாலும், இகலின் பெய்த - மாறுபாட்டோடு சொரிந்தவற்றினாலும், குத்தின - குத்தினவற்றாலும், பொருத்தன - பொருத்தினவற்றாலும், தொளைத்தன - தொளைத்தவற்றாலும், போழ்ந்த - பிளந்தவற்றாலும், கொய்த - தறித்தவற்றாலும், சுற்றின - வளைந்துகொண்டு பதைப்பித்தினவற்றாலும், பற்றின - பிடித்துக் கொண்டவற்றாலும், குடைந்தன - உட்புகுந்து குடைந்தவற்றாலும், பொலிந்த விளைந்தோன்றின, ஐயன் மல பெரும புயத்தன - பெரியோனாகிய அநுமானது வலிமைபொருந்திய பெரிய தோள்களிலுள்ளனவான, புண் - புண்களை, அளப்பு - (இவ்வளவென்று) கணக்கிடுதல், அரிது - (எவர்க்கும்) முடியாததாம்; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை; வியப்புமாம.

அரக்கரது அம்புமுதலியவற்றால் அநுமானது புயங்களில் தோன்றிய புண்கள் அளவிடமுடியா என்று கூறி, இந்நிலையில், அவன் அவ்வூறுபாட்டைச் சிறிதும் இலட்சியஞ்செய்யாமல அரக்கரை மிக எளிதில் அழிக்கின்ற வீரத்தைப் பெற வைத்தார். "விழுப்புண்படாத நாளெல்லாம வழுக்கினுள், வைக்கும் தன்னாளை யெடுத்து" என்றபடி விழும்புண் படுதலே வீரர்க்குச் சிறப்பென்க. (௬௦)

ருக.—வானோர் அநுமானைப் புகழ்தல்.

கார்க[1]க ருந்தடங் கடலகளு மழைமுகிற கணனும
வேர்க்க வெஞ்செரு விளைத்தெழும் வெள்ளெயிற றரக்கர்
[2]போாக்கு ழாம்படி பூசலி னையனைப புகழ்வுற்
றார்க்கும் [3]விண்ணவ [4]ரமலேயே யுயர்ந்ததன் றமரில்.

(இ - ள்.) கார கரு தட கடல்களும - மிககரிய பெரிய (அலைமோதுகின்ற) சமுத்திரங்களும, மழை முகில் கணனும் - மழை பெய்கிற மேகக் கூட்டங்களும, வேர்கக மனம் புழுங்கும்படி [பின்னடையும்படி], வெம்செரு விளைத்து - கொடிய போரை யுண்டாக்கி, எழும் - மேன்மேற் கிளம்புகின்ற, வெள் எயிறு அரக்கர் - வெண்மையான கோரப்பற்களை யுடைய அரக்கர்களின், போர் குழாம் - போர் வரிசைகளில், படி - தோன்றுகிற, பூசலின் - பேராரவாரத்தைக்காட்டிலும், ஐயனை புகழ்வுற்று ஆர்க்கும் விண்ணவர் அமலையே - அநுமானைக்கொண்டாடி ஆரவாரிக்கின்ற தேவர்களது ஆரவாரமே, அன்று அமரில்-அந்தப்போரில், உயர்ந்தது - மிக்கிருந்தது. (எ - று.)

மோதுதலையும் அம்புமழை தூவுதலையுமுடைய செருவைக்கணைவே, முறையே அத்தொழில்களையுடைய கடல்களும் மேகங்களும் தம்மினும் அரக்கர்போர விஞ்சியிருத்தல்பற்றித் தாம பின்வாங்கின வென்க: தமது பகைவர்களாகிய அரக்கவீரரைப் பெரிதும கொன்றொழிப்பது கண்டு தேவர்கள் அநுமானை மிகவும் வாழ்த்துவாராயினர். மோதுதலும் அம்புபொழிதலும் என்ற இவற்றில் கடல் முகில் என்ற இவற்றை அரக்கர் விஞ்சினராக,

அங்ஙனம் அரக்கர் பொருகையிலுண்டாகின்ற பேராரவாரத்தினும் அவ்வரக்கர்க்குச் சிறிதும் பின்னிடையாது மேன்மேல் வெற்றியுண்டாகுமாறு பொருகின்ற அநுமானது திறத்தைக் கண்டு புகழ்கின்ற தேவர்களின்புகழொலியே மிக்குத் தோன்றிற்று என்ற இதில், ஒன்றினும் ஒன்று விஞ்சித் தோன்றுவதாகிய மேன்மேலுயர்ச்சியணிகாணக. இதனை வடநூலார் ஸாராலங்காரமென்பர். பி - ம்:—[1]கருங்கடற் கணங்களும். [2]போர்க்கவார்த்தெழு. [3]வானவர். [4]அமலையு முயார்ந்தனவமரில். (௫க)

௫௨.—தேவர்முதலியோர் அநுமான்மீது பூமாரிபொழிதல்.

மேவும் வெஞ்சினத் தரக்கர்கண் முறைமுறை விசையா
லேவும் பல்படை யெத்தனை கோடிக ளெனினுந்
தூவுந் தேவரு [1]மகளிரு முனிவருஞ் சொரிந்த
பூவும் புண்களுந் தெரிந்தில மாருதி புயத்தில்.

(இ - ள்.) மேவும் - (போருக்கு) வந்த, வெஞ் சினத்து அரக்கர்கள் - கொடிய கோபமுள்ள இராட்சசர்கள், முறை முறை-வரிசைவரிசையாக[மாறி மாறி], விசையால் ஏவும் - வேகத்தோடு விடுகின்ற, பல் படை - பலவகைப் பட்ட ஆயுதங்கள், எத்தனை கோடிகள் எனினும் - மிகப்பல கோடிகளானாலும (அவற்றாலுண்டாகிற), புண்களும—,—தூவும் தேவரும் - (இன்பத்தையே) அநுபவிக்கின்ற தேவர்களும், மகளிரும் (அவரது) மனைவிமார்களும், முனிவரும் - தேவவிருடியரும, சொரிந்த - (போர் காணவேணுமெனறு ஆகாயத்தில்வந்து) பொழிந்த, பூவும - மலர்களும்,—மாருதி புயத்தில் - அநுமனது தோள்களில், தெரிந்தில - வேற்றுமை தெரியாதபடியாக ஒருசேர விளங்கின; (எ - று.)

அநுமான் தன் தோளின்மீது அரக்கவீரரெறிந்த பலகோடிக்கணக்கான படைக்கலங்களாற் றோன்றிய புண்ணை, தேவர் முதலியோர் சொரிந்த மலர்கள்போலவே கருதினனென்பது, இங்குப் பெறப்படும். 'து' எனனும் முதனிலை யடியாய் பிறந்த செய்யுமென்னும எச்சமாகிய 'துவ்வும்' என்பது 'தூவும்' என நீண்டுவந்தது. இனி, இச்செய்யுளுக்கு வேறுவகையாகக் கருத்துக்கூறுவது பொருந்துமாயிற கொள்க. பி-ம்:—[1]முனிவரு மகளிரும் (௫௨)

௫௩.—அநுமானது சோர்வின்மையும், அரக்கர்கள் மடிதலும்.

பெயாக்குஞ் சாரிகை கறங்கெனத் திசைதொறும் பெயர்வி
னுயாக்கும் விண்மிசை யோங்கலின் மண்ணின்வந் துறலி
[1]னயர்த்து வீழ்ந்தன ரழிந்தன ரரக்கரா யுள்ளோர்
வெயர்த்தி லன் [2]மிசை யுயிர்த்திலனல்லற வீரன்.

(இ - ள்.) நல் அறம் வீரன் - சிறந்த தருமத்தி லூற்றமுள்ள வீரனான அநுமான்,—பெயாக்கும் சாரிகை கறங்கு என திசை தொறம பெயர்வின் - இடம்விட்டு விரைந்து செல்லுதற்குரிய சாரிகைத்தொழிலிற்

காற்றடிபோல எட்டுத்திக்குக்களிலும் பெயர்த்துசெல்வதனாலும், உயர்க்கும் விண் மிசை ஓகலின் - ஓங்கிய ஆகாயத்தின்மீது உயரச்செல்வதனாலும், மண்ணின் வந்து உறலின் - தரையில் வந்து பொருந்துவதனாலும்,—அரக்கர் ஆய் உள்ளோர் - இராக்கதவீரர்கள், அயர்த்து வீழ்ந்தனர் அழிந்தனர் - சோர்ந்து வீழ்ந்து அழிந்தார்கள்; (அவ்வநுமானோ), மிசை - தன்னுடம்பில், வெயர்த்திலன் - (இவ்வளவு போரிற் சிரமப்பட்டும்) வேர்த்தல்தானும் கொண்டானில்லை; உயிர்த்திலன் - மூச்சுத்தானும் விட்டானில்லை; (எ - று.)

அநுமான் எட்டுத்திக்குகளிலும் ஆகாயத்திலும் பூமியிலுமாக எங்கும் திரிந்து அரக்கரையெல்லாம் அழித்தும், அதனால் சிறிதும் தான் சிரமம்பாராட்டினானில்லை யென்பதாம். பி - ம்:—[1] அயர்க்கும். [2] உருவசைத்திலன். ()

ருச.—கவிக்கூற்று: அரக்கரது வீரத்தன்மையின் பாராட்டு.

எஞ்ச லக்[1]கணத் தறிந்தில மிராவண னேவ
நஞ்ச முண்டவ ராமெனா வனுமன்மே னடந்தார்
துஞ்சி னாரல தியாவரு [2]மறத்தொடுந் தொலைவுற்
றஞ்சி னாரில்லை யரக்கரில் வீரர்மற் றியாரே.

(இ - ள்.) இராவணன் ஏவ - இராவணன் கட்டளையிட்டு அனுப்ப, நஞ்சம் உண்டவர் ஆம் என அனுமன்மேல் நடந்தார் - விஷத்தை யுண்டவர் போன்று அநுமான்மீது (போர்க்குச்) சென்ற அரக்கவீரர்கள், எஞ்சல் - (தொகையினின்று) குறைதலை, அ கணத்து - அந்த இறுதிக்ஷணம் வரையிலும், அறிந்திலம் - அறிந்தோமில்லை; யாவரும் - எல்லா அரக்கரும், துஞ்சினார் அல்லது - (எதிர்த்துப் போர் செய்து) இறந்தார்களே யல்லாமல், மறத்தொடும் தொலைவு உற்று அஞ்சினார் இல்லை - பராக்கிரமத்திற் குறைந்து அஞ்சி முதுகுகொடுத்து ஓடிப்போனவரில்லை: அரக்கரின் வீரர் மற்று யாரே - (இப்படிப்பட்ட) அரக்கர்களைக்காட்டிலுஞ் சிறந்தவீரர் வேறு யாவர்தாம்? (எ-று.)

இராவணன் ஏவச் சென்ற அரக்கவீரர்களில் உயிர்மேல் ஆசைகொண்டு ஒருவராவது முதுகுகொடுத்து ஓடாமல் யாவரும் எதிர்த்துப்போர்செய்தே ஒழிந்தனர்; ஆகவே இவரே பெருவீரரென்று வியந்தவாறு. அநுமான்மீது போர்செய்யச் செல்பவர் நஞ்சமுண்டவர்போல இறப்பது திண்ணமென்பதும், இவ்வரக்கர் நஞ்சமுண்டவர்போல மதிமயங்கி யிருந்ததனால்தான் அநுமான்மீது போரச்சென்றனரென்பதும் தோன்ற, 'நஞ்சமுண்டவராமெனா வனுமன்மேல் நடந்தார்' என்றார். பி ம்:—[1] கணக்கு. [2] அமரதொழில். (ருச)

ருரு.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்; நந்தவனத்தைப் பாதுகாப்போர் கிங்கரர் மடிந்ததை இராவணனுக்கு உணர்த்துதல்.

வந்த கிங்கர ரேயெனு மாத்திரை மடிந்தார்
நந்த வானத்து காவல ரோடினர் [illegible]

பிந்து காலினர் கையினர் பெரும்பயம் பிடரி
னுந்த வாயிரம் பிணக்குவை மேல்விழுந் துளைவார்.

(இ - ள்.) வந்த கிங்கரர் - (அநுமான்மேற் போர்க்கு) வந்த கிங்கர ரென்னப்படும் அரக்கவீரர் யாவரும், ஏயெனும் மாத்திரை - இரண்டு மாத்திரைப் பொழுதிற்குள் [மிக விரைவில்], மடிந்தார் - இறந்துவிட்டார்கள்; (உடனே), நந்தவானத்து நாயகர் - நந்தவனத்தைப் பாதுகாப்பவர், ஓடினர் - விரைந்து செல்பவராய், நடுங்கி பிந்து காலினர் கையினர் - நடுங்கிப் பின்வாங்குகின்ற கால் கைகளையுடையவராய், பெரும் பயம் பிடரின் உந்த-மிக்க அச்சம் கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளிக்கொண்டுசெல்ல, ஆயிரம் பிணம் குவை மேல் விழுந்து - ஆயிரக்கணக்கான பிணக்குவியலின்மேலே விழுந்து, உளைவார் - வருந்துபவராய்,—(எ - று.)—'விரைவினுற்றனர்' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

ஏ என்பது இரண்டு மாத்திரையுள்ள நெட்டெழுத்தாதலால், ஏயெனு மாத்திரையென்பது - இரண்டு மாத்திரைப்பொழுது ஆயிற்று. தங்கள் காவலெல்லைக்குள் நிகழ்ந்த செய்தியாதலால் அதனைத் தெரிவியாவிட்டால் 'தம்மீது சினந்து கொல்வானே' என்ற அச்சம் ஒருபால் தூண்டவும், இராவணனிடத்து அவனுக்கு நேர்ந்த தோல்விச்செயலைத் தெரிவிக்கையில் அவன் வெகுள்வானே யென்றதை நினைக்க அச்சத்தால் ஒருபால் கைகால்கள் நடுங்கவும், இடைவழிகளிலுள்ள பிணக்குவியல்களின்மேல் இடறி விழுந்தவண்ணம் நந்தவனத்தைப் பாதுகாப்போர் விரைந்து செல்வாராயின ரென்க. நந்தவானத்து—நந்தவனத்து. (ருரு)

ருசு. விரைவி னுற்றனர் விம்மலுற் றியாதொன் றும் விளம்பார்
காத லத்தினாற் பட்டதுங் கட்டுரைக் கின்றார்
தரையி னிற்கிலர் திசைதொறு நோக்கினர் சலிப்பா
ரரசன் மற்றவ ரலக்கணை யுரைத்திட வறிந்தான்.

(இ - ள்.) விரைவின் உற்றனர்-(இராவணனெதிரில்) விரைவாக வந்து சேர்ந்தவர்களாய்,—விம்மல் உற்று - ஏக்கங்கொண்டு, யாது ஒன்றும் விளம்பார் - (வாயினால்) யாதொருவார்த்தையுங் கூறமாட்டாதவராய், பட்டதும் - நேர்ந்த தொல்லைகளையும், காதலத்தினால் கட்டுரைக்கின்றார் - கைகளின் சைகைகளால் குறிப்பித்துக் காட்டி, தரையில் நிற்கிலர் நிலத்திற் பொருந்தி நிற்கமாட்டாமலும், திசைதொறும் நோக்கினர் - நான்குதிக்குக்களையும் மருண்டு பார்த்தவண்ண மிருப்பாராய், சலிப்பார் - நடுநடுங்குபவரானார்கள்; அரசன் - (அதுகண்ட) ராக்ஷஸராஜனான இராவணன், அவர் அலக்கணை உரைத்திட அறிந்தான் - அவர்கள்படுகின்ற வருத்தமே (தனக்கு நேர்ந்த தோல்வியைத்) தெரிவிக்க உணர்ந்தான்; (எ - று.)—மற்று - அசை.

செய்தியை யுணர்ந்தச சென்ற நந்தவனத்து காயகர் விரைந்து இராவணனைச் சேர்ந்து, நிகழ்ந்த செய்தியைச சொல்ல நாவெழாமல் கைச்சைகையினுற் செய்தியை யுணர்த்தி நிற்கமாட்டாமல் காற்புறமும் மருண்டு பார்த்த வண்ணம் நடுங்கினவராக, அவர்கள் படுகின்ற அவஸ்தையினுலேயே தான் ஏவிய கிங்கரவீரரால் தனக்குத் தோல்வியே சேர்ந்ததென்பதை இராவணன் உணர்ந்தா னென்பதாம். பி-ம்:—[1]விம்மினர். [2]பட்டது. [3]சவிப்பால். உரைசெய. (௫௬)

௫௭.—இராவணன் கிங்கரர் தோற்ற வகையை வினவுதல்.

இறந்து நீங்கின ரோவின்றெ [1]னுணையை யிகழ்ந்து
துறந்து நீங்கின ரோவன்றி வெஞ்சமர் தொலைந்தார்
மறந்து நீங்கின ரோ[2]வென்கொல் வந்ததென் றுரைத்தா
னிறஞ்செ ருக்குற வாய்தொறு நெருப்புமிழ் கின்றான்.

(இ - ள்.) நிறம் செருக்கு உற வாய் தொறும் நெருப்பு உமிழ்கின்றான் - (தன்னுடைய) கருநிறம் விளக்கமடையும்படி பதுவாய்களிலும் (சினத்தினுல் செந்நிறமான) நெருப்பைக கக்குகின்றவனான இராவணன்,—(செய்தி சொல்லவந்த பருவத்தேவரைநோக்கி), (யான் ஏவிய கிங்கரரென்னும் வீரர்), இறந்து நீங்கினரோ - (போரிலே தம்முயிரைப் பலிகொடுத்து) ஒழிந்தார்களோ? இன்று என் ஆணையை இகழ்ந்து துறந்து நீங்கினரோ - இப்போது நான் இட்ட கட்டளையை (ஒரு குரங்குடனே போர்செய்வது? என்ற எண்ணத்தினுல்) அலட்சியஞ்செய்து (போர செய்தலைத்)தவிர்த்து நீங்கிப்போனுர்களோ? அன்றி - அல்லாமல், வெம் சமர தொலைந்தார் மறந்து நீங்கினரோ - கொடிய போரில் (எதிர்த்துப் பொரமாட்டாமல்) தோற்றவர்களாய்(த் தமது மனைவி மக்கள் முதலியோரையும்) மறந்து எங்கேனும் போய்விட்டார்களோ? வந்தது என்கொல் - நேர்ந்தது யாது?' என்று—, உரைத்தான் - (அந்த நந்தவனத்து நாயகரை) வினவினன்; (எ - று.)

'கிங்கரவீரர் தோற்றது - சண்டையில் மாண்டுபோதல் முதலிய மூன்று வகையில் எந்த வகையால் நிகழ்ந்தது?' என்று இராவணன் வந்தவர்களை வினவின னென்க. இராவணனுடைய கருநிறத்தோடு வாயினின்று உமிழ்கின்ற நெருப்பின் செந்நிறம கலக்கையில், அவனது அந்தக் கருநிறம் செருக்கித் தோன்று மென்க. பி - ம்:—[1]ஆணையினிகழ்ந்தார். [2]என்னை. (௫௭)

வேறு.

௫௮.—வந்தவர்கள் கூறிய விடை.

சலந்தலைக் [1]கொண்டன ராய தன்மையா
ரலந்திலர் செருக்களத் தஞ்சி னுரவர்
புலந்[2]தெரி பொய்க்கரி புகலும் புன்கணுர்
குலங்களி [3]னவிந்தனர் குரங்கி னுலென்றார்.

(இ - ள்.) (அதற்கு, வந்த அவர்கள்),—'சலம் தலை கொண்டனர் ஆய தன்மையார் - கோபம் தலைக்கேறப்பெற்றவராகிய அந்தக் கிங்கரர்கள், அலந்திலர் -('ஒரு சிறுகுரங்கோடு பொருவதோ?' என்று) வருந்தி யோடிப்போனாருமல்லர்; செரு களத்து அஞ்சினார் அலர் - போர்க்களத்தில் எதிர்த்துப் பொர முடியாது பயந்து முதுகுகொடுத்து ஓடிப்போனாருமல்லர்; புலம்தெரி பொய்க்கரி புகலும் புன்கணார் குலங்களின் - (தம்) புத்திக்குப் (பொய்யென்று) தெரிந்த பொய்ச்சாட்சியைச் சொன்ன இழிகுண முடையோரின் வமிசங்கள் அழிதல்போல, குரங்கினால் - (எதிர்த்துநின்ற) ஒரு குரங்கினாலேயே, அவிந்தனர்-(யாவரும்) அழிந்தொழிந்தார்கள்,' என்றார் - என்று மறுமொழி கூறினார்கள்; (எ - று.)

இராவணன் விகற்பித்து வினவிய மூன்று வினாக்களுள் இரண்டை மறுத்து, பொருது இறந்தே நீங்கின ரென்று அவர்கள் மறுமொழி கூறினரென்க. காவியத்தின்நோக்கம் படிப்போர்க்கு நல்லொழுக்கத்தைப் புகட்டுவதே யாதலால், இங்கே மனமாரப் பொய்க்கரி கூறுவோர் வமிசநாசமாவரென்று உபமானமுகமாகத் தெரிவித்து, அவ்வழியாற் பொய்க்கரி கூறுதலின் கொடுமையைக் கவி விளக்கினார். பி - ம்:—[1]கொண்டவவ். [2]தரு. [3]வீழ்ந்தனர். (ருஅ)

ருகூ—இராவணன் செய்தியுணர்த்தியவர்மீது சினத்தல்.

ஏவலி னெய்தின ரிருந்த வெண்டிசைத்
தேவரை நோக்கினா னாணுஞ் சிந்தையான்
யாவதென் றறிந்திலிர் போலு மாலென்றான்
மூவகை யுலகையும் விழுங்க மூள்கின்றான்.

(இ - ள்.) மூவகை உலகையும் விழுங்க மூள்கின்றான் - மூன்றுவகைப்பட்ட உலகங்களையும் விழுங்குவதற்குத் தொடங்குபவன்போன்ற [மிக்க சினங்கொண்ட] இராவணன்,—ஏவலின் எய்தினர் - (தன்) கட்டளையினால் வந்தவர்களாய், இருந்த-அருகே நின்றுகொண்டிருந்த, எண் திசை தேவரை- அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களை, நோக்கினான் - பார்த்து, நாணும் சிந்தையான் - (தனக்குப் பகைவரான திக்குப்பாலக ரெதிரில அரக்கர் தோற்றதைச் சொன்னதற்காக) மிகவும் வெட்கங்கொண்ட மனமுடையவனாய்,—(செய்தி சொன்னவர்களைநோக்கி), (அவர்கள் வார்த்தையைப் பொய்யென்று கருதினான் போன்று), 'யாவது என்று அறிந்திலிர் போலும் - (நடந்தது) இன்னதென்று அறியவில்லைபோல் தோன்றுகின்றது,' என்றான்-என்று அதட்டிக் கூறினான்; (எ - று.)—ஆல் - அசை.

தனது ஏவலைக் கேட்டற்காக அப்போது அங்கு வந்திருந்த திக்குப்பாலகரின் முன்னிலையிலே தனக்கு நேர்ந்த அவமானத்தைக் கேட்டதனால் வெட்கம் மிகுந்து அதனை மறைக்கும் பொருட்டுச் செய்தி சொன்னவர்களை நோக்கி 'உங்கட்கு நடந்தது இன்னதென்று தெரியாதுபோல் தோன்றுகின்றது; அப்படியிருக்க, ஏன் தாறுமாறாகச்

சொல்லுகின்றீர்கள்?' என்று இராவணன் அதட்டிக் கூறினனென்க. முதலடி - முற்றுமோனை. (ருக)

சுo.—இராவணன் மீண்டும் அதட்டித்து வினவுதல்.

மீட்டவ ருரைத்திலர் பயத்தின் விம்முவார்
தோட்டல ரினமலர்த் தொங்கன் மோலியான்
வீட்டிய தரக்கரை யென்னும் வெவ்வுரை
கேட்டதோ கண்டதோ கிளத்து வீரென்றான்.

(இ - ள்.) மீட்டு - மறுபடியும், அவா - அந்தசசோலையின் காவற்காரர், உரைததிலா - (மறுமொழி) கூறாதவாகளாய், பயத்தின் விம்முவர் - அசசத்தினால் நடுஙகுவாராஞாகள்; தோடு அலர் இனம் மலர் தொங்கல் மோலியான் - இதழ்களோடு விரிகின்ற பலவகை மலா கொண்டு தொடுதத மாலையையணிந்த சிரசையுடைய இராவணன்,—(செய்தி சொன்ன அவர்களை நோக்கி), 'அரக்கரை வீட்டியது என்னும் வெம் உரை-'(குரஙகொன்று பொரவந்த) அரககரையெல்லாம் கொன்று விட்டது' என்ற இந்தக் கொடுமையான வார்த்தை, கேட்டதோ - (அயலார் சொல்ல நீஙகள்) கேட்டுச சொன்னதோ? (அன்றி), கணடதோ - (நீங்களே நேரிற்) பாாத்துச சொன்னதோ? கிளத்துவீா - சொல்லுஙகள்,' என்றான் - என்று (மீண்டும்) வினவினன்; (எ - று.) (சுo)

சுக.—அவர்கள் கூறிய விடை.

கண்டன மொருபுடை நின்று கண்களாற்
றெண்டிரைக் கடலென வளைந்த சேனையை
மண்டலந் திரிந்தொரு மரத்தி னலடித்
துண்டதக் குரங்கின மொழிவ தன்றென்றார்.

(இ - ள்.) (அவாகள் இராவணனை நோக்கி),—'ஒரு புடை நின்று-ஒரு பககத்திலே [ஒதுககமாக] இருந்து, கணகளால் கண்டனம் - (நிகழ்ந்தது முழுவதையும எஙகள்) கணகளால் நேராகப் பாாததோம்; அ குரங்கு-(அசோக வனததை யழித்த) அந்தக் குரஙகானது, தெள் திரை கடல் எனவளைந்த சேனையை - தெளிவான அலைகளையுடை கடல்போலத் (தன்னைச்) சூழ்ந்து கொண்ட ராக்ஷஸ சேனையை, மண்டலம் திரிந்து - எப்புறத்தும் வளைந்து சுழன்றுசுழன்றுசஞ்சரிதது, ஒரு மரத்ினல் - (தன் கையிற்கொண்ட) ஒரு மரத்தினலே, அடித்து—, உண்டது - உயிரையாங்கிவிட்டது; இனம் ஒழிவது அன்று - இன்னும் (அது அவ்விடத்தைவிட்டு) நீங்கிப்போகவில்லை,' என்றா - என்று கூறினாகள்; (எ - று.) (சுக)

கிங்கரர்வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது
சம்புமாலிவதைப்படலம்.

இராவணன் கட்டளையால் அநுமானைப் பற்றிக்கொணருமாறு பொருதற்குச் சென்ற சம்புமாலி யென்பவனது வதையைக் கூறும் பகுதி யென்று பொருள்.

வேறு.

க.—சம்புமாலியென்பவனை நோக்கி அநுமானைப் பற்றிக்கோணருமாறு இராவணன் கட்டளையிடுதல்.

கூம்பின கையனின்ற [1]குன்றெனக் குவவுத் திண்டோட்
பாம்பிவர் தறுகட் சம்பு மாலியென் பவனைப் பாரா
வாம்பரித் தானை யோடு [2] வளைத்ததன் மறனை மாற்றித்
தாம்பினிற் பற்றித் தந்தென் மனச்சினந் தணித்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) (இராவணன்),—கூம்பின கையன் நின்ற - (என்ன கட்டளையிடப் போகின்றானோ? என்று) கூப்பிய கையையுடையவனும் (தனக்கு எதிரில்) நின்றுகொண்டிருந்த, குன்று என குவவு திண் தோள் பாம்பு இவர் தறுகண் சம்புமாலிஎன்பவனை - மலைபோலத் திரண்ட வலிய தோள்களையும் பாம்பின்தன்மையைக் கொண்ட [சீறுந்தன்மையைக் கொண்ட] அஞ்சாமைக்குணத்தையுமுடைய சம்புமாலி யென்னும் அரக்கனை, பாரா - பார்த்து,—'(நீ), வாம் பரி தானையோடு - தாவிச்செல்கின்ற குதிரையைக் கொண்டுள்ள சேனையுடனே (போய்), வளைத்து - (அந்தக் குரங்கைச்) சூழ்ந்துகொண்டு, அதன் மறனை மாற்றி - அந்தக்குரங்கின் வலியை யடக்கி, தாம்பினில் பற்றி - கயிறுனாலேகட்டி, தந்து - (என்னிடம்) கொண்டுவந்து விட்டு, என் மனம் சினம் தணித்தி - என் மனத்திலுள்ள கோபத்தைத்தணியச் செய்வாய்,' என்றான்—; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]குன்றிவர். [2]வளைத்தவன் வலியை. (க)

உ.—இராவணன் தன்னையேவினதற்காக மிகமகிழ்ந்து, சம்புமாலி புறப்படுதல்.

ஆயவன் வணங்கி [1]யைய வளப்பரு மரக்கர் முன்னர்
நீயிது முடித்தி யென்று நேர்ந்தனை நினைவி னெண்ணி
யேயினை யென்னப் பெற்று லென்னின்யா ருபர்ந்தா ரென்னுப்
போயினன் இலங்கை வேந்தன் போர்ச்சினம் போவ தொப்பான்.

(இ - ள்.) ஆயவன் - அந்தச் சம்புமாலி,—வணங்கி—, (இராவணனை நோக்கி), 'ஐய - தலைவனே! அளப்பு அரும் அரக்கர் முன்னர் - அளவிட முடியாத [மிகப்பல] இராட்சசர்களிருக்கையில் அவர்களெதிரே, நினைவின் எண்ணி நேர்ந்தனை - மனத்தில் ஆலோசித்துச் சம்மதித்தவனாய், நீ இது முடித்தி என்று - (அவர்களையெல்லாம் ஏவாமல் என்னை நோக்கி) 'நீ இதனைச்செய்து முடிப்பாய்' என்று, ஏயினை - கட்டளையிட்

டாய், என்ன பெற்றால் - என்று கூறும் பாக்கியத்தைப் பெற்றேனானல், என்னின் யார உயர்ந்தார் - என்னைக்காட்டிலுஞ் சிறப்புப்பெற்றவர் யாவர்?' என்று - என்று - கூறி, இலங்கை வேந்தன் போர் சினம் போவது ஒப்பான் - இலங்காராசனான இராவணனது போர்செய்தற்கு உரிய சினம் ஒரு ருவெடுத்துப் போவது போன்றவனாய், போயினன் - போனான்; (எ-று.)

[1]வீர மனக்கரு மனக்கா முன்னர் என்ற பாடத்துக்கு-வீரத்தை யுடைய அளத்தற்கு அரிய சமுத்திரம்போன்ற அரக்கரெதிரில் என்றுபொருள். இராவணன் தன்னைத் தனியே விசேஷித்துக் கட்டளையிட்டதைச் சம்புமாலி பேறாகக்கருதின னென்க. (உ)

ங.—சம்புமாலி பலவகைச் சேனையோடும் புறப்படுதல்.

தன்னுடைத் தானையோடுந் [1]தயமுகன் றருகென் றேய, மன்னுடைச் சேனை யோடுந் [2]தாதைவந் தீந்த வாளின், மின்னுடைப் பரவை யோடும் வேறுளோர் சிறப்பின் விட்ட, பின்னுடை[3]யனிகத் தோடும பெயர்ந்தனன் பெரும்போர் பெற்றான்.

(இ - ள்.) பெரும் போர பெற்றான் - பெரும்போரசெய்யும் பாக்கியததை (இராவணனது கட்டளையாற்) பெற்ற சம்புமாலி,—தன்னுடை தானையோடும் - தனக்குஉரியதான சேனையுடனும், தயமுகன் தருக என்று ஏயமன்னுடை சேனையோடும் - இராவணன் '(இவனுடன்) அனுப்புக' என்று (தன்ஏவலாளர்க்குக்) கட்டளையிட (அவர்கள்அனுப்பிய) பெருமை பெற்ற சேனையுடனும், தாதை வந்து ஈந்த வாளின் மின் உடை பரவையோடும் - (தனது) தகப்பன் கொடுதத வாளாயுதத்தினால் விளக்கம்பெற்ற சேனா சமுத்திரத்தோடும், வேறு உளோர் சிறப்பின் விட்ட பின்னுடை அனிகத்தோடும் - மற்றுமுள்ளவர்களான நண்பர்கள் மிகுதியாக அனுப்பிய பின்னுமுள்ள சேனையோடும, பெயர்ந்தனன் - போனான்; (எ - று.)

சம்புமாலி போர்க்குப் போனதைக் கீழ்க்கவியிற் சுருங்கக்கூறிய கவி, இச்செய்யுளில் விவரித்துக் கூறின ரென்க. இவ்வாறு வேறுபாடு இருத்தலால்தான், கூறியதுகூற லென்னுங் குற்றத்திற்கு இடமில்லை யாயிற்று. தாதைவந்தீந்த பரவை, மின்னுடைப் பரவையென இயையும். வந்து - சொல் விழுககாட்டால் வந்தது. சம்புமாலி யென்பவன், பிரகத்தனது புத்திரன். பி - ம்:—[1] தசமுகன்றருகென்றேய. [2]தாதைவந்தீந்தவாளின். [3]சேனை சூழச் சென்றனன். (௩)

ச.—இதுமுதல், அடுத்த கவியும் - அந்தச் சம்புமாலியோடு [illegible] சேனையுஞ் சென்றதைத் தெரிவிக்கும்.

உருமொத்த முழக்கிற் செங்கண் வெள்[illegible] [illegible] மகற்
[1]பருமித்த கிரியிற் றோன்றும் வேழமும் [illegible] [திப்
னிருமித்த வெழிலி முற்றிற் றென்னலா [illegible]
சொரிமுத்த [2]மாலை சூழுந் [3]துகிற்கொடித் தடந்தேர் சுற்ற,

இதுமுதல் ஆறு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) உரும் ஒத்த முழக்கின் - இடிபோன்ற பிளிறலையும், செங்கண் (கோபக்குறி தோன்ற)சிவந்துள்ள கண்களையும்,வெள் எயிறு-வெண்மையான தந்தங்களையும், ஓடை நெற்றி - பட்டமணிந்த நெற்றியையு முடைய, கிரியில் தோன்றும் - மலைபோலத்தோன்றுகின்ற, பருமித்த - (போர்க்குரிய) அலங்காரத்தைக் கொண்ட, வேழமும - யானைகளும,—பதுமத்து அண்ணல் திருமித்த எழிலி முற்றிற்று எனனல் ஆம் நிலைய-தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற பிரமதேவன் படைத்த மேகஙகள ஒருஙகே முடிவாக வந்துள்ளன என்று சொல்லததகக நிலைமையையுடைய, நேமி - சக்கரங்களையும், சொரி முத்தம் மாலை சூழும் துகில் கொடி - (ஒளியைச) சொரிகின்ற முததுமாலைகள் சூழப் பெற்ற துகிற்கொடியையு முடையனவான, தட தேர்-பெரியதோகளும், சுற்ற சூழ்ந்துவரவும்,—(எ - று.)—'குழுவ' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

முழக்கின் செங்கண் வெள்ளெயிறு ஓடைநெற்றி வேழம் எனவும் பருமித்த வேழம எனவும், கிரியிறறோன்றும வேழம் எனவும் இயையும். எழிலி - சாதி யொருமை; எழு மேகஙகளும் ஒருஙகே திரண டாற்போன்ற தோற்ற முடையன, அகது வந்த தேர்களென்க அன்றி, வேழமும் எழிலி முற்றிற் றென்னலாம நிலையினவாக என்று உரைப் பினுமாம். இனி, மூன்றுமடிக்கு - மேகமணடலம்வரையில் உயர்ந் துள்ள தென்று சொல்லததக்க தன்மையைக்கொண்ட சக்கரததையுடைய தடந்தேர் என்னலுமாம். நிலையதேோ, நேமித்தேர், துகிற்கொடித்தோ என இயையும். நேமிசொரி என்ற இயல்பான பாடத்துககு - கடல் வெளிப்படுத் தின முத்தும் என்க. பி - ம்:—[1]பருமித்த கதியிற்றோன்றும். [2]வெண் கோட்டுச்சித். [3]சிறுகொடித் தடந்தேர். (௬)

௫. காற்றினை மருங்கிற் கட்டிக் கால்வகுத் துயிருங் கூட்டிக்
கூற்றினை யேறறி யனன குலப்பரி குழுவக் குன்றின்
றூற்றினி னெழுப்பி யாண்டுத் தொகுத்தன சுழலைபைங் கண்ண
வேற்றினப் புலிகீய றென்ன [1]வியந்தெழும் பதாதி யீட்டம்.

(இ - ள.) காற்றினை - காற்றை, மருஙகில் கட்டி கால் வகுத்து - நான்குபக்கத்திலுங கட்டி (நான்கு) கால்களையு முண்டாககி, உயிரும கூட்டி உயிரையுஞ் சேர்த்து, கூற்றினை ஏற்றி அன்ன - யமனை மேலே யேற்றப் பெற்றாற் போன்றுள்ள[வீரரைத் தம்மீது கொண்ட], குலம் பரி-நல்ல சாதிக் குதிரைகள், குழுவ - கூட்டமாகத தொடரவும்,—வியந்து எழும் பதாதி ஈட்டம் - மனமகிழ்ச்சி கொண்டு (போர்ககுப்) புறப்படுகின்ற காலாள்களின் கூட்டம, குன்றின் தூற்றினன் எழுப்பி ஆண்டு தொகுததன - மலைப்புதர் களிலிருந்து எழுப்பி அந்தப் போர்ககளததிலே ஒன்று சோததனவும், சுழல் பைங்கண்ண - சுழல்கின்ற பசுமையான கணகளை யுடையனவுமான, வேறு இனம் புலி ஏறு என்ன - வெவ்வேறு வகையான ஆணபுலிகள் போலத் தோன்றுமும்,—(எ - று.) 'ஐயங்க' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

குதிரைகள் வேகமாகச் செல்வன வென்பதை விளக்க, 'காற்றினை மருங்கிற் கட்டிக் கால்வகுத் தயிருகைகட்டி யன்ன குலப்பரி' என்றார்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. வீரர்கள் அத்தப்பரிகளின் மேலே புள்ளா ரென்பதை விளக்க, 'கூற்றினை யேற்றியன்ன' என்ற உபமான முகத்தாற் கூறினார்; இது பிறிதுமொழிதலணி. கொடுமைவலிமைகள் நிறைந்தன வென் பதை விளக்க, பதாதிகூட்டத்துக்கு, தற்றினின் எழுப்பித் தொகுத்த புலிக் கூட்டத்தை உவமைகூறினார். 'புலியேறென்ன' என்பதை வியந்து எழும் என்பதனோடு சேர்த்து-புலியேறு போலப் போரில் உற்சாகத்துடனே யெழு கின்ற பதாதிகூட்டம், தழூவ எனக்கூட்டி முடித்தலுமாம். அன்றி புலியே றென்னப் பதாதியீட்டம் வியக்தெழும் என முற்றாகவி யுரைப்பாருமுளர். பி - ம்:—[1]வியந்தது. (ரு)

சு.—பலவகை ஆயுதங்கள் நிறைதல்.

தோமர முலக்கை கூர்வாள் சுடர்மழு குலிசந் தோட்டி
தாமரந் தின்ற கூர்வே [1]றழுலொளி வட்டஞ் சாபங்
[2]காமர்தண் டெழுக்கள் காந்துங் கப்பணங் கால பாச
மாமரம் வலயம் வெங்கோன் முதலிய வயங்க மாதோ.

(இ - ள்.) தோமரம்—, உலக்கை—, கூர் வாள்—, சுடர் மழு - ஒளி வீசுகின்ற எரியிரும்புப்படை, குலிசம் - வச்சிராயுதம், தோட்டி - அங்குசம், அரம் தின்ற கூர் வேல் - அரத்தினால் அராவப்பட்ட கூரிய வேலாயுதம், தழல் ஒளி வட்டம் - நெருப்பின் சுவாலையையுடைய சக்கரம், சாபம் - வில், காமர் தண்டு - அழகிய தண்டாயுதம், எழுக்கள் - இருப்புத்தண்டுகள், காந்தும் கப்பணம் - பிரகாசிக்கின்ற இருப்பு நெரிஞ்சிமுட்படைகள், காலபாசம் - யமனுக்கு உரிய கயிற்றின்வடிவான ஆயுதங்கள், மா மரம் - பெரிய மரங் கள், வலயம் - வளையங்கள், வெங்கோல் - கொடிய அம்புகள், முதலிய - முதலிய பலஆயுதங்கள், வயங்க-விளங்கவும்,— (எ - று.)—'திசைதொறுஞ் செறிவசெல்ல' என அடுத்த கவியோடு தொடரும். தாம் - அசை. மாது, ஓ - ஈற்றசை. பி - ம்:—[1]சக்கரமெழுக்கள். [2]காமரத்தண்டிபிண்டி. (சு)

எ.—பல்வகைப் பதாகைகள் செறிதல்.

எத்திய வயில்வேல் குந்த மெழு[1]க்கழு முதல வேந்திக்
குத்திய திளைப்ப மீதிற் குழுவின [2]மழைமாக் கொண்மூப்
[3]பொத்துகு பொருவி னன்னீர் சொரிவன போவ போலச்
சித்திரப் பதாகை யீட்டந் திசைதொறுஞ் செறிவ செல்ல.

(இ - ள்.) எத்திய - கொண்டாடுதற்கு உரிய, அயில் வேல் - கூரிய வேலாயுதங்களும், குந்தம் - எறியீட்டிகளும், எழு - இருப்புத்தடிகளும், கழு - கழுக்களும், முதல - முதலிய ஆயுதங்களை, ஏந்தி - தரித்து,— (சேனைகள்), குத்திய - (அவ்வாயுதங்களாற்) குத்[தி]யனவாகி, திளைப்ப - நெருங்கிச் செல்ல,—(அப்போது), மீதில் குழுவி[ன] மழை மா கொண்மூ -

வானத்தின்மீது கூட்டமாகக் கூடியுள்ள (சேனைகளின் ஆயுதங்களாற் குத்தப்பட்ட மழைபெய்யும்) தருணத்திலுள்ள கரிய மேகம், பொத்து உகு பொருஇல் நல் நீர் சொரிவன போல போல - (ஆயுதங்கள்) பொத்தின (வாயினின்று) வெளியில் வருகிற ஒப்பற்ற நல்லநீரைச் சொரிவனவாய்ச் செல்வன போல, சித்திரம் பதாகை ஈட்டம் - விசித்திரமான கொடிகளின் கூட்டம், திசைதொறும் செறிவ செல்ல - எல்லாத்திக்குக்களிலும் நெருங்கப்பெற்றனவாய்ச் செல்லவும்,—(எ - று.)—'பல்லியம் துவைப்ப' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

சேனைகளில் நெருங்கப் பதாகைகள் பிடிக்கப்பட்டுச்சென்ற தோற்றம் - சேனைகள் தாங்கிச் செல்லுகின்ற ஆயுதங்களாற் பொத்துண்ட மேகங்கள் நீர்த்தாரைகளைச் சொரிந்துகொண்டு செல்லுகின்ற தோற்றத்தைப் போலுமென்று வருணித்தார்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பலநிறமுள்ளனவாக வானத்தில்தோன்றும் பதாகைகட்கு மேகமும், சேனைகள் தாங்கிச்செல்வனவான அப்பதாகைகள்கட்டப்பட்டுள்ள மூங்கில்களுக்குப் பொத்துண்ட வாயினின்று சொரியும் நீர்த்தாரைகளும் உவமையாம். வரிசை வரிசையாகச் சேனையின் பதாகைகள் சென்றுகொண்டே யிருப்பதனால், நீர்த்தாரைகளைச் சொரிகின்றனவாய்ச் செல்வனவான மேகங்கள் உவமையாயின. சேனை செல்லுமிடத்தில் பெருந்தாரையாக நீர வீழ்வதற்குக் காரணம் கூறவேண்டி, 'அயில்வேல் குந்தமெழுக்கமுதல வேந்திக் குத்திய' என்றார். எத்திய - ஏத்திய: விகாரம்; இனி, எத்திய - பகைவரை ஏமாற்றிக்கொல்லவல்ல என்றுமாம். பி - ம்:—[1]முதலனையவெந்தீ. [2]மதமாக்கொண்டல், மழைமாக்கொண்டல். [3]பொத்துகள். (எ)

அ.—அச்சேனையில் பலவித ஒலிகள் மிகுதல்.

பல்லியந் துவைப்ப நன்மாப் பணிலங்கண் முரலப்பொற்றேர்ச்
சில்லிக ளிடிப்ப வாசி சிரித்திடச் செறிபொற் றாரும்
[1]வில்லுநின் றிசைப்பயானை முழக்கம்விட் டார்ப்பவிண்டோ
யொல்லொலி வானிற் றேவ ருரைதெரி வொழிக்க மன்னோ

(இ - ள்.) பல்இயம் துவைப்ப - பலவகை வாத்தியங்கள் ஒலிக்கவும், நல் மா பணிலங்கள் முரல - அழகிய பெரிய சங்குகள் சத்திக்கவும், பொன் தேர் சில்லிகள் இடிப்ப - பொன்மயமான தேரின் சக்கரங்கள் (புரண்டு செல்வதனால்) ஒலியையுண்டாக்கவும், வாசி சிரித்திட - குதிரைகள் கனைக்கவும், செறி பொன் தாரும் வில்லும் நின்று இசைப்ப - நெருங்கிய பொன்மயமான கிண்கிணிமாலைகளும் வில்லும் நிலையாகநின்று ஒலிக்கவும், யானை விட்டு முழக்கம் ஆர்ப்ப - யானைகள் வாய்விட்டுப் பிளிறுதலைச் செய்யவும், விண் தோய் ஒல் ஒலி - (இவ்வாறு தோன்றி) ஆகாயத்திற் சென்ற ஒல்லென்னும் ஒலிகள், வானில் தேவர் உரை தெரிவு ஒழிக்க - வானத்திலுள்ள தேவர்கள் (ஒருவரோடொருவர் பேசும்) பேச்சைத் தெரியவொட்டாமல் அடக்கின; (எ - று.)

—மன், ஓ - ஈற்றசைகள், 'அன்னவன் சேனைசெல்ல' என மேலிற் றொடரும்.

பூமியில் அரக்கர் சேனையில் தோன்றிய பல்வகை யொலிகள் வானத்திற்சென்று தேவர்கள் ஒருவரோடொருவர் பேசுவதைத் தெரியவொட்டாமற் செய்தன எனத் தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி வகையால் ஒலியின் மிகுதியைத் தெரிவித்தார். பி - ம்: —[1]வில்லினின்றார்ப்பு மாலைமுழக்கும். (அ)

கூ.—தூளியினெழுச்சி.

மின்னகு கிரிகள் யாவு மேருவின் விளங்கித் தோன்றத்
தொன்னகர் பிறவு மெல்லாம் பொலிந்தன துறக்க மென்ன
வன்னவன் சேனை செல்ல வார்கலி யிலங்கை யாய
பொன்னகர் [1]தகர்ந்து பொங்கி யார்த்தெழு தூளிபோர்ப்ப.

(இ - ள்) அன்னவன் - அந்தச் சம்புமாலியினது, சேனை — செல்ல - செல்லுதலினால் —ஆர்கலி—, இலங்கை ஆய பொன் நகர் கடலினாற் சூழப்பட்ட இலங்கையென்கிற பொன்நகரமானது, தகர்ந்து - உடைபட்டு, பொங்கி ஆர்த்து எழு - மிகவும் நிறைந்து கிளம்புகின்ற, தூளி - புழுதி, போர்ப்ப - (தமமீது) படிதலால்,—மின் நகு கிரிகள் யாவும் - ஒளிவிளங்குகின்ற சாதாரண மலைகளெல்லாம, மேருவின் விளங்கி தோன்ற பொன்மயமான மேருமலைபோலப் பிரகாசங்கொண்டு விளங்குதலால், தொல் நகர் பிற எல்லாமும - பழைய மற்றைப் பட்டணங்களெல்லாம், துறக்கம் என்ன - பொன்னுலகமான சுவர்க்கலோகம்போலவும், பொலிந்தன - விளங்கின; (எ-று.)

சம்புமாலியின் சேனைகள் பொன்மயமான இலங்காபட்டணத்திற் சென்றபோது, அவைகளின் தாள்களினால் மேலெழுந்த பொற் புழுதிகள் படிதலால் சாதாரண மலைகளும் மேருமலைபோல் விளங்க, அப்புழுதி படியப் பெற்ற நகரங்கள் யாவும் சுவர்க்கலோகம்போலப் பொன்மயமாய்விளங்கின வென்பதாம்: பிறிதின்குணம்பெறலணி. பி - ம்:—[1]துறந்து. (கூ)

கo —சம்புமாலியின் நால்வகைச் சேனையின் அளவு.

ஆயிர மைந்தொ டைந்தா மாழியந் தடந்தே [1]ரத்தேர்க்
கேயின விரட்டி யானை யானையி னிரட்டி பாய்மா
போயின பதாதி சொன்ன புரவியி னிரட்டிபோலாத்
தீயவன் றடந்தே சுற்றித் தெற்றெனச் சென்ற சேனை.

(இ - ள்.) தீயவன் தட தேர் சுற்றி தெற்றென [illegible] கொடியவனான சம்புமாலியினது பெரியதேரைச் சூழ்ந்து [illegible] வாகச்சென்ற அரக்கசேனை (யின் அளவைப்பற்றிச் [illegible]) — ஆழி அம் தட தேர் - சக்கரங்களையுடைய அழகிய பெரிய தேர்கள், ஐந்தொடு ஐந்து ஆயிரம் ஆம - பதினாயிரமாகும்; [illegible] பொருந்தியயானைகள், அ தேர்க்கு இரட்டி - அத்தேர்த்தொகையினும் இரட்டிப்

புள்ளதாகும் [இருபதினாயிரமாகும்], பாய மா - குதிரைகள், யானையின் இரட்டி - யானைகளின் தொகையினும் இருமடங்கு ஆகும் [நாற்பதினாயிரமாகும்]; போயின பதாதி - சென்ற காலாட்சேனை, சொன்ன - (கீழ்க்) கூறப்பட்ட, புரவியின் - குதிரைகளின் தொகையைக்காட்டிலும், இரட்டி - இருமடங்காகும். [எண்பதினாயிரமாகும்]; (எ - று.)—போல், ஆம் அசைகள். பி - ம்.—[1]தேருக்கு. (௧௦)

௧௧.—தேர்வீரரின் வருணனை

வின்மறைக் கிழவர் நானா விஞ்சையர் வரத்தின் மிக்கார்
வன்மறக் கண்ண ராற்றல் [1]வரம்பிலா வயிரத் தோளார்
தொன் [2]மறக் குலத்தர் தூணி தூக்கிய புறத்தர் [3]மார்பின்
கன்மறைத் தொளிருஞ் செம்பொற் கவசத்தர் கடுந்தே ராட்கள்.

(இ - ள்.) கடுந்தேர் ஆட்கள் - (அசேனையிலுள்ள) கொடியதேர்வீரர்கள்,—வில் மறை கிழவர் - தநுர்வேதத்தில் தெரிந்தவர்கள்; நானாவிஞ்சையர் - பலவித மாயவித்தையில் வல்லவர்கள்; வரத்தின் மிக்கார் - மிக்க வரம் பெற்றவர்கள்; வல்மறம் கண்ணர் - கொடிய வீரத்தைத் தெரிவிக்கின்ற கண்களையுடையவர்கள்; வரம்பு இலா ஆற்றல் வயிரம் தோளார் - அளவில்லாத வலிமையையுடைய உறுதியான தோள்களையுடையவர்கள். தொல் மறம் குலத்தர் - பழமையான வீரக்குடியிற் பிறந்தவர்கள்; தூணி தூக்கிய புறத்தர் - அம்பறாத்தூணி கட்டிய முதுகையுடையவர்; மார்பின் கல் மறைத்து ஒளிரும் செம்பொன் கவசத்தர் - மார்பாகிய கல்லை வெளிக்காட்டாமல் மறைத்துக்கொண்டு விளங்குகின்ற செம்பொற்கவசத்தைப் பூண்டவர்கள்; (எ - று.)—பி - ம்.—[1]வரம்பிலார். [2]மறைக. [3]மார்பாக. (௧௧)

௧௨.—யானைப்பாகரின் வருணனை.

பொருதிசை யானை யூரும் [1]புனிதனை பொருவும் பொறயா
சுரிபடைத் தொழிலு [2]மறைறை யங்குசத் தொழிலுந் தொக்கார்
நிருதியிற் பிறந்த வீரர் [3]நெருப்பிடைப் பரப்புங் கண்ணார்
பரிதியிற் பொலியு மெய்யர் படுமதக் களிற்றின் பாகர்.

(இ - ள்.) மதம் படு களிற்றின் பாகர் - மதம்பொருந்திய ஆண்யானையின் பாகர்கள்,—பொரு திசை யானை ஊரும் புனிதனை பொருவும் பொறயா - போர்செய்யுந் தன்மையுள்ள (கிழக்குத்) திக்கின் யானையாகிய ஐராவதத்தை ஏறிச் செலுத்துகின்ற பரிசுத்தனான இந்திரனையொத்த அழகுடையவர்கள்; சுரி படை தொழிலும் மறைறை அங்குசம் தொழிலும் தொக்கார் - வாள் முதலிய ஆயுதவித்தையையும் மறைறை அங்குசத்தைக் கொண்டு யானையோட்டுந்தொழிலையும் ஒருங்கேயுணர்ந்தவர். நிருதியின் பிறந்த வீரர் - நிருதியென்னுந் தென்மேற்குத் திக்குபாலகனது வமிசத்திற் பிறந்த வீரர்கள்; நெருப்பு இடை பரப்பும் கண்ணார் - நெருப்புப்பொறிகளை இடையிடையே பரப்புகின்ற கண்களையுடையவர்கள்; பரிதியின் பொலியும் மெய்யர் - சூரிய

மைம்போல விரதாபம் விளக்கும் உடம்பையுடையவர்கள்; (எ-று.)—பி-ம்:—
[1]புனிதரைப். [2]மறம். [3]நெருப்பெனகீட்டுக். (கஉ)

கங.—குதிரைவீரர்களின் வருணனை.

[1]ஏர்கெழு திசையுஞ் சாரி பதினெட்டு மியல்பி னெண்ணிப்
போர்கெழு [2]படையுங் கற்ற வித்தகப் புலவர் போரிற்
றேர்கெழு மறவர் யானைச் சேவகர் [3]சிரத்திற் சென்னுர்
தார்கெழு புரவி யென்னுந் தம்மனந் தாவப் [4]போனர்.

(இ - ள்.) ஏர் கெழு திசையும் - அழகு மிகுந்த (தாம் செல்லவேண்டிய) இடத்தின் தன்மையையும், சாரி பதினெட்டும் - பதினெட்டுச் சாரிகளையும், இயல்பின் எண்ணி - நன்றாக ஆராய்ந்து, போர் கெழு படையும் கற்ற - போர்க்குச் சிறந்த ஆயுத வித்தைகளையும் கற்றறிந்த, வித்தகம் புலவர் - விவேகத்திற் சிறந்த அறிஞரான குதிரை வீரர், கெழு தேர் மறவர் - சிறந்த தேர் வீரர்களும், யானை சேவகர் - யானை வீரர்களும், (ஆகிய இவர்களது), சிரத்தில் - தலைகளிலே, செல்லும் - (தமது வேகத்தினால்) அடிவைத்துச் செல்லுகின்ற, தார் கெழு புரவி என்னும் - கிண்கிணிமாலையையணிந்த குதிரைகளென்கிற, தம் மனம் - தமது மனங்கள், தாவ - பாய்ந்துசெல்ல, போரில் போனர் - யுத்தகளத்திற் சென்றார்கள்; (எ - று.)

குதிரைச்சாரிகளை பதினெட்டையும் ஆயுதவித்தைகளையும் கற்றுத் தேர்ந்த குதிரைவீரர், தம்மனவிருப்பத்தின்படி தாவிச் செல்லுங் குதிரைகளின்மீது அந்த யுத்தகளத்திற் சென்றனரென்பதாம். 'குதிரைவீரர் போனர்' என்று இந்தச் செய்யுளில் கூறியதற்கு ஏற்ப, கீழிரண்டு செய்யுட்களிலும் தேர்வீரர் யானைவீரர்களும் போரிற் போனு ரென்று கொள்க. தேர் யானை இவற்றைவிட விஞ்சிய வேகமுடையன குதிரைகளென்பதும், யானை தேர்களால் வழி மறைக்கப்பட்டிருப்பினும் அவற்றைத் தாண்டிச்செல்லுந் திறத்தன குதிரைகளென்பதும் மூன்றாமடியிற் பெறப்படும். "ஐந்து கதியும் பதினெட்டுச் சாரியையும்" என்றார், புறப்பொருள் வெண்பாமாலையிலும். பி - ம்:—[1]ஈரெழு. [2]புடையும். [3]திறத்தில். [4]போவார்.

கச.—நால்வகைச் சேனையோடு சம்புமாலி போர்க்குச் செல்லுதல்.

அந்நெடுந் தானை சுற்ற வமரரை யச்சஞ் சுற்றப் [பொங்கித்
பொன்னெடுந் [1]தேரிற போனன் பொருப்பிடை நெருப்பிற்
றன்னெடுங் கண்கள் காந்தத் [2]தாழ்பெருங் கவச [3]மார்பின்
[4]மின்னிட வெயிலும் வீச வில்லிடு மெயிற்று வீரன்.

(இ - ள்.) வில் இடும் எயிறு வீரன் - ஒளி வீசுகின்ற கோரப்பற்களையுடைய வீரனான சம்புமாலி,—அ நெடு தானை சுற்ற - அந்தப் பெரிய நால்வகைச்சேனைகளும் (தன்னைச்) சூழ்ந்துவரவும், அமரரை அச்சம் சுற்ற - தேவர்களைப் பயம் சுற்றிக்கொள்ளவும்,—தன் நெடு கண்கள் காந்த - தனது நீண்டகண்கள் கோபத்தால் ஜ்வலிக்கவும், மார்பின் தாழ் பெரு கவசம் மின் இட-

வெயிலும் வீச - மார்பில்தங்கிய பெரியகவசம் பிரகாசித்து மின்னலும் வெயிலும் போன்ற ஒளியை வீசவும், பொருப்பிடை நெருப்பின் - மலையினிடையிலேயுள்ள நெருப்புப்போல, பொங்கி - சினங்கொண்டு, பொன் நெடு தேரில் போனான் - பொன்மயமான பெரியதேரில் ஏறிச்சென்றான்; (எ - று.)

சம்புமாலி போகும் மிடுக்கைக் கண்டு, ஒருகால் அனுமானுக்குத் தோல்வி சேருமோ? என்று தேவர்கள் அஞ்சுவாராயினரென்க. தேரின்நடுவிலே மிக்க சினங்கொண்டு தங்கியிருந்த சம்புமாலிக்குப் பொருப்பினிடையிலுள்ள நெருப்பு உவமையாம். பி - ம்.—[1]தோகளுன்றிப்பொருப்படை. [2]தாழ்தரு. ஆரப்ப. [4]மின்னிடை. (கச)

கரு.—அநுமான் அரக்கர்வரவை யெதிர்நோக்கிக்கொண்டு அவ்வனத்தின் வெளி வாயிலில் நிற்றல்.

நந்தன வனத்து ணின்ற நாயகன் றூதன் றானும்
வந்தில ரரக்க ரென்னு மனத்தினன் வழியை நோக்கிச்
சந்திரன் முதல வான மீனெலாந் தழுவ நின்ற
விந்திர தனுவிற் றோன்றுந் தோரண [1]மிவர்ந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) நந்தனவனத்துள் நின்ற நாயகன் தூதன்தானும் - (அந்த வேளையிலே) அசோகவனமெனனுஞ் சிங்காரததோட்டத்துள்ளிருந்த இராமதூதனாகிய அநுமானும்,—அரக்கர்வந்திலா என்னும மனத்தினன் - (நம்மோடு போர்செய்யுமாறு இன்னும்) இராக்கதவீரர் வரவில்லையே யென்ற கருத்தையுடையவனாய், வழியை நோக்கி - (அவர்கள் வருவதற்குஉரிய) வழியை எதிர்நோக்கிக்கொண்டு, சந்திரன் முதல - சந்திரன்முதலாகிய கிரகங்களும், வானம் மீன் எலாம் - வானத்திலுள்ள நட்சத்திரங்கள் எல்லாமும், தழுவ நின்ற - எட்டும்படி உயர்ந்திருக்கின்ற, (பல்வகைஇரத்தினங்கள் இழைத்திருப்பதனால்), இந்திர தனுவின் தோன்றும் - (பலவகை நிறங்களையுடைய) இந்திரதனுசுபோல விளங்குகின்ற, தோரணம் - (அப்பூஞ்சோலையின்) வெளிவாயிலில், இவர்ந்து நின்றான் - ஏறியிருந்தான்; (எ - று.)—மூன்றாமடி - அந்த வாயிலின் உயர்ச்சிமிகுதியை விளக்கும். பி - ம்:—[1]ஏறி. (கரு)

கசு.—அங்குநின்ற அநுமான் வருணனை.

கேழிரு மணியும் பொன்னும் விசும்பிருள் கிழித்து [1]நீக்கும்
ஊழிருங் கதிர்க ளோடுந் தோரணத் தும்பர் மேலான்
ஆழிருங் கதிர்க ளெல்லாந் தோற்றிடச் சுடருஞ் சோதி
யாழியி னடுவட் டோன்று [2]மருக்கனே யனைய னானான்.

(இ - ள்.) கேழ் இரு மணியும் பொன்னும் விசும்பு இருள் கிழித்து நீக்க - ஒளிநிறமுள்ள பெரியஇரத்தினங்களும பொன்னும் வானத்திலுள்ள இருளைப் பிளந்து நீக்குகின்ற, ஊழ் இருங் கதிர்களோடும் - முறைமுறையே தோன்றுகின்ற (அந்தஇரத்தினம பொன் என்றவற்றின் மிக்ககிரணங்களுடனே கூடிய, தோரணத்து உம்பர் - அந்தத்

தோரணவாயிலின் (நடு) மேலே, மேலான் - மிக்க மேலான இடத்திலுள்ள வனுகிய அனுமான்—சூழ் இருள கதிர்கள எல்லாம் தோற்றிட - (தன்னைச்) சுற்றிலும்பெரிய ஆயிரங்கிரணங்களும் தோன்றி விளங்க, ஆழியின் நடுவண் தோன்றும்- சமுத்திரத்தின் நடுமுகட்டிலே காணப்படுகின்ற, சுடரும் சோதி அருக்கன் - பேரொளியையுடைய சூரியனை, அனையன் ஆனான் - ஒப்பவ னானான்; (எ- று.)

மிகவும் பரந்த தோரணத்திற்கு அவ்வாறுள்ள சமுத்திரம், தோரண வாயிலிலிழைத்த பொன் மணி இவற்றின் ஒளி தன்னைச்சுற்றி விளங்கத் தான் அவற்றினுற சூழப்பட்டு அத்தோரணத்தின் நடுமுகட்டிலிருக்கும் அநு மானுக்குத் தனது ஆயிரங்கிரணங்களும் தன்னைச்சுற்றி விளங்கச் சமுத்தி ரத்தின் நடுமுகட்டில் தோன்றுஞ் சூரியனும் உவமையாம். தன்மைத்தற் குறிப்பேற்றவணி. சுடருஞ்சோதி யென்பதை ஆழிக்கே கூட்டி - இரத்தி னுகரமென்றுபோபெறும்படி பலவகையிரத்தினங்களினுற பேரொளி விளங் கும் பரந்த கடல் என்று பொருளுரைத்து, பொன் இரத்தினம் என்ற இவற்றினுல் விளங்குந் தோரணத்துக்கு அக்கடல் உவமையெனவும், தன் னுடல் முழுவதும் புணபட்டு அதனுற் செந்நிறங்கொண்டு விளங்கும் அநுமா னுக்குத் தன் செந்நிறக் கதிர்களோடுவிளங்கும் பாலசூரியன் உவமையென வும் கூறலுமாம். பி - ம்.—[1]வீங்க. [2]அருக்கனும். (கசு)

கஎ.—அநுமான் ஆரவாரித்தல்.

[1]செலலொடு மேகஞ் சிந்தத் திரைக்கடல் [2]சிலைப்புத் தீரக்
[3]கல்லளை கிடந்த நாக முயிரொடு விடமுங் காலக்
கொல்லிய லரக்கர் நெஞ்சிற் [4]குடிபுக வச்சம் வீரன்
வில்லென [5]விடிக்க விண்ணோர் நடுக்குற வீர னார்த்தான்.

(இ - ள்.) மேகம் செல்லொடு சிந்த - மேகங்கள் இடியுடனே சிதறவும், திரைகடல் சிலைப்பு தீர - அலைகளையுடைய கடல் (தன்) பேரொலியடங்க வும், கல் அளைகிடந்த நாகம் உயிரொடு விடமும் கால - மலைகளின் நடுவே யிருக்கும் புற்றுக்களிலுள்ள பாம்புகள் (அஞ்சி) தமது உயிருடனே விடத் தையுங் கக்கவும், கொல இயல் அரக்கர் நெஞ்சில் அச்சம் குடி புக - கொல்லுந்தன்மை பொருந்திய அரக்கருடையமனத்திலே பயம் நிலையா யுண் டாகவும், விண்ணோர் நடுக்குற - தேவர்களும் (இடியென்று கேட்டதனுல்) மனம் துணுக்குறவும், வீரன் வில் என இடிக்க - மகாவீரனான ஸ்ரீராமன் வில்நாணியைத் தெறித்தாற்போன்ற பேரொலியுண்டாம்படி, வீரன் - அநு மான், ஆர்த்தான்—; (எ - று.)—[1]சொல்லிடு. [2]இரைப்பு. [3]கல்லுழை. [4]குடம் புகவச்சமான. [5]வேட்க. (கஎ)

கஅ.—அநுமான் தோள் கொட்டுதல்.

நின்றன திசைக்கண் வேழ நெடுங்களிச் செருக்கு நீங்கத்
தென்றிசை நமனு முள்ளந் துணுக்கெனச் சிந்தி வானிற்

பொன்றலின் மீன்க ளெல்லாம் பூவென வுதிரப்பூவுங்
குன்றமும் பிளக்க வேலை துளக்குறக் கொட்டி னான்றோள்.

(இ - ள்.) திசைக்கண் நின்றன வேழம் நெடுங் களிச்செருக்கு நீங்க - எட்டுத் திக்குக்களிலும் நிற்பனவான யானைகள் (தமது) மிக்க மதக்களிப்பு நீங்கவும், தென்திசை நமனும் உள்ளம் சிந்தி துணுக்கென - தெற்குத்திக்குப் பாலகனாகிய யமனும் மனம் முறிந்து திடுக்கிடவும்,— (அப்போது தோன்றிய அதிர்ச்சியினால்), வானில் பொன்றல் இல மீன்கள் எல்லாம் பூஎன உதிர - ஆகாயத்தில் அழிவில்லாமல் நிற்கின்ற நட்சத்திரங்களெல்லாம் நிலைபெயர்ந்து மலர்களுதிர்வது போலக் கீழே சிந்தவும்,— பூவும் குன்றமும் பிளக்க - பூமியும் மலைகளும் பிளவுபடவும் வேலை துளக்குற - சமுத்திரம் நிலைகலங்கவும், தோள் கொட்டினான் - (தன்) தோளை (அநுமான்) தட்டினான்; (எ - று.) (௧௮)

௧௯ — அரக்கரும் ஆரவாரித்து, அநுமானுள்ள இடம் சென்று நெருங்கச் செல்லமுடியாது நிற்றல்.

அவ்வழி யரக்க ரெல்லா மலைநெடுங் கடலி னார்த்தார்
செவ்வழிச் சேற [1]லாற்றார் பிணப்பெருங் குன்றந் தெற்றி
வெவ்வழி குருதி வெள்ளம் புடைமிடைந் துயர்ந்து வீங்க
வெவ்வழிச் சேறு மென்றார் தமருட லிடறி வீழ்வார்.

(இ - ள்.) அ வழி - அப்போது, அரக்கர் எல்லாம் - (போர்செய்யச்சென்ற) அரக்கர் யாவரும், அலை நெடுங் கடலின் ஆர்த்தார் - அலைகளையுடைய நீண்ட கடல்போல ஆரவாரித்து, தமர் உடம்பு இடறி வீழ்வார் - தமது உறவினர்களினுடைய பிணங்களின்மேல் இடறிவிழுபவர்களாய், பிணம் பெருங்குன்றம் தெற்றி - (போகின்ற வழியிலே) பெரியபிணமலைகள் கிடந்து தம்மை (ப்போகவொட்டாது) தடுத்தலாலும், வெம் வழி குருதிவெள்ளம் புடை மிடைந்து உயர்ந்து வீங்க - வெம்மையுடனே பெருகுகின்ற இரத்தப்பெருக்கு (ப்போகும்) இடங்களிலெல்லாம் நெருங்கி மிகுதிப் பெருகுவதனாலும், செம் வழி சேறல் ஆற்றார் - (அநுமானுள்ளவிடத்துக்குச் செம்மையான வழியிலே செல்லமுடியாதவர்களாய் [நேர்வழிகிடைக்கப் பெறாதவர்களாய்], எ வழி சேறும் என்றார் - நாம் எந்தவழியாற் போய்ச்சேருவோமென்று (செல்லும் வழி தெரியாது) திகைத்தார்கள்; (எ - று) பி - ம்:—[1] செலலாா. (௧௯)

௨௦ — சம்புமாலி அணிவகுத்து நெருங்க, அநுமான் மகிழ்தல்.

ஆண்டுநின் றரக்கன் வெவ்வே றணிவகுத் தனிகந் தன்னை
மூண்டிரு புடையு மூன்று முறைமுறை முடுக[1] வேவித்
தூண்டினன் றானுந் திண்டேர் தோரணத் திருந்த [2]தோன்றல்
வேண்டிய தெதிர்ந்தா னென்ன வீங்கினன் விசயத் திண்டோள்.

(இ - ள்.) அரக்கன் - சம்புமாலி,— ஆண்டு நின்று - அங்கிருந்து, அனிகம் தன்னை - (தன்) சேனையை, வெவ்வேறு அணி வகுத்து - வெவ்வேறு அணியாகப் பிரித்து, இரு புடையும் மூன்றும் முறை முறை

மூன்று மூன்று வில் - (அநுமனது) இரண்டு பக்கங்களிலும் எதிரிலும்முறை முறையாக மூன்று வீழும்படி கட்டளையிட்டு; தானும் இன்தேர் தூண்டினன் - தானும் (தனது) வலியதேரைச் செலுத்திக் கொண்டு சென்றான்; (அப்பொழுது), தோரணத்து இருந்த தோன்றல்-(அரக்கர்வருவதைக்கண்ட) தோரணத்தின்மீதிருந்த அநுமான், வேண்டியது எதிர்ந்தான் என்ன-தான் எதிர்பார்த்ததைப் பெற்ற காரணத்தினால், விசயம் இணை தோள் வீங்கினன்- வெற்றிபொருந்திய வலியதோள்கள் பூரிக்கப்பெற்றான்; (எ - று.)

அநுமான் அரக்கர்வருகையை எதிர்பார்த்திருந்தானாதலால், 'வேண்டியதெதிர்ந்தானென்ன' என்றார். போர்பெறில் தோள் பூரித்தல், வீரர்க்கு இயல்பு. பி - ம்.—[1]மூச. [2]வீரன். (௨௦)

௨௧ — அநுமானும் போர்க்குச் சித்தனாக நிற்றல்.

ஐயனு மமைந்து நின்றா னாழியா னளவி னாம
நெய்சுடர் விளக்கிற் றோன்று நெற்றியே நெற்றி யாக
மொய்ம்மயிர்ச் சேனை பொங்க முர[1]ணயி லுகிர்வாண் மொய்த்த
கைகளே கைக ளாகக் கடைக்கூழை திருவா லாக.

(இ - ள்.) ஐயனும் - பெரியோனாகிய அநுமானும், ஆழியான் - சக்கராயுதபாணியாகிய திருமாலினது, (அடிமையைக் குறிப்பிக்கின்ற) அளவின் நாமம்-பெருமையையுடைய திருமண்காப்பு, நெய் சுடர் விளக்கின் [விளக்கு சுடரின்] தோன்றும் - நெய்தோயப்பெற்று அதனிடையே தோன்றுகின்ற தீபச்சுவாலைபோல விளங்குகின்ற, நெற்றியே - தனது நெற்றியே, நெற்றி ஆக - முன்னணிச் சேனையாகவும்,—மொய் மயிர் சேனை பொங்க முரண் அயில் உகிர் வாள் மொய்த்த கைகளே - நெருங்கிய மயிர்த்திரள் சிலிர்க்கும்படி மாறுபடுகின்ற கூரிய நகங்களாகிய வாளாயுதங்கள் நெருங்கப்பெற்ற (தனது) இரண்டுகைகளே, கைகள் ஆக - பக்கச் சேனையாகவும், திருவால் - (தனது) சிறந்தவால், கடைக்கூழை ஆக - பின்னணிச் சேனையாகவும் (அமைந்துநிற்க), அமைந்து நின்றான் - (இவ்வாறு தன்னையே அணிவகுத்துக் கொண்டு போர்க்குச்) சித்தமாய்நின்றான்; (எ - று.)

அநுமான் தன் உறுப்புக்களாற் பொருதற்குச் சித்தனாக இருந்ததை, கவி, சம்புமாலி அணிவகுத்துவருவதை நோக்கி அநுமானும் தன் உறுப்புக்களையே அணிவகுத்து நின்றானாக வருணித்தார்; உருவகத்தை அங்கமாகக் கொண்டுவந்த தற்குறிப்பேற்றவணி. திருமண்காப்பினிடையே ஸ்ரீசூர்ணம் செந்நிறமாகப்பிரகாசிப்பதுநோக்கி வெண்ணிறமுள்ள திருமண்காப்புக்குத் தோய்ந்த நெய்யையும், ஸ்ரீசூர்ணத்துக்கு அந்த நெய்யினிடையே மேலெழுந்து விளங்குகின்ற தீச்சுவாலையையும் உவமைகூறினார். (ஸ்ரீவால்மீகிமுனிவர் இவ்வாறு எங்கும் கூறாதிருக்கவும் கம்பர் இவ்வாறு கூறியதனால், கம்பர் திருமண்காப்புதரிக்கின்ற வைணவரென்பது, பெறப்படும்.) மயிர்ச்சேனை - மயிர்த்தொகுதி. கைந்நகங்களாற் பொருகையில் அப்போது தோன்றுகின்ற

மனவெழுச்சியால் மயிர் சிலிர்ப்பதுபற்றி, 'மயிர்ச்சேனைபொங்க' என்றார். 'மயிர்ச்சேனைபொங்க' என்பதற்கு - மயிராகிய நடுவணிச்சேனைகள் பொங்க வும் என்று கூறுவது சிறக்குமேற் கொள்க. பி - ம்:—[1]உதிரயில்வாள. (௨௧)

௨௨.—அரக்கர்கள் அநுமான்மேற் படைக்கலங்களை விடுதல்.

வயிர்கள்வால வளைகள் விம்ம வரிசிலை சிலைப்ப மாயப
பயிர்களாரப் பெடுப்ப மூரிப் பல்லியங் [1]குமுறப பற்றிச்
செயிர் கொள்வா ளரக்கர் சீறறஞ் செருக்கினர் படைகள் [2]சிந்தி
வெயில்கள்போ லொளிகள் வீச வீரனமேற் கடிதுவிட்டார்.

(இ - ள்.) செயிர் கொள் வாள் அரக்கர் - பகைமைகொண்ட கொடிய அரக்கர்கள், சீற்றம் செருக்கினர் - கோபம் விஞ்சியவராய்,—வயிர்கள் வால் வளைகள் விம்ம - ஊதுகொம்புகளும் வெளியசங்குகளும் ஒலிக்கவும்,—வரி சிலை சிலைப்ப - கட்டமைந்த விற்கள் நாணொலியையுண்டாக்கவும், மூரி பல் இயம் குமுற - பெரிய பலவாத்தியங்கள் கோஷிக்கவும், மாயம் பயிர்கள் ஆர்ப்புஎடுப்ப - வஞ்சனைக்குணமாகிய பயிர்கள் (மகிழ்ச்சிகொண்டு) ஆரவாரஞ் செய்யவும்,—படைகள் - ஆயுதங்களை, பற்றி - கையிலெடுத்து, வெயில்கள்போல் ஒளிகள் வீச—, வீரன்மேல் - அனுமான்மேல், கடிது சிந்தி விட்டார் - விரைவாக நாற்புறமும் பிரயோகித்தார்கள்; (எ - று.)

அரக்கர் வலிமைகொண்டு பொருவதுபற்றி மாயப்பயிர்கள் ஆர்ப்பெடுக்கன்றின. பி - ம்:—[1]முழங்கப். [2]சிந்த. (௨௨)

வேறு.

௨௩.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - அநுமான் உக்கிரமாகப் பொருதலைக் கூறும்.

கருங்[1]கட லரக்கர்தம படைக்கலங் கரத்தாற
பெருங்கட லுறப்புடைத் திறுத்துகப் பிசைந்தான்
விரிந்தன பொறிக்குல நெருப்பென வெகுண்டாண்
டிருந்தவன் கிடந்ததோ ரெழுத்தெரிந் தெடுத்தான்.

(இ - ள்.) ஆண்டு இருந்தவன் - அந்தத் தோரணத்தின்மீது இருந்த அநுமான்,—கரத்தால்-(தன்) கைகளாலே, கருங் கடல் அரக்கர்தம் படைக் கலம் - கருநிறமுள்ள கடல்போற் பரந்த அரக்கவீரர்களெறிந்த ஆயுதங்களை, பெருங் கடல் உற புடைத்து - பெரிய கடலிற்போய் விழும்படி அடித்தும், இறுத்து - முறித்தும், உக - (இவ்வாறு பயனிலவாகச்) சிதறிப்போம்படி, பிசைந்தான் - வலியழித்து விட்டான்; (அச்செய்கையால்), பொறி குலம் விரிந்தன - தீப்பொறிகளின் கூட்டம் எங்கும் பரவலாயின; (அப்போது அவன்), நெருப்பு என வெகுண்டு - பற்றியெரிகிற அக்கினிபோலப் பெருஞ் சினம் மூண்டு, கிடந்தது ஓர் எழு - அங்குக்கிடந்த ஒரு இருப்புத் தடியை, தெரிந்து எடுத்தான் - கண்டெடுத்தான்; (எ - று)

அத்தோரணத்தின் குறுக்கே பாய்ச்சப்படுகின்ற பரிகமெனப்படும்இருப்புஉழலைமரத்தைப் போர்செய்யுமாறு அநுமான் எடுத்துக்கொண்டனனென்னலாம். பி - ம்:—[1]கழல். (௨௩)

உ௪. இருந்தன னெழுந்தன னிழிந்தன னுயர்ந்தான்
திரிந்தனன் புரிந்தன னெனஎளி தெரியார்
விரிந்தவர் குவிந்தவர் விலங்கினர் கலந்தார்
பொருந்தினர் [1]நெருங்கினர் களப்படப் புடைத்தான்.

(இ - ள்.) 'இருந்தனன் - (தோரணத்தின்மேல்) உட்கார்ந்திருந்தான், எழுந்தனன்—, இழிந்தனன் - கீழிறங்கினான், உயர்ந்தான்—, திரிந்தனன் - (தம்நடுவே) திரிந்தான், புரிந்தனன் - போர்புரிந்தான்,' என - என்று, எளி தெரியார் - (அவ்வநுமானைப்பற்றி) நன்கு தெரிந்து கொள்ளமாட்டாதவர்களாய்,—விரிந்தவர் - பரவிநின்றவர்களும், குவிந்தவர் - ஒருங்கு திரண்டிருந்தவர்களும், விலங்கினர் - ஒதுங்கி நின்றவர்களும், கலந்தார் - (சண்டையில்) கூண்டு நின்றவர்களுமாக, பொருந்தினர் - பொருந்தின அரக்கர் யாவரும்,—நெருங்கினர் களம்பட - போர்க்களத்தில் நெருங்கி யழியும்படி, புடைத்தான் - (அநுமான் அந்த எழுவைக்கொண்டு) அடித்துத் தள்ளினான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]பிரிந்தனர். (உ௪)

உ௫. எறிந்தன வெய்தன விடியுரு [1]வெனமேற்
செறிந்தன படைக்கல மிடக்கையிற் [2]சிதைத்தான்
முறிந்தன தெறுங்கரி முடிந்தன தடந்தேர்
மறிந்தன பரிநிரை வலக்கையின் [3]மலைந்தான்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—எறிந்தன - (தன்மீது) வீசியெறியப்பட்டனவும், எய்தன - எய்யப்பட்டனவுமாகிய, இடி உரும் என மேல் செறிந்தன படைக்கலம் - பேரிடிபோலத் தன்மேல் நெருங்கிவந்தனவான ஆயுதங்களை யெல்லாம், இடக் கையில் சிதைத்தான் - (தனது) இடக்கையால் அழித்துத் தள்ளுபவனாய், வலக்கையில் மலைந்தான் - தன் வலக்கையினால் போர்செய்யலானான் (அதனால்), தெறும் கரி முறிந்தன - அழிக்குந் தன்மையுள்ள யானைகள் முறிந்துபோயின; தட தேர் முடிந்தன - பெரிய தேர்கள் சிதைந்து போயின; பரி நிரை மறிந்தன - குதிரைகளின் கூட்டம் கீழ்வீழ்ந்தழிந்தன.

அநுமான் தன் பகைவர் வீசும் படைக்கலங்களையெல்லாம் தன் இடக்கையால் போக்கிவிட்டு, தன் வலக்கையிற் கொண்டுள்ள படைக்கலத்தால் தான் எதிரிகளின கஜரததுரகங்களை யழித்தானென்க. இதனால், அநுமானது இருகைகளும் ஒருசேரப் போரில் விரைந்து தொழில் செய்த திறமை பெறப்படும். பி - ம்:—[1]என்றென [2]சிதைப்பான். [3]மலைத்தான். (உ௫)

உ௬.—யானைகள் அழிதல்.

இழிந்தன நெடுங்கொடி யிழிந்தன விருங்கோ
டிழிந்தன நெடுங்கர மிழிந்தன வியன்று
ளிழிந்தன முழங்கொலி யிழிந்தன மதமா
டிழிந்தன பெருங்கத மிருங்கவு ளியானை

(இ - ள்.) (அநுமானால் அடிக்கப்பட்டு), இருங் கவுள் யானை - (வீரர்கள் எறிவந்த) மதம்பெருகுங் கன்னத்தையுடைய யானைகள், நெடுங்கொடி -

(தம்மேற் பிடிக்கப்பட்ட) பெரிய கொடிகளை, இழந்தன—; இருகோடு-பெரிய தந்தங்களை, இழந்தன—; நெடு கரம் - பெரியகைகளை, இழந்தன—; வியன் தாள் - பெரிய கால்களை, இழந்தன—; முழங்கு ஒலி - வீரிடுகின்ற ஒலியை, இழந்தன—; மதம் பாடு - மதம் ஒழுகுதலை, இழந்தன—; பெரு கதம் - மிக்க கோபத்தை, இழந்தன—; (எ - று.)—யானையின்மீது கொடியெடுத்தல் வழக்கம். சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. (உகூ)

உஎ.—தேர்கள் அழிதல்.

நெரிந்தன தடஞ்சுவர் நெரிந்தன பெரும்பார்
நெரிந்தன நுகம்புடை நெரிந்தன [1]வதன்கா
னெரிந்தன கொடிஞ்சில்க ணெரிந்தன வியன்றார்
நெரிந்தன கடும்பரி நெரிந்தன நெடுந்தேர்.

(இ - ள்.) (வீரர்களேறிவந்த தேர்களினுடைய), தட சுவர் - பெரிய சுற்றுப்பக்கங்கள், நெரிந்தன - நொருங்கிப் போயின; பெரு பார் - பெரிய பார்கள், நெரிந்தன—; நுகம் - நுகத்தடிகள், புடை - பக்கங்களிலே, நெரிந்தன—; அதன் கால் - அத்தேர்களின் சக்கரங்கள், நெரிந்தன—; கொடிஞ்சில்கள் - மேல்தட்டுக்கள், நெரிந்தன—; வியன்தார் - (தேரில்கட்டப்பட்டுள்ள) சிறந்த சிறுமணிகள், நெரிந்தன—; கடும் பரி - (அவற்றிற்பூட்டப்பட்டுள்ள) வேகமான குதிரைகள், நெரிந்தன—; (முடிவாக), நெடு தேர் - பெரிய தேர்களே, நெரிந்தன—; (எ - று.) அதன் - சாதியொருமை. பார் - அடிப்பாரப்பென்பாரு முளர். பி - ம்:—[1]அகத்தான். (உஎ)

உஅ.—குதிரைகள் அழிதல்.

ஒடிந்தன வுருண்டன வுலந்தன [1]புலந்த
விடிந்தன வெரிந்தன நெரிந்தன [2]வெழுந்த
மடிந்தன மறிந்தன முறிந்தன [3]மலைபோற்
படிந்தன முடிந்தன [4]கிடந்தன பரிமா.

(இ - ள்.) ஒடிந்தன - கழுத்து ஒடிந்தன (சில); உருண்டன - உருளலாயின (சில); உலந்தன - உயிர்போயின (சில); புலந்த - துன்பப்படுவன (சில); இடிந்தன - இடிபட்டன (சில); எரிந்தன - வெந்துபோயின (சில); நெரிந்தன - எலும்புகள் நொருங்கிப்போயின (சில); எழுந்த - மேலிடத்துச சென்றன (சில); மடிந்தன மறிந்தன - இறந்துபோய்க் கீழ்விழுந்தன (சில). முறிந்தன மலை போல் படிந்தன - கால்முறிந்தனவான (சில) குதிரைகள் (இந்திரனால் இறகுமுறிக்கப்பட்ட மலைகள்போலப்) பூமியிற் படிந்துகிடந்தன; பரிமா - வீரர்களேறிவந்த) குதிரைகள், கிடந்தன முடிந்தன - (இவ்வாறு தம்முடைய கதி) முடியப்பெற்றுக் கிடந்தன; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]பொலந்தன. [2]எழுந்தான். [3]மலைப்போர். [4]கிடந்தபரிமாவே. (உஅ)

உ௯.—பதாதிகள் அழிதல்.

வெருண்டனர் [1]வியந்தனர் விழுந்தன ரெழுந்தார்
மருண்டனர் மயங்கினர் [2]மறிந்தன ரிறந்தா
ருருண்டன ருலைந்தன [3]ருழைத்தனர் பிழைத்தார்
சுருண்டனர் புரண்டனர் தொலைந்தனர் மலைந்தார்.

(இ - ள்.) மலைந்தார்-(அநுமானோடு எதிர்த்து) போர் செய்த பதாதிகளிற் பலர்,—வெருண்டனர் - (அநுமானது திறத்தைக் கண்டு) அச்சங்கொண்டு, வியந்தனர் - கொண்டாடினவர்களாய், விழுந்தனர் எழுந்தார் - (மூர்ச்சித்துக்) கீழே வீழ்ந்து (பிறகு) தெளிந்தெழுந்து, மருண்டனர் - மருட்சி கொண்டு, மயங்கினர் - புத்திமாறுபட்டமடைந்து, உலைந்தனர் - வருந்தி, மறிந்தனர் - மீண்டும்போர்செய்பவராய், இறந்தார் - உயிரொழியப்பெற்று, உருண்டனர் - தலையுருண்டார்கள்; பிழைத்தார் - (அவ்வாறு இறவாமல்) உயிர்தப்பியவர்கள்,—உழைத்தனர் - மிக்க வருத்தமடைந்து, சுருண்டனர் - (தமது உறுப்புகள்) சுருளப்பெற்று, புரண்டனர் தொலைந்தனர் - (பூமியிற்) புரண்டவராய் வலிகெட்டோடி விட்டனர்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]விழுந்தனர்வியந்தனர். [2]மறந்தனர். [3]உழந்தனர். (உ௯)

௩0.—இதுமுதல் ஒன்பதுகவிகள் - அநுமான் போர்செய்தவகையை விவரித்துக்கூறும்.

[1]கரிகொடு கரிகளைக் களப்படப் புடைத்தான்
[2]பரிகொடு பரிகளைத் தலத்திடைப் படுத்தான்
வரிசிலை [3]வயவரை வயவரின் மடித்தா
னிரைமணித் தேர்களைத் தேர்களி னிரைத்தான்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—கரி கொடு - யானைகளைக்கொண்டு, கரிகளை - யானைகளை, களம் பட - போர்க்களத்தில் இறந்துவீழும்படி, புடைத்தான் - அடித்துக்கொன்றான்; பரி கொடு பரிகளை தலத்திடை படுத்தான் - குதிரைகளைக்கொண்டே குதிரைகளை அந்தயுத்தபூமியில் வீழ்த்திக்கொன்றான்; வரி சிலை வயவரை வயவரின் மடித்தான் - கட்டமைந்தவில்லையுடைய காலாள் வீரரைக் காலாள் வீரரைக்கொண்டே மடியச்செய்தான்; நிரை மணி தேர்களை தேர்களின் நிரைத்தான் - வரிசையாக மணிகள் கட்டிய தேர்களை(அவ்வாறே) தேர்களைக்கொண்டே அழிதரக்குவித்தான்; (எ - று.)

இந்தச்செய்யுளால், நால்வகைச் சேனைகளையும் அவ்வச்சேனைகளையே தன் போர்க்கருவியாகக்கொண்டு அநுமான் அழித்த தன்மையை விவரித்தார். பி - ம்:—[1]கரியொடு. [2]பரியொடு. [3]வயவரின் வயவரை. (௩0)

௩௧. மூளையு முதிரமு முழுக்கிருங் குழம்பாய்
மீளிருங் குழைபடக் கரிவிழுக் தழுந்தத்

தாளொடுந் தலையுகத் தடநெடுங் கிரிபோற
றோளொடு நிருதரை வாளொடுந் துகைத்தான்.

(இ - ள்.) தாளொடு தலை உம உக - கால்களும் தலைகளும் சிதறி விழவும், தட நெடு கிரி போல் தோளொடு - பெரிய நீண்ட மலைபோன்ற தோள்களோடும், வாளொடும் - (அவர்கையிற்கொண்ட) வாளுடனும், மூளையும் உதிரமும் - அவர்களது மூளைகளும் இரத்தமும், முழங்கு இரு குழம்பு ஆய் - கொதிக்கின்ற மிக்க குழம்பு ஆகி, மீன் இருங் குழை பட - (கண்டவர் அஞ்சி) மீள்கின்ற மிக்க குழைசேறாய்விட, (அதில்), கரி விழுந்து அழுந்த - யானைகள் விழுந்து அழுந்தும்படி, நிருதரை துகைத்தான் - இராட்சசவீரரைத் (தனது கால்களால்) துகைத்திட்டான், (அநுமான்); (எ - று.)

அநுமான் அரக்கவீரரைத் துகைத்துக் கொன்றதனால் அவர்களுடைய மூளையும் இரத்தமும் குழம்புபோன்று யானைகளும் வழுக்கிவீழ்ந்தழுந்துங் குழைசேறாயின வென்க. (௩௧)

௩௨. மல்லொடு மலைமலைத் தோளரை வளைவாய்ப்
பல்லொடு நெடுங்கரப் பகட்டொடும் [1]பருந்தாள்
வில்லொடு [2]மயிலொடும் விறலொடும் விளக்குஞ்
சொல்லொடு முயிரொடு நிலத்தொடுந் [3]துகைத்தான்.

(இ - ள்.) (அனறியும் அநுமான்), மல்லொடு மலை மலை தோளரை - வலிமையோடு பொருகின்ற மலைபோன்ற தோள்களையுடைய வீரர்களை, வாய் வளை பல்லொடும் - (அவர்களுடைய) வாயிலுள்ள வளைந்த பற்களோடும், நெடு கரம் பகட்டொடும் - (அவர்களேறிச்செல்லும்) நீண்ட துதிக்கையையுடைய ஆண்யானைகளோடும், பருதாள் வில்லொடும் அயிலொடும - (அவர்கள் கையிற்கொண்ட) பருமையான அடியையுடைய வில்லுடனும் வேலுடனும், விறலொடும் விளிக்கும் சொல்லொடும - பராக்கிரமத்தோடு கூவுகிற சொற்களுடனும், உயிரொடும் - உயிருடனும் (அழியும்படி), நிலத்தொடும துகைத்தான் - பூமியோடுபூமியாய் அழுந்த மிதித்தொழித்தான்; (எ - று.)

யானைமேல் ஏறிக்கொண்டு வில் வேல் என்னும் படைக்கலம் ஏந்தி வீராரத்துடன் உத்த அரக்கவீரரை, அவருடைய பல் முதலியன வெல்லாம் பொடிபடத் துகைத்துக் கொன்றனன் அநுமா னென்பதாம். பி - ம்.—[1]படுத்தான். [2]வாளொடுமவேலொடும், வெயிலொடும்வீசிகரும். [3]தேய்த்தான். (௩௨)

௩௩. புகைநெடும் பொறிபுகுந் திசைதொறும் [1]பொலிந்தான்
றிகைநெடுஞ் சுடர்விடுந் தேர்தொறுஞ் [2]சென்றான்
றகைநெடுங் கரிதொறும் பரிதொறுஞ் [3]சரித்தா
னகைநெடும் படைதொறுந் தலைதொறு நடந்தான்.

(இ - ள்.) புகை நெடும் பொறி புகும திசைதொறும் பொலிந்தான் - புகையோடு கூடிய நீண்ட நெருப்புப்பொறி [கோபாக்கினி] செல்லுமி

டங்களிலெல்லாம் போய்விளங்குபவனாகிய அநுமான்,—சிகைநெடுஞ்சுடர் விடுதேர்தொறுஞ் சென்றான் - சிகரத்தையுடைய மிக்கவொளியை வெளிவீசுகின்ற தேர்கள்தோறும் போனான்; (அன்றியும்), தகைநெடு கரி தொறும் பரி தொறும் சரித்தான் - தகைமையுடைய யானைகளினிடங்களிலும் குதிரைகளினிடங்களிலும் சஞ்சரித்தான்; (அல்லாமலும்), கைநெடு படைதொறும் - வீரர்கள் (கையிற்கொண்ட) விளங்குகின்ற நீண்ட ஆயுதங்களினிடங்களிலும், தலைதொறும் - (அவர்களது) சிரசிலும், நடந்தான்;—(எ - று.)

முதலடியில் தொகுத்துக்கூறியதை, மற்றைமூன்றடிகளினால் விரித்துக் கூறினரென்க. அநுமான் தனது கோபத்துக்கு இலக்கான சதுரங்க சேனைகளிடத்தும் அறநெறி யழித்தொழிக்கச் சென்றனனென்றவாறு.
பி - ம்:—[1]பொலிந்தார். [2]செறிந்தார். [3]சலித்தார். (௩௩)

௩௪. வென்றிவெம் புரவியின் வெரிநினும் விரவார்
மன்றலந் தாரணி மார்பினு மணித்தே
ரொன்றினின் றொன்றினு [1]முயர்மத மழைதாழ்
குன்றினு மடையுகக் குருமெனக் குதித்தான்.

(இ - ள்.) வென்றி வெம் புரவியின் வெரிநினும் - வெற்றியையுடைய வேகமாகச்செல்லுந்தன்மையுள்ள குதிரைகளின் முதுகுகளிலும், விரவார் மன்றல் அம் தார் அணி மார்பினும் - பகைவரான அரக்கவீரரது நறுமணமுள்ள அழகிய மாலையணிந்த மார்புகளினிடங்களிலும், மணி தேர் ஒன்றின் நின்று ஒன்றினும் - மணிகள்கட்டிய தேர்கள் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றினிடத்திலும், உயர் மதம் மழை தாழ் குன்றினும் - ஓங்கியுள்ள மதமழைபொழிகின்ற மலைபோன்ற யானைகளினிடங்களிலும், கடை உகத்து உரும் என - யுகாந்தகாலத்து இடிபோல, குதித்தான்—; (எ - று.)

கீழ்ச்செய்யுளிற்கூறியதையே இங்கு வேறொருவகையாக விளக்கினார். அநுமான் நால்வகைச்சேனைகளின்மீதும் யுகாந்தகாலத்து இடிவிழுவது போல அவை அடியோடு நாசமாம்படி குதித்தனனென்பதாம். பி-ம்:—[1]மும-

௩௫. பிரிவரு [1]மொருபெருங் கோலெனப் பெயரா
விருவினை துடைத்தவ ரறிவென வெவர்க்கும்
வருமுலை விலைக்கென [2]மதித்தனர் வழங்குந்
தெரிவையர் மனமெனக் கறங்கெனத் திரிந்தான்.

(இ - ள்.) (அப்போது அநுமான்),—பிரிவு அரு ஒரு பெரு கோல் என - (எங்கும்) நீங்காது செல்லவல்ல ஒப்பற்ற செங்கோல்போலவும், பெயரா இருவினை துடைத்தவர் அறிவு என - நீக்கமுடியாத (நல்வினை தீவினையென்ற) இருவினைகளையும் ஒழித்த பெரியோரது அறிவுபோலவும், எவர்க்கும் வரு முலை விலைக்கு என மதித்தனர் வழங்கும் தெரிவையர் மனம் என - (இன்னார் இனையார் என்று பாராமல்) யாவருக்கும் வளர்கின்ற (தமது) ஸ்தனங்களை விலைப்பொருள் பொருட்டே என்றுமதித்துத் தருகின்ற வேசைப்பெண்களின்

மனம்போலவும், கறங்கு என - காற்றாடிபோலவும், திரிந்தான் - (அவ்வரக்கரைக் கொல்லுமாறு) திரிந்துகொண்டிருந்தான்; (எ - று.)

அரசனுடைய செங்கோல், அனைவரையும் காக்கும்பொருட்டு எங்குந் திரிதல் இயல்பு. பெரியோர்களின் அறிவு எவ்வளவு நுண்ணிய பொருளாயினும் அறியுமாறு தட்டுத்தடையின்றிச் செல்லவல்லது. வேசையாதுமனம் பணத்தையே பெரிதாக எண்ணிப் பெரிதுந் திரியுந் தன்மையுள்ளது. காற்றாடியின் தன்மையோ கண்கூடானது. இவைகளெல்லாம் அவ்யுத்தகளத்திலே தட்டுத்தடையின்றிச் சுழன்று சென்றுகொண்டிருந்த அனுமானுக்கு உவமையாதற்கு ஏற்கும். பி - ம்:—[1]பெருநெடுங்கோலெனப். [2]மதித்தவர். ()

௩௯. அண்ணலவ் வரியினுக் கடியவ ரவன்சீர்
நண்ணுவ ரெனும்பொரு ணவையறத் தெரிப்பான
மண்ணினும் விசும்பினு மருங்கினும் [1]வலித்தா
கண்ணினு மனத்தினுந் தனித்தனி கலந்தான்.

(இ - ள்.) அண்ணல் - பெருமையிற்சிறந்தோனாகிய அநுமான், அ அரியினுக்கு அடியவர் அவன் சீர் நண்ணுவர் எனும் பொருள் - (முதற்கடவுளென்று பிரசித்தனான) அந்தத் திருமாலின்பக்தர்கள் அவனுடைய சிறப்பை [சாரூப்யத்தை] ப்பெறுவரென்னும் விஷயத்தை, நவை அற தெரிப்பான் - குற்றமில்லாமல் (செவ்வனே) தெரிவிப்பவனாய்,—மண்ணினும் - பூமியிலும், விசும்பினும் - ஆகாயத்திலும், மருங்கினும் - திக்குகளிலும், வலித்தார் கண்ணினும் மனத்தினும் - வலிமைகொண்டு பொருத அரக்கருடைய கண்ணுக்கு எதிரிலும் மனத்திலும், தனி தனி கலந்தான் - தனித்தனியே கலந்து விளங்கினான்; (எ - று.)

திருமாலின் அன்பர் அவனது ஸாரூப்யத்தைப் (ஸாரூப்யம்-ஒத்தவடிவமுடைமை) பெறுவரென்பதை 'நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யம் உபைதி' [பகவானை யடைதலினால் குற்றமற்றவன் அவனோடு பரம ஸாம்யத்தை அடைவான்] முதலிய ஶ்ருதிவாக்கியங்களிலும் கூறியுள்ளமை காண்க. "மணியாழி வண்ணனுக் காளைத் தன்வடிவாக்கு மென்றே, துணியாழிய மறைசொல்லும்" என்றார், பிள்ளைப்பெருமாளையங்காரும். திருமாலினடியார்க்கு அப்பரமனது சாரூப்யம் சித்திக்கு மென்பதை இந்த உலகத்தாரும் கண்கூடாகக் கண்டு அறியும்படி, அத்திருமாலினது அடியவனாகிய அநுமான், அந்தர்யாமியான அத்திருமால் எங்கும் பரந்து உறைதல்போல அந்தப்போர்க்களத்தில் எங்கும் தட்டுத் தடையின்றிச் சென்று இருப்பவனாயினனென்றதில், தன் செய்கையால் நற்பொருளைப் பிறருக்குப் போதிப்பதாகிய காட்சியணி காண்க. பி - ம்.—[1]வலிந்தார். (௩௯)

௪௦. கொடித்தடந் தேரொடுங் குரகதக் குழுவை
[illegible]ரொரு தடக்கையி[1]னிலத்திடை யறைத்தா

ணிடித்துநின் [2]றதிர்கதத் தெயிற்றவன் பொருப்பைப்
பிடித்தொரு தடக்கையி னுயிருகப் பிழிந்தான்.

(இ - ள்.) கொடி தட தேரொடும் - கொடிகட்டிய பெரியதேருடனே, குரகதம் குழுவை - குதிரைக்கூட்டங்களை, ஒரு தடகையின் - (தனது) பெரிய ஒரு கையால், அடித்து—, நிலத்திடை அரைத்தான் - தரையிலே தேய்த்தான்; கதத்து இடித்து நின்று அதிர் எயிறவன் பொருப்பை - சினத்தினால் கர்ஜித்து நின்று பேரொலிசெய்கிற தந்தங்களையுடைய வலிய மலைபோன்ற யானைகளை, ஒரு தட கையின் - (தனது) மற்றொருபெரியகையினால்: பிடித்து—, உயிர் உக - (அவற்றின்) உயிர் போய்விடும்படி, பிழிந்தான்—; (எ - று.)—பி - ம்.—[1] நிலத்தினிட்டு. [2] எதிர்த்துருத்து. (௩௭)

௩௮ கறுத்தெழு [1]நிறத்தின ரெயிற்றினர் கயிற்றார்
செறுத்தெரி விழிப்பவர் சிகைக்கழு வலத்தார்
[2]மறுத்தெழு மறலிக ளிவரென வதிர்ந்தா
ரொறுத்துருத் திரனெனத் தனித்தனி யுதைத்தான்.

(இ - ள்.) கறுத்து எழு நிறத்தினர் - கறுத்துத்தோன்றுகிற நிறமுடையவர்களும், எயிற்றினர் - கோரப்பற்களையுடையவர்களும், கயிற்றார் - பாசாயுதத்தைக் கொண்டவர்களும், செறுத்து எரி விழிப்பவர் - கோபித்து நெருப்புப்போலக் கொடுமையாக விழிப்பவர்களும், சிகை கழு வலத்தார் - கூர்நுனியையுடைய கழுவென்னும் படையினாலான வலிமையமைந்தவர்களும், மறுத்து எழு மறலிகள் இவர் என அதிர்ந்தார் - பகைமைபாராட்டிக் கிளம்புகின்ற யமன்களே இவரென்னும்படி பெருமுழக்கஞ் செய்பவர்களுமான அரக்கவீரரை, தனித்தனி—, ஒறுத்து - (தன் கோபத்திற்கு ஏற்கத்) தண்டித்து, உருத்திரன் என - (அழித்தற்கடவுளான) சிவன்போல, உதைத்தான் - உதைத்தொழித்தான்; (எ - று.)—பி - ம்.—[1] மனத்தினர். [2] வெறுத்தெழு........எதிர்ந்தார். (௩௮)

௩௯.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - சேனைகள் அழிந்த தன்மையைத் தெரிவிக்கும்.

சக்கரந் தோமர முலக்கைதண் டயில்வாள்
[1]மிக்கன தேர்பரி குடைகொடி விரவி
யுக்கன குருதியம் பெருந்திரை [2]யுருட்டிப்
புக்கன கடலிடை நெடுங்கரப் பூட்கை.

((இ - ள்.) சக்கரம் - சக்கரங்களும், தோமரம் - தோமரங்களும், உலக்கை - உலக்கைகளும், தண்டு - கதைகளும், அயில் வாள் - கூரியவாள்களும், மிக்கன தேர் - மிகப்பலவான தேர்களும், பரி - குதிரைகளும், குடை - குடைகளும், கொடி - கொடிகளும், விரவி - ஒன்று கலந்து, உக்கன - (போர்க்களத்து) வீழ்ந்துகிடந்தன; குருதி பெரு திரை - (அந்தப்போர்க்களத்திலுண்டான) இரத்தவெள்ளத்தின் பெரியஅலைகள், நெடு கரம் பூட்கை - நீண்ட துதிக்கையையுடைய யானைகளை, உருட்டி - உருட்டிக்கொண்டு, கட

விடை புக்கன - சமுத்திரத்தினிடத்துப் போய்ச் சேர்ந்தன; (எ - று.)—
பி - ம்:—[1]மிக்கவன். [2]உருட்டப். (௩௯)

௪0. எட்டின [1]விசும்பினை [2]யெழுப்பட வெழுந்த
முட்டின மலைகளை முயங்கின திசையை
யொட்டின [3]வொன்றையொன் [4]றாடடித் துடைந்து
தட்டுமுட் டாடின தலையொடு தலைகள்.

(இ - ள்.) எழு பட எழுந்த - (அநுமான்வீசிய) எழுவென்னும் படைக்கலம் பட்டதனால (உடம்பைவிட்டு வேறாகி) எழுந்தனவான, தலைகள்,—விசும்பினை எட்டின - ஆகாயத்தை யளாவினவும், மலைகளை முட்டின - மலைகளின்மீது மோதியனவும், திசையை முயங்கின - திக்குக்களைத் தழுவியனவும, ஒன்றை ஒன்று ஒட்டின-ஒன்றோடொன்று சேர்ந்தனவுமாகி, ஊடு அடித்து உடைந்து - போர்க்களத்தில் அடிபட்டு உடைந்துபோய், தலையொடு தட்டு முட்டு ஆடின - (முன்னமே போர்க்களத்தில் விழுந்து கிடந்த) சிரசுகளோடு தட்டுமுட்டுப் பொருள்போல இங்குமங்குஞ் சிதறிக் கிடந்தன; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]விசும்பிடை. [2]எழுபடை. [3]ஒன்றோடொன்று [4]ஊட்டிடத்துடைந்து, ஊடடித்துடைந்து. (௪0)

வேறு.

௪௧.—சம்புமாலி தனிப்பட்டுச் சீற்றங்கொள்ளுதல்.

கானே காவல் வேழக் [1]கணங்கள் கதவா ளரிகொன்ற
வானே யெய்தத் தனியே நின்ற மதமால் வரையொப்பான்
றேனே புரைகண் கனலே சொரியச் [2]சீற்றஞ் செருக்கினான்
றானே யானான் சம்பு மாலி காலன் [3]றன்மையான்.

(இ - ள்.) காலன் தன்மையான் - யமன்போன்ற கொடியதன்மையையுடையவனாகிய, சம்புமாலி—,—கதம் வாள் அரி கொன்ற கானே காவல் வேழம் கணங்கள் வானே எய்த - கோபத்தையும் கொடுமையையுமுடைய சிங்கத்தினாற் கொல்லப்பட்டனவாய்க் காட்டையே (தங்கட்கு உரிய) வாழிடமாகக்கொண்ட யானைக்கூட்டங்கள் விண்ணுலகத்தைச் சேர [இறக்க],—தனியே நின்ற - தனிப்பட்டு, நின்றமதம்மால் வரை ஒப்பான் - மதமயக்கங்கொண்ட மலைபோன்ற யானையை யொத்து, தானே ஆனான் - (தன்னோடு வந்தவரெல்லாம் இறக்கத்) தான் ஒருவனே எஞ்சி நின்றவனாய், தேனே புரை கண் கனலே சொரிய சீற்றம் செருக்கினான் - தேன்போலச்சிவந்த கண்கள் நெருப்புப்பொறியை வெளிப்படுத்தச் சினம் விஞ்சினான்; (எ - று.)

அநுமானால் தன்னோடு வந்தவர்யாவரும் கொல்லப்பட்டுத் தான் தனித்துநின்ற சம்புமாலிக்கு - சிங்கத்தினால் தன்னுடைய யூதங்களெல்லாம் கொல்லப்பட்டுத் தான் தனித்துநின்ற யூதபதி உவமையாகும். பி - ம்:—[1]கணங்கதவாளரிகன்ற. [2]சீற்றத்தருக்கினால். [3]போன்ற நிலைமையான். (௪௧)

௪௨.—சம்புமாலி முயன்று போர்க்கு விரைதல்.

காற்றிற் கடிய கலினப் புரவி நிருதர் களத்துக்கா
ராற்றுக் குருதி நிணத்தோ டடுத்த வள்ளற் பெருங்கொள்ளைச்
சேற்றிற் செல்லாத் தேரி னாழி யாழ நிலைதோர
வீற்றுச் செல்லும் வெளியோ வில்லை யளியன் விரைகின்றான்.

(இ - ள்) காற்றின் கடிய கலினம் புரவி நிருதர் களத்து உக்கார் - காற்றைக் காட்டிலும் விரைந்து செல்வனவான கடிவாளம் பூண்ட குதிரைச் சேனையையுடைய இராக்கதவீரர்கள் போர்க்களத்தில் மாண்டார்கள்; குருதி ஆறு நிணத்தோடு அடுத்த - (அங்குத்தோன்றிய) இரத்தப்பெருக்கு நிணத்தோடு சேர்த்தலாலுண்டான, பெரு கொள்ளை அள்ளல் சேற்றில் - மிகவும் அதிகமாகவுள்ள குழைசேற்றிலே, செல்லா - செல்லமாட்டாமல், தேரின் ஆழி ஆழும் - (தனது) தேர்ச்சக்கரங்கள் புதைகின்ற, நிலை - தன்மையை, தேரா - தேர்ந்தும், வீற்று செல்லும் - (அவ்விடத்தைவிட்டுத்) தனிப்பட்டுச் செல்லக்கூடிய, வெளியோ - வெற்றிடமோ, இல்லை—; (இவ்வாறு இருக்கவும்), விரைகின்றான் - (போர்க்கு அந்தச்சம்புமாலி) விரைபவனானான்; அளியன் - (இவன் மிகவும்) இரங்கத்தக்கான்; (எ - று.)

கூடவந்தவர்கள் யாவரும் இறந்தொழிய, தனது ஒற்றைத் தேரும் நிணச்சேற்றிற் செல்லமாட்டாமற் சக்கரம் புதையாநிற்க, விரைந்து செல்லுதற்கு உரிய வெற்றிடம் ஒன்றும் கிடையாமலிருக்கையில், தன் மனம் போர்க்கு விரைகின்ற சம்புமாலியின் நிலைமைக்கு இரங்கி, கவி 'அளியன்' என்றார். (௪௨)

௪௩.—அநுமான் சம்புமாலியினிடத்து இரக்கங்காட்டிக் கூறுதல்.

ஏதி யொன்றாற் றேரு மஃதா லெளியோ ருயிர்கோட
னீதி யன்றா லுடன்வந் தாரைக் காக்கு நிலையில்லாய்
சாதி [1]யன்றேற் பிறிதென் செய்தி யவர்பின் றனிநின்றாய்
போதி யென்றான் பூத்த மரம்போற் புண்ணாற் பொலிகின்றான்.

(இ - ள்) பூத்த மரம் போல் புண்ணால் பொலிகின்றான் - பூப்பூத்தன்ன மரம்போல (அரக்கர்தன்மீதுஎறிந்த படைக்கலங்களால்தோன்றிய) புண்களால் விளங்குபவனான அநுமான்,—(அந்தச்சம்புமாலியை நோக்கி), 'ஏதி ஒன்று - (உனக்குஉள்ள) ஆயுதமும் ஒன்றே; தேரும் அஃது - தேரும் அவ்வாறனதே (ஒன்றேயுள்ளது); உடன் வந்தாரை காக்கும் நிலை இல்லாய் - கூடவந்தவரைக்காப்பாற்றும் வல்லமையில்லாதவனான நீ, அவர் பின் தனி நின்றாய் - அவர் இறந்தபிறகு நீ தனிப்பட்டு நின்றுவிட்டாய்; (நீ என்னோடு இப்போது போர்செய்ய வருவாயானால்) சாதி - இறப்பாய்; (இறவாதிருக்கவேண்டின்); அன்று எல் பிறிது என் செய்தி - இறப்பதல்லாமல் வேறு என்ன செய்யமாட்டுவாய்? எளியோர் உயிர் கோடல் - எளிமைப்பட்ட (வலிகுறைந்த) (உன்னைப்போன்ற) வரின் உயிரை வாங்குதல், நீதி அன்று - நியாயமன்று;

(ஆதலால் இப்போது உன்னை விடுகின்றேனை); போதி - (நீ) திரும்பிச் செல்வாய்,' என்றான் - என்று (இரக்கத்) தோன்றக் கூறினன; (எ - று.)— மூன்றாவது ஆல் - தேற்றம். மற்றவை இரக்கம்.

அநுமான் தனிப்பட்டு அந்த அரக்க சம்புமாலியினிடத்து இரக்கங் கொண்டு போர் செய்வதை நிறுத்திச் செல்லும்படி கூறினனென்க. இங்ஙனம் பகைவனிடத்து அருள்கொண்டு அவனை விடுதல் தழிஞ்சி யென்னும் புறத்துறையாம். இதனால், இவ்வநுமானது கருணை விளங்கும். பி - ம்:— [1]அன்றே. (சங)

சச.—சம்புமாலி சினந்து அநுமான்மீது பல அம்புக ளெய்தல்.

நன்று நன்றுன் கருணை யென்னு நெருப்பு [1]நகநக்கான்
பொன்று வாரி னொருவ னென்றாய் போலு மெனையென்னு
வன்றிண் சிலையின் வயிரக் காலால் வடித்திண் சுடர்வாளி
யொன்று பத்து நூறு நூறா யிரமு முதைப்பித்தான்.

(இ - ள்.) (சம்புமாலி அநுமானை நோக்கி), 'உன் கருணை - நீ என் மீது காட்டும் இரக்கம், நன்று நன்று - மிக நன்றாயுள்ளது'! என்னு - என்று சொல்லி, நெருப்பு உக நக்கான் - நெருப்புவெளிப்படச் சிரித்தவனாய், 'எனை பொன்றுவாரின் ஒருவன் என்றாய் போலும் - என்னைப் போரிலிறப்பவருள் ஒருவனென்று எளிதாக நினைத்தாய் போலும்', என்னு - என்று கூறி,— வல் திண் சிலையின் வயிரம் காலால் - மிகவும் வலிய வில்லினது உறுதி பொருந்திய தண்டத்தின் வலிமையால், வடி திண் சுடர் வாளி - காய்ச்சி யடித்துக் கூர்மைசெய்தலையுடைய வலிய ஒளியுள்ள அம்புகள், ஒன்று பத்து நூறு நூறாயிரமும் - ஒன்றும் பத்தும் நூறும் நூறாயிரமு மென்ற கணக்குப் படும்படி, உதைப்பித்தான் - செல்லும்படி செய்தான்; (எ - று.)

'நீ என் விஷயத்திற் கருணையுள்ளவன்போற் பேசியது, என் மனத்திற் பொத்தி நான் வருந்துதற்காகவே யல்லது நல்ல எண்ணத்தினாலன் றென்பது தெரிகின்றது; மேலும், என்னை மற்றவர்போலவே எளிதிலழிக்கத்தக்கவ னென்று அலட்சியமாகக் கருதினாய் போலும்' என்று சினந்து அநுமான் மீது பல அம்புகளை யெய்தினன் சம்புமாலி யென்க. தநுத்தண்டம் உறுதியாக இருந்தால்தான் மேன்மேலும் அம்புகளைத் தொடுத்து விடுக்க இயலுமாதலால், 'சிலையின் வயிரக்காலால்' என்றார். பி - ம்:—[1]நகை. (சச)

சரு.—அநுமான் சம்புமாலியெய்த அம்புகளை எழுவால் விலக்குதல்.

செய்தி செய்தி சிலைகைக் கொண்டால் வெறுங்கை திரிவோரை
நொய்தின் வெல்வ தரிதோ வென்னு முறுவ லுகநக்கா
னய்ய னங்கு மிங்கு மெங்கு மடலா லழியு மழையென்ன
வெய்த வெய்த பகழி யெல்லா மெழுவா [1] லகல்வித்தான்.

(இ - ள்.) (சம்புமாலியைநோக்கி), 'சிலை கை கொண்டால் - (நீ) வில்லைக் கையிற்கொண்டால், வெறு கை திரிவோரை - (ஆயுதமில்லா

மல்) வெறுங்கையோடு திரிபவர்களுடன், செய்தி செய்தி - நன்குபோர் புரி வாய்; (இப்போது நான் வெறுங்கையுடனிராமல் எழுவைக் கொண்டிருத்த லால் என்னுடன் உன்னால்பொரமுடியாது;) செய்தின் வெல்வது அரிதோ- (கையில் எழுவைக்கொண்டுள்ள நான் உன்னை) எளிதாக வெல்வது அருமை யான செயலோ?' என்று - என்று (தன்வீரம்தோன்றச்) சொல்லி, முறுவல் உக நக்கான் - பற்கள் வெளித்தோன்றச் சிரித்தவனாகி, அய்யன் - அநு மான்,—காலால் - காற்றினாலே, அருகும் இக்கும் அழியும் - சாற்புறமும் சிதறிப்போகின்ற, மழை என்ன - மழைபோல, எய்த எய்த பகழி எல்லாம் - (சம்புமாலி தன்) மேலெய்த அம்புகளை யெல்லாம், எழுவால் - (தன்கையிற் கொண்ட) பரிகத்தால், அகல்வித்தான் - (தன்மீதுபடாது) அப்பாற்போகும் படி செய்தான்; (எ - று)

இனி, சிலையைக் கைகொண்டால் - கைக்கொண்டிருத்தலால், நிரா யுதபாணியாகிய என்போல்வாரை விரைவில் வெல்வது (உன்போல்வார்க்கு) அருமையோ? [அருமையன்று]; ஆதலால், நீ நன்கு போர் புரிக என்று, நிராயுதனாயிருக்கும் தன்மீது சம்புமாலி அம்பை யெய்ததற்காக அவனை அநு மான் பரிகசித்துக் கூறியதாகக் கருத்துக கொள்ளவுமாம். இங்ஙனம் கருத் துக் கூறுமிடத்துச் சம்புமாலி அம்பை எய்யத்தொடங்குகையில் அநுமான் எழுவைக் கைகொள்ளாதிருந்து பிறகு அதனைக் கைக்கொண்டன னென்றுகொள்க. பி - ம்:—[1]அழுவித்தான். (௪௫)

௪௬.—சம்புமாலி சினந்து அநுமான்கையிலிருந்த எழுவை அறுத்துவீழ்த்துதல்.

முற்ற [1]முனிந்தா னிருதன் முனியா முன்னும் பின்னுஞ்சென்
றுற்ற பகழி யுறாது முறியா வுதிர்கின் றதையுன்னாச்
சுற்று நெடுந்தே ரோட்டித் தொடர்ந்தான் றொடருந் துறைகாணான்
[2]வெற்ற வெழுவை மழுவா யம்பா [3]லறுத்து வீழ்த்தினான்.

(இ - ள்) நிருதன்-சம்புமாலியெனனும் அரக்கன், முற்ற முனிந்தான்- மிகவும் கோபங்கொண்டான்; முனியா - (அவ்வாறு) கோபித்து, முன் னும் பின்னும் சென்று உற்ற பகழி உறாது முறியா உதிர்கின்றதை உன்னா - தன்னாற்பிரயோகிக்கப்பட்டு முன்னும்பின்னும் [பலஇடங்களிலும்] (அநுமான்மேல்) நெருங்கிய அம்புகள் (அவனைத் தாக்கமாட்டாமல்) முறிந்து கீழ்வீழ்வதை நினைத்து, சுற்றும் நெடு தேர் ஓட்டி தொடர்ந்தான் - (அவ்வநு மானைச்) சுற்றிலும் தனது பெரியதேரைச் செலுத்திநெருங்கப் பார்த்து, தொடரும் துறை காணான் - (அவனை) நெருங்கிச்செல்லும் வழியைப் பெறாமல், வெற்ற எழுவை - (இதுவரையிலும்) வென்றுவந்த அந்தப்பரி கத்தை, மழு வாய் அம்பால் அறுத்து வீழ்த்தினான்-மழுப்போன்ற நுனியை யுடைய அம்பினால் அறுத்துத் தள்ளினான்; (எ - று.)

அநுமானைத் தேரினால் தொடரும் வழி கிடைக்காமைக்குக் காரணம், எங்கும் பிணக்குவியல் செறிந்திருத்த லென்க. வெற்ற - வென்ற என்பதன்

வலித்தல், வெற்றம்என்றே ஒருசொல் கொள்ளினுமாம்; வெற்றியென்று பொருள். பி - ம்:—[1]முனிந்த. [2]வெற்றியெழுவைப்பிறைவாய். [3]இறந்து.

சஎ.—அநுமான் சம்புமாலியைக் கொல்லுதல்.

சலித்தா னையன் [1]கையா லெய்யுஞ் சரத்தை யுகச்சாடி
யொலித்தா ரமரர் [2]கண்டா ராப்பத் தேரி னுட்புக்குக்
கலித்தான் [3]சிலையைக் கையால் வாங்கிக் கழுத்தி னிடையிட்டு
வலித்தான் பகுவாய் [4]மடித்து மலைபோற் றலைமண் ணிடைவீழ.

(இ - ள்.) ஐயன் - அநுமான், சலித்தான் - (தன்னையெழு அறுத்து வீழ்த்தப்பட்டதனால் சற்று) மனஞ் சலித்து, (உடனே), எய்யும் சரத்தை - (சம்புமாலி) தன்மீது எய்கின்ற அம்புகளையெல்லாம், கையால் உக சாடி - (தன்) கைகளினாலேயே உதிர்ந்துபோம்படி மோதித்தள்ளி,—ஒலி தார் அமரர் கண்டார் ஆர்ப்ப - தழைத்தலையுடைய மாலையை யணிந்த தேவர்கள் கண்டு ஆரவாரிக்கும்படி, தேரினுள் புக்கு-(சம்புமாலியினது) தேரினுள்ளே பாய்ந்து புகுந்து, கலித்தான் சிலையை - வீரகோஷஞ்செய்துகொண்டிருந்தவனாகிய அந்தச் சம்புமாலியினது வில்லை, கையால்வாங்கி - (தன்) கையினாற் பிடுங்கிக்கொண்டு, தலை பகு வாய் மடித்து மண்ணிடை மலைபோல் வீழ - (அவ்வரக்கனது) தலை பிளவுபட்டவாயை மடித்துக்கொண்டே தரையிலே மலைபோலவிழும்படி, கழுத்தினிடை இட்டு வலித்தான் - (அவனது கழுத்திலே மாட்டியிழுத்தான், (எ - று.)

இனி, முதலடிக்கு - அநுமான் (எதிரியெய்கின்ற அம்புகளை விலக்குதற்கு எழு இல்லாமையால்) தன்கையினால்தானே சம்புமாலி யெய்யும் அம்புகளெல்லாம் உகும்படி மோதி மோதி மனஞ் சலித்துப்போய் என்று பொருள்கூறி, இனி அவ்வாறு செய்யவேண்டாதபடி, அவன் தேரினுட் குதித்து அவன் வில்லை அவன்கழுத்தில் மாட்டிச் சிரத்தையறுத்தா னென்னலுமாம். ஒலித்தல் - தழைத்தல். பி - ம்:—[1]தன்கரத்தால். [2]கண்டாரப்பவுயர்மாமணித்தேருள். [3]கையின்விலவாங்கிக்கழுத்தினிடையிட்டுலைய. [4]மடித்த. (சஎ)

சஅ.—அநுமான் செய்த செயலைக் கண்ட காவல்தேவர் இராவணனிடம் செய்திசொல்லச் செல்லுதல்.

குதித்துத் தேரும் கோல்கொ ளாளும் பரியுங் குழம்பாக
மிதித்துப் [1]பெயர்த்து நெடுந்தோ ரணத்தை வீரன் மேற்கொண்டான்
கதித்துப் பழிந்து கழிந்தார் பெருமை கண்டு [2]களத்தஞ்சி
யுதித்துப் [3]புலர்ந்த தோல்போ லுருவத் தமர ரோடினார்.

(இ - ள்.) வீரன் - அநுமான்,—குதித்து - (தேரினின்று வெளியே) குதித்து, தேரும் கோல் கொள் ஆளும் பரியும் குழம்பு ஆக மிதித்து - (அவ்வரக்கன்) தேரும் அதனை உளவுகோலைக்கொண்டு செலுத்துஞ் சாரதியும் (அதனிற்பூட்டிய) குதிரைகளும் குழம்பாகப் போய்விடும்படி

காலினால் மிதித்து (அழித்து); பெயர்த்தும் - மீண்டும், நெடு தோரணத்தை மேற்கொண்டான் - பெரிய தோரணவாயிலின்மீது ஏறியிருந்தான்; உரித்து புலர்த்த தோல் போல் உருவத்து அமரர் - மேனுக்குமாத்திரம் பருத்து உள்ளேவற்றிப்போன தோல்போன்ற வடிவத்தையுடைய காவலாளிகளான தேவர்கள், கதி துப்பு அழிந்து கழிந்தார் பெருமைகண்டு - விரைவுள்ள (தமது) வலிமையழிந்து இறந்துபோன அரக்கரது பெருந்தொகையைப் பார்த்து, அஞ்சி (இச்செய்தியை இராவணனிடத்துச் சொல்லவேணுமே யென்று) பயந்து, கனத்து ஓடினார் - அந்தப்போர்க்களத்தினின்று (இராவணன் மாளிகையைநோக்கி) விரைந்து சென்றார்கள்; (எ - று.)

சோலையைக்காக்கின்ற தேவர்கள் மனத்தினுள் இராவணனிடத்துப் பணிசெய்யவேண்டியிருத்தலை நினைந்து புழுங்கியிருந்தாலும் வெளிக்குமகிழ்ந் திருப்பவர் போன்றிருந்தன ரென்பது - 'உரித்துப் புலர்த்த தோல்போ லுருவத் தமரர்' என்றதன் கருத்து. பி - ம்:—[1]பெயர்ந்து. [2]கனைத்தஞ்சி. [3]பொலிந்த. (௪௮)

௪௯.—கவிக்கூற்று.

பரிந்து புலம்பு மகளிர் காணக் கணவர் பிணம்பற்றி
விரிந்த குருதிப் [1]போரா றீர்த்து மனைக டொறும்வீச
இரிந்த திலங்கை யெழுந்த [2]அழுகை யின்றிங் கிவனாலே
சரிந்த தரக்கர் வலியென் றெண்ணி யறமுந் [3]தளிர்த்ததால்.

(இ - ள்.) விரிந்த குருதி போர் ஆறு - பரவிச்செல்கின்ற பெரிய இரத்தப்பெருக்கானது, பரிந்து புலம்பு மகளிர் காண - (தம் கணவரையிழந்ததனால்) இரங்கிப்புலம்புகின்ற இராக்கதமகளிர் காணுமாறு, கணவர் பிணம் பற்றி ஈர்த்து மனைகள் தொறும் வீச - (அவரவருடைய) கணவராகிய பிணங்களைப் பிடித்திழுத்துக்கொண்டு வீடுகள்தோறும் தள்ளும்படி, இலங்கை இரிந்தது - இலங்காபுரி இவ்வாறு நிலைகுலைந்தது; அழுகை எழுந்தது - (அவ்வூரெங்கும்) புலம்பும் ஒலி மிக்கது; 'இன்று-இன்றையதினம். இங்கு - இவ்விடத்தில், இவனாலே - இவ்வநுமானாலே, அரக்கர் வலி சரிந்தது - அரக்கருடைய வலிமை ஒழிந்துவிட்டது,' என்று எண்ணி-என்று நினைந்து, அறமும் - தருமதேவதையும், தளிர்த்தது-மனங்களித்தது; (எ - று.)—ஆல் ஈற்றசை. பி - ம்:—[1]பெரியாறு. [2]குரலழுகை. [3]சாலத்தளிர்த்ததால். (௪௯)

௫௦.—சம்புமாலி இறந்ததைப் பருவத்தேவர் இராவணனிடத்துச் சொல்லுதல்.

புக்கா ரமரர் பொலந்தா ரரக்கன் பொருவில் பெருங்கோயில்
விக்கா நின்றார் விளம்ப லாற்றார் வெருவி விம்முவார்
நக்கா னரக்க னடுங்க லென்றா னைய கடலெல்லா
முக்கார் சம்பு மாலி யுலந்தா னொன்றே குரங்கென்றார்.

(இ - ள்.) அமரர் - (செய்திசொல்லுமாறு ஓடின) தேவர்கள்,—பொலம் தார் அரக்கன் பொரு இல் பெரு கோயில் புக்கார - பொன்னரிமாலையை யணிந்த இராவணனது ஒப்பற்ற பெரிய அரண்மனையினுட்புகுந்து, விளம்பல் ஆற்றார் - (இராவணனிடத்து நடந்தசெய்தியைச்) சொல்லுதற்கு அச்சத்தினால் வாயெழாமல், விக்கா நின்றார் - விக்கிவிக்கி யழுதுகொண்டுநின்று, வெருவி விம்முவார் - அஞ்சியேங்குவாரானார்கள்; அப்பக்கனை - (அதுகண்ட) இராவணன், நக்கான் - சிரித்து. நடுக்கல் என்றான் - அஞ்சவேண்டாவென்று அவருக்குத் தைரியஞ்சொன்னான்; (பின்பு அவர் இராவணனைநோக்கி), 'ஐய - ஐயனே! நமர் எல்லாம - நம்மைச்சேர்ந்தவர்யாவரும், உக்கார் - (அநுமானோடு செய்தபோரில்) இறந்தொழிந்தார்கள்; சம்புமாலி - சம்புமாலி யும், உலந்தான் - இறந்துபோனான்; ஒன்றே குரங்கு - இவ்வளவெல்லாம் செய்தது ஒரு குரங்குதான்,' என்றார் என்று செய்தியைத் தெரிவித்தார்கள்.

௫௧.—செய்தியுணர்ந்த இராவணன்தானே அநுமானிடத்துச்செல்லமுயல பஞ்சசேனாபதிகள் கூறத்தொடங்குதல்.

என்னு மளவி னெரிந்து வீங்கி யெழுந்த வெகுளியா
னுன்ன வுன்ன வுதிரக் குமிழி விழியூ டுமிழ்கின்றான்
சொன்ன குரங்கை யானே பிடிப்பன் கடிது தொடர்ந்தென்னா
வன்ன துணர்ந்த சேனைத் தலைவ ரைவ ரறிவித்தார்.

(இ - ள்.) என்னும் அளவின் - என்று அவர்கள்கூறியபோது, எரிந்து வீங்கி எழுந்த வெகுளியான்-பற்றியெரிந்து மிகுதியாகக்கிளம்பின கோபத்தை யுடைய இராவணன்,—உன்ன உன்ன உதிரம் குமிழி விழி ஊடு உமிழ்கின்றான் - நடந்தசெய்தியை நினைக்குந்தோறும் இரத்தக்குமிழிகளைக் கண்களின் வழியாகக் கக்கிக்கொண்டு, சொன்ன குரங்கை யானே கடிது தொடர்ந்து பிடிப்பன் - '(இவர்கள்) சொல்லிய குரங்கை யானே விரைந்துசென்று பிடிப்பேன்', என்னா - என்றுசொல்ல —அன்னது உணர்ந்த - அது தெரிந்த, சேனை தலைவர் ஐவர் - பஞ்சசேனாபதிகள், அறிவித்தார் - (பின் வருமாறு) தெரிவிக்கலானார்கள்; (எ - று.)—அதனை, அடுத்த படலத்து முதல் நான்கு செய்யுள்களிற் காண்க.

பஞ்சசேனாபதிகள்-விரூபாட்சன், யூபாட்சன், துர்த்தரன், பிரகஸ்தன், பாசகர்ணன் என்ற இவர். (௫௧)

சம்புமாலிவதைப்படலம் முற்றிற்று.

பத்தாவது

பஞ்சசேனாபதிகள் வதைப்படலம்.

ஐந்துசேனாபதிகளையும் அநுமான் கொன்றதைக் கூறும் பாகம். ஐந்து சேனாபதிகள் இன்னாரென்பது கீழ்க்கூறப்பட்டது.

க.—இதுமுதல் நான்குகவிகள்-ஒருதொடர்: தானே குரங்கைப்பிடித்து வருமாறு எழுந்த இராவணனை விலக்கித் தம்மையேவுமாறு பஞ்சசேனாபதிகள்வேண்ட, அவன் இசைதல்.

சிலந்தி யுண்பதோர் குரங்கின்மேற் சேறியேற் றிறலோய்
கலந்த [1]போரிடைக் கட்புலன் கடுங்கனல் கதுவ
வுலந்த மால்வரை யருவியா றொழுக் [2]கற்ற வொக்கப்
புலர்ந்த மாமதம் பூக்குமன் றேதிசைப் பூட்கை.

(இ - ள்.) (பஞ்சசேனாபதிகள் இராவணனை நோக்கிக்கூறுவார்):—திற லோய் - பராக்கிரமமமைந்தவனே! (நீ), சிலந்தி உண்பது ஓர் குரங்கின்மேல் சேறி எல் - சிலந்தியென்னும் பூச்சியைப் பிடித்துத்தின்று சீவிப்பதாகிய ஒரு குரங்கின்மேலே போர்செய்யச் செல்வாயானால்,—திசை பூட்கை - திக்கயங் கள், கண் புலன் கடு கனல் கதுவ - கண்களிலிருந்து கொடிய நெருப்புப் பொறி பறக்க, கலந்த போரிடை - (உன்னோடு) எதிர்த்துச்செய்த போரில், உலந்த மால் வரை அருவி யாறு ஒழுக்கு அற்ற ஒக்க - (மழைபொழியாமை யால்) வறண்டுபோன பெரியமலைகள் (தம்மிடத்து இடையறாது பெருகு கின்ற) அருவிநீர்ப்பெருக்கு அறறுப்போனவையை யொத்திருக்குமாறு, புலர்ந்த - (உன்னா லடிபட்டு வலிமைகுறைந்தமையால்) அற்றுப்போன, மா மதம் - மிக்க மதநீர், பூக்கும் அன்றே - (மீண்டும்) தோன்றப்பெறுமல்லவா?

முன்பு தம்மையெதிர்த்து வலிதொலைத்த இராவணன் அற்பஜந்து வாகிய ஒருகுரங்கைத் தன்னுடைய பணியாளரைக்கொண்டு எளிதில் வெல்ல முடியாமல் எதிரிட்டுத் தானே போர்செய்யச் செல்ல நேர்ந்த தாழ்ந்தநிலைமை யைக் கருதி, 'இனி இவ்விராவணனால் நம்மை யெதிர்க்கமுடியாது' என்று கருதுவதனால் திக்கஜங்கள் முன்புகொண்டிருந்த அச்சம் நீங்கி மதம்பெருகப் பெறு மென்க. அநுமானை ஒரு அற்ப சந்து என்று கூறுதற்காக, 'சிலந்தி யுண்பதோர்குரங்கு' என்றனர். சிலந்தி - ஒருமர மென்பாருமுளர். நீரரு விப்பெருக்கு நீங்கிய மலை - மதநீர்ப்பெருக்கு அற்ற திக்கஜங்கட்கு உவமை யாம். பி - ம்:—[1]போரிலுன். [2]அற்றது. (க)

உ. *இலங்கு வெஞ்சினத் தஞ்சிறை யெறும்வலிக் கலுழ*
னிலங்கின் மே[1]லெழுந் தென்னநீ குரங்கின்மே [2]லூருந்தா
லலங்கன் மாலையின் புயங்களைத் தல்லுநன் பகலுங்
குலுங்கும் வன்றுயர் நீங்குமால் வெள்ளியங் குன்றம்.

(இ - ள்.) இலங்கு வெம் சினத்து - விளங்குகின்ற [வெளிப்படத்தெரிகின்ற] கடுங்கோபத்தையும், அம் சிறை - அழகிய இறகுகளையும், எறுழ்வலி - மிக்க வலிமையையுமுடைய கலுழன் - கருடன், உலங்கின்மேல் எழுந்து என்ன - கொசுகின்மேலே (போர்செய்ய) எழுந்தாற்போல, நீ குரங்கினமேல் உருத்தால் - நீ (அற்பக) குரங்கின்மேற் கோபித்துச்சென்றால்,—வெள்ளி அம் குன்றம் - (முன்பு உன்னாற் பெயர்த்தெடுக்கப்பட்ட) கைலாசகிரியானது, அலங்கல் மாலை நின் புயம் நினைந்து அல்லும் நல் பகலும் குலுங்கும் வல் துயர் - தொங்கியசையும் வெற்றிமாலையையணிந்த உனது தோள்வலிமையை நினைந்து இரவும் பகலும் அஞ்சிநடுங்குகின்ற வலிய துயரத்தினின்று, நீங்கும் - நீங்கப்பெறும்; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை; தேற்றமுமாம்.

இப்போது உன்னுடைய பரிவாரங்களைக்கொண்டு வெல்லமுடியாமல் நீயே குரங்கின்மீது போர்செய்சென்றால், நீ வலியற்றவனென்று நினைந்து, முன்பு உன்னாற்பெயர்த்தெடுக்கப்பட்டு எளிமைப்பட்ட கைலாசகிரியானது, உன்னிடத்துக்கொண்டிருந்த அச்சம் ஒழியுமல்லவோ? ஆகவே, போர்ச் செல்லாமல் எம்போலியரை யேவுதலே தகுதி யென்று உணர்த்தியவாறும். பி - ம்:—[1]உருத்தென்ன. [2]உருக்கின. (உ)

ங. உறுவ தென்கொலோ [1]வுரனழி வென்பதொன் றுடையார்
பெறுவ தியாதொன் றுங் காண்கிலர் கேட்கிலர் பெயர்ந்தார்
சிறுமை யீதொப்ப தியாதுநீ குரங்கின்மேற் [2]சேறின்
முறுவல் பூக்குமன் றேநின்ற மூவர்க்கு முகங்கள்.

(இ - ள்.) நீ குரங்கின்மேல் சேறின் - நீ ஒருகுரங்கின்மீது கோபித்துப் போர்செய்சென்றால்,—(அப்போது), உரன் அழிவு என்பது ஒன்று உடையார் - (உன்னோடெதிர்த்துப்பொருது தமது) வலிமையழிதலை யுடையவராய், பெறுவது யாது ஒன்றும் காண்கிலர் - (உன்னோடு எதிர்த்துநிற்றலால்) தாங்கள் பெறக்கூடிய நன்மையொன்றும் [சிறிது வெற்றியும்] காணப்பெறாதவராய், கேட்கிலர் - (உன்பெயர்) கேட்கவும் அஞ்சினவராய், பெயர்ந்தார் - நிலைகெட்டோடியவரான, நின்ற மூவர்க்கும் - ஓடுங்கிநின்ற திரிமூர்த்திகட்கும், முகங்கள்—, முறுவல் பூக்கும் அன்றே - (உன்னைப்பற்றி) இகழ்ச்சிச்சிரிப்புத் தோன்றுமல்லவோ? ஈது ஒப்பது சிறுமை யாது - இதை யொப்பதாகிய தாழ்மையை விளைக்குஞ்செயல் வேறுயாது உனது? உறுவது என் கொலோ - (இதனால் உனக்கு) வரக்கடவதான நன்மைதான் யாதோ? (எ - று.)

நீ ஒரு எளிய குரங்கின்மேற் போர்ச்சென்றால், அதனால், உன்னிடத்துத்தோற்று வலியழிந்த திரிமூர்த்திகள் இகழ்ந்து சிரிப்பது தவிர, நீ பெறக் கூடிய பயன் யாதொன்று மில்லை யென்பதாம். பி - ம்:—[1]வானிழிவு. [2]செல்லின். (ங)

ச. அன்றி யும்முனைக் காளின்மை தோன்றுமா லரச
[illegible] மெல்லி யோர்தமைச் செலவிட்டாய்

நன்றி [1]யின்றொன்று காண்டியேல் லெமைச்செல நயத்தி
யென்று கைதொழு திறைஞ்சின ராக்கனு மிசைந்தான்.

(இ - ள்.) அரச - (எம்முடைய) அரசனே! அன்றியும் - அல்லாமலும், உனக்கு ஆள் இன்மை தோன்றும் - உனக்குத் துணைவலிமையில்லையென்று பிறர்நினைக்கும்படியாகும்; (முன்பெல்லாம்), வெற்றி இல்லவர் மெலிவியோர்தமை செல விட்டாய் - வெற்றிபெறத்தக்க வலிமையற்றவராய் மெலிந்தவரான அரக்கரை (அநுமானமேற் போர்க்குச) செல்லும்படி யேவினாய்; இன்று நன்றி ஒன்று காண்டி எல் - இப்பொழுது ஒரு நன்மையை விரும்புவையேயானால், எமை செல நயத்தி - எம்மை அக்குரங்கோடு போர்க்குச் செல்ல விரும்புவாய், என்று - கைதொழுது இறைஞ்சினர் - (அந்தப்பஞ்சசேனாபதிகள்) கைகூப்பி வணங்கினார்கள்; அரக்கனும் இசைந்தான் - இராவணனும் சம்மதித்தான்; (எ - று.)— ஆல் - தேற்றம்.

எம்போலியரைப் போர்க்கு அனுப்பாமல், வலியற்றவரை அநுமான் மீது போர்க்கு அனுப்பியதனால அவர்கள் இறந்தொழிந்தார்கள்; அது கொண்டு 'பிற அரக்கரை யனுப்பினால் அவ்வநுமானை வெல்லமுடியாது' என்று நினைத்து அப்பக்குரங்கின்மேல் நீ போருக்குச் செல்லுதல், உனக்கு மிக்க எளிமையைத் தருவ தன்றி, உனக்குத் துணைவலியற்றதாகப் பிறர் நினைக்கும்படியு மாகும் ஆகையால், நீ போர்க்குச்செல்லாமல், எங்களை யனுப்புவதே உனக்கு நன்மையா மென்று இவ்வாறு பஞ்சசேனாபதிகள் வணங்கி இராவணனிடஞ்சொல்ல அதற்கு அவனும் இசைந்தன னென்பதாம். பி - ம்:—[1]நீயின்று. (ச)

ரு.—இராவணனிடத்து அநுமதிபெற்ற பஞ்சசேனாபதிகள் வெளிப்பட்டு, சதுரங்கசேனைகளோடு அரக்கர்வருமாறு கட்டளையிடுதல்.

உலக [1]மூன்றுந் தம்முடைமைபெற் றாரென வுவந்தார்
திலக மண்ணுற வணங்கினர் கோயிலிற் றீர்ந்தா
ரலகி றேர்பரி [2]யானையோ டடைந்தபோ ரரக்கர்
[3]தொலைவி லாதன கடிதென வருகெனச் சொன்னார்.

(இ - ள்) உலகம் மூன்றும் தம்உடைமை பெற்றார் என உவந்தார் - மூவுலகங்களையுந் தமமுடைமையாகப்பெற்றவர் போலமகிழ்ந்த பஞ்சசேனாபதிகள்,—திலகம் மண உற வணங்கினா - (தமது) நெற்றித்திலகம் தரையிற் படும்படி (சாஷ்டாங்கமாகவிழுந்து இராவணனை) நமஸ்கரித்தவர்களாய்,— கோயிலின் தீர்ந்தார் - அரண்மனையினின்று வெளிவந்து,—'தொலைவு இலாதன - (எளிதில்) அழிதலில்லாதனவாகிய, அலகு இல் தேர்பரி யானையோடு - எண்ணிறந்ததேர்களும குதிரைகளும் யானைகளும. (என்ற இச்சேனைகளோடு), அடைந்த - நெருங்கப்பெற்ற, போர் அரக்கர் - போர் செய்யவல்ல ராக்ஷஸவீரர்களும், கடிதென வருக - விரைவாக வரக்கடவர்', என-என்று, சொன்னார் - கட்டளையிட்டார்கள்; (எ - று.)

முதலடி - இராவணன் அநுமானோடு போரச் செல்லுமாறு கட்டளையிட்டதனால், பஞ்ச சேனாபதிகள் பெருமகிழ்ச்சி யடைந்தமையைத் தெரிவிக்கும். பி - ம்:—[1]மூன்றிரகு முதன்மை பெற்றோமென வுயர்ந்தார் [2]யானை யாடாண்மிடைத்தரக்கர், கரியொடாண்மிடைந்தபோரரக்கர் [3]தொலைவிலாதது.

சு.—அக்கட்டளையை வள்ளுவர் தெரிவிக்க, சேனைதிரளுதல்.

ஆனை மேன்முர சறைந்தனர் [1]வள்ளுவ ருரைத்தார்
பேன வேலையிற் புடைபரந் ததுபெருஞ் சேனை
சோனை மாமழை முகிலெனப் [2]போர்ப்பணை துவைத்த
[3]மீன வானிடை மின்னெனப் படைக்கல மிடைந்த.

(இ - ள்) வள்ளுவர் - பறையறைவோர், ஆனைமேல் முரசு அறைந்தனர் உரைத்தார் - (பஞ்சசேனாபதிகளின்கட்டளையைத் தெரிவிக்குமாறு) யானையின்மீது முரசவாத்தியத்தை யேற்றியடித்து (ச்செய்தி) தெரிவித்தார்கள்; (உடனே),—பெருஞ் சேனை - பெரிய ராக்ஷசசேனை, பேனம் வேலையில் - நுரையையுடைய கடல் போல, புடை பரந்தது - எல்லாப்பக்கங்களிலும் பரவலாயிற்று; சோனை மா மழை முகில் என - விடாப்பெருமழை பொழிகின்ற மேகம்போல, போர்பணை துவைத்த - யுத்தபேரிகைகள் ஒலித்தன; மீனம் வானிடை மின் என - நட்சத்திரங்கள் விளங்குகின்ற ஆகாயத்தினிடத்துத் தோன்றும் மின்னல்போல, படைக்கலம் மிடைந்த - ஆயுதங்கள் நிறைந்து விளங்கின; (எ - று.)

பஞ்சசேனாபதிகளின கட்டளையை வள்ளுவர் பறையறைந்து தெரிவித்த மாத்திரத்தில், ராக்ஷசசேனை, சதுரங்கபலங்களோடு யுத்தவாத்தியங்கள் பேரிடிபோல முழங்க, மின்னல் போன்று பளபளவென்று விளங்கும் ஆயுதங்களோடு பலவிடங்களிலும் திரளலாயிற் றென்பதாம். பி - ம்.—[1]வள்ளுவரழைத்தார், வள்ளுவரமைந்தார். [2]போர்ப்பணை துவைப்ப. [3]மீனவானிடு வில்லென, மீனின் வானிடுவில்லென. (சு)

எ.—அப்போது வானத்துத்தோன்றிய வெண்கொடிகளின் வருணனை.

[1]தானை மாக்கொடி மழைபொதுத் துயர்நெடுந் தாள
மான மாற்றரு மாருதி முனியமா றுலந்து
போன மாற்றலர் புகழெனக் காலபொரப் புரண்ட
வான யாற்றுவெண் டிரையென வரம்பில பரந்த.

(இ - ள்) மழை பொதுத்து உயர் நெடுந் தாள - மேகத்தைக் குத்துமாறு உயர்ந்து நீண்ட கால்களையுடையனவும், வானம் யாறு வெள் திரை என வரம்பு இல பரந்த - ஆகாசகங்காநதியின் வெண்மை நிறமுள்ள அலைபோலப் பலவாக வுள்ளனவுமான, தானை மா கொடி - சேனையினிடையே பிடிக்கப்படுகிற பெரிய வெண்ணிறகொடிகள்,— மாற்ற அரு மானம மாருதி - (ஒருவராலும்) போக்குதற்கு முடியாத பெருமையையுடைய அநுமான், முனிய - கோபித்துப் போர்செய்ய

அதனால், தான் உலந்து போன - ஆயுள் ஒழிந்து இறந்து வீர சுவர்க்கஞ் சென்ற, மாற்றலர் - (அனுமனது) பகைவரான அரக்கரது, புகழ்என - கீர்த்தி போல,—கால் பொர - காற்றுமோதுதலால், புரண்ட-(படபடவென்று அடித்துக்கொண்டு) அசைந்தாடின; (எ - று.)

ஆகாயத்திலே வெண்ணிறத்தோற்றத்துடன் அசைந்தாடுகின்ற கொடியை-போரிற் பின்னிடாது எதிர்த்துநின்று அநுமானது கையால் இறந்தொழிந்து வீரசுவர்க்கஞ்சேர்ந்த அரக்கவீரரது புகழ்போலுமெனக் குறித்தார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. புகழை வெண்ணிறமாகக் கூறுதல் கவிசமயம். தான் - துவஜதண்டம். தானை மாக்கொடி என்பதற்கு-வெண்ணிறத்துகிலாலியன்ற பெருங்கொடியெனினுமாம். பி-ம்.—[1]கூனன்மாக்கொடி. செடுங்கோல. (௭)

௮.—சதுரங்கசேனைகள் போர்க்கோலங் கொள்ளுதல்.

விரவு [1]பொற்கழல் விசித்தனர் வெரிநுற்று விளங்கச்
சரமொ டுக்கின புட்டிலுஞ் சாத்தினர் சமையக்
கருவி புக்கன ரரக்கர்மா பல்லணங் [2]கவினப்
புரவி யிட்ட [3]தேர் பூட்டின பருமித்த பூட்கை.

(இ - ள்.) அரக்கர் - இராட்சசவீரர்,—விரவு பொன் கழல் விசித்தனர் - (வீரத்துக்கு அறிகுறியாகப்) பொருந்திய பொன்னாற்செய்த வீரக்கழலைத்தாள்களிற் கட்டி, சரம் ஒடுக்கின புட்டிலும் சமைய வெரிந் உற்று விளங்க சாத்தினர் - அம்புகளை உள்ளேகொண்ட தூணீரங்களை இனிதுபடியும்படி முதுகிற்பொருந்தி விளங்குமாறு தரித்து, கருவி புக்கனர் - கவசத்தையும் பூண்டனர்; புரவி - குதிரைகள், மா பல்லணம் கவின இட்ட - சிறந்த சேணங்கள் விளங்கும்படி அணியப்பட்டன; தேர் பூட்டின - தேர்கள் சித்தஞ்செய்யப்பட்டன; பூட்கை பருமித்த - யானைகள் அலங்கரிக்கப்பட்டன; (எ - று.)

கருவி கவசமென்னும் பொருளதாதலை, "இளைஞருங் கருவி வீசினார்" என்ற சிந்தாமணியிலுங் காண்க. இனி, இட்ட தேர் மா பல்லணம் கவின புரவி பூட்டின என்று இயைத்து - அலங்கரிக்கப்பட்ட தேர்கள் சிறந்த அலங்காரங்களை விளங்கக் குதிரைகள் பூட்டப்பெற்றன என்று உரைத்தலுமொன்று. பி-ம்.—[1]போர்க்கழல் .. ..வெரிநுற. [2]கவினப். [3]தேர்பூட்டினர்.

௯.—கஜரததுரகங்களால் தோன்றிய நிகழ்ச்சிகள்.

ஆறு செய்தன வானையின் மதங்களவ் வாற்றைச்
சேறு செய்தன தேர்களின் சில்லியச் சேற்றை
நீறு செய்தன புரவியின் குரமற் றந்நீற்றை
வீறு செய்தன வப்பரிக் கவினமா விலாழி.

(இ - ள்.) ஆனையின் மதங்கள் - யானைகளின் மதஜலங்கள், (தாங்கள் செல்லுகின்ற இடத்தை), ஆறு செய்தன - ஆறாக்கிவிட்டன; அ ஆற்றை - அந்த மதநீரினாலே தோன்றிய நதியை, தேர்களின் சில்லி - தேர்களின் சக்க

ரங்கள், (தாம் ஓடித் தூளியை யெழுப்பி மதநீர்நதியில் விழச்செய்து), சேறு செய்தன - (அம்மதநதியைச்) சேறாக்கின; அ சேறதை—, புரவியின குரம் - குதிரைகளின் குளம்புகள, நீறு செய்தன - (அவற்றின்மீது விரைவாக வோடுவதனால் அசசேறுகளைப்) புழுதியாகப பண்ணின; அ நீற்றை - அந்தத் தூளிகளை, அ பரி கலினம் மா விலாழி - அந்தக்குதிரைகளின் கடிவாளம் பூண்ட வாயிலிருந்து வழிகின்ற பெருநுரைகள், வீறு செய்தன - மறுபடியும் வேறுபடியாகக குழைசேறாககின; - (எ - று)—மற்று - அசை

ஒன்றைப்பற்றிக் கீழ்சசொன்னதை விட்டுச செல்வதாகிப் பல பொருள்களை மேன்மேல் அமைத்துக்கொண்டு செல்வதாகிய ஏகாவளியென்னு மலங்காரம் இதற்கு அமைந்திருத்தல் காண்க இது, ஒற்றைமணிமாலை யெனப்படும். ஆனை முதலியவை அந்தசசேனையில் மிக்கிருந்தன வென்று தொனிக்கும் பொருட்டு வீறுகோளணி யென்னும் உதாததாலஙகாரம் பட, இவ்வாறு வருணித்தார். (௯)

௧௦.—அப்போது தோன்றிய பேரொலி.

வழங்கு [1]தேர்களி னிடிபபொடு வாசியி னாப்பு
முழங்கு வெங்களிற் றதிர்ச்சியு மொய்கழ லொலியுந்
தழங்கு பல்லியத் தமலையுங் கடையுகத் தாழி
விழுங்கு மோதையின் மும்மடங் கெழுந்தது முடுகி.

(இ - ள்.) வழஙகு தேரகளின் இடிபபொடு - விரைந்து செல்லுகின்ற தேர்களின்ஒலியும், வாசியின் ஆபபும் - குதிரைகளின் கனைபபொலியும், முழஙகு வெம் களிறு அதிர்சசியும் - பிளிறுந்தன்மையுள்ள கொடிய ஆண் யானைகளின் கர்ச்சனையும, மொய் கழல் ஒலியும் - (வீரர்கள் கால்களிற்) கட்டிய வீரககழலினோசையும், தழங்கு பல் இயதது அமலையும - ஒலிக்குந்தன்மையுள்ள பலவாசசியஙகளின் பேரொலியும், (ஒருஙகுகூடிய), கடை யுகத்து - யுகாந்தகாலததிலே, ஆழி முழங்கும ஓதையின் - (பொஙகுகிற) கடலில் ஒலிக்கின்ற ஓசையைககாட்டிலும், மும் மடஙகு - மூன்றுமடஙகு அதிகமாக, முடுகி எழுநதது - விரைநது தோன்றிற்று; (எ - று.)

ஒலிப்பொருளுள்ள இடிப்பு முதலிய பலசொற்கள் வந்தது - பொருட்பின்வருநிலையணியாம் [1]பி - ம்.—[1]தேரொலியிடியொடு. (௧௦)

௧௧.—திரண்டசதுரங்கசேனைகளின் அளவு.

ஆழிக் தேர்த்தொகை யைம்பதி னாயிர மஃதே
சூழிப பூட்கைக்குந் தொகையவற றிரட்டியின் றொகைய
வூழிக் காற்றன்ன புரவிமற [1]றவற்றினுக் கிரட்டி
பாழித் தோணெடும படைக்கலப் பதாதியின் பகுதி.

(இ - ள்.) ஆழி தோ தொகை - சக்கரஙகளையுடைய தேர்களின எண், ஐம்பதினாயிரம் - ஐமபதினாயிரமென்னும் அளவினதாம; சூழி பூட்கைக்கும் - முகபடாததையணிந்த யானைகளுக்கும், தொகை -

அளவு, அஃதே - கீழ்க்கூறிய தேரின் அளவேயாகும்; ஊழி காற்று அன்ன புரவி - யுகாந்தகாலத்திலே தோன்றுகின்ற பெருங்காற்றைப்போன்ற (வேகமுடைய) குதிரைகள், அவற்று இரட்டியின் தொகைய-கீழ்க்கூறிய ரதகஜங்களைக்காட்டிலும் இருமடங்கான எண்ணையுடையனவாம் [லக்ஷமென்னும் அளவினதாம்]; பாழி தோள் நெடும் படைக்கலம் பதாதியின் பகுதி வலிமை பொருந்திய தோள்களையும் சிறந்த ஆயுதங்களையுமுடைய காலாள்வீரரின் அளவு, அவற்றினுக்கு இரட்டி - இரண்டு லக்ஷமாகும்; (எ - று.)—பி-ம்:— [1]அவறொன்றிரட்டி. (சக)

கஉ.—படைகளின் நெருக்கம்.

கூய்த்த ருந்தொறுந் தருந்தொறுந் தானைவெங் குழுவின்
னீத்தம் வந்துவந் தியங்கிடு மிடனின்றி நெருங்கக்
காய்த்த மைந்தவெங் கதிர்ப்படை யொன்றொன்று கதுவித்
தேய்த்தெ ழுந்தன பொறிக்குல மழைக்குலந் தீய.

இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) கூய் தரும் தொறும் தரும் தொறும் - (சேனாபதிகளால்) கூப்பிடப்பட்டு வருவிக்கும் போதெல்லாம், வெம் தானை குழுவின் நீத்தம் - கொடிய சேனைகூட்டத்தின் பெருக்கு, வந்துவந்து—, இயங்கிடும் இடன் இன்றி - சஞ்சரித்தற்கு உரிய இடமில்லாதபடி, நெருங்க - திரளவும்,— காய்த்து அமைந்த வெம் கதிர் படை (உலைக்களத்தில்) காய்ச்சிக் கூர்செய்யப்பட்ட (கண்கூசும்படி) கொடுமையான ஒளியுள்ள ஆயுதங்கள், ஒன்று ஒன்று கதுவி தேய்த்து - ஒன்றோடொன்று உராய்ந்து தேய்தலினால், எழுந்தன - தோன்றியனவான, பொறி குலம் - நெருப்புப்பொறிகளின் கூட்டத்தினால், மழை குலம் தீய - மேகங்களின் கூட்டம் கருகவும்,—(எ - று.)—நெருங்க தீய என்ற செயவெனெச்சங்கள் - உடனிகழ்ச்சிப்பொருளனவாய், சசு - ஆஞ்செய்யுளிலுள்ள 'இரங்கினர்' என்றதனோடு முடியும்: அடுத்த செய்யுளிலும் இங்ஙனமே காண்க. மழைக்குலந்தீயப் பொறிக்குலம் எழுந்தன என்று இச்செய்யுளிலேயே முடித்தலு மொன்று.

சேனாவீரர்கள் வருவித்த சேனைத்தொகுதிகள் சலிப்பதற்கும் இடமில்லாமல் நெருங்க, அப்போது அச்சேனையிலுள்ள ஆயுதங்கள் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்து மழைக்குலம் தீக்துபோகும்படி நெருப்புப்பொறிகள் தோன்றி எங்கும்பரவின வென்பதாம். பதாதிகள் தாங்குதற்கு உரியனவான கதிர்ப்படையைக் குறித்துப் பின்னிரண்டடிகளில் வருணித்திருத்தலால், முதலடியிற்கூறியுள்ள 'தானை வெங்குழு' என்றது - பதாதியைச் சுட்டுமென்னலாம். (சஉ)

கங.—யானைச்சேனை.

[1]பண்மணிக்குல யானையின் புடைதொறும் பாந்தி
வொண்மணிக்குல மழையிடை யுருமென வொளிப்பக்
கண்மணிக்குலங் கனலெனக் காந்துவ கதுப்பின்
றண்மணிக்குல மழையெழு கதிரெனத் தழைப்ப.

(இ - ள்.) பணை மணி குலம் யானையின் புடைதொறும் பரந்த ஒள்மணி குலம்-(போர்க்குரிய) அலங்காரமமைந்த அழகிய சிறந்த யானைகளின் பக்கங்களிலே பரவியுள்ள அழகிய மணிகளின் கூட்டம், மழையிடை உரும் என ஒலிப்ப - மேகங்களில் தோன்றுகின்ற இடியோசைபோலப் பேரொலி செய்யவும்,—கனல் என காந்துவ - நெருப்புப்போலச் செந்நிறவொளியோடு பிரகாசிப்பனவாகிய, கண் மணி குலம் - கண்களிலுள்ள கருவிழிக்கூட்டமும், கதுப்பின் தண் மணி குலம் - கன்னங்களிலணியப்பட்டுள்ள (ஆபரணங்களிலுள்ள) குளிர்ந்த இரத்தினக்கூட்டங்களும், மழை எழு கதிர் என தழைப்ப - காளமேகத்தினிடத்துத் தோன்றுகின்ற சூரியன்போல ஒளிவீசவும்,—(எ - று.)—'இரங்கினா' என்க.

கருசிரமுள்ள யானைகளின் பக்கங்களிலே தொங்குகின்றமணிகள் மேகத்தினிடத்தில் தோன்றுகின்ற இடிபோலப் பேரொலிசெய்ய, அவ்யானைகளின் கோபத்தினால் செந்நிறமடைந்த கண்மணிகளும், அவற்றின் கன்னங்களில் அணிந்த ஆபரணவிரத்தினங்களும் காளமேகத்தில் தோன்றுஞ் சூரியன்போலப் பிரகாசித்தன வென்று வருணித்தவாறு. மணியென்பது வெவ்வேறு பொருளில் வந்தது சொற்பின்வருநிலையணியின்பாற் படும். 'கனலெனக் காந்துவ' என்ற தொடர் - முன்னுள்ள 'கண்மணி' என்பதனோடும், பின்னுள்ள 'தண்மணி' என்பதனோடும் இயையும்; இடைநிலைத்தீவகம். 'தழைப்ப' என்பதை முற்று எனக்கொண்டு, முடித்துவிடுதலுமொன்று. பி-ம்:—[1]பணமணிக்குலம் யானையின் [2]காந்துவமாயின், காந்துறமாரின். (௧௫)

௧௪.—புறப்பட்ட அரக்கவீரரை மனைவிமக்கள்முதலியோர் தடுத்து இரங்குதல்

[1]தொக்க தாம்படை சுரிகுழன் மடந்தையர் தொடிக்கை
மக்க டாயர்மற் றியாவருந் [2]தடுத்தனர் மறுகி
பொக்க [3]மேவருந் தூங்கினுக் குயிர்தர வொருவர்
புக்கு மீண்டில ரென்றழு திரங்கினர் புலம்பி.

(இ - ள்.) (அப்போது), தொக்கது ஆம் படை - திரண்டதான இராக்கத சேனையிலேயுள்ள வீரர்களை, சுரி குழல் மடந்தையர் - நுனிசுருண்ட கூந்தலையுடைய (அவர்களுடைய) மனைவிமார்களும், தொடி கை மக்கள் - வளையலையணிந்த கைகளையுடைய மக்களும், தாயர் - தாய்மார்களும், மற்று யாவரும் - மற்றுமுள்ள சுற்றத்தவரும், மறுகி - மனங்கலங்கி, தடுத்தனர் - (போர்செய்யச்செல்வதை முதலில்) தடுத்துச் சொல்லி, (அவ்வீரர்கள் தம் சொல்லைக்கேளாமல் செல்லத்தொடங்கியதனால் பின்னும் அவர்களை நோக்கி), 'புக்கு ஒருவர் மீண்டிலர் - (குரங்கோடு யுத்தத்திற்குச்) சென்று ஒருவராவது திரும்பிவந்தாரில்லை; குரங்கினுக்கு உயிர்தர - (இப்போது வந்துள்ள) குரங்குக்குப் பிராணனைப் பலிகொடுக்கும்படி, ஒக்க எருதும் -

(நாம் எல்லோரும) ஒருமிக்கச் செல்வோம்', என்று-என்றுசொல்லி, அழுது புலம்பி இரங்கினர்-கோவென்று கதறியழலானார்கள்; (எ - று.)

'அநுமானுடன் போர்க்குச்சென்றால் பிழைத்து மீண்டுவருதல் இயலாது' என்று துணிந்ததனாற் போர்க்குச்செல்லும் வீரரைத் தடுத்துச சொல்லிய மனைவி மக்கள் முதலியோர் அவ்வீரர்கள் பிடிவாதமாகப் போர்க் குச்செல்லத் தொடங்கவே, அவர்கள் இறக்கத் தமது உயிரைத் தாம் வைத் திருக்க மனமில்லாமல் 'உமதுஉயிரோடு எங்களுயிரையும் வானரம்கொள்ளு மாறு கொடுப்போம்' என்று மிகவும் கதறிப் புலம்பலாயின ரென்க. பி - ம்:—[1]தொககரககர்தம், தொசகதமபடை. [2]தொடர்ந்தனர் [3]ஏகுவர். (கச)

கரு.—பஞ்சசேனாபதிகள் திரண்ட தம் சேனையோடு செல்லுதல்.

[1]கைப ரந்தெழு சேனையங் கடலிடைக் கலந்தார்
செய்கை தாம்வருந் தேரிடைக் கதிரெனச் செல்வார்
மெய்க லந்தமா னிகர்வரு முவமையை வென்று
ரைவ ரும்பெரும் பூதமோ ரைந்துமொத் தமைந்தார்.

(இ - ள்.) மெய் கலந்த மால் நிகர் வரும் உவமையை வென்றார்-உடம்பு பெற்றன்ன மேகத்தை உவமையாகச் சொல்லுகின்ற உவமைத் தன்மை யை வென்றவர்களும் (சாதாரணமாக உவமையாகச் சொல்லப்படுங் கான மேகத்தினும பெருவடிவுபடைத்தவரும்), பெரும் பூதமஓர் ஐந்தும் ஒத்து அமைந்தார் - ஐம்பெரும பூதங்களையும் உவமையாகக் கொண்டு ஒன்றுசேர்ந் துள்ளவருமாகிய, ஐவரும் - பஞ்சசேனாபதிகளும்,— கை பரந்து எழு சேனை அம் கடலிடை கலந்தார - (தமது) பக்கங்களிற் பரவி யெழுகின்ற கடல் போன்ற சேனையின் நடுவிற்சேர்ந்தவர்களாய்,—செயகை தாம்வரும் தேரிடை கதிரென - விசித்திரமான செயகை (தன்மை) பொருந்தியுள்ள தேரின்மீது வருகின்ற சூரியன்போல, செல்வார - விரைந்து செல்பவரானார்கள்; (எ - று.)

இவ்வுலகத்துப் பொருள் யாவும் பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கையினாலே யியன்றவை யென்பது நூற்கொள்கை. உலகத்திற் காரியப்படுதற்குப் பஞ்ச பூதங்களும் ஒன்று சேர்தல் போல, இந்தப் பஞ்சசேனாபதிகளும் போர்த் தொழில நிகழ்தற்கு ஒன்றுசேர்ந்தன ரென்பது, ஈற்றடியின் கருத்து. பி - ம்:—[1]கைகலந்தவெஞ். (கரு)

கசா.—இதுமுதல் ஒன்பது கவிகள் - ஒருதொடர்:
பஞ்ச சேனாபதிகளின் வருணனை.

முந்தி யம்பல கறங்கிட முறைமுறை பொறிகள்
சிந்தி யம்புறு கொடுஞ்சிலை யுருமெனத் தெறிப்பார்
வந்தி யம்புறு முனிவர்க்கு மமரர்க்கும் வலியா
ரிந்தி யம்பகை யாயவை யைந்துமொத் தியைந்தார்.

(இ-ள்.) (அந்தப் பஞ்ச சேனாபதிகள்), முந்து இயம் பல கறங்கிட-முன் புறத்திலே பலவகையான போர்க்கு உரிய வாத்தியங்கள் ஒலிக்க, முறை

முறை பொறிகள் சிந்தி - வரிசைவரிசையாகக் கோபாக்கினியினால் நெருப்புப் பொறிகளைச்சிந்திக்கொண்டு, அம்பு உறு கொடுசிலைஉரும் என - தெறிப்பார்-அம்பு பூட்டிய (தமது) வளைந்த விற்களை இடிபோல நாணைத் தெறித்துப் பேரொலி யெழுப்புபவர்களாய், —வந்து இயம்புறு முனிவர்க்கும் அமரர்க்கும் - (தம்மிடத்து) வந்து அறிவுகூறுகிற முனிவர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும், வலி ஆர் பகை ஆயவை இந்தியம் ஐந்தும் ஒத்து இயைந்தார் - வலிமை பொருந்திய உட்பகையான பஞ்சேந்திரியங்களையும் ஒத்து (உபத்திரவஞ் செய்பவர்களாய்) பொருந்தினவர்கள்; (எ - று.)

தமக்கட்கு நல்லறிவு கூறுபவர்களாயிருந்தும் அவ்வுபதேசமொழியைக் கேளாமல், முனிவர்கட்கும் தேவர்கட்கும் எப்போதும் உட்பகையான பஞ்சேந்திரியங்களைப் போல உபத்திரவஞ் செய்கின்றவர்களான பஞ்சசேனாபதிகள், பல போர்ப்பறைகள் முழங்க, கோபாக்கினிப்பொறி சிந்த, இடிமுழக்கம்போலக் குணத்தொனி செய்துகொண்டு போர்க்கு வந்தார்களென்றவாறு. உவமை - தொகையிலும் பேரிடர் செய்தலிலு மென்க. (௧௬)

௧௭. வாச வன்வயக் குலிசமும் வருணன்வன் கயிறு
மேசி றென்றிசைக் கிழவன்ற [1]னெரிமுனை யெழுவு
மீசன் வன்றனிச் சூலமு மென்றிவை யொன்று
[2]மூசி போல்வதோர் வடுசெயா நெடும்புய முடையார்.

(இ - ள்.) (அன்றியும், அவர்கள்),—வாசவன் வய குலிசமும் - இந்திரனுடைய வலிய வச்சிராயுதமும், வருணன் வல் கயிறும் - வருணதேவனுடைய வலிய பாசாயுதமும், ஏசு இல் தென் திசை கிழவன்தன் எரி முனை எழுவும் - குற்றமற்ற தெற்குத்திக்குக்குரிய யமனுடைய நெருப்பை முனையிலுடைய தண்டாயுதமும், ஈசன் வல தனி சூலமும் - சிவபெருமானது வலிய ஒப்பற்ற சூலாயுதமும், என்ற இவை-என்ற இவைகளில், ஒன்றும்-எதுவும், ஊசிபோல்வது ஓர் வடு - ஊசி குத்துகிற அளவான ஒரு வடுவையேனும், செயா - செய்யமாட்டாத, நெடு புயம் - பெரிய தோள்களை, உடையார் - படைத்தவர்கள்; (எ - று.)

இந்திரன் முதலிய தேவர்களின் வச்சிராயுதம் முதலிய தெய்வப் படைகளில் எதுவும் ஒரு ஊசியினாலுண்டாகக் கூடிய உபத்திரவத்தையுஞ் செய்யமாட்டாத புஜபலத்தை யுடையவரென்று அந்தப் பஞ்சசேனாபதிகளின் வலிமையை வருணித்தவாறு. பி - ம்:—[1]அயில் [2]ஊசிபோவதோர். (௧௭)

௧௮. சூர்த டிந்தவன் மயிலிடைப் பறித்தவன் றோகை
பார்புயந்தவ னன்னத்தி னிறகிடைப் பறித்த
மூரி வெஞ்[1]சிற கிடையிட்டுத் தொடுத்தன முறுக்கி
வீர சூடிகை [2]தெற்றியி னயலிட்டு விசித்தார்.

(இ - ள்.) (மற்றும் அவர்கள்),—சூர் தடிந்தவன்-சூரபத்மனைக்கொன்ற சுப்பிரமணியக் கடவுளின் (வாகனமான), மயிலிடை-மயிலின் வாலினிடத்தினின்று, பறித்த - பிய்த்த, வல் தோகை - வலிய இறகுகளையும், பார் பயந்தவன் அன்னத்தின் இறகிடை பறித்த சூரி வெம் சிறகு - பூமியைப் படைக்குங் கடவுளான பிரமதேவனது வாகனமாகிய அன்னப்பறவையினது இறகிலிருந்து பிய்த்த வலிய அழகிய சிறகுகளையும், இடை இட்டு முறுக்கி தொடுத்தன - நடுவே வைத்து முறுக்கித் தொடுத்தனவான, வீரசூடிகை - வீரத்துக்கு அறிகுறியான சுட்டியை, நெற்றியின் அயல் இட்டு விசித்தார் - நெற்றியினிடத்திலே வைத்துக் கட்டிக்கொண்டிருப்பவர்கள்; (எ - று.)

தமது வீரத்தினால் சுப்பிரமணியக்கடவுளையும் பிரமதேவனையும் வென்று, அவ்வெற்றிக்கு அறிகுறியாக அவர்களது வாகனங்களான மயில் அன்னம் என்றவற்றின் சிறகுகளிலிருந்து பறித்த இறகுகட்டைகளைக்கொண்டு முறுக்கிய கயிற்றிலே இடையிட்டுத் தொடுத்த வீரச்சுட்டியை நெற்றியில் அணிந்துள்ளன ரென்க. பி - ம்:—[1]சிலையிடை. [2]கயிறிட்டுநெற்றியின்விசித்தார். ()

க௯. பொன்றி ணிந்ததோ ளிராவணன் மார்பொடும் [1]பொருத
வன்றி ழுந்தகோ டரிந்திடு மழகுறு குழையர்
நின்ற வன்றிசை நெடுங்களி யானையி னெற்றி
மின்றி ணிந்தன வோடையின் வீரபட் டத்தர்.

(இ - ள்.) (பின்னும், அவர்கள்,—பொன் திணிந்த தோள் இராவணன் - பொன்னாபரணங்கள் நிறைந்த தோள்களையுடைய இராவணனது, மார்பொடும் - மார்புடனே, பொருத - தாக்கியதனால், அன்று - (இராவணன் திக்குவிசயஞ்செய்த) அக்காலத்தில், இழந்த - ஒடிந்துபோன, கோடு - (திக்கஜங்களின) தந்தங்களை, அரிந்திடும் - பின்னும் அறுத்து அவற்றைக் கொண்டு செய்த, அழகுறு - அழகுபொருந்திய, குழையர் - காதணியையுடையவர்கள்; (அன்றியும), திசை நின்ற வல் நெடு களி யானையின் - எட்டுத் திக்குகளிலும், (அவ்வத்திசையைத் தாங்குமாறு) நிற்கின்ற வலிய பெரிய மதக்களிப்புக்கொண்ட (ஐராவதம்) முதலிய திக்கஜங்களினது, நெற்றி - நெற்றிகளிலணிந்த, மின் திணிந்த (து) அ(ன்)ன ஓடையின் வீரபட்டத்தர் - மின்னல்கள் நெருங்கிநின்றாற்போன்ற மிக்கவொளியையுடைய முகபடாத்தை வீரபட்டமாக அணிந்தவர்கள்; (எ - று.)

இராவணனோடு போர்செய்து முனைமுறிந்த திக்கஜங்களின் தந்தங்களைத் தமது வீரத்தினால் அறுத்துத் தமது வெற்றிக்கு அறிகுறியாக அவற்றினாற் காதணி செய்துகொண்டும், அந்தத்திக்கஜங்களின் முகபடாத்தைக் கவர்ந்து அவற்றையே வீரபட்டமாகத் தரித்துக்கொண்டும் இருப்பவ ரென்று பஞ்ச சேனாபதிகளின் வீரச்சிறப்பை விளக்கியவாறு. பி - ம்:—[1]பொருந்த.

வேறு.

உ0. நிதிநெடுங் கிழவனை நெருக்கி நீணகர்ப்
பதியொடும் பெருந்திரு பறித்த பண்டைநாள்
விதியொடு மன்னவன் விழுந்து வெந்கிட
பொதியொடும் வாரிய பொலன்கொள் பூணினார்.

(இ - ள்.) நிதி நெடு கிழவனை - நவநிதி நாயகனாகிய குபேரனை, நெருக்கி - போரில் வலியழித்து, நீள் நகர் பதியொடும - (அவனது) வாசத்தானமாகிய பெரியபட்டணத்திலிருந்து, பெரு திரு பறித்த - (அவனது) பெருஞ்செல்வத்தை (இராவணன்) கவர்ந்து கொண்ட, பண்டை நாள் - முற்காலத்தில், அன்னவன விதியொடும் விழுந்து வெந்கிட - அந்தக்குபேரன் தீவினைப்பயனால் (போரில்) தோற்று முதுகுகொடுத்தோட, (அப்போது), பொதியொடும வாரிய பொலன் கொள பூணினா - பெருமூட்டையாக வாரிக்கொண்டுசென்ற பொன்னாபரணங்களை யுடையவர்கள்; (எ - று.)

இராவணன் திக்குவிசயஞ் செய்து வருகையில குபேரனோடு பொருது அவனை வலியழித்து முதுகுகொடுத்து ஓடசசெய்கையில், இந்தப் பஞ்சசேனாபதிகள் அவ்விராவணனது வெற்றிக்குத் துணையாயிருந்து அந்தக்குபேர பட்டணத்திலிருந்து அவனுடைய ஆபரணங்களை யெல்லாம மூட்டையாக வாரிவந்து அணிந்துள்ளா ரென்றவாறு. பதியொடு-வேற்றுமைமயக்கம். (உ0)

உக. இந்திர னிசையிழந தேகு வானிகற்
றந்திமுன் [1]கடாவினன முடுகத் தாமதன்
மந்தர வாலடி பிடித்து வல்லையே
யுந்துதி நீயென [2]வலித்த வூற்றத்தார்.

(இ - ள்) இந்திரன் - தேவேந்திரன், (அரக்கரோடுபோர்செய்யமாட்டாமல்தோற்று), இசை இழந்து - (தனது) புகழ்கெட்டு, ஏகுவான்-(முதுகு கொடுத்துச) செலபவனாகி, இகல் தநதி முன் கடாவினன முடுக - வலிமை பொருந்திய (தனது ஐராவத மென்னும) யானையை முன்னே வேகமாகச செலுத்திக்கொண்டு விரைந்துசெல்ல,—தாம—, மந்தரம் அதன் - மந்தர மலைபோன்ற அந்தயானையினது, வால் அடி - வாலின் அடிப்புறத்தை, பிடித்து -(தமதுகையினால் இறுகப்) பற்றிக்கொண்டு, வல்லை எல் நீ உந்துதி- 'வல்லமையுள்ளவனானால் நீ செலுத்திக்கொண்டு போவாய்,' என - என்று, வலித்த - மேற்செல்ல வொட்டாமல் இழுத்துக்கொண்டுநின்ற, ஊற்றத்தார் - பெருவலிபடைத்தவர், (எ - று.)

தேவேந்திரனுக்கு இராவணனோடு போர் நேர்ந்த காலத்தில் அவனுடைய சேனாபதிகளாயிருந்த இவ்வரக்கர்கள் அந்த இந்திரன் தோற்று முதுகுகொடுத்துத் தனது யானையை விரைவாகச செலுத்தியோடப் பார்க்க, அப்போது அவ்யானையின் அடிவாலைத் தமது கையாற் பற்றிநின்று "நீ செலுத்து, பார்ப்போம்' என்று அவ்யானையை ஓடவொட்டாது தடுத்த

பெருவலியுடையவ ரென்பதாம். கீழ்ச்செய்யுளில் குபேரனைவென்று தோற்றோடுமாறு செய்ததைக் கூறியவர் இந்தச்செய்யுளில் இந்திரன் தோல்வியுறுமாறு செய்ததைக் கூறினார். அடுத்த செய்யுளில் யமனை வென்று விளக்கியமையைக் கூறுவர். பி - ம்:—[1]கடந்தவன். [2]வலித்த. (உக)

உஉ. [1]பானிறத் தந்தணன் பணிய னாகிநின்
கோனினைத் திலனென வுலகங் கூறலு
நீனிறத் திராவணன் முனிவு நீக்குவான்
காலனைக் காலினுங் கையிற் கட்டினார்.

(இ - ள்.) உலகம் - இலங்கையிலுள்ளார், அந்தணன் பணியன் ஆகி - முதலந்தணனாகிய பிரமதேவனது கட்டளையின்படி நடப்பவனாய், (யமனானவன்), பால நிறத்து-(உயிர்களின்) விதியைச் சோதித்துப்பார்த்து (இவ்விலங்கையிலுள்ளாராகவும் அவரவர் விதியின்படி ஆயுட்காலத்தை நடப்பிப்பவனாய்), நின் கோல் நினைத்திலன் - (இவ்விலங்கை திரிலோகாதிபதியாகிய இராவணனை) உன்னுடைய கோலுக்கு உட்பட்டதென்பதை நினைத்தானில்லை', என - என்று, கூறலும்-(இராவணனிடத்திற) சொல்லுதலும்,—(அதுகேட்டு இராவணன சினங்கொள்ளவே), நீல் நிறத்து இராவணன முனிவு நீக்குவான் - கருநிறமுள்ள அவ்விராவணனது கோபத்தைப் போக்கும்பொருட்டு, காலனை - யமனையும, காலினில் கையில் கட்டினார் - கால்களிலும் கைகளிலும் கட்டிச் சிறையிலேவைத்தவர்கள் (இவர்கள்); (எ - று.)

உலகமென்ற பெயர் ''மாயோன்மேயகாடுறையுலகமும'' என்ற இடத்திற்போல உலகத்தின் ஏகதேசத்தை யுணர்த்துவதால், இலங்கையைக் காட்டி, பிறகு அதிலுள்ள இராக்கதர்க்கு ஆகிவந்தது. ஈற்றடி-முற்றுமோனை. பி - ம்:—[1]பானிறத்தந்தணன்பணியனாயினும். (உஉ)

உங. மலைகளை நகுந்[1]தட மார்பர் மால்கட
லலைகளை நகுநெடுந் தோள ரந்தகன்
கொலைகளை நகுகெடுங் கொலையர் கொல்லனா
துலைகளை நகுமன லுமிழுங் கண்ணினார்.

(இ - ள்.) (அவர்கள்), மலைகளை நகும் தட மார்பர் - மலைகளைப் பரிகசிக்கின்ற பரந்த மார்பையுடையவர்கள்; மால் கடல் அலைகளை நகும் நெடுந் தோளர் - பெரியகடலினலைகளைப் பரிகசிக்கின்ற நீண்ட தோள்களையுடையவர்கள்; அந்தகன் கொலைகளை நகும் கெடுங் கொலையர் - யமனது கொலைத்தொழிலைப் பரிகசிக்கின்ற பெருங்கொலைத் தொழிலையுடையவர்கள்; கொல்லன் ஊது உலைகளை நகும் அனல் உமிழும் கண்ணினார்-கொல்லனூதுகின்ற உலைக்களங்களைப் பரிகசிக்கின்றனவாய்நெருப்பை வெளிக்கக்குகின்ற கண்களை யுடைவர்கள்; (எ - று.)

இவ்வரக்கர்களுடைய மார்புமுதலியவை மலைமுதலியவற்றினும் விஞ்சியவை யென்பது, இதைப் பெறப்படும். தோளர்-கையையுடையவ ரென்றல்,

எற்கும். பி - ம்:—[1]நெடுமார்டர்மாகடல். சிலபிரதிகளில் இசசெய்யுள் அடுத்த செய்யுளின்பின் உள்ளது. (உ௩)

உச. தோல்கிளர் திசைதொறு முலகைச் சுற்றிய
சால்கிளா முழங்கெரி தழங்கி யேறினுங்
[1]கால்கிளா தடிப்பினுங் காலங் கையுற
மால்கடல் கிளரினுஞ் சரிக்கும் வன்மையார்.

(இ - ள்.) காலம் கையுற - யுகாந்தகாலம் தோன்றும்படி,—சால்கிளர் முழங்கு எரி - மிகுதியாக விளங்குகின்ற சடுலவொலியோடு கூடிய வடவாமுகாக்கினியானது,—உலகை சுற்றிய - உலகுமுழுவதையும் (எரிக்கும்படி) சூழ்ந்து கொள்ளும்பொருட்டு, தோல் கிளர் திசைதொறும - திக்கஜங்கள் நிற்கின்ற எல்லாத்திகளுக்களிலும, தழங்கி - பேரொலி செய்துகொண்டு, எறினும் - பரவினாலும்,—கால் கிளர்ந்து அடிப்பினும் - சண்டமாருதம் மேன்மேலோங்கி வீசியடித்தாலும,—மால் கடல் கிளரினும் - பெரிய கடல் பொங்கி வந்தாலும், சரிக்கும - (அவற்றையெல்லாம) வலியொடுககவல்ல, வன்மையார்- வலிமையையுடையவாகள்; (எ - று.)

யுகாந்தகாலத்திலே முதலில் ஆதிசேஷனுடைய ஆயிரம் முகங்களினின்றும் மிகப்பெரிய மூசசுககாறறு எழுந்து உலகதது பிராணிகள் உலந்து போமாறு வீசு மென்பதும்; கடலிடையேயுள்ளதான படபா முகாக்கினியும் அசசமயததில் வெளிக்கிளம்பி உலகஙகளை எரிககுமென்பதும்; பிறகு, அண்டகடாகத்திற்கு வெளியேயுளளதான பெரும் புறககடலின் வெள்ளம் பிரவேசித்து உலகஙகளையெல்லாம் அழித்திடுமென்பதும் நூறகொள்கை. மால் கடல் - பெரும் புறககடல். சரிததல் - சரியச்செய்தல வலியொடுககசசெய்தல். இனி, சரிக்கும என்பதற்கு - சஞ்சரிககினற என்று பொருள்கூறி, அவ்வரக்கர்கள் யுகாந்தகாலமதோன்றும்படி முழஙகெரிமுதலியன எரித்தல் முதலியவற்றைச செய்யுபபோது சிறிதும் அசசமில்லாமற சஞ்சரிக்கும் மனவன்மையுடையவா என்று கூறவாரு முளா. பி-ம் —[1]கால்கிளர்ந்தோஙகினும்.

உரு.—பஞ்சசேனாபதிகள் தன்னைச்சூழ்ந்துகொண்டு அணிவகுத்துநிற்க, அநுமான் அவர்கள் நிலைமையைக் காணுதல்

இவ்வகை யனைவரு மெழுந்த தானையர்
மொய்கிளர் தோரண மதனை முற்றினா
கையொடு கையுற வணியுங் கட்டினா
ரையனு மவர்நிலை யமைய நோக்கினான்.

(இ - ள்.) இ வகை அனைவரும் - இவ்வாறுள்ள அந்தப் பஞ்சசேனாபதிகள்,—எழுந்த தானையர் - சேனையோடும் புறப்பட்டவாகளாய், மொய்கிளர் தோரணம் அதனை - வலிமையோடு சிறகின்ற (அநுமானுள்ள) அந்தத் தோரணவாயிலை, முற்றினார் - சூழ்ந்துகொணடு, கையொடு கை உற அணியும் கட்டினார்-எல்லாப்புறததிலும் பொருந்தியிருக்குமாறு (தமது சேனைகளை)

அணிவகுப்பதுஞ் செய்தார்கள்; ஐயனும் - அநுமானும், அவர் நிலை - அந்த அரக்கர்களின்செயலை, அமையநோக்கினான் - நன்றாகப்பார்த்தான்; (எ - று.)

எழுந்த தானையர் - வடமொழித்தொடர்: எழுப்பெற்ற சேனையையுடையவரென்க. தை - பக்கம். சேனையின பிரிவு எனினுமாம. (உகு)

உசு.—அநுகண்ட தேவர்களின் மனநிலை.

[1]அரக்கர்த மாற்றலு மளவில் சேனையின்
றருக்குமம் மாருதி தனிமைத் தன்மையும்
பொருக்கெனா நோக்கிய புரந்த ராதிய
ரிரக்கமு மவலமுந் துளக்கு மெய்தினார்.

(இ - ள்) அரக்கர்தம ஆற்றலும - (அநுமானைச் சூழ்ந்துகொண்ட) பஞ்சசேனாபதிகளது வல்லமையையும அளவு இல் சேனையின் தருக்கும் - எல்லையில்லாத சேனையினது கர்வத்தையும், அ மாருதி தனிமை தன்மையும்- (அவர்களின் நடுவேயுள்ள) அந்த அநுமானது தனிப்பட்ட நிலைமையையும், பொருக்கென நோக்கிய - திடீரென்று பார்த்த, புரந்தர ஆதியர் - இந்திரன் முதலியதேவர்கள், இரக்கமும - (அநுமானிடத்துக்) கருணையையும், அவலமும்-துன்பத்தையும், துளக்கும்-அச்சத்தையும, எய்தினார்-அடைந்தார்கள்.

அரக்கரின் பெருஞ்சேனைநடுவே அநுமான் அகப்பட்டுக்கொண்டதைக் கண்டதனால் இரக்கமும, 'ஒரு கால் இவ்வநுமானுக்கு ஏதேனும் தீங்கு சேருமோ' என்று கருதியதனால் துன்பமும் அச்சமும இந்திரன் முதலிய தேவர்கட்குத்தோன்றினவென்க. பி - ம்.—[1]அரக்கர் தாற்றலும். (உசு)

உஎ.—அநுமான் அரக்கச்சேனையை அலட்சியமாகப்பார்த்தல்.

இற்றன ரரக்கரிப் பகலு ளேயெனாக
கற்றுணர் மாருதி களிக்குஞ் சிந்தையான்
முற்றுறச் சுலாவிய முடிவி றானையைச்
சுற்றுற நோக்கித்தன் றோளை நோக்கினான்.

(இ - ள்.) கற்று உணர் மாருதி-(பலநூல்களையுங்) கற்றுத்தேர்ந்த அநுமான்,—அரக்கர் இ பகலுள்ளே இற்றனர் எனா களிக்கும் சிந்தையான் - இவ்வரக்கர்கள் இன்றொருபகற்குள்ளே அழிவது தேற்றமென்று நினைத்து (அதனால்)மகிழ்கின்ற மனமுள்ளவனாய்,—முற்று உற சுலாவிய முடிவு இல் தானையை - (தனனை) முற்றவும சூழ்ந்துகொண்ட எல்லை காணபதற்குஅரிய (அரக்கப்) பெருஞ்சேனையை, சுற்று உற நோக்கி - நான்கு பக்கத்திலும் நன்றாகப்பார்த்து, தன் தோளை நோக்கினான் - தனது தோள்களையும் பார்த்தான்; (எ - று.)

மாருதிக்கு 'கற்றுணர்' என்ற அடைமொழி கொடுத்ததனால், அவ்வநுமான் எதையும் சரியானபடி ஆலோசனைசெய்து தீர்மானிக்கவல்லவனென்பது பெறப்படும். தோள்வலிகொண்டே அரக்கரியாவரையும் தொலைக்கப் போவதனால், தானையை நோக்கித் தோளை நோக்கினனென்க. இற்றனர் - கால வழுவமைதி. (உஎ)

உஅ.—அரக்கர்கள் அநுமானைப்பற்றிக் கருதுதல்.

புன்றலைக் குரங்கிது போலு மாலமர்
வென்றது விண்ணவர் புகழை வேரொடுந்
தின்றவல் லரக்கரைத் [1]திருகித் தின்றதா
லென்றன ரயிர்த்தனர் நிருத ரெண்ணிலார்.

(இ - ள்.) எண் இலா நிருதர் - (அங்கிருந்த) கணக்கில்லாத அரக்கர்கள்,—'புல் தலை குரங்கு இது - இழிவான தலையையுடைய இக்குரங்கு ஒன்றுதான், மால் அமர் வென்றது - (இதுகாறும் நடந்த) பெரும் போரில் வெற்றி கொண்டதாய், விண்ணவர் புகழை வேரொடும் தின்ற வல் அரக்கரை திருகி தின்றது போலும் - (தேவர்களை வென்று அத) தேவர்களின் கீர்த்தியை அடியோடு ஒழித்த வலிய அரக்கர்களை முறித்தழித்ததுபோலும்', என்றனர் - என்று, அயிர்த்தனர் - ஐயங்கொண்டார்கள்; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

அநுமான் தனிப்பட்டவனாய்ச் சிறியவடிவோடு இருத்தலைக் கண்ட அரக்கர்கள், 'இவனொருவனே கீழ்நடந்த போர்களில் மிகப்பல அரக்கர்களை அழித்திருப்பனோ?' என்று ஐயங்கொண்டன ரென்பதாம். இனி, தேவர்களை யெல்லாம் வலியடக்கிய மகாசமர்த்தரான அரக்கர்களையெல்லாம், இது வென்றதே! இது குரங்குதானோ?, என்று சந்தேகித்தன ரென்று பொருள் கொள்ளுமாம்; இதற்கு - இது குரங்கன்று குரங்கின் வடிவுகொண்டதொரு கடவுளா யிருக்கவேண்டுமென்பது அரக்கருடைய கருத்தென்னலாம். போலும் - ஒப்பில்போலி. பி - ம்:—[1]தீர்த்ததன்றிதால். (உஅ)

உகூ.—அநுமான் பெருவடிவங்கொள்ளுதல்.

ஆயிடை யனுமனு மமரர் கோனகர்
வாயினின் றவவழிக் கொணர்ந்து வைத்தமாச
சேயொளித் தோரணத் தும்பர்ச் சேணெடு
மீயுயர் விசும்பையுங் கடக்க வீங்கினான்.

(இ - ள்.) அ இடை - அப்பொழுது, அனுமனும—, அமரர் கோன் நகர் வாயில் நின்று - தேவேந்திரனது நகரமான அமராவதிப்பட்டணத்தின் வாசலிலிருந்து, அ வழி கொணர்ந்து வைத்த - அவ்விடத்து [அசோகவனிகையின் வாயிலில்] கொணர்ந்து வைக்கப்பட்ட, மாசேய் ஒளி தோரணத்து - மிக்க செந்நிறத்தையுடைய தோரணத்தின், உம்பர் மேலே (இருந்தபடியே), சேண் நெடு மீ உயர் விசும்பையும் கடக்க - மிகநெடுந்தூரமாக மேலேயுயர்ந்துள்ள ஆகாசத்தையும் கடந்துசெல்லுமாறு, வீங்கினான் - உடல்பெருக்கப் பெற்றான் [பெருவடிவங் கொண்டான் என்றபடி]; (எ - று.)

தோரணம் - அரசர் செல்லுமாறு இயற்றப்படுஞ் செய்வாயில். செம்மை ஒளி - சேயொளி.

(உகூ)

௩௦.—அரக்கர் அநுமான்மீது படைவழங்குதல்.

¹வீங்கிய வீரனை வியந்து நோக்கிய
²தீங்கிய லரக்கருந் திருகி னார்சினம்
வாங்கிய சிலையினர் வழங்கி னார்படை
யேங்கிய ³சங்கின மிடித்த பேரியே.

(இ - ள்.) வீங்கிய வீரனை - (அவ்வாறு) பெருவடிவுகொண்ட அநுமானை, வியந்து நோக்கிய - மருண்டு பார்த்த, தீங்கு இயல் அரக்கரும் - (பிறர்க்குத்) தீமைசெய்தலையே (தம்முடைய) இயல்பாகக்கொண்ட அரக்கர்களும், சினம் திருகினார் - கோபமிகுந்தவர்களாய்,—வாங்கிய சிலையினர் - வில்லை வளைத்து, படை வழங்கினார் - (அநுமான்மீது) அம்புகளைப் பிரயோகித்தார்கள்; (அப்பொழுது), சங்கு இனம் ஏங்கிய - சங்குகளின் கூட்டம் ஒலித்தன; பேரி இடித்த - முரசங்கள் பேரொலி செய்தன; (எ - று.)

வீரர்கட்கு உற்சாகமிகுதற்பொருட்டுச் சங்கம் முதலியவற்றைப் போர்க்களத்தில் முழங்குதல் மரபு. பி - ம்.—¹தீங்குடையரக்கரும். ²வாங்கினர் வாசிலை. ³சங்கின்று. (௩௦)

௩௧.—அப்படைகள் அநுமானை ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாமை.

எறிந்தன ரெய்தன ¹ரெண்ணி றந்தன
பொறிந்தெழு படைக்கல மரக்கர் போக்கினார்
செறிந்தன மயிர்ப்புறந் தினவு ²தீர்வுறச்
சொறிந்தன வெனவிருந் தையன் றூங்கினான்.

(இ - ள்.) அரக்கர் - ராக்ஷஸர்கள், எண் இறந்தன பொறித்து எழு படைக்கலம் - கணக்கிறந்த [மிகப்பல]வான அனற்பொறிகளைக் கக்கிக்கொண்டு எழுகின்ற ஆயுதங்களை, எறிந்தனர் எய்தனர் போக்கினார் - (அநுமான்மீது) எறிதலையும் எய்தலையுஞ் செய்பவராய்ச் செலுத்தினார்கள்; (அவை), மயிர்ப்புறம் செறிந்தன - (உடலின் மேற்புறத்திலுள்ள) மயிர்களின்மீது நெருங்கியனவாய், தினவு தீர்வுற சொறிந்தன என - தினவு தீரும்படி சொறிந்தாற்போன்றிருக்க, இருந்து - சுகமாக இருந்து, ஐயன் - அநுமான், தூங்கினான் - கண்ணுறங்குபவன்போல (ஆனந்தத்தினால்) கண்மூடிக்கொண்டிருந்தான்; (எ - று.)

அநுமான்மீது அரக்கர் எறிந்த ஆயுதங்கள் அவனுக்கு ஊறுசெய்யமாட்டாமையன்றிக்கே, தினவுக்கு இதமாகச் சொறிந்தாற்போன்றிருக்க, அநுமான் அவ்வானந்தத்தாற் கண்மூடிக்கொண்டு இனிதாக இருந்தனனென்பதாம். இங்கு விருப்பத்தைப் பெற வேணுமென்று முயல்பவற்கு அவ்விருப்பங் கைகூடாமையன்றியே அநிஷ்டமும் கூடுவதாகிய தகுதியின்மையணி இருத்தல் காண்க: இதனை, வடநூலார் விஷமாலங்கார மென்பர். பி - ம்.—¹எண்ணிறந்தனர் ²தீர்தர. (௩௧)

௩௨.—அரக்கரையழிக்குமாறு இருப்புத்தூணை அநுமான் ஏந்துதல்.

¹உற்றுட னரக்கரு முருத்து டன்றனர்
செற்றுற நெருக்கின ²செருக்கு சிந்தையார்

மற்றையர் வரும்பரி சிவரை வல்விரைந்
தெற்றுவ னென [3]வெழு வனுமனேந்தினான்.

(இ - ள்.) அரக்கரும—, செருக்கு சிந்தையரா - வீரச்செருக்கைக் கொண்ட மனமுடையவர்களாய்,—உடன் உற்று - ஒருசேரப் பொருந்தி, உருத்து - கோபித்து, உடன்றனா - மாறுபட்டவர்களாய, செற்றற - அழியுமாறு (கருதி), நெருக்கினா - (அநுமானை) மோதினார்கள்; (அப்பொழுது), அனுமன்—,—'மற்றையர் வரும பரிசு - மற்றுமுள்ள அரக்கரும் போர்செய்ய வரும் விதமாக, இவரை - இங்குள்ள அரக்கர்களை, வல் விரைந்து - மிக விரைவாக, எற்றுவன்-அடித்து அழிப்பேன்', என - என்று எண்ணி, எழு - (அங்கிருந்த தொரு)இருப்புத்தூணை,ஏந்தினான்-கையிலெடுத்துக் கொண்டான்; (எ - று)—பி - ம்:—[1]உற்றுடன்றரக்கரு முருத்துடற்றினா. [2]செருக்குஞ். [3]எழுந்தனும னெய்தினான். (ஙஉ)

ஙங.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - அனுமானதுபோரை விவரிக்கும்.

ஊக்கிய படைகளு முருத்த வீரருந்
தாக்கிய பரிகளுந் தடுத்த தேர்களு
மேக்குயர் கொடியுடை மேக மாலைபோ
னூக்கிய கரிகளும் புரள நூக்கினான்.

(இ - ள்.) (அநுமான் அந்த எழுவைக்கொண்டு),—ஊக்கிய - (அரக்கர்கள் தன்மீது) பிரயோகித்த, படைகளும் - ஆயுதங்களும், உருத்த வீரரும் - சினந்துவந்த வீரர்களும், தாக்கிய பரிகளும் - தாக்குமாறு வந்த குதிரைகளும, தடுத்த தேர்களும் - (தன் விருப்பின்படி இருக்கவொட்டாமல்) தடையாய வந்த தேர்களும, மேக்கு உயர் கொடி உடை மேகம் மாலைபோல் நூக்கிய கரிகளும - (தம) மீது உயர்த்திய கொடியையுடையனவும் மேகங்களின் வரிசைபோன்றனவுமான (தன்மீது) செலுத்தப்பட்ட யானைகளும், புரள - (மண்மீது வீழ்ந்து) புரண்டழியும்படி, நூக்கினான்-அடித்துத்தள்ளினான். ()

யானையின்மீது கொடிவைக்கப்படுதல் மரபு கீழ்ச்செய்யுளில் வந்த 'அனுமான்' என்பதே இச்செய்யுட்கும, மேலவரும் ஆறுசெய்யுள்களுக்கும் எழுவாயாம். (ஙங)

ஙச. வார்மதக் கரிகளின் கோடு வாங்கிமாத்
தேர்படப் புடைக்குமத் தேரின் சில்லிபால
வீரரை யுருட்டுமவ் வீரா வாளினாற்
றுருடைப புரவியைத் துணியத் தாக்குமால்.

(இ - ள்.) வார மதம் கரிகளின் கோடு வாங்கி - பெருகுகிற மதநீரையுடைய யானைகளின் தந்தத்தைப் பறித்து, (அவற்றைக்கொண்டு) மா தேர்பட புடைக்கும் - பெரியதேர்கள் சிதையும்படி மோதுவான்; அ தேரின் சில்லியால் - (அங்ஙனம தான் சிதைத்த) தேர்களின் சக்கரங்களைக்கொண்டு, வீரரை உருட்டும - போர்வீரர்களை உருண்டுவிழச்

செய்வான்; அ வீரர் வாளினால் - அவ்வாறு உருண்டுவிழுந்த அரக்கவீரரது கைவாள்களைக்கொண்டு, தார் உடை புரவியை துணிய தாக்கும் - கிண்கிணி மாலைபூண்ட குதிரைகளைத் துணிபட்டு விழும்படி வெட்டுவான்; (எ - று.) ஆல் - ஈற்றசை.

இதுமுதல் ஒன்பதாம் கவிவரைபோன்ற ஒற்றைமணிமாலையணியை இனிக் காண்க. (௫௪)

௫௫. இரண்டுதே ரிரண்டு [1]கைத் தலத்து மேந்திவே
[2]றிரண்டுமால் யானைபட் டுருள வெற்றுமா
லிரண்டுமால யானைகை யிரண்டி னேந்திவே
றிரண்டுபா லினும்வரும பரியை யெற்றுமால.

(இ-ள்) இரண்டுதேர் இரண்டு கைத்தலத்தும் ஏந்தி-இரண்டுதேர்களை (த் தனது) இரண்டு கைகளிலும் எடுத்துக்கொண்டு, வேறு இரண்டு மால் யானை பட்டு உருள எற்றும்-வேறான பெரிய இரண்டு யானைகள் இறந்துபட்டு உருளும்படி மோதுவான்; இரண்டு மால் யானை கை இரண்டின் ஏந்தி-இரண்டு பெரியயானைகளை (த் தனது) இரண்டுகைகளிலும் எடுத்துக் கொண்டு, வேறு இரண்டு பாலினும் வரும பரியை எற்றும்-வேறாக இரண்டு பக்கங்களிலும் வருகிற குதிரைகளை மோதுவான்; (எ-று.)—ஆல்-அசைகள்.

இதுவும் - முன்னைய அணியே. பி ம்:—[1]கைத்தலமு மேந்த [2]இரண்டு பாலினும் வருவ கரியை யெற்றி வேறு. (௫௫)

௫௬. மாயிரு நெடுவரை வாங்கி மண்ணினிட்
டாயிரந் தேர்பட வரைக்கு மாலுறித்
தாயிரங் களிற்றைமோர் மரத்தி னடித்
[1]தேயெனு மாத்திரை யெற்றி முற்றுமால்.

(இ - ள்.) மா இரு நெடு வரை வாங்கி - மிகப்பெரிய நீண்ட மலையொன்றைப் பேர்த்தெடுத்து (அதனைக்கொண்டு), ஆயிரம்தேர் பட - ஆயிரம் தேர்கள் அழியும்படி, அழுத்து - சிதைத்து, மண்ணின் இட்டு அரைக்கும் - பூமியின்மேல்வைத்து அரைத்துவிடுவான்; ஆயிரம் களிற்றை - ஆயிரம் யானைகளை, ஓர் மரத்தினால்-(அதுகுள்ள) ஒருமரத்தைக்கொண்டு, ஏயெனும் மாத்திரை எற்றி அடித்து - ஒரு மாத்திரைப் பொழுதிற்குள் தாக்கியடித்து, முற்றும் - உயிரொழியச் செய்வான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]ஏயெனுமாத் திரத்து. (௫௬)

௫௭. உதைக்கும்வெங் கரிகளை யுழக்குந் தேர்களை
[1]மிதிக்கும்வன் புரவியைத் தேய்க்கும் வீரரை
[2]யதுக்கும்வல் லெழுவினு லரைக்கு [3]மண்ணிடைக்
குதிக்கும் [4]வன் றலையிடைக் கடிக்குங் குத்துமால்.

(இ - ள்.) உதைக்கும் வெம் கரிகளை - (பகைவர்தன்மீது) செலுத்துகின்ற கொடிய யானைகளை, உழக்கும் - கலக்குவான், தேர்களை மிதிக்கும் - (தன்காலினால்) மிதிப்பான்; வல் புரவியை - வலியகுதிரைகளை, தேய்க்கும் -

தேய்த்துவிடுவான்; வீரனை—, அதுக்கும் வல் எழுவினுல் மண்ணிடை அரைக்கும் - வலியழிக்கவல்ல வலிய இருப்புத்தூணினுல் தரையிலிட்டு அரைப்பான்; வல தலையிடை குதிக்கும் - (யானை முதலியவற்றின்) வலிய தலைகளின்மேற் குதிப்பான; கடிக்கும் - கடிப்பான்; குத்தும் - குத்துவான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]மதிக்கும வனபுரவியை. [2]மதிக்கும்வல்லெழுவினுல். [3]விண்ணிடை. [4]வன்றலைகளை, வானறலைகளை. சிலபிரதிகளில் "விசையின்" என்ற அடுத்தபாடலின்பின் இசசெய்யுளுள்ளது. (௩௭)

௩௮. விசையின்மான் றேர்களுங் களிறும் விட்டகன்
றிசையுமா காயமுஞ் [1]செறியச் சிந்துமாற்
குசைகொள்பாய் பரியொடுங் கொறற வேலொடும்
பிசையுமா லரக்கரைப் பெருங்க ரங்களால்.

(இ - ள்.) விசையின் மான் தேர்களும் - வேகததோடுகூடிய குதிரை கள்கட்டிய தேர்களையும, களிறும் - யானைகளையும, அகல் திசையும் - ஆகாயமும், செறிய - அகனற திககினிடஙகளும் ஆகாசமும நெருஙகுமபடி, விட்டு சிந்தும் - வீசியெறிவான்; குசை கொள பாய் பரியொடும - (ஏறிவருவன வாகிக) கடிவாளததைக் கொணடு பாயந்துசெல்லுந் தன்மையுள்ள குதிரைக ளுடனும், கொறறம் வேலொடும - (கையிறபிடித்த) வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதததுடனும, அரக்கரை - இராககதவீரரகளை, பெருங கரஙகளால் - தனது பெரிய கைகளினுல், பிசையும் - பிசைந்துவிடுவான; (எ - று.)

நால்வகைச் சேனைகளுள யானைகளையும் தேர்களையும் வானததில் வீசி யெறிந்தும், குதிரைகளையும் வீரர்களையும் கைகளினுற் பிசைந்தும் அழித்தன னென்க. அகல் + திசை—அகன்றிசை; வல்லினம்வர லகரம் னகரமாயிற்று: "குறில்செறியா ல ள" என்ற சூததிரதது 'பிற' என்ற மிகையால். பி-ம்:— [1]சிதைய. (௩௮)

௩௯.—இதுமுதல் நான்குகவிகளால்-முறையே, அநுமான் கடலில் வீழ்த்திய சதுரங்க வருணனை கூறப்படுகின்றது.

தீயுறு பொறியுடைச் செங்கண் வெங்கைமா
மீயுறத் தடக்கையால் வீரன் வீசுதோ
றாய்பெருங் கொடியன கடலி னாழ்வன
பாயுடை நெடுங்[1]கலம் படுவ போன்றவே.

(இ - ள்.) உறு தீ பொறி உடை செங கண் வெங் கை மா - மிகக நெருப்புப்பொறிகளையுடைய சிவந்த கண்களைக்கொண்ட வெவ்விய யானைகள், வீரன் தட கையால் மீ உற வீசு தோறு - அநுமான் (தன்) பெரியகைகளைக்கொணடு ஆகாயததின்மீது பொருந்தும்படி வீசியெறி யுந்தோறும், ஆய் பெருங கொடியன கடலின் ஆழ்வன - சிறந்த பெரிய கொடிகளையுடையனவாகிக் கடலில் விழுபவை,—பாய் உடை நெடு

கலம் படுவ போன்ற - பாய்மரங்களையுடைய நெடிய மரக்கலங்கள் கடலில் மூழ்குவனவற்றை யொத்திருந்தன; (எ - று.)

அநுமானால் ஆகாசத்தில் வீசியெறியப்பட்டுத் தம்மீதுகட்டிய கொடிகளோடு கடலில் விழுந்து முழுகிவிடுகின்ற யானைகள் - அக்கொடியில் பாய்மரங்களோடு கடலில் அமிழும் மரக்கலங்களைப்போலு மென வருணித்தார்: தன்மைநீதற்குறிப்பேற்றவணி. 'நீயுற' என்பதை செககண்ணேடும் 'பொதியுடை. என்பதைக் கைமமாவோடும் இயைத்து, பொதியுடை - செம்புள்ளிகளையுடைய எனினுமாம். கைம்மா என வரவேண்டுவது, செய்யுளின்பம் நோக்கி மகரமெய் தொக்குவந்தது. பி - ம்.—[1]கலப்படிவம். (௩௯)

௪௦. தாரொடு முருளொடுந் [1]தடக்கை யாற்றனி
வீரன்விட் டெறிந்தன கடலின் வீழ்வன
வாரியி னெழுஞ்சுடர்க் கடவுள் வானவன்
றேரினை நிகர்த்தன புரவித் தேர்களே.

(இ - ள்.) தனி வீரன் - ஒப்பற்ற வீரனாகிய அநுமான்,—தட கையால் விட்டு எறிந்தன - (தனது) பெரிய கைகளால் வீசியெறியப்பட்டனவாகி, கடலின் வீழ்வன - கடலிற்சென்று விழுகின்றனவான, தாரொடும் உருளொடும் புரவி தேர்கள் - கிண்கிணிமாலையோடும் சக்கரத்தோடுங் கூடியனவாய்க் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர்கள்,—வாரியின் எழும் - கடலில் உதிக்கின்ற, சுடர் கடவுள் வானவன் - ஆயிரங்கிரணங்களையுடைய சூரியபகவானாகிய தேவனுடைய, தேரினை—, நிகர்த்தன - ஒத்தன; (எ - று.)

கடலில் விழுந்திய தேர்கள் - கடலினின்று தோன்றுஞ் சூரியன் தேரை யொத்தன வென்க. வாரி - கடலுக்கு; இலக்கணை. பி - ம்:—[1]ஒருதனித். இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் "மீயுற" என்ற அடுத்த பாடலின்பின் உள்ளது.

௪௧. மீயுற விண்ணிடை முட்டி வீழ்வன
வாய்பெருந் திரைக்கட லழுவத் தாழ்வன
[1]வோய்வன புரவிவா யுதிரங் கால்வன
வாயிடை யெரியுடை வடவை போன்றவே.

(இ - ள்.) (அநுமானால் வீசியெறியப்பட்டு), மீ உற விண்ணிடை முட்டி - மேலேபொருந்தும்படி ஆகாசம்வரையிற்சென்று தடைப்பட்டு, வீழ்வன - அங்குநின்று கீழேவீழ்வனவும், ஆய் பெரு திரைகடல் அழுவத்து ஆழ்வன - சிறந்தபெரிய அலைகளையுடைய கடற்பரப்பிலே அமிழ்வனவும், ஓய்வன - வலியொடுங்கியனவும், வாய் உதிரம் கால்வன - (தம்) வாயினின்று இரத்தநீரை வெளிச்சிந்துவனவுமான, புரவி - குதிரைகள், வாயிடை எரி உடை வடவை போன்ற - வாயிலே அக்கினியையுடைய வடவையென்னும் பெண்குதிரையை யொத்தன; (எ - று.)

வடவை யென்பது - மழை யாற்றுவெள்ளம் முதலியவற்றால் கடலில நீர் மிகாதபடி கடலினிடையேயிருந்து அந்நீரையுறிஞ்சுமாறு தன்

முகத்தில் அக்கினியைக்கொண்டதொரு பெண்குதிரை யென்று நூல்கள் கூறும். முகத்திற் செந்தீயைக்கொண்டு கடலினிடையே விழுந்த குதிரைக்கு - செந்தீயைத்தமமுகத்திற்கொண்ட வடவையை உவமையாகக் குறித்தார்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பி - ம்.—[1]ஒய்வில. (௪௧)

௪௨. வரிந்துற வல்லிதிற் சுற்றி வாலினால்
விரிந்துற வீசலிற் கடலின் [1]வீழ்குநர்
திரிந்தனர் செறிகயிற் றரவி னாற்றிரி
யருந்திறன் மந்தர மனைய ராயினார்.

(இ - ள்.) வாலினால் - (அநுமானது) வாலினால், வல்லிதின் சுற்றி உற வரிந்து - பலமாகச்சுற்றி இறுகக்கட்டப்பட்டு, விரிந்து உற வீசலின் - வெகுதூரஞ் செல்லும்படி வீசியெறிதலினால், கடலின் வீழ்குநர் திரிந்தனர் - சமுத்திரத்தில்விழுந்தவராய்ச் சுழல்கின்ற அரக்கவீரர்கள்,—கயிறு செறி அரவினால் திரி அரு திறல் மந்தரம் அனையர் ஆயினார் - கயிறாகப்பொருந்திய வாசுகியென்னும் நாகத்தினாலே சுழல்வதான மிக்கதிண்மையையுடைய மந்தரமலையை யொப்பவரானார்கள்; (எ - று.)

கடலில்விழுந்து சுழல்கிற அரக்கவீரர்க்கு - பாற்கடலிற் சுழன்றமந்தரமலை உவமையாயிற்று; இதுவும் - முன்னைய அணியே. பி- ம்:—[1]வீழ்ந்தவர்.

௪௩.—இரத்தப்பெருக்கின் வருணனை.

வீரன்வன் றடக்கையா லெடுத்து வீசிய
[1]வார்மதக் களிற்றினிற் றேரின் வாசியின்
மூரிவெங் கடல்புகக் கடிது முந்தின
வூரின்வெங் குருதியா [2]றிரைப்ப வோடின.

(இ - ள்.) ஊரின் வெம் குருதி யாறு - விரைந்துசெல்லுதலையுடைய உக்கிரமான இரத்தப்பெருக்குக்கள்,—வீரன் வல் தட கையால் எடுத்து வீசிய - அநுமான் வலிய பெரியகைகளால் எடுத்துவீசியெறிந்த, வார் மதம் களிற்றினில் - ஒழுகுகின்ற மதநீரையுடைய யானைகளினும், தேரின் - தேர்களினும், வாசியின் - குதிரைகளினும், மூரி வெம் கடல் புக கடிது முந்தின - வலிய அச்சந்தருகிற கடலிலே சென்றுவிழும்படி மிகவும்விரைந்தனவாய், இரைப்ப ஓடின - பேரொலியுடையனவாய் ஓடின; (எ - று.)

அநுமான்வீசியெறிந்த யானைமுதலியன கடலிற்சென்று வீழ்தற்கு முன்னே அவற்றின் இரத்தப்பெருக்குக்கள் சென்று வீழ்ந்தன வென்றபடி. பி - ம்:—[1]வார்மதகரியினில் [2]ஈர்ப்பவோடின. (௪௩)

௪௪.—பிணத்துவியல்களின் வருணனை.

பிறைக்கடை யெயிற்றின பிலத்தின் வாயன
கறைப்புனல் பொறிகளோ டுமிழுங் கண்ணன

[1]வுறைத்தபு படையன வுதிர்ந்த யாக்கைகள்
மறைத்தன மகரதோ ரணத்தை வானுற.

(இ - ள்.) கடை பிறை எயிற்றன - வாயின் இருபுறத்தோரங்களிலும் பிறைச்சந்திரன்போன்ற பற்களையுடையனவும், பிலத்தின் வாயன - குகை போன்ற வாய்களையுடையனவும், கறை புனல் பொறிகளோடுமிழும் கணன் - கறைபடுந்தன்மையுள்ள இரத்தநீரையும் நெருப்புப் பொறிகளையும் வெளிவிடுகின்ற கண்களையுடையனவும், உறை தபு படையன - உறைகளினின்று நீக்கியெடுத்த ஆயுதங்கள் பொருந்தக்கொள்ளப் பெற்றனவுமான, உதிர்ந்த யாக்கைகள் - உயிரொழிந்து கீழ்விழுந்துள்ள பிணக்குவியல்கள், வான் உற - ஆகாயத்தையளாவ, மகரதோரணத்தை - மகரத்தின் வடிவம் அமைந்துள்ள அந்தத்தோரண வாயிலை, மறைந்தன-மூடிவிட்டன.

பிணங்கள் மிகவுந்திரண்டிருந்ததனால், தோரணவாயிலை மறைந்தன வென்க; இதனால், பிணக்குவியலின் மிகுதியை விளக்கியவாறு. பி - ம் — [1]உறைப்புறுபடையின வுதிரயாக்கைகள். (௪௪)

௪௫.—கவிக்கூற்று.

குன்றுள மரமுள குலங்கொள் பேரெழு
வொன்றல பலவுள வுயிருண் பானுள
னன்றினர் பலருள [1]ளையன் கையினிற்
பொன்றுவ தலலது புறத்துப் போவரோ.

(இ - ள்.) (படைக்கலமாக உதவுமாறு), குன்று உள மரம் உள குலம் கொள்பேர் எழு ஒன்று அல பல உள - மலைகளும் மரங்களும் சிறப்புப் பொருந்திய பெரிய எழுக்களும் என்றிவை பலவாகவுள்ளன; உயிர் உண்பான் உளன் - (இறந்த) உயிரைக்கொண்டுபோகுமாறு யமனும் சித்தமாக வுள்ளான்; அன்றினர் பலர் உளர் - சினந்துபோர்செய்யுமாறு அரக்கவீரர் பலரும் இருக்கின்றனர்; (இப்படியிருப்பதனால்), ஐயன் கையினில் பொன்றுவது அல்லது - அநுமான்கையினால் (அவ்வரக்கர்) இறந்தொழிதலன்றி, புறத்து போவரோ-உயிர்தப்பிச் செல்வாரோ? (செல்லா ரென்றபடி;) (எ-று.)

அரக்கவீரர் இறந்தொழிதற்கு வேண்டியன யாவும் நிரம்பியிருத்தலால், அவர்கள் யாவரும் இறந்தொழிதலில் வியப்பில்லை யென்று தெரிவித்தவாறு. பி - ம்:—[1]கையுள. (௪௫)

௪௬.—அநுமான் அரக்கர் யாவரையும் அழித்தொழித்தல்.

முழுமுதற கண்ணுதன் முருகன் மூதையும்
மழுவெனப் பொலிந்தொளிர் வயிர வான்றனி
யெழுவினிற் பொலங்கழ லரக்க ரீண்டிய
குழுவினைக் [1]களப்படக் கொன்று நீக்கினான்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—முழுமுதல் - முதல்மூர்த்தியினிற்சேர்ந்தவனா கிய, கண் நுதல் - (நெருப்புக) கண்ணை நெற்றியிலேகொண்ட, முருகன்

தாதை - முருகக்கடவுளின் தந்தையாகிய சிவபிரானது, கை மழு என - கையிலேந்திய மழுவாயுதம்போல, பொலிந்து ஒளிர - மிகுந்து விளங்குகிற, வயிரம் - உறுதியான, வான் தனி எழுவினில - சிறந்த ஒப்பற்ற இரும்புத்தூணினால், பொலம் கழல அரக்கர் ஈண்டிய குழுவினை - அழகிய வீரக்கழலையணிந்த அரக்கருடைய நெருங்கிய கூட்டத்தை, களம் பட கொன்று நீக்கினான் - போர்க்களத்திலே இறந்து வீழுமாறு கொன்றொழித்தான்; (எ - று.)

அநுமான் சிவபெருமானது அம்சமாதலால், இவன் கைக்கொண்ட எழுவுக்கு - சிவபிரான் கையிற்கொண்ட மழு உவமையாதற்கு ஏற்கும். பி - ம்:—[1]கரிப்பட. (௪௬)

வேறு.

௪௭.—தமது சேனைகள்யாவும் அழிவுற பஞ்சசேனாபதிகள் தாமே பொருமாறு அநுமானை நெருங்கி வருதல்.

உலந்தது தானையு வந்தன ரும்ப
ரலந்தலை யுற்றதவ் வாழியி லங்கை
[1]கலந்த தழுங்குர லின்கட லோதை
வலந்தரு தோளவ ரைவரும் வந்தார்.

(இ - ள்.) தானை உலந்தது - (பஞ்சசேனாபதிகளின்) சேனைமுழுவதும் அழிந்திட்டது; (அதுகண்டு), உம்பர் உவந்தனர் - (முன்பு இரக்கமும் அவலமும் துளக்கும் எய்திய) தேவர்கள் (அவை நீங்கி) மனமகிழ்ந்தார்கள்; அ ஆழி இலங்கை - கடல்சூழ்ந்த அவ்விலங்காநகரம், அலந்தலை உற்றது - குழப்பமடைந்தது; அழும் குரலின் கடல் ஓதை கலந்தது - (இலங்கையிலுள்ளாரது) அழுகுரலாகிய கடலோசையானது எங்கும் பரவிற்று; (அப்போது), வலம் தரு தோளவர் ஐவரும் - (இதுவரையில) வெற்றிபொருந்திய தோளையுடையவராகிய பஞ்சசேனாபதிகளும், வந்தார் - (அநுமான்மீது நெருங்கி) வந்தார்கள்; (எ - று.)

அலந்தலையென்ற சொல் கலக்கமென்ற பொருளில் வருதலை "ஐய புழுதி யுடம்பளைந்திவள்பேச்சு மலந்தலையாய" என்ற இடத்துங் காண்க. பி - ம்:—[1]கலந்ததழுங்குரல் கண்டவாநின்ற. (௪௭)

௪௮.—அந்தப் பஞ்சசேனாபதிகள் அரிதிற்சென்று அநுமானை நெருங்கி அம்புமழை பொழிதல்.

[1]ஈர்த்தெழு செம்புன லெக்க ரிழுக்கத்
தேர்த்துணை யாழி யழுந்தினர் சென்றா
ரார்த்தன ராயிர மாயிர மம்பாற்
றார்த்தன ரஞ்சனை தோன்றலு நின்றான்.

(இ - ள்.) ஈர்த்து எழு செம் புனல் எக்கர் இழுக்க - (பிணக்குவியல்களை இழுத்துக்கொண்டு செல்லுகின்ற இரத்த வெள்ளத்தினிடையே புனல் மேடுகளை (சக்கரங்களைத் தம்மிடத்துப்) புதையச்செய்ய, தேர் [illegible] ஆழி அழுந்தினர் சென்றார் - தேர்செல்வதற்கு உதவியாயுள்ள

தேர்ச்சக்கரங்கள் புதையப்பெற்றவர்களாய், (அநுமானை ஐவரும் சுட்டி), ஆர்த்தனர் - ஆரவாரஞ்செய்து, ஆயிரம் ஆயிரம் அம்பால் - பல ஆயிரக் கணக்கான அம்புகளினால், தூர்த்தனர் - (அநுமானுடல் முழுவதையும்) மறைத்தார்கள்; அஞ்சனை தோன்றலும் - அஞ்சனாதேவியின் குமாரனாகிய அநுமானும், நின்றனன்-(சலியாது) நின்றான்; (எ - று.) பி - ம்:—[1]ஊர்த்தழி.

சகூ.—அநுமான் சேனாபதிகள்எய்தஅம்புகளைநாழி, பின்பு ஒருத்தனுடைய தேர்ப்பொறியைச் சிதைத்தல்.

எய்த கடுங்கணை யாவையு மெய்தா
நொய்தக லும்படி கைகளி னாறாப்
பொய்தக டொன்று பொருந்தி நெடுந்தேர்
செய்த கடும்பொறி யொன்று சிதைத்தான்.

(இ - ள்.) எய்த - (தன்மேற் பஞ்சசேனாபதிகள்) பிரயோகித்த, கடுகணை யாவையும் - கொடிய அம்புகளெல்லாவற்றையும், எய்தாநொய்து அகலும்படி - தன்மேற்படாமல் எளிதில் ஒழிந்துபோம்படி, கைகளின் நூறு- (தனது) கைகளினால் பிசைந்துவிட்டு, (பிறகு அநுமான்), நெடுந் தேர் - (பஞ்சசேனாபதிகளுள் ஒருவனது) பெரிய தேரிலே,—பொய்து அகடு ஒன்று பொருந்தி - துளைகப்பட்டு மத்தியில் காட்டப்பட்டதாகிப் பொருந்தி, செய்த - செய்திருந்த, கடும்பொறி ஒன்று - விரைந்துசெல்லுதற்கு உரிய யந்திரமொன்றை, சிதைத்தான் - அழித்தான்; (எ - று.)

தன்மேற பஞ்சசேனாபதிகள மிகுதியாகப்பொழிந்த அம்புமழைகளைத் தன்மேற் படாதபடி தன்கைகளினாலேயே பிசைந்தொழித்து, பின்பு அநுமான் அந்தப்பஞ்சசேனாபதிகளை யழிக்கக் கருதி, அவர்களுள் ஒருவனது தேரின் இயந்திரத்தைச சிதைத்தன னென்பதாம். தேர்ப்பொறி - சக்கரம் எனக் கொள்ளுதலு முண்டு. பஞ்சசேனாபதிகள் அநுமானைச சூழ்ந்துகொண்டு பொருகையில், அவர்களுள் ஒருவனான துர்த்தரனென்பவன அநுமானைத் தாக்கிப் பேரொலிசெய்தவண்ணம் வானத்திலெழுந்து அவ்வநுமான்மீது அம்புமழைகளைப்பொழிய, அப்போது அநுமான் இடிவீழ்வதுபோல அந்தத் தேரில் தாவிக்குதித்துக் குதிரை முதலியவற்றை யழிக்க, அந்தத்தேரினின்று உயிர்நீங்கியவனாய்த் துர்த்தரன் நிலத்தில் வீழ்ந்திட்டா னென்று முதனூலிற் கூறியுள்ளது. (சகூ)

ரு௦.—இதுவும், அடுத்த கவியும்-அநுமான் துர்த்தரனென்ற சேனாபதியோடு போருது அவனையழித்தலைத் தெரிவிக்கும்.

உற்றுறு தேர்சிதை யாமு னுயர்ந்தான்
முற்றின வீரனை வானின் முனிந்தான்
பொற்றிர ணீளெழு வொன்று பொருத்தா
னெற்றின னஃதவன் வில்லினி னேற்றான்.

(இ - ள்.) உற்று உறு தேர் சிதையா முன் - ஓடிக்கொண்டேயிருந்த (தனது) தேர் அழிவதற்குமுன்னமே, [அழிந்தவுடனே மிகவிரைவில],— உயர்ந்தான் - (அததேரினின்று) வானத்திற் கிளம்பினவனுகிய, முற்றின வீரனை - சிறந்த வீரனுகிய அந்தத் துர்த்தரனென்ற அரக்கனை,—(அநுமான்),—வானில் முனிந்தான் - வானத்திலிருக்கும்போதே (அவன்மீது) கோபங்கொண்டு, பொன் திரள் நீள் எழு ஒன்று பொறுததான்-கரும்பொன்னால் [இரும்பினால்] இயன்ற திரண்ட நீண்ட தூணொன்றைத தான் தாஙகினவனாய், எறிினன் - அடித்தான்; அஃது - அந்த இருப்புத்தூணை, அவன் - அவ்வரக்கன், வில்லினின் எற்றுன் - (தன்) வில்லினால் எதிர்த்துத் தாக்கினான்; (எ - று.—முற்றின வீரனை - அநுமானை என்றுகொண்டு உரைக்கவும் இடமுண்டு. (௫௦)

௫௧. முறிந்தது மூரிவி லம்முறி யேகொ
டெறிந்த வரக்கனோ வெற்பை யெடுத்தா
னறிந்த மனததவ [1]னவவெழு வேகொ
டெறிந்த வரக்கனை யின்னுயி ருண்டான்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது,) மூரி வில் - (எழுவை யெதிர்த்த அரக்கனுடைய) வலிய வில்லானது, முறிந்தது - (அவ்வெழுவினால் தாக்கப்பட்டு) முறிக்திட்டது; எறிந்த அரககன் - (அநுமானால்) தாககப்பட்ட துர்த்தரனென்ற அநத அரக்கன்,—அ முறியே கொடு - (தனதுவில்) முறிந்த அந்தக காரணத்தினால், (போர் செய்யும்படி), ஓர் வெற்பை எடுத்தான்-(அப்போது) ஒருமலையை யெடுத்து (அநுமான்மீது) எறிந்தான்; அறிந்த மனத்தவன் - (போர்த்தொழிலை) அறிந்தமனத்தையுடையவனான அந்த அநுமான்,—அ எழுவே கொடு - (தனதுகையிற்கொண்டிருந்த) அந்த இருப்புத்தூணைக கொண்டே, எறிந்த அரக்கனை - (தன்மீது மலையை) வீசியெறிந்த அந்தத் துர்த்தரனென்ற அரக்கனை, இன் உயிர் உண்டான்-கொன்றான்; (எ-று.)— பி - ம்:—[1]அநதவெழுககொண்டு. (௫௧)

௫௨.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - மற்றைநான்கு சேனுபதிகளும் அநுமானும் பொருதமையைக் கூறும்.

ஒழிந்தவர் நால்வரு மூழி யுருத்த
கொழுந்துறு [1]தீயென வெஞ்சிலை [2]கோலாப்
பொழிந்தனர் வாளி புகைந்தன கண்கள்
விழுந்தன [3]சோரியவ் வீரன் மணித்தோள்.

(இ - ள்.) ஒழிந்தவர் நால்வரும - (துர்த்தரனை) யொழிந்த மற்று நான்கு சேனுபதிகளும்—ஊழி - கறபாந்தகாலத்தில், உருத்த - உக்கிரங்கொண்டு வெளிககிளமபின, கொழுந்து உறு தீ என - ஜ்வாலைபொருந்திய நெருபபுப்போல (சீறி), வெஞ் சிலை கோலா - கொடிய (தமது) விற்களை வளைத்து, வாளி பொழிந்தனர் - அம்புகளை (அநுமான்மீது) சொரிந்தார்கள்; கண்கள் புகைந்தன - (அவ்வரக்கருடைய) கணகள்

கோபத்தினால்) புகைகளைக் கக்கின; அ வீரன் மணி தோள் - அழகிய வீரனாகிய அனுமானது அழகிய தோள்களிலிருந்து, சோரி விரிந்தன - இரத்தம் ஒழுகலாயின; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]தீயென வெய்துற. [2]கொட்பர், கோவாப். [3]சோரிகள். (௫௨)

௫௩. ஆயிடை வீரனு முள்ள மழன்றான்
மாய வரக்கர் வலத்தை யுணர்ந்தான்
மீயெரி [1]யுபப்பதொர் கற்செல விட்டான்
தீயவ ரச்சிலை யைப்பொடி செய்தார்.

(இ - ள்.) அ இடை - அப்போது, வீரனும் - அநுமானும், உள்ளம் அழன்றான் - மனங்கொதித்தவனாய்,—மாய அரக்கர் வலத்தை உணர்ந்தான் - வஞ்சனையையுடைய அரக்கரது வலிமையை யறிந்து, எரி மீ உப்பது ஓர் கல் செல விட்டான் - நெருப்பை மேலே உமிழ்வதான ஒருகற்பாறையை (அவர்கள்மீது தாக்குமாறு) வீசிவிட்டான்; தீயவர் - கொடிய அச் சேனாபதிகள், அ சிலையை பொடி செய்தார் - அந்தக்கல்லை நீறாக்கிவிட்டார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]ஒப்பதொா. (௫௩)

௫௪.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - அநுமான் அவர்களுள் ஒருவனை அழித்தமையைக் கூறும்.

தொடுத்த தொடுத்த சரங்க டுரந்த
[1]வடுத்தகன் மார்பி [2]னழுந்தி யகன்ற
மிடற்றொழி லான்விடு [3]தேரொடு நொய்தி
னெடுத்தொரு வன்றனை விண்ணி னெறிந்தான்.

(இ - ள்.) தொடுத்த தொடுத்த சரங்கள் - (அவ்வரக்கர்கள் மேன்மேல் வில்லில்) தொடுத்துவிட்ட அம்புகள், துரந்த - (அகலுகின்று) வெளிப்பட்டனவாய், அகல் மார்பின் அடுத்து அழுந்தி அகன்ற - (அனுமானது) பரந்த மார்பிலே பொருந்தித்தைத்து அப்பாற்சென்றன; (அப்போது), மிடல் தொழிலான் - வலிமையுடனே போர்த்தொழில்செய்கின்ற அநுமான்,—ஒருவன் தனை - (நான்குசேனாபதியருள்) ஒருவனை, விடு தேரொடு நொய்தின் எடுத்து-(அவன்) செலுத்திவந்த தேருடனே விரைவாகவெடுத்து, விண்ணின் எறிந்தான் - ஆகாயத்தில் வீசினான்; (எ - று.)

அநுமானால் வீசி யெறியப்பட்டவன், விரூபாட்ச னென்னவும்.
பி - ம்:—[1]அடுத்தன. [2]அழுந்தியகன்ற, அழுந்தவகன்ற. [3]தேரொடுமெய்து.

௫௫ [1]எய்ந்தெழு தேரிமிழ் விண்ணினை யெல்லா
நீந்திய தோடி யிமிர்ந்தது வேக
மோய்ந்தது வீழ்வதன் முன்னுயர் பாரிற்
பாய்ந்தவன் மேலுடன் மாருதி பாய்ந்தான்.

(இ - ள்.) எய்ந்து எழு தேர் - (அநுமானால்) எடுத்து எறியப்பட்ட அந்தத்தேரானது, இமிழ் விண்ணினை எல்லாம் - ஒலியைக்குணமாகக் கொண்ட ஆகாசத்தினிடம் முழுவதிலும், ஓடி நீந்தியது - விரைந்துநடந்த

காலி, கிழிந்தது வேகம் தூய்ந்து வீழ்ந்தன் மூன் - (தனது மிகுந்த்தான வேகப் பாய்ந்துபோய்க் கீழ்வீழ்தற்கு முன்னமே உயரத்திலே பாய்ந்தவன் மேல் - சிறந்தபூமியிலே குதிக்கவருகிற அந்தவிரூபாட்சனென்ற அரக்கன் மேல், உடன் உடனே, மாருதி அநுமான், பாய்ந்தான்—; (எ - று.)

ஆகாசம சப்தத்தைக குணமாகக்கொண்டதென நூல்கள் கூறுதலால், 'இமிழ்விண' என்றது. பி - ம்:—[1]ஏயந்தெழுதேருமவ்விண்ணிலேயெல்லாம.

ருகூ. [1]மதித்த களிறறினின் வாளரி யேறு
[2]கதித்தது பாய்வது போற்கதி கொண்டு
[3]குதித்தனன் மால்வரை மேனி குழம்ப
மிதித்தனன் வெஞ்சின வீரருள் வீரன்.

(இ - ள்.) மதித்த களிறறினில் மதங்கொண்ட ஆண்யானையின்மேல், வாள் அரி ஏறு கதித்தது பாய்வது போல் - கொடிய ஆண்சிங்கம் வேகங் கொண்டு பாய்வதுபோல,—வெஞ் சினம் வீரருள் வீரன் - கொடுங்கோப முள்ள வீராதிவீரனாகிய அநுமான், கதி கொண்டு குதித்தனன் - விரைவாக அந்தவிரூபாட்சனமேற் குதித்தவனாய், மால் வரை மேனி குழம்ப மிதித்தனன் - பெரியமலைபோன்ற (அவ்வரக்கனுடைய) உடம்பு சிதைந்து இரத்தங்குழம்பும்படி துவைத்துக்கொன்றிட்டான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]மதத்த. [2]கதிர்த்தது. [3]குதித்தவன்மால்வரைத்தோள்கள். (ருகூ)

ருஎ.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - அநுமான் பின்னும் இரண்டு சேனாபதிகளைப் போர்செய்து தொலைத்தலைக் கூறும்.

மூண்ட [1]சினத்தவர் மூவர் முனிந்தார்
தூண்டிய தேரர் சரங்க டூரந்தார்
[2]வேண்டிய வெஞ்சமம் வேறு விளைப்பார்
[3]யாண்டினி யேகுதி யென்றெதிர் சென்றார்.

(இ - ள்.) மூண்ட சினத்தவர் மூவர் - கோபம்மூண்ட மூன்றுசேனாபதிகள், முனிந்தார் - கோபங்கொண்டு, தூண்டிய தேரர் - (தமது) தேரைச் செலுத்தினவர்களாய், சரங்கள் தூரந்தார் - (அநுமான்மீது) அம்புகளைத் தொடுத்தவர்களாய், வேண்டிய வெம் சமம் வேறு விளைப்பார் - (தாங்கள்) விரும்பிய கொடியபோரை வேறாக [புதிதாக] மீண்டுஞ் செய்யத்தொடங்கியவர்களாய், இனி யாண்டு ஏகுதி என்று - 'இப்போது நீ எங்கு ஓடப்பாக்கிறாய்?' என்று சொல்லிக்கொண்டே, எதிர்சென்றார் - (அநுமானை) எதிர்த்துச் சென்றார்கள்; (எ - று.)—இம்மூவர் பெயர் - மூறைறே, யூபாட்சன், பிரகஸன், பாஸகாணன என்பது. பி - ம்:—[1]சினத்தினர். [2]வேண்டினர். [3][illegible]னியேகுவது, ஈண்டினிதேகுவது. (ருஎ)

ருஅ. திரண்டுயர் தோளிணை யஞ்சனை சிங்க
[1]மரண்டரு விண்ணுறை வார்களு மஞ்ச
முரண்டரு தேரவை யாண்டொரு மூன்றி
னிரண்டை [2]யிரண்டுகை யிற்கொ டெழுந்தான்.

(இ - ள்.) திரண்டு உயர் தோள் இணை அஞ்சனை சிங்கம் - பருத்து உயர்ந்த இரண்டுதோள்களையுடைய ஆஞ்சனேயன், அரண் தரு விண் உறைவார்களும் அஞ்ச - காவலையுடைய தேவலோகத்தில்வாழ்பவரான தேவர்களும் அஞ்சும்படி, முரண் தரு - (தன்னோடு) மாறுபட்ட, தேர் அவை ஒரு மூன்றின் - மூன்று தேர்களுக்குள்ளே, இரண்டை - இரண்டுதேர்களை, ஆண்டு - அப்போது, இரண்டு கையில் கொடு எழுந்தான் - (தனது) இரண்டு கைகளிலே யெடுத்துக்கொண்டு கிளம்பினான்; (எ - று.)

இரண்டுதேர்களையும் இரண்டுகழற்காய்போல மிகஇலேசாகத் தன் இரு கைகளிலுங் கொண்டு அநுமான் எழுந்தனனென்க. இனி, போரின் கொடுமையைக் கண்டு தேவர்கள் அஞ்சினரென்னலுமாம். பி - ம்:—[1]மருண்டு விசும்புறைவோர்களுமஞ்ச. [2]இரண்டும். (௫அ)

ருகூ. தூங்கிய பாய்பரி சூத ருலந்தார்
வீங்கிய தோளவர் விண்ணின் விசைத்தா
ராங்கது கண்டவர் போயக லாமு
[1]னோங்கிய மாருதி யொல்லையி னுற்றான்.

(இ - ள்.) (அப்படி அநுமான் எழுந்தவிசையினால்),—தூங்கிய பாய் பரி சூதர் - (அந்தத்தேர்களிற்) கட்டப்பட்டுள்ள பாய்ந்துசெல்லும் குதிரைகளும் பாகர்களும், உலந்தார் - உயிரொழிந்தார்கள்; வீங்கிய தோளவர் - பருத்த தோள்களையுடைய அவ்விரண்டுசேனாபதிகள் இருவரும், விண்ணின் விசைத்தார் (அந்தத்தேரினின்று) ஆகாயத்தில் விரைந்துசென்றார்கள்; ஆங்கு - அப்போது, அது கண்டு - அவர்கள் வானத்திற்செல்வதைக் கண்டு, அவர் போய் அகலா முன் - அவ்வரக்கர்கள் (வானத்திற்சென்று) மறைந்து நீங்குவதற்கு முன்னமே, ஓங்கிய மாருதி - பெருவடிவுபடைத்த அநுமான், ஒல்லையின் உற்றான் - விரைவில் (அவர்களைச்சென்று) கிட்டினான்; (எ - று.)

பரிசூத ருலந்தார் - அஃறிணையும் உயர்திணையும் விரவி, சிறப்பினால் உயர்திணைமுடிபைக் கொண்ட திணைவழுவமைதி. பி-ம்:—[1]ஓங்கினன்மாருதி.

கூ0. கானிமிர் வெஞ்சிலை கையி னிறுத்தா
னானவர் தூணியு [1]மம்பு மறுத்தா
னேனைய வெம்படை யில்லவ ரெஞ்சா
ரானிடை நின்றுயர் மல்லின் மலைந்தார்.

(இ - ள்.) (சென்றுகிட்டின அநுமான்),—கால் நிமிர் வெம் சிலை கையின் இறுத்தான் - நீண்டகழுத்தையுடைய கொடியவிற்களைக் கையினால் முறித்தான்; (அன்றியும்), ஆனவர் தூணியும் அம்பும் அறுத்தான் - அவ்வரக்கருடைய அம்பறாத்தூணிகளையும் அம்புகளையும் சின்னபின்னப்படுத்தினான்;

ஏனைய வெம் படை இல்லவர் - மற்றும் வேறே ஒரு ஆயுதமும் இல்லாதவரான அவ்வரக்கரிருவரும்,—எஞ்சார் - பின்வாங்காதவர்களாய், வானிடை நின்று - ஆகாயத்திலிருந்துகொண்டே, உயர்மல்லின் மலைந்தார் - சிறந்த மற்போரினால் (அநுமானோடு) பொருதார்கள்; (எ - று.)

ஆயுதங்கொண்டுபொருதற்குத் தமமிடத்துள்ள படைகள்யாவும் அநுமானால்தொலைந்திட்டதனால் அவ்வரக்கர்கள் அநுமானோடு மற்போர் பொரலாயின ரென்க. பி - ம்:—[1]வாளுமனைத்தான். (சுo)

சுக. வெள்ளை யெயிற்றர் கறுத்துயர் மெய்யர்
பிள்ள விரித்த பிலப்பெரு வாயர்
கொள்ள வுருத்தடர் கோளர வொத்தா
ரொள்ளிகல் வீர னருக்கனை யொத்தான்.

(இ - ள்.) வெள்ளை எயிற்றர் - வெண்மையான பற்களையுடையவர்களும், கறுத்து உயர் மெய்யர் - கறுத்து உயர்ந்த உடம்பையுடையவர்களும், பிளவிரித்த பிலம் பெரு வாயர் - விரியும்படி திறந்த குகைபோன்ற பெரிய வாயையுடையவர்களுமான அவ்வரக்கரிருவரும்,—கொள்ள உருத்து அடர் கோள் அரவு - உட்கொள்ளும்படி [க்ரஸிக்குமபடி] கோபித்துநெருங்குகின்ற வலிய இராகுகேதுக்களென்னும் பாம்புகளை, ஒத்தார்—; ஒள இகல் வீரன் - மிக்கபராக்கிரமத்தையுடைய வீரனாகிய அநுமான், அருக்கனை ஒத்தான் - சூரியனைப் போன்றான்; (எ - று.)

முதலில் இராகுகேதுக்களால் சூரியன் விழுங்கப்படுவதுபோலத் தோன்றினும் பிறகு உட்கொள்ளப்படாமல ஒளியோடுவிளங்குவதுபோல, முதலில் இவ்வரக்கரிருவரால் அநுமான் தாக்கப்பட்டாலும், உடனே, அவர்களை வென்று விளங்குவனென்பது கருத்து மேற்செய்யுளில் இவ்விவரங்காண்க. வெள்ளையெயிற்றர் கறுத்துயர் மெய்யர் - முரண்தொடை. (சுக)

சுஉ. தாமபென வாலின் வரிந்துயர் தாளோ
டேம்ப[1]லி லாரிரு தோள்க ளிறுத்தான்
பாம்பென நீங்கினர் பட்டனர் வீழ்ந்தா
ராம்ப னெடும்பகை [2]போலப்பவ னின்றான்.

(இ - ள்.) தாமபு என - கயிறுபோல, வாலின் - (தனது) வாலினாலே, வரித்து - கட்டி, எம்பல் இலார் - சிறிதும சலியாதுபோர்செய்த அவ்வரக்கவீரருடைய, உயர் தாளோடு இரு தோளகள - நீணட கால்களையும் தோள்களையும், இறுத்தான் - (அநுமான்) முறித்தான்; (அவ்வரக்கரிருவர்களும்), பாமபு என நீஙகினர - (சூரியனைக்கிரசிக்கின்ற இராகுகேதுக்களென்னும) பாமபுகள (நீஙகுவது) போல (அநுமானை) நீஙகி, பட்டனர் வீழ்ந்தார் - இறந்து வீழ்ந்தார்கள்; ஆமபல் நெடும

பகை போல்பவன் - ஆம்பலென்னும் நீர்ப்பூவுக்குப்பகைவனான சூரியனை ஒத்த அநுமான், நின்றான் - (தான் யாதோருறுபாடும் இன்றி) விளங்கி நின்றான்; (எ - று.) பி-ம்:—[1] இலா. [2]போல்வன். (௬௨)

௬௩.—எஞ்சிய சேனாபதியையும் அநுமான் ஒழித்தல்.

[1]நின்றன னேனைய னின்றது கண்டான்
குன்றிடை வாவுறு கோளரி போல
மின்றிரி வன்றலை மீதுகு தித்தான்
பொன்றிய வன்புவி [2]தேரொடு புக்கான்.

(இ - ள்.) ஏனையன் நின்றனன் - ஐவரில் மற்றொருவனாகிய சேனாபதி எதிர்த்துநின்றான்; நின்றது - (அவ்வாறு தனனை) எதிர்த்துநின்றதை, கண்டான் - கண்டவனாகிய அநுமான்—குன்றிடை வாவுறு கோள் அரிபோல - மலையின்மேல் தாவிப்பாய்கிற வலிய சிங்கம்போல, மின் திரி வன் தலைமீது - ஒளிவீசுகின்ற (அவ்வரக்கனது) வலிய தலையின்மேல், குதித்தான்—; அவன் - அவ்வரக்கன், பொன்றி - இறந்து, புவி - பூமியில், தேரொடு புக்கான் - தேரோடு அழுந்தி இறந்திட்டான்; (எ - று.)

இவ்வரக்கன்பெயர் பாஸகர்ணனென்னலாம் அநுமான் தன்னோடு எதிர்த்துநின்ற பாஸகர்ணனென்ற அரக்கன்தலைமீது குதிக்க, அவ்விசையினால் அவ்வரக்கன் தரையில் தேரோடு புதைந்து அழிந்தனனென்றவாறு. பி - ம்:—[1]நின்றவன். (௬௩)

வேறு

௬௪.—கவிக்கூற்று: பஞ்சசேனாபதிகள் அநுமானால் இறந்ததைப்பற்றிய வருணனை.

வஞ்சமுங் களவும வெஃகி வழியலா வழிமே லோடி
நஞ்சினுங் கொடிய ராகி நவைசெயற் குரிய நீரார்
[1]வெஞ்சின வரக்க ரைவ ரொருவனை [2]வெல்லப் பட்டா
ரஞ்செனும் புலன்க ளொத்தா ரவனுநல் லறிவை யொத்தான்.

(இ - ள்.) வஞ்சமும களவும வெஃகி - வஞ்சனையையும களவுதொழிலையும் விரும்பி, வழி அலா வழிமேல் ஓடி - நீதியில்லாத தீயவழியிற் சென்று, நஞ்சினும் கொடியர் ஆகி - விஷத்தினும் கொடுமையையுடையவர்களாய், நவைசெயற்கு உரிய நீரார் - (பிறர்க்கு) தீங்குசெய்தலையே உரிய குணமாகக்கொண்ட தன்மையுடையவர்களாய், வெல்லப்பட்டார் - (அநுமனால்) வெல்லப்பட்டவரான, வெம் சினம் அரக்கர் ஐவர் - கடுங்கோபமுடைய அரக்கராகிய பஞ்சசேனாபதிகள், அஞ்சு எனும் புலன்கள் ஒத்தார் - பஞ்சேந்திரியங்களைப் போன்றார்கள்; ஒருவனே அவனும - தனிவீரனும் (ஐவரையும வென்ற) அநுமானும், நல் அறிவை ஒத்தான் - நல்ல அறிவைப் போன்றான்; (எ - று.)

பெருவீரனாய்த்தனிப்பட்டவனான அநுமான் [illegible]யாய் வெல்லுதற்குஅரிய பஞ்சசேனாபதிகளை வென்றதற்கு, [illegible]யே செல்லும்

தன்மையனவாய் அடக்கமுடியாத பஞ்சேந்திரியங்களையும் எளிதில் வெல்லுந் தத்துவவுணர்ச்சியை உவமை கூறினார். புலன் - பொறிகளு, இலக்கணை. பி-ம்: —[1]பைங்கழல். [2]வெல்லப்பட்ட. [3]ஐம்பெரும்பூத மொத்தானும னல்லறிவையொததான். (கூச)

கூரு.—அரக்கர்யாவரும் போரில் இறந்தொழிந்ததைக் காவலாளர்யாவரும் காணுதல்.

நெய்தலை யுற்ற வேற்கை நிருதரச் செருவி னேர்ந்தா
ருயதலை யுற்று மீண்டா ரொருவரு மிலலையுள்ளார்
கைதலைப் பூசல் பொங்க கடுகினா காலன் னுட்கு
மைவரு முலந்த தன்மை யனைவரு மமையக் கண்டார்.

(இ - ள்) உள்ளார் அனைவரும - அந்தசசோலையிற காவலாகவுள்ளவர்கள்யாவரும்,—அ செருவில் - அந்தப்போரில், நேர்ந்தார் - (போர்செயயும் படி) வந்தவர்களாய், நெய் தலைஉறற வேல் கை நிருதர் - நெய்யை முனையிலே பூசப்பெற்ற வேலாயுததைக் கையிலேநதிய அரக்காகளில், உய்தலை உற்று - உயிர் பிழைத்தலைப பொருந்தி, மீணடார் திரும்பி (ஊர்கு)ச்சென்றவர்கள், ஒருவரும இல்லை - ஒருவரு மில்லையாகி, கைதலை பூசல்பொங்க கடுகினர் - அணிவகுப்பில் பேராரவாரமமிகுமபடி விரைநதுபோர்கு வந்தவர்களாகிய, காலன உட்கும் ஐவரும - யமனும் அஞ்சுமபடி கொடுந்தன்மையுடைய பஞ்சசேனாபதிகளும், உலந்த தனமை - அழிந்துபோனதை, அமைய கணடார் - பிரதியட்சமாகப் பார்ததார்கள; (எ - று.)

பொழிலுககுக்காவலாளிகளாயிருந்தவர்கள் போர்க்குவந்த பஞ்சசேனாபதிகள் தமது துணைப்படையுடனே யாவரும் இறந்துபோனதைப் பிரத்தியட்சமாகக்கண்டன ரென்க எதுகைநயம்நோககி 'கைதலை' என இயல்பாயிற்று: கை படைவகுப்பு. இசசெய்யுட்கு வேறுவகையாகப் பொருள் கூறுவது பொருந்துமாயிற கொள்க. (கூரு)

கூகூ —இதுவும், அடுத்த கவியும் - பஞ்சசேனாபதிகள் சேனையோடு ஒழிந்ததைச் சோலைகாப்போர் இராவணனிடத்துத் தெரிவித்தல்.

இறுக்குறு [1]மின்னே நம்மை யிக்குரங் கென்ன வேங்கி
மறுக்குறு கின்ற நெஞ்சின் மாதரை வைது நோக்கி
யுறுக்குறு சொல்லா னூழித் தீயென வுலக மேழுஞ்
சுறுக்கொள நோக்கு வான்றன் செவித்தொளை தீயச் சொன்னார்.

(இ - ள்.) (யாவரும இறநததைக கணகூடாகக் கணட காவலாளிகள்),—'இ குரங்கு இந்தக்குரஙகானது, (நாம இஙகுததானே இருநதால்), நமமை இன்னே இறுக்குறும் - நம்மையும் இப்பொழுதே முறித்துககொன்றுவிடும்', என்ன - என்று கருதுதலால், ஏஙகி - ஏககமகொணடு, (அவ்விடததைவிட்டு இராவணனுள்ள இடததிற்குச சென்று),— மறுக்குறுகின்ற நெஞ்சின் மாதரை - (சீதையினிடத்துள்ள காதலால் தம்மைக்கணவெனெேிததுபபாராம விருப்பதுபற்றிக) கலககமு

கொண்ட மனத்தையுடைய மாதர்களை, வைது நோக்கி - திட்டியவண்ணம் பார்த்து உறக்குறு சொல்லான் - கடுஞ்சொற்கூறுபவனாய், ஊழித் தீ என உலகம் எழும் சுறக்கொள நோக்குவான்தன் - கற்பாந்தகாலத்து அக்கினி போல உலகமேழும் தீந்துபோம்படி கடும்பார்வைபார்த்துக் கொண்டிருப்பவனாகிய இராவணனது, செவி தொளை - காதுகளின் துவாரங்கள், தீய - தீந்து போம்படி [கர்ணகடூரமாக], சொன்னார் - (பஞ்சசேனாபதிக ளிறந்ததைக்) கூறலானார்கள்; (எ - று.)—இதன் விவரத்தை அடுத்த செய்யுளிற் காண்க.

பொழிலிறுத்தல் கிங்கராவதை முதலியவற்றை இராவணனிடத்துக் கூறியதுபோலவே பருவத்தேவர்கள், பஞ்சசேனாபதிகள் இறந்ததையும் கூறலானார்க ளென்க. எழுவாய், வருவித்துஉரைக்க. 'மறக்குறுகின் ..... நோக்குவான்' என்ற தொடர் - இராவணனைக் காட்டும். பருவத்தேவர் அவ மானிடத்து அஞ்சியமையைக் காட்டும். முதலடியில் - 'இறக்குறுமின்னே நம்மைக்குசவெனவிரங்கிபேசி' என்றும் பாடமுண்டு. 'உறக்குறு சொல்லர்' என்றுபாடம்கொண்டு, சில அரக்கர் என்று எழுவாய் வருவித்து—'நம்மை இப்போதே இக்குரங்கு கொன்றுவிடுமென்று மனமிருகி ஏங்கித் தவிக்கின்ற ராக்ஷஸஸ்திரீகளைப் பார்த்துக் கோபித்து அதட்டுஞ் சொல்லராய் வைது விட்டு, சில அரக்கர்கள் ஓடிவந்து, ஊழித்தீயைப்போல எழுவகைப்பட்ட உலகங்களும் எரியும்படி உக்கிரதிருஷ்டியாகப்பார்த்துக்கொண்டு கோபமே ஒருவடிவமெடுத்தாற்போலிருந்த இராவணனுடையசெவித்தொளைகள்வெந்து தீயும்படி பஞ்சசேனாபதிகள்இறந்த செய்தியைச் சொல்லத்தலைப்பட்டார்கள்' என்று உரைகூறுவாருமுளர்; அவ்வகைப்பாடம் பொருந்துமாயிற் கொள்க.

பி - ம்:—[1]அன்றே (கூகூ)

கூஎ. [1]தானையு முலந்த தைவர் தலைவருஞ் சமைந்தார் தாக்கப்
[2]போனபின் மீள்வேம யாமே யதுவும்போர் புரிகி லாமை
வானையும் வென்று ளோரை வல்லையின் மடிய நூறி
யேனைய ரின்மை சோம்பி யிருந்ததக் குரங்கு மென்றார்.

(இ - ள்.) தாக்க - (அந்தக்குரங்கு) தாக்கியதனால், தானையும் உலந்தது - சேனையும் அழிந்தது; ஐவர் தலைவரும் - பஞ்சசேனாபதிகளும், சமைந்தார் - இறந்தொழிந்தார்கள்; போன பின் - இவ்வாறானபிறகு, மீள்வேம் - (அங்கு நின்று) மீண்டுவந்தோமும், யாமே - (அசோகவனக்குக் காவலாளிகளான) நாங்களே; அதுவும் - அவ்வாறு நாங்கள் உயிர் தப்பியதும், போர் புரிகிலாமை - (அக்குரங்கு எங்களிடம்வந்து) போர் புரியாமையினாலேயாகும்; (இப்போது), அக்குரங்கும் - அந்தக்குரங்கோ வென்றால், வானையும் வென்று உளோரை வல்லையில் மடிய நூறி - ஆகாயத்திலுள்ளதேவர்களையும் ஜயித்தவரான பஞ்ச சேனாபதிகளையும் விரைவாக உயிரொழியும்படிகொன்று, ஏனையர் இன்மை - (தன்னோடு) போர்செய்பவர் எவரும்இல்லாமையால், சோம்பி இருந்தது-செய்

தொழிலில்லாமல் சோம்பல்கொண்டு இருக்கின்றது, என்றா - என்று செய்தி தெரிவித்தார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—[3]தானையுமூலந்தனையா. [2]போனபி ளேடியாருமெய்தும.என்றார் என்ற முற்றுக்கு எழுவாய் வருவித்து உரைக்க.

பஞ்சசேனாபதிகள் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

பதினோராவது

அட்சகுமாரன்வதைப்படலம்.

இராவணனதுகுமாரனான அட்சனென்பவன் அநுமானால் கொல்லப்பட்டதைக் கூறும் பாகம்.

க.—அநுமானோடு போர ஒருப்பட்ட இராவணனைத் தடுத்து அட்சகுமாரன் தன்னை அனுப்ப வேண்டுதல்.

கேட்டலும் வெகுளி வெந்திக் [1]கிளர்ந்தெழு முயிரப்பனாகித்
தோட்டலர் தெரியன் மாலை வண்டொடுஞ் சுறுக்கொண் டேற
ஊட்டரக் குண்ட போலு நயனத்தா னொருப்பட்டானைத்
தாட்டுணை தொழுது மைந்தன் றடுத்[2]திடை தருதியென்றான்.

(இ - ள்.) கேட்டலும்-(பருவக்தேவர்கள்கூறிய வார்த்தையைக்) கேட்டவுடனே, வெகுளி வெம் தீ கிளர்ந்து எழும் உயிர்ப்பன் ஆகி - கொடிய கோபாக்கினியாற் பொங்கிவருகின்ற பெருமூச்சையுடையனாய்,—தோடு அலர் தெரியல் மாலை வண்டொடும் சுறுக்கொண்டு ஏற - இதழ்கள்மலரப்பெற்ற மலர்களைக்கொண்டு தொடுக்கப்பட்ட விளங்குவதான மார்பின்மாலை (அதனிடத்து மொய்க்கின்ற) வண்டுகளுடனே தீந்துவிட, ஊட்டு அரக்கு உண்ட போலும் நயனத்தான - தீறறப்பெற்ற அரக்குப் படியப்பெற்றன போன்றுள்ளனவான [மிகச்சிவந்த] கண்களையுடையவனாகி, ஒருப்பட்டானை-(அநுமான்மீது போர்க்குச்செல்ல) உடன்பட்டுச் சித்தனாயிருந்த இராவணனை,—மைந்தன் - அட்சகுமாரன்,—தாள் துணை தொழுது - (அவனது) இரண்டுபாதங்களிலும் வணங்கி, தடுத்து - (அவ்விராவணனைப்) போகவொட்டாமல் நிறுத்தி, இடை தருதி ('நான் சென்று அநுமானைவென்றுவருமாறு எனக்கு) இடந்தருவாயாக', என்றான் - என்றுவேண்டினான்; (எ - று.)

'பஞ்சசேனாபதிகளும இறந்துவிட்டனர்' என்ற செய்தியைக் கேட்டமாத்திரத்தில், மனத்திற்பொங்கியெழுந்த கோபாக்கினியாற் பெருமூச்சுத் தோன்றவும், மார்பிலணிந்த மாலை அதனிடத்துமொய்க்கும் வண்டுகளுடனே கரிந்துபோகவும், கண்கள் செவ்வரக்கு ஊட்டப்பட்டன போலச் சிவந்துதோன்றவும், இனி எவரையும் அனுப்பாமல் தானே

அநுமனோடுபொருவதாக நிச்சயித்து அதற்கேற்ப மொழிந்தும் இராவணனை நோக்கி, அவனது மகனான அட்சகுமாரன் அவன்காலில் விழுந்து அச்செயலில் தன்னையேவுமாறு வேண்டிக்கொண்டானென்பதாம். இந்த அட்சகுமாரன் தானியமாலினி என்பவளிடம் இராவணனுக்குப் பிறந்த மகனாவன்; கம்பர் மந்தோதரிமகனென்றே எண்ணுமாறு இந்தப்படலத்துக் கூறுகின்றார். இடை தழீத்து - நடுவே தழுத்து, தருதி - விடைதருவா யென்றுகூறுதலும், "இறைதருதி என்று பாடங்கொண்டு - விடைதருவாயென்று பொருள்கூறுதலு முண்டு. பி - ம்:— [1]இளாநெழுவிலகைன்மார்பில். (௪)

—இதுவும், அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்; அட்சகுமாரன் முன்னர்க் கூறியதையே வேறுவகையாற் கூறுதல்.

முக்கணு னூர்தி [1]யன்றேல் மூன்றுல கடியிற் றாயோ
னொக்கவூர் பறவை யன்றே லவன்றுயி லுரக மன்றேற்
றிக்கய "மல்ல தேற்புன் குரங்கின்மேற் சேறி போலா
"மிக்கட னடியேற கீதி யிருத்தியீண் டினிதி னெந்தாய்.

(இ - ள்.) எந்தாய் - எனது தந்தையே! (நம்மோடு பொருவது),— முக்கணன் ஊர்தி அன்றேல் - மூன்றுகண்களையுடைய கடவுளாகிய சிவபெருமானது வாகனமாகிய இடபமன்றாயின்,— மூன்று உலகு அடியின் தாயோன் ஒக்க ஊர் பறவை அன்று எல் - மூவுலகங்களையும் (தனது திருவடிகளினால்) தாவியளந்தவனாகிய திருமால் எப்போதுமாக ஏறிச்செலுத்துகின்ற கருடப்பறவையன்றாயின், அவன் துயில் உரகம் அன்று எல் - அத்திருமால் கண்வளர்கிற ஆதிசேஷனன்றாகில், திக்கயம் அல்லது எல் - திக்குகளைத்தாங்குகின்ற அஷ்டதிக்கஜங்களு மன்றாயின்,— புல் குரங்கின்மேல் சேறி போல் ஆம - (உன்னுடைய ஆற்றலுக்குச் சிறிதும் ஏற்றதல்லாத) இழிந்த ஒரு குரங்கின்மேற் (போர்க்குச்) செல்வாய்போலும்; (நீ போர்ச்செல்வது சிறிதும் தகுதியன்று); இ கடன் - இந்தக்கடமையை, அடியேற்கு ஈதி - எனக்குத் தந்து, ஈண்டு இனிதின் இருத்தி - இங்கே சுகமாக இருப்பாயாக; (எ - று.)

பெருவீரனான நீ உனக்கேற்ற வலிமையடைந்த பெருவீரருடனே பொருவதே தகுதி; அவ்வாறு பொருதற்கு வீரர்வாராது விலங்கோடு பொருவதென்றாலும், சிவபெருமானுடைய வாகனமாகிய விருஷபமோ, அன்றித் திருமாலின் வாகனமாகிய கருடனோ, அல்லாவிடின் அப்பரமன் பள்ளிகொள்ளும் ஆதிசேடனோ, அவைகளெல்லாம அன்றாயின் திக்கஜங்களுள் ஒன்றோ இவற்றுள் ஏதுவாக இருப்பினும் பொருதாலும் போரவாம்; ஒருசிறிதும் மேம்பாடுபெறாத அற்பக்குரங்குடனே மகாவீரனான நீ போர்செல்வது உனது ஆற்றலுக்குச் சிறுமை தருமோ? என்று; ஆகவே, இந்த அற்பத் தொழிலைப்புரியுமாறு எனக்குக் கட்டளைகொடுத்துவிட்டு, நீ 'இவனால், இக்குரங்கை வெல்லுதல் முடியுமோமுடியாதோ? என்று சங்கைசிறிதுமின்றி

இங்கே இனிது இருப்பாய்' என அட்சகுமாரன் இராவணனை வேண்டிக் கொண்டனனென்க. பி - ம்:—[1]அன்றே. [2]அல்லவாகில். [3]இயபணி. (உ)

௩.—அட்சகுமாரன் தன்னையேவவேண்டுமென்பதற்குக் காரணங்காட்டுதல்.

அண்டர்கோன் றன்னைப் பற்றித் தருகென வடியே நிற்கக்
கொண்டனை [1]யெம்முன் றன்னைப் பணியென நெஞ்சங் [2]கோட
லுண்டது தீரு மன்றே யுரனிலாக் குரங்கொன் றேனு
மெண்டிசை வென்ற நீயே யேவுதி யென்னை யென்றான்.

(இ - ள்.) 'அடியேன் நிற்க - நான் (உனது கட்டளையை முடித்தற்குச் சித்தமாக) இருக்கையில், (என்னையேவாமல்),—அண்டர் கோன் தன்னை பற்றி தருக எனா - தேவராசனை இந்திரனைப் பிடித்துவருவாயென்று சொல்லி என் முன் தன்னை பணி கொண்டனை - என் தமையனான இந்திரசித்தினிடத்துத் தேவராசனைப்பிடித்து வருவதாகிய அத்) தொழிலை வாங்கிக் கொண்டாய்', என - என்று, நெஞ்சம் கோடல் உண்டு - மனத்திற்கொண்ட குறையொன்று (எனக்கு) உள்ளது; உரன் இலா குரங்கு ஒன்று ஏனும் (இப்போது நான் எதிர்த்து வெல்லப்போவது) வலிமையில்லாத தொரு குரங்கே யாயினும், (அதனைவென்றுவருமாறு எனக்குக் கட்டளையிட்டாயாயின்), அது தீரும் அன்றே - அந்த மனக்குறை (ஒருவாறு) நீங்குமல்லவோ? (ஆதலால்), என்னை—, எண் திசை வென்ற நீயே - திக்விசயஞ்செய்த நீயே, ஏவுதி - (அக்குரங்கைவென்று வருந்தொழிலில்) ஏவுவாயாக,' என்றான் - என்று (இராவணனை) வேண்டிக்கொண்டான் (அட்சகுமாரன்); (எ-று.)—பி - ம்:—[1]என்முன். [2]கோடி. (௩)

௪.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - அட்சகுமாரன் தான் குரங்கை வென்றுவருவதாக உறுதிகூறுதல்

கொய்தளிர் கோதும வாழ்க்கைக் [1]கோடரத் துருவுகொண்டு
[2]கைதவ மியற்றி யீண்டோர் சிறுபழி யிழைக்குங் கற்பா
னெய்தின னிமையா முக்க ணீசனே யென்றபோது
கொய்தினின் வென்று பற்றித் தருகுவெ னடியி [3]னுன்பால்.

இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) இமையா முக்கண் ஈசன் - இமைத்தலில்லாத மூன்று கண்களையுடைய சிவபிரானே, கைதவம் இயற்றி ஈண்டு ஓர் சிறு பழி இழைக்கும் கற்பான் - வஞ்சனைசெய்து இந்தஇலங்காபுரியில் ஒரு சிறிய அகௌரவத்தை விளைக்கக்கூடிய காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற நினைவினால், கொய் தளிர் கோதும் வாழ்க்கை கோடரத்து உருவு கொண்டு எய்தினன் - கொய்தற்குஉரிய தளிர்களைக் கொந்தி யுண்கிற உயிர்வாழ்க்கையையுடைய (அற்பக்) குரங்கினது வடிவத்தைக்கொண்டு வந்துள்ளான், என்றபோதும் - என்றாலும், (அவ்வாறு குரங்கின் வடிவுகொண்ட சிவனையும்); கொய்தினின் வென்று - இலே

சாகவென்று, கொடியின் பற்றி நன்பால் தருகுவென் - வெகுவிரைவிற் பிடித்து உன்னிடம் கொணர்ந்துவிட்டிடுவேன்; (எ - று.)

சிவபெருமானுடைய மூன்றுகண்களில் நெற்றிக்கண் திறவாமல் மூடியிருத்தலாலும், மற்றையிரண்டுகண்களும் அப்பெருமானது தெய்வத்தன்மைக்கு ஏற்ப மூடாமல் திறந்தேயிருத்தலாலும், 'இமையா முக்கண்' எனப்பட்டதென்க. பழி - அபகீர்த்திக்கு இடமான செயல்: ஒரு அற்பப்பிராணியால் அரக்கர்பலர்மடிந்தாரென்பது. பி - ம்:—[1]கோடரவுருவக். [2]கைதவக் கண்ணி. [3]நின்பால். (௪)

௫. துண்டத்[1]தூ ணதனிற் றோன்றுங் கோளரி சுடர் வெண்கோட்டு
மண்டொத்த நிமிராண் கேழ லாயினு [2]மலைத லாற்றா
அண்டத்தைக் [3]கடந்து போகி யப்புறத் தகலி னென்பாற்
றண்டத்தை [4]யிடுதி யன்றே நின்வயிற் றந்தி லேனேல்.

(இ - ள்.) துண்டம் தூண் அதனில் தோன்றும் கோள் அரி (ஆயினும்)- மரத்துண்டினாலாகிய கம்பத்திலிருந்து தோன்றிய வலிமையையுடைய நரசிங்கமேயாயிருந்தாலும், வெள் சுடர் கோடு மண் தொத்த நிமிர் ஆண் கேழல் ஆயினும்- வெள்ளொளிபொருந்திய கோரப்பல்லிலே பூமி (ஒருதுகள் போல) ஒட்டிக்கொள்ளும்படி ஓங்கிவளர்ந்த வராகமேயானாலும், (அவையும்) மலைதல் ஆற்றாது (என்னோடு) பொருதற்குத் தாமுடையனவல்ல; (இப்போது நம்மூரில்வந்து பொருகின்ற அக்குரங்கு), (என்கையில் அகப்படாமல்),—போகி அண்டத்தைக்கடந்து அப்புறத்து அகலின் - கிளர்ந்தெழுந்து இவ்வுலகவுருண்டையைத்தாண்டி அப்பாற் சென்றுவிட்டால், (அதனால்), நின்வயின் தந்திலேன் எல் - (அதனை உன்னிடம் கொணர்ந்து நிற்கவைக்காமற்போவேனாயின், அன்றே-அப்போதே, என்பால் தண்டத்தை இடுதி - என்னிடம் தக்க தண்டனையை விதிப்பாய்; (எ - று.)

முன்னிரண்டடிகட்கு - நரசிங்கத்தினமிசமாகவேனும் வராகத்தினமிசமாகவேனும் இந்தக்குரங்கு இருந்தாலும் சரி, இதனால் என்னோடு பொரமுடியாது என்று கருத்துக்கொள்ளினுமாம். வெண்கோட்டு மண்தொத்த நிமிர் ஆண்கேழல் - "பன்றியாய்ப் படியெடுத்த பாழியாயென்பது - வென்றியானை யெயிற்றின் மேனாகள்போன்றிருந்ததால்" என்றது காண்க. பி - ம்:—[1]தூணகத்து. [2]மலைந்தபோதா. [3]கடந்துபோகிலப்புறம்போயுமென்பால். [4]இடுதீ. (௫)

௬.—அட்சகுமாரன் இராவணனிடத்து விடைபெற்றுப் புறப்படுதல்.

எனவிவை யியம்பி யீதி விடையென விறைஞ்சி நின்ற
வனைகழல் வயிரத் திண்டோண் மைந்தனை மகிழ்ந்துநோக்கித்
துனைபரித [1]தேர்மே லேறிச சேறியென் றினைய சொன்னான்
புனை[3]மலர்த் தாரி னானும் போரணி யணிந்து போனான்.

(இ - ள்) என இவை இயம்பி - என்று இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லி, 'விடை ஈதி - (எனக்கு) விடைகொடுப்பாய்., என-என்று, இறைஞ்சி நின்ற -

வணங்கி(தந்தன்முன்னே) நிறகிற, வனை கழல் வயிரம திணை தோள் மைந்தனை - கட்டியவீரக்கழலையும் மிகவலிய தோள்களையுமுடைய அட்சகுமாரனை,—(இராவணன்),— மகிழ்ந்து நோக்கி—, துனைபரி தேர்மேல் ஏறி சேறி - விரைந்து செல்லுகின்ற குதிரைகள்பூட்டிய தேரின்மேலேறிச் செல்வாய,'என்று—, இனைய சொன்னான் - இவ்வாறாகச சொன்னான்; மலா புனை தாரினானும - மலாகொண்டுதொடுக்கப்பட்ட மாலையையணிந்த அட்சகுமாரனும், போா அணி அணிந்துபோனான் - போர்க்கோலங்கொண்டு புறப்பட்டான்; (எ - று.)

தான் குரங்கை எப்படியிருந்தாலும் வென்றுவருவே னெனத் தன்மகன் உறுதிகூறியதனால், அதுகேட்ட இராவணன் அவனை மகிழ்ந்து நோக்கிப் பொருமாறு விடைகொடுத்தன னென்க. பி - ம்:—[1]தேரின். [2]மணித் (௬)

எ.—அட்சகுமாரன் தேர்மே லேறுதல்.

ஏறின னென்ப மன்னோ விந்திர னிகலி னிட்ட
நூறிரு நூறு பூண்ட நொறிலவயப புரவி நோன்றேர்
கூறின ரரக்க ராசி குமுறின முரசக் கொண்மூ
வூறின வுரவுத் தானை யூழிபேர் கடலை யொப்ப.

(இ - ள்.) இகலின் - (முன் நிகழ்ந்த) போரில், இந்திரன் இட்ட - தேவேந்திரன் கொடுத்துப்போய்விட்டதும், நொறில் வய புரவி நூறிரு நூறு பூண்ட - விரைவுள்ள வெற்றிபெறற இருநூறுகுதிரைகள் பூட்டப்பட்டுள்ளதுமான, நோன் தேர் - வலிய தேரின்மீது, ஏறினன் - (அந்த அட்சகுமாரன்) ஏறினான்; (அப்போது), அரக்கர் ஆசி கூறினர் - அரக்கர்கள் ஆசீர்வாதஞ் சொன்னார்கள்; முரசம கொண்மூ குமுறின - முரசவாத்தியங்களாகிய மேகங்கள் முழங்கின; ஊழி பேர கடலை ஒப்ப - யுகாந்தகாலத்தில் கிளைபெயர்ந்து வருகின்ற சமுத்திரத்தைப்போல, உரவு தானை - வலிய சேனை, ஊறின - மேன்மேற் சுரந்து (அவ்வரக்கக்குமாரனைப்) பின்பற்றிவரலாயின; (எ - று.)—என்ப, மன், ஓ - அசைகள். (எ)

அ.—அட்சகுமாரனோடு சென்ற நால்வகைச் சேனையின் மிகுதி.

பொருகடன் மகர மெண்ணி னெண்ணலாம் பூட்கை பொங்கித்
திரிவன மீன்க ளெண்ணி னெண்ணலாஞ் செம்பொற்றிண்டே
ருருவுறு மணலை யெண்ணி னெணணலா முரவுத் தானை
வருதிரை மரபி னெண்ணி னெண்ணலாம் வாவும் வாசி.

(இ - ள்.) (அந்த அட்சகுமாரனோடு சென்ற நால்வகைச சேனைகளில்),—பூட்கை - யானைச சேனையை, பொரு கடல் மகரம் எண்ணின் எண்ணல் ஆம் - (அலைகள்) மோதுகின்ற கடலிலுள்ள சுறாமீன்களை எண்ணக்கூடுமானால் எண்ணமுடியும்; செம் பொன் திண் தேர் - செம்பொன்மயமான வலியதேர்களை, பொங்கி திரிவன மீன்கள் எண்ணின் எண்ணல் ஆம் - (அந்தக் கடலில்) செருக்கித் திரிவனவாகிய மீன்களை

எண்ணமுடியுமானால் எண்ணமுடியும்; உரவு தானை - வலிமைபொருந்திய காலாட்சேனையை, உரு மணலை எண்ணின் எண்ணல் ஆம் - அந்தக்கடலிலே (ஒன்றோடொன்று ஒட்டாது) தனித்தனியேயுள்ள மணலை எண்ணக்கூடுமானால் எண்ணமுடியும்; வாவும் வாசி - தாவிச் செல்லும் குதிரைகளை, மரபின் வரு திரை எண்ணின் எண்ணல் ஆம் - (அந்தக் கடலில்) முறைமுறையாகவருகிற அலைகளை எண்ணக்கூடுமானால் எண்ணமுடியும்; (எ - று)

கடலிலுள்ள மகரம முதலியவற்றை எண்ணுதல் அரியதாதல் போல அந்த அட்சகுமாரனோடுசென்ற நால்வகைச் சேனைகளையும் எண்ணுதல் அருமையாகு மென்க. இது - உய்த்துணர்வைப்பு என்னும் அணியாம்; (இதனை வடநூலார் ஸமபாவநாலங்காரமென்பர்.) வேறொருபொருள் சித்திப்பதற்காக 'இப்படியிருந்தால் இன்னது ஆகும்' என்ற வாய்பாடு படக் கூறுவது, இவ்வணியின் இலக்கணம். இங்குக்கூறிய வருணனையில் அந்த நால்வகைப்படைகளுங்கூடிய சேனைக்குச் சமுத்திரமும் அதனிடத்துள்ள யானைகட்கு அக்கடலிலுள்ள சுறாமீன்களும், தேர்த்திரளுக்கு மீன்திரளும், குதிரைகட்கு அலைகளும், காலாட்படைக்கு மணலும் உவமையாதல் பெறப்படும். (அ)

௯.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - பலஅரக்கக்குமரர் படைத்துணையாகச் செல்லுதலைத் தெரிவிக்கும்.

ஆறிரண் [1]டடுத்த வெண்ணி னாயிரங் குமர ராவி
வேறிலாத் தோழர் வென்றி யரக்கர்தம் வேந்தர் மைந்த
ரேறிய தேரர் சூழ்ந்தா ரிறுதியின் யாவு முண்பான்
சீறிய காலத் தீயின் செறிசுடர்ச் சிகைக ளன்னார்.

(இ - ள்.) இறுதியின் யாவும் உண்பான் - யுகாந்தகாலத்தில் (உலகத்துப் பொருள்களை) எல்லாம் அழிக்கும்பொருட்டு, சீறிய - பொங்கியெழுந்த, காலம் தீயின் - யுகாந்தகாலாக்கினியினுடைய, செறி சுடர் சிகைகள் - நெருங்கிய ஒளியையுடைய சுவாலைகளை, அன்னார் - ஒத்தவர்களும், ஆவி வேறு இலா தோழர் - (உடல் வேறேயன்றித்) தமதுயிர் (அட்சகுமாரனைவிட) வேறாக இல்லாத நண்பரும், வென்றி அரக்கர் தம் வேந்தர் மைந்தர் - வெற்றியையுடைய ராக்ஷஸராஜவம்சத்துப் பிறந்த வீரரின் புத்திரர்களுமாகிய, ஆறு இரண்டு அடுத்த எண்ணின் ஆயிரம் குமரர் - பன்னீராயிரம் குமாரர்கள், ஏறிய தேரர் சூழ்ந்தார் - தேரின்மீது ஏறிக்கொண்டு (அந்தஅட்சகுமாரனைச்) சூழ்ந்துகொண்டு சென்றார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்.—[1]எடுத்த. (௯)

௧௦. மந்திரக் கிழவர் மைந்தர் மதிநெறி யமைச்சர் மக்க
டந்திரத் தலைவ ரீன்ற தனயர்கள் பிறருந் தாதைக்
கந்தரத் தரம்பை மாரிற் றோன்றின ராதி [1]யாயோ
[2]ரெந்திரத் தேரர் சூழ்ந்தா ரீரிரண் டிலக்கம் வீரர்.

(இ - ள்.) மந்திரம் கிழவர் மைந்தர் - (முன்பு சமயங்களில் ஆலோசனை சொல்லுபவர்களாயிருந்த) மந்திரிமாரது குமாரர்களும், மதிநெறி அமைச்சர் மக்கள் - புத்தியும் அரசநீதியு முணர்ந்த அமைச்சராயிருப்பவரது குமாரர்களும், தந்திரம் தலைவர் ஈன்ற தனயர்கள் - சேனைபதிகள் பெற்றுவளர்த்த குமாரர்களும், தாதைக்கு அந்தரத்து அரமடைமாரிலதோன்றினர் ஆதி ஆயோர் பிறரும் - இவ்வட்சகுமாரனது தந்தையாகிய இராவணனுக்குத் தேவமங்கையரிடம் பிறந்த புத்திரர் முதலிய பிறரும் ஆகிய, ஈர் இரண்டு இலக்கம் வீரர் - நாலுலட்சம் வீரர்கள், எந்திரம் தேரர் - எந்திரமுள்ள தேர் மீது ஏறியவர்களாய், சூழ்ந்தார் - (அவ்வட்சகுமாரனுக்குப் படைத்துணையாகச்) சூழ்ந்துவந்தார்கள்; (எ - று.)

மந்திரக்கிழவர் என்பது - இறந்துவிட்ட மந்திரிமாரையும், அமைச்சர் என்பது - அப்போது மந்திரித்தொழிலிலிருப்பவரையும் காட்டுமென்க. இனி, மந்திரக்கிழவர் என்பது - விசேஷ காலங்களில் ஆலோசனை சொல்பவரையும், அமைச்சரென்பது எப்போதும் உடனிருந்து ராசாங்ககாரியத்தைப்பார்ப்பவரையும் காட்டு மென்னலுமாம். மந்திரக்கிழவர் முதலாகக் கூறியவர் நால்வராதலால், ஒவ்வொரு வகையினரின் குமாரரும் ஓரிலட்சமாக நாலுலட்சம் வீரரென்க. பி-ம்·—[1]வரனோர். [2]எந்திரத்தேரர்காவந்தார். ()

கக.—அச்சேனையின் பலவகைப் படைகள்.

தோமர முலக்கை சூலஞ் சுடர்மழு குலிசந் தோட்டி
யேமரு வரிவில் வேல்கோ லீட்டிவா ளெழுவிட் டேறு
மாமரம் வீசு பாசம் வளை யயில் வயிரத் தண்டு
காமரு கணையங் குந்தங் கப்பணங் கால நேமி.

இதுவும், அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) தோமரம்—, உலக்கை—, சூலம்—, சுடர், - ஒளியையுடைய, மழு—, குலிசம் - வச்சிராயுதம், தோட்டி - அங்குசம், ஏ மருவரி வில் - அம்புபொருந்தியகட்டமைந்த விற்கள், வேல்—, கோல்—, ஈட்டி—, வாள்—, எழு—, விட்டேறு—, மாமரம்-பெரிய மரங்கள், வீசு-வீசியெறிதற்குரிய, பாசம்—, வளை - வளையம், அயில் - கூர்மையை யுடைய, வயிரம் - உறுதியான, தண்டு—, காமரு - அழகுபொருந்திய, கணையம் - வளைதடி, குந்தம் - கைவேல், கப்பணம் - யானைநெருஞ்சிமுள், காலம் நேமி-தவறுமற் றொல்லவல்ல சக்கராயுதம், (எ - று)—'என்றிவைமுதல' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

விட்டேறு - விட்டெறியும் ஓராயுதம். 'பாசமெழுமுளை' என்றும் பாடம். எழு முளை - எழுகின்ற முளை யென்க. (கக)

கஉ.—சேனை செல்கையில் நேர்ந்த நிகழ்ச்சி.

என்றிவை முதல வாய வெழிறிகழ் படைக ளீண்டி
யின்திரன் டனைய வாகி வெயிலொடு நிலவு வீசத்

துன்றிருந் தூளி பொங்கித் துறுதலா லிறுதி செல்லாப்
பொன்றிணி யுலக மான [1]பூதலம் வாழி மாதோ.

(இ - ள்.) என்ற இவை முதலஆய - என்றுசொல்லப்படுகிற இவை முதலாகவுள்ள, எழில் திகழ் படைகள் - (துருப்பிடியாமல்) அழகாக விளங்குகின்ற ஆயுதங்கள், ஈண்டி - நெருங்கியதனால், மின் திரண்ட(து) அனைய ஆகி - மின்னல்கள் ஒருசேரத்திரண்டாற்போன்று, வெயிலொடு நிலவு வீச - வெயிலையும் நிலாவையும் வெளிப்படுத்திக்கொண்டிருக்க,—துன்று இரு தூளி பொங்கி துறுதலால் - நெருங்கிய மிக்க தூளிகள் மேலெழுந்து (வானத்தில்) நெருங்கியதனால், பூதலம் - பூமியானது,—இறுதி செல்லா பொன் திணி உலகம் ஆன - அழிவடையாத பொன்னுலியன்ற தேவலோகமாயின; (எ - று.)—வாழி, மாது ஓ - அசைகள்.

பெருஞ்சேனைகள் செல்வதனால் பூதலத்திலுள்ள புழுதியெல்லாம் மேலேபோய்விட, பல்வகையாயுதங்களினால் எங்கும் பேரொளியுடன் விளங்கிய அந்தஇடம் மண்மயமற்றுப் பொன்மயமாய் விளங்குகின்ற தேவலோகம் போன்றதென்க; பிறிதின்குணம்பெறலணி. தன்குணத்தைவிட்டுச் சிறந்த பிறிதின்குணத்தைப் பெறுதல், அதன் இலக்கணம். பி-ம்:—[1]பூதலமெவையுமாதோ. (௪௨)

௪௩.—இதுமுதல் ஐந்து கவிகள் - ஒருதொடர்; மிக்கவுடம்பரத்தோடு படையெடுத்து அட்சகுமாரன்வருதலை அநுமான் காணுதல்.

காகமுங் கழுகும் பேயுங் காலனுங் கணக்கில் காலஞ்
சேகுற வினையிற் செய்த தீமையுந் தொடர்ந்து செல்லப்
[1]பாகியல் கிளவி செவ்வாய் படைவிழி பணைத்த வேய்த்தோட்
டோகையர் மனமுந் தொக்க தும்பியுந் தொடர்ந்து சுற்ற.

(இ - ள்.) காகமும்—, கழுகும்—, பேயும்—, காலனும் - யமனும், கணக்கு இல் காலம் சேகு உற வினையின் செய்த தீமையும் - பலகாலம் உறுதி பொருந்தத் தமது செயலாற்செய்த பாவமும், தொடர்ந்து செல்ல - பின்தொடர்ந்து வரவும்,—பாகு இயல் கிளவி செம் வாய் - பாகின் தன்மை பொருந்திய [இனிமையான] சொற்களையுடைய செந்நிறவாயையும், படை விழி - வேலாயுதம்போன்ற கண்களையும், பணைத்த வேய் தோள் - பருத்த மூங்கில்போன்ற தோள்களையுமுடைய, தோகையர் - மயில்போன்ற சாயலையுடைய அரக்கமகளிரது, மனமும்—, தொக்க தும்பியும் - தொகுதியான வண்டுக்கூட்டங்களும், தொடர்ந்து சுற்ற - சுற்றிலுந் தொடர்ந்துவரவும்,—(எ - று.)—'மாற்றங்கை யொழியப்' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

அநுமானால் கொல்லப்படப்போகின்ற அரக்கருயிரைக் கவர்ந்து செல்லுதற்கு யமனும், போர்க்களத்தில் வீழும் பிணங்களைப் பிடுங்கித் தின்பதற்குக் காகமுதலியனவும் தொடர்ந்துசென்றன வென்க. அரக்கர் தாம் பலகாலமாகச் செய்துவந்த தீவினை இப்போது பலித்து இவ்வரக்கர் தோல்வியுற்று அழிவரென்பதை விளக்க, கவி 'கணக்கில் காலம் * * * செய்த தீமையுந்

தொடர்ந்து செல்ல' என்றார். அரக்கமாதர் காதலிக்குமாறு அழகுபடைத்தவ னென்பதைவிளக்க 'தோகையர் மனம் தொடர்ந்து சுற்ற' என்றார். பூமாலை யினிடத்துள்ள தேனைப்பருகுவதற்கு வண்டுகள் தொடர்ந்துசெல்லு மெனக பி - ம்:—[1]பாகுற. (௧௩)

௧௪. உழைக்குல நோக்கி னார்க ளுலந்தவர்க் குரிய மாத
ரழைத்தழு குரலின் வேலை யமலையி னரவச் சேனை
தழைத்தெழு மொலியி[1]னாறுப் பல்லியந் [2]துவைத்தலால்விண்
மழைக்குர லிடியிற சொன்ன மாற்றங்க [3]ளொழிய மன்னோ.

(இ - ள்) உலந்தவர்க்கு உரிய மாதர் - (முன்னேநிகழ்ந்தபோரில்) இறந்த அரக்கர்கட்குஉரிய மனைவியராகிய, உழை குலம் நோக்கினார்கள் - மான்கூட் டம்போன்ற (மருண்ட) பார்வையையுடைய அரக்கியர், அழைத்து அழு குர லின் - (தமதுகணவரைக் கூப்பிட்டு அழுகின்ற குரலினாலும், வேலை அமலை யின் - சமுத்திரகோஷத்தினாலும், அரவம் சேனை தழைத்து எழும் ஒலியின் - ஆரவாரஞ்செய்கின்ற சேனைகள் திரண்டுசெல்வதனால் நிகழ்ந்த ஒலியினாலும், நாறு பல்இயம் துவைத்தலால் - பலவகைவாத்தியங்கள் சப்தித்தலாலும், விண் மழை குரல் இடியின் சொன்ன - வானத்திலுள்ள மேகத்தின தொனி யாகிய இடிபோல பேரொலியுண்டாகுமாறு) பேசின, மாற்றங்கள் - வார்த் தைகள், ஒழிய - (பிறர்க்குக் கேளாமல்) அடங்கிவிடவும்,—(எ - று.)— 'விழுங்க' என அடுத்த கவியோடு தொடரும். மன் ஓ - ஈற்றசை.

இதனால் அப்போது தோன்றிய பேரொலியை வருணித்தவாறு. அட்ச குமாரனுக்குத் தீ நிமித்தமாக அழுகுரல் தோன்றியதை முதலிற காட்டினார். 'ஆறுப்பல்லியம்' என்றும் பிரிக்கலாம. பி-ம்:—[1]ஓசைப். [2]துவைக்குந்தாவில். [3]ஒழிப்ப. (௧௪)

௧௫. வெயிற்[1]கதிர் மணிகள் வீசும் விரிகதிர் விழுங்க வெய்ய
வயிற்கர மணிகள் காலு [2]மவிரொளி பருக [3]வஃகா
வெயிற்றிளம பிறைக ளீன்ற விலங்கொளி [4]யொதுங்கயாண
ருயிர்க்குல விரவு மன்று பகலன்றென் [5]றுணர்வு தோன்ற.

(இ - ள்.) வெயில் கதிர் மணிகள் - வெயிலைப்போன்ற ஒளிவீசுகின்ற (ஆபரணங்களிலுள்ள) இரத்தினங்கள், வீசும் விரி கதிர் விழுங்க - (உலக முழுதும்) பரவுகின்ற பரந்த சூரியகிரணத்தை யடக்கவும்,—வெய்ய அயில் கரம் - கொடிய வேலாயுதங்களினால் தோன்றுகின்ற காந்தியினா லே, மணிகள் காலும் அவிர் ஒளி பருக - (ஆபரணங்களிலிழைத்த) இரத்தினங்கள் வெளிவீசுகின்ற விளங்குகின்ற ஒளியையடக்குமாறு,— அஃகா - (ஒளியினால்) குறையாத, எயிறு இளம் பிறைகள் - பற்களாகிய இளம்பிறைகள், ஈன்ற - வெளிவிடுகின்ற, இலங்கு ஒளி - விளங்குகின்ற ஒளி, ஒதுங்க - மறையவும்,—(இவ்வாறு இருத்தலால்), உயிர்க்கு - பிராணிகட்கு, உலவு இரவும் அன்று - (இது உலகத்திலே) தோன்று கின்ற இராக்காலமும்அன்று, பகல்அன்று - (அவ்வாறே உலகத்துத

தோன்றும்) பகலும் அன்று, என்று—, யாணர் - புதுமையாக, உணர்வு தோன்ற-ஒருணாசகியுண்டாகவும்,—(எ - று.)—'இடத்துத் துள்ள' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

அப்போது பகற்காலமாகையால் சூரியன் வெயில்வீச, அதனை அரக்கர் அணிந்திருக்த ஆபரணங்களிலுள்ள அரதனங்களின் ஒளி அடக்கிற்று; அந்த ஆபரணவிரத்தினங்களினொளியையும் பிரகாசியாதபடி அவ்வரக்கரின் கோரப்பற்கள் பிறைச்சந்திரனது நிலவுபோன்ற ஒளியை வீசின; அந்த எயிற்று நிலவு விளங்காதவாறு வேற்படைகள் ஒளிவீசலாயின; இவ்வாறு சூரியனது வெயிலும் எயிற்றுப்பிறையின்நிலவும் விளங்காமல் அடங்கிவிட்டதனுல் பிராணிவர்க்கங்கள் அந்தக் காலத்தைப் பகலென்றாவது இரவென்றாவது நினைக்க இடமில்லாமற் போயிற்றென்க. 'மணிகள் காலும் அவிரொளி பருக அலகா' என்றதொடர் - எயிற்றிளம்பிறைக்கு அடைமொழி. மணிக் கதிரற பகலும அயிற்காத்திஞல் எயிறறிளம்பிறையி னிலங்கொளியும் மறைந்தனவாகக்கூறியது - மறைவணியாம். இதனை, மீலிதாலங்காரமென்பர், வடநூலார். இச்செய்யுளுக்கு வேறுவகையாகப் பொருளுரைப்பாரு முளர்; அவை, அலங்காரநூலார்கொள்கைக்கு ஏற்குமேற் கொள்க. பி - ம்:—[1]காம். [2]ஆரொளி. [3]வௌகும். [4]பொங்கி. [5]உணரத்தோன்ற. (௪௬)

கக. ஓங்கிருந் தடந்தேர் பூண்ட வுளைவயப் புரவி யொல்கித்
தூங்கின [1]வீழத் தோளுங் கண்களு [2]மிடத்துத் துள்ள
வீங்கின மேக மெங்குங் குருதிநீர்த் துள்ளி வீழ்ப்ப
வேங்கின காக மார்ப்ப விருளில்விண் ணிடிப்ப மாதோ.

(இ - ள்.) ஓங்கு இரு தட தேர் பூண்ட - உயர்ந்துள்ள மிகப்பெரிய தேர்களிற் கட்டப்பட்ட, உளை வய புரவி - பிடரிமயிரையுடைய வலிய குதிரைகள், ஒல்கி தூங்கின வீழ - சோர்ந்து தூங்கிவிழவும்,—தோளும் கண்களும் இடத்து துள்ள-(ராட்சசவீரரது) தோள்களும் கண்களும இடபபக்கத்தில் துடிக்கவும், வீங்கின மேகம் எங்கும் குருதி நீர் துள்ளி வீழ்ப்ப - மிக்குள்ள மேகங்கள் எவ்விடத்தும இரததநீர்த்துளியைச சொரியவும்,—ஏங்கின காகம் ஆர்ப்ப ஏங்கியிருந்த காகங்கள் (மகிழ்ச்சிகொண்டு) ஆரவாரிக்கவும்,— இருள் இல் விண் இடிப்ப - மேகசஞ்சாரத்திஞலாகிய இருட்டு இல்லாத ஆகாசத்தினின்று திடீரென்று இடிவிழவும்,—(எ - று)—மாது ஓ - ஈற்றசை. 'வெள்ளவெஞ்சேனை சூழ .....தோனறும் கள்ளவிழலங்கலானைக் காற்றின்சேய் வரவுகண்டான்' என அடுத்த கவியோடு முடியும்.

தேரிற் பூட்டப்பட்டு ஓடிக்கொண்டிருக்கும் குதிரைகள் சோர்ந்து தூங்கிவிழுதலும், வீரர்களுடைய இடத்தோளகளும் இடக்கண்களும் துடித்தலும், மேகங்கள் இரததநீர்த்துளியைத தூவுதலும, காகங்கள் கத்துதலும், வானத்தில் மேகமில்லாதபொழுது இடியுண்டாதலும அட்சகுமாரனுக்கு

இனிவரும் ஆபத்தை விளக்குந் துர்க்குறிகளாம். இருளில் காகம் ஆர்ப்ப என்று இயைத்து, கூட்டில் அடங்கியிருக்கவேண்டும் பொழுதாகிய இரவில் தானே காக்கை கத்தினது அபசகுனமென்பாருமுளர். பி- ம்:—[1]வீரர் தோளும். [2]இடத்திறந்தன. (௬௬)

௬௭. வெள்ளவெஞ் சேனை சூழ விண்ணுளோர் வெருவி விம்ம
வுள்ளநொந் தனுங்கி வெய்ய கூற்றமு முறுவ துன்னத்
துள்ளிய கழலகட் [1]பேய்க டோள்புடைத் தார்ப்பத் தோன்றுங்
கள்ளவி ழலங்க லானைக் காற்றின்சேய் வரவு கண்டான்.

(இ - ள்.) வெள்ளம் வெம் சேனை சூழ - வெள்ளமென்னுங் கணக்கான [பெருந்தொகையுள்ள] கொடிய சேனை (தன்னைச்) சூழ்ந்துவரவும்,—(அது கண்டு), விண் உளோர் வெருவி விம்ம - தேவர்கள் அஞ்சிக்கலங்கவும்,— வெய்ய கூற்றமும் - கொடிய யமனும், உள்ளம்நொந்து அனுங்கி - மிகவும் மனம்வருந்தி, உறுவது உன்ன - இனி நடக்கவேண்டுவதைப்பற்றி ஆலோசிக்கவும், துள்ளிய கழல் கண் பேய்கள் - (தமக்கு உணவு வயிறு நிறையும்படி கிடைக்கப்போகின்றதென்ற காரணத்தால்) துள்ளுகின்றனவான சுழல்கின்ற கண்களையுடைய பேய்கள், தோள்புடைத்து ஆர்ப்ப-(தமது) தோள்களைத் தட்டிக்கொண்டு ஆரவாரிக்கவும், தோன்றும் - (இவ்வாறு சம்பிரமத்துடனே) வருகின்ற, கள் அவிழ் அலங்கலான் வரவை - தேனோடு மலர்கின்ற மலர்கொண்டு தொடுத்த மாலையை யணிந்த அக்ஷகுமாரனது வருகையை, காற்றின் சேய் - வாயுகுமாரனான அநுமான், கண்டான்—; (எ - று.) —பி - ம்:—[1]பலபேய. (௬௭)

௬௮.—இதுவும். அடுத்த கவியும் - போர்க்குவந்தவனைக் கண்ட அநுமானது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கும்.

இந்திர சித்தோ மற்றவ் [1]விராவண னேயோ வென்னாச்
சிந்தையி னுவகை கொண்டு முனிவுற்ற குரக்குச் சீயம்
வந்தனன் முடிந்ததன்றோ மனக்கருத் தென்ன வாழ்த்திச்
சுந்தரத் தோளை நோக்கி யிராமனைத் [2]தொழுது சொன்னான்.

(இ - ள்.) முனிவு உற்ற குரங்கு சீயம் - பெருங்கோபங் கொண்டுள்ள சிறந்தவானரனான அநுமான்,—'(இப்போது போர்க்கு வருபவன்), இந்திரசித்தோ - (இராவணனது குமாரனான) இந்திரசித்தோ? மற்று அ இராவணனேயோ-அன்றி அந்த இராவணன் தானோ, வந்தனன் - போர்க்குவந்துள்ளான், என்னா - என்று கருதி, சிந்தையின் உவகை கொண்டு மனத்தில் சந்தோஷங் கொண்டு,—'மனம் கருத்து முடிந்தது அன்றோ - (எனது) எண்ணம் நிறைவேறிவிட்டதன்றோ', என்ன - என்று சொல்லி, வாழ்த்தி-(இராமனை)வாழ்த்திவிட்டு, இராமனை தொழுது - இராமபிரானை (த் திக்குநோக்கி) த் தணடன் சமர்ப்பித்து, சுந்தரம் தோளை நோக்கி-(தனது) அழகிய தோள்களைப்பார்த்து, சொன்னான் - கூறுவானாயினான்; (எ - று.)—அதனை அடுத்தகவியிற் காண்க.

"வந்தவர்கள் வந்தவர்கள் மீளகிலர் மடிந்தால், வெந்திற லரக்கனும் விலக்கரு வலந்தால், முந்துமெனி யென்னவன் முடித்தலை முசிந்தன், சீதை யுறு கோபமு மவிந்தினிது செல்வேன்" என்று கீழ்ப்பொழிலிறுத்தபட லத்திற் கூறியபடி அநுமான் தான் பொழிலை யிறுத்ததற்குக் காரணம் - அது காரணமாகத் தன்னோடு இராவணன் பொரவர அவனை வெல்லவேணு மென் பதேயாதலால், இப்போது வந்தவன் இராவணனினும் விஞ்சிய இந்திர சித்தோ? அல்லது அந்த இராவணன் தானோ? என்று எண்ணங்கொண்டத னால், மிக மகிழ்ந்து, தனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றுங்கடவுளாகிய இராம பிரானை அப்போது வணங்கி வாழ்த்தி, செருக்குத்தோன்றத் தனதுவீரத் தோளை நோக்கலாயின னென்க. பி - ம்:—[1]இராவணன்றானோ. [2]வாழ்த்திச.

௧௯ எண்ணிய விருவர் தம்மு ளொருவனால் யான்முன் [1]செய்த
புண்ணிய [2]முளதா லெங்கோன் றவத்தொடும் பொருந்தினானே
நண்ணின னானு நின்றேன் காலனு [3]நணுகி நின்றான்
கண்ணிய கருமமின்றே [4]முடிக்குவென் கடிதி னென்றான்.

இதுமுதல் மூன்று கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) எண்ணிய இருவர்தம்முள் ஒருவன் ஆல் - (இங்குவருபவன்) நான் நினைத்த (இராவணன் இந்திரசித்து என்ற) இருவருள் ஒருவன் தான்; யான் முன் செய்த புண்ணியம் உளது ஆல் - யான் முற்பிறப்பிற்செய்த புண்ணியப்பயனும் எனக்கு உள்ளதே; எம் கோன் தவத்தொடும் பொருந்தினன் - எமது தலைவனாகிய இராமபிரானும் நல்வினைப்பயனுடன் பொருந்தியவனானான்; நானும் நண்ணினன் நின்றேன் - (பல அரக்கர்களையும் கொன்றிட்ட) நானும் (இவனைக் கொல்லுமாறு) சித்தனாக நிற்கின்றேன்; காலனும் நணுகி நின்றான் - (இவனுயிரைக் கொண்டுபோவதற்கு) யமனும் நெருங்கி நிற்கிறான்; கண்ணிய கருமம் - நினைத்த காரியத்தை, கடிதின் - விரைவாக, இன்றே - இப்போதே, முடிக்குவென் - முடித்துவிடுவேன்,' என்றான் - என்றுசொன்னான், (அநுமான்); (எ - று.)

எங்கோன் - சுக்கிரீவன் எனினுமாம். பொருந்தினனே, ஏகாரம் - தேற்றம். இச்செய்யுள், அநுமானுடைய வீரவாத மென்க. பி - ம்:— [1]நோற்ற. [2]உளதாம் [3]அமைந்து. [4]முரறுவன். (௧௯)

௨௦.—அநுமான் வந்தவனை இன்னானென்று தெரியாது ஐயுறுதல்.

பழியில தருவென் றாலும் பஃறலை யரக்க னல்லன்
விழிகளா யிரமுங் கொண்ட வேந்தைவென் றானு மல்லன்
மொழியினமற நவாக்கு மேலான் முரட்டொழின் முருக னல்ல
னழிவிலொண் குமரன் யாரோ வஞ்சனக் குன்ற மனனான்.

(இ - ள்) (பின்னும் இவன், நான் முன் எண்ணிய) பல் தலை அரக்கன் அல்லன் - பத்துத்தலைகளையுடைய இராவணனல்லன்; விழிகள் ஆயிரமும் கொண்ட வேந்தை வென்றானும் அல்லன் - ஆயிரங்கண

கலையுடைய இந்திரனைச் சயித்த இந்திரசித்து மல்லன்; மொழியின் (இவனை இன்னானென்று) கூறத்தொடங்குமிடத்து, மற்றவர்க்கு மேலான் - இராவணன் இந்திரசித்து என்ற இருவர்க்கும் மேற்பட்டவன் போலத் தோன்றுகின்றான்; உரு - (இவனது) உருவம், பழி இலது - குற்றமற்றது; என்றாலும் - ஆயினும், முரண்தொழில் முருகன் அல்லன் - போர்த்தொழிலையுடைய முருகக்கடவுளுமல்லன்; அஞ்சனக்குன்றம் அன்னான் - நீலமலைபோன்ற பெருவடிவமபடைத்தவனான, அழிவு இல் ஒள் குமரன் - போரில்பின்வாங்குதலில்லாத இவ்வீரன்; யாரோ—? (எ - று.)

தூரத்தில் வந்தவனைக் கண்டபோது, அவன்வருகின்ற ஆடம்பரத்தினால் அவனை இந்திரசித்தோ? இராவணனோ? என்று சந்தேகித்த அநுமான், *அவன் நெருங்கி வரவே, இராவணன் இந்திரசித்து என்பவர்க்குஉரிய பத்துத் தலைமுதலிய அடையாளங்களைக் காணாமையால் அவர்களல்லரென்று அறுதியிட்டு, பேரழகுடைமையால் முருகக்கடவுளோ என்று சங்கித்து, ஆறுமுகமில்லாமையால் அவனுமல்லனென்று தெளிந்து, பேரழகும் பெருவலியும் படைத்த அவனை இன்னானென்று உணரமாட்டாதவனாயினனென்க. (௨௰)

௨௧.—அட்சகுமாரன் அநுமானைக் கண்டு அலட்சியமாகக் கூறுதல்.

என்றவ னுவந்து விண்டோ யிந்திர சாப மென்ன
நின்றதோ ரணத்தி னும்ப ரிருந்ததோர் நீதி யானை
வன்றொழி லரக்க னோக்கி வாளெயி றிலங்க நக்கான்
கொன்றதிக் குரங்குபோலா மரக்கர்தங் குழாத்தையென்றான்.

(இ - ள்.) என்றவன் - என்று கூறினவனாகி, உவந்து - (பெருவீரன் போர்க்கு வருவதனால்) மனமகிழ்ந்து, விண் தோய இந்திரசாபம் என்ன நின்றதோரணத்தின் உம்பர் - வானத்திற்பொருந்திய இந்திரவில்லைப்போலப் பல நிறத்துடன் விளங்குவதான தோரணவாசலின்மீது, இருந்தது - தங்கியிருந்ததாகிய, ஓர் நீதியானை - ஒரு தன்மையையுடைய அவ்வநுமானை, வல் தொழில் அரக்கன் - கொடுந்தொழிலையுடைய அட்சகுமாரன், நோக்கி - பார்த்து, வாள் எயிறு இலங்க நக்கான் - ஒளியுள்ள (தனது) பற்கள் வெளித்தெரியும்படி பரிகாசமாகச் சிரித்தவனாய், அரக்கர்தம் குழாத்தை கொன்றது இக் குரங்குபோல் ஆம் - 'அரக்கர் கூட்டத்தையெல்லாம் கொன்றது இந்தச் சிறுகுரங்குபோலும்,' என்றான் - என்று வியப்பும் அலட்சியமும் தோன்றக் கூறினான்; (எ - று.) (௨௧)

௨௨.—குரங்கென அலட்சியஞ்செய்யக்கூடாதென்று சாரதி எடுத்துக்காட்டுதல்.

அன்னதா மசொற் கேட்ட சாரதி யைய கேண்மோ
[1]மின்னதா மென்ன லாமோ வுலகிய [2]லிகழ லம்மா
மன்னனோ டெதிர்ந்த வாலி குரங்கென்றான் மற்றுமுண்டோ
சொன்னது துணிவிற் கொண்டு சேறியென் றுணரச்சொன்னான்.

(இ - ள்.) அன்னது ஆம் அ சொல் - அப்படி (அட்சகுமாரன்) கூறியதான அவ்வார்த்தையை, கேட்ட—, சாரதி - (அவனது) சாரதி,—(அட்சகுமாரனை நோக்கி,—'ஐய—! கேண்மோ-(நான்) சொல்வதைக் கேட்பாயாக; உலகு இயல் - உலகத்தில் நிகழும் இயல்பை, இன்னது ஆம் என்னல் ஆமோ - (இது) இப்படிப்பட்டதாகுமென்று நிச்சயித்துக்கூறமுடியுமோ? (ஆகையால்), இகழல் - (தோற்றமாத்திரத்தைக்கொண்டு ஒருசிறுகுரங்கென்று) இகழவேண்டா; மன்னனோடு—(நமது) அரசனாகிய இராவணனோடு, எதிர்த்த - எதிர்த்துநின்றுவென்ற, வாலி - வாலியென்பவனே, குரங்கு என்றால் - ஒரு குரங்கேயாகுமென்றால். மற்றும் உண்டோ - மேலும் (நாம் சொல்லவேண்டுவது) ஏதேனும் உள்ளதோ? சொன்னது-(நான் இப்போது) சொன்னதை, துணிவின் கொண்டு - உறுதியாகக்கொண்டு, (இது அற்பக்குரங்கு என்று அலட்சியங்கொள்ளாமல் இதைவெல்லவேணுமேயென்ற கவலையுடனே), சேறி - செல்வாய்,' என்று—, உணர - (அவன்) மனத்திற் படும்படி, சொன்னான்—; (எ - று.)—அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்.
பி-ம்.—[1] இன்னதாலென்னதாமோ, இன்னதாலென்னலாமோ. [2] இதழ்தல்.()

உ௬..—அட்சகுமாரன் செய்த பிரதிஜ்ஞை.

விடந்திரண் டனைய மெய்யா னவ்வுரை விளம்பக் கேளா
விடம்புகுந் தினைய செய்த விதனொடு சீற்ற மெஞ்சத்
தொடர்ந்துசென் றுலக மூன்றுந் துருவினெ னொழிவு றாமற்
கடந்துபின் குரங்கென் றோதுங் கருவையுங் களைவ னென்றான்.

(இ - ள்.) விடம் திரண்டு அனைய மெய்யான் - விடமே ஒரு அரக்க வடிவுகொண்டாற்போன்றுள்ள [கருத்துள்ள] அட்சகுமாரன்,—அ உரை விளம்ப கேளா - (சாரதி) அந்தவார்த்தையைச் சொல்லக்கேட்டு, (அவனை நோக்கி),—'இடம் புகுந்து இனைய செய்த - நமது இருப்பிடத்தில்வந்து இவ்வளவு கொடுந்தொழில்களைச் செய்த, இதனொடு - இந்தக்குரங்கை யழித்தமாத்திரத்தால், சீற்றம் எஞ்ச - என்கோபம் அடங்காமல் எஞ்சிநிற்றலால், பின் - (இதைக்கொன்ற) பிறகு, தொடர்ந்து சென்று - (இப்போரை இக்குரங்கைக்கொன்ற இம்மட்டோடு நிறுத்தாமல்) தொடர்ந்துபோய், உலகம் மூன்றும் துருவினென் - மூவுலகங்களிலும் (குரங்கு எங்கே யிருக்கிறது என்று) தேடினவனாய், ஒழிவு உறாமல் கடந்து - (சிறிதிடமும்) விடாமல் முற்றும் ஆராய்ந்து, குரங்கு என்று ஓதும் கருவையும் - கர்ப்பத்தில் இருந்தாலும் குரங்கு என்றால் அந்தக் கருவையும், 'களைவென் - அழித்தொழிப்பேன்' என்றான் - என்று (தன் துணிவை) எடுத்துச் சொன்னான்; (எ - று.)

நம்முடையவூரில்வந்து வன்பங்களுஞ்செய்து அம்மட்டோடு நில்லாமல் மிகப் பல அரக்கரையும் அழித்து நமக்குப் பேரவமானத்தை யுண்டாக்கியதனால் இந்தக்குரங்கைக் கொல்வதோடு நில்லாமல், மூவுலகிலுந்தேடிச் சென்று இந்தச்சாதியைக் கருவோடுமே அழித்து இம்மூவுலகிலும் குரங்கு

என்றபேரேயில்லாமற்செய்துவிடுவேனென்று அட்சகுமாரன் சாரதியை நோக்கித்தன் துணிவை யெடுத்துக் கூறினனென்க. இனி, இசசெய்யுட்கு— விடம் திரண்டு அன்ன மெய்யான - சாரதி, அவ்வுரைவிளம்ப, கேளா - (அட்சகுமாரன்) கேட்டு, (அக்குமாரன்), அவனை நோக்கி ஒருகால் இந்தக் குரங்கு நான் எதிர்த்துப் போர்செய்கையில் முன்னிற்கமாட்டாது கைக்கு எட்டாதபடி ஓடிவிட்டாலும் உலகம் மூன்றும ஒழிவுறாமல் இதனோடு தொடர்ந்துசென்று தூருவினனாய் (இதனைக்)கடந்து - கொன்று, பின் - பின்னும், சீற்றம் - (என) கோபம், எஞ்ச-(அடங்காமல்) மிஞ்சியிருத்தலால், குரங்குஎன்று ஓதும் கருவையும் களைவேன் என்று கூறியதாக உரைப் பினுமாம். (௨௩)

௨௪.—இனி அரக்கச் சேனைக்கும் அநுமானுக்கும் நடந்த போர்.

ஆர்த்தெழுந் தரக்கர் சேனை யஞ்சனை குரிய குன்றைப்
போர்த்தது பொழிந்த தம்மா பொருபடைப் பருவ மாரி
வேர்த்தனர் திசைகாப பாளர் [1]சலித்தன விண்ணு மண்ணுந்
தார்த்தனி வீரன் றானுந் தனிமையும் வரமேற் சார்ந்தான்.

(இ - ள்) அரக்கர் சேனை-இராட்சசசேனையானது, ஆர்த்து எழுந்து- ஆரவாரத்துடனே கிளம்பி, அஞ்சனைக்கு உரிய குன்றை - அஞ்சனாதேவி குமாரனான மலைபோன்ற அநுமானை, போர்த்தது - சூழ்ந்துகொண்டதாய், பொரு படை பருவம் மாரி பொழிந்தது - போர்செய்கின்ற ஆயுதங்களாகிய பருவகாலத்து மழையைச் சொரிந்தது; (அதுகண்ட), திசை காப்பாளர் - (எட்டுத்) திக்கையும் காக்கின்ற தேவர்கள், வேர்த்தனர் - (அச்சத்தினால்) உடல்வேர்க்கலானார்கள்; விண்ணும்மண்ணும் - விண்ணுலகமும் மண்ணுலக மும், சலித்த - (பொருகின்ற வேகத்தினால்) அதிரலாயின; தார் தனி வீரன் தானும் - வெற்றிமாலையையணிவதற்குஉரிய வீரனாகிய அநுமானும, தனி மையும் வர - தனிமையெனபது தன்னோடுவர [தான் தனியனாய்], மேல் சார்ந்தான - (அச்சேனையின்மீது பொருமாறு) சேர்ந்தான், (எ - று)—

பி - ம்:—[1]சலித்தது விண்ணும மண்ணும என்றபாடம - வழுவமைதி. ௨௪)

௨௫. எறிந்தனர் நிருதர் வெய்தி னெய்தன படைகள் யாவு
முறிந்தன வீரன் மேனி முட்டின முகர யானை
மறிந்தன மடிந்த தேரும வாவு [1]மாக் குழுவு மாவி
பிறிந்தன வரம்பில் யாக்கை யிலங்கைதன் னிலையிற் பேர.

(இ - ள்) நிருதர் எறிந்தனர் - அரக்கர்கள் (பலவகையாயுதங்களை அநு மான்மேல்) பிரயோகித்தார்கள்; வெய்தின் எய்தன படைகள் யாவும - கொடுமையாகப் பிரயோகித்த அவ்வாயுதங்களெல்லாம, வீரன் மேனி முட்டின - அநுமான்உடம்பின்மீது பட்டனவாய், முறிந்தன—; (அநு மான் அப்படி எதிர்த்துப்பொருததனால்), முகரம யானை - பேரொலி செய்கின்ற யானைச்சேனைகள், மறிந்தன - உயிரழிந்தன; தேரும மடிந்த - தேர்களும் அழிந்தன; வாவும் மா குழுவும் - தாவிச்செல்லுகின்ற குதி

ரைகளின் கூட்டமும், வரம்பு இல் யாக்கை வரம்பில்லாத தம்முடம்பு, இலங்கைதன் நிலையில பேர-இலங்கையினிடத்தே பிரிந்துவீழ்ந்திருக்க, ஆவி பிறிந்தன தாம் உயிர்நீங்கின; (எ - று.)

அரக்கரெய்த ஆயுதங்கள் அநுமானை ஊறுபடுத்தமாட்டாமற் போக, இவனுடைய வல்லமையால் அரக்கசேனை அழிந்தபடியைக் கூறுகின்றார். 'இலங்கைதன்னிலையிற்பேர' என்பதற்கு - படைகள் இறந்துவீழ்ந்திட்டதனால் அந்தப்பாரத்தைத் தாங்கமாட்டாமல் இலங்கை நிலைகுலைய என்று கூறலுமாம. [1] மாகருழுவும் மற்றும் நெறிந்தன' என்ற பாடத்துக்கு - மற்றுமுள்ள காலாட்களும் உயிரொழிந்து வரிசை வரிசையாக வீழ்ந்துகிடந்தன என்று பொருளாம. (உ௫)

உ௬. காயெரி முளிபுற [1]கானிற் கலந்தெனக் காற்றின் செம்மலேயெனு மளவிற கொல்லு நிருதர்க்கோ ரெல்லை யில்லை
போயவ ருயிரும் போகித் தென்புலம் படாதல் [2]பொய்யா
வாயிர கோடி தூத ருளாகொலோ நமனுக் கம்மா.

(இ - ள்.) காய் எரி - பற்றியெரியுந்தன்மையுள்ள நெருப்பானது, முளி புல் கானில் கலந்து என - உலர்ந்தபுற்களின் தொகுதியிலே சேர்ந்தாற் போல, காற்றின் செம்மல் - வாயுபுத்திரனாகிய அநுமான், எயெனும் அளவில் - வெகு விரைவில், கொல்லும - கொல்லுகிற, நிருதர்க்கு - அரக்கர்கட்கு, ஓர் எல்லை இல்லை - ஓரளவில்லை; போயவர் உயிரும - (யுத்தத்திற்குப்) போனவர்களின் உயிரும், போகி - (உடம்பைவிட்டுப்) போய், தென்புலம் படாதல் பொய்யா - தென்திசையிலுள்ள யமலோகத்துக்குச் செல்லுதலினின்றும் தவறமாட்டா; இவ்வாறு இறந்தஉயிர்களையெல்லாம் கொண்டுபோகும்படி) நமனுக்கு - யமனுக்கு, ஆயிரகோடி தூதர் உளர்கொலோ—? அம்மா - ஆச்சரியம்! (எ - று.)

அநுமானுக்கு எரியும, அரக்கர்க்கு முளிபுற்கானும் உவமை. பி - ம்:— [1]கானைக். [2]பொய்யாது. (உ௬)

உஎ. வரவுற்றார் வாரா நின்றார் வந்தனர் வரம்பில் வெம்போர்
பொரவுறற பொழுதும வீரன் மும்மடங் காற்றல் பொங்கி
[1]யெரியிறபோய்க் கதிரோ னூழி யிறுதியி னென்ன லானு
னுரவுத்தோ ளரக்க ரெல்லா மென்பிலா வுயிர்க ளொத்தார்.

(இ - ள்.) வர உற்றார் - (இனி) வருமாறு இருப்பவர்களும, வாரா நின்றார் - வந்துகொண்டிருப்பவர்களும், வந்தனர் - முன்னமே வந்திட்டவர்களும், (ஆகிய யாவரும,) வரம்பு இல வெம் போர் பொர உற்ற பொழுதும் - எல்லையில்லாத கொடியபோரைச் செய்யத்தொடங்கின பொழுதும்,— வீரன - அநுமான்,— ஆற்றல் மும்மடங்கு பொங்கி - (தன்) வலிமை (முன்னையினும்) மூன்றுமடங்கு அதிகமாகப் பொருந்தி, எரியின் போய் - எரிக்குந்தன்மை மிக்கு, ஊழி இறுதியின் கதிரோன் என்னல் ஆனான் - யுகாந்தகாலத்துத்தோன்றும சூரியன் போல விளங்கினான்; உரவு தோள் அரக்கர் எல்லாம - (அவனோடு பொருதற்கு வந்த) வலிமைபொருந்திய

தோள்களையுடைய அரக்கர்யாவரும், என்பு இலா உயிர்கள் ஒத்தார் - உடம்பு எலும்பில்லாத பிராணிகளையொத்து (அதனால்) எரிக்கப்பட்டார்கள்; (எ-று.)

"என்பிலதனை வெயில்போலக்காயும்" என்றபடி எலும்பில்லாத பிராணியை வெயில் அழிக்குந் தன்மையதாதலால், எரிக்கின்ற அநுமானுக்குச் சூரியனையும் எரிபடுகின்ற அரக்கர்க்கு என்பிலவாவுயிரையும் உவமை கூறினார் இவ்வுவமையால், அநுமான் அறத்தின்வடிவின னென்பதும், அரக்கர் அன்பில்லாதவ ரென்பதும் தோன்றும். வரவுற்றார், வாராநின்றார் என்ற இவரையும் எடுத்துக் கூறியது - வந்தவர் போலவே இவர்களும் அழிவரென்ற தெளிவுபற்றி. பி - ம்.—[1]இரவுப்பொற். (உஎ)

வேறு.

உஅ. பிள்ளப் [1]பட்டன நுதலோ டைக்கரி பிறர்பொற் றேர் பரி பிழையாமல், வள்ளப் பட்டழி குருதிப் [2]பொருபுன லாறு கப் படி சேறாக, [3]வள்ளப் பட்டன மகரக் கடலென மதில்சுற் றிய பதி மறலிக்கோர், கொள்ளைப் [4]பட்டுள வுயிரென் னும்படி கொன்றா னைம்புலன் வென்றானே.

(இ - ள்.) அள்ளப்பட்டு அழி குருதி பொரு புனல்-(வருகின்ற பிராணிகளையெல்லாம்) அள்ளிக்கொண்டு மிகுகின்ற இரத்தத்தின் பெரு வெள்ளம், ஆறு ஆக - ஆறுபோலிருக்க, பிள்ளப்பட்டன - உடல்பிளக்கப் பட்டனவான, நுதல் ஓடை கரி - நெற்றியில் வீரப்பட்ட மணிந்த யானைகளும், பிறழ் பொன் தேர் பரி - (யுத்தத்திற்) செல்லுகின்ற தேர்களும் குதிரைகளும், பிழையாமல் படி சேறு ஆக - (அவ்வாற்றிற்) படிந்த குழைசேறாய்விடும் படி,—ஐம்புலன் வென்றான் - பஞ்சேந்திரியநிக்கிரகஞ் செய்தவனான அநுமான்,—வள்ளம் பட்டன மகரம் கடல் மதில் என சுற்றிய பதி - தோணிகள் பொருந்தியதாகிய மகர மீனகள் நிறைந்துள்ள கடல் மதிலாகும்படி சூழ்ந்துள்ள இலங்காநகரத்திலுள்ள, உயிர் - பிராணிகள்யாவும், மறலிக்கு ஓர் கொள்ளைப்பட்டு உள என்னும்படி - யமனுக்குப் பெருங்கொள்ளையில் அகப்பட்டுள்ளனவென்று (கண்டவர்) கூறுமாறு, கொன்றான்;—(எ - று.)

ஏற்கவே நடந்த பெரும்போரினால் இரத்தநீர் ஆறாயப் பெருகா நிற்க, அந்த ஆற்றிலே இப்போது பொரவந்த ரதகஜதுரகங்கள் அழிந்து சேறாய் விடுமாறு அநுமான் இலங்கையிலுள்ள யமன் பெருங் கொள்ளை கொள்ளும்படி புரிந்தன னென்பதாம். இலங்கை நீரரணுள்ளதாய் எவராலும் கிட்டவொண்ணாததென்பதை, மூன்றாமடி தெரிவிக்கும். அநுமான் நித்தியப்பிரமசாரியாதலால், அவனை 'ஐம்புலன் வென்றான' என்றார். பி - ம்:—[1]பட்டது. [2]பெரும். [3]அள்ளற்பட்டன. [4]பட்டுளது. (உஅ)

உகூ. தேரே பட்டன வென்றார் சிலர்சிலர் தெறுகட் செம்முக வயிரத்தேரட், பேரே [1]பட்டன வென்றார் சிலர்சிலர் பரியே

பட்டன பெரிதென்றார், காரே பட்டன நுதலோடை கடம் கரி யே பட்டன கடிதென்றார், [2]நேரே பட்டனர் படமாடே தனி நில்லா வுயிரொடு நின்றாரே.

(இ - ள்.) நேரே பட்டனர் பட-(பின்வாங்காது தாம்) நேரே சென்று (அநுமானோடு பொருது) இறந்தவா இறந்து கொண்டிருக்க, (அங்ஙனம் நேரே சென்று பொரமாட்டாமல்), மாடே - (ஒதுக்கமான) பக்கங்களில், நில்லா உயிரொடு தனி நின்றார் - (அந்தக் கடும்போரைக் காணுதல் மாத்திரத்தாலேயே) உடலில் நிற்கமாட்டாது தவிக்கின்ற உயிருடனே தனியே நின்றவர்களில்,—சிலர்—,—தேரே பட்டன என்றார் - தேர்களே அழிந்தன என்றார்கள்; சிலர்—, தெறு கணை செம் முகம் வயிரம் தோள் பேரே பட்டன என்றார் - (அழிக்கவல்ல) கடும்பார்வையையுடைய கண்களையும் (இரத்தம் குழம்பிச் சிவந்த முகங்களையும் உறுதியான தோள்களையு முடைய காலாட் படைகளே யிறந்தன என்றார்கள்; சிலர்—, பெரிது பரியே பட்டன என்றார் - குதிரைகளே மிகுதியாக அழிந்தன என்றார்கள்; சிலர்—, காரே பட்டன நுதல் ஓடை கடம் கரியே கடிது பட்டன என்றார் - மேகத்தை யொத்தனவாகிய நெற்றிப் பட்டத்தையும் மதநீரையுமுடைய யானைகளே விரைவாக அழிந்தன என்றார்கள்; (எ - று.)

நேரேபொருஞ்சுத்தவீரர்கள் அநுமானோடு பொருது மாளுகையில், அங்ஙனஞ்சென்றுபொருதற்கு ஏற்ற மனவலியில்லாமையால் பொரச்செல்லாமலும் இராவணனிடத்து அச்சத்தினால் ஊரில் நிற்கமாட்டாமல் போர்க்களத்தில வந்துமுள்ள சிற்சிலர் அருகுத்தானே ஒதுக்கமான ஓரிடத்தில் தங்கி, நால்வகைப்படையும இறப்பதைககண்டு பேசிய வண்ணம் அந்தக்கடும்போரைக் காணுதற்கும் மனம்பொறாமல் உயிர் தவிக்கலாயின ரென்பதாம.

பி - ம்:—[1]பட்டனர். [2]நேரேபட்டவர்பட மாடேபட நில்லாவுயிர்கொடு.(௨௧)

௩௦. ஆழிப் பொருபடை நிருதர் பெருவலி யடலோர் ராய் மகள் பேழ்வாய்த், தாழிப் படுதயி ரொத்தா ராருதி தனிமத் தென்பதொர் தகையானான், ஏழிப் புவனமு மிடைவா ழுயிர்களு மெறிவேல் விளையவ ரினமாக, ஆழிப் பெயர்வதொர் புனலொத்தா ரன லொத்தான் மாருத மொத்தானே.

(இ - ள்.) ஆழி பொரு படை நிருதர் பெரு வலி அடலோர் - கடல் போற்பரந்த போர்செய்கின்ற ஆயுதங்களையுடைய அரக்கராகிய மிக்கவலிமை படைத்த வீரர்கள்,—ஆய் மகள் - இடைப்பெண், (பாலைக்காய்ச்சிததோய்தத), பேழ் வாய் தாழி படு - அகன்ற வாயையுடைய தாழியிலே பொருந்திய, தயிர் - தயிரை, ஒத்தார்—; மாருதி - அநுமான், தனி மத்து என்பது ஓர் தகை ஆனான் - ஒப்பற்ற மத்தென்று சொல்லத்தகுந்த தன்மையைப் பொருந்தினான்; ஏழ் இ புவனமும் - இந்த ஏழுலோகங்களிலும், மிடைவாழ் - நெருங்கி வாழ்கின்ற, உயிர்களும் - பிராணிகளெல்லாம், எறி வேல் இளைய வர் இனம் ஆக - எறிகின்ற வேலாயுதத்தைக் கொண்ட இராட்சச வீரர்க

வின் திரளாகவே தோன்ற, (அவ்வரக்கவீரர்கள்), ஊழி பெயாவது ஓர் புனல் ஒத்தார் - யுகாந்தகாலத்திற் பொங்கிவருந் தன்மையுள்ள கடல்வெள்ளத்தை யொத்தார்கள்; மாருதம் ஒத்தான் - (உடல்வலிமையால் வாயுபகவானை யொப்பவனான அநுமான், அனல் ஒத்தான் - (அக்கடலநீரப்பெருக்கை மிக வொட்டாது உறிஞ்சுகின்ற) படபாமுகாக்கினியைப் போன்றான்; (எ - று.)

போர்க்களத்தினிடையே நிற்கின்ற அநுமானால் அரக்கர் கலக்கப்படுதல்பற்றி அவ்வரக்கர்க்குக் கடைதாழியிலுள்ள தயிரும, அநுமானுக்குக் கடைமத்தும் உவமையாமென்க. அப்போது எங்குபார்த்தாலும் அரக்கவீரரைத் தவிர வேறொருபிராணி காணப்படாமையால், 'ஏழிப்புவனமு மிடைவாழுயிர்களும் எறிவேலிளையவரினமாக' எனப்பட்டது. 'ஏழிப்புவனமும் - ஏழு தீவுகளாகவுள்ள இந்தப் பூமிமுழுதும' என்று கூறுதல் ஏற்கும். (௩௦)

௩௧.—இனி அநுமானுக்கும் அட்சகுமாரனுக்கும் நிகழும் போர்.

கொன்றா னுடன்வரு குழுவைச் சிலர்பலர் குறைகின்றாருடல் குலைகின்றார்,பின்றா நின்றன ருதிரப்பெருநதி பெருகா நின்றன [1]வருகாரு, நின்றார் நின்றிலர் தனிநின் றானொரு நேமித் தேரொடு மவனேரே, சென்றான் வன்றிற லயில்வா யம்புக டெரிகின் றான்விழி யெரிகின்றான்.

(இ - ள்.) வரு குழுவை-(தன்மேற் போர்க்குவருகின்ற) அரக்கர்திரளை, உடன்-உடனுக்குடனே, கொன்றான் - (அநுமான்) கொன்றான்; (அதனால்), சிலா - சில அரக்கவீரர்கள், குறைகின்றா - இறந்தொழிந்தார்கள்; (அப்போது), உதிரம் பெரு நதி பெருகாநின்றன - இரத்தப்பெருநதிகள் பெருகின; பலர் - பல அரக்கவீரர், உடல குலைகின்றா - உடம்பு நடுங்குபவராய், பின்றாநின்றனர் - (போர்செய்யப்) பின்வாங்கினவர்களாக,—அருகு நின்றார் ஆரும் நின்றிலா - (அட்சகுமாரனுக்குத் துணையாக) அருகில் நின்றவர்கள் எவரும் நிற்கமாட்டாமல் ஓடி மறைந்திட்டார்கள்; தனி நின்றான் - (துணையில்லாமல்) தனிப்பட்டவனாகிய அட்சகுமாரனே, விழிஎரிகின்றான்-(கோபத்தினால்) கண்களில் நெருப்புப்பொறி பறக்கப்பெற்றவனும, வல் திறல் அயில் வாய் அம்புகள் தெரிகின்றான் - (அநுமான்மேல் எய்யும்பொருட்டு) மிக்க வலியுள்ள கூர்மைபொருந்திய அம்புகளைத்தோந்தெடுப்பவனுமாகி, ஒரு நேமி தேரொடும் - சக்கரத்தால் செல்வதான (தன்) ஒற்றைத்தேருடனே, அவன் நேரே சென்றான் - அவ்வநுமானுடைய எதிரே சென்றான்; (எ - று.)—

பி - ம்:—[1] அருகாக. (௩௧)

௩௨. உற்றா னிந்திர சித்துக் கிளையவ [1]னொருநா ளேபல ருயிருண்ணக், கற்றா னும்முக மெதிரவைத் தானது கண்டார் விண்ணவர் கசிவுற்றா, [2]ரெற்றா மாருதி நிலையென் பாரினி யிமையா விழியினை யிணையவொன்றோ, பெற்றா [3]நல்லது பெற்றா மென்றனா பிரியா தெதிரெதிர் செறிகின்றார்.

(இ - ள்.) இந்திரசித்துக்கு இளையவன் - இந்திரசித்தின் தம்பியாகிய அட்சகுமாரன், உற்றான் - (அநுமானுக்குநேரே) வந்தான்; ஒருநாளே பலர் உயிர் உண்ணை கற்றானும் - ஒருதினத்தில்தானே பல லட்சக்கணக்கான வீரருயிர்களையழிக்கப் பழகியவனாகிய அநுமானும், முகம் எதிர் வைத்தான் - அவனுக்கு அபிமுகனானான்; அது கண்டார் விண்ணவர் - அதனைக்கண்ட தேவர்கள், கசிவுற்றா - மனமிரங்கினவர்களும், மாருதி நிலை எற்று ஆம் - அநுமான் நிலை யாதாகுமோ? என்பார் - என்று மனதில் துணுக்குக் கொண்டு கூறுபவருமாகி, இனி - இப்பொழுது, இவை இமையா விழியினை ஒன்றோ பெற்றும - இந்தஇமைபாக கணகளையுடைமையாகிற ஒருசிறப்பைப் பெற்றிருக்கின்ற நாஙகள, (இவ்விருவரும பொருகின்ற போாவிசேஷத்தைக் காணுமாறு), நல்லது பெற்றும-நனமையைப்பெற்றவராளோம், என்றனர் - என்று கூறுபவாகளாய், பிரியாது எதிா எதிா செல்கின்றார் - (ஒருவரை விட்டு ஒருவா) பிரியாமல் (அப்போரைக் காணுமபொருட்டு ானதில்) அவ்விருவாக்கும் எதிராகப்போய் நின்றார்கள்; (எ - று.)

அட்சகுமாரன் அநுமானுடன் வெகு உக்கிரமாகப் போர்செய்யும்படி நெருஙகினபோது, தேவர்கள் தாம இமையாக்கண்களைப் பெற்றதற்காக உவந்து அப்போரைக் காணுமாறு அவர்கட்கு எதிராக வானத்திற் சென்றார்க ளென்பதாம். 'அல்லது பெற்றும' என்ற பாடத்துக்கு - அட்சகுமாரன் பெருஞ்சினங்கொண்டு வெகுகடுமையாகப் போர்செய்வது கண்ட விண்ணவர் அநுமானுக்கு ஒருகால் அபஜயம் நேருமோ வென்று அவனிடத்துள்ள பரிவினாலே அஞ்சியவர்களாய், தாம் இமையாக்கண்ணைப் பெற்றது அந்தக் கோரத்தைக் காணுதற்குக் காரணமாயிருக்குமாதல்பற்றி, நாம் 'இமையாக் கணகளையோ பெற்றோம' துன்பத்தையே பெற்றோம் என்றன ரென்று பொருள்காண்க. பி - ம்:—[1]ஒருநாலே. [2]எற்றேமாருதிநிலை. (௬௨)

௬௩. எய்தான் வாளிக ளெரிவா யுமிழ்வன வீரை ழெதி[1]ரவை பார்சோரப், பொய்தான் மணியெழு வொன்றா லன்றது பொடியா யுதிாவுற வடிவாளி, வெய்தா யினபல விட்டான வீரனும் வேறோர் படையிலன் மாறவெவ, கைதா னேபொரு படையா கத்தொடர் காலார் தேரதன மேலானான்.

(இ - ள்.) (அப்போது அட்சகுமாரன்) எரி வாய உமிழ்வன ஈரேழ் வாளிகள் - நெருபபுப் பொறிகளைத தம்மிடத்தினின்று கக்குவனவான பதினான்கு அம்புகளை, எயதான்-(அநுமான்மேற்) பிரயோகிததான்; (அநுமான்) எதிர் - மாறாக, அவை-அந்தஅம்புகளை, மணி எழு ஒன்றால் - (தான் கையிற் கொணட) அழகிய இருபபுத்தணடினாலே, பார் சோர-பூமியிலே விழும்படி, பொய்தான் - பயனிலவாகசசெய்தான்; அன்று - அப்பொழுது, அது-அந்த எழு, பொடி ஆய் உதிாவு உற பொடியாய்சசிதறிப்போம்படி, வெய்து ஆயின பல வடி வாளி - கொடுமையான பல கூரிய அம்புகளை, விட்டான் - (அவ் வட்சகுமாரன்) பிரயோகிததான்; வீரனும் - அநுமானும்,—வேறு ஓர் படை

இலன்-வேறொரு ஆயுதம் இல்லாதவனாய, மாறு ஆ-அவ்வம்புகட்கு மாறாக, வெம் கை தானே பொரு படை ஆக - (தனது) கொடிய கைகளே போர் செய்கின்ற படைக்கலமாக (க் கொண்டு அவற்றையழித்து), தொடா கால் ஆர் தேர் அதன்மேல் ஆனான் - தொடாந்துள்ள [பலவான] சககரஙகள் பொருந்திய (அந்த அட்சகுமாரனுடைய) தேரின்மேற் பாய்ந்து தஙகினான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]எதிராவாயசோரப். (௩௩)

௩௪. தேரிற் [1]சென்றெதிர் கோல்கொள் வானுயிர் தின்றானப் பொருசெறிதிண்டேர், பாரிற சென்றது பரிபட் டனவவன் வரி விற் சிந்திய பகழிக்கோன், மார்பிற் சென்றன சிலபொற் றோளிடை மறைவுற் றனசில மறவோனும், நேரிற் சென்றவன் வயிரக் குனிசிலை பற்றிக் கொண்டெதி ருறநின்றான்.

(இ - ள்.) (பாய்ந்து அநுமான்), தேரில் சென்று - (அட்சகுமாரனது) தேரிலே நின்று, எதிா கோல் கொள்வான் உயிா தின்றான் - எதிரேயுள்ள உளவு கோலைக்கையிற்கொண்டுள்ள சாரதியின் உயிரையொழிததான்; (பின் னும் அநுமான் தன் கையால நொருககியதனால்),—அ பொரு செறி திண் தேர் - போர்செயது நெருஙகுகின்ற அந்த வலிய தோ, பாரில் சென்றது - (சின்னபின்னப் பட்டுத்) தரையில் விழுந்திட்டது; பரி பட்டன - குதிரை களும் இறந்தொழிந்தன; அவன் வரிவில் சிந்திய பகழி கோல் - அநத அட்ச குமாரன (தனது) கட்டமைந்த வில்லினின்று பிரயோகிதத அமபுகளில், சில—, மார்பில் சென்றன - (அநுமானது) மாாபிற் பாய்ந்தன; சில—, பொன் தோளிடை மறைவுற்றன - அழகிய தோளின்மேற் பாயந்து மறைந் திட்டன; மறவோனும் - வீரனான அநுமானும், (தன்மார்பிலும் தோளகளி லும் அட்சகுமாரன்எய்த அமபுகளை இலட்சியஞ் செய்யாமல்),— நேரில் சென்று - (அவ்வட்சகுமாரனது) எதிரிலே போய் நின்று, அவன் வயிரம் குனி சிலை பற்றிக்கொணடு - (அம்புகளை அவன் இனி எயயமுடியாதபடி) அவ்வட்சகுமாரனது வலிய வளைந்த வில்லைப்பிடிததுக்கொணடு, எதிா உற நின்றான் - அவன்எதிரிலே நின்றான்; (எ - று)—பி - ம்:—[1]சென்றது. ()

௩௫. ஒருகை யாலவன் வயிரத் [1]திண்சிலை யுற்றுப் பற்றலு முரவோனு, மிருகை யாலிவன் வலியா முன்னம திறறோ டியதிவர் பொற்றோளான், [2]ஈரிகை யாலவ னுருவிக் குத்தலு மதனைச சொற் கொடு வருதூதன், [3]பொருகை யாலிடை பிதிர்வித் தான் முதிர் பொறியோ டும்படி [4]பறியாவே.

(இ - ள்.) ஒரு கையால் அவன வயிரம திண சிலை உற்றுப் பற்றலும்- (அவ்வாறு) அநுமான் (தனது) ஒருகையினால் அவ்வட்சகுமாரனது மிகவலிய வில்லை உறுதியாகப் பிடிததுக்கொணட வுடனே,—உர வோன் இவனும் - வலியவனாகிய இவ்வட்சகுமாரனும், இரு கையால் வலியா முனனம் - (அவ்வில்லை அநுமானிடததினின்று மீட்குமபடி

தனது) இரண்டு கைகளினாலும் பிடித்திழுக்க அப்போது உடனே, அது இற்று ஓடியது - அவ்வில் முறிந்துபோய்விட்டது; இவர் பொன் தோளான் - (தன்மேல்) வந்த அழகிய தோள்களையுடைய அக்குமாரனை, அவன் - அட்சகுமாரன், சுரிகையால் உருவி குத்தலும் - (உறையினின்று எடுத்து) உடைவாளினாற் குத்தத்தொடங்கவும், அதனை - அந்தஉடைவாளை,—சொல் கொடு வரு தூதன் - (இராமபிரானது) சொல்லை(ச் சீதாபிராட்டியினிடம் சொல்லுமாறு) கொண்டுவந்த தூதனாகிய அவ்வநுமான்,—பொரு கையால் - போர் செய்கின்ற (தனது) கையினாலே முதிர் பொறி தூம்படி பறியா - (பிடுங்கின விசையினால்) மிக்க நெருப்புப்பொறி எங்கும் பறந்துசெல்லும்படி பறித்து, இடை பிதிர்வித்தான் - (தன்மேற்படுவதற்கு முன்னம்) நடுவழியிலேயே பொடியாயுதிரும்படி செய்தான்; (எ - று.)

'ஒருகையாலவன் வயிரத்திணிசிலையுற்றப்பற்றலும்' என்றது - அநுவாதம். பி - ம்:—[1]சிலையினை. [2]சுரிகைவாளெதிர. [3]ஒரு [4]அறியாவே. (௩௫)

௩௬. வாளா லேபொர லுற்ற னிற்றது [1]மண்சே ராமுனம் வயிரத்திண், டோளா லேபொர முடுகிப் புக்கிடை தழுவிக் கோடலு [2]முடன்முற்று, நீளா ரயிலென மயிர்தைத் திடமணி நெடுவா லவனுட னிமிர்வுற்று, மீளா வகை[3]புடை சுற்றிக்கொண்டது பற்றிக் கொண்டனன் மேலானான்.

(இ - ள்.) வாளாலே பொரல் உற்றான்-வாளினாற்போர்செய்யத்தொடங்கிய அட்சகுமாரன, அது இற்று மண் சேராமுனம் - (கீழ்க்கூறியவாறு) அந்தச்சுரிகை பொடியாகிப் பூமியில்விழுவதற்கு முன்னம், வயிரம் திணி தோளாலே பொர - மிக்கவலிய (தன்) தோள்களினாலேயே போர்செய்யும்படி, முடுகி இடை புக்கு - விரைந்து அநுமானிடத்துச்சென்று, தழுவி கோடலும் - (அவ்வநுமானைத்) தழுவிக்கொள்ள முயன்றபோது, உடல் முற்றும் (தனது) உடம்பு முழுதும், நீள் ஆர் அயில் என மயிர் தைத்திட - நீட்சிபொருந்திய வேலாயுதம்போல மயிர் பொத்தும்படி, மணி நெடு வால - (அநுமானது) அழகிய நீண்டவால், அவன் உடல் நிமிர்வுற்று மீளா வகை புடை சுற்றிக்கொண்டது அவ்வட்சகுமாரனது உடம்பு நிமிர்ந்து வரவொட்டாது (உடம்பின்) எல்லாப்பக்கங்களிலும் சுற்றிக்கொண்டது; பற்றிக்கொண்டனன்மேல் ஆனான் - (இவ்வாறு அட்சகுமாரனை அநுமான்) பிடித்துக் கொண்டு அவன்மேல் எறிக்கொண்டான; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]மண்சேர்வதனின்முன். [2]வழுவிப்போய், உடலசுற்றும. [3]உடல். (௩௬)

௩௭ பற்றிக் கொண்டவன் வடிவா ளனவொளிர் பல்லிற் றுக நிமிர் படாகையா, லெற்றிக [1]கொண்டலி னிடைநின் றுமிழ்[2]சுடரினமின் னினம்விழு வனவென்ன, முற்றிக குண்டல முதலா மணியுக முழைநா லாவிவர் குடர்நாலக, கொற்றத திண்சுவல வயிரக் கைகொடு குத்திப் புடையொரு குதிகொண்டான்.

(இ - ள்.) பற்றிக்கொண்டவன் - (தன்வாலினாலே) பற்றிக்கொண்டவனான அநுமானை,—வடி வாள் என ஒளிர் பல் இற்று உக நிமிர் படர் கையால்பற்றி - கூரிய வாள்போலவிளங்குகின்ற பற்கள் உதிரும்படி ஓங்கிச் சென்ற தன் கையினால் கன்னத்தில் அறைந்து, (பின்பு), கொண்டலின் இடைநின்று உமிழ் சுடரின மின் இனம் விழுவன என்ன - மேகத்தினின்று வெளிவருகின்ற பேரொலியையுடைய மின்னற்கூட்டம் விழுவனபோல, குண்டலம் முதல் ஆம மணி முற்றி உக - (காதிலணிந்திருந்த) குண்டலம் முதலிய இரத்தினாபரணங்களிற் பொருந்திய மணிகள் முழுவதும்சிந்திவிடவும், முழை நாலா இவா குடர் நால - வயிற்றிலே தொங்காமற் பிணிப்புடன் தங்கியிருந்த குடல்கள் சரிந்துவிடவும், கொற்றம் திண சுவல் வயிரம் கைகொடு - (இதுவரையிலும்) வெற்றிபொருந்தியிருந்த வலிய (அவ்வட்சகுமாரன்) பிடரியை வலிமைபொருந்திய (தன) ஒற்றைகையினாற் பிடித்துக் கொண்டு), (மற்றொருகையால்), குத்தி - பலகுத்துக்குத்தி, புடை ஒரு குதி கொண்டான் - (அவனுடலினின்று) பக்கத்திலே அநுமான் ஒருகுதி குதித்தான்; (எ - று.)—பி - ம் —[1]கொண்டனன். [2]சுடர்மின்னினனினம். (௩௭)

௩௮.—அநுமான் அட்சகுமாரனை யொழித்தல்.

நீத்தா யோடின வுதிரப் பெருநதி நீரா கசசிலை பாராகப்,
போய்த்தாழ் செறிதசை யரிசிந் தினபடி பொங்கப் பொருமுயிர்
போகாமுன், மீத்தா நிமிர்சுடர் வயிரக் கைகொடு பிடியா [1]விண்
ணொடு மண்காணத், தேய்த்தா [2]னூழியி னுலகேழ் தேயினு மொரு
தன் புகழிறை தேயாதான்.

(இ - ள்) (அப்போது), நீத்து ஆய் ஓடின உதிரம் பெருநதி - வெள்ளமாகப் பெருகிய இரத்தப்பெருநதியே, நீர் ஆக - (அரைக்கும்போது வேண்டிய) ஜலமாகவும்,—பார - பொருகளமே, சிலை ஆக - அம்மிக்கல்லாகவும், போய்தாழ் செறி தசை - (உடம்பினின்று) வெளிப்பட்டுக் கீழ்விழுந்த (அவ்வட்சகுமாரனது) நெருங்கிய சதையே, அரிசிந்தினபடி பொங்க (அம்மிக்கல்லிலிடப்படுகிற அரைப்பதற்காக எடுத்துவைத்த) ஊறலரிசிபோல மேன்மேற் பொங்க, (தசை நீங்கிய அவ்வரக்கனது உடற் பகுதியைக் குழவியாகக் கொண்டு) பொரும் உயிர் போகாமுன் - போர்செய்கின்ற அவ்வரக்கனுயிர் போகாமுன்னம், மீத்து ஆ நிமிர் சுடர் வயிரம் கைகொடு பிடியா - (குழவியின் இருபுறத்து) மேற்பக்கத்திலுமாக நிமிர்கின்ற ஒளிபொருந்திய உறுதியான கைகளினாற் பிடித்து, விண்ணொடு மண் காண - மேலுலகத்தாரும் நிலவுலகத்தாரும் காணும்படி, தேய்த்தான் - அரைத்தான்; (யாவனெனின்), ஊழியின் உலகு ஏழ் தேயினும் ஒரு தன்புகழ் இறை தேயாதான் - யுகாந்த காலத்தில் ஏழுலகங்களும் அழிந்தாலும் ஒப்பற்ற தனது புகழ் சிறிதும் குறைவுபடாத அநுமான்; (எ - று.)

எழுலகங்களும் அழிகின்ற ஊழிக்காலத்திலும் அழியாத கீர்த்தியையுடைய அநுமான், பிரவாகமாகப் பெருகியோடுகின்ற உதிரமே

கீராகவும், பூமியே அம்மிக்கல்லாகவும், அட்சகுமாரனுடைய மாமிசத்திரளே அரைக்கவேண்டிய அரிசியாகவும், அவனுடைய தசை நீங்கிய உடற்பகுதியே குழவிக்கல்லாகவும் கொண்டு, சுவர்க்கலோகத்தாரும் பூலோகத்தாருங் காணும்படி தனதுகையினாலே அரைத்துத்தேய்த்து ஒழித்தானென்பதாம். பி - ம்:— [1]மண்ணொடுவிணைகாண. [2]ஊழியொடு. (௩௮)

௩௯.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - போருக்குஇறவாத அரக்கர் ஓடிய செய்தியைத் தெரிவிக்கும்.

புண்டாழ் குருதியின் வெள்ளத் துயிர்கொடு புக்கார் சிலர்சிலர் [1]பொதிபேயின், பண்டா ரத்திடை யிட்டார் தம்முடல் பட்டார் சிலர்சிலர் பயமுந்தத், திண்டா டித்திசை யறியா மறுகினர் [2]செற்றார் சிலர்சிலர் செலவற்றார், கண்டார் கண்டதோர் திசையே விசைகொடு கால்விட் டார்படை கைவிட்டார்.

(இ - ள்.) சிலர் - (உயிரொஞ்சிய அரக்கரிற்) சிலர்,—புண் தாழ் குருதியின் வெள்ளத்து உயிர்கொடு புக்கார் - புண்களிலிருந்து பெருகுகின்ற இரத்தவெள்ளத்தில் உயிரோடு புகுந்து ஒளித்துக்கொண்டார்; சிலர்—,—பொதி பேயின் பண்டாரத்திடை தம உடல் இட்டார் - (போர்க்களத்தில்) நிறைந்துள்ள பேய்களின் பொக்கிஷமாகிய பிணக்குவியலில் (தமது) உடலையும் போகட்டார் [பிணத்தோடு பிணம்போல விழுந்துகிடந்தார்கள்]; சிலர்—,— பட்டார் - (அச்சத்தினால் இறந்தார்கள்); சிலர்—, பயம் உந்த திண்டாடி திசை அறியா மறுகினர் செற்றார் - பயமானதுதூண்ட அலைசற்பட்டுத் திக்குத்தெரியாமற் கலங்கினவர்களாய் வலியொடுங்கினார்கள்; சிலர்—செலவு அற்றார் - போகமாட்டாமற் கலங்கினார்கள்; கண்டார் கண்டது ஓர் திசையே - கண்டவர் கண்டதிசைகளிலேயெல்லாம், படை கை விட்டார் - ஆயுதங்களைக் கைநழுவவிட்டவர்களாகி, விசைகொடு கால் விட்டார் - வேகத்தோடு ஓடலானார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]பொரு. [2]சென்றார். (௩௯)

௪௦. *மீனாய் வேலையை யுற்றார் சிலர்சிலர் பசுவாய் வழிதொறு மேய்வுற்றா, ரூனார் பறவையின் [1]வடிவுற் றார்சிலர் சிலர்நான் மறையவ ருருவானார், மானார் கண்ணிள [2]மடவா ராயினர் முன்னே தங்குழல் வகிர்வுற்றா, ரானார் சிலர்சில ரையா நின்சர ணென்றார் நின்றவ ரரியென்றார்.*

(இ - ள்.) சிலர்—, மீன் ஆய் - மீனுருவங்கொண்டு, வேலையை உற்றார்- சமுத்திரத்தைச் சேர்ந்தார்கள்; சிலர்—, பசு ஆய் - பசுக்களின் வடிவங்கொண்டு, வழி தொறும் மேய்வு உற்றார் - வழிகள்தோறும் மேயத்தொடங்கினார்கள்; சிலர்—,—ஊன் ஆர் பறவையின் வடிவு உற்றார் - மாமிசத்தைக் கொத்தித் தின்னுகின்ற பட்சிகளின்வடிவத்தைக் கொண்டார்; சிலர்—, நால் மறையவர் உரு ஆனார்-பிராமணர்வடிவங்கொண்டுநின்றார்கள்; சிலர்—, மான் ஆர் கண் இள மடவார் ஆயினர் - மான்போன்றகண்கள்படைத்த இளையமகளிர்போன்ற வடிவமுடையவராய், முன்னே தம் குழல் வகிர்வுற்றார் ஆனார்

அநுமானெதிரிலே தமது கூந்தலை விரித்துக்கொண்டுநின்றார்கள்; சிலர்—,— ஐயா நின் சரண் என்றார் - ஐயனே! நாங்கள் உன்னடைக்கலம் என்றார்கள்; சிலர் - வேறுசிலர்,—நின்றவர் அரி என்றார்-'நாங்கள் உமது பகைஞரல்லோம்; (இங்கே) நிற்பவரே உமது பகைஞர்' என்றார்கள்; (எ - று.)

அரக்கர் வேண்டியவுருக்கொள்ளவல்லவராதலால், மீன்முதலானவடிவங் கொண்டனரென்க. பி - ம்:—[1]வடிவானார். [2]மடவராயிவன்முன்னே.

௪௧. தந்தா ரமு[1]முறு கிளையுந் தமையெதிர் தழுவுந் தொறு
நும தமரல்லேம், வந்தேம [2]வானவ ரென்றே கினர்சிலர் சிலர்மா
னுயரென வாய்விட்டார், மந்தா ரங்கிளர் பொழிலவாய் வண்டுக
ளானார் சிலர்சிலர் மருள்கொண்டா, ரிந்தா ரெயிறுக ளிறுவித்தார
சில ரெரிபோற் குஞ்சியை யிருள்வித்தார்.

(இ - ள்.) சிலர் - வேறுசில அரக்கர், தம் தாரமும் உறு கிளையும் - தமது மனைவிமாரும் நெருங்கின உறவுமுறையாரும், தமை எதிர் தழுவும் தொறும்- (அநுமானிடத்து அச்சத்தினால் எதிரேவந்து) தழுவிக்கொள்ளும்போதெல்லாம், (தாமும் அச்சங்கொண்டிருத்தலால் தம்மை மறைக்கவேண்டி), (தம்மை), 'நுமதமர் அல்லேம் - (நாங்கள்) உமது சுற்றத்தாரல்லேம்; வந்தேம் - வந்தோங்கள், வானவர் - தேவர்கள்,' என்று - என்றுசொல்லிவிட்டு, ஏகினர்- (அப்பாற்) போய்விட்டார்கள்; சிலர்—, மானுயர் என வாய்விட்டார் - (உமது சுற்றத்தாரான அரக்கரல்லோம், (நாங்கள்) மனிதரென்றுசொன்னார்கள்; சிலர்—, மந்தாரம் கிளர் பொழிலவாய் - மந்தாரமென்ற தேவவிருட்சம்விளங்குகின்ற சோலையினிடத்தில், வண்டுகள் ஆனார் - வண்டுகளின் உருவங்கொண்டு சென்றார்கள்; சிலர்—, மருள் கொண்டார் - (செய்யவேண்டுவது இன்னதெனத்தோன்றாமல்) மயங்கிநின்றார்கள்; சிலர்—, (தமது அரக்கவடிவத்தை மாற்றும்பொருட்டு), இந்து ஆர எயிறுகள் இறுவித்தார் - பிறைச்சந்திரன்போன்ற (தமது) கோரதந்தங்களை ஒடித்திட்டு, எரி போல் குஞ்சியை - நெருப்புப்போலச் செந்நிறமுள்ள (தம்) மயிரை [செம்பட்டமயிரை], இருள்வித்தார் - கருமையாகச் செய்துகொண்டார்கள்; (எ - று.)

மந்தாரம் - தேவதருக்கள் ஐந்தனுள் ஒன்று; இது-மற்றைத்தேவதருக்களுக்கும் உபலட்சணம். பி - ம்:—[1]மூது. [2]வானரம். (௪௧)

வேறு.

௪௨.—அழுகை யொலி.

குண்டலக் குழைமுகக் குங்குமக் கொங்கையார்
வண்டலைத் தெழுகுழற் கற்றைகால் [1]வருடவாய்
விண்டலைத் தகவிரைக் குமுதவாய் விரிதலா
லண்டமுற் றுளதவ ரழுதபே ரமலையே.

(இ - ள்.) குண்டலம் குழை முகம் - குண்டலமென்றகாதணியணிந்த செவியையுடைய முகத்தையுடைய, குங்குமம் கொங்கையார் - குங்குமக்

குழம்பையணிந்த ஸ்தநங்கள்படைத்தவரான இராக்கத மகளிர்,—வண்டு அலைத்து எழு குழல் கற்றை கால்வருட ஆய - வண்டுகளை அலையச்செய்து மேலெழுப்பப்பெற்ற தமது கூந்தற்றொகுதி அவிழ்ந்து கால்களிலேவிழுந்து புரண்டுகொண்டிருக்கும்படியாகி, விரை குமுதம் அலத்தகம் வாய் - நறுமணமுள்ள ஆம்பல்போன்ற செம்பஞ்சூட்டிய தமதுவாய்கள், விண்டு விரிதலால் - திறந்துவிரிவதனாலே, அ ஊா அமுதபோ அமலை - அந்த இலங்கையிலுள்ளார் அழுத பெருங்குரலோசை, அண்டம் உற்று உளது - மேலுலகம்வரையில் எட்டிற்று; (எ - று.)

அரக்கியா கால்களிற்படும்படி தமது கூந்தலை விரித்துக்கொண்டு பேராரவாரந்தோன்ற அழுதன ரெனபதாம். அலத்தகம் வாயக்கும் ஊட்டப்படுதலை "அம்மலரடியுங்கையு மணிகிளர்பவளவாயும், செம்மலர் நுதலு நாவுந் திருத் தொளி யுகிரோடங்கேழ், விம்மிதப்பட்டுவீழ வலத்தகமெழுகியிட்டாள்" என்ற சிந்தாமணியினாலும் அறிக. பி - ம்.—[1]வருடலால். (௪௨)

௪௩.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் அரக்கமாதர் துயரப்படுவதைக் கூறும்.

கதிரெழுந் தனையசெந் திருமுகக் கணவன்மா
ரெதிரெழுந் [1]தடிவிழுந் தழுது[2]சோ ரிளநலா
[3]ரதிநலங் கோதைசே ரோதியோ டன்றவூ
ருதிரமுந் தெரிகிலா திடைபரந் தொழுகியே.

(இ - ள்.) கதிர் எழுந்த அனைய செம் திரு முகம் கணவன்மார் - சூரியோதயமானாற்போன்ற சிவந்த அழகியமுகங்களையுடைய தமது நாயகருடைய, எதிர் - முன்னே, எழுந்து - போய், அடி விழுந்து அழுது சோர் - கால்களில்விழுந்து அழுது சோர்கின்ற, இள நலார் - இளம்பெண்களுடைய, அதி நலம் கோதை சேர் ஓதியோடு - மிக்க அழகுள்ள மாலையையணிந்த கூந்தலுடனே, அன்று அ ஊா உதிரமும-அப்பொழுது அந்த ஊரிற்பெருகுகின்ற இரத்தமும், பரந்து ஒழுகி - பரவிப்பெருகி, இடை - வேற்றுமை, தெரிகிலாது - அறியமுடியாதபடி யாயிற்று; (எ - று.)

இளநலார் ஓதியும் இரத்தமும் செந்நிறமாக இருத்தலால், வேற்றுமை தெரியாததாயிற் றென்க. ஓதிக்கும் உதிரத்துக்கும் வேறுபாடு தோன்றாமை கூறியது - மறைவணியாம்; இதனை, வடநூலார் மீலிதாலங்காரமென்பா. பி - ம்:—[1]இடை. [2]சோ. [3]அதிரவங்கோதை. (௪௩)

௪௪. தாவில்வெஞ் செருநிலத் திடையுலந் தவர்தமே
லோவியம் புரைநலார் விழுதொறுஞ் சிலருயிர்த்
தேவுகண் களுமிமைத் திலர்களா [1]மிதுவெலா
மாவியொன் றுடலிரண் [2]டாயதா லேகொலாம்.

(இ - ள்.) தா இல - குற்றமற்ற, வெம் சருநிலத்திடை - கொடிய போர்க்களத்திலே, உலநதவர்தமமேல்-இறந்த வீரர்களின்மீது, ஓவியம்புரை நலார் சிலர் - சித்திரப்பதுமைபோன்ற அழகிய சிலமகளிர், விழு தொறும் - விழும்போதெல்லாம், உயிர்த்து - மூச்சுவிட்டு, ஏவுகணைகளும் இமைதிலா

கள் ஆம் - அம்புபோன்ற கண்களும் இமையாதவரானார்கள்; இது எலாம் இவ்வாறான செயலெல்லாம், ஆவி ஒன்று உடல் இரண்டு ஆயதாலே கொல் ஆம - உயிரொன்று உடம்பிரண்டு ஆனபடியினாலேதான்போலும்; (எ - று.)

மகளிர் இறந்த தம்கணவர்மீதுவிழுந்து அழுகையில மூர்ச்சித்து உயிரப்பும் கண்ணிமைத்தலும் * இல்லாதவராயினரெனக; இவ்வாறு இம்மகளிரும் இறந்த கணவர்போல உயிர்ப்பிலலாமலும கண்ணிமையாமலும இருந்ததற்குக் காரணம் - புருஷனுக்கும மனைவிக்கும உடலிரண்டாயிருந்தும் ஆவி ஒன்றாயிருத்தலினாலேதானோ எனக் கவி உத்ப்ரேட்சிக்கின்றார்; இவ்வாறு உயிர்ப்பில்லாமை கண்ணிமையாமை என்றவற்றிற்குக் காரணமல்லாததைக் காரணமாக்கிக் கூறியது - ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணியாம். பி-ம்:—[1] இவை. [2] ஆதலால். (சச)

சரு. [1] ஓடினா ருயிர்களை யுடல்கள்போ லுதவியால்
வீடினார் வீடினா ரிடையுடற் குவைகள்வாய்
நாடினார் மடநலார் நவையிலா நண்பரைக்
கூடினா ரூடினா ருமபர்வாழ் கொம்பனார்.

(இ - ள்) மடம் நலார் - மடப்பத்தையுடைய மகளிராகிய அரக்கியர், உயிர்கள் நாடு உடல்கள் போல் - உயிர்களைத்தேடுகின்ற உடல்கள்போல, ஓடினார் - (தமது கணவரைத்தேடிக்கொண்டு) ஓடினவராய், வீடினார் இடை உடல் குவைகள் வாய் - இறந்துவீழ்ந்துள்ள அரக்கரின் நெருங்கிய பிணக் குவியலின் நடுவில், நாடினார் - கண்டுபிடித்து,—உதவியால் - (அவர்க்குச்செய்துள்ள) உதவியை நினைத்தலால், வீடினார் - இறந்தொழிந்து (வீர சுவர்க்கத்தையடைந்து), நவை இலா(த) நண்பரை-குற்றமற்ற தமகணவரை, கூடினார் - (அங்குச) சேரப்பெற்றார்கள்; உமபர் வாழ் கொம்பு அனார் - (அவ் வீரசுவர்க்கஞ்சேர்ந்த அக்கணவர்களையேதழுவிய) தேவலோகத்து வாழ்கின்ற பூங்கொம்புபோன்ற அமரமகளிர், ஊடினார் - பிணங்கினார்கள்; (எ - று)

தமதுகணவரைத் தேடிச சென்ற அரக்கியர்சிலர் போர்க்களத்தில் இறந்து வீழ்ந்துகிடந்த தமது கணவருடலைக்கண்டு அவர்களைத்தழுவி அவரிடத்துத்தாம் வைத்திருந்த பேரன்பினால் தாமும இறந்து, கணவன் புகுந்த உலகத்தை யடைந்து அவருடன் கூடினார்களாக, அதுகண்ட தேவமகளிர் பிணங்கினரென்பதாம். பி - ம் —[1] ஓடினாருடல்களுமுயிர்களபோலுதவியால். ( )

சகூ. திட்டவா ளனையகட் டெரிவையோர் திருவனா
ளாட்டினின் றயாவதோ ரறுதலைக் குறையினைக்
[1] கூட்டிநீ யோருயிர் துணைவனெனு [2] கோவினைக்
காட்டவா யாதியென் றழுதுகை கூப்பினாள்.

(இ - ள.) தீட்டு வாள் அனைய கண் - தீட்டிக்கூராகக்பெற்ற வாள்போன்ற கண்களையுடைய, திரு அனாள் ஓர் தெரிவை - இலக்குமி போன்ற ஓர் அரக்கப்பெண், ஆட்டில் நின்று - கூத்தாடுதற்றொழிலை மேற்கொண்டிருந்து, அயர்வது - சோர்ந்துபோன, ஓர் அறு தலை குறை

பினை - தலையற்றதொரு கபந்தத்தை, கூட்டி - (தலையோடு) சேர்த்து (அதனை நோக்கி), நீ—, ஓர் உயிர் துணைவன் - ஒப்பற்ற பிராணநாயகனுடைய, எம் கோவினை - எனது தலைவனை, காட்டுவாய் ஆகி - காட்டுபவனாகக் கடவாய், என்று—, அழுது—, கைகூப்பினள்—; (எ - று.)

"பேரொத்த வாயிரமபேர் மடிந்தாற் பிறக்கும் கவந்தம் பேரொத்தவர் டும்" என்றபடி பலவீரர் பட்டொழிந்தால், அப்போது தலையற்ற உடற்குறை யாகிய கவந்தம் எழுந்து ஆடுமெனக் கூறுவது, நூல்களின் மரபு; அவ்வா றுள கவந்தத்தோடு தலையினைப் பொருத்தி, ஓர் அரக்கமாது துயரத்தினால் விவேகம இலலாமையால், என் தலைமகனைக் காட்டவேணு மென்று அதனை இரந்தன ளென்க. பி - ம்:—[1]கூட்டிநின்று. [2]கோவினை நீ. (சசு)

சஎ. ஏந்தினு டலையையோ [1]ரெழுதருங் கொம்பனாள்
காந்தனின் றுடலா னுடறகவந் தத்தினை
[2]வேந்தனீ யலசினுய் விடுதியா னடடெனுப்
பூந்தளிர்க் [3]கைகளான் மெய்யுறப் புல்லினாள்.

(இ - ள்.) எழுத அரு ஓர் கொம்பு அனாள் - (சித்திரத்தில்) எழுத முடியாத [மிகக அழகுள்ள] பூங்கொம்புபோன்ற ஓர் இராக்கதப்பெண், தலையை ஏந்தினுள் - இறநத கணவன் தலையைக் கையிற்கொண்டு, நின்று ஆடுவான் காந்தன் உடல் கவந்தத்தினை - நினறு கூததாடுகின்ற கணவனது உடற் குறையைப்பார்தது, 'வேந்தன் - கணவனே, நீ—, அலசினுய் - (வெகுநேரம் ஆடியதனால்) இளைத்தாய்; (இனி) நடம்விடுதி - கூத்தாடுதலைவிடுவாய்', என்று—, பூ தளிர கைகளால் - மலரையும் தளிரையும்போன்ற மெல்லிய தன்கைகளினால், மெய் - (அக்கணவனுடைய) உடலை, உற புல்லினள் - இறு கத்தழுவிககொண்டாள்; (எ - று.—பி - ம்:—[1]எழுதுபூவ. [2]வேந்தநீ. [3]கையினால். (சஎ)

சஅ.—இங்ஙன் அரக்கியர் துயருற்றிறக்க, பருவத்தேவர் இராவணனிடம் செய்தி சொல்லச் சேறல்.

நாடினார் நாடியே நனைவருங் கொம்பனார்
வாடினா கணவர்தம மார்புறத தழுவியே
வீடினா ரவவயின் வெருவிவிண் ணவர்கடா
மோடினா ரசன்மாட் டணுகிநின் றுரைசெய்வார்.

(இ - ள்) நாடினார - (தம்கணவரைத) தேடினவர்களாகிய, நனைவரும் கொமபு அனார் - அரும்புகள் தோன்றுகின்ற பூங்கொம்புபோன்ற அரக்கமக ளிர, நாடி - தேடியடைநது, வாடினார் - சோர்ந்தவர்களாய், கணவர்தம் மார்பு உற தழுவி - இறந்தகணவரது மார்புகளை இறுகத தழுவிக்கொண்டு, வீடினார் - (தாமகளும) இறந்தொழிந்தார்கள்; அவயின் - அப்பொழுது, விண்ணவர்கள்தாம-(பொழிலுக்கு காவலான) பருவத் தேவர்கள், வெருவி - அச்சங்கொணடு ஓடிச்சென்று, அரசன்மாடு அணுகி நின்று உரை செய்வார - அரசனான இராவணனிடத்திற்போய் நினறுகொணடே நடந்தசெய்தியை

அட்சகுமாரன் இறந்திட்டதைச் சொல்லலானார்கள்; (எ - று)—இச்செய் செய்யுள் சில பிரதிகளிலில்லை. (௪௯)

வேறு.

௪௬—அவ்வேளையில் மந்தோதரி அழுதல்.

கயன்மகிழ் கண்ணிணை கலுழி கான்றுகப்
புயன்மகிழ் புரிகுழல் பொடிய ளாவுற
வயன்மகன் மகன்மக னடியின் வீழ்ந்தனண்
மயன்மகள் வயிறலைத் தலறி மாழ்கினாள்.

(இ - ள்.) மயன் மகள் - (அசுரசிற்பியான) மயனது குமாரியாகிய மண்டோதரி, கயல் மகிழ் கண் இணை கலுழி கான்று உக - கயல்மீன்போன்ற (தனது) இரண்டுகண்களிலிருந்தும் நீர் வழிந்து பெருகவும்,—புயல் மகிழ் புரி குழல் பொடி அளாவுற - காளமேகத்தையொத்த முறுக்கிவிட்ட கூந்தல் மண்ணின் புழுதியிலே புரளவும், அயன் மகன் மகன் மகன் - பிரமகுமாரனான புலஸ்தியனது குமாரனான விச்சிரவசுவினுடைய குமாரனான இராவணனது, அடியின்-பாதங்களில், வீழ்ந்தனள்-வீழ்ந்தவளாய், வயிறு அலைத்து அலறிமாழ்கினாள் - வயிற்றிலடித்துக்கொண்டு கதறிப்புலம்பினாள்; (எ - று.)

இச்செய்யுளை நோக்குமிடத்துக் கம்பர் அட்சகுமாரனை மந்தோதரி குமாரனெனவே கொண்டு கூறுகின்றனரென்று தோன்றுகின்றது. இனி, இறந்தவன் சகக்களத்திகுமாரனாயினும் அவனையும் தன் மகன்போலவே பாவித்து இங்ஙனம் குமாரன் இறக்கக் காரணமாயிருந்த இராவணனது தாள்களில் மந்தோதரிவிழுந்து அழுதனளென்பாருமுளர். (௫௯)

௫௦—யாவரும் புலம்புதல்.

தாவருந் திருநகர்த் தையலார் முதல்
லேவரு மிடைவிழுந் திரங்கி யேங்கினார்
காவலன் கான்மிசை விழுந்து காவன்மாத்
தேவரு மழுதனர் களிக்குஞ் சிந்தையார்

(இ - ள்) தா அரு திரு நகர் தையலார் முதல் எவரும் - குற்றமற்ற அழகிய இலங்காநகரத்திலே மகளிர் முதலிய எல்லாரும், இடை விழுந்து இரங்கி ஏங்கினார் - (இராவணனுடைய) பாதத்தினிடத்தில் விழுந்து இரக்கங்கொண்டு அழுதார்கள்; காவல் மா தேவரும் - சோலையைப்பாதுகாத்தலை மேற்கொண்ட சிறந்த பருவததேவரும், களிக்கும் சிந்தையார் - (இராவணனுக்கு நேர்ந்த அபஜயத்தினால்) மகிழ்கின்ற மனமுடையவர்களாயினும், காவலன் கால் மிசை விழுந்து அழுதனர் - இராவணனது பாதங்களில் விழுந்து அழுதார்கள்; (எ - று) இரண்டாமடி - முற்றுமோனை. (௫௦)

அட்சகுமாரன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது

பாசப்படலம்.

இந்திரசித்து அநுமானைப் பாசத்தாற்கட்டிய செய்தியைக் கூறும் பாகம். இங்கு 'பாசம்' என்றது பெரும்பாம்புவடிவுகொண்டு அநுமானைக் கட்டுகிற பிரமாஸ்திரத்தை. பாசம் - கயிறு: வடசொல். கயிறுபோலச் சுற்றிக் கட்டுதலால், பிரமாஸ்திரம், பாச மெனப்பட்டது; மேல் யுத்தகாண்டத்தில் "நாகபாசம்" என்பதுங் காண்க. பாசப்படலம் - பாசத்தைப்பற்றிய படலம் என இரண்டனுருபும்பயனுந் தொக்கதொகை; பாசத்தினது சம்பந்தமான படலம் என்று விரித்து, பாசத்தின்விஷயமான பாக மென்று கருத்து உரைப்பினுமாம்.

க.—அட்சகுமாரனைக் கொன்ற செய்தி கேள்வியுற்ற இந்திரஜித்து அநுமான்மீது பெருங்கோபங்கொள்ளுதல்

அவ்வழி யவ்வுரை கேட்ட வாண்டகை
வெவ்விழி யெரியுக வெகுளி வீங்கினா
னெவ்வழி யுலகமுங் குலைய விந்திரத்
தெவ்வழி தரவுயர் [1]விசயச் சீர்த்தியான்.

(இ - ள்.) அ வழி - அப்பொழுது, அ உரை கேட்ட - (அட்சகுமாரனை அநுமான் கொன்றனனென்ற) அந்தவார்த்தையைக் கேள்வியுற்ற, ஆண்தகை - ஆண்மைக்குணமுடையவனாகிய, இந்திரன் தெவ் அழிதர உயர் விசயம் சீர்த்தியான் - இந்திரனாகியபகைவன் வலியழியுமாறு உயர்ந்தவெற்றியைக் கொண்ட பெரும்புகழுடையவனான இந்திரசித்து,— வெவ் விழி எரி உக - பயங்கரமான தனது கண்களினின்று நெருப்புச் சிந்தவும், எ வழி உலகமும் குலைய - எல்லாவிடங்களிலுமுள்ள உலகங்களும் நடுங்கவும், வெகுளி வீங்கினான் - கோபம் மிகப் பெற்றான்; (எ - று.)

"சீர்த்தி மிகுபுகழ்" என்ற தொல்காப்பிய வுரியியற்சூத்திரத்தால், சீர்த்தியென்பது மிக்கபுகழையுணர்த்துவதோர் உரிச்சொல்லாமென விளங்கும். பி - ம்.—[1]விசயச்செய்கையான். இராவணன் திக்கு விசயஞ் செய்கையிற் சுவர்க்கலோகத்தையடைந்து இந்திரனை யெதிர்த்துப்போர் செய்தபொழுது, இராவணனால் இந்திரனைச் சயிக்கமுடியாத சமயத்தில், அவன் மகனான மேகநாதன் மாயையால் மறைந்து பொருது இந்திரனைக் கலங்கச்செய்து அவனை மாயப்பாசத்தாற் கட்டிக்கொண்டுபோய் இலங்கையிற் சிறைவைத்திட, அதனையுணர்ந்த பிரமதேவன் தேவர்கள்சூழ அங்கு வந்து இராவணனைக்கண்டு 'இந்திரனைச்சயித்ததனால், உன்மகனுக்கு 'இந்திரஜித்' என்று இனிப் பெயர் வழங்குக' என உபசாரவார்த்தைகூறி அம்மகனுக்கு வரமுமளித்து இந்திரனைச் சிறைமீட்டுக்கொண்டுசென்றன னென்பது வரலாறு.

உ.—இந்திரசித்து மனக்கோதிப்புடன் போர்குறித்து உக்கிரமாக எழுதல்.

அரஞ்[1]சுடர் வேற்றன [2] தனுச னிற்றசொ
லுரஞ்சுட [3]வெரியுயிர் தொருவ னோங்கினன்
புரஞ்சுட வரிசிலைப் பொருப்பு வாங்கிய
பரஞ்சுட ரொருவனைப் பொருவும் பான்மையான்.

(இ - ள்.) ஒருவன் - ஒப்பற்றவனான அந்த இந்திரசித்து,— அரம் சுடர் வேல் தனது அனுசன் இற்ற சொல் உரம் சுட - அரமென்னும் வாள்விசேடத்தால் (அராவப்பட்டு) விளங்குகிற வேலாயுதத்தையுடைய தனது தம்பியான அக்ஷகுமாரன் இறந்தா னென்ற வார்த்தை தன் மனத்தை யெரித்தலால், எரி உயிர்த்து - நெருப்புப்புறப்பட (க் கோப தாபத்தால் வெவ்விதாக)ப் பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு,—புரம் சுட - திரிபுரத்தை யெரிப்பதற்கு, வரி சிலை பொருப்பு வாங்கிய - கட்டமைந்த வில்லாகிய மகாமேருகிரியை வளைத்த, பரம் சுடர் ஒருவனை - எல்லா வொளிகளி னும் மேம்பட்ட ஒளிவடிவமைந்த திரிமூர்த்திகளி லொருவனான சிவபிரானை, பொருவும் - ஒக்கின்ற, பான்மையான் - தன்மையையுடையவனாய், ஓங்கி னன் - எழுந்தான்; (எ - று.)

போர்குறித்து எழுகிற இந்திரசித்துக்கு, திரிபுரமெரிக்கப் புறப்பட்ட சங்காரகடவுளான உருத்திரமூர்த்தியை உவமைகூறியது, பயங்கரமான தோற்றத்துக்கு என்க. அரம் - இரும்புமுதலியவற்றை அராவுங் கருவி. கீழ்ச்செய்யுள் இந்திரசித்தின் கோபரசத்தையும், இச் செய்யுள் அதனோடு சோகரசமுங் கொண்டு அவன் போர்குறித்து எழுந்ததையுங் கூறுதலால், கீழ்ச்செய்யுளோடு இச்செய்யுள் கூறியது கூற லெனனுங் குற்றத்தின் பாற்படாது; அன்றியும், ஒருவிஷயத்தையே பலவாறு கூறிவிளக்குதல் கவித்திறமாம். இனி, கீழ்ச்செய்யுளோடு இச்செய்யுளை குளகமாக்கி அவ் விடத்து அட்சகுமாரனிறந்தா னென்ற வார்த்தையைக் கேட்ட ஆண்மை யிற் சிறந்தவனான இராவணன் கண்கள் தீச்சொரியவும் எவ்வகையுலகமும் நடுங்கவும் அதிககோபங்கொண்டான் (அச்சமயத்தில்) முன்பு இந்திரனை வென்று மிக்க வெற்றியும் புகழும் படைத்தவனான ஒப்பற்ற இந்திரசித்து தன் தம்பி மாண்டன னென்ற சொல் வந்து செவிப்பட்டு நெஞ்சைச்சுடத் தீக்காலுமாறு பெருமூச்செறிந்துகொண்டு திரிபுரதகனஞ்செய்யும்படி மகா மேருவை வில்லாகவளைத்த உருத்திர மூர்த்திபோல மிக்க உக்கிரங்கொண்டு எழுந்தான் என்று உரைப்பாரு முளர். அநுஜன் என்ற வடமொழி - பின் பிறந்தவனென்று பொருள்படும். பி - ம்:—[1]சுடு. [2]இளவலற்ற. [3]எரிசிலை யொன்றவாங்கிமுப் - புரஞ்சுடுமொருவனிற பொலிந்து தோன்றினன. (உ)

௩.—இந்திரசித்து தேரேறுதலும், பெருங்துரலோடு வீரவாதங் கூறுதலும்.

ஏறினன் விசும்பினுக் கெல்லை [1]காட்டுவ
வாறிரு நூறுபேய் பூண்ட வாழித்தேர்

கூறின கூறின சொற்கள் கோத்தலாற்
பீறின நெடுந்திசை பிளந்த தண்டமே.

(இ - ள்.) விசும்பினுக்கு எல்லை காட்டுவ - வானத்தினது மேலெல்லையை இவ்வளவேயென்று தமது மிக்க உயர்ச்சியினால் காண்பிப்பனவான, ஆறு இரு நூறு பேய் - ஆயிரத்திருநூறுபேய்கள், பூண்ட - பூட்டப்பெற்றனவான, ஆழி தேர் - (வலிய) சக்கரங்களமைந்த ஒருதேரில், ஏறினன் - (இந்திரசித்து) ஏறினன்; கூறின கூறின - (அங்ஙனம் ஏறியஅவன்) மிகுதியாகச் சொன்ன, சொற்கள் - வீரவார்த்தைகள், கோத்தலால் - ஒருசேரக்கூடி மோதியதனால் நெடுந் திசை பீறின - நீண்டதிக்குக்கள் பிளவுபட்டன; அண்டம் பிளந்தது - அண்டகோளமும் பிளவுபட்டது; (எ - று.)

விசும்பினுக்கு எல்லைகாட்டுவ - ஆகாயத்தின் உயரம் எவ்வளவு உண்டோ அதுவரையிலும் உயர்ந்துள்ளவையென்பது கருத்து: தற்குறிப் பேற்றவணி. 'கூறின கூறின' என்ற அடுக்கு, மிகுதிப்பொருளது. பின்னிரண்டடி - இந்திரஜித்து வீரவார்த்தைகூறிய பெருங்குரலினாலாகிய அதிசயத்தை விளக்கவந்த உயர்வுநவிற்சியணி. பி - ம்.—[1]காட்டுவான், காட்டுவது.

வேறு.

௪.—அதிபயங்கரமான இந்திரசித்தின் ஆடம்பரம்.

ஆர்த்தன கழலுந் தாரும் பேரியு மசனி யஞ்ச
வேர்த்துயிர் குலையமேனி வெதும்பின னமரர் வேந்தன்
சீர்த்தது போரு மென்னாத் தேவர்க்குந் தேவ ராய
மூர்த்திக டாமுந் தத்தம் யோகத்தின் முயற்சி விட்டார்.

(இ - ள்.) (மற்றும் இந்திரசித்தினது), கழலும் - வீரக்கழலும், தாரும் - வீரகிண்கிணியும், பேரியும் - யுத்தவாத்தியங்களும், அசனி அஞ்ச ஆர்த்தன - இடியும் அஞ்சிப்பின்னிடும்படி மிகுதியாக ஒலித்தன; (அம்முழக்கத்தைக் கேட்டு), அமரர் வேந்தன் - தேவராஜனான இந்திரன், உயிர் குலைய மேனி வேர்த்து வெதும்பினன் - (என்னாகுமோ வென்ற அச்சத்தால்) உயிர்கலங்க உடல் வியர்த்துத் தவிப்புற்றான்; தேவர்க்கும் தேவர் ஆய மூர்த்திகள்தாமும் - எல்லாத்தேவர்கட்குந் தலைமைத்தேவர்களான அயன் அரி அரன் என்னுந் திரிமூர்த்திகளும், போரும் சீர்த்தது என்னா - 'யுத்தம் வலிமைப்பட்டது' என்று எண்ணி, (அக்கவலையினால்), தத்தம் யோகத்தின் முயற்சி விட்டார் - தமதம்செய்தொழிலின் முயற்சியைக் கைவிட்டார்கள் [படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்னும் தம்தம்தொழில்களை யொழிந்து நின்றார்கள் என்றபடி].

தார் - கிண்கிணிமாலை; முந்துறப் பொருபடையுமாம். அதாவது - முன்னணிச்சேனை; அது - கொடிப்படையெனவும் தூசிப்படையெனவும் படும். தார் என்பதற்கு - படை, படைவகுப்பு என்ற பொருள்களுமுண்டு,

மாலையென்று பொருள்கொண்டால், போர்க்கு அறிகுறியாக அவனணிந்த தும்பைப்பூமாலை தன்னிடத்து மொய்க்கும் வண்டுகளின்ஒலியால் ஆரவாரித்ததென்று கொள்ளவேணடும். தேவர்க்குந் தேவராய மூர்த்திகள் - பிரம விஷ்ணு ருத்திரர். மூர்த்திகள - பெரியோர். யோகம் - உத்தியோகம் இச்செய்யுள் - இந்திரசித்தின் யுத்தாடம்பரத்தை விளக்குகிற உயர்வு நவிற்சியணி. (௪)

ரு.—இந்திரசித்தின் வீரக்கருத்தும், அதுபற்றிய செயலும்.

தம்பியை யுன்னுந் தோறுந் தாரை நீர் ததும்புங் கண்ணான்
வம்பியல் சிலையை நோக்கி வாய்மடித் துருத்து நக்கான்
கொம்பியன் மாய வாழ்க்கைக் குரங்கினாற் குரங்கா வாற்ற
லெம்பியோ தேய்ந்தா னெந்தை புகழன்றோ தேய்ந்த தென்றான்.

(இ - ள்.) தம்பியை உன்னுந்தோறும் தாரை நீர் ததும்பும் கண்ணான் - தன்தம்பியான அட்சகுமாரனிறந்த செய்தியை நினைக்கும் பொழுதெல்லாம் (அவனிடத்து அன்பினாலாகிய சோகத்தால) தாரை தாரையாக நீர்தளும்பிப் பெருகுங் கண்களை யுடையவனாகிய இந்திரசித்து—'கொம்பு இயல் மாய வாழ்க்கை - மரக்கொம்புகளிலே சஞ்சரிக்கிற நிலையிலலாத வாழ்வையுடைய, குரங்கினால் - இந்த ஒரு குரங்கினால், குரங்கா ஆற்றல் எம்பியோ தேய்ந்தான்-(எப்பொழுதுந்) தாழாதவலிமையையுடைய என்தம்பியான அட்சனோ மெலிவுறறழிந்தான்? [அல்லன] எந்தை புகழ் அன்றோ தேய்ந்தது - என் தந்தையான இராவணனது கீர்த்தியன்றோ மெலிவுற்று அழிந்தது,' என்றான் என்று எணணினவனாய்,—வம்பு இயல் சிலையை நோக்கி - போர்த் தொழிலுக்கு ஏற்ற தன்வில்லைப் பார்த்து, உருத்து வாய் மடித்து நக்கான் - (அநுமான்மீது) கோபித்து (அதனால்) தனது உதட்டை மடித்துக் கடித்துக் கொண்டு சிரித்தான்; (எ - று.)

'குரங்கினால் எம்பியோ தேய்ந்தான், எந்தைபுகழன்றோ தேய்ந்தது' என்றது - ஒழிப்பணி. "சிறப்பினும் பொருளினுங் குணத்தினு முண்மை, மறுத்துப் பிறிதுரைப்ப தவநுதியாகும்" என்ற தண்டியலங்கார சூத்திரத்து 'அவநுதி' எனபது 'ஆகும்' என்ற மிகையினால் வினையவநுதி கொள்ளப்பட்டமை யுணர்க. ஓ - எதிர்மறை. அன்றோ - தேற்றம். ஓரிடமின்றிக் காடுகளிலும் மலைகளிலும் மரக்கிளைகளில் திரிந்துவாழுந் தன்மையதான எளியதொரு குரங்கு இராவணகுமாரனான அட்சனைக் கொன்றது, அவ்விராவணன் திக்குவிசயஞ்செய்து எல்லாவுலகத்தும் பரப்பிய புகழுக்கு அழிவு செய்வதாதல் காண்க. குரங்கினது எளிமை தோன்ற, 'கொம்பியல் மாய வாழ்க்கை' என்றான். மரக்கொம்புகளிற் சஞ்சரித்தலால் குரங்குக்கு, வடமொழியில் 'சாகா மருகம்' என ஒரு பெயரிருத்தலை உணரத்தக்கது. மாய வாழ்க்கை - பொய் வாழ்வு; மறைந்துவாழ்தல் எனினுமாம்; வஞ்சகவாழ்வென்றுங் கொள்ளலாம், மகாமாயாவியான இந்திரசித்தும், 'மாயவாழ்க்கைக் குர

கு' என்று வெறுத்து உரைக்கும்படி யிக்கிருந்தது அநுமான் மாயையின் வல்ல அரக்கர்பலரை எளிதிற் பொருது தொலைத்த திறமென்க. குரக்குதல் - வினைதலாதலே "இலைப்பொழில் குரகின" எனச் சிவகசிந்தாமணியிலுங் காண்க. குரக்கு என்ற சொல்லே, கருத்திலும் செயலிலும் நேர்மையின்றிப் பலவிகற்பங்கொண்ட நோளுதலுடைமைபற்றி வந்த பெய ரென்னலாம். பி - ம்:—[1]நினையுர். [2]தரங்கவாற்றல். (௫)

௬.—இந்திரசித்தைச் சார்ந்த சேனையின்மிகுதி.

வேறிரண் டனவும் விலலு [1]மிடைந்தவும் வெற்பென் றுளுங்
கூறிரண் டாக்கும வாட்கைக் குழுவையுங் குணிக்க லாற்றேஞ்
சேறிரண் டருகு செய்யுஞ் செறிமதச சிறுகண் யானை
யாறிரண் டஞ்சு நூற்றி னிரட்டிதேர்த் தொகையு மஃதே.

(இ - ள்.) வேல் திரண்டனவும - வேல்வீரர்களாக வந்துகூடிய பதாதிச்சேனைகளையும், வில்லு மிடைந்தவும் - வில்லாளிகளாகவந்து நெருங்கிய பதாதிசசேனைகளையும், வெற்பு என்றாலும் கூறு இரண்டு ஆக்கும் வாள் கை குழுவையும் - மலைகளே எதிரிகளென்றால் அவற்றையும் இரண்டு துண்டாகத்துணிக்கவல்ல வாளாயுதத்தை யேந்திய கைகளையுடைய பதாதிகளின் கூட்டத்தையும், குணிக்கல் ஆற்றேம் - இவ்வளவென்று தொகையிடவல்லே மல்லேம்; இரண்டு அருகு சேறு செய்யும் செறி மதம் - இருபுறத்திலும் (பொழிந்து நிலத்தைச) சேறாக்குகிற மதநீர்ப்பெருக்கையும், சிறுகண் - (சிறியகண்களையுமுடைய, யானை - யானைகளின்தொகை, ஆறு இரண்டு அஞ்சுநூற்றின் இரட்டி - பன்னீராயிரமாம்; தேர் தொகையும் அஃதே-தேர்களின் அளவும் அவ்வளவே [பன்னீராயிரமே]; (எ - று.)

இந்திரசித்து கோபங்கொண்டு எழுந்து தேரேறி வீரவாதங் கூறியமாத்திரத்தில் அவனது குறிப்பையறிந்து தொழில்செய்யுஞ் சேனைகள் போர்க்குச் சித்தமாய்ப் போர்ப்பறைமுழக்கம் முதலியவற்றோடு உடனெழுந்தன வென்க."ஒத்தவில்வேல்வாள்யானை உயர்பரிதேரோடாறே"என்ற அறுவகைப் படைகளுள் வேற்படை, விற்படை, வாட்படை, யானைப்படை, தேர்ப்படை என்ற ஐந்தையும் இக்கவியிற் கூறி, குதிரைப்படையை அடுத்தகவியில் 'ஆயமா' எனக் கூறுவர். யானை தேர் குதிரைகட்கு 'பன்னிரண்டாயிரம்' என்று தொகைகூறி, மற்றைக காலாள்வீரவகை மூன்றிற்கும் தொகை குறிககவல்லோமல்லோ மென்று அளவின்மை கூறினர். 'குணிககலாற்றேம்' என்றது, கவிக்கூற்று. பி - ம்:—[1]மிடைந்துள. (௬)

எ.—இந்திரசித்து இராவணன் மாளிகையிற் செல்லுதல்.

ஆயமாத் தானை தான்வந்[1]தண்மிய தண்ம வேனைத்
தீயவா னிருதர் வேந்தா சொந்தவர் சேரத் தேரி
னேயெனு மளவின் வந்தா னிராவண னிருந்த யாணர்
வாயிறோய கோயில் புக்கா னருவிசோர வயிரக் கண்ணன்.

(இ - ள்.) ஆய - அவ்வாறே ஆகிய [பன்னீராயிரமென்னுந் தொகையளவினவாய்த திரண்ட], மா தானை - குதிரைச்சேனையும், வந்து அணமியது - வந்து இந்திரசித்தினருகில் கூடிற்று; அணம - (அதுமனம அறுவகைப்படையும) வந்துகூடவும,—ஏனை-மற்றும், தீய வாள நிருதர் வேந்தா- கொடிய வாளாயுததனதயேந்திய இராககத (சேனை)ததலைவர்கள, சேர்ந்தவர் சேர - திரண்டு (தன அருகில்) வநதுசேரவும்,—அருவி சோர் வயிரம் கணணன் - (தமபியிறந்தசோகததால்) மலையருவிபோல இடையறாது நீரொழுகுகின்றனவும் (அநுமான்மீது உணடான) கோபம் வெளிபபடுவனவுமாகிய கணகளை யுடையவனுன இந்திரசித்து, எயெனும அளவின் - விரைவிலே, தேரின் வந்தான் - தேரின்மீது வந்து, இராவணன் இருநத யாணாவாயில் தோய் கோயில் புக்கான-இராவணன்வசித்திருந்த அழகியவாயிலபொருந்திய அரண்மனையுட் சென்றான்; (எ - று.)—தான் - அசை.

கொடியவர்களாகிய அரக்கர்கள் பிராணிசட்குத தீங்குசெய்தற் பொருட்டு எப்பொழுதும் கையில் வாளேந்திநிற்றல் இயல்பாதலால், 'வாள்' என்பது, அரககர்க்குச சாதியடைமொழியாய்க் கூட்டிவழஙகபபடும். இங்கு 'நிருதர்வேந்தா' என்றது, அரககாகளிற் படைத்தலைவராயுள்ளாரை. சேர்தல் - தம்மில்திரளுதலும், வந்து சமீபித்தலும். 'யாணாவாயில்' என்பதற்கு - எபபொழுதும புதிதாகவேயிருககுமபடி செவ்வைசெய்து அலஙகரிக்கப்பட்டுள்ள வாயில என்றுமாம; யாணா - புதுமை. "பலகமையும கேணமையும் கண்ணுரைககும்" என்றபடி வெகுளிக்குறிப்புக் கணபாாவையில் தோன்றுதலால், 'வயிரககண்ணன்' என்றா. பி - ம்.—[1]அணவினதணவுதானைத்.()

அ.—இந்திரசித்து இராவணனிடம் பேசத்தொடங்குதல்.

தாளிணை விழுந்தான் றம்பிக் [1]கிரங்கினன் றறுக ணனுந்
[2]தோளிணை பற்றி யேந்தித் தழுவின னழுது சோர்ந்தான்
வாளிணை [3]நெடுங்கண் மாதர் வயிறலைத் தலறி [4]மாழ்க
மீளிபோன் மொய்ம்பி னனும் விலக்கினன் விளம்பலுற்றான்.

(இ - ள்) (இராவணன்மாளிகையினுட் சென்ற இந்திரசித்து), தாள் இணை விழுநதான் - (அவனுடைய) இரண்டுகால்களிலும விழுநது [வணஙகி], தமபிககு இரஙகினன் - தமபியான அட்சகுமாரனிறந்ததற்காகச் சோகித்துப்புலமபினன்; தறுகணனும் - அஞ்சாமையையுடையவனன இராவணனும, தோள் இணை பற்றி எந்தி தழுவினன் - (இந்திரசிததின்) தோள்களிரணடையும் பிடிதது எடுதது (அவனை)க் கட்டியணைததுக கொணடு, அழுது சோர்ந்தான் - புலமபிசசோகிததான்; (அபபொழுது), வாள இணை நெடுஙகண மாதர் - வாளாயுதததுக்குச் சமானமான நீணடகணகளையுடைய (மநதோதரிமுதலிய) மகளிர, வயிறு அலைதது அலறி மாழ்க - வயிற்றிலடிததுககொணடு கதறிவருந்த, மீளி போல் மொய்மபினனும் விலககினன் விளம்பல் உற்றான் - [illegible] வலிமையுடையவனன இநதிரசித்தும (அவாகளை)

விலக்கி (த் தந்தையைநோக்கி) ஒன்றுசொல்லததொடங்கினான்; (எ - று.)— அதனை, அடுத்த நான்குகவிகளிற் காண்க.

'மீனிபோல் மொய்ம்பினன்' என்பதற்கு - அரசனான இராவணன் போலவே வலிமை யுடையவனாகிய அவன்மகனென்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.
பி - ம்:—[1]இரகுவரன். [2]தோளிணைப். [3]செடுங்கண்ணார்தம். [4]மாழ்கி. (அ)

கூ.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - இந்திரசித்து இராவணனை நோக்கிச் சிலகூறுதல்.

ஒன்றுநீ யுறுதி யோரா யுற்றிருந் துளைய கிற்றி
வன்றிறற் குரங்கி னாற்றன் மரபுளி யுணர்ந்து மன்னா
சென்றுநீர் பொருதி ரென்று திறத்திறஞ் செலுத்தித் தேயக்
கொன்றனை நீயே யன்றோ வரக்கர் தங் குழுவை [1]யென்றான்.

(இ - ள்.) மன்னா அரசனே! நீ—, உறுதி ஒன்றும் ஓராய் - நன்மை விளைப்பதொன்றையும் சிறிதும் ஆலோசிக்கின்றாயில்லை; உற்று இருந்து உளையகிற்றி - துன்பத்தையடைந்து நின்று (அதன்பின்பு) வருந்துகின்றாய்; வல்திறல் குரங்கின் ஆற்றல் - கொடியவலிமையையுடைய குரங்கினது வல்லமையை, மரபுளி உணர்ந்தும் - (கடல்கடந்துவந்து அசோகவனத்தை யழித்ததுமுதலாக) முறைமையாக அறிந்திருந்தும், நீர் சென்று பொருதிர் என்று திறம திறம் செலுத்தி - 'நீங்கள் போய்ப் போர்செய்வீர்கள்' என்று ஏவி வரிசைவரிசையாக அனுப்பி, நீயே அன்றோ அரக்கர்தம் குழுவை தேய கொன்றனை - நீயேயன்றோ இராக்கதர்களுடைய கூட்டத்தைக் குறைந்தொழியும்படி கொன்றுவிட்டாய்', என்றான் - என்று (இந்திரசித்து இராவணனை நோக்கிக்) கூறினான்; (எ - று.)

கடத்தற்கு அரிய மிககாவலையுடைய இவ்விலஙகாபுரியினுள்ளே ஒரு குரங்கு வந்து சிறிதும் அச்சமின்றி அசோகவனத்தையழித்துத தன்னை யெதிர்க்குமரககரையும அழிககத தலைப்பட்டதென்றமாத்திரத்தால் அக்குரங்கின்வல்லமையை நன்றாக அறியலாயிருந்தும், அதனை வலியடக்கிவெல்லுந் திறமுள்ள என்னை அதனோடு எதிக்கச்செல்லு மாறு ஏவாமல் வேறுபல இராக்கதவீராகளை ஏவினது, நெருப்புசசுடு மென்று அறிந்திருந்தும் அதிற் கைவைத்தால் வைப்பவரதுபிழையே யாதல்போல ஏவின உனது பிழையேயாகும் என இராவணனைநோக்கி இந்திரசிதது கூறினனென்க. மேல்நாக பாசப்படலதது இவ்வாறான கருத்துள்ள செய்யுள் வருவதுக் காணத்தக்கது. 'மரபு நீயுணாந்து மன்னோ' என்ற பாடத்துக்கு, அன்னோ எனப் பிரித்துக் கழிவிரக்கமாகக் கொள்க. திறம் - கூறுபாடு, பாகம். அன்றோ - தேற்றம்.
பி - ம்:—[1]எல்லாம், (கூ)

கഠ. கிங்கரர் சம்பு மாலி [1]கேடிலா வைவ ரென்றிப்
பைங்கழ லரக்க ரோடு முடன்சென்ற பகுதிச் சேனை
யிங்கொரு [2]வருமீண் டார்தா மில்லையே யறா குரங்க தெந்தாய்
சங்கர னயன்மா லென்பார் தாமெனுந் [3]தகைய தாமே.

(இ - ள்.) எந்தாய் - என்தந்தையே! கிங்கரர் - கிங்கரரென்னும் போர் வீரர்களும், சம்புமாலி - ஜம்புமாலியென்பவனும், கேடு இலா ஐவர் - அழிதலில்லாத பஞ்சசேனாபதிகளும, என்ற—, இ பைங் கழல் அரக்கரோடும் - பசுமையான வீரக்கழலையுடைய இந்த இராக்கதர்களுடனே, உடன் சென்ற- கூடிச்சென்ற, பகுதி சேனை - சேனையின் பாகங்களில், ஒருவரும் இங்கு மீண்டார் இல்லை எல - ஒருவரேனும் இங்குத் திரும்பி வந்தவரில்லை யென்றால், குரங்கு அது - அக்குரங்கு, சங்கரன் அயன் மால் என்பார் தாமே எனும் தகையது ஆமே - உருத்திரன் பிரமன் திருமால் என்னுந் திரிமூர்த்திகளின் சொரூபமே யென்று கருதத்தக்க பெருமையுள்ளதாமன்றோ? (எ - று.)

தோலாவென்றியுடைய கிங்கரரும் சம்புமாலியும் பஞ்சசேனாபதிகளும் ஆகிய இந்த இராக்கதவீரர்களையும் இவர்களுடன் சென்ற இராக்கதசேனைகளையும் ஒருவரேனும மீண்டுவரவொட்டாதபடி ஒரு குரங்கு கொன்றுவிட்டதென்றால், அந்தக்குரங்கை என்னவென்று நினைக்க வேண்டியது? திரிமூர்த்தி சொரூபமென்று நினைக்கவேண்டியதன்றோ என்பது கருத்து. இனி, ஈற்றடிக்கு - திரிமூர்த்திகளே யென்றுதான் சொல்லத்தக்கதாமோ? என்று பதவுரைகொண்டு, அவர்கட்கு இவ்வகைத்திறமின்மையால் அவர்களென்று சொன்னாலும் சரியாகாதென்ற கருதுரைப்பாருமுளர்; இப்பொருளில் ஈற்று ஏகாரம் - எதிர்மறை: அக்குரங்கு திரிமூர்த்திகளினும் மேம்பட்டதாகுமென்பது, இதன் தாற்பரியம். பி - ம் —[1]கேழிலா. [2]பேருமீண்டார். [3]தரத்ததாமே. (௬௦)

௬௧. [1]திக்கய வலியு மேனா டிரிபுரந் தீயச் செற்ற
[2]முக்கணன் கயிலை யோடு முலகொரு மூன்றும் வென்றா
யக்கனைக் கொன்று நின்ற குரங்கினை யாற்றல் காணடி
புக்கினி வென்று மென்றாற் புலம்பன்றிப் புலமைத் தாமோ.

(இ - ள்.) திக் கயம் வலியும - அஷ்டதிக்கஜங்களின் வலிமையையும், மேல் நாள் திரிபுரம் தீய செற்ற முக்கணன் கயிலையோடும் - முன்னொருகாலத்திலே முப்புரத்தையும எரியும்படி அழித்திட்ட திரிநேத்திரனான சிவபிரானது கைலாசகிரியையும், உலகு ஒரு மூன்றும் - மூன்று உலகங்களையும், வென்றாய் - சயித்தவனான நீ, (இப்பொழுது), அக்கனை கொன்று நின்ற குரங்கினை ஆற்றல் காணடி - அட்சகுமாரனைக் கொன்று தான்சோர்வுறாது நின்ற இக்குரங்கை (வெல்ல முதலிலேயே முயலாமல் அதனைத் தன் வலிமை காட்டும்படி விட்டு அதனை) இவ்வளவு வலிமையுடையதென்று பரீக்ஷைபார்க்கிறாய்; இனி - கிங்கரர்முதலிய இவ்வளவுபேரையும் அக்குரங்கு கொன்றபின்பு, புக்கு வென்றும் என்றால் - போய் (அதனை நாம) வெல்வோமென்றுசொன்னால் (அவ்வார்த்தை), புலம்பு அன்றி புலமைத்து ஆமோ - பிதற்றலாகக் கருதப்படுமேயன்றி அறிவுடைய வார்த்தையாகுமோ? ..

முதலிலேயே வெல்லாமல தலைக்கு ஏறவிட்டு நம்மவர்க்கு அழிவு நேர்ந்தபின்பு இனி வெல்வோமென்றால், அச்சொல் நன்குமதிப்

பைப்பெறாது என்பதாம். ஈற்றடிக்கு - இனிப் போய் வெல்வோமாயினும் முதலில் நம்மவர்பலர்க்கு அழிவுநேர்ந்ததனாலாகிய சோகத்துக்கும் அவமானத்துக்கும் பரிஹாரமில்லையாதலால் நாமசெய்தசெயல் அறிவுடையசெயலின்பாற்படாது என்று கருத்துஉரைப்பினும் அமையும். ஐராவதம் புண்டரீகம் வாமநம் குமுதம் அஞ்சநம் புஷ்பதந்தம் சார்வபௌமம் சுப்ரதீகம் என்ற எட்டியானைகளும் கிழக்குமுதலாக முறையே எட்டுத்திக்குக்களிலும் நின்று பூமியைத் தாங்குதலால், திக்கஜமென்று பெயர்பெறும். அவ் வடமொழித்தொடர், திக்கயமென்று விகாரப்பட்டது. இராவணன் திக்குவிசயஞ்செய்தகாலத்தில் திக்கஜங்களையெதிர்த்து அவற்றின் தந்தங்களையொடித்து அவற்றை வலிதொலைத்து வென்றனனென்க. த்ரிபுரம் - வடமொழித்தொடர்; பொன் வெள்ளி இரும்பு என்னும் இவற்றாலாகிய மதிலையுடைய மூன்றுபட்டணம். முக்கணன் - இயற்கைக்கண் இரண்டும் நெற்றிக்கண் ஒன்றுமாகிய மூன்றுகண்களையுடையவன்.

உலகு ஒருமூன்று - சுவர்க்கம் பூமி பாதாளம் என்பன. இராவணன் திக்குவிசயகாலத்தில் மூவுலகத்துமுள்ள அரசரனைவரையும் வென்றதனாலும், திரிலோகாதிபதியான தேவேந்திரனை வென்றிட்டதனாலும், உலகம் மூன்றையும் வென்றவனாவன். "திக்கின்மா வெலாந் தொலைத்து வெள்ளி மலையெடுத் துலகமூன்றுங் காவலான்" என்று கீழ் ஆரணியகாண்டத்திற் சூர்ப்பணகை கூறியதுங் காண்க. அக்கன் - வடசொற் சிதைவு. 'ஆற்றல் காண்டி' என்பது, பரீக்ஷைபார்க்கிறாயென்று பொருள்பட்டு, ஒருசொற்றன்மையுற்று, 'குரங்கினை' என்ற செயப்படுபொருளுக்கு முடிக்குஞ் சொல்லாய் நின்றது: ஆடவிட்டுநாடகம்பார்ப்பதுபோல இக்குரங்கை அது மனம்போனபடியெல்லாம் பல செயல்கள் செய்யும்படிவிட்டு வேடிக்கை பார்க்கின்றனையென்பதாம். பி - ம்:—[1] திக்கினைவென்றமேனாள். [2] முக்கணான்வானைவாங்கி. ()

௧௨.—இந்திரசித்து இராவணனுக்கு உறுதிகூறிப் போர்க்குச்செல்லுதல்.

ஆயினு மைய நொய்தி னாண்டொழிற் குரங்கை யானே
யேயெனு மளவிற் பற்றித் தருகுவெ னிடரொன் றென்று
நீயினி யுழக்கற் பாலை யலலை[1] நீ டிருத்தி யென்னா
போயின னமரர் கோவைப் புகழொடு கொண்டு போந்தான்.

(இ - ள்.) 'ஆயினும் - ஆனாலும், ஐய - ஐயனே! [தந்தையே!], ஆண்டொழில் குரங்கை - ஆண்மைத்தொழிலைச்செய்கிற இக்குரங்கை, யானே - நானே (சென்று), ஏ எனும் அளவில் - அதிசீக்கிரத்தில், நொய்தின் பற்றி தருகுவென் - எளிதிற் பிடித்துக் கொடுப்பேன்; இடர் என்ற ஒன்றும் நீ இனி உழக்கற்பாலை அல்லை - இனிமேல் நீ துன்பம் ஒருசிறிதையும் அனுபவித்துவருந்தத் தக்கவனல்லை; நீடு இருத்தி - நீண்டகாலம் இனிது வாழ்ந்திருப்பாயாக,' என்னா - என்று (இராவணனைநோக்கி உறுதிமொழி கூறிவிட்டு), போயினன் - (அநுமானைநோக்கிச்) சென்றான். (யாவனெனில்),—அமரர் கோவை புகழொடு கொண்டு போந்தான் - தேவராசனை

இந்திரனை அவனது கீர்த்தியுட்பட அடக்கிக் கட்டிக்கொண்டு வந்தவனென இந்திரஜித்து; (எ - று)

நொய்தின் - சிரமமின்றி, அலக்ஷியமாக. ஆண்தொழில் - பராக்கிரமச் செயல். உழக்கற்பாலை - உழத்தலாகிய பான்மையுடையாய். உழக்கல் என்பதை உழக்கு என்றவினைப்பகுதியின தொழிற்பெயரெனக் கொண்டு, துன்பமென்ற ஒன்றினாலும் கலக்கத்தக்காயல்லை யென்று பொருள்கொள்ளுதலுமொன்று; உழக்குதல் - கலக்கம. நீடு இருத்தி—நீடூழிவாழ்க; மிக்க அன்பினால் மைந்தன் தந்தைக்கு வாழ்த்துக் கூறினான். 'நீடு' என்ற வினைப்பகுதி தானே பெயர்த்தன்மைப்பட்டு நெடுங்காலத்தை யுணர்த்திற்று. அமரர்கோவைக் கொண்டு புகழொடு போந்தான் என்று இயைத்து, தேவேந்திரனைப்பற்றிக்கொண்டு அவ்வெற்றியினாலாகிய கீர்த்தியைப் பெற்று மீண்டு வந்தவனென்று உரைப்பினும அமையும். போந்தான்-பெயர். பி-ம்:—[1] ஈண்டு.

இங்கே சிலப்பிரதிகளிற் பலபாடல்கள் காணப்படுகின்றன: அவை வருமாறு:—

* 1. பத்தியிற் றேர்கள் செலலப் பவளக்கால குடைகள் சுற்ற
[1]முத்துநீச் சிவிகை தன்னை முகிலெனத் தழைகள் சுற்ற
மத்தவெங் கரிகளெல்லா மழையென [2]விருண்டு தோன்றத்
தத்திய பரிக[3]டன்னிற் சாமரை பதைப்ப வந்தான்.

பி - ம்:—[1] முத்தினில். [2] மருண்டு [3] தமமிம்.

2. சங்குகள் முழங்கப் [1]பேரி கடையுகத் திடியின் வீழ
வெங்குரற் றிமிலை யோடு கடுவையின் மரங்கள் வீங்கத்
தொங்கலின் குழாமுந் தூளி வெள்ளமும் விசும்பைத் தூர்ப்பத்
திங்களிற் குடைகள் பூப்பத் [2]திசைகளிற் றிரிய வந்தான்.

பி - ம்:—[1] பேரிசகடைகளிடியில். [2] திசைககளிறிரிய.

3. தீயினிற் [1]சேர வைத்த சின்னங்கள் வேறு வேறு
வாயினி [2]லூது வீரா வழியிடம் பெறாது செல்லக்
கா[3]யெரி கின்ற கண்ணி னரக்கர்கள் கடுத்துச் செல்ல
நாயகன் றாதன் றானு நோக்கின னகையுங் கொண்டான்.

பி - ம்.—[1] செலல. [2] ஊத. [3] பொனிறரேன் றுஙகண்ணி.

4. செம்பொனிற் றேரிற் பாங்கர் செங்குடைத் தொங்கற் காடு
முமபரிற் கொடிப ரொத்த வொருபிடி நுசுப்பிற் செவவாய்
வம்பவிழ் குழலி னார்கள் சாமரை [1]வகைந்து வீசக்
[2]கொம்பொடுங் கோலி தாரை குடர்பறித் தூத வந்தான்.

பி - ம்:—[1] பதைத்து. [2] கொம்பொடுகோடு.

* இப்பாடல்கள் பயில வழங்காமையின் இவைகட்கு உரையெழுதப்படவில்லை.

5. தொங்கலின் காடு நூறு யிர[1]மென்ப தொகைய வாகிப்
பங்கயில் பணிலம் பத்துப் பத்துநா றுகு மென்பர்
செங்குடை வெண்மை [2]நீலம் பச்சையோ டிளைய வெல்லாம்
பொங்கொளி மன்னு கோடிப் புரந்தரா நித்தர் சுற்ற.

பி - ம்:—[1]என்பாதோகைப்பிசசம். [2]நீலப்.

6. தீயெழு பொன்னின் சின்னம் [1]சின்னவீ பூரக்க வீரர்
வாய்களி றூத [2]பண்ணு மானமு மறுகிச் சேர்ந்தா
ராயது முடிவு காலங் [3]கிளாந்தன ரரக்க ரென்று
வாய்களிற பேசி வானோர் மணடினர் [4]மலைத ளேக்கி.

பி - ம்:—[1]சின்னம்வீழாககா. [2]மண்ணும்வானமும. [3]கிளர்ந்தன ராக்கர். [4]மலைகள்.

7. ஆரந்தரு மயிலிற் காடு மழலுமிழ் குநதக் காடுஞ்
சாரந்தரு சிலையிற் காடுந் தானவர் கடலு மின்ன
கிரநதாஞ் சங்கு தாரை நிலமகள் முழுகை யாற்றுள்
புரந்தா சித்து வந்தா னென்றன பொன்னின் சின்னம்.

8. புலித்தோலிற் பலகை யெலலாம் [1]பொருகடற் புரவி யென்னக்
கலித்தோடி யும்ப ரோடு மோட்டின காலனஞ்ச
வொலிதகாழி யுவாவுற்றென்ன வும்பர்தோ ரணத்தைமுட்ட
வலித்தாதிண் சிலைக ளெலலா மண்டின சாத்தின் மாரி.

பி - ம்—[1]போருகட்புரவிதென்ன.

9. கடுவையின் மரங்க ளோடுஞ் சகடைக டிமிலை தாக்க
வுடுவின மான வெலலா முதிாந்தன பூவி தென்ன
அடுபுலி யனைய வீர ரமரினி லாாபபு மானை
நெடுமணி [1]முழக்கு மோத மண்ணக நிறைந்த தன்றே.

பி - ம்:—[1]முழகுமோதை.

வேறு

10 எண்பதி னாயிர கோடி யிருஞ்சிலை
புண்பயில் வெஞ்சாம் பூட்டின ரொன்றோ
விண்புகு தோரண மெலலை [1]மறந்த
மண் [2]புகு கீர்த்தியன் மாருதி வாழ்ந்தான்.

பி - ம்:—[1]மறைநதது. [2]புகழ்.

11. [1]பாரொழு வாட்படை [2]பத்தினில வெள்ளம்
ஆறிரு கோடியின் வேலி னமைந்தா
கூறிடு வெள்ள மிடைந்தது குநதம
வீறுடை மாருதி [3]மேல்வரு சேனை.

பி - ம்:—[1]மாறெழு: [2]பத்திரு. [3]மேலின்.

12. பந்தென வாடிய பாய்பரி யெல்லாஞ்
சிந்தையின் முந்தின தேர்கள் செறிந்த
அந்தியின் மேனிய வானைக ளெல்லாம்
வந்தன [1]வண்ணனை யத்துகள் மாய்ப்ப

பி - ம்:—[1]மண்ணையடித.

13. சங்குகள் தாரைகள் சச்சரி சின்னம
எங்கு மியம்பின பேரி யிடித்த
வெஃகுர விற்பறை விண்ணி னிறைந்த
பொங்கி யரக்கர் பொருக்கென வந்தார்.

14. பார்த்தன பார்த்தன பாய்பரி யெங்குந்
தேர்த்திரள் தோத்திர ளத்திசை யெங்கும்
கார்த்திரண் மேனியி னிற்கய மெங்கு
[1]மார்த்தன மண்டும ரக்கர்க ளெங்கும்.

பி - ம்:—[1]ஆர்த்தனர்.

15. நுகம்படு தேரவை நூற்றிரு கோடி
யுகம்பிறி தொன்றுவந் துற்றது வென்ன
வகமபடு வாயி லரக்கர்க ளென்ன
வகம்படி வீரர்க ளாயிரு வெள்ளம்.

16. வெள்ளமோ ராறுடை விற்படை யென்பர்
துள்ளிய வாட்படை சொல்லிட வொண்ணா
[1]பொள்ள றருங்கரப பூட்கையு மஃதே
கள்ள வரக்கனை சுற்றினர் காப்பார்.

பி - ம்:—[1]பொள்ளல்கருங்கரிப்.

17. ஆய பெரும்படை செலவது கண்டு
மாய மிருந்திறல் வானர வீரன
நாயக னைத்திசை நோக்கி வணங்கி
மேயதொ ரின்பம் விளங்கிட நின்றான்.

18. [1]ஆழி யினாப வரக்கர் பெருமபடை
யேழுல கும்[2]பெரு மிடலென வீண்டிச்
சூழ வெழுந்தனர் தோன்றினர் தம்மைக்
[3]காழிய னோகுவக் கூவிடு கின்றான்.

பி - ம்:—[1]ஆழியனானை. [2]இடமில்லென. [3]கோழியினுக்கிய.

19. மாருதி [1]கூவி மகிழ்ந்தன னாகிக்
கூரிய புந்தியிற கோனைக் குறிக்கொண்டு
[2]காரென மேனி யரக்கர்கள் காணா
வாரிக ளாடு படுத்தன வாளி.

பி - ம்:—[1]கூறி. [2]காரணமேனி.

20. தூளி மிடைந்[1]தருந் தோன்றல வாகி
[2]யாளியி ஞானை யதிர்ந்தில னாகிச்
[3]சூளுற நோக்கினன் சோதனை பெற்றான்
[4]கோளை யடர்ந்தனன் கூறுதல் செய்தான்.

பி - ம்:—[1]உரு. [2]யாளியனானை. [3]சூழுற. [4]கோளை.

21. இந்திரன் முன்பு மிடுந்திரள் சோதிச்
சந்திர வெண்குடை தானெதிர் கண்டா
னந்தமில் கேள்விய னானைகள் காணுச
சிந்தை யுவந்து சிரித்துட னின்றான்.

22. சிந்தை யுவந்தவ [1]னாகி யரக்கனை
முந்தி யெழுந்து [2]முனிந்தமை நோக்கி
வெந்திற லாய்விரை யின்வரு கென்றா
[3]னிந்திர சித்தவ னென்ப திசைத்தான்.

பி - ம்:—[1]ஆகியதீயோன். [2]அழைத்தமை. [3]இந்திரசித்தவன்.

23. என்றவன் மாற்ற மிபம்புகல் கேட்டு
[1]குன்ற மெனும்புய வானர வீரன்
நனறிது நன்றிது வென்ன நயந்தான்
சென்றனை வுறற தரக்கர்கள் சேனை.

பி - ம்:—[1]வென்றிமிகுந்திறள்.

24. ஊழி யெழுந்துல கத்தை யொடுக்க
வாழியல் தானை யரக்க ரடங்க
வேழுல கும்மிட மிலலையெ னும்படி
யாழி கிளர்ந்தன வென்ன [1]வழைத்தான்.

பி - ம்:—[1]வளைத்தான்.

வேறு.

25. சந்திர னருக்கனொடு தாரகை யினங்கள்
சிந்திட வெழுந்த திசைமீண்ட வெதிர்செவ்வே
வந்தவிவ் வரக்கர்குழு வண்மையின வென்றா
லிந்திரனை யன்றியுல கேழும்வெலு மென்றான்.

கந.—இந்திரசித்தை வந்துஅடுத்த சேனையின் பரப்பு.

உடைந்தவ லிருளேற் றப்ப வுருகொடக் கதிர்க்குழாங்கண்
மிடைந்தன மிலேச்சி யாங்கு மெயயணி பலவு மின்னக்
குடைந்துவெம் பகைவருனறேய் கொற்றப்போர் வாள்வில் வீச
வடைந்தகா ரரக்கர் தானை யகலிட மிடமின் றென்ன.

(இ - ள்) உடைந்த - (முன்பு சூரியனுக்குத) தோற்றுப்போன, வல்
இருள் - வலிய இருட்டு, தோற்று-(அசசூரியனைத் தான்வெல்லுதற்பொருட்

த்) தவஞ்செய்து (அத்தவத்தின்பயனாக), பல் உரு கொடு - பலரூபங்களாக கொண்டு, அ கதிர் குழாங்கள் மிடைந்தன மிலைச்சி ஆங்கு - அந்தச் சூரியனது கிரணங்களின் கூட்டங்களை நெருக்க முள்ளனவாக (த தாம சேர்ந்து) அணிந்துகொண்டாற்போல, மெய் அணி பலவும் மின்ன - (இருள் நிறமான) தமஉடம்பில் தரித்த ஆபரணங்கள் பலவும பிரகாசிக்கவும்,— குடைந்து வெம பகைவர் ஊன் தோய் கொறறம போா வாள் - அழுந்திக் கொடியபகைவருடைய தசையிற பாயு மியல்புள்ளனவும் வெற்றியைத்தரும போரைச் செய்யவல்லனவுமான வாளாயுதங்கள், வில் வீச - ஒளியைவீசவும,—கார் அரககா தானை - கருநிறமுள்ள இராக்கதாகள்கூடிய சேனைகள், அகல்இடம இடமஇன்று என்ன அடைந்த - விசாலமான பூமியில் இடம் போதாதெனறு சொல்லுமபடி (இந்திரசிததை) அடுத்துவந்து கூடின; (எ-று)

இராககதாகளுடைய கருநிறமுள்ள உடம்புகளில் அணியப்பட்ட பல வகையாபரணங்கள நனகு விளங்குவதை, முனபு சூரியனுக்குத தோற்ற வலிய இருள் பின்பு தான அச்சூரியனைவெல்லத தவஞ்செயது பலவடிவங்கொண்டு வென்று அச்சூரியனுளிககறறைகளைத தமமேல் அடாததியாகத் தரிததிருநதாறபோலு மென வருணித்தார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. ஆங்கு - உவமவுருபு. நான்காமடி - உயர்வுநவிற்சியணி. இச்செய்யுள் பலபிரதிகளிலில்லை. (கங)

கச.— பெரிய இராக்கதசேனை சூழ அதன் நடுவிற் இந்திரசித்து நின்றநிலை.

ஆழியந் தேரு மாவு [1]மரக்கரு முருக்குஞ் செங்கட்
சூழிவெங் [2]கோப மாவுந் [3]துவன்றிய நிருதர் சேனை
யூழிவெங் கடலிற் சுற்ற [4]வொருதனி நடுவ ணின்ற
பாழிமா மேரு வொத்தான் வீரத்தின் [5]பான்மை தீர்ப்பான்.

(இ - ள்.) ஆழி அம தேரும் - சக்கரங்களினாற் சிறந்த அழகிய தேர்களும், மாவும் - குதிரைகளும, அரககரும்-காலாள்களாகிய இராக்கதர்களும், உருக்கும் செம் கண சூழி வெம கோபம் மாவும் - கோபித்து நோக்குகிற சிவந்தகண்களை யுடையனவும் முகபடாததை யணிந்தனவும் கொடிய கோப முள்ளனவுமான யானைகளுமாக, துவன்றிய - கூடிநிறைந்த, நிருதர் சேனை - இராககதசேனைகள், ஊழி வெம் கடலின் சுறறு - பிரளயகாலததுக கொதிததுப்பொங்குகிற கடல்போலத தனது சுறறிலும் வந்துநிற்க, (ஒருதனி நடுவண் நின்ற)-ஒப்பற்ற தனியனாய் அவ்வரக்கர் சேனைநடுவிலே நின்ற, வீரததின் பான்மை தீாப்பான் - வீரத்தன்மைககு உரிய கடமையைச் செய்துதீர்ககப்புறப்பட்டவனான இந்திரசிதது, ஒருதனி நடுவண நின்ற - அபபிரளயப்பெருங்கடலின் நடுவில் தன்னந்தனியே நினற, பாழி மா மேரு - வலிமையையுடைய மகாமேருகிரியை, ஒத்தான் - போன்றான்; (எ - று.)

உவமையணி; சேனையின் மிககபரபபையும், ஆரவாரத்தையும், அலைபோலவந்து சூழ்தலையும், அசசந்தருந் தோற்றத்தையும், இந்

திரசித்தின் வலிமையையும், பருத்து ஓங்கிய வடிவின் காட்சியையும் விளக்கும். 'உருக்குஞ்செங்கட்சூழி வெவ்வகோபமா' எனவே, யானையாயிற்று. உருக்கும் என்ற தெரிநிலைப்பெயரெச்சத்தில், உரு - பகுதி. முருக்கும் என்று எடுத்து, பகையழிக்கும் குறிப்புத் தோன்றுகிற என உரைப்பினுமாம்; முருக்கு - முருகு என்பதன் மெலிவலியான பிறவினை. முருக்குதல் - அழிதல். பழிகுப்பழிவாகிப் பகையழித்தலாகிய வீரச்செயலைச் செய்பவனும்த் தன்தம்பியைக் கொன்றவனை வலியடக்கப் பிரயாணப்பட்டவனென்பார், 'வீரத்தின்பான்மைதீரப்பான' என்றார்; பிறரது வீரத்தன்மையை வென்றொழிப்பவனென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். சூழி - முகபடாம். பி - ம்:—[1]அரக்கினையுருக்கும, அரக்கரை முறுக்கும். [2]கோலமா. [3]துன்னிய. [4]ஓதநீர்நவெணின்ற. [5]பன்மை.

கரு.—இந்திரசித்து அனுமானுடைய திறமையைக் கொண்டாடுதல்.

சென்றன னென்ப மன்னோ திசைகளோ டுலக மெல்லாம்
[1]வென்றவ னிவனென் றாலும் வீரத்தே நின்ற வீர
னன்றது கண்ட வாழி யனுமனை யமரி னாற்ற
னன்றென வுவகை கொண்டான் யாவரு [2]நடுக்க முற்றார்.

(இ - ள்.) சென்றனன் - (இந்திரசித்து இவ்வாறு புறப்பட்டுப் போர்க்குச்) சென்றான்; வீரத்தே நின்ற வீரன் - வீரத்தன்மையிலே நிலைபெற்றுள்ள மகாவீரனான அந்த இந்திரசித்து, திசைகளோடு உலகம் எல்லாம் வென்றவன் இவன் என்றாலும் - எட்டுத்திசை யெல்லையுமுட்பட உலகங்களையெல்லாம் தான் வென்றவனாயினும், அன்று அது கண்ட ஆழி அனுமனை - அந்நாளில் அவ்வாறு போர்செய்து நின்ற ஆழ்ந்த கருத்துடையனான அநுமானைக் குறித்து, அமரின் ஆற்றல் நன்று என உவகை கொண்டான் - '(இவனது) போர்வல்லமை நன்றாயுள்ளது' என்று மகிழ்ச்சிகொண்டான்; யாவரும் - (அதுகண்ட) எல்லாரும், நடுக்கம் உற்றார் - (இது என்னோவென்று) அச்சமுற்றார்கள்; (எ - று.)

வீரசெயலின் அருமைபெருமைகளையறிந்து பாராட்டவல்லவர் வீரரேயாதலால், வீரத்தேநின்ற வீரனான இந்திரசித்து அநுமனது அமரினாற்றலை நன்றென்று கொண்டாடினனென்க. 'வீரத்தே நின்ற வீரன்' என்ற விசேஷ்யம ஒருகருத்தின் குறிப்பை யுட்கொண்டதாகுதலால், கருத்துடையடைகோளியணியாம். "முற்பகற்கண்டான் பிறன்கேடு" என்றவிடத்துப் போல, 'அதுகண்ட' என்றவிடத்துக்காணுதல்-செய்தலென்னும் பொருளில் வந்தது. ஆழி என்ற பெயரில், இ கருத்தாப்பொருள் விகுதி. ஆழி அனுமன் - (கம்பீரத்தன்மையிற்) கடல்போன்ற அநுமான்எனினும், கடல்கடந்தவந்த அநுமான் எனினும அமையும். வாழி என்றுஎடுத்து, அசையென்றலு மொன்று. பி - ம்:—[1]வென்றனனென்றபோதும் விருத்தேனநின்றவீரன். [2]நடுக்கங் கொண்டார்.

(௬௫)

௬௬.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - இந்திரசித்து சிந்தைகொண்டதை யுணர்த்தும்.

இலைகுலாம் [1]பூணி னானு மிரும்பிணக் குருதி [2]யீரத்
தலகில வெம் படைக டெற்றி யளவிடற் கரிய வாகி
மலைகளுங் கடலும யாறுங் கானமும் பெற்று மற்றோ
ருலகமே யொத்த தம்மா போர்ப்பெருங் களமென் றுன்னா.

இதுவும, அடுத்த கவியும - குளகம்.

(இ - ள்.) இலை குலாம் பூணினானும் - இலைவடிவமாகத் தொழில் செய்யப்பட்டு விளங்குகிற ஆபரணங்களை யுடையவனான இந்திரசித்தும்,—'இரும் பிணம் குருதி ஈரத்து - மிகுதியான பிணங்களையுடைய இரத்தவெள்ளத்தில், அலகு இல் வெம் படைகள் தெற்றி - அளவில்லாத கொடிய ஆயுதங்கள் அலைக்கப்பெறுதலால், போர பெருங்களம - பெரிய யுத்தகளமானது, அளவு இடற்கு அரிய ஆகி மலைகளும் கடலும யாறும் கானமும் பெற்று - அளவு செய்யக் கூடாதனவாக [மிகப்பலவாக] மலைகளையும் கடல்களையும் நதிகளையும் காடுகளையும் ஒருங்குபெற்று, மற்று ஓர் உலகமே ஒத்தது - வேறோருலகம போலத் தோன்றுகின்றதே; அம்மா - ஆச்சரியம்!' என்று உன்னா - என்று எண்ணி, (எ - று.)—'நெஞ்சில் விம்மல்கொண்டான்' என, அடுத்தகவியோடு தொடர்ந்து முடியும.

பிணங்களை மலைகளாகவும், இரத்தவெள்ளத்தைக் கடல்களும் நதிகளுமாகவும், ஆயுதங்களைக் காடாகவும் கருதுக. அம்மா - வியப்பிடைச்சொல். 'பூணினானும்' என்ற உம்மை - கதைத்தொடர்புபற்றியதாதலால், இறந்தது தழுவிய எச்சத்தின் பாற்படும; உயர்வுசிறப்பாகக் கொண்டு, எதற்குங் கலங்காத நெஞ்சுறுதியுள்ளவனும் மனத்திற் சிறிது ஏக்கங்கொண்டான் என்றலுமொன்று. பி - ம்:—[1]பூணினன்றன், பூணினனவ். [2]ஏற்ற, அற்ற. (௬௬)

௬௭. வெப்படை கில்லா நெஞ்சிற் சிறியதோர் விம்மல் கொண்டா, னப்படை வேலை யன்ன பெருமைய ராற்ற லோடு, [1]மொப்படை கிலரா ரெல்லா முலந்தனர் குரங்கு மொன்றே, யெப்படை கொண்டு வெலவ திராமன்வந் தெதிரா கின் னென்றான்.

(இ - ள்.) வெப்பு அடைகில்லா நெஞ்சில் - (இதுவரையிலும் தமக்கு யாதொரு துயரும் நேர்ந்ததில்லை யாதலால்) தவிப்படையாததான தன் மனத்திலே, சிறியது ஓர் விம்மல் கொண்டான் - சிறிது ஏக்கங்கொண்டான்; (மற்றும்), 'அப்பு அடை வேலை அன்ன பெருமையா - நீர நிறைந்த கடல் போன்ற [அளவிடற்கு அரிய] பெருமையுடையவர்களும், ஆற்றலோடும் ஒப்பு அடைகிலரா - தமது வல்லமைக்கு உவமை பெறாதவர்களும் ஆகிய இராக்கதவீரர்கள், எல்லாம் - எல்லாரும, உலந்தனர் - அழிந்தார்கள்; குரங்கும் ஒன்றே - (இவ்வளவுபேரையும் அழித்திட்ட) வாநரமோ ஒன்றுதான்;

இராமன் வந்து எதிர்த்தனன் - (இனி) இராமன் வந்து எதிர்த்தால், ஏ படை கொண்டு வெல்வது - (அவனை நாம்) எந்தச்சேனையினுதவி கொண்டு சயிப்பது?' என்றான் என்னும் சிந்தை கொண்டான், (இந்திரசித்து); (எ - று.)—
பி - ம்:—[1]ஒப்படைக் கல்லார. (கஎ)

கஅ — இந்திரசித்து இராக்கதவீரர்கள் இறந்துகிடந்ததை நோக்கி ரோஷங்கொள்ளுதல்.

[1]கண்ணினு ருயிரே யொப்பார் கைப்படைக் கலத்திற் காப்பா
ரெண்ணலாந் தகைமை யில்லா [2]ரிறந்திடைக் கிடந்தார் தம்மை
மண்ணுளே நோக்கி நின்று வாயடித் [3]துருத்து மாயாப்
புண்ணுளே கோலிட் டன்ன மானத்தாற் புழுங்குகின்றான்.

(இ - ள்.) கண்ணினுர் - (சிறந்த அவயவமாகுதலால் தமக்குக்) கண் போன்றவர்களும், உயிரே ஒப்பார் - (இன்றியமையாமையாலும் அன்புக்கு இடமாதலாலும் தமக்கு) உயிரையே போல்பவர்களும், கைப்படைக்கலத்தின் காப்பார் - தாம்தாம் கைதோய்ந்துள்ள ஆயுதங்களைக்கொண்டு (பொருது பகையழித்துத் தம்மவர்களை) காப்பவர்களும், எண்ணல் ஆம் தகைமை இல்லார் - எண்ணுதற்கு உரிய அளவு இல்லாதவர்களும் [அளவிறந்தவர்களும்] ஆய், இறந்து இடை கிடந்தார் தம்மை - (அநுமானால்) உயிரிழந்து அவ்விடத்திலே விழுந்துகிடந்த இராக்கதவீரர்களை, மண்ணுளே நோக்கி - அந்தயுத்த பூமியிலே பார்த்து, நின்று - (அங்கங்கே) நின்று, வாய் மடித்து உருத்து - உதட்டை மடித்துக் கடித்துக்கொண்டு கோபித்து, மாயா புண்ணுளே கோல் இட்டு அன்ன மானத்தால் புழுங்குகின்றான் - ஆறாத புண்ணிலே கோலை யிட்டுக் குத்தினாற்போன்ற ரோஷத்தால் கொதிக்கின்றவனானான், (இந்திரசித்து).

'கைப்படைக்கலத்தின் காப்பார்' என்பதற்கு - கையிலுள்ள ஆயுதம் போலப் பாதுகாப்பவரென்று உரைப்பாருமுளர். தம்தம் கைவசத்திலுள்ள ஆயுதத்தைப் பாதுகாப்பதுபோலத் தம்மவர்களை யுத்தகளத்திலே எளிதிற் பாதுகாப்பவரென்று உரைப்பர் ஒருசாரார். 'எண்ணலாந்தகைமையில்லார' என்பது - நினைத்தற்குமியலாத பெருமையுடையவரென்றும் பொருள்படும். அங்ஙனமிறந்தவர்களைப் பார்க்கப் பார்க்க மனஸ்தாபம் மிகுதலால், அதற்குப் புண்ணிலே கோலிட்டதனாலாகும் வருத்தத்தைஉவமைகூறினார். இடை - தான்போகின்ற வழியிடையே எனறபடி. மாநம் - அபிமாநம்: வடசொல். இட்டு - இட்டால் என்ற எச்சத்தின் திரிபு; 'இட்டதன்ன' எனபது 'இட்டன்ன' எனத் தொகுத்தலென்றலுமொன்று. பி - ம்:—[1]கண்ணனார். [2]இறந்தெதிர. [3]உருத்தான். (கஅ)

கக்கூ.—இந்திரசித்து தன்னை வெறுத்துக்கொள்ளுதல்.

கானிடை யத்தைக் குற்ற குறைமுங் கரனார் பாடும்
யானுடை யெம்பி வீந்த விடுக்கணும் பிறவு மெல்லா
மானிட ரிருவ ராலும் வானர மொன்றி னாலு
[1]மானிடத் துளவென் வீர மழகிற்றே யம்ம வென்றான்.

(இ - ள்.) கானிடை - காட்டிலே [தண்டகாரணியத்திலே] அத்தைக்கு உற்ற - (எனது) அத்தையான சூர்ப்பணகைக்கு நேர்ந்த, குற்றமும் - உறுப்புக்குறையாகிய பரிபவமும், கரனார் பாடும் - கரன் இறந்ததும், யான் உடை எம்பி வீந்த இடுக்கணும் - யான் உடைமையாகப் பாராட்டிவந்த எனது தம்பியான அட்சகுமாரன் இறந்ததனாலாகிய துன்பமும், பிறவும் - மற்றவைகளும், எல்லாம் - ஆகிய யாவும், மானிடர் இருவரானும் வானரம் ஒன்றினானும் ஆனிடத்து - இரண்டுமனிதர்களாலும் ஒரு குரங்கினாலுமே உண்டாயின வென்றால், என் உள வீரம் அழுகிற்றே - (இராக்கதராசகுமாரனான) என்னிடத்து உள்ள பராக்கிரமம் அழகுடையதே! அம்ம - ஆச்சரியம்!! என்றான் - என்றும் எண்ணினான், (இந்திரசித்து); (எ - று.)

அத்தை - தந்தையுடன் பிறந்தவள்; இங்கு, இராவணன் தங்கையான சூர்ப்பணகை. குற்றம் - அங்கபங்கம். கரன் இராவணனுக்குத் தம்பிமுறையாகின்றவன்; பூர்விகராக்ஷசசிரேஷ்டனான சுமாலியின் மகளும், இராவணன் தாயான கேகசியின் தங்கையும், இராவணனது தந்தையான விசிரவமுனிவரையே கணவனாக அடைந்தவளும், இங்குக்காட்டிய இருமுறையினாலும் இராவணனுக்குச் சிறிய தாயுமாகிய கும்பீநசியின் குமாரன்; தண்டகாரணியத்திலே சூர்ப்பணகை வசிப்பதற்கென்று இராவணன் வரையறுத்த ஜநஸ்தாநமென்னு மிராச்சியத்தில் அவளுக்குப் பாதுகாவலாகவும், அவளிட்டகட்டளைப்படி நடப்பதற்காகவும் இராவணனால் நியமித்துவைக்கப்பட்ட பெரிய இராக்கதசேனைக்கு முதல் தலைவன். கரனார் என்ற பெயரில், 'ஆர்' என்ற பலர்பால்விகுதி உயர்த்தற் பொருளில் வந்தது. பாடு - படுதல்; படுஎன்ற முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். 'யானுடை - என்னுடைய, எம்பி-தம்பி' என்று உரைத்தலுமாம்.

'பிற' என்றது - தாடகைவதை முதலாக மாரீசன் வதை இடையாகப் பஞ்சசேனாபதிகள் வதை கடையாக நேர்ந்த பல இராக்கதவதத்தையும் அசோகவன பங்கத்தையும் குறிக்கும். அத்தைக்கு உற்ற குற்றம் மானிடரிருவரில் இலக்குமணனாலும், கரனார் பாடு இராமனாலும், எம்பி வீந்த இடுக்கண் வானரத்தினாலும் ஆயின. 'பிற' என்றவற்றிற்குக் கருத்தா ஏற்றபடி கண்டு கொள்க. 'ஆனவிடத்து' என்பது, 'ஆனிடத்து' எனத் தொக்கது. 'அழுகிற்று' என்றது - பிறகுறிப்புவகையாகிய எதிர்மறையிலக்கணையால், அழகுடையதன்று என்ற கருத்தைக் கொண்டது. தேற்றேகாரமும், அம்ம வென்ற வியப்பிடைச்சொல்லும், இங்கு இகழ்ச்சிக்குறிப்பினவே. பி - ம்:—[1]யானிடைத்துளவென, யானிடைத்துளவே. (கக)

உ௦ —இந்திரசித்து தான்செல்லும் போர்க்களத்திற் பலபிணங்களினிடையே தன்தம்பியினுடம்பைக்காணுதல்.

நீப்புண்ட [1]வுயிர வாகி நெருப்புண்ட நிறத்திற் றோன்றி
மீர்ப்புண்டற் கரிய வாய பிணக்குவ [2]டிடறச் செல்வான்

தேய்ப்புண்ட தம்பி யாக்கை சிவப்புண்ட கண்க ளயிற்
காய்ப்புண்ட செம்பிற்[3]றோன்றக் கறுப்புண்ட மனத்தன் கண்டான்.

(இ - ள்.) தீப்புண்ட உயிர ஆகி - தீகுதலடைந்த உயிரையுடையவை யாய், நெருப்பு உண்ட நிறத்தில் தோன்றி - நெருப்புக்கொண்ட நிறத்தை யுடையவையாய்க் காணப்பட்டு [இரத்தப்பெருக்கினால் செந்நிறமுள்ளவை யாய்], ஈர்ப்பு உண்டற்கு அரிய ஆய - (வடிவத்தின் பருமையாலும் கனத்தி னாலும் இரத்தவெள்ளத்தினால்) இழுக்கப்படுதற்குக் கூடாதனவான, பிணம் குவடு - பிணங்களாகிய மலைகள், இடற - (தனதுதேர்ச்சக்கரங்களில்) தட் டித்தடுக்க, செல்வான் - (போர்க்களவழியே) செல்பவனான இந்திரசித்து,— தேய்ப்பு உண்ட தம்பி யாக்கை - தேய்க்கப்பட்டுள்ள தன்தம்பியான அட்ச னது (உயிர்நீத்த) உடம்பை, சிவப்பு உண்ட கண்கள் தீயில் காய்ப்பு உண்ட செம்பின் தோன்ற-(கோபத்தினால்) செந்நிறங்கொண்ட தன்கண்கள் நெருப் பிற்காய்ச்சப்பட்ட செம்புபோல விளங்க, கறுப்பு உண்ட மனத்தன் கண் டான் - கோபங்கொண்ட மனத்தையுடையவனாய் நோக்கினான்; (எ - று.)

'பிணக்குவ டிடறச்செல்வான்' என்றதனால், தேர் இனிது செல்லுதற் கியலாதபடி பிணக்குவை மிகுந்திருந்த தென்பது தோன்றும். 'பிணக்குவடு' என்றது, உருவகம். 'சிவப்புண்டகண்கள் தீயிற்காய்ப்புண்டசெம்பின்தோன்ற' என்றது, உவமை. 'உண்ட' என்ற சொல் ஒருபொருளிலேயே பலமுறை வந்தது, சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. பி-ம்.—[1]உதிரவாரிநெடுந்திரைப் புணரிதோன்ற. [2]இடறிச. [3]தோன்றங. (உ௦)

உக.—அதுகண்ட இந்திரசித்தின் சோகமும் கோபமும்.

தாருகன் குருதி யன்ன குருதியிற் றனிமாச் சீயங்
கூருகிர் [1]கிளைத்த கொற்றக் கனகன்மெய்க் குழம்பிற் றோன்றத்
தேருகக் [2]கையின் வீரச் சிலையுக வயிரச் செங்க
ணீருகக் குருதி சிந்த நெருப்புக வயிர்த்து நின்றான்.

(இ - ள்.) தாருகன் குருதி அன்ன குருதியில் - தாருகாசுரனுடைய இரத்தப்பெருக்குப் போன்ற இரத்தவெள்ளத்திலே, தனி மா சீயம் கூர் உகிர் கிளைத்த கொற்றம் கனகன் மெய் குழம்பின் தோன்ற - ஒப்பற்ற பெரிய நர சிங்கமூர்த்தியாற் கூரிய நகங்கொண்டு கிண்டிப்பிளந்து அலைவைப்பட்ட வெற் றியையுடைய இரணியாசுரனது உடம்பு (குழம்பிக்கிடந்தது) போல (த் தன் தம்பியின் உடம்பு குழம்பி)க் காணப்பட,—(அதுகண்ட இந்திரசித்து), தேர் உக - (அவ்விடத்தே) தன்தேரும் அழுந்திநிற்க, கையின் வீரம் சிலை உக - கையிலேந்திய வெற்றியைத்தருவதான வில்லுமகழுவ, வயிரம் செம் கண் நீர் உக குருதி சிந்த நெருப்பு உக வயிர்த்து நின்றான் - கோபத்தாற் சிவந்த தன் கண்களினின்று நீரும் இரத்தமும் நெருப்பும் சொரிய வைரங்கொண்டு நின் றான்; (எ - று.)

தாரகனென்றபெயரே தாருகனென்றும் வழங்கும்; இவன், அசுரேசன் மகளாகிய மாயையென்னும் மறுபெயருள்ள சுரசையென்பவள் காசிபமகா முனிவரருளாற் பெற்ற புதல்வர் மூவரில் சூரபதுமனுக்கும் சிங்கமுகனுக்கும் இளையவன்; யானைமுகத்தோடு பிறந்தவன்; தேவதச்சனான விசுவகர்மாவினாற் பூலோகத்திலே ஜம்பூத்வீபத்தில் ஏமகூடமலைக்கு அருகில் நிருமித்துக் கொடுக்கப்பட்ட மாயமாபுரி என்னும் நகரத்தில் அரசாண்டு கொண்டிருந்தவன். சூரபதுமன் முதலிய மூவரும் சிவபிரானைக் குறித்து யாகமுந் தவமுஞ் செய்து அப்பரமனருளால் அளவிறந்த வரங்களைப் பெற்றுச் செருக்குற்றுத் தமதுகுருவாகிய சுக்கிரபகவானது தீயஉபதேசத்தாற்கொடுமை கொண்டு பலவாயிரம் அசுரர்களோடு கூடிச்சென்று போர்செய்து இந்திரன் முதலிய தேவர்களனைவரையும் வென்று பற்பலவகையாக உலகத்தை வருத்திவருமளவில், அத்துன்பம் பொறுக்கலாற்றாத தேவர்கள் கைலாயமடைந்து பரமசிவனைத் தொழுது துதிசெய்து, 'தேவரீரைப்போல ஒருபுத்திரனை யுண்டாக்கி அக்குமாரனால் அசுரர்களையழித்து எங்கள் துன்பத்தைப் போக்கிக் காத்தருளல்வேண்டும்' என்றுப் பிரார்த்திக்க, சிவபிரான் அவ்வேண்டுகோளுக்கு இரங்கி, குமாரக்கடவுளை யுண்டாக்கி அனுப்பியருள, அக்கடவுள் வீரபாகுதேவர் முதலான சிவகுமாரர்களோடும் மற்றும்பல லக்ஷம் வீரர்களுடனும், சகலதேவர்களோடும்போய் யுத்தஞ்செய்து அவ்வசுரர்களனைவரையு மழித்திடுமாறு பிரயாணப்பட்டுச் சூரபதுமனது மகேந்திரநகரத்தை நோக்கிச் செல்லும் வழியிடையில் வானுற ஓங்கிய கிரௌஞ்ச கிரியைக் கண்டு தேவர்கள் திகைத்திடலும், நாரதமுனிவர் கூறியதனால் அம்மலையில் ஒருசார் மாயமாபுரியிலே சூரபதுமனது தம்பியான தாரகன் பல அசுரசேனையுடனே இருத்தலை யறிந்து, முருகக்கடவுள் வீரபாகுவைச் சேனையோடுபோர்க்கு அனுப்ப, அவ்வசுரராசனும் சேனையுடன் வந்து போர் செய்கையில், அசுரர்கள் அழிய, யானைமுகமுள்ள அத்தாரகாசுரன் கடும்போர் புரிந்து பூதகணங்களை யழித்து முடிவில் முன் நிற்கமாட்டாமல் அம்மலையிலே ஒருகுகையில் ஒளித்திடுதலும், தொடர்ந்து சென்ற வீரவாகு முதலியோர் பலர் அக்குகையினுள்ளே அம்மலையின் மாயையால் மயங்கினராக, அத்தாரகன் போர்க்களம்புகுந்து பூதகணங்களை வருத்தித்துரத்த, இச்செய்தியை நாரதமுனிவர் சொல்லக்கேட்டு முருகவேள் சேனையுடன்சென்று போர்செய்து அவ்வசுரனது துதிக்கையையும் தந்தங்களையும் துணித்து அவனது சேனைகளை யழிக்கையில், அவன் அக்கிரௌஞ்சமலையுடன் கூடிப் பலமாயைகள் புரிய, ஆறுமுகமூர்த்தி வேலாயுதத்தை யெறிந்து அம்மலையையும் அவ்வசுரனையும் அழித்து. மயங்கிக்கிடந்த தனது வீரர்களையெல்லாம் தனது திவ்யசக்தியால் எழுப்பி யழைத்துக் கொண்டு அப்பாற் செல்பவனாயினனென்பது வரலாறு; அத்தாரகாசுரனது உடம்பினின்று வழிந்த இரத்தப்பெருக்கின் மிகுதியை "வீழுற்றிடலும் விழு செம்புனல் வெள்ளமிக்கே, தாழுற்றபாரிற்புகுந்தே புடைசார்தலுற்ற, பாழிக் கடலிற் பரிமாமுகம் பட்ட செந்தீச், சூழிக்களிற்றின் வனத்தினுந் தோன்று

மென்ன", "தந்தியின் வதனங்கொண்ட தாரகவுணன்மார்பிற், சிந்துறு குருதிசெக்கர் திரைபொருதலைத்துவீசி, அந்தமில்லதமாகியயிற்படையட்ட குன்றில், வந்திடுபூழைபுக்கு மறிகடல்மடுத்ததன்றே" என்ற கந்தபுராணச் செய்யுள்களாலும் காண்க. (அன்றியும், தேவர்களும் அசுரர்களும் கூடிப் பாற்கடல்கடைந்தபோது உண்டாகிய அமிருதத்தைத் திருமால் தேவர்கட்கே கொடுத்து அசுரர்களை மோகினிவடிவத்தால் மயக்கியமைபற்றி அசுரர்கள் கடுஞ்சினங்கொண்டு தேவர்களோடு எதிர்த்துச்செய்த போரில் முருகக்கடவுளால் அழிக்கப்பட்ட தாருகனென்ற அசுரனொருவனும், காளியாற் சங்காரஞ் செய்யப்பட்ட தாருகனென்ற அசுரனொருவனும் உண்டு.)

பொன்நிறமுள்ளவனுதல் பற்றிவந்த 'ஹிரண்யன்' என்ற பெயர்க்குப் பரியாயநாமமாக 'கனகன்' என்றார். கநகம் ஹிரண்யம் என்ற வடசொற்கள், பொன்னின்பெயர்களாம். கனகனைப் பிளந்த கதை:—தனித்தனி தேவர் மனிதர் விலங்கு முதலிய பிராணிகளாலும் ஆயுதங்களாலும் பகலிலும் இரவிலும் பூமியிலும் வானத்திலும் வீட்டின் அகத்திலும் புறத்திலும் தனக்கு மரணமில்லாதபடி வரம்பெற்றவனும், இரணியாக்கனது உடன்பிறந்தவனுமான இரணியன் தேவர்முதலிய யாவர்க்குங் கொடுமையியற்றித் தன்னையே கடவுளாக அனைவரும் வணங்கும்படி செய்துவருகையில், அவனது மகனான பிரகலாதாழ்வான், இளமைதொடங்கி மகாவிஷ்ணுபக்தனாய், தந்தையின் கட்டளைப்படி முதலில் அவன்பெயர்சொல்லிக் கல்விகற்காமல், அதற்கு மாறாக நாராயணநாமஞ் சொல்லிவரவே, கடுங்கோபங்கொண்ட இரணியன் பிரகலாதனைத் தன்வழிப்படுத்துதற்குப் பலவாறு முயன்றபின், அங்ஙனும் வழிப்படாத அவனைக் கொல்லுதற்கு என்னவுபாயஞ்செய்தும் அவன் பகவானருளால் இறந்திலனாக, ஒருநாள் சாயங்காலத்தில் தந்தை மைந்தனைநோக்கி 'நீ சொல்லும் நாராயணனென்பவன் எங்கு உளன்? காட்டு' என்ன, "சாணினுமுளனோர் தன்மை யணுவினைச் சதகூறிட்ட, கோணினு முளன் மாமேருக் குன்றினுமுளன் இந்நின்ற, தூணினுமுளன் நீசொன்ன சொல்லினுமுளன்" என்றுசொல்ல, உடனே இரணியன் 'இங்கு உளனோ?' என்று சொல்லி எதிரிலிருந்த தூணைப் புடைக்க, அதனினின்று திருமால் அவன் பெற்ற வரங்கட்கெல்லாம் விலக்காம்படி உடனே அந்த மாலைப்பொழுதிலே மனிதவுருவமும் சிங்கவடிவமும் கலந்த நரசிங்கமூர்த்தியாய்த் தோன்றி இரணியனைப்பிடித்து வாயிற்படியில் தன்மடிமீது வைத்துக்கொண்டு தனது திருக்கைந் நகங்களால் அவன்மார்பைப் பிளந்து அழித்திட்டுப் பிரகலாதனுக்கு அருள்செய்தனன் என்பதாம். பி ம்:—[1]வாய்ந்த. [2]காறனாடச். [3]உயிர்தது நின்றான். (௨௧)

௨௨.—இந்திரசித்து அட்சனைக்குறித்துப் புலம்புதல்.

வெவ்விலை யயிலவே லுந்தை வெம்மையைக் கருதி [1]நோக்கி
வவ்வுதல் [2]கூற்று மாற்றான் மாறுமா றுலகின் வாழ்வா

ரவ்வுல கத்து ளாரு மஞ்சுவ ரொளிக்க வையா
வெவ்வுல கத்தை யுற்று யெம்மைநீத் தெளிதி னெந்தாய்.

(இ - ள்.) எந்தாய் - எமது ஐயனே! வெவ் இலை அயில் வேல்-வெவ்வி யதும் [பகைவர்க்கு அச்சந்தருவதும] அரசிலைவடிவமாகத் தொழில்செய்யப் பட்டதுமான கூரிய வேலாயுதத்தையுடைய, உந்தை - உன் தந்தையினது, வெம்மையை - கோபத்தை, கருதி நோக்கி-ஆலோசித்துப்பார்த்து, கூற்றும்-யமனும், வவ்வுதல் ஆற்றான் - (உனது உயிரைக்) கவரவல்லனல்லன்; மாறு மாறு உலகின் வாழ்வார்-மற்றும வெவ்வேறு உலகங்களில் வாழ்பவர்களான, அ உலகத்து உள்ளாரும் - அந்தந்த உலகத்துச் சனங்களும், அஞ்சுவர்-பயப் படுவார்கள்; (ஆகவே), ஐயா ஐயனே! ஒளிக்க - (நீதானே) ஒளித்துக்கொள் ளும்படி, எம்மை நீத்து எளிதின் எ உலகத்தை உற்றாய் - எங்களை (இங்கு) விட்டு எளிதிலே எந்த உலகத்தைச் சேர்ந்தனையோ? (எ - று.)—'என்று சொல்லி இந்திரசித்து புலம்பினான்' எனச் சொற்கள் வருவித்து முடிக்க வேண்டும்.

'வெவ்விலையயில்வேலுந்தை வெம்மையைக் கருதிநோக்கி' என்பதனை, 'அவ்வுலகத்துள்ளாருமஞ்சுவர்' என்பதனோடுங் கூட்டுக; இது, முதனிலைத் தீபகம். 'சங்காரகர்த்தாவான யமனும இராவணபயத்தால் உன்னைக்கொல்ல அஞ்சுவன்; மற்றை அனைவரும அப்படியே; இங்ஙனம உன்னைக்கொல்ல வல்லவரெவருமில்லை; நீ தானே விளையாட்டுவகையால் எங்கட்குப் புலப் படாது ஒளித்துக்கொள்ளுதற்கு எந்த உலகத்திலேனும் சென்றனைபோலும்' என்று இந்திரசித்து அட்சனைக்குறித்து அன்பினாற் கலங்கிப் பிரலாபித்தன னென்க. கூற்றும், அவ்வுலகத்துளாரும் என்ற உம்மைகள் ஒன்றையொன்று நோக்கி எதிரதும் இறந்ததுந்தழுவிய எச்சமாம். தனித்தனி வாக்கியங்களில் வந்ததனால், இவை எண்ணும்மைபொருளனவாகா: ஒளிக்க அஞ்சுவர் என்று கூட்டி, உன்னை ஒளித்துக்கொண்டுசெல்லுதற்கு அஞ்சுவர் என்று உரைப் பாருமுளர். இங்கு, நோக்குதல் - உள்ளத்தாற் குறித்துப்பார்த்தல். பி-ம்:—[1]ஆவி. [2]கூற்றுமாற்று. (உஉ)

உங.—இந்திரசித்துக்குச் சோகத்தினுங் கோபம் மிகுதல்.

[1]ஆற்றல னனைய னாகி யறிவழிந் தயரும் வேலை
சீற்றமென் றொன்று தானே மேனிமிர் செலவிற் றாகித்
தோற்றிய துன்ப நோயை யுள்ளுறத் துரந்த தம்மா
யேற்றஞ்சா [2]லாணி யாணி யெதிரெலக் கடாய தென்ன.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்து), ஆற்றலன்-[புத்ரசோகத்தைப்] பொறுக்க மாட்டாதவனாய், அனையன் ஆகி - அத்தன்மையனாகி [கீழ்க்கூறியவாறு நிலைகலங்கி யென்றபடி], அறிவு அழிந்து அயரும வேலை - அறிவுமயங்கிச் சோர்வடையுஞ் சமயத்தில்,—சீற்றம் என்ற ஒன்று தானே - (தன் தம்பியைக்கொன்ற வானரத்தினமே லுண்டான) கோபமெனகிற ஒரு குணமே, மேல் நிமிர் செலவிற்று ஆகி - மேன்மேற் பொங்கியெழுந்

தன்மையை யுடையதாய், எற்றம சால் ஆணி ஆணி எதிர் செல கடாயது என்ன - (முன்னேதைத்து) எறுதல்பொருந்திய ஓர் ஆணியின்மேல் மற்றொ ராணியை (அவ்வாணி) உள்ளடங்குமாறு அறைந்தாற்போல, தோற்றிய துன்பம் கோயை உளஉற தூர்ந்தது - (அட்சனிறந்ததனால் அவ்விந்திரசித் தின் மனத்தில்) உண்டான சோகமாகிய பிணியை உள்ளேயடங்கும்படி செலுத்தி அடக்கிவிட்டது; அம்மா - ஆச்சரியம்! (எ - று.)

ஓரிடத்தில் ஆணியின்மேல் ஆணியை யடித்தால், பிந்தி அடிக்கும் ஆணி முந்தியடிக்கப்பட்டுள்ள ஆணியை உளளே செலுத்திவிடுதல்போல, தம்பி இறந்தன னென்றதனால இந்திரசித்தின் மனததில் முதலிலுண்டான சோகத்தை அத்தமபியைக்கொன்ற அநுமான்மீது உடனே உண்டான கோ பம் உள்ளடக்கிவிட்ட தென்பதாம. எனவே, சோகரஸமடங்க ரௌத்ரரஸம் அப்பொழுது அவனிடத்து மிககதனால, அவன் மூர்சசை யொழிந்தன னென்க. இஙஙனம் சோகரசத்தை யடக்கும்படி, அதிகப்பட்ட கோபரசத தின் கொடுமையை 'அம்மா!' என்று வியந்தவாறு. ஆற்றலன் - எதிர்மறை முற்றெசசம; இயற்கையில மிக்க வலலமையுடையனை அவ்விந்திரசிதது என்றுமாம். தான ஏ என்ற இடைசசொற்களில், ஒன்று - தேற்றம்; மற்றொ ன்று - பிரிநிலை. துன்பம் மனோவியாதியாதலால் 'நோய்' எனப்பட்டது. நோய் - தொழிற்பெயா; இதில், நொ என்பதன் விகாரமான நோ - பகுதி; ய் - தொழிற்பெயாவிகுதி என்னவேண்டும். கடாயது—கடாவியது. உவமை யணி என்ன - உவமவுருபு பி-ம்:—[1]ஆற்றலனுகியன்பால். [2]ஆணிக்காணி, ஆணியாணிக்கு. (உங)

வேறு

உச.—இந்திரசித்தை அநுமான் பார்த்தல்.

[1]ஈண்டிவை நிகழ்வுழி யிரவி தேரெனத்
[2]தூண்டுறு தேரின்மேற் றோன்றுந் தோன்றலை
மூண்டுமுப் புரஞ்சுட முடுகு மீசனி
னாண்டகை வினைகழ லநுமனோக்கினான்.

(இ - ள்.) ஈணடு - இவ்விடததில், இவை - இசசெயல்கள், நிகழ்வுஉழி - நடக்கும்போது,—இரவி தேர என தூண்டுறு தேரின்மேல் தோன்றும் தோன்றலை - சூரியனது தேரபோல விரைவிற் செலுத்தப்பட்டு வருகிற தேரின்மீது காணப்படுகிற இராவணகுமாரனை இந்திரசிததை,—மூண்டு முப்புரம சுட முடுகும ஈசனின் - கோபஙகொணடு திரிபுரததை யெரித்தற்கு வந்து சமீபிதத சிவபிரான் போன்ற, ஆண தகை - ஆணமைக்குணமுள்ளவ னை, வினை கழல் அநுமன் - கட்டிய வீரக்கழலையுடைய அநுமான், நோக் கினான் - பார்த்தான்; (எ - று,)

விரைவும் வலிமையுந் தோன்ற, இந்திரசித்தின் தோக்குச் சூரியன் தேர் உவமை கூறப்பட்டது; இதில், எளிதிற்பகையழிக்குந்திறம் மிகக ஒளி யுடைமை அனைவரையுமமிசததபிததல் என்னு மிவற்றால், இநதிரசித்து

சூரியனோடொப்பானென்பதுந் தோன்றும். பலபராக்கிரமங்களிலும் பகைவர்க்கு அச்சந்தருந்தோற்றத்திலும் அநுமானுக்குச் சிவபிரான் உவமை: இனி, அநுமான் இலங்கையை யெரிப்பதனால், அவனுக்கு 'மூண்டுமுப்புரஞ்சுட முடுகுமீசன்' உவமை கூறப்பட்டனனெனக; "திருவின் பெருமான் விட்ட வாகனம் போய்த தொல்லாழிநீரைக் கடந்தது தாளிற்சுடரிரண்டுஞ், செல்லாதவூரைத் திரிபுரங்கண்டது" என்பா திருவரங்கத்து மாலையிலும். பி-ம்:—[1]ஈண்டது. [2]தூண்டுயர். (உச)

வேறு.

உரு.—இதுமுதல் மூன்று கவிகள் - ஒருதொடர். இந்திரசித்தைப் பார்த்த அநுமானது ஆலோசனை.

> வென்றே னிதன்முன் சிலவீரரை யென்னும [1]வெம்மை
> யன்றே முடுகிக் கடி [2]தெய்த வழைத்த தம்மா
> வொன்றே யினிவெல லுத [3]றோற்பத டுத்த துள்ள
> தின்றே [4]சமையும மிவனிந்திர சித்து வென்பான்.

(இ - ள்.) இதன்முன சிலவீரரை வென்றேன் என்னும் வெம்மை அன்றே - இதற்குமுன்னே சிலவீரர்களை நான் சயித்தேன் என்கிற கடிய செயலன்றோ, முடுகி கடிது எய்த அழைத்தது - மிகவிரைவாக வருமபடி (இவனை) இங்கு கூப்பிட்டதாயிறறு; அம்மா - ஆச்சரியம்! இனி வெல்லுதல் தோற்பது ஒன்றே அடுத்தது உள்ளது - இனி (இவனோடுபொருது இவனை) வெல்லுதல் (அன்றி இவனிடம்) தோற்றல என்ற இரண்டிலொன்றே சமீபித்ததாயுள்ளது; இன்றே சமையும் - (அவ்விரண்டிலொன்று) இன்றைத்தினத்திலேயே நிகழ்ந்து முடியும்; இவன் இந்திரசித்து என்பான் - இதோ வருகிற இவன் இந்திரசித்தென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவன்.

பிரசித்தியினால இராவணகுமாரனான இந்திரசித்தின் பலபராக்கிரமங்களைக் கேள்வியுற்றுணர்ந்துள்ள அநுமான் தனது நுண்ணுணர்வினால் இவன் அவனேயென்று உள்ளபடி ஊகித்தறிந்தனனென்க. முடுகிக்கடிது-ஒருபொருட்பன்மொழி. இதற்குமுன்பு யான் சில வீரர்களை வென்றேனென்பதனாலாகிய கொடியகோபமன்றோ மூண்டு விரைவாகவரும்படி இவனைத் தூண்டிற்று என்று உரைப்பினும் அமையும். அம்மா என்பதை ஈற்றசையாகவுங் கொள்ளலாம். பி-ம்:—[1]மெய்ம்மை. [2]எய்தியிழைத்தது. [3]தோற்றல். [4]அமையும. (உரு)

> உசு. கட்டே றநறுங் கமழ்கண்ணியிக் காளை யென்கைப
> பட்டா லதுவே யவிராவணன் பாடு மாருங்
> கெட்டோ மெனவெண்ணியக் கேடறுங கறபி னாளை
> [1]விட்டே குமதன் றியரக்கரும் வெம்மை தீரவார்.

(இ - ள்.) கட்டு ஏறம் - (மலர்களைக்கொண்டு) கட்டுத லமைந்த - [illegible] கண்ணி - மிகமணம்வீசுகிற மாலையை யணிந்த, இக் காளை -

இந்த இளவீரன், என் கை பட்டால் - என்கையா லிறந்தால், அதுவே அ இராவணன் பாடும் ஆகும் - அச்செயலே அந்த இராவணனுக்கும் கேடு விளைத்ததாம்; (ஆகவே அவ்விராவணன்), கெட்டோம் என எண்ணி - யாம் இனித் தவறாமல் அழிவோமென்று நினைத்து, அ கேடு அருங் கற்பினாளை விட்டு ஏகும் - கெடுதலில்லாத பதிவிரதாதருமத்தையுடையவளான அச்சீதையை (இராமபிரானிடம்) கொணர்ந்துவிட்டுச் செல்வான்; அது அன்றி - அதுவுமல்லாமல், அரக்கரும் வெம்மை தீர்வார் - இராக்கதரெல்லாருமே செருக்கடங்கித் தமது கொடுமை யொழிவார்; (எ - று.)

எல்லாவரக்கர்களோடும் கூடிச் சென்று வலிய எதிர்த்துப் பொருத இராவணனால் வெல்ல முடியாதவனான இந்திரனைச் சயித்திட்டவனாகிய அவனை நான் அழித்துவிட்டால், அவ்வொருசெயலினாலேயே இராவணன் அச்சங்கொண்டு பிராட்டியை விட்டிடுவான்; மற்றையரக்கர்களும் வலி யொடுங்கினராய் இனிக் கொடுஞ்செயல் செய்யாரென்று அநுமான் கருதினனென்க. 'கட்டுஏறு' என்பதற்கு உறுதிமிக்க என்று பொருள்கொண்டு, அதனைக் காளைக்கு அடைமொழியாக்குதலு மொன்று. கெட்டோம என்ற இறந்தகாலம், தெளிவுபற்றியது. 'ஏகுமது' என ஒருசொல்லாக்கொண்டு தொழிற்பெயரின் தன்மைய தாக்குதலு மொன்று. பி - ம்:—[1]விட்டேகுவ ரன்றி. (௨௬)

௨௭. ஒன்றோ விதனான் வருமூதிய மொண்மை யானைக்
கொன்றே னெனினிந் திரனுந்துயாக் கோளு நீங்கு
மின்றே [1]கடிகெட் டதரக்கரி லங்கை யானே
வென்றே னவிரா வணன்றனையும் வேரோ டென்றான்.

(இ - ள்.) இதனான் வரும் ஊதியம் ஒன்றோ - இவ்விந்திரசித்தைக் கொல்லும் இச்செயலால் வரும் இலாபம் ஒன்றுதானோ? [அல்ல: பல என்றபடி]; (அவை யாவையோவெனின்)—ஒண்மையானை கொன்றேன் எனின் - ஒளியுள்ளவனான இவ்விந்திரசித்தைக் கொன்றேனேயானால், இந்திரனும் துயர் கோளும் நீங்கும் - (முன்பு இவனால் வெல்லப்பட்டவனான) இந்திரனும் துன்பங்கொண்டிருத்தலை யொழிவான்; (மற்றும்), அரக்கர் இலங்கை இன்றே கடி கெட்டது - இராக்கதர்களுடைய (இராசதானியான) இவ்விலங்கா புரி இப்பொழுதே காவலொழிந்ததாம்; யானே அ இராவணன் தனையும் வேரொடு வென்றேன் - நானே அந்த இராவணனையும் வேரோடு வென்றவனாவேன், என்றான் - என்று எண்ணினன் (அநுமான்); (எ - று.)

ஒண்மை—ஒளி, திருக்குறளில், "ஒளியொருவற்குள்ள வெறுக்கை" என்றவிடத்துப் பரிமேலழகர் 'ஒளி - தான் உள்ளவ காலத்து மிக்குத் தோன்றுதலுடைமை; "ஒளி நிறோனேகுபுகழ்செய்யான்" என்றார் பிறரும் என்றது, இங்குக் கொள்ளத்தக்கது. ஒண்மையான் - பிறராற் செயற்கு அரியன செய்வோமென்று கருதும் ஊக்கமிகுதியை யுடையா னென்றபடி.

வேரொடு - வம்சத்துட னென்றபடி; இலக்கணை. பி - ம்:—[1]குடிகெட்ட தரக்கரிலமைகைழூனா. (உஎ)

உஅ.—போர்தொடங்கிய அரக்கர்களை அநுமான் எதிர்த்தல்.

அக்கா லையரக் கருமானையுந் தேரு மாவு
முக்கா லுலகம் மொருமூன்றையும் வென்று முற்றிப்
புக்கா னின்முன்புக் குயர்பூசல பெருக்கும வேலை
மிக்கா னும்வெகுண் டோர்மராமரங் கொண்டு [1]மிக்கான்.

(இ - ள்.) அ காலை - அப்பொழுது, அரக்கரும் - இராக்கதர்களும், ஆனையும் தேரும் மாவும - (அவர்களுடைய) யானைகளும தேர்களும குதிரைகளும், உலகம ஒரு மூன்றையும முக்கால் வென்று முற்றி புக்கானின் முன்புக்கு - மூவகையுலகங்களையும் (ஒருமுறைக்கு) மூன்று முறையாக (மிக்க இளமையிலேயே) சயித்துப் பின்பு பருவம் நிரம்பி வந்தவனான அவ் விந்திர சித்துக்கு முன்னே வந்து, உயர் பூசல் பெருக்கும் வேலை - மிக்க போரார வாரத்தை அதிகமாக விளைக்கும்போது,— மிக்கானும - பெரியோனான அநுமானும், வெகுண்டு - கோபித்து, ஓர் மராமரம் கொண்டு - ஒரு ஸால விருக்ஷத்தைப் பெயர்த்துக் கையிற்கொண்டு, மிக்கான் - போரத் தொழில் மிக்கவனானான்; (எ - று.)

அரக்கரென்றது - யானைதேர் குதிரைகளின்மேலேறிய வீரர்களையும், காலாள் வீரர்களையும் குறிக்கும். முற்றுதல் - பருவம் முதிர்தல்; வலிமை மிகுத லென்றும், விளைத்துவருத லென்றும் பொருள்படும். மிக்கான் - பலபராக்கிரமங்களினாலும் ஸ்ரீராமபக்தியாலும் மிக்கவன்; "செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்" என்றபடி பிறரால் செய்தற்கு அருமையான பல தொழில்களைச் செய்து பெருமையுற்றவன். ஈற்றிலுள்ள 'மிக்கான்' என்பதற்கு - கோபாவேசத்தோடு உடல்பூரித்தான் [அதாவது - பெருவடிவங் கொண்டான்] என்று உரைப்பினும் அமையும். பி - ம்:—[1]புக்கான. (உஅ)

உகூ.—இந்திரசித்தினுடன் சென்ற சதுரங்கசேனை அநுமானால் அழிக்கப்படுதலை இதுமுதல் நான்குகவிகளிற் கூறுகிறார்.

[1]உதைப்புண் டனயா னையுருண்டன யானை யொன்றோ
[2]மிதிப்புண் டனயா னைவிழுந்தன யானை மேன்மேற்
[3]புதைப்புண் டனயா னைபுரண்டன யானை [4]போரால்
[5]வதைப்புண் டனயா னைமறிந்தன யானை [6]மண்மேல்.

(இ - ள்.) (அரக்கர்சேனையில்), யானை - சிலயானைகள், உதைப்புண்டன - (அநுமானால்) உதைக்கப்பட்டன; யானை - மற்றுஞ் சில யானைகள், உருண்டன - (அநுமானாற் கைகால்கள் கொண்டு மோதப்பட்டுக் கீழ் விழுந்து) உருளலாயின; ஒன்றோ - இதுமாத்திரமோ? யானை - வேறு சில யானைகள், மிதிப்புண்டன - (அநுமானால்) மிதிக்கப்பட்டன; யானை - பிறவுஞ் சில யானைகள், மேல் மேல் விழுந்தன - (அநுமானால் தள் [illegible] ஒன்றாக விழுந்திட்டன; யானை—, புதைப்

புண்டன - (அநுமானால் தாக்கப்பட்டுத் தரையிற்) புதைபட்டன; யானை—, புரண்டன - முன்பின்னாகவும் மேல் கீழாகவும் நிலைமாறின; யானை—, போரால் வதைப்புண்டன - (அநுமான் செய்த பலவகை) யுத்தத்தாற் கொலையடைந்தன; யானை—, மண்மேல் மறிந்தன - அந்த யுத்தபூமியிற் சாய்ந்திட்டன; (எ - று.)

திருக்குறளில், "அறனென்றே ஆன்றவொழுக்கு" "பொய்ப்படுமொன்றோ புனைபூணும்" என்ற விடங்களிற் பரிமேலழகர் 'ஒன்றோவென்பது - எண்ணிடைச்சொல்' என்றது, இங்கும் கொள்ளத்தக்கது. பி - ம்:—[1]உதைபுண்டன. [2]மிதியுண்டன. [3]புதையுண்டன. [4]போரில், போரால். [5]வதையுண்டன. [6]மண்ணில். (உ௯)

வேறு.

௩0. முடிந்த தேர்க்குல முறிந்தன தேர்க்குல முராணிற்
றிடிந்த தேர்க்குல மிற்றன தேர்க்குல மச்சிற்
றொடிந்த தேர்க்குல முக்கன தேர்க்குல நெக்குப்
படிந்த தேர்க்குலம் பறிந்தன தேர்க்குலம் படியில.

(இ - ள்.) (அநுமானால அழிக்கப்பட்டு), தேர் குலம் - சிலதேர்க்கூட்டங்கள், முடிந்த - முற்றுமழிந்தன; தேர்க்குலம்—, முறிந்தன - (சிற்சிலபகுதிகள்) முறிபட்டன; தேர்க் குலம்—, முராண் இற்று இடிந்த - தம் வலிமையொழிந்து இடிபட்டன [சிதைந்தன என்றபடி]; தேர்க்குலம்—, இற்றன - கூட்டுவாய்கள் நெக்குவிட்டன; தேர்க்குலம்—, அச்சு இற்று ஒடிந்த - அச்சு முறிந்து ஒடியப்பெற்றன; தேர்க்குலம்—, உக்கன - பொடியாய் உதிர்ந்தன; தேர்க்குலம்—, நெக்கு படிந்த - சிதைந்து கீழ்விழுந்தன; தேர்க்குலம்—, படியில் பறிந்தன - தரையிற் சாய்ந்தன; (எ - று.)—அச்சு-சக்கரங்கோக்கும் மரம்; அக்ஷம் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு. (௩0)

௩௧. சிரனெ ரிந்தவுங் கண்மணி சிதைந்தவுஞ் செறி[1]தா
டரனெ ரிந்தவு முதுகிறச் சாய்ந்தவுந் [2]தார்ப்பூ
ணுரனெ ரிந்தவு முதிரங்க ளுமிழ்ந்தவு [3]மொண்பொற்
குரனெ ரிந்தவுங் கொடுங்கழுத் திழந்தவுங் குதிரை.

(இ - ள்.) (அநுமானால் அழிக்கப்பட்டு), குதிரை - குதிரைகள்,—சிரன் நெரிந்தவும - தலைநொருங்கியவையும, கண் மணி சிதைந்தவும் - கண்களின் கருவிழிகள் சிதையப்பெற்றவையும், செறி தாள் தரன் நெரிந்தவும் - வலிமைமிக்க கால்களின் தொகுதி நொருங்கப்பெற்றவையும், முதுகு இற சாய்ந்தவும - முதுகு ஒடியக் கீழே சாய்ந்தவையும், தார் பூண் உரன் நெரிந்தவும்-கிணகிணிமாலையாகிய ஆபரணத்தையணிந்த மார்பு நொருங்கப்பெற்றவையும், உதிரங்கள் உமிழ்ந்தவும் - இரத்தப்பெருக்குக்களைக் கக்கியவையும், ஒள் பொன் குரன் நெரிந்தவும் - பிரகாசமான பொற்சதங்கையை யணிந்த

கார்குளம்புகள் நொருங்கப் பெற்றவையும், கொடுங் கழுத்து இழந்தவும் - வலிவான கழுத்தை யிழந்தவையு மாயின; (எ - று.)

'செறிதாள் தாள்நெரிந்த' என்பதற்கு - நெருங்கியகால்களின் வலிமை ஒழியப்பெற்றன வென்று உரைப்பாருமுளர். கொடுமை வலிவாதலை 'கொடுங் கை,' 'கொடுங்கோல்,' 'கொடுமரம்' என்பவற்றிலுங்காண்க. பொன் - அதனு லாகிய ஆபரணத்துக்குக் கருவியாகுபெயர். பி-ம்:—[1]தாரத் [2]தார்பூணுரன். [3]ஒளி. (௩௧)

௩௨. பிடியுண் டார்களும் [1]பிளத்தலுண் டார்களும் பெருந்தோ
ளொடியுண் டார்களுந் தலை[2]யுடைந் தார்களு [3]முருவக்
கடியுண் டார்களுங் கழுத்திழந் தார்களுங் [4]கரத்தா
லடியுண் டார்களு மச்சமுண் டார்களு மரக்கர்.

(இ - ள்.) அரக்கர் - இராக்கதர்கள்,—பிடியுண்டார்களும் - (அநுமனாற்) பிடிக்கப்பட்டவர்களும், பிளத்தலுண்டார்களும் - உடல் பிளக்கப்பட்டவர்களும், பெருந் தோள் ஒடியுண்டார்களும் - பெரியதோள்கள் ஒடிபட்டவர்களும், தலை உடைந்தார்களும் - தலையுடைந்தவர்களும், உருவ கடியுண்டார்களும - (பற்கள்) ஊடுருவும்படி முழுதுங் கடிக்கப்பட்டவர்களும், கழுத்து இழந்தார்களும் - கழுத்தை யிழந்தவர்களும், கரத்தால் அடியுண்டார்களும் - கைகளால் அடிக்கப்பட்டவர்களும், அச்சமுண்டார்களும் - பயங்கொண்டவர்களு மானார்கள்; (எ - று.)

நால்வகைப் படைகளிலுள்ள யானைமுதலிய வாகனங்களும், அவற்றி லேறியவரும் காலாள்களுமாகிய அரக்கர்களும் அநுமானால் பலவாறு சின்ன பின்னப்பட்டுச் சிதைந்தழிந்தமை நான்கு கவிகளில் முறையே விவரிக்கப் பட்டது. பி - ம்:—[1]பிளப்புண்டார்களும். [2]நெறிந்தார்களும். [3]உருவங் கடியுண்டார்களும். [4]மரத்தால். (௩௨)

௩௩.—அரக்கர்கள் பிரயோகித்த ஆயுதங்கள் அநுமானுடம்பைச் சிறிதும் ஊறுபடுத்தமாட்டாமை

வட்ட வெஞ்சிலை யோட்டிய வாளியும் வயவர்
விட்ட [1]விட்டவெம் படைகளும் வீரன்மேல் வீழ்ந்த
சுட்ட [2]வல்லிரும் படைகலைச் [3]சுடுகலா தனபோற்
பட்ட பட்டன திசையொடும் பொறியொடும் பறந்த.

(இ - ள்.) வயவர் - இராக்கதவீரர்கள், வட்டம் வெம் சிலை ஓட்டிய - வளைக்கப்பட்ட கொடியவிற்களினின்று செலுத்திய, வாளியும் - அம்புகளும், விட்ட விட்ட வெம் படைகளும் - மற்றும் மிகுதியாகப் பிரயோகித்த கொடிய ஆயுதங்களும், வீரன்மேல் வீழ்ந்த - மகா வீரனான அநுமான்மேல் விழுந்தவையாய், சுட்ட வல் இரும்பு அடைகலை சுடுகலாதனபோல் - நெருப்பிற்காய்ந்த வலிய இரும்புகள் பட்டடையைச் சுடமாட்டாதனபோல (அநுமானுடம்பைச் சிறிதும் ஊறுபடுத்தமாட்டாதவையாய்), பட்ட பட்டன திசை

வொடும் பொறியொடும் பரந்த - (அவ்வுடம்பிற்) பட்டபட்ட விடங்களிலெல்லாம நெருப்புப்பொறிகள் எழ அவற்றுடன் தாமும் தெறித்துச் சிதறிப் போயின; (எ - று.)

உவமையணி. அடைகல் - சம்மட்டடை; அதாவது - கம்மாளர் பொன் முதலியவற்றை வைத்து அடிப்பதற்கும் வெட்டுதற்கும் ஆதாரமாயிருப்ப தொரு கருவி. தீயிலிட்டுக் காய்ச்சப்பட்ட இரும்பைப் பட்டடையின் மேல் வைக்கும்போது அக்காய்ச்ச இரும்பு அப்பட்டடையைச் சுடாதாகப் பின்பு அவ்விரும்பு அடிபடுதற்கும் வெட்டுப்படுதற்கும் அப்பட்டடை இடமாதல் போலவே, வடிக்கப்பட்ட கூரிய அம்புகள் அநுமானுடம்பிற் பட்டும் அதனை ஒன்றுஞ் சிதைவு படுத்தாவாக அவ்வுடம்பு அவ்வாயுதங்கள் பொடிபடுதற்கு இடமாய் நின்றது என உவமையின் நயங் காண்க. இரும்பினாலாகிய உளி கொண்டு வெட்டுகையிற் கல்லினின்று தீப்பொறி எழுமாறு போல, எஃகினாலாகிய பலவகை ஆயுதங்கள் மிக வலிய அநுமானுடம்பிற் பட்டவளவிலே அனற்பொறி யெழுந்தன.

வட்டம் - வ்ருத்தம் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு. 'விட்ட விட்ட' என்ற அடுக்கு, மிகுதி பற்றியது. 'பட்ட பட்டன' என்ற அடுக்கு, தொறுப் பொருளது. இசையொடும் - உருபு மயக்கம். வீரன் தான் ஊறுபடாமலே. பல அரக்கர்களை கொன்றிட்ட ஆற்றலுடையான். பி - ம்:—[1]வெந்திறற். [2]மெல். [3]தொடர்கிலாதது போல்.　　　　(௩௩)

௩௪.—இந்திரசித்து அநுமான்மேல் முதலில் எய்த அம்புகள் பழுதுபடுதல்.

சிகையெ ழுஞ்சுடர் வாளிக ளிந்திர சித்து
மிகையெ ழுஞ்சினத் தநுமன்மேல் விட்டன வெந்து
புகையெ ழுந்தன வெரிந்தன கரிந்தன போக
நகையெ ழுந்தன வழிந்தன வானுளோர் நாட்டம்.

(இ - ள்.) இந்திரசித்து—, மிகை எழும் சினத்து அநுமன்மேல்-மிகுதியாக மேல் மேல் மூண்டெழுகிற கோபாக்கினியையுடைய அநுமான்மேலே, விட்டன - (தூரதிலிருந்து) தொடுத்து விட்டவையாகிய, சிகை எழும் சுடர் வாளிகள் - சுவாலைகளுண்டாகி விளங்கும் ஒளியையுடைய அம்புகள், (அநுமானுடம்பிற் பட்டவளவிலே) வெந்து புகை எழுந்தன - வெந்து புகை கிளம்பப் பெற்றவையும், எரிந்தன - எரிபட்டொழிந்தவையும், கரிந்தன - தீந்துபோனவையுமாய், போக - அவனுடம்பைச் சிறிதும் ஊறுபடுத்தாதொழியவே, நகை எழுந்தன - (அது கண்ட அவ்விந்திரசித்துக்குக் கோபத்தாற்) சிரிப்பு உண்டாயின: (அக்கோபச் சிரிப்பைக் கண்டமாத்திரத்திலே), வான் உளோர் நாட்டம் அழிந்தன - (இனி என்னாகுமோ வென்று அஞ்சி மனங்கலங்கியதனால்) தேவர்களுடைய கண்கள் கலக்க மடைந்தன; (எ - று.)

இந்திரசித்தின் அம்புகள் அநுமானுடம்பிற் பட்டவளவிலே வெந்து புகை யெழுந்தனவும் எரிந்தனவும் கரிந்தனவுமாய்ப் போதற்குக் காரணம் அவ்வநுமான் கொண்ட பெருங்கோபாக்கினியினால் அவனுடம்பில் மிக்கதாப

மென்பது பட, 'மிகை யெழுஞ் சினத்து அநுமன்' என்றார். இங்கு விசேஷணம் ஒருகருத்தையுட்கொண்டதனால் கருத்துடையடை மொழியணி. இவனுக்கு கூறிய சிரிப்பு, வீராட்டஹாஸ மெனப்படும். கணகலங்குதல் - மனத்துயரத்தின் காரியம். வானுளோர் - ஆகாயமார்க்கத்தில் வந்து நின்று போர் காணும் தேவலோகத்தவர். சிகை யெழுஞ் சுடர் வாளிகள் - நெருப்பைக் கக்குகின்ற ஒள்ளிய அம்புகள் எனினுமாம். (௩௪)

௩௫.—இந்திரசித்து கோபத்தோடு அநுமானை நெருங்குதல்.

தேரும் யானையும் [1]புரவியு மரக்கருஞ் சிந்திப்
பாரின் வீழ்தலுந் தானொரு தனிநின்ற பணைத்தோள்
வீர வீரனு முறுவலும் வெகுளியும் வீங்க
வாரும் வாருமென் றழைக்கின்ற வநுமன்மேல் வந்தான்.

(இ - ள்.) தேரும் - (தனது) தேர்களும், யானையும் - யானைகளும், புரவியும் - குதிரைகளும், அரக்கரும் - இராக்கதவீரர்களும், (ஆகச்சதுரங்க சேனைகள்யாவும்), சிந்தி பாரின் வீழ்தலும் - (அநுமானால் அழிக்கப்பட்டுச்) சிதறித் தரையில் விழுந்திடவே, தான் ஒரு தனி நின்ற - (வேறு ஒரு துணையு மில்லாமல்) தான் ஒருவன் மாத்திரமே தன்னந்தனியனாய் எஞ்சிநின்ற, பணை தோள் வீரவீரனும் - பருத்த தோள்களையுடைய மகாவீரனான இந்திரசித்தும்,—முறுவலும் வெகுளியும் வீங்க - சிரிப்பும் (அதற்குக்காரணமான) கோபமும் அதிகப்பட,—வாரும் வாரும் என்று அழைக்கின்ற அநுமன்மேல் வந்தான் - 'வாருங்கள் வாருங்கள்' என்று (அரக்கரையெல்லாம் வலியப் போர்க்கு) அழைக்கிற அநுமான்மேல் வந்து நெருங்கினான் [அநுமானைக் குறித்து வந்து சமீபித்தான் என்றபடி]; (எ - று.)

வீரவீரன் - வீரர்களிற் சிறந்தவீரன். அடுக்கு - உவகையும் விரைவும் பற்றியது. இந்திரசித்து ஒருவனையே அநுமான் இகழ்ச்சிப்பன்மையாக 'வாரும்வாரும்' என்று அழைத்தனனெனவுங் கொள்ளலாம். இங்ஙனம் 'வாரும் வாரும்' என்று அழைத்தல், அநுமானது யுத்தோற்சாகத்தைக் காட்டும்; கீழ்ப் பல அரக்கரைக்கொன்றும் அநுமான் போர்த்தினவு தீர்ந்திலனென்க. பி - ம்.—[1]அரக்கரும்புரவியும். (௩௫)

௩௬.—இந்திரசித்து தனது வில்லின் நாணியைக் கைவிரலால் தெறித்துப் பேரொலி யெழுப்புதல்.

புரந்த ரன்றலை பொதிரெறிந் திடப்புயல் வானிற்
பரந்த பல்லுரு மேறறினம் [1]வெறித்துயிர் பதைப்ப
நிரந்த ரந்தலை நெடுநிலஞ் சுமந்த[2]பே ருரகன்
சிரந்து ளங்கிட வரக்கன்வெஞ் சிலைபைநாண் [3]டெறித்தான்.

(இ - ள்.) புரந்தரன் தலை - இந்திரனுடைய சிரசு, பொதிர் எறிந்திட அஞ்சி அதிர்ந்து மிகநடுங்கவும்,—புயல் வானில் பரந்த - நீர்கொண்ட காளமேகங்களில் மிகுதியாய் எழுகிற, பல் உரும் ஏறு

இனம் - பலபேரிடிகளின் கூட்டம், வெறித்து உயிர் பதைப்ப - அச்சத்தால் மயக்கங்கொண்டு உயிர்நடுங்கவும்,—நிரந்தரம்- இடைவிடாமல் [எப்போதும்], தலை - தனது தலைகளால், நெடு நிலம் சுமந்த - பெரிய உலகத்தைக் (கீழே யிருந்து) தாங்குகிற, பேர் உரகன் - சர்ப்பராஜனான பெரிய ஆதிசேஷனது, சிரம் - ஆயிரந்தலைகளும், துளக்கிட - அச்சத்தால் நடுங்கவும்,—அரக்கன் - இராக்கதனான இந்திரசித்து, வெம் சிலையை நாண் தெறித்தான் - தனது கொடியவில்லின் நாணியைக் கைவிரலால் தெறித்து ஒலியெழுப்பினான்.

"விரிசிறைநாகம் விடருளதேனும், உருமின்கடுஞ்சினஞ் சேணின்று முட்கும்" என்றபடி, வானத்து எழுகிற மேகத்தின் இடிமுழக்கத்தைச் செவி யுறுமளவிலே வளைகளிலுள்ள நாகங்கள் அஞ்சியழிதல் இயல்பாதலால், அவ் விடியும் அஞ்சும்படி மிக்கதான இந்திரசித்தின் வின்னாணொலிமுழக்கத்தைக் கேட்டமாத்திரத்திலே அனைத்துலகுக்கும் கீழிருந்து உலகத்தைத்தாங்குகிற சர்ப்பராசனும் நடுங்குவ னென்க. இந்திரசித்தின் வின்னாணொலி கேட்டவள விலே இந்திரன் இன்னும் எனக்கு என்னாகுமோ வென்று அஞ்சி நடுங்குவன். மேகவாகனனான இந்திரனுக்கு அச்சந்தரும் நாணொலிக்கு அவ்விந்திரனது கொடியாகிய இடியும் அஞ்சுமென்றல் தகுதியுடைத்து. அவ்வினாணொலி யின்மிகுதியாலாகிய அதிர்ச்சியையும் அச்சத்தையும் வர்ணனைவகையாற் கூறினார்; உயர்வுநவிற்சியணி. வெறுத்து - திடுக்கிட்டுத் திகைத்து எனினு மாம். பி - ம்.—[1]எறித்து. [2]கீடு. [3]எறிக்தான். (௬௯)

௭௦.—அதற்குமேலாக அநுமான் தோள்தட்டி ஒலியெழுப்புதல்.

ஆண்ட நாயகன் றூதனு மயனுடை யண்டங்
கீண்ட தாமெனக் கிரியுக நெடுநிலங் கிழிய
நீண்ட மாதிரம் வெடிபட வவனெடுஞ் சிலையிற்
பூண்ட நாணிறத் தன்[1]னெழிற் றோள்களைப் புடைத்தான்.

(இ - ள்.) ஆண்ட நாயகன் தூதனும் - (எல்லாவுயிர்களையும்) அடிமை கொண்டருளுகிற தலைவனான இராமபிரானது தூதனாகிய அநுமானும்,—(அவ்வொலிக்கு எதிராக),—அயனுடை அண்டம் கீண்டது ஆம் என - இத் தப்பிரமாண்ட முழுவதுமே பிளந்ததாகுமென்று சொல்லும்படியாகவும், கிரி உக - மலைகள் பொடியாய்ச்சிந்தும்படியாகவும், நெடு நிலம் கிழிய - நீண்ட பூமி பிளக்கவும், நீண்ட மாதிரம் வெடிபட - நெடியதிசைகள் பிளவு படவும், அவன் நெடுஞ் சிலையில் பூண்ட நாண் இற - அவ்விந்திரசித்தினது நீண்ட வில்லிற் பூட்டிய நாணியும் அற்றுப்போம்படியும், தன் எழில் தோள்களை புடைத்தான் - தனது அழகிய தோள்களைத் தட்டினான்; (எ - று.)

அண்டங்கீண்டதாதல் முதலியன, அத்தோட்புடைப்பொலி மிகுதி சென்று தாக்குதலாலாகும் அதிசயமென்க. ஆண்ட நாயகன் - எம் பெருமான். அயனுடை அண்டம் - பிரமனுடைய அண்டம்; பிரமனுடனே

படைக்கப்பட்ட அண்டம் என்றபடி. எழில் - வளர்ச்சியுமாம். பி - ம்:— [1]நெடுந்தோள் புடைத்தார்த்தான். (கூஎ)

கூஅ.—இந்திரசித்து வீரவாதங் கூறுதல்.

நல்லை நல்லைநின் ஞாலத்து ணின்னொக்க நலலா
ரில்லை யில்லையா லெறுழ்வலிக் கியாரொடு மிகல
வல்லை வல்லைநின் றுருநீ படைத்துள வாணாட்
கெல்லை [1]யெல்லையென் றிந்திர சித்துவு மிசைத்தான்.

(இ - ள்.) நல்லை நல்லை - (நீ) மிகவுமசமர்த்தன்: இ ஞாலத்துள் நின் ஒக்க நல்லார் இல்லை இல்லை - இந்நிலவுலகத்தில் உனக்குச் சமானமாகச சமர்த்தர்கள் இல்லை இல்லை; எறுழ் வலிக்கு - மிக்க வலிமைத்திறத்தில், யாரொடும் இகல வல்லை வல்லை - (நீ) எல்லாருடனும் மாறுபடுதற்கு மிகவும வல்லவன்; (ஆயினும்), இன்று நீ படைத்துள வாழ்நாட்கு எல்லை எல்லை ஆகும் - இன்றைத்தினமானது நீ பெற்றிருக்கிற ஆயுளுக்கு முடிவெல்லை யாகும் முடிவெல்லையாகும், என்று இந்திரசித்துவும் இசைத்தான் - என்று இந்திரசித்து (அநுமானைநோக்கி) வீரவாதமும் கூறினான்; (எ - று.)— ஆல் - அசை.

பிறரோடு வைத்து நோக்குமிடத்து நீ ஒப்புயர்வற்ற வீரனென விளங்குவையேயாயினும், நான் உன்னை இன்றைக்குத் தவறாது கொன்றிடுவேனென்று வீரவாதங்கூறினனென்க. 'எறுழ்வலிக்கு யாரொடும் இகலவல்லை வல்லை' என்பதற்கு பலபராக்கிரமங்களைக் கொண்டு எதிர்த்தாரோடும் விரைந்து போர்செய்ய வல்லாய நீ என்று உரைப்பினும அமையும். வேறுலகங்களில் உன்னைப்போலச சமர்த்தர்களும் உன்னைக் காட்டிலுஞ் சமர்த்தர்களும் உளரென்பது தொனிக்க, 'இஞ்ஞாலத்துள் நின்னொக்க நல்லார இல்லையில்லை' என்றான; யான் மூவுலகத்து வீரரனைவரையும் திறங் கண்டு வென்றுள்ளேனென்பது, குறிப்பு. நல்லைநல்லை, வல்லைவல்லை என்ற அடுக்குக்கள் - மிகுதிப்பொருளன; இல்லையில்லை, எல்லையெல்லை என்ற அடுக்குககள் - தேற்றம்; எல்லாம் இகழ்ச்சிக் குறிப்பின் பயத்தன; எறுழ் வலி - ஒரு பொருட் பன்மொழி. பி - ம்:—[1]இல்லை. (கூஅ)

கூகூ.—அதற்குமேலாக அநுமான் வீரவாதஞ்செய்தல்.

நாளுக் கெல்லையு நிருதரா யுலகத்தை நலியுங்
கோளுக் கெல்லையுங் கொடுந்தொழிற் கெல்லையுங் கொடியீர்
வாளுக் கெல்லையும் வந்தன வகைகொடு வந்தேன்
றோளுக் கெல்லையொன் றிலலையென் றநுமனுஞ் சொன்னான்.

(இ - ள்.) கொடியீர் - கொடியவர்களே! நாளுக்கு எல்லையும் - (உங்கள்) வாழ்நாளுக்கு முடிவும், நிருதர் ஆய் உலகத்தை நலியும்கோளுககு எல்லையும் - அரக்கர்களாய் உலகத்தை வருத்துகிற (உங்கள்) கொள்கைககு முடிவும், கொடுந் தொழிற்கு எல்லையும - (உங்கள்) கொடிய செயலுககு முடிவும், வாளுக்கு எல்லையும் - உங்கள் ஆயுதங்கட்கு முடிவும், வந்தன - இப்பொழுது வந்தனவேயினை; வகை கொடு வந்தேன் - (அதற்குஉரிய) திறமையைக் கொண்டே

(நான்) இங்குவந்துள்ளேன்; தோளுக்கு எல்லை ஒன்று இல்லை-(என்) தோள்களின் வலிமைக்கு முடிவு சிறிதும் உண்டாகாது, என்று அநுமனும் சொன்னான் - என்று அநுமானும் வீரவாதங்கூறினன்; (எ- று.)

'உனதுவாழ்நாளுக்கு முடிவு இன்றைககாகும்' என்று இந்திரசித்து அநுமானைநோககிக் கூறியதற்கு, அநுமான், 'உஙகளனைவருடைய வாழ்நாள் முதலிய பலவற்றுக்கும் இப்பொழுது முடிவு ஆகுமாறு வந்துள்ளேன் யான்' என்று கூறினனென்க. 'கொடியீர்' என்ற பன்மை, இராவணன் முதலியோரை உளப்படுததியது. இந்திரசிதடதாருவனை நோக்கியே இகழ்ச்சிக் குறிப்புததோனறப் பன்மையாற் கூறியதாகக கொள்ளினுமாம். கோள் - தீமையும, வலிமையுமாம். வகை - உபாயமுமாம வாள - இங்கு ஆயுதப் பொதுவாய் நின்றது; சிறப்புப்பெயர், பொதுப்பொருளின்மேலது. (௩௧)

௬௦.—இந்திரசித்து அநுமான்மேல் அம்புகளை எய்தல்.

இச்சி ரத்தையைத் தொலைப்பெனென் றிந்திரன் பகைஞன்
பச்சி ரத்தம்வந் தொழுகிட வானவர் பதைப்ப
வச்சி ரத்தினும் வலியன வயிரவான் கணைக
ளச்சி ரத்தினு மார்பினு [1]மழுத்தலு மநுமன்.

இதுவும், அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்டு), இந்திரன் பகைஞன் - இந்திரசித்தானவன், இ சிரத்தையை தொலைப்பென் என்று - (இகருாகினது) இந்த உறுதியான நம்பிககையை யழிததிடக்கடவே னென்று கருதி, அ சிரததினும் மார்பினும் - அந்த அநுமானுடைய தலையிலும் மார்பிலும், பசு இரத்தம் வந்து ஒழுகிட-புதிய இரத்தம் வெளிப்பட்டுப் பெருகும்படியாகவும், வானவர் பதைப்ப-(அதுகண்டு) தேவர்கள துடிககும்படியாகவும், வச்சிரத்தினும் வலியன வயிரம்வான் கணைகள் - (இநதிரனது) வசசிராயுததததைக்காட்டிலும் வலிமையுடையனவான கூாமைகொணட பெரிய [சிறந்த] அம்புகளை, அழுத்தலும் - அழுந்த எய்தபோது,—அநுமன் - அநுமான், (எ - று.)—'செஞ்சினங்கொண்டான் நிமிர்ந்தான்' என அடுத்த கவியோடு தொடர்ந்து முடியும்.

"கூர்பற்றியவெங்குலிசததாற் கூறுபடுபுண்வடுத்தீர்க" என்றபடி இந்திரன் தனதுவசசிராயுததததினல் துயருறுகிருககுமாறு அநுமானுக்கு வரமளித்துள்ளானதலால், அவ்வநுமானுடமபில் ஊறுபடுததிய இந்திரசிததின் அம்புகளை வசசிரததினும வலியன வென்றல் தகும; அன்றியும், இந்திரனை வென்றவனது கணைகளை அவ்விநதிரனது வசசிராயுதத்தினும வலியன வென்னத தட்டில்லை இந்திரன் பகைஞன் - இந்திரசத்ரு; இந்திரனைப் பகைத்து வென்றவனென்க. இஙகுப்பசுமை, புதுமையின்மேலது. வானவர் பதைத்தல், அநுமான் அழிய இந்திரசிதது வென்றிடுவனோவென் னும் அச்சத்தால். வான் - உரிசசொல். பி - ம்:—[1]செறித்தலும். சிலபிரதிகளில் இச செய்யுளின் இரண்டுமூன்றுமடிகள் மூன்றிரணடாமடிகளாக மாறியுள்ளன.

சக.—யோகபலத்தால் அநுமான் பெருவடிவுகொள்ளுதல்.

குறிது வானென்று [1]குறைந்தில னெடுஞ்சினங் கொண்டான்
மறியும் வெண்டிரை மாகட லுலகெலாம் வழங்கிச்
சிறிய தாய்சொன்ன திருமொழி சென்னியிற் சூடி
னெறியி னின்றதன் னாயகன் புகழெனக் நிமிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) நெடுஞ்சினம் கொண்டான் - மிக்க கோபங்கொண்டு,—வான் குறிது என்று குறைந்திலன் - ஆகாயம் உயரப்போதாது என்று தன்வடிவி னுயர்வு குறுகாதவனாய் [வானமுகட்டினும் மேலாக வளர்பவனாய் என்ற படி],—சிறிய தாய் சொன்ன திரு மொழி - தனதுசிறியதாயான கைகேயி சொன்னதிருவார்த்தையை, சென்னியில் சூடி - தனதுதலைமேற்கொண்டு [சிரஸா வகித்துக் கௌரவித்து], மறியும் வெள் திரை மா கடல் உலகு எலாம் வழங்கி - மடங்குகிற வெண்மையான அலைகளையுடைய பெரியகடலி னாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகமுழுவதையும் (அச்சிறியதாயின்மகனான பரதனுக் குக்) கொடுத்து, நெறியில் நின்ற - (மாத்ருவாக்கியபரிபாலன மாகிய) நல் லொழுக்கவழியிலே நிலை நின்ற, தன் நாயகன் - தனது தலைவனான இராம பிரானது, புகழ் என - கீர்த்தி (வானுறவோங்கிவளர்தல்) போல, நிமிர்ந்தான் - உயர்ந்துவளர்ந்தான்; (எ - று.)—குறைந்திலன் நிமிர்ந்தான் என்க.

காப்பியங்களிலே கதாநாயகனது சிறப்புத் தோன்ற அவனது சம்பந்த மான பொருள்களைச் சிறசிலவிடங்களில் உபமானமாக அமைத்துக் கூறுதல் கவிமரபாதலால், அநுமானதுவடிவின் வளர்ச்சிக்கு இராமபிரானது புகழின் வளர்ச்சியை உவமைகூறினார். சீதாகலியாணத்தின் பிறகு தசரதசக்கர வர்த்தி இராமபிரானுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்ய யத்தனிக்கையில் மந்தரை சூழ்ச்சியால் மனங்கலக்கப்பட்ட கைகேயி தன்கொழுநரான தசரதரை நோக்கி முன்பு அவர் தனக்குக் கொடுத்திருந்த இரண்டுவரங்கட்குப் பயனாகத் தன்மகனான பரதனுக்குப் பட்டங்கட்டவும் கௌசல்யைமகனான இராம னைப் பதினான்குவருஷம் வனஞ்செலுத்தவும் வேண்டுமென்று சொல்லி வற் புறுத்த, அதுகேட்டு வருந்தின தசரதர் சத்தியவாதியாதலால் முன்பு அவட்கு வரங்கொடுத்திருந்த சொல்லைத் தவறமாட்டாமலும், இராமன்பக்கல் தமக்கு உள்ள மிக்க அன்பினால் அவ்வரத்தை நிறைவேறுமாறு அவனை வனத்துக் குச்செல்லச்சொல்லவும் மாட்டாமலும் கலங்கி வாய்திறவாதிருக்கிற சமயத் தில், கைகேயி இராமனை வரவழைத்து 'பிள்ளாய்! உங்கள்தந்தை பரதனுக்கு நாடுகொடுத்துப் பதினான்குவருடம் உன்னைக் காடேறப் போகச் சொல்லு கிறார்' என்றுசொல்ல, அச்சொல்லைத் தலைமேற்கொண்டு அந்த மாற்றாந்தா யின்வார்த்தையையும், அவட்குத் தனதுதந்தை கொடுத்திருந்த வரங்களையும் நிறைவேற்றி மாத்ருபித்ரு வாக்கிய பரிபாலனஞ் செய்தலினிமித்தம

இராமபிரான் இலக்குமணனோடும் சீதையோடும் அயோத்தியைவிட்டு நீங்கி நடந்து வனவாசஞ் சென்றன னென்ற வரலாறு, கீழ் அயோத்தியாகாண்டத்தில் விரிதுரைக்கப்பட்டது.

இராமபிரானாற் சிரமேற்கொள்ளப்படும் பெருமையைப் பெற்றதனால், கைகேயியின் கொடியசொல்லை 'திருமொழி' என்றார்; அன்றி, திருவிழத்தற்குக் காரணமாகும் மொழியைத் திருமொழி யென்று. இகழ்ச்சிக்குறிப்பாகிய எதிர்மறையிலக்கணவகையாற் கூறினதுமாம். நெறி - சன்மார்க்கம். நெறியில் நின்ற என்பதற்கு - (மாவுரியையுஞ் சடைமுடியையுந் தரித்துத்) தவவொழுக்கவழியிலே நின்றவென்று உரைத்தலு மொன்று. பி-ம்:—[1]குறித்திலன்.

சஉ.—அநுமான்கொண்ட பெருவடிவைக் கண்டு இந்திரசித்து ஆச்சரியப்படுதல்.

பாக மல்லது கண்டில னநுமனைப் பார்த்தான்
மாக வன்றிசை பத்தொடும் வரம்பிலா [1]வுலகிற்
கேக நாதனை யெறுழ்வலித் தோள் [2]பிடித் தீர்த்த
மேக நாதனு மயங்கின னாமென வியந்தான்.

(இ - ள்.) மாகம் வல் திசை பத்தொடும் - பெரிய வானம் முதலிய வலிய பத்துத்திக்குகளுடனே, வரம்பு இலா உலகிற்கு - அளவற்ற உலகங்கட்கெல்லாம், ஏக நாதனை - தனித்தலைவனான இந்திரனை, எறுழ் வலி தோள் பிடித்து ஈர்த்த - மிக்கவலிமையையுடைய தோள்களைப் பிடித்து இறுக்கிக் கட்டிய, மேகநாதனும் - மேகநாதனென்னும் இயற்பெயருடையவனான இந்திரசித்தும்,—அநுமனை பார்த்தான் - அநுமானைப் பார்த்து, பாகம் அல்லது கண்டிலன் - (அவ்வடிவத்தின்) ஒரு பகுதியைக் கண்டனனேயன்றி (மற்று) முழுவதையுங் காணமாட்டாதவனாய், மயங்கினன் ஆம் என வியந்தான் - 'திகைப்புற்றான்' என்று (தன்னைக் கண்டவர்) சொல்லும்படி அதிசயித்தான்.

பாகமல்லது கண்டிலனநுமனைப் பார்த்தான்—அநுமானது பேருருவத்தைச் சீதைகண்டசெய்தி கூறியவிடத்து "கஞ்சமும் புரைவன கழலுங்கண்டிலாள்" என்றதுகாண்க. இந்திரன் திரிலோகாதிபதி யாதலால், 'திசைபத்தொடும் வரம்பிலாவுலகிற்கு ஏகநாதன்' எனப்பட்டான். திசைபத்து - மேல் கீழ்என்ற இரண்டும், மற்ற எட்டுமாம். மேல் உத்தரகாண்டத்தில் "வந்து பிறந்திடு மைந்தன மழையிடித்ததென வாய்விட்டழுதலோடும், மைந்தனைத் தான் வலிமேகநாதனெனப் பேரிட்டா னிலங்கைமன்னன்" என்பதனால், மேகநாத னென்ற பெயரின் பொருளையும் (நாதம் - ஒலி), "செய்வதொன்றறியாது சிந்தை கலங்கி யிந்திரனின்றிடக், கையுமெய்யுமகப்படத் தெறு காலபாச மிதாமெனும், வெய்யபாசமுறப்பிணித்தனன் மேகநாதன்" என்பதனால் அவன் இந்திரனைப் பிடித்துக்கட்டின செய்தியையும் அறிக. பி - ம்:—[1]உலகில். [2]பிணித்து. (சஉ)

சஙு.—அநுமான் இந்திரசித்தின் தேர்க்குதிரைகளையும் பாகனையும் அழித்தல்.

நீண்ட வீரனு நெடுந்தடங் கைகளை நீட்டி
யீண்டு வெஞ்சர மெய்தன வெய்திடா வண்ண
மீண்டு போய்விழ வீசியாங் கவன்[1]மிடற் றடந்தேர்
பூண்ட [2]பேயொடு சாரதி தரைப்படப் புடைத்தான்.

(இ - ள்.) நீண்ட வீரனும் - (அநுமனைப) பெருவடிவமகொண்டு வளர்ந்த வீரனான அநுமானும்,—நெடுந் தட கைகளை நீட்டி - நீண்டபெரிய தன் கைகளை எதிரிலே நீளச்செலுத்தி, எய்தன ஈண்டு வெஞ்சரம எய்திடாவண்ணம் மீண்டு போய் விழ வீசி - (இந்திரசித்தினால்) எய்யப்பட்டவையாய் மேன் மேல் வருகிற கொடியஅம்புகள் தன்னுடம்பிற்படாதபடி (அவற்றைக் கைப் பற்றி அவை) திரும்பி அவன்மேற்போய விழுமாறு வீசி யெறிந்து விட்டு, ஆங்கு - அதன் பின்பு, அவன்மிடல் தட தோ பூண்ட பேயொடு - அவனது வலிமையுள்ள பெரிய தேரிற் கட்டிய பேய்களையும், சாரதி - தோப்பாகனை யும், தரை பட புடைத்தான்-கீழ்விழுந்திறக்குமாறு அடித்திட்டான்; (எ-று.)

தரை என்ற சொல - (பொருள்களைத) தரிப்பது என்று, காரணப் பொருள்பெறும. பி - ம்:—[1]விட்டதடந்தேர். [2]மாவொடு. (சஙு)

சஙச —இந்திரசித்து வேறொருதேரின்மீது ஏறி அநுமான்மேல் அம்பு எய்தல்.

ஊழிக் காற் [1]றன்ன வொருபரித் தேரவ னுதவப்
பாழித் தோளவ னத்தடந் தேர்மிசைப் பாய்ந்தா
னாழிப் பல்படை [2]யனையன வளப்பருஞ் சரத்தால்
வாழிய போர்வலி மாருதி மேனியை மறைத்தான்.

(இ - ள்.) (இங்ஙனம் தேர்க்குதிரைகளும சாரதியும் அழிந்துவிடவே), ஊழி காற்று அன்ன ஒரு பரி தோ அவண் உதவ - கற்பாந்தகாலத்துப்பிர சண்டமாருதத்தைப் போன்ற குதிரைகள் பூட்டிய வேறொருதேரை அப்பொ ழுது [அவ்விடத்தில] (வேறொருதோப்பாகன் அருகிற் செலுத்திக்கொண்டு வந்து) உதவ, பாழி தோளவன் - வலிமையுள்ள தோள்களை யுடையவனான இந்திரசித்து, அ தட தேர்மிசை பாய்ந்தான் - (இந்தத்தேரினின்று) அந்தப் பெரியதேரின்மீது பாய்ந்து ஏறி, ஆழிபல படை அனையன அளப்பு அருஞ் சரத்தால் - அநேகம் சக்கராயுதங்களைப் போன்றனவான அளவிடுதற்கு அரிய [மிகப்பல] அம்புகளினாலே, வாழி இ போர் வலி மாருதி மேனியை மறைத்தான் - (எப்பொழுதும் அழிவின்றி) வாழ்பவனும இப்படிப்பட்ட [கீழ்க்கூறிய] யுத்தசாமர்த்தியத்தையுடையவனுமான அநுமானது உடம்பை மூடினான்; (எ - று.)

அநுமானது உடமபு மறையுமபடிமிகுதியாகப் பாணப்பிரயோகஞ் செய்தன னென்பதாம. பிரளயகாலத்திற் பெருங்காற்று எழுந்து விசையொடுவீசி உலகத்தையழிக்கு மென்க. ஊழிக்காற்று, பரிக்கும் தேர்க்கும் உவமையாகத்தக்கது; விரைவிலும கொடுமையிலும உவமம். ஒரு தேர் என இயையும; இது, இந்திரசித்தினுடன் வந்த சேமத்தேர்

களிலென்று. பாழி - பெருமையுமாம். பிரமன்முதலிய தேவர்களனைவரும் தம் தமது படைக்கலத்தால் அழியாதபடி அநுமானுக்கு வரமளித்துள்ளாராதலால், அவனையழித்தற்கு எய்த இந்திரசித்தின் அம்புகட்குத தேவாதி தேவனான திருமாலின் சக்கராயுதத்தை உவமைகூறுதல் ஏற்கும். 'பலசக்கராயுதம்' என்றது, இஃபொருளுவமை. பி - ம்—[1]என்ன. [2]அனையவன்.(சச)

சரு.—அநுமான் பாய்ந்து இந்திரசித்தின் வில்லை முறித்தல்.

உற்ற வாளிக ளுரத்தடங் கின[1]வுக வுதறுக்
கொற்ற மாருதி யனையவன் றேர்மிசைக் குதித்துப்
பற்றி வன்கையாற் பறித்தெழுந் துலகெலாம் பலகால்
முற்ற வென்றபோர் மூரிவெஞ் சிலையினை முறித்தான்.

(இ - ள்.) கொற்றம மாருதி - வெற்றியையுடைய வாயுகுமாரனான அநுமான்,—உற்ற-வந்துபட்டவையாய், உரதது அடங்கின - (தன்) மார்பிற பதிந்தவைகளான, வாளிகள் - (இநதிரசிததின்) அம்புகளெல்லாம், உக கீழே சிந்திவிழும்படி, உதறு - உதரித்தள்ளிவிட்டு, அனையவன் தேர்மிசை குதிதது-அவ்விந்திரசித்தின் தேரின்மேல் எழும்பிப்பாய்ந்து, உலகு எலாம் பல கால் முற்ற வென்ற போர் மூரி வெம் சிலையினை உலகங்களையெல்லாம் பலமுறை முடியசசயிதத போர்வலிமையையுடைய கொடிய (அவனது) வில்லை, வல் கையால் பற்றி பறித்து - (தனது) வலியகையினாற் பிடித்துப் பிடுங்கிக்கொண்டு, எழுந்து - எழுமபி வெளியே வந்து; முறிததான் - (அவ் வில்லைக் கைகளால் ஒடித்தெறிந்துவிட்டான்; (எ - று.)

'உலகெலாம் பலகால் முற்றவென்ற'—முன்னும் (உஅ-ஆங் கவியில்) "மூககா லுலகம் ஒரு மூன்றையும் வென்று முறறி" என்றார். பி - ம்:—[1]உள.

சசுா.—உடனே இந்திரசித்து வேறொரு சிறந்தவில்லை யெடுத்துக்கொள்ளுதல்.

முறிந்த வில்லின்வல் லோசைபோய் முடிவதன் முன்னர்
[1]மறிந்து போரிடை வழிகொள்வான் வயிரவாட் படையாற்
செறிநத வான்பெரு [2]மலைகளைச் சிறகறச் செயிரா
வெறிந்த விந்திர னிட்ட [3]வார் சிலையினை யெடுத்தான்.

(இ - ள்.) முறிந்த வில்லின் வல் ஓசை போய் முடிவதன் முன்னர் வில்முறிபடுகையிலுண்டான வலிய ஒலி நீண்டுசென்று ஓய்வதற்கு முன்னே,—(இந்திரசித்து)—போரிடை மறிந்து வழிகொள்வான் - (முன்பு) யுதத்தில்தோற்று வசப்படுபவனான, வயிரம்வாள் படையால் செறிந்த வான் பெருமலைகளை சிறகு அற செயிரா எறிந்த இந்திரன் - வச்சிராயுதமென்கிற பிரகாசமுள்ள (தனது) ஆயுதத்தைக் கொண்டு வலிமைமிக்க ஓங்கிய பெரிய மலைகளை இறகுகளற்றுப்போம்படி கோபங்கொண்டு துணித்தவனான தேவேந்

திரன், இட்ட - திறையாகக்கொடுத்த [இழந்துவிட்ட என்றபடி], வார் சிலையினை - நீண்டவில்லை, எடுத்தான் - கையிலெடுத்துக் கொண்டான்; (எ - று.)

'வழிக்கொள்வானாகிய இந்திரன் சிலையினை' முடிவதன் முன்னர் எடுத்தான் என்றுகூட்டுக. படையால் எறிந்த, மலைகளை யெறிந்த, சிறகு அற எறிந்த, செயிரானெறிந்த என்று இயையும். அந்த வில் ஒடிக்கப்பட்டவுடனே வேறுவில்லெடுத்துக் கொண்டானென்ற மிக்க விரைவைக் காட்டுதற்கு, 'முறிந்தவில்லின் வல்லோசைபோய முடிவதன்முன்னர் எடுத்தான்' என்றார். இதில், அவ்வில்லொடிந்த வல்லோசை மிகநீண்டு சென்றதெனை அவ்வில்லின் வலிமையும் விளங்கும். பி - ம்:—[1]மறிந்துபாரிடை வழிக்கொளா. [2]சிறையற மலைகளைச் செயிரா. [3]வான்.

இச்செய்யுள் - முந்தினசெய்யுளோடு அந்தாதித்தொடை யுடையது; மேல் ருக, ருஉ, ருங, ருச, சுo-ஆங் கவிகளையும் இங்ஙனங் காண்க. (சசு)

சஎ.—இந்திரசித்து எய்த அம்புகளினால் அநுமான் சிறிதுதளர்தல்.

நூறு நூறுபோர் வாளியோர் தொடைகொண்டு நொய்தின்
மாறில் வெஞ்சினத் திராவணன் மகன்சிலை வளைத்தா
னூறு தன்னெடு மேனியிற் பலபட வொல்கி
யேறு சேவகன் றூதனுஞ் சிறிதுபோ திருந்தான்.

(இ - ள்.) மாறு இல் வெம் சினத்து இராவணன் மகன் - (எப்பொழுதும்) மாறுதலில்லாத கொடிய கோபமுள்ள இராவணனுடைய புத்திரனான இந்திரசித்து, போர் வாளி நூறு நூறு ஓர் தொடை கொடு - போரிற்சிறந்த நூறுநூறு அம்புகளை ஒருதொடுப்பிலேகொண்டு [தொடுக்குந்தரம் ஒவ்வொன்றிலும் நூறுநூறுக்கணக்கான அம்புகளைத் தொடுப்பவனாய் என்றபடி], நொய்தின் - விரைவில், சிலை வளைத்தான் - அவ்வில்லை வளைத்து எய்தான்; (அந்த மிகப்பல அம்புகளினால்), தன் நெடு மேனியில் - தனது பெரிய உடம்பிலே, ஊறு பல பட - பலபுண்களுண்டாக, (அதனால்), ஏறு சேவகன் தூதனும் - (அனைவரினுஞ்) சிறந்த வீரனான இராமபிரானது தூதனாகிய அநுமானும், சிறிதுபோது ஒல்கி இருந்தான் - சிறிதுபொழுது தளர்ந்து ஓய்ந்திருந்தான்; (எ - று.)

நூறுநூறு என்பதற்கு நூற்றினாற்பெருக்கிய நூறெனை விரித்து, பதினாயிரமென்று உரைப்பாருமுளர். எய்தல் என்ற காரியத்தை 'சிலைவளைத்தல்' என்ற காரணச் சொல்லாற் கூறியது, உபசார வழக்கு. ஏறுசேவகன் - மகாவீரன்; வினைத்தொகை உவமைத் தொகையாக, ஆணசிங்கம் போன்ற வீரனென்று உரைப்பாருமுளர். ஒல்கியிருத்தல் - ஆயாசமுற்றிருத்தல். ()

சஅ.—அநுமான் உடனே அயர்ச்சிதீர்ந்து ஒருமரத்தினால் இந்திரசித்தின் தலையி லடித்தல்.

ஆர்த்த வானவ[1]ராவலங் கொளீஇயறு வழிந்தார்
பார்த்த மாருதி தாருவொன் றங்கையிற் பற்றித்

தூர்த்த வாளிகண் ²முறைமுறை துணிபடச் சுற்றிப்　　[ன்.
போர்த்த பொன்னெடு மணிமுடித் ³தலையிடைப் புடைத்தா

(இ - ள்.) ஆர்த்த வானவர் - (முதலில் அநுமான் இந்திரசித்தின் வில்லை முறித்திட்டமைகண்டு மகிழ்ச்சியால்) ஆரவாரஞ்செய்த தேவர்கள், ஆவலம் கொளீஇ அறிவு அழிந்தார் - (உடனே அநுமான் இந்திரசித்தின் அம்புகளால் ஊறுபட்டு அயர்வுற்றதனைப் பார்த்துத்) துன்பங்கொண்டு அறிவுகலங்கினாகள்; பார்தத மாருதி - அதுகணட அநுமான், (உடனே அயர்ச்சிதீர்ந்து), தாரு ஒன்று அம் கையில் பற்றி - ஒருமரத்தை (த் தனது) அழகிய கையிலேஎடுததுககொணடு, தூர்த்த வாளிகள் முறைமுறை துணி படசுற்றி - (இந்திரசிதது) எயதுநிறப்புகிற அமபுகளெல்லாம் வரிசைவரிசையாகத் துணடுபட்டொழியுமபடி (அந்த மரததைச) சுற்றிவீசி, பொன் மணி நெடு முடிபோரதத தலையிடைப்புடைததான் - பொன்னினாற்செய்யப்பட்டு மாணிககஙகள் பதிககப்பெற்ற நீணட கிரீடதலைததரிதத (இந்திரசித்தின்) தலைமேல் (அம்மரததைககொண்டே) அடிததான்: (எ - று.)

ஆவலம - அவலம் என்பதன் நீட்டல்விகாரம்; கிலேசம்; துபரம் என்று பொருள். கொளீஇ—கொணடு. மயிாமுடியப்படுவதுபற்றி, சிரசுக்கு 'முடி' என்று பெயா. அது - இடவாகுபெயராய், சிரசிலணியுங் கிரீடத்தைக குறிததது. பி - ம் —[1]ஆகுலங்கொண் டறிவழிந்தார். [2]துணிபடமுறைமுறைசுழற்றி. [3]தலததிடைப்.　　　　(௬௮)

௬௯.—இந்திரசித்து தலையிலடிபட்டுத் தளர்தல்.

பார மாமர முடியுடைத் தலையிடைப் படலுந்
தாரை யின்னெடுங் கற்றைகள் [1]சொரிவன தயங்க
வார மாலவரை யருவியி [2] னழிகொழுங் குருதி
சோர நின்றுட றுளங்கின னமரரைத் [3]தொலைத்தான்.

(இ - ள்.) பாரம மா மரம - கனமுள்ள பெரிய அந்தமரம், முடி உடை தலையிடை படலும் - கிரீடத்தையுடைய தன்தலையின்மேற் பட்டவளவிலே, நெடுங கற்றைகள் தாரையின் சொரிவன தயஙக - (அக்கிரீடத்திலுள்ள மாணிககஙகளின்) நீண்டஒளிததொகுதிகள் ஒழுஙகாக மேற்சொறிவன வற்றைப்போன்று விளஙகுமபடி, மால் வரை அருவியின் அழி கொழுங குருதி ஆரசோர - பெரியமலையிலிருந்து வருகிற நீரருவிபோல வழிகிற கொழுமையான இரத்தம் மிகுதியாகப்பெருக, நின்று உடல் துளங கினன - (ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டாது) அயாச்சியுற்று நின்று உடம்பு நடுங கினான்: (யாவனெனில்),—அமரரை தொலைததான் - தேவர்களை வென்றிட்டவனான இநதிரசிதது; (எ - று.)

இரணடாமடிக்கு - தலையிலுள்ள நீணட செமபட்டமயிர்த்தொகுதிகள் ஒழுஙகாகக கீழ்விழுவனபோன்று விளஙகவென்று உரைப்பினும் அமையும். கறறை - கதிாததொகுதியும், மயிாததொகுதியும். கிரீடத்திலுள்ள செந்நிறமான மாணிக்கஙகளின் நீணட ஒளிததொகுதிகள் கீழ்நோக்கிவிழுவதும்,

தலையிலுள்ள செம்பட்டமயிர்த்தொகுதி அவிழ்ந்து உடம்பின்மேல்விழுத லும், இரத்தினகிரீடத்தையணிந்த சிரசிலிருந்து மிகுவழிகிற இரத்தப் பெருக்குக்கட்கு உவமையாதற்கு ஏற்கும்; இனி, மழைத்தாரைகளின் நீண்ட தொகுதிகள் சொரிவனபோல வென்றலும் ஒன்று. ஆரசசோர என இயை யும். உடல் துளங்கினன் - உடல் கலங்கினான் எனினுமாம். பி - ம்:[1]சுற் றியதயங்க. [2]இழி. [3]துரந்தான். (௪௯)

௫௦.—இந்திரசித்து அயர்ச்சிதீர்ந்து மீண்டும் அநுமான்மேல் அம்புஎய்தல்.

நின்று போதம்வந் துறுதலு நிறைபிறை [1]யெயிற்றைத்
தின்று தேவரு [2]முனிவரு மவுணருந் திகைப்பக்
குன்று போனெடு மாருதி யாகமுங் குலுங்க
வொன்று போல்வன வாயிரம் பகழிகோத் துய்த்தான்.

(இ - ள்.) நின்று-(அங்ஙனமே இந்திரசித்து சிறிதுபொழுது) அயர்ச்சி யுற்றுநின்று, போதம் வந்து உறுதலும் - (பின்பு) அறிவு வந்து கூடின வளவிலே, நிறை பிறை எயிற்றை தின்று - தன்வாயில் நிறைந்துள்ளன வும், பிறைச்சந்திரன்போன்றனவுமான பற்களைக் கடித்து, தேவரும் முனி வரும் அவுணரும் திகைப்ப-(போர்காணுகிற) தேவர்களும் தேவரிஷிகளும் அசுரர்களும் திகைப்படைய, குன்று போல நெடு மாருதி ஆகமும் குலுங்க- மலைபோன்ற [வலியபெரிய] உயர்ந்தவடிவமுள்ள அநுமானுடைய உடம் பும் நிலைகலங்கும்படி, ஒன்று போல்வன ஆயிரம் பகழி கோத்து உய்த்தான்- ஒன்றுபோலவே எல்லாம் உள்ளனவான ஆயிரம் அம்புகளைத் தொடர்ச்சியா கத் தொடுத்துவிட்டான்; (எ - று.)

பற்களைக்கடித்தல், கோபக்குறி. முனிவர்களும் அசுரர்களும் பதினெட் டுத்தேவகணங்களிற் சேர்ந்தவர்களாதலால், தேவர்களோடொப்பப் போர் காண்பவராகக் கூறப்பட்டனர். 'குன்று போல' என்ற உவமை மாருதிக்கும் அவனது ஆகத்துக்கும் ஏற்கும். நிறை பிறை என்ற இரண்டும், எயிற்றுக்கு அடைமொழி. நிறையெயிறு-வினைத்தொகை. பிறையெயிறு-உவமத்தொகை. பிறை-கலைகுறைந்த சந்திரன். பி - ம்:—[1]எயிறு [2]அவுணருமுனிவரும். (௫௦)

௫௧.—அநுமான் இந்திரசித்தைத் தேரோடு எடுத்துஎறிதல்.

உய்த்த வெஞ்சர முரத்தினுங் [1]கரத்தினு மொளிப்பக்
கைத்த [2]சிந்தையன் மாருதி [3]நனிதவ கனன்றான்
[4]வித்த கன்சிலை விடுகணை விசையினுங் கடுகி
[5]யத்த டம்பெருந் தேரொடு மெடுத்தெறிந் தார்த்தான்.

(இ - ள்.) உய்த்த வெம் சரம் - (அங்ஙனம் இந்திரசித்து) செலுத் திய கொடிய அம்புகள், உரத்தினும் கரத்தினும் ஒளிப்ப - (தனது) மார்பிலும் கைகளிலும் அழுந்த, மாருதி - அநுமான், கைத்த சிந்தை யன் - (இப்படி இவனோடு எவ்வளவுநேரம் போர்செய்வது என்று) வெறுத்த மனமுடையவனாய், நனி தவ கனன்றான் - மிகவும் அதிகமாகக்

கோபித்து, வித்தகன் சிலை விடுகணை விசையினும் கடுகி - ஞானசொரூபியான ஸ்ரீராமபிரானது வில்லினால் எய்யப்படுகிற அம்பின் வேகத்தைக்காட்டிலும் வேகமாகப் பாய்ந்து, அ தடம் பெருந் தேரொடும் எடுத்து எறிந்து ஆர்த்தான் - அந்த மிகப்பெரிய தேருடனே (இந்திரசித்தைத்) தூக்கி மேலே எறிந்து (களிப்பினால்) ஆரவாரஞ்செய்தான்; (எ - று.)

காப்பியத்தலைவனான இராமபிரானது கோதண்டத்தா லெய்யப்படுகிற அம்பினது வேகம் பிரசித்தமாதலால், 'அதனினும் வேகமாகப் பாய்ந்து' என இராமதூதனதுவேகத்தை விளக்கினார். ஆர்த்தான் - தனது செய்திறம் தோன்றக் கொக்கரித்துக் கர்ச்சித்தான் என்றபடி. பி - ம்:—[1]சிரத்தினும். [2]சிரத்தை. [3]அதிகமுற. [4]வித்தகச. [5]அதத்துடைத். (௫௧)

௫௨.—இந்திரசித்து தேருடன் வானத்தில் நெடுந்தூரஞ்சென்று கீழ்வீழ்தல்.

கண்ணின் மீச்சென்ற விமையிடைக் கலப்பதன் முன்ன
மெண்ணின் மீச[1]சென்ற வெறுழ்வலித் திறலுடை யிகலோன்
புண்ணின் மீசசென்று பொழிபுனல பசும்புலால பொடிபப
விண்ணின் மீச்சென்று தேரொடும் பாரமிசை விழுந்தான்.

(இ - ள்.) கண்ணின் மீ சென்ற இமை இடை கலப்பதன் முன்னம் - கண்களினமேலுள்ள இமை கீழிமையிலே வந்துகூடுவதன்முன்னே [கண்ணிமைப்பொழுதாகிய ஒருமாத்திரைப்பொழுதினுள்ளே என்றபடி], எண்ணின் மீ சென்ற எறுழ் வலி திறல் உடை இகலோன்-அளவுக்குமேற்சென்ற [வரம்புகடந்த] மிகபலத்தையும் பராக்கிரமத்தையு முடைய பகைவனான இந்திரசித்து, தேரொடும் விண்ணின் மீசென்று - (அநுமான் எடுத்தெறிந்த விசையினால்) தேரோடு வானத்தின்மேலெல்லையிற் போய், புண்ணின் மீ சென்று பொழி புனல் பசும்புலால் பொடிப்ப பாரமிசை விழுந்தான் - புண்களின்மேலே பெருகிவழிகிற இரத்தம் புதிய புலால்நாற்றத்தோடு வெளிப்படும்படி தரையில் விழுந்திட்டான்; (எ - று.)

'எண்ணின்மீசசென்ற' என்பதற்கு மனதிற்கு எட்டாது அதனெல்லையைக்கடந்துபோயுள்ள வென்று உரைத்தலு மொன்று. 'புண்ணின் மீச சென்றுபொழிபுனல்' - புண்ணீர். இனி, மூன்றாமடிக்கு - புண்களின்வழியாக இரத்தமும் புதிய தசையும் வெளிப்படும்படி என்று உரைப்பினுமாம். பி - ம்:—[1]சென்றது. (௫௨)

௫௩.—இந்திரசித்து வானத்தில் எழுதலும், அநுமான் அவனுடைய சேமத்தேர்களை யெல்லாம் சிதைத்தலும்.

விழுந்து பாரடை யாமுன மினனெனு மெயிற்று
னெழுந்து மாவிசும பெய்தின னிடையவன் படையிற்
செழுந்தண் மாமணித் தேரகுலம யாவையுஞ் சிதைய
வுழுந்து போவதன் முன்னெடு மாருதி யுதைத்தான்.

(இ - ள்.) விழுந்து பார அடையா முனம - தேரொடுங்கீழ்விழுந்து பூமியைச சேர்தற்குமுன்னே, மின் எனும எயிற்றான் - மின்னல்போல விளங்கும பற்களையுடையவனான இந்திரசித்து, எழுந்து மா விசும்பு

எய்தினன் - (சின்னபின்னப்படுகிற அகதேரினின்று) எழும்பிக் கரிய ஆகாயத்திற் சேர்ந்தான்; இடை - (இங்ஙனம தேரோடு வானததிற சென்று கீழ் விழுந்து மீண்டும் அவன்மாத்திரம் வானததிலெழுகிறபொழுதின்) இடையிலே, நெடு மாருதி - பெருவடிவமுடைய அநுமான், அவன் படையில் செழுந் தண் மா மணி தோ குலம் யாவையும் சிதைய-அவனுடைய சேனையிலுள்ள பெரிய குளிர்ந்த சிறந்த இரத்தினஙகள்பதிதத தேர்க்கூட்டஙகளெல்லாம சிதையும்படி, உழுந்து பேர்வதன்முன் உதைததான் - ஓர் உளுந்து உருளுமளவினுள்ளே [வெகுவிரைவிலே] உதைதது அழிததான்; (எ - று)

இந்திரசிதது தேரிலிருநது போர்செய்யுமளவும் அவனைவெல்லுதல் முடியாதென்ற நோககததால் அநுமான் அவனேறியுளள தோ சிதையுமாறு அதனை யெடுதது வானததிலெறிநததுமன்றி அத்தேர் கீழ்விழுதறகு முன்பு மற்றைசசேமததேர்களையும உதைத்துச சிதைத்திட்டன னென்க. 'விழுந்து பாரடையாமுனம' என்பதும், 'உழுநது பேர்வதன்முன்' என்பதும் - விரைவைக காட்டும்; உயர்வுநவிற்சி. உழுந்து - நவதானியஙகளிலொன்று. தண மணி-குளிாநத ஒளியுள்ள இரததினம. (௫௩)

௫௪.—பின்பு இந்திரசித்து பிரமாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்கக் கருதுதல்.

> ஏறு தேரில [1]னெதிர்நிறகு முரணில [2]னெரியிற்
> சீறு வெஞ்சினந் [3]திருகுகின் றானதிரி வானும்
> வேறு செயவதோா வினைபிறி தின்மையின் விரிஞ்சன்
> மாறி லாப்பெரும் படைக்கலந் தொடுப்பதாய் மதித்தான்.

(இ - ள்.) ஏறு தோ இலன் - (தான் மீண்டும்) ஏறுதற்கு ஒருதேர் இல்லாதவனும், எதிர் நிறகும் முரண் இலன் - மீளவும் அநுமானெதிரிலே நின்று போர்செய்தற்கு உரிய வலிமையிலலாதவனுமாய், எரியின் சீறு வெம் சினம திருகுகின்றான் திரிவானும - நெருப்புப்போலத் தபிககிற வெவ்விய கோபததால் மாறுபடுகின்றவனாய (வானததிற) சஞ்சரிப்பவனான இந்திரசித்தும், வேறு செயவது ஓா வினை பிறிது இன்மையின் - (அநுமானுக்கு) மாறாகத் தான் செய்யததகக செயல் வேறொன்றும் இல்லாமையினால், மாறு இலா பெரும் விரிஞசன் படைககலம தொடுப்பது ஆய்மதித்தான் - எதிரில்லாத தான பெருமையையுடைய பிரமனது அஸ்திரததை (அநுமான்மேல்) தொடுதது விடுவதாக நினைத்தான்; (எ - று.)

விரிஞ்சன் என்ற வடமொழிப்பெயா - (பிராணிகளைப்) படைககின்றவனென்றும், அன்னபபறவையாற சுமககப்படுகின்றவ னென்றும் (வி-பறவை) காரணப்பொருளபெறும். மாறு இலா - ஒப்பிலலாத எனினுமாம். பி - ம்.— [1]எதிாநிற்குமுரணிலன். [2]நெறியிற். [3]திருகினனந்தரந்திரிவான். (௫௪)

௫௫.—இந்த்ரசித்து பிரமாஸ்திரத்தைப் பூசித்து எடுத்தல்.

> பூவும் பூநிற வயினியுந் தீபமும் புகையுந்
> தாவில் பாவனை யாற்கொடுத் தருச்சனை சமைத்தான்

[1]தேவி யாவையு முலகமுந் திருத்திய தெய்வக்
கோவி னான்முகன் படைக்கலந் தடக்கையிற் கொண்டான்.

(இ - ள்.) பூவும் - மலர்களையும், புகையும்-தூபத்தையும், தீபமும்-தீபத்தையும், பூ நிறம் அயினியும் - பூநிறமுள்ள வெண்சோறாகிய நைவேத்தியத்தையும், தா இல் பாவனையால் கொடுத்து - தவறுதலில்லாத தியான வகையினால் சமர்ப்பித்து, அருச்சனை சமைத்தான் - (பிரமாஸ்திரத்துக்குப்) பூசை செய்து, தேவு யாவையும் உலகமும் திருத்திய தெய்வம் கோவில் நான்முகன் படைக்கலம் தடக்கையில் கொண்டான் - தெய்வங்களெல்லாவற்றையும் உலகங்களையும் ஒழுங்காகப்படைத்த தெய்வத்தன்மையுள்ள (திருமாலின் திருநாபிக்கமலமாகிய) சிறந்த இடத்தில் தோன்றி வசிக்கிற பிரமனது அஸ்திரத்தைத் தனது பெரிய கையி லெடுத்துக்கொண்டான், (இந்திரசித்து); (எ-று.)

ஷோடசோபசாரங்களில் புஷ்பம் தூபம் தீபம் நைவேத்யம் என்ற நான்கைக் கூறினது, பிறவற்றிற்கும் உபலக்ஷணம்; வெண்ணிறமலர் சிறத்தல் பற்றி, வெண்ணிறம் 'பூநிறம்' எனப்பட்டது. உபசாரங்களைப் பிரத்யக்ஷமாகக் கொணர்ந்துகொடுத்துப் பூஜித்தற்கு அப்பொழுது சந்தர்ப்பமில்லையாதலால், மானஸமாகக்கொண்டு அவற்றைச் சமர்ப்பித்துப் பூஜைசெய்தனனென்க. தீபம் - விளக்கு. பாவனை - மனத்தில் ஊன்றிய சிந்தனை. தே - தேவசப்தபவம்; அது, 'தேவு' என உகரச்சாரியை பெற்றது; 'தேவியாவையு முலகமுந் திருந்தியதெய்வக் கோவில் நான்முகன்'-தெய்வநான்முகக் கொழு முளையீன்று முக்கணீசனொடு தேவுபலநுதலி, மூவுலகம்விளைத்த வுந்தி" என்ற ஆழ்வாரருளிச் செயலைக் காண்க. நான்முகன்படைக்கலம் பிரமனைத் தெய்வமாகவுடைய அஸ்திரம்: பிரமனாற் கொடுத்தருளப்பட்ட அஸ்திரம்.
பி - ம்:—[1]தேவுமயாவையும. (௫௫)

௫௬.—இந்திரசித்து அநுமான்மீது பிரமாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தல்.

[1]கொண்ட கொற்றவெஞ் சிலைநெடு நாணொடு கூட்டிச்
சண்ட வேகத்த மாருதி தோளொடுஞ் [2]சார்த்தி
மண்டு ளங்கிட மாதிரந் துளங்கிட மதிதோய்
விண்டு ளங்கிட மேருவுந் துளங்கிட விட்டான்

(இ - ள்.) கொண்ட - (முன்னமே இடக்கையிற்) பிடித்துள்ள, கொற்றம் வெம் சிலை - (முன்பு பலபோர்களில்) வெற்றிபெற்ற கொடியவில்லினது, நெடு நாணொடு - நீண்டநாணியுடனே, கூட்டி - (அந்தப்பிரமாஸ்திரத்தைச்) சேர்த்து, [வில்லில் அந்த அம்பைத் தொடுத்து என்றபடி], சண்ட வேகத்த மாருதி தோளொடும் சார்த்தி - கொடியவேகமுள்ள அநுமானுடைய தோள்களுடனே இயைத்து [அநுமன்தோள்களை இலக்காகக்குறித்து என்றபடி], மண் துளங்கி - பூமி நடுங்கவும், மாதிரம் துளங்கிட - எட்டுத்திசைகளும் நடுங்கவும், மதிதோய் விண் துளங்கிட - சந்திரன்பொருந்திய மேலுலகம் நடுங்கவும், மேருவும் துளங்கிட - (பூமியின் நடுவிலுள்ளதான) மகாமேரு கிரியும் நடுங்கவும், விட்டான் - (அதனை) எய்தான் [பிரயோகித்தான்]; (எ - று.)

தெய்வத்தன்மையுள்ள அஸ்திரத்தை அநுமானுடைய தோள்களைக்கட்டு மாறு அபிமந்திரித்து விட்டனன் இந்திரசித்து என்க. 'மண் துளங்கிட மாதிரந்துளங்கிட மதிதோயவிண் துளங்கிட' என்றது - பத்துத்திசைகளும அதிர்ச்சியாலும் அச்சத்தாலும கம்பிக்க என்றபடி. 'மேருவுந்துளங்கிட' என் றது - அசைதலில்லாமையால் அசலமெனப்படுகிற மலைகளுட் பெரியதான மகாமேருவும நிலைகுலைந்து அசைய என்றவாறு. முதலடிதகு - வில்லை வளைத்து நாணேற்றியென்று உரைப்பாருமுளர். சந்திரனைக் கூறினது, மற்றைக் கிரகநக்ஷத்திரதாரகைகளுக்கும உபலக்ஷணம். பி - ம்:—[1]கொண்டு. [2]சார, சாத்தி. (ருசு)

ருஎ.—அந்தஅஸ்திரம் நாகவடிவமாய் அநுமானது தோள்களைக் கட்டுதல்.

தணிப்ப ரும்பெரும் படைக்கலந் தழலுமிழ் தறுகட்
பணிக்கு லங்களுக் கரசின துருவினைப பற்றித்
துணுகக முற்றுயர் கலுழனு நடுக்குறச் சுற்றிப
பிணித்த தப்பெரு மாருதி தோளகளைப பிறஙக.

(இ - ள்) தணிப்பு அருமப பெரும் படைககலம் - (எவராலும) அடக்கு தற்கு அரியதான பெரிய அநத அஸ்திரமானது,—தழல உமிழ் தறுகண் பணிக குலஙகளுககு அரசினது உருவினை பறறி - (கொடுமைமிகுதியால்) நெருப்பைசசொரிகின்ற அசசந்தருஙகணகளையுடையபாம்புக் கூட்டஙகளுககு அதிபதியான ஒருமகாநாகததினது வடிவததைத தான்கொணடு,—உயா கலு ழனும் துணுககம் உறறு நடுக்குஉற - சிறந்த கருடனும திடுக்கிட்டுநடுககமடை யும்படி, அ பெரு மாருதி தோள்களை - அந்தப பெரிய அநுமானுடைய தோள்களை, சுறறி - சூழ்ந்து, பிறஙக பிணிததது - நனறுககக்கட்டியது [இறு ககக்கட்டிற்று என்றபடி]; (எ - று.)

பாம்புகளை எளிதில் அழிக்குந் தன்மையதான கருடனும் இப்பெரும் பாம்பின் வடிவததைக கணடு அஞ்சி நடுஙகுமெனா, நாகவடிவு கொணட பிர மாஸ்திரததின் சிறப்பைக கூறியவாறும. பிறஙகப் பிணிததது - (தன்வடிவு அததோள்களிலே பதிநது) விளஙகும்படி அழுநதககட்டியது எனினுமாம்; அன்றி, பிறஙக - (அஸ்திர மாதலால் தனது உருவம் திவ்விய ஒளிகொணடு) பிரகாசிகக என்றலுமாம். (ருஎ)

ருஅ.—அதனால் அநுமான் சாய்தல்.

திண்ணென் யாக்கையைத் திசைமுகன் படைசென் றுதிருக
வண்ணன் மாருதி [1]யன்றுதன் பின்சென்ற வறத்தின்
கண்ணி னீரொடுங் கனகதோ ரணத்தொடுங் கடைநா
டண்ணென் மாமதி கோளொடுஞ் சாய்ந்தெனச்சாய்ந்தான்.

(இ - ள.) திண்ணென் யாக்கையை - உறுதியுள்ள (அநுமானுடைய) உடம்பை, திசைமுகன் படைசென்று திருக - அந்தப்பிரமாஸ்திரம் போயச சுற்றிக கட்டவே,—அண்ணல் மாருதி - பெருமையையுடைய அநுமான்— கடைநாள் - கற்பாந்தகாலத்திலே, தணணென் மா மதி கோளொடும் சாயந்து

என - குளிர்ச்சியான பெரிய [பூர்ண] சந்திரன் (ராகுவென்கிற) பாம்புடனே (வானத்தினின்று தவறிக்) கீழ்விழுந்தாற்போல,— அன்று தன் பின் சென்ற அறத்தின் கண்ணின் நீரொடும - அன்றைதினத்தில தன் பின்னே வந்த தருமதேவதையின் கண்களினின்று பெருகிய நீரோடு, கனகதோரணத்தொடும் சாய்ந்தான்-பொன்மயமான (அவ்வசோகவனத்து) வெளி வாயிலுடனே தன் உடம்பு படியுமாறு சாய்ந்து விழலானான்; (எ - று.)

தோரணம - வெளிவாயில். அசோகவனத்து வெளிவாயிலில் நின்று அரக்கர்களோடெல்லாம பொருது அவர்களை அழித்த அநுமான் பிரமாஸ்திரத்தாற் கட்டுப்பட்டு அவ்விடத்திலே சாய்ந்திட்டனனென்பார், 'கனக தோரணத்தொடும சாய்ந்தான்' என்றார். அவ்வெளிவாயிலிலே சாய்ந்திடலானானென்ன உருபுமயக்கமாகக் கருதுதுக்கொள்க. தயை சத்தியம் பரிசுத்திமுதலிய நற்குணங்களில்லாதபடி ராக்ஷசராசனான இராவணன் அரசாட்சிசெலுத்திவருகிற இலங்காபுரியில் வெகுகாலமாக நுழையாதிருந்த தருமதேவதையானது, சீதையிருக்கிற விடத்தை நாடிக்கொண்டு இராமனுக்குச் செய்தி கூறி அவனுக்குத் துணைநின்று அரக்கர்களையெல்லாம் அழிக்கப்போகிற அநுமான் அவ்விலங்கையிற் பிரவேசிக்கும்போது தானும இனிச்செல்லலாமென்று அவன் பின்னே தொடர்ந்து சென்றதாதலால், 'அன்று தன்பின் சென்ற அறம்' எனப்பட்டது; மேலும் (கூ௨ - ஆஞ் செய்யுளில்), "அறத்துக்கு ஆங்கு ஒருதனித்துணையாநின்ற அநுமான்" என்பது காண்க. இங்ஙனம் தான் சிறிது தலையெடுக்கலாமென்று சமயம்பார்த்து அனுமானுடனே சென்ற அறக்கடவுள் அங்கு அவன் பிரமாஸ்திரத்தாற் கட்டுப்பட்டுச் சாய்தலைக் கண்டு வருந்திப் புலம்பிக் கண்ணீர்பெருக்கியதென்பார், 'அறத்தின் கண்ணினீரொடுஞ் சாய்ந்தான்' என உடனிகழ்ச்சியணி தோன்றக் கூறினார். கற்பாந்தகாலத்திலே கிரகநக்ஷத்திரதாரைகள் வானத்தினின்று தவறிக் கீழ்விழுந்திடுதல், இயல்பு. கலை நிறைந்து விளங்குகிற சந்திரமண்டலம் - திவ்வியவொளியுடன் விளங்குகிற [illegible]னது பெரிய வடிவுக்கும், சந்திரனைப் பற்றிக்கொள்கிற பாம்புவடிவமான ராகு - அநுமானுடம்பைச் சூழ்ந்துகட்டிய நாகபாசத்துக்கும் உவமை.

ஒவ்வொருசமயத்தில் சந்திரனைமறைக்கிற பூமியின்சாயையும, சூரியனை மறைக்கிற சந்திரனதுசாயையு மாகிய இராகு கேது வென்னும சாயாகிரகங்களைக் கரும்பாம்பு செம்பாம்புகளாகக் கூறுதல், கவிசமயம். அன்றியும், பாற்கடல்கடைகையி லுண்டான அமிருதத்தை எடுத்துக்கொண்ட திருமால் மிக அழகிய மோகினியென்னும் பெண்வடிவத்தால் அசுரர்களை மயக்கித் தேவர்கட்குமாத்திரம அமிருதத்தைப் பங்கிட்டுக்கொடுத்து வருகையில், இராகு வென்னும் ஓர் அசுரன்தான் இருத்தற்கு உரிய அசுரர்கூட்டத்தை விட்டுத் தந்திரமாகத் தேவர்கோட்டியினிடையிலேபுகுந்துக் கையேற்று அமிருதத்தை வாங்கியுண்ண, அதனைச் சந்திரசூரியர்கள் குறிப்பித்தமாத்திரத்தில்

எம்பெருமான் அவனை அகப்பையாலடித்தத தலைவேறு உடல்வேறாக்க, அமிருதமுண்டதனால், உயிர்நீங்காத அத்தலையும உடலும் விஷ்ணுவின் அனுக்கிரகத்தால் இராகுகேதுககளென இரண்டுகிரகங்களாகிச சூரியன் முதலிய எழுகிரகங்களோடு சேர்ந்து, தமமேற் கோள்சொன்ன சந்திராதித்தர்க்குப் பகையாய்ப் பாமபுவடிவுகொணடு சிற்சிலகாலத்தில் அவர்களைகெளவுகின்றன வென ஒருபுராணகதையும உணடு. இஙஙனம மறைக்கிற அல்லது பற்றுகிற காலமே கிரஹணகால மெனப்படுகின்றது.

திண்ணெனல - வலிமைக்குறிப்பு. தணணெனல் - குளிர்ச்சிக குறிபபு. சந்திரன் சீதகிரணனாதலால், 'தணணென் மாமதி' எனப்பட்டான். பி-ம்:— [1]அயர்வொடுமாழ்சூழ்தலததில். [2]தண்ண மாமதி. (ருஅ)

ருகூ.—பிரமாஸ்திரத்துக்குக் கட்டுப்பட்டுச்சாய்ந்த அநுமானை வலியோடுங்கினனென்று இந்திரசித்து எண்ணுதல்.

சாய்ந்த மாருதி சதுமுகன் படையெனுந் தன்மை
யாய்ந்து மற்றித னாணையை யவமதித் [1]தகற
லேய்ந்த தன்றென வெண்ணினன் கண்முகிழ்த் திருந்தா
னோய்ந்த தாமிவன் வலியென வரக்கன்வந் துற்றான்.

(இ - ள்.) சாய்ந்த மாருதி - (இஙஙனம்) கீழ்விழுந்த அநுமான்,—சதுமுகன் படை எனும் தன்மை ஆய்ந்து - (தன்மேற் பிரயோகிக்கப் பட்டது) பிரமாஸதிரமென்னுந் தன்மையை ஆராயநதறிந்து, இதன் ஆணையை அவமதித்து அகறல் ஏய்ந்தது அன்றுஎன எணணினன் - தெய்வத்தனமையுள்ள இந்த அஸதிரததின் கட்டளையை அலக்ஷ்யஞ்செய்து இதனை விட்டு விலகுதல தக்கதன்று என்று எணணினவனாய், கண முகிழ்த்து இருந்தான்- (அந்த அஸதிரததுக்குக் கட்டுப்பட்டுக) கணகளை மூடிக்கொண்டிருந்தான்; (அதுகணடு), அரககன் - இந்திரசிதது, இவன் வலி ஓய்ந்தது ஆம் எனவந்து உற்றான் - 'இவ்வானரனுடைய வலிமை ஒழிந்துவிட்டது' என்று எணணி அருகில் வந்து நெருஙகினான்; (எ - று.)

வரபலத்தாற் பிரமாஸ்திரத்தையும கடககும வல்லமையுடையனாயினும், அநுமான், தேவர்களைப் பெருமைப்படுததவேணடு மெனனும் பெருந்தகைமையினால், தெயவிகசக்தியுள்ள அஸதிரததுககு வசப்பட்டிருந்தனனென்க. அவமதிதது என்றதில், 'அவ' என்றது - எதிாமறைபபொருள் குறிக்கும் வடமொழியுபசருக்கம. பி - ம் —[1]அகல்கை. (ருகூ)

சுO.—அரக்கர்கள் வந்து திரண்டு ஆரவாரித்தல்.

உற்ற காலையி னுயிர்கொடு திசைதொறு மொதுங்கி
யற்ற நோக்கினா நிற்கினற வாளெயிற் றரக்கர்
சுற்றும வந்துடல் சுற்றிய தொளையெயிற் றரவைப்
பற்றி யீர்த்தன ரார்த்தனர் தெழிததனர் பலரால்

(இ - ள்.) உற்ற காலையின் - (அங்ஙனம் இந்திரசித்து) வந்து சமீபித்த போது,—உயிர் கொடு திசைதொறும் ஒதுங்கி அற்றம் நோக்கினர் நிற்கின்ற வாள் எயிறு அரக்கர் பலர் - (அநுமானுடைய போரைப் பொறுக்கமாட்டாமல்) அரிதில் உயிர் தப்பி எல்லாத்திக்குக்களிலும் ஓடி ஒளித்து (அவ்வநுமானுக்குச்) சோர்வுநேருஞ் சமயத்தை எதிர்பார்த்து நிற்கின்றவர்களான வாள் போலுங்கூரிய பற்களையுடைய பல இராக்கதர்கள், சுற்றுற வந்து - எல்லாத் திசைகளினின்றும் வந்து அவ்வநுமானைச் சூழ்ந்துநின்று, உடல் சுற்றிய தொளை எயிறு அரவைப் பற்றி ஈர்த்தனர் - அவ்வநுமானுடம்பைச் சூழ்ந்துள்ளதான துவாரம் பொருந்திய பற்களையுடைய அந்தப்பாம்பைப் பிடித்து இழுத்தார்கள்; தெழித்தனர் - (அவ்வநுமானை) அதட்டினார்கள்; ஆர்த்தனர் - (மகிழ்ச்சியால்) ஆரவாரித்தார்கள்; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

தொளையெனினும், துளையெனினும் ஒக்கும். அரவைப் பற்றி ஈர்த்தனர் - அப்பாம்பின்வாலைப் பிடித்திழுத்து அநுமானுடம்பை இறுக்குவாராயினர் என்க: ஈர்த்தனர் ஆர்த்தனர் - இழுத்துக்கட்டினார்கள், தெழித்தனர் - (மகிழ்ச்சியால்) பேரொலிசெய்தார்கள் என்றும் பதப்பொருள் கூறலாம். (௬௦)

௬௧.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - அப்பொழுதை நிலைமையின் வருணனை.

குரக்கு நல்வலங் குறைந்ததென் றுவலங் கொட்டி
யிரைக்கு மாநக ரெறிகட லொத்ததெம் மருங்குந்
திரைக்கு மாசுணம் வாசுகி யொத்தது தேவ
ரரக்க ரொத்தனர் மந்தர மொத்தன னநுமன்.

(இ - ள்.) குரக்கு நல் வலம் குறைந்தது என்று - இக்குரங்கினது மிக்க வலிமை ஒடுங்கிவிட்டதென்று எண்ணிக் களித்து, ஆவலம் கொட்டி - (எதிரியையிகழ்தற்குறிப்புத் தோன்ற) வாயினால் ஒருவகை ஒலிசெய்து, இரைக்கும் - (அரக்கர்களனைவரும்) ஆரவாரிக்கப்பெற்ற, மா நகர் - பெரிய அந்த இலங்காபுரியானது, எறி கடல் ஒத்தது - அலைவீசியொலிக்கின்ற (பாற்) கடலைப் போன்றது; எம்மருங்கும் திரைக்கும் மாசுணம் - (அநுமானை) எல்லாப்பக்கங்களிலும் சுற்றி இறுக்குகிற அஸ்திரமாகிய அப்பெரும்பாம்பானது, வாசுகி ஒத்தது - வாசுகியென்னும் மகாநாகத்தைப் போன்றது; அரக்கர் (அந்நாகபாசத்தைப் பிடித்திழுக்கிற) இராக்கதர்கள், தேவர் ஒத்தனர் - (வாசுகியைப்பிடித்து இழுக்க) தேவர்களைப் போன்றார்கள்; அநுமன் - (நாகபாசத்தாற்கட்டப்பட்ட) அநுமான், மந்தரம் ஒத்தனன் - (வாசுகியாற் சுற்றப்பட்ட) மந்தரகிரியைப் போன்றான்; (எ - று.)

உவமையணி. ஆவலங்கொட்டுதல்-ஆர்த்து வாய்கொட்டுதல். இலங்கையைப் பாற்கடலோடு உவமித்ததற்கேற்ப, அந்நகரைக் கலக்குகின்ற அநுமானுக்குக் கடல்கடைகிற மந்தரகிரியை உவமைகூறியமை சாலும். இவ்வரக்கரும் அத்தேவரும் பாம்பின்வாலைப் பற்றி இழுத்தவராதலும் கருதத்தக்கது.

முன்னொருகாலத்தில் இவ்வண்டகோளத்துக்கு அப்புறத்திலுள்ள விஷ்ணுலோகத்துச்சென்று திருமகளைப்புகழ்ந்துபாடி அவளால் ஒரு பூமாலை பிரசாதிக்கப்பெற்ற ஒருவித்தியாதரமகள், மகிழ்ச்சியோடு அம்மாலையைத் தன்கைவீணையில் தரித்துக்கொண்டு பிரமலோகவழியாய் மீண்டு வருகையில், துர்வாசமகாமுனி எதிர்ப்பட்டு அவளை வணங்கித்துதிக்க, அவ்விஞ்சைமங்கை அம்மாலையை அம்முனிவனுக்கு அளித்திட்டாள். அதன்பெருமையையுணர்ந்து அதனைச் சிரமேற்கொண்ட அம்முனிவன், ஆனந்தத்தோடு தேவலோகத்துக்கு வந்து மிக்க உல்லாசமாக ஐராவதயானையின்மேற் பவனிவந்துகொண்டிருந்த இந்திரனுக்கு அம்மாலையைக் கைநீட்டிக்கொடுக்க, அவன் அதனை அங்குசத்தால் வாங்கி யானையின் பிடரியின்மேல் வைத்தவளவில் அம்மதக்களிறு அதனைத் துதிக்கையாற் பிடித்து இழுத்துக் கீழெறிந்து காலால் மிதித்துத் துவைத்தது. அதுகண்டு முனிவரன் கடுங்கோபங்கொண்டு 'இங்ஙனஞ் செல்வச்செருக்குற்ற நினது ஐசுவரியங்களெல்லாம் கடலில் ஒளித்துவிடக்கடவன' என்று சாபங்கொடுக்க, உடனே தேவர்செல்வம் யாவும் ஒழிந்தன. ஒழியவே, அசுரர் வந்து பொருது அமரரை வெல்வாராயினர். பின்பு இந்திரன் தேவர்களோடு திருமாலைச்சரணமடைந்து அப்பிரான் அபயமளித்துக் கட்டளையிட்டபடி அசுரர்களையுந் துணைகொண்டு மந்தரமலையை மத்தாகநாட்டி, வாசுகியென்னும் பாம்பைக் கடைகயிறாகப் பூட்டி அம்பாம்பின்வாலைத் தாங்களும் அதன்தலையை அசுரர்களுமாகப் பிடித்திழுத்து அந்தப்பாற்கடலைக் கடைந்தனரென்பது இங்கு அறிய வேண்டிய கதை. (கக)

கஉ. கறுத்த மாசுணங் கனகமா மேனியைக் [1]கட்ட
வறத்துக் காங்கொரு தனித்துணை யாநின்ற வனுமன்
[2]மறத்து மாருதம் பொருதநாள் வாளரா வரசு
புறத்துச் சுற்றிய மேருமால் வரையையும் போன்றான்.

(இ - ள்) கறுத்த மாசுணம் - கருநிறமுள்ள அப்பெரும்பாம்பு, கனகம் மா மேனியை கட்ட - பொன்னிறமான பெரிய (தனது) உடம்பைச் சூழ்ந்து கட்ட,—அறத்துக்கு ஆங்கு ஒரு தனி துணை ஆ நின்ற அனுமன் - தர்மதேவதைக்கு அவ்விலங்காபுரியில் தானொருவனே துணைவனாகநின்றவனான அவ்வநுமான்,—மறத்து மாருதம் பொருத நாள் - வலிமையோடு காற்றுவீசியடித்தகாலத்து, வாள் அரா அரசு புறத்து சுற்றிய - ஒளியையுடைய சர்ப்பராசனான ஆதிசேஷனால் எப்புறத்துஞ் சூழப்பட்ட, மால் மேரு வரையையும் - மகாமேருகிரியையும், போன்றான் - ஒத்தான்; (எ - று.)

பெருவடிவமுள்ள அவனைச் சூழ்ந்து இறுக்கிய பெரும்பாம்புக்கு, மகாமேருகிரியை வளைத்துக் கவிந்து இறுக்கிய ஆதிசேஷனை உவமை கூறினார். இதுவும் உவமையணி. அநுமான் பொன்னொத்த மேனியனாதலால், அவனுக்குப் பொன்மயமான மேருமலையை உவமைகூறியமை சாலும்; ("காஞ்சநாத்ரிகமநீயவிக்ரஹம்" என்ற வடமொழி

மேற்கோள் இங்குக் கருதத்தக்கது.) கறுத்தமாசுணம் - கோபித்த பாம்பு எனினுமாம்; சீறுதலும் கறுக்கொள்ளுதலும் நாகத்தி னியல்பு. கனகம் ஆம் மேனி என்று பிரித்தும் உரைக்கலாம். மறம - பகைவெல்லுங் கருதது மாம். பி - ம்:—[1]பற்ற. [2]மறுத்த. (கூஉ)

கூங.—அரக்கர் களிப்பு.

வந்தி ரைத்தனர் மைந்தரு மகளிரு [1]மழைபோ
லந்த ரத்தினும் விசும்பினுந் திசைதொறு மார்ப்பார்
முந்தி யுற்றதோ ருவகைக்கோர் கரையிலை [2]மொழியி
னிந்தி ரன்பிணிப் புண்டநா ளொத்தது விலங்கை.

(இ - ள்.) மைந்தரும்-(இராக்கதர்களில்) ஆடவர்களும், வந்து இரைத்தனர் - (அப்பொழுது அங்கு) வந்து ஆரவாரஞ்செய்தார்கள்; மகளிரும் - பெண்பாலாரும், அந்தரத்தினும் விசும்பினும் திசைதொறும் மழை போல ஆர்ப்பார் - வானத்திலும் மேலுலகத்திலும் எட்டுத் திக்குகளிலும் (ஒலி பரவும்படி) மேகங்கள் (இடிமுழங்குவது) போல ஆரவாரிப்பவரானார்கள்; உற்றது ஓர் உவகைக்கு - (இங்ஙனம் அப்பொழுது இராக்கதரெல்லா ரும்) கொண்டு பாராட்டிய ஒப்பற்ற மகிழ்ச்சிக்கு, ஓர் கரை இலை - ஓர் எல்லையில்லை; மொழியின் - (அதற்கு ஒப்புமை) கூறுமிடத்து, அ இலங்கை- (அப்பொழுது) அந்த இலங்காபுரியானது. முந்தி இந்திரன் பிணிப்புண்ட நாள் ஒத்தது - முன்பு தேவேந்திரன் (மேகநாதன்கையிற்) கட்டுப்பட்ட நாளிற் களிப்படைந்தது போன்றது; (எ - று.)

மேகநாதன் தேவேந்திரனைப்பிடித்துக் கட்டிக் கொண்டுவந்தபோது இலங்காநகரத்து அரக்கர்கள் எப்படி சந்தோஷித்தார்களோ அப்படியே அவன் அநுமானைப் பிடித்துக்கட்டிய இப்போதும் சந்தோஷித்தார்களென் பதாம். இந்திரசித்தின் திறமையினாலாகிய மகிழ்ச்சிக்கு அவன் திறமை யினாலாகிய வேறொரு மகிழ்ச்சியே உவமையாகத்தகுமன்றி வேறு உவமை யிலாதென்பது தொனிக்க, "மொழியின் இந்திரன் பிணிப்புண்ட நாளொத் தது" என்றார். தேவாம்சமான வானரர்களிற் சிரேஷ்டனான அநுமானுக்குத் தேவராஜனான இந்திரனோடு ஒப்புமைஏற்கும். அந்தரம் - நிலவுலகத்துக் கும் மேலுலகத்துக்கும் நடுவிடம்; வடசொல். கரையென்றதற்கு ஏற்ப, உவகையைக் கடலாகக்கொள்க. முந்தி உற்றது என்றுஇயைத்து, இனி அவ்வரக்கர்கள் அடையுந் துன்பத்துக்கு முன்னே நேர்ந்ததான ஒரு மகிழ்ச்சிக்கு என்று உரைப்பாருமுளர்; அத்துன்பத்தை மேல் 'இலங்கை யெரியூட்டுபடலம்' முதலாகக் காண்க. பி-ம்:—[1]மழையின். [2]முனையின். ()

பாசப்படலம் முற்றிற்று

பதின்மூன்றாவது

பிணிவீட்டுபடலம்.

கட்டு விடுவித்த செய்தியைக் கூறும் பாகமென்று பொருள்படும். பாம்புவடிவுகொண்ட பிரமாஸ்திரமாகிய பாசத்தினாலுண்டான அநுமானது உடற்பிணிப்பை இந்திரசித்து விடுவித்த செய்தியும், பின்பு அரக்கர்கள் பல கயிறுகள்கொண்டு கட்டிய பந்தத்தை அநுமான் தானே விடுவித்துக்கொண்ட செய்தியும் இப்படலத்துக் கூறப்படுகின்றன. பிணி வீட்டு படல மென மூன்று சொற்கள் - தாடாத இரண்டு சந்தியில், முன்னது - இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை; பின்னது வினைத்தொகையாகக்கொண்டு கருத்தமைக்கத்தக்கது. பிணி - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். வீட்டு - விடு என்பதன் விகாரமான வீடுஎன்ற வினைப்பகுதியின் பிறவினை; இடையிலே தன் ஒற்றுஇரட்டியது, பிறவினைக்குறி. வீட்டுப்படலம என்ற பாடத்துக்கு, விடுவித்ததை யுணர்த்தும் பாகமென இரண்டனுருபும் பயனுந் தொக்க தொகையாகப் பொருள்காண்க. ஏட்டுப்பிரதிகள் பலவற்றில், 'பிணிவிடு படலம்' என்று உள்ளது அது, (அநுமான்) கட்டுநீங்கிய பாக மென்று இனிது பொருள்படும்.

வேறு.

க.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - கட்டுப்பட்ட அநுமானைக்கண்ட அரக்கர்களின் பலவகை நிலைமையைக் கூறும்.

எய்யுமி னீருமி னெறிமின் போழுமின்
கொய்யுமின் குடரினைக் கூறு கூறுகள்
செய்யுமி னுலகிடைத் தேய்மின் றின்னுமி
னுய்யுமே லில்லைநம் முயிரென் றோடுவார்.

(இ - ள்.) எய்யுமின - (இநதக்கொடியகுரங்கை) அம்புகொண்டு எய்யுங்கள்; ஈருமின் - கததியால் வெட்டுஙகள; எறிமின் - ஈட்டியாற் குத்துங்கள்; போழுமின் - கோடாலியாற் பிளவுஙகள; குடரினை கொய்யுமின - (இதன்) குடலைப்பறிததிடுஙகள; கூறு கூறுகள் செயயுமின் - (இதனைப், பலதுண்டுகளாகச செய்யுஙகள்; உலகிடை தேயமின் - (இதனைப்பிடித்துத) தரையிலே தேய்தது அழியுஙகள்; தின்னுமின் - (இதன்உடற்றசையைத) தின்னுஙகள்; உய்யுமஏல் நம உயிர் இலலை - (இனி இது) பிழைக்குமானால் நமதுஉயிா இல்லாததாகும எனறு - என்றுசொலலிக்கொணடு, ஓடுவாா - (பலஇராக்கதாகள) ஓடிவருவாாகள்; (எ - று.)

இது பிழைத்தால் நம்மையெல்லாந் தவறாது கொன்றிடு மென்பது, அவர்கள்கொண்ட கருத்து. அரக்கர்களுடைய வெகுளிக் கொதிப்பு

விளங்குவதால், இச்செய்யுள், உருத்திரச்சுவைக்கு உதாரணமாகத்தக்கது. இரண்டாமடி - முற்றுமோனை. கூறுகூறு என்றவிடத்து, அடுக்கு - பன்மை குறிக்கும். பலகூறுகள் செய்தல்-சின்னபின்னப்படுத்தல் உலகிடைத்தேய்த்தல் - தரையிலிட்டு அரைத்தலுமாம். (க)

உ. மைத்தடங் கண்ணியர் மைந்தர் யாவரும்
பைத்தலை யரவெனக் கனன்று [1]பைதலை
யித்தனை பொழுதுகொண் டிருப்ப தோவென
மொய்த்தனர் கொலைசெய முயல்கின் றார்சிலர்.

(இ - ள்.) மை தட கண்ணியர் - மையிட்ட பெரிய கண்களையுடையவர்களான மகளிரும், மைந்தர் - ஆடவரும், யாவரும் - ஆகிய எல்லாரும், பைதலை அரவு என கனன்று - படமுள்ள தலையையுடைய நாகம்போலச் சீற்றங்கொள்ள, சிலர் - (அவர்களில்) சிலபேர், பைதலை இத்தனை பொழுது கொண்டு இருப்பதோ என - 'இந்தக் குரங்குப்பயலை இவ்வளவு நேரம் உயிருடன் வைத்துக்கொண்டிருப்பதோ' என்றுஎண்ணியும் சொல்லியும், மொய்த்தனர் கொலை செய முயல்கின்றார் - திரண்டுவந்துநெருங்கி (அநுமானை)க் கொலை யத்தனஞ்செய்கின்றவரானார்கள்; (எ - று.)

கனன்று=கனல எச்சத்திரிபு. இனி, 'மைத்தடங்கண்ணியர் மைந்தர் யாவரும்' என்பதை முந்தினசெய்யுளோடு குளகமாக்கி 'ஓடுவார்' என்பதனோடு இயைத்துவிட்டால் கனன்று என்பதைத் திரிக்க வேண்டுவதில்லை. பைதல் - சிறுவன் என்றபடி இகழ்ச்சி தோன்ற எளிதுபடக் கூறியது; துஷ்டப்பயலென்க. [1]பி - ம் —[1]பையலை. இச்செய்யுள் "நச்சடை" என்ற அடுத்தபாடலின் பின் சிலபிரதிகளிலுள்ளது. (உ)

ங. [1]நச்சடை படைகளா னலியு மீட்டதோ
[2]வச்சிர முடன்மறி கடலின் வாய்மடுத்
துச்சியி னழுத்துமி னுருத்த [3]தின்றெனிற்
கிச்சிடை யிடுவெனக் [4]கிளக்கின் றார்சிலர்.

(இ - ள்.) (இக்குரங்கு), நஞ்சு அடை படைகளால் - விஷந்தடவிய ஆயுதங்களைக்கொண்டு, நலியும ஈட்டதோ - வருத்திக் கொல்லப்படத் தக்கதோ? [கொல்லமுடியாது என்றபடி]; (ஆகவே), வச்சிரமுடன் மறி கடலின் வாய் மடுத்து - வச்சிராயுதத்தை இதன்தலையில்வைத்து அதனுடனே (இக் குரங்கை) அலைமடங்கப்பெற்ற கடலிலே போகட்டு, உருத்து உச்சியின் அழுத்துமின் - கோபாவேசங்கொண்டு [உக்கிரமான வேகத்தோடு] இதன் உச்சந்தலையிலே[அவ்வச்சிராயுதமுட்பட மீண்டும்மேலெழாதபடி எல்லாரும்] அழுத்திடுங்கள்; அது இன்று எனின் - அங்ஙனமில்லையானால், கிச்சிடை

இடும் - இதனை நெருப்பிறபோகட்டுக சொல்லுஙகள், என விளக்கின்ரூா சிலர் - என்று சில அரகசர்கள் சொல்லுகினறூர்கள்; (எ - று.)

உருததது இன்று எனின் என்று பிரித்து, இன்று உருததது எனின் - இப்பொழுது கோபஙகொணடதாலுல் என்று உரைபபாரு முளர். கிசசு - க்ருஶாநு எனற வடசொலலின் திரிபென்பா. பி - ம்:—[1]நசசுறு. [2]வசிர வுடல். தாள்களில் [3]கிளததினூர்பலா. (ந)

ச. எந்தையை யெம்பியை யெம்மு னோர்களைத்
தந்தனை போகெனத் தடுக்கின் ரூாபல
ரந்தரத் தமரர்த மாணை யா[1]லிவன்
வநததென் றுயிர்கொள மறுகி னூர்பலா.

(இ - ள.) 'எந்தையை - (உன்னுல் உயிாகவரப்பட்ட) எமது தந்தை யையும, எமபியை - எமது தம்பியையும், எம முனோாகளை - எமது தமையன் மாாகளையும்,—தந்தனை - மீளகொணாந்துகொடுததது, போகு — அப்பாற் செல்', என தடுககினறூர் பலா - என்றுசொல்லிப் பல அரக்கர்கள் (அநு மானை) மறிததுக்கொளபவராஞாகள்; 'இவன் வந்தது - இந்த ஆணகுரஙகு இஙகுவந்தசெயல், அந்தரதது அமராதம ஆணையால் - வானுலகததிலுள்ள தேவர்களுடைய கட்டளையினுலாகும்', என்று - எனறுமாறுகளெண்ணி, உயிா கொள மறுகினூா பலா - அததேவர்களுயிரைக் கொளளுமாறு மனமமாறு பட்டாாகள் பல அரக்காகள்; (எ - று.)

பல அரக்காகளுடைய தநதையா தமபியர் தமையன்மாாகளை அநுமான் கீழ்கிகழ்நத போாகளிற் கொன்றிட்டனனுதலால், அவாாகளையிழநத மகக ளும் தமையன்மாரும தமபியருமான பல அராககாகள் 'உன்னுல் உயிர்கவரப் பட்ட எமது அன்புடைச சுறறததாாகளை மீளகொணர்நதுகொடு' என்று அநுமானை மறிததுக்கொண்டன ரென்க. 'இவன் இஙகுவந்தது மேலுலகததி லுள்ள தேவர்களின் கட்டளையினு லாதலால், அவர்கள் சொன்னது செய யும் ஏவலாளாய் வந்த இவனைக கொல்வதிற் பயனில்லை, இவ்வினை இஙங னஞ்செய்யுமாறு ஏவியனுப்பிய அததேவாகளையே கொல்லவேணடும்' என்று பலஅரக்காகள் கருதின ரென்க. இவனைககொல்லுமாறு முதலிற்கொண்ட கருத்து உடனே ஆலோசித்ததில் மாறிவிட்டதனுல் 'மறுகினூா' என்ரூா; மறுகுதல் - புரளுதல் - பின்வாஙகுதலுமாம. தேவாகள் கட்டளையால் வநத அவர்கள் படைவீரனுன இவனைக கொல்லுமாறு மனஙகலஙகினூர்களென்று உரைகூறினுமாம. பி - ம்:—[1]இவண. (ச)

ரு. [1]ஓங்கலம் பெருவலி யுயிரி னன்பரை
நீங்கல மின்றொடு நீங்கி னூமினி
[2]யேங்கல மிவன்சிரத் திருந்த லாற்றிரு
வாங்கல மென்[3]றழு மாத ரார்பலர்.

(இ - ள்.) ஓங்கல் அம் பெரு வலி - மலைபோன்ற மிக்க வலிமையையுடைய, உயிரின் அன்பரை - (எமது) உயிர்போன்ற அன்புடைய கணவரை, நீங்கலம் - இதுவரையிலும் பிரிந்திலோம்; இன்று நீங்கினும் - இன்றைத்தினம் முதலாகப் பிரிவதானாலும்; இனி ஏங்கலம் - இங்ஙனம் பிரிவுநேர்ந்துவிட்டபின்பு (அப்பிரிவுக்காக) ஏங்கிக்கிடவாமல், இவன் சிரத்து இருந்து அலால் திரு வாங்கலம் - (அப்பிரிவை விளைத்தவனான இவன் சிதையுமாறு) இவன் தலையின்மேல் ஏறியிருந்தே திருமங்கலியத்தை வாங்குவோம், என்று - என்றுசொல்லி, அழும் - புலம்புகின்ற, மாதரார் பலர் - இராக்கதமகளிர் அநேகர்; (எ - று.)

கொடிய இராக்கதசாதியிற்பிறந்த மகளிராதலால், நேர்ந்தசோகத்தையே நெடும்பொழுது பாராட்டிக் கொண்டிராமற் கறுவுகொண்டு பழிவாங்குங் கருத்துடையராயினரென்க. ஓங்கல் - உயர்ச்சி; உயர்வுடையதான மலைக்குத் தொழிலாகுபெயர்; இக்காரணப்பெயர், யானைக்கும் வழங்கும். ஓங்கலம் பெருவலி,—அம் - சாரியை. திருவாங்குதல் - தாலியறுத்தல். திருஎன்ற இலக்குமியின்பெயர், ஆகுபெயராய், லக்ஷ்மீகரமான மங்கலநாணைக் குறித்தது. பி - ம்:—[1]ஓங்கரு. [2]யாங்களுமிவன் சிரமற்றலாற்றிரு. [3]ஏழு. (௫)

சு.—இராக்கதர்களின் பேராரவாரம்.

கொண்டன ரெதிர்செலுங் கொற்ற மாநக
ரண்டமுற் றதுநெடி தார்க்கு மார்ப்பது
[1]கண்டமுற் றுளவருங் கணவர்க் கேங்கிய
குண்டல [2]முகத்தியர்க் குவகை கூரவே.

(இ-ள்.) கொண்டனர் எதிர் செலும் (நாகபாசத்தைப்பற்றி அநுமானை) இழுத்துக்கொண்டு செல்பவர்களுக்கு எதிரிலே (வேடிக்கை பார்க்க) வருகிற, கொற்றம் மா நகர் - வெற்றியையுடைய அந்தப் பெரிய லங்காபுரியானது [இலங்கையிலுள்ள அரக்கர்களனைவரும்]. நெடிது ஆர்க்கும் - மிகுதியாக ஆரவாரஞ்செய்கிற, ஆர்ப்பு அது - அந்த ஆரவாரமானது,—கண்டம் உற்று உள அருங் கணவர்க்கு ஏங்கிய குண்டலம் முகத்தியர்க்கு உவகை கூர - (அநுமானால்) துணிபட்டு அழிவடைந்த அருமையான தங்கள் கணவர்களைக்குறித்துச் சோகிக்கிற குண்டலமென்னுங் காதணியினால் விளங்கும் முகத்தையுடையவர்களான இராக்கதமகளிர்க்கு மகிழ்ச்சிமிகுமாறு, அண்டம் உற்றது - உலகம் முழுவதும் பரவிற்று; (எ - று.)

தங்கள் கணவரைக் கொன்றிட்ட அநுமானைக் கட்டியிழுத்துவருகிற செய்தியைக் கண்டு மகிழ்ச்சிகொண்டு ஆரவாரிக்கிற பேரொலியைக் கேட்டதனால், கணவரையிழந்த ராக்ஷஸஸ்திரீகள் சோகம் ஒழிந்து சந்தோஷங் கொள்வாராயினரென்க. இலங்குங் கொற்றம் - அநுமானைப் பிடித்ததனா

லானது. அண்டம் உற்றது-ஆகாயத்தை யளாவிற்று எனினுமாம். பி-ம்:—[1]கணடமற்றுலர்த தங்கணவாக்கு [2]மூகத்தியரோகை கூறவே. (சு)

எ.—அநுமான் தன்னாற்சிதைபட்ட மாடமாளிகைகளைப் பார்த்துக் கொண்டே இலங்கையின் வீதிவழியாகச் செல்லுதல்.

[1]வடியுடைக் கனற்படை வயவர் மால்கரி
கொடியுடைத் தேர்பரி கொணடு வீசலி
னிடிபடச் சிதைந்தமால் வரையி னில்லெலாம்
பொடிபடக் கிடந்தன கண்டு போயினான்.

(இ - ள்.) வடி உடை கனல் படை வயவா கூர்மையையுடைய நெருப்புப்போலக் கொடிய ஆயுதங்களைத் தரித்த வீரர்களையும், மால் கரி - பெரிய யானைகளையும், கொடி உடை தேர் - துவசத்தையுடைய தேர்களையும, பரி - குதிரைகளையும், கொணடு வீசலின் - தான் கையிலெடுத்து வீசியெறிந்ததனால், இடி பட சிதைந்த மால் வரையின்-(தம்மேல்) இடிவிழுதலால் சிதைவுபட்ட பெரியமலைகள்போல, பொடி பட கிடநதன - பொடிப்பொடியாக நொறுங்கிக்கிடந்தனவான, இல் எலாம் - (இலங்கைமாநகரத்து) வீடுகளையெல்லாம், கணடு - (மகிழ்ச்சியோடு) பாாத்துககொணடே, போயினான் - (அநுமான் அந்நகரத்து வீதிகளின் வழியாயச) சென்றான்; (எ - று.)

அரககர்கள் நாகபாசத்தைப்பற்றித தன்னையிழுத்துககொணடு செல்லுமளவில் அநுமான் அந்நகரதது மாளிகைகளின அலஙகோல நிலைமையைப் பார்த்துக்கொண்டே போயின னென்க. தான் சோர்தவிடத்தை யழிததலால், ஆயுதஙகட்கு நெருப்பு உவமை. கனறபடை கொடுமை மிகுதியால் தீயைசசொரிகிற படைஎனினுமாம. பி - ம்:—[1]வடியிடை. (எ)

அ.—இதுமுதல் நான்கு கவிகள் - மற்றும்பல அரக்கர்களின் பலவகை நிலைமையைக் கூறும்.

மூயிறலைத் தெழுமுது மரத்தின் மொய்ம்புதோள்
கயிறலைப் புண்டது கண்டு காண்கிலா
தெயிறலைத் [1]தெழிமித மூரக்க ரேழையா
வயிறலைத் திரியலின் மயங்கி னாபலா.

(இ - ள்.) கண்டு - (அநுமானைப்) பார்தது, மூயிறு அலைத்து எழும முதுமரத்தின் மொயமபு தோள கயிறு அலைப்புணடது காணகிலாது - எறும்புகள் விரைந்துவந்து மேலேறிசசஞ்சரிததுச சூழ்ந்துமொய்க்கப்பெற்ற பழமையான [பெரிய] மரம்போல (அவ்வநுமானுடைய) வலிமையுள்ள தோளகள் நாகபாசததால் கட்டுப்பட்டிருப்பதைப பாாததிடாமல், ஏழையர் வயிறு அலைத்து இரியலின் - பேதையரான ராக்ஷஸஸ்திரீகள் (அககுரஙகு இஙகும் வந்துவிட்டதே யென்று அஞ்சி வருநதித தஙகள் வயிறறைப் பிசைநது கொண்டு ஓடுகிறதனால், எயிறு அலைத்து எழும இதழ் அரக்கா பலர் மயஙகி

ஞர் - கோரப்பற்கள் வாயினுள்ளிருந்துமோதி வந்து வெளியேதோன்றப் பெற்ற உதட்டையுடைய பல இராக்கதாகள் (இன்னும் இக்குரங்கு பயங்கர மானசெயல் யாதுசெய்யத் தொடங்கிவிட்டதோ என்று) திகைப்புற்றார்கள்.

மேல்நோக்காக மரத்தைப்பார்ப்பவர்கட்கு அம்மரம் தெரியுமேயன்றி அதன்மேலிடம் முழுதுஞ் சூழ்ந்து நிறைந்துகிரிகிற எறும்புகளின் வரிசை தெரியாதவாறுபோல, அநுமானை மேல்நோக்காகப் பார்த்த இராக்கதஸ்திரீ கள் அவன்தோள்களிற் பிணிந்துள்ள நாகபாசத்தை நுட்பமாக நோக்கினா ரில்லை யென்க. நுணணிதாகநோக்கி உண்மையையுணராது மிக்க அச்சமுற்ற தற்குக் காரணம் மகளிர்க்குரிய மடமையென்னுங் குணமென்பது தோன்ற, 'ஏழையர்' என்றார். வயிறு அலைத்தல் - வயிற்றிலடித்துக்கொள்ளுதலுமாம்; இவை சோகத்தின் காரியம். அரக்கர்கள் தமமகளிரிடத்துள்ள அன்புமிகுதி யால், அவாகள் வயிறலைத்து ஓடுதலைக் கண்டமாத்திரத்திலே, அதற்குக் காரணம் இன்னதென்று விசாரித்தறியாமலே தாம்மதிமயங்கினரென்க. மூயிறு - ஒருவகை எறும்பு. முதுமர மெனவே, பெரியமரமென்றதாயிற்று. மொய்ம்பு தோள்-செய்யுளோசைநயம் நோக்கி இயல்பாய் நின்றது. பி-ம்:— [1] அழுதெழும். (அ)

௯. ஆர்பபுற வஞ்சின [1] ரடங்கி ஞர்பலர்
போர்ப்புறச் செயலினைப் [2] புகலகின் றார்பலா
பார்ப்புறப் பார்ப்புறப் பயத்தி ஞற்பதைத்
தூாப்புறத் திரியலுற் றோடு வார்பலர்.

(இ - ள்.) ஆரப்பு உற அஞ்சினா அடஙகினர் பலா - (இதுவரையில் அநுமான்செயத செயல்களா லுணடான அசசததால் இப்பொழுதும்) ஆர வாரஞ்செய்தறகுப பயந்து அடஙகியிருந்தார்கள பலஇராககதாகள்; போர்ப் புறம் செயலினை புகல்கினறா பலர் - (அவ்வநுமான்) போரிறசெய்த செயல் களைச் சொல்லுகினறார்கள் பல இராககதர்கள்; பார்ப்புறபாாப்புற பயததினால் பதைதது ஊாப்புறததுத் திரியல் உறறு ஓடுவாா பலா - (அவ்வநுமானைப்) பார்ககுநதோறும அசசததினால் துடிதுடிதது ஊாககுவெளியே சிதறியோடு பவாானர்கள் பல இராக்கதர்கள்; (எ - று.)

இனி, முதலடிக்கு - அநுமான் ஆரவாரஞ்செய்தலால் தாம் அஞ்சி அடஙகினா பல அரக்கா என்று உரைத்தல பொருந்தாது. 'போர்ப்புறம்' என்றவிடதது, புறம - ஏழனுருபு. அடுககு, தொறுபபொருளது. பி - ம்:— [1] அடஙகுவார். [2] புகழ்கின்றார். (௯)

௧௦. [1] காந்துறு கதழெயிற் றரவின் கட்டொரு
[2] பூந்துணர் சேர்த்தெனப பொலியும் வாண்முகந்
தேர்ந்துறு பொருள்பெற வெண்ணிச் செய்புமின்
வேந்துறல பழுதென விளமபு வார்சிலர்.

(இ - ள்.) காந்துறு - (எப்போதும்) கோபதாபங்கொள்வதும், கதழ் - கொடுமையுள்ளதும், எயிறு - (விஷப்) பற்களை யுடையதுமான, அரவின் - பாம்பினாலாகிய, கட்டு—, ஒரு பூ துணர் சோத்து என - ஒரு பூமாலை கொண்டு கட்டினதுபோல் ஆக, வாள முகம் பொலியும் - (இக்குரங்கினது) ஒளியுள்ள முகம் விளக்கமுற்றிருக்கின்றது; ஆதலால்), தோந்து - விரைவு படாது ஆலோசித்து, உறு பொருள் பெற எண்ணி - நல்ல பயனைப் பெறுமாறு சிந்தித்து, செய்யுமின் - (அதறகப்பால் செய்யவேண்டிய காரியத்தைச்) செய்யுங்கள்; வேந்து உறல் பழுது - (விரைந்து இதனை) அரசனிடத்திற் கொண்டுசேர்தல் பயனுடையதன்று, என - என்று, விளம்புவார் சிலா - சில அரக்கர்கள் சொல்வார்கள்; (எ - று.)

இப்பொழுது இக்குரங்கினமுகம் சிறிதும்வாட்டமடையாமல் நன்கு விளக்க முற்றிருக்கின்றதே ஆதலால், இதற்கு நாகபாசபந்தம் ஒரு பூமாலை கொண்டு கட்டியவாறுபோலச் சிறிதேனும் துன்பந்தந்திலது; இங்ஙனம் வலியொடுங் காதலை விரைவில் அரசனிடங்கொண்டு சேர்தல் தகுதியன்று; ஆதலால், விரையாது தீர்க்காலோசனைசெய்து நன்மையுண்டாகும் வழியை யுணர்ந்து அதற்கு ஏற்பத் தொழில்செய்யுங்களென்று பிறாபலரையும் நோக்கிக் கூறினர் சில அரக்கரென்க. இங்ஙனம் நுண்ணிதினுணர்ந்து அதனைக் கூறுந்திறமுடையார் பலரன்றிச் சிலரே யாதலால், 'எனவிளம்புவார் சிலா' என்றார்; அடுத்தசெய்யுளில் 'தொழுகின்றாாசிலா' என்பதற்கும் இங்ஙனமே காண்க. 'காந்துறுகதழ் எயிறு' என்பதற்கு - அக்கினிச்சுவாலைவீசுகிற உக்கிரமான பற்களென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். 'தேர்ந்துஎண்ணி' என்பதை - நன்றாக ஆலோசித்து என ஒருபொருட்பன்மொழியாகக் கொள்ளினுமாம். பி - ம்:—[1]காந்துகட்டழலெயிறு. [2]பூந்துணரசைத்தென, பூந்துணரசைந்தென. (கO)

கக. ஒளிவரு நாகத்துக் [1]கொல்கி யன்றுத
[2]னிளிவர லின்றுபின் னெண்ணம் வேறெனக
களிவரு சிந்தையாற காண்டி நங்களைச்
சுளிகிலை யாமெனத் தொழுகின் றார் [3]சிலர்.

(இ - ள்.) 'இன்று - இப்பொழுது, தன் இளிவரல் - இக்குரங்கு மேற்கொண்டிருக்கிற எளிமைத்தன்மை, ஒளி வருநாகத்துக்கு ஒல்கி அன்று - பிரகாசம்பொருந்திய நாகபாசத்துக்குத் தளர்ந்ததனாலன்று. பின் எண்ணம் வேறு - மற்று இக்குரங்கு கொண்ட ஆலோசனை வேறாகும்.' என - என்று ஊகித்துணர்ந்து,—(அவ்வநுமானை நோக்கி),— 'களி வரு சிந்தையால் நங்களை காண்டி - மகிழ்ச்சிபொருந்திய மனத்தோடு எங்களைப்பாாப்பாய், சுளிகிலை - எங்களைக் கோபியாதே', என - என்றுசொல்லி வேண்டி, தொழுகின்றார் சிலா - சில அரக்கர்கள (அவனைக்) கைகூப்பி வணங்குகின்றவரானார்கள்; (எ - று.)—ஆம் - அசை.

'தன் இனிவரல் இன்று' என்பதற்கு - இக்குரங்கு தானாகவே கொண்ட வலிமைக் குறைவு யில்லை யென்றும் 'பின்னணம் வேறு' என்பதற்கு - இனிச் செய்யவேண்டுங் காரியத்தைக்குறித்து இக்குரங்கு கொண்ட ஆலோசனை வேறு மென்றும உரைப்பினும அமையும்; முந்தினவுரைக்கும் 'இன்று' என்பது-இடைச்சொல்லும், பிந்தினவுரைக்கு 'இல்' என்னும் எதிர்மறைப் பண்படியாப்பிறந்த ஒன்றன் பாற் குறிப்பு முற்றுமாம். 'சிந்தையால்' என்றவிடத்து, 'ஆல்' என்ற மூன்றனுருபு, அடைமொழிப் பொருளில் வந்தது; அன்புகொண்ட மனத்தை யுடையையாய் என்றபடி. 'நகைவே' என்பதை மததிமதீபமாக, 'சுளிகிலே' என்பதனோடுங் கூட்டுக. பி - ம்:—[1]ஒல்கலின்மையின். [2]எளிவரவன்றிதின் [3]பலா. இதற்கு "திண்டிறல்" (௧௩), "கயிலையின்" (௧௫) என்றபாடல்களிருக்க, அவற்றின்பின இந்தப்பாடலும்இதன் பின் "நீரிடை" (௧௭) என்றபாடலும் உள்ளன. (௧௧)

௧௨.—நாகபாசத்தைப்பற்றி அநுமானை இழுத்துக்கொண்டு செல்லும் அரக்கர்களின் தொகையும் வலிமையும்.

பைங்கழ லநுமனைப் பிணித்த பாந்தளைக்
கிங்கர ரொருபுடை கிளர்ந்து பற்றினா
ரைம்பதி னாயிர [1]ரளவி லாற்றலர்
[2]மொய்ம்பினி னெறுழ்வலிக் கருளன் மும்மையார்.

(இ - ள்.) அளவு இல் ஆற்றலர் - அளவற்ற வலிமையுடையவர்களும், மொய்ம்பினின் எறுழ் வலி கருளன் மும்மையார - தம்தம் புஜபலததால் மிக்கவலிமையுள்ள கருடனிலும் மூன்றுமடங்கு மிக்கவர்களுமான, கிங்கரா ஐம்பதினாயிரர் - ஏவலாளா ஐம்பதினாயிரம்பேர், ஒரு புடை கிளர்ந்து - ஒரு பக்கத்தில் வந்து கூடி நிறைந்து, பைங்கழல் அநுமனை பிணித்த பாந்தளை பற்றினா - பசுமையான வீரக்கழலையுடைய அநுமானைக கட்டியுள்ள பாம்பைப் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு போகலானார்கள்; (எ - று.)

'ஒருபுடை கிளாந்து பாந்தளைப் பற்றினா' எனறதனால், வாற்பக்கத்தை மாத்திரம பிடித்துக்கொண்டன ரென்க. ஒருபுடை யென்றதனாலே மற்றொருபுடைக்கும் அவ்வளவினரேயென்று கொள்வாருமுளர். மிக்கவலிமையுடைய அநுமானை இழுத்துக்கொண்டு செலலுதற்கு இத்தனைபேர் வேண்டிற்றென்க. இசசெய்யுளில இனவெதுகை காண்க. பி - ம்:—[1]அரக்கராடெழில். [2]மொயம்பினா. (௧௨)

௧௩.—மற்றும் பல அரக்கர்கள் கருதியது.

திண்டிற லரக்கர்தஞ் [1]செருக்குச சிந்துவான்
றண்டலி றன்னுருக கரந்த தன்மையான்
மண்டமர் தொடங்கினன் வான ரத்துருக்
கொண்டன னந்தகன் கொலலெலன் றார்பலர்,

(இ - ள்.) அந்தகன் - யமன், திண் திறல் அரக்கர்தம செருக்கு சிந்துவான - பலபராக்கிரமங்களையுடைய இராக்கதர்களது கருவத்தையடக்க

(க் கருதி), தண்டல் இல் தன் உரு கரந்த தன்மையான் - அழிதலில்லாத தனதுவடிவத்தை மறைத்துக்கொண்டவனும், வானரத்து உரு கொண்டனன் - குரங்குவடிவத்தைக் கொண்டு, மண்டு அமர் தொடங்கினன் கொல் - மிக்கபோரைத் தொடங்கிச் செய்தனனோ? என்றார் பலர் - என்று எண்ணுதலுஞ் சொலலுதலு மானார்கள் பல இராக்கதர்கள்; (எ - று)

தானுன தன்மையில் அரக்கர்களை வெல்லவும் கொல்லவும் மாட்டாமல் முன்பு இராவணனது திக்விஜயயாத்திரையில் அவனுக்கு முன்நிற்கமாட்டாது மறைந்துபோய்விட்டவனான யமன், அவ்வரக்கர்களை வென்றும் கொன்றும் வலியடக்கிக் கருவபங்கஞ் செய்யவேண்டுமென்னுங் கறுவு கொண்டவனாதலின், அதற்கு உரிய சமயம் பார்த்து; இப்பொழுது, தனது நிஜரூபமான தேவஜன்மம் தேவர்களாற் கொல்லலாகாதபடி வரபலங்களைப் பெற்றுள்ள அரக்கரை யழித்தற்கு உதவாமையாலும், முன்பு தோல்வியுற்ற தேவவடிவத்தோடு மீளவும் அவர்கள் முன்னிலையில்வருதற்கு வெள்கியும், அத்தேவசரீரத்தைவிட்டு, "குரங்கு முகமென்றெனையிகழ்ந்தவுனிலங்கை நகரிற், குரங்குகள்புகுந்து நனிகொன்றிடுக நின்குலனை" என்று நந்திகேசுவரன் இராவணனுக்கு இட்ட சாபத்தை யனுசரித்து வாநரவடிவங்கொண்டு இங்ஙனம் வந்து போர்தொடங்கிவிட்டனனோ வென்று அநுமானைக்குறித்துப் பல அரக்கர்கள் சங்கித்துப் பேசினார்கள் என்று கருத்துவிவரங் காண்க. முன்புநிகழ்ந்த போரில இராவணனாற்கொல்லப்படாது தம்பியுய்ந்தனனென்ற இயல்பை யெடுத்துக்காட்டுவார், 'தண்டலில் தன்னுரு' என்றார். பி - ம்.—[1]செருக்குஞ். (௧௩)

௧௪.—அரக்கர்களும் அரக்கியர்களும் தம்தம் மாளிகையினின்று வேடிக்கைபார்த்தல்.

அரமியத் தலந்தொறு மம்பொன் மாளிகைத்
தரமுறு நிலைதொறுஞ் சாள ரந்தொறு
முரசெறி கடைதொறு [1]மிரைத்து மொய்த்தனர்
நிரைவளை மகளிரு நிரைந்த மைந்தரும.

(இ - ள்.) நிரை வளை மகளிரும் - வரிசையான [பல] வளையல்களை யணிந்த பல இராக்கதஸ்திரீகளும், நிரைந்த மைந்தரும் - வரிசை வரிசையாக வந்துதிரண்ட இராக்கதர்களும்,—அரமியம் தலம் தொறும் மாளிகையின்மேலுள்ள நிலாமுற்றங்களிலும், அம் பொன் மாளிகை தரம உறு நிலைதொறும - அழகிய பொன்மயமான வீடுகளின் மேல் நிலைகளிலும், சாளரம் தொறும - பலகணிகளிலும், முரசு எறி கடைதொறும் - முரசவாத்தியங்கள் அடித்து முழங்கப்பெறுகிற வாயில்களிலும், இரைத்து மொய்த்தனா - (அசோகவனத்தையும் இராக்கதவீரர்களையும் அழித்திட்ட குரங்கைக் கட்டி யிழுத்துக்கொண்டு போகும் விநோதத்தைப் பார்த்தற்கு) ஆரவாரஞ்செய்து கொண்டு கூடிநெருங்கி

னர்கள்; (எ - று.)—தரம் உறு நிலை-மேன்மைபொருந்திய நிலை. பி - ம்:—[1]நிரைத்து. (௧௪)

௧௫.—மற்றும் பல அரக்கர்கள் கருதியது.

கயிலையி னொருதனிக் கணிச்சி வானவன்
மயிலியற் சீதைதன் கற்பின் மாட்சியா
லெயிலுடைத் திருநகர் சிதைப்ப வெய்தின
னயி [1]லெயிற் றொருகுரங் கா[2]யென் பார்பலர்.

(இ - ள்.) கயிலையின் - கைலாஸகிரியில் வீற்றிருக்கிற, ஒரு தனி கணிச்சி வானவன் - ஒப்பற்றதொரு மழுவென்னுமாயுதத்தை யேந்திய மகாதேவனான சிவபிரான், மயில இயல் சீதைதன் கற்பின் மாட்சியால் - மயில் போலுஞ் சாயலுள்ள சீதாதேவியினது பதிவிரதாதருமத்தின் மகிமையினால் தூண்டப்பட்டு, அயில் எயிறு ஒரு குரங்கு ஆய் - கூரியபற்களையுடைய ஒரு குரங்கின் வடிவமாகி, எயிலுடை திரு நகர சிதைப்பஎய்தினன் - மதில்களையுடைய அழகிய இந்த லங்காபுரியை அழிக்கவந்தான்போலும், என்பார் பலர் - என்று எண்ணுபவரும் சொல்லுபவருமானார்கள் பல இராக்கதர்கள்.

"தெய்வந்தொழா அள்கொழுநற் றொழுதெழுவாள். பெய்யெனப் பெய்யும் மழை" என்றபடி கற்புடையமகளிர்க்குத தெய்வமும் ஏவல் செய்யுமாதலால், சீதையினது கற்பின ஆற்றலாற் சிவபிரான் குரங்கு வடிவமாய் இந்நகரை யழிகக வந்தனனென்று கொண்டன ரென்க. சாதாரணமான குரங்குக்கு இவ்வகை வலிமையும் திறமையும் இயல்பல்லவாதலால், இதனை இஙஙனம் தெய்வககுரஙகென்று சஙகித்தனர. கணிச்சி - சூலாயுதமுமாம் பி - ம்:—[1]எயிற்று. [2]என்றார். (௧௫)

௧௬.—இலங்கையிலுள்ள தேவஸ்திரீகள் பலரும் அக்காட்சியைக் காண வந்து கூடுதல்.

அரம்பையர் விஞ்சைநாட் டளக வல்லியர்
நரம்பினு மினியசொ ணாக நாடியா
கருப்பியல் சித்திய ரியக்கர் கன்னியர்
வரம்பறு சும்மையர் தலைம யங்கினா.

(இ - ள்.) அரமபையா - தேவஸ்திரீகளும், விஞ்சை நாடு அளக வல்லியர் - வித்தியாதர லோகததிலுள்ள கூந்தலையுடைய கொடிபோன்றவாகளானவித்தியாதரஸ்திரீகளும், நரம்பினும் இனிய சொல் நாக நாடியா - யாழ் நரம்பி னிசையைககாட்டிலும இனிமையான சொறகளையுடைய நாகலோகத்துக் கன்னிகைகளும், கரும்பு இயல் சித்தியர் - (தம்மைநுகர்வாக்கு மிகக இன்பரசத்தைக் கொடுததலிற) கருமபு போன்றவர்களான சித்த கன்னிகைகளும், இயக்கர்கன்னியா - யக்ஷகன்னிகைகளும,—வரம்பு அறு சும்மையா - அளவற்ற இரைச்சலுடையவாகளாய், தலைமயங்கினர் - எவ்விடஙகளிலும வந்து கூடினாகள்: (எ - று.)

இவாகள்: இராவணனால் ஆஙகாஙகிருந்து பலாத்காரமாகக் கவர்ந்துகொணடு வரப்பட்டவர். நரம்பு - அதன் ஒலிக்கு ஆகுபெயா.

நாடியர் - பெண்பன்மைகுறிக்குஞ்சொல். சிததியர் - சித்தர் என்பதன் பெண்பால். (கக)

கஎ.—மற்றும் பலர் கருதியது.

நீரிடைக் கண்டுயி னெடிய நேமியுந்
தாருடைத் தனிமல ருலகின் ருதையு
மோருடற் கொண்டுதம் முருவ மாற்றினர்
பாரிடைப் புகுந்தனர் பகைத்தென் பார்பலர்.

(இ - ள்.) நீரிடை கண் துயில் நெடிய நேமியும் - கடலிலே பள்ளி கொண்டு யோகநித்திரைசெய்பவனும் பெரிய சக்கராயுதத்தை யுடையவனு மான திருமாலும், தாருடை தனி மலர் உலகின் தாதையும் - தாமரைமலா மாலையைத் தரித்துள்ளவனும் ஒப்பற்ற (திருமாலின் நாபித) தாமரைமலரில் தோன்றியவனும் உலகங்களைப் படைத்தவனுமான பிரமனும், பகைத்து - (அரக்கர்களோடு) பகைமைகொண்டு (அவர்களையழிததற்பொருட்டு), தம் உருவம் மாற்றினர் ஓர் உடல் கொண்டு - தங்கள் வடிவத்தை யொழித்தவா களாய் வேறுஒரேவடிவமாகி, பாரிடைபுகுந்தனா - (இங்ஙனம்) நிலவுலகத் திலே பிரவேசித்தாாகள்போலும், என்பார பலர்—; (எ - று.)

அக்குரங்கை, பிரமன் விஷ்ணுஎன்னும் இருவருங் கொண்ட ஒரு வடிவமென்று கருதினா. பிரமவிஷ்ணுக்கள் தாமானநிலையில் அரக்கர் களையழிக்குந் திறமிலரென்பது தோன்ற 'பகைத்துத் தம்முருவம் மாற் றினர் ஓாஉடற்கொண்டு பாரிடைப்புகுந்தனா' என்றன ரென்க. 'நீா' என்றது பிரளயப்பெருவெள்ளத்தை; பாற்கடலென்று கொண்டால், இலக் கணையாம. நெடியநேமிஎன்பது - அடையடுதத ஆகுபெயா. (கஎ)

கஅ.—இராக்கதர்களொழிந்த பிறரனைவருங் கண்ணீர் பெருக்குதல்.

அரக்கரு மரக்கியர் குழாமு மல்லவர்
கரக்கிலர் நெடுமழைக் கண்ணி னீரது
விரைக்குழற் சீதைதன் மெலிவு நோக்கியோ
விரக்கமோ வறத்தின [1]தெண்மை யேகொலோ.

(இ - ள்.) அரக்கரும அரக்கியா குழாமும அல்லவா - இராக்கதாகளும் ராக்ஷஸஸ்திரீகளுடைய கூட்டமு மல்லாத அரமபையர் முதலியோரனைவரும், நெடு மழை கண்ணின் நீா கரககிலர் - நீணட மழைததாரைபோன்ற கண் ணீாப்பெருக்கை உள்ளடக்க மாட்டாதவராஞாகள்; அது - அஙஙனம அடக்கமுடியாதபடி கணணீா பெருக்கியது,— விரை குழல் சீதைதன் மெலிவு நோககியோ - நறுமணமுள்ள கூந்தலையுடைய சீதாதேவியின் துன்பததைப் பாாத்ததனுல் நோ்ந்ததோ? இரக்கமோ - (அன்றி அநுமான் பாசபந்தப்பட்ட விஷயததிற் கொணட இரக்கத்தால் நோ்ந்ததோ? அறத தினது எண்மையே கொலோ - தருமத்தினது எளிமையைக் கருதியதனு லேயே நோ்ந்ததோ? (எ - று.)

எனவே, இம்மூன்றும் அரம்பைமுதலியோர் கண்ணீர் சொரிதற்குத் தனித்தனி காரணமாகத்தக்கனவென்பது விளங்கும். "தாவருந் திருநகர்த் தையலார்முத, லேவரு மிடைவிழுக் திரங்கி யேங்கினார், காவலன்கான் மிசை விழுந்து காவன்மாத, தேவரு மழுதனா களிக்குஞ்சிந்தையார்" என்று கீழ்க்கூறியபடி பல அரக்கர்களின் மரணத்துக்காக மற்றையரக்கர்களும் அரக்கியர்களும் அழுதபோது அரம்பையர் முதலிய தேவமாதர்கள் மனத்துக் களிப்புற்றனராயினும் இராவணபயத்தால் அக்களிப்பு வெளிததோன்றாத படி அதனை உள்ளடக்கிவிட்டு அவ்வரக்கர்கள்பக்கல் அன்புள்ளவர்களாகத் தம்மைக்காட்டி அவர்களைமகிழ்வித்துத் தாம்உய்யுமாறு அவர்களுடன் அழுது நின்றசமயத்தில், அரக்கர்களை பழித்த குரங்கு கட்டுப்பட்டதென்ற செய்தியைக் கேட்டவுடன் அரக்கர்களும் அரக்கிமாரும் களிப்புற்று முந்தியசோகத்தைக் கைவிட்டு அழுகையொழிந்து கண்ணீர்ப்பெருக்கை அடக்கினராக, அரம்பையர் முதலியோர் அங்ஙனங் களிப்புறாமையாற் கண்ணீரையடக்காது பெருக்கியபடியே நின்றனரென்று விவரங்காணலாம். பி - ம்:—[1]எளிமையோ. (கஅ)

கசு.—அநுமானுடைய கருத்தை இதுமுதல் ஆறுகவிகளிற் கூறுகிறார்.

ஆண்டொழி லநுமனு மவரொ டேகினான்
[1]மீண்டிலன் வேறிலன் விரும்ப லுற்றிலன்
னீண்டிது வேதொடர்ந் திலங்கை வேந்தனைக்
காண்டலே நலனெனக் கருத்தி னெண்ணினான்.

(இ - ள்.) ஆண் தொழில் அநுமனும் - ஆண்மைத்தொழிலாகிய பராக்கிரமத்திற் சிறந்த அநுமானும்,—'ஈண்டு இதுவே தொடர்ந்து - இப்போது செல்லுகிற இச்செல்லுகையே காரணமாக இவர்களுடனே சென்று, இலங்கைவேந்தனை காண்டலே - இலங்கையரசனான இராவணனைக் கண்டுபேசுவதே, நலன் - நல்லது', என - என்று, கருத்தின் எண்ணினான் - தன்மனத்தில் நினைத்தவனாய், மீண்டிலன் - (நாகபாசபந்தத்தினின்று திமிறிக் கொண்டு) திரும்பிப்போய்விடாமலும், வேறு இலன் - (அவ்வரக்கர்கள் கருத்துக்கு) மாறுபடாமலும், விரும்பல் உற்றிலன் - வேறொன்றையும் மனத்தில் விரும்பாமலும், அவரொடு ஏகினான் - அவ்வரக்கர்களுடனே சென்றான்.

இது - தொகுத்துச்சுட்டல். அடுத்த ஐந்துகவிகளும் - வகுத்துக்காட்டல். பி - ம்:—[1]மீண்டலுமேறலும. (கக)

உ0. எந்தைய தருளினு மிராமன் சேவடி
சிந்தைசெய நலத்தினுஞ் [1]சீதை வானவர்
[2]தந்துள வரத்தினுந் தறுகட் பாசமுஞ்
சிந்துவெ னயர்வுறு சிந்தை சீரிதால்.

ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) எந்தையது அருளினும - என்தந்தையான வாயுதேவனுடைய கருணையினாலும, இராமன் சே அடி சிந்தை செய நலத்தினும -

ஸ்ரீராமபிரானுடைய சிவந்த திருவடிகளை (யான் எப்பொழுதும் இடைவிடாது) தியானஞ்செய்கின்ற நன்மையினாலும், சீதை வானவர் தந்துள வரத்தினும் - சீதாபிராட்டியும தேவர்களும கொடுத்துள்ள வரங்களினாலும், தறுகண பாசமும் சிந்துவென் - கொடிய இப்பிரமபாசத்தையும் அற்றுச சிதறிவிடச செய்யவல்லேன் யான்; (ஆயினும), அயர்வு உறு சிந்தை சீரிது - (அப்படியொன்றுஞ்செய்யாமல் இப்பாசததுக்கு) இளைப்புற்றிருக்கிற கருததே (இசசந்தர்ப்பததிற்குச) சிறப்புடையது; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

'அயர்வுசிந்தைசீரிது' என்றதன் காரணம், அடுதத நான்குகவிகளில் விளங்கும். அநுமான் தான் பிறநதவுடனே சூரியனைக கவரசசென்றபோது தேவேநதிரனது வச்சிராயுதததினாற் கன்னத்தில் அறையபபட்டுக கீழ் விழுந்து மூர்ச்சையடைநதுவிட்ட துன்பததைத் தன்தந்தையான வாயுதேவன் உணாநது அன்புடன்வநது தனனை எடுதது மடியில்வைத்துககொண்டு செய்த முயற்சியால் தீாநதமைபற்றி, அததநதையினருளினால் இப்பாசபநததையுஞ் சிதறுவேனென்றான். அப்பொழுது வாயுதேவன் கோபங்கொண்டு சகலபிராணிகளின் மலமூத்திராசயஙகளில் தம்பிததிருந்ததனால்அனைத்துயிரும் வயிறுவீஙகிச சுவாசமவிடமாட்டாமல் தபிக்கவே, வேள்வி முதலிய வைதிகமொன்றும நடவாமல தேவதைகட்கு மகிமை குறையலானமை பற்றித தேவர்யாவரும் பிரமதேவனையடுதது உலகத்திற்குநேர்ந்த துன்பத்தை விண்ணபபஞ்செய்ய, அந்நான்முகக்கடவுள் தேவர்களுடனே அநுமான் விழுந்திருந்த மலையினிடம.வந்து தந்தைமடியில் மந்தசுவாசததோடு கிடந்த இக்குரஙகுக்குட்டியைக் கையால தடவினமாததிரததில் இவன் வேதனை தீர்ந்து கண்திறந்துவிழிக்க, படைததற்கடவுள் அவ்வாயுவின் உகப்பிற்காகவும இனி ஆகவேண்டிய பெரியகாரியஙகட்காகவும அவ்வாநரசிசுவுக்கு வரங கொடுக்குமாறு தேவர்கட்குச சொல்ல, இந்திரன் சூரியன் வருணன் குபேரன் சிவபிரான் முதலிய தலைமைததேவர்பலரும் பலவரஙகளைவழஙக, பிரமனும் வரமருளி அனுக்கிரகிததுச சென்றனரென்ற வரலாறு இஙகு உணரததக்கது. இவ்வளவு பெருமைக்கும் காரணம் வாயுதேவனுக்கு மைந்தனிடமுள்ள பிரியமே யாதலால், அததந்தையது அருள் முககியமாகப் பாராட்டி முதலி லெடுததுக் கூறப்பட்டது.

ஸ்ரீ ராமபாதாம்புஜத்தில் நிரந்தரபக்தி செய்தவர் எவ்வகை யிடுக்கணையுங் கடக்கவல்லவ ரென்பது, பிரசிததம். சீதை தந்தருளியவரம்:—"பாழிய பணைததோள்வீர துணையிலேன் பரிவுதீாத்த, வாழிய வள்ளலே யான் மறுவிலாயனததே னென்னின், ஊழியோராயகலாயோதும யாண்டெலா முலகமேழும், ஏழும வீவுற்றஞான்றும் இன்றெனவிருத்தியென்றாள்" எனக் கீழ் உருக்காட்டுபடலத்திற் காண்க. பி - ம்:—[1]தேவரீந்தன. [2]முந்துளவரத்தினும...முற்றறச.

(௨௦)

உக. வளைஎயிற் றரக்கனை யுற்று மந்திரத்
[1]தளவுறு முதியரு மறிய வாணையால்
[2]விளைவினை விளம்பினன் மிதிலை [3]நாடியை
யிளகின னென்வயி னீத லேயுமால்.

(இ - ள்.) வளை எயிறு அரக்கனை உற்று - வளைந்த கோரதந்தங்களை யுடைய ராக்ஷஸராஜனான ராவணனைப் போய்ச்சந்தித்து,—மந்திரத்து அளவுறு முதியரும அறிய - (அவனுடைய), ஆலோசனைசசபையிலே சேர்ந்துள்ள பெரியோர்களான மந்திரிகளும அறியும்படி, ஆணையால் விளைவினை விளமபினல் - (அவ்விராமபிரானுடைய) கட்டளையினால் நேரக்கூடியசெயலை (யான்) சொனனல், (அவ்விராவணன்), இளகினன் - மனவுறுதிகுலைந்து நெகிழ்ந்து, மிதிலைநாடியை என்வயின் ஈதல் ஏயும - சீதையை என்னிடம் கொடுததுவிடககூடும்: (எ - று,)—ஆல - ஈற்றசை.

ஆணையால் விளைவு - இனி இராமபிரான் செய்யக்கூடிய ராக்ஷசநாசம் ராவணவதம் முதலியன. விளை வினை - வாலிவதம் முதலாக நிகழ்ந்தசெயல்களை, விளமபினல என்றும உரைககலாம்; விளை வினை - இனி நேர்வதை, ஆணையால் விளமபினல் - உண்மையாக எடுத்துசசொன்னல் எனறும்:ஆணையால் விளைவினை விளம்பினல் - சுக்கிரீவன் சொன்னதாக நடக்கப்போகிறதை நான்சொன்னல என்றும் உரைப்பாரும உளர். ஜநககுலதது மிதியென்னும் அரசனல ஆளப்பட்டமைபற்றி, 'மிதிலை' என்று பெயர். பி - ம்:—
[1]அளவுறு. [2]விளைவன [3]நாட்டியை. (உக)

உஉ. அலலதூஉ மவனுடைத் துணைவ ராயினர்க்
கெல்லையுந் தெரிவுறு மெண்ணுந் தேறலாம்
[1]வல்லவ னிலைமையு மனமுந் தேறலாஞ்
சொலலுக முகமெனுந் தூது சொல்லவே.

(இ - ள.) அலலதூஉம் - அதுவல்லாமலும், அவனுடை துணைவர் ஆயினாககு - அவ்விராவணனுககுத துணைசெயபவராயுள்ள மந்திரிகள் சேனாபதிகள் முதலானவாகளுடைய, எல்லையும் - அளவும, தெரிவுறும் - தெரிவதாகும்; எணணும தேறலாம - (அவாகளுடைய) எண்ணததையும் தெரிந்துகொள்ளலாம்; வல்லவன் - வல்லவனன இராவணனுடைய, நிலைமையும் - நிலைமையையும, மனமும் - மனககருததையும், சொல் உக - (அவனதுவாயினின்று) சொற்கள் வெளிப்பட அவை கொண்டும, முகம எனும தூது சொல்ல - (அவனுடைய, முகமாகிய தூதர் சொலலவும், தேறலாம் - தெளிந்துகொள்ளலாம; (எ - று.)

முகததின் குறிபபிலே மனக்கருதது வெளியாதலால், 'முகமெனுந் தூதுசொல்ல மனமுந் தேறலாம' என்றார்; இதனை, 'எணணுந்தேறலாம' என்றதனேடும் கூட்டுக. தூதர் செய்தி கூறுதல்போல முகம் மனககருததைப் பிறற்கு உணாததிவிடுதலால், 'முகமெனுந்தூதுசொல்ல' எனப்பட்டது; உருவகம். எண் - வலிமையுமாம். உக, சொல்ல என்ற

செயவெனெசசங்களில் உம்மை தொக்கது, வினைச செவ்வெண. பி - ம் — [1]வல்லவர். (௨௨)

௨௩. வாலிதன் னிறுதியு மரத்துக் குற்றதுங்
கூலவெஞ் சேனையின் றுணிப்பி லாமையு
மேலவன் காதலன் வலியு [1]மெய்ம்மையா
னீனிறத் திராவண னெஞ்சி [2]னிற்குமால்.

(இ - ள்.) வாலிதன் இறுதியும் - வாலியின் மரணமும், மரத்துக்கு உற்றதும் - மராமரததுக்கு நோ்ந்த அபாயமும், வெம் கூலம் சேனையின் துணிப்பு இலாமையும - கொடிய குரஙகுச்சேனையின் அளவில்லாமையும், மேலவன் காதலன் வலியும் - சூரியகுமாரனை சுககிரீவனுடைய வலிமையும்,—(யான் நேரிற்சென்று சொல்லுமிடதது), நீல் நிறத்து இராவணன் நெஞ்சில் மெய்ம் மையால் நிற்கும் - நீலநிறததையுடைய இராவணனது மனத்தில் உள்ள படி பதியும்; (எ - று.) ஆல் - ஈற்றசை; தேற்றமுமாம்.

இவையனைத்தும் இராவணன்மனத்திற பதியுமானல் அவன் அஞ்சிப் பிராட்டியை விட்டிடக்கூடு மென்பது உட்கோள். கூலம—லாஙகூலம: வாலென்றபொருளுளள அது - சினையாகுபெயராய், நீண்டவாலுள்ள குரஙகைக் குறித்தது.

மரத்துக்கு உற்றது:—இராவணனால் அபகரிக்கப்பட்ட சீதையைத் தேடிக்கொண்டு சென்ற இராமலக்ஷமணரை அநுமான் மூலமாகச் சுக்கிரீவன் சினேகிதத பிறகு, தனதுபகைவனும் மகாபலசாலியுமான வாலியைக கொல்லும் வல்லமை இராமபிரானுக்கு உண்டோ இல்லையோ வென்று ஐயமுற்றுத் தன்சந்தேகம் தீருமாறு 'எதிரிலுள்ள ஏழுமராமரஙகளையும ஏககாலததில் தொளைபடும்படி எய்யவேண்டும்' என்று சொல்ல, உடனே இராமபிரான், ஓரம்பு தொடுத்து அந்த ஸப்தஸாலவிருக்ஷஙகளையும ஒருஙகுதொளைபடுத்தின னெனபதாம். பி - ம்.—[1]மேன்மையும். [2]தைக்கும. (௨௩)

௨௪. ஆதலா னரக்கனை யெய்தி யாற்றலு
நீதியு மனக்கொள நிறுவி [1]நின்றவும்
பாதியின் மேற்செல றூறிப் பைப்பையப்
போதலே கருமமென் றநுமன் போயினன்.

(இ - ள்.) ஆதலான் - ஆகையால்,—அரககனை எய்தி - இராவணனைச சந்திதது,—ஆற்றலும - (இராமபிரானது) வல்லமையையும, நீதியும்-நியாய நெறியையும், மனம் கொள நிறுவி - அவன்மனத்திற் பதியும்படி (சொல்லி) நிலைநிறுத்தி,—(அவன் பிராட்டியை விட்டிடுதற்கு இசையானுயின்), நின்றவும் - (இதுவரை என்னால் அழிககப்பட்டவைபோக) மிச்சமாயுளள ராக்ஷஸ சேனைகளையும், பைப்பைய - கொஞ்சஙகொஞ்சமாக, பாதியின்மேல் செல தூறி - பாதிக்குமேலாக அழித்துவிட்டு, போதலே - (அப்பால் மீண்டு கிஷ்கிந்தைக்குச்) செல்லுதலே, கருமம - இப்பொழுது செய்யததகக தொழில், என்று - என்று தீர்க்கமாக ஆலோசிததுக்கொணடே, அநுமன் போயினன -

அநுமான் (தன்வல்லமையைக் காட்டாமல் அரக்கர்களுடனே அடங்கிச்) சென்றான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]நின்றது. (உச)

உரு.—இந்திரசித்து அநுமானை இராவணன் மாளிகைக்குக் கொண்டு செல்லுதல்.

கடவுளர்க் கரசனைக் கடந்த தோன்றலும்
புடைவரும் பெரும்படைப் புணரி போர்த்தெழ
விடைப்பிணிப் புண்டது போலும் வீரனைக்
குடைகெழு மன்னனிற் கொண்டு போயினான்.

(இ - ள்.) கடவுளர்க்கு அரசனை கடந்த தோன்றலும் - தேவராசனான இந்திரனை வென்ற வீரனான இந்திரசித்தும்,—புடை வரும் பெரும் படை புணரி போர்த்து எழ - பக்கங்களில் வருகிற பெரிய சேனையாகிய கடல் சூழ்ந்துவர,—விடை பிணிப்புண்டது போலும் வீரனை - ருஷபம் கட்டுப் பட்டதுபோலுள்ள வீரனான அநுமானை, குடை கெழு மன்னன் இல் கொண்டு போயினான் - ஒற்றைவெண்கொற்றக் குடையோடுகூடி விளங்குகிற ராக்ஷஸராஜனான ராவணனுடைய அரண்மனைக்குக் கொண்டு சென்றான்.

உசு.—தூதர்கள் ஓடி இராவணனுக்குச் செய்திகூறுதல்.

தூதுவ ரோடினர் தொழுது தொல்லைநாண்
மாதிரங் கடந்தவற் குறுகி மன்னநின்
காதலன் [1]மறைமலர்க் கடவுள் வாளியா
லேதில்வா னரம்பிணிப் புண்ட தாமென்றார்.

(இ - ள்.) தூதுவர் - (இந்திரசித்தினால் ஏவப்பட்ட) தூதர்கள்,—ஓடினர் - ஓடிச்சென்று, தொல்லை நாள் மாதிரம் கடந்தவன் குறுகி - பூர்வகாலத்திலே திக்குவிசயஞ் செய்தவனான இராவணனைச் சமீபித்து, தொழுது - (அவனை) வணங்கி, 'மன்ன அரசனே! நின் காதலன் - உனது புத்திரனான இந்திரசித்தினது, மறைமலர் கடவுள் வாளியால் - பிரமாஸ்திரத்தினால், ஏதில் வானரம் பிணிப்புண்டது - நம்மின்வேறான குரங்கு கட்டுப்பட்டது', என்றார்-என்று செய்தி கூறினார்கள்; (எ-று.)—ஆம் -அசை; தேற்றமுமாம்.

மாதிரம் - இடவாகுபெயராய், தேவர்களைக் குறித்தது. மறை - முதற்குறைவிகாரம். ஏதில்வானரம்-பகைமையுடைய வாநரம் எனினுமாம்; ஏதில - அயல், பகைமை. பி - ம்:—[1]செருவினிற் கடவுளரெனப்-பேதிபா வானரம பிடித்திட்டா னென்றார். (உசு)

உஎ.—அந்த நற்செய்திகூறின தூதர்க்கு இராவணன் பரிசளித்தல்

கேட்டலுங் கிளர்சுடர் கெட்ட வானென
வீட்டிருள் விழுங்கிய [1]மார்பின் யானையின்
[2]கோட்டெதிர் பொருதபே ராரங் கொண்டெதிர்
நீட்டினா னுவகையி னிமிர்ந்த நெஞ்சினான்.

(இ - ள்.) கேட்டலும - (அச்சொல்லைக்) கேட்டவுடனே,—உவகையின் நிமிர்ந்த நெஞ்சினன் - சந்தோஷத்தினாற் பொங்கிய மனத்தையுடையவனான இராவணன்,—கிளர சுடர் கெட்ட வான் என-விளங்குகின்ற சூரியன முதலியஒளிகள் ஒழியப்பெற்ற ஆகாயமபோல, ஈட்டு இருள விழுங்கிய மாாபின் - செறிநத இருளினால் விழுங்கபபட்ட [மிகக்கறுத்த], தனமாாபில் (அணியப்பட்டுள்ளதும), யானையின் கோடு எதிா பொருத - திக்கஜங்களின் தந்தங்களினால் எதிாதது மோதப்பட்டதுமான, போ ஆரம் - பெரிய முத்து மாலையை, கொணடு - கழற்றிகையிறகொணடு, எதிா நீட்டினன் - (அந்நற்செயதிசொன்ன தூதாககு) எதிரே கைநீட்டி - வருமானமாகக கொடுத்தான்; (எ - று.)

இராவணன் திக்குவிசயஞ்செய்தகாலததில் ஐராவதம்முதலிய திக்கஜங்களை எதிர்ததபொழுது அவை கோபங்கொண்டு இவன்மாாபில் தமது கூரிய தந்தங்களால் தாககுகையில் மிக்கவலிமையையுடைய அந்தமாாபு பெரிதும் ஊறுபடாதாக அதகநதங்கள் நுனிஒடிந்திட்டனவெனபது, இங்கு உணரத்தக்கது. 'விழுங்கிய' என்பதை வினையெசசமாகக்கொணடு, சூரியன் முதலிய சுடாக ளிலலாத வானத்தைபபோலத தன்மார்பைச செறிந்த இருள் விழுங்க என்று உரைத்தலுமொன்று; வானததிற் சூரியன்போல அவன்மாாபில் விளங்கிககொண்டிருந்த இரததினஹாரம், அமமாாபைவிட்டு நீஙகுதலால் அஙகுப் பிரகாசமமாற என்பது கருதது. பி-ம் —[1]மாாபன். [2]கோட்டொடும்.

உஅ.—பெருமகிழ்ச்சிகொண்ட இராவணன் அத்தூதர்களைக் கொல்லாது கொணரச்சொல்லுதல்.

எல்லையி லுவகையா லிவாந்த தோளினன்
புல்லுற மலர்நதகட் குமுதப் பூவின
னொல்லையி னோடிநீ ருரைத்தென் னாணையாற்
கொல்லலை தருகெனக் கூறு வீரென்றான்.

(இ - ள்.) எல்லை இல் உவகையால் இவர்ந்த தோளினன்-அளவிறந்த மகிழ்ச்சியாற் பூரித்த தோள்களையுடையவனும, புல்லுற மலாந்த கண் குமுதம் பூவினன் - (சுற்றிடததைத) தழுவுமாறு நன்குமலர்ந்த கணகளாகிய செவ்வாம்பல் மலர்களை யுடையவனுமான இராவணன், (அத்தூதர்களை நோக்கி), 'நீா ஒல்லையின் ஓடி என் ஆணையால்உரைத்து - நீங்கள் விரைவில ஓடிசசென்று என்கட்டளையால் (இந்திரசித்தினிடஞ்) செய்திகூறுபவராய், கொல்லலை தருக என கூறுவீா - (அக்குரஙகைக்) கொல்லாமலே கொணர்வாயாகவென்று சொல்லுஙகள்', என்றான் - என்று கட்டளையிட்டான்.

இவர்தல் - உயாதல், எழுசசி. உரைததுக் கூறுவீா என்று இயைத்து-உறுத்திச்சொல்வீர் எனினும் அமையும். (உஅ)

உகூ.—அத்தூதர்கள் அச்செய்தியை இந்திரசித்துக்குக் கூறுதலும், இனிக் கவி சீதையின் செய்தியைச் சொல்லத் தொடங்குதலும்.

அவவுரை தூ தரு மாணை யால்வருந்
தெவ்வுரை நீக்கினு னறியச் செப்பினு
ரிவவுரை நிகழ்வுழி யிருந்த சீதையாம்
வெவவுரை நீங்கினு ணிலைவி ளம்புவாம்.

(இ - ள்) அ உரை - அசசொல்லை, தூதரும் - அந்தத்தூதர்களும்ஆணையால் - அவ்விராவணன் கட்டளைப்படியே, வரும்தெவ் உரை நீக்கினன் அறிய செப்பினா - எதிாததுவருகிற பகைவனென்ற சொல்லையும் இல்லாமற செயபவனை இந்திரசிதது அறியுமபடி சொன்னாகள்; இ உரை நிகழ்வுழி - (அநுமான் கட்டுபபட்டு அரக்கா கையிற் சிககுணடானென்ற) இந்த வாாததை எஙகும பரவியபோது, இருநத சீதை ஆம வெவ் உரை நீஙகினள் நிலை-(அசோகவன ததிற்) சிறையிருநத சீதையாகிய கொடிய பழிசசொல்லை நீஙகியவளது நிலைமையை, விளமபுவாம் - இனிச் சொல்வோம்; (எ - று.)— அதனை, அடுதத ஏழுகவிகளிற் காண்க.

இது - கவிக்கூற்று. எதிாததுவந்த பகைவரைப் பற்றற அழித்து, அதனுலாகும அசசததாற் பகைவரென்று எவரும எதிர்த்துவாராதபடி செய்யும் பலபராககிரமஙகளை யுடையவ னென்பது, 'வருந்தெவ்வுரை நீக்கினன்' என்பதன் கருதது. தெவ்வுரை நீககினன் என்பதற்கு - பகைவர்களுடைய புகழை யொழிததவனெனறும் பொருள கொள்ளலாம். 'வரும' என்பதை 'நீக்கினன்' என்பதனேடு இயைத்து, அநுமானைப் பிணிதது வருகிற என்று பொருள் காணினுமாம. வெவ்வுரை நீஙகினள் - எப்பொழுதும இன்சொற்களையே பேசுபவளாய்க கடுஞ்சொற்களிலலாதவ ளென்றும உரைக்கலாம்: கோபததோடு இராவணனைச சபிதது அவனைககற்பு நிலையாமல் அழிக்கவல்லளாயினும பொறுமையினுல அஙஙனஞ் செய்யாதவள் என்பது கருதது.'இவ்வுரை நிகழ்வுழி' என்பதற்கு - இசசெயதி இப்படி நடந்துகொண்டிருக்கும் போது எனறு உரைப்பாரு முளா. (உகூ)

௩௦.—அநுமான் பிடிபட்ட செய்தியைத் திரிஜடை சீதைக்குக் கூறுதல்.

இறுததனன் கடிபொழி லெண்ணி லோர்பட
வொறுத்தன னென்றுகொண் டுவக்கின் றுளுயிர்
வெறுத்தனள் சோர்வுற வீரற் [1]குற்றதைக்
[2]கறுத்தலில சிந்தையாள் கவன்று [3]கூறினள்.

(இ - ள்.) 'கடி பொழில் இறுததனன் - (அரக்காகளுடைய) பாதுகாவலுள்ள சோலையை [அசோகவனததை] முறிததழிததான்; எண் இலோா பட ஒறுததனன் - அளவிறநத அரககாகள அழியுமாறுகொன்றிட்டான,' என்று கொணடு - என்று அப்பொழுதைக்கப்பொழுது சொல்லக் கேட்டுணாந்து, உவக்கினறுள் - மகிழ்கின்றவளான சீதாபிராட்டி, உயிா வெறுததனள்சோர்

வுற - தன் உயிரையும வேண்டாதவளாய்த தளர்ச்சி யடையும்படி,—வீரற்கு உற்றதை - அநுமானுககு நேர்நத துன்பததை, கறுத்தல் இல சிந்தையாள் - (சீதையினிடத்துக) கோபிததலில்லாத மனததை யுடையவளான திரிஜடையென்பவள், கவன்று கூறினாள் - கவலைகொண்டு சொல்லினாள்; (எ - று.)

வீரற்கு உற்றது - மகாவீரனான அநுமான் இந்திரசித்தின் பிரமாஸ்திரததாற கட்டுப்பட்டு அரக்கர்கையிற்சிக்கி இராவணனிடம் இழுததுக் கொணடு போகப்பெறுதல். இனி, இசசெய்யுட்கு - அனுமானுடைய வீரச செயல்களைக் கேள்வியுறறு அவற்றை மனததிற் கொணடு மகிழ்கின்றவளும இயல்பிலே கோபமில்லாத மனத்தையுடையவளுமான சீதை அநுமானுக்கு நேர்ந்த துயரததைக்குறிததது வெறுப்புக்கொணடவளாய் உயிர் சோருமாறு கவலையுற்றுத தன்னிலேதான் சிலசொல்லலானாளென்று உரைகொள்ளுதலும் ஒன்று. பி - ம்.—[1]உற்றதொரா. [2]கறுததெழு [3]கூறுவாள். (௬௦)

வேறு.

௬க.—சீதை வருந்திச் சில கூறத்தொடங்குதல்.

ஓவி யம்புகை யுண்டது [1]போலொளிர்
பூவின் மெல்லியன் மேனிபொ டியுறப்
பாவி வேடன்கைப் பார்ப்புறப் பேதுறுந்
தூவி யன்னமன் னாளிவை சொல்லினாள்

(இ - ள்.) மேனி பொடி உற - (ஸ்ரீராமனைப்பிரிந்தநாள் முதல் பதது மாதகாலமாக ஸ்நானஞ்செய்தலும் அலங்காரஞ்செய்து கொள்ளுதலுமிலலாமையால்) உடம்பு புழுதிபடிந்திருக்க, (அதனால்), ஓவியம் புகை உண்டதுபோல் ஒளிர - சிததிரபபிரதிமை புகைபடியப் பெற்றதுபோன்று (ஒளிமழுஙகி) விளஙகுகிற, பூவின் மெல் இயல் - மலர்போல் மென்மையான தன்மையுடையவளான சீதாபிராட்டி,—பாவி வேடன் கை பார்ப்பு உற பேதுறும் தூவி அன்னம அன்னாள் - (பிராணிஹிம்ஸையாகிய) பாவத் தொழிலைச் செயபவனான ஒரு வேடனுடைய கையிலே தன்குஞ்சு அகபபட்டுக்கொள்ள அதனால் வருத்தமடைகிற சிறகழகையுடைய அன்னப்பறவையைப் போன்றவளாய், இவைசொல்லினாள் - (அநுமானைக் குறிதது) இவ்வார்த்தைகளைச சொல்லிப் புலமபலானாள்; (எ - று)—அவ்வாரததைகளை, அடுதத நான்கு கவிகளிற் காணக.

பாதககசெயலுடையனான இந்திரசிததுக்குப் பாவிவேடனும், அவன்கையில் அகப்பட்டுக்கொணட அநுமானுக்கு வேடன்கையிற் சிக்கிய அன்னப்பார்ப்பும, அனுமானைக்குறிதது மனஙகலஙகுகிற பிராட்டிக்கு அககுஞ்சைக்குறிதது மனமிரஙகுகிற அதன் தாயான அன்னப்பறவையும உவமை யெனக காண்க. தாயக்குப் பிளளையினிடத்து உள்ளவவ்வளவு அன்பு லோகமாதாவான ஜானகிபபிராட்

டிக்கு அநுமானிடம் உள்ளதென விளங்கும். "ஓவியம்புகையுண்டதே யொக்கின்றவுருவாள்" என்றார் காட்சிப்படலத்தும். மேனிபொடியுற - உடம்பிலே புழுதிபடும்படி [தரையிலே விழுந்து புரண்டு] என்றலுமொன்று. பார்ப்பு - இளமைப்பெயர். பி - ம்:—[1]போலவொர். (௩௧)

௩௨—இதுமுதல் நான்குகவிகள் - அநுமானைக்குறித்துச் சீதை தன்னிலேதான் புலம்பல்.

[1]உற்றுண் டாய விசும்பை யுருவினாய்
முற்றுண் டாய்கலை யாவையு முற்றறக்
கற்றுண் டாயொரு கள்ள வரக்கனாற்
பற்றுண் டாயிது வோவறப் பான்மையே.

(இ - ள்.) உற்று உண்டாய - மிகப்பரந்துள்ளதான, விசும்பை - ஆகாயத்தை, உருவினாய் முற்றுண்டாய் - ஊடுருவிசென்று அளாவி வளர்ந்து நிறைந்தவனும், கலையாவையும் முற்றுற கற்றுண்டாய் - சாஸ்திரங்களெல்லாவற்றையும் நிரம்பக் கற்று உணர்ந்து மனங்கொண்டவனுமான நீ, ஒரு கள்ளம் அரக்கனால் பற்றுண்டாய் - வஞ்சனையையுடைய ஓர் இராக்கதனாற் பிடிபடலானாய்; அறம் பான்மை இதுவோ - தருமமுறை இதுதானோ! (எ - று.)

மிகப்பெரிய உருவங்கொண்டு காட்டியவனும் கல்விமுற்றக்கற்றுத் தேர்ந்தவனும் கள்ளக்கபடமற்றவனுமான நீ கள்ளத் தன்மையையுடைய ஓர் அரக்கனாற் பற்றுண்டது அறநெறிக்குத தகுதி யன்று என்றபடி. 'நீ கடலைக் காலினாற் கடந்தது எங்ஙனம்?' என்று பிராட்டி வினவ, அநுமான் உடனே தன் பேருருக்காட்ட, அதுகண்டு வியப்பும் மகிழ்ச்சியும் அச்சமுங் கொண்ட அவள் அதனையடக்குமாறு கூற, அநுமான் அப்பேருருவத்தை யடக்கிக் கொண்டு மீளவும் சிறியவடிவமெடுத்தனனாதலால், "உற்றுண்டாய விசும்பை யுருவினாய் முற்றுண்டாய்" என்றாள். சூரியன் வரமருளியபடி அநுமான் அவனிடத்துச சகல சாஸ்திரங்களையும் கற்று ஒப்புயர்வற்ற ஞானமுடையனாயினனென்பது பிரசித்தம் (௩௨)

௩௩. கடர்க டந்து புகுந்தனை கண்டக
ருடர்க டந்து நின்னூழி கடந்திலை
யடர்க டந்த திரள்புயத் தையநீ
யிடர்க டந்தனை வந்திடர் மேனுமே.

(இ - ள.) நீ—, கடா கடந்து புகுந்தனை - கடலைக்கடந்து இங்குவந்தாய்; கண்டகா உடர் கடந்தும் - கொடியவர்களான அரக்கர்களுடைய உடம்பின் வலிமையை வென்று அழித்தும், நின் ஊழி கடந்திலை - உனது வாழ்நாள் ஒழியப்பெற்றிலை; (இவ்வாறு,) அடர்கள் தந்த - வெற்றிகளையே பெற்று வந்த, திரள் புயதது ஐய - திரண்ட தோள்களையுடைய ஐயனே! (முடிவில்

நீ அரக்கர்கையிற் சிக்கியதனால், வந்து இடர் மேலும் இடர்கள் தந்தனை - (கிஷ்கிந்தையினின்று இங்கு) வந்து (எனக்குத்) துன்பத்தின்மேலும் துன்பங்களை உண்டாக்கியவனானாய்; (எ - று.)

கண்டக ருடல்கடந்தும் நின்னூழிகடந்திலே - கொடிய பல அரக்கரை யழித்தும் உனது உயிர்வாழ்வுக்கு ஒரு குறையும் இல்லாதிருந்தாய் என்றபடி. 'அடர்கள்தந்த' என்பதற்கு - எனக்கு வலிமைகளைக் கொடுத்த என்றும் உரையிடலாம். இராமபிரானைப்பிரிந்ததனாலான சோகத்தின்மேல் அவ்விராம தூதன் பகைவர்கையிற்கட்டுண்டதனாலான சோகமும் சேர்ந்து மேன்மேல் வருத்துதலால், 'வந்து இடர்மேலும் இடர்கள் தந்தனை' என்றாள். உன் வரவு எனக்கு முதலில் துன்பங்களையெல்லாம் போக்கியதாயினும் முடிவில் துன்பத்தின்மேல் துன்பமேயாயிற்று என்றபடி. அடர்கடந்த திரள் புயம் - பகைவர்வலிமைக்கு அப்பாற்பட்ட திரண்டதோள் என்றலும் ஒன்று. முதல் மூன்றடிகளில் கடல், உடல், அடல் என்பன போலியில்லாப் பாடமும் முண்டு ()

௩௪. ஆழி காட்டியென் னாருயிர் [1]காட்டினாய்க்
கூழி காட்டுவெ னென்றுரைத் தேனது
வாழி காட்டு[2]மென் றுண்டுன் வரைப்புயப்
[3]பாழி காட்டி யரும்பழி [4]காட்டினாய்.

(இ - ள்.) ஆழி காட்டி - (இராமபிரானது) மோதிரத்தை யான் காணுமாறு கொணர்ந்து எனக்குக் கொடுத்து (அதனால்), என் ஆர் உயிர் காட்டினாய்க்கு - எனது அருமையான உயிரை ஒழியாதபடி என் உடலிலேயே நிலை பெறச்செய்தவனான உனக்கு, ஊழி காட்டுவென் என்று - (அவ்வுபகாரத்துக்கீடாகக்) கற்பாந்தகாலத்தைக் காணுமாறு நீண்ட ஆயுளைக் கொடுக்கக் கடவேனென்று, உரைத்தேன் - அங்ஙனம் வாழ்த்துக்கூறினேன்; அது வாழி காட்டும் என்று உண்டு - அங்ஙனம் நான்வாழ்த்தின சொல் (உனக்குச்) சாவாதநிலையைத் தருமென்பது உள்ளது [அது தவறாது என்றபடி]; (ஆனால்), உன் வரை புயம் பாழி காட்டி அரும் பழி காட்டினாய் - (நீ) உனது மலைபோன்ற தோள்களின் வலிமையை அரக்கர்க்கெல்லாங் காட்டத் தொடங்கி முடிவிலே நீக்குதற்கு அரிய பழியைப் பெறலானாய்; (எ - று.)

இதற்கு யான் என்செய்வேன்! என்று இரங்கியவாறும். "யான் மறுவிலாமனத்தே னென்னின், ஊழியோர்பகலாயோதும் யாண்டெலா முலகமேழு, மேழுமவீவுற்றஞான்று மின்றென விருத்தி" என்று வாழ்த்தியபடி நீடூழி வாழ்வையாயினும், அரக்கர்கையிலகப்பட்டுக்கொண்டதனால் அவ்வாழ்வு பழுதுபட்டதே என்று பரிதபித்துக் கூறினாள். இனி, கணையாழிகாட்டி எனக்கு நீ உயிருதவி செய்ததற்கு ஈடாக யான் உனக்கு நெடுங்காலம் அழியாத உயிர்வாழ்க்கை உண்டாகுமாறு வாழ்த்துக்கூறினேன்; அவ்வாழ்த்தை வாழ்வைத்தரு மென்பதை உட்கொண்டு உன்தோள்வலியைக்காட்டத் தொடங்கிவிட்டுப் பெரும்பழிப்புற்றாய் என்று பொருள்கொள்ளினுமாம்; இவ்

வுரைக்கு, உண்டு-உட்கொண்டு என்றபடி: முந்தினவுரைக்கு, உண்டு என்பது-குறிப்புமுற்று. அருமபழி - ராமனுதன் பகைவர்கையிற் பட்டானென்பது. பி - ம் —[1]காட்டிறாய். [2]ஒன்று. [3]பூழி. [4]பூட்டிறாய். (௩௪)

௩௫. கண்டு [1]போயினை நீநெறி காட்டிட
மண்டு போரி னரக்கனை மாய்த்தெனைக்
கொண்டு மன்னவன் போமெனுங் கொள்கையைத்
தண்டி னாயெனக் காருயி ரந்தநீ.

(இ - ள்.) 'எனக்கு ஆர உயிர் தந்த நீ - (என்கணவனிடத்தினின்று என்னிடம் தூதுவந்து செய்திகூறித்தேற்றி) எனக்கு அருமையான உயிரை (உடம்பினின்றுஒழியாதபடி நிலைநிறுத்தி) உதவியவனான நீ, கண்டு போயினை - (இவ்விடங்களைக) கண்டு சென்று, நீள் நெறி காட்டிட - நீண்ட வழியைக்காட்டிககொண்டு முன்வர, மன்னவன் - தலைவனான இராமபிரான், (இங்குவந்து), மண்டு போரின் அரக்கனை மாய்த்து - நெருங்கிச் செய்யும்போரில் இராவணனைக் கொன்று, எனை கொண்டு போம் - என்னைச சிறைமீட்டுககொணடுசெல்வான், எனும் கொள்கையை-என்று (நான) எண்ணிககொண்டிருந்த கொள்கையை, தணடினாய் - (இப்போது நீ உன் வலிமைகாட்டத்தொடஙகிப் பகைவாகையிற் பிடிபட்டதனாற்) போக்கிவிட்டாய; (எ - று)

வளர்த்தவனே அழித்தாற்போல, எனக்கு ஆருயிர்தந்த நீயே இனி எனக்கு உன்மூலமாக க்ஷேமமுணடாகுமென்று நான்கொண்டிருந்த முழு நம்பிக்கையை அறககெடுததுவிட்டாய் என்றபடி. எனக்கு நீ ஆருயிர்தந்த உதவி பழுதுபட்ட தென்றாள். மன்னவன் போம - செய்யுமென்முற்று, ஆண்பாலுககு வந்தது. பி -ம்:—[1]போயினநீநெறி. (௩௫)

௩௬—இங்ஙனம் பலகூறிப்புலம்பிச் சீதை மூர்ச்சித்தல்.

[1]ஏயப் பன்னின ளின்னன தன்னுயிர்
தேயக் கன்று [2] பிடியுறத் தீங்குறு
தாயைப் போலத் தளர்ந்து [3]மயர்ந்தன
டீயைச் சுட்டதோர் கற்பெனுந் தீயினாள்.

(இ - ள்.) இன்னன - இததன்மையனவான வார்த்தைகளை, ஏய பன்னினள் - தகுதியாகச சொன்னவளாய், தன் உயிர தேய - தனது உயிர் வலிமைகுறைய, கன்று பிடியுற தீஙகு உறு தாயை போல தளர்ந்து - தன்கன்று பிறர்கையிலகப்பட்டுக்கொள்ள அதனால துன்பம் மிகுகிற தாய்ப் பசுவைப்போலத் தளர்ச்சியுற்று, மயாந்தனள் - மயக்கமடைந்தாள்; (யாவளெனில்),—தீயை சுட்டது ஓர கற்பு எனும தீயினாள் - நெருப்பையுஞ் சுடவல்லதான பதிவிரதாதரும மென்னும ஒரு பெரு நெருப்பை யுடையவளாகிய சீதை; (எ - று.)

கன்று - இளமைப்பெயர். இராவணவதததின்பின்னர் இராமபிரான் சீதாதேவியின் கற்புநிலைமையைக்குறிததுச் சஙகித்ததாகக் காட்டும்போது பிராட்டி இலக்குமணனைத தீமூட்டச்சொல்லி 'யான் திரிகரணத்தாலும்

தூய்மையுடையவளல்லேனாயின் என்னைத் தீசசுடுக' என்று ஆணைகூறி அக்கினிப்பிரவேசஞ் செய்ய, அததீ அவள் கற்பின்தீயால் தீந்து அவளைத் தன்மீதுகொண்டு வெளிப்பட்டு "அங்கியான் என்னை இவ்வன்னை கற்பெனும், பொஙகுவெந்தீசசுடப் பொறுக்கிலாமையால், இஙகணைந்தேன்" என்றுதொடஙகி அவளது கற்புநிலைமையின் சிறப்பை வெளியிடுமாறு காணக; மேல்மீட்சிப்படலததில், "பாலின்பஞ்செனத் தீந்ததவ்வெரி அவள் கற்பின்தீயினால்" என்பதும் நோக்கத்தககது. 'சுட்டது' என்றது - காலங கருதாது - தன்மை கருதியது. பிற்காலதது நூலியற்றிய கவி யுததகாண்டத்துவரலாறறை அநுவதிதது 'தீப்பச்சுட்டது' என இறந்தகாலத்தாற் கூறினாரெனினுமாம். பி ம்.—[1]ஏயபன்னினள். [2]பிடியுண்டு. [3]மயங்கினன். ()

ருஎ.—இதுநிற்க இந்திரசித்து அநுமானைப் பிணித்தபடியே இராவண னரண்மனையுட் சென்று சேர்தல்

பெருந்த கைப்பெரி யோனைப்பி ணித்தபோர்
முருந்தன் மற்றை யுலகொரு மூன்றையு
மருந்த வப்பய னலர சாள்கின்று
னிருந்த வபெருங் கோயில்சென் றெய்தினன்.

(இ - ள்.) பெருந் தகை - பெருமைககுணததையுடைய, பெரியோனை - உருவத்தினாலும் பெரியவனான அநுமானை, பிணிதத - கட்டிய, போர முருந்தன் - யுததத்திற் புகழ்பெற்றவனான இந்திரசித்து,—உலகு ஒரு மூன்றையும் அருந் தவம பயனால் அரசு ஆள்கின்றான் இருந்த அ பெருங கோயில் சென்று எய்தினன் - மூன்றுஉலகஙகளையும தான்செய்த அருமையான தவத்தின்பயனால் அரசாள்கின்றவனான இராவணன் வீற்றிருககின்ற அந்தப்பெரிய அரண்மனையை [சபாமண்டபததை] ப போயசசோந்தான்; (எ - று.)—மற்றை - அசை; பின்பு எனினுமாம. 'அருந்தவப்பயனா லரசாள்கின்றான்' என்றது - தனது நயனுடைமையால் அரசாள்கின்றவனல்லனென்ற குறிப்பு. (ருஎ)

வே று.

ருஅ.—இதுமுதற் பதினேழுகவிகள் - இராவணன் அப்பொழுது அந்த அரசு வீற்றிருக்கின்ற நிலைமையின் சிறப்பைக் கூறும்.

தலங்கண் மூன்றிற்கும் பிறிதொரு மதிதழைத் தென்ன
வலங்கல் [1]வெண்குடைத் தண்ணிழ லவிரொளி பரப்ப
வலங்கொ டோளினன் மண்ணின்று வானுற வெடுத்த
பொலங்கொண் மாமணி வெள்ளியங் குன்றெனப் பொலிய.

இதுமுதற் பதினெட்டுக கவிகள் - குளகம்.

(இ - ள்.) அலஙகல் - முத்துசரஙகளை சுற்றிலும தொஙகியசையப் பெற்றதான, வெள்குடை - ஒற்றைவெண்கொற்றைக குடையானது, தலஙகள் மூன்றிற்கும் பிறிது ஒரு மதி தழைத்து என்ன - (இந்த நிலவுலகத்திற்கு மாததிரம் ஒளிசெய்கிற இசசந்திரனன்றி) மூன்று உலகங

களுக்கும் (விளக்கந்தருமாறு) வேறொரு சந்திரமண்டலம் தோன்றி வளர்ந்து விளங்கினாற்போல, தண் நிழல் அவிர் ஒளி பரப்ப - குளிர்ச்சியான நிழலையும் விளங்குகிற ஒளியையும் பரவச்செய்யவும் —(அக்குடை தான்), வலம் கொள் தோளினால் மண் நின்று வான் உற எடுத்த பொலம் கொள் மா மணி வெள்ளி அம் குன்று என பொலிய - வலிமை கொண்ட (இருபது) கைகளைக்கொண்டு (அவ்விராவணன்) நிலவுலகத்திலிருந்து ஆகாயத்தை அளாவுமாறு மேலே தூக்கிய அழகுகொண்ட பெரிய சிறந்த வெள்ளிமலையாகிய கைலாசம்போல விளங்கவும்,—(எ - று.)—இச்செய்யுளிலுள்ள 'பரப்ப', 'பொலிய' என்ற செயவெனெச்சங்களும், அடுத்த பதினாறுகவிகளில் வரும் வினையெச்சங்களும், அடுக்கி மேல் நூறு - ஆங் கவியில் வரும் 'இருந்த' என்னும் பெயரெச்சத்தைக் கொள்ளும்.

இராவணன் திரிலோகாதிபதியாதலால், அவனது மூவுலகத்தாட்சிக்கும் அறிகுறியாய்ச் சிறந்தோங்குகிற பெரியகுடைக்கு, மூவுலகத்துக்கும் விளக்கந்தருமாறு வேறொரு சந்திரன் தோன்றிக் கலைநிறைந்து எப்பொழுதும் பூரணமாய விளங்கினாற்போலவென இல் பொருளுவமை கூறவேண்டிற்று. இராவணன் கைலாசகிரியைப் பெயர்த்தெடுத்த வரலாறுகூறுமிடத்து, அவன் அம்மலையைத் தலைக்கு மேலே தூக்கியதாகக் கூறுதலுமுளதாதலின், அங்ஙனம் உயர எடுக்கப்பட்ட வெள்ளிமலையோடு அவ்வெண்கொற்றக்குடை உவமிக்கப் பட்டது; அலங்கல் - தொங்கியசைவது; மாலைக்கு வழங்குகிற இது, குடையின்சுற்றிலுந் தொங்குகிற ஸரங்களை இங்குக் குறித்தது; "பொற்குடைக்குச, சூழ்தர நிரைத்துத்தூக்கிய முத்தின் சுடர்மணித் தொடையல்" என்னுமிடத்து 'தொடையல்' என்பது போல. (இச்சரங்கள், உலகவழக்கில் 'ஜாலர்' எனப்படும்) பி - ம்:—'[1]வெண்குடை கண்குடை யவிரொளிப்பரப்ப' என்றும் பாட முண்டு. (நஅ)

நக. புள்ளு யாத்தவன் றிகிரியும் புரந்தர னயிலுந்
தள்ளின் முக்கணான் கணிச்சியுந் தாக்கிய தழும்புங்
கள்ளு யிர்க்குமென் குழலியர் முகிழ்விரற் கதிர்வாள்
வள்ளு கிர்ப்பெருங் குறிகளும புயங்களின் வயங்க.

(இ - ள்.) புள் உயர்த்தவன் திகிரியும் - சிறந்த பறவையான கருடனது வடிவமெழுதிய கொடியை உயரநாட்டியவனான திருமாலினது சக்கராயுதமும், புரந்தரன் அயிலும்-இந்திரனது வச்சிராயுதமும், தள் இல் முக்கணான் கணிச்சியும - (பகையழித்தலில்) தவறுத திரிநேத்திரனான சிவபிரானுடைய சூலாயுதமும், தாக்கிய - தம்மீதுபட்டதனாலான, தழும்பும் - வடுக்களும், கள் உயிர்க்கும் மெல் குழலியர் - (சூடிய மலர்களின்) தேனைச் சொரிகிற மென்மையான கூந்தலையுடைய மகளிருடைய, முகிழ் விரல் - செந்தாமரையரும்பு போன்ற விரல்களிலுள்ள, கதிர் வாள் வள் உகிர் - ஒளியையுடைய கூரா

யுதம்போற் கூரிய நகங்கள் படுவதனாலான, பெருங் குறிகளும் - பெரிய வடுக்களும், புயங்களின் வயங்க - தனது தோள்களில் விளங்கவும்,—(எ - று)

சிறப்புப்பற்றி 'புள்' என்ற பறவையின்பெயர் - பக்ஷிராஜனான கருடனையும், 'முகிழ்' என்ற அரும்பின்பெயர் - செந்தாமரையரும்பையும் குறித்தன. புள் - பறவையின் வடிவமெழுதப்பட்ட துவசத்துக்குத் தானியாகுபெயர். 'கள்ளுயிர்க்கு மென்குழலியார்' என்றது, மந்தோதரி தானியமாலினி முதலாக இராவணனுக்கு உரிய பலமகளிரை. இராக்கதமாதர்களுடைய கைவிரல்களின் கூரியநகங்கள், அவர்கள் ஆலிங்கனம் முதலிய சிருங்காரசேஷ்டைகள் செய்யும்போது இராவணன் தோள்களிற் பதிந்தன என்க. உகிர்க்குறி, நகக்ஷதம் எனப்படும் மிக்ககாதலையுடைய மகளிரது விலாசவகையால் நேர்ந்த நகக்குறிகள்போலவே பகைவர்கள் எறிந்த ஆயுதங்களும் இவன்தோள்களில் வடுமாத்திரத்தைச் செய்தனவேயன்றி ஒன்றும் ஊறுபடுத்தாவாயினவென இராவணன்தோள்களின் பெருவலிமை விளங்கும். (௩௯)

௪௦. துன்று செம்மயிர்ச் சுடர்நெடுங் கற்றைகள் சுற்றி
நின்று திக்குற [1]நிரல்படக் கதிர்க்குழா நிமிர
வொன்று சீற்றத்தி னுயிர்ப்பெனும் பெரும்புகை யுயிர்ப்பத்
தென்றி சைக்குமோர் வடவன றிருத்திய தென்ன.

(இ - ள்) துன்று - (பத்துத்தலைகளிலும்) அடர்ந்துள்ள, செம்மயிர் - செந்நிறமான மயிர்களின், சுடர் நெடுங் கற்றைகள் - பிரகாசமுள்ள நீண்ட தொகுதிகள், சுற்றி நின்று - சுற்றிலும் பரந்து நின்று, திக்கு உற - எல்லாத் திசைகளிலும் அளாவ, நிரல் பட கதிர் குழாம் நிமிர - (அவற்றினின்று) வரிசைவரிசையாகச் (சிவந்த) ஒளிப்பிழம்புகள் (அவனது கரியமேனியின்மேல்) உயர்ந்தெழுந்து விளங்குதலாலும், ஒன்று சீற்றத்தின் உயிர்ப்பு எனும் பெரும் புகை உயிர்ப்ப - பொருந்திய கோபத்தோடு விடப்படுகிற பெருமூச்சாகிய பெரியபுகை வெளிப்படுதலாலும், தென் திசைக்கும் ஓர் வட அனல் திருத்தியது என்ன - தெற்குத்திக்கிலும் (கடலினிடையே) ஒரு படபாமுகாக்கினி அமைக்கப் பட்டதென்று சொல்லும்படியும்,—(எ - று.)

கரியபெரியவடிவமுடைய இராவணனது பத்துத்தலைகளின்மீது நெடுந்தூரம் உயர்ந்துவிளங்குகிற செம்பட்டமயிர்கள் சிவந்த அக்கினிச் சுவாலைகள் போலவும், இராவணன் பத்துமுகங்களிலுமுள்ள மூக்கின் துளைகளின்வழியாகக் கோபத்தோடுவிடுகிற பெருமூச்சினின்று எழுகிற பெரும்புகை நெருப்பின் புகைபோலவும் விளங்குதலால், தென்கடலிடையிலுள்ள இலங்காபுரியில் தோன்றுகிற அக்காட்சி, தென்கடலிலே ஒரு படபாமுகாக்கினி அமைக்கப்பட்டதுபோலப் பிரகாசிக்கு மென்க; தற்குறிப்பேற்றவணி. கடலிலே ஒருபெண்குதிரையின் முகத்தினின்று ஒரு பெருந்தீ எழுந்து எப்பொழுதும் பற்றியெரிந்து கொண்டிருக்கிறதென்றும், அது மழைப்பெருக்கு முதலியவற்றால் கடல்பொங்காதபடி அதிகப்படும் நீரை உறிஞ்சி வற்றச்செய்து வரு

கிற தென்றங் கூறுதல் நூற்கொள்கை; அந்தப்படபாமுகாக்கினி வடகடலி லேயுள்ளதென்று குறிக்கப்பட்டு, 'வடவனல்' என்று வழங்கப்படுதலால், இங்கு 'தென்றிசைக்கும்' என்ற உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சப்பொரு ளது. பி - ம்:—[1]நிலைறதர, நிறைத்தன. (௪௦)

௪௧. மரகதக்கொழுங் கதிரொடு மாணிக்க நெடுவா
ணரக தேயத்து ளடுக்குறு மிருளையு நக்கச்
சிரமனைத்தையுந் திசைதொறுந் திசைதொறுஞ் செலுத்தி
யுரகர் கோனினி தரசுவீற் றிருந்தன னொப்ப.

(இ - ள்.) மரகதம் கொழுங் கதிரொடு மாணிக்கம் நெடு வாள் - (பத்துத்தலைகளிலும் அணியப்பட்டுள்ள பத்துக்கிரீடங்களிலும் பதிக்கப்பட்டிருக்கிற) மரகதரத்தினத்தின் செழுமையான ஒளியுடனே (அவற்றிற் பதிக்கப் பட்டுள்ள) மாணிக்கங்களின் நீண்ட ஒளியும், நரக தேயத்துள் அடுக்கு உறு இருளையும் நக்க - நரகலோகத்திலுள்ளே (எச்சுடர்க்கும்) அஞ்சாது நிறைந்திருக்கிற இருளையும் தாவிவிழுங்க. (அதனால்தான்), உரகர் கோன் சிரம் அனைத்தையும் திசை தொறும் திசை தொறும் செலுத்தி இனிது அரசு வீற்றிருந்தனன் ஒப்ப - சர்ப்பராசனான ஆதிசேஷன் தனது தலைகளையெல் லாம் எல்லாத்திசைகளிலுஞ் செல்லுமாறு பரப்பிக்கொண்டு இனிமையாக அரசுவீற்றிருக்கின்றனன் போன்று விளங்கவும்,—(எ - று.)

கொடிய அரக்கர்தலைவனான இராவணனுடைய உயர்ந்த பத்துத்தலை களின் கிரீடங்களிலிருந்து எழுகிற மரகதரத்தினத்தினொளியோடு கூடிய மாணிக்கத்தின் காந்தி, கொடியபாம்புகளின் தலைவனான ஆதிசேஷனுடைய பலதலைகளின் பசியபடங்களிலுள்ள மாணிக்கத்தினொளிபோன்று விளங்கு தலால், இராவணன் ஆதிசேஷன்போல்வனென்க. ராக்ஷசராசனது ஒவ் வொருதலைக்கும் நாகராசனது நூறுநூறுதலை ஈடாம்; இராவணன் பத்துத் தலைகளையும் ஆதிசேஷன் ஆயிரந்தலைகளையு முடையனாதலின். மரகதம் - பச்சையிரத்தினம். மாணிக்கம் - செந்நிறமுடையது. நெடு வாள் - நெடுந் தூரஞ்சென்றுவிளங்கும் ஒளி. "இருள்சேர்ந்த இன்னாவுலகம்," "ஆரிரு ளுய்த்துவிடும்" என்றபடி தாமிஸ்ரம் அந்தாமிஸ்ரம் என்ற சில நரகவகை கள திணிந்த இருளையுடைமையாலும், நரகம் கீழுலகத்து உள்ளதாதலாலும், 'நரகதேயத்துள் நடுக்குறு இருள்' எனப்பட்டது; 'அதனையும் நக்க' என, கிரீடகாந்தி மிகுதியை விளக்கியவாறு. அரசுவீற்றிருத்தல் - சிறப்பாக அர சாட்சிசெலுத்திக்கொண்டு சபையிற் கொலுவீற்றிருத்தல். (௪௧)

௪௨. குவித்த பன்மணிக் குப்பைகள் [1]கலையொடுங் கொழிப்பச்
சவிச்சு டர்க்கல னணிந்த[2]பொற் றேரொடு தயங்கப்
புவித்த டம்படர் மேருவைப் பொன்முடி யென்னக்
கவித்து [3]மாலிருங் கருங்கட லிருந்தது கடுப்ப.

(இ - ள்.) குயிற்ற - தேர்ந்தெடுத்து ஒருங்குசேர்த்துப் பதிக்கப்பட்ட, பல் மணி குப்பைகள் - பலவகை யிரத்தினங்களின் கூட்டங்கள், கலையொடும் கொழிப்ப - அரைப்பட்டிகையினின்று ஒளி வீசி விளங்கவும்,—சவி சுடர் கலன் அணிந்த பொன் தோளொடு தயங்க - சூரியகாந்திபோன்ற ஒளியை யுடைய ஆபரணங்கள் தம்மை அணிந்துள்ள அழகிய தோள்களோடு அமைந்து விளங்கவும்,—மால் இருங் கருங்கடல் - மிகப்பெரிய கருநிறமான கடலானது, புவி தடம் படர் மேருவை - பூமியினிடத்தில் நெடுந்தூரம் பரவி யுள்ள மேருமலையை, பொன்முடி என்ன கவித்து - சுவர்ண கிரீடமாகச் சூட்டிக்கொண்டு, இருந்தது - வீற்றிருப்பதை, கடுப்ப - ஒப்பவும்,—(எ - று.)

கருநிறமுள்ள பெருவடிவுடைய இராவணன் சுவர்ணகிரீடத்தைத் தரித்துக்கொண்டு அரசுவீற்றிருத்தல், கரிய பெரிய கடல் பொன்மயமான மேருமலையை முடிமீதுகொண்டு வீற்றிருந்தாற்போலு மென வருணித்தார்; தற்குறிப்பேற்ற வுவமையணி. கலையொடுங்கொழிப்ப என்பதற்கு - காந்தி யோடு தொகுக்கப்பட்டு விளங்க எனினும் அமையும்; உத்தரீயத்தொடும் ஒளி வீசவென்று உரைப்பாருமுளர். 'புவித்தடம்படர்' என்பது - பூமியிலே விசாலமாகப்பரவிய வென்றும் பொருள்படும். 'தோளொடுதயங்க' என்ற விடத்து. 'ஒடு' என்பதை இசைநிறையெனக் கொண்டு விலக்கி, தோள்கள் விளங்கவென்றலுமொன்று. பி-ம்·—[1]தலைதொறும். [2]போலானனந். [3]மாலிரு கடலிருந்தன்னது. (சஉ)

சங. சிந்து ராகத்தின் செறிதுகிற் கச்சொடு செறியப்
பந்தி வெண்முத்தி னணிகலன் முழுநிலாப் பரப்ப
விந்து வெண்குடை நீழலிற் றாரகை யினம்பூண்
டந்தி வானுடுத் தல்லுவீற் றிருந்ததா மென்ன.

(இ - ள்.) சிந்துராகத்தின் செறி துகில் - சிந்தூரம் போன்ற செந்நிறத் தோடுபொருந்திய அரையிலுடுத்த ஆடையானது, கச்சொடு செறிய அரைக் கச்சுடனே கூடி விளங்க, பந்தி வெள் முத்தின் அணிகலன் முழு நிலா பரப்ப - வரிசைவரிசையாக வெண்ணிறமான முத்துக்களைக்கொண்டு அமைக் கப்பட்ட ஆபரணங்கள் பூரணசந்திரகாந்திபோன்ற ஒளியைப் பரவச்செய்ய, (அதனால்), அல்லு - இருளானது, அந்தி வான் உடுத்து - செவ்வானத்தை இடையிலே ஆடையாகத் தரித்துக்கொண்டு, தாரகை இனம் பூண்டு - நக்ஷத் திரங்களின் கூட்டத்தை ஆபரணமாகத்தரித்து, இந்து வெள் குடை நீழலில்- சந்திரனாகிய வெண்கொற்றக்குடையின் நிழலிலே, வீற்றிருந்தது - கொலு வீற்றிருந்த காட்சியை, ஆம் - போலும், என்ன - என்று (தன்னைக்கண்டவர்) சொல்லும்படியும்,—(எ - று)

இருள் அரசுவீற்றிருத்தல் - கருநிறமுள்ள இராவணன் கொலு விருத்தற்கும், செவ்வானம் - செந்நிறமுள்ள அவனது ஆடைக்கும்,

வெண்ணிறமான நக்ஷத்திரக்கூட்டம் - அவனது முத்தாபரணங்களுக்கும், சந்திரமண்டலம் - வெண்கொற்றக்குடைக்கும் உவமை யெனக் காண்க. (௪௩)

௪௪. வண்மைக் குந்திரு மறைகட்கும் வானினும் பெரிய
திண்மைக் குந்தனி யுறையுளா முழுமுகந் திசையிற்
கண்வைக் குந்தொறுங் களிற்றொடு மாதிரங் காக்கு
மெண்மர்க் கும்மற்றை யிருவர்க்கும் பெரும்பய மியற்ற.

(இ - ள்.) வண்மைக்கும் - அழகுக்கும், திரு மறைகட்கும் - சிறந்த வேதங்கட்கும், வானினும் பெரிய திண்மைக்கும்-ஆகாயத்திலும் பெரியதான பலத்துக்கும், தனி உறையுள ஆம்-ஒப்பற்ற இருப்பிடமாகிய, முழு முகம் - (தனது) பெரியமுகங்கள் பத்தும், திசையில் கண் வைக்கும் தொறும் - பத்துத்திக்குக்களிலும் கண்பார்வையைச் செலுத்தும்போதெல்லாம், களிற்றொடு மாதிரம் காக்கும் எண்மர்க்கும் மற்றை இருவர்க்கும் பெரும் பயம் இயற்ற - (ஐராவதம்முதலிய) திக்கஜங்களோடுகூடிய திக்குக்களெட்டையும் பாதுகாக்கிற அஷ்டதிக் பாலகர்களுக்கும் மேலுங் கீழு மிருந்து பரிபாலிக்கிற (துருவன் ஆதிசேஷன் என்னும்) இருவர்க்கும் மிக்க அச்சத்தைச் செய்யவும்,—.

"வீணையினிசைபட வேதம்பாடுவான்" என்றபடி இராவணன் வேதமோதியவனாதலால், அவனது முகம் 'திருமறைகட்குத் தனியுறையுளாம் முகம்' எனப்பட்டது. 'வானினும் பெரிய திண்மை' என்றல், ஒருவகைக் கவிமரபு. உறையுள - உறை உள் எனப்பிரித்து, வசிக்குமிடம் என்க. காக்கும எண்மர் - இந்திரன், அக்கினி, யமன், நிருருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன் என இவர்; இவர்களைக் கிழக்கு முதலாக முறையே கொள்க. மூன்று உலகங்கட்கும் மேலிடத்தி லிருந்து ஆட்சிசெலுத்துதலால் துருவனும், பாதாளலோகத்துக்குக் கீழிருந்து ஆட்சிசெய்தலால் ஆதிசேஷனும் முறையே மேலிடத்துக்கும் கீழிடத்துக்கும் பாலக னெனப்பட்டனர். மற்றை யிருவர் - பத்துத்திசைகளிற் கீழ்க்கூறிய எட்டொழிந்த மேலிடத்தையும் கீழிடத்தையும் பரிபாலிப்பவ ரென்றபடி. (௪௪)

௪௫. ஏக நாயகன் றேவியை யெதிர்ந்ததற் பின்னை
நாகர் வாழ்விட முதலென நான்முகன் வைகு
மாக [1]மால்விசும் பீறென நடுவண வரைப்பிற்
றோகை மாதர்கண் மைந்தரிற் றோன்றினர் சுற்ற.

(இ - ள்.) ஏக நாயகன் தேவியை எதிர்ந்ததன் பின்னை - (எல்லாவுயிர்கட்கும்) தனித்தலைவனான இராமபிரானுடைய மனைவியாகிய சீதாபிராட்டியைச் சந்தித்து நோக்கின பின்பு, நாகர் வாழ்வு இடம் முதல் என நான்முகன் வைகும் மா கம் மால் விசும்பு ஈறு என நடுவண வரைப்பில் தோகை மாதர்கள் மைந்தரின் தோன்றினர் - சர்ப்ப சாதியார் வாழுமிடமான பாதாள

லோகம் முதலாகப் பிரமதேவன் வாழ்கிற பெரிய வானத்தின்மீதுள்ள சிறந்த சத்தியலோகம் ஈறாக நடுவிலுள்ள உலகங்களனைத்திலும் உள்ளவர்களான மயில்போலுஞ் சாயலுள்ள அழகிய மகளிர்கள் (இராவணன் கண்பார்வைக்கு) ஆடவர்போலத்[1] தோன்றியவராய் [அவனுக்குச் சிறிதும் காதல்விளைக்க மாட்டாதவர்களாய்], சுற்ற - சூழ்ந்துநிற்கவும்,—(எ - று.)

பதினான்கு உலகங்களிலும் வசிப்பவரான பலமகளிரை முன்பு இராவணன் கண்டு காதலித்து வலியக் கவர்ந்துவந்தனனாயினும், அவன் சீதை பக்கல் பெருங்காதல்கொண்டதுமுதல் அவனுக்கு அம்மகளிரெவரிடத்தும் சிஞ்சித்தும் வேட்கைவிளைந்ததில்லை யென்பார், ஆடவர்பக்கல் ஆடவர்க்குக் காமக்குறிப்புஉண்டாகாத இயல்பை உவமைகூறினார். பற்பலவுகத்துமகளிரும், முனபெல்லாம் தாமஅவனைதிரிற காணப்பட்டால் அவன் தம்மை வலியக்கறபழித்துவிடுவானென்னும் அச்சத்தால் அவன்முன்னே வருதற்குக் கூசுவராயினும், அவன் சீதையைக் கண்டு காதல்கொண்டதுமுதல் பிறமகளிரைச் சிறிதும பொருள்செய்யாமையால் அம்மாதர்கள் ஆடவர்போலவே [அவன் காதற்குஇடமாகாதவராய்த்] துணிவுடன் வெளிப்பட்டு அவனைச் சூழ்ந்துநிற்ப ரென்றுங் கொள்க. ஏகநாயகன், தேவீ - வடசொற்கள். விசும்பு-எல்லாவுலகங்கட்கும்மேலுள்ளதான சத்தியலோகத்துக்கு இடவாகு பெயர். பி - ம்:—[1]மாசிலமுதலிய. (சரு)

சசு. வான ரங்களும் வானவ ரிருவரு மனித
ரான புன்றொழி லோரென விகழ்கின்ற வவரு
மேனை நின்றவ ரிருடியர் சிலரொழிந் தியாருந்
தூந வின்றவே லரக்கர்தங் குழுவொடு சுற்ற.

(இ - ள்) வானரங்களும் - குரங்குகளும், வானவர் இருவரும் - தலைமைத்தேவர்களான ஹரிஹரர்களும், புல தொழிலோர் என இகழ்கின்ற மனிதர் ஆன அவரும் - எளிய செயல்களையுடையவர்களென்று (இராவணனால்) இகழப்படுகின்றவர்களான மனிதர்களும, ஏனை நின்றவர் இருடியர் சிலர் - மற்றும விலகிநின்றவர்களான சில முனிவர்களும், ஒழிந்து - (ஆகிய இவர்கள்) நீங்கலாக, யாரும்-மற்றையெல்லோரும், தூ நவின்ற வேல் அரக்கர் தம் குழுவொடு சுற்ற - (முன்சொல்லப்பட்டவர்களது) தசைதோய்ந்த வேலாயுதத்தையுடைய இராக்கதர்களின் கூட்டத்தோடொப்பச் சூழ்ந்துநிற்கவும்.

அரக்கர்போலவே மற்றைத் தேவகணத்தாரும ராக்ஷஸராஜனை ராவணனுக்கு அடிமைப்பட்டுப் பரிசனங்களாக அமைந்து அவன் கட்டளையை எதிர்நோக்கிக்கொண்டு குற்றேவலாளர்போன்று சூழ்ந்துநிற்கின்றன ரென்க. ஆதியில் இராவணன் கடுந்தவஞ்செய்து அரிய பெரியவேள்வியையும முடிக்கும்போது பிரமதேவன் அவனுக்குப் பிரத்தியக்ஷமாகி 'நீ வேண்டும வரம வேண்டுக' என்றதற்கு, அத்தசமுகன், "எனக்குத் தேவகணங்களாலும் சிங்கம முதலிய கொடியபிராணிகளா

லும் சாவில்லாதிருக்க வரமளிக்கவேண்டும்; மனிதரையும் மற்றுமுள்ள அற்பஜந்துக்களையும் யான் இலக்கில் வைத்தேனில்லை" என்று வரம் வேண்டிப் பெற்றனனாதலால், அவன் மனிதர்களிடத்துக் கொண்டிருந்த அலக்ஷ்யதாபுத்தி விளங்கும். இங்ஙனம் மனிதர்களைக்குறித்து இகழ்ச்சிக் கருத்துடையனாதலால் அவன் அவர்களை பரிசனமாகக் கொண்டிலனென் பதுபற்றி, 'மனிதரான புன்றொழிலோரென இகழ்கின்ற அவரும்' என்று மனிதர்களை விலக்கினார். வாநரங்கள் அஃறிணையென்னும் கருத்தால் அவ னாற் பரிசனமாகக்கொள்ளப் பட்டில வென்னலாம்; (மற்றும், வாநரராச னாகவிருந்த வாலி இராவணனை வென்றவனாதலால வாநரங்கள் இராவண னுக்குக் கீழ்ப்படிந்தில வெனக.) வானவரிருவர்-பிரம விஷ்ணுக்களெனினு மாம். தலைமைத்தேவர்களும், யோக பலத்தால் இராவணனுக்கு உட்படாது நின்ற சில சிறந்த இருடிகளுமே, அவனுக்குக் குற்றேவலரா யொழிந்தார். 'இங்கு வானவரிருவர்' என்றது, தொகைக்குறிப்பு. 'நாறவின்ற' என்பதற்கு - புலாலநாற்றம் வீசுகிற என்று உரைப்பாருமுளர். (சசு)

சஎ. நரம்பு கண்ணகத் துள்ளுறை நறைநிறை பாண்டி
னிரம்பு சில்லரி பாணியுங் குறடுநின் றிசைப்ப
வரம்பை மங்கைய ரமிழ்துகுத் தாலன்ன பாடல்
[1]வரம்பி லின்னிசை செவிதொறுஞ் செவிதொறும் வழங்க.

(இ - ள்.) நரம்பு - யாழ்முதலிய கருவிகளின் நரம்பாகிய, கண் அகத்துள் - கரும்புக்கணுவினிடத்தே, உறை - பொருந்திய, நறை - இனிய ரசமாகிற இன்னிசையும், நிறை பாண்டில - இலக்கணம்நிறைந்த பாண்டி லென்னும் வாத்தியமும், நிரம்பு சில்லரி - இலக்கணம்நிறைந்த சில்லரி யென்னும் வாத்தியமும், பாணியும - கைத்தாளமும், குறடும் - குறடென் னும வாத்தியமும, நின்று இசைப்ப-இடையறாது நிலைநின்று ஒலிக்கவும்,— அரமபை மஙகையா - தேவமாதர்கள், அமிழ்து உகுத்தால் அன்ன - அமிருதத்தைச் சொரிந்தாற்போன்ற [மிகஇனிய], பாடல் வரமபு இல் இன் இசை - வாயப்பாட்டினது அளவிறந்த இனிமையையுடைய கீதத்தை, செவி தொறும் செவிதொறும்வழஙக-தனது இருபதுகாதுகளிலும் சொரியவும்,—()

கரும்பின்கணுவைச் சிதைத்தலால் வெளிப்படும் இனியசாறுபோல, யாழ்முதலிய கருவிகளின் நரம்பிற் கைவைத்தலால் எழும் இன்னிசை என்ற கருத்து அமைய 'நரம்பு கண்ணகத்துள்ளுறை நறை' எனப்பட்டது; உருவகவிசேடம். செய்யுளோசையினிமை நோக்கி, நரம்புக்கண்ணக மென வலி மிகவில்லை பாண்டில் - பிரமதாள மெனப்படும பெரிய வட்டமான தாளமென்றும, சில்லரி - நாகசுரமென்றும் கூறுவர். பாணி - கை: வட சொல; அதனால் வரையறுத்து இடப்படுகிற தாளத்திற்கு இலக்கணை. குறடு- குறுந்தடி கொண்டு அடிக்கப்படுவதொரு வாத்தியம். இன்னிசைப்பாடல் என மொழிமாறினுமாம். அமிழ்து உகுத்தால் அன்ன பாடல் - அமிருதம்

நாவுக்கினிமை தருதல்போலச் செவிக்கு இனிமைதருகிற சங்கீத மென்க. 'நரம்பு கண் அகத்துள் உறை நறை' எனபதற்கு - தந்தியைக் கருதியழுதது கிற இடத்திலே இருப்பதான இசைத்தே னென்று உரைப்பாரு முளர். பி - ம் —[1]நரம்பிலின்சுவை. (சஎ)

சஅ. கூடு பாணியி னிசையொடு முழவொடுங் கூடத்
தோடு சீறடி விழிமனங் கையொடு தொடரு
மாட னோக்குறி னருந்தவ முனிவர்க்கு மமைந்த
வீடு மீட்குறு மேனகை [1]மேனகை விளங்க.

(இ - ள்.) கூடு பாணியின் இசையொடும் - தகுதியுள்ளதா யமைந்த பாட்டின் இசையோடும், முழவொடும் - மத்தளதவநியோடும், கூட - (மாறுபடாது) ஒத்துவருமாறு, தோடு சீறு அடி விழி மனம் கையொடு தொடரும் - செந்தாமரைமலரி னிதழைத் தமககு ஒபபாகாதென்று வெறுக் கிற கால்களும் கண்களும மனமும கைகளும ஆகிய இவ்வுறுப்புககளின் ஒற்றுமையுடன் செயகிற, ஆடல் - நாட்டியததை, நோக்குறின் - பாரப்பரா னல், அருந தவம் முனிவாகளும அமைநத வீடு மீட்குறும - அருமையான தவததைச செய்கிற முனிவாகளும தமககு உளதாகும முததியின்பததைக் கைவிட்டுத தன்மேல் மனந்திருமபுமபடிசெய்கிற, மேனகைமேல - மேனகை யென்னுந் தேவமாதின்மேல் [தேவமாதைக்குறிதது என்றபடி], நகை விளஙக - மகிழ்சசியாற் சிரிபபுத் தோன்றவும்,—(எ - று.)

இசைநாடகநூல்களின் முறைமை வழுவாது பாட்டிசைக்கும தாள வடைவுக்கும பொருநத மனககருத்தைக கணகைகளின் அபிநயததால் வெளியிட்டுக் கால்களை அடைவுபடவைத்துப பரதநாட்டியஞ் செயபவளும், எல்லாப் பற்றுககளையும முறறததுறநது வீடுபெறத் தவஞ்செயது சித்தி பெறுகிற முனிவாகளும அநநாட்டியததைக் காணபராயின தமவைராககி யத்தையிழந்து தன்னைக் காதலிக்கப பெறுபவளுமான மேனகை கூத தாடுதலைக் கணடு அவள்பகக லுணடான மகிழ்சசியால இராவணன் புன் னகை கொணடன னென்க. மேனகை அருநதவமுனிவா மனத்தையும் தன்பக்கல் மீட்கவலலவளாதலை, அவள விசுவாமித்திரமாமுனிவரைத் தவ நிலைகெடுததலும அறிக. தோடு என்ற இதழினபெயா, இஙகுச சிறபபாய, செந்தாமரைமலரி னிதழைக குறிததது. 'பாணியினிசையொடும' என்ப தறகு - தாளவோசையோடும என்று உரைபபாரு முளா. பி - ம்:—[1]அரம் பையர். (சஅ)

சகூ. ஊடி னார்முகத் [1]துறுநறை யொருமுக முண்ணக்
கூடி னார்முகக் களிநறை யொருமுகங் குடிப்பப
பாடி னார்முகத் தாரமு தொருமுகம் பருக
வாடி னார்முகத் [2]தணியமு தொருமுக மருந்த.

(இ - ள்.) ஊடினார் முகத்து உறு நறை - தன்னோடுபிணங்கிய மகளிரின் முகத்திலே தோன்றுகிற இன்பசசுவையாகிய தேனை, ஒருமுகம் உண்ண - (தனது பத்து முகங்களில்) ஒருமுகமானது நுகரவும்,—கூடினார் முகம் களி நறை - தன்னோடுகூடின மகளிரது முகத்திலே தோன்றுகிற களிப்பாகிய களிப்பைத்தரும் மதுவை, ஒரு முகம் குடிப்ப - ஒருமுகமானது பானஞ்செய்யவும், பாடினார் முகத்து ஆர் அமுது - (தன்னிடத்துவேட்கையுடன்) இசைபாடின மகளிரது முகத்தில் தோன்றுகிற காதற்குறிப்பாகிய அருமையான அமிருதத்தை, ஒரு முகம் பருக - ஒருமுகமானது குடிக்கவும்,—ஆடினார் முகத்து அணி அமுது - நர்த்தனஞ்செய்த மகளிரது முகத்திலே தோன்றுகிற அபிநயரசமாகிற அழகிய இனிய உணவை, ஒரு முகம் அருந்த - ஒரு முகமானது உண்ணவும்,—(எ - று.)

ஊடுதல், கூடுதல், பாடுதல், ஆடுதல் செய்யும் மகளிரது உள்ளக்கருத்து அவரவரது முகக்குறிப்பிலே வெளியாக, அதனை இராவணன் தனது பத்து முகங்களுள் ஒவ்வொன்றின் கண்பார்வையைச் செலுத்தும்போது நோக்கியுணர்வனென்க. (இங்கு 'ஊடினார்', 'கூடினார்' என்றது உரிமை பூண்ட மகளிரை யாதலின், உரிமைபூணாத மகளிரின் நிலைமையைக் கூறிய நாற்பத்தைந்தாஞ் செய்யுளோடு மாறுகொளக்கூற லாகாதென்க.) 'பாடினார்முகத்து ஆரமுது' என்பதற்கு - பாடுகிற மகளிரின் வாயினின்று வெளிப்பட்ட இன்னிசையாகிய அரிய அமிருத மென்று உரைப்பாருமுளர்; ஒருபொருளைத் தருவனவான உண்ண, குடிப்ப, பருக, அருந்த என்ற பலசொற்கள் இச்செய்யுளில் வந்தது, பொருட்பின்வருநிலையணியாம். பி - ம்:—[1]உறநறவு. [2]ஆரமுது. (சகூ)

ருO. தேவ ரோடிருந் [1]தரசிய லொருமுகஞ் செலுத்த
மூவ ரோடுமா மந்திர மொருமுக முயலப்
பாவ காரிதன் பாவக மொருமுகம் பயிலப்
பூவை சானகி யுருவொடு மொருமுகம் பொருந்த.

(இ - ள்.) ஒரு முகம்—, தேவரோடு இருந்து அரசு இயல் செலுத்த - (தன் கீழ்க்குடிகளாகிய) தேவர்களுடனே கலந்து அளவளாவி அரசாட்சி நடத்தவும்,—ஒரு முகம்—, மூவரோடு மா மந்திரம் முயல - (மந்திரிகள் பிரதானிகள் சேனாபதிகள் என்னும்) முத்திறத்தாரோடு கலந்து பெரிய ஆலோசனை செய்யவும்,—ஒருமுகம்—, பாவகாரிதன் பாவகம் பயில - தீவினை செய்பவனான தனக்கு உரிய (தீய) சிந்தனையைப் பொருந்தி அக்குறிப்பை வெளியிடவும்,—ஒரு முகம்—, பூவை சானகி உருவொடும் பொருந்த - கிளிபோன்றவளான சீதையினது உருவெளியுடனே பொருந்தவும்,—(எ - று.)

அரசர்க்குரிய ஐம்பெருங்குழு வெனப்படுகிற ஐந்து திறத்தாரில் முந்திய மூவரும் மந்திராலோசனைக்குச் சிறத்தலால் 'மூவரோடு மாமந்திரம் ஒரு முகம் முயல' எனப்பட்டது. மூவரோடு - திரிமூர்த்திகளோடேயாம்

எனினுமாம். பூவை - கிளி அல்லது நாகணவாய்ப் பறவை; இவ்விரண்டும் - மகளிர்க்குக் கொஞ்சிப்பேசும் இன்சொல்லில் உவமை கூறப்படும். இங்கு, பூவை - உவமையாகு பெயர். 'பூவை' என்பது சொல்லால் அஃறிணையாயினும் பொருளால் உயர்திணையாதலால், அதன் முன் வருமொழி முதல்வலி மிகவில்லை. மனத்தில் இடைவிடாது நினைக்கப்படுகிற பொருள் அந்தப் பாவனையின் மிகுதியாற் கண்ணுக்கு எதிரிற் காணப்பட்டாற்போலத் தோன்றுதலியல்பு; அது உருவெளிதோற்ற மெனப்படும். அங்ஙனம் தனக்கு அருகிலே புலனாகிற சீதையின் உருவெளியை ஒருமுகம் தன்கண்களால் நோக்கிற்றென்க. பி - ம்:—[1]ஒருமுகமரசியல். (௫௦)

௫க. காந்தள் மெல்விரற் சனகிதன் கற்பெனுங் கடலை
நீந்தி யேறுவ தெங்ஙனென் றொருமுக நினையச்
சாந்த ளாவிய கொங்கைநன் மகளிர்தற் சூழ்ந்தா
ரேந்து மாடியி னொருமுக மியல்புட னிலங்க.

(இ - ள்.) ஒரு முகம்—, காந்தள் - செங்காந்தள்மலரி னிதழ்போன்ற, மெல்விரல் - மெல்லிய விரல்களையுடைய, சனகிதன் - சீதையினது, கற்பு எனும் - பதிவிரதா தருமமாகிய, கடலை - சமுத்திரத்தை, நீந்தி ஏறுவது - கடந்து கரையேறுவது [சீதையின் கற்பை யழிப்பது], எங்ஙன் - எவ்வாறு? என்று—, நினைய - நினைக்கவும்,—ஒரு முகம்—, சாந்து அளாவிய கொங்கை நல் மகளிர் - சந்தனம் பூசிய தனங்களையுடைய அழகிய மாதர்பலர், தன் சூழ்ந்தார் - தன்னைச் சூழ்ந்துநின்று, ஏந்தும் - கையிற்கொண்டு காட்டுகிற, ஆடியின் - கண்ணாடியிலே, இயல்புடன் இலங்க - இயற்கையான அழகைக் காணுதலுடனே விளங்கவும்,—(எ - று.)

'கற்பெனுங் கடலை நீந்தி யேறுவது' என்றது, உருவகம். 'சனகிதன் கற்பெனுங் கடலை நீந்தியேறுவ தெங்ஙன் என்று நினைய' என்றது, அதன் கடத்தற்கு அருமை கருதியவாறும். 'ஒருமுகம் இயல்புடனிலங்க' என்றதனால், மற்றை ஒன்பது முகங்களும் அதனதன் காட்சிக்கு ஏற்ற இங்கிதக் குறிப்பு விளங்கப்பெற்றிருந்தன வென்பது தோன்றும். (௫க)

௫உ. பொதும்பர் வைகுதேன் புக்கருந் துதற்ககம் புலரு
மதம்பெய் வண்டெனச் சனகிமேன் மனஞ்செல மறுகி
வெதும்பு வாரகம் வெந்தழி வார்[1]நகில் விழிநீர்
ததும்பு வார்விழித் தாரைவே றோடொறுந் தாக்க.

(இ - ள்.) பொதும்பர் வைகு - மரச் செறிவினுள்ளே பொருந்திய, தேன் - தேனை, புக்கு அருந்துதற்கு - (அங்குப்) பிரவேசித்துக் குடிப்பதற்கு, அகம் புலரும் - (ஆசையினால்) மனம் வாடுகிற, மதம் பெய் வண்டு என - களிப்பு மிக்கதொரு வண்டுபோல, சனகிமேல் மனம் செல - சீதையினிடத்தே (தன்) மனஞ் செல்ல, (அதனையுணர்ந்து),

அகம் மறுகி வெதும்புவார் - மனங்கலங்கித் தவிப்பவர்களும், வெந்து அழிவார் - உடல்புழுங்கி மிகவருந்துபவர்களும், விழி நீர நகில் ததும்புவார் - (தங்கள்) கண்களினின்று நீர் தளும்பி (த் தங்கள்) கொங்கைகளின்மீது வழியப் பெறுபவர்களுமாகிய பல மகளிருடைய, விழி - கண்களின் பார்வையாகிய, தாரை வேல்-கூர் நுனியையுடைய வேலாயுதங்கள், தோள்தொறும் தாக்க - (தனது) இருபது தோள்களின் மேலும் படவும்,—(எ - று.)

தன்னாலணுக முடியாததொரு புதரினுள்ளே யிருக்கின்ற தேனை அதனருமையறியாது ஒருவண்டு தான் அங்குப் புகுந்து குடிக்க அவாக்கொண்டு முயன்று தாவித்தாவிச் சுழன்று திரிந்து அலைந்து வருந்தினாற்போலத் தன்னாற் கடத்தற்கரிய தலைமைக்காப்பாகிய சிறைக்காவலிலே நிலைநிற்கின்ற சீதாபிராட்டியைச் சேரமுடியாதென்று உணராமல் அவள் கற்புநிலையைக் குலைத்து அவளையடைதற்கு மேன்மேல் விருப்பங்கொண்டு அதற்காகப் பலவாறு முயன்று சிறிதும் பயன்பெறாது வருந்துகின்றது கொழுத்தவனான இராவணனுடைய செருக்குக்கொண்ட மனமென்பது, முன்னிரண்டடிகளின் பொருள். (உபமானமாகிய தேனுக்குக் கொடுத்த 'பொதும்பாவைகு' என்ற அடைமொழி, உபமேயமாகிய சீதைக்கும் ஏற்கும்; அவள் அசோகவனத்திற் சிம்சுபாமரத்தின்கீழ்ச் சிறைக்காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளதனால். பொதும்பா - மரச்செறிவு; புதரும், சோலையுமாம். தான் வேண்டியபடியெல்லாம் பலமலர்களின் தேனை நிரம்பப் பருகிக் களித்திருக்கின்றதொரு வண்டு அங்ஙன மிருக்கவும் பொதும்பா வைகுதேனைப் புக்கு அருந்துதற்கு அகம் புலர்ந்தாற்போல, தான்வேண்டியபடியெல்லாம் இன்பநுகாதற்கு உரிமைமகளிர்பலரிருக்க அவர்களோடு கூடிக்களித்து வாழ்கிற நிலையிலும் இராவணன் மனம்பிறன்மனைவியான சீதையின்மேற் சென்ற பேதைமையை விளக்குவரா, உபமானமாகிய வண்டுக்கு 'மதமபெய்' என்ற அடைமொழி கொடுத்தனரெல்லாம்; இவ்விசேஷணத்தால், உபமேயமாகிய இராவணனது மனம் தனமதம், வித்தியாமதம், குலமதம்முதலிய பலவகைமதம் மிக்கதென்பதும் விளங்கும்.

இங்ஙனம் தங்கள் காதலனான இராவணன் பரஸ்திரீயை விரும்பி அவள் பக்கல் மோகங்கொண்டு அதனால் தம்மை உபேக்ஷித்துத் தம்முடன் சரசவிளையாடல்கள் நிகழ்த்தாதிருத்தலை யுட்கொண்டு அவனது உரிமை மகளிரெல்லாம் மனஸ்தாபமுற்று மனம்வருந்துதலையும், அதனால அவர்களுடல் தவித்தலையும், அங்ஙனம் அவர்கள் துக்கித்துக் கண்ணீர் பெருக்குதலையும், 'மறுகி வெதும்புவா ரகம்வெந்தழிவார் நகில்விழி நீர ததும்புவார' என்று வெளியிட்டார். தமகணவன் அயல்மாதரை விருமபினும் அதுபற்றி அவன்மேற் கோபமும் வெறுப்பும கொள்ளாது அவன்பக்கல் தாம் மிக்க அன்பையே செலுத்தி அவன் மனத்தைத் தமபக்கல் மீட்க முயலுதல் அறிவுள்ள கற்

புடைமாதரினியல்பாதலால், இராவணனது உரிமைமகளிர் பலரும் தம்மை அவன் புறக்கணிக்கையிலும் தாம் அவன்மீதே பார்வைசெலுத்தித் தமது கண்பார்வையினழகுகொண்டு அவனை வசீகரிக்கப் பார்க்கின்றன ரென்பது, 'விழித்தாரை வேல் தோள்தொறுந் தாக்க' என்பதனாற் போதரும். எவ்வகைப்படைக்கலங்களும் சிறிதும் ஊறுபடுத்தமாட்டாத இராவணன்தோள்களில் மெல்லியலாரான மகளிர் செலுத்திய அவ்விழிவேல்கள் பாய்ந்து அவனைச் சிறிதும் வருத்தமாட்டாவாயின வென்க: எனவே, அவன் இவர்கள் கண்பார்வையினழகில் ஈடுபட்டுச் சீதையினிடமிருந்து மனத்தை மீட்டு இம்மகளிர் வசமாயின னில்லை யென்பதாம். இம்மகளிர் விழிவேல் அவன்தோள்களில் தாக்கிற்றேயன்றி அவனது நெஞ்சில் தாக்கவில்லை; ஆகவே, இவர்கள் புறக்கணிப்புகளே இலக்காயினர். மனம் மறுகிச் செல என மொழிமாற்றி - சீதையினிடத்தே மனங் கவன்று செல்ல என உரைத்தலும் ஒன்று; மறுகி—சுழன்று. பி - ம் —[1]விழிமுழுநீர். (ருஉ)

ருங. யாற ளாவிய மகரந்த நறவுண்டு மகளிர்
வீற ளாவிய முகிழ்முலை [1]மெழுகிய சாந்தின்
சேற ளாவிய சிறுநறுஞ் சீகரத் தென்றல்
ஊற ளாவிய கடுவென வுடலிடை நுழைய.

(இ - ள்.) மகரந்தம் நறவு உண்டு - (மலர்களிலுள்ள) மகரந்தப் பொடிகளில் அளைந்து அவற்றை உடம்புமுழுவதும் பூசிக்கொண்டு (மலர்களின்) தேனைப் பருகி, மகளிர் வீறு அளாவிய முகிழ் முலை மெழுகிய சாந்தின் சேறு அளாவிய - மாதர்களுடைய மிக்கசிறப்புப் பொருந்திய அரும்புபோன்ற தனங்களில் நிரம்பப்பூசப்பட்டுள்ள சந்தனச்சேற்றிலே கூடிக்கலந்த, சிறு நறுஞ் சீகரம் தென்றல் - மந்தமாயவீசுவதும் பரிமளமுள்ளதும் குளிர்ச்சியமைந்ததுமான தென்றற்காற்றானது, மாறு அளாவிய - (இராவணனுக்குத் தான்) எதிர்செய்யுமாறு, உடலிடை ஊறு - அவனுடம்பிலே (மன்மத பாணங்களினாலாகிய) புண்களிலே, அளாவிய கடு என நுழைய - பொருந்திய விஷம்போல உட்புகவும்; (எ - று.)

எல்லாவுயிர்கட்கும் குளிர்ச்சியைவிளைத்து இனிமையைச் செய்கின்ற இளந்தென்றற்காற்றானது, காமதாபங்கொண்ட இராவணன் மேற் படும்போது அவனுக்கு அத்தாபத்தைமிகுவித்து மிக்கவருத்தந்தருதலால, 'கடுவெனநுழைய' என்றார். 'மகரந்தம் நறவு உண்டு' என்பதற்கு - மகரந்தப் பொடியையும் தேனையும் உண்டு என்றலும் அமையும். வாசனைப்பொடிகளை உடம்புமுழுவதும் நிரம்பப்பூசிக்கொண்டு அல்லது இனிய உணவையுண்டு மதுபானஞ்செய்து மிகச்சிறந்த மகளிர்பாற் சேர்ந்து அவர்கள் மார்பிற்பூசிய சந்தனக்கலவையில் அளாவி நறுமணம்வீச மெதுவானநடையோடு தாபமின்றிக் குளிர்ந்துவருகிற ஒருசிங்காரபுருஷ னென்பது தோன்ற, 'மகரந்த நறவுண்டு மகளிர் வீறளாவிய முகிழ்முலைமெழுகிய சாந்தின் சேறளா

விய சிறு நறுஞ்சீகரத தென்றல்' என்றார். தாம் பலநாளாக விரும்பிய மாதரைக் கூடப்பெறாது காமதாபமமிக்க ஆடவர்க்கு, அங்ஙனங் கண்ட மாதரிடத்தெல்லாந் தட்டுத்தடையின்றிக் கலந்து இனியராய்வருகிற ஆடவரைக் காணும்போது அசூயை முதலியவற்றா லுண்டாகும வருத்தம, இப்பொழுது இராவணனுக்குத் தென்றலைக்கண்டவுடனே யுண்டாகின்ற தென்க. ஓரிடத்திலே சிறப்புப்பெற்றுவிளங்குகிற ஒருவீரர் அவ்விடத்திலேயே தலைமை பெறும் மற்றொருவர் பக்கல் மாறுகொண்டு சமயம்பார்த்து அவர்மேற்சென்று தாக்கி அவரை அழிக்கத் தொடங்கும் இயல்பின்படி, தெற்கிலிருந்து வருவதனால் தென்றலென்று பெயர்பெற்று அத்திசைக்கு உரிமைபூண்டு விளங்குகிற இளங்காற்று அத்திசையிலே இலங்கைநகரில் நிலைத்து அத்திசைக்குத் தலைமைபூணும இராவணன்பக்கல் மாறுபாடு கொண்டு சமயம்பார்த்து அவன்மீது தாக்கி அவனை அழிக்கத்தொடங்கிய தென்னுங் கருத்து, 'மாறளாவிய' என்றதனாற் போதரும்; நெடுங்காலமாக இராவணனுக்கு அஞ்சிஅடங்கிக்கிடந்த வாயுதேவன் இப்பொழுது சமயம் பார்த்து மெல்லப்புறப்பட்டு ராக்ஷஸராஜனை அவனுக்கு எதிர்செய்யத் தொடங்கின னென்பதும் இதில அமையும். (நிஈ)

நிச. திங்கள் வாணுதன் மடந்தையர் சேயரிக் கிடந்த
[1]வங்க யற்றடந் தாமரைக் கலரியோ னாகி
வெங்கண் வானவர் தானவ ரென்றிவர் விரியாப்
பொங்கு கைகளாந் தாமரைக் கிந்துவே போன்றான்.

(இ - ள்.) திங்கள் வாள் நுதல் மடந்தையர் - (பாதிச) சந்திரன் போன்ற ஒளியுள்ள நெற்றியையுடைய மகளிரது, சேய் அரி கிடந்த அம் கயல் தட தாமரைக்கு - சிவந்த இரேகைகள் பொருந்திய அழகிய கயல் மீன் போன்ற கண்களையுடைய முகங்களாகிய பெரிய தாமரை மலர்களுக்கு, அலரியோன் ஆகி - சூரியனை போன்றவனாகியும்,— வானவர் - தேவர்களும், வெம் கண் தானவர் - கொடுந்தன்மையுள்ள அசுரர்களும், என்ற இவர் - என்கிற இவர்களுடைய, விரியா பொங்குகைகள் ஆம் - குவிந்திருக்கின்ற விளங்குகிற கைகளாகிய, தாமரைக்கு - செந்தாமரை மலர்களுக்கு, இந்து போன்று - சந்திரன்போன்றவனாகியும,—(எ - று.)—இந்துவே, ஏ - அசை; பிரிநிலையுமாம்.

'அழகிய மகளிரது முகங்களாகிய தாமரை மலர்கட்குச் சூரியன் போன்றவனாய' என்றது - தனக்கு உரிமைபூண்டுநிற்கும் பலமகளிர்கள் தனது கம்பீரமான காட்சியைக் கண்டு மகிழ்ந்து முகம்மலருமாறு பெருமிதத்தோற்றத்தோடு வெகுசிறப்பாக வீற்றிருந்தனன் இராவணன் என்ற வாறாம். 'திங்கள்' என்றது, இங்கே பிறைச்சந்திரனை; அதுவே, வடிவில் நெற்றிக்கு உவமையாவது. கண்களிற் சில செவ்வரிக ளிருத்தல், உத்தம விலக்கணம். கயல் - கண்களுக்கு, உவமையாகுபெயர்; பிறழ்ச்சியில உவமம். 'சேயரிக்கிடந்த அங்கயல் தாமரை' எனவே, முகமென்ற தாயிற்று.

'தேவாசுராகளுடைய குவிந்த கைகளாகிய தாமரைமலர்கட்குச் சந்திரன்போன்று' என்றது - தேவாகளும அசுரர்களும் அசசத்தாற் கூப்பியகை நெகிழாதபடி அஞ்சலிசெயது தொழுதுநிற்குமாறு காண்பவா அஞ்சததகக தோற்றமுடையனாய் வீற்றிருநதனன் இராவணன் என்றவாறும. தேவ கணஙகளிற் சோந்தவரான அசுரா யக்ஷர் கநதருவர் விததியாதரர் கிந்நரா முதலிய பிறரையும் தேவாகளைப்போலவே இராவணன் எதிாத்துப் பொருது வென்று வருத்திவந்தன னென்க.

இனி, முன்னிரண்டடிக்கு - மகளிரது செவ்வரிபரந்த அழகிய கயல் மீன்போலுங் கண்களாகிய பெரிய தாமரைமலாகட்குச் சூரியன் போன்று என்று உரைப்பாரு முளா; சூரியனைக்கணட தாமரைமலாகள்போலத தன்னைக்கணடு மகளிர்கணகள் மலாந்தபடியிருகக என்று கருத்து. பி-ம்:—[1]அங்கயததடந்தாமரை. (ருச)

ருரு.—அநுமான் இராவணனைக்கண்டவளவிலே கோபங்கொள்ளுதல்.

இருந்தவெண்டிசைக் கிழவனை மாருதி யெதிர்ந்தான்
கருந்திணநாகத்தை நோக்கிய கலுழனிற் கனன்றான்
றிருந்துதோளிடை வீக்கிய பாசத்தைச் சிந்தி
[1]யுருந்து [2]நஞ்சுபோல பவன்வயிற் பாய்வெனென் றுடன்றான்.

(இ - ள்.) இருந்த - (இவ்வாறு) வீற்றிருந்த, எண் திசை கிழவனை - எட்டுத்திக்குக்களுக்கும் உரியவனான இராவணனை, மாருதி - அநுமான், எதிாந்தான் - (தூரததிலிருந்து) கணடான்; (அஙஙனங கண்டமாததிரத திலே), கருந் திண் நாகத்தை நோககிய கலுழனின் கனன்றான் - கரிய வலிய சாப்பத்தைக் கண்ட கருடன்போல மனஙகொதித்தவனாய்,—திருந்து தோளிடை வீககிய பாசததை சிந்தி உருந்து நஞ்சுபோல்பவன்வயின் பாய்வென் என்று உடன்றான் - 'சிறந்த (எனது) தோள்களிற கட்டியிருககிற நாகபாசததைச சிதறடிததுக் கோபிதது விஷமபோற் கொடியவனான இவ் விராவணன்மேல (இப்பொழுது) பாயகிறேன் யான் என்று உககிரங கொணடான்; (எ - று.)

இராவணன், திக்குவிசயஞ்செய்யப் புறப்பட்டு இநதிரன்முதலிய அஷ்டதிக்பாலகாகளையும வென்று அததிசைகட்கெலலாம் உரிமை பூணடவனாதலால், 'எணடிசைககிழவன்' எனப்பட்டான. கொடிய இராவணனை எளிதில அழிக்கவல்ல திறமையுடையவன் அநுமான் என்பது தோன்ற, 'கருந்திண்நாகததைநோககிய கலுழனின் கனன்றான்' என உவமைகூறினா. 'உருதது - உருந்து' மெலித்தல், எதுகைநோககி. பி - ம்:—[1]உருந்த. [2]நஞ்சுபோலிவன்வயிற்.

(ருஅ) பரப்ப, பொலிய, (ருகூ) வயஙக, (சா0) என்ன, (சக) ஒப்ப, (சஉ) கொழிப்ப, தயஙக, கடுப்ப, (சங) என்ன, (சச) இயற்ற, (சரு) சுற்ற, (சகூ) சுற்ற, (சஎ) இசைப்ப, வழஙக, (சஅ) விளஙக, (சகூ) உண்ண, குடிப்ப, பருக, அருந்த, (ரு0) செலுத்த, முயல, பயில, பொருத்த, (ருக) நினைய, இலஙக, (ருஉ) தாகக, (ருங) நுழைய

(குச) ஆகி, போன்று, (குரு) இருந்த எனக் குளகச்செய்யுள் பதினெட்டுக்கும் முடிபு காண்க. (குரு)

ருசு.—இதுமுதல் நான்குகவிகள் - இராவணன்மேல் தான் பாய்ந்து அவனைக் கொல்வதாக அநுமான் செய்யும் ஆலோசனை.

உறங்கு கின்றபோ துயிருண்டல் குற்றமென் றொழிந்தேன்
பிறங்கு பொன்மணி யாசனத் திருக்கவும் பெற்றேன்
றிறங்க ளென்பல சிந்திப்ப திவன்றலை சிதறி
யறங்கொள் கொம்பினை மீட்டுட னகல்வெனென் றமைந்தான்.

(இ - ள்.) உறங்குகின்ற போது - (இவ்விராவணன்) தூங்குகின்ற பொழுது, உயிர் உண்டல் குற்றம் என்று - (இவனைக்) கொல்வது தோஷமென்று எண்ணி, ஒழிந்தேன் -(முன்பு இவனைக்) கொல்லாது விட்டிட்டேன்; (அங்ஙனமன்றி இப்பொழுதோ), பிறங்கு பொன் மணி ஆசனத்து இருக்கவும் பெற்றேன் - விளங்குகிற பொன்னாலும் இரத்தினங்களாலும் அமைந்த சிங்காதனத்தில் (இவன் வீற்றிருந்து) வீற்றிருக்கவும் பெற்றேன்; (இப்படி நேரே சமயம்வாய்க்கப்பெற்றபின்பும்), பல திறங்கள் சிந்திப்பது என் - பல வகையாக ஆலோசிக்க வேண்டுவது என்ன? (இப்பொழுதே), இவன் தலை சிதறி இவனுடைய தலைகளைச் சிதறடித்து, அறம் கொள் கொம்பினை மீட்டு- (மகளிர்க்குஉரிய சிறந்த) பதிவிரதாதருமத்தை (த் தவறாது உறுதியாக) க் கொண்டிருக்கிற பூங்கொம்புபோல மெல்லிய அழகிய வடிவமுடையவளான சீதாபிராட்டியைச் சிறைமீட்டுக்கொண்டு, உடன் அகல்வென் - விரைவில் மீண்டுசெல்வேன், என்று அமைந்தான் - என்று எண்ணினன், (அநுமான்.)

கொம்பு - சீதைக்கு, உவமையாகுபெயர்; மெல்லியதாய் ஒல்கி ஒசியும் வடிவில் உவமம். மகளிர்க்குக் கற்பு நிலைமை பரமதருமமாதலால், இங்கு அது 'அறம்' என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டது. இனி, 'அறம் கொள் கொம்பு' என்பதற்கு - தருமமாகிய கொடி பற்றிக்கொள்ளுங் கொழுகொம்பு போன்றவளென்று பொருள் கொள்ளுதலும் அமையும்; இராவணனால் அழிக்கப்பட்ட தருமம் இவள் நிமித்தமாக அவன் கொல்லப்பட மீளவுஞ் செழித்து வளரவிருப்பதுபற்றி, இவள் தருமத்துக்கு ஆதாரமாவள். அமைதல் - கருதது அமைதல், உத்தேசித்தல. உயிருண்டல் - உண்ணுதது உண்பது போலச் சொல்லப்பட்டது; மரபுவழுவமைதி. (ருசு)

ருஎ. தேவா தானவர் முதலினர் சேவகன் றேவி
காவல கண்டிவ ணிருந்தவர் கட்புலன் கதுவப்
பாவ காரிதன் முடித்தலை பறிததிலெ னென்று
லேவ தியானினி மேற்செயு மாள்வினை யென்றான்.

(இ - ள்) சேவகன் தேவி காவல் கண்டு இவண் இருந்தவர் - மகாவீரனான இராமபிரானுடைய மனைவியாகிய சீதாபிராட்டியை (இராவணன்) சிறைவைததிருப்பதைப் பார்ததுக்கொண்டே (அதற்கு ஒன்றும் பரிகாரஞ்

செய்யமாட்டாமல்) இவ்விடத்தில் இருக்கின்றவர்களான, தேவர் தானவர் முதலினார் - தேவர்களும் அசுரர்களும் முதலானவர்களுடைய, கண் புலன் - கண்களாகிய உறுப்பு, கதுவ - பற்றும்படி [இக்குள்ளாரனைவரும் கண்களாற் காணுமாறு என்றபடி], பாவகாரிதன் முடி தலை பறித்திலென் என்றால் - (பிறன்மனைவியை விரும்புதல்முதலிய) தீவினைகளைச் செய்பவனான இவ்விராவணனுடைய கிரீடமணிந்த தலைகளை (இப்பொழுதே வலியக் கொய்திலேனாயின், யான் இனிமேல் செயும் ஆள் வினை ஏவது - நான் இனிமேற்செய்யும் அடிமைத்தொழில் யாது உளது? [எதுவுமில்லை என்றபடி], என்றான் - என்றும் எண்ணினன், (அநுமான்); (எ - று.)

யசமானனது மனைவியை வஞ்சனையாற் கவர்ந்து சென்று சிறைக்காவலில் வைத்தானுடைய தலைகளைப் பறித்தெறிவதனினும் மேலாக மெய்யடியவன் செய்யத்தக்க உறுதொழிலும் உளதோ? என்பதாம். ஆள்வினை - ஸ்ரீராமனுக்கு அடியவனாயிருந்து செய்யுந் தொழில்; இனி, இதற்கு - ஆண்மைத்தொழிலென்றும், முயற்சியென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். ஆள்வினை - ஆளின்வினை; ஆண்மைவினை; ஆளும்வினை; அல்லது, வினையையாளுந் திறம்; அதாவது - முயற்சி. (ருஎ)

ருஅ. மாடிருந்தமற் றிவன்புணர் மங்கையர் [1]மயங்கி
ஓடி ரிந்திட முடித்தலை திசைதொறு முருட்டி
யாடல் கொண்டுநின் றார்க்கின்ற ததுகொடி தம்மா
தேடி வந்ததோர் குரங்கெனும் வாசகஞ் சிறிதோ.

மூன்று கவிகள் - ஒரு தொடர்

(இ - ள்.) 'தேடி வந்தது ஓர் குரங்கு - (சீதையைத்) தேடிக்கொண்டு வந்ததாகிய ஒரு குரங்கானது,—மாடு இருந்த இவன் புணர் மங்கையர் மயங்கி ஊடு இரிந்திட - இவ்விராவணனருகிலே யிருப்பவர்களான இவன் சேரத்தக்க மகளிர்கள் திகைத்து உள்ளே ஓடிப்போம்படி, முடி தலை திசைதொறும் உருட்டி - (இவனது) கிரீடமணிந்த தலைகளைப் பல திக்குக்களிலும் உருளச்செய்து [பறித்துச்சிதறி யென்றபடி], ஆடல் கொண்டு - வெற்றி கொண்டு, நின்று - (தான் சிறிதும் அழிவுறாது) நிலைபெற்றுநின்று, ஆர்க்கின்றது - ஆரவாரஞ் செய்கின்றது' அது அம்மா கொடிது - அக்குரங்கு அந்தோ! மிகக்கொடியது,' எனும் வாசகம் - என்கிற புகழ்வார்த்தை (யைப் பெறுதல்), சிறிதோ - சிறியதாகுமோ? [அன்று: மிகப்பெரிது என்றபடி].

நான் நினைக்கிறபடி செய்துமுடிக்கப்பெறுவேனாயின், 'சீதையைத் தேடிக்கொண்டுவந்ததொரு குரங்கு, இராவணனது பக்கங்களிலுள்ளவர்களான அவன்போகத்துக்குரிய மாதர்களனைவரும் இது என்னென்று திகைத்து உள்ளே ஓடியொளிக்கும்படி அவன் தலைகளைத் திருகி எல்லாத் திசைகளிலும் உருட்டிச் சயம்பெற்றுநின்று ஆரவாரிக்கின்றது: அம்மம்மா! அது கொடிது கொடிது!!' என்று உலகத்தார் சொல்வார்கள்;

அப்படி சொல்லுஞ் சொல் எளிதிற்கிடைக்கத்தக்கதோ? மிக அரியதன்றோ; ஆதலால், அப்புகழ் மொழியைப் பெறமுயல்வேன் என்று எண்ணினன் அநுமான் என்க. பி - ம்:—[1] அதுகெடிதம்மா. (ருஅ)

ருகூ. நீண்ட வாளெயிற் றரக்கனைக் கண்களி னேரே
காண்டல் வேண்டியிவ் வுயிர்சுமந் தெதிர்சில கழறி
மீண்ட போதுண்டு வசைபொருள் வென்றிலே னெனினு
மாண்ட போதினும் புகழன்றி மற்றுமொன் றுண்டோ.

(இ - ள்) நீண்ட வாள் எயிறு அரக்கனை - நீண்ட வாளாயுதம் போற் கூரிய பற்களையுடைய ராக்ஷஸனை [இராவணனை], கண்களின் நேரே காண்டல் வேண்டி - கண்களுக்கு எதிராகப் பார்க்க விரும்பி, (அதற்காக), இ உயிர் சுமந்து - இந்த எனஉயிரை உடம்பில் வைத்துக்கொண்டிருந்து, எதிர் சில கழறி (இவனைக்கண்டு) இவனெதிரிலே சிலவார்த்தைகளைச் சொல்லி, மீண்ட போது - (நான் இங்கு நின்று) திரும்பிச் செல்வேனானால் அப்பொழுது, வசை பொருள் உண்டு - பழியாகிய பயனே (எனக்கு) வாய்க்கும்; (அங்ஙனமன்றி இவனை எதிர்த்துப் போர்செய்வேனாயின), வென்றிலேன் எனினும் - (ஒருகால் யான்) சயித்திலேனானாலும், மாண்ட போதினும் - (இவன்கையால் யான்) இறந்தாலும், புகழ் அன்றி மற்றும் ஒன்று உண்டோ - (எனக்குக்) கீர்த்தியுண்டாகுமேயல்லது (அதற்கு) மாறான அபகீர்த்தி உண்டாகுமோ? (எ - று.)

இவன்மகனால் கட்டுப்பட்டதில் மானமபோனதுபற்றி யான் உயிர் போக்கிக்கொள்ளத்தக்கவனா யிருந்தும், அங்ஙனஞ்செய்யாது கட்டுக்கு உட்பட்டு அரிதின் உயிர்வைத்துக்கொண்டிருந்தது, இவனை நேரிற்கண்டு சந்தித்துச் சிலபேசிப் பின்பு மீளவேண்டுமென்னும எண்ணங்கொண்டன்றோ; அங்ஙனங் கண்டு சிலபேசிச் செல்லுதல் மாத்திரஞ் செய்வேனாயின், அது, பகைவனாற் கட்டுண்டா னென்று உலகத்தார் என்னை நிந்தித்தற்குக் காரணமாகுமேயன்றி, அந்த உலகநிந்தனைக்கு ஒருபரிகார மாகாது; மற்று இவனைத் தலைதடுமாறத் துணிந்து எதிர்த்துப்பொருவேனாயின், பெரும்பாலும் வெல்வேன்: அன்றி, ஒருகால் தோற்றாலும இறந்தாலும், புகழ்விளையுமேயன்றிப் பழிவிளையாது என்று எண்ணினன அநுமான் என்க. ஆதலால், இவன்மேற் பாயக்கடவேன் என்பது உத்தேசம். எதிர்சிலகழறி இவ்வுயிர்சுமந்து மீண்ட போது என்று மொழிமாற்றி, இவனைக் காணுதலையும் இவனெதிற் சிலபேசுதலையுமே பயனாகக்கொண்டு அவற்றைச்செய்து முடித்து இந்த உயிரைச்சுமந்துகொண்டு திரும்பிப் போவேனானால் என்று உரைத்தலும் அமையும்; போரில் மாளுதற்கு அஞ்சி உயிர்வைத்துக்கொண்டிருத்தல் பூமிபார மென்க. (ருகூ)

சுo —இங்ஙனம்துணிந்த அநுமான், உடனே அத்துணிவு தகுதியன்றென்று கருதுதல்

என்று தோளிடை யிறுக்கிய பாசமிற் றேகக்
குன்றின் மேலெழு கோளரி யேறெனக் குதிப்ப

சென்று கூடுவ லென்பது சிந்தனை செய்யா
நின்று காரிய மன்றென நீதியி னினைந்தான்.

(இ - ள்.) என்று - என்று (அநுமான்) ஆலோசித்து, தோளிடை இறுக்கிய பாசம் இறறு ஏக - தன்தோளகளிற் கட்டியிருக்கிற நாகபாசம் அறுபட்டுப்போய்விடும்படி, குன்றின்மேல் எழு கோள அரி ஏறு என - மலையின்மேற் பாய்கின்ற வலிய ஆண்சிங்கம்போல, குதியின் சென்று கூடுதல் - ஒரு பாய்ச்சலிற் சென்று (அவனிடஞ்) சேர்வேன், என்பது சிந்தனை செய்யா நின்று - என்பதாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது,—காரியம் அன்று என நீதியின் நினைந்தான் - 'இது தகுதியன்று' என்று நியாயமாக ஆலோசிக்கலானான்; (எ - று.)— அதனை, அடுத்த நான்குகவிகளிற் காண்க.

குன்று - வலியபெரிய இராவணனுக்கும், வலிய ஆணசிஙகம் - பல பராக்கிரமஙகளிற்சிறந்த அநுமானுக்கும் உவமை. (கூO)

வேறு.

கூக.—இதுமுதல் நான்குகவிகள் - மற்றும் அநுமானுடைய ஆலோசனை.

கொல்லலாம் வலத்தனு மல்லன் கொற்றமும்
வெல்லலாந் தரத்தனு மல்லன் மேலைநா
ளல்லெலாந் திரண்டன நிறத்த னாற்றலை
வெல்லலா மிராமனாற் பிறரும் வெல்வரோ.

ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) (இவ்விராவணன்), கொல்லல் ஆம் வலத்தனும் அல்லன் - (யாராலுங) கொல்லககூடிய வலிமையுடையவனு மல்லன; கொறறமும - (இவனது) அரசியலை நோககுமிடதது, வெல்லல் ஆம் தரத்தனும் அல்லன் - (யாராகிலுஞ்) சயிககததகக நிலைமையுடையவனு மல்லன்; (ஆகவே), அல் எலாம திரணடு அன நிறததன ஆறறலை - இருள்முழுவதும் ஒருஙகுகூடினாற்போன்ற மிககருநிறமுடையவனுன இவனது வலிமையை, மேலை நாள் - இனிவருஙகாலததில, இராமனால் வெல்லல் ஆம - ஸ்ரீராமபிரானொருவனாலேயே வெல்லுதல்கூடும; பிறரும வெல்வரோ - (அப்பெருமானல்லாத) மற்றையோரும் (இவனை) வெல்லமாட்டுவரோ? [மாட்டார் என்றபடி]; (எ - று.)

இவனது தேகபலம் முதலியவற்றை நோக்குமிடத்து இவனைக கொல்லுதலும் இவனது துணைவலிமை முதலியவற்றை நோககுமிடத்து இவனை வெல்லுதலும் மகாவீரனான இராமனொருவனுக்கு எளியதேயன்றிப் பிறர்க்கு அரியதுஎன்பதாம். கொற்றம - அரசியல் இஙகு, இலககணையாய், சேனாபலம முதலிய துணைவலிமையின்மேல் நின்றது. 'கொறறமும' என்ற உம்மை - இவன் தனியே எதிர்த்துப்போர்செயதறகுக கிடைத்திடாமற பல ரோடுகூடியுள்ளானே யென்று அநுமான் கருதுதலைககாட்டும். (கூக)

கூஉ. என்னையும் வெலற்கரி திவனுக் கீண்டிவன்
றன்னையும் வெலற்கரி தெனக்குத் தாக்கினு
லன்னவே காலங்கள் கழியு மாதலாற்
றுன்னருஞ் செருத்தொழி றெடங்க றாயதோ.

(இ - ள்.) என்னையும் இவனுக்கு வெலற்கு அரிது - என்னை வெல்லு தலும் இவ்விராவணனுக்கு முடியாது; ஈண்டு இவன் தன்னையும் வெலற்கு எனக்கு அரிது - இவ்வளவு துணைவலிமையோடுகூடியுள்ள இவனை வெல்லு தல் எனக்கும் முடியாது; (ஆகவே), தாக்கினால் - (இவனோடு யான் எதிர்த் துப்) போர்தொடங்கினால், அன்னவே காலங்கள் கழியும் - அத்தன்மையன வாகவே [போரிலேயே] பலநாள்கள்கழிந்துவிடும்; ஆதலால்—, துன் அருஞ் செரு தொழில் தொடங்கல் தூயதோ - (பிறர்) நெருங்குதற்கு அரிய போர்த் தொழிலைத் தொடங்குவது நல்லதோ? [அன்று என்றபடி]; (எ - று.)— 'வெலற்கு' என்றதில், நான்கனுருபு - கருத்தாப்பொருளில் வந்தது. (கூஉ)

கூங. எழுய ருலகங்கள் யாவு மின்புறப்
பாழிவன் புயங்களோ டரக்கன் பஃறலைப்
பூழியிற் புரட்டலென் பூணிப பாமென
வூழியான் விளம்பிய வுரையு மொன்றுண்டால்.

(இ - ள்.) (அன்றியும்),—'ஏழ் உயர் உலகங்கள் யாவும் இன்பு உற - ஏழுவகைப்பட்ட சிறந்த உலகங்களிலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் இன்பமடை யும்படி, அரக்கன் - இராவணனுடைய, பாழி வல் புயங்களோடு பெரிய வலிய தோள்களையும், பல் தலை-பலதலைகளையும், பூழியில் புரட்டல்-(துணித் துக்கீழேதள்ளிப்) புழுதியிற புரளும்படி செய்தல், என் பூணிப்பு ஆம்-யான் மேற்கொண்ட விரதமாகும்,' என - என்று, ஊழியான் விளம்பிய - ஸ்ரீராம பிரான் சொல்லியுள்ள, உரையும் - வார்த்தையும், ஒன்று—, உண்டு ஆல் - உள்ளதன்றோ; (எ - று.)—ஆல் - தேற்றம்.

'எல்லாவுலகத்தாரும் துன்பமநீங்கி இன்பமடையும்படி, லோககண்டக னை இராவணனது தோள்களையும் தலைகளையும் துணித்துததள்ளுவேன் யான்' என்று முன்பு இராமபிரான் தண்டகாரணியவாசிகளான முனிவர் கட்கு அபயமளித்து வாக்குத்தத்தஞ்செய்துள்ளானன்றோ; இப்பொழுது யான் இராவணனை யெதிர்த்துப்பொருது கொல்வேனாயின், அந்தப்பிரதிஞ் ஞை நிறைவேறாமற்போமே; ஆதலாலும், யான் இப்பொழுது போர்தொடங் குதல் தகுதியன்று என்று அநுமான் கருதின னென்க.

இங்கு 'உலகங்கள்' என்றது, அவற்றில்வாழும் உயிர்களின்மேல் நின் றது. பாழி வன் புயங்கள்-வலிய கொடிய தோள்க ளெனினுமாம். பூணிப்பு - சங்கற்பம். ஊழி யான் - உலகிற்குத்தலைவன், காலத்துக்குத்தலைவன், அழி வின்றி நித்தியனாய வாழ்பவன் என்ற பொருள்கள் உண்டு. (கூங)

சுச. இங்கொரு திங்களே யிருப்பல் யானென
வங்கணு யகன்[1]றன தாணை கூறிய
மங்கையு மின்னுயிர் துறத்தல் வாய்மையாற்
பொங்குவெஞ் செருவிடைப் பொழுது போக்கினால்.

(இ - ள்.) (மற்றும்),—பொங்கு வெம் செருவிடை - மிக்ககொடிய போரிலே, பொழுது போக்கினால் - (யான் தலையிட்டு இங்குக்) காலத்தைக் கழித்துக்கொண்டிருந்தால்,—இங்கு ஒரு திங்களே இருப்பல் யான் என - 'இவ்விடத்திலே [இலங்கையிலே] இன்னும் ஒருமாதகாலமளவுமே உயிர் வைத்துக்கொண்டிருப்பேன் யான்' என்று, அம் கண் நாயகன்தனது ஆணை கூறிய-அழகிய திருக்கண்களையுடைய தனது கணவனான இராமபிரான்மீது ஆணைவைத்துச் சொன்ன, மங்கையும் - சீதாபிராட்டியும், இன் உயிர் துறத்தல் - (அதற்குட்செய்தியறிந்து இராமன் வரக் காணாது) தனது இனிமையான உயிரை (அவ்வொருமாதங்கழிந்தவளவிலே) விட்டிடுதல், வாய்மை - நிச்சயம்; (எ - று.)—ஆல - தேற்றம்.

பொழுதுபோக்கினால் துறத்தல் வாய்மை என இயையும். கீழ்ச் சூளாமணிப்படலத்தில் "இன்னுமீண்டொருதிங்களிருப்பல் யா, னின்னை நோக்கிப்பகர்ந்தது நீதியோய, பின்னையாவிபிடிக்கின்றிலேனந்த, மன்னனாணையிதனை மனக்கொணீ" என்று அநுமானை நோக்கிச் சீதைசொன்னது, உணரத்தக்கது. தான்கொண்டகருத்தின் உறுதியை வற்புறுத்துதற்கு, கணவன்மேல் ஆணையிட்டுக்கூறினளென்க. பி - ம்.—[1]தனியாணை. (சுச)

சுரு.—அநுமான் இங்ஙனம் ஆலோசித்து அடங்கி இராவணனருகிற் சேர்தல்.

ஆதலா னமர்தொழி லழகிற் றன்றருந்
தூதனாந் தன்மையே தூயதென் றுன்னினான்
வேதநா யகன்றனித் துணைவன் வென்றிசா
லேதில்வா ளரக்கன திருக்கை யெய்தினான்.

(இ - ள்.) ஆதலான் - ஆகையால், அமர் தொழில் அழகிற்று அன்று - (இப்பொழுது) போர்செய்தல் அழகுடையதன்று. அருந் தூதன் ஆம் தன்மையே தூய்து - அருமையாகவந்த (சிறந்த) தூதனுமாத்திரம் (எனனைக் காட்டி) நிற்கிற இயல்பே நன்மையுடையது, என்று உன்னினான் - எண்ணினவனாய்,—வேதம நாயகன் தனி துணைவன் - வேதங்கட்குத்தலைவனான இராமபிரானுக்கு ஒப்பற்ற உதவி செய்பவனாகிய அநுமான்,—வென்றி சால ஏதில் வாள் அரக்கனது இருக்கை எய்தினான் - வெற்றிமிக்கவனும் பகைமையுள்ளவனுமாகிய கொடிய இராவணனது கொலுவீற்றிருக்குமிடத்தைச் சேர்ந்தான்; (எ - று) (சுரு)

சுசு.—இந்திரசித்து அநுமானை இராவணனுக்குக் காட்டுதல்.

தீட்டிய வாளெனத் தெறுகட் டேவிய
ரீட்டிய குழுவிடை யிருந்த வேந்தற்குக்

காட்டின னநுமனைக் கடலி னாரமு
தூட்டிய வும்பரை யுலைய வோட்டினான்.

(இ - ள்.) தீட்டிய வாள் என - (மிக்ககூர்மையுடையதாம்படி) தீட்டப்பட்டவாளாயுதம்போல, தெறு - (ஆடவரது நெஞ்சுறுதியை) அழிக்கின்ற, கண - கண்களையுடைய, தேவியர் - (தனக்குஉரிய) மனைவிமார் (பலர்), ஈட்டிய - ஒருங்குகூடி நின்ற, குழுஇடை - கூட்டத்தின் நடுவிலே, இருந்த- வீற்றிருந்த, வேந்தற்கு - (ராக்ஷச) ராசனான இராவணனுக்கு,—கடலின் ஆர் அமுது ஊட்டிய உம்பரை உலைய ஓட்டினான் - திருப்பாற்கடலினின்று தோன்றிய அருமையான அமிருதத்தைத் தம்மையுண்பித்தவர்களாகிய தேவர்களை வருந்துமாறு போரிற் புறங்கொடுத்தோடச்செய்து வென்றவனான இந்திரஜித்து, அநுமனை காட்டினன்-அநுமானைக் காணபித்தான்; (எ - று.)

கடலினாரமுதூட்டியஉமபர் - வெகுசிரமப்பட்டுப் பாறகடல் கடைந்து அதனினின்று அருமையாக அமிருதத்தைப்பெற்று உண்டதனால் இறவாதிருக்கிற தேவாகள் எனறபடி. இந்திரன்முதலிய தேவாகளோடு இராவணன் முதலிய இராககதாகள் முன்பு செயத போரிலே தேவாகள் வருந்தியோடுமாறு இந்திரனை வென்று இந்திரஜித்தெனப் பேர் பெற்றவனென்க. (கூகூ)

கூஎ.—அநுமானைக்குறித்து இந்திரசித்து இராவணனிடஞ் சொல்லுதல்.

புவன மெத் தனையவை யனைத்தும் போர்கடந்
தவனையுற் றரியுரு வான வாணடகை
சிவனெனச் [1]செங்கணா னென்னச் சேவக
னிவனெனக் கூறினன் [2]இருகை கூப்பினான்.

(இ - ள) புவனம் எத்தனை அவை அனைத்தும போர் கடந்தவனை உற்று - உலகங்களெத்தனையுணடோ அவையெல்லாவற்றையும் போரில் வென்றவனான இராவணனை சேர்ந்து,—(இந்திரசித்து),—'அரி உரு ஆன ஆணதகை இவன - குரங்குவடிவமாக இருக்கிற ஆண்மைக்குணமுடையவனான இவன், சிவன் என செம் கணான் என்ன சேவகன் - சிவபிரான்போலவும் திருமால்போலவும் வீரததனமையுள்ளவன்', என கூறி - என்று சொல்லி, நின்று இருகை கூப்பினான் - தனது இரணடு கைகளையுங் குவித்து (அத்தந்தையைத்) தொழுதுநின்றான்; (எ - று)—இந்திரசித்து இராவணனுக்கு அநுமானைக காட்டிய வகை இது

ஹரி என்ற வடசொல் - குரங்கைககுறிக்கிறபோது, (பிறர்கைப் பொருளை) வலியக்கவாந்துகொள்வது என்று காரணப்பொருள்பெறும. 'அரியுருவான ஆணதகை' என்ற தொடரில், பௌருஷமே ஒருகுரங்கு வடிவங்கொணடாற போன்றவனென்ற பொருளும் தோன்றும். அரியும் அரனும் மிகததிறமுடையராயிருந்தும நமககு எளியராதல் போல, மிக்க திறமுடையவனான இவன் எமககு எளியனாயினனென்னுங் கருத்து மூன்றாமடியில் தொனிததல காணக. பி - ம்:—[1]செங்கணமால. [2]எதிர. (கூகூ)

சூஅ.—இராவணன் மிக்ககோபத்துடன் அநுமானைப் பார்த்தல்.

நோக்கிய [1]கட்பொறி நுவன்ற வாய்களிற்
றூக்கிய பொறியொடு மயிர்சு றுக்கொளத்
தூக்கிய வுயிர்ப்பொடுந் தவழ வெம்புகை
வீக்கின னவவுடல் விசித்த பாம்பினே.

(இ - ள்.) நோக்கிய கண் பொறி (கோபத்தோடு அநுமானைப்) பார்த்த (இராவணனது இருபது) கண்களினின்று முண்டான அனற்பொறிகள், நுவன்ற வாய்களில் தூக்கிய பொறியொடு - பேசத்தொடங்கிய (அவனது பத்து) வாய்களினின்றும் வெளியெழுந்த அனற்பொறிகளுடனே (சேர்ந்து), மயிர் சுறுக்கொள தாக்கிய - (அநுமானுடைய உடம்பிலுள்ள) மயிர்கள் சுறு சுறு வென்று தீயும்படி (அவன்மேல்) வீசின; (அதுமாத்திர மன்றி), உயிர்ப் பொடும் வெம்புகை தவழ - (இராவணனது மூக்கின் துளையிருபதினின்றும் வெளிப்பட்ட) பெருமூச்சுடனே வெவ்விய அனற்புகை கிளம்ப, (அப்புகையைக் கொண்டு இராவணன்), அ உடல் - அந்த அநுமானுடைய உடம்பை, விசித்தபாம்பின் வீக்கினன் - இறுகக்கட்டியிருக்கிற நாகபாசம் போலக் கட்டினான்; (எ - று.)

இராவணன் உக்கிரமாகப்பார்த்துக் கடுமையாகப் பேசத்தொடங்கினா னென்பது, முன்னிரண்டடிகளின் கருத்து; உயர்வுநவிற்சியணி. கருநிற மாய்த் திணிந்து அநுமானைச் சூழ்ந்துகொண்ட அப்புகைச் செறிவுக்கு அநுமானைச் சுற்றிப்பிணித்த கருநிறமான இந்திரசித்தின் நாகபாசத்தையே உவமைகூறினார் பின்னிரண்டடிகள் - உயர்வுநவிற்சியையும் உவமையையும் அங்கமாகக்கொண்டுவந்த தற்குறிப்பேற்றம். நாகபாசம் அநுமானுக்குப் பெருந்துயர் விளைத்திடமாட்டாமை இங்குத் தொனிக்கும்

இனி, நோக்கிய - (அநுமானைப்) பார்த்த, கண்பொறி - கண்களாகிய பொறிகள் [இந்திரியங்கள்], நுவன்ற வாய்களில் தூக்கிய பொறியொடு - (கட்பொறியென்று) சொல்லப்பட்ட தம்மிடங்களினின்று வெளியெழுந்த நெருப்புப் பொறிகளுடனே (சென்று), மயிர் சுறுக்கொள தாக்கிய - (அநுமானது) மயிர்கள் சுறுசுறுவென்று தீயும்படி (அவனுடம்பின் மேற்) பாய்ந்தன என்று உரைப்பினும் அமையும். நோக்கிய கண்களாகிய இந்திரியங்கள் அநுமான்மேற் சென்றவளவிலே அவற்றினின்று எழுந்த தீப்பொறிகளும் மயிர் சுறுக்கொள்ளும்படி அவனுடம்பின்மீது பட்டன என்பது கருத்து: உடனிகழ்ச்சியணி. இங்ஙனமே இராவணனது பெருமூச்சும் அதனுடனெழுந்த புகையும் அநுமான்மீது பட்டன என்பது, பிந்தினவாக்கியத்தாற் போதரும். பெரியோர்மேல் தனது மூச்சுக்காற்றுப் படும்படி செய்தல், ஓர் அபசாரம். புகைதோன்ற நெடுமூச்செறிந்து அனற்பொறி வீச அநுமானைப் பார்த்தன னென்பது, தேர்ந்த கருத்து. 'பொறி

என்றது, உணரும் இந்திரியத்தை. 'வாய்' என்றது, அதற்கு இடமான உட லுறுப்பை. இவ்வளவும் இராவணனது கோபாக்கினியை வருணிக்கின்றதால், உருத்திரமென்னுஞ் சுவையின்பாற் படும்; உருத்திரம் - வெகுளி. 'தாக்கிய' என்பதைத் தாக்கியனவாக என்று கொண்டு முற்றெச்சமாக்கின், ஒரே வாக்கியமாம். (சுஅ)

சுகூ.—இராவணன் அநுமானை வினவத்தொடங்குதல்.

அன்னவோர் வெகுளிய னமர ராதியர்
துன்னிய துன்னலார் துணுக்கஞ் சுற்றுற
வென்னிவண் வரவுநீ யாரை யென்றவன்
றன்மையை வினவினான் கூற்றின் றன்மையான்.

(இ - ள்.) கூற்றின் தன்மையான் - யமனது தன்மையையுடையவனான இராவணன்,—அன்ன ஓர் வெகுளியன் - அத்தன்மைத்தான ஒருபெருங் கோபமுடையவனாய்,—அமரர் ஆதியர் துன்னிய துன்னலார் துணுக்கம் சுற்றுற - தேவர்கள் முதலியோராக (எப்புறத்தும்) நெருங்கியிருக்கின்ற பகைவர்களை அச்சம் சூழும்படி,—'இவண் வரவு என் - இங்கு (நீ) வந்த காரணமென்ன? நீ யாரை - நீ யார்?' என்று - என்பதாக, அவன் தன்மையை வினவினான் - அவ்வநுமானது இயல்பை வினவலானான்; (எ - று.)—'என்னிவண்வரவு நீயாரை' என்றது, "தொகுத்துச்சுட்டல்." இதன் விவரத்தை, அடுத்த நான்குகவிகளிற் கூறுகின்றார்; ஆகவே, அவை "வகுத்துக்காட்டல்."

ஓர்வெகுளி - ஒப்பற்ற கோபமுமாம். 'ஆதியர்' என்றது, இயக்கர் கருடர் கந்தருவர் கின்னரர் கிம்புருடர் வித்தியாதரர் சித்தர் அசுரர்முதலிய தேவகணத்தவர்களை அவர்களனைவரும் இராவணனைப் பகைத்து எதிர்த்துப் பொருது வென்று அடக்கப்பட்டு ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டாது உட்பகைமை கொண்டு அவனது பரிவாரமாய் நிற்றலின், 'துன்னிய துன்னலார்' எனப்பட்டனர். 'துன்னலார்' என்றது, சேராதவர் என்று பொருள்படுதலால், பகைவர்க்குக் காரணக்குறியாம். 'துன்னியதுன்னலார்' தொடைமுரண். அவனது பெருங்கோபத்தைக் கண்டு யார்க்கு என்னாகுமோ வென்று அமரராதியர் மிகத்திடுக்கிட்டன ரென்பார், 'துணுக்கஞ் சுற்றுற' என்றார். பயங்கரமான தோற்றமுடையனாய்த் தயைதாக்ஷிணியமின்றி அனைவரையுங் கொல்பவனும் தென்திசையில் தலைமைபூண்டவனுமாய் நிற்பவனென்பது 'கூற்றின் தன்மையான்' என்றதன் தாற்பரியம். (சுகூ)

எ௦.—இதுமுதல் நான்குகவிகள் - ஒருதொடர். இராவணன் அநுமானை வினவுதல்.

நேமியோ குலிசியோ நெடுங்க ணிச்சியோ
தாமரைக் கிழவனோ தறுகட் பல்தலைப்
பூமிதாங் கொருவனோ பொருது [1]முற்றுற
நாமமு முருவமுங் கரந்து நண்ணினாய்.

(இ - ள்.) நேமியோ - சக்ராயுதபாணியான விஷ்ணுவோ? குலிசியோ - வச்சிராயுதபாணியான இந்திரனோ? நெடுங் கணிச்சியோ - நீண்ட சூலாயுத பாணியான சிவபிரானோ? தாமரைக் கிழவனோ - தாமரைமலரில் தோன்றிய வனான பிரமனோ? தறுகண் - அஞ்சாமையையும், பல் தலை - பலதலைகளையு முடைய, பூமி தாங்கு ஒருவனோ - பூமியை(க் கீழேயிருந்து) தாங்குகின்ற ஒருவனான ஆதிசேஷனோ? பொருது முற்றுற - போர்செய்து அழியுமாறு, நாமமும் உருவமும் கரந்து நண்ணினாய் - பெயரையும் இயற்கைவடிவத்தை யும் மறைத்துக்கொண்டு இங்கு வந்து சேர்ந்தாய்; (எ - று.)

திருமால்முதலியோருள் எவனோவொருவன் தன்பெயரையும் இயற்கை வடிவத்தையும் மறைத்துக்கொண்டு இங்ஙனம் குரங்குவடிவமாய் வந்து போர் செய்யலாயின னென்று உட்கொண்டு, 'இங்ஙனம் வந்த யாவன் நீ?' என அநுமானை வினவினன் இராவண னெனக் 'நண்ணினாய்'—வந்தவனாகிய நீ யெனினும் அமையும். திருமால்முதலிய இவர்களே மற்றையோரினும் ஆற்றல்மிக்கவர்களாதலின் ஒருகால் தன்னோடு போர்க்குவரக்கூடு மென்பது உட்கோள். அங்ஙனம்வரினும் முடிவில் அவர்க்கு அழிவேநேர்வது எனத் தனதுசெருக்கினால் கூறுவான், 'பொருதுமுற்றுற' என்றார். குலிசம் - வச்சிராயுதம்; அதனையுடையவன், குலிசீ என இந்திரனுக்குக் காரணக்குறி. நெடுங் கணிச்சி - நீண்ட சூலத்தை யுடையவன் எனப் பண்புத்தொகையன் மொழி. தாமரைக்கிழவன்-திருமாலின் நாபித்தாமரைமலரினின்று தோன்றி அதற்கு உரிமைபூண்டவன். சர்ப்பராஜனான ஆதிசேஷன் ஆயிரந்தலைகளை யுடையா னாதலின், 'பல்தலை' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. பி - ம்.—[1]முற்றுவான். (௭௦)

௭௧. நின்றிசைத் துயிர்கவர் நீலக் காலனோ
குன்றிசைத் [1]தயி லுற வெறிந்த கொற்றனோ
தென்றிசைக் கிழவனோ திசைநின் றாட்சிய
ரென்றிசைக் கின்றவர் யாருள் யாவனீ.

(இ - ள்.) நீ—, நின்று இசைத்து உயிர் கவர் நீலக் காலனோ - (எதற்கும் குஞ்சலியாது) நிலைநின்று (தனதுபாசாயுதத்தைக்கொண்டு) கட்டி (எந்தப்பிராணிகளின்) உயிரையுங் கவர்ந்துகொண்டுபோகிற கருநிறமுடைய யமனோ? குன்று இசைத்து அயில் உற எறிந்த கொற்றனோ - மலையிற்பட்டு (தனது) வேலாயுதம் உட்புகுதும்படி (அதனை) எறிந்த வெற்றியையுடையவனான முருகனோ? தென்திசைக் கிழவனோ-தெற்குத்திக்குக்கு உரிமைபூண்டவனான அகத்தியமுனிவனோ? திசை நின்று ஆட்சியர் என்று இசைக்கின்றவர் யாருள் யாவன் - (மற்றும்) திக்குக்களில் நின்று (அவற்றை) ஆளுதலுடைய வர் [திக்பாலகர்] என்று சொல்லப்படுகின்றவ ரனைவருள்ளும் யாவனோ?

(பிராணிகளின் ஆயுள்நாளைக்) கணக்கிடுதல்பற்றி, யமனுக்குக் காலனென்று பெயர்; வடசொல். குன்று - இங்குக் கிரௌஞ்சகிரி.

அதன்மீது முருகக்கடவுள் வேலெறிந்து அதனைப்பிளந்த வரலாற்றைக் கந்தபுராணத்திற் காண்க. அன்றியும், சிவபிரான் பரசுராமனுக்கும் சுப்பிரமணியனுக்கும் ஒருங்கு படைக்கலவித்தை பயிற்றுவித்தபின்பு அவர்கள் திறத்தைப் பரீக்ஷிக்கையில், குமாரமூர்த்தி தனது வேற்படையைக் கிரௌஞ்சகிரியின் மீது எறிந்து அதனைப் பிளந்து தனது வேலின்திறத்தைக் காட்டினனென்ற வரலாறும் உண்டு.

அகத்தியமகாமுனிவன் பொதியமலையின்கண் இருந்து இராவணனைக் கந்தருவத்தாற்பிணித்து இராக்கதரை ஆண்டு இயங்காமை விலக்கிய திறமுடையானாதலின், அவனே இவனெனவும் இராவணன் ஐயமுறலாயிற்று. முன்னொருகாலத்தில் சகலதேவர்களும் முனிவர்களும் மேருகிரியிலே ஒருங்குகூடியதனால் அவ்வடபுறம் தாழ்ந்து தென்புறம் உயரவே, அதனைக்கண்டு கலங்கிய அனைவரும் மிக்கமகிமையுடையவனான அகத்தியமாமுனிவனைத் தென்திசைக்குச் செல்லும்படி வேண்ட, அவ்வாறே அம்முனிவன் தென்திசைக்கண் வந்து சேர்ந்து பொதியமலையில் தங்கினனென்ற வரலாறுபற்றியும், அகஸ்தியநக்ஷத்திரம் தென்திசையில் விளங்குதலாலும், அகஸ்தியமுனிவன் 'தென்திசைக் கிழவன்' எனப்பட்டனன்: ("தேவரெல்லாருங் கூடி, யாம் சேர இருத்தலின் மேருத் தாழ்ந்து தென்றிசை உயர்ந்தது இதற்கு அகஸ்தியனாரே ஆண்டு இருத்தற்கு உரியர்' என்று அவரை வேண்டிக் கொள்ள, அவரும் தென்திசைக்கண் போதுகின்றவர்... .... காடுகெடுத்து நாடாக்கி பொதியிலின்கண் இருந்து, இராவணனைக் கந்தருவத்தாற்பிணித்து இராக்கதரை ஆண்டு இயங்காமை விலக்கி" என்பது, தொல்காப்பியப்பாயிரத்து நச்சினார்க்கினியருரை. பத்துப் பாட்டுள் மதுரைக்காஞ்சியில் "தென்னவற்பெயரிய துன்னருந்துப்பிற் றொன் முதுகடவுள்" என்பதற்கு - 'இராவணனைத் தமிழ்நாட்டை யாளாதபடி போக்கின கிட்டுதற்கு அரிய வலியினையுடைய பழ[illegible]முதிர்ந்த அகத்தியன்' என்ற நச்சினார்க்கினியருரையும் நோக்கத்தக்கது.) அகத்தியனைத் 'தென்திசைக் கிழவன்' என்றது, பாண்டியனைத் 'தென்னவன்' எனல் போலும். இனி, 'தென்திசைக் கிழவன்' என்பதற்கு - தெற்குத்திக்குப் பாலகனான யமன் என்று கொண்டு, முதலடியில் 'காலன்' என்றது - அந்த யமனது மந்திரியும் சேனைத்தலைவனும் அவனைப்போன்ற திறலுடையவனுமான பிறனொருவனை யெனக் கொள்ளுதலுமொன்று; காலன்' என்பது - யமனுக்குப் பரியாயநாமமாக வழங்குதலோடு, இங்ஙனம் வேறொருவன் பெயராகவும் நிற்கும். அஷ்டதிக்பாலகர்களுள் இந்திரனும் யமனும் கீழ்க் கூறப்பட்டதனால் - 'திசைநின்றுரட்சிய ரென நிசைக்கின்றவர்' என்றது, அவரொழிந்த மற்றையோரை. பி - ம்:—[1] அயிலுக. (எக)

எ௨. அந்தணர் வேள்வியி னாக்கி யானையின்
வந்துற விடுத்ததோர் வயவெம் பூதமோ

மூந்தொரு மலருளோ னிலங்கை முற்றுறச்
சிந்தெனத் திருத்திய [1]தறுகட் டெய்வமோ.

(இ - ள்.) அந்தணர் - முனிவாகள், வேள்வியின் - யாகததிலிருந்து, ஆககி - தோன்றுவிதது, ஆணையின் - (தமது) கட்டளையினுல், வந்து உற விடுததது - (இஙகு) வந்து சேரும்படி அனுப்பப்பெற்றதான, ஓர வய வெம் பூதமோ-வலிய கொடிய ஒருபூதந்தானோ? மூந்து ஒரு மலர் உளோன் - பழைமையானதொரு தாமரைப்பூவின்மே லிருப்பவனுன பிரமன், இலங்கை முற்றுற சிந்து என திருததிய - 'இலஙகாபுரி முழுவதை ம் அழித்துவிடு' என்று ஏவிப் புதிதாகசசெயதனுபபிய, தறு கண தெயவமோ - அஞ்சாத ஒரு தேவனதானோ? (எ - று.)

தணடகாரணியவாசிகளான முனிவாகள் தன்னைககொல்லக் கருதி அபிசாரயாகமொன்றுசெய்து அதனினின்று எழுப்பிக் கட்டளையிட்டு இலங கையைநோககி யனுபபிய ஒருமகாபூதமோ என்றும சஙகிதது வினவினன் இராவணன் எனக. ஆணையின் ஆககி எனறு இயைத்து, தமது ஆணை யாகசசொலலிய மநதிரஙகளின் சகதியினுல் உணடாககி என உரைப்பி னும் அமையும். 'மூநதொருமலா' எனறது, திருமாலின் நாபிக்கமலததை.
பி ம்:—[1]திகிரித். (எஉ)

எங. ஆரைநீ யெனனையிங் கெய்து காரண
மாருனை விடுத்தவ ரறிய வாணையாற்
சோாவிலை சொலனுதி யென்னச் சொல்லினுன்
வேரொடு மமரர்தம் புகழ்வி ழுங்கினுன்.

(இ - ள்.) 'ஆரைநீ - (இவர்களில்) யாவன் நீ? இஙகு எய்து காரணம் என்னை - (நீ) இஙகு வநததனகாரணம் யாது? உனை விடுததவா ஆர் - உன்னை யனுப்பியவர் யாவா? அறிய - (யான்) அறிந்து கொள்ளுமாறு, ஆணையால் - (எனது) கட்டளையின்படி, சோர்வு இலை சொல்லுதி - தவறுத லில்லாமற்சொலவாய' என்ன சொல்லினுன் - என்று (அநுமானை நோக் கிக) கூறினுன். (யாவனெனில),—அமராதம் புகழ்வேரொடும விழுஙகினுன- தேவாகளுடைய கீாத்தியை அடியோடு விழுஙகியவனுன இராவணன்.

வோரொடு மமராதம புகழ்விழுஙகினுன் - உண்ணப்படாதது உண் ணப்பட்டது போலச் சொல்லப்பட்ட மரபுவழுவமைதி; தேவர்களை வென்று அவாகளுடைய கீாததிமுழுவதையுந் தனதாககிககொணடவ னென்பது கருதது. (எங)

எச.—ஒன்பது கவிகள் - ஒருதொடர்: அநுமான் சொல்லும் உத்தரம்.

சொல்லிய வனைவரு மலலென் சொனனவப்
புல்லிய வலியினுே ரேவல் பூண்டிலே
னல்லியங கமலமே யனைய செஙகணுே
வில்லிதன் [1]றூதன்யா னிலங்கை மேயினேன்.

(இ - ள்) சொல்லிய அனைவரும அல்லென் - (நீ) சொனன யாவரு மல்லேன் (யான்); சொன்ன அ புல்லிய வலியினுேர் ஏவல் பூணடிலேன்-

(உன்னாற்) சொல்லப்பட்டவர்களான அந்த ஆற்பபலமுள்ளவாகளுடைய கட்டளையை மேற்கொண்டு வந்தேனு மல்லேன்; அல்லி அம்கமலமே அனைய செம்கண - அகவிதழ்கள் நிறைந்த அழகிய செந்தாமரைமலரையே போன்ற சிவந்த திருக்கணகளையுடைய, ஓர் வில்லிதன் - ஒப்பற்ற ஒருவில்வீரனது, தூதன் - தூதனாக, யான்—, இலங்கை மேயினேன் - இந்த இலஙகாபுரிக்கு வந்தேன்; (எ - று.)

திரிமூர்த்திகள் முதலியோரது கட்டளையையும் பொருள் செய்யேன் யான்! இராமதூதனாய் இஙகுவந்தேன் என்று, தனது திறததையும் இராம பகதியையும வெளியிட்டான. மிகக ஆற்றலையுடையவரென்று உன்னாற் கருதப்பட்ட அனைவரினும் மேமபட்டவன் எனதுதலைவ னெனக் குறிப்பித தானும். அநுமான் தனது தலைவனை இராமபிரானது வலிமையை மிகச சிறபபிககவேணடி, திரிமூர்த்திகளையுமுட்பட 'புல்லியவலியினோர்' என்று இழிததுக்கூறினான்; ஈஹிநிந்தாந்யாயததால் இது குற்றமாகாது. இனி, திரிமூர்த்திகள் முதலியோர் கொல்லாது விட்ட இராவணனை இராமன் கொல்வா னென்பது பற்றி, அவர்களை 'புல்லியவலியினோர்' என்றானுமாம். பி-ம்.— [1]தூதின். (எச)

எரு. அனையவன் யாரென வறிதி யாதியேன்
முனைவரு மமரரு மூவா தேவரு
மெனையவ ரெனையவர் யாவர் யாவையு
நினைவரு [1]மிருவினை முடிக்க நின்றுளோன்.

(இ - ள்.) அனையவன் யார் என அறிதி ஆதி எல் - அந்தவில்வீரன் யாவனென்று (விவரம) அறியவேணடுவையானால், (விரிவாகச சொல்லுகின்றேன.—) முனைவரும் - முனிவர்களும, அமரரும - தேவர்களும, மூவா தேவரும் - திரிமூர்த்திகளும, எனையவர் எனையவர் யாவர்-மற்றும எவ்வளவு மேமபட்டவர்களாய எததனை வகுபபினருணடோ அவர்களனைவரும், யாவையும்-மற்றை எல்லாப்பிராணிகளும, நினைவு அரும்-நினைததற்கும் அரியதான, இரு வினை - பெரிய காரியததை, முடிகக - நிறைவேற்றுதற்கு, நின்று உளோன் - அவதரிதது நிலைபெற்றுளளவன; (எ - று.)

'இருவினை' என்றது, இராவணவதததை. முனிவர் தேவர் முதலிய அனைவராலும் மற்றும அஃறிணையுயிர்களாலும தான் கொல்லப்படாதபடி இராவணன பிரமனிடம வரமவேணடிப்பெற்றுளளா னாதலால், அவனைக் கொல்லுதல் அவர்கள் யாவரும யாவையும நினைததற்கும் அரிதாயிற்று; 'முனைவரும' என்றது முதல் 'யாவர்' என்றதுவரை - உயர்திணையுயிர்களுள் தேவர்கணததவர்களையும, 'யாவை' என்றது - அஃறிணையில உயிருள்ளவற்றையும குறிககும. பி - ம்: — [1]வினையமும. (எரு)

வேறு.

எசுo. ஈட்டிய வலியு மேனா ளியற்றிய தவமும் யாணர்
கூட்டிய படையுந் தேவர் கொடுத்தநல் வரமுங் [1]கொட்புந்
தீட்டிய [2]பிறவு மெய்தித் திருத்திய வாழ்வு மெல்லா
நீட்டிய பகழி யொன்றா னுதலொடு நீக்க நின்றான்.

(இ - ள்.) ஈட்டிய வலியும் - (நீங்கள்) மிகுதியாகக்கொண்டுள்ள தேக பலத்தையும், மேல்நாள் இயற்றிய தவமும் - முன்னாளில் (நீங்கள்) செய்து வைத்துள்ள தவத்தின் வலிமையையும், யாணர் கூட்டிய படையும் - புதிது புதிதாக (நீங்கள்) சேர்த்துவைத்திருக்கிற ஆயுதங்களையும் சேனைகளையும், தேவர் கொடுத்த நல் வரமும் - தேவர்கள் (உங்கட்குக்) கொடுத்திருக்கிற சிறந்த வரங்களையும், கொட்பும் - (மற்றும் நீங்கள் கொண்டுள்ள) சிறப்புக்களையும், தீட்டிய பிறவும் - (நீங்கள் ஆங்காங்கு ஜயஸ்தம்பம்நாட்டி அவற்றில்) எழுதிவைத்துள்ள (பெயர் பிரதாபம் கீர்த்தி முதலிய) பிறவற்றையும், எய்தி திருத்திய வாழ்வும் - (நீங்கள்) அடைந்து பின்பு சீர்திருத்திக்கொண்ட அரசாட்சிச்செல்வங்களையும், எல்லாம் - மற்றும் உங்கள் சம்பந்தமுடையவை யனைத்தையும், நீட்டிய பகழி ஒன்றால் முதலொடு நீக்க - (நீண்ட தனது) அம்பொன்றினால் அடியோடு அழிக்குமாறு, நின்றான் - நிச்சயித்துநின்றவன், (அவன்); (எ - று.)

கொட்பு - மனத்தினகொள்கை யென்று கொண்டால், எண்ணமென்று பொருளாம். [1]கோட்பும் என்ற பாடத்துக்கு, பகுதி முதல் நீண்டதென வேண்டும். பி - ம்.—[2]அறிவுமிக்க. (எசுo)

எஎ. தேவரும் பிறரு மல்லன் றிசைக்களி றல்லன் றிக்கின்
காவல ரல்ல னீசன் கயிலையங் கிரியு மல்லன்
மூவரு மல்லன் மற்றை முனிவரு மல்ல [1]னெல்லைப்
பூவல யத்தை யாண்ட புரவலன் புதல்வன் போலாம்.

(இ - ள்.) (அந்தவில்வீரன், தேவரும் பிறரும் அல்லன் - தேவர்களும் மற்றை அசுரர்கள் முதலியோரு மல்லன்; திசைக்களிறு அல்லன் - (அஷ்ட) திக்கஜங்களு மல்லன்; திக்கின் காவலர் அல்லன் - (அஷ்ட) திக்பாலகர்களு மல்லன்; ஈசன் கயிலை அம் கிரியும் அல்லன் - சிவபிரானது அழகிய கைலாச கிரியு மல்லன், மூவரும் அல்லன் - திரிமூர்த்திகளு மல்லன்; மற்றை - மற்றும், முனிவரும் அல்லன் - இருடிகளுமல்லன்; எல்லை பூவலயத்தை ஆண்ட புரவலன் புதல்வன் போல ஆம் - பூமண்டலத்தின் எல்லை எவ்வளவு உண்டோ அவ்வளவையும் அரசாண்ட (தசரத) சக்கரவர்த்தியின் குமாரனாவன்; (எ - று.)

'புரவலன் புதல்வன்போலாம்' என்றவிடத்தில், 'போல்' என்றது - உவமைப்பொருள்தராமையால், ஒப்பில்போலியாய், அவன் உன்னால் வெல்லப்பட்ட தேவர்முதலியோரல்லன்; வெல்லப்படாத ஒரு சக்கரவர்த்தியின் புதல்வன் என்றவாறு. பி - ம்.—[1]ஒல்லை. (எஎ)

எ௰. போதமும் [1]பொருந்து கேள்விப புரையறு பயனும் பொய்தீர்
மாதவஞ் சார்ந்த தீரா வரங்களு [2]மற்று முற்றும்
யாதவ னினைந்தா னன்ன பயத்தன வேது வேண்டின்
வேதமு மறனுஞ் சொல்லு மெய்யற மூர்த்தி வில்லோன்.

(இ-ள்.) போதமும்-ஞானமும், பொருந்துகேள்வி புரை அறு பயனும் - பொருந்திய நூற்கேள்விகளினாற் பெறும குற்றமற்ற பயனும், பொய் தீர மா தவம் சார்ந்த தீரா வரஙகளும் பொய்ம்மையில்லாத பெரியதவத்தைச செய்து பெறுகின்ற நீஙகாதவரஙகளும், மற்றும் முற்றும் - மற்றும் எல்லாம், அவன் யாது நினைத்தான் அன்ன பயததன - அவன் என்னநினைத்தானோ அந்தப் பயனை விளைப்பனவாம்; ஏது வேண்டின்-(இஙஙன மாதற்குக) காரணத்தை (அறிய) விரும்பினால்,—வில்லோன் - அந்தவில்வீரன், வேதமும் அறனும் சொல்லும் மெய் அறம் மூர்ததி - வேதஙகளும் தர்மதேவதையும் துதிததுக் கூறும சததியமான தாமஸவருபி, (எ - று.)

யாவும் ஸாவசக்தனான கடவுளினது சஙகறபத்துக்கு உட்பட்டே நடக் கின்றன என்ற உணமையை உணாத்துவாா, 'யாது அவன் நினைத்தான் அன்னபயத்தன' என்றார். நினது புததி பலம் முதலிய சிறப்புகளெல்லாம அழியுமாறு அவன்நினைப்பின் அஙஙனமே தவறாமல் எளிதில் அழியுமென்று உணாததியவாறும். அஙஙனமாதற்குக் காரணம்-அவன் வேதப் பிரதிபாத்திய னும அறக்கடவுளும் தர்மஸ்வரூபியும ஸத்தியஸஙகல்பனுமான முழுமுதற் கடவு ளென்பது, 'ஏதுவேண்டின், வேதமும் அறனுஞ் சொல்லும் மெய்யற மூர்த்தி வில்லோன்'என விளககப்பட்டது. இயற்கைநுண்ணறிவு, செயற்கை நூலறிவு முதலிய அறிவுவகை யெலலாம், 'போதம்' எனறதில் அடங்கும். கேள்வியாவது - கேட்கப்படும நூற்பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் கூறக் கேட் டல்; இது, கறறவழி அதனின ஆய அறிவை வலியுறுததுவதும், கல்லாத வழியும அதனை யுண்டாக்குவதுமாய "கறறலிற் கேட்டலே நன்று"என்னும் படி சிறப்புறுதலால், 'பொருநதுகேள்வி' என விசேடிததுக கூறப்பட்டது. அக்கேள்வியின் குறறமற்ற நற்பயன்-வறுமை முதலியவறறால் மனந்தளர்ந்த விடதது அத்தளர்சசியை நீக்குதல், ஆன்றபெருமைதருதல், பேதைமை சொல்லாமை முதலியன. உபதேசமொழிகளை அநுபவமுடைய நல்லாசிரியா பக்கல் கேட்டலாகிய சிரவணம இஙகு 'கேள்வி'எனப்பட்ட தென்று கொண் டால, அதன்பயன் - அமமொழிப்பொருளைத தெளிய ஆராய்தலாகிய மநந மும், அப்பொருளைத தெளிநது இடைவிடாது பாவித்தலாகிய நிதித்யாஸந முமாம். பொயதீர மாதவம - கூடாவொழுக்கம முதலிய குறறமின்றித் திரி கரண சுததியுடன் செயயுந தவம; பழுதுபடுதலின்றிப் பயனதருந் தவ மெனினுமாம். தவஞ்செய்வாாககு உரிய விரதஙகளுள் வாயமை ஒன்றுதல் பற்றி, 'பொயதீாதவம' எனப்பட்டது என்றுங கொளளலாம. தலைமைத தேவாகளை உகப்பிதது அவாகளிடததி னின்று தாமதாம வேணடும் வரஙக

ளைப் பெறுதற்குத் தவம் கருவியாதலால், 'தவஞ்சார்ந்தவரங்கள்' எனப்பட்டன. அத்தவத்தின் சிறப்புக்கு ஏற்றபடி பெருவரங் கிடைத்தல்பற்றி, 'பொய்தீர்மாதவஞ்சார்ந்த தீராவரங்கள்' என்றார். அவ்வரபலம் எவர்க்கும் ஒழிக்க அரிதென்பதுதோன்ற, அதற்கு 'தீரா' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. பி - ம்:—[1]பொருந்துமவேள்விப். [2]மறறும்யாவும. (எஅ)

எகூ. காரணங் கேட்டி யாயிற் கடையிலா மறையின் கண்ணு
மாரணங் காட்ட மாட்டா வறிவினுக் கறிவு மன்னோன்
போரணங் கிடங்கர் கவ்வப் பொதுநின்று முதலே யென்ற
வாரணங் காக்க வந்தா னமரரைக் காக்க வந்தான்.

(இ - ள்.) காரணம் கேட்டி ஆயின் - (அந்த முதற்கடவுள் இங்ஙனம தசரதன் மகனுத் தோன்றுதற்குக்) காரணம் (என்னவென்று) கேட்பையானால்,—கடை இலா மறையின் கண்ணும - முடிவில்லாத [அநந்தமான] வேதங்களிலும், ஆரணம-(அவ்வேதத்தின ஞான காண்டமாகிய) உபநிஷத்துக்களிலும, காட்டமாட்டா-(இன்ன தனமையனென்று) முழுவதுங் காட்ட முடியாத, அறிவினுக்கு அறிவும அன்னோன் - (எல்லாப் பொருள்களையும்) அறிகின்ற அறிவுக்கும ஓர் அறிவை யொத்தவனும,—போர் அணங்கு இடங்கர் கவ்வ - போரிலே வருத்தத்தைச் செய்கின்ற முதலையானது கவ்விக் கொள்ள, (அதனால வருந்தி), பொது நினறு முதலே என்ற - (இன்னகடவுளென்று பெயர்குறித்துக் கூப்பிடாமற்) பொதுப்பட ஆதிமூலமே! என்று கூவியழைத்து நின்ற, வாரணம - யானையை (கஜேந்திராழ்வானை), காக்க - பாதுகாத்தற்கு, வந்தான் - (முன்பு ஓடி) வந்தவனுமான அந்த ஸ்ரீமந் நாராயணனே, அமரரை காக்க வந்தான் - (அரக்கர்களால் வருந்திய) தேவர்களைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டு (இங்ஙனம்) அவதாரஞ் செய்தருளினான்; (எ - று.)

மறை ஆரணம் என்பன வேதத்தின் பரியாய நாமமாக வழங்கினும், இங்கு இரண்டுங் கூறியதனால், 'மறை' என்றது - வேதத்தின் பூர்வபாகமாகிய கர்மகாண்ட மென்றும், 'ஆரணம்' என்றது - வேதத்தின் அந்தமாகிய உபநிஷத்து என்றும் பகுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. வேதம் பரம்பொருளின் சொரூபத்தை முழுவதும் சொல்லமாட்டாது மீண்டமையை, அவ்வேதங் கூறுதல்கொண்டே யுணரலாம். 'கண்ணும்' என்ற எழுனுருபையும், உம்மையையும், 'ஆரணம்' என்பதனோடுங் கூட்டுக. அறிவுக்கு அறிகிற சக்தியை யளித்தவனும், அறிவுக்கு ஏற்ற விஷயமாகுபவனும் அவனே யென்பது, 'அறிவினுக்கறிவுமன்னோன்' என்றதன் கருத்து.

கஜேந்திராழ்வான் இன்னதெய்வமென்று பெயர்குறியாது 'ஆதிமூலமே!' என்று பொதுப்படக் கூப்பிட்டபொழுது திருமாலல்லாத பிற தேவரெல்லாரும் தாம்தாம் அச்சொல்லுக்குப் பொருளல்லரென்று கருதி யொழிய, அதற்கு உரிய அத்திருமால்தானே வந்து அருள்செய்தமை,

கருதத்தக்கது; "அழைத்தது செவியிறகேட்டும் அயனரனுதியயோர், புழைக்கை வெங்கரிமுன் காப்பபுகுந்தில ராதியாகித், தழைத்தகாரணனே யென்ற தனிப்பெயர்ப் பொருள்யாமல்லோம், இழைதத காரியம் யாமாவோ மென் செய்து மா வின்றென்றார்" என்ற ஸ்ரீ பாகவததததையுங் காண்க. திருமாலே பரம்பொருளென்ற உண்மையை இங்ஙனங் காரணங்காட்டி வெளியிட்டார். ஒரு விலங்கினால் மற்றொரு விலங்கிற்கு சேர்ந்த துன்பத்தைத் தான் இருந்த இடத்தி லிருந்துகொண்டே தீர்ப்பது ஸர்வஸக்தனான எம்பெருமானுக்கு மிகவும் எளிதேயாயினும், அப்பெருமான் அங்ஙனஞ் செய்யாது தனது பேரருளினால் அரைகுலையத் தலைகுலைய மடுக்கரைக்கே வந்து உதவின மகா குணத்தில் ஈடுபட்டு, 'வாரணங் காகக வந்தான்' என்றார். (எக)

அ0. மூலமு நடுவு மீறு மில்லதோர் மும்மைத் தாய
காலமுங் கணக்கு நீத்த காரணன் கைவி லேந்திச்
சூலமுந் திகிரி சங்குங் கரகமுந் துறந்து தொல்லை [ன்.
யாலமு மலரும் வெள்ளிப் [1]பொருப்பும் விட்டயோத்தி வந்தா

(இ - ள்.) மூலமும நடுவும் ஈறும் இல்லது - ஆதி மத்திய அந்தங்களில்லாததான, ஓர் மும்மைதது ஆய காலமும - மூன்று வகைப்பட்ட காலத்தின் எல்லையையும், கணக்கும - (மறறும இடம் குணம் செயல் முதலியவற்றின்) எல்லைகளையும, நீதத - கடந்துநின்ற, காரணன்-(எல்லாப்பொருள்களுக்குங்) காரணபூதனான அந்த முழுமுதற்கடவுள்தானே, சூலமும் திகிரி சஙகும் கரகமும் துறநது கை வில் ஏந்தி - சூலாயுததததையும சங்கசக்கரங்களையும் கமண்டலத்தையும் (தன்கைகளிற் கொள்ளாது) விட்டுக் கையில் வில்லை யேந்திக் கொண்டு, தொல்லை ஆலமும் அலரும் வெள்ளிப்பொருப்பும விட்டு அயோத்தி வந்தான் - பழமையாகத தனக்கு உரிய இடங்களாகின்ற ஆலிலையையும் தாமரைமலரையும கைலாசகிரியையும் இடமாகக்கொள்ளாது விட்டு அயோத்தியாபுரியை இடமாககொண்டு அங்குவநது திருவவதரித்தான்; (எ -று.)

திரிமூர்ததிஸ்வரூபியாய்ப்படைத்தல் காத்தல் அழிததல் தொழில்களை நடததுகின்ற ஜகத்காரண பூதனான ஸர்வேசுவரனே அத்திரிமூர்ததிஸ்வரூபங்களிற கைககொள்ளுகின்ற சூலம்முதலியவற்றை விட்டுக் கையில்வில் லேந்தி அம்மும்மூர்ததி கட்கு உரிய இடமாகின்ற ஆலிலை முதலியவற்றை விட்டு அயோததியில்வந்து தோன்றினனென்பதாம். சூலம் - அரன் கையிலேந்துவது, திகிரியும், சங்கும் - அரி கைகளிலேந்துவன. கரகம் - ஜலபாத்திரம். குண்டிகை இது, அயன் கையிலேந்துவது. ஆலிலை - திருமால் பிரளயததிற பள்ளிகொள்ளுமிடம். அது அநாதியான ஆதிசேஷனது அம்சமாதலால, அதற்கு 'தொல்லை' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. திருமாலின் நாபிததாமரைமலர் - பிரமன் தோன்றிவாழுமிடம். வெள்ளிமலையாகிய கைலாசம் - சிவபிரான் வாழு மிடம்.

காலம் நித்தியமாதலால், அதற்கு 'மூலமும் நடுவும் ஈறும் இல்லது' என்ற அடைமொழி கொடுத்தார். 'ஓர் மும்மைத்தாய காலம்' என்றது, இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு எனக் காலம் மூன்றுவகைப்படுதலால், அக்காலத்தின் கழிவினாலுண்டாகிற பரிணாமங்களையுடைய னாகாதவ னென்பது, 'காலம் நீத்தகாரணன்' என்பதன் கருத்து. அநந்தமான [வரம்பில்லாத] ஞானம் காட்சி இன்பம் ஆற்றல் குணம் செயல் முதலியவற்றையுடையா னென்பது, 'கணக்குநீத்த' என்றதனாற் போதரும். ஆதிபகவனை 'காரணம்' என்ற சொல் லினால் வேதம் குறித்தல், இங்குக் கருதத்தக்கது. மும்மையென்பது மூன்று என்னும் பொருளையே யுணர்த்தியதனால், இதில் 'மை' - பகுதிப்பொருள விகுதி. பி - ம்:—[1]குன்றநீத்து. (௮௦)

௮௧. அறந்தலை நிறுத்தி வேத மருள்சுரந் தறைந்த நீதித்
திறந்தெரிந் துலகம் பூணச் செந்நெறி செலுத்தித் தீயோ
ரிறந்துக நூறித் தக்கோ ரிடர்துடைத் தேக [1]விண்டு
பிறந்தனன் [2]றன்பொற் பாத மேத்துவார் பிறப்ப றுப்பான்.

(இ - ள்.) தன் பொன் பாதம் ஏத்துவார் பிறப்பு அறுப்பான் - தனது அழகிய திருவடிகளைத் துதிப்பவர்களுடைய பிறப்பைப்போக்கி யருள்பவ னான, விண்டு - அந்த ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு,—அறம் தலை நிறுத்தி - தருமத்தை எங்கும் நிலைநிற்கச்செய்து, வேதம் அருள் சுரந்து அறைந்த நீதி திறம் உலகம் தெரிந்து பூண செம் நெறி செலுத்தி-வேதங்கள் (ஜனங்களிடத்திற்) கருணை கூர்ந்துசொல்லிய நீதிவகைகளை உலகத்தார் அறிந்து மேற்கொண்டொழுகும் படி (அவர்களைச்) செவ்வையான வழியிலே செலுத்தி, தீயோர் இறந்து உக நூறி - கொடியவர்கள் இறந்தொழியும்படி அழித்து, தக்கோர் இடர் துடைத்து - நல்லவர்களுடைய துன்பங்களைப் போக்கி, ஏக - (பின்பு தன்னு டைச்சோதிக்கு) எழுந்தருளுமாறு, பிறந்தனன் - (அயோத்தியில்) திருவவ தரித்தான்; (எ - று.)

உலகமெங்கும் தருமத்தை நிலைநிறுத்துதலும், உயிர்கள் நல்வழி தீவழி களை நன்றாகப்பகுத்துணர்ந்து நடந்து நற்கதிபெறவேண்டுமென்று இயல்பாக எழுந்த பரமகிருபையால் தன்கட்டளைரூபமான வேதங்களில் வெளியிட்ட முறைமைகளை உலகத்தார் உணர்ந்து ஒழுகுமாறு அவர்களைச் சன்மார்க்கத் திற் செலுத்துதலும், துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ் செய்தலுமாகிய அவதாரத்தின் பயன்கள், இங்கு எடுத்துக்காட்டப்பட்டன. தனது திரு வடிகளைத் துதிப்பவர் மீளவும் ஒரு பிறப்பெடுக்கவேண்டாதபடி அவரது கரும மனைத்தையும் போக்கி அவர்க்கு முத்தியருள்பவ னென்பார், 'தன்பொற் பாத மேத்துவார் பிறப்பறுப்பான்' என்றார். இதனால் எம்பெருமானது பரத்வத்தை வெளியிட்டு, அங்ஙனமுள்ளவன் உயிர்களைக்காத்தற்கு அருளினால் இங்ஙனம் மனிதனாய்ப்பிறந்தன னென அவனது சௌலப்பி யத்தையுங் குறித்தார். விண்டு - விஷ்ணு என்ற வடசொல்லின்சிதைவு;

எங்கும் வியாபித்துள்ளவன் என்று பொருள். பி - ம்:—[1]ஈண்டுப். [2]பிறவி நோய்க்குமருந்திவன் பிறிதொன்றுண்டோ. (௮௧)

௮௨. அன்னவற் கடிமை செய்வே னாமமு மனுமனென்பே
னன்னுத றன்னைத் தேடி நாற்பெருந் [1]திசையும் போந்த
மன்னரிற் றென்பால் வந்த தானைக்கு மன்னன் வாலி
தன்மக [2]னவன்றன் றூதன் வந்தனென் [3]றனியே னென்றான்.

(இ - ள்.) அன்னவற்கு அடிமை செய்வேன் - அத்தன்மையனான சக்கரவர்த்தித் திருமகனுக்கு அடிமைத்தொழில்செய்பவன் யான்; நாமமும் அநுமன் எனபேன் - பெயர் அநுமானென்று சொல்லப்படுவேன்; நன்னுதல் தன்னை தேடி - அழகியநெற்றியையுடையவளான சீதாபிராட்டியைத் தேடிக் கொண்டு, நால் பெருந் திசையும் போந்த - பெரியதிக்குகள் நான்கிற்குஞ் சென்ற, மன்னரில் - தலைவர்களுள், தென் பால் வந்த தானைக்கு மன்னன் - தென்திசையில் வந்த சேனைக்குத் தலைவன், வாலி தன் மகன் - வாலியின் குமாரனான அங்கதனாவன். அவன் தன் தூதன் - அவனது தூதனாய், தனியேன் வந்தனென் - நானொருவன் இங்கு வந்தேன், என்றான் - என்று (இராவணனைநோக்கி அநுமான்) கூறினான்; (எ - று.)

தானையின் அளவு, இரண்டுவெள்ளம். "குடதிசைக்கட் சுடேணன் குபேரன்வாழ், வடதிசைக்கட் சதவலி வாசவ, னிடதிசைக்கண் வினதன் விறற்றரு, படையொடேறுப் படாவெனப் பன்னினான்" என்று கிட்கிந்தா காண்டத்து நாடவிட்டபடலத்தில் கூறியதுகொண்டு, பிறதிசைகளிற் சீதையைத் தேடிச்சென்ற வானரத்தலைவர்களின் பெயரையுணர்க. பி - ம்:—[1]திசையிற். [2]அவனதேவல். [3]தமியேன். (௮௨)

௮௩.—வாலியின்யோகக்ஷேமங்களை இராவணன் விசாரித்தல்.

என்றலு மிலங்கை வேந்த னெயிற்றின மெழிலி நாப்பண்
மின்றிரிந் தென்ன நக்கு வாலிசேய் விடுத்த தூத
வன்றிற லாய வாலி வலியன்கொ லரசின் வாழ்க்கை
நன்றுகொ லென்ன லோடு நாயகன் றூத னக்கான்.

(இ - ள்.) என்றலும் - என்று (அநுமான்) சொன்னவுடனே,—இலங்கைவேந்தன் - இராவணன்,—எயிறு இனம்-(தனது) பல்வரிசைகள், எழிலி நாப்பண் மின் திரிந்து என்ன - மேகத்தின் நடுவிலே மின்னல் உலாவினாற் போன்றனவாகும்படி, நக்கு-சிரித்து, வாலி சேய் விடுத்த தூத - வாலியின் மகனால் அனுப்பப்பட்ட தூதனே!—வல் திறல் ஆய வாலி வலியன் கொல்-மிக்க பலமுடையவனான வாலி சௌக்கியமாயிருக்கின்றனனோ? அரசின் வாழ்க்கை நன்று கொல் - (அவனது) அரசாட்சி நன்றாக நடந்துவருகின்றதா?' என்னலோடும் - என்று வினவிய அளவிலே, நாயகன் தூதன் நக்கான் - அனைத்துக்குந் தலைவனான ஸ்ரீராமபிரானது தூதனாகிய அநுமான் சிரித்தான்; (எ-று.)

யாரோ ஒருபெரியபகைவன் அல்லது ஒருபெரும்பகைவனது ஏவலாளன் என்று கருதப்பட்ட இவ்வானரன் தனது நண்பனான வாலியின் மகனது

தூதனெனத் தெரிந்தமை பற்றியும், தனது நண்பனுடைய மகனது தூதனும் வந்த இவனு இவ்வளவு தீமை செய்தானென்பது பற்றியும், இராவணன் சிரித்தான். 'வன்திறலாய வாலி' என்று இவனால் நன்குமதித்து உயர்த்திக் கூறப்பட்டவன் தனது தலைவனான இராமபிரானால் அன்றைக்கே எளிதில் அழிக்கப்பட்டதைக் கருதி, அநுமான் நகைத்தான். கருநிறத்தவனான இராவணன் தனது பத்து முகங்களிலும் சிரிக்கிறபோது அவனது வாய்களினின்று வெளிவிளங்கிய பற்களின்ஒளிக்கு, 'எழிலிநாப்பண மின்திரிந்து' என உவமை கூறினர். 'வன்திறலாய' என்றது, வாலுக்கும் அடைமொழியாகத் தகும். (அ௩)

அச.—வாலியிறந்த செய்தியை அநுமான் கூறுதல்.

அஞ்சலை யரக்க [1]பார்விட் டந்தர மடைந்தா னன்றே
வெஞ்சின வாலி மீளான் வாலும்போய் [2]விளிந்த தன்றே
யஞ்சன மேனி யான்ற னடுகணை யொன்றான் [3]மாழ்கித்
துஞ்சின னெங்கள் வேந்தன் சூரியன் றோன்ற லென்றான்.

(இ - ள்.) அரக்க - ராக்ஷஸனே! அஞ்சலை - பயப்படாதே: வெம்சினம் வாலி - கொடியகோபத்தையுடைய வாலியானவன், அன்றே - அப்பொழுதே [சிலமாதங்களுக்குமுன்னமே யென்றபடி], பார் விட்டு அந்தரம் அடைந்தான்- இந்நிலவுலகத்தைவிட்டு வானுலகம் போய்ச்சேர்ந்தான்; மீளான் - இனித் திரும்பிவரமாட்டான; அன்றே - அவனிறந்துபோன அப்பொழுதே, வாலும் போய் விளிந்தது - (அவனது) வாலும் (அவனோடுகூடவே) அழிந்து போயிற்று; அஞ்சனம் மேனியான் தன் அடு கணை ஒன்றால் மாழ்கி துஞ்சினன் - மைபோன்ற கரிய நிறமுடையவனான இராமபிரானது பகையழிக்க வல்ல அம்பொன்றினாலே வருந்தியிறந்தனன் (அவ்வாலி); எங்கள் வேந்தன் சூரியன் தோன்றல் - (இப்பொழுது) எங்கட்கு அரசன் சூரிய குமாரனான சுக்கிரீவன்; என்றான் என்று (இராவணனைநோக்கிக்) கூறினன், (அநுமான்).

"கன்னெடுந்தோளாய் கலங்கினென் வாலாற்கட்டுண்டு பட்டது கிடக்க, இன்னமும்பொரவோ இனிச்செரு அமையும் இன்று நின்தோழன் நான" என்று நீ அஞ்சிப் பணிவு கூறும்படி உன்னைவென்றவனான வாலியை ஓர் அம்புகொண்டு எளிதிற்கொன்றிட்டவன் இராமபிரான் என, அப்பெருமானது போராற்றலை இராவணனுக்கு எடுத்துக்கூறினன் அநுமான். 'அங்ஙனம் உன்னைக்கட்டிவருத்திய மகாபலசாலியான வாலியைக்குறித்தும் அவனது மிக்கவலிமையுள்ள வாலைக்குறித்தும் இனி நீ சிறிதும்அஞ்சவேண்டா, அவனும் தொலைந்தான், அவனது வாலும் போயிற்று' என்றனன் அநுமான். வாலியிடத்தும் அவன் வாலினிடத்தும் இராவணனுக்கு உள்ள மிக்க அச்சத்தை எடுத்துக்காட்டி அவனைப்பரிகசிக்கும் கருத்தினாலேயே 'அஞ்சலை' என்றும், 'பார்விட்டந்தரமடைந்தானன்றே வெஞ்சினவாலி' என்றதன்பின் 'மீளான்' என்றும், அதன்பின்னும் 'வாலும் போய் விளிந்ததன்றே' என்றும் கூறினான். வாலியின் போராற்றலைக் கண்கூடாக அறிந்த இரா

வணன் 'பாரவிட்டந்தரமடைந்தான்' என்று அநுமான் கூறியதைக் கேட்ட வளவிலே தேவலோகத்துக்குப் போயிருப்பனென்று பொருள் கொண்டு இனி அவன் இங்குவரவுகூடு மென்று கருதுவனென்னுங் கருத்தினால், அநுமான் 'மீளான்' என்று கூறி ஐயமகற்றின னென்று கொள்ளலாம். 'அரக்க' என விளித்தது, அலக்ஷ்யத்தைக் காட்டும். 'அன்றே' என்றது - எங்கள் அரசனான சுக்ரீவனும் இராமபிரானும் நண்புகொண்ட அந்நாளி லேயே யென்றபடி.

திக்குவிசயஞ்செய்யப்புறப்பட்டு யாவரையும்வென்ற இராவணன், ஒரு காலத்தில் வாலியோடு போர்செய்யக்கருதிக் கிஷ்கிந்தாபட்டணஞ் சேர்ந்து, அப்பொழுது அவன் அங்கு இல்லை யென்றும், வழக்கப்படி நாற்கடலிலும் நீராடி நித்தியகருமமமுடிக்கச் சென்றுள்ளானென்றும் அறிந்து, தென்கடற் கரைக்குச்சென்று, அங்கு மந்திரஜபஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற வாலியைப் பார்த்து, அவனைத் தந்திரமாக எளிதிற்பிடித்துக்கொள்ளுதற்பொருட்டு அடி ஓசைப்படாமல் மெதுவாய்நடந்து அவன் பின்னே சேர, அதனைக் கீழ்க் கண்ணாற்கண்டவாலி, முன் ஜாக்கிரதைப்பட்டு கிட்டவந்து தன்னைக்கட் டத்தொடங்கியவுடனே இராவணனைக் கக்கத்தில் இடுக்கி வாலினாற் சுற் றிக்கொண்டபடியே ஆகாயமார்க்கமாய்ச்சென்று மற்றைக் கடல்களிலுஞ் சென்று நியமங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு தனது நகரமடைந்து இராவ ணனைக் கீழேவிட, அவன் தன்வரலாறுகூறித் தன்குற்றம் பொறுக்கவும் தன்னை நட்பாகக்கொள்ளவும் வேண்டி அவனது நட்பைப் பெற்றன னென்ற வரலாற்றை உத்தரகாண்டத்தில் வாலிவரலாற்கட்டுண்ட படலத் திற் பரக்கக்காணலாம். பி - ம்:—[1]மாண்டதவ்வுறவியாண்டுமாண்ட. [2]வீழ்ந் ததன்றே. [3]வாலி. (அ௪)

அ௫—மற்றும் இராவணன் சிலவினவுதல்.

என்[1]னுடை யீட்டி னாலவ் வாலியை யெறுழ்வா யம்பா
லின்னுயி ருண்ட திப்போ தியாண்டையா னிராம னென்பா
னன்னவன் றேவி தன்னை யங்கத னாட லுற்ற [வான்.
தன்மையை யுரைசெய் கென்னச் சமீரணன் றனயன் [2]சொல்

(இ - ள்.) 'அ வாலியை - அந்தவாலியை, எறுழ் வாய் அம்பால் - வலிய நுனியையுடைய அம்பினால், இன் உயிர் உண்டது - (இராமன்) இனிய உயிரைக் கவர்ந்து [கொன்றது], என் உடை ஈட்டினால் - எனது டைய நிமித்தத்தால்? இராமன் என்பான் - அந்த இராமனெனப்படுபவன், இப்போது யாண்டையான் - இப்பொழுது எவ்விடத்தி லிருக்கின்றான்? அன்னவன் தேவிதன்னை அங்கதன் நாடல்உற்ற தன்மையை - அவ்விராம னது மனைவியான சீதையை (அவனாற்கொல்லப்பட்ட வாலியின்மகனான) அங்கதன் தேடத்தொடங்கியவகையை, உரை செய்க - சொல்வாயாக,' என்ன - என்று (இராவணன்) வினவ,—சமீரணன் தனயன் சொலவான் - வாயுகுமாரனான அநுமான் சொல்பவனானான்; (எ - று.)—அதனை, அடுத்த இரண்டுகவிகளிற் காண்க.

ஏறும் - வலிமையுணர்த்தும் உரிச்சொல். ஏறுவாய்அம்பு - வலிமை வாய்ந்த அம்பு எனினுமாம். ஸமீரணன என்ற வடமொழிப்பெயர் - நன்கு சஞ்சரிக்கும் இயல்புடையவனென்று காரணப்பொருள் பெறும். பி - ம்:—[1]இடையீட்டினால் [2]சொன்னான். (அ௯)

அசு.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-ஒருதொடர்.அநுமான்சொல்லும் உத்தரம்.

தேவியை நாடி வந்த செங்கணாற் கெங்கள் கோமா
னாவியொன் றாக நட்டா னருந்துயர் துடைத்தி யென்ன
வோவியர்க் கெழுத வொண்ணா வுருவத்த னுருமை யோடுங்
கோவியற் செல்வ முன்னே கொடுத்துவா லியையுங் கொன்றான்.

(இ - ள்.) தேவியை நாடி வந்த - (தன்) மனைவியான சீதையைத் தேடிக்கொண்டுவந்த, செம் கணாற்கு - சிவந்த கண்களையுடையவனான இராம பிரானுடனே, எங்கள் கோமான்-எங்கள்தலைவனான சுக்ரீவன், ஆவி ஒன்று ஆக நட்டான்-(இருவர்களும்) உயிரொன்றேயென்னும்படி சிநேகங்கொண்டு, அரு துயர் துடைத்தி என்ன - (எனக்கு வாலியினால்நேர்ந்துள்ள) போக்கு தற்குஅரிய துன்பத்தைப் போக்குவாய்' என்று வேண்ட,—ஓவியர்க்கு எழுத ஒண்ணா உருவத்தன் - சித்திரமெழுதவல்லார்க்கும் எழுதமுடியாத வடிவழகையுடையவனான ஸ்ரீராமன், உருமையோடும் கோ இயல் செல்வம் முன்னே கொடுத்து - (சுக்கிரீவன்மனைவியான) ருமையென்பவளையும்(வாலியினது) அரசியற் செல்வத்தையும் முன்னே (சுக்கிரீவனுக்கு வாக்தானமாகக்) கொடுத்து, வாலியையும் கொன்றான் - (அதற்குஏற்ப உடனே) வாலியை யுங் கொன்றிட்டான்; (எ - று.)

ருக்ஷரஜஸ் என்னும் வாநரராஜன் இறந்தபின் அவனது மூத்தமகனான வாலி பட்டாபிஷேகஞ்செய்யப்பெற்றுச் சுக்கிரீவனை இளவரசனாகக்கொண்டு கிஷ்கிந்தையை ஆளுங் காலத்தில், மாயாவியென்னும் அசுரவீரன் வந்து வலியப் போர்க்கு அழைக்க, வாலி தம்பியுடன் சென்று அவனை எதிர்த்துப் பொருகையில், அவன் அஞ்சியோடி ஒரு பிலத்தினுள்ளே செல்ல, வாலி சுக்கிரீவனைப் பிலவாயிலிற் காவல்வைத்துவிட்டு உள்ளேசென்று அவனைத்தொடர்ந்து போர்செய்து கொண்டிருக்கையில், பலமாதங்கள் கழிந்தபின், இரத்தவெள்ளம் வெளிப்பட்டது கண்டு, சுக்கிரீவன் அவ்வசுரனால் வாலி கொல்லப்பட்டானென்று மாறாகக்கருதி, அவ்வரசன் வெளிவராதபடி அப்பிலவாயிலைப் பெருங்கல்லால் மூடிவிட்டு, வருத்தத்தோடு நகரஞ் சேர்ந்து, அமைச்சர்கள் வேண்டுகோளின்படி தான் அரசுபெற்று வாழ, அங்கு அரசனைக் கொன்ற வாலி, மீண்டுவந்து, பிலவழியையடைத்திருந்த கல்லைக் காலாலுதைத்துத் தள்ளிவிட்டுப் பட்டணஞ்சேர்ந்து செய்தியறிந்து, அரசாட்சி விருப்பத்தாலும் தன்மனைவியான தாரையைக் கவர்ந்து கொள்ளவேண்டுமென்னுங் கருத்தினாலும் சுக்கிரீவன் இவ்வாறுசெய்தானென்று மாறாக எண்ணி அவன்மேல் மிகவுங்கோபங் கொண்டு, அவன் வந்து தன்காலில் விழுந்து எவ்வளவு வேண்டவும்

கொடாமல் இராச்சியத்தையும் அவன் மனைவியான ருமையையும் கவர்ந்து கொண்டு அவனை யடித்துத்துரத்தித் தொடர்ந்துசென்று பலவிடங்களிலும் பொருது தாக்க, அவன்தோற்று ஓடிச்சென்று ரிசியமூகபருவதத்தில் மதங்க முனிவர் ஆச்சிரமங்கொண்டு வீற்றிருக்கிற வனத்தைச் சேர்ந்தான்; மதங்க முனிவரதுசாபத்தால் வாலி வரத்தகாத அவ்வாச்சிரமத்திலே அநுமான் நீலன் முதலிய சிலருடனே சுக்கிரீவன் பதுங்கிவசிக்கிறபோது ஒருநாள் சீதையைத் தேடிக்கொண்டு இலக்குமணனுடன்வந்த இராமபிரானோடு அநுமான் மூலமாகச் சுக்கிரீவன் சிநேகஞ் செய்துகொள்ள, அச்சுக்கிரீவன் வேண்டுகோளின்படி ஸ்ரீராமன் வாலியைக்கொன்று ருமையையும் அரசாட்சியையும் சுக்கிரீவனுக்கு அளிப்பதாக முதலில் வாக்குத்தத்தஞ்செய்து பின்பு அங்ஙனமே வாலியைத் தந்திரமாகக்கொன்று சுக்கிரீவனுக்குக் கிஷ்கிந்தையாகரத்தில் முடிசூட்டிவைத்தனன் என்ற விவரம், கிஷ்கிந்தாகாண்டத்திற் பரக்கக்கூறப்பட்டது. வாலி முன்னமே இராவணனுடன் அக்கினிசாக்ஷியாக நட்புக்கொண்டிருந்தது பற்றி, அவனைத் தான் உதவியாகக்கொண்டால் இராவணாதிதுஷ்டர்களைத் தொலைக்க வகையில்லாமையால், இராமன் வாலியை நண்பாகக்கொள்ளாமல், சரணமடைந்த சுக்கிரீவனது வேண்டுகோளின்படி அவ்வாலியை வதைத்திட்டன னென்க. பகைவன் எவ்வளவுவலியனாயிருப்பினும் அவனைத் தவறாமல் வெல்லுதல்கூடு மென்ற துணிவினால், முன்னமே கொடுத்தனன்; இங்ஙனமே, பின்பும், இராவணனைத் தவறாது கொல்லலாகு மென்னுந் துணிவினால் முன்னமே விபீஷணனுக்கு இலங்கையரசு முடி சூட்டுதல் காண்க.

செங்கணான் - உத்தமவிலக்கணமாகிய செவ்வரிபரந்த கண்களையுடையவன். 'செங்கணாற்கு' என்றது - உருபுமயக்கம். ஓவியர் - சித்திரகாரர். 'ஓவியர்க்கு எழுதவொண்ணா உருவத்தன்' என்றது, இராமபிரானது திவ்விய சௌந்தரியாதிசயத்தைக் காட்டும். ருமா என்ற வடசொல், 'உருமை' என விகாரப்பட்டது. கோவியல - இராஜாங்கம். (௮௬)

௮௭. ஆயவன் றன்னோ டாண்டோ ரிங்களோர் நான்கும் வைகி
மேயவெஞ் [1]சேனை சூழ வீற்றினி திருந்த வீரன்
போயினி நாடு மென்னப் போந்தனம் புகுந்த தீதென
றேயவன் றூதன் சொன்னா னிராவணனிதனைச்சொன்னான்.

(இ - ள்.) ஆயவன்தன்னோடு - அந்தச்சுக்கிரீவனுடனே, ஆண்டு - அவ்விடத்திலே,—ஓர் திங்கள் ஓர்நான்கும் வைகி - நான்குமாதகாலமளவுந்தங்கி, மேய வெம் சேனை சூழ இனிது வீற்றிருந்த - வந்துகூடிய பயங்கரமான வானரசேனைகள் தனது சுற்றிலும் திரள (அவற்றின் நடுவிலே) இனிமையாக வீற்றிருந்த, வீரன் - வீரனான ஸ்ரீராமன், இனி போய நாடும் என்ன - 'இனி (நீங்கள்) சென்று (சீதையைத்) தேடுங்கள்' என்று கட்டளையிட, போந்தனம் - (நாங்கள்) தேடிவந்தோம்; புகுந்தது ஈது - நடந்தசெய்தி இது, என்று,—, ஏயவன் தூதன் சொன்னான் - (தன்னை) ஏவியனுப்பிய தலைவனான இராம

பிரானது தூதனாகிய அநுமான் கூறினான்; (அதுகேட்டவளவில்), இராவணன் இதனை சொன்னான் - இராவணன் இந்தவார்த்தையைச் சொல்லலானான்; (எ - று.)—அதனை, அடுத்த இரண்டு கவிகளிற் காண்க.

சிநேகித்த சுக்கிரீவனது காரியமாகிய வாலிவதத்தை இராமன் செய்த பின்னர் மழைக்காலம் நேர்ந்ததனால், அக்காலம் கழியுமளவும் இராமபிரான் கிஷ்கிந்தாபுரியைச்சார்ந்த ரிசியமூககிரியில் தங்கியிருந்து, அதன் பின்னர், சுக்கிரீவனால்வருவிக்கப்பட்ட வானரசேனைகளைக்கண்டு அவர்களில் அங்கதன் முதலிய தலைவர்களைச் சேனையுடன் சென்று சீதையைத் தேடிவருமாறு அனுப்பினனென்க. 'ஓர்திங்கள் ஓர்நான்கும் வைகி' என்ற தொடரிலுள்ள 'ஓர்' என்ற சொல் இரண்டனுள், முந்தியதை அசையாகக்கொள்க. 'ஏயவன் தூதன்' என்றது, தன்னை ஏவிய தலைவனது காரியமே கருத்தாயுள்ள தூதனென்றபடி. 'ஏயவன்' என்றது அங்கதனை யென்பர் ஒருசாரார். பி ம்·— [1]சேனையோடும்வீற்றிருந்தானைவீரன். (அஎ)

அஅ.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்: இராவணன் பரிகசித்துச் சில கூறுதல்.

உங்குலத் தலைவன் றன்னோ டொப்பிலா வுயர்ச்சியோனை
வெங்கொலை யம்பிற் கொன்றாற் காட்டொழின் மேற்கொண் டீரே
லெங்குலப் புறுநுஞ் சீர்த்தி நும்மொடு மியைந்த தென்றான்
மங்குலிற் பொலிந்த ஞால மாதுமை யுடைத்து மாதோ.

(இ - ள்.) உம குலம தலைவன் தன்னோடு ஒப்பு இலா உயர்ச்சியோனை- உங்கள்குலத்துக்குத்தலைவனாக இருந்தவனோடு ஒப்பற்றமேன்மையையுடையவனுமான வாலியை, வெம கொலை அம்பின் கொன்றாற்கு - கொடியகொலையைச் செய்கின்ற அம்பினாற் கொன்றிட்டவனான இராமனுக்கு, ஆள் தொழில் மேற்கொண்டீர் ஏல் - அடிமைசெய்யுந்தொழிலை (நீங்கள்) ஏற்றுக்கொண்டீராகின் என்றால், நும் சீர்த்தி எங்கு உலப்பு உறும - உங்கள்கீர்த்தி எப்படி அழிவு பெறும்? நும்மொடும் இயைந்தது என்றால் - (உங்களினம் குலத்தலைவனான பெரியோனைக் கொன்றவனுக்கு அடிமைத்தொழில்செய்யத் தலைப்பட்டபின்னும் உங்கள்புகழ் அழிவடையாமல்) உங்களோடு கூடியிருந்த தென்றால், மங்குலின் பொலிந்த ஞாலம் மாதுமை உடைத்து -மேகத்தினால் வளம்பெற்று விளங்குகின்ற இந்நிலவுலகமானது பெண்களின் தன்மையான பேதைமையை யுடையது; (எ - று.) மாது ஓ - ஈற்றசை.

எங்கு உலப்பு உறும் - எவ்வாறு அழிவடையும்? வினாவகையால், அழிவுறாது என்று பொருள்படும்; என்றது, தவறாது அழிந்திடுமென்ற கருத்தையே பரிகாசத்தாற் கூறியதாம். கீர்த்தியாவது உலகம்உயர்த்துக்கூற நிலைபெறுஞ்சொல்லே யாதலால், இனிமேலும் உங்கள்கீர்த்தி அழியாதிருப்பின் அது உலகத்தாரது பேதைமையின் காரியமன்றோ?

என்பது, 'நும்மொடு பிணைந்ததென்றால் ஞாலம் மாதுமையுடைத்து' என்ற தன் கருதது. மாதுமை - மாதின் தன்மை. "நுண்ணறிவுடையோர் நூலோடு பழகினும், பெண்ணறிவென்பது பெரும்பேதைமைத்தே" என்பவாதலால், பேதைமை, 'மாதுமை' எனப்பட்டது. உங்குலத்தலைவன் தன்னோடு - சுக்கிரீவனோடு, ஆட்டொழில் மேற்கொண்டீரேல் என்று உரைப்பாருமுளர். (அஅ)

அகூ. தம்முனைக் கொல்வித் தன்னாற் கொன்றவற் கன்பு சான்ற
வும்மினத் தலைவ னேவ யா[1]தெனக் குணர்த்த லுற்ற
தெம்முனைத் தூது வந்தா யிகல்புரி தன்மை யென்னை
[2]நும்மினைக் கொல்லா நெஞ்ச மஞ்சலை நுவறி யென்றான்.

(இ - ள்.) தமமுனை கொல்வித்து - தனது தமையனை (இராமனைக் கொண்டு) கொலவித்து, அன்னான் கொன்றவாகரு அன்பு சான்ற - அந்தத் தமையனைக கொன்றவனான இராமனபககல் அன்புமிகுந்த, உம் இனம தலைவன் - உஙகள் கூட்டததுககு அரசனான சுக்கிரீவன், ஏவ - அனுப்ப, எனக்கு உணர்த்தல் உற்றது - எனககு (நீ) சொல்லவநதது, யாது - என்ன? எம்முனை தூது வந்தாய் - எஙகள் முன்னிலையில் தூதுவந்தவனான நீ, இகல் புரி தன்மை - போர்செய்தகாரணம, என்னை - யாது? நுமமினை கொல்லாம் - (தூதனாய்வந்த) உன்னைக் கொல்லமாட்டோம்: நெஞ்சம் அஞ்சலை - மனததில அச்சங்கொள்ளாமல், நுவறி - சொல்வாய், என்றான் - (என்று இராவணன் அநுமானைநோக்கிச்) சொன்னான்; (எ - று.)

'நும்மினைக்கொல்லாம் நெஞ்சமஞ்சலை நுவறி' - ஒருமைப்பன்மை மயக்கம. இனி, முன்னிரண்டடிககு - தமையனைக கொல்வித்து அவனைக்கொன்றவன பககல் அன்புமிகக [அயோககியனாகிய] உஙகள்கூட்டததரசன் உன்னை (என்னிடம்) அனுப்புமாறு எனக்கு என்னநீதி அறிவிக்கவேண்டுவ தாயிற்று? என்று உரைப்பா ஒருசாரார். பி ம்:—[1]எமக்குரைக்கல். [2]நொம்மெனக்கொல்லாம, நுமமுனைக்கொல்லாம். (அகூ)

வேறு.

கூ௦.—அநுமான் ஆலோசித்துச் சில கூறத்தொடங்குதல்.

துணர்த்த தாரவன் சொல்லிய சொற்களைப்
புணர்த்து நோக்கிப்பொ துநின்ற நீதியை
யுணர்த்தி னாலது றுமென வுன்னருங்
குணத்தி னானுமி னையன கூறினான்.

(இ - ள்.) உன் அருந குணத்தினானும - (இததன்மையனவென்று) நினைததற்கும அருமையான நற்குணஙகளையுடையவனாகிய அநுமானும், — துணர்தத தாரவன சொலலிய சொறகளை, புணாத்து நோககி - பூஙகொததுக் களினாலாகிய மாலையை யணிந்துள்ளவனான இராவணன் (இவ்வாறு) சொன்ன சொறகளை (யெல்லாம) ஒன்றுசேரததுப்பாாத்து, பொது நினற நீதியை உணாததினால் அது உறும் என - (யாவாக்கும) பொதுவாகநின்ற நீதியை (இப்பொழுது நாம) எடுத்துசசொன்னால அது தக்கதாம் என்றுகருதி,

இனையன கூறினன் - இந்தவார்த்தைகளைச் சொல்லலானான்; (எ - று.)— அவற்றை, அடுத்த பதினாறுகவிகளிற் காண்க. (௯௦)

௯௧.—இதுமுதற் பதினாறுகவிகள் - அநுமான்வார்த்தை.

தூது வந்தது சூரியன் கான்முளை
யேது வொன்றிய நீதி யியைந்தன
சாது வென்றுணர் கிற்றியேற் றக்கன
கோதி றந்தன நின்வயிற் கூறுவாம்.

(இ - ள்.) தூதுவந்தது - (நான் உன்னிடம்) தூதனாய்வந்தது, சூரியன் கான்முளை ஏது - சூரியனதுகுமாரனான சுக்கிரீவன் (சொன்ன சொற்களை உன்னிடஞ் சொல்வது) காரணமாகவேயாம்; (ஆகவே),—ஒன்றிய - (இச்சமயத்திற்கு)ஏற்றவையும், நீதி இயைந்தன - நீதிபொருந்தியவையும், தக்கன- தகுதியானவையும், கோது இறந்தன-குற்றமற்றவையுமாகிய அச்சொற்களை, சாது என்று உணர்கிற்றி ஏல்-(நீ செவிகொடுத்துக்கேட்டு) நல்லவையென்று உணர்வாயானால், நின் வயின் கூறுவாம் - (அவற்றை) உன்னிடத்திற் சொல்வோம்; (எ - று.)—அடுத்தகவி முதலாக அவை கூறப்படுகின்றன. ஸாது - வடசொல். 'கூறுவாம்' என்ற தன்மைப்பன்மை, உயர்வை விளக்கும்.

௯௨. வறிது வீழ்த்தனை வாழ்க்கையை மன்னறஞ்
சிறிது நோக்கலை தீமை திருத்தினை
யிறுதி யுற்றுள தாயினு மின்னுமோ
ருறுதி கேட்டி யுயிர்நெடி தோம்புவாய்.

பதினைந்துகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) வாழ்க்கையை - (உனது) செல்வவாழ்வை, வறிது வீழ்த்தனை - வீணே போக்கிக்கொண்டாய்; மன் அறம் சிறிதும் நோக்கலை - நிலைத்த தருமத்தைச் சிறிதும் நோக்கினாயில்லை; தீமை திருத்தினை - கொடியகாரியத்தை [பிறன் மனைவியை விரும்பிக் கவர்ந்ததைச்] செய்துவிட்டாய்; (அதனால்), இறுதி உற்று உளது ஆயினும்-(உனக்கு) அழிவு நெருங்கியுள்ளதானாலும், இன்னும் - இனிமேலாயினும், ஓர் உறுதி கேட்டி - (நான்சொல்லும்) ஓர் உறுதிச்சொல்லைக் கேட்டு அதன்படி நடக்கக்கடவாய்-(அங்ஙனம் நடப்பாயானால்), உயிர் நெடிது ஓம்புவாய் - (உனது) உயிரை நெடுங்காலம் பாதுகாத்துக்கொள்வாய்; (எ - று.)—உறுதி - நன்மை; அதனை விளைக்குஞ்சொல்லுக்குக் காரியவாகுபெயர். (௯௨)

௯௩. [1]ஆயிற் றீர்தும் புலன்வென்று போற்றிய
வாயிற் றீர்வரி தாகிய மாதவங்
காயிற் றீர்வருங் கேடருங் [2]கற்பினா
டயிற் றாயவ ளைத்துயர் செய்ததால்.

(இ - ள்.) ஆயின் - ஆராய்ந்துகூறுமிடத்து,—காயின் தீர்வு அரும் கேடு அரும் கற்பினள் - (பிறர்) மிகவருத்தினாலும் நீங்குதலில்லாததும

குற்றமற்றதுமான பதிவிரதாதருமத்தை யுடையவளும், தீயின் தூயவளை - நெருப்பினும்பரிசுத்தியுடையவளுமான சீதாபிராட்டியை, துயா செய்ததால்- (நீ) துன்பப்படுத்திய பாவத்தால்,—நும புலன் வென்று போற்றிய தீர்வு அரிது ஆகிய மா தவம் போய் இற்றீர்-(நீங்கள்) உங்களுடைய ஐம்புலவாசைகளைச்சயித்துச்செய்ததும் நீங்குதற்கு அரியதுமான பெரியதவத்தின் பயன் உங்களைவிட்டு நீங்கியொழியப் பெற்றீர்கள்; (எ - று.)

போற்றிய, ஆகிய என்ற இரண்டும் - தவத்துக்கும், தீர்வரு, கேட்ரு என்ற இரண்டும்-கற்புக்கும அடைமொழி. பி - ம்:—[1]போயிற்றீகின்பெருங. [2]கற்பிஞற்றீயிற்றூயவளை. (௯௩)

௯௪. இன்று வீநதது நாளைச சிறிதிறை
நின்று வீந்த தலாணிறை நிற்குமோ
வொன்று வீந்தது நல்லுணா ரும்பரை
வென்று [1]வீங்கிய வீக்க மிகுத்ததால்.

(இ - ள்.) இறை - (உஙகள்) பெருமை, இனறு வீநதது - இன்றைத் தினமே (பெருமபான்மையும) அழிந்துவிட்டது; சிறிது - மறறைசசிறு பான்மையாயுளளதும, நின்று நாளை வீநதது அலால் - (இன்றைநகு) நின்று நாளைக்கு அழிநததாகுமே யல்லாமல, நிறை நிறகுமோ-அழிவின்றி நிலைதது நிறகுமோ? [நிலலாது என்றபடி]; நல் உணா உமபரை வென்று வீஙகிய வீக்கம மிகுதததால் - நல்ல அறிவையுடைய தேவாகளைச சயிதது அதனு லெழுந்த பூரிபபு [செருககு] (உஙகளிடததில்) வரமபுகடந்ததனல், ஒன்று வீநதது-ஒப்பற்றதாகிய பெருமை (உஙகளைவிட்டு) நீஙகிபபோயிறறு; (எ-று.)

நறகுணநறசெயல்கட்குக காரணமாகிற நல்லறி வுடையரா யொழுகுகிற தேவர்களை நீஙகள் அக்கிரமமாகவெனறு அதனலாகிய பெருமதம உஙகளிடதது விஞசியதனல உஙகள்பெருமை அழிநதுவிட்டதென்பதாம். இராமதூதனகிய எனதுவருகையினலேயே அப்பெருந தகைமை பெரும்பாலுந் தொலைநததென்பாா 'இனறுவீந்தது' என்றும, இன்றைககுத்தொலைந்தது போக இனனும ஏதேனும ஒருபகுதி உளதாயின அதுவும நாளைககு இராமனது வரவினல் அறத்தொலையு மென்பாா 'நாளைச்சிறிதுநின்று வீந்ததலால் நிறைநிற்குமோ' என்றுங கூறினா. இரணடாவதுவாக்கியததில 'சிறிது' என வருவதனல், முதல வாககியததில் 'பெரும்பான்மையும்' எனபது வருவிககப பட்டது. 'வீககம'என்ற சொல்லின் ஆற்றலால், வரமபுகடந்துபெருகி வெறுக் கததககதாய் வருததததுககு இடமாகிய பெருகக மென்றவாறும். பி - ம்:—[1]வீககிய. (௯௪)

௯௫ தீமை நன்மையைத் தீர்ததலொல் லாதெனும்
வாய்மை நீக்கினை மாதவத் தால்வநத
தூய்மை தூயவ டன்மையிற் றேன்றிய
நோயமை யாற்றுடைக் கின்றனை நோக்கலாய்,

(இ - ள்.) 'தீமை நன்மையை தீர்த்தல ஒல்லாது பாவமானது புண்ணியத்தை வெல்லமாட்டாது,' எனும் - எனகிற, வாய்மை - உண்மையான மூதுரைமொழியை, நீக்கினை - மனங்கொள்ளாது விட்டாய்; நோக்கலாய் - ஒன்றும் ஆலோசியாதவனாய்,—மா தவத்தால வந்த தூய்மை - பெரியதவத்தைச் செய்ததனால் (உனக்கு) வந்த பரிசுத்தியை, தூயவள் தன்மையின் தோன்றிய நோய்மையால் துடைக்கின்றனை - பரிசுத்தியுடையவளான சீதாபிராட்டியின் விஷயமாக உண்டான ஆசைநோயினாற் போக்கிக்கொள்ளுகின்றாய்; (எ - று.)

தீமை நன்மையைத தீர்ததலொல்லாது - 'அறமேவெல்லும் பாவம் தோற்கும்' என்பது தூயவள்தன்மையின் தோன்றிய நோய்மையால் - சீதாபிராட்டியின் விஷயமாகச்செய்கின்ற வருத்தச்செயல்களால் எனினுமாம். ()

கூசு. திறத்தி [1]றம்பிய காமச் செருக்கினான்
மறந்து தத்த மதியின் மயங்கினா
ரிறந்தி றந்திழிந் தேறுவ தேயலா
லறந்தி றம்பின ராருள ராயினார்.

(இ - ள்.) திறம் திறம்பிய - முறைமைதவறிய [நியாயவிரோதமான], காமம் செருக்கினால - சிற்றின்பவாசையின மோகததால், மறந்து - (சன்மார்க்கத்தை) மறந்துவிட்டு, தத்தம மதியின் மயங்கினா - தங்கள்தங்களுடைய அறிவிலே மயக்கங்கொண்டவர்கள்,—(அக்கொடுவினைப்பயனால்), இறந்து இறந்து இழிந்து ஏறுவதே அலால-செத்துச்செத்துக் கீழ்மையுற்று அததாழ்விலமேம்படுவதேயல்லாமல, அறம திறம்பினா ஆா உளா ஆயினா-(அங்ஙனந்) தருமந்தவறி நடந்தவர்களுள் அழியாவாழவுடைய ரானவா எவர்தாம? [எவருமில்லை யென்றபடி]; (எ - று.)

செல்வவாழ்க்கையோடு உயிர்வாழ்வும் ஒழியப் புகழ்கெட்டுப் பழிநிற்கத் தீவினைபபயனாற கொடுநரகும இழிபிறப்பும உற்றுச சிறுமைப்பட்டு அத்தாழ்வினின்மேல் மிகப்பெறுவதேயலலாமல் என்பது, மூன்றாமடியின் கருத்து, கொடியமரணததையடைந்து தீவினையால் நெடுநாள் நரகவேதனையுற்று அதினின்றும் மீளுமபோதும இழிந்தபிறப்பையே யடைவரென்க. உளராதல்-செல்வவாழ்வும உயிர்வாழ்வும புகழுடமபும அழிவின்றி நிறகப்பெறுதல்.
பி - ம்:—[1]திரும்பிய. (கூசு)

கூஎ. நாமத் தாழ்கடன் ஞாலத் தவிந்தவ
[1]ரீமத் தான்மறைந் தாரிள மாதாபாற்
காமத் தாலிறந் தார்களி [1]வண்டுறை
தாமத் தாரின ரெண்ணினுஞ் சாலவரோ.

(இ - ள்.) நாமதது ஆழ் கடல் ஞாலதது - அச்சந்தருகிற ஆழ்ந்த கடல்சூழ்ந்த இந்நிலவுலகததிலே, இளமாதாபால் காமததால் இறந்தார் - இளமைப்பருவமுடைய மகளிரிடத்து மோகத்தால் வரம்புகடந்தொழுகி, அவிந்தவா - மரணமடைந்தவர்களாய், ஈமததால் மறைந்

தார்-சுடுகாட்டின் விறகடுக்கினால் உடலெறிக்கப்பட்டவர்களான, களி வண்டு உறை தாமம தாரினர் - (தேனைப்பருகுதலாற்) களிப்புகொண்ட வண்டுகள் (நீங்காது) மொய்க்கப்பெற்ற ஒளியுள்ள மலர்மாலையை யணிந்த ஆடவர்கள், எண்ணினும் சால்வரோ - கணக்கிடத்தொடங்கினால் ஏதாவதொரு பெருந் தொகையிலேனும் அடங்குவார்களோ? [அடங்கார் என்றபடி]; (எ - று.)

காமத்தாற் கெட்டொழிந்தவர் அளவிறந்த மிகப்பல ரென்பதாம். தாமத் தாரினர் - தம்மை மிகுதியாக அலங்கரித்துக்கொள்ளுஞ் சிருங்காரபுருஷ ரென்றபடி. ஈமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு. இனி, இச்செய்யுளுக்கு - இஞ்ஞாலத்திலே காமத்தாலிறந்தவர்கள் அவிந்தவராகி ஈமத்தால் மறைந்தார்கள்; அங்ஙனமானவர்கள் வண்டுகள் மொய்க்கப்பெற்ற போர் மாலைவெற்றிமாலைகளை யுடைய வீரர்களது தொகையிற் சேர்வார்களோ? [சேரார்] என்றும் உரைக்கலாம்; ஐம்பொறிகளையடக்குந் திறமில்லாமல் அழிந்தொழிந்தவர்கள் மற்றை வகையில் எவ்வளவுபேராற்றலுடையராயினும் வீரரென்று எண்ணப்படுதற்கு ஏலா ரென்பதாம். பி - ம்:—[1]ஈமத்தாரிறந்தார், [2]வண்டுறை. (௯எ)

௯அ. பொருளுங் காமமு மென்றிவை போக்கிவே
றிருளுண் டாமென வெண்ணல ரீதலு
மருளுங் காதலிற தீர்தலு மல்லதோர்
தெருளுண் டாமென வெண்ணலர் சீரியோர்.

(இ - ள்.) சீரியோர்-(அறிவொழுக்கங்களிற்) சிறந்தவர்கள், பொருளும் காமமும் என்ற இவை போக்கி வேறு இருள் உண்டு ஆம் என எண்ணலர் - பொருளாசையும் சிற்றின்பவாசையும் என்ற இவற்றைத் தவிர்த்து வேறே இருளொன்று (உலகத்தில்) உள்ளது என்று நினையார்; ஈதலும் அருளும் காதலின் தீர்தலும் அல்லது ஓர் தெருள் உண்டு ஆம் என எண்ணலர் - (வறியோர்க்குக்) கொடுத்தலும் (எல்லாவுயிர்களிடத் தும் கொள்ளும்) கருணையும் அப்பொருளாசை சிற்றின்பவாசைகளினின்று நீங்குதலும் ஆகிய இவையே யல்லாமல் வேறேயொருதெளிவு இருக்கிற தென்றும் நினையார்; (எ - று.)

இருளென்பது, பொருள்கள் புலனாகாதபடி கண்ணை மறைப்பது. அங்ஙனம், நீதிநெறி முதலிய எவையும் புலனாகாதபடி பொருளும் காமமும் ஞானக் கண்ணைக் குருடாக்குதலால், அவையே பேரிருளாகுமென்க. அப்புறவிருள், ஐம்பொறிகளிலொன்றான கண்ணின் புலனையே மறைக்கும்; இவ்வாசையோ அகவிருளாகி அந்தக்கரணமாகிய மனத்தின் உணர்வையும் மறைப்பது எனக் காண்க. இனி, "இருணீங்கியின்பம்பயக்கும்" என்றவிடத்துப்போல, இருளென்பதற்கு - நரகம் என்று கொண்டு, பொருளுங் காமமுமென்ற இவை யல்லது வேறே நரகமுண்டென்று எண்ணார் எனவும் உரைக்கலாம்; இவற்றை 'இருள்' என்றது, காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துக் கூறிய வாறும்: இவையே நரகத்துன்பத்துக்குக் காரணமென்க. ஈகை அருள் அவா

வின்மை என்ற மூன்றுமே நல்லுணர்வினாலாகிய தெளிவின் பயனென்பது, பிந்தினவாக்கியத்தின் கருத்து. இரண்டு வாக்கியங்களிலும் 'ஆம்' என்பது - அசைநிலை. தெருள் என்பதற்கு-சுவர்க்கசுகமென்றும், முத்தியின்பமென்றும் உரைப்பாருமுளர். (கூஅ)

கூகூ. இச்சைத் தன்மையி னிற்பிற ரில்லினை
நச்சி நாளு நகையுற [1]நாணிலன்
பச்சை மேனி [2]புலர்ந்து பழிபடூஉங்
கொச்சை யாண்மையுஞ் சீர்மையிற் கூடுமோ.

(இ - ள்.) இச்சை தன்மையினில் - ஆசையினியல்பினால் ஆசையை அடக்குதலின்றி அது போகிறவழியிலே அறிவைச் செல்லவிட்டு, பிறர் இல்லினை நச்சி - அயலாரமனைவியை விரும்பி, நாளும் நகை உற - (அதனால்) எந்நாளும் (பிறர் தன்னையிகழ்ந்துசிரிக்குஞ்) சிரிப்புத்தோன்ற, நாண இலன் - வெட்கமில்லாதவனாய், பச்சை மேனி புலர்ந்து - பசுமையான உடம்பு (காமதாபத்தால்) உலரப்பெற்று, பழி படூஉம் - பழிப்பையடைகிற, கொச்சை ஆண்மையும் - இழிவான இவ்வகை ஆண்தன்மையும், சீர்மையில் கூடுமோ - சிறந்தகுணங்களுள் (ஒன்றாகச்) சேருமோ? [சேராது என்றபடி]; (எ - று.)

இல் - மனைவிக்கு இடவாகுபெயர். நாளும் நகை உற - எந்நாளும் பிறர் பரிகசிக்க; பழிநிற்க என்றபடி 'கொச்சையாண்மையும்' என்ற உம்மை-இழிவு சிறப்பு. பி - ம்:—[1]நாணிலை. [2]உலர்ந்துபழிபடும். (கூகூ)

கoo. ஓத நீருல காண்டவ ருன்றுணைப்
போத நீதிய ராருளர் போயினார்
வேத நீதி விதிவழிச் செலவருங்
காத னீயறத் தெல்லை கடத்தியோ.

(இ - ள்.) ஓதம் நீர் உலகு ஆண்டவர் போயினார்-அலைகளையுடைய கடலின் நீரினால் சூழப்பட்ட இந்நிலவுலகத்தை யரசாண்டு காலஞ்சென்ற அரசர்களுள், உன் துணை போதம் நீதியர் ஆர் உளர்-உன்னவ்வளவு நீதியறியுந்திறமுடையவர் யாவரிருந்தனர்? [எவருமில்லை யென்றபடி]; வேதம் நீதி விதி வழி செல்வரும் காதல் நீ - வேதங்களிற்கூறப்பட்ட நியாயமான முறைமை வழியிலே செல்கிற விருப்பத்தையுடையனாயிருந்த நீ, அறத்து எல்லை கடத்தியோ-தருமத்தின் வரம்புகடந்து ஒழுகக்கடவையோ! [அல்லையென்றபடி].

ஆதியில் இராவணன் வேதசாஸ்திரங்களனைத்தையும் நன்றாகவுணர்ந்து யாகம் தவம்முதலிய வைதிகச் செயல்களில்மிக்கவிருப்பங்கொண்டு அவற்றை அனுட்டித்துவந்தமைபற்றி, இங்ஙனங்கூறப்பட்டான். இதுபற்றியே, இராவணன், படித்துக்கெட்டவனெனவும் தெரிந்துகெட்டவனெனவுங் கூறப்படுவன். போதநீதியென்பது, நீதிபோதமென மாற்றப்பட்டது. இனி, வேதநீதி விதிவழிச்செல்வரும் காதல் நீ என்பதற்கு-வைதிக நீதிமார்க்கங்களிற் செல்பவர்களும் விரும்பத்தக்கவனான நீயென்றும் உரைப்பாருமுளர்; இவ்வுரைக்கு,

'செல்வர்' என்பது - பெயர்: உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. முன்னிரண்டடிக்கு - உன்துணை போயினு ரென இயைத்து, உலகாண்டவராகிய போதநீதிய ரில் உன்னவ்வளவு (அநீதிநெறியில்) மிகுதிபாகச சென்றவர் யாவருள ரென்றும் உரைக்கலாம். இசசெய்யுள் சிலபிரதியில் "வெறுப்புண்டாய" என்ற அடுத்தசெய்யுளின் பின் உள்ளது. (௪௦௦)

௪௦௧. வெறுப்புண் டாய வொருத்தியை வேண்டினுன்
மறுப்புண் டாயபின் வாழ்கின்ற வாழ்வினி
னுருபபுண் டாய்[1]நடு வோங்கிய நாசியை
யறுப்புண் டால தழகென லாகுமே.

(இ - ள்) (ஒருவன்), வெறுப்பு உணடு ஆய ஒருததியை வேண்டினுல் - (தன்மேற்) பிரியமில்லாத ஒரு மாதை விரும்பி நெருங்கிய விடத்து, மறுப்பு உணடாயபின் -(வேண்டாவென்று அவளால)மறுக்கப்படுதலுண்டான பின்பு, வாழ்கின்ற - (அந்த இழிவினுல் உடனே இறந்துபோகாமல்) உயி ரோடுகூடி வாழ்கிற, வாழ்வினின் - வாழ்வைக்காட்டிலும், உறுப்பு உணடு ஆய் நடு ஓஙகிய நாசியை அறப்புண்டால் அது அழகு எனல் ஆகுமே - ஓர் அவயவமாகவுள்ளதாய் (முகததின்) நடுவிலே உயர்ந்திருக்கிற மூக்கை (ஒரு வரால்) அறுககப் பெற்றுல அநிலை அழகுடையதென்று செல்லத்தக்கதா கும; (எ - று.)—ஈற்று ஏகாரம் - தேற்றம.

மூக்கறுபடுதல் அழகுடையதன் றென்பது, வெளிப்படை; அதனினும் அழகற்றது, தன்மேற் பிரியஙகொள்ளாத ஒருததியைத் தான் காதலித்து அணுகித் தன்கருத்தை அவள்பக்கல் கூறி அவளால் சீசீபோ என்று மறுக்கப்பட்டபின்பு உயிர்வாழ்தல என்பதாம். இராமனைக் காதலிதது நணுகி நலிந்து அதனுல் மூக்கறுக்கப்பட்ட நினது தஙகையின் இழிதகை மையினுங கீழ்ப்பட்டது, நீ சீதையைவிரும்பிவேண்டி அவளால் மறுக்கப் பட்ட பினபு உயிரைவைததுக் கொணடிருக்கிற வாழ்க்கை என்றவாறுமாம்.

பி-ம்:—[1]மிகு. (௪௦௧)

௪௦௨. பாரைஞ் ஞாறு வபற்பல பொறபுய
மீரைஞ் ஞாறு தலையுள வென்னினு
மூரைஞ் ஞாறுங் கடுங்கன லுட்பொதி
சீரைஞ் ஞாறவை சேமஞ் செலுத்துமோ.

(இ - ள்.) பாரை ஞாறுவ பல பல பொன் புயம் - உலகஙகளை யழிகக வல்லனவான மிகபபல அழகிய கைகளும, ஈா ஐஞ்ஞாறு தலை - ஆயிரந் தலைகளும, உள என்னினும - உள்ளனவானுலும, அவை சேமம் செலுத் துமோ - அவை (உயிரைப்) பாதுகாவலில் வைககமாட்டுமோ? (அவைதாம்), ஊரை ஞாறும் கடுங கனலுள் பொதி சீரை ஞாறு - ஊா முழுவதையும் அழிப்பதாய வளாந்த கொடியநெருப்பிலே யகப்பட்ட நூறுவஸ்திரஙகளே போலும்; (எ - று.)

திககுவிசயயாததிரையில் உலகங்கள் பலவற்றையழித்த மிககவலி மையுடையவனுன இருபதுகைகளும பத்துததலைகளும உனககு உள்

ளனென்றும், அதனால் ஒருதலையையும் இரண்டுகைகளையுமேயுடைய இராமனுக்கு அஞ்சவேண்டுவதில்லை யென்றுங் கருதிச் செருக்குற வேண்டா: ஆயிரந்தலைகளும இரண்டாயிரங்கைகளும் உண்டானாலும் அவை உன்னைப் பாதுகாக்கமாட்டா; அவை யாவும பெருநெருப்பிற்பட்ட ஆடைப் பொதிபோல இராமனது பராக்கிரமாக்கினியில் எளிதில் அழிபட்டொழியு மென்பதாம். 'சீரைபோலும்' என்றது 'சீரை' என உபமேயததை உபமானமாகவே கூறியது, காட்சியணி. சீரை - சீலை. நூறுவ, நூறு, நூறும என்பவற்றின் நகரததுககு ஞகரம் போலியால் வந்தது. இரண்டாமடி யொழிந்த மூன்றடிகளிலும, ஞகரமெய - விரித்தல் விகாரததால் வந்தது. நெருப்பு உவமை, சிறிதாயிருந்தும அழிக்கும் வல்லமையைக் காட்டும். நூறுதல் - பொடியாக்குதல். (கo௨)

கoரு. புரம்பி ழைப்பருந் தீப்புகப் பொங்கியோ
னரம்பி ழைத்தன பாடலி னல்கிய
வரம்பி ழைக்கு மறைபிழை யாதவன்
சரம்பி ழைக்குமென் றெண்ணுதல் சாலுமோ.

(இ - ள்.) புரம் - திரிபுரததிலும், பிழைப்பு அருந் தீ புக - (எவருந்) தப்பவொண்ணாத பெருந்தீப் புகுந்து எரிக்குமாறு, பொஙகியோன் - கோபங்கொண்டவனான சிவபெருமான், நரம்பு இழைத்தன பாடலின் நல்கிய-நரம்புகளைக்கொண்டு (நீ) பாடிய பாடல்களுக்காக (மனமுவநது உனக்கு)க்கொடுததருளிய, வரம் - வரமானது, பிழைக்கும - (நீ மறைநெறிதவறியதனால்) தவறிப்போனாலும் போகும; மறை பிழையாதவன் சரம பிழைக்கும் என்று எண்ணுதல் சாலுமோ - வைதிகமார்க்கந் தவறாதவனான ஸ்ரீராமபிரானது அம்பு தவறிப்போமென்று (நீ) நினைததல தகுமோ? (எ - று.)

நினது வரபலத்தினால் இராமசரபலத்தைதத தவறச்செய்யலாமென்று நீ எண்ணுகின்றாய். அஙஙனமாகாது: வரபலந்தவறும்; சரபலந்தவறாதென உணரககடவை யென்றவாறு. நரம்பு இழைதத அன என்று பிரிதது - வீணாகானம்போன்ற என்றும் உரைக்கலாம். இராவணன கைலாசகிரியைப் பெயாததெடுததபொழுது சிவபிரான் சினந்து தன்கால்விரலாற் சிறிது அழுத்தவே, அரக்கன் மலையின் கீழ் அகப்பட்டு நசுஙகி மிகவருந்தி வெகு காலம்புலம்பி, பின்னா மந்திரிகள் சொன்ன தந்திரத்தின்படி, தனது தலைகளிலொன்றைத் துணிததுத் தனதுகைகளி லொன்றனுடன் சோததுக கைந்நரம்புகளை வீணைநரம்புகளாக அமைய வீணைபோலமைதது அநதக் கைவீணையைககொணடு சாமவேதகானஞ்செயய, அப்பெருமான் திருவுள்ளமுகந்து அருள்செய்து, ராவணனென்ற பெயருடனும் சிறந்ததொரு வாளாயுதத்துடனும மிகநீண்ட ஆயுளை யளிக்க, அரக்கன் பெற்று அப்பாற் சென்றனனென்ற விவரம, இஙகு அறியததக்கது. (கoரு)

கoசு. ஈறி [1]ஞனுக வெஞ்சலி [2]னற்றிரு
[3]நூறி னொய்திலை யாகி நுழைதியோ

வேறு மின்னு நகையாம வினைத்தொழி
[4]றேறி னார்பலர் காமிக்குஞ் செவ்வியோய்.

(இ - ள்.) ஈறு இல் நாண உக - (எவர்க்கும்) அழிவின்றியிருக்கவேண்டியதான நாணம் கெட, எஞ்சல் இல் நல் திரு தூறி - குறைதலில்லாத நல்ல (நினது) அரசாட்சிசசெல்வத்தையும் அழித்துக்கொண்டு, நொய்தினை ஆகி - சிறுமைக்குணமுள்ளவனாய், வேறும நுழைதியோ - (நியாயமார்க்கத்துக்கு) வேறான (பிறன்மனைவிழைதலாகிய) சிறுநெறியிலுஞ்செல்வையோ! இன்னும் நகை ஆம் வினை தொழில் தேறினார் பலர் காமிக்கும் செவ்வியோய் - மற்றும் (பிறர்) பரிகசித்தற்கு இடமான பலதொழில்களைச் செய்தலில் தேறியுள்ளவாகளாகிய பலராலும விருமபப்படுகிற சமயத்தை யுடையவனே! (எ - று.)

தீநெறிவிலக்கி நன்னெறிசசெலுத்தும பேரறிவுடையாரைத் துணையாககொள்ளுதலின்றிச சிற்றினஞ்சோந்து கெடுபவனே யென்பார், 'இன்னும் நகையாம்வினைததொழிலதேறினாபலர் காமிககுஞ செவ்வியோய்' என விளித்தார். சிறியஇனமாவது - நல்லதன் நலனும் தீயதன் தீமையும் இல்லெனபோரும விடரும் தூர்த்தரும நடரும உள்ளிட்ட குழு. அறிவைத் திரித்து இருமையுமகெடுககு மியல்பினரான அவாகளே நின்சமயம்பார்த்து நிற்பவரென்க. நகை ஆம - மகிழ்ந்து சிரித்தற்கு இடமான எனினுமாம். 'நுழைதியோ' எனபதற்கு - (இராமபாணம உனது உடலிலே) நுழையப் பெறுவாயோ வென்று உரைபபாருமுளர். பி - ம்:—[1]நாளுக [2]அததிரு. [3]தூறினெய்திடுமெஃகினுழைததியோ. [4]தேறினாய். (கஂ௪)

கஂ௫. பிறந்து ளார்பிற வாத பெரும்பதஞ்
சிறந்து ளார்மற்றுந் தேவர்க்குந் தேவரா
யிறந்து ளார்[1]பிறா யாரு மிராமனை
மறந்து ளாருள ராகிலர் வாய்மையால்.

(இ - ள்.) பிறந்துளார் - (உலகங்களிற்) பிறந்துள்ளவர்களும், பிறவாத பெரும் பதம சிறந்துளாா - இனிபபிறததல்வேணடாத பெரிய முததியுலகத்திலே மேமபட்டுளளவாகளான நித்தியமுகதாகளும, மற்றும் தேவாகளும் தேவர் ஆய இறந்து உளார் - மறறும தேவாகட்குஞ்சிறந்த தலைமைத் தேவாகளாகி மேமபட்டுளளவாகளும் ஆகிய, பிறாயாரும - (உன்னையொழிந்த) மற்றையோரனைவரும், இராமனை மறந்துளாா உளா ஆகிலா - ஸ்ரீராமனை மறநதவாகளாய இருககின்றிலா; வாய்மை - (இது) உணமை; (எ - று.)— ஆல் - ஈற்றசை; தேற்றமுமாம.

பெருமபதம் - பரமபதம். அது, "மற்று ஈணடுவாராநெறி" என்றபடி, புக்கவா மீளபபிறததலில்லையான உயாகதி யாதலால், அதற்கு 'பிறவாத' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. இறத்தல் - வரமபுகடத்தல். இறந்துளாா - கடவுளா எனறபடி. 'தேவாகருநதேவராய் இறந்துளாா' என்றது, பிரம ருத்திர இந்திரர்களை. பி - ம்:—[1]பலர். (கஂ௫)

௧0௬. ஆத லாற்ற னரும்பெறற் செல்வமு
மோது பல்கிளை யும்முயி ருமபெறச்
சீதை யைத்தரு கென்றெனச் செப்பினன்
சோதி யான்மக னிற்கெனச சொல்லினன்.

(இ - ள்.) ஆதலால் - ஆகையால், தன் - தனது, அரும் பெறல் செல்வமும்-(பிறர்) பெறுதற்குஅருமையான செல்வங்களையும, ஓதுபல் கிளையும்- சொல்லப்படுகிற பலவகைச சுற்றத்தவரையும், உயிரும் - உயிரையும், பெற- (இறவாதிருககப்) பெறுமாறு, சீதையை தருக - சீதையை (இராவணன் இராமனுக்குக்) கொடுததுவிடுவானாக, என்றுஎன - என்பதாக, சோதியான் மகன் நிற்கு செப்பினன் - ஒளிவடிவமான சூரியனது குமாரனாகிய சுககிரீவன் உனககுச சொலலியனுப்பினன், என சொல்லினன் - என்று (இராவணனைநோககிக்) கூறினன், (அநுமான்); (எ - று.)

மூன்றாமடியிலுள்ள 'என' என்பதை அசையாகவேனும், அவ்வடியிலுள்ள 'என்று, என' என்பவற்றை ஒருபொருட்பன்மொழி யென்றேனும கொள்க. இனி, என்று என - என்று (உன்னிடம் நான) சொல்லுமபடி சோதியான் மகன் நிறகு செப்பினன் - சுக்கிரீவன் நினககுச செய்திகூறியனுப்பினன், என சொல்லினன் - என்று (இராவணனைநோக்கி அநுமான்) கூறினன் எனப் பதவுரைகூறுவாருமுளா. 'தருகென்றெனசசெபபினன்' எனத திருததிப்படிப்பாருமுளா. அருமபெறற்செல்வம என்பதை, பெற வருஞ்செல்வ மென மாறுக; (நீ வருந்தித்தவஞ்செய்து) அருமையாகப்பெற்ற செல்வ மெனினுமாம. சீதையைத்தராவிடின் நினது செலவம முதலியன தொலையு மென்றவாறு. தான் வகுத்துககூறுவான, கூறியது கூறுவான், ஓலைகொடுத்துநிற்பான் என மூனறுவகைப்பட்ட தூதாகளில் முதல்வனாகிய உத்தமதூதன் அநுமா னென்பது உணாக. (௧0௬)

௧0௭.—அதுகேட்ட இராவணன் இகழ்ச்சிதோன்றச் சிரித்தல்.

என்ற லும்மிவை [1]சொல்லிய தெற்கொரு
குன்றில் வாழுங் குரங்குகொ லாமிது
நன்று நன்றென மாநகை செய்தனன்
வென்றி [2]யென்றொன்று தானன்றி வேறிலான்.

(இ - ள்.) என்றலும் என்று (அநுமான்) சொன்னவுடனே,—வென்றி என்ற ஒன்று தான அனறி வேறு இலான - ஜயமென்ற ஒன்றையேயன்றி அதற்குமாறான அபஜயததை (எவ்விடததும்) பெறாதவனான இராவணன்,— 'எற்கு இவை சொல்லியது - (எல்லாமறிநத) எனககு இந்த வாாத்தைகளைச சொன்னது. ஒரு குன்றில் வாழும குரஙகு கொல் ஆம - மலையில்வாழ்வதொரு குரஙகாகும்! இது நன்று நன்று - இசசெயல் நன்றாயிருககின்றது! நன்றாயிருக்கின்றது!! என - என்று எணணி, மா நகை செய்தனன்-பெருஞ்சிரிப்புச் சிரிததான்; (எ - று.)

கொல் ஆம் என்பனவும், நன்று நன்று என்றதும் - இகழ்ச்சி தோன்ற நின்றன. 'குன்றில்வாழுங் குரங்கு' என்றது, அதன் அநாகரிகத்தைக்காட்டும். வேறு - தோல்வி. பி - ம்:—[1]சொல்லியதற்கு. [2]ஒன்று. (கoஎ)

கoஅ.—'தூதனாய்வந்த நீ அரக்கரைக் கொன்றது என்?' என்று இராவணன் அநுமானை வினவுதல்.

குரக்கு வார்த்தையு மானிடர் கொற்றமு
மிருக்க நிற்க நீயென்கொ லடாவிரும
புரத்தி னுட்டருந் தூது புகுந்கபி
னரக்க ரைக்கொன்ற தஃதுரை யாயென்றான்

(இ - ள்.) 'குரக்கு வார்த்தையும் - குரங்காகிய சுக்கிரீவனது வார்த்தையும், மானிடர் கொற்றமும - மனிதராகிய இராமலக்ஷ்மணரது ஜயமும, இருக்க - இருக்கட்டும்; நிற்க-(அவற்றை நீ சொலவது) நிற்கட்டும்; அடா—! நீ—, இரும புரத்தினுள் - பெரிய இந்த நகரத்தினுள்ளே, தரும தூது புகுந்த பின் - ஒருவரனுப்பிய தூதனாய வந்து பிரவேசித்த பின்பு, அரக்கரை கொன்றது - இராக்கதர்களைக் கொன்றது, என கொல் - என்ன காரணத்தால்? அஃது உரையாய - அக்காரணத்தைச் சொல்வாய்,' என்றான் - என்று (அநுமானை) வினவினான், (இராவணன்); (எ - று.)—குரக்குவார்த்தையும இருக்க, மானிடர்கொற்றமும நிற்க என்று முறை நிரனிறைப்பொருள்கோள் பட இயைபபாருமுளர். (கoஅ)

கoகூ.—அதற்கு அநுமான்கூறிய விடை.

காட்டு வாரின்மை யாற்கடி காவினை
வாட்டி னேனென்னைக் கொலல வந்தார்களை
வீட்டி னேன்பின்னு மென்மையி னாலுன்றன்
மாட்டு வந்தது காணு மதியினால.

இதுவும் அடுத்தகவியும - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) காட்டுவார இன்மையால் - (உன்னை எனக்கு) காட்டுபவரெவரும நேரிடாமையால், கடி காவினை வாட்டினேன் - நறுமணமுள்ள அசோகவனத்தை அழித்தேன்; என்னை கொலல வந்தாரகளை வீட்டினேன - (என்கருத்தை யுணராமற் கோபங்கொண்டு) என்னைக்கொல்ல வந்த இராக்கதர்களை (அவமனஞ்செய்யாதிருந்ததற்பொருட்டு நான்) கொன்றிட்டேன்; பின்னும - அதன்பின்பும், மென்மையினால் உன்தனமாட்டு வந்தது - அடக்கத்தை மேற்கொண்டு உன்னிடத்து (நான்) வந்தது, காணும் மதியினால-(உன்னைக்) கண்டு செய்திகூறவேண்டு மென்னும கருத்தினாலேயே; (எ - று.)

'காட்டுவாரின்மையால' என்பதற்கு - (என்வரவையுணர்ந்து என்னை உனக்குக்) காட்டுபவரெவரும் (இந்நகரில) இல்லாமையால் என்றுங் கொள்ளலாம். வேண்டுமென்று நானாக அடங்கியிருக்கின்றேனேயன்றி என்னைக

கட்டுந்திறம் இந்திரசித்தினது நாகபாசத்திற்கு இல்லையென்பது ஈற்றுவாக்கியத்தாற் குறிப்பிக்கப்பட்டது. (க0கூ)

ககO.—இராவணன் கோபித்து அநுமானைக் கொல்லச் சொல்ல, விபீஷணன் தடுத்தல்.

என்னு மாத்திரத் தீண்டெரி [1]நீண்டுக
மின்னும் வாளெயிற றன்சினம் வீங்கினான்
கொன்மி [2]னென்றனன் கொல்லியர் சேர்தலு
நின்மி னென்றனன் வீட ணனீதியான்.

(இ - ள்) என்னும் மாத்திரத்து - என்று (அநுமான்) சொன்னவளவிலே, மின்னும் வாள் எயிற்றன் - மின்னல்போல்விளங்குகிற வாளாயுதம் போற் கூரிய பற்களையுடையவனான இராவணன், ஈண்டு எரி நீண்டு உக சினம் வீங்கினான் - மிக்கநெருப்பு நெடுந்தூரமளவுஞ் சிந்தும்படி கோபம் மிக்கவனாய், கொன்மின் என்றனன் - ('இக்குரங்கைக்) கொல்லுங்கள்' என்று கட்டளையிட்டான்; (அவ்வளவிலே), கொல்லியர் சேர்தலும் - கொலைத்தொழிலாளிகள் (அநுமானருகிற்சென்று சேர்ந்துவிட, நீதியான் வீடணன் - (அச்சபையிலிருந்த) நியாய முணர்ந்தவனாகிய விபீஷணன், நின்மின் என்றனன் - 'நில்லுங்கள்' என்றுசொல்லி (அக்கொலைஞரை) த் தடுத்திட்டான்.

அநுமான் பயபக்தியும் அடக்கமு மின்றித் தொழில்செய்ததுமன்றிச் செருக்கியும் பேசுகின்றனனென்று இராவணனுக்குக் கோபம் மிக்கது. ஈண்டு எரி - வினைத்தொகை. 'கொல்லி' என்பதில், இ - பெயர் விகுதி, அதன் பன்மை - கொல்லியர். பி - ம் — [1]மீண்டுக. [2]என்றலும். (ககO)

கககக.—விபீஷணன் இராவணனுக்கு நீதிகூறத்தொடங்குதல்.

ஆண்டெ ழுந்துநின் றண்ண லரக்கனை
நீண்ட கையன்வ ணங்கின னீதியான்
மூண்ட கோபமு றையதன் றாமென
வேண்டு மெய்யுரை பையவி ளம்பினான்.

(இ - ள்.) நீதியான் - நியாயமுணர்ந்தவனான விபீஷணன், ஆண்டு அப்பொழுது [அச்சபையிலே], எழுந்து நின்று—, அண்ணல் அரக்கனை பெருமையுடைய ராக்ஷஸராஜனான இராவணனை, நீண்ட கையன் வணங்கினன் - நீட்டியகைகளையுடையவனாய் நமஸ்கரித்து, மூண்டகோபம் முறையது அன்று என - '(உனக்கு இப்பொழுது) மிகுதியாகவுண்டான கோபம் நீதியுடையதன்று' என்பதாக, வேண்டும் மெய் உரை பைய விளம்பினான் - (அனைவரும்) விரும்பத்தக்க உண்மையானவார்த்தைகளை (அவன்கோபம் அடங்கும்படி) மெல்லக் கூறலானான்; (எ - று)—அதனை, அடுத்த ஐந்துகவிகளிற் காண்க. ஆம் - அசை.

இச்செய்யுளில் 'மூண்டகோபம் முறையதன்று' என்றது - தொகுத்துச் சுட்டல்; அடுத்த ஐந்துகவிகளும் - வகுத்துக்காட்டல். பிரியமாகவும் பத

தியமாகவுமுள்ள சத்தியமான வசனங்களை இனிது கூறினனென்பார், "வேண்டுமெய்யுரை டையவிளமபிஞன்" என்ருா. நீதியால் என்றும் பிரிக்கலாம். (௧௧௧)

வேறு.

௧௧௨.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்: 'தூதனைக்கொல்லலாகாது' என இராவணனுக்கு விபீஷணன் நீதிகூறுதல்.

அந்தண னுலகமூன்று மாதியி னறத்தி [1]னாற்ற
றந்தவ [2]னன்புக் கான்ற தவநெறி [3]யுணர்ந்து தக்கோ
[4]யிந்திரன் கருமமாற்று மிறைவனீ யியம்பு தூது
வந்தனெ னென்ற பின்புங் கொல்லியோ மறைகள் வல்லோய்.

(இ - ள்.) தககோய் - (அறிவு ஆற்றல்களில்) தகுதியுடையவனே! மறைகள் வல்லோய் - வேதங்களில் வல்லவனே! உலகம மூன்றும் மூவகையுலகங்களையும், ஆதியின - ஆதிகாலததிலே, அறததின் ஆற்றல் - (தனது) தருமபலததினுல், தந்தவன - படைததவனுன, அந்தணன் - பிரமதேவனது, அன்புக்கு - அன்பைபபெறுமாறு, ஆன்ற-சிறந்துள்ள, தவம் நெறி - தவவழியை, உணர்ந்து - அறிந்து (செய்துமுடிதது வரமபெற்று), இந்திரன் கருமம் ஆற்றும் - இந்திரனது தொழிலாகிய திரிலோகாதிபததியததையும் நடத்துகிற, இறைவன் - தலைவனுகிய, நீ—, இயம்பு தூது வந்தனென் என்ற பின்பும் கொல்லியோ - '(ஒருவர்சொல்லியனுப்பியசெய்தியைச) சொல்லுந் தூதனுக வந்தேன்யான்' என்று (ஒருவன்) சொன்னபினபும் (அவனைக்) கொல்பவனுவையோ! [கொல்லறபாலையல்லை யென்றபடி]; (எ - று.)

'இந்திரன்கருமம் ஆற்றும் இறைவன நீ' என்பதற்கு - இந்திரன் குற்றேவல் செயயப்பெறற தலைவனுகிய நீயென்று உரைப்பாரு முளர். கருமம் மாறறும என்று எடுததால், இநதிரனது அதிகாரமாகிய மூவுலகாட்சியை அவனுககு இல்லாதபடி செயத என்று பொருளபடும. அந்தணன் அன்புக்கு-அந்தணன் உன்னிடம் அன்புவைக்குமாறு எனறபடி. பி - ம்:—[1] ஆற்றத. [2]மரபின்வந்து. [3]ஆய. [4]இந்திரதிருவை. (௧௧௨)

௧௧௩. பூதலப் பரப்பி னண்டப் [1]பொகுட்டினுட் புறத்துட் பொய்தீர்
வேதமுற [2]றியங்கு வைப்பின் வேறுவே றிடத்து வேந்தர்
மாதரைக் கொலைசெய் தாாக ளுளரென வரினும் வந்த
தூதரைக் கொன்று ளார்கள் [3]யாவரே தொல்லை நல்லோர்.

(இ - ள்.) பூதலம் பரப்பின் - பரந்த இந்தப் பூலோகததின் எல்லை முழுவதிலும், அணடம் பொகுட்டின் உள் புறததுள - இந்த அண்டகோளத்தின் உள்ளாகவும் புறம்பாகவு முள்ள, பொய் தீர் வேதம் உற்று இயஙகு வைப்பின் வேறு வேறு இடத்து - பொய்ம்மையில்லாத [சததியமான] வேதஙகள் பொருந்தி வழஙகப்பெற்ற உலகஙகளாகிய வெவ்வேறு இடஙகளிலும், தொல்லை நல்லோர் - பழமையாகவுள்ள நீதிமான்களில், மாதரை கொலைசெய்

தாரகள் உளர் என வரினும் - மகளிரைக் கொலைசெய்தவர்க ளுண்டென்று சொல்லவருவதானாலும், வந்த தூதரை கொன்றுளார்கள் வேந்தர் யாவரே - (ஒருவரனுப்ப) வந்த தூதாகளைக கொன்றவர்களான அரசர்கள் யாவருளர்? [எவருமில்லை யென்றபடி]; (எ - று.)

ஸ்தரீஹத்திதோஷத்தினும் கொடியபாவத்தை விளைப்பது தூதரைக் கொல்லுத லென்பது, 'மாதரைக கொலைசெய்தாாகளுளரெனவரினும் வந்த தூதரைக கொன்றுளார்கள் யாவரே' என்றதனுற போதரும். பூர்வத்தில் தேவர்கட்கும அசுராகட்கும பெரும போா நடந்தபோது ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு வானவா அசுரர்களைத துரததத அவர்கள் ஓடிப் பிருகுமுனிவரது ஆசசிரமத திலே நுழைந்து அவருடைய பததினியாகிய கியாதியென்பவளை அடைக கலம் புகுதலும, அவள அபயமகொடுதது அசுரர்களை ஒளிததுவைததுக் காததுவர, அதனை யறிந்த திருமாலின் அம்சமும் இந்திரன் தமபியுமாகிய உபேந்திரமூர்த்தி அவளை யடுததுப் பகைவரைக் காட்டும்படி வெகுவாயக் கேட்டும அவள இசையாமையால், உபேந்திரர் சககராயுதத்தினுல் முறபட அவள்சிரததைததுணிததுப் பிறபட அசுரர்களை வதைததன ரென்பதும்; விரோசனனென்னும் அசுரராசனது மகளும தூாப்புததி யுடையளாதலாற குமதியென்று வழஙகபபடுபவளுமாகிய மநதரையென்பாள் உலகத்து உயிா கட்கு மிக்கதீஙகு புரிநதுவர, அவளைத தேவேநதிரன வசசிராயுதத்தாற் கொன்றிட்டன னென்பதும முதலிய வரலாறுகள்பற்றி, 'மாதரைக கொலை செய்தார்க ளுளரென வரினும்' எனப்பட்டது.(பெணகொலை பெரும்பாவ மென்பதுபற்றித தாடகையைக கொல்லுதறகுக கூசிய இராமபிரானுககு விசுவாமித்திரமுனிவா இவ்வரலாறுகளை எடுததுக கூறியதும காணக.) திருமாலின் உந்திததாமரைமலரினிடையே தோன்றியதனுல், 'அணடப் பொருட்டு' எனப்பட்டது. 'அதனபுறம்' என றது, பகிரணடஙகளை. பி-ம்:— [1]பொருட்டிடைப்புறததில். [2]உயாகத. [3]யாவரோா. (கக௩)

ககச பகைப்புல னணுகி யுய்ததார் பகாந்தது பகர்ந்து பறறுா
மிகைபபுல னடககி மெயமமை விளபபுதல் விரதம் பூண்ட
[1]தகைபபுலக் கருமத தோரைக கோறலிற றககார் யார்க்கு
நகைபபுலன் பிறிதுண் டாமே நஞ்குல நவையுண் டாமே.

(இ - ள்.) பகை புலன் அணுகி - பகைவர்களுடைய இடததை(த துணிவுடன்) சேர்ந்து, உயததார் பகாநதது பகாந்து—(தம்மை) ஏவியனுப்பியவர்கள் சொன்ன செய்தியை (ப் பகைவரிடததில அஞ்சாது) சொல்லி, பற்றுா மிகை புலன் அடககி - (தாமசொல்லுஞ் செய்தியினுல்) அப்பகைவர்கட்கு உணடாகும கோபமாகிய உணாசசியை (த் தாம மீளவுஞ் சொல்லுஞ் சொறகளால்) அடககி, மெயமமை விளம்புதல் - விரதம பூணட உணமையான சொல்லைச சொல்லுதலையே (தமககு உரிய) விரதமாககொணடு அநுஙனம் நடத்துகிற, தகை புலம கருமத தோரை - தகுதியான அறிவையும தொழிலையுமுடைய தூதுவாகளை,

கோறலின் - (நீ) கொல்லுதலினால், தக்கார் யார்க்கும் நகை புலன் உண்டாமே - (அறிவொழுக்கங்களினால்) தகுதியுடையவர்களெல்லார்க்கும் இகழ்ந்து சிரித்தற்கு இடமுண்டாகுமே; பிறிது - மற்றும், நம் குலம் நவை உண்டாமே - நமது குலத்துக்குக் குற்றமுண்டாகுமே; (எ - று.)—ஏகார மிரண்டும் - தேற்றம்.

துணிவுடைமை, பகைவர்க்கு அஞ்சாமை, சமயோசிதமாகப் பேசுந்திறமுடைமை, வாய்மை, அறிவு, திறமை முதலிய முக்கியமான தூதலக்ஷணங்களைக்கருதி,'பகைப்புலனணுகி யுய்த்தார் பகர்ந்தது பகர்ந்து பற்றார் மிகைப்புலனடக்கி மெய்ம்மை விளம்புதல் விரதம் பூண்ட தகைப்புலக்கருமத்தோர்' என்றார். முதலடியில், புலன் - இடம் நாடுநகரம். பகை - பகைவர்க்குப்பண்பாகுபெயர். பகைவரது குணத்தை அவரது இடத்தின்மேலேற்றி 'பகைப்புலன்' என்றதாகவுங் கொள்ளலாம்; உபசாரவழக்கு. மிகை - வரம்பு கடத்தல்; இதுகுக்ஷேபத்தின்மேல் நின்றது. புலன் - உணர்ச்சி. இனி, பற்று ஆர் மிகை புலன் அடக்கி என்று எடுத்து - (பிரபஞ்சவிஷயங்களில்) ஆசை பொருந்திய வலிய ஐம்பொறிகளை யடக்கி யென்றும் பொருள்கொள்ளலாம்; பொருளின்பங்கள் காரணமாக வேறுபடாத தூய்மை தூதலக்ஷணமாத லுணர்க. வேறாக [இகழ்ச்சியாக]ச் சிரித்தற்கு இடமுண்டா மென்ற பொருளில் 'நகைப்புலன் பிறிதுண்டாம்' என்றதாகவுங் கொள்ளலாம். பி - ம்:— [1]நகைப்புற்றகமற்றோரைக்கோறலிற்றகையலாக்கு. [2]நவையின்றாமே. ()

௧௧௫. முத்தலை யெஃகன் மற்றை முராந்தகன் முனிவன் முன்னா
வத்தலை நம்மை [1]நோனா வமரர்க்கு நகையிற் றாமா
[2]லெத்தலை யுலகங் காக்கும் வேந்த நீ வேற்றோ ரேவ
வித்தலை யெய்தி னானைக் கொல்லுத லிழுக்க மின்னும்.

(இ - ள்.) எத்தலை உலகம் காக்கும் வேந்த - எவ்விடத்துமுள்ள உலகங்களை [எல்லாவுலகங்களையும்] ஆளுகின்ற அரசனே! நீ—, வேற்றோர் ஏவ இ தலை எய்தினானை கொல்லுதல் - அயலார் ஏவி யனுப்ப (அதன்படி) இங்கு வந்து சேர்ந்தவனான இவனைக் கொல்லுதல், இழுக்கம் - குற்றமாகும்: (ஆதலால் அச்செயல்);—முத்தலை எஃகன் - மூன்று தலைகளையுடைய சூலாயுதத்தை யுடையவனான சிவபிரானும், மற்றை முராந்தகன் முனிவன் - மற்றைப் பிரமவிஷ்ணுக்களும் (ஆகிய திரிமூர்த்திகளும்), முன் ஆ - முதலாக, அ தலை - (நமக்கு) எதிர்த்தலையாயுள்ள, நம்மை நோனா அமரர்க்கும் - நமது ஆக்கத்தைக் கண்டுபொறாத தேவர்கட்கும், நகையிற்று ஆம் - இகழ்ந்து சிரித்தற்கு இடமுடையதுமாம்; இன்னும் - இன்னமும், (யான் சொல்வதுகேள்); (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

முத்தலை யெஃகு - முத்தலைவேல்; எனவே, சூலமாயிற்று. முராந்தகன் - முரன் என்ற அசுரனுக்கு அழிவைச் செய்தவன்; தீர்க்கசந்திபெற்ற

வடமொழித்தொடர். (முரன் - நரகாசுரனது மந்திரி.) பிரமன் எப்பொழுதும் திருமாலை மனனஞ்செய்துகொண்டிருத்தலால், 'முனிவன்' எனப்பட்டான். [2]'எத்தலையுலகுங்காக்கும்' என்றபாடம், முற்றும்மைகொண்டதாம். வேற்றோர் - பகைவர். பி - ம்:—[1]நேரவ். [2]மெய்த்தலை [3]நின்மாற்றார் (கககு)

கககூ. இளையவ டன்னைக் கொல்லா திருசெவி மூக்கொடீர்ந்து
விளைவுரை யென்று விட்டார் வீரராய் [1]மெய்ம்மை [2]யோர்வார்
களைதியே லாவி நம்பா லிவன்வந்து கண்ணிற் கண்ட
வளவுரை யாமற் செய்தி யாதியென் றமையச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) வீரர் ஆய் மெய்ம்மை ஓர்வார் - சுத்தவீரர்களாய் உண்மையான நீதிகளை யுணர்ந்தவர்களான அந்த இராமலக்ஷ்மணர்கள், இளையவள் தன்னை கொல்லாது - (நினது) தங்கையான சூர்ப்பணகையைக் கொல்லாமல், இரு செவி மூக்கொடு ஈர்ந்து - இரண்டுகாதுகளையும் மூக்கையும் அறுத்து, விளைவு உரை என்று விட்டார் - (இவ்விடத்துச்) செய்தியை (உனது தமையனுக்குச்) சொல் என்பதாக (அவளை உயிருடன்) அனுப்பிவிட்டார்கள்; (அங்ஙனமிருக்க) ஆவி களைதி ஏல் - (நின்னிடம் தூதனாய்வந்த இவனது) உயிரை (நீ) போக்கிவிடுவையானால், நம்பால் இவன் வந்து கண்ணில் கண்ட அளவு உரையாமல் செய்தி ஆதி - நம்மிடத்தில் இவன் வந்து கண்களாற் கண்ட அளவை (இவன்சென்று அவர்கட்கு)ச் சொல்லாதபடி செய்துவிட்டவனாகிறாய், என்று—, அமைய சொன்னான்-தகுதியாக நீதி கூறினான், (விபீஷணன்); (எ - று.)

நமது சூர்ப்பணகை இராமலக்ஷ்மணர்களிடத்திற் சென்று அவர்கட்குத் தீங்குசெய்யத்தொடங்கியபொழுது அவர்கள் அவளைக்கொல்லாமல் மூக்கு முதலிய சிலவுறுப்புக்களை யறுத்தவளவோடு நின்று அவ்விடத்துச்செய்தியை நமக்கு வந்துகூறுமாறு அவளை உயிருடன் ஓட்டிவிட்டனர்; அங்ஙனமிருக்க, நமமிடம்வந்த அவர்கள்தூதனை மீளவும் அங்குச் சென்று இவ்விடத்துச் செய்தியை அவர்கட்குக் கூறலாகாதபடி நீ கொல்லுதல் நமது பராக்கிரமத்துக்குக் குறைவாகும்; எங்ஙனமெனின், நமது நிலைமைகளை அவர்களறிந்துகொள்ளுமாறு இவன் சென்று சொல்லலாகாது என்று பகைக்கு அஞ்சிச் செய்ததாகுமாதலால் என்பது கருத்து. பி - ம்:—[1]மேன்மை. [2]பார்ப்பார்.

வேறு.

ககஎ.—அதுகேட்ட இராவணன் அநுமான்வாலை கொளுத்திவிடச் சொல்லுதல்.

நல்ல [1]துரைத்தாய் நம்பியிவ னவைசெய்தானே யானுங்
கொல்லல் பழுதே போயிடைநீ கூறிக் கொணர்தி கடிதென்னாத்
தொல்லை வாலை மூலமறச் சுட்டு நகரைச் சூழ்போக்கி
யெல்லை கடக்க விடுமின்க ளென்றா னின்றா ரிரைத்தெழுந்தார்.

(இ - ள்.) நம்பி - உத்தமகுணமுள்ளவனே! நல்லது உரைத்தாய் - நல்ல நீதியையே கூறினாய்; இவன் நவை செய்தானே ஆனாலும் - இந்த வானரன் (நமக்குப்) பொல்லாங்குகளைச் செய்தவனே யாயினும், கொல்லல் பழுதே - (அவனை நாம்) கொல்வது குற்றமே; 'நீ—, இடை போய் - இவ் விடத்தினின்று சென்று, கூறி - (இவ்விடத்துச்செய்திகளை யெல்லாஞ்) சொல்லி, கடிது கொணர்தி-விரைவில் (அவ்விராமலக்குமணர்களை) அழைத்துக்கொண்டு வருவாயாக', என்னா - என்றுசொல்லி, தொல்லை வாலை - பழமையான [பெரிய] (இவ்வானரத்தின்) வாலை, மூலம் அற சுட்டு - அடியோடு அழியும்படி (நெருப்பைக்கொண்டு) எரித்து, நகரை சூழ்போக்கி- (நமது இவ்விலங்கை) நகரத்தைச் சுற்றிவர (இக்குரங்கை)க் கொண்டுபோய், (பின்பு) எல்லைக்கடக்க விடுமின்கள் - இந்நகரினெல்லையைக் கடந்துபோம் படி துரத்திவிடுங்கள், என்றான் - என்று (விபீஷணன் முதலிய அரக்கர் களை நோக்கிச்) சொன்னான்; நின்றார் இரைத்து எழுந்தார்-(உடனே) அங்கு நின்ற அரக்கர்கள் (அக்கட்டளையை மேற்கொண்டு) ஆரவாரஞ்செய்து எழுந்தார்கள்; (எ - று.)

'போயிடை நீ கூறிக்கொணர்தி கடிது' என்றது, அரக்கர்கள் அநுமா னுக்குச் சொல்லவேண்டிய வார்த்தை. தொல்லை வால் - நெடுநாளாக வளர்ந்து நீண்ட வால் என்றபடி. எமக்குச் சிறிதும் அச்சமில்லை, நமது நகர முழுவதையும் இவன் நன்றாகப் பார்த்துக்கொண்டு போகுக என்பது 'நக ரைச்சூழ்போக்கி' என்பதன் உட்கோள். பிந்தினவாக்கியத்தில் 'விடுமின் கள்' என்ற பன்மை வந்தது, சபையிலுள்ள அரக்கர்கள்பலரையும் நோக்குத லால். (௧௧௭)

௧௧௮.—அநுமானது பாசபந்தத்தை இந்திரசித்து விடுவிக்க அரக்கர்கள் கயிறு கொண்டு கட்டியிழுக்கத் தொடங்குதல்.

ஆய காலத் தயன்படையோ டிருப்ப [1]வாகா தனலிடுதல், றூய பாச மெனப்பலவுங் கொணர்ந்து பிணிமின் றோளென்னா, மேய தெய்வப் படைக்கலத்தை [2]மீட்டா னமரர் போர்வென்றான், மேயெ ஞமுன் னிடைபுகுந் தொடைவன் கயிற்றாற் பிணித்தார்.

(இ - ள்.) ஆய காலத்து - இங்ஙனமாகிய அப்பொழுது,—அமரர் போர வென்றான் - (முன்பு) தேவர்கள் எதிர்த்துச்செய்த போரில் வெற்றி கொண்டவனான இந்திரசித்து,—'அயன் படையோடு இருப்ப அனல் இடு தல் ஆகாது - பிரமாஸ்திரத்தினது பிணிப்புடனிருக்கையில் நெருப்பை யிட்டெரித்தல் தகுதியன்று; தூய பாசம் என பலவும் கொணர்ந்து தோள் பிணிமின - சிறந்த [வலிய] கயிறென்று உள்ளவை பலவற்றையுங் கொண்டுவந்து (அவற்றைக்கொண்டு இவனது) தோள்களைக் கட்டுங்கள்,' என்னா - என்று (அரக்கர்களைநோக்கிச்) சொல்லி, மேய தெய்வம் படைக் கலத்தை மீட்டான்-(அவ்வநுமானது உடம்பிற் பாம்புவடிவமாய்) பொருந்தி யிருந்த தெய்வத்தன்மையுள்ள பிரமாஸ்திரத்தை விடுவித்தான்; (அவ்

விந்திரசித்தின் கட்டளைப்படியே இராக்கதர்கள்), ஏ என்ற முன் இடை புக்கு- ஏயென்று ஒருமுறைசொல்லுதற்கு முன்னமே [மிகவிரைவிலே என்றபடி] அவ்விடத்திற்கு வந்து, தொடை வல் கயிற்றால் பிணித்து ஈர்த்தார் - ஒன்றோடொன்று தொடாச்சிப்படுத்திய வலிய பலகயிறுகளைக் கொண்டு (அநுமானைக்) கட்டியிழுக்கலானார்கள்; (எ - று.)

இந்தப் பிணிவீட்டுபடலத்திற்கு உயிர்நிலைச்செய்யுள், இது; நாகபாசத்தின் பிணிப்பை இந்திரசித்து விடுவித்தமை கூறுதலின். இச்செய்யுளின் ஈற்றடி, தொகுத்துச்சுட்டல்; அடுத்த நான்குசெய்யுள்களும், இதன் வகுத்துக் காட்டலாம்.

'பாசமென' என்றதன்பின், 'உள்ளவை' என்பது வருவிக்க. இனி, இரண்டாமடிக்கு - பரிசுத்தமான பிரமபாசத்தால் (இதுவரை கட்டியிருந்தது) போல (உறுதியாக இனிக் கயிறுகள்) பலவற்றையுங் கொண்டு தோள் கட்டுங்க ளென்றுசொல்லி யென வுரைப்பினு மமையும். படைக்கலம் என்பது, போர்க்குஉரிய கருவி யென்று காரணப் பொருள்பெறும். படைக்கலத்தை மீட்டல் - மந்திரபலத்தோடு ஸந்தாநஞ்செய்த அஸ்திரத்தை உபசங்காரஞ்செய்தல். ஒன்றோ டொன்று முடிந்தும் பலசோதத்துத்திரித்தும் பெரிதாக்கப்பட்ட வலிய கயிறுகளினாலென்பது, 'தொடைவன்கயிற்றால்' என்பதன் பொருள்: தொடை - தொடுத்தல், தொடாசசிப்படுத்தல். 'இடை புக்கு' என்பதற்கு - பலஇடங்கட்குப்போய் (க் கயிறுகள்கொணர்ந்து) என்றலு மொன்று. பி - ம்:—[1]ஆகாகனவிடுகை. [2]விட்டான். (கக அ)

கககூ.—அரக்கர்கள் கண்டகயிறுகளையெல்லாம் கொண்டுவருதல்.

நாட்டி னகரி னடுவுள்ள கயிறு நவிலுந [1]தகைமையவே
வீட்டி னூச னெடும்பாச மற்ற தேரும் விசி [2]துறந்த
[3]மாட்டும் புரவி யாயமெலா மருவி வாங்குந் [4]தொடையழிந்த
பூட்டும் வல்வி மூட்டோடும் புரசை யிழந்த போர்யானை.

(இ - ள்.) வீட்டின் ஊசல் நெடும் பாசம் - வீடுகளில் ஊஞ்சல்கட்டியிருந்த நீண்டகயிறுகளும், அற்ற - (அரக்கர்கள் அவிழ்த்துக்கொண்டு போனதனால் அங்கங்கு) இல்லையாயின; தேரும் - தேர்களும், விசி துறந்த - கட்டுக்கயிறுகளை இழந்தன; மாட்டும் புரவி ஆயம் எலாம் - (பந்திகளிற்) கட்டப்பட்டிருந்த குதிரைக்கூட்டங்களெல்லாம், மருவி வாங்கும் தொடை அழிந்த - (தம்மைக்) கட்டியவிழ்க்குங் கயிறுக ளொழியப்பெற்றன; போர் யானை - போர்த்திறமமைந்த யானைகள், பூட்டும் வல்வி மூட்டோடும் புரசை இழந்த - (தமதுகால்களிற்) பூட்டுங் கயிறுகளின் சோகக்கையையும் கழுத்திடுகயிற்றையும் இழந்தன: (என்றால்),—நாட்டில் நகரில் நடு உள்ள கயிறு நவிலும் தகைமையவே - அந்நாட்டிலும் நகரத்திலும் (ஆங்காங்கு) உள்ள வெறுங்கயிறுக ளெல்லாம் (கொணர்ந்தாயினவென்று)சொல்லவேண்டுந் தன்மையுடையனவோ? [அல்ல வென்றபடி]; (எ - று.)

ஊசல் தேர் குதிரை யானை இவைகளில் மிகவும உபயோகமாயிருந்த கயிறுகளெல்லாவற்றையுமே இதற்காக அரக்கர்கள் அவிழ்த்துக்கொண்டு போயவிட்டாராகளென்றால், காடுகரைகளிலுள்ள வெறுங் கயிறுகளையெல்லாம் அவர்கள எடுத்துக்கொணடுபோனூர்க ளென்பது கூறவேணடுவதொன்றோ? என்பதாம்; தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி. ஏகாரம்- எதிரமறை. வல்லீ - வடசொல்; இது - உவமையாகுபெயராய், கால்விலங்கையும், அவ்விலங்குபோலக் கட்டுங கயிற்றையுங குறிக்கும். மூட்டு - பொருத்து, இசைப்பு. மதஙகொள்ளுங்காலத்தில் யானைகளை வசப்படுததுதற்கு உபயோகமாகவும், ஏறுபவர் காலகளை மாட்டிக்கொள்ளுதற்கு ஆதாரமாகவும, யானைகளின் கழுததில் எப்பொழுதுங கயிறு கட்டிவைததல், இயல்பு; அதற்கு 'புரசை' என்று ஒருபெயர். தேர்விசி - தேரிற்கட்டியிழுக்கும் வடம். பி - ம்:—[1]தகையெனவே. [2]மறநது. [3]வாட்டும்புரவியிலாயமெலாம். [4]தொடையலழிந்தனுக. (௧௧௯)

௧௨௦.—கண்ட கயிறுகளையெல்லாங் கொண்டு கட்டுதல்.

மண்ணிற் [1]கண்ட வானவரை வலியிற் [2]கவர்ந்த வரம்பெற்ற
வெண்ணற் கரிய வேனையரை யிகலிற பறித்த தமக்கி யைந்த
பெண்ணிற் [3]கியைய மங்கலத்திற் பிணித்த கயிறே யிடை பிழைத்த
கண்ணிற் கண்ட வன்பாச மெல்லா மிட்டுக் கட்டினர்.

(இ - ள்.) மண்ணில் கணட - (இராவணனது திககுவிசயயாததிரைககாலத்தில) இவவுலகத்திற் (பலவேறுதேசங்களிற்) காணப்பட்டுக் கவர்ந்துகொண்டுவந்த (பலவகைக) கயிறுகளும், வானவரை வலியின் கவர்ந்த - தேவர்களிடததினின்று வலியககவர்நதுகொணடுவந்த பாசஙகளும, வரம் பெற்ற - (தேவாகளைக்குறிததுத தாம்தாம தவஞ்செய்து) வரமாகப்பெற்ற பாசஙகளும, எண்ணறகு அரிய ஏனையரை இகலின் பறிதத - எண்ணியளவிட முடியாத [மிகப்பல] (அசுராமுதலிய) மற்றையோரிடத்தினின்று வலியப்பறிததுககொண்டுவந்த பாசஙகளும், (ஆக), கண்ணில் கண்ட வல் பாசம் எல்லாம் - தஙகள் கணகளிலேகணட வலிய கயிறுகளையெல்லாம், இட்டு - கொணர்ந்து சேர்த்து, கட்டினா - (அரக்கர்கள் அநுமானைக) கட்டினார்கள; தமககு இயைந்த பெண்ணிற்கு இசையும் மஙகலததில் பிணித்த கயிறே - (அவ்வரககர்கள) தம்தமககு ஏற்ற மஙகையாக்கு அமைந்த விவாககாலததிலே (கழுத்திற) கட்டிய தாலிக்கயிறுகள் மாததிரமே, இடைபிழைதத-அசசமயத்திலே அறுத்துககொண்டுபோகபபடாமல் தப்பின; (எ - று.)

அரக்கியாகளின் தாலிககயிறுதவிர மற்றைககயிறுகளையெல்லாங கொண்டு அரக்காகள் அநுமானைககட்டினாாக ளென்பதாம். 'வானவரை வலியிற்கவர்ந்த', 'வரம்பெற்ற', 'இகலிறபறிதத' என்றன, காலபாசம வருணபாசம் போன்றவற்றை. பாசம - கயிறறுவடிவமான ஓா ஆயுதம. 'வான

வரை'' 'ஏனையரை' என்றவை - உருபுமயக்கம். 'பெண்' என்றது சாதியொருமை. இசையும் மஙகலத்தின - உரியமஙகலத்திறகாக என்றுமாம். ஏ - பிரிநிலை. 'இடைபிழைத்த' என்றதில், விரைவில் அரக்காகளனைவரும் அழிவதனால் அறு படப்போகிற அரககியரின் மஙகலநாணகள் இடையிலே சிறிதுகாலம் வலி யுற்றுநின்றனவென்றகருத்துந் தொனித்தல்காணக. மூன்றாமடி, நகைச்சுவை [ஹாஸ்யரஸம்] தோன்றநின்றது. இட்டென்றது, 'கொண்டு' என்றதுபோல மூன்றாமவேற்றுமைச சொலலுருபெனத்தக்கதுமாம். பி - ம் — [1]கொணட. [2]கவர்நது. [3]அமைநத. (௧௨௦)

௧௨௧.—அப்பொழுது அநுமான் அகமகிழ்ச்சிகொள்ளுதல்.

கடவுட் படையைக் கடந்தறத்தி னாணைகடநதே னாகாமே
விடுவித் தளித்தார் தெவ்வரே வென்றே [1]னன்றோ விவர்வென்றி
சுடுவிக கின்ற திவவூரைச் சுடுகென் றுரைத்த துணிவென்று
நடுவுற் [2]றமைய முறநோக்கி முற்று முவந்தா னவையற்றான்.

(இ - ள்.) கடவுள் படையை கடந்து அறததின் ஆணை கடந்தேன் ஆகாமே - (யான்) பிரமாஸ்திரததைமீறித தருமநிலையைத்தவறினேனாகாத படி, தெவ்வரே - பகைவாகளாகிய இராக்கதர்களே, விடுவிதது அளிததார் - (என்னை அந்தஅஸ்திரததினின்று) விடுவித்து நன்மை செய்தார்கள்; இவர் வென்றி வென்றேன அன்றோ - (இனி) இவ்வரக்கர்களின் வெறறியைத் தவறாமல் விரைவிலே வென்றுவிடுவேனன்றோ; சுடுவிககினறது - (இராவ ணன அரக்காகளைககொண்டு என்னைவால்) கொளுத்துகின்ற முயறசி, இ ஊரை சுடுக என்று உரைதத துணிவு - 'இந்தஊரை நீ எரிப்பாயாக' என்று (எனககுச) சொன்ன தெளிபொருளாகும, என்று - எணணி, நடு உற்று (அவ்வரககாகளின்) நடுவிலே பொருந்தி, அமையம உற நோககி - (அவர்க ளிடததினின்று தான் நீஙகுதறகுஉரிய) சமயததை நன்றாக ஆலோசித்துக் கொணடு, முறறும் உவந்தான - நிறைநதமகிழ்சசி கொணடிருநதான்; (யாவ னெனில்),—அவை அற்றான் - யாதொருகுறறமுமில்லாதவனான அநுமான.

பிரமாஸ்திரததைக கடககும் வல்லமை தனக்கு இருக்கவும் அநுமான் அஙஙனஞ் செய்யாது அந்த அஸ்திரததின்கட்டுக்கு உட்பட்டிருநதது, தேவர் களைப் பெருமைபபடுததவேணடு மென்னுந் தருமநிநதையினால் என்பது, கீழ்ப்படலததின் ௧௪௧ - ஆஞ் செய்யுளில் விளஙகிற்று. அஙஙனம் யான் பிர மாஸ்திரததைக்கடந்து தருமததின் வரமபை அலக்ஷ்யமாய் அவமதித்து மீறினேனென்ற பழிப்புக்கு இடமில்லாதபடி இப்பொழுது அரக்காகள் என்னை விடுவிததது மிகநல்லதாயிறறென்று பாராட்டினன். அளித்தார் -(என் னைப் பழிப்புககுஉள்ளாகாதபடி) பாதுகாத்தன ரென்க. அவ்வகையான தரும சஙகடம் தீர்ததனால், இனி இவர்களைத தடையின்றி வெல்வே னென்றவாறு. அவன் என்னைச் சுடுவிப்பதை இவ்வூரைசசுட்டெரிக்குமாறு தூண்டியதாகக்

கொள்வேன் யான் என்பது, மூன்றாமடியின் கருத்து. மேல் ௧௩௩ - ஆஞ் செய்யுளில் "வழுவுறுகாலமீதென்றெண்ணினன்" என வருவதை நோக்குமிடத்து, இங்கு 'அமையமுற நோக்கி' என்ற பாடமே இனிது பொருந்துகின்றது. இங்ஙனம் அநுமான் தானாகவே வேண்டுமென்று கட்டுப்பட்டிருத்தலால், பகைவர்கையிற் கட்டுப்பட்டானென்ற பழிப்புக்கு இடமில்லையென்பதுதோன்ற 'நவையறான்' என்றதாகவுங் கொள்ளலாம். 'வென்றேன்' காலவழுவமைதி: 'இவர் வென்றி சுடுவிக்கின்றது' என்பதற்கு - இவர்கள் தாங்கள் என்னை வென்றிட்டதாகக் கருதி எரிக்கின்ற முயற்சி யென உரைப்பாருமுளர். பி - ம்.—[1]இன்றாய். [2]ஐயமற, அமையவுற. (௧௨௧)

௧௨௨.—அநுமான் அடங்கிச்செல்லுதல்.

நொய்ய பாசம் புறம்பிணிப்ப நோன்மை [1]யிலன்போ லுடனுணங்கி
வெய்ய வரக்கர் புறத்தலைப்ப வீடு முணர்ந்தே [2]விரைவில்லா
வையன் விஞ்சை தனையறிந்து மறியா தான்போலவிஞ்சையெனும்
பொய்யை மெய்போ னடிக்கின்ற யோகி போன்றான் போகின்றான்.

(இ - ள்.) நொய்ய பாசம் புறம் பிணிப்ப - (தனது போராற்றலுக்குமுன்) எளியனவாகின்ற கயிறுகள் (தனது) உடம்பைக் கட்ட, நோன்மை இலன் போல் உடல் நுணங்கி - (அவற்றைப்பொறுக்கும்) வலிமையில்லாதவன்போல உடம்பு துவண்டு, வெய்ய அரக்கர் புறத்து அலைப்ப - கொடிய இராக்கதர்கள் எப்புறத்துஞ்சூழ்ந்துநின்று இழுத்து வருத்த, வீடும் உணர்ந்தே - (அந்தச்சங்கடத்தினின்று தன்னை) விடுவித்துக்கொள்ளும் வகையைத் தான் அறிந்திருந்தே, விரைவு இல்லா - (அதற்கு ஏற்ற சமயத்தை ஆலோசித்துக்கொண்டு) விரைவு கொள்ளாத, ஐயன் - சிறந்தவனான அநுமான்,—விஞ்சை தனை அறிந்தும் - பிரஹ்மவித்தையைத் தான் அறிந்திருந்தும், அறியாதான் போல் - (அதனை) அறியாதவனபோலிருந்து, அவிஞ்சை எனும் பொய்யை மெய்போல் நடிக்கின்ற - அவித்தையென்கின்ற பொய்ப்பொருளை மெய்ப்பொருள்போலக்கொண்டு வெளிக்குக்காட்டியொழுகுகிற, யோகி - யோகியை, போன்றான் - ஒத்தவனாய், போகின்றான் - (தன்னையிழுக்கின்ற அவர்கள் பின்னே) செல்லலானான்; (எ - று.)

மிக்கவலிமையையுடைய தனதுஉடலை வருத்துந் திறம் அக்கயிறு கட்கு இல்லாதிருக்கவும் அந்தப் பாசபந்தத்தைப் பொறுக்கும் வலிமையில்லாதவன் போல அதற்கு உட்பட்டு, உடம்புதுவளுதல்கொண்டு, கொடிய அரக்கர்களின் குழாத்தினின்று தன்னைவிடுவித்துக்கொள்ளும் வகையை யறிந்திருந்தும் அதற்கு ஏற்ற சமயத்தை எதிர்பார்ப்பதனால் விரைவுபடாமல் அவ்வரக்கர்க்கு உட்பட்டு அவர்களிழுக்கிறவழியெல்லாம் அநுமான் சென்றுகொண்டிருந்தனன்; அதற்கு, யோகமுதிர்ச்சியினால் தத்துவப்பொருள்களை யுணர்ந்த ஒரு யோகி, தன்னை மெய்யுணர்விலலாதவன் போலக் காட்டிய பொய்யுணர்வாகிய

அவித்தையை மெய்யுணர்வாக மேற்கொண்டு பிரபஞ்சத்தவரோடொத்து நடித்தாற்போலு மென உவமை கூறினர். யோகிகள்சிலர் ப்ரஹ்மவித்தை தேர்ந்து அவித்தியாசம்பந்த மில்லாதிருந்து உலகத்தவரை நல்வழிப்படுத்து தற்பொருட்டுத் தாமும் அவரோடொத்துப்பயிலுமாறு பிரகிருதிவசப்பட்டவர்போன்று நடித்ததனை இதிஹாஸபுராணங்களிற் காணலாம். (சுகர் ஜடபரதர் நம்மாழ்வார் முதலியவர்களை இததிறத்தவரென்னலாம்.) பரமுத்தி நேர்கிற வரையில் ஜீவன்முகதரிருக்கிறநிலை இத்தன்மைத்தெனப. சத்திய ஞானத்துக்குமாறாகிய திரிபுணர்வு ஆதலால், 'அவிஞ்சையெனும் பொய்' எனப்பட்டது. அற்பமான ஆசாபாசம் புறத்தே பிடித்திழுக்க அதனையகற்றும் வல்லமையில்லாதவன்போல அதற்குஉட்பட்டு மெலிந்துகாட்டுதலும், கொடிய இந்திரியங்களும் பிரஹ்மஜ்ஞானமில்லாதவர்களும் புறத்தேயிழுக்கத் தான் வீடுபெறும்வகையை யறிந்திருந்தும் விரைவுகொள்ளாமற் சமயத்தை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டு உலகத்தோடொப்ப நடந்துகாட்டுதலும், உபமானப் பொருளாகிய அந்தயோகியின் நிலையிலும் அமையுமெனக் காண்க. பி-ம்.— [1]இல்லான்போனுடங்கி. [2]விரைவில்லான். (கஉஉ)

கஉ௩.—அரக்கர்கள் அநுமான்வாலில் தீக்கொளுவுதல்.

வேந்தன் கோயில [1]வாயிலொடு விரைவிற் கடந்து வெள்ளிடையின்
போந்து புறநின் றிரைக்கின்ற பொறைதீர் மறவர் [2]புறஞ்சுற்ற
வேந்து நெடுவால் கிழிசுற்றி முற்றுந் தோய்த்தாரிழுதெண்ணெய
காந்து கடுந்தீக் [3]கொளுத்தினா ரார்த்தா ரண்டங் கடிகலங்க.

(இ - ள்.) வேந்தன் கோயில் வாயிலொடு விரைவில் கடந்து - (இங்ஙனம அநுமானைக் கயிறுகள்கொண்டு கட்டியிழுத்துக்கொண்டே) இராவணனது அரண்மனை வாயிலை விரைவிற்கடந்து, வெள்ளிடையின் போந்து - வெறுவெளியிடத்திலே சென்று, புறம நின்று - (அநுமானைச்சுற்றி) எப்புறத்தும நின்று, இரைகின்ற - ஆரவாரஞ்செய்கிற, பொறை தீர் மறவர் - பொறுமையில்லாத அந்த இராக்கதவீரர்கள்,—ஏந்து நெடு வால் புறம் சுற்ற கிழிசுற்றி - உயர எடுக்கப்படுகிற நீண்ட (அந்த அநுமானுடைய) வாலில் எப புறமுஞ் சூழும்படி (பலவகைச) சீலைகளைக்கொண்டு சுற்றி, முற்றும் இழுது எண்ணெய் தோய்த்தார் - அவ்வால் முழுவதையும் நெய்யிலும் எண்ணெயிலும் தோய்த்தெடுத்து, காந்துகடுந் தீ கொளுத்தினர் - உக்கிரமான கொடிய நெருப்பைப் பற்றவைத்து, அண்டம் கடி கலங்க ஆர்த்தார் - அண்டகோளம் முழுவதும் (அதிர்ச்சிபெற்றுத் தனது) நிலைகுலையும்படி ஆரவாரஞ்செய்தார்கள்; (எ - று)

மறம் - பலம், பராக்கிரமம், கோபம், கொலை; அதனையுடையவர், மறவர். ஏந்து நெடு வால் - நீண்டுஉயர்ந்த வால். 'புறமசுற்ற ஏந்து நெடுவால்' என்பதற்கு - பக்கங்களிலெல்லாஞ் சூழ நின்று (தாம கயிறுகட்டித) தூக்கிச் [illegible]வைத்த நீண்டவாலெனினு மமையும். கிழி - கிழிக்கப்பட்ட ஆடை.

எண்ணெய் - எள்நெய; காந்துதல் - ஒளிவீசுதல், எரிதல். பி - ம்:—[1]வாயி ெறூறம. [2]புடை. [3]கொளுததிப்பின். (கஉ௩)

கஉச.—மிகப்பல அரக்கர்கள் அநுமனைச் சூழ்ந்து அங்குத் திரளுதல்.

ஒக்க வொக்க வுடன்விசித்த வுலப்பி லாத [1]வுரப்பாசம்
பக்கம பக்க மிருகூறாய் நூறா யிரவர் பற்றினர் [வோர்
புக்க படைஞர் புடைகாப்போர் புணரிக் கணக்கர் புறஞ்செல்
[2]திக்கி னளவா லயனின்று காண்போாக் கெல்லை தெரிவரிதால்.

(இ - ள்) ஒகக ஒகக உடன் விசிதத - பலஒன்றுசேரும்படி ஒருங்கு சோத்துக்கட்டின, உலப்பு இலாத உரம பாசம் - அழியாத வலிமையை யுடைய கயிறறை, பககம பககம - இரணடுபக்கஙகளிலும், இரு கூறு ஆய - இரணடுபிரிவாய், நூறு ஆயிரவா பற்றினா - லக்ஷம்போ பிடித்துக்கொண டாாகள்; புக்க - (அவர்களுடன்) வநத, புடை காபபோர் படைஞர் - பக்கங களில் நின்று காவல்செய்பவாகளான ஆயுதபாணிகளாகிய வீராகள், புணரி கணககா - சமுததிரமென்னுந் தொகையுள்ளவா; புறம செல்வோர் - (அவா களின்) பககஙகளிற சூழ்ந்து வருபவாகள, திககின் அளவு - (அவ்விடத்தின் நாற்புறத) திசையெல்லை எவ்வளவு உண்டோ அவ்வளவினர்; அயல் நின்று காணபோாககு - (அதறகும) அபபால் நின்று வேடிக்கைபார்ககவருபவர் கட்கு, எல்லை தெரிவு அரிது - அளவு அறியவொணணாதது; (எ - று.)

ஒன்று பத்து நூறு ஆயிரம் பதினாயிரம் லக்ஷம பத்துலக்ஷம் கோடி முதலாக எணணபபடுகிற ஒன்றிலுமொன்று பதின்மடஙகான எண வகுப்புக களுள் இருபத்தாறுதானமாகிய எண, சமுததிர மெனப்படும, கடல் சாகரம் என வழஙகுவதும அது. அதுவே இஙகு 'புணரி' என்ற பரியாயநாமத்தாற் குறிக்கபபட்டது அதன தொகை, பதினாயிரஙகோடி உலப்பு இலாத - அறு படாத என்றபடி; முடிவற்ற எனினுமாம. இனி, முதலடிககு - (கை கால் தோள தொடை கழுத்து இடுப்பு எனற உறுப்புக்களிலெல்லாம்) ஒன்றிற் போலவே அனைததிலும் ஒருஙகுகட்டபபட்ட அளவற்ற வலிய கயிறுகளென் றுங கொள்ளலாம். லக்ஷம போ இரணடுகூறாயபபிரிநது இரணடு பககங களிலும (ஒவ்வொருபககததுக்கு ஐமபதினாயிரவராகப்) பிடிததுக்கொண டாாக ளென்பது, இரணடாமடியின் பொருள்; மேல் க௩௭ - ஆஞ் செய்யுளில் "இற்றவாளரக்கர் நூறாயிரவரும" என வருதல் காண்க. பின்னிரணடடிககு- அவர்களுடன் வந்த சமுததிரமென்னுந் தொகையினரான ஆயுதபாணிக ளாகிய வீரர்கள் அருகில்நின்று காவல்செய்பவாகளாய் எப்புறத்துஞ் சூழ்ந்து செல்லலானாாகள், திசையெலலையளவாகப் புறத்துநின்று வேடிக்கை பார்ப் பவாகட்கு அளவு அறியவொணணாதது என்று பதவுரை கூறவும் படும். பி - ம்:—[1]உடறபாசம. [2]திக்கினளவாா. (கஉச)

கஉ௫.—அரக்கர்கள் எங்கும் பறையறைந்து செய்திதெரிவித்து அனை வரையும் வேடிக்கைபார்த்தற்கு அழைத்தல்.

அந்த நகரும் கடிகாவு மழிவித் தக்கன் [1]முதலாயோர்
சிந்த நூறிச் சீதையொடும் பேசி மனிதர் திறஞ் [2]செப்ப
வந்த குரங்கிற் குற்றதனை வம்மின் காண வம்மென்று
[3]தநதந் தெருவும் வாயிறொறும் யாரு மறியச் சாற்றினார்.

(இ - ள்.) 'அந்த நகரும் கடி காவும் அழிவித்து - அப்படிப்பட்ட இலங்காபுரியையும் (அதனைச்சார்ந்த) பாதுகாவலுள்ள சோலையையும் அழியச்செய்து, அக்கன் முதல் ஆயோர சிந்த நூறி - அட்சகுமாரன் முதலான இராக்கதவீரர்கள் அழியும்படி சிதைத்து, சீதையொடும் பேசி - சீதையுடன் பேசுவதுஞ்செய்து, மனிதர் திறம் செப்ப வந்த - சிலமனுஷ்யர்களுடைய திறமையை (இராவணனிடத்தே) சொல்லுதற்கு வந்த, குரங்கிற்கு-ஒருகுரங்குக்கு, உற்றதனை-நேர்ந்த துன்பநிலையை, காண-வேடிக்கை பார்த்தற்கு, வம்மின் வம் - வாருங்கள் வாருங்கள்!' என்று—, தம் தம் தெருவும் வாயில்தொறும் யாரும் அறிய சாற்றினர் - (இராக்கதர்கள் அவ்விலங்காபுரி முழுவதிலு முள்ள) தங்கள் தங்கள் வீதிகளிலும் (அவற்றிலுள்ள) வீட்டு வாசல்களெல்லாவற்றிலும் (போய்) அனைவரும் அறியும்படி பறையறைந்து செய்திகூறினார்கள்; (எ - று)

செயல்நிகழ்ந்தமுறையை நோக்குமிடத்து 'சீதையொடும் பேசிக் கடிகாவும் அந்நகரும்அழிவித்து அக்கன்முதலாயோர சிந்த நூறி மனிதர்திறஞ் செப்பவந்த குரங்கு' எனக் கூறவேண்டுவதாயினும், தாம் அறிந்த முறைமைப்படி இங்ஙனங் கூறினரென்க. 'அந்நகர்' என்பதில், அகரச்சுட்டு - பிரசித்தியைக் காட்டும்; அந்தம் நகர என்று பிரித்து, அழகியநகர மெனினுமாம். கடி - நறுமணமுமாம் பி - ம்.—[1]முதலோரைச் [2]செப்பி. [3]தந்தந் தெருவுதொறும். (கஉ௫)

கஉசு.—அச்செய்தியைச் சீதை அறிந்து வருந்துதல்.

ஆர்த்தா ரண்டத் தப்புறத்து மறிவிப் பார்போ லங்கோடிங்,
கீர்த்தார் முரச மெறறினா ரிடித்தார் தெழித்தா ரெம்மருங்கும,
பார்ததா ரோடிச் [1]சானகிக்கும் பகர்ந்தா ரவளு முயிரபதைத்தாள்,
வேர்ததா [2]ளுலந்தாள் விம்மினாள் விழுந்தா ளழுதாள் வெய்துயிர்த்தாள்.

(இ - ள்.) (இராக்கதர்கள்),—அண்டதது அப்புறததும் அறிவிப்பாரபோல் - இந்த அண்டகோளததுககு வெளியிலும [பகிரண்டஙகளிலுள்ளாாகுமா] (இச்செயதியைத) தெரிவிப்பவர்களபோல, ஆாததார் - (மிகக பேரொலியெழும்படி) ஆரவாரிததார்களா; அஙகோடு இஙகு முரசம் ஈாத்தாா எறறினர் - அஙகும இஙகுமாக (ப பலவிடஙகளிலும) பேரிகைவாததியஙகளை இழுததுவந்து அடிததாாகள; இடிததாா - இடிமுழககம்போலக் காசசிததாாகள; தெழிததாா - (அநுமானை) அதட்டினர் கள், எ மருஙகும் பார்ததாா - (அநுமானை) எல்லாப்பககஙகளிலும்

பார்த்தார்கள்; ஓடி - ஓடிப்போய், சானகிக்கும் பகர்ந்தார் - சீதைக்கும் (இச்செய்தியைக்) கூறினார்கள்; (அதுகேட்டவுடனே), அவளும் - அந்தச்சீதையும், உயிர் பதைத்தாள் - உயிர் துடித்தாள்; வேர்த்தாள் - உடல்வியர்த்தாள்; உலர்ந்தாள் - தவித்தாள்; விம்மினாள் - ஏக்கமுற்றாள்; விழுந்தாள் - கீழே விழுந்தாள்; அழுதாள்—; வெய்து உயிர்த்தாள் - உஷ்ணமாகப் பெருமூச்சு விட்டாள்: (எ - று.)

'அண்டத்தப்புறத்தும் அறிவிப்பார்போல்' என்றதை, மத்திமதீபமாக, 'முரசமெற்றினார்' என்பதனோடும் கூட்டுக. 'அங்கோடு இங்கு ஈர்த்தார்' என்பதற்கு - (அநுமானை) அங்கும் இங்குமாகப் பலவிடங்களில் இழுத்துச் சென்றாகளென்றும், 'முரசம் எற்றினார் இடித்தார்' என்பதற்கு - பேரிகைகளை அடித்து இடிமுழக்கஞ்செய்தாராக ளென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். பி - ம்:—[1]சானகிக்குப. [2]உலர்ந்தார். (௧௨௬)

கஉஎ.—சீதை அக்கினிபகவானைப் பிரார்த்தித்தல்.

தாயே யனைய கருணையான் [1]றுணையை யேதுந் தகவில்லா
நாயே யனைய வல்லரக்கர் நலியக் கண்டா னலகாயோ
நீயே யுலகுக் கொருசான்று நிற்கே தெரியுங் [2]கற்பினால்
றாயேனென்னிற் றொழுகின்றே னெரியே யவனைச் சுடலென்றாள்.

(இ - ள்.) 'எரியே - அக்கினிதேவனே! தாயே அனைய கருணையான் துணையை - (எல்லாவுயிர்களிடத்தும்) தாய்போன்ற அருளுடையவனான ஸ்ரீராமபிரானது துணைவனாகிய அநுமானை, ஏதும் தகவு இல்லா நாயே அனைய வல் அரக்கர் - சிறிதும் பெருமைக்குணமில்லாத நாய்போலக்கடைப்பட்ட கொடிய இராக்கதர்கள், நலிய - வருத்த, கண்டால் - (நீ) பார்த்தால், நலகாயோ-(அவன்பக்கல்) அருள்செய்யமாட்டாயோ? உலகுக்கு ஒரு சான்று நீயே - இந்த உலகத்துக்கு ஒப்பற்றசாக்ஷியாவான நீயே; (ஆதலால), நிற்கே தெரியும் - உனக்கே (எல்லாம்) தெரியும்; கற்பினால் தூயேன் என்னில்-பதிவிரதா தருமத்தினால (யான்) பரிசுத்தியுடையவளே யானால், அவனை சுடல்-அந்த அநுமானைச் சுடாதே; தொழுகின்றேன் - (உன்னை நான்) வணங்குகின்றேன்,' என்றாள் - என்று (அக்கினியைக்குறித்துச் சீதை) ஆணையிட்டுக் கூறினாள்; (எ - று.)

நீயே உலகுக்கு ஒருசான்று—மேல் யுத்தகாண்டத்தில் "அழிப்பில சான்று நீ யுலகுக்காதலால, இழிப்பிலசொல்லி நீ யிவளை யாதுமோர், பழிப்பில ளென்றனை பழியு மின்றினிக், கழிப்பிலள்" என்று இராமபிரான் அக்கினிதேவனைநோக்கிக் கூறுவது முணர்க. சுடல - எதிர்மறையொருமையேவல். 'நலிய' என்பது, இங்கே பிறவினை. பி - ம்:—[1]துணையே. [2]கற்பதனில். (௧௨௭)

வே று.

கஉஅ.—அனல் தளர்தல்.

[1]வெளுத்தமென் னகையவள் விளம்பு [2]மேல்வையி
னொளித்தவெங் கனலவ னுள்ள முட்கினான்

றளிர்த்தன மயிர்புறஞ் சிலிர்ப்பத் தண்மையாற்
குளிர்த்ததக் குரிசில்வா லென்பு கூரவே.

(இ - ள்.) வெளுத்த மெல் நகையவள் - வெண்ணிறமான மெல்லியபற்களையுடையவளான சீதாபிராட்டி, விளம்பும் எல்லையின் - (இவ்வாறு) சொன்னபொழுது, ஒளித்த வெம் கனலவன் உள்ளம் உட்கினன் - ஒளிபெற்ற வெவ்விய அக்கினிதேவன் (அவளது கற்பின் தூய்மையைக் கருதி அநுமானைச்சுடுவதில்) மனத்து அச்சங்கொண்டான்; (அவ்வளவிலே), மயிர் தளிர்த்தன புறம் சிலிர்ப்ப - மயிர்கள் தளிர்த்தவையாய் உடம்புமுழுவதுஞ் சிலிர்த்தலுண்டாம்படி, அ குரிசில் வால் - பெருமையிற்சிறந்தவனான அந்த அநுமானது வாலானது, என்பு கூர - எலும்பினளவாக [எலும்புவரையிலும்], தண்மையால் குளிர்த்தது - (உண்டான) சீதளத்தினாற் குளிர்ச்சியடைந்தது; (எ - று.)

மெல் நகை - புன்சிரிப்புமாம். ஒளித்த என்பது - ஒளியென்னும் பெயரினடியாகப்பிறந்த பெயரெச்சம்; இது, அச்சத்தினால் தன்வெப்பத்தை ஒளித்துக்கொள்ள முயல்கிற என்ற பொருளுந்தோன்ற நின்றது. மயிர்தளிர்த்தல் - மயிர்க்கூச்செறிதல். இது - இங்கே, மிக்க குளிர்ச்சியினாலாகியது. பி-ம்: —[1]விளர்த்தவெண்ணகையினாள். [2]எல்லையின். (௧௨அ)

வேறு.

௧௨௯.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - அதுபற்றிய விவரம்.

மற்றினிப் பலவென் வேலை வடவனல் புவிய ளாய
கற்றை [1]யங் கனலி மற்றைக காயத்தீ முனிவர் காக்கு
முற்றுறு மும்மைச் செந்தீ முப்புர முருங்கச்சுட்ட
கொற்றவ னெற்றிக் கண்ணின் வன்னியுங் குளிர்ந்த வன்றே

(இ - ள்.) மற்று இனி பல என் - (பிராட்டியின் ஆணைப்படி அனல் முற்றுங் குளிர்ந்ததென்பதைப்பற்றி) இனி மற்றும் பல கூறவேண்டுவது என்ன இருக்கிறது! வேலை வட வனல் - கடலிலுள்ள படபாமுகாக்கினியும், புவி அளாய கற்றை அம் கனலி - பூமியிலேபொருந்திய சுவாலைத்தொகுதியை யுடைய அக்கினியும், மற்றை காயம் தீ - அதுவல்லாத வானத்திலுள்ள அக்கினியும், முனிவர் காக்கும் முற்றுறு மும்மை செம் தீ - (அவிந்திடாதபடி) முனிவர்கள் பரிபாலித்துவருகிற (வைதிகநியமம்) பூரணமாகப்பெற்ற செந்நிறமான மூன்றுவகை அக்கினிகளும், முப்புரம் முருங்க சுட்ட கொற்றவன் நெற்றி கண்ணின் வன்னியும் - மூன்றுநகரங்களும் அழியும்படி எரித்த வெற்றியையுடையவனான சிவபிரானது நெற்றிக்கண்ணிலுள்ள அக்கினியும், குளிர்ந்த - குளிர்ச்சியடைந்தன; (எ - று.)—அன்றே - ஈற்றசை; தேற்றமுமாம்; அன்று - அப்பொழுது எனினுமாம்.

அனல் முற்றுங் குளிர்ந்ததென்ற கருத்தை இங்ஙனம் அதிசயோக்தி வகையாற் கூறினார்; அடுத்த செய்யுளும் இவ்வாறே. பட

பாநல மென்ற வடமொழித்தொடர், வடவனலென விகாரப்பட்டது; இது, கடலினிடையே ஒரு பெண்குதிரையின் முகத்தினின்று மூண்டெரியுந் தீ; கடல்நீரை மழைப்பெருக்கு முதலியவற்றால் மிகாதபடி உறிஞ்சிநிற்பது. படபா - பெண்குதிரை. அநலன் - அக்கினி. காயம் - ஆகாய மென்பதன் முதற்குறை விகாரம். இனி, 'காயத்தீ' என்பதற்கு - உடம்பிலுள்ள அக்கினி [உதராக்கினி யெனப்படும் பசித்தீ] யென்று உரைப்பாரு முளர். வைதிக அக்கினி என்பார்; 'முத்தழற்தீ' என்றார். மும்மைத்தீ - காருகபத்தியம், ஆகவநீயம், தட்சிணாக்கினி நெருப்பென்னும் ஒருபொருளைக்குறிக்கிற அனல், கனலி, தீ, வன்னி என்ற பலசொற்கள் அடுத்துவந்தது, பொருட்பின்வருநிலையணி. வஹ்நியென்ற வடசொல் வன்னியென விகாரப்பட்டது. பி - ம்:—[1]வெள.

(௧௨௧)

௧௯௦. அண்டமுங் கடந்தா னங்கை யனலியுங் குளிர்ந்த தங்கி
குண்டமுங் குளிர்ந்த மேகத் துருமெலாங் குளிர்ந்த கொற்றச்
சண்டவெங் [1]கதிர வாகித் தழங்கிருள் விழுங்குந் தாவின்
மண்டலங் குளிர்ந்த மீளா நரகமுங் குளிர்ந்த மாதோ.

(இ - ள்.) அண்டமும் கடந்தான் - அண்டகோளத்தின் மேலுலகங்களைக் கடந்து மேலுள்ளவனான பிரமனது, அம் கை - அகங்கையிலுள்ள, அனலியும் - அக்கினியும், குளிர்ந்தது - குளிர்ச்சியடைந்தது; அங்கி குண்டமும் குளிர்ந்த - (அப்பிரமன் வேள்விசெய்யும்) அக்கினிகுண்டங்களும் குளிர்ச்சியடைந்தன; மேகத்து உரும் எலாம் குளிர்ந்த - மேகங்களிலுள்ள (தீவடிவமான) இடிகளெல்லாம் குளிர்ச்சியடைந்தன; கொற்றம் சண்டம் வெம் கதிர ஆகி - வெற்றியையுடைய உக்கிரமான உஷ்ண கிரணங்களையுடையவையாய், தழங்கு இருள் விழுங்கும் - மிக்க இருளை விழுங்குகிற, தா இல் மண்டலம் - அழிவற்ற சூரியமண்டலம், குளிர்ந்தது - குளிர்ச்சியடைந்தது; மீளா நரகமும் - (தீவினைசெய்தவர்) மீளவொண்ணாத (அக்கினிமயமான சில கொடிய) நரகங்களும், குளிர்ந்த - குளிர்ச்சியடைந்தன; (எ - று.)—மாது, ஓ - ஈற்றசை.

அண்டத்திற்கு உட்பட்ட பதினான்கு உலகங்களுள்ளும் மேலதாகிய சத்தியலோகத்தி லிருப்பவனாதலின், பிரமன் 'அண்டமுங்கடந்தான்' எனப்பட்டான். அந்தணரது அகங்கையில் அக்கினியிருக்கிற தென்ற நூற்கொள்கை பற்றி, அந்தணசிரேஷ்டனான பிரமனது அகங்கையில் அனலி கூறினர். திரிவிக்கிரமனாய் வளர்ந்து அண்டமுழுவதையும் அளந்தவனான வாமனமூர்த்தியினது அகங்கைநெருப்பென்று உரைப்பாரு முளர்; அவன் அந்தணனாதலின். தா - உரிச்சொல். இருள் விழுங்கும் - இருளையொழிக்கு மென்றபடி; உணணுதது உண்பதுபோலச் சொல்லப்பட்ட மரபுவழுவமைதி. இங்கு 'மீளாநரகம்' என்றது, மகாஜ்வாலம் அக்கினிஜ்வாலம் அக்கினிப்பிரபை முதலியவற்றை.

இவ்விரண்டு செய்யுள்களும், "அண்டமூலத்துக்கப்பா லாழியுங் கொதித்த தேழு, தெண்டிரைக்கடலின் செய்கை செப்பி யென தேவன

சென்னி, பண்டைநாளிருந்த கங்கைநங்கையும் பதைத்தாள் பார்ப்பான், குண்டிகை யிருந்தநீரும் குளுகுளு கொதித்ததன்றே" என [1]மேல் யுத்தகாண்டத்தில் வருஞ் செய்யுளும் ஒத்த வாய்பாடுடையனவாதல் காண்க. பி - ம் — [1]கதிர்களாகி. (௧௩௰)

௧௩௧.—அனல்குளிர்ந்தகாரணத்தைக் கருதி அநுமான் களித்தல்.

வெறபினு லியன்ற தன்ன மேனியை விழுங்கி வெந்தீ
நிறபினுஞ் சுடாது நின்ற நீர்மையை [1]நினைவி னோக்கி
யறபினா ரூத [2]சிந்தை யனுமனுஞ் சனகன் பாவை
கறபினா லியன்ற தென்பான் பெரியதோர் [3]களிப்ப னானான்.

(இ - ள்.) அற்பின் நார் அறாத சிந்தை அநுமனும் - (சீதாராமர்கள் பக்கல்) அன்பாகிய பாசபந்தம் நீங்காத மனத்தையுடைய அநுமானும், வெம் தீ - (இயற்கையில்) வெப்பமுடையதான அக்கினி, வெற்பினால் இயன்றது அன்ன மேனியை விழுங்கி நிற்பினும் - மலையினாலமைந்தது போன்ற [பெரிய வலிய] தனது உடம்புமுழுவதும் மறைய மூடிக்கொண்டு நின்றாலும், சுடாது நின்ற - தன்னைச்சுடாமல் (குளிர்ச்சிகொண்டு) நின்ற, நீர்மையை - ஆச்சரியத்தன்மையை, நினைவின் நோக்கி - தனது மனத்தினால் ஆராய்ந்து, சனகன் பாவை கற்பினால் இயன்றது என்பான் - ஜநகமஹாராஜனுடைய சித்திரப்பதுமைபோலழகிய பெண்ணான சீதையினது கற்புநிலைமையினால் இங்ஙனமாயிற்றென்று ஊகித்து உணர்ந்தவனாகி, பெரியது ஓர் களிப்பின் ஆனான் - ஒப்பற்ற பெருங்களிப்பை யுடையவனாயினான்; (எ - று.)

நினைவின்நோக்குதல் - நுண்ணுணர்வுகொண்டு உண்மையை ஊகித்து அறிதல். மகாபுத்திமானாதலால், உள்ளபடி ஊகித்தனன். அநுமானது உடலில் நாகபாச பந்தம் அற்றதேயன்றி அவனது சிந்தையிலே ராமபக்தியாகிய பாசபந்தம் அற்றில தென்பார், 'அற்பினாரறாதசிந்தை யனுமனும்'என்றார். பி - ம்:—[1]நினைந்து. [2]உள்ளத்து. [3]களியன. (௧௩௧)

௧௩௨.—இலங்காபுரிமுழுவதையும் அரக்கர்கள் காட்ட, அநுமான் காணுதல்.

அற்றையவ் விரவிற் றன்ற னறிவினான் முழுது [1]முன்னப
பெற்றில னெனினு மாண்டொன் றுள்ளது பிழையுறாமே
மற்றுறு பொறிமுன் செல்ல மறைந்துசெல் [2]லறிவு மானக்
கற்றிலா வரக்கர் தாமே காட்டலிற் றெரியக் கண்டான்.

(இ - ள்.) தான் - அவ்வநுமான்தான், அற்றை அ இரவில் - அன்றைத்தினத்து முன்னிரவிலே, தன் அறிவினால் முழுதும் உன்ன பெற்றிலன் எனினும் - தனது அறிவினால் (அவ்வூரிலுள்ள) இடங்களெல்லாவற்றையும் ஊன்றியுணரப்பெற்றானில்லை யென்றாலும், ஆண்டு உள்ளது ஒன்று பிழை உறாமே - அந்நகரத்திலுள்ளவிடம் ஒன்றேனுந் தவறாமலே,—கற்றிலா அரக்கர் தாமே காட்டலின் - மூடர்களான அவ்விராக்கதர்கள் தாங்களே காட்டிய தனால்,—மற்று உறு பொறி முன் செல்ல மறைந்து செல் அறிவு மான-புறத்

துறுப்பாயப் பொருந்திய இந்திரியங்கள் (பொருள்களினிடத்து) முன்னே செல்ல (அவற்றின் பின்னே) மறைந்து செல்லுகின்ற அறிவையொப்ப, தெரியக்கண்டான் - நன்றாகப்பார்த்தான்; (எ - று.)

உவமையணி. அன்றை மாலைப்பொழுதிற் கடல்கடந்து இலங்கை புக்க அநுமான் அவ்விரவின் முற்பகுதியிற் சீதையைத் தேடிக்கொண்டே அந்நகரமுழுவதுஞ் சென்று பலவிடங்களையும் பார்த்தமை, ஊர்தேடு படலத்திற் பரக்கக் கூறப்பட்டது. அங்ஙனம் விரைவுடன் தேடியபொழுது சில இடங்கள் ஊன்றிப்பார்க்கப்படாது. விட்டிருந்தாலும், அக்குறையும் தீருமாறு, இப்பொழுது அரக்கர்கள் தாமே அநுமானைச் சூழ்ந்து நின்று வலிய அழைத்துச்சென்று காட்ட, அவர்களிடையே பதுங்கிச்சென்ற அநுமான் கண்டனன். அதற்கு, கண் செவி மூக்கு முதலிய பொறிகளின் வழியே அறிவு புலன்களிற் சென்று பற்றுதலை உவமைகூறினார். பகைவரது தூதனாய் வந்தவன் புலனறிந்து கொண்டுபோகுமாறு அவனுக்குத் தமது நகரமுழுவதையும் வலியக்கொண்டு காட்டுதல், பேதைமை யாதலால், 'கற்றிலாவரக்கர்' எனப்பட்டார். அறிவு உருவமில்லாததாதலால், அதற்கு 'மறைந்துசெல்' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. பி - ம்.—[1]உள்ளப். [2]அறிவை. (கஙஉ)

கஙங.—அநுமான் வானத்திலெழும்ப, அரக்கர்கள் தோளற்றுக் கீழேவிழுதல்.

முழுவதுந் தெரிய நோக்கி முற்றுமூர் முடிவிற் சென்றான்
வழுவுறு கால மீதென் றெண்ணினன் [1]வலிதிற் பற்றித்
தழுவின னிரண்டு நூறாயிரம் [2]புயந் தடக்கை தாம்போ
டெழு[1]வென நால விண்மே லெழுந்தனன் விழுந்த வெல்லாம்.

(இ - ள்.) முழுவதும் தெரிய நோக்கி - (அங்ஙனம்) அவ்விலங்காபுரி முழுவதையும் நன்றாகப்பார்த்துக்கொண்டே, முற்றும் ஊர் முடிவில் சென்றான் - சூழ்ந்துவரப்பெற்ற அந்த ஊரினது கடையெல்லையில வந்து சேர்ந்தவனான அநுமான், வழுவுறு காலம் ஈது என்று எண்ணினன் - (இவ்வரக்கர்கள் கட்டுக்காவலினின்று தான்) தப்பி நீங்கிப் போதற்கு ஏற்ற சமயம் இதுவென்று எண்ணி, வலிதின் பற்றி தழுவினன் - (இருபுறத்துக்கயிற்றையும்) வலியப்பிடித்து (இருபுறத்து விலாவிலுஞ் சேர) இடுக்கிக் கொண்டு,—இரண்டு நூறாயிரம் புயம் தட கை தாம்போடு எழு என நால - (அரக்கர்களுடைய) இரண்டுலக்ஷம் தோள்களும் பெரியகைகளும் (இருபுறத்துக்) கயிற்றுடனே தூண்போலத் தொங்கும்படி, விண்மேல் எழுந்தனன் - வானத்திலே உயரஎழும்பினான்; (அங்ஙனம் எழுந்த மாத்திரத்திலே), எல்லாம் விழுந்த - (கயிற்றைப்பிடித்து இழுத்துவந்த) அரக்கர்கள் கூட்டமெல்லாம் கீழேவிழுந்தன; (எ - று.)

அநுமான் திடீரென்று விசையாகத் திமிறிக்கொண்டு மேலெழுந்த பொழுது, அரக்கர்களுடைய தோளளவான கைகள் தனியப்பட்டுக் கயிற்று

டனே தொகை, அவர்கள் தோளற்றவர்களாய்க் கீழ்விழுந்தன ரென்க. முற்றுதல்-வளைதல, சூழ்தல். பி - ம்:—[1]வலியிற். [2]புயததடக்கைதாம்போடு, புயந்தடக்கைதாமபோடு. [3]எனலான. (கருரு)

கருச.—அநுமானது அப்பொழுதைய தோற்றம்.

இற்றவா ளரக்கர் நூறா யிரவரு மிழந்த தோளார்
முற்றினா ருலந்தா ரையன் மொய்ம்பினோ டுடலை மூழ்கச்
சுற்றிய கயிற்றி னோடுந் தோன்றுவா னரவின் சுற்றம்
பற்றிய கலுழ னென்னப் பொலிந்தனன் விசும்பின் பாலான்.

(இ - ள்.) இற்ற - தனிப்பட்டுவிழுந்த, வாள் அரக்கர் நூறாயிரவரும - கொடிய அந்த இராககதர்கள் நூறாயிமபேரும, இழந்த தோளார்-தோளிழந் தவர்களாய, முற்றினார் உலந்தார் - இறந்தொழிந்தார்கள்; மொய்மபினோடு உடலை மூழ்க சுற்றிய கயிற்றினோடும - (தனது) தோள்களோடு உடம்பை யும் அழுந்தககட்டிய கயிற்றினுடனே, விசும்பின் பாலான் தோன்றுவான் - வானததினிடத்தவனாய்க காணப்படுகின்ற, ஐயன்-சிறந்தவனான அநுமான், அரவின் சுற்றம பற்றிய கலுழன் என்ன பொலிநதனன் - சாப்பவர்ககங் களாற் பிடிததுச சூழப்பட்ட கருடன்போல விளஙகினான்; (எ - று.)

சிறியதிருவடியாகிய ஆஞ்சநேயமூர்த்திககுப் பெரியதிருவடியாகிய கருடாழ்வான் ஒள்ளியபெரியவடிவிலும், அவ்வநுமானது உடம்பு முழுவதுஞ் சுற்றிய கயிற்றுககு அக்கருடனது உடமபிற் சுற்றிய நாகஙகள் வடிவிலும உவமை யெனக் காணக. கருடனுககு நாகம்போல, அநுமானுககு அக் கயிறு எளிதில்விடுவிக்கத்தக்க தென்பது போதரும்; சுற்றப்பட்டவர்களை ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாமை இரண்டுக்கும ஒக்கும். பாம்பைக கருடன் பிடிததுக கொள்ளும்போது அதனுடம்பிற் சுற்றிக்கொள்ளுதல் பாம்பின் இயல்பாகும். (கருச)

கருரு —அநுமான் தனதுவாலை இலங்கையின்மீது செலுத்துதல்.

துன்னலர் புரத்தை முற்றுஞ் சுடுதொழிற் றொல்லை யோனும்
பன்னின பொருளு நாணப் பாதக ரிருக்கை பற்ற
மன்னனை வாழ்த்திப் பின்னை வயங்கெரி மடுப்ப னென்னாப்
பொன்னகர் மீதே தன்போர் வாலினைப் போக விட்டான்

(இ - ள்.) பின்னை - பின்பு,—(அநுமான்),— 'துன்னலா புரததை முற்றும சுடு தொழில் தொல்லையோனும - பகைவாகளுடைய திரிபுரததை முழுவதும் எரிததலாகிய தொழிலைசசெய்த பழமையான பரமசிவனும், பன்னினபொருளும-(அவனுக்கு அப்பொழுது உதவியா யிருநதன வெனக்) கூறபபடுகின்ற (பல) பொருள்களும, நாண - வெட்கமடையும்படி, பாதகர் இருக்கை பற்ற மன்னனை வாழ்ததி வயஙகு எரி மடுப்பன - பாவிகளான இவவரக்காகளுடைய இருபபிடமாகிய இவவிலஙகை பற்றியெரியுமாறு இராமபிரானைத் துதிததுப் பிரகாசிககிற நெருப்பைப் பற்றவைப்பேன,' என்னா - என்று எண்ணி, தன் போர் வாலினை பொன் நகர்மீதே போக

விட்டான் - தனது போர்த்திறமமைந்தவாலைப் பொன்மயமான அவ்விலங்கா காபுரியின்மேலே செல்லவிட்டான், (எ - று.)

இங்கே 'துன்னலார்' என்றது, வித்யுந்மாலி முதலிய திரிபுரத்து அசுரர்களை. 'பன்னினபொருள்' என்றது - மேருகிரியாகிய வில், ஆதிசேஷனாகிய நாணி, திருமாலாகிய அம்பு, பூமியாகிய தேர் முதலியவற்றை. உபபலங்கள் பலவற்றை உடன்கொண்டுசென்ற சிவபிரான் திரிபுரமெரித்ததனினும், யாதொரு துணையுமில்லாத தான் இவ்விலங்கையை யெரித்தல் சிறக்குமென்னுங் கருத்தால், 'துன்னலர்புரத்தை முற்றுஞ் சுடுதொழிற் றொல்லையோனும் பன்னினபொருளும் நாண' எனப்பட்டது. ஸ்ரீராமனருள்கொண்டு இந்த அரியசெயலைச்செய்வேனென்பார், 'மன்னனைவாழ்த்தி வயங்கெரி மடுப்பென' என்றார். 'மன்னனைவாழ்த்தி' என்பதை 'போகவிட்டான்' என்பதனோடு இயைப்பினுமாம். மன்னன் - எல்லாவற்றுக்குந் தலைவன்; சருவேசுவரன். பகைவர்களை வளைத்தற்கும் எடுத்து வீசுதற்கும் அடித்தற்குமாகப் பலவாறு போரில் அநுமானது வால் உதவுதலால், 'போர்வால்' எனப் பட்டது.

இனி, இச்செய்யுளுக்கு வேறொருவகையாற் பொருள் கூறவும் படும்; அது வருமாறு.—பன்னினபொருளும் நாண - (எமது துணைவலிமை கொண்டே சிவபிரான் திரிபுரமெரிக்கப் போகின்றனனென்று செருக்கித் தற்புகழ்ந்து) கூறிய (உபபலமாய்நின்ற) பொருள்கள் பலவும் நாணமடையும்படி, துன்னலர் புரத்தை முற்றும் சுடுதொழில் தொல்லையோனும் - பகைவர்களான அசுரர்களுடைய திரிபுரமுழுவதையும் முன்பு (தனது சிரிப்பைக்கொண்டு) எரித்தல் செய்தவனான சிவபிரானது அம்சமாகிய அநுமானும், (இப்பொழுது) பாவிகளாகிய இவ்வரக்கர்களது இருப்பிடமான இவ்விலங்கை பற்றியெரியும்படி எனது தலைவனான இராமனை வாழ்த்தி இந்நகரத்தில் நெருப்பைப் பற்றவைப்பேனென்று அப்பொன்னகரின்மீதே தனதுவாலினைப் போகவிட்டனனென்பது. (வாயுகுமாரனான அநுமான் ருத்திராம்சமுமுடையனாதல் முன்பு விளக்கப்பட்டது.) (கஙு)

கஙசா.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - அந்தவாலின் வருணனை.

தன்னிறைக் குறுகண் வெய்யோர் தாமியற் றலுங்கேட் டிஃதோ
யன்னவாக் கிறுதி யாக வணிநக ரழிப்ப லென்னாச்
செந்நிறச் சிகைய வெம்போர் மழுப்பின்னர்ச் சேறலொக்கு
மன்னிறத் தண்ண றூத னனல்கெழு கொற்ற நீள்வால்.

(இ - ள்.) அல் நிறத்து அண்ணல் - இராத்திரிபோன்ற கருநிறத்தை யுடைய புருஷோத்தமனான ஸ்ரீராமனது, தூதன் - தூதனாகிய அநுமானுடைய, அனல் கெழு கொற்றம் நீள் வால் - தீப்பற்றியெரிவதும் வெற்றியை விளைப்பதுமான நீண்ட வாலானது;—தன் இறைக்கு உறுகண் வெய்ய

யோர் தாம் இயற்றலும - தனது தலைவனான சிவபிரானுக்கு [மழுவைத் தனது படைக்கலமாகக்கொண்டு ஆளுகிற சிவபிரானது அமசமாகிய அநுமானுக்கு]த் துன்பத்தைக் கொடிய அரக்கர்கள் செய்தவளவிலே, கேட்டு - (அச் செய்தியைக்) கேள்வியுற்று உணர்ந்து, இனனே அன்னவர்க்கு இறுதி ஆக அணி நகர் அழிப்பல் என்று - 'இப்பொழுதே அவ்வரக்கர்கட்கு அழிவு உண்டாகும்படி (அவர்களுடைய) அழகிய இலங்காநகரத்தை அழித்துவிடுவேன்' என்று சங்கற்பங்கொண்டு, செம நிறம் சிகைய வெம் போர் மழு பின்னா சேறல் - செந்நிறமான ஜ்வாலைகளையுடையதும கொடிய போர்த்திறமமைந்ததுமான (சிவபிரானது) மழுவென்கிற ஆயுதம் (தனது இறைவனான அவ்வநுமானைத்) தொடர்ந்துசெல்லுதலை, ஒக்கும - போலும்; (எ - று.)

எரியிருமபுப்படையாகிய மழுவை வலக்கையிற் கொண்டவன், சிவபிரான். அங்ஙனஞ் சிவபிரானுக்கு ஆயுதமாகிய மழுவானது, தனது இறைவனான அந்தசிவபிரானது அமிசமாகிய அநுமானுக்குத் துஷ்டராக்ஷசர்கள் கட்டுதல் இழுத்தல் தீக்கொளுவுதல முதலிய துன்பங்களைச் செய்தன ரென்கிற செய்தியைக் கேள்வியுற்று 'இப்பொழுதே யான் அவர்கட்கு அழிவுண்டாம்படி அவர்கள் நகரத்தை அழித்துவிடுவேன்' என்று சென்றாற் போன்றது, அநுமானால் இலங்கையின்மீது செலுத்தப்பட்ட தீக்கொளுவிய வால் என்க; தற்குறிப்பேற்றவணி. அல் நிறதது அண்ணல்—"ராத்திரிமேனியம் மான"என்பர் பிள்ளைபெருமாளையங்காரும். அல் - இருளுமாம்; "இருளன்ன மாமேனி" என்றார் ஆன்றோரும். அனலினாற்சுடப்படாமையும், இலங்கையையெரித்தலும பற்றி, 'கொற்றவால்' எனப்பட்டது. இச்செய்யுள் சிலஏட்டுப்பிரதிகளிலில்லை. (கஙக)

கஙஎ. அப்புறழ் வேலை காறு மலங்குபே ரிலங்கை தன்னை
யெப்புறத் தளவுந் தீய வொருகணத் தெரித்த கோட்பாற்
றுப்புறழ் மேனி யண்ணன் மேருவிற் [1]குழையத் தோளான்
முப்புரத் தெய்த கோலே யொத்ததம் மூரிப் போர்வால்.

(இ - ள்.) அப்பு உறழ் வேலை காறும அலஙகு பேர் இலங்கை தன்னை - நீர்மயமாய மிக்க கடல் எல்லையாக விளங்குகின்ற பெரிய அந்த இலங்காபுரியை, எப்புறத்து அளவும் தீய ஒரு கணத்து எரித்த கோட்பால - எல்லாப் பக்கங்களும தீந்துபோமபடி ஒரு கணப்பொழுதிலே யெரித்த திறத்தினால்,—அ மூரி போர் வால் - வலிய போர்த்திறமுள்ள அந்த வாலானது,— துப்பு உறழ் மேனி அணணல் மேருவில் குழைய தோளால முப்புரதது எய்த கோலே ஒததது - பவழம் போன்ற [சிவப்பான] திருமேனிநிறத்தை யுடைய பெருமையிற்சிறந்தவனான சிவபிரான் மகாமேருகிரியாகிய வில்வளையத் தனது தோள் வலிமைகொண்டு திரிபுரத்தின்மேற் பிரயோகித்த அம்பையே போன்றது; (எ - று.)

உவமையணி. இரண்டாமடியிற் பொருத்தன்மை விளங்கும. திரிபுரசங்காரகாலத்தில திருமால் சிவபிரானுக்கு அம்பாயிருந்து தொழில்

செய்தமை, பிரசிதம். அப், க்ஷணம் என்ற வடசொற்கள் விகாரப்பட்டன. 'வேலைகாறும்' என்பதை 'தீய' என்பதனோடுங் கூட்டலாம். பி - ம்:— [1]குழைத்ததோளால் (கரு௭)

கரு௮. உகக்கடை யுலகம் யாவு முணங்குற வொருதன் னாட் டஞ், சிகைக்கொழுங் கனலை வீசுஞ் செயன்முனம் பயில்வான் போல, மிகைத்தெழு தீய ராயோர் விரிநகர் வீயப் போர்வா, றகைத் தலி லோன்மை சாலுந் தனிவீரன் சேணி லுய்த்தான்.

(இ - ள்.) உகம் கடை-யுகாந்தகாலத்திலே, உலகம் யாவும் உணங்குற- உலகங்களெல்லாம் அழியும்படி, ஒரு தன் நாட்டம் சிகை கொழுங் கனலை வீசும - ஒப்பற்ற (காலாக்கினி ருத்திரமூர்த்தியாகிய) தனது ஒரு கண்ணி னின்று [நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து] ஜ்வாலைகளையுடைய மிக்கநெருப்பை வெளிவீசுவதாகிய, செயல-செய்கையை, முனம் பயில்வான் போல-அதற்கு முன்னமே (ஒருதரஞ்) செய்து பழகுபவன்போல,—தகைத்தல் இல் லோன்மை சாலும தனி வீரன் - (எவராலுந்) தடுக்கமுடியாத வலிமைமிக்க ஒப்பற்ற வீரனான அநுமான்,—மிகைத்து எழு தீயர் ஆயோர் விரி நகர் வீய- செருக்குக்கொண்டு தலைப்பட்ட கொடியவர்களான இராக்கதர்களது பரந்த அவ்விலங்காபுரி அழியும்படி, போர வால் சேணில் உய்த்தான் - போர்த்திற மமைந்த தனதுவாலை நெடுந்தூரமளவுஞ் செலுத்தினான்; (எ- று.)

கற்பாந்தகாலத்திலே தனது நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்து அதனினின்று பெருநெருப்பை நெடுந்தூரம்வீசி உலகங்களையெல்லாம எரிக்கின்ற காலாக் கினி ருத்திரமூர்த்தியும் அநுமானும ஆகிய இருவரும் சிவபிரானது சொரூ பமேயாதலால், அவ்வொற்றுமைநயம்பற்றி இங்ஙனம் உத்பிரேக்ஷித்தார்; ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி. ஊழிக்காலத்தில உலகங்களையெரிக்க வேண் டியதற்காக முன்னமே இலங்கையையெரித்துப் பயில்வான்போன்றனன் என்க. அக்கண்ணின்கனல் இவ்வாலின் கனலுக்கு ஒப்புமை உணங்குதல் - எரிதல். மிகைத்து எழு - மிகுதியாய்த்திரண்ட எனினுமாம். இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளிலில்லை. (கரு௮)

கருகூ.—அநுமான் வீடுகள்தோறும் தாவிச்செல்லுதல்.

வெள்ளியிற் பொனனி னானு விளங்குபொன் மணியின் விஞ்சை
தெள்ளிய கடவுட் டச்சன் கைம்முயன் [1]றரிதிற செய்த
தள்ளரு மனைகடோறுந் முறைமுறை தாவிச சென்று
[2]னெள்ளரி யோடுங் குன்றத் தூழிவீ ழுருமொ டொப்பான்.

(இ - ள்.) வெள்ளியின் - வெள்ளியினாலும், பொன்னின் - பொன்னி னாலும், நானு விளங்கு பொன் மணியின - பலவகைப்பட்ட பிரகாசிக்கின்ற அழகிய இரத்தினங்களினாலும், விஞ்சை தெள்ளிய கடவுள் தச்சன் கை முயன்று அரிதின் செய்த - (சிற்ப) சாஸ்திரங்களில் தேர்ந்த தெய்வத்தச்ச னான விச்சுவகர்மன் கைகளால் வருந்தி அருமையாகச் செய்த, தள்ளரு மனை கள் தோறும் - அழித்தற்கு அருமையான வலிய (அவ்விலங்கை நகரத்து)

வீடுகளிலெல்லாம், (அநுமான்); ஒள் அரியோடும் குன்றத்து ஊரு வீழ் உருமொடு ஒப்பான் - ஒள்ளியநெருப்புடனே மலையின்மீது கற்பாந்த காலத்தில் விழுகின்ற பேரிடியைப் போன்றவனாய, முறை முறை தாவி சென்றான் - ஒவ்வொன்றிலாகக் குதித்துககொண்டே சென்றான்; (எ - று.)

உயர்ந்தோங்கிய மாடத்துக்கு - மலையும், அதில் தாவிப்பாய்கிற வாலின் நெருப்போடுகூடிய வலிய அநுமானுக்கு - நெருப்புடன் வீழ்கிற பேரிடியும் உவமையெனக் காணக. தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. நாநா, ஹரி - வடசொற்கள். கைமுயன்று - கைதேர்ந்து என்றுமாம். தெய்வத தச்சனான விசுவகர்மா பூர்வத்தில் இந்திரனுக்காக நிருமித்த இலங்காபுரியிலே மாலியவான் முதலிய பூர்விகராக்ஷசாகள் குடியேற, அவர்களைத் திருமால் வென்று துரத்தியபின்பு அந்நகரத்திலே குபேரன் வசிக்க, பிறகு அவனை அகற்றிவிட்டு இராவணன் அரக்கர்களுடன் அதிற குடியேறினனென அறிக. பி - ம்:—[1]திருந்தச்செய்த. [2]ஒள்ளெரி. (கஙகூ)

கச௦.—அவ்வாலின் தீ இலங்கையை யெரித்தல்.

நீனிற [1]நிருத ரீண்டு நெய்பொழி வேள்வி [2]நீங்கிப்
பால்வரு பசிய னென்பான் மாருதி வாலைப் பற்றி
யாலமுண் டவ[3]னன் றூட்ட வுலகெலா மழிவி னுண்ணுங்
காலமே யென்ன மன்னோ கனலியுங் கடிதி னுண்டான்.

(இ - ள்.) நீல் நிறம் நிருதர் - கறுத்த நிறமுள்ள அரக்கர்களால் [இராக்கதர்கள் செய்யும் உபத்திரவங்களினா லென்றபடி], ஈண்டு-இவ்வுலகத்திலே, நெய் பொழி வேள்வி நீங்கி - நெய்யைச்சொரிந்துசெய்யும் யாகங்களை (அவை வரும்) விட்டிட்டதனால், பால் வரு பசியின் என்பான் - தன்னிடத்தே மிகக பசியை யுடையவ னென்று சொல்லப்படுபவனான, கனலியும் - அக்கினிதேவனும்,—மாருதி வாலை பற்றி - (தனக்குததுணைவனான) வாயுவினது குமாரனாகிய அநுமானது வாலை (த் தனக்கு) ஆதாரமாகக்கொண்டு,—ஆலம் உண்டவன் நன்று ஊட்ட உலகு எலாம் அழிவின் உண்ணும் காலமே என்ன - விஷத்தை அமுது செய்தவனான சிவபிரான் நன்றாக உண்பிகக தான் உலகங்களெல்லாவற்றையும் அழியும்படி உண்ணும் [எரிக்கும்] காலத்திலே போல, கடிதின் உண்டான் - விரைவில் (அவ்விராககதநகரமுழுவதையும) உண்ணலானான் [எரிககலானான் என்றபடி]; (எ - று.,—மன், ஓ - அசை.

தற்குறிப்பேற்றமும் உவமையுஞ் சோந்துவந்த சேர்வையணி. வாலிற்பற்றிய தீ இலங்கையை யெரித்ததறகு, அரக்கர்களுபத்திரவத்தால் உலகமெங்கும் யாகங்களில்லாமற்போயினமையறறி நெய்முதலிய அவியுணவு கிடைத்திடாமையால பசிமிககவனான அக்கினிதேவனை அரக்கர்களிடத்து அச்சத்தால் நேரில ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாது ருத்திராம்சமான அநுமானதுவாலைப் பற்றுகோடாகக்கொண்டு அவ்வ

ரக்காது ஊர்முழுவதையும் விரைவில் உணவுபவனாயின னென்ன உத்பிரேக்ஷ கூறியவாறுமம. பேராற்றலுடையவனும் சங்காரகர்த்தாவுமான சிவபிரானது நெற்றிக்கணணின்று அச்சங்காரகாலத்தில் வெளிப்பட்டு அப்பெருமானது அநுமதிப்படி உலகங்களையெல்லாம் எரித்தழித்தல், இங்கு ஒப்புமைகூறப்பட்டது. 'நீங்கி' என்பதை 'நீங்க' எனக் காரணப்பொருட் செயவெனெச்சமாகத் திரித்துப் பொருள் காண்க. காலமேயென்ன - அக்காலமே இதுவென்று சொல்லும்படி யென்றலுமாம். அன்று என்று எடுத்து காலமென்பதனோடு இயைத்து, அந்தககால மென்னலாம். பி - ம்.—[1]நிருதர்யாண்டும். [2]நீக்கப். [3]இன்று. (௧௪௦)

பிணிவீட்டுபடலம் முற்றிற்று.

பதினான்காவது

இலங்கையெரியூட்டு படலம்

அநுமான் இலங்கையைக் கொளுத்திய செய்தியைக் கூறும் பாகம். இலங்கையெரியூட்டுதல் - இலங்காபுரியை அக்கினிதேவனுக்கு உணவாக்குதல்: ஊட்டுதல் - உணபித்தல். 'ஊர்சுடுபடலம்' என்றும் பிரதிபேத முண்டு.

வேறு.

௧.—அநுமானதுவாலின் தீ அந்நகரத்து மாளிகைகளைப் பலபடியா லெரித்தல்.

கொடியைப் பற்றி விதானங் கொளுத்தித்தா
னெடிய தூணைத் தழுவி நெடுஞ்சுவர்
முடியச் சுற்றி முழுது முருக்கிற்றால்
கடிய மாமனை தோறுங் கடுங்கனல்.

(இ - ள்.) கடுங் கனல் - (அநுமனதுவாலிற்பற்றிய) கொடிய நெருப்பானது,—கடிய மா மனை தோறும்-சிறப்புள்ள பெரிய வீடுகள் தோறும்,—கொடியை பற்றி - துவசங்களிற் பற்றிக்கொண்டும், விதானம் கொளுத்தி - மேற்கட்டிகளை யெரித்தும், நெடிய தூணை தழுவி - உயாநத தூணகளைச் சுற்றிலும்பிடித்துக்கொணடும், நெடுஞ் சுவர் முடிய சுற்றி - நீண்ட சுவாகள முழுவதுஞ் சுற்றிககொணடும், முழுதும முருக்கிற்று - அவ்வீடுகள் முழுவதையும் எரித்தழித்தது; (எ - று.)—தான், ஆல அசைகள்.

'கடிய' என்பதற்கு - பாதுகாவலையுடைய என்றும, விளககமுள்ள என்றும், எப்பொழுதும புதுமையாகத் தோன்றுகின்ற என்றும், மஙகளகரமான என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்; பலபொருள குறிக்கும் உரிசசொலலாகிய 'கடி' என்பத னடியாப் பிறந்த குறிபபுப பெயரெசசம. (௧)

௨.—அதனால் அந்நகரத்துசனங்கள் கூக்குரலிடுதல்.

வாச லிட்ட வெரிமணி மாளிகை
மூச முட்டி முழுது முருக்கலா
லூச லிட்டன வோடி யுலைந்துளைப்
பூச லிட்ட விரியற் புரமெலாம்.

(இ - ள்.) வாசல் இட்ட எரி - (மாளிகை) வாயில்களில் (அநுமானால் வால்கொண்டு) பற்றவைக்கப்பட்ட தீயானது,—மணி மாளிகை முழுதும்- அழகிய மாளிகைமுற்றவும், மூச முட்டி - நெருங்கப் பிடித்துக்கொண்டு, முருக்கலால் - எரித்தழித்தலினால்,—இரியல் புரம் எலாம் - அஞ்சி நிலைகெடு தலையுடைய அந்நகரத்துச சனங்களெல்லாம், ஊசல் இட்டன - ஊஞ்சலாடு தல்போல அங்குமிங்குமாக அலைபவையாய், ஓடி—, உலைந்து - வருந்தி, உளை பூசல் இட்ட-வருத்தத்தினாலாகும் பேரொலியைச் செய்தன; (எ-று.)

புரத்தவர் அச்சத்தினால் விரைந்து வெளியிலோடிப்போவதும், அகத் தேயுள்ள அருமைப்பொருள்களை நினைந்து மீளவருவதுமாய் அலைந்தன ரென்பதுதோன்ற, 'ஊசலிட்டன' என்றார். (௨)

௩.—இரத்தினமாளிகைகளில் தீப்பற்ற மாதர்கள் வருந்திய வகை.

மணியி னாய வயங்கொளி மாளிகை
பிணியிற் செஞ்சுடர்க் கற்றை [1]பெருக்கலாற்
றிணிகொ ளீயுற்ற துற்றில [2]தேர்கிலா
ரணிவ ளைக்கை நல்லா ரலமந்துளார்.

(இ - ள்.) மணியின் ஆய-இரத்தினங்களினாலாகிய [இரத்தினங்களைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட], வயங்கு ஒளி மாளிகை - விளங்குகிற ஒளியை யுடைய வீடுகள்,—பிணியின் செம் சுடர் கற்றை பெருக்கலால் - தொகுதி யாகச் செந்நிறமான ஒளியின்திரளை வீசுதலால், திணி கொள் தீ உற்றது உற்றில தேர்கிலார் - நெருக்கங்கொண்ட தீப்பிடித்த இடத்தையும் பிடியாத இடத்தையும் பகுத்தறியாதவர்களாய், அணிவளை கை நல்லார் அலமந்து உளார் - அழகிய வளையல்களை யணிந்த கைகளையுடைய மாதர்கள் வருத்த முற்றார்கள்; (எ - று.)

இரத்தினமயமான மாளிகைகளினுள்ளே மாதர்களிருக்கிறபோது அவ் வீடுகளில் தீப்பற்றிக்கொண்டது; அவ்வில்லங்களிலமைந்த இரத்தினங் கள் இயல்பாகவே அக்கினிச்சுவாலைபோன்ற சிவந்த ஒளித்தொகுதியை வீசிக்கொண்டிருந்ததனால், அம்மாதர்கள் தீப்பற்றிய இடமின்னதென்றும், தீப்பற்றாத இடமின்னதென்றும் வேறுபாடறிந்திலர்; ஆகவே, தீப்பற் றாத இடங்களினின்று தீப்பற்றின இடங்கட்குச் சென்றும், தீப்பற்றின இடங்களைத் தீப்பற்றாத இடங்களென்று கொண்டு அவற்றிலேயிருந்தும் இவ்வாறு தற்காக்குமாறின்றித் தடுமாறி வருந்துவராயின ரென்பதாம். இங்ஙனம் இரத்தினவொளிக்கும் அக்கினிச்சுவாலைக்கும் வேறுபாடு தோன்றாமை

கூறியது - மறைவணி (அதன் இலக்கணம் - பொதுக்குணத்தால் இரண்டு பொருள்கட்குவேற்றுமை தோன்றாமை.) இதனால், அங்ஙகரத்துமாளிகைகளிலமைந்த இரத்தினங்களின் ஒளிதொகுதி விளங்கிற்று. பி - ம்:—[1]பெருத்தலால். [2]ஓாகிலார். (௩)

௪.—புகைசூழ மாதர்கள் வருந்துதல்.

வான கத்தை நெடும்புகை மாய்த்தலாற்
போன திக்கறி யாது புலம்பினார்
[1]தேன கத்த [2]மலர்பல சிந்திய
கான கத்து மயிலன்ன காட்சியார்.

(இ - ள்.) தேன் அகத்த - தேனை உள்ளேயுடைய, மலர் பல - பல வகை மலர்கள், சிந்திய - சிந்தப்பெற்ற, கானகத்து - காட்டிலே, (தன்னிச்சையாய்வளர்ந்து விளையாடுகின்ற), மயில் - மயில்களை, அன்ன-ஒத்த, காட்சியார் - அழகிய சாயலையுடையவர்களான மாதர்கள்,—நெடும் புகை வான் அகத்தை மாய்த்தலால் - நெடுந்தூரம் உயரவெழுந்த மிக்கபுகையானது (எங்கும் கம்மிக்கொண்டு) ஆகாயத்தை மறைத்ததனால், போன திக்கு அறியாது புலம்பினார் - (தப்பியுய்யுமாறு தமக்கணவர் உயரஎழுந்து) போனதிசையைத் தாம் இன்னதென்று உணராமற் பிரலாபித்தார்கள்; (எ - று.)

மாய்த்தல் - மறைத்தல்: "களிறுமாய்க்கும் கதிர்க்கழனி" என்ற விடத்துப் போல. காட்சி - அழகிய தோற்றம். பி-ம்:—[1]தேனகத்து. [2]மலர்ப்பலி.

௫.—அரக்கரும் அரக்கியரும் தலைமயிர் எரியப்பெறுதல்.

கூய்க்கொ ழுங்கனல் குஞ்சியிற் கூந்தலின்
[1]மீச்சொ ரிந்தன மாதரும் வீரரு
[2]மேய்த்த தன்மையி னலெரி யின்மையுந்
தீக்கொ ளுந்தின வுந்தெரி கின்றிலார்.

(இ - ள்.) குஞ்சியில் கூந்தலில் (அரக்கர்களில் ஆடவரது) தலைமயிரிலும் (மகளிரது) தலைமயிரிலும், கொழுங் கனல் - மிக்கநெருப்புக்கள், கூய் - சடலவோசைசெய்துகொண்டு, மீ சொரிந்தன-மேலேசொரிந்தாற்போன்றன [மிகப்பற்றிக்கொண்டன என்றபடி]; (அங்ஙனமாகியும்), ஏய்த்த தன்மையினால் - (அந்தத் தங்கள் செம்பட்டமயிரும் நெருப்பும் நிறத்தில்) ஒத்திருக்கின்ற இயல்பினால்,—மாதரும் வீரரும் - இராக்கதமாதர்களும் இராக்கதவீரர்களும், எரி இன்மையும் தீ கொளுந்தினவும் தெரிகின்றிலார்-(தங்கள் தலைமயிர்கள்) நெருப்புப்பற்றாதன வென்றும் நெருப்புப் பற்றின வென்றும் வேறுபாடறியப்படாதவரா யிருந்தார்கள்; (எ - று.)—இதுவும், மறைவணி.

இராக்கதர்களது முடியிலுள்ள செம்பட்டமயிர்கள் இயல்பிலே நிறத்தினால் அக்கினிச்சுவாலைபோ லிருக்கின்ற ஒப்புமைபற்றி, இங்ஙனம் கூறினார். முதலடியில் 'குஞ்சியிற் கூந்தலில்' என்ற முறைமைக்கு ஏற்ப, இரண்டா

மடியில் 'வீரரும மாதரும்' என்றது, மாறுபடக்கூறியது, எதிர்நிரனிறைப் பொருள்கோள். பி - ம்:—[1]மீக்கொழுந்தினா. [2]எக்கமொன றுமிலார். (ரு)

சா.—தீப்பற்றியதைப் பற்றியதொரு வருணனை.

இலலிற் றங்கு வயஙகெரி யாவையுஞ்
சொல்லிற நீர்ந்தன [1]போல்வன தொல்லுருப்
[2]புலலுக கொண்டன மாயைப் புணர்ப்பறக்
கல்வித் தம்மியல பெய்துங் கருத்தர்போல்.

(இ - ள்.) மாயை புணாப்பு அற - பிரகிருதிசம்பந்தம் நீஙக, கல்வி தம் இயல்பு எய்தும் - பிரஹ்மவித்தையின உணர்ச்சியினால் தமது இயல்பான பரிசுத்தசுவரூபததை யடைநத, கருததா போல் - மனோபாவனையுடையவா கள்போல,—இல்லில தஙகு வயஙகு எரி யாவையும் - (அவ்வரககர்களுடைய) வீடுகளில் தங்கியிருந்த எரிகிற நெருப்புக்களெல்லாம, சொல்லின் தீர்ந்தன போல்வன - (இராவணனது) கட்டளைசசொல்லின் நிர்ப்பந்தத்தினின்று கடந்தவைபோல்பவையாய், தொல் உரு புல்லுககொண்டன - பழமையான (தமது) நிஜரூபததைப் புல்லுதலைக்கொணடன [பொருந்தின].

இராவணன் தனதுபோராற்றலினால தேவர்களையெல்லாம் வலியடக்கி வென்று தனவசப்படுததி அடிமையாக்கி அரசாண்டனனாதலால், அக்கினி தேவன் அவனது ஆட்சிககு உட்பட்டு அசசததுடன் ஒடுஙகி அவ்விலஙகை நகரததுமாளிகைகளிலெல்லாம் அரககாகட்குச் சமையல்முதலிய காரியஙகள் ஆகவேண்டியதறகு எவ்வளவுவேணடுமோ அவ்வளவாக அடஙகி உதவி நின்று அதற்குமேலாகத தனது உக்கிரசொரூபத்தை வெளிக்காட்டாதிருந்தனன; இதுவரை அஙஙனமிருந்த தீ இப்பொழுது அநுமானது வாலின் தீயோடு சோந்துகொண்டு அந்த ஆசரயபலததால் இராவணனது கட்டளையைக கடநதாற்போலத தனது நிஜரூபததுடன் வெளிப்பட்டோஙகி யெரியலாயிற்று; அதற்கு, பிரஹ்மவித்யாஜ்ஞானத்தால் அவித்யையின்சம்பந்தம் நீஙகவே முன்பு மறைநதுநின்ற ஆன்மசொரூபம் விளஙகப்பெற்ற ஞானிகளை உவமை கூறினா. பி - ம்:—[1]போல்வருந். [2]புல்லி. (சா)

எ.—புகை யெழுந்து பரவுதல்.

ஆய தங்கோர் குறளுரு வாயடித்
தாய ளந்துல கங்க டரக் கொள்வான்
மீயெ ழுந்த கரியவன் மேனியிற்
போயெ ழுந்து பரந்தது வெம்புகை.

(இ ள்.) வெம் புகை ஆயது - வெவ்வியபுகையானது,—அங்கு - அக்காலத்தில், ஓா குறள் உரு ஆய - (முதலில்) ஒரு வாமனவடிவமாகி நின்று, தர [illegible]ஙகளை அடி தாய் அளந்து கொள்வான - (மகாபலிச்சகரவர்த்தி) [illegible] உலகஙகளைப் பாதஙகளினால் தாவியளந்து

கொள்ளுதற்பொருட்டு, மீ எழுந்த - மேலோங்கிவளர்ந்த, கரியவன் மேனியின் - கரு நிறமுடையவனான திருமாலின் திருமேனிபோல, எழுந்து போய் பரந்தது - மேலெழுந்து சென்று பரவியது; (எ - று.)

கருநிறமுள்ள வாமனமூர்த்தியின் வடிவத்தை, நிறத்திலும், எழுந்தோங்கி வளர்ந்துபரவுதலிலும் புகைக்கு உவமைகூறினார். அங்கு - முன்னொருகாலத்தில் மாவலி செருக்குற்றுத் திரிலோகாதிபத்தியத்தைத் தன் கைவசப்படுத்திக்கொண்ட அப்பொழுதென்க. (எ)

அ.—யானைகள் எரிபடுதல்.

நீல நின்ற [1]நிறத்தன கீழ்நிலை
மாலின் வெஞ்சின [2]யானையை மானுவ
மேல்வி ழுந்தெரி முற்றும் விழுங்கலாற்
றோலு ரிந்து கழன்றன தோலெலாம்.

(இ - ள்.) நீலம் நின்ற நிறத்தன - நீல நிறமுள்ளனவாகிய, தோல் எலாம் - யானைகளெல்லாம்,—மேல் எரி விழுந்து முற்றும் விழுங்கலால் தோல் உரிந்து கழன்றன - தம்மீது நெருப்பு விழுந்து (உடம்பு) முழுவதும் பற்றிக்கொண்டதனால் தோலுரிந்து கழலப்பெற்றவையாய், மாலின் வெம் சினம கீழ் நிலை யானையை மானுவ - மத மயக்கத்தையும் கடுங்கோபத்தையுமுடைய கீழ்த்திசையானையாகிய ஐராவதத்தைப் போல்வனவாயின; (எ-று.)

தீப்பற்றியதனால் தோலுரிந்து வெள்ளெலும்பு தோன்றநின்ற யானைகட்கு, வெள்ளையானையாகிய ஐராவதம் ஒப்புமை கூறப்பட்டது. கீழ்நிலை - கிழக்குத திக்குக்கு உரிய, மாலின் வெஞ்சின யானை - இந்திரனது வெவ்விய சினமுள்ள ஐராவதயானை யென்றும பதவுரை கூறலாம்; மால் - இந்திரன்.
பி - ம்.—[1]நிறநிலை [2]யானையின். (அ)

கூ.—எருமைகளும் மாதர்களும் இரிதல்.

[1]மீதி மங்கலந் தாலன்ன வெம்புகை
சோதி மங்கலத் தீயொடு சுற்றலான்
[2]மேதி மங்குலின் வீழ்புனல் வீழ்மட
வோதி மங்களின் மாத ரொதுங்கினார்.

(இ - ள்.) மீது இமம கலநதால் அன்ன வெம் புகை - மேலே பனி படர்ந்தாற்போன்ற வெவ்வியபுகை, சோதி மஙகலம் தீயொடு சுற்றலால்-பிரகாசமுள்ள மஙகளகரமான நெருப்பினுடனே சூழ்ந்துகொண்டதனால்,—அஞ்சி), மேதி - எருமைகள், மஙகுலின்-மேகஙகள்போல, வீழ் புனல் வீழ் - சூழ்நத கடல்நீரிலே போய்விழ,—மட ஓதிமஙகளின் மாதர் ஒதுங்கினார் - நீர்நிலையிலேயிறஙகுகின்ற) இளமையான அன்னப்பறவைகள்போல (அந்தரதது) மகளிாகள் (அவ்வூரெல்லையினின்று) விலகி(க் கடலில்) விழுந்தார்கள்; (எ - று.)

எஙகும் மிககபுகை கம்ம நெருப்புப்பறறியதனால், ஓடிச்சென்று நீரில்மூழ்கித தப்பியுய்யுமாறு கடலில்விழுநத எருமைகட்கு - அக்கடலில் இறஙகும்

மேகங்களும், அங்ஙனமே கடலிலிறங்கிய மாதாகட்கு - நீர்நிலையிலிறங்கும் அன்னப்பறவைகளும் உவமை யெனக் காண்க. மங்கலச்சடங்கு பலவும் அந் தியங்கடவுளதிகாரியாகச் செய்யப்படுதல் பற்றியும், இன்றியமையாச்சிறப் புடைமைபற்றியும், தீக்கு 'மங்கலம்' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. மூன்றாமடியிலுள்ள 'வீழ்' என்ற சொல் இரண்டனுருபு, பிந்தியது வீழ்என் பதன் விகாரம். இனி, இச்செய்யுட்கு-புகையும் தீயும் சூழ்ந்துகொண்டதனால் அஞ்சி எருமைகள் மேகங்கள்போன்று விரும்பத்தக்க நீர்நிலையில் விழ, (அங்கு நீர்விளையாடிக்கொண்டிருந்த) மாதாகள் (எருமைகள் விழுதலால்) அன்னப் பறவைகள் (அஞ்சியொதுங்கிறை) போல அங்குநின்று விலகினார்களென்று உரைகூறவும்படும். மேதி மங்குலின் வீழ்புன லென்பதற்கு - எருமைகள் போன்ற மேகங்களினால் விரும்பப்படுகிற நீரென்றுகூறி, நீர்நிலைகளில் விழும் இளவன்னங்கள்போல (அக்கடலில்) மகளிர் ஒதுங்கினா எனினும் இழுக் காது. பி - ம்:—[1]மீதிமங்கலத்தான நெடும்புகை. [2]வீதிமங்குலின் வீழ்புனல மீப்படர். (கூ)

க௦.—அவ்வனற்பொறிகளாற் கடல்வெதும்ப மீனினங்கள் தவித்தல்.

பொடித்தெ ழுந்து பெரும்பொறி போவன
விடிக்கு லங்களின் வீழ்தலு மெங்கணும்
வெடித்த வேலை வெதும்பிட மீன்குலந்
துடித்து வெந்து புலர்ந்துயிர் சோர்ந்தவால்.

(இ - ள்.) பொடித்து எழுந்து போவன - (அவ்வனலினின்று) சிதறி யெழுந்துபோவனவாகிய, பெரும் பொறி - பெரிய நெருப்புப்பொறிகள், இடி குலங்களின் எங்கணும் வீழ்தலும் - இடிக்கூட்டம்போல எல்லாவிடத்திலும் விழுந்தவளவிலே,—வெடித்த-வெடியோசைபோன்ற ஓசைபெற்ற, வேலை - கடல், வெதும்பிட - கொதிப்படைய,—மீன்குலம் - (அக்கடலிலுள்ள) மீன் களும் அவற்றினினமான நீர்வாழுயிர்களும், வெந்து புலர்ந்து துடித்து உயிர் சோர்ந்த-தாபமடைந்து வாடித் துடித்து உயிரொடுங்கின; (எ-று.) (க௦)

கக.—அந்நெருப்பினால் அந்நகரத்துமாளிகைகளின் பொன் உருகுதல்.

பருகு தீமடுத் துளுறப் பற்றலா
லுருகு நீடிய வாடகத் தாரைக
ளுருகி வேலையி னூடுபுக் குற்றன
[1]திருகு பொன்னெடுந் தண்டிற் றிரண்டவால்.

(இ - ள்.) பருகு - (நீரை) உறிஞ்சுமியல்புள்ள, தீ - நெருப்பு, மடுத்து - நிறைந்து, உள் உற பற்றலால் - உள்ளளவாகப் பற்றியெரிதலினால், உருகி அருகு நீடிய - உருகிப் பக்கங்களிற் பெருகிய, ஆடகம் தாரை கள் - (ஸ்வர்ணமயமான அந்நகரத்துமாளிகைகளி லுண்டான) பொன் னின் தாரைகள், வேலையின் ஊடு புக்கு உற்றன - கடலினகத்தே போய்ச் சேர்ந்தவையாய், திருகு நெடும் பொன் தண்டின் திரண்ட -

(அந்நீர்பட்டமாத்திரத்தில்) முன்னை நிலைமாறி நீண்ட பெரியபொற்காறு களாய்த் திரண்டன; (எ - று.)

அனலினாற் பொன் உருகுதலும், அவ்வுருகியபொன் நீரினாறு விறுகி நிற்றலும் இயல்பு. ஹாடகம் - வடசொல். ஆல் - ஈற்றசை. பி - ம்:—[1]திருகில்.()

கஉ.—தரையுமுட்பட அந்நகரம் வேகுதல்.

உரையின் முந்துல குண்ணு மெரியதால்
வரைநி வந்தன பன்மணி மாளிகை
நிரையி னீணெடுஞ் [1]சோலையி னிற்குமோ
தரையும் வெந்தது பொன்னெனுந் தன்மையால.

(இ - ள்) உரையின் முந்து உலகு உணணும் எரி அதால் - ஒரு சொற் சொல்லுமுன்னே உலகங்களை விழுங்கவல்ல அப்பெருநெருப்பினால்,—வரை நிவந்தன பல் மணி மாளிகை - மலைபோலுயாந்துள்ளனவும பல இரத்தினங்கள்பதித்தனவு மான மாளிகைகள், நிரையின் நீள்நெடுஞ் சோலையின் நிற்குமோ - வரிசையாகவளர்ந்த உயாநதசோலைகள (தீப்பட்டால்) நிற்கு மாறு போலக கரியளவாகவேனும் நிறகமாட்டுமோ? [மாட்டிற்றில;] (ஏனெனின்),—பொன் எனும் தன்மையால் தரையும வெந்தது - பொன்மயமாக விருத்தலினால (அவ்விலங்கையின்) தரையும் வெந்துருகியோடிவிட்டது.

மரச்செறிவாகிய சோலைகள தீப்பட்டெரிந்தால் அம்மரங்கள் கருகிநிற்க, அவை வளாந்தோங்கிய தரை எரிபடாதுநிற்கும; அங்ஙனமன்றி, அவ்விலங்காபுரியிலுள்ள வீடுகள் தளவரிசையுட்படப் பொன்மயமானதனால் அத்தரையுமுட்பட எரிந்துருகியழிந்தன வெனபதாம. இனி, எரி - அந்நெருப்பானது, உரையின் முந்து உலகு உணணும அதால் - ஒரு சொறசொல்லுமுன்னே உலகங்களை விழுங்குந் திறத்ததாதலால, வரையின் நிவந்தன பன்மணி மாளிகை நிரையில நீள் நெடுஞ் சோலையில் நிற்குமோ - மலைபோலுயர்ந்தனவான பலஇரத்தின மாளிகைகளின் வரிசையிலும் மிகவுயர்ந்த (அந்நகரத்துச) சோலைகளிலும் அடஙகிநிறபதாமோ? பி - ம்:—[1]சோலைகணிற்குமோ சோலையுநிறகுமோ. (கஉ)

கங.—புகைமிகுதியும், தேர்களினழிவும்.

கல்வி னும்வலி தாம்புகைக கற்றையா
லெல்லி பெற்ற திமையவர் [1]நாடியல்
வல்லி [2]கோலி [3]நிவந்தன மாமணிச
சில்லி யோடுந் திரண்டன தேரெலாம்.

(இ - ள்.) கல்லினும் - கல்லைக்காட்டிலும், வலிது ஆம் - செறிவுள்ளதான, புகை கறறையால - புகையின் தொகுதி எழுநதுபரவிசசூழ்தலினால், இமையவா நாடு - பொன்மயமாய்விளஙகுகின்ற தேவலோகமும், எல்லி பெற்றது - இருளைப்பெற்றது; இயல் வல்லி கோலி நிவந்தன தேர் எலாம் - ஏற்ற கொடிகள் கட்டப்பெற்று உயர்ந்தனவான தேர்களெல்லாம், மா மணி சில்லி

யோடும் - பெரிய இரத்தினகசிதமான சக்கரங்களுடனே, திரண்டன-(முழுவதும் பற்றியெரிந்து உறுப்புகளின் பாகுபாடின்றி) ஒரேதொகுதியாய் விட்டன; (எ - று.)

எல்லி - இராத்திரி: இருளுக்கு இலக்கணை. வல்லீ என்ற வடசொல், படர்கொடியை யுணர்த்தும்: அது, கொடியென்றமாத்திரமாகி, அந்தகொடியென்னுஞ் சொல்லினது மற்றொருபொருளாகிய துவசத்தை யுணாத்திற்று; இது, லக்ஷிதலக்ஷணை. அவரவர் தகுதிக்கும் விருப்பத்திற்கும் ஏற்ற வடிவம் வரைந்த கொடியைத் தேரின்மீது நாட்டுமியல்புபற்றி, வல்லி யென்பதற்கு 'இயல்' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. பி - ம்:—[1]நாட்டிடம். [2]போல. [3]கிமிர்ந்தன. (கஙு)

கச.—பானசாலையைத் தீமடுத்தல்.

பேய [1]மன்றினி லன்று பிறங்கெரி
மாய ருண்ட [2]நறவை [3]மடுத்தகா
[4]றூய ரென்றவர் வைகிடந் [5]துன்னினுற்
[6]றீய ரன்றியுந் தீமையுஞ் செய்வரால.

(இ - ள்.) பேயம் மன்றினில்-மதுவாகிய குடிக்கத்தக்கபொருள் பொருந்திய (பான) சாலையில், அன்று—, பிறங்கு - எரிந்துவிளங்குகிற, எரி - தீயானது, மாயர் உண்ட நறவும் மடுத்தது - வஞ்சகர்களான இராக்கதாகள பருகும்படியான மதுவையும (தான்) உணடது; தூயர் என்றவர் - பரிசுத்தியுடையவரென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுபவர்களும், வைகு இடம் துன்னினுல் - (தீயவாக ளிருக்கின்ற) இடத்திற் சோந்தால், தீயா அன்றியும் தீமையும் செய்வர் - தாம் இயல்பிற் கொடியவரல்லாமலிருந்தே தீசெயல்களைச் செய்வார்கள்; (எ - று.)—'ஆல்' இரண்டும் - ஈற்றசை.

பரிசுத்தனை அக்கினிதேவன் அபரிசுத்தர்களான அரககர்களுடைய பானசாலையிற் புகுந்ததனுல் அங்குள்ள மதுவைத தானும் பருகலானனென்ற சிறப்பப்பொருளை, தூயராயுள்ளவரும் தீயவர் வைகு மிடத்தைச சேர்ந்தால் தாம் இயல்பில் தீயவரல்லாதிருந்தே தீயசெயல்களைச செயவார்களென்ற பொதுப்பொருள்கொண்டு சாதித்தது வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. பேயம் - வடசொல்; பானஞ்செய்தற்கு உரியபொருள். மன்று - பொதுவிடம். உண்ட நறவு - உணணுதற்கேற்ற நறவு; இங்கு இறந்தகால விடைநிலை காலமுணர்த்தாது தன்மையையுணர்த்திற்று. இனி, வஞ்சகராகிய அரக்கர்கள் உண்ட மிச்சலாகிய மது வென்றும பொருள்படும். பி - ம்:—[1]மன்றினினின்று. [2]நறவு [3]மடுத்தலால். [4]தூயரென்றிலர். [5]துன்னினர். [6]தீயது. (கச)

கரு.— அக்கினிச்சுவாலை சுற்றிலும் மேலும் பரவுதல்.

தழுவி லங்கை தழங்கெரி தாய்ச்[1]செல
வழுவில் வேலை யுலையின் மறுகின

'வெழுமெ ழுஞ்சுடர்க் கற்றைசென் றெய்தலாற்
குழுவு தண்புனன் மேகங் கொதித்தவே.

(இ - ள்.) இலங்கை தழுவு - (அந்த) இலங்காநகரத்திற் பற்றிய, தழங்கு எரி - முழங்கிக்கொண்டு [சப்தகோஷைசெய்துகொண்டு] எரிகின்ற நெருப்பு, தாய செல் - தாவிச்சென்று ஜ்வாலைவீசுதலால், வழுவு இல் வேலை உலையின் மறுகின - தவறாமல் (அந்நகரத்தைச் நாற்புறத்தும்) சூழ்ந்துள்ள கடல்கள் உலை நீர்போல மிகக்கொதித்தன; எழும எழும் சுடர் கற்றை சென்று எய்தலால் - மேன்மேலெழுகிற சுவாலைத்தொகுதிகள் போய் வீசுதலினால், குழுவு தண் புனல் மேகம் கொதித்த - வானத்திலே திரண்டுள்ள குளிர்ச்சியான நீரையுடைய மேகங்களும் கொதிப்படைந்தன; (எ - று.)

வழுவில்வேலை - குற்றமற்ற கடல் எனினுமாம். நாற்புறத்துமுள்ள கடலைக் கருதி, 'வேலைமறுகின' எனப் பன்மையாற் கூறினார். பி - ம்:—
[1]செலீஇ. [2]எழுவெழுஞ் (கரு)

கசு.—எரியினால் கவித்த அரக்கியர் கானலில்விழுதல்.

ஊனி லோடு மெரியொ டுயங்குவார்
கானி லோடு நெடும்புனல் காணென்று
வானி லோடு மகளிர் மயங்கினார்
வேனி லோடருந் தேரிடை வீழ்ந்தனா.

(இ - ள்.) ஊனில் ஓடும் எரியொடு உயங்குவார் - தங்களுடம்பிலே தாவிப்பாய்கிற நெருப்பினால் வருந்துபவர்களாய், வானில் ஓடும் - (தப்பி யுய்தற்பொருட்டு) வானத்திலெழுந்து ஓடுகிற, மகளிர் - இராக்கதமாதர்கள்.— கானில் ஓடும் நெடும்புனல் காண் என்று மயங்கினார் - காட்டிலே ஓடுகிற நீண்ட யாற்று வெள்ளமே யென்று மாறுபடக்கருதினவர்களாய், வேனில் ஓடு அருந் தேரிடை வீழ்ந்தனர் - வெப்பத்துடன் ஓடுவதுபோலக் காணப்படுகின்ற அருமையான பேய்த்தேரெனப்படுங் கானலிலே விழுந்தார்கள்; (எ - று.)

வேகமாகவந்து தமது உடம்பில் அனல் பற்றுகையினால் வருந்திய இராக்கதமாதர்கள் தப்பிய்யுமாறு வானத்தில் எழுந்து ஓடும்போது, தரையிற் காணப்பட்ட கானலை ஓடுகிறநீரென்றுகருதித் தமதுவெப்பந்தணித்து உய்யுமாறு அக்கானல்நீரிலே விழுந்து அழிந்தாரென்பதாம்: மயக்கவணி. கானலின்தோற்றம் ஓடுகின்ற நீர்போலக்காணப்படுதல் இயல்பு. வானிலோடும் மகளிர் - வானத்திற் சஞ்சரிக்குந்தன்மையுள்ள தேவமாதர் எனினுமாம். எரியொடு, 'ஒடு'—கருத்தாப்பொருளில் வந்தது. அருந் தேர் - நீரென்றென்று அறிதற்கு அருமையதான பேய்த்தேரென்றபடி. (கசு)

கஎ.—வண்டுகள் தீச்சுடரில் விழுந்து அழிதல்.

தேன வாம்பொழி றீப்படச் சிந்திய
சோனை மாமலர்த் தும்பி தொடர்ந்தயற்

போன தீச்சுடர் புண்ட ரிகத்தடங்
கான மாமென வீழ்ந்து கரிந்தவே.

(இ - ள்.) தேன் அவாம் பொழில்-தேன்மிக்க (அந்நகரத்துச்) சோலைகளில், தீ பட - நெருப்புப்பற்ற அதனால், சிந்திய சிதறிய, சோனை மா மலர் - இடைவிடாத தேன்மழையைச் சொரியுஞ் சிறந்தமலர்களில் மொய்த்துக் கிடக்கிற, தும்பி - வண்டுகள்,—அயல் தொடர்ந்து போன தீ சுடர் அருகிலே தொடர்ச்சியாகச்செல்லுகிற அக்கினிச் சுவாலையை(க் கண்டு), தட புண்டரிகம் கானம் ஆம் என-பெரியதாமரைக்காடா மென்று மாறாகக்கருதி, வீழ்ந்து-(அத்தீச்சுடரில்) விழுந்து, கரிந்த - கருகிப்போயின; (எ - று.)

அக்கினிச்சுவாலையை வண்டுகள் செந்தாமரைமலர்த் தொகுதி யென மாறுபடக்கருதின வென்றதனால், இதுவும் - மயக்கவணி. தேன் அவாம் பொழில் - தேனினால் விரும்பத்தக்க சோலை யெனினுமாம். (௧௭)

௧அ.—மானினிகளான சிலஅரக்கியர் அகத்திலேயே அழிதல்.

நற்க டன்னிது நம்முயிர் நாயகன்
மற்க டந்தெற மாண்டனன் வாழ்வில
மிற்க டந்தினி யேகலம் யாமென
விற்க டந்த நுதற்சிலா வீடினார்.

(இ - ள்.) 'நம உயிர நாயகன் - நமது உயிரோடொத்த கணவன் [பிராணநாயகன்], மற்கடம் தெற மாண்டனன் - ஒருகுரங்கு [அநுமான்] கொல்லுதலால் (போரில்) இறந்துபோனான்; (அதனால்), வாழ்வு இலம் - மங்கலவாழ்க்கையில்லாதவர்களாய்விட்ட, யாம - நாம், இனி - இனிமேல், இல் கடந்து ஏகலம்-வீட்டைவிட்டு வெளியே செல்லக்கடவோமல்லோம; இது நல் கடன்-இவ்வண்ணம்இறத்தலே (நமக்கு) நல்ல கடமையாம', என - என்றுநினைத்து, வில் கடந்த நுதல் சிலர் வீடினார் - வில்வடிவத்தைவென்ற புருவத்தையுடைய சில இராக்கதமாதர்கள (வாயிற்படிகடந்து வெளியே யோடித்தப்பியுய்தலின்றி அகத்திலிருந்தபடியே எரியின்வாய்ப்பட்டு) இறந்தார்கள.

கணவனிறந்தபின்பு விதவையாய் வெளியேதிரிதல் மானக்கேடாதலால் எரியினவாய்ப்பட்டு இறத்தலே பதிவிரதாதருமந்தவறாத நமக்குக் கடமை யென்று கருதி அங்ஙனம இறந்தனர் சில அரக்கிய ரென்க. அழகியதாய் வளைந்தவடிவத்தில், புருவத்துக்கு வில் உவமை கூறப்படும; அதனினுஞ் சிறப்பாகவுள்ள புருவமென்பது, 'விற்கடந்த நுதல்' என்பதன் கருத்து. நுதல் - நெற்றியுமாம (௧௮)

௧௯.—அந்தநகரத்துச் சோலைகள் கரிந்துபோதல்.

பூக்க ரிந்து [1]முறிபொறி யாயடை
நாகக ரிந்து சினைநறுஞ் சாம்பராய்

மீக்க ரிந்து நெடும்பணை வேருறக்
காக்க ரிந்து கருங்கரி யானவே.

(இ - ள்.) பூ கரிந்து - மலர்கள் தீந்து, முறி பொறி ஆய் - தளிர்கள் பொறிபடச்சிதறி, அடை நா கரிந்து - இலைகளும் அவற்றின் நடுவேயுள்ள அரும்புமுதலியனவும் தீந்து, சினை நறுஞ் சாம்பர் ஆய் - கிளைகள் நல்லசாம்பலாய் வெந்து, மீ கரிந்து - (இங்ஙனம்) மேலுள்ள பொருள்களெல்லாம் தீந்து, நெடும் பணை வேர் உற கரிந்து - நீண்ட பருத்த வேருமுட்படத்தீந்து, கா - சோலைகள், கரு கரி ஆன - கரிய கரிகளாய்விட்டன; (எ - று.)

கரிந்து, பொறியாய், கரிந்து, சாம்பராய், கரிந்து, கரிந்து என்ற சினைவினைகள் - 'கரியான' என்ற முதல்வினையைக் கொண்டன. கருமையென்ற அடைமொழியடுத்ததனால், கரியென்பது - வாளா பெயராய் நின்றது. பி - ம்:—[1]பொறிப் பொறியாய். (௧௧)

௨௦.—பொன்னகரத்தின் பொன் உருகியொழுகுதல்.

கார்மு ழுக்க வெழுங்கனற் கற்றைபோ
யூர்மு ழுக்க வெதுப்ப வுருகின
சோரொ ழுக்க மறாமையிற் றுன்றுபொன்
வேர்வி[1]ழுப்பது போன்றன விண்ணெலாம்.

(இ - ள்.) கார் முழுக்க - மேகங்களை (த் தமதகத்தே) முழுக்கடிக்கும்படி, எழும் - மேலே கிளர்ந்தெரிகிற, கனல் கற்றை - அக்கினிச்சுவாலைகள், போய் —, ஊர் முழுக்க வெதுப்ப - (பொன்மயமான) அமராவதிநகரம் முழுவதையுஞ் சுட்டெரிக்க அதனால், உருகின சோர் - உருகி யொழுகுகின்ற, பொன் ஒழுக்கம் - பொன்னின் தாரைகள்,— அறாமையின் - இடைவிடாது பெருகுதலால்,— விண் எலாம் துன்று வேர் விழுப்பது போன்றன - அப்பொன்னகரமாகிய மரம்முழுவதும் நெருங்கிய வேரை இறங்கவிடுவது போன்றன; (எ - று.)

மேகங்கள்முழுகும்படி ஓங்கியெழுந்த அக்கினிச்சுவாலைகள் போய் மேலுள்ள பொன்னகரத்தைச் சுட்டெரிக்க, அது வெந்து உருகுதலால் இடைவிடாதுபெருகுகிற சுவர்ணதாரைகள், அப்பொன்னகரமாகிய மரம் தனது இடையறாது நீண்டவேர்களைக் கீழே இறங்கவிட்டாற்போலு மென்பதாம்; உருவகவணியை அங்கமாகக்கொண்டு வந்ததற்குறிப்பேற்றவணி. விண் எலாம் துன்றுபொன்வேர்விடுப்பது போன்றன என்பதற்கு - பொன்னகரமாகிய அவ்வமராவதியிலுள்ள பொன்மயமான கற்பக விருட்சங்களெல்லாம் தமது வலிய பொன்மயமான வேரை யிறங்க விடுவதுபோன்றன என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இனி, ஊர் - இலங்கை யென்றே கொண்டு, பொன்மயமாயுயர்ந்துள்ள இலங்கைமுழுவதையும் மிக ஓங்கியெழுந்த அக்கினிச்சுவாலையெரிக்க அதனா லுருகியோடுகிற பொன்னின்தாரைகளை இங்ஙனம் வருணித்ததாகக் கொள்ளலு மமையும். முதலடியிலுள்ள 'முழுக்க' என்பது

முழுக என்பதன் பிறவினை. இரண்டாமடியிலுள்ள 'முழுக்க' என்பது - முழுதும் என எஞ்சாமைப்பொருள் குறித்தது. பி - ம்:—[1]விடுப்பது. (உ0)

உக—. அவ்வனல்வீசுதலாற் சந்திரமண்டலமும் உருகுதல்.

நெருக்கி [1]மீமிசை யோங்கு நெருப்பழல்
செருக்கும வெண்கதிர்த் திங்களைச [2]சென்றுற
வுருக்கு மெய்யி னமுத முகுத்தலா
லரக்க ருஞ்சில ராவிபெற் றாரரோ.

(இ - ள்.) நெருக்கி - அடர்த்தியாகி, மீமிசை - மிகமேலிடத்திலும், ஓங்கும் - உயரத்தாவுகின்ற, நெருப்பு அழல் - அக்கினியின சுவாலையானது, செருக்கும் வெள் கதிர திங்களை சென்று உற - களிப்பை விளைக்கின்ற வெண்ணிறமான கிரணங்களையுடைய சந்திரமண்டலத்தைப் போய்ச் சேர, (அச்சந்திரமண்டலம்); உருக்கும் மெய்யின் அமுதம் உகுத்தலால் - உருக்கப் பெற்ற தனதுவடிவத்தினின்று அமிருததததைசசிந்துதலால், அரககரும் சிலர் ஆவி பெற்றார் - (இலங்கையில் தீயின்வாய்ப்பட்டு இறக்கிறநிலைமையை யடைந்த) சிலஅரக்கர்கள் (அந்த அமிருதம் தமமீதுசிநதுதலால்) உயிர்பெற்றார்கள்; (எ - று.)—அரோ - ஈற்றசை; வியப்பிடைசசொல்லுமாம.

இலங்கையில் எழுந்தோங்கியெரிகிற அக்கினியின் சுவாலை சந்திரமண்டலத்தின்மீது வீசுதலால அம்மணடலம்உருக, அதனினின்று பெருகிய அமிருதம் தம்மீதுதுளிததலால், எரிந்துஇறக்கிற அரக்கரிற் சிலர் இறவாது உயிர்பெற்றன ரென்பதாம. அககினிசசுவாலைகள மிகவோங்கி வளர்ந்தன வென்பது, இதனாற் போதரும. செருககும் கதிர - பிறாமகிழ்ச்சியடைதற்குக காரணமான கிரணம்; பெயரெசசம், காரியப்பொருளது. இனி, வளர்ந்து மிக்க கிரணங்க ளெனறலுமாம். சந்திரமணடலம அமிருதமயமான தென்க. பி - ம்:—[1]நெருககமீமிசையொக்கநெருப்பெழச. [2]சென்று. (உக)

உஉ.—அவ்வனல் மேகமண்டலத்திலும் சூரியமண்டலத்திலும் வீசுதல்.

பருதி பற்றி நிமிர்ந்தெழு பைங்கனல்
கருகி முற்று மெரிந்தெழு கார்மழை
யருகு சுற்று மிருந்தைய தா[1]யதி
னுருகு பொற்றிர [2]ளொத்தன னொண்கதிர.

(இ - ள்.) பருதி பற்றி நிமிர்ந்து எழு பைங் கனல்-சூரியமணடலத்தை யளாவி யுயாநதெழுந்த புதுமையான அந்த அக்கினியினால், எழுகார் மழை முற்றும் எரிநது கருகி அருகு சுற்றும் இருந்தை அது ஆய் - வானததிற் செல்லுகிற காளமேகஙகள முழுவதும வெநது கருகிப் பககங்களிலெங்கும் கரிபோலிருகக, ஒள் கதிர அதின உருகு பொன்திரள் ஒததனன - (அமமேக மண்டலததின்மீது விளஙகுகின்ற) பிரகாசமான கிரணஙகளை யுடைய சூரியன அககரிதொகுதியினிடையே உருகுகிற பொன்னின் திரளைப் போன்றான்; (எ - று.)

தற்குறிப்பேற்றவணி. இருந்தை - கரி; அதன்மேல் 'அது' என்பது - பகுதிப்பொருளவிகுதி. ஒண்கதிர் - பண்புத்தொகையன்மொழி யென்றுவது, அடையடுத்த சினையாகுபெய ரென்றாவது கொள்ளத்தக்கது. பி-ம்:—[1]அகல். [2]ஒகத்துலாங்கதிர். (௨௨)

௨௩.—குதிரைகள் எரிபடுதல்.

தளை[1]கொ ளுந்திய தாவெரி தாமணி
முளை[2]கொ ளுந்தி முகத்திடை மொய்த்தபே
ருளை[3]கொ ளுந்த [4]வுலந்துலை வுற்றன
வளை[5]கு ளம்பின் மணிநிற வாசியே.

(இ - ள்.) தளை கொளுந்திய - பின்கால்கயிறு எரிவதற்குக்காரணமான, தாவு எரி - (சுவாலை) தாவுகிற நெருப்பானது, தாமணி முளை கொளுந்தி - தாமணியென்னுங் கட்டுக்கயிற்றுடனே (அக்கயிறுகட்டுமிடமான) முளைகளும் எரியுண்டு, முகத்திடை மொய்த்த பேர் உளை கொளுந்த - முகத்திலே நெருங்கியுள்ள மிகுதியான பெரியமயிர்களும் எரிந்துநிற்க,—வளை குளம்பின்மணி நிறம் வாசி - வளைந்தகாற்குளம்புகளையும் அழகியநிறத்தையுமுடைய குதிரைகள், உலந்து உலைவுற்றன - தவித்து அழிவடைந்தன; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]கொளுத்திய. [2]கொளுத்தி. [3]கொளுதத. [4]எரிந்து. [5]குளப்பின். (௨௩)

௨௪.—அரக்கர்கள் தப்பியுய்யமாட்டாது தொலைதல்.

எழுந்து பொற்றலத் தேறலி னீள்புகைக்
கொழுந்து சுற்ற வுயிர்ப்பிலர் [1]கோளுமுற்
றழுந்து பட்டுள ரொத்தயர்ந் தாரழல்
விழுந்து முற்றினர் கூற்றை விழுங்குவார்.

(இ - ள்.) கூற்றை விழுங்குவார் - யமனையும் விழுங்கவல்லவர்களான [போராற்றலையுடைய] அரக்கர்கள்,—எழுந்து பொன் தலத்து ஏறலின் - (தப்பியுய்யுமாறு) மேலெழுந்து பொன்மயமான மேலுலகத்தை நோக்கிச்செல்லும்போது, நீள் புகை கொழுந்து சுற்ற - மேலோங்கிய புகைத்திரள் (தம்மைச்) சூழ்ந்துகொள்ள அதனால், உயிர்ப்பு இலர் - மூச்சுவிடமாட்டாதவர்களாய், கோளும் உற்று - (அப்புகையை) உட்கொள்ளுதலுஞ்செய்து, அழுந்துபட்டுளர் ஒத்து அயர்ந்தார் - (நீர்நிலையில்) அழுந்தியவர்களைப் போன்று தவித்தவர்களாய், அழல் விழுந்து முற்றினர் - நெருப்பில் விழுந்து முடிந்தார்கள் [இறந்தார்கள்]; (எ - று.)

'அழுந்துபட்டுளர்' என்ற வினையினால், 'ஆழமான நீர்நிலையில்' என்பது வருவிக்க. பி - ம்:—[1]கோளமுற்று. (௨௪)

௨௫.—ஆடையிலுங் கூந்தலிலுந் தீப்பற்ற அரக்கியர் திகைத்தல்.

[1]கோசி கத்துகி லுற்றகொ ழுங்கன
றாசி னுத்தரி கதொடு சுற்றுற
வாச மைக்குழல் பற்றம யங்கினர்
பாசி ழைப்பர வைப்பட ரல்குலார்.

(இ - ள்.) பாசு இழை பரவை படர் அல்குலார் - பசும்பொன்னாபரணங்களையும் கடல்போலப் பரந்த அல்குலையுமுடையவர்களான இராக்கதமாதர்கள்,—கோசிகம துகில் உற்ற கொழுங் கனல் - (அரையிலுடுத்த) பட்டாடையிற் பற்றிய மிக்கநெருப்பு, தூசின் உத்தரிகத்தொடு சுற்றுறு - மேலாடையாகத்தரித்த வஸ்திரத்திற பறறி அதனுடன் சூழ்ந்து, வாசம் மைக் குழல் பற்ற - நறுமணமுள்ள கரிய கூந்தலிலும் பற்றிக்கொள்ள, மயங்கினார் - (இன்னது செய்வதென்று அறியாது) திகைத்து அழிந்தார்கள்; (எ - று)

கோசிகம் - பட்டு. துகில் - ஆடை. கோசிகத்துகில் - கோசிகமாகிய துகிலென இருபெயரொட்டு. இடையிலுடுக்கும ஆடை - அந்தரீய மெனவும், மேலேதரிக்கும ஆடை - உத்தரீய மெனவும படும். தூசின் உத்தரிகத்தொடு - உத்தரிகத்தூசினொடு என மாறுக; தூசு - வஸ்திரம். பி - ம்:— [1]கோசிகத்தினில். (உ௫)

வேறு.

உ௬.—ஆடை எரியுண்ண அரக்கரும் அரக்கியரும் போய்க் கடலில்விழுதல்.

நிலவி லங்கிய துகிலினை நெருப்புண நிருத
ரிலவி னுஞ்சில முத்துள வெனுநகை [1]யிளையார்
புலவி யின்கரை கண்டவ ரமுதுகப் புணருங்
கலவி யின்கரை கண்டிலர் மண்டினர் கடன்மேல்.

(இ - ள்.) புலவியின் கரை கண்டவர் - ஊடலின் முடிவெல்லையைக கண்டவர்களாகிய [ஒருவரோடொருவர்கொண்ட ஊடல் தணியப்பெற்றவர்களாகிய], நிருதர் - அரக்கர்களும், இலவினும சில முத்து உள எனும் நகை இளையார் - இலவம்பூவினிதழிலும் சிலமுத்துக்களுள்ளன வென்று வருணிக்கத்தக்க பற்களையுடையவர்களான அவ்விராக்கதமாதர்களும்,—நில இலங்கிய துகிலினை நெருப்பு உண - நிலாப்போல வெண்ணிறமாய் விளங்குகிற தங்களாடைகளை நெருப்பு எரிக்க, அமுது உக புணரும் கலவியின் கரை கண்டிலர் - இன்பம்சுரக்க(த் தம்மிற்) கூடுங் கலவியின்பமாகிய கடலின் முடிவைக் காணுமலே, கடல்மேல் மண்டினர் - கடலிற் போய் விழுந்தார்கள்; (எ - று.)

ஊடிய ஆடவரும் மாதரும் ஊடல்தீர்ந்து கூடும்நிலையிலே தமது ஆடையைத் தீயுணணக் கூடுதலின்பங் கூடாத முன்னமே கடலிற் போய்விழுந்தார்க ளென்க. நிலவிலங்கிய துகில் - வெணபட்டாடை. செந்நிறமான வாயிதழ்களி னகத்தே வெள்ளிய அழகிய பற்களின் வரிசை யிருத்தல் இலவிதழ்மேலே முத்துக்களிருக்கின்றனபோலுமென வருணிக்கத்தக்க அந்தச் சாதியாதாக ளென்பது, இரண்டாமடியின் கருத்து முத்துப்பிறக்குமிடம் இருபதென்பது பிரசித்தம்; அதற்கு மேலாக இலவமலரினிதழ்களுதும் முத்துக்களுள்ளன வென்று சுறடுை கூறத்தக்க பற்களினழகையுடையா ரென்று பொருள் படுதலால், 'இலவினும' என்ற உம்மை - இறந்ததுதழுவிய எச்சம். பி - ம்.—[1]அளையார். (உ௬)

உஎ.—சிலஅரக்கியர் கிளியையிழந்து புகையில்மறைதல்.

பஞ்ச ரத்தொடு பசுநிறக் கிளிவெந்து பதைப்ப
வஞ்ச னக்கணி னருவிநீர் [1]மூலைமூன் றி லலைப்பக்
குஞ்ச ரத்தன கொழுநரைத் தழுவுறுங் கொதிப்பான்
[2]மஞ்சி டைப்புகு மினனெனப் புகையிடை மறைந்தார்.

(இ - ள்.) பசு நிறம் கிளி - (தாஙகள்வளர்க்கிற) பசுமைநிறமுள்ள கிளிகள், பஞ்சரத்தொடு வெந்து பதைப்ப - (தாமிருக்கின்ற) கூட்டுடனே நெருப்பில் வெந்து துடிகக, (அதுகணட சோகததால்), அஞ்சனம் கணின் அருவி நீர் - மையிட்ட தஙகள் கண்களினின்று மலையருவிபோலிடையறாத மிகக நீர், மூலை மூன்றில அலைப்ப (தஙகள்) தனஙகளின முகட்டிலே அலைவீசிககொணடு பெருக, குஞ்சரதது அன கொழுநரை தழுவுறும் கொதிப்பால் - யானைகளைப்போனற [வலிய பெரிய கறுதத] தஙகள்கணவாகளைத தழுவிக்கொள்ளககருதிய பதைப்பினால், மஞ்சி உற புகும் மின் என புகையிடை மறைநதாா - மேகததினுளளே பொருந்த மறைகிற மின்னல்போலப் புகைக்குளளே மறைந்தார்கள்; (எ - று.)

தாம வளர்த்த கிளிகள் கூட்டுடன் அவ்வனல்பட்டு வெந்து துடிப்பதைக்கண்டு சோகிததுக கணணுஙகணணீருமாய் அசசத்தால் தம் கணவரைத தழுவிககொள்ளக கருதி யோடுகிற இராக்கதமாதர்கள், அருகிலே திரணடெழுகிற புகைததொகுதியைக கண்டு அதனைத தம கணவரது கரியபெரிய வடிவமென்றுகருதி அதனிடை மறைந்தாாகள்; அக்காட்சி, மேகததினிடையே காணப்பட்டு மறைகின்ற மின்னல்போலு மென்பதாம. புகைததிரளைத தம் கணவரென மாறாககருதி அதனைத தழுவுபவராய் அதனிடையே மறைந்தன ரென்றது, மயக்கவணி; கருநிறமாய் ஓஙகியெழுந்த தோற்றத்தில், அரககருடம்பும புகையும ஒககும. மேகததினிடையே மறைகிற மின்னல் போல என ஒபபுமைகூறியது, உவமையணி. அரக்கியாக்கு மின்னலும உவமையெனக காணக. இரண்டு அணிகள் சோநதுவந்ததனால், சேர்வையணி. பருததோஙகியவடிவமும வலிமையும கருநிறமும் பறறி, 'குஞ்சரதது அன கொழுநா' எனபபட்டார். கொதிப்பு - துடிபபு, விரைவு. அசசம் நோந்தபோது கணவரைத தழுவுதல், மாத ரியல்பு. இனி, பினனிரண்டடிககு - மயககவணிகொள்ளாமல, கணவரைத தழுவவேணடுமென்னும் விரைவினால் அவரைநாடிசசெலலுமபோது இடையிலே சூழ்நத புகையின் அகப்பட்டு அழிந்தாாக ளென்று உரைததலுமொன்று. பி - ம்:—[1]முலையின் வந்தலைப்ப. [2]மஞ்சுறப். (உஎ)

உஅ.—அரக்கியர் புகையில் அகப்பட்டுக் கரிதல்.

வரையி னைப்புரை மாடங்க ளெரிபுக மகளிர்
புரையில் பொற்கலன் விசும்பிடை வில்லிடப் போவார்
[1]கரையி னுண்புகைப் படலையிற் கரிந்தனர் கலங்கித்
திரையி னுட்பொலி சித்திரப் பாவையின் செயலார்.

(இ - ள்.) வரையினை புரை மாடங்கள் எரி புக - மலையையொத்த [மிகப்பெரிய] மாளிகைகளில் தீப்பற்றிக்கொள்ள, (அதனினின்று தப்பியுய்யு மாறு), புரை இல் பொன் கலன் வில் இட விசும்பிடை போவார்-குற்றமற்ற பொன்மயமான (தாமணிந்துள்ள) ஆபரணங்கள் ஒளிவீச வானத்திலெழுந்து செல்பவர்களாகிய, மகளிர் - மாதர்கள்,— கரை இல் நுண் புகை படலையில் கலங்கி-அளவிறந்த நுண்ணிய புகையின் திரளிலே அகப்பட்டு, திரையினுள் பொலி சித்திரம் பாவையின் செயலார் - (அதனால் திரைமறைவினுள்ளே தோன்றுகின்ற சித்திரப்பிரதிமையின் தன்மையை யுடையவர்களாகி,— கரிந்தனர் - கருகினார்கள்; (எ - று.)

பின்னிரண்டடியில் உபமான உபமேயங்களுக்கு ஐக்கியத்தைச் சொன்னது, காட்சியணி. நுணபுகைத்தொகுதிக்குத் திரையும், அழகியமகளிருக்குச் சித்திரப்பதுமையும் உவமை. கரையினுட்புகைப் படலை என்ற பாடத்துக்கு—கரையினுள் - அருகிலே (எழுந்த), புகைப்படலையி லென்க (உ௮)

உகூ.—நந்தவனங்கள் வேதல்.

[1]அகரு மஞ்ஞறுஞ் சாந்தமு முதலிய வனேகம்
புகரி னன்மரத் துறுவெறி யுலகெலாம் போர்ப்பப்
பகரு மூழியிற் காலவெங் கடுங்கனல் பருகு
மகர வேலையின் வெந்தன நந்தன வனங்கள்.

(இ - ள்.) அகரும் - அகில்மரங்களும், அம் நறுஞ் சாந்தமும் - அழகிய நறுமணமுள்ள சந்தன மரங்களும், முதலிய - முதலான, அனேகம் புகர் இல் நல் மரத்து - குற்றமற்ற சிறந்த பலமரங்களில், உறு - பொருந்திய, வெறி - வாசனை, உலகு எலாம் போர்ப்ப - உலகமுழுவதும் வீசிக்கவிந்து கொள்ளுமாறு,—நந்தனவனங்கள்-சிங்காரப்பூந்தோட்டங்கள்,—பகரும் ஊழியில் - (நூல்களிற்) சொல்லப்படுகிற யுகாந்தகாலத்திலே, கால வெம் கடுங் கனல் பருகும் - மிக்கொடிய காலாக்கினியினால் உறிஞ்சப்படுகிற, மகரம் வேலையின் - மீன்களையுடைய கடல்போல, வெந்தன—; (எ - று.)

அம்நறுஞ்சாந்த மென்பது, அநுநறுஞ்சாந்த மெனப் போலி பெற்றது. 'நன்மரத்து உறு வெறி உலகெலாம்போர்ப்ப' என்றதனால், அம்மரங்களின் நறுமணமிகுதி தோன்றும் கடலுவமையினால், நந்தனவனங்களின் பரப்பைப் பெறவைத்தார். பி - ம்:—[1]அகருவுந்நறுஞ். (உகூ)

௩௦.—இவ்வாறு எழுந்து தாவுதலாற் கற்பகதருக்கள் எரிதல்.

[1]மினலப ரந்தெழு கொழுஞ்சுட ருலகெலாம் [2]விழுங்க
நினைபப ரும்பெருந் திசையுற விரிகின்ற [3]நிலையாற
சினைப்ப ரந்தெரி சோர்ந்தில தினறவுஞ் [4]சிலவுங்
கனறப ரந்தவுந் தெரிகில கறபகக் கானம.

(இ - ள்.) மினல் பரந்து எழு-மின்னலையொத்து விளங்குகிற, கொழுஞ் சுடர் - செழுமையான (பொன்னின்) சோதி, உலகு எலாம் விழுங்க - உலக முழுவதையுங் கவிந்துகொள்ளுமாறு, நினைப்பு அரும பெருந் திசை உற விரிகின்ற நிலையால் - (இவ்வளவினதென்று) நினைத்தற்கும் அருமையானபெரிய திக்குக்களை யளாவ ஒளிவீசுகின்ற தன்மையினால்,—கற்பகம் கானம் - கற்பக விருட்சங்கள், கனல் பரந்தவும சினை பரந்து எரி சேர்ந்தில நின்றவும் சிலவும் தெரிகில - நெருப்புப்பற்றி யெரிகின்றவை இவைசில வென்றும கிளைகளில் தாவி நெருப்புப்பற்றாது நின்றவை இவைசில வென்றும் வேறுபாடு அறியவொண்ணாதனவா யிருந்தன; (எ - று.)

இவ்வனலினால், கற்பகதருக்களைத்தனுட் சில தீப்பற்றியன; அக்கற்பக தருக்களெல்லாம் பொன்மயமாய மினனல்போன்ற பேரொளியை உலகமுழுவதும் வீசிக்கொண்டு நின்றதனால், அவற்றுள் தீப்பற்றியவை இவைசில வென்றும், தீபபற்றாதவை இவைசில வென்றும பகுத்துணரவொண்ணாதவையாயின என்பதாம; மறைவணி. முதலடியில், பரந்து என்பது - உவமவாசகமாய் நின்றது. கானம் - மரங்களின்தொகுதி. பி - ம்:—[1]மினை. [2]விழுங்கி. [3]நிலவால். [4]சிலவெங். [5]தெரிந்தில. (௬௦)

௬௧ —புகை கடலைக் கவிந்துகொள்ளுதல்.

மூளும வெம்புகை விழுங்கலிற் சுற்றுறு முழுநீர்
மாளும் வண்ணமா மலைநெடுந் தலைதொறு [1]மயங்கிப்
பூளை வீயன்ன போவன புணரியிற் புனன்மீன்
மீள யாவையுந் தெரிந்தில முகிற்கண மிசைய.

(இ - ள்.) மூளும்வெம் புகை - மூண்டெழுந்த வெவ்விய [நெருப்போடு கூடிய] புகையானது, சுற்றுறு முழுநீர் மாளும வண்ணம் விழுங்கலின் - சுற்றிலுமுள்ள (கடலின்) நீர்முழுவதும் வற்றுமபடி (கடலைக்) கவிந்துகொண்டதனால்,—மீன் மீள-(அங்குஇருந்த) மீன்கள் அப்பாற் செல்வனவாக,—முகில் கணம் - மேககூட்டங்கள், புணரியில புனலமிசைய - கடலிலுள்ள நீரையுண்ணுதற்கு (வந்து), யாவையும் தெரிந்தில - புகைகவிந்துள்ளதனால் கடலின்செய்திகள் எவற்றையுந் தெரிந்துகொள்ளாதனவாகி, மா மலை நெடுந் தலைதொறும மயங்கி - (விரைந்து கீழிறங்கும்போது) பெரிய மலைகளின் உயர்ந்த சிகரங்களிற் பட்டு, பூளை வீ அன்ன போவன - (பெருங்காற்றிற் பட்ட) பூளைமலர்கள் போன்றவையாய்ச் சிதறிப்போவன; (எ - று.)

வெவ்விய அவ்வனற்புகை கவிந்துகொண்டதனால், மீன்கள் அலையுமாறு இலங்கையைச்சுற்றிலும் கடல்நீர் வற்றுவதாயிற்று; இஃது இங்ஙனமாக கடல்நீரைப்பருகவருகிற மேகங்கள் புகைகவிதலினால் அக்கடலில் நீரிருப்பதையும் இல்லாததையும பகுத்துஉணராமற் கடலைக் குறித்து விரைந்து கீழிறங்கும்போது அக்கடலினுள்ளேயிருந்த மைநாகம் போன்ற உயர்ந்தமலை

களின் சிகரங்களில் தாக்கிச் சிதறுவனவாயின வென்பதாம். 'மயங்கி' என்பதற்கு - புகைத்தொகுதியைக் கடலெனை மாறுகக் கருதி யென்றுங் கொள்ளலாம். பூளை - ஓர்செடி; அதன்மலர், மிக்மெல்லியது. பி - ம்.—[1]வழமகி. ()

ங.உ.—உலகமுழுவதும் புகைசூழ்தல்.

மிக்க வெம்புகை விழுங்கலின் வெள்ளியங் கிரியு
மொக்க வெற்பினோ டன்னமுங் காக்கையி னுருவ
பக்க வேலையின் படியது பாற்கடன் முடிவி
றிக்க யங்களுங் கயங்களும் வேற்றுமை தெரியா.

(இ - ள்.) மிக்க வெம் புகை விழுங்கலின் - மிகுதியான வெவ்விய புகை சென்று (உலகமுழுவதும்) கவிந்துகொண்டதனால்,—வெள்ளி அம் கிரியும் வெற்பினோடு ஒக்க - அழகிய வெள்ளிமலையான கைலாசமும் (கருநிறமாகக் காணப்படுகிற) மற்றமலைகளோடு ஒப்பாக,—அன்னமும் காக்கையின் உருவ - (வெண்ணிறமான) அன்னப்பறவைகளும் (கருநிறமான) காக்கைகளின் வடிவமாய்த் தோன்ற,—பால்கடல் பக்க வேலையின் படியது - (வெண்மையான) திருப்பாற்கடலானது அருகிலுள்ள (கரிய) உவர்க்கடலின் தன்மையதாயிற்று; (மற்றும் அப்புகையின் சூழ்ச்சியால்), முடிவு இல் திக்கயங்களும் கயங்களும் வேற்றுமை தெரியா - அழிவில்லாத (ஐராவதம்முதலிய வெண்ணிறமான) திக்கஜங்களும் (கருநிறமான) சாதாரணயானைகளும் வேறுபாடறிய வொண்ணாதனவாயின; (எ - று.)

வெள்ளியங்கிரியும் மற்றைமலைகளும், காக்கையும் அன்னமும், பாற்கடலும் மற்றைக்கடல்களும் வேற்றுமை தெரியவொண்ணாதபடி எல்லாம் கருநிறமாயிருந்தன என்றதில் பொதுவணிகாணக. முடிவில் - திக்குக்களின் எல்லைகளிலுள்ள எனினுமாம். கைலாசகிரி திரிமூர்த்திகளுட் சிவபிரானுக்கு உறைவிடமும், அன்னப்பறவை பிரமனுக்கு வாகனமும், திருப்பாற்கடல் திருமாலுக்குப் பள்ளிகொள்ளுமிடமுமாய்ச் சிறத்தல்பற்றி, அவை இங்கு எடுத்துக் கூறப்பட்டன. திக்கஜங்களை எடுத்துக்கூறியது, உலகந்தாங்குஞ் சிறப்புடைமைபற்றி. (ஙஉ)

ஙங.—அரக்கரும் அரக்கியரும் கடலில் மூழ்குதல்.

கரிந்து சிந்திடக் கடுங்கன றொடர்ந்துடல் கதுவ
வுரிந்த மெய்யின ரோடினர் நீரிடை யொளிப்பார்
விரிந்த கூந்தலுங் குஞ்சியு மிடைதலிற் றுறு
மெரிந்து வேகின்ற வொத்தன வெறிதிரைப் பரவை.

(இ - ள்.) கரிந்து சிந்திட - (அகப்பட்ட பொருளெதுவும்) கருகி யழிந்திடுமாறு, கடு கனல் தொடர்ந்து - கடுமையான நெருப்புத் தாவி, உடல் கதுவ - தமது உடம்பில் மிகுதியாகப் பற்றுதலால், உரிந்த மெய்யினர் - தோலுரிந்த உடம்பையுடையவர்களாய், ஓடினர் - ஓடிப்போய், நீரிடை ஒளிப்பார் - (தாபந்தணிதற்காகவும் தப்பியுய்தற்காகவும்) கடல் நீரில் மூழ்கி மறைபவர்களான இராக்கதர்களுடைய, விரிந்த கூந்தலும்

குஞ்சியும் - விரித்த கூந்தலும் குடுமியும், மிடைதலின் - நீரின்மீது பரவித் தோன்றுதலினால், எறி திரை பரவை தாமும் எரிந்து வேகின்ற ஒத்தன - வீசுகின்ற அலைகளையுடைய கடல்கள்தாமும் எரிந்து வேகின்றவை போன்றன; (எ - று.)

கூந்தல - அரககியருடையது. குஞ்சி - அரக்கருடையது. இவை செம்பட்டமயிர்களாதலின், இவை பரவுதலாற கடல்கள் எரிகின்றன போன்றன வென்றார், தற்குறிப்பேற்றவணி. நாற்றிசைக் கடலகளாதலின், பன்மை கூறப்பட்டது. 'கரிந்துசிந்திட' என்றதை 'உரித்த' என்றதனோடு கூட்டியுரைத்தலுமாம். (௩௩)

௩௪.—சிலஅரக்கியர் தம்மக்களுடனும் சுற்றத்தாருடனும் கடலில் விழுதல்.

மருங்கின் மேலொரு மகவுகொண் டொருதனி மகவை
யருங்கை யாற்பற்றி மற்றொரு மகவு[1]பின் னரற்ற
நெருங்கி[2]னாரொடு நெறிகுழல சுறுக்கொள[3]நீக்கிக்
கருங்க டற்றலை வீழ்ந்தன ரரக்கியர் கதறி.

(இ - ள்.) மருங்கின்மேல் ஒரு மகவு கொண்டு - இடையிலே ஒரு குழந்தையை யெடுத்துக்கொண்டு, ஒரு தனி மகவை அருங் கையால் பற்றி - மற்றொருகுழந்தையை அருமையாகக் கையாற்பிடித்துக்கொண்டு, மற்று ஒரு மகவு பின் அரற்ற - வேறொருகுழந்தை பின்னே அழுதுகொண்டு வர, நெருங்கினாரொடு - மற்றும்நெருங்கிய சுற்றத்தாருடனே, அரக்கியர் - இராக்கதமாதர்கள், நெறி குழல் சுறுக்கொள நீக்கி - நெறித்தகூந்தலிலே சுறுசுறுவென்று நெருப்புப்பற்ற (அதனை)த் துடைத்து அவித்துக் கொண்டே, கருங் கடலதலை கதறி வீழ்ந்தனர் - கரியகடலிலே கதறிக் கொண்டு விழுந்தார்கள்; (எ - று.)—தனி - ஒப்பற்ற எனினுமாம்: தனிக்கையால் என இயைப்பினும் அமையும். பி - ம்:—[1]பின்றகற்ற. [2]நீணெடு நிறை. [3]நீங்கி. (௩௪)

௩௫.—ஆயுதசாலைகளில் ஆயுதங்கள் உருகி ஒன்றுதல்.

வில்லும் வேலும் வெங்குந்தமு முதலிய விறகா
யெல்லு டைச்சுட ரெனப்[1]புக ரெஃகெலா முருகித்
தொலலை நன்னிலை[2]தொடர்ந்துபே ருணர்வன்ன தொழிலாற்
சல்லி யுண்டையிற் றிரண்டன படைக்கலச் சாலை.

(இ - ள்.) படைக்கலம் சாலை - ஆயுதசாலைகளில்,—வில்லும் வேலும் வெம் குந்தமும் முதலிய விறகு ஆய் - விற்களும் வேலகளும் வெவ்விய ஈட்டிகளும் முதலிய ஆயுதங்கள் விறகாக [தீக்கு இரையும் ஆதாரமுமாக என்றபடி], எல் உடை சுடர் என புகர் எஃகு எலாம் உருகி - ஒளியையுடைய சூரியனென்னும்படி காந்தியுள்ள ஆயுதவடிவமாக இருக்கிற எஃகுகளெல்லாம் உருகி, தொலலை நல நிலை தொடர்ந்து - பழமையான தமது நிஜஸ்வரூபத்தையடைந்து, பேர் உணர்வு அன்ன தொழிலால் சல்லி உண்டையின் திரண்டன - பேரறிவுக்கு ஏற்றசெயல்பெற்று எஃகுருண்டைகளாய்த் திரண்டன; (எ - று)

திரளுதல் - உருட்சியாதல், கூடுதல். ஆதியிற் கட்டிகட்டியாகத் திரண டிருந்த எஃகை யழித்தே சம்மியர் பலஆயுதங்களாகச் செய்துள்ளார்: அப் படைக்கலவடிவமாகவுள்ள எஃகுகளெல்லாம் இவ்வனலினால் உருகி மீண்டும் பழைய தமது உருவத்தை யடைந்து உண்டைகளாய்த் திரண்டன; ஒரு திர ளிலிருந்து பலவேறுவகையாய்ப்பிரிந்து தனித்து நின்ற பிராணிகள் மீளவும் ஒற்றுமைகொண்டு ஒருங்குசேர்தல் பேரறிவின் செயலாதலால், அசேதநமய காரியத்தை அசேதநமாகிய எஃகின்மீது கற்பனைவகையால் ஏற்றி, 'பேருணர் வன்ன தொழிலால் உண்டையின் திரண்டன' என்றார். ஆயுதங்களிறசம்பந் தமுள்ள மரப்பகுதிகள் விறகாக என்பது, முதலடியின் கருத்து. எல - பகல், வெயில். எஃகு உருக்கு; லோஹவகைகளி லொன்று. உண்டை - உருண்டை. பின்னிரண்டடிக்கும் பிறவாற்றான உரைப்பரேனும் பொருந்துமாயின கொள்க. பி - ம்:—[1]புகல. [2]தொடர்ந்த. (கூ௫)

கூசு.—யானைகள் எரிபட்டு ஓடுதல்.

செய்தொ டர்க்கழல் வல்லியும் புரசையுஞ் சிந்தி
[1]நொய்தி னிட்டவன் றறிபறித் துடலெரி நுழைய
மொய்த டச்செவி [2]நிறுத்திவா னமுதுகினின் முறுக்கிக்
கையெ டுத்தழைத் தோடின வோடைவெங் களிமா.

(இ - ள்.) ஓடை வெம் களி மா - நெற்றிப்பட்டமணிந்த வெவ்விய மதக் களிப்புடைய யானைகள்,—உடல் எரி நுழைய - (தமது) உடம்பிலே நெருப புப் பிடிக்கவே,—கழல் தொடர் செய் வல்லியும் - தமது கால்களிற் பூட்டுதல் செய்த விலங்குகளையும், புரசையும் - கட்டுக்கயிற்றையும், சிந்தி - அறுத்துச சிதறிவிட்டு,—இட்ட வல் தறி நொய்தின பறித்து - (தம்மைககட்டுதற்கு ஆதாரமாக நாட்டிய) வலியதூணகளை எளிதிற பெயர்ததுக்கொணடு,— மொய் தட செவி நிறுத்தி - வலிய பெரியகாதுகளை அசையாமற்கொண்டு, வால் முதுகினில் முறுக்கி - வாலை முதுகின்மேலே முறுக்கிநீட்டி, கை எடுத்து அழைத்து - துதிக்கையைத் தூக்கிக கதறிக்கொண்டு, ஓடின—.

தன்மைநவிற்சியணி. அழைத்தல் - கூவிவீரிடுதல். பி - ம்:—[1]நொய் திலவிட்ட. [2]அகறறியவ்வாலினை. (கூசு)

கூஎ.—பறவைகள் கடலில் விழுந்து அழிதல்.

வெருளும வெம்புகைப் படலையின் [1]மீச்செல வெருவி
யிருளும வெங்கடல் விழுந்தன வெழுந்தில பறவை
மருளின் மீன்கணம விழுங்கிட வுலந்தன மனத்தோ
ரருளில் வஞ்சரைத் தஞ்சமென் [3]றடைந்தவ ரனைய.

(இ - ள்.) வெருளும வெம் புகை படலையின் - (காண்பவர்) அச்சங் கொள்ளத்தக்க வெவ்வியபுகைக்கூட்டம பரவியதனால், மேல் செல வெருவி - வானத்திற பறந்து செல்லுதற்கு அஞ்சி, இருளும வெம் கடல விழுந்தன - கருநிறங்கொணட கொடியகடலிலேவிழுந்தனவாகிய,

பறவை பறவைகள், எழுந்தில - (பின்பு) வெளியெழாமல் மருளின் மீன் கணம் விழுங்கிட உலந்தன-மாறுபாட்டையுடைய மீன்கூட்டங்கள் (தம்மை) உணணுதலால் ஒழிந்துபோயின; (அவை), மனத்து ஓர் அருள் இல் வஞ்சரை தஞ்சம என்று அடைந்தவர் அனைய - மனததிலே அருளென்பது சிறிதுமில்லாத வஞ்சகாகளைத தமககு அடைககலமாகக் கருதிச சரணமடைந்தவர்களைப் போன்றன; (எ - று.)

மனத்திற் சிறிதும்அருளில்லாத வஞ்சகர்களைப் பிறரிடத்து அச்சத்தாற் கதியாக அடைந்தவர்கள் அவராற்பாதுகாக்கப்படாது அழிககப்பட்டுத தொலைவர்; அவாகளை, புகைததிரளுக்கு அஞ்சிக் கடலைப் புகலிடமாகக் கொண்டு அஙகு மீனினம் விழுங்குதலால் அழிந்துபோன பறவைகட்கு உவமை கூறினா. பறவைகள் மீன்களைப் பிடிததுததின்னும் இயல்பினவாதலால் அப்பகையுயிர்கள்பககல் மாறுபாடுகொணட மீன்க ளென்பார், 'மருளின் மீன்கணம்' என்றார். தம்மைவிழுஙகும் உயிர்கள அவற்றிற்கு உரிய இடத்தை விட்டுத தாம்வாழுமிடமான நீர் நிலையில் வந்து அகப்பட்டுக கொள்ளவே, அவற்றை மீன்கள் வைரத்தீர விழுஙகின வென்க. மருள் இல் என்று பிரிதது, (அஞ்சவேணடிய அப்பறவைகட்கு) அஞ்சுதலில்லாத எனினுமாம. படலை - படலமென்ற வடசொல்லின் விகாரம். அனைய - பல வின்பாற்குறிப்புமுற்று. புகைப்படலையின்மேல் செல - புகைக்கூட்டத்தைக் கடந்து அபபாற்செல்ல எனினுமாம. பி - ம்:—[1]மேற்செல. [2]மருளும். [3]அடைந்தனா. (கள)

கஅ.—இராவணன்மாளிகையில் தீப்பற்றுதல்.

நீரை வற்றிடப் பருகிமா நெடுநிலந் தடவித்
தாரு வைச்சுட்டு மலைகளைத் [1]தழற்செய்து தனிமா
மேருவைப பற்றி [2]எரிகின்ற காலவெங் கனல்போ
லூரை முற்றுவித் திராவணன் மனைபுக்க துயாதீ.

(இ - ள்.) நீரை வறறிட பருகி - நீரை வறறும்படி உறிஞ்சி, மா நெடு நிலம் தடவி - மிகப்பெரிய பூமியிற பரவி, தாருவை சுட்டு - மரஙகளை யெரித்து, மலைகளை தழல் செய்து - மலைகளை வேகப்பண்ணி, தனி மா மேருவை பறறி எரிகினற - ஒப்பறற பெரிய மேருமலையைப் பறறியெரிகிற, கால வெம கனல போல் - வெவ்விய கறபாநதகாலாக்கினிபோல,—உயர் தீ - உயாந்துதாவுகிற அந் நெருபபானது, ஊரை முறறுவிதது-அவ்விலங்கா நகரம முழுவதையும எரிதது அழிதது இராவணன மனை புக்கது-(அந்நகரினிடையே யுள்ள) இராவணனது மாளிகையிற பிரவேசிததது; (எ - று.)

பூமியினிடையே பொன்மயமாய் உயர்ந்துள்ள மகாமேருகிரி - அந்நகரினிடையே உயாந்துவிளஙகுகிற பொன்மயமான இராவணன் மாளிகைக்கு உவமை. சுற்றிலும எதிாத்துப் பின்பு இடையிலுள்ள மேருவிற புகுங

காலாக்கினிபோல, இவ்வக்கினி அவ்வூரைச சுற்றிலும் எரிததுப்பின்பு இடையிலுள்ள இராவணனரணமனையிற் புககதெனக பி - ம்:—[1]தணல். [2]எரிககின்ற. (௩௮)

௩௯.—அந்தஉள்ள தேவசாதியாரனைவரும் கலங்கி நிலைகுலைந்து ஓடுதல்.

வான மாதரு மற்றுள மகளிரு மறுகிப்
போன போனதிக் [1]கறிகில ரனைவரும் போனு —
ரேனை நின்றவ ரெங்கணு மிரிந்தன ரிலங்கைக்
கோன வானவர் பதிகொண்ட நாளெனக் குலைந்தார்.

(இ - ள்.) வானம் மாதரும் - (அவ்விராவணன் மாளிகையிலுள்ள) தேவதாஸ்திரீகளும், மறறு உள மகளிரும - மற்றுமுள்ள (யக்ஷகந்தர்வ கிந்நராதி தேவகண) ஸ்திரீகளும, அனைவரும - ஆகிய எல்லாரும், மறுகி கலஙகி, போன போன திககு அறிகிலா போனுர் - (தாம தாம) செல்லுகினறதிசை (இன்னதென்று தாம) அறியாதவாகளாய்க் கண்டபடி சிதறி ஓடிப்போனுர்கள்; ஏனை நின்றவர் - மற்றும (அங்குக குறறேவல் செய்து) நின்றவாகளான தேவசாதியார், எஙகணும இரிநதனா - எல்லாவிடஙகளிலும சிதறியோடினுாகள்; (இஙஙனம் தேவசாதி ஸ்திரீகளும ஆடவர்களும்), இலஙகை கோன் அவானவாபதிகொண்ட நாள் என குலைந்தார் - இலஙகையரசனுன இராவணன் அந்தத் தேவலோகததை வென்று தனதாககிக கொணட அககாலததில் (நிலைகுலைந்தமை) போல நிலைகுலைந்தாாகள்; (எ - று.)

அவானவர் - தொகுத்தல். போன இயல்புபறறி வாத காலவழுவமைதி, கீழ்வந்த நான்காஞ் செயயுளிலும இது. 'போனபோனதிககு அறிகிலா' என்பதற்கு - ஒருவர்போன திசையை மறறொருவர் அறியாதவராய் என்று உரைப்பாரு முளர். பி - ம்:—[1]அறிவரும. (௩௯)

௪௦.—அந்தஉள்ள கஸ்தூரிமுதலியன புகைய, நெடுந்தூரம் மணம்வீசுதல்.

[1]நாவி யுநறுங் கலவையுங் கற்பக நக்க
பூவு மாரமு மகிலுமென் றினையன புகையத்
தேவு [2]தண்மழை செறிபெருங் குலமெனத் திசையின்
பாவை மாாநறுங் குழல்களும் பரிமளங் கமழ்ந்த.

(இ - ள்.) (அவ்விராவணன் மாளிகையிலே யிருககிற), நாவியும் - கஸ்தூரியும், நறுங கலவையும் - வாசனையையுடைய (குஙகுமப்பூ முதலிய) கலபபுக்கு உரிய பொருளகளும, கறபகம நககபூவும - கறபக விருக்ஷஙகளினின்றுகொணரப்பட்ட மலாநத பூககளும, ஆரமும - சந்தனமும், அகிலும் - அகிற்கட்டைகளும், என்று இனையன - என்று இததனமையனவான பொருள்கள், புகைய - தீபபற்றி வெநதுபுகைதலினுல், தண மழை செறி தேவு பெருங குலம என - குளிாநத (தேன்) மழைபொழிகின்ற தெயவததன்மையையுடைய பெரிய மேககக்கூட்டமபோலவுள்ள, திசையின பாவைமாா நறுங குழலகளும் - திகதேவிகளுடைய இயறகைநறுமணமமைந்த கூந்தல்களும, பரிமளம கமழ்நத - (இப்புகைவாசமவீச) நறுமணஙகமழ்வனவாயின.

எண்திசையெல்லையளவும் அப்புகை பரவி நறுமணம்வீசியதென்க. இத் தேவகைகள் பெண்பாலா ராதலால், 'திசையின்பாவைமார்' எனப்பட்டனர். இன் - சாரியை. பாவைமார் - சித்திரப்பதுமைபோ லழகிய மகளிர். 'பாவை மார் நறுங்குழல்கள் பரிமளங்கமழ்ந்த' - இயற்கை நறுமணமுள்ளவற்றிற்குச் செயற்கை நறுமணமுங் கூறியவாறு. நாவி - கஸ்தூரிமா னென்னும் ஒரு வகைச் சாதி மானினது நாபியினின்று எடுக்கப்படுவது. கலப்பது கலவை யெனக் காரணப்பெயர். நகுதல் - சிரித்தல்; இங்கு மலர்தல். பி - ம்:— [1]நாவியின், [2]தேன். (சo)

சக.—இராவணன்மாளிகையின் ஏழுநிலையுபரிகைகளும் எரிதல்.

சூழும் வெஞ்சுடர் தொடர்ந்திட யாவருந் தொடரா
வாழி வெஞ்சினத் தாண்டொழி லிராவணன் மனையி
னூழி வெங்கன லுண்டிட வுலகமென் றுயர்ந்த
வேழும் [1]வெந்தன வெரிந்தன நெடுநிலை யேழும்.

(இ - ள்) சூழும் வெம் சுடர் தொடர்ந்திட - (எங்குஞ்) சூழ்ந்தெரி கின்ற வெவ்விய நெருப்புப் போய்த் தாவியதனால்,—யாவரும் தொடரா - எவருங்கிட்டவொண்ணாத, ஆழி வெம் சினத்து ஆண் தொழில் இராவணன் மனையின் - (உலகத்தையழிக்கும்) கடல்போன்ற கடுங்கோபத்தையும் பராக்கி ரமச்செய்கையையு முடைய இராவணனது மாளிகையின், நெடு நிலை ஏழும்- உயர்ந்த உபரிகையடுக்குகள் ஏழும்,—உலகம் என்று உயர்ந்த ஏழும் ஊழி வெம் கனல் உண்டிட வெந்து அன - உலகங்களென்று சொல்லப்பட்டு (ஒன் றன்மேலொன்றாக) உயர்ந்துள்ள ஏழுஇடங்களும் வெவ்விய கற்பாந்த காலக் கினி உண்ணுதலால் வெந்தாற்போன்றனவாய், எரிந்தன—; (எ - று.)

ஒன்றனமேலொன்றாகவுயர்ந்த ஏழுநிலைகட்கு அங்ஙனமுள்ள ஏழு உலகங்களும், இப்பெருந்தீக்கு ஊழித்தீயும உவமை யெனக் காண்க. யாவ ருந்தொடரா எனபது - சினத்துக்கும், இராவணனுக்கும், மனைக்கும் அடை மொழியாகத்தக்கது இரண்டாமடியின் முதலில் 'வாழி' என்றது எடுத்து, அசையெனக் கொள்ளுதலு மொன்று. முதலடியில் தொடைமுரண் காண்க. பி - ம்:—[1]வெந்தென. (சக)

சஉ.—இராவணனரண்மனை எரிதல்.

பொன்றி ருத்திய [1]தாயதா லிராவணன் புரைதீர்
குன்ற மொத்துயர் தடநெடு மாநிலைக் கோயி
[2]னின்ற துற்றெரி பருகிட [3]நெரிவுற வுருகித்
தென்றி சைக்குமோர் மேருவுண் டாமெனத் தெரிந்த.

(இ - ள்.) இராவணன - இராவணனுடைய, புரை தீர் - குற்றமற்ற தும், குன்றம் ஒத்து உயர் - மலைபோ லுயர்ந்ததும், தட நெடு மா நிலை - அகன்ற நீண்ட பெரிய (ஏழு) நிலைகளையுடையதுமான. கோயில - அரண் மனையானது,—பொன் திருத்தியது ஆயதால் - பொன்னினாற் செய்யப்பட் டுள்ளதானது பற்றி,—எரி நின்றது உற்று பருகிட நெரிவு உற உருகி -

நெருப்பு (இருத்தலும் படுத்தலு மின்றி) எழுந்துநின்றாற்போலோங்கி யுண்ணுதலால் [எரித்தலால்] (அரக்கருடைய) நெரிந்து ஒருபிண்டமாம்படி வெந்து இளகி, தென்திசைக்கும் ஓர் மேரு உண்டு ஆம் என தெரிந்த - தெற்குத் திக்கிலும் ஒரு மேருமலை யுள்ளதென்று சொல்லும்படி தோன்றிற்று; (எ - று.)—ஆம - அசை.

தற்குறிப்பேற்றவணி. இந்தப் பரதகண்டத்துக்கு நெடுந்தூரம் வடக்கே ஜம்பூத்வீபத்தின் நடுவில் பொன்மயமாய் ஓங்கிய மகாமேருகிரி இருக்கின்ற தென்பது, புராணப்பிரசித்தம். தென்கடலிடையேயுள்ள தீவாகிய இலங்காபுரியிலிருக்கிற இராவணனது பொன்மயமா யோங்கிய அரணமனை, தீப்பற்றுதலா லிளகி விளங்கி, தென்திசையிலுள்ளதொரு மேருகிரியைப்போலு மென்க. பிரசித்தமான மேருமலை வடதிசையி லுள்ளதாதலால், 'தென்றிசைக்கும்' என்ற உம்மை - இறந்தது தழுவியஎச்சப்பொருளது நீர்க்கு உரியதான பருகுத லென்ற சிறப்புவினையை இங்கு நெருப்புக்குக் கூறியது, ஒன்றன் வினையை மற்றொன்றன்மே லேற்றிக் கூறும் உபசாரவழக்கு. திசைக்கு-உருபுமயக்கம். பி ம்:—[1] ஆதலின். [2] நின்றுதுறநெரி. [3] நெறியுர. ()

சுகூ.—இராவணன் முதலிய அரக்கர்கள் தப்பியுய்ய, இலங்கை வெந்தழிதல்.

அனைய காலையி னரக்கனு மரிவையர் குழுவும்
புனைம ணிப்பொலி புட்பக விமானத்துப் போனார்
நினையு மாத்திரை யாவரு நீங்கினர் நினையும்
வினையி லாமையின் வெந்ததவ் விலங்கன்மே லிலங்கை.

(இ - ள்.) அனைய காலையின் - (அவ்வாறு இராவணன் அரணமனை வேகின்ற) அப்பொழுது,—அரக்கனும்-தலைமையரக்கனான இராவணனும், அரிவையர் குழுவும் - (அவனுக்கு உரிமைபூண்ட) மகளிரது கூட்டமும், புனைமணி பொலி புட்பகவிமானத்து போனார் - அழகிய இரத்தினங்களினால் விளங்குகின்ற புஷ்பகவிமானத்தின்மே லேறி (வானத்திற்சென்று) தப்பிப்பிழைத்தார்கள்; யாவரும் - (எரிந்திறந்தவர்கள் போக மற்றையரக்கர்கள்) அனைவரும், நினையும் மாத்திரை நீங்கினர்-நினைத்தமாத்திரத்தினால் எழுந்து (வானத்திற்சென்று) தப்பியுய்ந்தார்கள்; நினையும் வினை இலாமையின் - அங்ஙனம் நினைக்குந்தன்மை யில்லாமையால், அ விலங்கல்மேல் இலங்கை வெந்தது - அந்தத் திரிகூடமலையின்மேலுள்ள இலங்காபுரியானது வெந்து போயிற்று; (எ - று.)

புஷ்பகமென்ற விமானம், தன்மேலேறியவர் நினைத்தவிடத்தில் அவர் நினைத்தபடி செல்ல வல்லது; எத்தனைபேர் ஏறுங்கு ஏறினாலும் அத்தனை பேர்க்கும் தான் வளர்ந்து இடங்கொடுப்பது; ஆதியிற் குபேரனுக்குப் பிரமனிடத்திலிருந்து வரமாகக் கிடைத்தது. பின்பு இராவணன் தேவர்களையும் முனிவர்களையும் மிகுதியாகவருத்துதலை யறிந்த குபேரன் தம்பியென்னும் அன்பினால் ஒருதூதன்மூலமாக 'இங்ஙனஞ் செய்வது தகுதியன்று' என்று தெரிவிக்கவே, அதுகேட்டவளவில்

இராவணன் பெருங்கோபங்கொண்டு சேனையோடுசென்று அவனையெதிர்த்துப் பொருதுவென்று அவனது புஷ்பகவிமானத்தைக் கவர்ந்துகொண்டு அதன்மேலேறி இலங்கைக்கு மீண்டனன்; அதுமுதல் அவ்விமானம் இராவணன் வசமாய் இலங்கையில் இருந்தது. இப்பொழுது இராவணன் தனக்கு உரியமகளிர்களுடன் அவ்விமானத்திலேறி விசும்பிற்சென்று இவ்வெரிக்குத் தப்பியுய்ந்தனனென்பது, முன்னிரண்டடியிற் கூறப்பட்டது. அரக்கர்கள் முதலியோர் நினைத்தபடி சஞ்சரிக்க வல்லவர்களாதலால் புஷ்பகத்திற் சென்றவர்போக மற்றையோர் நினைத்தமாத்திரத்தில் வானத்திலெழுந்து சென்று தப்பிப்பிழைத்தனர். அங்ஙனம் நினைத்து அப்பாற் செல்லுந் திறம் அசேதநமான இலங்காபுரிக்கு இல்லாமையால், அதுமாத்திரம் தப்பியுய்தலின்றி இருந்தவிடத்தி லிருந்தபடி எரிந்தழிந்ததென்பது, 'நினையும்வினையிலாமையின் வெந்தது அவ்விலங்கன்மே லிலங்கை' என்பதன் கருத்து. இது, கவிசமத்காரம். (௪௩)

௪௪.—இராவணன் அரக்கரைநோக்கி 'இலங்கையெரியக் காரணமேன்?' என்றல்.

ஆழித் தேரவ னரக்கரை யழலெழ நோக்கி
யேழுக் கேழென வடுக்கிய வுலகங்க ளெரியு
மூழிக் காலம்வந் துற்றதோ [1]பிறிதுவே றுண்டோ
பாழித் தீச்[2]சுட வெந்ததென் னகரெனப் பகர்ந்தான்.

(இ - ள்.) ஆழி தேரவன் - ஒற்றைச்சக்கரம்பூண்ட தேரையுடையவனான சூரியன்போல (வானத்துப் புஷ்பகவிமானத்தின்மீது) விளங்குபவனாகிய இராவணன், அழல் எழ - கோபத்தால் (தன்கண்களினின்று) நெருப்பு எழ, அரக்கரை நோக்கி - இராக்கதர்களைப் பார்த்து, 'ஏழுக்கு ஏழ் என அடுக்கிய உலகங்கள் எரியும் ஊழிக்காலம் வந்து உற்றதோ - ஏழுடன் ஏழாக [பதினான்காக] ஒன்றன்மீதொன்று அடுக்காய் அமைக்கப்பெற்ற உலகங்களெல்லாம் எரியும்படியான கற்பாந்தகாலம் வந்து சேர்ந்ததோ? பிறிது வேறு உண்டோ - மற்றும் வேறு யாதேனும் உண்டாயிற்றோ? பாழி தீ சுட நகர் வெந்தது என் - (இங்ஙனம்) பெருநெருப்பு எரித்தலால் இவ்விலங்காபுரி வெந்த காரண மென்ன?' என பகர்ந்தான் - என்று வினாவினான்; (எ - று.)—
பி-ம்:—[1]பிறிதுற்றதுண்டோ. [2]சுடவந்தது. (௪௪)

௪௫.—நிகழ்ந்தசெய்தியை அரக்கர்கள்கூற, இராவணன் கோபித்தல்.

கரங்கள் கூப்பினர் தங்கிளை திருவொடுங் காணா
திரங்கு கின்றவல் லரக்கரி தியம்பின ரிறையோய்
தரங்க வேலையி னெடியதன் வாலிட்ட தழலாற்
குரங்கு [1]சுட்டதீ தென்றலு மிராவணன் கொதித்தான்.

(இ - ள்.) (அங்ஙனம் இராவணன் வினாவியவளவிலே),—தம் கிளை திருவொடும் காணா இரங்குகின்ற வல் அரக்கர் - தமதுசுற்றத்தாரையும்

செல்வத்தையும காணுதவாகளாய் [இழந்தவாகளாய]ச சோகித்துககொண் டிருககிற வலிய இராககதாகள், கரஙகள் கூபபினா ஈது இயமபினா - தஙகள் கைகளைக கூப்பிககொணடு [அஞ்சலிசெயதுகொணடு] இஙஙனஞ்சொல்ல லானூர்கள்:—(ஏன்னவென்றெனில்,—) 'இறையோய் - தலைவனே! தரஙகம் வேலையினநெடிய தன் வால் இட்ட தழலால் - அலைகளையுடைய கடலினும் நீண்ட தனதுவாலிலே (நாம்) கொளுத்திய நெருப்பைக் கொண்டு, குரஙகு சுட்டது ஈது - குரஙகு இவ்வாறு சுடலாயிறறு, என்றலும-என்று சொன்ன வுடனே,—இராவணன கோதித்தான் - இராவணன் கோபங கொணடான்.

கிளை - உவமையாகுபெயா. சுட்ட தீது என்றுபிரிதது, குரஙகு எரித்த தீமை (இது) என்று பொருள் கொளளலுமாம். பி - ம் —[1]சுட்டது வெனறலும். (சரு)

சசு —இராவணன் சிலகூறிச் சிரித்தல்.

[1]இனறு புன்றொழிற் குரங்குதன் வலியிஞ லிலஙகை
நின்று வெந்துமா நீறெழுகினறது [2]செநதீத்
தின்று தேக்கிடு கின்றது தேவர்கள் சிரிப்பார்
நன்று நன்று[3]போர் வலியென விராவண னககான்.

(இ - ள்.) இன்று—, புன் தொழில் குரஙகுதன் வலியிஞல் - அற்பத தொழிலையுடைய குரஙகினது வலிமையிஞல், இலஙகை - இலஙகாபுரி யானது, நின்று வெந்து மா நீறு எழுகின்றது - முழுவதும் எரிநது பெருஞ் சாம்பல் பறக்கின்ற தாயிறறு! செந் தீ தின்று தேககிடுகின்றது - செநநிற முள்ள நெருப்பு (இந்நகரததை) உணடு எப்பமிடுகினறதாயிற்று!! (இதனைக் கணடால்), தேவர்கள் சிரிப்பா - (நமமால் வெனறு வலிதொலைககப்பட்ட வாகளான) தேவர்கள் நகைப்பார்களே!! போா வலி நன்று நனறு - (நமது) போர்ததிறம் மிக நனறுயிருககின்றது!!! என - என்று சொல்லி, இரா வணன்—, நக்கான் - சிரிததான்; (எ - று.)

'நின்று' என்பதை அசையென்றுங கொள்ளலாம். தேக்கிடுதல - நிறைந்து தெவிட்டுதலுமாம. 'நனறுநன்று' எனறது, இகழ்ச்சிக குறிப்பு. பி - ம்:—[1]எனறுகொல்குரஙகன்னதிவ்வலியுளது. [2]நெருப்பு. [3]போல். (சசு)

வேறு.

சஎ.—'அக்கினிதேவனைப் பிடித்துவாருங்கள்' என்று இராவணன் கோபத்தால் அரக்கரைநோக்கிச் சொல்லுதல்.

உண்டநெருப்பைக், கண்டனர் பற்றிக,
கொண்டணை கென்முன், ணண்டரை வென்முன்.

(இ - ள்.) 'உணட நெருப்பை - (இஙஙனம இலஙகையை) எரித்த அககினியை, கணடனா பறறிககொணடு அணைக - நாடிபபிடிததுக கொணடு வருவீர்களாக', என்றுன் - (இன்று அரககாகளை நோககிக

கோபத்தோடு) கூறினன்: (யாவனெனில்:—) அண்டரை வென்றான்-முன்பு தேவர்களைச் சயித்தவனான இராவணன்: (எ - று.)

முன்பு எல்லாத்தேவர்களையும் வென்று அடக்கியவனாதலின் அச் செருக்கினால், இப்பொழுது தணிக்கும் கருத்துடையனாகி, 'தலையெடுத்துத் தீங்குசெய்யலான அக்கினியைப் பிடித்துக் கொண்டு வாருங்கள்' என்றான் ஆகவே, 'அண்டரை வென்றான' என்ற பெயர் - ஸாபிப்ராயவிசேஷ்ய மாத லால், கருத்துடையடைகொளியணி. (சஎ)

சஅ.—அநுமானைப்பிடித்துவரும்படி இராவணன் அரக்கர்க்குக் கட்டளையிடுதல்.

உற்றக லாமுன, [1]செற்ற குரங்கைப்,
பற்றுமி னென்றான், முற்று முனிந்தான்.

(இ - ள்.) (மற்றும் இராவணன்), முற்றமுனிந்தான் - பெருங்கோபங் கொண்டவனாய், (அரக்கர்களை நோக்கி), 'செற்ற குரங்கை - (நமக்கு இவ் வளவு) தீங்குசெய்த குரங்கை, உற்று அகலாமுன் பற்றுமின் - விரைந்து ஓடிப்போகாத முன்னமே பிடித்துவாருங்கள்', என்றான் - என்று கட்டளை யிட்டான்; (எ - று.)

உற்று - (நீங்கள்) போய், பற்றுமின் என்று இயைத்தும் பொருள் கொள்ளலாம. பி - ம் —[1]கற்ற. (சஅ)

சகூ.—உடனே பல வீரர்கள் செல்லுதல்.

சாரய னின்றார், வீரர் விரைந்தார்,
நேருது மென்றார், தேரினர் சென்றார்.

(இ - ள்.) சார் அயல் நின்றார் - அவ்விராவணனைச்சார்ந்த பக்கத்திலே நின்றவர்களாகிய, தேரினர் வீரர் - இரதாதிபதிகளான வீரர்கள், நேருதும் என்றா - 'அங்ஙனமே செய்வோம' என்றுசொல்லி, விரைந்தார் சென்றார் - விரைந்து சென்றார்கள்; (எ - று.)

சார அயல் - அடுத்த அருகில். நேருதல - உடன்படுதல், எதிர்த்தல், பொருதல். (சகூ)

ரு௦.—மற்றும் பலவீரர்கள் அவர்களுடன் செல்லுதல்.

[1]எல்லையி கந்தார், வில்லாவெ குண்டார்,
பல்[2]லதி காரத், தொல்லர்தொ டர்ந்தா.

(இ - ள்.) எல்லை இகந்தார் - அளவற்றவர்களான, வில்லர் - வில்வீரர் களும், பல் அதிகாரம தொல்லா - (அமைச்சு படைத்தலைமை முதலிய) பல வகை அதிகார ஸ்தானங்களில் தொன்று தொட்டு [நெடுநாளாய்] உள்ளவர் களும, வெகுண்டார - கோபங்கொண்டு, தொடர்ந்தார-அத்தேர்வீரர்களு டன சென்றார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]வல்லை. [2]அதிகாரதெல்லைபயந் தார. (ரு௦)

வே று.

ருக.—தலைமைவீரர்களெழுவர் போர்க்கு எழுதல்.

நீர்கெழு வேலை நிமிர்ந்தார், தார்கெழு தானை சமைந்தார்,
போர்கெழு மாலை புனைந்தார், ரோரெழு வீர ருயர்ந்தார்.

(இ - ள்.) போர் கெழு மாலை புனைந்தார் - போர்க்குஉரிய (தும்பைப்பூ) மாலையை (எப்பொழுதும்) தரித்துள்ளவர்களான [எப்பொழுதுமே யுத்தசந் நத்தரா யுள்ளவர்களான], ஓர் எழு வீரர் - ஏழுவீரர்கள்,—நீர் கெழு வேலை நிமிர்ந்தார் - நீர்மயமாய நிறைந்துள்ள கடல்போலப் பொங்கினவர்களாய், தார்கெழு தானை சமைந்தார் - படைவகுப்பமைந்த சேனைகளைச் சித்தஞ் செய்தவர்களாய், உயர்ந்தார் - (போர்க்கு) எழுந்தார்கள்; (எ - று.)

இனி, உயர்ந்தார் - தலைமைபெற்றவர்களான, ஓர் எழு வீரர் - ஏழு வீரர்கள், தானை சமைந்தார் - சேனைகளைச் சித்தஞ்செய்தார்களெனினுமாம்.

ருஉ.—அவர்கள் இலங்கையைச் சூழ்ந்து நாடி அநுமானைக்காணுதல்.

விண்ணினை வேலை விளிம்பார், மண்ணினை யோடி வளைந்தார்,
அண்ணலை நாடி யணைந்தார், கண்ணினின் வேறயல கண்டார்.

(இ - ள்.) விண்ணினை - வானத்தையும், விளிம்பு வேலை ஆர் மண்ணினை - சுற்றிலுங் கடல் சூழப்பெற்ற பூமியையும் [இலங்கைத் தீவையும்], ஓடி வளைந்தார் - ஓடிவந்து சூழ்ந்தவர்களாய், அண்ணலை நாடி அணைந்தார் - பெருமையிற் சிறந்தவனான அநுமானைத் தேடி நெருங்கி, அயல் வேறு கண்ணினின் கண்டார் - ஒருபக்கத்தில் (அவ்வநுமானைத்) தனியே (தமது) கண்களாற் பார்த்தார்கள்; (எ - று.)

விளிம்பு - ஓரம், கரை, எல்லை. கண்ணினின் என்பதிலுள்ள 'இன்' இரண்டனுள், முன்னது - சாரியை; பின்னது - ஐந்தனுருபு. (ருஉ)

ருங.—இவர்கள் வீரவாதஞ்செய்து சூழ, அநுமான் காணுதல்.

பற்றுதி பற்றுதி ரென்பார், ரெற்றுதி ரெற்றுதி ரென்பார்,
[1]முற்றினர் முற்று முனிந்தார், கற்றுணர் மாருதி கண்டான்.

(இ - ள்.) முற்றும் முனிந்தார்-பெருங்கோபங்கொண்டவர்களான அவ்வரக்கர்கள்,—(அநுமானைக்கண்டவுடனே), பற்றுதிர் பற்றுதிர் என்பார் - '(இவனைப்) பிடித்துக்கொள்ளுங்கள் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்பவர்களும், எற்றுதிர் எற்றுதிர் என்பார் - '(இவனைத்) தாக்குங்கள் தாக்குங்கள்' என்றுசொல்பவர்களுமாய், முற்றினர் - (அநுமானை) வளைந்து கொண்டார்கள்; (அதனை), கற்று உணர் மாருதி கண்டான்-(சகலகலைகளையும் சூரிய பகவானிடத்தில்) ஓதியுணர்ந்த வாயுகுமாரனான அநுமான் பார்த்தான்;

பற்றுதிர், எற்றுதிர் என்ற ஏவற்பன்மை முற்றுக்களில், த - எழுத்துப் பேறு. பி - ம் —[1]சுற்றுதிசுற்றுதிரென்பார்-முற்றினர் முற்று முனிந்தார். ()

ருச.—அநுமான் தன்னைவளைந்துகொண்ட அரக்கர்களைத் தான் வாலினால் வளைந்துகொள்ளுதல்.

ஏல்கொடு வஞ்ச ரெதிர்ந்தார், கால்கொடு கைகொடு [1]கார்போல்,
வேல்கொடு கோலினர் வெந்தீ, வால்கொடு தானும் வளைத்தான்.

(இ - ள்.) ஏல் கொடு வஞ்சர் - (அனுமானையெதிர்ப்பதாக இராவணன் முன்னிலையில்) ஏற்றுக்கொண்டுவந்த கொடிய வஞ்சகர்களான அவ்வரக்கர்கள், எதிர்ந்தார் - (அங்ஙனம் அவனை) எதிர்த்து, கால் கொடு கை கொடு வேல்கொடு - (தங்கள்) கால்களைக் கொண்டும் கைகளைக் கொண்டும் வேலாயுதத்தைக் கொண்டும (தாக்குபவர்களாய்), கார்போல் கோலினர் - மேகம் போல (திரண்டு அநுமானை) வளைந்து கொண்டார்கள்; (அங்ஙனம்வளைந்த அவர்களை), தானும் - அவ்வனுமான்தானும், வெம் தீ வால் கொடு வளைத்தான் - வெவ்விய நெருப்பு மூண்டு எரியப்பெற்ற வாலைக்கொண்டு வளைத்தான்; (எ - று.)

கீழ் "நேருதுமென்றார்" என்றதனைக் கருதி, இங்கு அரக்கர்க்கு 'ஏல்' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. இரண்டாமடியில் 'வந்த' என ஒரு சொல் வருவித்து, கால்களையும் கைகளையும் பெற்று வந்த மேகங்கள்போல என்று அரக்கர்க்கு இல்பொருளுவமை கூறியதாகவும் கொள்ளலாம். பி-ம்:— [1]கால்போல். (௫ச)

ருரு —அநுமான் ஒருமரத்தைக்கொண்டு அரக்கர்களை அடித்துக் கொல்லுதல்.

பாதவமொன்று பறித்தான், மாதிரம் வாலின் வளைத்தான்,
[1]மோதினன் மோத முனிந்தார், ரேதியு நாளு மிழந்தார்.

(இ - ள்.) மாதிரம் வாலின் வளைத்தான் - (எல்லாத்) திசைகளிலும் [சுற்றிலும்] (அரக்கர்களைத் தனது) வாலினால் வளைத்துக்கொண்டவனான அநுமான், பாதவம் ஒன்று பறித்தான் - ஒருமரத்தைப் பெயர்த்து எடுத்து, மோதினன் - (அந்தமரத்தினால்) அடித்தான்; மோத-(அங்ஙனம்) அடித்ததனால், முனிந்தார் ஏதியும் நாளும் இழந்தார் - கோபங்கொண்டு வந்தவர்களான அரக்கர்கள் (தம்தமது) ஆயுதங்களையும் ஆயுளையும் இழந்தார்கள்.

ஈற்றடி உடனிகழ்ச்சியணி; வடநூலார், ஸஹோக்தியலங்காரமென்பர்: அஃதாவது - கற்றோரை மகிழ்விக்கும் உடனிகழ்தலைச் சொல்லுதல். படைக்கலங்களழியத் தாம் இறந்தன ரென்பது பொருள். வளைத்தான், முனிந்தார் - பெயர்கள். நாள் - வாழ்நாள். பி - ம்:—[1]மோதினர். (௫௫)

ருசு.—அவருடம்பினின்று பெருகிய இரத்தம் வெள்ளமாகப் பெருகுதல்.

நூறிட மாருதி நொந்தார், ஊறிட [1]வூனிடு புண்ணீர்,
சேறிட வூடு செந்தீ, யாறிட வோடின தாழும்.

(இ - ள்.) மாருதி நூறிட - (அங்ஙனம்) அநுமான் அடிக்க, நொந்தார் - வருந்தினவர்களாகிய அரக்கர்கள், ஊறு இட - காயமடைய, ஊன்

இடு புண் நீா - அவருடம்பினின்று பெருகிய இரததமானது, சேறு இட - (தரையெங்கும்) சேறாம்படியும், ஊர் அடு செம் தீ ஆமிட - அவ்வூரை யெரித்த சிவந்த நெருப்புங தணியும்படியும், ஆறு ஆய் ஓடினது - ஆருய்ப்பெருகிற்று; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]ஊறெடு. (ருசு)

ருஎ.—இறவாதசிலர் மீண்டும் எதிர்க்க அநுமான்அவர்களையுங் கொல்லுதல்

[1]தோற்றினர் துஞ்சின ரல்லா, ரேற்றிகல் வீர ரெதிர்ந்தார்,
காற்றின் மகன்கலை கற்முன், கூற்றினு மும்மடி கொன்முன்.

(இ - ள்.) தோற்றினா - (கணணெதிரிலே) காணப்பட்டவாகளுள், துஞ்சினர் அல்லாா - இறந்தவர்கள போக மிசசப்பட்டவர்களான, ஏறு இகல் வீரா - ஆண்சிஙகம்போன்ற பல பராகிரமஙகளையுடைய வீரர்கள், எதிர்ந்தார் - (மீளவும் அநுமானை) எதிர்த்தாகள்; கலை கற்முன் காற்றின் மகன் - சகல சாஸ்திரஙகளை ம் (சூரியபகவானிடதது) ஓதியுணாந்தவனும் வாயு குமாரனுமான அநுமான், கூற்றினும் மும்மடி கொன்முன் - யமனினும் மூன்றுமடஙகு அதிகமாக (அவாகளனைவரையுங) கொன்றிட்டான்.

தோற்றினா துஞ்சினா - முனனிறந்தவாகள் (இஙஙனம் அநுமானுற் கொல்லபபட்டு) இறந்தார்கள; அல்லாா - அவாகளலலாத மற்றவாகளான [பின்னின்றவாகளாகிய], இகல் வீரா - வலிமையையுடைய வீராகள், ஏற்று எதிாந்தார் - எதிர்ததுப் போர்செய்தாாகள் என்றும் உரைகொள்ளலாம. பி - ம்:—[1]தோற்றிலர். (ருஎ)

ருஅ.—ஐம்பதினுயிரம்பேர் இறக்க, மற்றையோர் கடலில்மூழ்குதல்.

மஞ்சுறழ் [1]மேனியர் வன்முண், [2]மொய்ம்பினர் வீரர் முடிந்தா,
[3]ஐம்பதி னுயிர ரல்லார், பைம்புனல் வேலை படிந்தார்.

(இ - ள்.) மஞ்சு உறழ் மேனியர் - மேகம்போன்ற உடம்பு நிறததை யுடையவர்களும், வல தாள மொய்ம்பினா-வலியகால்களையும் தோள்களையுமுடையவர்களுமான, வீரா - வீரர்களில், ஐமபதினுயிரா - ஐம்பதினுயிரம் போ, முடிந்தாா - இறந்தாாகள்; அல்லாா - அவர்களல்லாதவாகளெல்லாம, பைம் புனல் வேலை படிந்தார் - (தப்பியோடிப) பசுமையாகக காணப்படுகிற நீரையுடைய கடலில முழுகினுர்கள; (எ - று.)—முதலடி - இனவேதுகை. பி - ம்:—[1]மேனிய. [2]மொய்ம்பின. [3]ஒன்பதினுயிரர். (ருஅ)

ருகூ.—அநுமான் தனது தீக்கோளுத்தியவாலைக் கடலில் தோய்க்க அதனுல் அவர்களும் இறக்கவே, தலைமைவீரரேழவரும் எதிர்த்துல்.

தோய்சசனன் [1]வாலதி தோயாக், [2]காய்ச்சின வேலைகலந்தார்,
[3]போய்ச்சிலா பொன்றினா போரு, [2]ரேசசெனமைந்த ரெதிர்ந்தார்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது அநுமான்), வாலதி தோய்சசனன் - (தனது) வாலை (க் கடலில்) தோய்ததான்; தோயா - (அஙஙனம்) தோய்த்ததனுல்,—

காய்சசின - கொறிப்படைந்த, வேலை - கடலிலே, போய் கலந்தார் சிலர் - (முன்பு) சென்று முழுகியவாகளான சில அரக்கர்கள், பொன்றினர் போனார் - இறந்தொழிந்தாாகள; (இவற்றைககண்டு, மைந்தர் - தலைமைவீரர்கள், ஏசசு என - (இஙஙனமான து தமக்கு மிகவும்) இழிவு என்று கருதி, எதிர்ந்தார - (தாஙகளும் அநுமானை) எதிர்த்தார்கள்; (எ - று.)

தோய்சசனன் - தோய்த்தனன் என்பதன் போலி. 'தோய' என்னுங் காரணப்பொருட்செயவெனெசசம் திரிந்ததெனக் கொள்ளலாம். எச்சு-எசப்படுவது. பி - ம் —[1]வாலது. [2]காய்ததுயா. [3]போய்த்திலா. [4]எயதெழு. (சுக)

சுo —அவ்வெழுவரையும் அநுமான் கொல்லுதல்.

சுற்றின தேரினர் தோலா, [1]விற்றொழில் வீரம் விளைத்தா,
[2]ரெற்றினன் மாருதி யெற்ற, வுற்றெழு [3]வோரு முலந்தார்.

(இ - ள்.) சுற்றின தேரினர் - (அநுமானைச்) சூழ்ந்துகொண்ட ரதாதிபதிகளான வீராகள், தோலா வில தொழில் வீரம விளைததார் - தோலவியடையாத விற்போாதொழில் திறததைச செயதார்கள்; மாருதி எற்றினன் - (அவாகளையும்) அனுமான் அடிததான்; எறற-அடிததகனால், உற்று-அடிபட்டு, எழுவோரும் - அந்த ஏழுவீரர்களும், உலந்தார் - அழிந்தார்கள்; (எ - று.) இவ்வெழுவரும், இராவணனது மந்திரிகளின் புதல்வா. பி-ம்:—[1]விற்றிறல். [2]எற்றின. [3]வீரா. (சுo)

சுக.—'அசோகவனத்திற் சிறிதும்தீப்படவில்லை' என்று வானத்திற் செல்லும் வித்தியாதரர் சொல்லுதல்.

விட்டுயர் விஞ்சையர் வெந்தீ, வட்ட முலைத்திரு வைகும்,
புட்டிரள் சோலைப் புறத்துஞ், [1]சுட்டில தென்பது சொன்னார்.

(இ - ள.) விட்டு உயா விஞ்சையர் - வானததிலே உயரத்திற்செல்லுகின்ற வித்தியாதராகள,—வெம்தீ - (அனுமனையுமெரித்த இக்ருாஙினது வாலின்) வெவ்விய நெருப்பானது, வட்டம முலை திரு வைகும் புள் திரள் சோலை - வட்டமான தனஙகளையுடைய திருமகள் [சீதை] இருக்கிற பறவைகளடாந்த சோலையை, புறததும் சுட்டிலது - வெளிப்பக்கததிலும் முட்படச சுட்டதிலலை, என்பது சொன்னா - என்ற அதிசயதகை(ப் பாராட்டித் தமக்குட்) சொல்லிககொணடாாகள்; (எ - று)—முதலடி - முற்றுமோனை.

விணடு என்ற மென்றொடர்க்குற்றுகரம் வன்றொடராயிற்று. 'புட்டிரள்' என்ற அடைமொழி, சோலையின் செழுமையைக் காட்டும். பி - ம்:—[1]சுட்டிலன். (சுக)

சுஉ.—அதுகேட்டு மகிழ்ந்த அநுமான் சீதையினருகிற் சென்று வணங்குதல்.

வந்தவர் சொலல மகிழ்ந்தான், வெந்திறல் வீரன் வியந்தா,
னுய்ந்தன னென்ன வுயாந்தான, பைந்தொடி தாள்கள் பணிந்தான்.

(இ - ள்.) வந்தவர் சொல்ல - (வானத்தில்) வந்தவர்களான வித்தியாதரர்கள் (இவ்வாறு) சொல்ல, (அதுகேட்டு), வெம் திறல் வீரன் - வெவ்விய பலபராக்கிரமங்களையுடைய வீரனான அநுமான், மகிழ்ந்தான் - மகிழ்ச்சிகொண்டு, வியந்தான் - அதிசயித்து, உய்ந்தனென் என்ன - '(தீவினையினின்று) தப்பினேன் (யான்)' என்று எண்ணி, உயர்ந்தான் - எழும்பி (அசோகவனத்திற்குதித்து), பைந் தொடி தாள்கள் பணிந்தான் - பசுமையான தொடியெனனும்வளையலையுடையவளாகிய சீதையினது திருவடிகளில் நமஸ்கரித்தான்; (எ - று.)

இராமபிரானுக்கு அநுகூலமாக அரக்கர்க்கு எதிராய்த் தான் செய்த இவ்வளவுகாரியமும், தனதுவாலின் தீக்குச் சீதை இலக்காகியிருந்தால் வீணாகி, தானும் தீவினைக்கு உள்ளாமபடியாயிருக்கு மாதலால், அங்ஙனம் அப்பிராட்டிக்குத் தீங்குநேராததை யுணர்ந்தவளவிலே அநுமான் வியந்து 'உய்ந்தனென்' என மகிழ்ந்தன னென்க. மற்றவையனைத்தும் தீப்பட்டெரிய அசோகவனம்மாத்திரம் தீப்படாதிருந்தமை, வியப்புக்குக் காரணம்.

சுங.—சீதை அநுமானைக்கண்டு மகிழ, அநுமான் விடைபெற்றுச் செல்லுதல்.

பார்த்தனள் சானகி பார, வோத்தெரி மேனி குளிர்ந்தாள்,
வார்த்தை யென் வந்தனை யென்னு, போர்த்தொழின் மாருதிபோனான்.

(இ - ள்.) சானகி - ஜனகராஜகுமாரியான சீதாபிராட்டி, பார்த்தனள் - (அநுமானைப்) பார்த்தாள்; பார - பார்த்து [பார்த்தமாத்திரத்தில்], வோர்த்து எரி மேனி குளிர்ந்தாள் - (அநுமான்வாலில் அரக்கர்கள் தீவைத்த செய்தியைக் கேட்டதுமுதல் 'அவனுக்கு என்னாயிற்றோ?' என்றுகொண்ட தாபத்தால்) வியர்த்துக்கொதிக்கின்ற தன்னுடம்பு குளிரப்பெற்றாள், போர் தொழில் மாருதி - போர்த்தொழிலிற் கைதேர்ந்தவனான அநுமான், வார்த்தை என் - (சொல்லவேண்டிய) வார்த்தை என்ன இருக்கிறது? வந்தனை - நமஸ்காரம், என்னு - என்று (சீதையைநோக்கிச்) சொல்லிவிட்டு, போனான் - மீண்டுசெல்லலானான்; (எ - று.)

ஜானகி என்ற பெயர், குலப்பெருமையைக் காட்டும். முன்னமே எல்லா வார்த்தைகளுஞ் சொல்லிமுடிந்துவிட்டதனால், இப்பொழுது 'வார்த்தை யென்' என்றான். இங்கு 'வந்தனை' என்றது - விடைபெறுதற் பொருட்டு. போர்த்தொழின் மாருதி - போரில்வெற்றிகொண்ட அநுமான் என்றபடி. (சுங)

சுச.—இலங்கையிற்பற்றிய தீ, பின்பு தணிதல்.

தெள்ளிய மாருதி சென்றான், கள்ள வரக்கர்கள் கண்டார,
[1]வெள்ளுவர் பறறுவ ரென்னு, வொளளெரி யோனு மொளித்தான்.

(இ - ள்.) 'தெள்ளிய மாருதி சென்றான் - தெளிந்த ஞானமுடைய அநுமானோ போயவிட்டான்; (இனி), கள்ளம் அரக்கர்கள் கண்டால் - வஞ்சனையையுடைய இராக்கதர்கள் - (என்னைப்) பார்த்தால், எள்ளுவர் பற்றுவர் - அலட்சியமாகப்பிடித்துக்கொள்ளுவார்கள்', என்று - என்று எண்ணி, ஒள் எரியோனும் ஒளித்தான் - ஒளிபொருந்திய அக்கினிதேவனும் மறைந்தான்; (எ - று.)

அநுமான் தனது தீக்கொளுந்தியவாலைக் கடலில்தோய்த்துத் தீயை யவித்துவிட்டு மீண்டுசெல்ல, அநுமானால் இலங்கையிற் பற்றவைக்கப்பட்ட தீ அந்நகரத்தையெரித்துவிட்டுத் தன்னடைவிலே தணிந்தது: இதனை, இவ்வளவுகாலமாய் இராவணனுக்கு அடங்கியிருந்து இப்பொழுது அநுமானது துணைமைகொண்டு இலங்கையை யெரித்தழிக்கத் தலைப்பட்ட அக்கினி தேவன் அத்துணைவனான அநுமான் சென்றுவிட்டவுடன் அரக்கர்க்கு அஞ்சி யொளித்தனனென்றது - ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பி-ம்: —[1]எள்ளலர்.

இலங்கையெரியூட்டுபடலம் முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது

திருவடிதொழுதபடலம்.

(அநுமான் இலங்கையினின்று மீண்டுவந்து இராமபிரானது) ஸ்ரீபாதங்களை வணங்கிய வரலாற்றைக் கூறும் பாகம் திரு - மேன்மை; அழகுமாம். அடி - பாதம். தொழுதவென்னும் வினைக்கு 'அநுமான்' என்னும் எழுவாய் வருவிக்க. இனி, 'இராமபிரானை' என்னுஞ்செயப்படுபொருள் வருவித்து, (ஸ்ரீராமனை) அநுமான் தொழுத படலமெனறுங் கூறலாம்; இப்பொருளில், 'திருவடி' என்பது - அநுமானுக்குப் பெயர் இத்திருநாமம், வைஷ்ணவசம்பிரதாயத்தில வழங்குவது; "பொருவருவேலைதாவும் புந்தியான் புவனத்தாய, பெருவடிவுயர்ந்த மாயோன் மேக்குறப்பெயர்ந்தான்போ, லுருவறிவடிவனும்பரோங்கின னுவமைபாலர், திருவடியென்னுந் தன்மை யாவர்க்குந் தெரியநின்றான்" என்றார் கிஷ்கிந்தாகாண்டத்திலும 'அநுமான்திருவடிதொழுதபடலம்' என்றும், திருவடிதொழுபடலம் என்றும் இப்படலத்துக்குப் பெயர் ஏட்டுப்பிரதிகளிற் காணகின்றன.

வேறு.

க.—அநுமான் ஒருமலைமீது நின்று எழும்பி ஆகாயமார்க்கமாகச் செல்லுதல்.

நீங்குவென் விரைவி னென்னு நினைவினன் மருங்கு நின்ற
தாங்கொரு குடுமிக் குன்றை யருக்கனி னணைந்த [1]மைந்தன்
வீங்கின னுலகை யெல்லாம் விழுங்கின னென்ன வீரன்
பூங்கழ றொழுது வாழ்த்தி விசும்பிடைக் கடிது போனான்.

(இ - ள்.) 'விரைவின் - சீக்கிரத்தில், நீங்குவென் - இவ்விலங்கையி னின்று போவேன்', என்னும - என்கிற, நினைவினன் - எண்ணத்தையுடை யவனாய்,—ஆங்கு - அவ்விலங்கையில, மருங்கு நின்றது - அருகிற்பொருந் தியதாகிய, ஒரு—, குடுமி குன்றை - சிகரத்தையுடைய மலையை, அருக்க னின் - சூரியன்போல, அணைந்த - சேர்ந்த, ஐயன் - அநுமான்,—உலகை எல்லாம் விழுங்கினன் என்ன - எல்லாவுலகங்களையும் உட்கொண்டவனை திருமால்போல, வீங்கினன் - (தனதுவடிவம்) பூரித்துநின்று,—வீரன் - ஸ்ரீ ராமனது, பூ கழல் - தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளைக்குறித்து, தொ ழுது - (திக்குநோக்கி) அஞ்சலிசெய்து, வாழ்த்தி - துதித்து, விசும்பிடை - ஆகாசமார்க்கத்திலே, கடிதுபோனான் - விரைந்து சென்றான்; (எ - று)

மூன்றாமடிக்கு எல்லாவுலகங்களையும் பிரளயகாலத்திலே திருவயிற்றி னுட்கொள்ளுகிற திருமால் திரிவிக்கிரமனாய் நீண்டு வளர்ந்ததுபோல வளர்ந் தவனாய் என்று கருத்து; ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின் விசுவரூபத்தை இங்கு ஒப்பு மை குறித்ததாகவுங் கொள்ளலாம். இனி, உலகங்களையெல்லாம் மறைத்தவ னென்னும்படி வளர்ந்தவனாய் என்றும், எல்லாவுலகங்களையும் வென்றே னென்று மனம்பூரித்தவனாய் என்றும் பொருள்காணலாம். இந்தமலையின் பெயர் அரிஷ்டமென முதனூலால் விளங்குகின்றது. இம்மலையின்மீதுநின்று விளங்குகிற அநுமானுக்கு, உதயகிரியின்மீது விளங்குகிற சூரியன் உவமை. தொழுதல் - திக்குநோக்கித் தண்டன்சமர்ப்பித்தல். பி - ம்:—[1]மெய்யன். ()

உ.—அநுமான் மைநாககிரிக்குச் செய்திசொல்லிவிட்டு மகேந்திரகிரியிற் குதித்தல்.

மைந்நாக மென்ன நின்ற குன்றையு மரபி னெய்திக்
கைந்நாக மனையோ னுற்ற துணர்த்தினன் கணத்தின் காலைப்
[1]பைந்நாக ரூக்கும் வீரர் தன்னெடு வரவு பார்க்குங் [டான்.
கொய்ந்நாக நறுந்தேன் சிந்துங் குன்றிடைக் குதியுங்கொண்

(இ - ள்.) கை நாகம் அனையோன் - துதிக்கையையுடைய யானையைப் போன்றவனான அநுமான்,—மைந்நாகம் என்ன நின்ற குன்றை உம் - மை நாகம் என்று பெயர்சொல்லப்பட்டுநின்ற மலையையும், மரபின் எய்தி-முறைப் படி அடைந்து, உற்றது உணர்த்தினன் - (இலங்கையில) நிகழ்ந்த செய்தி யை (அதற்குச்) சொல்லி,—கணத்தின் காலை - ஒருகணப்பொழுதிலே,— பை நாகம் தூக்கும் வீரர் - பசியமலைகளைப் பெயர்த்துத்தள்ளும் வீரச்செயலை யுடைய (அங்கதன் முதலிய) வானரவீரர்கள், தன் நெடு வரவு பார்க்கும் - தனது தலைநிமிர்ந்துவரும் வருகையை எதிர்பார்த்து நிற்கப்பெற்ற, கொய் நாகம் நறுந் தேன் சிந்தும் குன்றிடை - மலர்பறித்தற்கு உரிய சுரபுன்னை மரங்கள் நல்லதேனைச் சொரிகின்ற மகேந்திரமலையிலே, குதியும் கொண் டான் - குதித்தலையுஞ் செய்தான்; (எ - று.)

அநுமான் கடல்தாவி இலங்கைநோக்கிச் செல்லுகையில் தன்மீதுதங்கி யிளைப்பாறிச் செல்லும்படிவேண்டிய மைநாகமலையைநோக்கி மீண்டு வரும்பொழுது அதனவிருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதாக வாக்குத்தத்தஞ் செய்து போயினன்; அந்தச்சொல் தவறாமல் இப்பொழுது வந்ததைப்பற்றி, 'மாசி னையதி' எனப்பட்டது. மைந்நாகம் - எதுகைநோக்கிய விரித்தல் விகாரம். ("பைந்நாகப்பள்ளி" என்ற சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுளின் நான்கடிகளிலுமுள்ள எதுகைச் சொற்களே இச்செய்யுளின் நான்கடிகளிலும் எதுகைச் சொல்லாக நிற்றல் காண்க.) அநுமானுக்கு யானை யுவமை, நடை வலிமை காம்பீரியமுதலியவற்றுக்கும், பெருவடிவத்திற்கும், மறைத்தற்குரிய காலத்தே மறைத்து வெளிப்படுத்தற்குரிய காலத்தே வெளிப்படுத்துகிற சிறப்பிற்குமெனக் காண்க. அநுமானது கை யானைத்துதிக்கைபோலுமென்ற கருத்தும், 'கைந்நாக மனையோன்' என்ற தொடரினாற் பெறப்படும். உற்றது - தான் பிராட்டியைக் கண்டது முதலியன. நெடுமையென்பது தலைநிமிர்ந்துநிற்கும் நிலையை யுணர்த்துவதனை "நெடியவல்லதுபணிந்து மொழிபலனே" என்ற புறநானூற்றிலுங் காண்க. இனி, நெடுவரவு - நெடுந்தூரத்திலிருந்து வருகையென்றும், நெடுவரவுபார்க்கும் - நெடுநேரமாக அநுமான்வருகையை யெதிர்பார்த்து நிற்கிற என்றும் பொருள்கூறுவாருமுளர். நறுந்தேன் - நன்மணம் வீசுந் தேனுமாம். கணத்தின்காலைக் குதியுங்கொண்டான் என இயையும்.
பி - ம்.—[1]பைந்நாகவரையின், பைந்நாகநிற்கும். (உ)

ங.—அங்கிருந்த வாநரவீரர்கள் அநுமானைக்கண்டு மகிழ்தல்.

போய்வருங் கரும முற்றிற் றென்பதோர் பொம்மல் பொங்க
வாய்[1]வெரீஇ நின்ற வென்றி வானர வீரர் மன்னோ
பாய்வரு நீளத் தாங்க [2]ணிருந்தன பறவைப் பார்ப்புத்
தாய்வரக் கண்ட தன்ன வுவகையிற் றளிர்த்தா ரம்மா.

(இ - ள்.) வாய் வெரீஇ நின்ற - (அநுமான் கடல்கடந்து சென்றது முதல் அவன் இனிது வந்து சேரவேண்டுமே யென்ற கவலையினாலும் அவனுக்கு என்னாகுமோ வென்ற அச்சத்தாலும்) வாய்குளறி நின்ற, வென்றி - வெற்றியடையவல்ல, வாநர வீரர் - (அங்கதன் முதலிய) வாநர வீரர்கள்,— போயவரும் கருமம்-(அநுமான் இலங்கைக்குச்)சென்று மீண்டுவருந்தொழில், முற்றிற்று - முடிந்தது, என்பது - என்பதனாலாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, பொம்மல் - மகிழ்ச்சி, பொங்க - அதிகப்பட,—பாய்வரு நீளத்து ஆங்கண் இருந்தன - பாய்ந்துஉட்புகுதற்கு உரிய கூண்டினிடத்திலே யிருந்தனவாகிய, பறவை பார்ப்பு - பறவைக்குஞ்சுகள், தாய் - (தமது) தாய்ப்பறவை, வர - (வெளியிற்சென்றது) மீண்டுவர, கண்டது (அதனைப்) பார்த்ததை, அன்ன - போன்ற, உவகையின் - மகிழ்ச்சியினாலே, தளிர்த்தார் - செழித்தார்கள்; (எ - று.) —மன், ஓ, அம்மா - ஈற்றசைகள்.

வானரவீரர் பொம்மல்பொங்க உவகையின் தளிர்த்தார் என்க. கூண்டிலிருந்த பறவைக்குஞ்சுகள் - மகேந்திரகிரியிலிருந்த வாநர வீரர்கட்கும், அந

குஞ்சுகள் தமது தாய்ப்பறவையின் வருகையைக்கண்டு மகிழ்தல - அவ்வீரர்கள் அநுமானது வரவைக் கண்டு மகிழ்தற்கும் உவமை நீடம என்ற வடமொழி நீளமென விகாரப்பட்டது; டகரளகரப்போலி வடமொழியிலேயுண்டு. 'டளயோரபேதம' என்பா. இதன்பொருள் - பறவைக்கூடு. காரியப்பொருளைக் காரணச் சொல்லாற் கூறும உபசாரவழக்குப்பற்றி, 'வாய்வெரீஇ'எனப் பட்டது. பார்ப்பு - பறவையின் இளமைப்பெயா. பி - ம்:—[1]வருகின்ற. [2]இருந்தனர். (௩)

ச.—அவ்வாநரர்கள் பலவாறு மகிழ்ச்சிபாராட்டுதல்.

அழுதனர் சிலவர் முன்னின் றார்த்தனர் சிலவ [1]ரண்மித்
தொழுதனர் சிலவ [2]ராடித் துள்ளினர் சிலவ ரள்ளி
முழுதுற விழுங்கு வாரபோன் மொய்த்தனர் சிலவர் சுற்றுந்
தழுவினர் சிலவர் கொண்டு சுமந்தனர் சிலவா தாங்கி.

(இ - ள்.) (மகிழ்ச்சியினால்), சிலவா - சில வாநரர்கள், அழுதனர்-அழுதார்கள்; சிலவர்—, முன் நின்று - அநுமானெதிரில் நின்று, ஆர்த்தனர் - ஆரவாரித்தார்கள; சிலவா—, அணமி - அவனைச்சமீபித்து, தொழுதனர் - வணங்கினார்கள்; சிலவர்—, ஆடி துள்ளினா - குதித்துக் கூத்தாடினார்கள்: சிலவா—, அள்ளி முழுது உற விழுஙகுவார் போல் - (அநுமானை) எடுத்து முழுதும விழுஙகுபவா போல, மொயத்தனா - சூழ்ந்துகொணடார்கள்; சிலவா—, சுற்றும தழுவினர் - சுற்றிலும் (அநுமானை) ஆலிங்கனஞ் செய்தாாகள்; சிலவா—, தாஙகி கொணடு சுமந்தனர் - (அவனைத்) தூக்கிக்கொண்டு சுமந்தாாகள்; (எ - று.)

உவகைமிகுதியில அழுகைதோன்றுதலும், இயல்பு: இனி, அநுமான் பிரிந்து சென்றிருந்தபோது தாமகொணடிருந்த சோகததைககருதி அழுதனரெனினுமாம் 'அள்ளி முழுதுறவிழுஙகுவாரபோல் மொய்த்தனா' என்றதை "பருகுவாரிற் புல்லி" என்பதுபோலக் கொள்க. பி - ம்.—[1]அன்பில். [2]ஓடி.

ரு —அவ்வாநரர்கள் அநுமானை உபசரித்தல்.

தேனொடு கிழங்குங் காயு நறியன வரிதிற் றேடி
மேன்முறை [1]வைத்தே மண்ண லுகாந்தனை மெலிவு தீாதி
மானவாண் முகமே நங்கட் குரைத்தது மாற்ற மென்று
தா[2]னுகர் சாக மெல்லா முறைமுறை சிலவா தந்தார்.

(இ - ள்.) சிலவர் - சிலவாநரர்கள்,—(அநுமானை நோக்கி), 'அண்ணல் - பெருந்தனமையையுடையவனே! மானம வாள முகமே - பெருமையையும் ஒளியையுங் கொணட (உனது) திருமுகந்தானே, மாற்றம் - (நீ பிராட்டியைககணட உவகைச) செய்தியை, நஙகட்கு - எஙகளுக்கு, உரைததது - (உன்வாயாற்சொல்லுமுன்) சொல்லிவிட்டது; தேனொடு - தேனையும, கிழஙகும் - கிழஙகுகளையும, காயும - காய்களையும், நறியன - நல்லனவாக, அரிதின தேடி - அருமையாயத தேடிககொணடுவந்து, மேல் - முன்னமே, முறை - ஒழுஙகாக, வைததேம - வைத்திருக்கி

ரேுட; (அவற்றை), நுகாந்தனை - (நீ) உணடு, மெலிவு தீர்தி-இளைப்பாறுவா யாக,' என்று - என்று சொல்லி, தான் - அனுமான், நுகர்-உணணுதற்குரிய, சாகம எலலாம் - சிறந்த இலையுணவு முதலிய எல்லாவற்றையும், முறை முறை - வரிசைவரிசையாக, தந்தார்-கொணர்ந்து கொடுத்தார்கள்; (எ - று.)

மேன்முறை - மேன்மையாக எனினுமாம். அண்ணல் - அண்மைவிளி. நீ சிதையைததேடிக் கண்டுவந்தனையென்கிற சந்தோஷசமாசாரத்தை நினது முகமலர்ச்சியே எமக்குத்தெரிவித்த தென்பது, மூன்றாமடியின் கருத்து. முகம் மாற்றம உரைததது - பேசாதது பேசுவதுபோலச் சொல்லப்பட்ட மரபுவழுவமைதி. பி - ம்:—[1]வைததோமன்ன. [2]உயர். (௬)

சு.—அநுமானது உடம்பின் விரணங்களை நோக்கி வாநரர்கள் வருந்துதல்.

தாள்களின் மார்பிற் றோளிற் றலையினிற் றடக்கை தம்மில்
வாள்களின் வேலிற் [1]கோலின் மழையினின் [2]வகுத்த புண்க
ளுள்கண்மே லுலகிற் சென்ற [3]வெண்ணென நம்பி கண்ண
வூழ்கொள நோக்கி நோக்கி யுயிருக [1]வுளைந்து யிர்த்தார்.

(இ - ள்.) தாள்களில் - கால்களிலும, மார்பில் - மார்பிலும், தோளில் - தோள்களிலும், தலையினில் - தலையிலும், தட கைதம்மில் - பெரிய கைகளிலும், வாள்களின் - வாள்களாலும், வேலின் - வேல்களாலும், கோலின் மழையின் - அம்புகளினாலாகிய மழையினாலும், வகுத்த - உண்டாக்கப்பட்ட, புணகள் - விரணங்கள, உலகில் - உலகத்தில், நாள்கள் மேல் சென்ற எணஎன - நாளகள்மேலேகழிந்த எண்கள்போல [அளவிடமுடியாதபடி], நமபி கண்ண - அநுமானிடதது உள்ளவற்றை, ஊழ் கொள - முறைமை பொருந்த [ஒவ்வொன்றாக],நோக்கி நோக்கி - பார்ததுப் பார்த்து, உயிர் உக- (தமது) உயிா வெளியிற் செல்லும்படி, உளைந்து - வருந்தி, உயிர்த்தார் - (வாநரவீரர்கள்) பெருமூசசுவிட்டார்கள்; (எ - று.)

தாளமுதலியவறறில் வாளமுதலியவற்றின் மழையினாலான நம்பி கண்ணவாகிய மிகப்பலபுணகளைக கணட அஙகதன்முதலிய வானரர்கள், தமமுடலின்மீது அவ்வாள்முதலியன பட்டனபோலககருதி உயிருக உயிர்த் தாரெனக. இதனால், அநுமான்பக்கல் வாகரர்கட்குஉள்ள அனபு விளங் கிற்று. வாள்கள் முதலியன, இராககதருடையவை. வாள்களின் வேலின் கோலின் மழையினின் என்று எடுதது உரைததலுமுண்டு. உலகில் நாள் களின்மேற் சென்ற எணகள் இததனை யென்று அளவிட்டுச் சொல்லமுடியா தனவாதலால், அளவிறந்த மிகப்பலஎன்றற்கு - 'உலகில் நாள்கள்மேற்சென்ற எண் என'என்றாா. நாள்கள்மேறசென்ற எண்-ஒன்று இரண்டென்று கழிந்த நாளைக கணககிடும் எணகள்: மேலுலகிற் கழிந்தநாள்களின் எண் என இயை தது-மேலுலகத்திலேசெல்லுகின்ற நக்ஷத்திரங்களின் தொகையென்ன எனி

னுமாம். நக்ஷத்திரமண்டலம் இருக்கிற இடம் மேலுலகமேழனுள் ஸுவர்லோக மாதலால் 'மேலுலகு' என்றார். நாள்-நாணமீன். இனி உலகில் மேற்சென்ற நாள்கள் எண்என என்று மொழிமாற்றி, உலகத்தில் இதுவரையிலுங்கழிந்த நாள்களின் தொகையென்னுமபடி என்று பொருள்கொள்ளினுமாம்; அதுவும் அளவிறந்ததற்கு உவமை. பி-ம்:—[1]வாளி [2]உகிர்ந்த. [3]எண்ணன நம்பிகண்ண, நம்பிதன்கண்ணவாகி. [4]உயிர்த்துநொந்தார். (சு)

எ.—அங்கதன்முதலியோரை வணங்கி அநுமான் செய்திகூறுதல்.

வாலிகா தலனை முந்தை வணங்கின னெண்கின் [1]வேந்தைக்
காலுறப் [2]பணிந்து பின்னைக் கடன்முறை கடவோர்க்கெல்லா
மேலுற வியற்றி யாங்க ணிருந்திவ ணிருந்தோர்க் கெல்லா
ஞாலநா யகன்றன் றேவி சொல்லின ணன்மை யென்றான்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—வாலி காதலனை-வாலியின்புத்திரனாகிய அங்கதனை, முந்தை - முதலில், வணங்கினன் - வணங்கி, பின்னை - பின்பு, எண்கின் வேந்தை - கரடிகட்குத்தலைவனாகிய ஜாம்பவானை, கால் உற பணிந்து - கால்களிலே பொருந்தவிழுந்து (ஸாஷ்டாங்கமாக) நமஸ்கரித்து, கடவோர்க்கு எல்லாம் - மற்றும் உரியவர்கட்கெல்லாம், கடன் முறை - செய்யத்தக்க உபசாரமுறைமைகளை, ஏல் உற - ஏற்றபடி, இயற்றி - செய்து, ஆங்கண் இருந்து-அவ்விடத்திலே இருந்து, 'இவண் இருந்தோர்க்கு எல்லாம் - இங்கேயிருந்த வானரவீரர்க்கெல்லாம், ஞாலநாயகன் தன் தேவி - உலகங்கட்குத் தலைவனான ஸ்ரீராமபிரானது பத்தினியாகிய சீதாபிராட்டி, நன்மை - மங்களத்தை, சொல்லினள் - சொன்னாள்', என்றான் - என்று சொன்னான்; (எ - று.)

அங்கதன் இளவரசனாதலால், முதலில் வணங்கப்பட்டான். ஜாம்பவானைக் காலுற வணங்கியது, பிரமபுத்திரனாதலாலும், பிராயத்தில் மூத்தவனாதலாலு மென்க. காதலன் - அன்புடையவன். மேலுற எனப் பதம் பிரித்தல் மோனைக்குப் பொருந்தாதென மறுக்க. பி - ம்:—[1]மன்னை. [2]நோக்கிப். (எ)

அ.—நடந்தசெய்திகளை ஆதியோடந்தமாய் விவரமாகச்சொல்லும்படி ஆவலோடு வினவிய வாநரர்க்கு அநுமான் அங்ஙனங்கூறுதல்.

என்றலுங் கரங்கள் கூப்பி யெழுந்தன ரிறைஞ்சித் தாழா
நின்றன ருவகை பொங்க [1]விம்மலா னிமிர்ந்த நெஞ்சர்
சென்றது முதலா வந்த திறுதியாச் செப்பற் பாலை
வன்றிற லுரவோ யென்னச் சொல்லினன் மருத்தின் மைந்தன்.

(இ - ள்.) என்றலும் - என்று (அநுமான்) சொன்னவுடனே, (வாநரவீரர்கள்), எழுந்தனா - எழுந்து, கரங்கள் கூப்பி இறைஞ்சி தாழ நின்றனா - கைகளைக்கூப்பி வணங்கித் தாழ்ந்து நின்று, உவகை பொங்க - மகிழ்ச்சிமிக, விம்மலால் நிமிர்ந்த நெஞ்சர் - களிப்பினால் நிறைந்த மனத்தை யுடையவர்களாய்,—'வல் திறல் உரவோய் - கொடிய பலபராக்கிரமங்களை யுடையவனே! சென்றது முதல் ஆ - (நீ இங்கிருந்து)

போனது முதலாக, வந்தது இறுதி ஆ - (இறுதி) மீண்டுவந்தது ஈறாக, (நடந்ததை), செப்பல்பாலை - சொல்லக்கடவாய்' என்ன-என்றுசொல்ல,— மருத்தின் மைந்தன்-வாயுகுமாரனான அநுமான், சொல்லினன்-சொன்னான்.

செப்பற்பாலை - சொல்லுந்தன்மையுடையாய். தேகபலம் மனோபலம் புத்திபலம் என்ற மூன்றையும் குறித்தற்கு, 'வன் திற லுரம்' என மூன்று சொல்தொடர வைத்தன ரென்றலு மொன்று. பி - ம்·—[1]விம்மலாய். (அ)

கூ.—அநுமான் பெரும்பாலுஞ்சொல்லிச் சிலவற்றைச் சொல்லாதுவிடுதல்.

ஆண்டகை தேவி யுள்ளத் தருந்தவ மமையச் சொல்லிப்
பூண்டபே ரடையா ளங்கைக் கொண்டதும் புகன்று போரி
னீண்டவா ளரக்க ரோடு நிகழ்ந்தது நெருப்புச சிந்தி
மீண்டதும் விளம்பான் [1]றான் றன் வென்றியை யுரைபபவெள்கி.

(இ - ள்.) ஆணதகை - (அறிவு நிறை ஓாப்புக் கடைப்பிடி யென்னும்) ஆண்மைககுணஙகளையுடையவனான அநுமான்,—தேவி உள்ளத்து அருந தவம் - பிராட்டியின்மனத்திலுள்ள அரியதவமாகிய கற்பொழுககததை, அமைய சொல்லி - செவ்வையாகசசொல்லி, பூணட பேர அடையாளம் கை கொண்டதும் புகன்று - (அப்பிராட்டி) அணிந்திருந்த (சூளாமணியாகிய) பெரிய அடையாளததைக கையிற பெற்றுவந்ததையுஞ் சொல்லி,—போரில்-யுததததில், நீணட வாள் அரக்கரோடு - பெரிய ஆயுதஙகளையுடைய அரக் காகளுடன், நிகழ்ந்ததும் - நடந்தசெயதியையும, நெருப்பு சிந்தி மீணடதும-(தான் இலஙகைமுழுவதிலும) நெருப்பை வைத்துவிட்டுத் திரும்பிவந்ததை யும், தான் தன் வெனறியை உரைப்ப வெள்கி விளமபான் - தானே தனது ஜயததைச சொல்லுதற்கு நாணிச் சொல்லாதாயினான்; (எ - று.)

இதனால், அநுமானது தறபுகழ்ச்சியில்லாத்தன்மை விளஙகுகின்றது. ஆணடகைதேவி-இராமன்மனைவி என உரைதது, 'அநுமான்' என்னும் எழு வாய் வருவிததலுமாம பிராட்டி கற்பிற்குறைவற்றிருநதால் தான் வானரர் பட்ட கஷ்டமெலலாம பயனுள்ள தாமாதலால், அந்தக கற்பைககூறினான், அநுமான்: இனி,"உற்றநோயநோன் றலுயிாக்குறுகண் செயயாமை, யற்றே தவததிற்குஉரு"எனபவாதலால், பிராட்டியின இடாபொறுத்தலும் பிறாக்கு இடாசெயயாமையுமாகிய குணததைத தவமென்றா னென்றலு மொன்று; சீதாபிராட்டி இராமனுடைய பெருமைக்குக குறைவாமெனறு தான் சாப மிட்டு அரககரை யழியாமல, இராமனை யடையலாமென்ற ஆசையால அவ் வரக்கரால்நேர்ந்த இடரைப் பொறுத்திருந்தாளென்க. தற்புகழ்ச்சிசெய்தல் தன்மேன்மைககு இழுக்காமாதலால், அரக்கரோடு நிகழ்ந்தபோரையும் நெருப்புச்சிந்தியதையும் அநுமான் கூறவில்லை. பி-ம்·—[1]செயதவெனறியை விளம்ப வெள்கி. (கூ)

௧௦.—'கூறாத சிலவற்றைக் குறிப்பா லுணர்ந்தோம்' என்று வாநரர் கூறல்.

பொருதமை புண்ணே சொல்ல வென்றமை போந்த தன்மை
யுரைசெய வூர்தீ யிட்ட தோங்கிரும் புகையே யோதக்
கருதலர் பெருமை தேவி மீண்டிலாச் செயலே காட்டத்
தெரிதர வுணர்ந்தேம் பின்ன ரெனனினிச் செய்து மென்றார்.

(இ - ள்.) (அவ்வாநரர்கள் அநுமானைநோக்கி),—'பொருதமை - (நீ அங்கு அரக்கரோடு) போர்செய்ததை, புண்ணே - (உனது உடம்பிலுள்ள) விரணங்களே, சொல்ல - தெரிவிக்கவும்,—வென்றமை - (நீ அங்குச்) சயித்ததை, போந்த தன்மை - (அங்கு நின்று தலையெடுப்புடன்) வந்த வகைதானே, உரைசெய - தெரிவிக்கவும்,—ஊர் தீ இட்டது - அவ்வூரில் (நீ) நெருப்பு வைத்து எரித்ததை, ஓங்கு இரு புகையே - உயர்ந்தெழுந்த மிக்க புகைதானே, ஓத - தெரிவிக்கவும்,—கருதலர் பெருமை - அப்பகைவர்களது பெருமையை, தேவி மீண்டிலாச்செயலே - பிராட்டி மீண்டு (உன்னுடன்) வராத செய்கையே, காட்ட - தெரிவிக்கவும், தெரிதர உணர்ந்தேம்-தெரிய அறிந்தோம்; பின்னர் - இனிமேல், என்செய்தும் - (நாம்) என்ன செய்யக் கடவோம்?' என்றார் - என்று வினவினார்கள்; (எ - று.)

அநுமானவகையால் நீ அரக்கருடன் பொருது வென்றுவந்தமை யுணர்ந்திட்டோம்: இனி நாம் செய்யவேண்டுவது என்? என்று வானரவீரர்கள் வினவினரென்க. 'நெடுவரவு' என்று கீழ்வந்ததையால், போந்த தன்மை என்பதற்கு - தலையெடுத்துவந்தவரவு என உரைக்கப்பட்டது. கருதலர் பெருமை - பகைஞர் செயற்கரியதொழிலினால் வெல்லவேண்டியவ ராதல். ஏகாரங்கள் - பிரிநிலை; நீசொல்லாமலே என்று கருத்து. கருதலர் - (நன்மையை) எண்ணாதவர்; தீமையையெண்ணுபவர். தெரிதர உணர்ந்தேம - ஐயமற அறிந்தோம என்றபடி. (௧௦)

௧௧.—இராமனுக்குச் செய்திகூறுதற்பொருட்டு அனைவரும் புறப்படுதல்.

[1]யாவது மினிவே றெண்ணல வேண்டுவ திறையு மில்லை
சேவகன் றேவி தன்னைக் [2]கண்டமை விரைவிற செப்பி
யாவதவ் வண்ண லுள்ளத் தருந்துய [3]ரகற்ற லேயாம்
போவது புலமை யென்னப் பொருக்கென வெழுந்து போனார்.

(இ - ள்.) இனி—, யாவதும - எந்த விஷத்தைப் பற்றியும, வேறு எண்ணல் வேண்டுவது-வேறே ஆலோசிக்கவேண்டுவது, இறையும் இல்லை - சிறிதும் இல்லை; ஆவது-(நாம்) இனிச் செய்யவேண்டியது, சேவகன் தேவி தன்னை - மகாவீரனான ஸ்ரீராமனது மனைவியாகிய சீதையை, கண்டமை - பார்த்த செய்தியை, விரைவின் செப்பி - விரைவிற் கூறி, அ அண்ணல் உள்ளத்து அருந் துயர் ஆற்றலே ஆம - அந்த ஸ்ரீராமபிரானது மனத்திலுள்ள அரிய துன்பத்தைத் தணியச்செய்வதுவேயாகும; போவது-(அதற்காக இனி யாம் இராமனிடம்) போவதுவே, புலமை-அறிவு, என்ன-என்று (திருவடி)

சொல்ல,—பொருக்கென எழுந்து போனா - விரைவாக அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டுப்போனார்கள்; (எ - று.)

'என்னினிச்செயதும்?' என்று வினவிய வானரவீரர்க்கு, அநுமான், 'இராமபிரானையடைந்து அவனிடஞ் செய்தி சொல்லி, அப்பிரானது துய ரத்தைத தீாததலே, நாஞ் செய்யவேணடிய செயல்' என்று தெரிவிக்க, யாவரும் இசைந்து இராமபிரானிடத்துச் செல்லுமாறு புறப்பட்டன ரென்க. யாம்போவது என்றும் எடுக்கலாம். பொருக்கென-விரைவுக்குறிப்பு.-பி-ம்:—[1]யாவையும். [2]கண்டது. [3]ஆற்றல். (கக)

கஉ.—அவ்வாநரவீரர்கள் மதுவனஞ் சேர்தல்.

போயினர் களிப்பி ேனாடும் புஙகவன் சிலையி னின்று
மேயின பகழி யென்ன வெழுந்துவிண் படர்ந்து தாவிக்
காய்கதிர்க் கடவுள் வானத் துச்சிசென் றிறக்குங் [1]காலத்
[2]தாயன வீர ரும்போய் மதுவன [3]மதிலி றுத்தார்.

(இ - ள்.) ஆய் அன வீரரும் - (எவற்றையும) ஆராயுந்தன்மையுள்ள அவ்வாநரவீராகளும,—களிப்பினோடும - மகிழ்ச்சியுடனே, போயினா - புறப பட்டுச் சென்று, புஙகவன் சிலையின்நின்றும் ஏயின பகழி என்ன - சிறந் தவனான ஸ்ரீராமனது வில்லினின்று தொடுக்கப்பட்ட அம்புபோல(க் குறித்த இலககுததப்பாமல் விரைந்து), விண படாந்து எழுந்து தாவி - ஆகாயத் திலேபொருந்தி எழும்பிப் பாயந்து, காய் கதிா கடவுள் - சுடுகிற கிரணங களையுடைய சூரியன, வானத்து உசசி - ஆகாயததிலே உசசியில், சென்று - போய, இறக்கும் - தஙகுகின்ற, காலத்து - சமயததில், மதுவனம்அதில் - மதுவனததில, போய் இறுத்தா - போய்த தஙகினாாகள்; (எ - று.)

காப்பியத்தலைவனது சம்பந்தமுள்ள பொருளையே உபமானமாகக் கூறிச் சிறப்பிப்பதொரு கவிமரபுபற்றி, வாநரவீரா விரைந்துசெல்லுதற்கு, இராமபாணம விரைந்துசெலலுதலை உவமை கூறினர். இராமன் ஏவியபகழி குறியாகக்கொண்டதையடைந்து காரியம்முற்றியபின் மீளுந்தன்மையதாத லால், அஙஙனம குறிததகாரியம்முடிதது மீள்கின்ற வானரவீரர்க்கு இராம பாணத்தை உவமைகூறினரெனினுமாம்: வாலிமேல்விட்ட இராமனமபைக் குறிதது "ஐயன் வென்விடாதகொற்றத தாவமவநதடைந்ததன்றே" எனக் கூறியது காணக. அன - தொகுத்தல. புஙகவன் - காளைபோன்றவன். ஏயின - ஏவினவென்பதன் விகாரம. மதுவனம - மதுவையுடைய சோலை; இது, முன்புதேவேநதிரனால் வாலிககுககொடுக்கப்பட்டு வாலியினுடையதா யிருந்து பின்பு சுககிரீவனது ஆணைககு உட்பட்டது: தேனை மிகுதியாகக் கொணடுள்ள வனமென்று காரணப்பொருளபடும்; 'அது' என்பது-பகுதிப் பொருள் விகுதி. பி-ம்:—[1]காலை. [2]தாய்வரும, ஆயின. [3]அதனைச்சார்ந்தார். ()

கங.—பசிதீரக்கருதி வாநரவீரர்கள் அங்கதனை யடுத்தல்.

[1]ஏயநா ளிறந்த கால வென்பதோர் வருத்த நெஞ்சத்
[2]தாயலா [3]லுணாவு தீர்ந்து வருந்தின மளிய மெம்மைச்

சாதறீர்த் தளித்த வீர தந்தரு ளுணவு மென்னப்
போதுநாம் வாலி சேய்பா லென்றுட னெழுந்து போனா.

(இ - ள்.) 'எம்மை சாதல் தீர்த்து அளித்த வீர - (சீதையைக் காணாமையால்) யாமகளெல்லாம் இறந்துபோதலை (நீ போய்க் கண்டுவந்ததனால்) ஒழித்து (எமகளை) க்காத்தருளின வீரனான அநுமானே!—ஏய நாள் சால இறந்த - (சுக்கிரீவன்) தவணைவைத்த நாள்கள் மிகவும் கடந்துபோயின' என்பது - என்பதனா லாகிய, ஓர் வருத்தம் - ஒரு துன்பம், நெஞ்சதது - (எமகள்) மனததில், ஆயதால் - உண்டானதனால், உணவு தீாந்து - உணவு கொள்ளாமல், வருநதினும - (இதுவரையில்) வருத்தமுற்றோம்' அளியம் - (உன்னால்) அருள்செய்யததககவா யாம்; உணவும் தந்தருள் - (எமகட்கு) உணவையுந் தநதருள்வாயாக,' என்ன - என்று (வாநரர்கள் அநுமானை) வேணட,—நாம வாலிசேய்பால் போதும் எனற உடன் - 'நாமெல்லாம் (இதைககுறிதது) வாலியின் புததிரனாகிய அஙகதனிடததிற்செல்வோம்' என்று (அவ்வநுமான்) சொன்னவுடன், எழுந்து போனா - (எல்லாரும) எழுந்திருந்து போனாகள்; (எ - று.)

'ஒருமாத காலததிற்குட் சீதையைததேடிமீள்வீராக' என்று சுக்கிரீவன் சொன்ன தவணை முன்னமே கடந்து போனதனால், அஙஙனந் தவணை கடந்த நமக்கு இனிச சுககிரீவாஜ்ஞையால் மரணமே நேருமென்பதுபற்றிய வருததததால் அநுமான் சீதையைக்கண்டு மீணடு வரும்வரையில் உணவுந்து துயாகொண்டிருந்தனா வானரரென்க. உணவும், உமமை - இசைநிறை; இனி, முன் உயிரைத்தந்ததேயன்றி, இப்பொழுது உணவையுந் தருவா யென்று இறந்ததுதழுவிய எசசவும்மையாகவுங கொள்ளலாம. என்றுடன் - தொகுத்தல். பி - ம்:—[1]எது, [2]ஆதலால். [3]உணவு. [4]தேய்நது (கரு)

கச.—வாநரசேனைக்கு மதுவளிக்குமாறு வாநரவீரர்கள் அங்கதனை வேண்டுதல்.

அங்கதன் றன்னை [1]யணமி யனைவரு [2]மிருகை கூப்பிக்
[3]கொங்குதங கலங்கன் மார்ப நின்னுடைக் குரக்குச் சேனை
வெங்கத மொழிந்து சால வருந்தின வேடை யோடி
யிங்கிதற் களிததல் வேண்டு மிருலுமிழ் பிரச மென்றார்.

(இ - ள்) அனைவரும் - வாநரவீராகளெல்லாரும, அஙகதன் தன்னை - அஙகதனை, அணமி - சமீபித்து, இரு கை கூப்பி - இரணடுகைகளையுங கூப்பிககொண்டு, 'கொஙகு தஙகு அலஙகல் மாாவ - வாசனை பொருந்திய மாலையைத தரிதத மாாபையுடையவனே! நின் உடை குரஙகு சேனை - உனது வாநரசேனைகள், வேடை ஓடி - தாகம்மிகுந்து (அதனால்), வெம கதம் ஒழிநது - வெவ்விய வலிமை ஒயந்து, சால வருந்தின - மிகவும வருததப்பட்டன; (ஆதலால்), இங்கு - இப்பொழுது [இவ்விடத்தில்], இதற்கு - இவ்வாநரசேனைக்கு, இருல் உமிழ் பிரசம் -

கூட்டினின்று பெருகுகிற தேனை, அளித்தல் வேண்டும் - கொடுத்தருள வேண்டும்', என்றார் - என்று வேண்டினார்கள்; (எ - று.)

தென்றிசையிலனுப்பிய குரங்குச்சேனைக்கு அங்கதன் தலைவனாதலாலும் வானரப்படைகட்கெல்லாம் இவனே இளவரசனாதலாலும் வானரங்கள் அவனை இறாலுமிழ்பிரசம் வேண்டின. 'நின்னுடைக்குரக்குச்சேனை' யெனக் கூறியதும் காண்க. வெம் கதம் மொழிந்து என எடுத்து - கடுங்கோபத்துடன் பேசி எனினுமாம். கொங்கு - தேனுமாம். 'இதற்கு' என்றது, சாதியொருமை.
பி - ம்:—[1]கண்டாங்கு. [2]அங்கை. [3]கொங்கிறையலங்கல். (௧௪)

௧௫.—அங்கதன் அநுமதிசெய்ய, வாநரர் மதுவனத்தை யழித்தல்.

நன்றென வவனு [1]நேர்ந்தா னரலையு நடுங்க வார்த்துச்
சென்றுறு பிரசந் தூங்குஞ் செழுவன மதனி னூடே
யொன்றின்மு னொன்று பாயு மொடிக்குமென் பிரச மெல்லாந்
தின்றுதின் [2]றுவகை கூருந் தேனுக ரளியின் மொய்த்தே.

(இ - ள்.) அவனும் - அவ்வங்கதனும், நன்று என - 'நல்லது' என்று, நேர்ந்தான் - உடன்பட்டான்; (உடனே வானரசேனை),—நரலையும் - கடலும், நடுங்க - அஞ்சும்படி, ஆர்த்து - ஆரவாரித்து, உறு பிரசம் தூங்கும் - மிக்க தேனிறால் தொங்கியசையப்பெற்ற, செழுவனம் அதனினூடு - செழுமையான அந்த மதுவனத்தினுள்ளே, சென்று - போய், ஒன்றின்முன் ஒன்று - ஒருவானரத்துக்குமுன் மற்றொருவானரமாக, பாயும் - தாவும்; ஒடிக்கும் - (கிளைகளை) முறிக்கும்; தேன் நுகர் அளியின் மொய்த்து - தேனைக் குடிக்கிற வண்டுகள்போல நெருங்கி, மென் பிரசம் எல்லாம் - இனிமையான தேன் முழுவதையும், தின்று தின்று - மிகுதியாகக்குடித்து, உவகை கூரும்-களிப்பு மிகும்; (எ - று.)

திரண்டுதேனுகர்தலில், வானரங்கட்கு வண்டு உவமை. உறு - உரிச்சொல். தின்று—பருகி; உபசாரவழக்கு: இனி, வானரங்கள் இறாலிலிருந்து தேனைப்பிழிந்துபருகுதற்குப் பொறுத்திராமல் வேட்கை மிகுதியால் கூண்டோடு தேனை யருந்தியதனால் 'தின்றுதின்று' எனக் கூறினாரெனினுமாம். (௧௫)
பி - ம்:—[1]சொல்ல. [2]ஒண.

௧௬.—வாநரர் மதுபானஞ்செய்து களித்தல்.

ஒருவர்வாய்க் கொள்ளுந் தேனை யொருவ[1]ருண் டெளிதிற்
போவா, ரொருவர்கைக் கொள்ளுந் தேனை யொருவா [2]கொண்டோ
டிப் போவா, ரொருவரோ டொருவ ரொன்றத் தழுவுவர் விழுவ
ரோடி, யொருவர்மே லொருவ ரேறி யோகை யென் றுவகை கூர்வார்.

(இ - ள்.) ஒருவர் வாய் கொள்ளும் தேனை - ஒருவானரவீரர் (சிரமப்பட்டுக் கொணர்ந்து) வாயிற் கொண்டு உண்ணவிருக்கிற தேனை, ஒருவர் - மற்றொரு வானரவீரர், எளிதில் உண்டு போவார் - (தாம் அது கொணர்தற்கு ஒரு

சிரமமுங் கொள்ளாமலே) எளிதில்வாங்கிக் குடித்துப் போய்விடுவார்; ஒருவர்—, கை கொள்ளும - கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற, தேனை—, ஒருவர் - வேறொருவர், கொண்டு - பறித்துக்கொண்டு, ஓடி போவார்—; (மது மயக்கத்தால்), ஒருவரோடு ஒருவர்—, ஒன்ற தழுவுவர் - இறுக அணைத்துக் கொள்வார்; ஓடி விழுவார்—; ஒருவர்மேல் ஒருவர் ஏறி—, ஓகை என்று உவகை கூர்வார் - 'ஆனந்தம்!' என்று சொல்லி மகிழ்ச்சிமிகுவார்; (எ - று.)

ஓகை - உவகை என்றதன் மரூஉ. 'ஓகையென்று' என்பதற்கு நமக்கு மகிழ்ச்சிவருங்காலமிதுவென்று என உரைப்பாருமுளர். பி - ம்:—[1]ஒருவர் வாய்க் கொள்வரோடி. [2]கண்டுண்டு. (கசு)

கஎ.—அச்சோலைக்காவலாளர் தமது தலைவனான ததிமுகனென்னும் வாநரவீரனுக்குச் செய்தி கூறல்.

இன்னண நிகழுங் காலை யெரிவிழித் தெழுந்து சீறி
யந்நெடுஞ் சோலை காக்கும் வானர ரவரை நோக்கி
மன்னெடுங் கதிரோன் மைந்த னாணையை மறுத்து [1]நீயி
ரென்னினைந் [2]தென்செய தீர்மன னும்முயிர்க் கிறுதியென்ன.

(இ - ள்.) இன்னணம் நிகழும் காலை - இவ்வாறு நடக்கும்பொழுது, அ நெடுஞ் சோலை காக்கும் வானரர் - அந்தப் பெரிய மதுவனத்தைக்காவல்செய்கின்ற வாநரர்கள், எரிவிழித்து - நெருப்புப்பொறி பறக்கக் கண்களை விழித்து, சீறி - கோபித்து, எழுந்து—, அவரை நோக்கி - அவ்வாநரர்களைப்பார்த்து, மன் நெடுங் கதிரோன் மைந்தன் ஆணையை மறுத்து - மிகுதியான நீண்ட கிரணங்களையுடையவனாகிய சூரியனது குமாரனான சுக்கிரீவனது கட்டளையைக் கடந்து, நீயிர் - நீங்கள், என் நினைந்து என் செய்தீர் - என்ன நினைத்து என்னகாரியஞ்செய்தீர்கள்? உம் உயிர்க்கு இறுதி - உங்களுயிர்களுக்கு முடிவு (நேரும்),' என்ன - என்றும்,—(எ - று.)

இன்னணம் - இன்னவண்ணம் என்பதன் மரூஉ. ஆயிரங்கிரணமுடைமைபற்றி, 'மன்கதிரோன்' என்றார். 'நெடுங்கதிர்' என்றது - மிக்கதூரத்திலுஞ் சென்றுவிளங்கும் கிரணம் என்றபடி. மன்னும் உயிர்க்கு இறுதி என்றும் பிரித்து உரைக்கலாம், நும்என்றும் பிரிக்கலாம். பி - ம்:—[1]நீரின்று. [2]என்னசெய்தீர். (கஎ)

கஅ முனியுமா லெம்மை யெங்கோ னென்றவர் மொழிந்து போந்து
கனியுமா மதுவ னத்தைக் கட்டழித் திட்ட தின்று
[1]நனிதரு கவியின் றானை நண்ணலார் செய்கை நாண
வினியெம்மாற் செயலின் றென்னுத ததிமுகற் [2]கியம்பினால்.

(இ - ள்.) 'எம் கோன் - எமது தலைவனாகிய ததிமுகன், எம்மை—, முனியும் - கோபிப்பான்,' என்று - என்றும், மொழிந்து - சொல்லி, அவர் - அவ்வனங்காப்பாளர், போந்து - போய், 'நனி தரு கவியின் தானை - மிகுதிபொருந்திய வாநரசேனை, இன்று - இப்பொழுது, கனி

யும் மா மதுவனததை - செழிப்பான பெரிய மதுவனததை, கட்டு அழித்திட்டது - முழுவதும அழித்துவிட்டது; இனி-இப்பொழுது, நண்ணலார செய்கை நாண - அப்பகைவரது செய்கை ஒடுஙகும்படி, எம்மால் செயல் இன்று-எஙகளாற் செய்யலாவதொன்றுமில்லை,' என்று - என்று, ததிமுகற்கு - ததிமுகனுககு, இயம்பினா - சொன்னாகள்; (எ - று.)

இரண்டு மூன்றாமடிகளுக்கு - மிகுந்த குரஙகுக்கூட்டம் பகைவாகளது செய்கையும் வெள்கும்படி [அதனினும் அதிகமாக] மதுவனத்தை நிலைகுலைத்தது என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். நண்ணலார் - சேராதவர். ததிமுகன் மதுவனததுககுக் காவற்காராகளாகிய வாநரர்கட்குத தலைவன். பி - ம்:—[1]கனி காண. [2]இயமபினரே. (௧அ)

௧௯.—மதுவனத்தை யழித்தவர் யாவர்? என்ற ததிமுகனுக்குக் காவலாளர் கூறுதல்.

இதுமுதல் மூன்று கவிகள் - குளகம்

கேட்டவன் யாவ ரேயம் மதுவனங் கேடு சூழ்ந்தார்
[1]காட்டிரென் றெழுந்தா னன்னார் வாலிசேய் முதல கற்றோ
ரீட்டம்வந் திறுத்த தாக வங்கத னேவ றன்னான்
மாட்டின கவியின் றானை மதுவள ருலவை யீட்டம்.

(இ - ள்) அவன் - அததிமுகன் கேட்டு - (அக்காவலாளர்வாாத்தையைக) கேட்டு, 'அ மது வனம கேடு சூழ்ந்தாா-அந்த மதுவனத்துககு அழிவு செய்தவர்களை, யாவரே - எவாதாம? காட்டிா - காட்டுஙகள்' என்று - என்று சொல்லி, எழுந்தான்—; அனனாா - அக்காவல் வாநரா,—'வாலி சேய் முதல - வாலிகுமாரனை அஙகதன் முதலிய, கற்றோா-படித்த வாநரர்களது, ஈட்டம் - கூட்டம, வந்து இறுததது ஆக - அஙகு வநது தஙகியதாக, (பின்பு), அஙகதன் ஏவல்தன்னால் - அஙகதனது கட்டளையினால், கவியின் தானை - குரஙகுசசேனைகள, மதுவளா உலவை ஈட்டம - தேன்கூடுகள் மிக்க மரககிளைகளின் கூட்டததை, மாட்டின - ஒடிததன'; (எ - று.)

அன்னாா எனனலோடும என மேற்கவியோடு இயையும். கேட்டவன் என்றெடுதது, அதுகேட்டவனை ததிமுகனெனினுமாம். 'கற்றோா' என்றது, அனுமன முதலியோரை. மாட்டல் - மாள்வித்தல். பி - ம்.—[1]காட்டும. (௧௯)

௨௦.—காவலாளர் சொற்கேட்ட ததிமுகன் சினந்துகூறுதல்.

உரங்கிளர் மதுகை யான்ற னாணையா லுறுதி கொண்டே
குரங்கினந் தம்மை யெல்லாம் விலக்கினங் கொடுமை கூறிக்
கரங்களா லெற்ற நொந்தேங் [1]காவல வென்ன லோடுந்
தரங்கிளர் [2]தாதை பட்ட தறிந்திலன் றனயன் போலும்.

(இ - ள்.) 'காவல-காததற்றொழிலில் வல்லவனே! உரம் கிளா மதுகை யான்தன் ஆணையால் - வலிமை மிகக வெற்றியையுடையவனை சுக்கிரீவனது கட்டளைப்படியே, உறுதி கொண்டு - உறுதியை மேற்கொண்டு, குரஙகு இனமதம்மை எல்லாம - அந்தக் குரஙகுக்கூட்டஙகளை யெல்லாம்,

விலக்கினம - தடுத்தோம்; (அக்குரங்குகள்), கொடுமை கூறி - கொடிய வார்த்தைகளைச் சொல்லி, கரங்களால் எற்ற - (தமது) கைகளால் அடிக்க, நொந்தேம் - வருந்தினோம்', என்னலோடும - என்று சொன்ன வளவில்,—(ததிமுகன்,—'தரம் கிளர் தாதை பட்டது-வலிமை மிக்க தன் தந்தையாகிய வாலி இறந்ததை, தனயன் - அவனது மகனான அங்கதன், அறிந்திலன் போலும் - அறிந்தானில்லை போலும்', (எ - று.)—'என உரைத்து' என வருங்கவியோடு தொடரும்.

கொடுமை - கொடுஞ்சொல்லுக்குப் பண்பாகுபெயர். தரம் கிளர - மலை போல விளங்கிய என்றுமாம. மகாபலசாலியாகிய வாலி சுக்கிரீவனால் எளிதி லிறந்ததை அறிந்தும இவ்வங்கதனது செருக்கு அடங்க வில்லையோ? என்றது, நான்காமடியின் கருத்து; வாலிக்கு உரியதாயிருந்த இம்மதுவனம் அவ னிறந்தபின்பு சுக்கிரீவனதாய்விட்டதை அங்கதன் அறியானபோலுமஎன் றுங் கொள்க. பி - ம்:—[1]காவலோய. [2]தந்தைபட்டதுணாந்திலன்போலுஞ் சால. (உ0)

உக.—இரண்டுகோடிவாநரங்களுடன் ததிமுகன் மதுவனத்துக்கு வர, வாநரர்கள் அங்கதனடியில் விழுதல்.

எனவுரைத் தனலிற் பொங்கி யெழுந்திரைத் திரண்டு கோடி
கனைகழற் கவியின் சேனை கலலெனக் கலந்து [1]புல்லப்
புனைமதுச் சோலை புக்கான் மதுநுகர் புனிதச் சேனை
யனகனை வாழ்த்தி யோடி யங்கத [2]னடியின் வீழ்ந்த.

(இ - ள்.) என உரைத்து - என்றுசொல்லி, (ததிமுகன்), அனலின் பொங்கி எழுந்து - நெருப்புப்போலக் கொதித்தெழுந்து, இரைத்து - ஆரவாரித்து,—இரண்டு கோடி - இரண்டு கோடி யென்னுந் தொகையுள்ள, கனை கழல் கவியின் சேனை - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த குரங்குகளின் கூட்டம், கல்என கலந்து புல்ல - கல்லென்று ஒலித்துத் தன்னோடுகூடிவர, புனை மது சோலை புக்கான்-அழகிய மதுவனத்திற் பிரவேசித்தான்; (அவ்வளவில்),—மது நுகர் புனிதம் சேனை - தேனைப் பருகுகிற பரிசுத்தமான வாநர சேனைகள், அனகனை வாழ்த்தி - குற்றமற்றவனான ஸ்ரீராமனை வாழ்த்திக் கொண்டு, ஓடி - விரைந்துசென்று, அங்கதன அடியின் வீழ்ந்த - (இளவரசனான) அங்கதனது பாதங்களில் விழுந்தன; (எ - று.)

கோடி - நூறுலக்ஷம. கலலெனல்-ஒலிக்குறிப்பு; சப்தாநுகரணம். அகம்-தோஷம்; அஃது இல்லாதவன் - அநகன்; வடசொல். பி - ம் —[1]சுற்ற. [2]தன்னை சசார்ந்தார். (உக)

உஉ.—ததிமுகன் அங்கதனை நோக்கிக் கூறுதல்.

இந்திரன் வாலிக் கிந்த வின்சுவை மதுவின் கான
மந்தரத் தவர்க்கு [1]நோக்கற் கரியவென் றுணை தன்னைச்
சிந்தினை கதிரோன் மைந்தன் றிறலினை யறிதி யன்றே
மந்தர மனைய தோளா யிற்றதுன் வாழ்க்கை யின்றே.

இதுவும், அடுத்தகவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) 'மந்தரம் அனைய தோளாய - மந்தரமலையையொத்த தோள்களையுடையவனான அங்கதனே, இந்திரன் வாலிக்கு ஈந்த - தேவேந்திரன் (தன் மகனான) வாலிக்குக் கொடுத்த, இன் சுவை மதுவின் கானம் - இனிய உருசியுள்ள மதுவையுடைய இவ்வனம், அந்தரத்தவர்க்கும் நோக்கற்கு அரிய - ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கின்றவர்களான தேவர்கட்கும் பார்ப்பதற்கும் அரியதாம்படி செய்துவந்த, என் ஆணை தன்னை - எனது கட்டளையை, சிந்தினை - அழித்தாய்; கதிரோன் மைந்தன் திறவினை அறிதி அன்றே - சூரிய குமாரனான சுக்கிரீவனது வலிமையை அறிவையன்றோ? உன் வாழ்க்கை - உனது உயிர்வாழ்வு, இன்றே-இன்றைக்கே, இற்றது-முடிந்ததாகும்;' (எ-று.)

மந்தரம் பாற்கடலைக் கலக்குதல் போலத் தோள் போர்க்கடலைக் கலக்குதலால் உவமை. இற்றது - துணிவுபற்றிய காலவழுவமைதி. [1]நோக்கற்கரிய தென் என்ற பாடத்துக்கு—'அரியது' முற்று. இந்தச் செய்யுள் சில பிரதிகளிலில்லை. (உஉ)

உங.—ததிமுகனும் அங்கதனும் பொருதல்.

மதுவனந் தனனை யின்னே மாட்டுவித் தனைநீ யென்னாக்
கதுமென வாலி சேய்மே [1]லெறிந்தனன் கருங்கற் பாறை
யதுதனைப் புறங்கை யாலே யகற்றி[2]யங் கதனுஞ் சீறித்
ததிமுகன் றனனைப் பற்றிக் குத்தினன் றடக்கை [3]தனனால்.

(இ - ள்.) நீ—, மது வனமதன்னை மதுவனத்தை, இன்னே - இவ்வாறாக, மாட்டுவித்தனை - அழிப்பித்தாய், என்னா - என்றுசொல்லி (ததிமுகன்), வாலி சேய்மேல் - அங்கதன்மேலே, கருங்கல் பாறை - கருங்கற்பாறையொன்றை, கதும் என - விரைவாக, எறிந்தனன் - எடுத்துவீசினான்; அங்கதனும—, அதுதனை-அப்பாறையை, புறங்கையாலே அகற்றி - (தனது) பின்னங்கையால் தள்ளிவிட்டு, சீறி - கோபித்து, ததிமுகன தன்னை பற்றி - ததிமுகனைப் பிடித்து, தட கைதன்னால் குத்தினன் - பெரிய கையினால் குத்தினான்; (எ - று.)

வானரப்படைக்குத்தலைவனாதலால், அங்கதன்மேல் ததிமுகன் போருக்குவந்தான். வாலி-வாலில்வல்லமையுடையவன்: இராவணனை வாலிற் கட்டிச்சென்றதனாலும் இதனையறியலாம். ததிமுகன் - மதுவனத்துக்குக் காவற்காரர்களாகிய வானரர்கட்குத் தலைவன். மாட்டுவித்தனை—மாள்விப்பித்தனை: 'மாள்' என்ற வினைப்பகுதி இரண்டுபிறவினை பெற்றுவந்த முன்னிலையொருமை யிறந்தகால வினைமுற்று; வானரங்கள் மதுவனத்தை மாட்டின [மாளவித்தன] அவ்வண்ணம் மதுவனத்தைமாள்விக்குமாறு அங்கதன் ஏவினனாதலால் "மதுவனந்தன்னை யின்னே மாட்டுவித்தனை" என்கின்றான், ததிமுகன் மாட்டு - மாள் என்பதன் பிறவினை: அதன்மேற் பிறவினை-'மாட்டுவி' என்பது. 'மாள' என்பது பிறவினையில 'மாட்டு' என்று வருவதனை, திருக்கோவையாரில் "வாட்டியன்றே" என்ற விடத்துப் பேராசிரியர

"மாட்டி—மாள்வித்து, மூள்வித்தற்கண் மூட்டியென நின்றவாறுபோல, மாள்வித்தற்கண்மாட்டி என நின்றது" எனக் கூறியது கொண்டும் உணர்க. கதுமென - விரைவுக்குறிப்பு. கைப்புறம் - புறங்கை என இலக்கணப் போலி. இன்னே - இன்றே யெனினுமாம். பி - ம்:—[1]ஏவினன். [2]அங்கவனுஞ் [3]ஒன்றால். (உங)

உச.—அங்கதன் ததிமுகனை அடித்துத்துரத்தி மற்றையோரைக் குத்தச் சொல்லுதல்.

வாய்வழி குருதிசோர [1]மணிக்கையான் மலங்க [2]மோதிப்
போய்மொழி கதிரோன் மைந்தற் கென்றவன் றன்னைப் போக்கித்
தீயெழு வெகுளி பொங்க மற்றவன் சேனை தன்னைக
[3]காய்கனல் பொழியுங் கையாற் குத்துதிர் கட்டி யென்றான்.

(இ - ள்.) (மற்றும் அங்கதன்),—வாய் வழி குருதி சோர - (ததிமுகனது வாயின் வழியாக இரத்தம் வழிய, மலங்க - (அவன்) வருந்துமாறு, மணி கையால் மோதி - (தனது) அழகிய கையினால் தாக்கி, 'கதிரோன் மைந்தற்கு - சூரியன்மகனான சுக்கிரீவனுக்கு, போய் மொழி - (நீ) போய்ச் சொல்லு,' என்று - என்றுசொல்லி, அவன் தன்னை போக்கி - அந்தத்திமுகனைத் துரத்திவிட்டு,—தீ எழும் வெகுளி பொங்க - நெருப்புப் பறக்கும்படியான [உக்கிரமான]கோபம் மிக, அவன் சேனைதன்னை - அத்ததிமுகனது வானர சேனையை, காய் கனல் பொழியும் கையால் - சுடுகின்றநெருப்புச் சொரிகிற [உக்கிரமான] கைகளினால், கட்டி - பிணித்து, குத்துதிர் - குத்துங்கள், என்றான்-என்று (தனது சேனை வானரர்களைநோக்கிச்) சொன்னான்; (எ - று.)

மற்று - அசை; பின்பு எனினுமாம். 'போய்மொழி கதிரோன் மைந்தற்கு' என்றது. களிப்புத் தலைக்கேறியதனால். பி - ம்.—[1]மலர்க்கையால். [2]மொத்தி. [3]காயனல். (உச)

உரு.—மற்றவானரர்களையும் அடித்துத்துரத்துதல்.

பிடித்தனர் கொடிக டம்மாற் பிணித்தனர் பின்னு முன்னு
மிடித்தன ரசனி யஞ்ச வெறுழ்வலிக் கரங்க டோச்சித
துடித்தன ருடலஞ் சோர்ந்தார் சொல்லும்போய் நீரு மென்னப
படித்தனன் வாலி மைந்தன் பயத்துட னவரும் போனார்.

(இ - ள்) (அங்கதன்சேனைவானரர் ததிமுகன்சேனைவானரரை), பிடித்தனர் - பிடித்து, கொடிகள் தமமால் பிணித்தனர் - கொடிகளாற் கட்டி, எறுழ் வலி கரங்கள் ஓச்சி - மிகவலியகைகளை உயரவெடுத்து, அசனி அஞ்ச - இடியும் அஞ்சும்படி, பின்னும் முன்னும் பின்பக்கத்திலும் முன்பக்கத்திலும், இடித்தனர் - இடித்தார்கள்; (அவ்விடி பொறுக்கமாட்டாமல் அவர்கள்), உடலம் துடித்தனர் சோர்ந்தார் - உடம்பு துடித்துக் களைத்தார்கள்; (அப்பொழுது), வாலி மைந்தன்-அங்கதன், நீரும் போய் சொல்லும

என்று - நீங்களும் போய்ச (சுக்கிரீவனிடஞ்) சொல்லுங்கள்' என்று, படித்தனன்-சொன்னான்; அவரும் - அவ்வானரர்களும், பயத்துடன்-அச்சத்தோடு, போனார் - (சுக்கிரீவனிடஞ்) சென்றார்கள்; (எ - று.) (உ௫)

உசு.—வாநரர்கள் மதுவனத்தில் இனிதிருத்தல்.

அலைபுனல் குடையு மாபோன் மதுக்குடைந் தாடித் தத்தந்
தலைவர்கட் கினிய தேனுங் கனிகளும் பிறவுந் தந்தே
யுலைவுறு வருத்தந் தீர்ந்திட் [1]டுபவனத் திருந்தா ரப்பால்
சிலைவளைத் துலவுந் தேரோன் [2]றெறும்வெயி றணிவு பார்த்தே.

(இ - ள்.) (அங்கதன்சேனை வானரர்), அலை புனல் குடையும் ஆ போல்- அலைகின்ற நீரில் முழுகி விளையாடும் விதம்போல மது குடைந்து ஆடி - மதுபானத்திலே முழுகி விளையாடி, தத்தம தலைவர்கட்கு - தங்கள் தங்கள் தலைவர்களாகிய வானரர்களுக்கு, இனிய - இனிமையான, தேனும் - தேனையும், கனிகளும்-பழங்களையும, பிறவும்-மற்றவற்றையும், தந்து-கொணர்ந்து கொடுத்து, உலைவுறு வருத்தம் தீர்ந்திட்டு - இளைப்பையடைந்த துன்பம் நீங்கி,—அப்பால் - பின்பு,—சிலைவளைதது உலவும தேரோன் - மகாமேருகிரியைச சூழ்ந்து சஞ்சரிக்கிற தேரையுடையவனான சூரியனது, தெறும் வெயில் - சுடுகின்ற வெயில், தணிவு - குறையுஞ்சமயத்தை, பார்தது எதிர் பார்த்துக்கொண்டு, உபவனத்து இருந்தார் - அப்பூஞ்சோலையிலே இருந்தார்கள்; (எ - று.)

அலை புனல்-வினைத்தொகை; அலைகளையுடைய புனல் என்னும் பொருளில் 'அலைப்புனல்' என வலிமிகும் பிற - காய் கிழங்குமுதலியன. தணிவு-தாழ்தல். பி - ம்.—[1]உயாவனத்து. [2]தெறுவயில். (உசு)

௨எ.—கவிக்கூற்று 'இனி இராமன்செய்தி சொல்வோம்' என்றல்.

முத்தலை யெஃகி னற்கு முடிப்பருங் கரும முற்றி
[1]வித்தகன் [2]றூது மீண்ட திறுதியாய் விளைந்த தன்மை
யத்தலை யறிந்த வெல்லா மறைந்தன மாழி யான்மாட்
டித்தலை நிகழ்ந்த வெல்லா மியம்புவா னெடுத்துக் கொண்டாம்.

(இ - ள்.) வித்தகன் - ஞானஸ்வரூபியாகிய ஸ்ரீராமனது, தூது - தூதனாகிய அநுமான், மு தலை எஃகினற்கும் முடிப்பு அருங் கருமம் முற்றி - மூன்று தலைகளையுடைய சூலாயுதத்தை யுடையவனான உருத்திரனுக்குஞ் செய்து நிறைவேற்றுதற்கு அருமையான தொழிலைச்செய்து முடித்து, மீண்டது இறுதி ஆய் - திரும்பிவந்தது முடிவாக, அ தலை - அவ்விடத்தில் [தெற்குத்திக்கில்]. விளைந்த தன்மை - நடந்த செய்தியை, அறிந்த எல்லாம் - தெரிந்தவரையிலும், அறைந்தனம் - சொன்னோம்; (இனி), இ தலை - இவ்விடத்தில் [கிஷ்கிந்தையருகில்], ஆழியான்மாட்டு-ஸ்ரீராமனிடத்தில, நிகழ்ந்த எல்லாம் - நடந்தவற்றை யெல்லாம், இயம்புவான் - சொல்வதற்கு, எடுத்துக்கொண்டாம் - தொடங்கினோம், (எ - று.)

'முத்தலை யெஃகினற்கும முடிப்பருங்கருமம்' - இலங்கையை எரியூட்டுதல. ஆழியான - சக்கராயுத முடையவன்; கடலிற பள்ளிகொள

பவன்; கடல்போலுங் கரியதிருநிறமுடையவன்; ஆஜ்ஞாசக்கரமுடையான்.
பி - ம்:—[1]வித்தகத்தூதன். (உஎ)

வேறு.

உஅ.—சீதையைத் தேடுமாறு வாநரர்களை யனுப்பிய சுக்கிரீவன் இராமனுக்குத் தேறுதல் கூறிக்கொண்டிருத்தல்.

சேறுறிள மரைமலர்த் திருவைத் தேர்கெனக்
காற்றின்மா மகன்முதற் கவியின் சேனையை
நாற்றிசை மருங்கினு மேவி நாயகற்
றேற்றினை னிருந்தனன் [1]கதிரின் செம்மலே.

(இ - ள்.) கதிரின் செம்மல - சூரியனது குமாரனுகிய சுக்கிரீவன்,— 'சேறு இள மரை மலா திருவை - சேற்றில்தோன்றிய இளமையான செந்தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கிற திருமகளை [சீதையை], தோக - தேடுவீர் ாக', என - என்று, காறறின் மா மகன் முதல் கவியின் சேனையை - வாயுவினது சிறந்த குமாரனுன அநுமான் முதலிய குரங்குச சேனையை, நால்திசை மருங்கினும் - நான்கு திக்குக்களினிடங்களிலும், ஏவி - அனுப்பிவிட்டு,— நாயகன் - (யாவர்க்கும்) தலைவனுன ஸ்ரீராமனை, தேற்றினன் இருந்தனன் - தேற்றிக்கொண்டிருந்தான்; (எ - று.)

கிட்கிந்தாகாண்டத்து நாடவிட்டபடலத்தின் தொடாசசியாக, இராமபிரான்பக்கல நிகழ்ந்த செய்தியைக கூறுகின்றா. அதற்கு அடுத்ததான பிலநீங்குபடலம முதலாக இதுவரையிலும, சீதையை நாடித தென்திசைப் பக்கஞ்சென்ற அநுமான் முதலியோரது செய்தியைக் கூறிபபோந்தாா. தாமரை பங்கஜமாதலால், 'சேற்றிளமரை' எனப்பட்டது. திருமால் இராமனுகத திருவவதரித்தபோது திருமகள் சீதையாகத திருவவதரித்தனளென்று இதிகாசபுராணங்கள் கூறுதலால, சீதையை 'மரைமலாததிரு' என்றுா. மரைமலா - முதற்குறை விகாரம. தேறறுதல - துயரந்தீாநது தெளியச்செய்தல். செம்மல்-ஆண்பாற்சிறப்புப்பெயா. பி-ம்:—[1]கவியின்செம்மல். ()

உகூ.—இராமன் சீதையைப்பிரிந்த சோகத்தால் மூர்ச்சிக்குந்தோறும் சுக்கிரீவன் வார்த்தையால் தேறுதல்.

கார்வரை [1]யிருந்தனன் கதிரின் காதலன்
சீரிய சொற்களாற் றெருட்டச் செங்கணு
ஞருயி ராயிர முடைய ஞமெனச்
சோாதொறுஞ் சோர்தொறு முயிாத்துத் [2]தோன்றினுன்.

(இ - ள்.) கதிரின் காதலன் - சூரியகுமாரனுன சுக்கிரீவன், கார் வரை இருந்தனன் - கரிய பிரஸரவணமலையிலே யிருந்துகொண்டு, சீரிய சொற்களின - நலல வாாத்தைகளினுல, தெருட்ட - தேற்ற, (அதனுல்),—செமகணுன - சிவந்த திருக்கணகளை யுடையவனுன ஸ்ரீராமன், ஆர் உயிா ஆயிரம உடையன் ஆம என - அருமையான உயிாகள் பல வற்றை யுடையவனென்னுமபடி, சோாதொறும சோாதொறும் உயிர்

த்து தோன்றினன் - மயங்கிமூர்ச்சிக்கும் பொழுதெல்லாம் மீண்டும் உயிர் பெற்று எழுந்தான்; (எ - று.)

கார் வரை - பெரிய மலை யென்றுமாம், (உயர்ச்சியால்) மேகந்தங்கும் மலை யெனினுமாம் தெருட்ட உயிர்த்துத்தோன்றின னென இயையும். பல முறை மூர்ச்சித்து உயிர்சோர்ந்து சுக்கிரீவனது இன் சொல்லால் உயிர்த்து எழுதல்பற்றி, 'ஆருயிராயிரமுடையனுமென உயிர்த்துத்தோன்றினன்' என்றார். தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. இங்கு 'ஆயிரம்' என்றது, பல வென்றபடி. பி - ம்·—[1]இருந்தவக. [2]தோன்றுவான். (௨௯)

௩௦.—மற்றைத்திசைகளிற் சென்றவர்கள் சீதையைக்காணாது மீண்டபின்பும் அநுமானிடத்து நம்பிக்கையால் இராமன் ஜீவித்திருத்தல்.

தண்டலி னெடுந்திசை மூன்றுந் தாயினர்
கண்டில்ர் மடந்தையை யென்னுங் கட்டுரை
யுண்டுயி ரகத்தெனை [1]யொறுக்க வும்முளன்
றிண்டிற லனுமனை நினையுஞ் சிந்தையான்.

(இ - ள்.) 'தண்டல் இல் - தடையில்லாமல், நெடுந் திசை மூன்றும் - பெரிய (வடக்கு கிழக்கு மேற்கு என்னும்) மூன்றுதிக்குக்களிலும், தாயினர் - (சீதையைத்தேடுதற்குத்) தாவிச்சென்ற வானரர்கள், மடந்தையை - அப்பிராட்டியை, கண்டிலர் - கண்டாரில்லை, என்னும்-என்கிற, கட்டு உரை-உறுதியானவார்த்தை, ஒறுக்கவும் - (தன்னை) வருத்தவும்,—(ஸ்ரீராமன்),—திண் திறல் அநுமனை நினையும் சிந்தையான் - மிக்க வலிமையுடைய அநுமானை எண்ணுகிற மனத்தையுடையனாய் [அநுமான் பிராட்டியைக் கண்டு வருதல் கூடுமென்று எண்ணி], அகத்து உயிர் உண்டு என உளன் - உயிர் உடம்பினுள் உளதென்னும்படி உள்ளவனானான் [பிழைத்திருந்தான் என்றபடி].

வினைப்பகுதிகள் சிலவிடங்களில் வினையெச்சப்பொருள்பட்டு நிற்றல் போல, 'இல்' என்ற பண்புப்பகுதி இங்கு வினையெச்சப்பொருள்பட்டுநின்றது. இனி, 'இல்' என்பதைத் திசைக்கு அடைமொழியாக்கி, முட்டுப்படாமல் நீண்டுசெல்கிற திக்குக்க ளென்றுங் கொள்ளலாம். 'உண்டுயிரகத்தெனை ஒறுக்கவும்' என்பதற்கு - உயிர் உள்ளே உண்டோ என்று ஐயப்படும்படி வருத்தவும் என்றும், உடம்பினுள்ளேயுள்ள உயிரை உண்டாற்போல வருத்தவும் என்றும் பொருளுரைக்கலாம். பி - ம்:—[1]ஒடுங்குமுள்ளத்தான். (௩௦)

௩௧.—ஒருநாள் இராமன் சுக்கிரீவனை நோக்கிச் சிலகூறுதல்.

ஆரிய னருந்துயர்க் கடலி னாழ்பவன்
சீரிய தன்றுநஞ் செய்கை தீர்வரும்
[1]பூரிய வெம்பழி பொடித்த தாமெனாச்
சூரியன் சிறுவனை நோக்கிச் சொல்லினான்.

(இ - ள்.) ஆரியன் - ஸ்ரீராமன்,—அருந் துயர் கடலின் ஆழ்பவன் - (பொறுப்பதற்கு) அரிய துன்பமாகிய கடலில் முழுகுபவனாய்,—சூரியன்

சிறுவனை நோக்கி - சுக்கிரீவனைப்பார்த்து,—'நம் செய்கை - நமது முயற்சி, சீரியது அன்று - பயன்பட்டதன்று, தீர்வு அரு - நீங்குதலில்லாத, பூரிய - இழிவையுடைய, வெம் - கொடிய, பழி - (சீதையைத்தேடிக் கண்டாரில்லை யென்னும்) நிந்தனை, பொடித்தது ஆம் - உண்டானதாகும்,' என்று - என்று சொல்லி, சொல்லினான் - மற்றும் சொல்பவனானான்; (எ - று)—அவற்றை அடுத்த நான்குகவிகளிற் காண்க.

இச்செய்யுளின் இடையிரண்டடி - தொகுத்துச்சுட்டல்; அடுத்த நான்கு கவிகள் - வகுத்துக்காட்டல். சீரியது அன்று நம் செய்கை - நாம இங்ஙனம் வாளாவிருப்பது தகுதியுடையதன்று என்றுமாம். இனி, 'நம்' என்பதைத் தனித்தன்மைப்பன்மை யெனக்கொண்டு, இராமன் அருந்துயர்க்கடலின் ஆழ்பவனாய் 'எனதுசெய்கை [இனியான இங்ஙனம் வாளாவிருப்பது] தக்கதன்று, நீங்குதற்கு அரிய இழிவான கொடிய பழிப்பு அமைந்ததாம்' என்று எண்ணிச் சுக்கிரீவனை நோக்கிச் சொல்லலானான் எனப் பொருள் கூறலுமாம். பூரிய - பூரி என்ற பகுதியின்மேற்பிறந்த குறிப்புப்பெயரெச்சம்; பூரி - குற்றம், கீழ்மை இனி, பூரிய - மிகுதியான எனினுமாம்; இப்பொருளில், பூரி - மிகுதி; வடசொல். பி ம்.—[1]மூரிவெம்பழியொடுமுடிந்தாமெனச. ()

நூஉ.—இதுமுதல் நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்; இராமன்வார்த்தை.

குறித்தநா [1]ளிகந்தன குன்றத் தென்றிசை
வெறிக்கருங் குழலியை நாடன் மேயினார்
மறித்திவண் வந்திலர் மாண்டு ளார்கொலோ
பிறித்தவர்க் குற்றுள தென்னை [2]பெற்றியோ.

(இ - ள்.) குறித்த நாள் - (நாம் முன்னே) தவணையிட்டு அனுப்பிய நாள்களெல்லாம், இகந்தன - கழிந்துபோயின; குன்றம் தென் திசை - இமமலையின் தென்திசையைநோக்கி, வெறி கரும குழலியை நாடல் மேயினார் - நறுமணமுள்ள கருநிறமான கூந்தலையுடையவளாகிய சீதையைத் தேடச் சென்றவர்கள், மறித்து இவண் வந்திலர் - மீளவும் இவ்விடத்து வந்தாரில்லை; மாண்டு உளார்கொலோ - இறந்துபோயினார்களோ? அவர்க்கு-அவர்கட்கு, பிறிது உற்றுளது-வேறே நேர்ந்துள்ளது, என்னை பெற்றியோ-என்ன தன்மையோ?(எ - று.)

குறித்தகாலத்துக்குள் மீண்டுவராமையால் ஒருகால் தென்திசை சென்ற வானரர் மாண்டுவிட்டனரோ? என்று அயிர்க்கின்றான் இராமன். பிறிது அவர்க்கு - பிறிதவர்க்கு; [நன் - உயிர் - 33 - உரையிற் காண்க.] இனி, குன்ற என வினையெச்சமாக எடுத்து - குறித்தநாள்கள் கழிந்தனவாயக் குறைய என்றும் உரைகூறலாம. பி - ம்.—[1]இறந்தன. [2]பெற்றியோய்.

(நூஉ)

நூங. மாண்டனை ளவனிவண் பாண்ட வார்த்தையை
மீண்டவாக் குரைத்தலின் விளித னன்றெனப்
பூண்டதோர் துயர்கொடு பொன்றி னார்கொலோ
தேண்டின ரின்னமுந் திரிகின் றார்கொலோ.

(இ - ள்.) (அன்றி), 'அவள் - அசசீதை, மாண்டனள் - இறந்தாள்; மாண்ட வாாததையை-(அவள்) இறந்தசெய்தியை, இவண மீண்டு அவாக்கு உரைததலின் - இஙகுமீணடுவந்து அவர்கட்கு [ராமலக்ஷமண சுக்கிரீவர் களுககு]ச சொல்லுதலினும், விளிதல் - (நாம) இறந்துபோதலே, நனறு - நல்லது,' என - எனறு எண்ணி, பூணடது ஓா துயர்கொடு - மேற்கொணட தொரு துன்பததினால், பொன்றினார்கொலோ - (அநுமன் முதலானவர்கள்) இறந்துபோனார்களோ? (அன்றி), இன்னமும்—, தேண்டினர் திரிகின்றார் கொலோ - தேடி அலைகின்றார்களோ; (எ - று.)

கொடுவிலஙகுமுதலியவற்றால் வானரஙகட்கு மரணமநோிட்டிருப்பின் ஒன்று இரண்டுவானரம் தபபிவரககூடுமாதலால் அஙஙனம் வராமைபற்றி, ஒருகால் சீதை உயிாமாண்டனளாக, அததுயரசசெய்தியை எவ்வாறு சொல்வதெனறு கருதிய எணணததினால் தம்முயிரை வானரா மாயத்துக் கொண்டனரோ? என்று இதனால் இராமன் சநதேகிக்கின்றான். வார்ததா என்ற வடசொல்லுக்கு - செய்தியெனறபொருளும உணடு. கொடு - தொகுத் தல். தேணடினா - தேடினா. எதுகைநோககிய விரிததல். (௩௩)

௩௪. கண்டன ரரக்கரைக் கறுவு கைமமிக
மண்டமர் தொடங்கினார் வஞ்சர் மாயையால்
விண்டல [1]மதனின்மே யினாகொல் வேறிலாத்
தணடலி னெடுஞ்சிறைத் தளைபபட் டாாகொலோ.

(இ - ள்.) அரக்கரை - இராககதாகளை, கணடனர் - பார்த்து, கறவு கைம்மிக-கோபம் அதிகரிததத்தால், மணடு அமர் தொடஙகினார் - மிகுதியான போரைச செய்யத்தொடஙகி, வஞ்சா மாயையால் - வஞ்சகர்களான அவ் விராககதாகளசெய்த மாயையினால், விணதலம்அதனில் மேயினாகொல் - (இறந்து) வீரசுவர்க்கத்திற் சோ்ந்தார்களோ? வேறு இலா - வேறே தப்பும் வழி யொனறுமில்லாமல், தண்டல் இல் நெடுஞ்சிறை - (எக்காலததிலும்) நீஙகுதலில்லாத பெரிய சிறையில், தளைப்பட்டார்கொலோ - கட்டுப்பட் டார்களோ? (எ - று.)

கறுவு - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். கைம்மிக என்பதில், கை - தமிழுப சாககம். வேறுஇலா என்பதற்கு-தமமுள் வேறுபடாமல் [ஒருஙகே] என்று உரைப்பாரு முளர். பி - ம்:—[1]மேயினரேகொல். (௩௪)

௩௫. கூறின நாளவ ரிருக்கை கூடல
மேறலஞ் சுதுமென வின்பு துன்புக
ளாறின ரருந்தவ மயர்கின் றாாகொலோ
வேறவாக குற்றதென் விளமபு வாயென்றான்.

(இ - ள்.) 'கூறின நாள - தவணைசொன்ன நாள்கட்குள்ளே, அவர் இருக்கை - இராமன்முதலியோாிருப்பிடத்தை, கூடலம் - சேர்ந்தோமில்லை. ஏறல் அஞ்சுதும - (இனி அங்குப்) போவதற்குப் பயப்படுவோம்,' என-என்று எணணி, இன்பு துன்புகள் ஆறினா - இன்பமுந் துன்பமுந தணிந்தவர்க

ளாய், அருந் தவம் அயர்கின்றார்கொலோ - அருமையான தவத்தைச் செய்கின்றார்களோ? அவர்க்கு-அவாகட்கு, வேறு உற்றது என் - வேறேநோர்ந்தது யாதோ? விளம்புவாய் - சொல்வாய், என்றான் - என்று (ஸ்ரீராமன் சுக்கிரீவனைநோக்கிச்) சொன்னான்; (எ - று.)

தன்னுயிரான சீதைககு அழிவுநேரிடின் தன்னுயிர்நிலைதநிராது ஆதலால், அதுவும் நிகழ்ந்திராதென்று எண்ணிய இராமன், இதனால், ஒருமாத காலத்திற்குள் தேடித திரும்பிவரவேண்டுமென்று', தவணை குறித்து வானரர்களைத தேடுமாறு அனுப்பியுள்ளதனால் அத்தவணைநாள் கடந்துவிட்டது குறித்து அஞ்சி வானரா தம்முயிரைத துறந்தனரோ? வேறுகாரணமோ? என்று இராமன் தென்திசையிற்செலுத்திய வானரர் மீணடு வராததுகுறித துச சந்தேகித்துக் கூறுகின்றனனென்க. 'இன்பு துன்புகள் ஆறினர்' என்பதறகு - இன்பத்தையும் துன்பத்தையுஞ் சமமாகப்பாவிதது என்று கருதது. இருககை - தொழிலாகுபெயர். (௬௫)

௬௬.—இங்ஙனம் பேசிக்கோண்டிருக்குஞ் சமயத்தில் அங்கதன் குத்தினுற் குருதி சோட்டத் ததிமுகன் வருதல்

என்றுரைத் திடருழந் திருக்கு [1]மேல்வையில்
வன்றிறற் றதிமுகன் [2]வான ரேசன்முன்
றன்றலை பொழிதரு குருதி தன்னொடுங்
குன்றெனப் பணிந்தன னிருகை கூப்பியே.

(இ - ள்.) என்று உரைதது - என்று சொல்லி, இடர் உழந்து இருக்கும் எல்வையில்-(ஸ்ரீராமன்) வருததப்பட்டுக்கொணடிருக்குஞ் சமயத்தில்,— வல் திறல் ததிமுகன - கொடிய வலிமையையுடைய ததிமுகன், வானர ஈசன்முன் - குரஙகுகட்குத் தலைவனான சுக்கிரீவனது எதிரில், தன் தலை பொழி தரு குருதிதன்னொடும் - தனது தலையினின்று சொரிகிற இரததத்துடனே, (சென்று). இரு கை கூப்பி - இரணடுகைகளையுங் கூப்பிககொணடு, குன்று என பணிந்தனன் - மலைபோல விழுந்து நமஸ்கரித்தான்; (எ - று)

இடருழந்து - மனத்திலிருககுந் துயரததினால் வெளிப்பட வருந்தி. [2]வானரேசர்முன் என்ற பாடததுககு - தன்னுடன் வருகிற இரணடுகோடி வானரவீரர்களின் முன் (சென்று) என்று பொருளுரைதது, 'சுக்கிரீவனை' என்னுஞ் செயப்படுபொருள் வருவிக்க முதலடி - முற்றுமோனை பி - ம்.— [1]வேலையில். [2]மன்னன்பால்வந்தே. (௬௬)

௬எ.—'மதுவனம் அழிந்தது' என்று ததிமுகன்கூற, சுக்கிரீவன் 'அதனையழித்தவர் யார்' என்றல்.

எழுந்துநின் றையகே ளின்று [1]நாளையோ
டழிந்தது மதுவன மடைய வென்றலும
[2]வழிந்திடு குருதியின் வதன நோக்கியே
மொழிந்திடங் கியாரது முடித்து ளோரென.

இதுமுதல் நான்குகவிகள் - குளகம்.

(இ - ள்.) எழுந்து நின்று—, (சுக்கிரீவனைநோக்கி), 'ஐய - தலைவனே! கேள்—' இன்று நாளையோடு-இன்றைத்தினத்துடனே, மதுவனம் அடைய-மதுவனம் முழுவதும், அழிந்தது - அழிந்துபோயிற்று,' என்றலும் - என்று (ததிமுகன்) சொன்னவளவில்,—(சுக்கிரீவன்), வழிந்திடு குருதியின் வதனம் நோக்கி-வழிகின்ற இரத்தத்தையுடைய (ததிமுகனது) முகத்தைப் பார்த்து, 'அங்கு - அவ்விடத்தில், அது - (மதுவனத்தையழித்தலாகிய) அச்செயலை, முடித்துளோர் - செய்து முடித்தவர், யார - யாவர்? மொழிந்திடு - சொல்வா யாக?' என - என்று வினவ —(எ - று.)—பி ம்:—[1]நாளையால். [2]வழிந்திழி.

௩௮.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - ததிமுகன்வார்த்தை.

நீலனுங் குமுதனு நெடிய குன்றமே
[1]போலுயர் சாம்பனும் புணரி போர்த்தென
மேலெழு [2]சேனையும் விரைவின் வந்துறுச்
சால்புடை மதுவனந் தனைய ழிப்பவே.

(இ - ள்.) நீலனும்—, குமுதனும்—, நெடிய குன்றமே போல் உயர் - பெரிய மலைபோல உயர்ந்த, சாம்பனும் - ஜாம்பவானும், புணரி போர்த்து என மேல் எழு சேனையும் - (கடல் பொங்கியெழுந்து உலகத்தை) மூடினாற் போல மேலெழுந்துவருகிற வாநரசேனையும், விரைவின் வந்து உறு - விரைந்து வந்துசேர்ந்து, சால்பு உடை மது வனந்தனை அழிப்ப - சிறப்பை யுடைய மதுவனத்தை அழிக்க,—(எ - று.)

உறு - இறந்தகாலவினையெச்சம். நீலன் - வாநரப்படைத்தலைவரில் ஒருவன்; நீலநிறமுடையான்: அக்கினியம்சமானவன். குமுதன் - ஆம்பல் போன்ற நிறமுடையவன்; இவனும், வானரப்படைத்தலைவரில் ஒருவன். சாம்பன-வடசொல்திரிபு. சால் புடை என்று பிரித்தால், பெரிய இடத்தை யுடைய என்று பொருளாம். பி - ம்:—[1]போலிய [2]சேனையின். (௩௮)

௩௯. தகைந்தவச் சேனையைத் தள்ளி நின்னையு
மிகழ்ந்து [1]ரைத் தியைந்தனன் வாலி சேயெமக்
[2]குகந்தன புகன்றவவ் வுரைபொ றுமையே
புகைந்தொரு பாறையின் புணர்ப்பு நீக்கியே.

(இ - ள்.) தகைந்த - (அழிக்கவேண்டாவென்று)தடுத்த, அ சேனையை-அம்மதுவனத்துக்குக் காவலான (நமது) சேனையை, வாலி சேய - அங்கதன், தள்ளி - அடித்துத்துரத்தி, நின்னையும் இகழ்ந்து உரைத்து - உன்னையும இகழ்ச்சியாகப் பேசி, இயைந்தனன் - (அவ்வனத்தை நீலன் முதலியோர் அழித்தற்கு) உடன்பட்டிருந்தான்; எமக்கு உகந்தன புகன்ற - (அவன் அங்ஙனம்) எங்களைநோக்கித் தனமனம் விரும்பியபடி பேசிய, அ உரை - அந்த வார்த்தைகளை, பொறுமையே - (யான்) பொறுக்காமல், புகைந்து கோபித்து, ஒரு பாறையின் புணர்ப்பு நீக்கி - ஒரு கருங்கற்பாறையின் தொடர்ச்சியை நீங்கச்செய்து [ஒரு பெருமபாறையை அது இருந்த இடத்தினின்று

பெயர்த்து எடுத்து],—(எ - று.)—'இமைத்தன்முன் எறிதர' என அடுத்த கவியோடுதொடரும்.

அங்கதன்சேனையை மதுவனங்காக்குஞ் சேனை தகைந்தது; அந்த மதுவனத்துசசேனையைத் தன்வலியால் தள்ளிவிட்டு அங்கதன் நின்னையும் இகழ்ந்துகூறி, தனது வானரசேனைவீரருடன் சேர்ந்து மதுவனத்தை யழிக்கலானான்: அவன் நமக்கு உகந்தவனாயினும அவன் கூறிய கடுஞ்சொல்லைப் பொறாது அவனுடன் பொரலாயினே னென்கின்றான் ததிமுகன். பொறாமை- 'மை' விகுதிபெற்று வந்த எதிர்மறை வினையெச்சம புணர்ப்பு - நிலைதின் கூட்டுறவு. பி - ம்:—[1]உரைததிருந்தனன, உரைத்தீந்தனன். [2]உகந்தில புகன்ற. (௩௯)

௪0. இமைத்தன்முன் வாலிசே யெழில்கொள யாக்கையைச்
சமைத்தியென் றெறிதரப புறங்கை யாற்றடுத
[1]தமைத்தரு கனலென வழன்[2]றெற் பற்றியே
குமைத்[3]துயிர் பதைபபநீ கூறு போயென்றான்.

(இ - ள்.) 'இமைததல் முன் - ஒருமாத்திரைப்பொழுதினுள்ளே, வாலி சேய் - அங்கதனது, எழில் கொள் யாக்கையை-வளாசசிகொணட உடம்பை, சமைத்தி - அழிப்பாயாக,' என்று - என்று சொல்லி, எறிதர-(அப்பாறையை அவன்மேலே) எறிய, (அவ்வங்கதன), புறங்கையால் - புறங்கையாலே (அதனைத்) தளளிவிட்டு, அமைதரு கனல் என - மூங்கிலில் தோன்றிய நெருப்புப் போல, அழன்று - கொதிப்புக்கொண்டு, என் பற்றி - என்னைப் பிடிதது, உயிர் பதைப்ப - உயிாதுடிக்கும்படி, குமைதது-குததிக் குமைத்து, நீ போய் கூறு என்றான் - 'நீ (சுககிரீவனிடம) போயசசொல்' என்றுசொன்னான்; (எ - று.)—என்று ததிமுகன் சுககிரீவனிடஞ்சொன்னான் என வருவிதது, முடிக்க.

வாலிசேய் என்பதை விளிவேற்றுமையாககொண்டு 'வாலிசேய் - வாலி புததிரனே! எழில்கொள் யாக்கையை-அழகிய (உனது) உடமபை, சமைத்தி- (இந்தப்பாறை யழியாமல்) ஏற்பாடுசெய்துகொள் என்று உரைததலும் உணடு. இமைததல்முன் - கண்மூடித்திறப்பதற்குள் எழில்-எழுச்சி, இல் - தொழிற்பெயா விகுதி. அமை - மூங்கில். பி - ம்:—[1]தகைதது. [2]அங்கெற்றியே. [3]நின்மன்னற்குக்கூறென்றனென். (௪0)

௪௧.—'இச்செய்தி உவகைக்கு அறிகுறி' என்று சுக்கிரீவன் இராமனுக்குக் கூறுதல்.

ஏப்பலொ டெழுந்துநின் றிரவி கான்முளை
பாம்பணை [1]யமலனை வணங்கிப் பைந்தொடி
யேம்படு கற்பினள் ளென்னு மெய்ம்மையைத்
தாப்புகன் றிடடதிச் சலமென் றோதினன.

(இ - ள்.) (அவ்வளவிலே),—இரவி கான்முளை - சூரிய குமாரனான சுக்கிரீவன், ஏயபலோடு மகிழ்சசியுடனே, எழுந்து நின்று—, பாம்பு

ஆணை அமலனை வணங்கி - ஆதிசேஷனைச சயனமாகவுடைய குற்றமற்ற திருமாலின் திருவவதாரமாகிய ஸ்ரீராமனை நமஸ்கரித்து,—'பைந்தொடி - பசுமையாகிய தொடியென்னும் கைவளையை யுடையவளான பிராட்டி, மேம்படு கறபினள் - சிறந்த கற்புடையவளா யிருக்கிறாள், என்னும் மெய்ம்மையை- என்கிற உண்மையை, இ சலம் - இந்த (அங்கதனது) கடுந்தொழில், புகன்றிட்டது - தெரிவித்தது,' என்று ஓதினான் - என்று சொன்னான்; (எ - று,— தாம் - அசை.

நீலன் முதலிய மற்றவானரர்களோடு கூடி இவ்வாறு செருக்குக் கொண்டு அங்கதன் மதுவனத்தை அழித்ததுகொண்டே, பிராட்டி கற்புநிலை சிறிதுந்தவறாமல் உயிர்வாழ்ந்திருக்கின்றா ளென்கிற செய்தியை அவர்கள் கண்டுணர்ந்தாரென அனுமானித்து அறியலாமென்று மகாராஜர் பெருமான் பக்கல் விண்ணப்பஞ்செய்தன ரென்க. சலம் - கலஹமுமாம். பி - ம்.—
[1]அமலனைப்பணிந்து. (௪௧)

௪௨.—இராமனுக்குச் சுக்கிரீவன் தேறுதல் கூறுதல்.

பண்டரு கிளவியா டன்னைப் பாங்குறக்
கண்டன [1]ரன்னதோர் களிப்பி னாலவா
வண்டுறை மதுவன மழித்து [2]மாந்தின
ரண்டநா யகவினி யவலந் [3]தீர்கென்றான்.

(இ - ள்.) 'அண்டம நாயக - உலகங்கட்குத் தலைவனே!—பண தரு கிளவியாள் தன்னை - இராகத்தை யொத்த [மிகவினிய] சொறகளையுடையவளான பிராட்டியை, பாங்கு உற - நன்மைபொருந்த, கணடனர் - பார்த்தார்கள்; அன்னது ஓர் களிப்பினால்-அங்ஙனங்கண்டதனாலுண்டாகிய ஒப்பற்ற களிப்பினால், அவர் - அவ்வங்கதன்முதலியோா, வண்டு உறை மது வனம் அழித்து மாந்தினர் - வண்டுகள் தங்கப்பெற்ற மதுவனத்தை அழித்துத் தேனைக்குடித்தனா; இனி - இனிமேல், அவலம்தீர்க - துன்பம் நீங்குவாயாக,' என்றான் - என்று (சுக்கிரீவன் இராமனைநோக்கிச்) சொல்லினான்; (எ - று.)—பி - ம்:—
[1]என்பதோா. [2]மாந்தியது. [3]தீர்கென. (௪௨)

௪௩.—'வந்தவர்யாதுசொல்வரோ' என்று இராமன் சிந்தித்திருத்தல்.

வந்தனர் தென்றிசை [1]வாவி னாரெனப்
புந்திநொந் தென்னைகொல் புகலற் பாலரென்
றெந்தையு மிருந்தன னிரவி கான்முளை
நொந்தவத் ததிமுகன் றன்னை நோக்கியே.
ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்) 'தென்திசை வாவினா - தெறகுதிக்குப்போனவர்கள், வந்தனர் - திரும்பிவந்தவர்களாவா,' என - என்று (சுக்கிரீவன்) சொல்ல,—'எந்தையும் - எமது தலைவனான இராமபிரானும, என்னை புகலற்பாலர் கொல் - (அவர்கள்) என்னசொல்லுந்தன்மையையுடையவர்களாவரோ?' என்று என்று எண்ணி, புந்தி நொந்து - மனம்வருந்தி, இருந்தனன (அவாகள் வருகையை)

எதிர்பார்த்திருந்தான்; இரவி காதலனை - சுக்கிரீவன், நொந்த அ ததிமுகன் தன்னை நோக்கி - வருந்திவந்த அந்தத் ததிமுகனைப் பார்த்து; (எ - று.)— 'என' என்று அடுத்தகவியோடு தொடரும். பி - ம்.—[1]வரம்பிலர். (சஙா)

சச —மற்றும் விவரம்வினவிய சுக்கிரீவனுக்குத் ததிமுகன் கூறுதல்.

யாரவ ணிறுத்தவ ரியம்பு வாயென
மாருதி வாலிசேய் மயிந்தன் சாம்பவன்
[1]சோர்வறு பதினெழு வோர்க டுன்னினா
காரகலி நாணவந் தார்க்கு சேனையார்.

(இ - ள்.) 'அவண - அம்மதுவனத்தில், இறத்தவர் - வந்து தங்கியவா கள், யாா - எவரெவா? இயம்புவாய் - சொல்லுவாய,' என - என்று (சுகிரீ வன் ததிமுகனை மீண்டும) வினவ,—(அவன்), 'மாருதி - வாயுபுத்திரனான அநுமானும், வாலி சேய் - வாலிகுமாரனான அங்கதனும், மயிந்தன் - மைந்த னும், சாம்பவன் - ஜாம்பவானும், (முதலிய), சோர்வு அறு-தளர்ச்சியில்லாத பதின் எழுவோர்கள் - பதினேழு படைத்தலைவர்கள், ஆர்கலி நாண வந்து ஆர்க்கும் சேனையார் - கடலும் வெள்கும்படி ஆரவாரித்துவருகிற சேனையை யுடையவர்களாய், துன்னினார் - (அங்கு) வந்து சேர்ந்தார்கள்;' (எ - று.)— 'என்று' என மேற்கவியோடு தொடரும்.

மயிந்தன்—மைந்தன்; வடமொழித்திரிபு போலி. இவனும், தவிவிதனும் - இரட்டையராகிய அசுவினீதேவர்களின் புதல்வரான வானரவீரர். இங் குக்குறித்த பதினெழுவா - அநுமான், நீலன், ஜாம்பவான், ஸுஹோத்ரன், சராரி, சரகுலமன, கஜன், கவாக்ஷன், கவயன், ஸுஷேணன், ருஷபன், மைந்தன், தவிவிதன், விஜயன், கந்தமாதனன், உல்காமுகன், அஸங்கன் என முதனூல்கொண்டு உணரலாம் பதினெழுவா, பதினெழுவோா எனச் சிறு பான்மை ரகரவீற்றயலகரம் ஓகாரமாயிற்று; கள-விகுதிமேல்விகுதி. பி-ம்.— [1]சோர்விலா. (சச)

சரு.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - ததிமுகனுக்குச் சுக்கிரீவன் கூறுஞ் சமாதானம்.

என்றவ னுரைத்தபோ திரவி காதலன
வன்றிறற் றதிமுகன வதன நோக்கியே
யொன்றுனக் குணர்த்துவ துளது வாலிசேய்
புன்றொழிற் செய்கைசேர் புணர்ப்ப னல்லனால்.

(இ - ள்) என்று—, அவன் - அந்தத்ததிமுகன், உரைத்த போது - சொன்னபொழுது,—இரவி காதலன - சுக்கிரீவன்,—வல் திறல் ததி முகன் வதனம நோக்கி - கொடிய வலிமையையுடைய ததிமுகனது முகத்தைப்பார்த்து,—ஒன்று உனக்கு உணர்த்துவது உளது - உனக்கு (நான்) தெரிவிப்பதொன்று உள்ளது: (அது என்னவென்றால்),—வாலி

சேய் - அங்கதன், புல் தொழில் செய்கை சேர் புணர்ப்பன் அல்லன் - இழிவான தொழில்களைச் செய்தல்பொருந்திய தன்மையை யுடையவனல்லன்

உரைத்தபோது, இரவிகாதலன், வதனநோக்கி என்றவை, மேல் சஎ - ஆங்கவியில் வரும் 'என' என்பதனோடு இயையும். புணர்ப்பு - ஆலோசனையுமாம். ஆல் - ஈற்றசை. (சரு)

சசு. கொற்றவன் பணிதலைக் கொண்டு தெண்டிரை
சுற்றிய திசையெலாந் துருவித் தோகையைப்
பற்றிய பகைஞரைக் கடிந்து பாங்கர்வந்
துற்றன [1]ரவரையா முரைப்ப தென்னையே.

(இ - ள்.) (அநுமான் முதலியோர்), கொற்றவன் பணி தலைகொண்டு- வெற்றியையுடையவனான ஸ்ரீராமனது கட்டளையைத் தலைமேற்கொண்டு; தெள் திரை சுற்றிய எலாம - தெளிவான அலைகளையுடைய கடலினாற் சூழப்பட்ட இடம முழுவதும், தோகையை - சீதாபிராட்டியை, துருவி - தேடி, பற்றிய பகைஞரை - (அப்பிராட்டியைக்) கவர்ந்துபோன பகைவரை, கடிந்து - அழிதது, பாங்கா வந்து உற்றனர் - அருகில் வந்து சேர்ந்தாாகள்; அவரை-(இங்ஙனம் அருந்தொழில் செயதுவநத) அவர்களை, யாம்- நாம, உரைப்பது - (கோபிததுப்) பேசுவது, என்னை - எவ்வாறு? (எ - று.)

தலைக்கொள்ளுதல் - சிரஸாவகித்தல். தெண திரை - பண்புத்தொகை யன்மொழி. இனி, திரை என்பது - சினையாகுபெயராகவுமாம். தோகை- மயில்போன்ற சாய லுடையாளுக்கு இருமடியாகுபெயர். பாங்கா - பாங்கு எனபதன் ஈற்றுப்போலி. பி - ம் —[1]அவ ரையும். (சசு)

சஎ. அன்றியும் வாலிசே யரச தாதலிற்
[1]பின்றுத றீதரோ பிணங்குஞ் சிந்தையா
யொன்றுநீ யுணரலை யுறுதி வேண்டுமேற்
சென்றவன் றனைச்சரண் சேர்தி [2]மீண்டென்றான்.

(இ - ள்.) அன்றியும் - அதுவல்லாமலும், வாலிசேய்-அங்கதன், அரசு அது ஆதலின் - இளவரசனாதலால, பின்றுதல் - (அவனோடு நீ) மாறுபட்டமை, தீது - கொடியது; பிணங்கும சிந்தையாய் - மாறுபட்ட மனமுடையவனே! ஒன்றும் நீ உணரலை - நீ ஒன்றையும அறிந்தாயில்லை. உறுதிவேணடும எல் - (உமக்கு) நன்மை வேணடுமாயின், மீணடு சென்று - திரும்பிப் போய், அவன் தனை சரண சோதி - அவ்வங்கதனைச சரணமடைவாய், என்றான் - என்றுசொல்லினான்; (எ - று.)—அரோ - அசை.

இனி, 'வாலிசேயரசதாதலின்' என்பதற்கு - (முன்பு வாலியினதாகிய அம்மதுவனம் இப்பொழுது) அவ்வாலியின்மகனான அங்கதனது ஆட்சிக்கு உரியதாதலால் என்றும் பொருள் கூறுவர். பி-ம்:—[1]அரிதரோ. [2]ஈணடென.()

சஅ.—ததிமுகன் தாழ்ந்து மதுவனத்துக்குச் செல்லுதல்.

வணங்கிய சென்னியன் [1]மறைத்த வாயினன்
னுணங்கிய சிந்தைய னொடுங்கு மேனியன்
கணங்களொ டேகியக் கான நண்ணினான்
மணங்கிளர் தாரினான் மறித்து வந்தரோ.

(இ-ள்.) மணம் கிளர் தாரினான் - வாசனைவீசுகின்ற பூமாலையையுடையவனான ததிமுகன்,— வணங்கிய சென்னியன் - (சுக்கிரீவனை) நமஸ்கரித்த தலையையுடையவனும், மறைத்த வாயினன் - மூடிய வாயையுடையவனும், உணங்கிய சிந்தையன் - மெலிந்த மனமுடையவனும், ஒடுங்கும் மேனியன் - ஒடுங்கிய உடம்பையுடையவனுமாய், கணங்களொடு ஏகி - (தன்) பரிவாரங்களுடனே புறப்பட்டு, மறித்தும் வந்து - மீண்டும் வந்து, அ கானம் - அந்த மதுவனத்தை, நண்ணினான் - அடைந்தான்; (எ - று.)— அரோ - ஈற்றசை.

கையினால் வாய்புதைத்து நிற்றல், வணக்கக்குறி. பி - ம்:—[1]வயவெனு சேனையோடு. (சஅ)

சகூ—ததிமுகனைக்கண்டு கோபங்கொண்ட அங்கதனை அவன் சரண்மடைதல்.

கண்டனன் வாலிசேய் கறுவு கைம்மிக
[1]விண்டவ னம்மெதிர் மீண்டு ளானெனி
னுண்டிடு குதுமுயி ரென்ன வுன்னினான்
றொண்டெனத் ததிமுகன் றொழுது தோன்றினான்.

(இ - ள்.) (ததிமுகன் பரிவாரத்தோடு மீண்டுவருவதை), வாலி சேய் - அங்கதன், கண்டனன் - பார்த்து, கறுவு கைம்மிக - கோபம் அதிகப்பட, 'விண்டவன் - (மதுவனத்தைவிட்டு) நீங்கிப்போனவனான ததிமுகன், நம் எதிர் மீண்டுளான் எனின் - மறுபடியும் நமக்கு எதிராக (ப் போக்கு) வருவானானால், உயிர் உண்டிடுகுதும் - அவனுயிரை யுண்டுவிடுவோம் [கொல்வோம்],' என்ன - என்று, உன்னினான் - எண்ணினான்; (அப்பொழுது), ததிமுகன்—, தொண்டு என - 'நான் உனக்கு அடிமை' என்று சொல்லிக் கொண்டே, தொழுது - கைகூப்பியவண்ணமாய், தோன்றினான் - எதிரில் வந்தான்; (எ - று.)

விண்டவன் - பகைத்தவன் என்றுமாம். பி-ம்:—[1]விண்டிலன் மோதிட. ()

ரு௦.—ததிமுகனும் அங்கதனும் அளவளாவுதல்.

போழ்ந்தன யான்செய்த குறைபொ றுக்கென
வீழ்ந்தன னடிமிசை வீழ வாலிசேய்
தாழ்ந்துகைப் பற்றிமெய் தழீஇக்கொண் [1]டுன்னையான்
சூழ்ந்தது பொறுக்கென [2]முகமன் சொல்லினான்.

(இ - ள்.) 'போழ்ந்து அன - (வாள்கொண்டு) வெட்டினாற் போன்ற, [மிகவருத்தத்தைச் செய்கின்ற], யான் செய்த குறை - நான்செய்த குற்றத்தை, பொறுக்க - பொறுத்தருள்வாயாக,' என - என்றுசொல்லி, அடிமிசை - (அங்கதனது) பாதங்களில், வீழ்ந்தனன் - விழுந்து (ததி

முகன்) நமஸ்கரித்தான்; வீழ - (அங்ஙனம் அவன்) விழுந்தவளவில், வாலி சேய் - அங்கதன், தாழ்ந்து - குனிந்து, கை பற்றி - அவன் கையைப்பிடித்து எடுத்து, மெய் தழீஇக்கொண்டு-அவனுடம்பை அணைத்துக்கொண்டு,'உன்னை யான் சூழ்ந்தது பொறுக்க என்று - உனக்கு நான் செய்த குற்றத்தைப் பொறுப்பாயாக' என்று, முதன்மை சொல்லினான் - முக்கியமான உபசார வார்த்தையைச் சொன்னான்; (எ - று.)

போழ்ந்தால் என்னும் வினையெச்சம், போழ்ந்து எனத் திரிந்தது.
பி - ம்:—[1]உம்மை [2]முதன்மை. (௫௦)

௫௧.—அனைவரும் அநுமானை முந்துற இராமன்பக்கல் அனுப்புதல்.

யாமுதற் குறித்தநா [1]ளிறந்த தெண்ணியே
[2]பேமுறத் துயர்துடைத் தளித்த பெற்றிபோல்
தாமரைக் கண்ணவன் றுயரந் தள்ளநீர்
போமெனத் தொழுதுமுன் னனுமன் போயினான்.

(இ - ள்.) 'யாம - நாமெல்லோரும், முதல் குறித்த நாள் இறத்தல் எண்ணி-முன்னே (சுக்கிரீவன்) தவணையிட்டு அனுப்பிய நாளெல்லாம் கழிந்துபோதலை நினைத்து, பேம உற - (இனி நமக்கு மரணம் நேருமே யென்று) அச்சமடைய, துயர் - அவ்வருத்தத்தை, துடைத்து - (இலங்கைக்குப்போய்ச் சீதையைக் கண்டு வந்ததனால்) போக்கி, அளித்த - (எங்களைக்) காத்த, பெற்றிபோல்-தன்மைபோல,—தாமரை கண்ணவன் துயரம் தள்ள-செந்தாமரைமலர்போலுந் திருக்கண்களை யுடையவனான ஸ்ரீராமனது துன்பத்தைப் போக்கும்பொருட்டு, நீர்—,போம - (முன்னே) செல்லும்' என - என்று (அங்கதன் அநுமானை நோக்கிச்) சொல்ல,—அநுமன் - அநுமான், தொழுது - (அவனை) வணங்கி, முன் போயினான் - முன்னே சென்றான்.

ஏம் - ஏமம் என்பதன் விகாரம், நீர் போம்-உயர்வுப்பன்மை. பி - ம்—[1]இற்றல். [2]ஏமுறத்துயர் துடைத்தளித்த வேற்றம்போல். (௫௧)

௫௨.—வெயில்தணியுமளவிலே வாநரரனைவரும் சுக்கிரீவனிருக்கிற விடத்தை நோக்கிச் செல்லுதல்.

வன்றிறற் குரிசிலு முனிவு மாறினான்
வென்றிகொள் கதிருந்தன் வெம்மை [1]யாறினா
னென்றுகொண் டியாவரு மெழுந்து போதலே
நன்றெனவேகினார் நவைக்க ணீங்கினார்.

(இ - ள்.) 'வல் திறல் குரிசிலும் - மிக்கவலிமையையுடைய சுக்கிரீவ மகாராஜனும், முனிவு மாறினான் - (தான்குறித்ததவணை கடந்தோமென்பது பற்றியும் மதுவனமழித்தோ மென்பதுபற்றியும் நம்மீது கொள்ளக்கடவதான) கோபம் இலனாயினான்; வென்றி கொள் கதிரும் தன் வெம்மை ஆறினான்-வெற்றியைக்கொண்ட கிரணங்களையுடைய சூரியனும் தனது வெப்பந் தணிந்தான்', என்று கொண்டு - என்பதை அறிந்து, எழுந்து போதலே நன்று என - '(இனி நாம இராமனுள்ள விடத்துக்குப்) புறப்பட்டுச் செல்வதே நல்லது' என்று எண்ணி, நவைக்கண் நீங்கினார் யாவரும் - குற்றத்தி

னின்று நீங்கியவர்களான (குற்றமற்றவர்களான வானரர்க ளெல்லாரும், ஏகினா - சென்றார்கள்; (எ - று.)

தம்பக்கல் சுக்கிரீவன் கோபங்கொண்டில னென்பதைத் ததிமுகன வந்தவாறுகொண்டு அறிந்தன ரென்க. மகனான சுக்கிரீவன் கோபந்தணி தலும், தந்தையான சூரியன் வெப்பந்தணிதலும் ஒன்றுக்கு ஒன்று நிகரென்னும் கருத்துப்பட நிற்றலால், முதலிரண்டடியில் எடுத்துக்காட்டுவமை யணி தொனிக்கின்ற தென்னலாம். சுக்கிரீவன் கோபந்தணிந்ததனாலும், சூரியன் வெப்பந்தணிந்ததனாலும், இனி நாம் இனிது போய்ச் சுக்கிரீவனிடஞ் சேரலாமென்று துணிந்து அனைவரும் சென்றன ரென்க. முதலிரண்டடியிலுள்ள உம்மைகள் - ஒன்றையொன்று நோக்கி எதிரதும் இறந்ததுந் தழுவிய எச்சமாம். நவைக்கண - உருபு மயக்கம். சூரியகிரணத்துக்கு வெற்றி-மற்றையிருசுடர்களாகிய சந்திர அக்கினியரது ஒளியினும் மேம்பட்டிருத்தலும், இருட்டிரளை எளிதில் அழித்தலும். பி - ம்:—[1]நீங்கினை. (ருஉ)

ருங.—இப்பால் இராமன் சுக்கிரீவனை வினவுதல்.

இப்புறத் திராமனு மிரவி சேயினை
யொப்புற [1]நோக்கிவந் துற்ற தானையர்
தப்பறக் கண்டன மென்ப ரோதகா
தப்புறத் தென்பரோ வறைதி யாலென்றான்.

(இ - ள்.) இ புறத்து - இவ்விடத்தில், இராமனும்—, இரவி சேயினை - சூரியகுமாரனான சுக்கிரீவனை, ஒப்பு உற நோக்கி - தகுதிபொருந்தப் பார்த்து, 'வந்து உற்ற தானையர் - (மதுவனத்தில) வந்து கூடியுள்ள சேனைவீரர்கள், தப்பு அற கண்டனம என்பரோ - தவறுமற் (சீதையைப்) பார்த்தோமென்று சொல்வார்களோ? தகாது - அங்ஙனந் தகுதியாகக் கூறாமல், அ புறத்து என்பரோ - (இவ்வுலகத்திலில்லை) இதற்கு அப்பாலுள்ள உலகத்தில் இருத்தல் கூடுமென்று சொல்வார்களோ? அறைதி - சொல்வாய்', என்றான் - என்று வினவினான்; (எ - று.)

சீதையைக் கண்டுதான் வானரர்கள் வந்திருக்கவேணுமென்று சுக்கிரீவன் ஊகித்துச்சொல்லவும், 'சீதையைக் கண்டுவந்திருந்தாலும், அச்சீதை கற்புநெறி தவறாமலிருக்கின்றா ளென்றசொல் வருமோ? வராதோ?' என்று இராமன் ஐயுற்று மீண்டும் சுக்கிரீவனை வினவுகின்றான். தப்பு அறக்கண்டனம் என்பரோ - தவறுமற் (சீதையைப்) பார்த்தோமென்பார்களோ? தகாது அப்புறத்து என்பரோ - (அங்ஙனந்) தகுதியாகக்கூறாமல் (இவ்வுலகத்திலில்லை இதற்கு) அப்பாலுள்ள உலகத்தில் இருக்கக்கூடுமென்பரோ?' என்று உரைகூறுதல், சிறவாது. இப்புறம்-ப்ரஸ்ரவணகிரி. பி-ம்:—[1]நெருக்கி.

ருச.—அனுமன்வரவை இராமன் நோக்குதல்.

என்புழி யனுமனு மிரவி யென்பவன்
றென்[1]புறத் துளனெனத் தெரிவ தாயினான்

பொன் பொழி தடக்கையப் பொருவில் வீரனு
மன்புறு சிந்தைய [2]னமைய நோக்கினான்.

(இ - ள்.) என்புஉழி - என்று வினவும் பொழுதில்,—அநுமனும்—, இரவி என்பவன் தென் புறதது உளன் என - சூரியனானவன் தெற்குத் திசையில்விளங்குகின்றா னென்னும்படி, தெரிவது ஆயினான் - (தென்புறத் திற்) காணப்படுபவனானான்; பொன் பொழி தட கை - (இரப்பவர்க்குப்(பொன்னை மிகுதியாகச சொரிகிற பெரிய திருககைகளையுடைய, அ பொருவு இல் வீரனும் - ஒப்பற்ற வீரனான அநத ஸ்ரீராமனும், அன்பு உறு சிந்தையன்- அன்புமிக்க மனததையுடையவனாய், அமைய நோககினான்-(அவ்வநுமானைச்) செவ்வையாகப் பாாத்தான்; (எ - று.)

பொன் பொழி தடக கை - அழகுவழிகின்ற பெரிய கை யென்றுமாம். பொரு வில் வீரன் - போாசெய்தற்குஉரிய வில்லையுடைய வீரன் என்றுங கொளளலாம. பி - ம்:—[1]புலததது. [2]மையல. (ருச)

ருரு.—அநுமான் பிராட்டியின் நிலைமையைக் குறிப்பாலுணர்த்துதல்.

எய்தின னனுமனு மெய்தி யேந்தறன்
மொய்கழ றொழுகிலன் முளரி நீங்கிய
தையலை நோக்கிய தலையன கையினன்
வையகந் தழீஇநெடி திறைஞ்சி [1]வாழ்த்தினான்.

(இ - ள்.) அநுமனும்—, எய்தினன் - வந்துசோநதான்; எய்தி - வந்து சேர்ந்து, ஏந்தல்தன் - பெருமையிற்சிறந்தவனான ஸ்ரீராமனது, மொய்கழல் - வலிய வீரககழலை யணிந்த திருவடியை, தொழுகிலன் - வணஙகாதவனாய, முளரி நீஙகிய தையலை - தாமரைமலரினின்று நீஙகிய [பூமியில அவதரிதத] இலக்குமியாகிய சீதாபிராட்டி யிருககின்ற தென்திசையை, நோககிய—, தலையன - தலையையுடையவனும, கையினன் - (தலைமேறகூப்பிய) கைகளை யுடையவனுமாய், வையகம தழீஇ - பூமியில் விழுந்து, நெடிது இறைஞ்சி - நீட்சியாக [ஸாஷ்டாஙகமாக] நமஸ்கரித்து, வாழ்த்தினான் - வாழ்த்துக் கூறினான்; (எ - று.)

இஙஙனம் சீதையை வணஙகியது - அவள் குறறமில்லாது இலஙகையில் வாழ்ந்திருக்கின்றாளென று வெளிப்படையாக வாயினாறசொல்லித தெரிவித் தற்கு முனனமே குறிப்பினாலுணர்த்துதல சிறபபெனக கருதி யென்க. முளரி நீஙகியதையல் - தனக்கு உறைவிடமான செந்தாமரைமலரை விட்டு மிதிலா நகரததில் திருவவதரிதத திருமகள; முளரிநீஙகிய தையலை நோககிய தலையன் கையினன் வையகந்தழீஇ நெடிதிறைஞ்சி-பிராட்டியிருக்கிற தென்திசையை நோக்கித தணடன் சமர்ப்பிதது என்றபடி. முளரி நீஙகிய தையல் என்ப தறகு - நெருப்புதன்னைச சுடாது நீஙகுவதறகுககாரணமான தைய லென்று பொருளுரையபினுமாம. அநுமான்வாலில் இராவணனது பணியாளா தீப் பறற வைததபோது சீதாபிராட்டி தன்கறபின்மகிமையால் அநுமானுககுத் தீசசுடாதுகுளிர்ந்திருககுமாறு செயததனால், இவ்வாறு கூறியதெனக.

மூளரி - நெருப்பு. மொய் கழல் - (தன்னைச்சரணமடைந்தவர்களது அரு வினையனைத்தையு மழிக்கும்) வலிமையுடைய திருவடி யெனினுமாம். (தாமரைமலரோவென்று வண்டுகள்) மொய்க்கப்பெற்ற திருவடியென்றுங் கொள்ளலாம்; மொய் - பெருமையுமாம். இனி, 'ஏந்தல் தன் மொய்கழல் தொழுகிலன்' என்பதற்கு - தங்களரசனான சுக்கிரீவனது பாதங்களை வணங் காதவனுயென்றும் உரைப்பர். ஏந்தல் - ஆண்பாற்சிறப்புப்பெயர். பி - ம்:— [1]வைகினன். (ருரு)

ருசு.—நிகழ்ந்தசெய்தியை இராமபிரான் குறிப்பாலுணர்தல்.

திண்டிற லவன்செய றெரிய நோக்கினன்
[1]வண்டற லோதியும் வலியண் மற்றிவன்
கண்டது முண்டவள் கற்பு நன்றெனக்
கொண்டனன் குறிபபினு லுணருங் கொள்கையான்.

(இ - ள்.) குறிபபினல் உணரும் கொள்கையான் - (முகம்முதலிய அவயவங்களின்) குறிப்பைக்கொண்டு (நடந்ததை) அறியுந்திறத்தையுடையவ னை ஸ்ரீராமன், திண் திறல் அவன் செயல - மிக்கவலிமையையுடைய அவ் வனுமானது செய்கையை, தெரிய நோக்கினன் - நன்றாகப் பார்த்து, 'வண்டு அறல் ஓதியும் - வண்டுகளையும கருமணலையுமொத்த கூந்தலையுடையவளான ஜானகியும், வலியள் - க்ஷேமமாயிருக்கிறாள்; இவன் கண்டதும் உண்டு - இவ் வனுமான் (அவளைப்) பார்த்ததும உண்டு; அவள் கற்பும் நன்று - அவளது கற்புநிலைமையும கலங்காநிலைமையுடையது', என - என்று, கொண்டனன் - தெரிந்துகொண்டான; (எ - று.)—மற்று - அசை.

"இங்கிதஜ்ஞாஸ்துகோஸலாः [குறிப்பறிதலிற சிறந்தவர் கோசலதேசத் தார]"என்றபடி இராமபிரான் நுணணிதிற் குறிப்புணர்பவனெனக. பி-ம்:— [1]வணடுறை, வணடியல். (ருசு)

ருஎ.—அப்பொழுது இராமபிரான் கொண்ட உவகை

ஆங்கவன் செய்கையை யளவை யாமெனு
வோங்கிய [1]வுணாவினுல் விளைந்த துன்னினுன்
[2]வீங்கினன் றோள்புனல் கணகள் விமமின
னீங்கிய தருந்துயா காத [3]னீண்டதே.

(இ - ள்.) (ஸ்ரீராமன்),—ஆங்கு அவன் செய்கையை - அப்பொழுது நிகழ்ந்த அவ்வநுமானது செய்கையையே, அளவை ஆம் எனு - அளவு கரு வியாமென்றுகொண்டு, ஓங்கிய உணாவினல் - சிறநத [குறிப்பறியவல்ல] (தனது) அறிவினல், விளைநதது உன்னினன் - நடந்த செய்தியை அறிந்த வனய், தோளவீங்கினன் - (மகிழ்ச்சியால்) தோள்கள் பூரிததான; கணகள் புனல விமமினன - கணகள் நீர் பெருகப்பெறறான்; அருந் துயா - (அவனது நீங்குதறகு) அருமையான துன்பம, நீங்கியது - நீங்கிப்போய்விட்டது; காதல் - (சீதையினிடதது) அனபு, நீணடது - அதிகப்பட்டது; (எ - று.)

இராமன் தோள்வீங்கியதும் கண்கள் புனல்விம்மியதும் தன்மனைவி கற்புடன் இனிதுவாழ்ந்திருத்தலை யுணர்ந்த உவகைமேலீட்டினா லாகும். இனி, கண்கள் புலன்விம்மியது - அத்தகையாளைப் பிரிந்திருக்கும் வருத்தத்தினு லெனினுமாம். அளவை - ஒருபொருளின் உண்மையை அளவிட்டு அறியக்கருவியாவது; அள - பகுதி, ஐ - கருவிப்பொருள்விகுதி: பிரத்யக்ஷம் அநுமானம் முதலிய பிரமாணங்களை யுணர்த்தும்: இங்கு, அநுமானம் விளைந்ததை உன்னுதற்கு, முளரிநீங்கிய தையலைநோக்கிய கையினனுதலையன்றி வையகநோக்கி நெடிதிறைஞ்சி வாழ்த்திய அவன்செய்கையே கருவியாயிற்று; உன்னுதல் - நுட்பமாக ஊகித்தறிதல், உய்த்துணாதல். இராமன் தோள் வீங்கினன், கண்கள் புனல் விம்மினன் என்ற முடிபுக்கள் - திணைவழுவமைதிகள். பி - ம்:—[1]விளையினுன். [2]வீங்கினதோள் புனல்மலாக் கணவிம்மின். [3]நீண்டதால (௫எ)

௫அ.—அநுமான் தான் சீதையைக்கண்ட செய்தியைத் தொகுத்துக் கூறுதல்.

கண்டனென் கற்பினுக் கணியைக் கண்களாற்
றெண்டிரை யலைகட லிலங்கைத் தென்னக
ரண்டநா யகவினித் துறத்தி யையமும்
பண்டுள துயருமென் றனுமன் [1]பன்னுவான்.

இருபத்துநான்கு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள். (அநுமன்—, (இராமனைநோக்கி), 'அண்டா நாயக - தேவர்கட்குத் தலைவனே! தெள் திரை அலை கடல் இலங்கை தென்நகர - தெளிவான அலைகளை யலைக்கின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட இலங்கை யென்கிற தெறகிலுள்ளநகரத்தில், கற்பினுக்கு அணியை - பதிவிரதா தருமத்துக்கு ஆபரணம்போல் அழகுசெய்பவளான பிராட்டியை [பிராட்டி கறபிலவழுவாதுநிற்கின்ற ளெனபதை யென்றபடி], கண்களால் - (அவனது) கணகளால், கணடனன் - அறிந்தேன்: இனி-இனிமேல், ஐயமும்-(பிராட்டி கற்புடையளோ? இலளோ? என்னுஞ்) சந்தேகத்தையும், பணடு உள துயரும் - (அதுபற்றி) முன்னேதொடங்கியுள்ள துன்பத்தையும், துறத்தி - நீங்குவையாக,' என்று - என்றுசொல்லி,—பன்னுவான் - (மற்றுஞ்) சொல்பவனுன்; (எ-று.)—அதனை, அடுத்த இருபத்துமூன்று கவிகளிற காண்க.

'பிராட்டியை' என்று முதலிற் கூறினால அவளதுநிலைமை என்னையிற் றென்றுகூறுவனே வென்னுஞ் சங்கையினுல் இராமனுக்கு மிக்க துன்பமுளதாகக்கூடு மெனக்கருதி, 'கணடனன்' என முதலிற் கூறினன் அநுமான்; ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணத்தில "த்ருஷ்டா ஸீதா" என வருதலுங் காண்க. 'கணடனன்' என்றதை யடுத்து 'கற்பினுக்கணி' என்று கூறிய தன் காரணம் தானே விளங்கும்; அவள் கற்பிற் சிறவாதிருப்பின், அவளைக் கண்டது பயன்படாமை யுணர்க. 'கற்பினுக்கு அணி' என்பதற்குக் கருத்து - பிராட்டி ஒருத்தி உள்ளானதனுலேயே பாதிவிரத்தியம் உலகத்திற் சிறந்து விளங்கிற்று என்பது. கற்பினுக்கணியைக் கண்களாற்கணடேன் என்றது-

அந்தச் சீதாபிராட்டி உன்னைப்பிரிந்து சிறைப்பட்டிருக்கின்ற அமயத்துக் கண்களினின்று நீரைத் தாரைதாரையாகப் பெருக்கிக் கொண்டிருப்பதனால், அவள் கற்பினுக்கணியாவ ளென்பதை யுணர்ந்தே னென்றவாறு: கற்புநிலை கெட்டிருப்பின் துயரக்குக் காரணமில்லை யாதலால், இவ்வாறு கூறியது. "கலங்குதெண் டிரையிற்றூய கண்ணினீர்க்கடலிற் கண்டேன்" என மேல் வருவதும், "அழுவதலலதயலொன்று செய்குவதறியாள்" என்றதுங் காண்க. இனி, கண்களால் - (எனது) கண்களால் என வுரைத்து, 'கண்களால்' என வேண்டாது கூறியது கண்டமையின் துணிவை விளக்குதற்கு என்பாருமுளர். பி - ம்:—[1]பன்னினேன். (௫௮)

வேறு.

௫௯.—இதுமுதல் இருபத்திமூன்றுகவிகள் - அதனை வகுத்துக்கூறல்.

உன்பெருந் தேவி யென்னு முரிமைக்கு முன்னைப்பெற்ற
மன்பெரு மருகி யென்னும் வாய்மைக்கு மிதிலை மன்னன்
றன்பெருந் தனையை யென்னுந் [1]தகைமைக்குந் தலைமை சான்றா
ளென்பெருந் தெய்வ மையா [2]வின்னமுங் கேட்டி யென்பான்.

(இ - ள்.) ஐயா - ஸ்வாமி!—என் பெருந் தெய்வம் - எனது சிறந்த தெய்வமாகிய பிராட்டி,—உன் பெருந் தேவி என்னும் உரிமைக்கும்-உனது சிறந்த மனைவி என்கிற தகுதிக்கும், உன்னை பெற்ற மன் பெரு மருகி என்னும் வாய்மைக்கும் - உன்னைப்பெற்ற தசரத சக்கரவர்த்தியினது சிறந்த மருமகள் என்கிற வார்த்தைக்கும், மிதிலை மன்னன் தன் பெருந் தனையை என்னும் தகைமைக்கும் - மிதிலாநகரத்தரசனாகிய ஜநகமகாராஜனது சிறந்த பெண் என்னுந் தன்மைக்கும் ஏற்ப, தலைமை சான்றாள் - சிறப்பு அமைந்துள்ளாள்; இன்னமும் கேட்டி - இன்னமும் (நான் சொல்வதைக்) கேட்பாயாக, என்பான் - என்று (பின்னும் அநுமான்) கூறுவான்; (எ - று.)

ஜாநகி தான் பிறந்த குலத்துக்கும், புக்ககுலத்துக்கும், கணவனது தகுதிக்கும் ஏற்பச் சிறந்தவொழுக்கமுடையளா யிருக்கின்றன ளென்பதாம். தசரதன் சக்கரவர்த்தியாய் அறந்திறம்பாதவ னென்பதும், ஜநகமகாராசன் வைதிகாசாரமுறைமைசிறந்த பரம்பரையின னென்பதும், இராமபிரான் புருஷோத்தம னென்பதும்-பிரசித்தம். உரிமை-உரியபொருளென்றும், தலைமை சான்றாள்-தலைமையுளதாதற்கு ஏற்பச் சால்புடையாளென்றும் கூறினுமாம். 'என்பெருந்தெய்வம்'என்பதை இராமனைநோக்கிய விளியெனக்கொண்டால், 'பிராட்டி' என்ற எழுவாய் வருவிக்கவேண்டும். மருகி - மருக னென்பதன் பெண்பால். தனையை - தநயா என்ற வடசொல்லின்விகாரம். மிதியென்ற அரசனால் அமைக்கப்பட்ட நகரமாதலின், 'மிதிலா'என்றுபெயர்: அது ஆவீறு ஐயாயிற்று. பி - ம் —[1]தன்மைக்குந்தகைமைசான்ற. [2]என்னினும் (௫௯)

௬௦. பொன்னலதிலலைப் பொன்னை [1]யொப்பெனப் பொறையினின்
டன்னலதிலலைத் தன்னை யொப்பெனத் தனக்குவந்த
நின்னலதிலலை நின்னை யொப்பென நினக்கு நேர்ந்தா
ளென்னலதில்லையென்னை யொப்பென வெனக்கு மீந்தாள். [ற

(இ - ள்.) பொன்னை ஒப்பு - பொன்னை யொத்திருக்கும்பொருள், பொன் அலது இல்லை - பொன்னையல்லது வேறில்லை: என - அதுபோல, தனை ஒப்பு - தன்னை ஒத்திருப்பவள், தன் அலது இல்லை - தன்னையே யல்லது வேறொருத்தியில்லை, என - என்று (யாவருஞ்) சொல்லும்படி, (பிராட்டி), பொறையில் நின்றாள் - பொறுமைகுணத்தில் நிலைநின்றாள்; தனக்குவந்த நின் அலது - தனக்கு(க் கொழுநனாக) வாய்த்த உன்னையே யல்லாமல், நின்னை ஒபபு - உன்னை ஒத்திருப்பவா, இல்லை - வேறெவருமில்லை, என - என்கிற கீர்த்தியை, நினக்கு நோந்தாள - உனக்குக் கொடுத்தாள்; என்னை ஒப்பு - என்னையொப்பவன, என் அலது இல்லை - என்னையேயல்லது வேறெவனுமில்லை, என-என்கிற பெருமையை, எனக்கும் ஈந்தாள - எனக்கும அனுககிரகித்தாள; (எ - று)

பிராட்டி தனது பொறுமைகுணத்தால் தன்னை யொப்பாரும் மிக்காருமிலராமபடி சிறப்புற்று நின்றன ளென்பது, முதலிரணடடியின் கருதது. "புகழ்புரிந்தில்லிலோர்க்கில்லை யிகழ்வார்முன், னேறுபோற பீடு நடை" எனப வாதலால், மனைவியின் கறபொழுககம் கணவனது மிக்க சிறபபுககுக காரணமென்பது விளஙகுதலின், 'தனககு வந்தநின்னலதில்லை நின்னையொப்பென நினககுநேர்ந்தாள்' என்றா. தான் தூதுபோய்வந்த செயல் பயன்பட்டுத் தனக்குப் பெருமையை யளிததற்குக காரணமாகுமாறு அவள் நிறைகாத்து நின்றன ளென்பதை, ஈற்றடியில் விளக்கினா. தனக்கு உவந்த என்று எடுதது - தனக்குப் பிரியமான என்று பொருள்கொள்ளலுமாம். பி - ம்:— [1]ஒப்பண.　(கூ௦)

கூக. உன்குல முன்ன தாக்கி யுயர்புகழ்க் கொருத்தி யாய
தன்குலந் தன்ன தாக்கித் தன்னை[1]யித் தனிமை செய்தான்
வன்குலங் கூற்றுக கீந்தவ் வானவா குலத்தை வாழ்வித்
தென்குல மெனக்குத் தந்தா ளென்னினிச் செய்வ[2]தெம்மோய்.

(இ - ள்.) எம் மோய் - எமதுதாயாகிய பிராட்டி, உன் குலம் உன்னது ஆககி-உனது குலத்தை உனக்கு உரியதாகசசெய்து, உயா புகழ்க்கு ஒருததி ஆய தன் குலம் தன்னது ஆககி - சிறந்த கீரததியில் (தன்னையொப்பவரில்லாமல்) ஒருததியேயாய்நின்ற தான பிறந்த குலததைத தனக்கு உரியதாக்கிக் கொணடு, தனனை இ தனிமை செய்தான் வல் குலம் கூற்றுக்கு ஈந்து - தனனை உன்னைவிட்டுப்பிரிந்து தனிததிருககும்படி செய்தவனான இராவணனது வலிய குலத்தை யமனுககுககொடுதது, அ வானவா குலத்தை வாழ்வித்து - அத்தேவாகளது குலததை வாழசசெய்து, என் குலம் எனககு தந்தாள - எனது குலபபெருமையை எனக்குககொடுததாள்; இனி என் செய்வது - இன்னும் அவள யாது செய்யததககதுஉளது? [ஒன்றுமில்லை]; (எ-று.)

பிராட்டி தனதுகறபுநிலை கலஙகாத தன்மையினால் தன்குலததுககும் உன்குலத்துககும் ஒப்புயாவில்லாத சிறப்பை யுண்டாக்கி, ராவணனதிராக்ஷசாகளை யழிப்பவளாய்த் தேவர்கூட்டத்துககு வாழ்வளித்து, தன்னைத்தேடிவந்த

எனக்கும் பெருமையைக் கொடுத்தன ளென்பதாம். உன்குலம உன்னதாக்கி யென்றது - இதற்குமுன் இராமனுன நீ பிறந்தகுலம் 'சூரியகுலம் மநுகுலம் ககுத்ஸ்தகுலம் இரகுகுலம்' என முன்னோர் பேரிட்டு வழங்குவாதாயிறறு· கற்பினுககு அணியைப் பெற்றதனுல், இனி உன்பேரிட்டு 'ராமகுலம் ராகவ குலம' என இவ்வாறு வழங்குமாறு செய்வித்தா ளென்றபடி. தன்குலம், இதற்கு முன் 'ஜநககுலம்' என்றுவழஙகப்பட்டுவந்தது. ஜாநகிகுலம என்று அககுலததை இவள்பெயரிட்டுசசொல்லுமபடி செய்தா ளென்பது 'தன்குலந் தன்னதாககி' எனபதன்பொருள். என்குலம் என்றது - வானாகுலம் அதனை எனக்குததந்தாளென்றது - அக்குலததுப்பிராணிகளையெல்லாம் அநு மானென்றுவழஙகுமாறு செயதாளெனபது, கருதது: குரஙகுகள் அநுமா னென்று இப்போதும் வழஙகப்படுதல் காணக. தன்னை இததனிமை செய் தான - தனனை இராமனைவிட்டுப்பிரித்து எடுத்துவந்து தனியே நெடுநாள சிறைவைததவனது. வன்குலம் - அரக்கர்குலம், கூற்றுககு ஈதல்-அழிததல் அவ்வானவா-இராவணனுல் வெல்லப்பட்டு, ஓடுஙகிக்கிடந்த தேவர்களெனக. குலம - கூட்டம. இனி, உன குலம் உன்னதாககி - உனது குடிப்பிறப்புககு ஏறற சிறப்பை உன்னையடையசசெயது எனறும், தன்குலந் தன்னதாக்கி - தனது குடிபபிறப்புககு ஏறற சிறப்பைத தானே பெற்று என்றும், 'என் குலம எனககுததந்தாள' என்றது - வாயுகுமாரனுன யான் எனதுதந்தை போலவே பெருமையடைதற்கு ஏதுவாயினறவ ளென்றும் உரைப்பாரு முளர். இவ்வுரைககு உலகததுத தனகுடிபபிறபபொன்றை மேம்படுததுவதே ஒருவாககு அரிது: இவளோ தான் பிறந்த இடததின குடிப்பிறப்பையும புகுந்த இடததின் குடிபபிறபபையும் தேவர்கள்பிறப்பையும் என்குடிப்பிறப் பையும் ஓஙகச செய்தன ளென்பார், இவ்வாறு கூறினு ரென்க. குலம் - இனம என்று கொணடு, பிராட்டியை நாடிததருவோ மென்ற வார்ததை பொய்க்காமையால் எனது இனத்தவரான வாநரரனைவரும் உயிர்பெற்று வாழுமாறு செய்தன ளென்றலுமொன்று. பி - ம்.—[1]இததனகை. [2]அம்மா.

கூஉ. விறபெருந தடந்தோள் வீர [1]வீங்குநீ ரிலங்கை வெற்பி
னற்பெருந் [2]தவத்த ளாய நங்கையைக் கண்டே னல்லே [ந்
னிற்பிறப் பென்ப தொன்று மிரும்பொறை யென்ப தொன்று
கறபெனும் [4]பெயர தொன்றுங் களிநடம் புரியக் கண்டேன்.

(இ - ள்.) வில் பெருந் தட தோள் வீர - வில்லையேந்திய பெரிய நீணடகைகையையுடைய வீரனே.—வெறபு - திரிகூடமலையின்மேலுளள, வீஙகு நீா இலஙகையில் - மிககநீரினுல் [கடலினுல்] சூழப்பட்டுள்ள லங காபுரியில், நல்பெருந் தவததள ஆய - நல்ல பெரிய கறபொழுக்கமாகிய தவததை யுடையவளான, நஙகையை - பிராட்டியை, கண்டேன் அல லேன் - பார்ததிலேன் (யான்); (பின்னை எதனைக் கணடேன் என்றால்),— இல் பிறப்பு என்பது ஒன்றும - உயாகுடியிறபிறதத லென்பதொரு

குணமும், இரும் பொறை என்பது ஒன்றும் - சிறந்த பொறுமை யென்ப தொரு குணமும், கற்பு எனும் பெயரது ஒன்றும - பதிவிரதாதருமமென்னும் பெயரையுடையதொரு குணமும், (ஒருங்குகூடி), களி நடம் புரிய - களிப்போடு கூத்தாடுதலைசெய்ய, கண்டேன் - பார்த்தேன்; (எ - று.)

சீதை ஒருபெண்ணரசியாகவுள்ளா ளென்பது மாத்திர மன்று: உயர் குடிப்பிறப்பு பொறுமை கற்புநிலை என்றவற்றின்சொரூபமாயுமுள்ளா ளென்பது கருத்து. பண்பாகிய இற்பிறப்புமுதலியவற்றை விலக்காது உடன்பட்டு அவற்றிற்கு இடமான பண்பியாகிய பிராட்டியை விலக்கியதனால், வெளிப்படையாக மறுத்த பொருள்விலக்கணி: இது வடமொழியில், தர்ம்யாக்ஷேபாலங்கார மெனப்படும். பிராட்டியைக் காணக் கருதுமிடத்து இற்பிறப்பு முதலியனவே முற்பட்டுத் தோன்றுகின்றன வென்க. பிராட்டியினிடமுள்ள இற்பிறப்பு முதலிய குணங்களின் சிறப்பைத தெரிவித்தல், இவ்வாறு கூறியதன் பயனும். இறபிறப்புமுதலியன பிறவிடங்களினும் இங்குச சிறந்திருத்தல் தோன்ற, 'களிநடம்புரிய' எனப்பட்டது. பிராட்டிக்குத் தவம் - உன்னை மணந்துகொள்ளுமாறு செய்தநோன்பு: பெருந்தவம் - காட்டிற் பிரிந்த நிலையிலும் உன்மனத்திலிருக்க நோற்றது. ஆகவே, நற்பெருந்தவத்தள என்றது - உன்னை மணந்து காட்டிற்கு உன்னுடன்வந்து பிரிந்தநிலையிலும் உன்மனத்தால் நினைந்திருக்குமாறு உள்ளவ ளென்றபடி. இலங்கை வெற்பில் எனனுமிடதது உருபு பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. பி - ம்:— [1]விலங்கு. [2]தவத்துள். [3]கற்பது. (கூஉ)

கூ௩. கண்ணினு முளைநீ தையல் கருத்தினு முளைநீ வாயி
னெண்ணினு முளைநீ கொங்கை யிணைக்குவை தன்னி [1]னோவா
தண்ணல்வெங் காம னெய்த [2]வலரம்பு தொளைத்த வாறுப்
புண்ணினு முளைநீ நின்னைப் [3]பிரிந்தமை பொருந்திற் றாமோ.

(இ - ள்.) நீ—, தையல் - பிராட்டியினது, கண்ணினும்-கண்களிலும, உளை - (எப்பொழுதும்) இருக்கின்றாய்; கருத்தினும்-மனத்திலும், நீ உளை—; வாயின் எண்ணினும் - வாயினெல்லையிலும், நீ உளை—; கொங்கை இணை குவைதன்னின் - இரண்டு தனங்களின் முகட்டிலும், ஓவாது - இடைவிடாமல், அணணல் வெம் காமன் எய்த - பெருமையையுங கொடுமையையுமுடைய மன்மதன் பிரயோகித்த, அலர் அம்பு புஷ்பபாணங்கள், தொளைத்த - தைத்து ஊடுருவியதனாலுண்டான, ஆறு - ஆறுத, புணணினும் - புணகளிலும், நீ உளை—; (இங்ஙனமிருக்க), நின்னை பிரிந்தமை-உன்னைப் (பிராட்டி) பிரிந்தனளென்பது, பொருந்திற்று ஆமோ - பொருந்தியவார்த்தையாகுமோ? [ஆகாது என்றபடி]; (எ - று.)

பிராட்டி எப்பொழுதும் மனம் மொழி மெய் என்னும் மூன்றுகரணங்களாலும் உன்னைச சிறிதும் பிரியாதிருக்கின்றாளென்பது, கருத்து. அவள கண்களில் இராமபிரா னுளனாதல், உருவெளிததோற்றத்தால். அவள் எப்பொழுதும் இராமநாமோச்சாரணஞ் செய்துகொண்டிருத்தலால, 'வாயினு

மூளை, என்றார். கொங்கையிணைக்குவைதன்னின் புண்ணின் உளை' என்றது - அவள் பாவனையினால் இராமனைத் தழுவுதலுடையா ளென்பது பற்றி. இராமனாகிய ஒருபொருளைப் பலவிடங்களி லிருப்பதாகச் சொன்னது சிறப்புநிலையணி: இதனை, வடநூலார் விசேஷாலங்கார மென்பர். இங் காரணத்தைக்கொண்டு ராமவிரஹத்தை விலக்கியது, காரணவிலக்கணி. எண - எல்லை. கருத்தின எண்ணினும் எனப்பிரித்துக் கூட்டுதலுமாம். தொளைத்த புண் - பெயரெச்சம் காரணப்பொருளது; உளை - முன்னிலையொருமைக் குறிப்புமுற்று. பி - ம்:—[1]ஒவ்வாது. [2]அயில். [3]பிரிந்தன. (௩௩)

௩௪. வேலையு ளிலங்கை யென்னும் விரிநக ரொருசார் விண்டோய்
காலையு மாலை தானு மில்லதோர் கனகக் கற்பச்
சோலை [1]யங் கதனி னும்பி புல்லினாற் றொடுத்த தூய
சாலையி னிருந்தா ளைய தவஞ்செய்த தவமாந் தையல்.

(இ - ள்.) ஐய - ஸ்வாமி! தவம் செய்த தவம் ஆம் தையல் - தவம் தான் செய்ததொரு தவத்தின் வடிவமாகிய பிராட்டி,—வேலையுள் - கடலினிடையில், இலங்கை என்னும் விரி நகர் - லங்கை யென்னும் பெரியபட்டணத்தின், ஒருசார் - ஒருபுறத்திலே,— விண் தோய் - ஆகாயத்தை யளாவி வளர்ந்த, காலையும் மாலை தானும் இல்லது - (சூரியகிரணங்கள் நுழைதல் செய்தறியாமையால்) உதயகாலமும் அஸ்தமனகாலமுந் தெரியாதிருப்பதாகிய, ஓர் - ஒரு, கனகம் கற்பம் - பொன்மயமான கல்பக விருக்ஷங்களையுடைய, சோலை அங்கு அதனின் - பூஞ்சோலையினிடத்தில்,—நும்பி புல்லினால் தொடுத்த தூய சாலையின் இருந்தாள் - உமது தம்பியாகிய லக்ஷ்மணன் புற்களினால் அமைத்த பரிசுத்தமான பர்ணசாலையிலே இருந்தாள்; (எ - று)

விண்டோய் சோலை என இயையும். கற்பம்=கல்பம் என்ற வடசொல்லின் விகாரம். கனகக் கற்பச்சோலை - பொன்னுலகமாகிய தேவலோகத்திலுள்ள பொன்மயமான கற்பகவிருட்சங்கள் பொருந்திய, இந்திரனதுநந்தனவன மென்னும் பூஞ்சோலைக்குச் சமமான அசோகவன மென்க: ஆகவே, 'கற்பகசோலை' என்பது - இங்கு, உவமவாகுபெயராம். இராவணன் திக்விஜயஞ்செய்த காலத்தில் தேவலோகத்திலிருந்து கற்பகவிருட்சங்களைப் பெயர்த்துக்கொணர்ந்து இச்சோலையில் வைத்தன னென்பதுபற்றி 'கனகக்கற்பச்சோலை' என்றதாகவுங் கொள்ளலாம்; முந்தினவகையில் 'காலையும் மாலைதானுமில்லது' என்பதற்குக் கருத்து - மரங்களினடர்த்தியாற் சோலை எப்பொழுதும் இருண்டுள்ள தென்பது. பிந்தினவகையில் இந்த அடைமொழி - பொன்மயமான கற்பகவிருட்சங்களி னொளிச்சிறப்பை விளக்குவதாம். அதனின் உம்பி என்றும் பிரிக்கலாம். கோதாவரிநதிதீரத்திற் பஞ்சவடியென்னுஞ் சோலையில் இலக்குமணனா லமைக்கப்பட்ட பர்ணசாலையி லிருந்த சீதையை இராவணன் அச்சாலையுடனே பெயர்த்தெடுத்துக் கொண்டுபோய் அசோகவனத்திற் சிறைவைத்தன னென்பதை யுணர்க: இதன் விவரத்தை, அடுத்த கவியிலுங் காண்க. பதிவிரதா தருமமென்னுந்

தவம் தான் செய்ததொரு தவத்தின் பயனாக வுள்ளவ ளென்பார், 'தவஞ் செய்த தவமாந்தையல்' என்றார்: கற்புநிலையை யாதரித்தலிற் சிறந்தவ ளென்பது, தோந்த கருதது. பி - ம்:—[1]அஙகண. (௬௪)

௬௫. மண்ணொடுங் கொண்டு போனான் வானுயர் கற்பி னாடன்,
புண்ணிய மேனி தீண்ட வஞ்சுவா னுலகம் பூத்த, கண்ணகன் கம
லத் தண்ணல் கருத்திலாட் டொடுதல கண்ணி, னெண்ணருங்
[1]கூறாய் மாய்தி யென்றதோர் மொழியுண் டென்பான்.

(இ - ள்.) உலகம் பூத்த - உலகஙகளைப்படைத்த, கண் அகல் கமலத்து அண்ணல் - இடமகன்ற (திருமாலின் திருநாபித) தாமரை மலரில் தோன் றிய பிரமன், (இராவணனைநோக்கி), 'கருத்து இலாள் தொடுதல் கண்ணின் - (உன்னிடம்) விருப்பமில்லாத பெண்ணை (வலியத) தொடுதல் செய்வை யானால், எண அருங கூறு ஆய்-எண்ணுதற்கு அரிய பிளப்புக்களாய் (த் தலை கள்) வெடித்து, மாய்தி - இறப்பாய,' என்றது - என்று இட்டதாகிய, ஓா மொழி - ஒரு சாபவாரததை, உண்டு - உளது; (ஆதலால், இராவணன்), வான் உயர் கற்பினாள் தன்-மிகசசிறந்த கற்புநிலையையுடையவளான பிராட் டியினது, புண்ணியம் மேனி - பரிசுததமான திருமேனியை, தீண்ட - தொடுதற்கு, அஞசுவான் - அஞ்சுபவனாய், மணணொடும் கொணடுபோனான் - (அவளிருநத) நிலத்தோடு பெயர்தது எடுததுக்கொணடுபோனான், என்பான்- என்று (அனுமான் பின்னுஞ்) சொல்வான்; (எ - று.)

முன்னொருகாலததிலே பிரமனை வந்தனஞ்செய்தற் பொருட்டு அவ னது இருப்பிடத்தைக குறித்துச் சென்றுகொணடிருந்த புஞ்சிகஸ்தலை யென் னும் அப்ஸரஸ்த்ரீயை ஆகாசமார்க்கததிலே கணணுற்ற இராவணன் அவ ளைக்காதலிதது வலியககற்பழிக்க, அங்ஙனங கலஙகின நிலையோடு பிரம னிருக்கையைச சாா்ந்த அவளை நோககிய நான்முகக்கடவுள் நிகழ்ந்ததை யுணா்ந்து கடுஙகோபஙகொணடு இராவணனைககுறித்து 'இனி நீ அயல் மாதை வலியக் கற்பழிப்பையாயின், அப்பொழுதே உன்தலை நூறுகப்பிளந்து அழிக' எனச சபிததிட்டனன் என்ற வரலாறு, இங்கு உணரத்தக்கது. பி - ம்:—[1]கூறாமியாகவை. (௬௫)

௬௬. திண்டில னென்னும் வாய்மை திசைமுகன் செய்த முட்டை
கீண்டில தனந்த னுச்சி கிழிந்தில தெழுந்து வேலை
மீண்டில சுடர்கள் யாவும் விழுந்தில வேதஞ் செய்கை
மாண்டில தென்னுந் தனமை வாய்மையா னுணாதி மன்னோ.

(இ - ள்.) தீணடிலன் எனனும் வாய்மை - (பிராட்டியை இராவணன்) தொட்டானில்லை யென்னும் வார்த்தையை,—'திசைமுகன் செயத முட்டை - நான்குமுகஙகளையுடையவனான பிரமன் படைதத அண்டகோளம், கீண் டிலது - பிளந்ததில்லை: அனந்தன் உசசி - (உலகததைத் தாங்குகின்ற) ஆதி சேஷனது தலை, கிழிந்திலது-வெடித்ததில்லை. வேலை - கடல்கள், எழுந்து மீணடில - பொஙகி மேல்வந்தனவில்லை. சுடாகள் யாவும் - (சூரியன் சநதி ரன் நக்ஷததிரஙகள் முதலிய) ஒளிகளெல்லாம, விழுந்தில கீழே விழுந்தன

வில்லை: வேதம் செய்கை மாண்டிலது - வேதமும் (அவ்வேதவிதிப்படி) செய்யுங் கருமமும் அழிந்ததில்லை', என்னும் தன்மை - என்கிற இத்தன்மைகள், வாய்மையான் - மெய்யாயிருத்தலை நோக்கி அதனால், உணர்தி - அறிவாயாக; (எ - று.)—மன், ஓ - ஈற்றசை.

இராவணன் பிராட்டியைக் கையால் தொட்டிருப்பானானால் அண்டமு கீண்டதாம், அனந்தனுச்சி கிழிந்ததாம், வேலைகள்யாவும் எழுந்து தலைமேல் வரும்; சுடர்கள்யாவும்விழுந்தனவாம, வேதமும் வைதிக கிரியையும் மாண்டனவாம் என்பதற்கு ஐயமில்லை: இவையெல்லாம் அங்ஙனம் ஆகாததனாலேயே பிராட்டியை இராவணன் தொட்டானில்லை யென்பதை ஐயந்திரிபற அறியலாம் என்று கருதது. அநந்தன் - பிரளயகாலத்திலும் அழிவில்லாமல் எப்பொழுதும் நித்தியனாயிருப்பவனென்று பொருள்படும் வடசொல்; ந அந்த என்று பிரியும். வேதம் மாணடிலது, செய்கை மாண்டிலது எனத் தனித்தனி இயைக்க. இனி, வேதம் செய்கை [ஒழுக்கம்] மாண்டிலது எனினுமாம். (கூகூ)

கூஎ. சோகத்தா ளாய நங்கை கற்பினாற் றொழுதற் கொத்த
மாகத்தார் தேவி மாரும் வான்சிறப் புற்றார் மற்றைப்
பாகத்தா ளிப்போ தீசன் மகுடத்தாள் பதுமத் தாளு
மாகத்தா ளல்லண் மாய னாயிர [1]மௌலி மேலாள்.

(இ - ள்.) சோகத்தாள் ஆய - (உன்னைப்பிரிந்ததனாலாகிய) துக்கத்தை யுடையவளான, நஙகை - பிராட்டியொருத்தி, கற்பினால - கற்புநிலைமை குன்றாதிருததலால்,—மாகத்தார தேவிமாரும - பெரிய வானத்தில் வசிப்பவர்களாகிய (இந்திரன் பிரமன் முதலிய) தேவர்களது மனைவிகளான இந்திராணி சரசுவதி முதலியோரும், இப்போது—, தொழுதற்கு ஒதத வான் சிறப்பு உற்றார-(அவரவர்) வணஙகுதற்கு எற்ற மிகக பெருமையை அடைந்தார்கள்; ஈசன் - பரமசிவனது, மற்றை பாகததாள - மற்றொருபாகமாகிய இடப்புறத்தி லுள்ளவளான உமாதேவி, மகுடததாள - (இப்பொழுது அப்பெருமானது) தலைமே லிருக்கததக்க சிறப்பையடைந்தாள்; பதுமததாளும் - செந்தாமரைமலரில் வசிபபவளான திருமகளும், மாயன ஆகததாள் அல்லள் - இனித் திருமாலின் திருமார்பில் வீற்றிருக்கத் தக்கவளல்லள், ஆயிரம் மௌலி மேலாள-(அப்பெருமானது) ஆயிரந்திருமுடிகளின்மேலும இருக்கத்தக்கவளானாள்; (எ - று.)

ஓரினத்தாரில் ஒருவரது நன்மைதீமைகளினால் அவ்வினத்தவர்க்கெல்லாம பெருமைசிறுமைகளுணடாதல், இயல்பு; அஙஙனம, மகளிருட் சீதாபிராட்டியின் கற்புநிலையினால இந்திராணி முதலிய மாதர்களனைவரும் சிறப்படைந்தன ரென்பார், 'நஙகைகற்பினால் தேவிமாரும வான் சிறப்புற்றா, பாகத்தாள், மகுடத்தாள், பதுமததாள, மௌலிமேலாள்' என்றார். 'ஈசன் மகுடததாளு,' 'மாயனாயிரமௌலிமேலாள்' என்பவற்றின் கருத்து - அவரவர் தலைமேற்கொண்டு கொண்டாடத் தகக சிறப்

பையுற்றன ரென்பது. 'நமைகைகற்பினல்' என்றதை எல்லா வாக்கியங் களிலுங் கூட்டுக; முதநிலைத்தீவகம். இங்கு 'மகுடம' என்பது - தானி யாகுபெயராய், சிரசை யுணாததிற்று. மாகம் - மஹாகம் என்னும் வட மொழியின விகாரம்; பெருவானம் என்று பொருள. அர்த்தநாரீசுவர மூர்த் தததிலே சிவபிரானது பாகம் வலப்புற மாதலால், இடப்புறம் 'மற்றைப் பாகம' எனப்பட்டது. 'ஆயிரமௌலி' என்றது - விராட்ஸவ ரூபததின் நிலைமையைக கருதி. பி - ம்:—[1]மௌலியாளால். (கஎ)

சுஅ இலங்கையை முழுது நாடி யிராவண னிருக்கை யெய் திப், பொலங்குழை யவரை யெலலாம் [1]பொதுவுற நோக்கிப் [2]போ ந்தே, னலஙகுதண சோலை புக்கே[1]னவ்வழி யணங்க னாளைக், கலஙகு தெண்டிரையிற் றாய கண்ணினீர்க் [3]கடலிற கண்டேன.

(இ - ள்.) (யான்), இலங்கையை முழுதும் நாடி - இலங்காபுரி முழுவ துந் தேடிப் பார்தது, இராவணன் இருககை எய்தி - இராவணனது இருப் பிடத்தை அடைநது, பொலம குழையவரை எல்லாம - (அஙகுஉள்ள) பொன்னலாகிய குழை யென்னுங காதணியை யுடையவாகளான மகளிரை யெல்லாம், பொதுஉற நோககி போநதேன் - பொதுவாகப் பார்ததுக் கொணடே சென்று, அலஙகு தண சோலை புக்கேன்-அசைகினற குளிர்ந்த அசோகவனத்திற பிரவேசிததேன்; அ வழி - அவ்விடததில், அணஙகு அனாளை-திருமகள்போன்றவளான சீதாதேவியை, கலஙகு தெள் திரையிற்று ஆய - அலைகின்ற தெளிந்த அலைகளையுடையதாகிய, கணணின் நீா கட லின் - கணணீராகிய கடலினலே, கணடேன்—; (எ - று.)

கறபிற்குறைபாடில ளென்பதை மூன்றுகவிகளா லுணர்ததியபின், தான் அப்பிராட்டியைக் கண்டமையை இனி உணாத்துகின்றனன் அநுமா னென்க. சீதை இராவணன் மாளிகையினுளளே யிருந்தில ளென்பது, முன்னிரண்டடியினற் போதரும்; அதனல், அவள் அவனுக்குச சிறிதும் வசப்பட்டிலளென்பதைப் பெறவைததாா. அவளைக் கணணினீர்க்கடலிற் கணடேன் எனறதனல், அவள் இராமவிரகத்தாற் சோகக்கடலில் ஆழ்ந் திருககுந் துன்பநிலையை விளக்கி, அவ்வகையால் அப்பிராட்டி கற்பிற் குறைபாடில ளென்பதைத் தான் அறிந்தமைக்குக் காரணத்தை விளக்கிய படியாம. இருக்கை - அரணமனை. அணஙகு அனள - (எமது) குலதெய் வம் போன்றவள் என்றுமாம். திரையிற்று - இன்சாரியையும 'று' விகுதி யும் பெற்றுவந்த ஒன்றன்பாற குறிப்புவினையாலணையும்பெயா. திரையின தாய எனப் பிரிதது - அலைகளோடு பரவிய எனறுமாம்; தாய—தாவிய, கட லின - கடலின் நடுவில் என்றுமாம். பி - ம்:—[1]பொதுவற. [2]போனேன். [3]கடலுட். (சுஅ)

சுகூ. அரக்கிய ரள[1]வற் றார்க [2]ளமரர்தங் குழுவு மஞ்சச்
[3]செருககினர் காப்ப நின்பா னேசமே யசசநீகக
விரககமென் றான்றுந் [4]தானே ரேநதிழை வடிவ மெய்தித்
[5]தருக்குயர் சிறையுற் றன்ன [6]தகைமைய டமிய ளம்மா.

(இ - ள்.) தமியள் - தனியளாகிய அப்பிராட்டி,—அரக்கியர் அளவு அற்றார்கள்-அளவில்லாத [மிகப் பல] ராக்ஷசிகள், அமராதம் குழுவும் அஞ்ச-தேவர்களின் கூட்டமும் அஞ்சும்படி, செருக்கினா - காவிததவாகளாய, காப்ப - காவல் செய்யாநிற்க,— நினபால் நேசமே - உன்னிடத்திலுள்ள அன்பே, அச்சம் நீக்க - தன்னுடைய அசசததைப்போகக, இரக்கம என்ற ஒன்று தான் - சிறந்த கருணை ரஸமென்கிற ஒரு குணமே, ஓர் ஏந்து இழை வடிவம் எயதி - தரித்த ஆபரணஙகளை யுடையாளொரு பெணணினுரு வத்தை யடைந்து, தருக்கு உயாசிறை உற்று அன்ன-கொடுமைமிக்க சிறைக காவலில் அகப்பட்டிருநதாற் போன்ற, தகைமையள் - தன்மையுடையவ ளாயிருக்கின்றாள்; (எ - று.)—அம்மா - ஈற்றசை; இரககககுறிப்புமாம.

குழுவும - உமமை, எதற்குமஞ்சாநெஞ்சுபடைத்ததன்மையை அறிவித தது. பி - ம்:—[1]அற்றாரும. [2]அலகையின். [3]செருக்கினல்கணடு செயயமெயக கனநீக்கசசீாதத. [4]தானே. [5]தருககிய. [6]தகையளாத, தன்மையள். (சுகூ)

௭௦. மாண்பிறந் தமைந்த கற்பின் வாணுத னின்பால் வைதத
சேண்[1]பிறந் தமைந்த காதல் [2]கண்களிற் றெவிட்டித்தீராக்
காண்[3]பிறந் தமையா னீயே கண்ணகன் ஞாலந் தன்னு
ளாண்பிறந் தமைந்த [4]செலவ [5]முண்டனை யாதி யன்றே.

(இ - ள்.) மாண பிறந்து அமைந்த - (நாணம் மடம் அசசம பயிர்ப்பு முதலிய) பெருமகுணஙகள் இயல்பிலே உணடாகிப் பொருந்தப் பெற்ற, கற்பின் - நிலைமையையுடைய, வாள்நுதல் - ஒளியுள்ள நெற்றியையுடைய வளான பிராட்டி, நின்பால் வைதத-உன்னிடம வைததுள்ள, சேண்பிறந்து அமைந்த காதல் - உயாவுளளதாயப்பொருந்திய விருப்பததை, கண்களின் - கண்களினால், தெவிட்டி தீரா - தெவிட்டிவிடாமல, காண - பார்த்தறகு, பிறந்தமையான் - (நீ) அவதரிததததனால்,—நீயே - நீ ஒருவனே, கண அகல ஞாலந்தன்னுள - இடமகன்ற நிலவுலகததில், ஆணபிறந்து அமைந்த செல் வம உணடனை ஆதி - ஆண்மகனாய்ப்பிறநது பொருந்தியதன் பயனாகிய பாக் கியத்தை அடைந்தவனாகினாய்; (எ - று.)—அன்றே - ஈற்றசை; தேற் றமுமாம்.

கற்புநிலைமையிற் கலஙகுதலில்லாத பிராட்டியினது பெருஙகாதலைக காணபெற்றதனால, நீயே புருஷோததமனாவை யெனபதாம். ["அபர மேயம்ஹி ததேதேஜஃ யஸ்யஸா ஜநகாதமஜா" எவனுக்கு அநத ஜநகரா ஜன் திருமகள் உரியளோ, அந்த ஒளி அளவிடமுடியாததன்றோ]" என்ற ஸ்ரீராமாயணமும, 'ஸ்ரீயஃ பதியே புருஷோததமனாவன்' என்று அதற் குப பெரியாாதாறபரியம அருளிசசெயதிருததல் இஙகுககருததகக கன. மாண் - மாணபு என்பதன் விகாரம். வாணுதல - அன்மொழித தொகை. காதல் காண என இயையும. காண - காண என்பதன் விகாரம; முதனிலைததொழிற பெயராககொணடு, நான்காம்வேற்று மைத்தொகை யென்னவுமாம. தெவிட்டித் தீாதல் - இவ்வளவுகணடது

போதுமென்று வெறுத்துவிடுதல். நீயே, ஏ - பிரிநிலை. மாண்பு இறந்து அமைந்த எனப்பிரித்து, மாட்சிமைக்குணங்கள் மிகவும் அமைந்த என்னவுமாம். இனி, இச்செய்யுளுக்கு - சிறப்பாக உடன்பிறந்தமைந்த கற்பையுடைய பிராட்டி தான் உன்பக்கல்வைத்துள்ள மேன்மை பொருந்திய காதல் தெவிட்டுதலால் [மிகநிறைதலால்] இடைவிடாது (பாவனையால்) நின்னைக் கண்களாற்காணுமாறு நீ பிறந்துள்ளதனால், நீயே உலகத்தில் ஆண்பாலாகப் பிறந்து அடையவேண்டிய செல்வத்தை யடைந்தனையாகின்றாய் என்று உரைகூறவும்படும். பி-ம்.—[1]பிறந்தனைய. [2]உகக்கனி ..தீரக். [3]பிறந்தமைந்த, பிறந்தமைய. [4]தன்மை. [5]கண்டிலை, உண்டிலை. (௭௦)

௭௧. அயிர்ப்பிலர் காண்பார் முன்னு மறிந்தில ரெனினு மைய
வெயிற்புனை யிலங்கை மூதூ ரிந்திரன் [1]யாக்கைக் கேற்ற
மயிற்புனை யியலி னாரு மைந்தரு நாளு[2]மாங்கே
யுயிர்ப்பொடு முயிரி னோடு மூச[3]லின் றாடு வாரும்.

(இ - ள்.) ஐய - சுவாமி!—எயில் புனை - மதில் சூழ்ந்த, இலங்கை - இலங்கையென்கிற, மூது ஊர் - பழவூராகிய, ஆங்கே - அவ்விடத்தில்,— நாளும் - நாள்தோறும், உயிர்ப்பொடும் - பெருமூச்சுடனேயும், உயிரினோடும் - குற்றுயிருடனேயும், ஊசல் நின்று ஆடுவாரும் - (வருவதும் போவதுமான) ஊஞ்சல்போல அலைந்துநிற்பவர்களாகிய, இந்திரன் யாக்கைக்கு ஏற்ற மயில் புனை இயலினாரும் - இந்திரனது உடம்பிற்குப் பொருந்திய மயிலையொத்த சாயலை யுடையவர்களான தெய்வமகளிரும், மைந்தரும் - தேவர்களும், முன்னும் அறிந்திலர் எனினும் - முன்னே (பிராட்டியை) அறியாதவர்களாயினும், அயிர்ப்பு இலர் காண்பார் - (அவளது கற்பின் நிலைமையைச்) சந்தேகமில்லாமற் கண்டறிவார்; (எ - று.)

'இந்திரன்யாக்கைக்கு ஏற்ற மயிற்புனையியலினார்' என்றது - இந்திரனது போகத்துக்குப்பொருந்திய மகளிர் என்றபடி; இனி, இதற்கு - இந்திரனது ஆயிரங்கண்களினாலும் பார்த்தற்குத் தக்க கட்டழகுடையவர் என்றுங் கருத்துக்கொள்ளலாம். உயிர்ப்பொடும் உயிரினோடும் ஊசல்நின்றாடுதல் - இராவணன் முதலிய இராக்கதர்களிழைக்கும் இடையூற்றின் மிகுதியாலென அறிக. இனி, இக்கவிக்கு - இலங்கைக்கு இந்திரனாகிய இராவணனது உடம்பைத் தழுவுதற்கு ஏற்ற அவன்மனைவிமாராகிய மகளிரும் மற்றைஇராக்கதரும் ஜாநகியை முன்னே அறியாதவர்களாயினும் (அவள்படும் விரகவேதனையை) ஐயமின்றிக் கண்கூடாகக்கண்டு (தாம் இரங்கி) நாடோறும் அவ்வூரிற் பெருமூச்சோடும் குற்றுயிரோடும் மனமலைந்து பரிதவிப்பரென்று பொருள்கூறுவாருமுளர். இனி, முதலடிக்கு, எனினும் - என்னைக்காட்டிலும், அயிர்ப்பிலர் காண்பார் - சந்தேகமின்றி அறிவார்; முன்னும் அறிந்திலர் - முற்காலத்திலும் இவளைப்போன்றவளைக் கண்டாரில்லை என்றும் உரைக்கலாம். பி - ம்:—[1]இயற்கைக்கு. [2]அங்கை. [3]நின்றுமுன்னே. (௭௧)

எஉ. தையலை வணங்கற் கொத்த [1]விடம்பெறுந் தன்மை நோக்கி
ஐயயா னிருந்த காலை யலங்கல்வே லிலங்கை வேந்த
னெய்தின னிரந்து கூறி யிறைஞ்சின [2]னிருந்து நங்கை
வெய்துரை சொல்லச் சீறிக் கோறன்மேற் கொண்டு விட்டான்.

(இ - ள்.) ஐய - சுவாமி,—நான்—, தையலை - பிராட்டியை, வணங்கற்கு - (எதிர்சென்று) வணங்குதற்கு, ஒத்த - தகுதியான, இடம் - சமயத்தை, பெறும் - பெறும்படியான, தன்மை - தன்மையை, நோக்கி - எதிர்பார்த்து, இருந்த காலை - (அவ்வசோகவனத்தில்) இருந்தபொழுது,—அலங்கல் - வெற்றிமாலையைச் சூடிய, வேல் - வேலாயுதத்தையுடைய, இலங்கை வேந்தன் - லங்காராஜனான ராவணன், எய்தினன் - அங்கு வந்து, இரந்து கூறி - (பிராட்டி தன்னைக்காமிக்கும்படி) பிரார்த்தித்து (ப்பலவார்த்தைகள் சொல்லி,) இறைஞ்சினன் இருந்து - (அவளை) வணங்கி நின்று, நங்கை வெய்து உரை சொல்ல - பிராட்டி கடுஞ்சொற்களைச் சொல்ல (க்கேட்டு), சீறி - கோபித்து, கோறல் மேற்கொண்டு விட்டான் - (அவளைக்) கொல்லத் தலைப்பட்டான்; (எ - று)—கீழ் 'கண்ணினீர்க்கடலிற்கண்டேன்' என்று பிராட்டியின் கற்புநிலையைத் தான் அனுமானித்து உணர்ந்ததைத் தெரிவித்த அனுமான், பிரதியட்ச பிரமாணத்தாலும் அப்பிராட்டியின் கற்புநிலையைத் தான் கண்டறிந்ததை இதனால் தெரிவிக்கின்றான். கோறல் - தொழிற்பெயர். பி - ம்:—[1]இடை. [2]இருந்த. (எஉ)

எங. ஆயிடை யணங்கின் கற்பு மையநின் னருளுஞ் செய்ய
தூயநல் லறனு மென்றிங் கினையன தொடர்ந்து காப்பப்
போயின னரக்கி மாரை[1]ச் சொல்லுமின் பொதுவி னென்றாங்
[2]கேயின னவரெ லாமென் மந்திரத் துறங்கி யிற்றார்.

(இ - ள்.) ஐய—! அ இடை - அப்பொழுது, அணங்கின் - பிராட்டியினது, கற்பும் - கற்புநிலையும், நின் அருளும் - உனது கருணையும், செய்ய தூய நல் அறனும் - செவ்வையாகிய பரிசுத்தமான நல்ல தருமமும், என்ற இங்கு இனையன - என்கிற இவைகளெல்லாம், தொடர்ந்து காப்ப - (பிராட்டியினுயிரை) விடாமற்பாதுகாக்க, (அவளைக் கொல்லாதுவிட்டு), ஆங்கு - அப்பொழுது, (இராவணன்), அரக்கிமாரை - (அருகிற் காவல்செய்துநின்ற) ராக்ஷசிகளைநோக்கி, சொல்லுமின் என்று - '(நீங்கள் சீதைக்குப்) புத்தி சொல்லி என்கருத்துக்கிணங்கச் செய்யுங்கள்' என்று, பொதுவின் ஏயினன் - பொதுவாகக் கட்டளையிட்டுவிட்டு, போயினன் - (தன்னிடத்திற்குச்) சென்றான்; அவர் எலாம் - அவ்வரக்கியரெல்லாம், என் மந்திரத்து - யான் உச்சரித்த மந்திரத்தின் வலிமையால், உறங்கி இற்றார் - தூங்கிவிட்டார்கள்; (எ - று.)

அநுமான் தனக்குச் சீதையைக் கண்டுபேசுமாறு சந்தர்ப்பம் வாய்த்தமையை விவரிக்கின்றான். பொதுவின சொல்லுமின் என்று

இயைத்து, மனிதரது இழிவையும் எனது பெருமையையும் பொதுப்பட இவட்கு எடுத்துக்கூறி இவளை இசைவியுங்க ளென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். அரக்கியர் கண்விழித்திருக்கையில் தான்சென்று பிராட்டியுடன் பேச விடா ராதலாலும் இரகசியம் வெளிப்பட்டுவிடு மாதலாலும், அநுமான் மந்திரபலத்தால் அவர்களை உறங்கும்படி செய்தன னென்க. பி - ம்.—[1]சொல்லுமின்வெறுமின், சொல்லுமின்போமின். [2]ஏயினவவர்களெல்லாமந்திரத்துறங்குகின்றார். (௭௩)

௭௪. அன்னதோர் பொழுதி னங்கை யாருயிர் துறப்ப தாக, வுன்னினள் கொடியொன் றேந்திக் கொம்பொடு முறைப்பச் சுற்றித், தன்மணிக் கழுத்திற் சார்த்து மளவையிற் றடுத்து நாயேன், பொன்னடி வணங்கி நின்று நின்பெயர் [1]புகன்ற போழ்தில்.

இதுவும், மேற்கவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) அன்னது ஓர் பொழுதில் - அத்தன்மையதான சமயத்தில், நங்கை - பிராட்டி, ஆர் உயிர் துறப்பது ஆக - அருமையான (தனது) உயிரை விட்டிடுவதாக, உன்னினள் - நினைத்தவளாய், கொடி ஒன்று ஏந்தி - ஒரு கொடியை யெடுத்து, கொம்பொடும் உறைப்ப சுற்றி-ஒருமரத்தின் கிளையிலே உறுதியாகக் கட்டி, தன் மணி கழுத்தில் - தனது அழகிய கழுத்திலே, சாத்தும் அளவையின் - சேர்த்துச் சுருக்கிட்டுக்கொள்ளுஞ் சமயத்தில், நாயேன் - நாய்போற் கடைப்பட்டவனாகிய அடியேன், தடுத்து - (அதனை) தடைசெய்வதாகி, பொன் அடிவணங்கி நின்று - அழகிய (அப்பிராட்டியின்) திருவடிகளை நமஸ்கரித்து நின்று, நின் பெயர் புகன்ற போழ்தில் - உனது திரு நாமத்தைச் சொன்ன பொழுதில்,—(எ - று.)

மணிக்கழுத்து-இரத்தினாபரணங்களை யணிந்த கழுத்தென்றும, பொன்னடி - பொன்னாபரணங்களை யணிந்த பாதமென்று மாம். 'நாயேன்' என்றது, பணிவினால தன்னைத் தாழ்த்திக்கூறியது; [நைச்யாநுஸந்தாநம்.] இராமன்பெயரை அநுமான்புகன்றதே பிராட்டி சுருக்கிட்டுக்கொண்டு உயிர் மாய்ப்பதைத் தடைசெய்ததென்க: "அஞ்சன வண்ணத்தான் றன் பெயருரைத் தளியையென்பாற், றுஞ்சுறுபொழுதிற்றந்தாய்துறக்கல்" என மேற்செய்யுளில்வருவதுங்காண்க. பி - ம்:—[1]புகழ்ந்த. (௭௪)

௭௫. வஞ்சனை யரக்கர் செய்கை [1]யிதுவென மனக்கொண்டேயு, மஞ்சன வண்ணத் தான்றன் பெயருரைத் [2]தளியை யென்பாற், றுஞ்சுறு பொழுதிற் றந்தாய் [3]துறக்கலென் றுவந்து சொனனாண், [4]மஞ்செசன வனமென் கொங்கை வழிகின்ற மழைக்கணீராள்.

(இ - ள்.) மஞ்சு என - (மலைமேற்பெய்கிற) மழைபோல், வனம் மெல கொஙகை வழிகின்ற - அழகிய மென்மையான (தனது) தனங்களின்மேற் பெருகுகின்ற, மழை கண நீராள - குளிர்ந்த கண்களின் நீரையுடையவ

ளாகிய பிராட்டி,—இது வஞ்சனை அரக்கர் செய்கை என மனம கொண்டே யும் - யான் இவ்வாறு செய்ததை வஞ்சனையையுடைய இராககதரது மாயச செய்கையா மென்று மனத்தில்நினைத்துச சந்தேகிததும், (என்னைநோக்கி), 'எனபால் அளியை - என்பக்கல் அருளுடையவன் நீ; துஞ்சுறு பொழுதில- (யான்) இறக்கும்பொழுதில், அஞ்சனம வண்ணத்தான்தன் பெயர் உரைத்து- மைபோலுங கரிய திருநிறமுடைய ஸ்ரீராமனது திருநாமத்தைச சொல்லி, துறககல தந்தாய்-(யான் மரணததை) ஒழிதலைச செய்தாய்', என்று உவந்து சொன்னாள் - என்று மகிழ்ச்சியோடு சொன்னாள்; (எ - று.)

"அரக்கனேயாக வேறோரமரனேயாக வன்றிக, குரககினததலைவ னேதா னுககு கொடுமையாக, விரககமேயாக வாநிங கெம்பிரானுமஞ் சொல்லி, யுருக்கினனுணாவைததந்தா னுயிரிதி னுதவியுணடோ" என்று உருககாட்டுபடலத்தில் வந்த செய்யுள் இஙகுக காணததககது. மஞ்சென வனமென்கொஙகை வழிகின்ற மழைக்கணீரான்—"தழைததபொன் மூலைத் தடஙகடந தருவிபோய்ததாழப், புழைததபோல நீர நிரந்தரம் பொழிகின்ற பொலிவா, விழைக்கு நுணணிய மருஙகுலா ளிணைநெடுஙகணகள், மழைகக ணென்பது காரணக்குறியென வகுததாள்" என்றா காட்சிப்படலத்தும. என்பால் துறக்கல் தந்தாய் - என்னிடத்து உயிரொழிதலைததந்தாய்: (ஆத லால்), அளியை - அருள் செய்தறகுஉரியை என்று உரைததலுமாம். [3]துறக்க மென்றும் எனப் பாடமோதி, துஞசுறுபொழுதில் - நான் இறக்குஞ்சமயத் தில், அஞ்சன வண்ணததான்தன் பெயர் உரைதது - இராமபிரானது திரு நாமததைச் சொல்லி, எனபால் அளியை தந்தாய் - என்பககல் கருணையைச செய்தாய்; துறக்கம் - (அககருணை) பரலோக இன்பததுக்குச சமமானது, என்று உவந்து சொன்னாள்' என வுரைப்பாரு முளா. பி - ம்:—[1]ஆமென. [2]அளிய. [4]மஞ்சனமெனனக். (௭௫)

௭௬. [1]அறிவினிற் றேறிச் சொன்ன பேரடை யாளம் [2]யாவுஞ்
செறிவுற நோக்கி நாயேன் சிந்தையிற் [3]றிருக்க மின்மை
முறிவற வெண்ணி வண்ண மோதிரங் காட்டக் [4]கண்டா
ளிறுதியி னுயிர்தந் தீயு மருந்தொத்த தனைய தெந்தாய்.

(இ-ள்.) எந்தாய்-எமதுதலைவனே!—சொன்ன-(அடியேன்) சொன்ன, பேர் அடையாளம் யாவும-பெரிய அடையாளஙகளை யெல்லாம், (பிராட்டி), அறிவினின் தேறி - (தனது) அறிவினால் தெரிய அறிந்து, செறிவு உற நோககி - (அவ்வடையாளஙகளைப்) பொருததமாகப் பாாதது, நாயேன் சிந் தையில் திருககம் இன்மை முறிவு அற எண்ணி - அடியேனது மனததில் மாறுபாடில்லாமையை வேறுபாடிலலாமல் அறிநது, வணணம் மோதிரம காட்ட கணடாள் - அழகிய (நினது) மோதிரததை (யான் எடுதது)க காட் டப பாாததாள்; அனையது - அநத மோதிரமானது,— (அப்பிராட்டிககு), இறுதியின உயிா தந்தீயும மருநது ஒததது - மரணகாலததில் உயிரை

இறவாதபடி நிலைநிறுத்திக்காக்கிற (மிருதசஞ்சீவியென்னும்) மருந்தைப் போன்றது; (எ - று.)

திருக்கம் - தொழிற்பெயர்; திருகு - பகுதி. அம்மோதிரத்தைக் கண்டவுடனே பிராட்டியின் உயிர் நிலைநின்றது என்பது, நான்காமடிக்குக்கருத்து. "வீயுமுயிர்மீளும், மருந்துமெனலாகியது வாழிமணியாழி" என உருக்காட்டு படலத்தில் வந்தது முணர்க. தருமென்பது 'தந்தீயும' என விகாரப்பட்டு வந்தது அது, வினைத்திரிசொல் எனப்படும்: "மதித்தீந்தை" "மறுதீவாள்" என்பன முதலியன காண்க. பி - ம்:—[1]அறிவுறத்தெரியச. [2]ஐய. [3]தெரிகருந் தன்மை குறியுரையென்ன, தெரிகருந்தன்மை குறிப்புரையெனணி. [4]காண டாள். (எசு)

எஎ. ஒருகணத் திரண்டு கண்டே னொளிமணி யாழி [1]யான்ற
திருமுலைத் தடத்து வைத்தாள் வைத்தலுஞ் செல்வ நின்பால்
விரகமென் பதனின் வந்த வெங்கொழுந் தீயி னால்வெந்
துருகிய துடனே யாறி வலித்தது [2]குளிர்ப்புள் ளூற.

(இ - ள்.) செல்வ - எல்லாச்செல்வமு முடையவனே!—ஒரு கணத்து - ஒருகணப்பொழுதிலே, இரண்டு கண்டேன் - இரண்டுதன்மையை (யான்) பார்த்தேன்; (அவை என்னவெனில்,)—ஒளி மணி ஆழி - விளங்குகின்ற இரத்தினம்பதித்த மோதிரத்தை(ப் பிராட்டி என்கையினின்றும் வாங்கி), ஆன்ற திரு முலைத் தடத்து - சிறந்த (தனது) கொங்கைகளில், வைத்தாள் - வைத்துக்கொண்டாள்: வைத்தலும் - வைத்தவுடனே, (அப்பொன்மோதிரம்),—நின்பால் விரகம் என்பதனின் வந்த வெம் கொழுந் தீயினால் - உன்னிடத்தினின்றும் பிரிந்ததென்பதனாலுண்டான வெப்பமாகிய செழித்த நெருப்பினால், வெந்து உருகியது - காய்ந்து இளகிவிட்டது; குளிர்ப்பு உள் ஊற - (மோதிரம் உடம்பிற்பட்ட மகிழ்ச்சியினாலாகிய) குளிர்ச்சி உடம்பில் மிகுதலால், உடனே ஆறி வலித்தது-அப்பொழுதே (அவ்வெப்பம்) தணிந்து இறுகி முன்போலாய்விட்டது; (எ - று.)

மோதிரம் பிராட்டியின் விரகாக்கினியால் உருகுதலும், உடனே மகிழ்ச்சியாலாகிய குளிர்ச்சியால் ஆறி இறுகுதலும் ஆகிய இரண்டு தன்மையையும் ஒருகணத்திற் கண்டேனென்றதாம். உயர்வுநவிற்சியணி. ஆன்ற - அகன்ற வென்பதன் மரூஉ. பி - ம்:—[1]ஊன்றத். [2]துளித்ததாகி. சிலபிரதியில் இச்செய்யுள் அடுத்தசெய்யுளின் பின் உள்ளது. (எஎ)

எஅ. வாங்கிய வாழி தன்னை வஞ்சரூர் வந்த தாமென்
றோங்குயர் மழைக்க ணீரா லாயிரங் கலச மாட்டி
யேங்கின [1]ளிருந்த தல்லா லியம்பல [2]ளெய்த்த மேனி
[3]வீங்கினள் வியந்த தல்லா லிமைத்தில ளுயிர்ப்புவிண்டாள்.

(இ - ள்.) (பிராட்டி),—வாங்கிய ஆழிதன்னை - (என்கையினின்றுதன் கையில்) வாங்கிக்கொண்ட மோதிரத்தை, வஞ்சர் ஊர் வந்தது ஆம் என்று -

வஞ்சனையுடையவர்களான அரக்கர்களது நகரத்தில் வந்ததனால் அபரிசுத்தி யடைந்ததென்று,—ஆங்கு - அப்பொழுது, உயர் மழை கண் நீரால் - மிக்க மழைபோன்ற ஆனந்தக்கண்ணீரினால், ஆயிரம் கலசம் ஆட்டி - ஆயிரங்குடம் அபிஷேகஞ்செய்து, ஏங்கினள் இருந்தது அல்லால் - இரங்கிக்கொண்டிருந்த தல்லாமல், இயம்பலள் - (ஒன்றுஞ்) சொல்லமாட்டாதவளாயினாள்; எய்த்த மேனி வீங்கினள் - இளைத்திருந்த உடம்பு பூரித்தது, வியந்தது அல்லால் - அதிசயப்பட்டதல்லாமல், இமைத்திலள் - (நோக்கின கண்களை) மூடினா ளில்லை; உயிர்ப்பு விண்டாள் - பெருமூச்செறிந்தாள்; (எ - று.)

மோதிரத்தைக் கண்டு கையில் வாங்கி நோக்கியவுடனே பிராட்டியின் கண்களினின்று தாரைதாரையாகப் பெருகுகின்ற கண்ணீர்வெள்ளத்தில் அம்மோதிரம் நனைந்ததனை, வஞ்சகராகிய ராக்ஷசரது ஊரில் வந்ததனால் அதற்கு உண்டான அசுசியைப் போக்கக் கருதி அவள்பலகுடமநீரைக்கொண்டு நீராட்டுவித்ததாக உத்பிரேக்ஷித்ததனால் தற்குறிப்பேற்றவணி. வஞ்சகரினூர்க்குவருவதே நல்லவாக்கு இழுக்காகு மென்ற பொருள் இதிற்புலனாம். இங்கு 'ஆயிரம' என்றது, பலவென்னும் மாத்திரையாய் நின்றது. பி - ம்:—[1]குழிந்ததல்லாலிடைந்திலள். [2]உயிர்ப்பும் விட்டாள். [3]ஓங்கியவுவகையோடு முன்னின்றவூசனின்றாள், ஓங்கிய வுவகையோடு முணணின்றவூசனீங்கி.

௭௬. அன்னவற் [1]கடிய னேனிற் பிரிந்தபி னடுத்த வெல்லாஞ்
சொன்முறை யறியச் சொல்லித் தோகைநீ யிருந்த சூழ
லின்னதென் [2]றறிகி லாமே யித்தனை தாழ்த்த தென்றே
மன்னநின் வருத்தப் பாடு முணர்த்தினே னுயிர்ப்பு வந்தாள்.

(இ - ள்.) மன்ன - தலைவனே!—அடியனேன் - யான், அன்னவற்கு - அப்பிராட்டிக்கு, நின் பிரிந்த பின் அடுத்த எலலாம் - உன்னைப்பிரிந்த பினபு சேர்ந்த செயதிகளையெல்லாம், சொல் முறை அறிய சொல்லி - யான்சொல் லும் முறையால் அறியும்படி சொல்லி,—'தோகை - மயில்போன்றவளே! நீ இருந்த சூழல் - நீ இருந்த இடம, இன்னது என்று அறிகிலாமே - இன்ன விடத்ததென்று தெரியாமையினாலேயே, இத்னை தாழ்த்தது - இவ்வளவு காலம நீட்டித்தது,' என்று - என்றுஞ் சொலலி, நின் வருத்தப்பாடும் உணர்த்தினேன் - (அவளைபபிரிந்ததனால்) நீவருந்தப்படுந்தன்மையையும் தெரியச் சொன்னேன்; (அதன்பின்பு), உயிர்ப்பு வந்தாள - உயிர்நீங்காதிருக்கப்பெற றாள்; (எ - று.)

அறிகிலாமே - மேயீற்று எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினையெச்சம. வருத் தப்பாடு - முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். பி-ம்.—[1]அடியேனும்மிற், அடி யனுன்னில். [2]அறிகிலாமை. (௭௬)

௭௦. இங்குள தன்மை யெல்லா [1]மிளையபூழி யியையக் கேட் டா; எங்குள தன்மை யெலலா [2]மடியனுக் கறியச் சொன்னு, டிங

களொன் றிருப்பெ [3]னினனுந் திருவுளந் தீர்ந்த பின்னை [4]மங்குவெ
னுயிரொ டென்றுன் குரைகழற் றலைககண் வைத்தாள்.

(இ - ள.) இஙகு உள தன்மை எல்லாம - இவ்விடததிலுள்ள தன்மை களையெல்லாம், இயைபுழி இயைய கேட்டாள - நிகழ்ந்தமுறையிற் பொருந் தககேட்டு. அஙகு உள தனமை எல்லாம - அவ்விடத்திலுள்ள தன்மைகளை யெல்லாம், அடியேனுககு - அடியனுககு, அறிய சொனனாள் - தெரியச சொல்லி, - 'இன்னே - இனி, திஙகள் ஒன்று இருப்பென் - ஒருமாதகாலம் (இஙகே) உயிர்வைத்திருபபேன; திருஉளம் தீர்ந்த பின்னை - (அதற்குள் என்னை வந்து அழைததுப்போகச சக்கரவாததித திருமகனுக்கு) மனமில்லை யாகுமாஞல் அதன்பின்பு, உயிரொடு மஙகுவென்-உயிரிழப்பேன்,' என்று - என்றுசொல்லி, உன் குரை கழல் தலைக்கண வைததாள் - உனது ஒலிக கின்ற வீரக்கழலையணிநத திருவடியைத (தனது) தலையின்மேல வைததுத (திககுநோக்கித்) தணடன் சமாப்பிததாள; (எ - று.)

உயிரொடு மஙகுவென் - வலிய உயிரவிடுவே னெனறபடி. உன் குரை கழல் தலைககண வைத்தாள் - பாவனையினால் நினது திருவடியைத தலைமேற் கொண்டு வணஙகினளென்றபடி. பி - ம்.—[1]இயல்புளி. [2]அடியனேற்கு. [3]என்றுளன்னது. [4]மஙகுவதுயிருண்டென்றனமலரடி. (அ௦)

அக.—சீதை தந்த சூளாமணியை அநுமான் இராமனிடங் கொடுத்தல்.

வைத்தபின் றுகிலின் வைத்த மாமணிக் கரசை வாங்கிக
கைத்தலத் தினிதி னீநதா டாமரைக் கண்க ளார
வித்தக காண்டி யென்று கொடுததனன் வேத நன்னூ
லுய்த்துள கால மெல்லாம புகழொடு [1]மோங்க நிற்பான்.

(இ - ள்.) வைத்த பின் - (அவ்வாறு உனதுதிருவடியைத தலைமேல்) வைத்துககொணடபின்பு,—துகிலின் வைதத மா மணிககு அரசை வாஙகி - தனது ஆடையில் முடிநதுவைத்திருந்த சிறநத இரத்தினஙகளுககெல்லாந் தலைமையாகிய சூளாமணியை எடுத்து, கை தலதது - (எனது) கையில், இனிதின் ஈந்தாள் - இனிமையாகக கொடுததாள்; (அதனை), வித்தக - ஞான சொரூபியாயுள்ளவனே! தாமரை கணகள் ஆர காணடி - செநதாமரை மலர்போன்ற திருககணகள மகிழக காணபாயாக, என்று - என்றுசொல்லி, வேதம் நல் நூல் உய்த்து உள காலம எல்லாம புகழொடும ஓஙக நிற்பான் கொடுததனன் - சிறநத வேதஙகளுஞ் சாஸ்திரஙகளும் வழஙகுவதான கால தத்துவமுள்ள அளவும் கீரததியுடனே மேம்பட (சிரஞ்சீவியாய) நிற பவனாகிய அநுமான (சூளாமணியை ஸ்ரீராமனிடம) கொடுததான்; (எ-று.)

வேதநன்னூல் - வேதஙகளாகிய நல்லநூல்களென்றுமாம். பி - ம்:—
[1]ஓக்க. (அக)

அஉ.—அதுபெற்றவளவில் இராமன் தாபந்தணிந்து மகிழ்தல்.

[1]பையவுட் பயந்த காமம் பரிணமித் துயர்ந்து பொங்கி
மெய்யுற வெதும்பி யுள்ள மெலிவுறு [2]நிலையை விட்டா
[3]னையனுக் கங்கி முன்ன ரங்கையாற் பற்று நங்கை
கையென லாயிற றன்றே கைபுக்க மணியின் காட்சி.

(இ - ள்.) பைய - மெல்ல, உள் பயந்த - உள்ளேயுண்டான, காமம்—, பரிணமித்து - வளர்ந்து, உயர்ந்து பொங்கி - மேல்மேல் அதிகப்படுதலால், மெய் உற வெதும்பி - உடம்பு மிகவுங்கொதித்து, உள்ளம் மலிவுறும் - மனந் தளர்ச்சியடைகின்ற, நிலையை - தன்மையை, விட்டான - (ஸ்ரீராமன் அச்சூளாமணியைப் பார்த்தவுடனே) நீங்கினான்; கை புக்க மணியின் காட்சி - (ஸ்ரீராமனது) திருக்கையை யடைந்த சூளாமணியினது தோற்றம், ஐயனுக்கு - அந்த இராமபிரானுக்கு, அங்கி முன்னர்அம் கையால் பற்றும் நங்கை கை எனல் ஆயிற்று - (விவாககாலத்தில்) அக்கினியின் முன்னிலையில் அழகிய கையினால் பிடிக்கப்பட்ட பிராட்டியின்கை யென்னலாம்படியாயிற்று; (எ - று.)

இராமபிரான் சீதையைப் பாணிக்கிரகணஞ்செய்தகாலத்திற போலச் சூளாமணியைப் பெற்ற பொழுதில் மிகமகிழ்ந்தன னென்பதாம். காட்சியணி. பைப்பய - பையப்பைய என்னும் குறிப்புவினையெச்ச வடுக்கின் தொகுத்தல் பி - ம்:—[1]பையுறப், பைப்பயப். [2]நிலைமை. [3]ஐயனும். (அஉ)

அங.—அப்பொழுது இராமனிடம் உண்டான பலவகைமெய்ப்பாடுகள்.

பொடித்தன வுரோமம் [1]போந்து பொழிந்தன கண்ணீர் பொங்கித்
துடித்தன மார்புந் தோளுந் [2]தோன்றின வியர்வின் றுள்ளி
மடித்தது மணிவா [3]யாவி வருவது போவ தாகித்
தடித்தது மேனி யென்னே [4]யாருளர் தன்மை தேர்வார்.

(இ - ள்.) உரோமம்-மயிர்கள், பொடித்தன - சிலிர்த்தன; கண்ணீர்—, போந்து - வழிந்து, பொழிந்தன - பெருகின; மார்பும் தோளும்—, பொங்கி - பூரித்து, துடித்தன—; வியர்வின் துள்ளி - வேர்வைநீர்த்துளிகள், தோன்றின - உண்டாயின; மணி வாய் - அழகிய வாயானது, மடித்தது - மடிப்பையடைந்தது; ஆவி வருவது போவது ஆகி - உயிர் வருவதும் போவதுமாகப்பெற்று, மேனி தடித்தது - உடம்பு பூரித்தது; என்னே - (இது) என்ன ஆச்சரியம்! தன்மை தேர்வார் - அத்தன்மைகளை ஆராய்ந்து அறியவல்லவர், யார் உளர் எவரிருக்கின்றனர்! [எவருமில்லை யென்றபடி]; (எ-று.)

இராமபிரானுக்கு அப்போதுசேர்ந்த மெய்ப்பாடுகளை யறிந்துணர்த்துவது, எம்மனோர்க்கு இயலாதென்றபடி. 'ஆவிவருவதுபோவதாகி' என்றது, நெட்டுயிர்ப்பெறிதலை. ரோமம் என்னும் வடமொழி, உகரம் மொழி முதலாகி முன்வரப்பெற்றது. பி - ம்:—[1]மேன்மேல் [2]தோன்றினதவரென்றுன்னி. [3]வீரம. [4]தாருத்தனதன்மைதேர்வார். (அங)

அசு.—அங்கதன் முதலானவர்கள் வந்துசேர்தல்.

ஆயிடைக் கவிகளோடு மங்கதன் முதலி னுயோர்
மேயினர் வணங்கிப் புக்கார் வீரனைக் கவியின் வேந்தைப்
போயின கருமமுற்றிப் புகுந்ததோர் பொம்ம றன்னுற்
சேயிரு மதிய மென்னத் திகழ்தரு முகத் தாரானூர்.

(இ - ள்.) அ இடை - அப்பொழுது [அவ்விடத்தில்], கவிகளோடும் - மற்றை வானரர்களுடனே, அங்கதன் முதலின் ஆயோர் - அங்கதன் முதலான படைத்தலைவர்கள், மேயினர் - வந்து, வீரனை - ஸ்ரீராமனையும், கவியின் வேந்தை - வானர ராஜனை சுக்கிரீவனையும், வணங்கி - நமஸ்கரித்து, புக்கார் - அங்குசேர்ந்து, போயின கருமம் முற்றி புகுந்தது ஓர் பொம்மல் தன்னால் - (தாங்கள்) போன காரியம் முடிந்து வந்த தனாலாகிய தொரு மகிழ்ச்சியினால், சேய் இரு மதியம் என்ன திகழ்தரு முகத்தர் ஆனார் - உயர்ந்த [ஆகாயத்திலுள்ள] பெரிய [பூரண] சந்திரன்போல விளங்குகின்ற முகத்தையுடையவரானார்கள்; (எ - று.)

மதியம், அம்-சாரியை. கவி-கபி யென்ற வடசொல்லின் விகாரம். (அசு)

அரு.—மேல் நடக்கவேண்டிய காரியத்தைக் குறித்து இராமன் விரைவுகொள்ளுதல்.

[1]ஆண்டையி னருக்கன் மைந்த னையகே ளரிவை நம்பாற், காண் டலுக் கெளிய ளானு [2]ளென்றலுங் காலந் தாழ, வீண்டினு மிருத்தி போலா மென்றன னென்ற லோடுந், தூண்டிரண் டனைய தோளான் பொருக்கென வெழுந்து சொன்னான்.

(இ - ள்.) ஆண்டையின் - அப்பொழுது, அருக்கன் மைந்தன் - சூரிய குமாரனான சுக்கிரீவன், (ஸ்ரீராமனை நோக்கி), 'ஐய—! கேள்—: அரிவை - பிராட்டி, நம்பால் காண்டலுக்கு எளியள் ஆனாள் - நம்மாற் பார்ப்பதற்கு எளியவளாயினாள்,' என்றலும் - என்றுசொன்னவளவில், - (ஸ்ரீராமபிரான்) 'காலம் தாழ - காலம் விளம்பிக்க, இனும் - இன்னமும் [சீதையிருக்குமிடந் தெரிந்தபின்பும்], ஈண்டு - இங்கேயே, இருத்திபோல் ஆம் - இருக்கின்றாய் போலும்,' என்றனன் - என்றுசொன்னான்; என்றலோடும் - என்றுசொன்ன வுடனே, தூண் திரண்டு அனைய தோளான்-தூண் திரண்டிருப்பது போன்ற தோள்களையுடையவனான சுக்கிரீவன், பொருக்கென - விரைவில், எழுந்து எழுந்திருந்து, சொன்னான் - கட்டளையிடுபவனானான்; (எ - று.)

'அரிவை' என்னுஞ் சொல் - இங்கே, பருவப்பெயராகாமல், பெண் என்ற மாத்திரமாய் நின்றது. நம்பால் - உருபுமயக்கம். இனும் - இன்னும்: தொகுத்தல். 'இருத்திபோலாம்' என்றது - இருத்தல் ,சகுதியன் றென்றபடி.

பி - ம்:—[1]ஆண்டையவ், ஆண்டைகை. [2]என்றபின் காலந்தாழா. (அரு)

அசு.—சுக்கிரீவன்கட்டளைப்படி வாநரசேனை புறப்படுதல்.

எழுக[1]வெம் படைக ளென்றா [2]னேயெனு மளவி னெங்கும்
முழுமுரா [3]செற்றிக் கொற்ற [4]வள்ளுவர் [5]முடுக்க முந்திப்
[6]பொழிதிரை யன்ன வேலை புடைபரந் தென்னப் பொங்கி
வழுவலில் வெள்ளத் தானை தென்றிசை வளர்ந்த தன்றே.

(இ - ள்.) 'ஏ எனும் அளவின் - ஏயென்னுமொலி உண்டாகுமளவினுள் [மிகவிரைவில் என்றபடி], வெம் படைகள் - கொடிய சேனைகளெல்லாம், எழுக - புறப்படுவனவாக,' என்றான்-என்று (சுக்கிரீவன்) கட்டளையிட்டான்; (உடனே), கொற்றம் வள்ளுவர் - வெற்றியையுடைய பறையறைவோர், எங்கும் - (சேனைகளுள்ள) எல்லாவிடத்தும், முழு முரசு எற்றி-பெரிய பறைகளை யறைந்து, முடுக்க - துரிதப் படுத்த,—வழுவல் இல் - (அசசுக்ரீவாஜ்ஞையைத்) தவறுதலில்லாத, வெள்ளம் தானை - (எழுபது) வெள்ளம் வாநர சேனை, முந்தி-விரைந்து, பொழி திரை அன்ன வேலை புடை பரந்து என்ன பொங்கி - பாய்கின்ற அலைகளையுடைய அந்தக்கடல் தானிருக்கும் நிலையை விட்டு வெளியிலே பரவினாற்போல எழுந்து, தென் திசை வளர்ந்தது - தெற்குத்திக்கை நோக்கிப் பரவலாயிற்று; (எ - று.)—அன்றே - ஈற்றசை; அப்பொழுதே யெனினுமாம்.

எம் படைகள் என்று பிரித்தும் உரைக்கலாம். முழு முரசு - உத்தமவிலக்கணமமைந்த பேரிகை யெனினுமாம். அன்ன - பிரசித்தி பற்றியது.
பி - ம்.—[1]என்படைஞா. [2]என்றதோரளவிலெங்கும். [3]ஒற்றக். [4]வள்ளுவன. [5]முடுகி. [6]எழுதிரை பொழுதுலா. (அசு)

அஎ.—முன்சென்று சரியானவழியை நாடிப்போமாறு இராமன் நீலனைப் பணித்தல்.

நீலனை நெடிது நோக்கி நேமியோன் பணிப்பா [1]னந்தம்
பால்வருஞ் சேனை தன்னைப் பகைஞர்வந் தடரா வண்ணஞ்
சால்புற முன்னர்ச் சென்று சரிநெறி துருவிப் போதி
மால்தரு களிறு [2]போலும் படைஞர்பின் மருங்கு சூழ.

இதுவும், அடுத்தகவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) நேமியோன் - ஸ்ரீராமன், நீலனை - (வாநரசேனாதிபதியான) நீலனை, நெடிது நோக்கி - செவ்வையாகப் பார்த்து, பணிப்பான் - கட்டளையிடுவான்—நம்தம் பால் வரும் சேனை தன்னை - நமது பக்கத்தில் வருகிற சேனையை, பகைஞர் வந்து அடரா வண்ணம் - சத்துருக்கள் வந்து அழிக்காதபடி, (நீ), மால் தரு களிறு போலும் படைஞர் பின் மருங்கு சூழ-மதமயக்கங்கொண்ட ஆண்யானைபோன்ற வீரர்கள் பின்பக்கத்தில் தொடர்ந்துவருமாறு, சால்பு உற - தகுதிபொருந்த, முன்னர் சென்று - முன்னேசென்று, சரி நெறி துருவி போதி - தகுதியானவழியைத் தேடிப்போவாயாக; (எ - று.)

"ஆறுபதெழுகோடியமீகருக், கேறுகொற்றத்தலைவரிவர்க்குமுன், கூறு சேனைபதிகொடுமைகூற்றையு, நீறுசெய்திடுநீலனென்றோதினன்" என்றபடி நீலன் வாநரப்படைத்தலைவாகளெல்லாந் தலைவனாதலால், அவனை முக்கிய மாக விளித்து இது கூறினன் இராமபிரான். நேமியோன் - சக்கராயுதபாணி யான திருமாலின் அம்சமானவன். சரி - ஸத்ருபு என்ற வடமொழியின் சிதைவு; அது, பிராகிருதபாஷையில் ஸரிஸோ என நிற்கும். மால் தரு - பெருமைபொருந்திய என்றுமாம்; எதுகைநோக்கி, சந்திபெறாது நின்றது. துருவி, துருவு - பகுதி. பி - ம்:—[1]நீகம். [2]போலப். (அஎ)

அஅ.—அநுமான் பிரார்த்தித்தபடி அவன்தோள்மேல் இராமன்ஏறுதல்.

[1]என்றுரைத் தெழுந்த வேலை மாருதி யிருகை கூப்பிப
புன்றொழிற் குரங்கெ னாதென் றோளிடைப் புகுதி யென்னத்
தன்றலை படியிற் [2]றாழ்ந்தா னண்ணலுஞ் சரணம் வைத்தான்
வன்றிறல் வாலி சேயு மிளவலை வணங்கிச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) என்று உரைத்து - என்று (நீலனுக்குக்) கட்டளையிட்டு, எழுந்த வேலை - (ஸ்ரீராமன்) புறப்பட்டபொழுது, மாருதி - அநுமான், இரு கை கூப்பி - அஞ்சலிசெய்து, 'புல் தொழில் குரங்கு எனாது - இழிவான தொழிலை யுடையதொரு குரங்கு என்று எண்ணி (என்னை) இகழாமல், என் தோளிடை புகுதி - எனதுதோளில் ஏறுவாயாக,' என்ன - என்று விண் ணப்பஞ்செய்து, தன் தலை படியில் தாழ்ந்தான் - தனதுதலை பூமியிற் படு மாறு வணங்கினான்; அண்ணலும் - ஸ்ரீராமனும், சரணம் வைத்தான் - (அங் ஙனமே அவ்வநுமான் தோள்களில்) திருவடியைவைத்து ஏறியருளினான்; வல் திறல் வாலிசேயும் - மிக்கவலிமையையுடைய அங்கதனும், இளவலை வணங்கி - லக்ஷ்மணனை நமஸ்கரித்து, சொன்னான் - சொல்பவனானான்; (எ - று.)—அது மேற்கவியிற் கூறுகின்றார். சரணம் - வடசொல். பி - ம்:— [1]என்றவனெழுந்தவேலைமாருதியெதிர்சென்றெய்தாய். [2]தாழ. (அஅ)

அகூ.—அங்கதன்பிரார்த்தித்தபடி அவன்தோள்மேல் இலக்குமணன் ஏறுதல்.

நீயினி யென்றன் றோண்மே லேறுதி நிமல வென்ன
வாய்புதைத் திறைஞ்சி நின்ற வாலிகா தலனை நோக்கி
நாயகற் கிளைய கோவு நன்றென வவன்றன் றோண்மேற்
பாய்தலுந் தகைபபி ரானை படர்நெறி [1]பரந்ததன்றே.

(இ - ள்.) 'நிமல - குற்றமற்றவனே!—நீ—, இனி-இப்பொழுது, என் தன் தோள்மேல் ஏறுதி - எனது தோளின்மேலேறியருள்வாய்', என்ன - என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, வாய் புதைத்து - (கைகளால்) வாயை மறைத் துக்கொண்டு, இறைஞ்சி நின்ற - வணங்கி நின்ற, வாலி காதலனை - வாலி புத்திரனான அங்கதனை, நோக்கி - பார்த்து, நாயகற்கு இளைய கோவும் - ஸ்ரீ

ராமனுக்கு இளைய தம்பியாகிய லக்ஷ்மணனும், நன்று என - நல்லதென்று உடன்பட்டு, அவன் தன் தோள்மேல் - அவ்வங்கதனது தோளின்மேல், பாய்தலும் - ஏறினவளவில்,—தகைப்பு இல் தானை - தடையில்லாத வாநரசேனை, படர் நெறி பரந்தது - செல்லவேண்டும் வழியிற் பரவிச் சென்றது; (எ - று.)

படர் நெறி - பரந்த வழியுமாம். அன்று, ஏ - ஈற்றசை. பி - ம்·— [1]படர்ந்த. (அக)

கூo.—அவ்வளவில் தேவர்கள் பூமாரிபொழிதல்.

கருடனில் விடையிற் றோன்று மிருவருங் கடுப்பக் காலி
னருடரு குமரன் றோண்மே லங்கத னலங்கற் றோண்மேற்
பொருடரும் வீரர் போதப் பொங்கொளி விசும்பிற் றங்குந்
தெருடரு புலவர் வாழ்த்திச் சிந்தினர் தெய்வப் பொற்பூ.

(இ - ள்.) கருடனில் - கருடன்மேலும், விடையில் விருஷபத்தின் மேலும், தோன்றும் - எழுந்தருளகிற, இருவரும் - (அரி அரன் என்னும்) இருவரையும், கடுப்ப - ஒக்க, காலின் அருள்தரு குமரன் தோள்மேல் - வாயு வினால் பெறப்பட்ட குமாரனாகிய அநுமானது தோளின்மேலும், அங்கதன் அலங்கல் தோள்மேல் - அங்கதனது போர்மாலையணிந்த தோளின்மேலும் (ஏறிக்கொண்டு), பொருள் தரு வீரர் - (வேண்டுவோர்வேண்டும்) பொருள்களையெல்லாங்கொடுக்கவல்ல ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர், போத - செல்ல, (அப்பொழுது),—பொங்கு ஒளி விசும்பில் தங்கும தெருள் தரு புலவர் - மிக்க ஒளியையுடைய சுவர்க்கலோகத்தில் தங்குகின்றவர்களும் தெளிவைத்தருகிற அறிவையுடையவர்களுமாகிய தேவர்கள், வாழ்த்தி - ('பகைவர்களைவெல்லுக' என்று) வாழ்த்துக்கூறி, தெய்வம பொன பூ - தெய்வத்தன்மையுடைய பொன்மயமான கல்பகவிருக்ஷத்தின்மலர்களை, சிந்தினா - (மேலே) சொரிந்தார்கள்; (எ - று.)

பொன்னுலகமாதலால், 'பொங்கொளிவிசும்பு' எனப்பட்டது கற்பகப் பூவுக்குத் தெய்வத்தன்மை - வாடாமை முதலியன. பொருள் - அறம் பொருள் இன்பம் வீடு ஆகிய உறுதிப்பொருள்கள். முதல்மூன்றடிகளில் முறைநிரனிறைப்பொருள்கோள் காண்க. (கூo)

கூக.—வாநரசேனை மலைகளின் வழியாகச் செல்லுதல்.

வையக [1]மதனின் மாக்கண் மயங்குவா வயவெஞ் சேனை
யெய்திடி னென்ப துன்னி யிராகவ னினிதி னேவப்
பெய்கனி கிழங்கு தேனென் றினையன பெறுதற் கொத்த
செய்ய[2]மால் வரையே யாறச் சென்றதத் தகைப்பில் சேனை.

(இ - ள்.) 'வய வெம் சேனை - வலிய கொடிய வாநரசேனை, எய்திடின - (நாட்டுவழியே) சென்றால், வையகமதனில் மாக்கள் - பூமியி

லுள்ள மனிதர்கள், மயங்குவர்-கலங்குவார்கள்,' என்பது என்பதை, உன்னி-எண்ணி, இராகவன் - இராமபிரான், இனிதின் ஏவ - இனிமையாகக் கட்டளையிட,—அ தகைப்பு இல் சேனை - (பிறரால்) தடுக்க முடியாத அச்சேனை,—பெய் கனி - சொரிகின்ற பழங்களும், கிழங்கு - கிழங்குகளும், தேன் - தேனும், என்ற—, இனையன - இப்படிப்பட்டவைகளை, பெறுதற்கு-அடைவதற்கு, ஒத்த - தகுதியான, செய்யமால் வரையே - அழகிய பெரிய மலைகளே, ஆறு ஆ-வழியாக, சென்றது-; (எ-று.)—பி-ம்·—[1]மருங்கின். [2]கல்.()

கூ௨.—அநுமான் கதைகள்சொல்லிவர அனைவரும் எளிதில் வழிகடத்தல்.

வீரரும் விரைவிற் போனார் விலங்கன்மே லிலங்கை [1]வெய்யோர்
சோர்விலாக் [2]காவற் பாடும் பெருமையு மரணுங் [3]கொற்றக்
காரிறத் தரக்க [4]ரென்போர் முதலிய கணிப்பி லாத
வார்கழலனுமன் சொல்ல வழி [5]நெடி தெளிதிற்போனார்.

(இ - ள்.) விரைவில் போனார் - விரைவிற்புறப்பட்டவர்களாகிய, வீரரும்-வானர வீரர்களெல்லாரும்,—விலங்கல்மேல்-திரிகூடமலையின் மேலுள்ள, இலங்கை - லங்கையில் வாசஞ்செய்கிற, கொற்றம் - வெற்றியையும், கார் நிறத்து - கரியநிறத்தையுமுடைய, அரக்கர் என்போர்-ராக்ஷசரென்று சொல்லப்படுபவர்களாகிய, வெய்யோர் - கொடியவர்களுடைய, சோர்வு இலா - தளர்ச்சியில்லாத, காவல் பாடும் - காவல் செய்யுந் திறமும், பெருமையும்—, அரணும்—, முதலிய - முதலான, கணிப்பு இலாத - அளவில்லாத சிறப்புகளையெல்லாம், வார் கழல் அனுமன் - நீண்ட வீரக்கழலையுடைய அநுமான், சொல்ல - சொல்லிவர, (கேட்பதனால் இளைப்புத்தோன்றாமலே), நெடிது வழி - நீண்டவழியை, எளிதில் போனார் - எளிதாகக் கடந்துபோனார்கள்.

'வீரரும் விரைவிற்போனார்' என்பதைத் தனிவாக்கியமாக எடுத்து, வானர வீரர்களான சுக்கிரீவன் முதலியோரும் விரைவிற்சென்றார்களென்று உரைத்தலுமாம். பெருமை-தொகையிலும் வலிமையிலும் பெரிதாயிருக்குந் தன்மை. அரண் - மதில் அகழி முதலியன. பி - ம்:—[1]வெய்யோன். [2]வலியுமூரிப், வலியுமூரிக். [3]சொல்லிக். [4]தங்கள் கணிதமும்பிறவுமெல்லாம். [5]இனிதெளிதிற்செல்வார். (கூ௨)

கூ௩.—அனைவரும் பன்னிரண்டுதினத்தில் தென்கடல்சேர்தல்.

அந்நெறி [1]நெடிது செல்ல வரிக்குலத் தரச னோடு
நன்னெறிக் குமரர் போக நயந்துடன் புணர்ந்த சேனை
யின்னெடும் [2]பழுவக் குன்றிற் பகலெலா மிறுத்த பின்னர்ப்
பன்னிரு பகலிற் சென்று தென்றிசைப் பரவை கண்டார்.

(இ - ள்.) அ நெறி நெடிது - அந்த நீண்டவழியில், செல்ல - (வானர வீரர்களெல்லாம்) போக, அரி குலத்து அரசனோடு - குரங்குக்கூட்டத்துக்கு

அரசனுன சுக்கிரீவனுடன், நல் நெறி குமரர் - சன்மார்க்கத்திற்செல்லுகிற ராமலக்ஷ்மணர்களும், போக - செல்ல, நயந்து உடன் புணர்ந்த சேனை-விரும்பிக் கூடவந்த வானரசேனைகளெல்லாம்,— இன் நெடும் பழுவம் குன்றில் - இனிய நீண்ட சோலைகளையுடைய மலைவழியிலே, பகல் எலாம் இறுதத பின்னா - பதினொருநாளையும கழித்த பின்பு, பன்னிருபகலில் - பன்னிரண்டாம நாளில், சென்று - போய், தென் திசை பரவை கணடார் - தெற்குத்திக்கிலுள்ள கடலைக் கணடார்கள்; (எ - று.)—பவழமலை - தொண்டைநாட்டின் மேற்கெல்லைமலை. பி - ம்·—[1]இரண்டுநாளிலங்கதன்முதலினோர்கள் பொன்னடி வணங்கினரைப் புகழ்ந்துடன் பொருந்திப்போவார், [2]பவளக்குன்றின்னுழி. (கூ௩)

திருவடிதொழுதபடலம் முற்றிற்று.

சுந்தர காண்டம்

முற்றுப்பெற்றது.

சுந்தரகாண்டச் செய்யுளகராதி.

சுந்தரகாண்டத்தின் அரும்பதவகராதி.

அகடு மத்தி, பஞ்ச-49
அகத்துறையழகன், ஊர்-102
அகம்=வீடு, உருக் - 17. மனம், நிந்த - 73
அகருதூபம, ஊர - 29
அகலுதல், உருக - 61, பொழில் - 1
அகல்உறுதல் - நீங்குதல், உருக் - 87
அகவுதல் - கூத்தாடுதல், நிந்த - 13
அகழி × கிடந்தஏழ்கடல், ஊர-146 இராவணன் படை, ஊர்-149
அகழிஞ்சி, ஊர் - 166
அகழிநீர யானைமத முதலியனநாறுதல், ஊர - 150
அகழியிற்பலவகை மணிகளினொளி வீசுதலின் வருணனை, ஊர - 155
அகழ்தல்=பேர்த்தெடுத்தல்: சூளா - 24 [றல்காணடி, பாசப் - 11
அககனைகொன்ற குரங்கினையாற்
அக்கன், ஊர - 144
அங்கணமாஞாலம், நிந்த - 49
அங்கதன் ததிமுகனுககு முகமன் சொல்லல், திருவடி - 50
அங்கதன் தோளமிசை விளங்கும் இளவல் + (உதய) மலை பொங்கு வெங்கதிர, சூளா - 73
அங்கதன் முதலியோர ததிமுகாதியரை வெல்லுதல், திருவடி - 24, 25
அங்கதாதியர் செயல் சீதைமேம்படு கற்பினளென்று புகலும், திருவடி - 41
அங்காரதாரை யனுமானை நாடிவரல் × மதுகைடபர் திருமாலை நாடிவரல், கடறாவு - 76
அங்குரம்=முளை, உருக் - 53
அசனி - இடி, பாசப் - 4, கிங்க - 1: வச்சிராயுதம், கிங்க - 15
அசனியினணிகள், கிங்க. வதை-15
அசும்பு - ஊற்று, கடறாவு - 89
அசும்பூறுதல், வடிதல், ஊர் - 209
அசோகவனததுச சீதாபிராட்டி தங்கிய மரம்மாத்திரம் அழியாமை - மும்முறை யுலகமெல்லாம முறறமுடிவதான வம்முறை யையனவைகுமால்சிற்றல் பொழி-44
அசோகவனத்தைத் தீசசுடவிலலையென்று வித்தியாதரா கூறுதல், இலங - 61
அசசஞ்சுற்றல், சம்பு. வதை-14
அசசுறுத்தி விடப்பெற்ற சீதை × பொங்கராநுங்கிக் கான்ற தூய வெணமதி· நிந்த-75
அஞ்சனம, ஊர்-4, 109 [48
அஞ்சனைசிறுவன், நிநத-20, பஞ்ச
அஞ்சுதல்-பயப்படுதல்; நிந்த-48
அஞ்சுவ(ண)ண வாடை, ஊர-79
அடகு, காட்சி - 15
அடங்குதல், உருக - 106
அடர்கள்-வெற்றிகள், பிணி-33
அடர்தல்-நெருங்குதல், பஞ்ச-61
அடாத்தல் × வருந்துதல், நிந்த-25, சூளா-68 [20
அடல்-வலிமை, கடறா-31, பொழி -
அடிக்கொழுந்து, நிந்த - 45
அடிதாழ்தல், சூளா-2
அடித்து உண்ணுதல், கிங்க - 61
அடிபெயர்த் திடுதொறும் பரவைதிரைதவழ்ந்து இலங்கையிற்றிசைதொறு நிமிர்தல், நிந்த-17
அடியினிறைஞ்சுதல், சூளா-28
அடியுறுதல் - முன்னடியிலிருத்தல், கடறாவு-91
அடுதல், நிநத-69
அடுத்தல் - நேர்தல், சேர்தல். உருக்-35, 68. தக்கதாதல், நிந்த-59
அடைகல், பாசப்-33
அடைய - எல்லாம், திருவடி - 37: அட்ச குமாரனுக்கும் அநுமனுக்கும நிகழ்ந்தபோா: அட்ச - 31, 37: அட்சகுமாரனை யனுமானொழித்தல், அட்ச - 38: அட்ச குமாரனோடு சென்ற நால்வகைச் சேனை மிகுதி, அட்ச - 8. அட்ச சேனைகளும அநுமானுக்கும் நிகழ்ந்தபோா, அட்ச - 24, 30: அட்சனணிந்த குண்டலம் முதலியவற்றினின்று மணிகளுகுதல் ×

செயயனுய்க்காட்டல், ஊா-102· அநுமானதுபெருருவம், உருக - 100, 105· பாசப்-41· அனுமான் பெருவடிவஙகொள்ளல், பஞ்ச-29: அநுமான்கொண்ட பேருருவம × உலகெயிற்றிடை கொளேனம, சூளா-8· அனுமனைப் பிரம விஷ்ணுககளின் மாற்றுருவமெனல், பிணி-17: அனுமானது சோாவின்மை, கிஙக-53· அனுமான் கருணை, சம்பு-43· அனுமானது முன்னேநீட்டிய கைகளின்வருணனை, கடாு 38: உடமபின்வருணனை-64: அனுமானது வேகததின்வருணனை - 36 38· அனுமானுடலால்மேலிற்பகலும்கீழிலிருளுமுணடாதல் - 64· கடல்கடகக மேலெழுந்ததன்மை - 16: பாயவெழுகையில் அநுமனது விசையால் மரம் முதலியனவும் உடன் செல்லல் 17: பாதாளலோகததையும்காணுதல-20· தன் வாலினல் விணடு காலினலளந்ததுபோல் மேலுலகளந்தான்-32·கடலகலககு மாறு மலையிற காலகளையூனறுகையில நிகழ்ந்தநிகழ்சசிகள் - 3-12 மைநாகமலையிடங கூறியமுகமன-59,60 சுரசையின்வாயினுட்புககு வெளிவரல்-71: அனுமான வல்லமையையுணாநது தேவா மலாதூவுதல் 71: அஙகாரதாரையுடலைபறிக்கொணடுவருதல் 82 அரககிகுடலைக கொணடுவருதல × கருடன்மலைமுழையினினறு அரவைககொண்டெழுதல-83· அனுமானைககணடுவந்த இலஙகையாள × சுடரோனைககாணுவநதகட்செவி, ஊா-75· அனுமான் இலஙகையினுட்செல்லததொடஙகல்-61 இலஙகை மதிலையடுததல், ஊர்-62 மதிலைக கடந்து நகரினுட்புககசெல்லல 74 இலஙகிணியைக கணடு வருகெனல-81: இலஙகிணியின தெயவப்படைகளையெலலாம்பற்றிவிணணிலெறிதல்-89· அரககியாமுதலிய பலரைப் பார்த்துககொணடு செல்லல-103 121: அனுமன அனுவின்மேருவினுழியாசெனைச செலவன்-134: குமபகாணனைப் பாாததல், ஊர் 121: அகநகரில் நுணணிதிற்சென்று தேடுதல்-169: இராவணன மாளிகையில்தோன்றியவுற்பாதஙகள்-204· படுததிருககுமிராவணனைப்பாாததல்-206· இராவணனை யழிக்கககருதுதல் - 219. அனுமன் றனனுள்ளுறையுமழகனைப்போலெம்மருங்குமுலாவுதல - 234· சீதைக்குத் தன்வரலாறமுதலியவற்றைககூறுதல், உருக-29-36: கூறிய அடையாளசசொறகள, உருக-60, 62 இராமபிரானதுவரலாறறைத தெரிவிததல்-74 94 தோளமேல் ஏறிசசெல்லுதற்குச சீதை உடன்படாது கூறுதல், சூளா-12 26· சீதாபிராட்டி செயதி சொல்லியனுபபுதல - 29-38 அநுமான் வீசியெறிந்தபொன்மயமான மரஙகள மினனலையும, மணிமரங்கள் சூரியகிரணத்தையும, பொடிந்துவீழவனவான மரஙகள தாரகையையும் ஒததன, பொழி-15 அனுமான் செய்கையால் காலனுமோயநதமை, கிஙகரா - 45 அநுமான அறைநத அறை × அருவரை நெரியவிழும அசனி, கிஙகரா-25 அநுமானல் அரககவீரா அழிதல - 25-38 சமமாக யுததஞ்செயதமை - 37 அநுமானல் எறியபபட்ட அரககாததமவீடு முதலியவைகளைததாமே அழிததமை - 42 · விழுபபுண அடைந்தமை - 50 : அரககாகணணினுமனததினுந தனிததனிகலததல், சமபு - 36 : இருகையினுலும பொரல்-25· சேனைகளின் மேல் குதிததல - 34 அநுமான் திரிதல × செஙகோல, வேசையரதுமனம, காறறுடியின் தன்மை, இருவினையுடைததவர் அறிவு - 35 திருமாலடியாா தன்மையைத தெரிவிததல - 36. அனுமானல கொல்லபபட்டுத தனிதது நினற சம்புமாலி × சிஙகததால் கொல்லபபட்ட யானைகளின

நடுவில்யானை யரசனைநிறறல - 41
சமபுமாலியைகெகால்லல - 47.
திறஙகணடு அறமுந்தளிர்ததல் -
49 எதிாக்கததானேசெல்ல இரா
வணன் சினைததல்-51. அரககரை
நேககித தன்தோளையும நோக்
கல், பஞ்ச - 27: அனுமானுல
சடலில்எறியப்பட்டதோ × கட
லில எழும சூரியன்தோ - 40 அ
னுமான் கைககொணடஎழு × சிவ
ன்கைககொண்டமழு - 46. அநு
மானு லெரிககப்பட்டவரககா ×
ஊழிககதிரோ னெரிததவென்பி
லாவுயிா, அட்ச - 27· அனுமன்
வாலாற்சுற்றி யட்சனைப்பறறிக
கொணடு அவன்மேலேறுதல்-36.
இந்திரசித்தைதக கணடுகொணடஆ
லோசனை, பாசப் - 25 - 27 அநு
மன்,வாரும்வாருமென்றழைததல்,
பாசப் - 35. தோளபுடைததல -
37. வீரவாதம - 39. அனுமனபே
ருருவைககண்டு இந்திரசிததுவிய
ததல் - 42: அனுமன்பின் சென்ற
அறம - 58: அனுமன்பிணிபபுண
டநாள் × இந்திரன்பிணிப்புணட
நாள் - 63. பிணிப்புணடதுகணடு
உவகையாலரககாகள கூறியன ×
பிணி-125; அனுமனசிரததிருநது
திருவாஙகுவோமெனல் - 5· கட்
டுணடதை வேடிக்கைப் பாாககப்
பலவிடஙகளிலு மரககா திரளு
தல்-14 பாசததாற்கட்டுணடான
போன்றிருந்ததறகுக்காரணம-19,
21 - 24. அனுமன் பிணிப்புணட
தைத தூதுவாகூறல்-26. அனுமன்
பிடிபட்டதைத திரிஜடை சீதை
க்குக்கூறல்-30: அனுமன்பிணிப
புணணவருந்துஞ் சீதை × கன்று
பிடியுறத நீஙகுறுதாய்-36. இராவ
வணனைககொல்லலாமா வெனறு
லோசிததல-56-59. ராவணனரு
கிற்சோதல்-65· தானின்றுனென்
பதும வந்தகாரணமும-82. இரா
வணனுக்கு நீதியுணாததல - 91 -
106 வால்கொளுத்திவிடுமாறுஇரா
வணன்சொல்லுதல் - 117: அனு
மனுடைய பிரமாத்திரத்தை விடு
விததுபபாசததாற் கட்டி யிழுத
தல-118· அனுமன வாலிலரககர்
தீககொளுவுதல்-123· அனுமான்
செய்தியையறிந்து சானகிவருந்து
தல்-126 அனுமனுடலிற் சுற்றிய
கயிறு × கலுழனைசசுறறிய அர
வின்சுறறம-134: இலஙகையெரிக்
குஞ் செயலைககணடுசிவனுணுகல்-
135: தன்வாலையிலஙகையினமீது
செலுததுதல - 135 . பிணிபபினி
ன்றுமீளவறிந்தும்அறியாதானபோ
னறுன் × விஞ்சைதனை யறிந்தும
அறியாதான,பொயயைமெய போ
னடிககின்றயோகி-122 அனுமான்
தனைவளைநது கொணட வீரரை
வாலினுல் வளைததல, இலங 54·
அனுமான்மீணடுவருவது கணட
வானராகள் × தாய்வரக்கணட பற
வைப்பார்ப்புககள், திருவடி-3: அனு
மன்மீட்சிகண்டவானரரின மகிழச
சிசெயல், திருவடி-4· அனுமனை
வானரருபசரிததல 5; அனுமனுட
லின விரணஙகளைககணடு வான
ராவருநதல்-6: அஙகதனைப்பணி
நது பின்னை சாமபவானைக காலு
றப்பணிதல், 7, வெனறியை யுரை
பப வெளகி மறறவைகூறல் 9.
அனுமனுதியா மீணடுவாராமை பற
றிய இராமன சிநதனை - 32, 35.
அனுமன் செயலைகயாற் சீதை கற
புடையளாய் இனிதிருககினறு
ளெனவுணாதல், 56. 'கணடனெ
கறபினுககணியை யெனல், 58;
சீதை கறபுடையளாயிருக்க கணட
மையை-விவரிததுககூறல் 59-87:

அனைய, உருக-19, பொழி-22
அனையன, உருக-44
அன்பா, கடறு 12
அனறுதல், பஞ்ச-45
அனனம × அபககியா, ஊர்-103
அன்ளிறததணனல், பிணி-136
ஆகம், சூளா 68, உருக-46 உடமபு,
ஆகாயம × சுரபி, ஊா-56 [உருக-77
ஆசறுதல, உருக்-20
ஆசு - ஆமோ; விரைவு, ஊா 59,
பறறுசு, கட்டு, சிந்தனை-22: குற்
றம; சூளா-75

இறைஞ்சுதல, உருக 26 சூளா-89
இறைவன, உருக-75
இற்பிறப்பு, சூளா-17
இற்றுவீழ்தல, நிநதனை-45
இறவேறுதல், அட்ச-35 [30
இனம, உருக-53, சூளா-57, அட்ச-
இனிது, நிநத-63. பொழி-7
இனிமை, பொழி-17
இன்று நாளையோடழிந்தது மதுவனம, திருவடி 37
இன்னல், உருக-76, சூளா-1, 37
ஈசனசூலம, பஞ்ச-17
ஈட்டம், உருக-100
ஈட்டு-சோலை, நிகரர்-6 வலி, காட்சி-60
ஈட்டுதல்-திரட்டிச சொல்லுதல், சூளா-2. சமபாதித்தல, பொழி - 51
ஈமம், பிணி-97
ஈரம-குளிர்சசி, உருக-52, சூளா - 30: வெள்ளம், பாசப-19
ஈர்ததல, சூளா-58
ஈனம, பொழி-2
உ-அப்பால், ஊர்-191
உகல், கடறு-4, நிந்தனை-35, 63, 69
உகிர, உருக-41
உகிர்ககுறி, பிணி-39
உஙகை, நிநதனை-57
உடலுடறேறுற கூடிக் கொல்லல, நிகரா-36
உடலொடு உலகுதுறததல், நிகரர்-29
உடலுதல், நிநதனை-61, நிகர 12
உடற்படுதல், உருக-50
உடுவின்கோமான, பொழி-40
உடைதல், உருக-112
உணஙகல்-குறைவு, ஊர-45, மெலிதல, திருவடி-48. உணஙகுறுதல-அழிதல, பிணி-138
உணரநோககுதல், நிநதனை-71
உணர்த்துதல், உருக-62
உணர்வினா, உருக-97
உணர்வு, நிந்த-79 [சூளா-1
உணர்வுகொளளுதல - எண்ணுதல்,
உணர்வுநாறுதல், சூளா-68
உதயமாலவரையின மீபபடாகதிர்ச செல்வர் × இராவணன் முடிக் கிரீடம, நிநதனை-8
உதவி, நிநதனை-71
உதறுதல-நடுககுதல், நிகரர்-28
உதிததுப்புலர்ந்த தோல்போலுருவத்தமரா, சம்பு-48 [பு-51
உதிரக்குமிழி விழியூடுமிழ்தல், சம
உதிரம, சூளா-4, அட்ச-43
உதைக்கபபுளகுதிததல், ஊர-110
உதைததல - செலுததுதல், பஞ்ச - 37. உதைப்பிததல், சமபு-44
உத்தமன, உருக-70 [று-40
உததரியம × அருவிததிரள்: கட
உநதி, உருக்-45
உநதுதல், கடறு-53
உபவனம, திருவடி-26
உமபர், வானுலகம் கடறு - 10, உருக் - 33
உமபாககொழுந்து - முடிசசிகரம், கடறு 51 [பஞ்ச-29
உமபாசசேணெடு மீயுயர் விசும்பு,
உமபி, நிந்தனை-57
உயஙகுதல், இலங-16
உயர்தலே, நிகரா-25
உயர்தல் - பரவுதல், நிந்தனை - 45, நிறைதல், தேனுயிர்தெரியல் - நிந்தனை-50
உயிராயிர முடையனுமெனச சோர்தொறுமுயிர்ததல், திருவடி - 29
உயிருணணல், பஞ்ச 51
உயிருணடல, பொழி-6 [தனை 66
உயிரெனவுரியோன்-கணவன், நிந்
உயிர், காட்சி 37. உருக 104
உயிர்களுடல்கள் × கணவரை நாடிச்செலலும அரககியர், அட்ச-45
உயிர்காலுதல - பெருமூசசு விடுதல், சூளா 63
உயிர்குடிததல், நிந்தனை-72
உயிர்கோள் - வதம, சூளா 49
உயிர்ககுஉறுதிகொள்தல், சூளா - 7
உயிர்ததல - பெறறெறடுததல, பெருமூசசுவிடுதல், உருக்-65, 66. நிகரா - 13 [வடி-71
உயிர்ப்பிறேடுசெனினருடுவார், திரு
உயிர்ப்பு-காற்று, ஊர-210
உயிர்ப்புறுதல், காட்-37 [40
உயிர்ப்பெனும் பெரும்புகை, பிணி -
உயிர்ப்பொடும் புகைதவழப் பாமபின வீககினன், பிணி-68

உள்ளமழுங்குதல், பஞ்ச-53
உள்ளமின்றி யுறங்குதல், ஊர-171
உறல், எருக 37
உறவாருந்துணை, கிங்கரா-24
உறவு, நிந்த-54
உறழ்தல், உருக்-3
உறு-மிகுதி, கடறு-14
உறுகண-துன்பம், காட்-76
உறுகோள-துன்பம், உருக்-56
உறுதல், ஊர - 136 நோதல, நிந்த-71. துன்பமடைதல், பாசப்-9
உறுப்பு-உறுதி, ஊர-37
உறை, கடறு-77. நிந்த-47
உறைதல் - வசித்தல், உருக - 104; மொய்த்தல், 76 [உருக-50
உறைத்தல் - பொருந்தி யிருத்தல்,
உறையிடுதல், ஊர-34; உருக-117
உறையுள, உருக-81
உன்மத்தம், உருக-84 [ஊர-151
உன்னம்-நீர்வாழ் பறவைப்பொது,
உன்னுதல்-விரும்புதல, உருக - 12· நினைத்தல, நிந்த-54
ஊக்கம்-உற்சாகம், ஊர-211
ஊக்குதல் - உற்சாகங் கொள்ளுதல், முயலுதல, ஊன்றுதல ஊர-221 பிரயோகித்தல்; பஞ்ச-33
ஊசிபோல்வதோர வடுச்செயா நெடும் புயம், பஞ்ச-17
ஊடடித்துடைதல், சமபு 40
ஊடல், கடறு-12 [அட்ச-1
ஊட்டரக்குண்டபோலுநயனத்தான்,
ஊதியம, பாசப-27
ஊதை, சூளா-59
ஊர்தல, பஞ்ச-43
ஊழி - பிரமனுயுள், உருக் - 110. ஊழித்தீ, நிந்த - 47. வாழ்நாள், பிணி-33
ஊழிக்கால், கடறு - 22. ஊழிக்கால ஒவ்வாதன ஒவ்வவீசும, கடறு-62
ஊழிக்காற்று × தேர, பாசப்-44
ஊழித்தீ, பஞ்ச-66
ஊழிநாயகன, ஊர-9
ஊழிபோகடல × உரவுத்தானை:
ஊழிபோவு, கிங்கரா-12 [அட்ச-7
ஊழியான், காட்-63, ஊர-229
ஊழியிறுதிக்கதிரோன் × அனுமான்: அட்ச-27

ஊழியோர் பகலாயோதும யாண்டெலாம, உருக-72
ஊழிவீழுருமு × அனுமன் பிணி - 139. ஊழிவெங்கால் × அனுமான், கடறு-62
ஊழ்-யுகாந்தகாலம், கடறு-4, விதி, கடறு - 21 வரிசை, கடறு - 64: முறை, சமபு-16
ஊழ்முறையலலதுவலியதொன்றில், ஊர-205 [அட்ச-38
ஊறலரிசி × அட்சனது செறிதசை:
ஊறியநறவு, கடறு-12
ஊறு-துன்பம், உருக-80, பாசப்-47, பிணி-53 குற்றம், கடறு-58, 88
ஊறுதல, உருக-52
ஊற்றம், நிந்த-57
ஊனம-பாவம, பொழி 23
ஊனாபறவை, அட்ச-40
ஊன்றுதல்-உள்ளத்துக கொள்ளுதல், ஊர-92
எகா, பஞ்ச-48
எஞ்சுதல-குறைதல், நிந்த-48, உருக்-2, கிங்கரா 54, அழிதல, நிந்தனை-48, மிச்சமாகவிடுதல, அட்ச-23, பின்வாங்குதல், பஞ்ச-60
எடுக்குறுதல-பிரதிஞ்ஞை செய்தல, கடறு-23
எடுத்தல-காத்தல், சூளா-51
எட்ட நிற்றல - ஈணடுமாறு அளாவி நிறறல, ஊர-24
எண-அறிவு, உருக-90, மதிப்பு 98
எணகொளளுதல் - கணக்கிடுதல், பொழி-50
எணடிசைததேவா, கிங்கரா-59
எணடிசையானை, கடறு-23
எண்ணுதல, நிந்தனை-78
எணவகையுரு, ஊர 12
எதிரெதிரகிடைத்தல, நிந்தனை-61
எதிர்தல, உருக் 58
எதிரமாற்றம, ஊர-84
எநதிரததேரா, அட்ச-10
எபபரிசு, பொழி-2
எமபியோ தேயந்தானெனநதைபுகழனறோ தேயந்தது, பாசப-5
எமபிவீதத விடுகணை, பாசப்-19
எம்முன். அட்ச 4
எயில, பொழி-2, ஊர-159

கண்டகர், சூளா - 53: கண்டகன், ஊர்-223
கண்டம்-துண்டம், பிணி-6
கண்டவாறு-செய்யும்வகை, ஊர்-16
கண்ணடி, கடறு-91
கணணன்-கருநிறமுடையவன்; கண போன்றவன்; கணணோட்டமுள்ள வன்; சூளா-72
கண்ணிணைசான்ற, நிந்-22
கணணிய கருமமின்றே முடிக்கு வென, அட்ச-19
கண்ணிற் கணட பாசமெல்லாமிட்டுக் கட்டுதல், பிணி-120
கண்ணீரினு னனைந்து யாக்கை வெப்பினுற் புலாந்த துகிலாள், காட்-8
கண்ணுத லொழியச செல்லுங கயிலையஙகிரி × இலஙகை நோக்கிச செல்லும் அனுமனை; கடறு-25
கண்ணுதல்மழு ,பஞ்ச-46
கணமணி, சூளா-88, கிஙகரர் - 32, பஞ்ச-13
கணமுகிழ்த்தல், பாசப்-59
கணவழுககுறுதல், ஊா-21
கதம், ஊா - 83, சம்பு - 37, திருவடி-16
கதலி கயிறுமண்ணுற வாலோடு வானத்துசசெலலுதல் × அரககியின் குடல் பூமிவரைபொருநத அனுமான் வாலொடு வானத தெழுதல்: கடறு 84
கதி-விரைவு, பஞ்ச-56
கதிததல் - வேகங கொள்ளல், பஞ் 55
கதிரெழுந்தனைய திருமுகம், அட்ச-43
கதிா, உருக்-29, பொழி-15, 37
கதிாவேந்தன் மின்மினி, ஊா-98
கதுபபு, காட்சி-9, பஞ்ச-13
கதுமெனை, திருவடி-23, பஞ்-5,
கதுவல், கிஙகரர்-48, இலங - 33, நுழைதல், நிந்தனை-38
கந்தர்பப நகரமெஙகணுந் தெரியும, காட் 45 [106
கந்தர்ப்பமகளிராடு நாடகம், ஊர்-
கந்தாரம்-கந்தாரப்பண்; கடறு 74, ஊர்-80

கபாடம், ஊா-162
கப்பணம், கிஙகரா-33
கமலக்கணணனு ருள்ளுறை யுயிர், காட்-66
கமலத்தணணல் சாபமொழி, திருவடி-65
கமலம், உருக-51
கமழ்தல்- வாசனை வீசுதல், உருக்-57
கமை-பொறுமை, ஊா-76, காட்-10
கம-ஆகாசம், பொழி-32
கமபா திருமண்காப்புத் தரிக்கும் வைணவா, சம்பு-21
கம்மியர்கள், ஊர்-158
கய, கிஙகரர்-7
கயககமிறுயிறசி, ஊர்-121
கயத்தொழில-இழிதொழில், உருக்-82
கயிலைமலை, கிஙகரர்-20 [85
கயிலையிற் றுலைவி லோன், கடறு-
கயிலையையெடுத்த வரலாறு, கடறு-11
கயிறலைப்புண்ட வனுமன்றோள் × முயிறலைதெழுமுதுமரம்,பிணி-8
கயிறுகளாற் கட்டினதற்கு அனு-மான் மகிழ்தல், பிணி-121
கரணம-அந்தககரணம், ஊா-118
கரநதுறை, ஊா-145
கரம-கை, உருக-44, 109 நிந்த-63: காநதி, அட்ச-15
கரமபற்றுதல், சூளா-34
கரனாபாடு, பாசப்-19
கரன, உருக-55
கரன்பிசைந்தெழுதல், ஊா-221
கரி-யானை, உருக-44, சூளா-61
கரித்தல - கரியாக்குதல், எரித்தல்; ஊர்-44
கரி . நாயணிமுகத்தினர், காட்-59
கரியநாழிகை-இரவு, ஊா-157
கரு-நடுவிடம், ஊா-232· கிஙக-44
கருட னமுதஙகொணட கதை, கடறு 21, 42, கிஙகரா-48
கருத்தியல்புரைக்குஙகணை, ஊா-107
கருத்து எண்ணம், உருக-22
கருநிறமுள்ள கழற்கற்றையின்கீழ் விளஙகும் நெற்றி × இருளின் கீழ் விளஙகும மதி, உருக-56
கருப்புரம, நிந்தனை-2

காலுதல், சூளா-63· நிந்த-75, கால்-
துாண்: ஊா - 125, பொழி - 50
காற்று, உருக - 31, சூளா - 61,
சம்பு-45, சககரம், அட்ச-33
கால்கொளளுதல் = கால்வைததல, பொழி-50
கால்விடுதல்-ஓடுதல்: அட்ச-39
காவலன், பொழி-56
காவற்சேனையையனுமன் காணல், ஊா-71 [ஊா-73
காவற் பெருஙகடல் கடப்பரிது,
காவறறேவா களிககுரு சிந்தையார முதல், அட்ச-50
காவியஙகணணி, ஊர்-213
காற்றிற்கடியகலினப்புரவி, சம்பு-42
காற்றினுல் மேருமலையின் மூன்று சிகரஙகளிடிந்த கதை, கடறு-23
காற்றுககுள்ள மூவகைக்கதி, ஊா-124 [103
கானகமயில் × அரககமாதா: ஊா-
கானகம், உருக-58
கானிமிர்வெஞ்சிலை, பஞ்ச-60
கானுயாத்ததாா, ஊா-201
கானெதிர்ந்தது, காட்-18
கான் = காடு, உருக்-7, நிநதனை-50 கிஙகரர்-4
கான்முதல், நிநதனை-3
கான்முளை, பிணி-91
கிஙகரா, பாசப்-10 பிணி-12
கிஙகரா எவ்வாறு தோற்றனரென இராவணன விஞவல், கிஙக-57
கிசசு = கருமாறு' நெருப்பு, பிணி-3
கிடஙகு, ஊா-147
கிடை-படுத்திருககை, ஊா-127
கிணகிணிப்பதுமம், ஊர்-4
கிரகணம், பாசப்-58
கிலுக்கம், ஊா-151
கிழக்கெழுவழககு, கடறு 28
கிளாத்தல், நிநதனை-61: உருக-62
கிளிகட்குமகளிா மொழிகற்பிததல,
கிளை-நரமபு, நிநதனை-11 [ஊா 6
கிளைஞர், சூளா-38
கிளைா, உருக-62
கின்னரமிதுனம், ஊா-119
கின்னரம் - நீாவாழ்பறவை வகை, ஊா-151
கின்னரர், கடறு-73

கீட்டிசை, கடறு-39
கீதங்கள, கடறு-73
கீழைநாள்-விடியற்காலம, காட்-42
கீழ்ததிசைப்பெண, ஊா-53
கீழ்திசையானை-ஐராவதம இலங-8
கீழ்மையான், சூளா-20
கீழ்விழுதல்-கீழிறஙகுதல், ஊா-149
கீளுதல், கடறு-20
குகைப்புறத்துப் புரணடுபோகும நாகஙகள் × மலையின வயிறுகிழ்ந்த குடர்களபோலும, கடறு-3
குசை, பஞ்ச-38
குசசரித்திறத்தின், ஊா-189
குஞ்சரத்தனகொழுநா, இலங-27
குஞ்சியிலுங கூந்தலிலுங தீகொளுந் தியமையும கொளுநதாமையுமறியாமை, இலங-5
குடா, சூளா-44, நிநதனை-76
குடிமிக்குன்றம, உருக-82. திருவடி-1
குடைதல்-அரிததல, சலககிரீடை செய்தல். உருக-23, சூளா-53
குட்டிமம், பொழி-24 [151
குணலம்-ஓாநீாவாழ்ப்பறவை, ஊா-
குணித்தல், கடறு-35
குணிப்பு-அளவு, பிணி-23
குணில்-குறுநதடி, நிநதனை-13
குணடஙகுளிதல், பிணி-130
குண்டலமுககதியா, பிணி-6
குதலை, உருக-70. நிந்தனை-69
குதலைதளளுதல், உருக்-70
குதறுதல்-கலஙகப்பெறுதல், பொழி-42
குதிரைசசேனை மிகுதி, ஊா-9
குப்புறுதல்-கடததல், கடறு-14
குமுறுதல, கிஙகரா-6
குமை-நெருக்கம், காட்-10
குமபகர்ணனுயிாப்பு × ஊழியின் வரவுபார்த அழல்வதான உலகெலாந் துடைககும மாருதம, ஊா - 127: கும்பகாணனுயிாபபு அனுமனை நிறுவி நாசியினளவை யினடததல் - 126· கும்பகாண னுறககமெய்தல × நாகம தடை மநதிரததாற் றகை யுறுதல், கடையுகமுடிவுபாாததுக கடல புடைபெயரா திருத்தல் - 129: கும்பகர்ண னெயிற்றின் வரு

குன்றிவர்ந்தகுழவிஞாயிறு × இராவணன் முடியிலணிந்த மௌலி, ஊர்-207
குன்றின் தூற்று, சம்பு-5
குன்று-சிறுமலை: இநகு ரிசியமூகபாவதம். உருக-34. நிந்தனை-60
குன்றுகளைக கழுகுகும்பந்துமாடுகைம், ஊர்-90
கூசுதல், உருக்-22
கூடம் - யானைகட்டுமிடம, ஊர்-101 மாளிகை, ஊர-136
கூடுதல், சூளா-19
கூம்பு × குமிழி: கடறு-8
கூலம-கரை, வால், கடறு 32
கூலவெஞசேனை, பிணி-23
கூவுதல்-சடுலவோசை கொள்ளுதல், இலங-5 [சம்பு-5
கூறறினை யேற்றியன்ன குலப்பரி,
கூன்-வளைந்தவுடமபு, கடறு-47: கிங கரர்-7 பாததிரம், கிஙக-40
கெழுதல-விளஙகுதல,ஒததல்; உருக-40: நிந்தனை-11
கேடகம் முதலியன அரககியா தலை தொறுஞ்சுமததல், நிந-18
கேடுசூழ்தல், பொழி 54
கேதம, ஊர-160· சூளா-47
கேழல், அட்ச-5
கேழிலாள், காட்-71
கேழ், கடறு-30; உருக-52 சப்பு-16
கேளான், சூளா-2
கேள், நிந-6
கை, பொழி-13; பஞ்ச-25
கைகயாமடந்தை நிலம்உம்பியதென முகம் மும்மடஙகுபொலிதல,காட்-19
கைகாலற்ற அரக்கர் கூட்டம × சிறகற்றவெற்பினம், கிஙக 30
கைதொழுதிறைஞசல, பஞச 4
கைததலை, சூளா-5 கை (த) தலை - அணிவகுபபில். பஞ்ச-65
கைததல், சூளா-41
கைநரமபினுற சிவன் புகழை நயப்புறப்பாடினுன், ஊர-178
கைபரததல, கிஙகரா-10
கைபரந்தெழுதல, பஞச 15
கைமறிததுககூறல, கடறு-92
கைம்மறிததல், ஊர 143
கையனலி, பிணி 130
கையில்முக மிருததல் × மலர்மிசை மலாபூததல், ஊர-113
கையினுல் தூதா இராவணனுக்குசசெய்திகூறல், கிஙக-56
கையுறல், பஞ்ச-26
கையுறுநெல்லியஙகனி, உருக்-25
கொசசை, பிணி-99
கொடி, சூளா-62 இலங-1
கொடிஞசு, சமபு-27
கொடியொடுஙகரிகள் கடலில்வீழ்வ × பாயுடை நெடுஙகலம கடலில் படுவ, பஞ்ச-39
கொட்டில, ஊர-14
கொட்டுதல், கிஙகரா-6
கொட்பு-மணடலம, கோட்பாடு, கடறு-24: உருக-23 சிறப்பு, பிணி 76
கொணடல், ஊர-1 உருக்-85
கொணமூக்கிழிததிடை துடிக்கும மின் × இராவணனை மாாபினுல் நிந்தனை-5
கொதிததல, கிஙகரர்-7
கொழுநதுறுதீ, பஞச 52
கொள்கை, பொழி-36
கொள்ளுதல், உருக-17, பஞ்ச-61
கொற்றம, நிந்தனை-69
கொற்றவெணகுடை, ஊர-54
கொற்றன்-பிணி-71
கோ, நிநதனை-56
கோசிகததுகில், இலங-25
கோடரம, பொழி-58. அட்ச-4
கோடு, பிணி-27
கோடுதல், உருக்-55
கோட்டகம்-நீாநிலை, ஊர-33
கோட்டுதல், கிஙகரா-13
கோட்பு, பிணி-137
கோதாவரி, உருக-85
கோது, உருக-88, சூளா-26
கோததுவிடுதல், நிந்தனை-44
கோபததாறல, ஊர-31
கோபததைத தள்ளாது கவ்வ வந்து சாாந்த ஓதி × அதரத்தையடுததுள்ள மூக்கு, உருக்-54
கோபம தமபலபபூசசி. உருக்-54
கோமகன், நிநதனை-47
கோமளம், உருக்-86

கோமான், சூளா-76
கோலுதல், சூளா-13 [34
கோல்கொள்வான்-பாகன், அட்ச -
கோவை-ஆரம், ஊா-120
கோழ்-கொழுமை, கடறு-66
கோளரவு, பஞ்ச-61
கோளரி, கடறு-82
கோள் - அழிவு, ஊா - 87 வலிமை, சூளா - 49, நிகரா - 34 காரியம், ஊர்-227 நவக்கிரகம், உருக்-102, பாசப-58: இடையூறு, சூளா-49 பலம், நிகரார்- 14 உட்கொள்ளல், இலங-24 கோள் இழைத்தல், நிந்தனை-66
கௌத்துவம மணிகளி லகன்றது, ஊா-8
சகரவேலை, ஊர்-29, நிந்தனை-1
சக்கரவாகம், சூளா-86
சசசரி - ஓர்வாத்தியம, ஊர்-189
சஞ்சலம், சூளா-86
சடாயு-உருக-78, காட்சி 13
சடாயுவாற றரையின் வீழ்ந்தவன், [நிந்தனை-42
சடை, உருக்-57
சண்டவேகம, பாசப்-56
சதுககம், நிந்தனை-12, நிகரர் - 44
சதுமுகன்படை, பாசப்-59
சந்தம, ஊர்106, சூளா-81
சந்திரமண்டலந் தியாலுருகியமுது குததலாற சிலவரககா ஆவிபெறுதல், இலங-21
சந்திரன் × சுரபியின்முலை, ஊர் - 56
சந்திரோதய வருணனை, ஊர் - 52 - [54
சந்து-சந்தனமரம, உருக-89
சமைதல்-அழிதல், பஞ்ச-67: நிகழ்ந்திடுதல, பாசப்-25
சமைததல்-அழித்தல், நிகரா - 42
சமபாதி, ஊா-232
சமபுமாலி, பாசப் - 10, சம்புமாலி அணிவகுத்து அனுமனை நெருஙகல், சமபு - 20· சம்புமாலி அனுமான் எழுவை அறுதது வீழ்த்தல், 46· சமபுமாலி இறநததைத தேவா இராவணனிடங கூறல் - 50. சம்புமாலி தன்மீது அம்பு எய்ததற்காக அனுமன் பரிகசிததல-45· சமபுமாலி தாதை - பிரகத்தன்-3 சமபுமாலிதானே யாஞன்-41: சமபுமாலி பலவகை சசேனையோடும் புறப்படுதல் - 3 சம்புமாலியிறந்த செய்தியைச்சொல்லத் தேவர் இராவணனிடஞ்செல்லல்-48: சம்புமாலியின் சினம × பொருப்பிடைநெருப்பு-14 சம்புமாலியின்தேர் இரத்தச் சேறறில் ஆழுதல் - 42: சம்புமாலியோடு நால்வகைச சேனையும் சென்றவருணனை-4
சயந்தன், சூளா-77
சரதம், நிநதனை - 56
சரம, நிநதனை-53, சூளா - 13,
சரளசசோலை, ஊர்-103 [பஞ்ச - 8
சரளம், ஊா-42
சரிதல், ஊர்-51, உருக-57
சரிததல் - சஞ்சரிததல்; சமபு - 33, வலியொடுநகைசெய்தல்: பஞ்ச-24
சலம், ஊா-82, பொழி - 20, திருவடி - 41
சலிததல், கோபஙகொளளல், ஊர் - [48
சலவியுணடை, இலங-35
சவிசசுடர், பிணி-42
சவிபடுதகைசால்வானம் × மேனி: ஊா 182
சனகனீட்டிய கைகளைத்தன் கைகளாறபற்றுதல், காட்-24
சனகனபாவை கறபினுற் றீசசுடாமை, பிணி-131 [75
சனகன்றன் வினைக்கருமம், காட்
சனகிமேல் மனஞ் செல்லுமிராவணன் × பொதும்பர்த தேனையருந்த வகம்புலருமு மதவண்டு, பிணி 52
சன்ன வீரக்கோவையிற்றரளம் × பொன்வரையிற் றேற்றிய கோளும்நாளும். நிக-8
சாகம, பொழி-22, திருவடி-5
சாகாமிருகம, கடறு-84
சாகாமூலம-சாகாமும்மூலமும், ஊர்- [82
சாடுதல், நிக-36
சாது - நலலது, பிணி-91
சாபம, உருக்-75
சாமரைமுதலியன மகளிர்தாஙகுதல, நிக-12
சாமபன்-சாம்பவான்; உருக்-116
சாம்புதல், காட்சி-27, உருக்-21

சாயா-நிழல், கடறு-80
சாரதி, அட்சனுக்குப்புத்திகூறுதல், அட்ச-22
சாரல்-ஓரம், ஊர-100
சாரிபதினெட்டு, சம்பு-13
சால, சூளா-13
சாலை=பாணசாலை, சூளா-24, உருக-76
சால்பு, திருவடி-38
சாவம, சூளா-21
சாளரத்தாள-பலகணிக்கமபி, ஊர-134
சாற்றுதல், சூளா-34
சானகி, ஊர-199, இலங-63
சான்று, நிந்தனை-48, பிணி-127
சிகரமாளிகை, ஊர்-29
சிகரவணகுடுமி, கிங்-1
சிகை-கூர்நுனி சமபு 38, சிகை நெடுஞ்சுடர்-33, சிகையெழுஞ் சுடர்வாளி, பாசப்-34
சிக்கவுரைத்தல் = மனத்திறபட சொல்லுதல், நிந்தனை-79
சிக்கறுதல்-தவறுநீங்குதல், காட் 41
சிதைதல், உருக் 34
சிதைவு, நிந்தனை-71
சித்தியர்-சித்தமகளிர், ஊர-186
சித்திரபத்தி, ஊர-51
சித்திரம்-அழகு, ஊர-94: சித்திரித்த உருவம, காட்சி-20: விசித்திரம, நிந்தனை-42
சித்திரவிலக்கம=பாத்திரத இலட்சியம், நிந்தனை-42
சிந்தாகுலம, கடறு-53
சிந்தித்தல், நிந்தனை-57
சிந்து-சமுத்திரம, பொழி-34 புளிய மரம-35
சிந்துதல், பிணி-125
சிந்துரம், ஊர-138
சிந்துராகம், பிணி-43
சிந்துவாரம, பொழி 34
சிந்தை, உருக-16
சிந்தையாலதொடுதல்=எண்ணுதல், சூளா-34 [ஊர-192
சிந்தை யிடையினும் நடுங்குதல்,
சிமயகோடு-மலைச்சிகரம, கடறு-6
சிமயத்தடம - மலையுச்சியிடம், கடறு-48

சிரத்தார்றுங்குதல், உருக-66
சிரத்தை, பாசப்-40
சிரல், ஊர-151 [10
சிலதியா - குற்றேவன்மகளிர, ஊர்-
சிலாதியுண்ணுங்குரங்கு, பஞ்ச-1
சிலமபு, ஓசை கிங்கரா-32
சிலம்புதல், பொழி-21
சிலேடை, கிங்க-47
சிலை=வில், கல், மலை, கிங்கரா-13, பஞ்ச-53, திருவடி-26
சிலைகோலுதல், பஞ்ச-52
சிலைப்பு, சம்பு-17
சிலைப்பொருபபுவாங்கிய பராஞ்சடா, பாசப்-2
சிலையின்வயிரக்கால், சம்பு-44
சில்-ஓர்முடியணி, ஊர-4
சில்லரி நிந்தனை-11
சில்லி, சமபு 8, இலங-13
சிவணுதல், நிந்தனை-1
சிவதநுசின வரலாறு, உருக்-49
சிவபிரானே யிலங்கையையொழிக்க அனுமனாக வந்தானெனல், பிணி-15
சிவபிரான் கைம்மாவுரிதரித்த வரலாறு, கடறு 77
சிவனே குரங்குருக்கொணடுவந்தானென்றாலும் பற்றித்தருகுவேனெனல், அட்ச-4
சிவன் வில்லிரண்டாயிற்றுவிழ வீங்கு தோள், காட் 21 [194
சிறுகுகாலங்களூழிகளாதல், ஊர -
சிறுதொழில, பொழி-1
சிறுத்தல-குறைதல், உருக்-4
சிறுமை-துயரம, காட்சி- 1· அற்பம், நிந்தனை-70
சிறை-சிறகு, காவல், பொழி - 42, சூளா-41
சிறை வைப்பு-சிறைச்சாலை, சூளா 6
சின்மதி-சிற்றறிவு, சூளா-12
சீகரதிவலை, நிந்தனை-14
சீகரதென்றல் × ஊடளாவியகடு. பிணி-53
சீதை, கடறு - 53: சீதாபிராட்டி இராவணனுக்கு அறிவு புகட்டுதல், நிந்தனை-39-59: அணிகலனை சீலையில்முடிந்து ரிசியமூக பர்வதத்தில் எறிந்தமை, உருக்

34 அநுமானிடம்சொன்ன அடையாளம், சூளா-77-83, 88 அநுமானைசசிரஞ்சீவியாக வாழுமாறு அநுகிரகித்தல், உருக - 72 · அநுமானைப் புனைநதுரைத்தல், உருக-109-113 உம்பிபுல்லினுற்றெருடுததசாலையிலிருததல், திருவடி-64. சீதை கமலசசெல்வி, காட்-67 சீதைகறபால் பெண்பாலாா மேன்மை பெற்றுரெனல், திருவடி-67. சீதைகற்பு இராமனருள், நல்லறன் இவைகாபப, இராவணன்கோறலைவிட்டு போயினன், திருவடி-73· சேர்ந்தநன்னிமித்தஙகள, காட்-32-34. துயரததால்மெலிந்ததிலை, 2 29· மருஙகுல்போல் வேறுள அஙகமும மெலிதல்-3. அனுமனகட்டுணடது குறித்துப்புலமபல், பிணி 32-35. சீதையினிடததுக்காதலால், இராவணன் மறுகுறு' மாதராரை வைது சுறுக்கொளநோக்கல், பஞ்ச - 66 சீதையின்கையிறபட்ட கணையாழி × இருந்துபசியால் ..அருந்துமமுது, அறததவரையணமும....விருநது, வீயுமுயிமீளும் மருந்து, உருக்-69: சீதையினசிநதையி லருளின்மை, நிந்தனை - 30: சீதையினபிரிவால அறிவழிந்தஇராமபிரான் × இனனுயிரினறியேகுமயநதிரப்படிவம, உருக்-78: சீதைபென்பெருநதெயவம, திருவடி-59: சீதையைககணடிலேனெனில் இலஙகையைவீட்டிவீடுவேன், காட்-1· சீதையைக கண்ணீ னீாக்கடலிற் காணுதல், திருவடி 68. சீதையைக் காணப்பெறுத அனுமானசிநதனை, ஊா - 225 233: சீதையைததருகெனல், பிணி - 106: சீதையை யிராவணனளிதது வைததிருத்தல பறறியனுமான் தன்னுட கருதுவன, காட்66-76

சீயம், கடறு-4

சீர, நிந்தனை 40

சீர்ததது-வலிமைப்பட்டது, பாசப்-4

சீர்ததி, பாசப-1

சீாமை, பிணி-99

சீலம்பாாகுரியோா ரெணுறுசெயயாா, ஊா 222

சீறுதல், உருக் 80 [23

சீற்றந்துன்பததைததூாததல், பாசப்

சீற்றம், நிந்தனை 48, 60

சு - அழகிய, ஊர் 79

சுககிரீவன் ததிமுகனிடம் வாலிசேனையைச சரணசேரெனல, திருவடி-47· சுக்கிரீவன்முன்னோன்=வாலி உருக 30. சுக்கிரீவனவரலாறு, உருக 29

சுடரெனப்புகரெஃகு, இலஙை 35

சுடரோன், பொழி 19

சுடா, ஊர் 216, ஒளி, உருக் 41

சுடுதல், சூளா 47

சுடுகின்றது இவ்வூரைசசுடுகென்றுரைத்ததுணிவு, பிணி 121

சுட்டிகிறறல், உருக 99

சுநதரம், உருக 79

சுர்தரி, ஊா 53

சுமததல், உருக் 13, 109 பொழி 17

சுமநதிரன, உருக 62

சுரசை, கடறு 65

சுரபி × ஆகாயம: ஊா 56

சுரம, உருக் 55 [183

சுரிகுழல்-நுனிசுருணடகூர்தல், ஊா

சுரிகுழன்மடந்தை, பஞ்ச 14

சுருஙகிடை, உருக 97

சுருதி, உருக 55: சுருதிநாயகன், காட் 9 சுருதியன்ன சேவகன், கடறு 19: சுருதியேயன்ன மாருதி, கிஙக 40

சுரும்புசுறறுறுத தாடொடு தடக்கை × நீடுறு கிட்டினை நின்றயானையின்கோடுறு காம், உருக் 47

சுலாவுதல, பஞ்ச27[ன்றது,கடறு43

சுவணததனியணடமபிரமதேவனையீ

சுவணம-பொன், ஊர் 79

சுவல-பிடரி, அட்ச 37

சுழலுதல, ஊா 6

சுழிததல், உருக 45

சுளித்தல், பிணி 11

சுறவு, கடறு 22

சுறுகமொணடேறுதல், காட் 49

சுறுகொளல், பிணி 63, பஞ்ச 66 அட்ச 1

சுற்று-ஒனறைச சுற்றியிருககை, கடறு 34 [போலுதல, கடறு 9
சுனைநீர தாதுமுதலியபூசிககுருதி நீர
சூடுதல், உருக 84
சூடைக்காசு - சூடாமணி, பொழி 45
சூதா-பாகா, பஞச 59
சூது-உபாயம், பொழி 6
சூரியன்புரவியேழ், ஊா 9
சூரியன்முன் மின்மினி, ஊா 16
சூரியாததமனம ஊா 42
சூாதடிநதவன, பஞ்ச 18
சூாபபணகையை மூககறுததுவிட்டது, பிணி 116 [47
சூலநாள் - கருவுயிாக்குநாள, கடறு
சூல்,பொழி 60, நிந்தனை 5,சூளா 55
சூழல் - இடம், சோலை பொழி 28
மாயசசெயல, பொழி 48
சூழி, காட் 46, பஞ்ச 11, பாசப் 14
சூழ்சசி, உருக 106
செசசை-பூசுதற்குரியகுழம்பு ஊா 80
செஞ்செவி-மிககவழுகு, ஊா 4
செமமயிா × சுடாநெடுமைகற்றை, பிணி 40
செமமல்-புதல்வன்· அட்ச-26
செம்மைபிடிததல் - சாந்தகுணததை மேற்கொள்ளுதல்
செயிரியர்-பாடகா, ஊர்-192
செயிா-பகைமை, சம்பு 22
செயிாததல், பாசப் 46
செயகுன்று, பொழி 49
செயயவள், காட் 52
செரு, கடறு 7· நிந்தனை 42, 51, பிணி 64
செருககல், சம்பு 22, இலங் 21
செலவு, கடறு 24, பொழி 18
செல்-இடி; சம்பு 17
செலலுதல், உருக் 4
செலவம், நிநதனை 53 [ஊா 39, 40
செல்வம் முதலியவற்றின மிகுதி,
செல்வி, ஊா 153
செவி-செவவி, அழகு; கடறு 74
செவிசாாதல-காதிறபடுதல்,பொழி 6
செவிதடோளா தீயசசொலலல், பஞச 66
செவ்வரம். சூளா 34
செவ்வழி, ஊா 61, உருக 100
செவவாபூரணமாந்தல், ஊா 31

செவ்வி, நிநதனை 74 உருக81. பிணி 104 [காட் 29
செவ்விராது செவ்வே நிலலாமல,
செவ்வே, உருக 63
செவ்வையில் துயிலநம்மைச செகுத்தது, காட் 55
செறிதல், உருக 57, பொழி 10, நிநதனை 82
செறுதல், அட்ச 39
செற்றம், ஊர் 137
சென்றீ, கடறு 13
செனனம - ஜ்யேஷ்ட: ஊா 151
சேகு. அட்ச 13 [106
சேக்கை மகளிர்படுக்கை, ஊா
சேடியா, ஊா 105
சேடு, பொழி 43
சேணுயா, கடறு 26
சேண - உயர்சசி, உருக 39, ஆகாயம, பொழி 52
சேண்பகல, சூளா 20
சேதுகட்டினவரலாறு, கடறு 19
சேதுவென்னதெரிதல், கட 19
சேந்தது, சூளா 87
சேமம, ஊா 72
சேயொளிசசெலவன்சூரியன், பொழி 52 [பாசப் 7
சேர்தல், நிந்தனை 46, திரளல்,
சேவகன், உருக 6
சேவகன்றேவி, பிணி 57
சேறல், உருக் 34
சேறுசெயயுமமதம, பாசப் 6
சேனைசென றபோது நிகழ்ந்தநிகழ்சசி, பஞச 9
சேனையாலெழுநத பேரொலி × கடையுகததாழிவிழுநகு மோதை, பஞச 10
சொாதது, உருக் 53
சொறிதல், நிநதனை 61
சொற்றல-பேசசு, பொழி 58
சொனமவுலியாலேற்றல், நிநத 29
சோதியானமகன, பிணி 106
சோபனம, காட் 36
சோாதல, சூளா25
சோலைகரியவுயிாததல், நிந 19 [17
சோலைகாககும வானரா, திருவடி
சோனகா மனையிற் றேனகிடைககும, ஊா 112

தெவ்வுனைநீக்கினை, பிணி-29
தெழிதெழிக்குதல், கிங்கரர்-12
தெழித்தல-நிந்தனை-60, 75
தெளிந்தசிந்தையரும் சிறியராகவோடளிந்த போகமிதற தெளிதாவரோ, ஊர்-154
தெளிவு, சூளா-68
தெறல், நிந்தனை-82
தெறுகுநர், கிங்கரர் வதை-16
தெற்றல், சம்பு-19
தெற்றி, கிங்கரர் 44
தெற்றிபிணங்கிடுதல், பொழி 55
தெற்றுதல், பாசப்-16
தெற்றெனச்செலலல், சம்பு-10
தென்றமிழுரைதந்தோன், நிந்த-56
தென்றல், காமககனலைவளர்த்தற்கு உமிழுந் துருத்திககாற்று, ஊர-210: தென்றலபுககு பெயராதோருக விளுளதாகும, ஊர-198 [பிணி-71
தென்றிசைக்கிழவன - அகத்தியன்.
தென்றிசைக்கிழவன எரிமுனைஎழு, பஞ்ச-17
தென்றிசைகருமோராவடவனல × இராவணன், பிணி 40
தென்றிசைநமன, சம்பு-18
தென்புலம், அட்ச 26
தென்னகுகுடம - அழகாகவிளங்குகின்றகுடமுழா, ஊர-186
தேக்கிடுகின்றது, இலங-46
தேக்கு, கடறு-7
தேசணாடதிங்கள, காட்-68
தேணடி, உருக்-77 தேணடினா, திருவடி-33
தேம்புதல், காட்-29. 61
தேயதல், நிந்தனை-73, அட்ச 38
தேர் × கடல்மீனினம், அட்ச-8
தோ-பேயதோ இலங-16
தேர்க்கொட்டிலின்சிறப்பு, ஊர-14
தோதல், நிந்தனை-50
தோமடிதல், அட்ச-25
தேவகணததகொஇரவிறபணிசெய்யத திரளல, ஊர-50. தேவசாதிமகளிர × மின்னினம்-49. தேவசாதிமகளிரபலரும் பணிசெய்ய விரைதல்-49. தேவராலயம், 133: தேவருககழுதமீநதகுன்று, 100. தேவர × அரககர பாசப-61. தேவர் அனுமானைவாழ்த்துதல், கிங்கரர் - 51: தேவா அநுமான்மீது பூமாரிபெய்தல-52
தேவேந்திரன்நகரிலிருந்து தோரணவாயில கொணரபபட்டது, பஞ்ச-29
தேவி, உருக்-86, நிந்தனை-62
தேவிமாாகள்தழுவியவரோனோர் × அணைநகுபுல்லக் கயிலையினிருந்த தேவு கடறு-11
தேவியனேமியான், ஊர-213
தேவியாவையு முலகமுந்திருத்திய தெயவககோ, பாசப்-55
தேவு-தெய்வததன்மை, காட் - 11. சூளா-21
தேறல், கடறு-88, ஊர-30
தேற்றம், உருக்-111
தேறறுதல், நிந்தனை-74, திருவடி - 28
தேனிசை, ஊர-31
தேனுகரளி × மதுவனததுவானரம் திருவடி-15
தேனேபுரைகண், சம்பு-41
தேன × உருககியசெமபு. நிந-14
தேனகொளளககிடைக்கு மிடஙகள், ஊர 112
தைததல, சூளா-78
தையல், சூளா-39
தொகுதல, ஊர-11
தொகை-தொகுதி; உருக-53. கூட்டம, பொழி-17
தொடாசெய்தல்-பூட்டுதல் இலங-36
தொடர்தல் - வாதுககு அழைததல், ஊர-26· ஊகிததுணர்தல், உருக்-38 ஒததல், நிந்தனை 39
தொடாநதுசுற்றுதல, நிந்தனை-75
தொடற்கருமாககியா, காட் 64
தொடி, நிந்தனை-71, பஞ்ச-14
தொடுதல், நிந்தனை-62
தொடுததல், பொழி-43
தொணடை, உருக-22, பொழி-40
தொதது, கடறு 13, அரும்பு, உருக் 53
தொததுதல், உருக்-101
தொய்யல்-சோாவுபடுதல், ஊர - 18· சேறு, உருக்-96
தொலைதல், நிந்தனை-58, சூளா-47

நெறிதல், உருக்-57
நெறியின்றுபொறிகளைந்தும் வென்ற வன், உருக-26 [க்-61
நெறிபோதல், பிரயாணப்படுதல்·உரு
நெற்றி, சமபு 21
நெற்றிக்கண்ணின் வன்னி பிணி-129
நெற்றியில்சூடிகையணிதல், பஞ்ச - [18
நேமி, சமபு-4, பிணி-17
நேமிதரோ, அட்ச-31
நேரார்-பகைவர், கடரு-7
நேரேபடுதல், அட்ச-29
நேர, உருக்-68
நேர்தல்-எதிர்த்தல, ஊர-42, உருக்-63 ஒத்தல், உருக-112 சொல்லுதல். நிந்தனை - 46: எதிர்நிற்றல, நிந்தனை-66 நோதல், சமபு 2
நைதல், உருக்-96
நொடி, அட்ச-4
நொய்தின், கடரு-21 பொழி 56
நொவ்விடைமடநதை, காட்-54
நொறில, அட்ச-7
நோதல், உருக 88
நோய், சூளா-37
நோய்மை, பிணி-95
நோற்றல், நிந்தனை 56
நோற்றீண்டிருநதவள், காட்-73
நோன்புநோற்றல், நிந்தனை-43
நோன்மை-வலிமை, விரதம், கடரு-21, 72; தன்மை, கடரு - 90, பிணி-122
நோன்ருள்வேலை பெருங்கடல், ஊர-206
பஃறாலை, அட்ச-20
பகடு, சம்பு-32
பகர்தல், உருக் 2, சூளா-6
பகழி, பாசப் 50
பகுதல், நிந்தனை-60, பொழி-54
பகுதி-பாகம, பாசப்-10
பகுத்தல் - பெயர்த்தெடுத்தல், இலங 55
பகையாழியேழினளவன்று, ஊர்-67
பகைகள்மூன்று - காமம, வெகுளி, மயக்கம், நிந்தனை-55
பங்கி-ஆண்மயிர், ஊர 37
பங்குனிமலர்ந்தபலாசவனம், ஊர்-70
பசப்பு, காட்-37
பசிப்பிணி, கடரு-68
பசுங்கதிர், ஊர-59
பசுங்காற்று-இளங்காற்று, ஊர 208
பசை-பசுமை, கடரு-18
பசிரததம், பாசப்-40
பச்சைமேனிபுலர்தல், பிணி 99
பஞ்சசேனாபதிகள், சமபு-51 பஞ்ச சேனாபதிகளை வென்றவனுமான் × ஐம்பொறியைவென்ற நல்லறிவு பஞ்ச-64: பஞ்சேந்திரியம்-16, 64: பஞ்சசேனாபதிகள இராவணனுக்கு கூறத்தொடங்கல், சமபு-51: சுப்பிரமணியக்கடவுளை வென்றவா, பஞ்ச 18· பஞ்சபூதங்களையொத்திருத்தல்-15 பிரமனை வென்றவா-18. பஞ்சசேனாபதிகள் முயன்று அனுமானையடைந்து அமபுமழைபொழிதல்-48
பஞ்சபூதங்கள் வளாசசியுடையன, [ஊர-20
பஞ்சரம-கூடு, இலங-27
பஞ்சு, பொழி-14
பஞ்சியூட்டுதல, ஊர-4
படா, காட்-18
படர்தல்-பரவுதல், கடரு-52, உயர்ந்துவளர்தல், பொழி-31: நடந்து செல்லுதல், நிங்க-38
படி-உலகம், உருக 9: உவமானம், தன்மை-38 [66
படி(க)கால்-ஏணிப்படிககட்டு, ஊர்-
படிதல்-மூழ்குதல், இலங-58
படித்தல-சொல்லுதல், திருவடி-25
படிவம, உருக-78
படுகளவருணனை, நிங்க-39
படுத்தல், பொழி-24, சூளா-51
படை, நிங்கரா-7
படைகள் வெயிலொடுநிலவுவீசுதல், அட்ச-12
படைககலசசாலை சலவியுணடையிற்றிரளல, இலங-35
படைககலம, நிங்கரா-3
பட்டிமணடபம், ஊர-133
பணம-படம, ஊர-45
பணிமணி, ஊர-185
பணி-கட்டளை, கடரு - 17, அட்ச-3, தொழில, உருக - 20, பொழி-24

பறவை, கடறு-4
பறவையினரசன, உருக்-44
பறழ், கடறு 6
பறைகின்றான் ஊர்-102
பறைபுரைவிழி, கிங்கரர்-26
பற்றலா, பொழி-2
பற்றா, சூளா-51
பறறு, ஊர்-60
பறறுதல் சிந்தனை-59, சூளா-76
பனி, சிந்தனை-63, பொழி 31
பனித்தல், உருக-55
பனிப்பு, ஊர்-173
பனைமீன், கடறு-22
பன்னகவனிதையர், ஊர்-49
பன்னுதல் - ஆராய்தல், ஊர் - 28: பொழி-31
பாகியல்கிளவி, அட்ச-13
பாகு பாகம், கருப்பஞ்சாற்றுப்பாகு, ஊா - 2, 3: சுண்ணச்சாந்தின் குழம்பு, 182 தோள் சூளா-82
பாஙகர், பொழி-25, திருவடி-46
பாஙகு நன்மை, திருவடி-42. பக்கம், பொழி-54
பாசததைச் சிந்தலல்லமையுடைய னனுமன், பிணி-20
பாசம, கடறு - 10, சிந்தனை - 55: கயிற்றுவடிவான ஆயுதம், கிங்கரர்-8
பாசி × மழை, கடறு-47
பாடலம், பொழி-31
பாடலரவு செவிபுக வலமருதல், ஊா-192
பாடல் பணணிமை யடைத்தன, ஊர்-162
பாடு - இடம, துன்பம்; கடறு-48, பொழி-31· இறத்தல், பாசப்-26
பாணி-கை, கடறு-74, ஊர்-115 தாளக்கிரமம், ஊர் - 18, 187, பிணி 48
பாணடில், சிந்தனை-11
பாதகன - பாவி, துன்பம்விளைப்ப வன். ஊர்-174
பாதசாலகர், ஊா-115
பாதவம் மரம, இலங 55
பாந்தணிஙகிய மழை × இராவண னெஞ்சு, ஊர் 210
பார்த்தன்; பிணி-12
பாம்பிவாதறகட்சமபுமாலி, சம்பு-1
பாரமாமரம், பாசப்-49
பாரி-பாரிப்பு, ஊர்-158
பாரிடையமூநது குன்றம் × கடலி லாழுஙகலம், கடறு 8
பார்-பூமி, உருக்-33, தேரின்அடிப் பரப்பு, சம்பு-27
பாரப்பு, பிணி-31
பாலிததல், பொழி-55
பால்லின்பரவை கருஙகிரிமேற்பரத் தல் × இராவண னிருமருஙகிற் சாமரமபதைததல சிந்-16
பாவகம்-மனக்குறிப்பு, பிணி-50
பாவகாரி, பிணி-50
பாவனை, பாசப்-55
பாவிவேடனை × இந்திரசிதது, பிணி-31
பரவுதல், உருக 9
பாவை பேசுவபோற் புலமபுதல், ஊா-173
பாழி அகலம், ஊா-147, வலிமை, உருக்-72, 110, பஞ்ச-11
பாழிதகீ, இலங 44
பாறுதல், உருக-52, பொழி 31
பாறபெருஙகடலில் மாறபெருஙகடல் வதிதல் × மலாப்பளளியி லிராவ ணன் படுததிருததல: ஊா-206
பானம், ஊர்-5
பானல்-கீலோறபலம, ஊர்-183
பானிறததன்னககுழாம், சிந்-3
பானமை கடமை, பாசப்-14
பிடா, பொழி-52
பிடி, பொழி-13, கிஙகரா-41
பிடிததல - கவர்நதுசெலவல, ஊா-233; மனத்திலகினைததல், சிந்தனை-62
பிடிமதமபிறததல், காட்-43
பிடியுணடார், பாசப் 32
பிணககு, சிநதனை-55
பிணககுவடு, பாசப்-20
பிணு மகரம், கடறு-46
பிணி-நோய, சிநதனை-55. தொகுதி, இலங-3
பிணிபபுணட செயதிகூறிய தூது வாககுஇராவணனுரமீதல், பிணி-27

மருவுதல் கட்டுதல், பிணி 119
மருளுதல், உருக் 82, நிந்தனை 30, சூளா 28
மரைமலாககடவுள், பிணி 62
மலர்தல், பொழி 35
மலாப்பலி-புஷ்பபூசனை; ஊா 115
மலாவுறுதல் - மகிழ்சசியடைதல்; சூளா 86
மலாவெள்ளம், கடறு 85
மலைகளைசசிறகற வெறிந்தவன், பாசப் 46
மலைசசிகரஙகளி லருவி பாய்தல் × மாளிகைகளினமேற்கொடிசசீலைகளசைதல்· கடறு 49
மலைதல், பொழி 10
மலையால் கடலகடைந்த வரலாறு, கிஙக 24
மல, சமபு வதை 32
மல்லல-வலிமை, உருக் 58
மல்லிகையில வணடுமொயததலின் வருணனை, ஊா 58
மல்லின மலைதல, பஞச 60
மழலை இனமொலி, நிந-3; ஊா-6
மழுவாயமபு, சமபு-46
மழை, உருக 57· குளிாசசி, சூளா 87· மழை குருதிபொழியும், காட் 47· மழைகொளமெல்கூந்தன்மேல் விளஙகிய சூளாமணி × முகின்மேலெழு கோளின வேந்தன, சூளா 87 மழைககண, காட் 6· மழைககுரலிடி, அட்ச 14 மழைதொடாமஞ்ஞை × பலவியததொடுதொடாமகளிா,ஊா 116 மழைபுரைகண, நிந் 15, மழைபோலாாததல, ஊா 77: மழைமாககொண்மூ, சமபு 7 மழைமுகிறகணன், கிஙக 51. மழையின்வாய் பொத்துவார், ஊா 105: மழையெழுகதிா, பஞச வதை 13
மறததல-நீஙகுதல, உருக் 62 பகைமைபாராட்டுதல. சமபு 38
மறம்-பகைமை, கடறு 25, பாவம, 29, கொடுமை, ஊா 23, நிந்-26; வலிமை, உருக 44, பாசப் 62: வீரம, நிந்தனை 55
மறலி-யமன், ஊர் 23. சம்பு 38
மறவிக்கோர்கொளளை, அட்ச 28
மறவா, நிநதனை 70
மறிக்கண், ஊா 32
மறிதல்-மடஙகுதல், பொழி 9, உயிரழிதல், அட்ச 25, தோற்றல், பாசப் 46
மறு-பழிசசொல், உருக் 15,களஙகம, உருக 41, 8
மறுககம, கடறு 21
மறுககுறுதல்-கலஙகுதல், பஞ்ச 66
மறைகளுககிறுதியாவார், கடவுளவாழ்தது
மறகடம், இலங 18
மற்பகமலாஙததோள, காட் 44
மனக்கொளளுதல, சூளா 29
மனத்தின்மாண்பு. காட் 69
மனத்தின் முன்செல்வான், ஊர் 138
மனமுதற்காணம, ஊா 210
மனிதரான புன்றொழிலோரென விகழ்கின றவவா, பிணி 46
மனுவின்வந்த ..சேவகன, கடறு 29
மனைக்குலமணிகளெல்லாம் விணடுவின் மாாபின் மணியொததது இது, ஊா 196
மனைபபிறவி பெணமைபோல் நாணம பேணநோறறது, காட்-73
மனையின் விமானசிகரததுயாசசி, ஊா 24
மன், உருக 17· பெருமை, சம்பு 3
மன்ற, ஊா 233, சூளா 23
மனனரைமூவெழு பொழுதினுறிப் புணணினீாமுழுகினுன், காட் 27
மன்னன், பொழி 58, சூளா 83
மனனுயிா, உருக 12
மா-கவரிமா, உருக 19, நிநதனை 46, யானை, பொழி 60
மாகம்-மஹாகம், கடறு 49, பெரிய, பொழி 22, 50
மாகவனறிசைபத்து, பாசப 42
மாககள-கிஙகரா, கிஙக 2, குழந்தைகள 42
மாசு-குறறம். பொழி 41, பழிபபு, சூளா 14, குறைவு 18
மாசுணடமணியனுள, காட் 68
மாடகூடம-மணடபசசிகரம,ஊர் 133
மாடம-உபரிகைவீடு, ஊா 183, பொழி 12
மாடவீதி, கடறு 2

விசிதநெறிதல், கிங்க்-42
விசும்பு, கடறு-31, உருக்-99, சூளா-82, 108 நிந்தனை-49
விசை, கடறு-22
விஞ்சை - வித்தியாதரர், ஊர - 185 ப்ரஹ்மவித்தையை, பிணி-122: சாஸ்திரம்-139, விஞ்சைமன்னவர்முடி முதலியனபணியமாகச் சூதுபொருதல் ஊர-185· விஞ்சையுலகம், பொழி-14· விஞ்சைவினை, உருக்-1 விஞ்சைவேந்தர் கேடகம் முதலியவற்றுடன் மேலெழுந்ததோற்றம், கடறு-7
விடாகம், கடறு-50
விடுதல, நிந்தனை-60
விடுதேர்-செலுத்தியதேர், பஞ்ச-54
விடுத்தல்-அனுப்புதல், உருக் 36
விடை-இடபம், காட்-54
விட்டு-விஷ்ணு ஆகாயம், இலங்-61
விண, பொழி-23
விணடலமபுக நீங்கியவெணபுனல், கங்கை, பொழி-32 [சூளா-7
விணடவர் - பிரிந்தவர், ஊர - 227
விணடு-திருமால், விஷ்ணு, பொழி-32, சூளா-72, நீங்கி, 82
விணடுபிறந்தனன, பிணி 81
விண்ணவன், உருக்-26
விணணாடு, கடறு-1 [று-91
விணணுலகமாகியமெல்லியல், கட
விணணுறக்கருளன்மேலவிளங்கும்விணடு × அனுமான் மநடுவெரிநில் விளங்குமகண்ணன், சூளா-72
விதானம், இலங்-1
விதி, உருக் 75, சூளா-10
விதித்தல், பொழி-20 [104
விதியார் - படைத்தற்கடவுள், ஊர-
விதியின்கொட்பு, உருக்-81, 82
விதிர்த்தல, ஊர-126
விதிவலிகடத்தலரிது, காட்-9
விதைபடுமுயிரா, கிங்க்-28
வித்தக, கடறு-13
வித்தகம், நிந்தனை-42
வித்தகன், பாசப்-51
வித்து, உருக் 53
விபீடணனைக்கணடு அனுமான் குற்றமிலலவனெனவுணர்தல், ஊர் - 137: விபீடணன் கருதிறத்தவனுயிருத்தற்குக் கற்பித்த காரணம், விபீடணன் தருமமனையனை - 136. விபீடணன தூதரைக் கொல்லலாகாதென்று இராவணனுக்கு நீதிகூறுதல, பிணி-112-116: விபீடணன்வேந்தர்...கீழோரா விருமப்ப போநதபுணணியன்: ஊர-135
விம்மல்-துன்பம், உருக்-88, ஏக்கம், பாசப-17, களிப்பு, திருவடி-8
விம்முதல-பூரித்தல, உருக்-37, 67, மிகுதல், பொழி-19· வாயவிட்டுப்புலம்புதல், காட்-5 15
விம்முறுதல-சோகித்தல, அழுதல, உருக் 90. காட் - 13
வியலிடம், கிங்க்-29
விரசுதல், சூளா-36
விரவார்-பகைவர்· சம்பு 34
விராதனை தீவினைவவ்விய சாபமுமாற்றுதல், காட்-29
விராவருதல, சூளா-74
விரிஞ்சன், உருக் 111: விரிஞ்சனூடு, கடறு-16: விரிஞ்சன்படைக்கலம், பாசப்-54
விரிதல் - பிளவுபடுதல், கடறு - 6, உருக்-46: பரவுதல், உருக் - 105 பொழி 52
விரித்தல-விவரித்தல், நிந்தனை-68. வீசுதல், இயகரா-9
விருக்கம், பொழி-44
விருந்து, கடறு-61, 73, காட்-15
விரை, பிணி-18
விலக்குதல், நிந்தனை-49
விலங்கல்-மலை, கடறு-14, 54,உருக்-
விலங்கினா, சூளா 5 [30, 46
விலங்கு, பொழி-42
விலங்குதல், கடவுள்வாழ்த்து
விலாழி, பஞ்ச-9
வில்-ஒளி, தனுசு, ஊர்-116.சம்பு-14
வில்மறைகிழவர், சம்பு-11
வில்விடுதல, பொழி-57
விலவித்துதன், பிணி-74
விழி, பொழி-2, உருக்-65, அட்ச-31
விழிகளாயிரமுங் கொணடவேந்து, அட்ச 20 [ல், பிணி-48
விழிமனங்கையொடு தொடருமாட
விழுங்குதல, சூளா-85 [ஊர-164
விழுதல் - அழியுநிலையையடைதல,

விழுமிய, உருக-73
விழைதல, பொழி-28
விழைந்தவெஃகிவினை வேறறவிசினு,
ன், ஊர் - 169
விழைவு, ஊா - 198
விளங்குதல், பொழி-41
விளம்புதல, நிந்தனை-75
விளரி - ஓரபண, நிந்தனை-30. விள
ரிசசொல்லியா, ஊா-33
விளிதல்-இறததல், உருக-18, கழி
தல், நிந்தனை-31
விளிததல் - பேராரவாரஞ் செயதல்,
கடலு-33, கொல்லுதல, நிந்தனை-
48, கிங்கரா-13
விளிமபு சுற்றிடம், இலங்க 52
விளிவு - அழிவு, நிந்தனை-68, வீர
கோஷம, கிங்கரா-28
விளைதல்-பலித்தல், உருக-75, நிந்த
னை-65, 70, திருவடி - 27
விளையாடுதல, பொழி-19
விளையுமஃது-விளைவது, ஊா 96
விள்ளுதல் - நீங்குதல, உருக் - 54
பகைமைகொள்ளுதல,பொழி 40,
விளங்குதல், ஊா-163
விறகடந்தறுதற்சிலர், இலங்க-18
விற்பகல், காட் - 44
விறபடைமுதலியசேனைகளின் மிகு
தி, ஊா - 41
விற்றல-ஒழிததல், உருக-87
வினவுதல், உருக-28
வினை - முறைமை, ஊழ்வினை: கட
லு-49 பாவம, நிந்தனை-53 போாத
தொழில, சூளா-8
வினையுடையரககா × இருநதை:
சனகிதழல,அனகன்வில × ஊதை
இலஙகை × கனகம. சூளா-59
வீக்கம்-மிகுதியானது, கடவுள்வாழ்
த்து, உருக-112, பூரிப்பு, செரு
க்கு, பிணி-94
வீககிடுதல - நிலையாககொள்ளுதல,
வீக்குதல், பிணி-68 [காட்-69
வீஙகுதல், கடலு-72 உருக-66
வீசுதல-செய்யாதொழிதல், சூளா -
வீடணன்கோயில், காட்-52 [18
வீடினதன்றறனை, காட்-65
வீடு - நீங்குகை, ஊா - 25 சூளா-6
உருக் - 81

வீட்டுதல், சூளா-2
வீணையிமையடைததன, ஊர்-162
வீணையுஙகுழலுமமிடறும வேற்றுமை
யிறநீாதல, ஊா-187
வீணையுமயாழுமவேறு, ஊர்-6
வீதல், கடலு-37
வீதி, ஊர்-100
வீயதல, உருக 69
வீரகுடிகை, பஞ்ச-18
வீரபட்டம, பஞ்ச-19
வீரம, ஊர்-174
வீரை-கடல், உருக-5
வீவுறுதல்-அழிவடைதல், உருக்-72
வீறு-பெருமை, கடலு-47
வீற்றுசசெல்லல், சமபு-42 [லு 54
வீறறுப்படுதல் - வேறுவேறாதல், கட
வெடிததல்-உடைதல், ஊர் - 204
வெடியோசையுறல், இலங்க-10
வெணகுடை × பிறிதொருமதி, வா
னுறவெடுதத வெள்ளியங்குன்று:
பிணி 38
வெணகொடிபரத்தல் × வானயாற்று
வெண்டிரைபரத்தல், பஞ்ச-7
வெண்மழைகிழித்துத தோன்றும்
மின் × விமானமூாந்தமகளிா ஊா-
வெணமுறி, ஊா-58 [119
வெணமைநீஙகியபுகழ் - அபகீர்த்தி,
வெதுபபு, உருக-66 [ஊா-46
வெதும்புதல, காட்-19
வெந்நிடுதல், பஞ்ச 20
வெப்பு, பொழி-6 பாசப்-17
வெமமை - கோபம், கடுஞ்செயல்,
பாசப்-22, 25
வெயில், காட்-39, பொழி-15, 37
உககிரம, காந்தி, நிந்தனை-60, கிங்
கரா-9
வெயில்தணிகையிற் சுககிரீவனிருக்
கையை வானரர் யாவருஞ் சோ
தல், திருவடி-52
வெயில்விரிகதிரவன, கிஙக-20
வெய்தின், கடலு-21
வெயது, உருக-37
வெய்ய, நிநதனை-39
வெய்யவா, சூளா-13
வெய்யோன், ஊா-42 [சம்பு-ட
வெரிந, கடலு-6 முதுகு, காட் - 59
வெருவல், கடலு-5

ஆர். ஜீ. பிரஸ், ஜீ. டி. மதராஸ்.